

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

G 413

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEFRIARS.

INDEX

IN

TRAGICOS GRÆCOS.

VOL. I.

CANTABRIGIÆ,
SUMPTIBUS W. P. GRANT;
VENEUNT LONDINI APUD SIMPKIN ET FILIOS; WHITTAKER ET FILIOS; ET R. PRIESTLEY.

1830

G.413

HARVARD COLLEGE LIBRARY

LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEFRIARS.

PRESERVATION MASTER
AT HARVARD

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

AUCTORE

CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIOR:

CUI NUNC PRIMÙM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOAD VERSUUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.

CANTABRIGIÆ,
SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.

1829.

INDEX

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNIUM

IN

EURIPIDIS TRAGŒDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS, OCCURRENTIUM.

A.

Ἀ, particula dolendi, et aliorum affectuum. Or. 144. et 162. et Rh. 687. quibus tribus locis duplicatum legitur, ἆ, ἄ: saepius cum circumflexo occurrit, ut Hec. 1069. Or. 275. et 1598. Med. 1056. An. 1077. Rh. 799. Bac. 586. et 596. Cy. 562. et Her. F. 1051. quibus locis pariter duplicatum est: semel tantum positum legitur Al. 529. Hel. 452. et Her. F. 629. et ita ἆ δία κεφαλὰ Rh. 226. ter iteratum reperitur, ἆ, ἆ, ἆ, Cy. 157. imo quinquies Al. 28.

Ἀβάκχευτος. ἀβάκχευτον θίασον Or. 319. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472.

Ἀβαντὶς Δίρφη Her. F. 185.

Ἄβατος. σηκὸς ἄβατος Ph. 1741. κατ' ἐναύλους ὀρέων ἀβάτους Tem. fr. XVIII. 2. ἄβατον χώραν Her. F. 851. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. αἰθέρος ἄβατον φῶς Ph. 816. ἄβατον πέδον Bac. 10.

Ἀβέλτερος. ἀβέλτεροι δ', ὅσοι γε κ. τ. λ. Fr. inc. CXXXVI. 1.

Ἀβίωτος βίος Hip. 821. ἀβίωτον χρόνον Al. 242. ἀβίωτος βίου τύχα Hip. 868. πάτερ, ἀβίωτον ἡμῖν Ion. 670. et ita ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν Her. F. 1257. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764.

Ἀβλαβής. ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς Phry. fr. XIV. 1.

Ἀβυλία. ἠσθόμην ἀβυλίαν πολλὴν ἔχουσα Med. 882. μειζόνων ἀβυλίᾳ Fr. inc. LXXI. 3.

Ἄβυλος. ὁρᾷς, ἄβυλος ὡς κ. τ. λ. Sup. 321. τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς Her. 153.

Ἀβούλως. ἀβούλως κἀκλεῶς Rh. 761.

Ἀβρίζειν. ἄβριζ' Rh. 730.

Ἀβριθής. βάρος ὐκ ἀβριθὲς Sup. 1125.

Ἀβροκόμας φοῖνιξ Iph. T. 1099. et Ion. 920.

Ἀβρόπλουτος. χαίτας ἀβροπλούτου Iph. T. 1148.

Ἁβρός. ὁρᾷς τὸν ἁβρὸν Sup. 860. τὸν ἁβρὸν πόδα Tr. 506. ἁβρὸν βόστρυχον Bac. 493. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ' Hel. 1544. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον Iph. A. 614. βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. 2) ἁβρὸν adverbialiter positum: ἁβρὸν βαίνουσα Med. 1164. et ita ἁβρὰ βαίνων Tr. 821.

Ἀβροσύνη. πολλῇ δ' ἁβροσύνῃ Or. 349.

Ἀβρότης. ὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι Iph. A. 1343. ἁβρότητ' ἐμὴν Bac. 966.

Ἄβροχος. ἄβροχα πεδία Hel. 1500.

Ἀβρύνεσθαι. ὐχ ἁβρύνομαι τῷδ' Iph. A. 858.

G 413

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEFRIARS.

INDEX

IN

TRAGICOS GRÆCOS.

VOL. I.

CANTABRIGIÆ,
SUMPTIBUS W. P. GRANT;
VENEUNT LONDINI APUD SIMPKIN ET FILIOS; WHITTAKER ET FILIOS; ET R. PRIESTLEY.

1830

ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δύς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύτηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλαις ἐλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίως. b) ætheri: ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

"Αγκος ἀμφίκρημνον Bac. 1049.

'Αγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

'Αγκύλη. ὁ ἀγκύλας—ἐν χεροῖν ἔχων Or. 1477.

'Αγκυλωτός. ὀκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν τοχάσμασιν Bac. 1203.

"Αγκυρα. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτίδων ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δή μυ τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μ' ἄγκυρ' εὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωῖς, ἄγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας Iph. T. 1408. ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.

'Αγκών. θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ἐνδώσειν Iph. A. 131.

'Αγλαΐα. ὀκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 175. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. σὺν ἀγλαΐᾳ El. 861.

'Αγλάϊσμα. τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ' Hel. 11. δ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμῶ τ' ἔφυ Hel. 289. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

'Αγλαός. ἀγλαὸν ἔδραν An. 135.

'Αγλωσσία. ἀγλωσσίᾳ ληφθεὶς Alex. fr. III. 2.

'Αγμός. διὰ δὲ χειμάῤῥυ νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.

'Αγνεύειν. ἀγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἀγνεύει λεχώ El. 654.

"Αγνευμα. οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σὸν Tro. 501. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.

'Αγνίζειν. κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. πόντῳ πηγαῖς ἀγνίσαι Iph. T. 1039. ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἀγνιῶ (pro ἁγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. ὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σώμαθ' ἁγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἁγνισθεὶς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἠγνίζω πυρὶ Her. F. 1145. ἡγνίσμεθα λυτροῖσι καθαροῖς El. 793.

'Αγνιστέον Iph. T. 1199.

'Αγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μηδὲν ἀγνόει An. 900. ὁ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.

'Αγνός. ἁγνὸς εἰμὶ χεῖρας Or. 1604. ἁγνῷ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἁγνὸς ὢν Hip. 102. ἁγνὸν βωμὸν An. 428. ὐχ ἁγνός εἰμὶ Her. 1011. ἁγνὸν ὅρκον Hel. 841. τόθ' ἁγνὸς ὢν El. 975. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἁγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἔτ' ἔ σ' ἁγνὴ χρόα Tro. 453. ἁγνὰς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἁγναὶ *ibid.* vers. 317. πρὸς ἁγναῖς ἑσχάραις Sup. 33. ἡλίῳ ἁγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἁγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχυς ἁγνὸν δέμας Hip. 1003. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεᾶ An. 252. ἁγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἁγνὸν Φοίβου πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια Ion. 243. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις Her. F. 715.

'Αγνύναι. ὁ δὲ ζύγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλὰς ἀριθμὰς ἄγνυται ναναγίων Hel. 417.

'Αγνωμονεῖν. ἀγνωμόνει Fr. inc. CL. 5.

'Αγνωμοσύνα, dor. pro ὐνη. τὰς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.

'Αγνώς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεὴς Iph. A. 18.

'Αγνῶς, adverb. Ion. 14.

'Αγνωσία. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν Hec. 959. συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3.

Ἄγνωτος. οὐκ ἄγνωτος Hel. 511. ἄγνωτον εἰς γῆν Iph. T. 94.

Ἄγονος. ἄγονον φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἄγονον Her. F. 886.

Ἀγορά. ὀλιγάκις ἄτν κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγοράν, ἀγοράν, Μυκηναῖοι, τείχετε El. 708.

Ἀγοραῖος Ζεὺς Her. 70.

Ἀγορεύειν. ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ Or. 896. ὃς ἠγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἁμ' ἠγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τάδ' ἠγόρευον Ph. 1260. ἦλθον δ' Ὀρέστᾳ τίν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.

Ἀγορός. ποθῶσ' Ἑλλάνων ἀγόρους Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρους El. 724.

Ἀγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.

Ἄγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας Alc. 853. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβοῦσαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄννξιν ἀείδιμον ἄγραν φέρουσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἷς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίους ἄγρας Her. F. 415.

Ἀγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.

Ἄγραυλος. θηρὸς ἀγραύλου Bac. 1186. ἀγραύλοις κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλους πύλας El. 342. 2) Ἄγραυλος, nomen proprium. Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι Ion. 496.

Ἀγρεύειν. ἀγρεύων αἷμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἣν ἠγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ξίφος ἠγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ' Iph. T. 1163.

Ἄγρευμα. γαυρούμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

Ἄγριος. συὸς μὲν ἀγρίᾳ ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίᾳ Bac. 861. ἄγριος μορφὴν Hel. 551. λέοντος ἀγρίᾳ θυμόν Her. F. 1211. πόσιν σὸν ἄγριον El. 1116. θοίναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. σκύμνους λύκων ἀγρίους Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρὶς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ Or. 34. ἀγρίαν γέννν Ph. 1389. τᾶς ἀγρίας δυσξυνέτυ Ph. 1510. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν Bac. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. φυλάσσουσθ' ἄγριον ἦθος Med. 103. ἄγριον τέρας Hip. 1214. χείματος ἀγρίᾳ An. 749. χειμῶνος ἄγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἄγρια τραύματα Ph. 1663. et An. 1156. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. τῆς Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Ph. fr. VI.

Ἀγριῶν. ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἠγρίωσ' (pro ἠγρίωσε) Or. 615. ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλωσίας Or. 226. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα Iph. T. 348. ἐπὶ τοῖσδε ὠκ ἠγριώμην El. 1031.

Ἀγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος Her. F. 990.

Ἀγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.

Ἀγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or. 864.

Ἀγρός. εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρὸς ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρὸς ἔχει El. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan. El. 704.

Ἀγρότας ἀνὴρ Or. 1270.

Ἀγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168.

Ἀγροτήρ. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κάρᾳ El. 463.

Ἄγρυπνος. τὶς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέων. Rh. 2. ἄγρυπνον ὄμμα Rh. 824.

Ἀγρώτης. ἦ πόλλ' ἀγρώταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώσαις—παρέσχε Rh. 287. συλήτειραν ἀγρωστᾶν Her. F. 377.
Ἀγρῶτες θῆρες Bac. 564.
Ἀγυιά. εἶδον ἄτεως ἀγυιὰς Or. 759. εὐρυχόρους ἀγυιὰς Bac. 87. Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων πταμένα πρὸς ἀγυιὰς Ion. 460. ξεσαὶ ἑπταπύλου πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 783.
Ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 186.
Ἀγυιεύς, cognomen Apollinis Ph. 634.
Ἀγύμνατος. ὐκ ἀγύμνατος λόγων Bac. 491. οὐδ' ἀγύμνατον πλάνοις ἧξειν Hel. 540. πόνοισι δ' οὐκ ἀγύμνατος φρένας Dict. fr. XVI. οὐκ ἀγυμνάτῳ φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
Ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς Iph. A. 753.
Ἀγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων στολὴν Rh. 503. εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715.
Ἄγχι. ἄγχι τέκνων Ph. 1572.
Ἀγχίαλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169.
Ἀγχίπλους. ἀγχίπλουν πόρον Iph. T. 1325.
Ἀγχιστεύειν. τὰν τ' ἀγχιστεύσασαν γᾶν Tro. 224.
Ἄγχιστος. τὸν γένει ἄγχιστον πατρὸς Tro. 48.
Ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
Ἀγχόνειος βρόχος Hel. 692.
Ἀγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph. 335. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης Hip. 802. δέσποιναν εἴργασ' ἀγχόνης, κάμνω An. 817. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔτ' ἄξια Bacch. 246. καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι Hel. 306. δεῖν δ' ἀγχονῶν τε Fr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγχόναις δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγχόναισιν ἐξελεῖν Her. F. 154. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. Il. 26.
Ἀγχύτατα. ἀγχύτατα θεῶν ἐζόμεναι Pelei fr. II.
Ἀγώγιμος. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384.
Ἀγωγός. δακρύων ἀγωγὸς Tro. 1131. χοὰς μὲ νεκρῶν ἀγωγὸς Hec. 536.
Ἀγών. παρέτης', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ἀγὼν φόνιος Or. 333. vid. etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124. 1223. 1244. 1292. 1342. et 1537. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239. 1340. et 1372. ἀγὼν μέγιστος Med. 235. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. ἀγὼν μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ Al. 492. vid. etiam vers. 507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων An. 233. vid. etiam vers. 328. et 726. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317. 427. 665. 706. 754. et 814. ἀγὼν μέγιστος Iph. A. 1003. vid. etiam v. 1096. et 1254. μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν Rh. 195. conf. etiam v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἆρα τῆδε τῇ λόγῳ Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et 992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιώμεθα Hel. 849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν Ἡρακλέους καλλίνικον ἀγῶν' Her. F. 789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν ἀγῶνος τῆδε El. 695. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6. πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι Ph. 1487. ἔτ' εἰσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνας Ἑλληνικοὺς Hip. 1016. δεινοὺς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνους τ' ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνα ἅμιλλαν Her. F. 812.
Ἀγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. δοριπετὴς ἀγωνία Tro. 1003. οὐδ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525.
Ἀγωνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιώμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc. 651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849. et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo quidem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα. φέγγος ἠγωνιζόμην—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φόνον An. 336. τῶν μὲν ἠγωνισμένων σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀναντία Sup. 465. ἵν' οἱ θανόντες ἠγωνίσαντο Sup. 637. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοιν εὖ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795.

'Αγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπω Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι El. 987.

'Αγωνιστής. οἵδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ Ion. 1257.

"Αδακρυς. ὡς ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.

'Αδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ὡς ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458. ὦδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀτέναικτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.

'Αδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592.

'Αδάματος. ἀδάματον πέσημα Ph. 643.

'Αδαπάνως. διὰ τόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.

"Αιδας. vid. "Αιδης.

'Αδείμαντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.

"Αιδειν. ὁ μὲν γὰρ ᾅδε Al. 764. ᾅδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμυσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ὧν ᾅδοιμι Antiop. fr. VI. 1.

'Αδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.

'Αδελφή. ελαίωσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ᾗδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωὶς, ἄγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένος ἀδελφὰς Ph. 619.

'Αδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ὦ μητέρ', ὡς ἀδελφὸν, ὡδὲ συγγενῆ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενῆ δὲ τοῖσδε συγγενὴς, γενῆ φίλος, πατὴρ, ἀδελφὸς, δεσπότης Her. 231. ἀδελφὼ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τὼ δ' ἀδελφὼ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφὼς ἔτεκον Ph. 1604. ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.

'Αδελφὸς, adject. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.

"Αδεσμος. δεσμὸν δ' ἄδεσμον Suppl. 32.

"Αδηλος. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. τόδε ἔπιν ἄδηλον Med. 1104. ἀδήλοις φαρμάκοις Med. 1201.

'Αδημονεῖν. ἀδημονοῦντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.

"Αδην. ὡς ἄδην πόνος παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.

"Αιδης. ἵν' ᾅδης ᾤκισται Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὸς παρ' ᾅδην νερτέρους ἀλάτορας Med. 1059. ἥτις εἰς ᾅδου δόμους οἴχῃ Med. 1234. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδου Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. τείχω πρὸς ᾅδην An. 415. ᾅδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾅδην Sup. 797. ᾅδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾅδου μολὼν Rhes. 915. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδου Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ θεοτυγεῖ ᾅδου μαγείρῳ Cy. 396. Ταινάρου διὰ τόμα βέβηκ' ἐς ᾅδου Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδου πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾅδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔστιν μὲν ᾅδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾅδας. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾅδας Al. 262. et πλησίον ᾅδας v. 269.

'Αδικεῖν. ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ 'δικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὸς ἀπόντας ἠδίκουν Sup. 152. οὐδὲν ἠδικηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας στρατὸς κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοίημεν ἄν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

ἀποτίνω θεὸν Ion. 972. ἐμῷ πατρὸς ἠδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. οὐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. 16. τούτοις γε ἂν ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ὁ πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἠδικημένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. et ita ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. οὐδὲν ἠδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. καὶ γὰρ ἠδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην An. 350. μὴ 'δικημένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικούμεθα Iph. A. 814. τίν' ἠδίκησαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἠδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἠδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅτις ἠδικεῖτ' Ion. 1317. καίπερ ἠδικημένη, οὐκ ἠγριώμην El. 1030.

Ἀδίκημα. ἀδίκημά τοι γυναικὸς ἐγένετ' ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐκ ἀκούσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεὸς πτεροῖσι Melan. fr. III. 1.

Ἀδικία. Φοίβῳ δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. ναὸς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

Ἄδικος. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἄδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. οὐδεὶς ἄδικος ἔτι μοι φίλος Hip. 614. πατρὸς ἐξ ἀδίκου χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1349. 1350. φονεύσασα τὸν ἄδικον Bac. 993. et 1013. ἄδικος ἀδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὦ 'νοχόος ἄδικος Cy. 557. ἑαυτὸς δ' ὁ πλοῦτός ἐστ' ἄδικός τις ὤν Hel. 911. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. ὄλβος ἄδικος El. 943. ὅτε πλοῦτος ποτὲ βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τὰς ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοί, θεοί, τῶν ἀδίκων μέλησι etc. Her. F. 772. τόσσ' ἀδίκως καθελόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἄδικος ἡ θεός, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. οὐκ ὢσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἰαχὴ σὴ—ἄδικος Hel. 1162. βίᾳ κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 434. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνημένη Hel. 908. εἰς ἀδίκους πράξεις ὀρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἄδικόν τι Or. 646. νῦς δέ γ' ὁ βέβαιος ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. τἄδικον τοῦτ' ἔσ' ἐμὸν Hel. 288. ἄδικον ὁ πλοῦτος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. et ita ἄδικα παθοῦσα Med. 207. et ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ Ion. 963. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονοῦσα τἄδικ' Hip. 930. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τἄδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεὸς, εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. οὐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ' Peliad. fr. III. 1.

Ἀδίκως. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' Or. 647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα An. 450. μήτηρ ὤλωλε—ἀδίκως Hel. 288. οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισαι Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

Ἄδιψος. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.

Ἀδμήτειος. ὦ δῶματ' Ἀδμήτει' Al. 1.

Ἀδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς τέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκήτων Iph. T. 896. δοκεῖν τἀδόκητ' ἃ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα

εὐδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31.

Ἀδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro. 497.

Ἀδόκως. συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως Tro. 786.

Ἄδολος. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029.

Ἀδονὰ, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A. 234. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

Ἀδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν Hec. 294.

Ἀδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,—ἥ τ' ἀτιμία βίου Er. fr. II. 16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist. V.

Ἄδολος. ἄκλητ' ἄδυλα δώματ' ἐστίας λιπὼν An. 594.

Ἀδράτεια. Ἀδράτεια, ἃ Διὸς παῖς Rhes. 342. σὺν δ' Ἀδρατείᾳ λέγω Rh. 468.

Ἀδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.

Ἀδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὣς φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747. ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων ὑπο μισησόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον αὐτὸ τοῦτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας Hel. 1049. τὰ ἀδύνα' ἡμῖν καρτερεῖν ὁ βίδιον Iph. A. 1370. τὸ τολμᾷν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ὁ σοφὸν Hel. 817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F. 1058.

Ἀδὺς, dor. pro ἡδύς. ἄδιτος (scil. ὁ ὕπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς ἀᾶς Rh. 555.

Ἄδυτον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148. πρόσθεν ἀδύτων ἑκαθεὶς Iph. T. 973. ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256. ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς ἄδυτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε Ion. 1309.

Ἄδυτος. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035.

Ἀδώρητος. θεὸς ἀδώρητος φίλων Hec. 42.

Ἄεθλον. ὅτ' ἠδὲν ἄεθλον ὅτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.

Ἀεί. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἠδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et χρηστός ἐτ' ἀεὶ v. 598. τὼς κακὼς δρᾷν πανταχῇ κακῶς ἀεὶ Hec. 845. χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν ἀεί Or. 486. χρηστὰ βουλεύσασ' ἀεί Or. 771. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς κτείνων ἀεί Or. 1590. τὸν ἀεὶ χρόνον Ph. 1521. ἅπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί Bac. 879. et 899. βέβαιον ἠδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεί Hel. 1014. ὀφείλω ἐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. etc. Formas hujus vocis poëticas, αἰεὶ et αἰὲν, vid. suis locis.

Ἀείδειν. ἔπεσθ' ἀείδοντες Hip. 58. ἔλεγον οἷτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὁ Φοῖβος—ἀείδων Iph. T. 1130. καινῶν ὕμνων ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν Tro. 513. τὸν Ἰλιάδων ἀείδουσα δακρυόεντα πόνον Hel. 1121. ἀείδουσ' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92. ἀείδεθ' ὕμνοις ἀμέτερα λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν Ἡρακλέος καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. τοιαῦτ' ἄειδε Antiop. fr. XXXIII. 3. ἀείδοιμι τεφάνοις κάρα πολιὸν τεφανώσας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίᾳ παῖ Epig. III. 1.

Ἀεικέλιος. δέμας ἀεικέλιον An. 131.

Ἀείμνητος. κλέος ἀείμνητον Iph. A. 1531.

Ἀείρειν. ἀείρατέ μὲ δέμας Hec. 63. ὄρνυ' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. ἀειρομένας παννύχιν σελάνας Alcest. 452. πῆ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. βάσομαί τ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 3.

Ἄελιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀελίου Ph. 173. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 180. ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίου Ph. 1556. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίου Med. 1252. φέγγος ἀελίου Hip. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππάσιμον Al. 595. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίου Iph. A. 159. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; Tro. 269.

πότερα δέρκεται φάος, τέθριππά τ' ἀελίῳ Hel. 349. ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465. θερμὰν ἀελίῳ χρυσωπὸν ἕδραν El. 739.

Ἄελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.

Ἀελλόπους. μετὰ κηρᾶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.

Ἄελπτος. ἥκεις ἄελπτος Hel. 789. ἄελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἶπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν v. 784. ἄελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ' Or. 877. et ita ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἄελπτον εὕρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἄελπτον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἄελπτον οὐδὲν Hyp. fr. VIII. ἴσως ἄελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἄελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀνατροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μείζων Œd. fr. XIV. ἄελπτα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις Ph. 318.

Ἀέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.

Ἀέναος. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pir. fr. III. 1.

Ἀέννaος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀέννaον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 118. ω Διὸς ἀέννaον κράτος Or. 1299.

Ἀέξειν. βύταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δή Hip. 537.

Ἀέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 4.

Ἄζεσθαι. πρὸ τότε λέγειν οὐχ ἅζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

Ἄζηλος. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κἀκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. ἄζηλα τοῖς φίλοισι Iph. T. 650.

Ἀζήμιος. ἐχθρὸς μεθεῖσα τὰς ἐμὰς ἀζημίους Med. 1050. ὁ γὰρ θεὸς ἀζήμιον El. 295.

Ἀζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.

Ἄζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλω Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου Med. 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805. ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε κἄζυγες Bac. 693.

Ἀηδής. μισθὸν ἐκ ἀηδῆ, οὐδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

Ἀηδόνιος πέτρα Ion. 1482.

Ἀηδονίς Rh. 550.

Ἀηδών. ἀηδόνος τόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μουσῶν Pal. fr. VII. 4.

Ἀηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.

Ἀήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἰτέα Iph. T. 1134. δι' ἀέρος εἶθε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. Inc. XXXVII. 1.

Ἄησις. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

Ἀθάμας, Æoli filius Æol. fr. XXIII. 3. δόμους Ἀθάμαντος Inus fr. II. 2.

Ἀθάνα. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς τέγαι Hec. 1008. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.

Ἀθανάτας θεᾷ χορὸς Ph. 242.

Ἀθάνατος. ἀθάνατον ἄφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών Hel. 1022. παρά τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ὁ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion. 133. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτᾳ φύσεως κόσμον ἀγήρῳ Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.

Ἄθαπτος. νέκυς ἄθαπτος Ph. 1733. τὸν τῆδε νεκρὸν ἐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἄθαπτον Hel. 1238. et 1239.

Ἀθεμις. γάμος Κύπριδος ἀθέμιτος Ion. 1093.

Ἄθεος. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. φονεύσασα τὸν ἄθεον Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ ἄθεος Hel. 1163. βίᾳ κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.

Ἀθέσφατος θέα Iph. A. 232.

Ἀθήναζε Epist. III. et

Ἀθήναζεν Epist. I. et II.

Ἄθικτος. ἐνὸς ἄθικτος Hip. 1002. ἄθικτον εὐνὴν Hel. 801. λέκτρων ἀθίκτων Hip. 652. ἀθίκτοις πέπλοις Iph. T. 799.

Ἄθλειν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317.

Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2.

Ἄθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον Or. 1166. ἄθλιος ἐκεῖνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὡς μ' ἔφυσας ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίᾳ πατρός Ph. 1695. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1261. ὀρᾷς με, ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον; Hip. 1395. τἀμῇ γ' εἵνεκ' ἀθλίᾳ βίᾳ An. 409. ἔρημος ἀθλίᾳ πατρὸς Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph. A. 472. ἐς' ἄθλιός γε κἀδαμῇ, καὶ πανταχῇ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίᾳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. ἀθλίᾳ κνυὸς Her. F. 1386. ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. τοῖν ἀθλίοιν τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίων γάμων Hel. 674. ὀρῶ—ἀθλίας Œnom. fr. II. 4. ἀθλία γυνὴ Hec. 417. ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρόσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564. εἰς πάλλ' ἀθλία πίφυκ' ἐγώ Ph. 622. ἔρρειν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδαγὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίᾳ τύχας Al. 1041. ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. λαχοῦσά γ' ἀθλία—καθίσαμαι An. 385. μόχθον ἀθλίας Sup. 922. ἔκλυον ὄσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Tro. 36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736. ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἄθλιαι γραῖαι γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἄθλιαί γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς ἀθλίας Hel. 490. τάφῳ ἀθλίῳ ἕδρας Hel. 803. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Hel. 1180. ἀθλίως κλοπὰς Her. F. 100. ἀθλίῳ τόματος Or. 219. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. et ἄθλιον βάρος Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέμας Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 1088. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 303. εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358. et ἐν οἷοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς Ph. 1633. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tro. 489. τέκνα ἄθλια Her. F. 1032. ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος ἀθλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; Hel. 600. ἀθλιωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλιωτάτη βροτῶν Hec. 811. ᾧ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. ἀθλιωτάτη γυνὴ Med. 818. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231.

Ἀθλίως. ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. et ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχῆς μολὼν Or. 449. σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tro. 1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. ἀθλίως σωτέον Her. F. 1385.

Ἄθλον. ἄθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. τἄθλα δεινὰ Ph. 1268. ἄθλα κοττάβων Œnei fr. VIII. 3. ψυχὴν ἄθλα τιθεμένην Fr. inc. XVI. 7.

Ἄθλος. ἄθλος πικρὸς Her. F. 827. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἄθλος προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Ἀθορύβως Or. 629.

Ἄθραυστος. ἄθραυστος λιμὴν Cy. 291. πύργοι ἄθραυστοι Hec. 17. ἑπτὰς' ἄθραυστοι, scil. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1086.

'Αθρεῖν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ Hec. 679. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σαφῶς ἀθρήσας Iph. T. 1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς τῶδ' ἀθρήσας θάνατον Bac. 1325. δισσοὺς ἀθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρησον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ἠθρει El. 827. vid. etiam v. 839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2.

'Αθρητέον Hip. 379.

'Αθροίζειν. Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1139. ἀδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 498. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. 'Ελλήνων ὄχλον τοσόνδ' ἀθροίσας An. 607. λεκτὸς ἀθροίσας δεῦρ' 'Αθηναίων κόρος Sup. 356. ποίμνας ἀθροῖσαι Cy. 83. μάντεις ἀθροίσας Her. 341. στράτευμ' ἀθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ὀρανὸς ἀθροίζων ἄστρα Ion. 1147. ἐχθρὸς ἀθροίσας Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη; Her. 123. ἠθροισμένη στρατῷ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροισμένους Iph. A. 267. 'Αργείων ὄχλος ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A. 1547.

'Αθροισις στρατῷ Hec. 314.

'Αθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

'Αθρόος. στρατὸς ἀθρόος Iph. A. 1000. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον Andr. 482. ἀθρόῳ τόματι Bac. 724. ἀθρόον δάκρυ Herc. F. 489.

'Αθυμεῖν. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; El. 831.

'Αθυμία. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac. 610. ἐς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἀθυμία Her. F. 552.

'Αθύρειν. ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53. πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2.

"Αθυρμα. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

'Αθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

"Αθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or. 1492.

"Αθυτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

'Αθῶος. ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσῃ Bac. 671. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἀθῶος αὐτὴ Med. 1300.

'Αθώπευτος. ἀθώπευτόν σε An. 460.

Αἰ et αἰ, partic. dolendi Hec. 183. et passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἴας Hec. 450. Φρυγῶν ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι αἴας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435. εἰς τήνδε ᾠκισ' αἶαν Iph. T. 786. μακάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἴαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἰαγμάτων Ph. 337. αἴλινον αἰάγμασιν προσκλαίω Ph. 1520. ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. αἰάγμασι τέγουσα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν Tro. 146. δυλείαν αἰάζουσιν Tro. 159. αἰάζουσα Ion. 1205. ἐκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζει' Her. F. 1053.

Αἴας. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82. πέλαγος Αἰγαίᾳ πόρᾳ Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰγαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἴγειρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικορεῖς Ion. 1581.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἣν αἰγίδ' ὀνομάζουσι Ion. 996. αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος Ion. 1580.

Αἴγλα. τὶν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 990. μηνάδος αἴγλαν Rh. 534. εἰς αἴγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἴγλαν ib. 549.

Αἰγλάειν. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

'Αΐδας. v. ἀΐδης.

Αἰδεῖσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et 806. ἆρ' αἰδούμενοι ib. 515. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ματέρ' αἰδοῦμαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ' αἰδοῦμαι ib. 1048. αἰδούμεθ' ὄχλον Ph. 1282. ἐρύθημα προσώπου αἰδουμένου ib. 1496. οὐδὲν αἰδέσῃ Λιτάς; Med. 326. αἰδούμενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. σίβας χειρὸς αἰδοῦμαι ib. 335. αἰδούμενος θεὸς ib. 1258. ᾔδειτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. αἰδεσθεὶς ἐμὲ ib. 860. ἀνὴρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' ὃ φιλεῖ Iph. A. 380. ἐκβαλεῖν αἰδοῦμαι δάκρυ ib. 451. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδοῦμαι ib. 452. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ ib. 563. αἰδούμεθ' ἂν Ἀγαμέμνονα ib. 833. πᾶσιν ἐμπέφυκεν αἰδεῖσθαι φίλους καιτὸς ὁρῶσι κ. τ. λ. ib. 839. αἰδοῦμαι τάδε ib. 848. αἰδεῖσθαι χρεὼν ib. 997. αἴδεσαί με ib. 1246. συγγόνως αἰδουμένη καὶ παρθενείαν Rh. 926. ὡς αἰδῇ θεὸς, κ. τ. λ. Bac. 263. νέας παρθένους αἰδούμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 43. θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ib. 102. τοὺς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων ib. 813. κτείνειν ὑμᾶς αἰδοῦμαι Ion. 179. αἰδούμεθα Ion. 336. αἰδούμεθ' εὖνας Ion. 977. αἰδούμενος τὸ σὸν ὄμμα κ. τ. λ. Her. F. 1199. ὃ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω Alop. fr. I. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν Antiop. fr. XX. 1.

Ἄΐδης, et dor. ἀΐδας, pro ᾅδης. ἀΐδα ὑποπεμπομέναν Hec. 207. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους ib. 483. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὸν εἰς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. κατ' ἀΐδου Or. 1399. τὸν ἀΐδα κύσμον Med. 981. ἐς ἀΐδαν προφέρων ib. 1110. ἀΐδα πύλας Al. 124. φόνιον ἀπόπαυσον ἀΐδαν ib. 225. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ταλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. Ἑρμιόνας ἀΐδαν ib. 1193. ἐς ἀΐδαν καταλύσασα βίοτον Sup. 1004. ἀΐδᾳ πέμψας Iph. T. 159. λοιβὰν ἀΐδα ib. 168. πιτὸν ἀΐδαν Bac. 1155. ἀΐδαν μέλεον ἔχουσι Hel. 1133. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω ib. 1176. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ Ion. 1496. ὑποτρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 737. Ζεὺς, εἴτ' Ἄΐδης Fr. inc. CLV. 2. ἀΐδης μ' ἐξέξατο Fr. inc. CLXXIX.

Αἰδόφρων Al. 662.

Ἀϊδρία. μεταβαλῶσ' ἀϊδρίας Ion. 1614.

Αἰδώς. αἰδὼς μ' ἔχει Hec. 970. cf. etiam Or. 101. et 460. Bac. 826. ὦδέ τ' αἰδὼς Ἑλλάδι μίμνει Med. 439. αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. σχολὴ—αἰδὼς τε ib. 385. οἷσιν αἰδὼς ib. 998. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦδέ τις ἀποτόμου λήματος ἐστὶν αἰδὼς ib. 986. αἰδοῖ γε, scil. ἠττήθη An. 919. αἰδῶ φέρει Sup. 911. et Iph. A. 1342. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. et Hip. fr. III. 1. δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. τὸ τᾶς αἰδοῦς ib. 1089. τόμα ὃ συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς Iph. T. 375. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων ib. 713. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἐπῄνεσ' αἰδῶ Tro. 713. δι' αἰδοῦς εἶπον Bac. 441. αἰδοῖ Her. 6. πολλῆς αἰδοῦς τίς ἂν τύχῃ ib. 461. κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας Hel. 424. αἰδοῦς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. αἰδοῦς ὑπολαβὼν Her. F. 301. ὡς ἔσχεν αἰδῶ ib. 556. αἰδὼς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεᾶ πρόσω ib. 557. φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς Bel. fr. XVI. 14. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. ὑπ' αἰδοῦς ὃ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. αἰδοῦς δυσκρίτως ἔχω πέρι ejusd. fr. XII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτοὺς Tem. fr. IV.

Αἰεὶ, poët. pro ἀεί. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182. αἰεὶ εἷς ἔμελλεν ἕξεσθαι φόνῳ Or. 515. v. etiam v. 604. αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 87. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 333. αἰεὶ πολέμιον καθίσταται ib. 542. ὃ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. αἰεὶ βασιλέων—ὀργὰς ἀφῄρουν Med. 455. v. etiam v. 829. et 1023. αἰεὶ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ Hip. 170. πολυπλάνητος αἰεὶ ib. 1110. ἀνὰ τόμ' αἰεὶ ἔχειν An. 95. τὸ γῆρας αἰεὶ βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 638. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. etc.

Ἀΐειν. ἄϊε ματέρος αὐδὰν Hec. 174. οἵαν ἀΐω φάμαν ib. 177. ἄϊες ἰαχὰν Med. 148. ἰαχὰν ἄϊον ib. 204. ἄϊες ὦ Hip. 362. ἀΐετέ μι Sup. 819. ὡς ἄϊον Iph. A. 294. ἔνθα ἄϊον ib. 299. ἀΐω Σιμόεντος ἠμέναν Rh. 546. ἄϊον οἰκτους Tro. 156. τάδε Πενθέως ἀΐεις; Bac. 373. ἀΐεις οἷχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φάτιν ἄϊον Ion. 508.

Αἰὲν, poët. pro ἀεί. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον Or. 207. σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων Ph. 337. αἰὲν ἐμόχθει ib. 1544.

Αἰετός. μέσα Αἰετὸς οὐρανῷ ποτᾶται Rh. 531. ὑπ' αἰετῷ δίωγμα φεύγων Hel. 20. χρυσῶν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. ἀὴρ αἰετῷ πειράσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. γραπτὸς ἐν αἰετοῖσι τύπους Hyp. XI. 2.

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.
Αἴθαλον. αἰθάλῳ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 911.
Αἰθαλῶν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλως El. 1140.
Αἴθειν. αἴθον ἐξαμύνασθαι θεῦ Sup. 208. αἴθουσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἴθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἴθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πεύκης αἴθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰθομέναν ib. 1080. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν Bac. 624.
Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄστρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίου γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθέριαι Rhes. 530. ἔβρ' αἰθέριον An. 831.
Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῦδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος ὀράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθὴρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἴδωλον ib 1538. διὰ λαμπροτάτου αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθὴρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ὅτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ Iph. A. 365. τῶν εἰν αἰθέρι δισσῶν Διοσκούρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἔβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τῷ χθόν' ἐγκυκλουμένῳ αἰθέρος ib. 293. αἰθέρα ναίοντες ib. 891. ἐκέντει φαεννὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθὴρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνῷ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἰέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἀτερωπὸς αἰθὴρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρῳ δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθὴρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολύν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἠμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. φλογερὰν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.
Αἰθιοπία χθών Er. fr. XIV.
Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.
Αἴθοψ. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.
Αἴθριος. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίᾳ Her. 857.
Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἴκους ἔφερε Bac. 1371.
Αἰκίζεσθαι. οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἐτίαν ἠκισμένη Med. 1130.
Αἴκισμα. ἀδελφῶν ὤλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.
Αἴλινος. αἴλινον αἴλινον Or. 1395. αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἴλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἰλίνοις κακοῖς Hel. 170.
Αἷμα. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον ib. 153. αἵματος πέρι ibid. 292. et El. 1259. τοὐμὸ' αἷματος Hec. 392. μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ' ib. 537. τὸ ματρὸς αἱμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἷμα γενέθλιον ib. 89. αἷμα πατροφόνω ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἵματος ib. 199. ματρῷον αἷμα ib. 285. αἵματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. ματέρος αἷμα σᾶς ib. 338. τῶν Ταντα-λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. αἵματος τιμωρίαι ib. 400. ὁ συνδρῶν αἷμα ib. 406. αἷμ' ἔχων ib. 513. δι' αἵματος ib. 815. ματροκτόνον αἷμα ib. 831. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. φόνιον αἷμα ib. 1256. et Ph. 940. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. αἵματος μητροκτόνου ib. 1649. βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. αἷμα δάϊον ib. 248. κοινὸν αἷμα ib. 254. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχῃ ib. 791. αἵματι Θήβας ib. 797. ἀντὶ δ' αἵματος αἷμ' ἦν λάβῃ βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἷμα ib. 1069. ἵρρει αἷμα μυρίων νεκρῶν ib. 1480. αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ ib. 1503. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. αἷμα ὡς ἐνὸν χροΐ Med. 1175. αἷμα ἔταζε ib. 1198. θεῶν αἷμα ib. 1257. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. ἀγνὰς χεῖρας αἵματος ib. 316. αἵματος ἐλεύθερον ib. 1450. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. Περσέως ἀφ' αἵματος ib. 512. δολίᾳ ἀφ' αἵματος ib. 641. παιδὸς αἵματος κοινωμένην An. 655. αἵματος δῦναι δίκην ib. 1109. αἷμα συγγενὲς Suppl. 148. et Œnei fr. I. 2. πατρῷον αἷμα Sup. 264. αἵματος φοινίᾳ ῥοᾷ ib. 690. δν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. μέλανος αἵματος φυσήματα ib. 1114. ἄχραντον αἷμα ib. 1574. αἷμα γῇ δωρήσεται Tro. 382. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139. αἷμ' ἐάσης τάξαι Her. 1041. αἵματος ῥοαὶ Hel. 990. ἅμιλλα αἵματος ib. 1171. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ib. 1603. σταλαγμὸς αἵματος Ion. 1003. προστρόπαιον αἷμα ib. 1260. et Her. F. 1161. καινὸν αἷμα Her. F. 831. αἷμα σύγγονον ib. 1077. φοίνιον αἷμα ib. 1184. αἷμα παιδοφόνον ib. 1201. αἷμα αἵματος πικρὸς δανεισμὸς El. 857. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1. δι' αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300. αἵμασι θύμασί τε Iph. A. 1485. ἐξ αἱμάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθίτων El. 137. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172.
Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T. 644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.
Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάξας κόρας Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας αἱμάσσουσιν Hec. 1171. αἱμάξει δέραν Ph. 1296. πέσεα δάϊα αἱμάξετον ib. 1308. αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. αἱμάσσου' (pro ουσα) ἄταν Iph. T. 225. οὐχ ἥμασσε βέλος Bac. 760. αἱμάξεις τὰς ᾠδὰς Ion. 168. σκόπελον ἥμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ἡμάχθη πεσὼν El. 574.
Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. et Iph. T. 300. et in nominat. αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματηρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματερὸν ἄταν Or. 960. δρόσον αἱματηρὰν Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς ταγόσι Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502. αἱματηρὸν ξίφος Ph. 628. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. αἱματηρὰ τόμα Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ Hel. 1110.
Αἱματόεις. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αἱματόεντα σώματα νεκρῶν Tro. 594.
Αἱματόῤῥυτος. ῥανίσιν αἱματορῥύτοις Iph. A. 1515.
Αἱματοταγής. σώμαθ' αἱματοταγῆ Sup. 812.

Αἱματῶν. αἱμάτῳ θεᾶς βωμὸν Andr. 259. ὄννχα λευκὸν αἱματῶτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματούμενοι Ph. 1156. ᾑματωμένη χεῖρας Bac. 1133.

Αἱματωπός. τὰς αἱματωπὸς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὸς θεὰς An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπὸς Her. F. 933.

Αἱμόῤῥαντος. αἱμοῤῥάντων ξείνων Iph. T. 224. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132.

Αἱμοσαγής. αἱμοσαγεῖς πρηστῆρες Thes. fr. I. 3.

Αἱμύλος. ὡς Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἱμύλον δόρυ Rh. 709. αἱμυλώτατον κρότημα ib. 498.

Αἵμων, filius Creontis. Αἵμονος γάμοι Ph. 951.

Αἵμων, adject. λύκῳ αἵμονι χαλᾷ Hec. 91.

Αἰνεῖν. ᾔνεν πέπλως Hec. 1154. ὡς αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ὅ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ᾧ ποτ' ᾔνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. οὐδ' ἀτὸν ᾔνεσ', i. e. ᾔνεσα Med. 223. ᾔνεσ' (i. e. ᾔνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπείπερ ᾔνεσεν Hip. 1319. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ᾔνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἴπερ ᾔνεσεν τάδε ib. 528. οὐδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταύταν ᾔνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', ὃς κ. τ. λ. Sup. 201. κᾆν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν κρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν ib. 707. σὲ ᾔνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνέμενοι οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυμίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ᾔνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνεσῶν λόγους ib. 1073. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τίν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ ib. 709. μάλιστά σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ὡς αἰνοῦσα πρὶν Ion. 1609. ᾔνεσ', ἕνεκ' κ. τ. λ. ib. 1614, ὡς ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antiop. fr. XI. 3. ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνούμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.

Αἴνιγμα. σοφῆς αἴνιγμα παρθένου Ph. 48. αἴνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἴνιγμα σαφὲς Tro. 621. τόδ' ἐς' ἐκεῖν' αἴνιγμ' Hel. 794. αἴνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπατ' αἰνίγματα Sup. 138. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὸς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.

Αἰνίσσεσθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τόδ' ὡς ὕποπτον ᾐνίξω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίξομαι El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.

Αἴολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adject. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498.

Αἰολόχρως νὺξ Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. Ἰλίῳ αἰπεινᾷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.

Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 503.

Αἴρειν. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἴροιεν στόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ᾆραι σῶμ' Med. 1297. ᾆρατέ μ' ὦ δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἴρετε ib. 1361. νὶν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. τὸν εὐτυχῆ ἂν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. αἴρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἴρε Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νόστον ἄρωμεν Iph. T. 117. ἄῖρωσι particip.) λείαν Rh. 326.

ἀσπίδ' αἱρέτω χερὶ ib. 451. κῶφον αἴρῃ βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσοῦσαν ἵρετ' εἰς ὀρθὸν ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρὴ —αἴρειν νιν Bac. 942. ἄρας χεῖρα Cy. 417. ἄρας θερμὸν ib. 457. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 323. ἰτὸν ἧρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἴρει μ' ib. 928. ὦ σκῆπτρα ἀρεῖτε Her. F. 255. ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη El. 2. λάτρ' ὡς τάχιτα τοῖς ξένοις τις αἱρέτω ib. 791. ἧρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἧραν χεροῖν ib. 813. αἶρει κακὰ ib. 942. εἶσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἧρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος φραμένα Hec. 107. ἧς ἐκ ἂν ἄραιτ' (i. e. ἄραιτο) ἄχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἡράμην δόρυ Ph. 437. ματὸν ἱκέταν αἱρομένα ib. 1562. σίδηρον ἧραντο Iph. A. 938. αἴρεσθαι φυγήν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἴρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἱρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἁμαξῶν ἑκατὸν ἁροίμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ Her. 314. πτίσεις ἡράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἡράμην Her. 991. κοινὰς αἱρόμενος πόνους Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἴρεσθ' Her. F. 147. αἴρεσθ' ἕως τύχῃ El. 360. αἱρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3. 3) Pass. αἴρομ' ἔννυχος εἰμασι Hec. 69. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι ῥόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα ib. 1532. πνεύματ' αἴρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἡρμένον Fr. inc. XXVI. 1.

Αἴρειν. Τροίαν εἶλε Hec. 443. εἶλον Αἰγύπτου τέκνα ib. 886. ὃ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ ib. 797. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν ib. 972. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίᾳ πατρὸς ib. 1213. δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ Ph. 565. ἣν ἕλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἑλὼν πάτραν ib. 576. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἑλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. γαῖαν ὁδοῖς ἑλόντες ib. 1432. ἑλεῖν βουλεύματα Med. 372. ᾧ με νῦν ἑλεῖν δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἶλε διόβολον πλᾶκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἶλε δεσμοῖς ib. 988. μή μ' ἕλῃς ᾑρημένον ib. 1068. τὸ Τροίας εἶλον πέδον An. 11. εἶλέ σ' Ἄρης ib. 106. εἶλε λόγοισι δολίοις ib. 289. Τροίαν ἑλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἶλον ib. 543. εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἑλὼν Τροίαν ib. 628. σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας ib. 1279. ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν Sup. 845. ὃκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ ib. 1069. κάλλιστα σκῦλ' ἑλὼν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὸς εἵλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἵλετε; ib. 256. ἑλὼν Ἀχαιὸς Rh. 172. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν ib. 195. ἕλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμίους ᾑρηκέναι ib. 330. οἷόν σε βίᾳ τέλος εἶλεν; ib. 735. μή μ' ἔρως ἕλοι ἵππων ib. 859. ὃς Ἄρης ἕλοι Tro. 376. ὃς ἕλοι δόρυ ib. 387. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἑλών, scil. κόσμον Her. 698. αἱρεῖ τέτρωρον ἅρμα ib. 859. εἶλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἶλε ib. 1129. πολλὰς εἶλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνου πόλιν ἑλὼν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἑλὼν δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ' ib. 1380. τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἑλοῦσα El. 141. ἐκ κανᾶ ἑλὼν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἶλε ib. 968. Τρωϊκὴν εἶλε χθόνα ib. 1279. μ' ἔρως ἕλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλους ib. 627. τὸ τῆδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. ἕπτ' ἄνδρας ἑλοῦ Ph. 748. τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον ib. 958. ξυνεργὸν εἱλόμην Med. 396. αὐτὴ τάδ' εἵλου ib. 605. σκέψαι φόνον, οἷον αἱρῇ ib. 852. καινὸν ἕλοιτο λέχος Al. 466. ὅτοι δικαίᾳ σ' εἱλόμην Sup. 252. στρατηγὸν αἱρεῖσθαι ib. 726. ἑλέσθαι μνητῆρων ἕνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἱλόμην χεροῖν Iph. T. 373. τὴν ἡδονὴν ὃ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. πάροιθ' αἱρήσεται τὴν σὴν δύναμιν Her. 57. τὰς ἀμείνονας φίλους ἑλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἱρεῖσθαι

μέγαν ib. 505. γάμος ἑλομένη Hel. 301. ὐχὶ τῦτο τὸ καλὸν αἱρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. εἵλετο στρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἱρῦνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἑλῦ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τῦ καλῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. 1. 36. ἑλέσθαι ψεῦδος Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθῳ κόρης αἱρῇ Med. 624. ἡρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἱρεθεὶς ἐκὼν Iph. A. 1364. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς Hel. 1637. ἡρημένων δωμάτων ἡρήμεθα El. 1009. εἰ αἱρεθήσεται πόλις Er. fr. I. 44. ἡρέθην λόγων κριτὴς Phœ. fr. IX. 1.

Αἵρεσις. πικρὰν αἵρεσιν βίῳ An. 384. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364.

Αἶσα. θεῦ αἶσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἶσα Sup. 623.

Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ἠσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκύσας ib. 1114. ἁμαρτῦσ' ἤσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ἠσθόμην κτύπου τινὸς ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ἤσθετ' ἠδικημένη Med. 26. σ' ἤσθοντ' ἔσαν σοφὴν ib. 539. ἠσθόμην ἀβουλίαν ἔχουσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἴσθοιτο πατὴρ ib. 1192. ἠσθόμην σου ib. 1392. ἐπεὶ ἤσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκουσαν Al. 156. μακρῦ βίου ἠσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ἠσθόμην ὑ σαφῆ λόγον An. 1049. τίνος αἰσθάνομαι θείου; ib. 1227. ὡς θέλοντά μ' ἤσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἤσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὡς ἤσθου καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνου ἠσθόμην Rh. 795. ἠσθόμην τὰ τῆς θεᾶ Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακὰ ib. 770. αἰσθοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ἤσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ἠσθημένον που τὴν τύχην Or. 1550. ἤσθημαι Hip. 1403. ἠσθημένοι χωρῦσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ἠσθημένος Tro. 633.

Αἴσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243.

Αἴσθησις El. 290.

Αἴσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιύμεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596.

Αἰσίως. εἰ αἰσίως ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσίως Tem. fr. XX.

Αἴσσειν. ὑπὲρ μητρὸς ἀΐσσω Hec. 31. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω ib. 1106. αὖραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι Ph. 1388. ἦσσον λόγχαις ib. 1391. εἰς ὅπλ' ἦσσον ib. 1475. δι' ἐμᾶς ἤϊξε νηδύος ἄδ' αὖρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς ἀΐσσω' ὀδύναι ib. 1352. μετάρσιος ἦξα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. ἀΐσσω τήνδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγὺς Πλειάδος ἀΐσσων Iph. A. 8. σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις ib. 12. ἀΐξαντες δορὶ ib. 80. μάτην ἦξ' (i. e. ἤϊξα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει Iph. T. 192. διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Tro. 157. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. ἤϊσσ' ἐκεῖσε, κἄφ' ἑκεῖσε ib. 625. ἐπὶ τῦθ' ὡρμημένος ἤϊσσε ib. 631. ἦξαν πελείας ὠκύτητ' ὐχ ἧσσονες ib. 1088. ὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν Ion. 328. ὃ ἦξας ὀρθῶς ib. 572. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844.

Αἶτος. ἄτας ἐμᾶς αἶτος εἶ Tro. 1313. αἶτον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321.

Ἀΐτωρ. ὅπλων καὶ μάχης ἀΐτορες An. 683.

Αἰσυμνᾶν. ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς Med. 19.

Αἶσχος. δύσγαμον αἶσχος Tro. 1114. αἶσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3.

Αἰσχροκερδής. ὐκ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐστὲ An. 452.

Αἰσχροποιός. ἔρρ', αἰσχροποιὲ Med. 1346.

Αἰσχρός. ἀνὴρ αἰσχρὸς Iph. A. 380. μισθὸν ὐκ αἰσχρὸν λαβών Iph. T. 593. στέφανος ὐκ αἰσχρὸς Tro. 401. ἐν αἰσχροῖσι σὲ τιθεὶς Al. 1040. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις Hel. 704. αἰσχρὸς ἔρωτας Er. fr. II. 25. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. αἰσχρὰ φυγὴ Ph. 1685. αἰσχρὰν κληδόνα Al. 316. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phryx. fr. VIII. 2. ὐκῶν τόδ' αἰσχρὸν—; Hec. 311. οἶδεν τόγ' αἰσχρὸν ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος ib. 806. v. etiam Rh. 102. αἰσχρὸν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσχρὸν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτου δῶρον ὐκ αἰσχρὸν ib. 1020.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους Al. 545. αἰσχρὸν, παρεῖναι κέρδος ib. 1036. ἆψασθαι ὡς αἰσχρὸν λόγῳ An. 663. αἰσχρόν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά; ib. 768. αἰσχρόν μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc. XV. ὡς αἰσχρὸν ὧδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX. 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς τραπῆ αἰσχρὸν σιωπᾷν Ph. fr. IX. 2. πολλοῖσι δὴλοις τὸνομ' αἰσχρὸν Phryx. fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC. αἰαχρῶν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἶχομαι ib. 822. δράσαντι αἰσχρὰ ib. 1086. αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957. αἰσχρὰ δρῶσῃ ib. 404. vid. etiam v. 411. 500. 503. 505. 511. et 999. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις αἰσχρῶν πέρι An. 237. κἀκεῖ τάγ' αἰσχρὰ ib. 243. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις ib. 649. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. σιγᾷν ἄμεινον ταἰσχρὰ Tro. 384. κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293. λέκτρους ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ ejusd. fr. X. 3. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7. αἰσχίων φανῇ Med. 501. αἴσχιον εἶδος Hel. 270. αἴσχιστον αἰτῶ τέφανον Ph. 1378. αἰσχίστης λόγους Hip. 499. et αἰσχίστων λόγων ib. 692. αἰσχίστην νόσον Or. 10. αἰσχίστης θεᾶ Ar. fr. XXV. 1. αἴσχιστον ἔργον Or. 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων αἴσχιστον ε. τ. λ. Iph. T. 606. τολμήματα αἴσχιστα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν Andr. 928. αἴσχιστα adverbial. positum: αἴσχιστα Τροίαν εἶλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἴσχιστα Rhes. 757. αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόντ' Bac. 1306.

Αἰσχρουργία. Μαινάδων αἰσχρουργίαν Bac. 1060.

Αἰσχρῶς. λιπὼν σ' αἰσχρῶς δόμους Or. 99. Ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 167. τὸν αἰσχρῶς ζῶντ' Al. 958. θανώμεθα αἰσχρῶς An. 577. αἰσχρῶς ἡ δίκη διοίχεται Sup. 530. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσχρῶς ἔπεσον Rh. 82. λήθοισιν αἰσχρῶς ib. 810. αἰσχρῶς πεδ' ἀπώλεσας Tro. 768. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. αἰσχρῶς θάνω Her. F. 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἔγημας αἰσχρῶς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051.

Αἰσχύνα. vid. αἰσχύνη.

Αἰσχύνειν. αἰσχύνειν λέχη Hip. 408. ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ib. 420. ἃ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους ib. 719. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. αἰσχύναντά με ib. 1172. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1031. αἰσχύνας ἐμὲ Her. 286. γέροντα πατέρα—ᾔσχυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν πλεῖτον αἰσχύνοιμεν ἂν ib. 955. ἣν ὅποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων ἦν τις αἰσχύνῃ τέκνα Er. fr. II. 27. δῆλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι Hec. 552. v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph. 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204. Her. 542. Ion. 934. et 1074. Her. F. 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr. VI. 2. αἰσχύνεται τἀγαθ' ἀσκήσας κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ὧδὲν αἰσχυνθεὶς Or. 800. κρύπτεις δέμας αἰσχυνθεὶς Hip. 1291.

Αἰσχύνη. αἰσχύνην φέρει Hec. 1241. et Ion. 854. ὡς ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ὡς ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. αἰσχύνην ἔχει An. 243. et ita βάπταγμα αἰσχύνην ἔχον Sup. 767. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσχύνης ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσχύνῃ Rh. 102. αἰσχύνην Ἀργείοισι. Tro. 171. ἡ αἰσχύνη βάρος τῇ ζῇν—νομίζεται Her. 201. ὡς ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. αἰσχύνην ὅπλῳ Hel. 67. οἳδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor. αἰσχύνα. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγίων Hel. 202. δύσγαμον αἰσχύναν ib. 693. cf.

etiam v. 696. 3) plur. ἐν αἰσχύναις ἔχω Sup. 164. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423.

Αἰτεῖν. αἰτεῖ, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν—λαβεῖν Hec. 40. ᾔτει γέρας ib. 96. cf. etiam Rh. 169. et 181. Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον Ph. 1378. ᾔτησε Φοῖβον An. 53. πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. cf etiam v. 1108. αἰτεῖν τὸμὸν ὄνομ' Iph. A. 962. τοῖς θεοῖσι χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. ταύτην μνηστῆρες ᾔτουν El. 21. διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. ὃ σὲ κατθανεῖν, ἀλλὰ τήνδ', ᾔτήσατο Hec. 390. αἰτῶ πόλιν Or. 1611. et ita αἰτῶ Κρέοντα Med. 940. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931. σ' αἰτοῦμαι Med. 336. v. etiam v. 775. 780. 869. et 942. αἰτουμένης κλῦθί μου Hip. 872. σὲ αἰτήσομαι τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμὰ Al. 162. v. etiam v. 301. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι Hel. 516. conf. etiam v. 1064. εἰ δίκαι' αἰτούμεθα El. 675.

Αἰτία. τίν' αἰτίαν ἔχων; Hec. 1203. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. αἰτίας ἀποτροφὴν ib. 1036. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν ib. 1067. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; ib. 1127. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ Tro. 305. τῷ θεῷ προστιθῆς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. πολλῶν κακῶν αἰτίαν El. 213. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1266.

Αἰτίαμα. ἀντιθεῖσ'—αἰτιάματα Tro. 918.

Αἰτιᾶσθαι. τὰ Φοίβῳ αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. μή μ', τῦτον δ' αἰτιῶ Ph. 632. μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ Med. 605. Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα. Rh. 851. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cycl. 284. αἰτιάσασθαι θεὸς Ar. fr. XXXI. 2. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ Epist. V.

Αἴτιον. αἴτιόν τι καὶ νόμος Hec. 974. τὸ αἴτιον πόσις σὸς Iph. A. 939. ὃ τὸ τῆ θεῷ γ' αἴτιον γενήσεται Iph. T. 120. τί ποτε τύτῳ αἴτιον; Phaëth. fr. V. 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II.

Αἴτιος. εἴτε σίδαρος—αἴτιος Ph. 354. αἴτιος κακῶν Med. 332. et 1080. et Iph. A. 895. οὐδὲν ἄτας αἴτιον Hip. 1149. Ζεὺς αἴτιος Al. 3. οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. οὐδὲν ὄντες αἴτιοι Hip. 933. cf. etiam Her. F. 1310. οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' El. 1040. φθίνυσ' αἰτίοις Dan. fr. I. 9. οὐδὲν αἰτία πόλις Suppl. 879. conf. etiam Hel. 621.

Αἴτνα. βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Αἰτναῖος. Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Αἰτναῖος ὄχθος ib. 114. Κύκλωψ Αἰτναῖος ib. 366. Ἥφαιτ' ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. τὰν Αἰτναίαν χώραν Tro. 220. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. Αἰτναῖα σφαγεῖα ib. 394.

Αἰτωλίς. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν Ph. 988. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν ib. 1173.

Αἰτωλός. Ἄρην Αἰτωλὸν Ph. 136.

Αἴφνης Iph. A. 1581.

Αἰχμά. vid. αἰχμή.

Αἰχμάζειν. δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Αἰχμαλωτικός. δόμοις ἐν αἰχμαλωτικοῖς Tro. 871.

Αἰχμαλωτίς. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963. et 1060. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. v. etiam v. 1016. 1096. et 1120. αἰχμαλωτίδας Θηβαίας Ph. 193. αἰχμαλωτίδας κόρας ib. 567. κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tro. 28. αἰχμαλώτιδας ἄγω ib. 297.

Αἰχμάλωτος. ἦκει τις αἰχμάλωτος Ph. 715. ἦν τις ἔγραψεν αἰχμάλωτος Iph. T. 585. εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν Hec. 267. αὐτὴ αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. εἶλόν νιν αἰχμάλωτον An. 584. cf. etiam v. 872. 909. et 933. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tro. 35. νανσθλῶμαι αἰχμάλωτος ib. 673. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων El. 1008. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας Hec. 881. αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695.

Αἰχμή. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. αἰχμὴν εἰς μίαν καθέσατον Ph. 1279. ὑπ' αἰχμῆς Tro. 346. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. 2) dor. αἰχμά. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. φονία αἰχμὰ Tro. 819. Ἑλλὰς αἰχμὰ ib.

839. ἐν αἰχμᾷ Her. F. 437. 3) plur. ἐν αἰχμαῖς Rh. 251. et Æol. fr. VII. 1.

Αἰχμητής. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. ἐκ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752.

Αἰών. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δυλεῦσαι ib. 757. μακάριος αἰὼν Or. 602. ἀτάθμητος αἰὼν ib. 979. αἰῶνα διάξουσα Ph. 1521. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. μακρὸς αἰὼν ib. 429. Glauc. fr. IV. Œnom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII. ἴσχουσα ἐνσπέρατον αἰῶν' Med. 648. μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. δι' αἰῶνος μακρᾶ ib. 1426. ἕς τ' ἂν αἰὼν ὁμὸς ἀντέχῃ Al. 338. δι' αἰῶνος ib. 478. τίν' αἰῶνα ἕξεις; An. 1216. αἰῶνος πόνος Sup. 1005. αἰῶνα δ' ἐκ ἔξετιν ib. 1084. ἕτερον αἰῶνα οἰκήσομεν Iph. Aul. 1507. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. λιπᾶσ' αἰῶνα Bac. 92. βραχὺς αἰὼν ib. 395. Αἰὼν, Κρόνου παῖς Her. 900. αἰὼν ἐνσαίων Hel. 214. αἰῶνα τείνει Ion. 625. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν' ib. 638. εἰλισσόμενός τις αἰὼν Her. F. 671. ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et ἡ αἰών: σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492.

Αἰωρεῖν. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος Hec. 32.

Αἰώρημα. δύστηνον αἰώρημα κυφίζω Sup. 1047. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τεταμέναν αἰωρήμασι Or. 981.

Ἄκαιρος. γνώμα ἄκαιρος ὄλβου Iph. T. 420. ἄκαιρος εὔνοια Hipp. fr. XVII. τὸ ἄκαιρον ἅπαν μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἄκαιρ' ἀπώλυντο Hel. 1087.

Ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1.

Ἄκαμπτος. ἄκαμπτον φρένα Hip. 1268.

Ἄκανθα. διαδῆναι νῶτον ἄκανθάν τ' Tro. 117. ἐξελκτέον διπλῆν ἄκανθαν El. 492.

Ἀκάρπιτος. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων Ph. 218.

Ἄκαρπος. ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. πέδον ἄκαρπον Œd. fr. XVII. 8.

Ἄκατος. λαῖφος ἀκάτου θοᾶς Or. 341· ἀκάτου μελέας Tro. 1100. κομίζεις θοὰς ἀκάτους Hec. 446.

Ἀκεῖσθαι. εἶδε μοι—βλέφαρον ἀκέσαι', ἀκέσαιο Hec. 1067. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι Med. 199. πρὸς τὴν νόσον τοι τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 2.

Ἀκέλευστος. ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν Ion. 1359. δεῖ δή με κἀκέλευστον —συνεκκομίζειν σοι πόνους El. 71.

Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 950. ἀκέραιον λέχος Hel. 48.

Ἀκέστωρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ An. 901.

Ἀκεσφόρος. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005.

Ἀκήρατος. ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 73. et ἀκήρατον λειμῶν' ib. v. 76. κακῶν ἀκήρατος ib. 949. ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. δι' ἀκηράτων κόλπων Rh. 352. τῆς ἀκηράτου πλόκου κόμης Ion. 1266. μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. ἀκήρατόν με λαβὼν Tro. 670. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου Ion. 1436. ἀκήρατον λέχος Or. 574.

Ἀκήρυκτος. ἐ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε Her. 91.

Ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν Med. 248. conf. etiam Iph. A. 17.

Ἀκινδύνως κτανεῖν Rh. 588.

Ἀκίνητος. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. ᾗδεν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ Bac. 726. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157.

Ἀκίχητος φίλων Ion. 701.

Ἄκλαυστος Hec. 30. et Al. 171. ἐᾷν ἄκλαυτον Ph. 1628. ἄκλαυτα τέκνα An. 1236.

Ἀκλεής. ὀλοίμην ἀκλεὴς Hip. 1028. βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεὴς Iph. A. 18. ἀκλεὴς δόξα Her. 623.

Ἀκλεῶς. ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀκλεῶς θανεῖν Rh. 752. ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν ib. 761.

Ἄκληρος. ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων Tro. 32.

Ἄκλητος. θύρας ἔχων ἀκλήτους Iph. A. 340. ἄκλητ' ἄδουλα δώματ' An. 594.

Ἄκλητος. ἄκλητος ὢν φίλοις Rh. 399. ἐλθὼν' ἄκλητος Iph. A. 457.

Ἄκλυτος. Αὖλιν ἀκλύταν Iph. A. 121.

'Ακμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.
'Ακμή. ἀκμὴ καλεῖ Hec. 1042. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτὴν Ph. 1088. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ Hel. 903. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν Her. F. 532. ὁ νῦν ἀκμὴ El. 275. τείχειν ἀκμὴ ib. 684. φασγάνων ἀκμὰς Or. 1482. ἐμπύρους ἀκμὰς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.
"Ακμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.
'Ακοὴ, et dor. ἀκοά. ὠδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962. ἀκοὰν βάλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοὰς ἥκει ib. 1489. βίᾳ τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496.
'Ακοινώνητος. ἀκοινώνητον εὐνὰν An. 471.
'Ακοίτας. θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίως ἀκοίτας Tro. 1309.
"Ακοιτις. ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν ib. 529. γενναιοτάταν ἄκοιτιν ib. 997.
'Ακόλαστος. ἀκόλαστος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Antiop. fr. VII. 4. ἀκόλαστα μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἀκόλαστα ἤθη Er. fr. II. 22. ἀκόλαστα τέκνα Fr. inc. CXXX.
"Ακομψος Hip. 986. φαῦλον ἄκομψον Lic. fr. I. 1.
'Ακοντίζειν. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραὶ Or. 1241. λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο Bac. 1096.
'Ακοντιστήρ. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐτοχώτατοι Ph. 142.
'Ακόρεστος. ψυχὰ ἀκόρεστος Her. 927. ἀκόρεστα νείκη Med. 639.
"Ακος. πημάτων ἄκος Hip. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 269. κἄστε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη Her. F. 93. ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη El. 1111.
'Ακοσμία λόγων Iph. A. 37.

'Ακυά. κατ' ἐμὰν ἀκυὰν Dan. 50.
'Ακύειν. ἡμᾶς δ' ἀκῦσαι τὰς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιάδ' ἤκυεν κακὰ ib. 576. ἄκυσον ib. 788. ἄκυε δὴ νῦν ib. 833. ἀκύσας σῷ τε τῇσδέ τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύειν δεῖ μ' Or. 532. λόγους ἀκύσας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκύειν τάδε δόκει ib. 674. ὀξὺ βοῆς ἀκῦσαν ib. 1530. οὐκ ἤκυσα Ph. 926. ἀκύει νεοθετημένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκῦσαι μάλθακ' ib. 316. ἀκύεις βοάν; ἀκύεις τέκνων; ib. 1273. ἀκύσας δείν' Hip. 604. ὀρθῶς ἀκύσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκύειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκῦσαι Hel. 974. λόγους ἀκύειν τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. ἀκῦσαι δ', οὐκ ἀκῦσ' ὅμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ δ'τοι τῶν τ' ἀκυόντων λόγοι—Sup. 849. ἀκύειν, ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει ib. 915. λόγους, οὓς οὐκ ἀκύειν τὰς γαμουμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκύσας θ' αἵματος·μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκῦσαι Rh. 10. ἀκύει ὠδὲν ὠδεὶς ὠδενὸς Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκύειν δῦλον ὄντα Hel. 739. ἀκύειν τῆδε χρῆν ναύτας ἐμὲς ib. 1431. αἴνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἄκυσον Her. F. 279. ἤκυες τάδε El. 930. νόῳ ἀκύων Sis. fr. I. 18. δόλοις οὐκ ἔξες' ἀκύειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκύσῃ πολλὰ, κὐ ψευδῆ κακὰ Alc. 708. et ita καίν' ἀκύσῃ πήμαθ' Hel. 1529. ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἀκύσεται κακῶς Heracl. 718. ἀκύσεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκύσεται Sis. fr. I. 20.
"Ακυς, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔθρανσεν Ph. 1411. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.
'Ακύσιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐκ ἀκύσιον Aug. fr. VIII. 2.
'Ακυσίως. ἀκυσίως ᾐράμην δόρυ Ph. 436. μένυσ' ἀκυσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκυσίως El. 670.
'Ακυστέον Iph. A. 1010.
'Ακυστός. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκυστὸν Dic. fr. XIII. 4. ἀκυστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.
"Ακρα. θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. κατ' ἄκραν ἔτασαν Iph. A. 240. κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317.

Ἀκραῖος. ἀκραίας θεᾶ Med. 1379.

Ἀκραιφνής. πῶς ἀκραιφνὴς ἔσαι; Al. 1055. ἀκραιφνὲς αἷμα Hec. 537.

Ἄκραντος. ἄκραντον ὀδὲν ἔχων Sup. 870. ἄκραντ' ὀδύρῃ ib. 770. ὃδ' ἄκραντ' ἠκάσατε Iph. T. 520. conf. etiam Bac. 1229. ὃδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ὅποτ' ἄκραντα βακχεύσει Her. F. 897. ἄκραντα θεσπίζειν Alex. fr. XXII. 1.

Ἄκρατος. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. ἄκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἄκρατον μέθυ ib. 149.

Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.

Ἀκριβής. ἀκριβῆ μουσικὴν Sup. 906. ὃς εἰς ἀκριβὲς ἦλθες Tro. 901. ὃς τ' ἀκριβὲς ὀδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367.

Ἀκριβῶν. οἱ τάδ' ἠκριβωκότες Hec. 1192. ὀδὲ τέγγη καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 469.

Ἀκριβῶς. ὃς ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν Med. 532. ὃς οἶδ' ἀκριβῶς Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II. 2.

Ἄκριτος. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. ἄκριτος ἄτρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550.

Ἀκροθινιάζεσθαι. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476.

Ἀκροθίνιον. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλλιστον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξίᾳ Ph. 211. τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459. θεοῖσί τ' ἀκροθίν' ἑξέλης Rh. 470.

Ἀκρόκομος. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517.

Ἀκροκόρινθος. προλιπὼν' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2.

Ἄκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. ἄκρα τειχέων Tro. 1297.

Ἀκρόπτολις. Φωκέων ἀκρόπτολιν Or. 1094.

Ἄκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ἐλάτης ὑράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. τένοντος ἁρπάσας ἄκρα ποδὸς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. et ita Δαναΐδων ἄκροι ib. 1251. ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονὸς ib. 675. ἐπ' ἄκροις ἕτακ' ἀρηΐοις τεφάνοισιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους Sup. 118. ἐξ ἄκρων ταθμῶν Iph. T. 49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et Bac. 708. εἰς ἄκρους γε τὰς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. cf. etiam El. 840. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292. ὀβελὸς ἄκρος ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς Hec. 94. ἄκρας καρδίας ἔψαυσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ib. 558. ἄκραν λαμπάδα Ph. 1263. εἰς ἄκραν χεῖρ' Iph. A. 951. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας ib. 504. ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἄκρας τρίχας Or. 128. τὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας τεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. ἐπ' ἄκρῳ χώματος Hec. 524. et Or. 116. εἰς ἄκρον τόμα πύργων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408. ἐξ ἄκρου κρατὸς Med. 1198. κακὸν ἄκρον ἕλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. cf. etiam An. 401. ἄκροισι λαίφεσι κραιπέδοις Med. 524. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς Ion. 456.

Ἄκρυπτος. ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν An. 836.

Ἀκτή. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173. ἀκτή τις ἐστὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν An. 1263. b) dor. ἀκτά. τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736. Ἐσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἁλίμενον Al. 598. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366. Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c) plur. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf. etiam v. 36. et Hip. 1179. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

ὁρμεῖ Or. 55. Μυνυχίᾳ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 761. εἰς ἁλιῤῥόθους ἀκτὰς ib. 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208. χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. θάσσω' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου ib. 253. Φινείδας ἀΰπνους ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνου Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίους ib. 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν Hel. 616. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς ib. 1141. εὐλιμένους ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Σιμοντίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοΐδας ἀκτὰς ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2) ἀκτή, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτᾶς Hip. 138. 3) Ἀκτή, nom. propr. *Attica.* παρ' Ἀκτὴν Hel. 1689.

Ἀκτίν, vel ἀκτίς. ἀκτῖνα κύκλον ϑ' ἡλίου Hec. 412. et Al. 206. δυστυχῆ ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίου Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. ἀκτῖνα τὴν τείχουσαν ἡλίου Rh. 992. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1136. ἥλιος ἀκτῖνας ἑξῆσι Bac. 678.

Ἀκύμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 235.

Ἀκύματος ποροθμὸς Fr. inc. CCVIII.

Ἄκυμος. τὸν ἄκυμον βίοτον Her. F. 698.

Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύμονα Πόντου τίθησι νῶτα Iph. T. 1444.

Ἀκύρωτος. σιωπῇ τῶτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801.

Ἄκων. ἄκων ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 633. ἄκων ὠλεσάς νιν Hip. 1433. τερηθεὶς ἄκων γάμων An. 982. ὐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857. ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457. ἔδωκεν ὐκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγκάσω ἄκονϑ' (i. e. ἄκοντα) Her. 414. ἄκοντας φίλους εὐεργετεῖν Hip. 693. ἑκόντες, ὐκ ἄκοντες An. 357. τοὺς ϑεοὺς ἄκοντας Ion. 375. ἀκόντων ϑεῶν ib. 378. ὐκ ἄκουσαν πόλιν Or. 612. ἔγημες ἄκουσάν με Iph. A. 1149. ἑκοῦσα, κοὐκ ἄκουσα Her. 532. συνῆψ' ἄκουσα γάμον Ion. 941. ἔκτεινά σ' ἄκουσα ib. 1500. τοῦ ἄκοντος ὐ κρατῶ ib. 746.

Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινὰ Epist. V. ἀλαζονείας ἕνεκα ib.

Ἀλαθής, dor. pro ἀληθής. ἔπος ἀλαθὲς Hel. 1165.

Ἀλαί. Ἀλάς νιν ὀυμὸς ὀνομάζει λεὼς Iph. T. 1452.

Ἀλαίνειν. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις ἄϑαπτος Tro. 1083. δῶλος ἀλαίνων Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ ϑῆσσαν ἐτίαν El. 204. πατρῷων ἀπὸ δωμάτων ἀλαίνων ib. 589.

Ἀλαλαγμός. πρίν τι τὸν πατέρα μαϑεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφϑεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.

Ἀλαλάζειν. αἱ δ' ἠλάλαζον Bac. 1131. ὁ δ' ἠλάλαξε Her. F. 981. ἠλάλαζε δυσϑνῆσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλάζοντες ib. 855. ἀλαλάξεται τέγας εἴσω Bac. 593.

Ἀλάλασϑαι. δεκέτεις ἀλάληντο An. 306.

Ἀλαλή. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ Hel. 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.

Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.

Ἀλᾶσϑαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος Or. 688. κατϑανεῖν μ' ἀλώμενον Ph. 1699. ἀπαρϑένευτ' ἀλωμένα ib. 1729. πτωχεύς ἀλᾶσϑαι παῖδας Med. 515. ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 897. ψυχὴν ἀλᾶται Tro. 635. φεύγομεν ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον ἀλῶμαι Hel. 408. ποροθμοὺς ἀλᾶσϑαι μυρίους ib. 539. ἀμφὶ βωμίους τροφὰς ἠλᾶτ' ἀϑύρων Ion. 53.

Ἄλαστος. ἄλαστα ματρὶ τάδε Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄλαστα Hip. 877. σῶν ἀλάστων κακῶν Tro. 1231. ἄλαστα τἀν δόμοισι Her. F. 911. τεκοῦσ' ἄλαστα El. 1185.

Ἀλάστωρ. ἐξ ἀλάστορος ἀρτιμαϑὴς κακῶν Hec. 685. ἀλάστορός τις οἰζὺς ib. 949. ὁ σὸς ἀλάστωρ Ph. 1550. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med. 1333. ἀλάστορος γεγὼς Iph. A. 946. ἀλάστορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ ib. 941. ὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F. 1234. ἀλάστωρ ἀπεικασϑεὶς ϑεῷ El. 979. ἀλαστόρων τις Or. 337. cf. etiam

v. 1669. et Hip. 820. et τίς ἀλατόρων; Iph. A. 878. δι' ἀλατόρων Or. 1546. ἐὰ τὰς ἀλάτορας Ph. 1587. μὰ τὰς νερτέρους ἀλάτορας Med. 1059. ὑπ' ἀλατόρων ib. 1260. ἀλάτορας ὄκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV.

Ἀλάτας, dor. pro ἀλήτης. ἀλάταν οἰετρὸν Sup. 281. θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας Her. 365. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. πόδ' ἀλάταν El. 139. τᾶ ζῶντος ἀλάτα ib. 202.

Ἀλατεία, dor. pro ἀλητεία. ἀλατείᾳ βιότα Hel. 530.

Ἀλγεῖν. ἀλγεῖ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ἀλγεῖς; τί δέ με τᾶ παιδὸς ὄκ ἀλγεῖν δοκεῖς; ib. 1256. ἀλγεῖς ἀκόων; ib. 1283. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας Or. 607. cf. etiam Iph. A. 1435. νέα φροντὶς ὄκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ἀλγεῖς κλύων τἀληθὲς Al. 711. vid. etiam An. 837. Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι An. 239. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. ὅτω μέγ' ἀλγεῖ ib. 815. ἤλγυν μὲν, ἤλγυν ib. 981. ἀλγήσει κλύων Sup. 1033. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. ἤλγυν σιγῇ Iph. T. 956. ἀλγεῖ ὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς ib. 722. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. τὸ σὸν ἀλγῶ ib. 1326. ὐδ' ἀλγῶ Hel. 654. ἀλγοίην ἔτι ib. 776. ψυχὰ ἀλγεῖ Ion. 877. ὐδὲν ἀλγεῖ Her. F. 1293. τίς ἀλγεῖν ὄκ ἐπίσταται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2. ἀλγεῖ μέν, ἀλγεῖ Bell. fr. XVI. 7. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν Fr. inc. XXV.

Ἀλγεινός. βίοτον ἀλγεινὸν ἐμοὶ Med. 1037. ἀλγεινὸν ἔρωτα Hip. 775. ἀλγεινὸς πόνος An. 304. δίκην ἀλγεινὴν Bac. 1327. ἥδιστον ταὐτὸν, ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. εἴπερ ἀλγεινὸν Iph. A. 889. ἔχεις ἀλγεινά, οἶδα Hel. 260. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Ἀλγηδών. εἰς τόδ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι ib. 24. τιτρὰς ἐνεγκοῦσ' ἀλγηδόνας ib. 1031. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. ἀλγηδόνας κυφίζει φρενῶν Œnom. fr. V. 3. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2.

Ἄλγημα. τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

Ἀλγίων. αἶνος—σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. κακῶ τῶδ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. 2) Superl. ἄλγιστος. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσταισιν El. 134. ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν Med. 486. ἀλγιστόν ἐστι θῆλυ Melan. fr. XXVI. 1. ζῶσιν ὡς ἄλγιστά σοι Hip. 800. μαίνῃ ὡς ἄλγιστα Bac. 326. ἄλγιστα οἰκεῖς El. 925.

Ἄλγος. φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. ἄλγος ἂν προσθείμεθα ib. 742. ἀπεῖπον ἄλγει ib. 942. ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σε δέρκομαι Ph. 374. μετατένομαι σὸν ἄλγος Med. 996. λύει ἄλγος ib. 1362. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. ἔχει τοσοῦτον ἄλγος Al. 196. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος ib. 931. τῆς ὐδὲν ἄλγος ἄψεται ib. 940. ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον ib. 1042. ἄλγος ὐχ ὑποστὸν Sup. 737. πάντων μέγιστον ἄλγος ib. 785. cf. etiam Bac. 1281. ἄλγος ὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα Iph. A. 1580. ὦ ματρὸς ἄλγος Rh. 897. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς Tro. 1310. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993. οἷον ἄλγος ἔπαθον Ion. 799. γοερᾶς φρενὸς Κύπρις ἄλγος El. 126. b. ἔχει δή τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62. ὑπὸ—ἀλγέων ib. 180. ὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 137. ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων Hip. 366. vid. etiam Tro. 579. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν Hip. 1114. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν ib. 807. καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς ib. 1119. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. ἅλις ἀλγέων πάρεστί μοι ib. 1148. ἄλγη πατρῷα ib. 1157. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172. σχέτλια πάσχομεν ἄλγη ib. 590. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων ib. 603. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. πρόμαντις ἀλγέων ib. 345.

Ἀλγύνειν. τὸμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε Hip. 798. ἀλγυνῶ σε ib. 1297. ἀλγύνει τ' ἐμὲ Al. 524. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ' Iph. A. 326. τὰν ὐδὲν ἀλγύνουσαν

Pal. fr. VII. 3. ἐκέτ' ἀλγύνει βροτοὺς Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med. 622. τὸ θέλειν ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκάλως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἓν ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172.

Ἄλεκτρος. ἄλεκτρον ζωὰν Tro. 254.

Ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 470.

Ἀλέω παῖς Tel. fr. I. 4.

Ἄλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ Med. 1285. ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56.

Ἀλήθεια. κᾆν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἁπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. ἀληθείας ὕπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύσηνʼ ἀλήθειʼ Bac. 1286. τῶτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι' ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς Bel. fr. XII. 2. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Ἀληθής. ἀληθὴς εἰς φίλους ἔφυς κακὸς Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537. λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II. κλύων τἀληθὲς Al. 712. μὴ ἀποτρέπῃ τἀληθὲς Iph. A. 336. τί τἀληθὲς ἐκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion. 265. et 275. Dan. 41. Alcmæon. fr. VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX. et fr. inc. B. 18. ἄληθες, accentu retracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCIX. τἀληθῆ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam An. 1052. Sup. 859. Iph. A. 957. Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip. fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. ᾗ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Fr. inc. XVIII. 2. σκλῆρ' ἀληθῆ ib. XX. 2. τόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν Hip. fr. IX. 3.

Ἀληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔθετό σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς ᾗ βίος Al. 805. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. ἡ δ' ὅσ' ἀληθῶς ib. 715. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός Ion. 281.

Ἀλητεία. ἐκλιπὼσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.

Ἀλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπεσοῦσα τῆςδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.

Ἀλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης ἀλᾶται γῆς ἀπεστερημένοι ib. 51. ἱκέτας ἀλήτας ib. 225. πτωχὸς ἀλήτας ib. 319.

Ἀλθαία, nom. propr. fœm. Meleag. fr. I. 4.

Ἀλιαίετος Pol. fr. I. 3.

Ἀλιᾶν Iph. A. 1081. vid. not.

Ἀλίασος. ἔναντα ἦλθε—ἁλίασος Or. 1479. φρὴν ἁλίασος φρίσσει Hec. 85.

Ἀλίβατος. ἐξ ἀλιβάτου πέτρας Sup. 80.

Ἀλίζειν. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412.

Ἀλιήρης. ἁλιήρει κώπᾳ Hec. 455.

Ἀλίκτυπος. ἔκλυον ἁλικτύπων τινὸς Or. 373. κῦμ' ἁλίκτυπον Hip. 754.

Ἀλίμενος. ἁλίμενον ἐς ἄντλον Hec. 1024. ἐπ' ἀκτὰν ἁλίμενον Al. 599. ἁλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἁλιμένοις πρὸς πέτραις Hel. 1227. ἁλίμενα ὄρεα ib. 1143.

Ἅλιος, adject. marinus. ἅλιον πλάνον Hel. 780. ἁλὶῳ πλάτᾳ Her. 83. παῖς ἁλίας Θέτιδος An. 108. ἁλίαν πέτραν ib. 538. ἠιόνες ἅλιαι Tro. 827. ἅλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf. etiam Hel. 527. et 1517. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et An. 1013. κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Ἅλιος, subst. dor. pro ἥλιος. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 637. ἅλιε ib. 1067. et Al. 243. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. ἐκ ἔτ' ἐσὶν ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tro. 1068. φοίνικας ἁλίω (pro ἡλίῳ) πέπλως Hel. 181. ἁλίῳ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίῳ Her. F. 661.

Ἀλιῤῥόθος. εἰς ἀλιῤῥόθου ἀκτὰς Hip. 1205.

Ἅλις. τῶν τεθνηκότων ἅλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. ἅλις ἔχω τῷ δυστυχεῖν Or. 240. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλαίμων ib. 1027. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς ἅλις Ph. 1241. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ ἦb. 1737. ἅλις οἱ γεγῶτες Med. 558. εἰ δ' ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. ἅλις παίδων Al. 335. ἅλις ἡ παροῦσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε κακὸν ἅλις ib. 911. ἅλις κλαίειν τάμὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. οὐχ ἅλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημάτων γ' ἅλις βάρος Sup. 818. γόων ἅλις τύχας, ἅλις ἀλγέων πάρεστί μοι ib. 1147. 1148. ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἅλις ἐχήρωσ' Ἑλλάδα ib. 303. ἅλις μύθων Hel. 142. λέπας ἅλις ἔχων ib. 595. ἅλις λύμης ib. 1105. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἅλις μοι ib. 1597. ἅλις, ἅλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. τὰ παραιθεν ἅλις κακὰ ib. 1508. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν ib. 1339. δακρύων ἅλις ib. 1394. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄντων ἅλις Antiop. fr. XL. 2. ἅλις, ὦ βιοτά, πέραινε Phi. fr. V. 1.

Ἁλίσκειν. Τροίας ἁλούσης Hec. 304. ἦν ἁλῷ Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626. Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5. εἰ δ' ἁλῶμέν γ' ὕστερον An. 757. πόλιν ἁλοῦσαν Tro. 484. πόλεως ἁλούσης Her. 513. ἁλὼς Ion. 827. χειρία γ' ἁλοῦσα ib. 1257. v. etiam El. 189. ἐμαυτὴν δ' προδοῦσ' ἁλώσομαι An. 190. κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἁλίσκεται Med. 84. λίχνος ὢσ' ἁλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ πλεῖτον ib. 959. δεῖ' ἁλίσκεται τέχνῃ Al. 789. θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται Iph. T. 1038. φόνον—θεᾷ προδοῦσ' ἁλίσκεται ib. 1419. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Ph. fr. I. 2. δοκῶν ἁλίσκεται Phryx. fr. V. 3.

Ἁλσά. vid. ἁλσή.

Ἀλκαῖος. δορὸς ἀλκαίου Hel. 1167.

Ἄλκαρ δάμαρτος Tro. 587.

Ἀλκή. γίνωσκε δ' ἀλκὴν Hec. 227. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἀλκῇ σ' ὃς ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. τρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἦλθομεν πέρι ib. 424. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλκὴ ib. 1105. cf. etiam v. 1372. et Bel. fr. XIV. 3. εἴ τιν' ἀλκὴν ἔχεις Ph. 1265. v. etiam Tro. 724. et Her. F. 194. et 326. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν—κακῶν An. 28. στρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν ib. 1150. ἔτρεφον πώλους ἐς ἀλκὴν Sup. 679. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν ib. 382. τίν' ἀλκήν; ib. 708. ἐωθινὴν πρὸς ἀλκὴν ib. 772. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν Hel. 42. v. etiam v. 986. et 1395. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά. Θρασὺς εἰς ἀλκὰν Or. 1405. Ἄρεος ἀλκὰν ib. 1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. ἀλκᾶς ὃ σπάνις An. 772. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκὰ ἐν κακοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν ib. 484. τέκεσιν ἂν παρέσταν ἀλκᾷ Her. F. 440. τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν ib. 806. 3) Semel in plur. φιλαιμάτοις ἀλκὰς Rh. 933.

Ἄλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος Or. 752. ὅτε Θρασὺς, ὅτ' ἄλκιμος πέφυκε ib. 1202. τὸν ἄλκιμον ἄνακτα Sup. 624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. ἔτιν ἄλκιμος Rh. 249. ὀδὲν ἄλκιμος Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν ἀλκίμου μάχης Her. 683. ἀλκίμου δορὸς ib. 815. et ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163.

Ἀλλὰ pro *saltem* dictum: Or. 1562. Ph. 1661. et 1740. Med. 942. Her. 565. Ion. 426. 978. et 1304. et Her. F. 331.

Ἄλλᾳ, adverb. dor. pro ἄλλῃ, alio Her. 773. et Ion. 162.

Ἀλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.

Ἀλλάσσειν, vel ττειν. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἐναυτὸν ἀλ-

λάσσοντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ἐκ ἠλλαξάτην ib. 1252. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. ἀντὶ πῶνδέ μοι χάριν τοιάνδε ἠλλαξάτην Al. 664. ἀλλάξας —ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac. 53. ὐδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν ib. 438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων El. 89. χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' Med. 968. ἠλλάσσετο φθογγάς τε μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη δέμας Iph. A. 797.

Ἄλλεσθαι. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο; Or. 278. θεομανὴς ἦλατο Ion. 1402.

Ἀλλοδαπός. δόμων ἄρχοντας ἀλλοδαπὲς Ion. 1070.

Ἄλλοθεν. ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254. Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἀλλοθέν πόθεν Med. 573. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν Ion. 1471. λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7.

Ἄλλοθι Iph. A. 647.

Ἀλλοῖος. γάμους ἀλλοίους Med. 910.

Ἀλλοιῶν. ἰδοῦσαι τόσδ' ἂν ἠλλοιωμένους Sup. 944.

Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῳ Hec. 395. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. ἄλλος ἄλλοσε τρέφει Sup. 413. ἐκ ἄλλος, ὐδ' ἄλλῃ χερὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος ἄλλοθεν. v. ἄλλοθεν.

Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν στέγαις Or. 1127. cf. etiam v. 1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel. 127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.

Ἄλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντῳ σάλῳ Hec. 28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλως τρόπως Tro. 67.

Ἀλλότριος. ἐς οἶκον ἀλλότριον Ion. 607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι El. 1317. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240. τἀλλότρια μὴ 'χειν Hel. 914. τἀλλότρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El. 1090. τἀλλότρια δειπνεῖν Fr. inc. CCXXII.

Ἀλλόχροος. δέμας ἀλλόχροον Hip. 176.

Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ὅπλοισι Ph. 140. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880.

Ἄλλως. ἐκ ἄλλως λέγω Hec. 302. et Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως κεκτῆσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντίδων βυλεύματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ἐκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ἄλλως ἐμόχθων ib. 1030. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως τόσδε μοχθοῦμεν πόνους ib. 301. cf. etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1. ἄλλως ἄλλως—βύταν φόνον ἀέξει Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνὴ Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν ib. 962. φήμας ἄλλως κακὰς ἠκουσεν Hel. 621. ἄλλως εἴχομεν πόνους ib. 713. βίῳ ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη ib. 761. ἐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. τρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. εἴπερ ἄλλως ἐβουλόμεθα Epist. V.

Ἅλμα, *fœm. dor.* v. ἅλμη.

Ἅλμα, *neutr.* saltus. ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. κῦφον ἅλμα ποδῶν El. 439. βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα Her. F. 1148.

Ἅλμη. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ῥίψαι ἐς ἅλμην Cy. 165. ὃς ἅλμη τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) dor. ἅλμα. πίπτει ἐς ἅλμαν Med. 1286. νοτίας ἅλμας Hip. 150. κῦμ' ἀλίκτυπον ἅλμας ib. 754.

Ἀλμυρός. ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον Hip. 1273. ἰφ' ἁλμυρὰν πόντῳ κληῖδ' Med. 212. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁ. ἅλα Bac. 17. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ἁλμυρὸν βάθος πόντῳ ib. 1.

Ἀλόγιστος. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιστόν τι τὸ πλῆθος Or. 1156.

Ἄλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.

Ἄλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. πλαγᾶς βαθεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.

Ἁλσία. διὰ μακρᾶς ἁλσίας Or. 226.

Ἅλυτος λεχὼ El. 1107.

Ἄλοχος. ἑτεναῖ νιν ἡ τᾶδ' ἄλοχος Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται Or. 248. λεπτοῖσιν ἀλόχῳ περιπεσὼν ib. 367. ἥκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν σὴν ἄλοχον ἥ ποτ' αἰνέσω ib. 519. ὀρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; ib. 587. ᾗδ' ἄλοχος Ph. 1542. ἁ τάλαιν' ἄλοχος ib. 1559. προδοὺς σὴν ἄλοχον Med. 578. προσάγεις ἀλόχῳ θάνατον ib. 994. θάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὄλωλεν ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχῳ Al. 241. ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχῳ ib. 883. πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχῳ παλάμαις ib. 1027. τυγνὰν ἄλοχον Tr. 132. ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν Hel. 1294. εἴτε δμωῒδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἀλόχῳ κεδνῆς ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺ,—συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10. τοναχὰς μέλποντο—ἄλοχοι An. 1039. ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. ἄλοχοι μέλεαι ib. 144. et 1120. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134.

Ἄλς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ποντίας ἁλὸς ib. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. κυανέαν ἅλα τρέφει Iph. T. 7. ἐξανθεῖν ἁλὸς ib. 300. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁλμ. ἅλα Bac. 17. δίναις ἁλὸς Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς ib. 88. δι' ἅλα πορφυροειδέα ib. 124. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. ἐν ἁλὶ Hel. 204. et 228. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς ib. 1225. καθῆσειν ὅπλ' εἰς ἅλα ib. 1391. cf. etiam v. 1630. ναίων ἅλα ib. 1600. ὑπὲρ ἁλὸς El. 459. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς An. fr. fin. et fr. inc. CXIV. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII.

Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος Iph. A. 185. conf. etiam v. 1544. et 1548. Διὸς ἄλσος Her. F. 359. χθονίας ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ἀλσώδης. ἀλσώδεις κρήνας Iph. A. 141.

Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἀλύω; Or. 277. τί ταῦτ' ἀλύω Hip. 1182. ἀλύει Cy. 433. τοιαῦτ' ἀλύει Sthe. fr. II. 1.

Ἄλυπος. ὅπῳ ἔφυ τις ἄλυπος Iph. A. 163. ἄλυπος βίος Bac. 1002. et βίον ἄλυπον Fr. inc. LXXXVII. ᾗδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. et fr. inc. CLXV. 5.

Ἄλυρος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185. ἐν ἀλύροις ὕμνοις Al. 449. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146. ἄλυρον ἀμφὶ μῶσαν Ph. 1035.

Ἄλυσις. ἀλύσεσι χρυσέαισι Or. 982.

Ἄλυτος Al. 478.

Ἄλυχνος Inus fr. XXII.

Ἀλφάνειν. φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνωσι Med. 297.

Ἀλώπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρισμυρίας ἀλώπεκας ib. 8.

Ἀλώσιμος. ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 2. ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1638.

Ἅλωσις. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hel. 1135. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024.

Ἀμαθής. ἀμαθὴς ἔργων ὕπο Sup. 421. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. γενέτας ἀμαθὴς Ion. 916. ἀμαθὴς τις εἶ θεὸς Her. F. 347. θρασύν τε κἀμαθῆ Œd. fr. VI. 2. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI. ἀμαθεῖς χάριτας Ph. 572. μὴ 'μαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. ἀμαθὲς καὶ τὸ βόλεσθαι τάδε Or. 694. cf. etiam Tr. 965. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. μὴ 'μαθεῖ φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὑτῷ τύχας εἰς πάντας ἀμαθὲς Œd. fr. XIII. 2. ἀμαθέστερός γ' ὢν τῷ καλῷ καὶ τῆς δίκης Or. 417.

Ἀμαθία. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec.

327. εἰς αὐτὸν ἁμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἁμαθίας ὕπο Med. 224. θεοῖσι προσθεὶς ἁμαθίαν Hip. 951. εἰς τοῦτο δ' ἥκεις ἁμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἁμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσοῦτον ἁμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δοῦναι τῆς ἁμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἁμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 172. τὴν τοῦδ' ἁμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἁμαθίᾳ θανεῖν ib. 1254. ἁμαθία ὑδαμοῦ σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἁμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἁμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. ὁ πλοῦτος ἁμαθία Ar. fr. XXIII. ἁμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατούντων ἁμαθίας φέρειν Ph. 396. ἁμαθίαι δυοῖν ib. 587.

Ἀμαθῶς. ἥμαρτον ἁμαθῶς Ph. 881.

Ἀμᾶν. ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4.

Ἄμαξα. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.

Ἀμαξήρης. τήνδ' ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251.

Ἀμαξιτός. πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775.

Ἀμαξοπληθής. λᾶαν ἁμαξοπληθῆ Ph. 1165.

Ἄμαρ, dor. pro ἦμαρ. εὖ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.

Ἁμαρτάνειν. ἁμαρτῆσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἁμαρτῆσ' ἧσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἥμαρτ', οὐκ ἐγὼ ib. 595. ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὧν ἥμαρτες ib. 1630. ἥμαρτον ἁμαθῶς Ph. 881. οὐκ ἂν ἁμάρτοις Med. 191. ἐλπίδων ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόθ' Med. 800. οὐκ ἄν γ' ἁμάρτοις τῶδέ γ' ib. 867. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν ib. 320. ἔα μ' ἁμαρτεῖν ib. 323. παισὶ—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ὅ σ' ἁμαρτάνειν ib. 507. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους ib. 615. πόλλ' ἁμαρτάνοντες ib. 916. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ ib. 328. τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγου ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἦν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας ib. 853. ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου ib. 882. ἣν εἰς ἔμ'—ἁμαρτάνεις An. 318. ἀνδρὸς ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίου ib. 373. ἥμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὠμὸς ὢν ἁμαρτάνεις Ion. 1327. ἠνέσχοντο ἡμαρτηκύτες Her. F. 1319. ὅταν ἁμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. Œd. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἁμαρτάνει Œno. fr. 1. ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἁμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἁμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.

Ἁμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἁμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰώμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. τένω σέ—τῆς ἁμαρτίας ib. 1409. ἁμαρτίας ὕπερ An. 317. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἁμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5.

Ἁμαρτύρητος Her. F. 290.

Ἀμάτωρ, dor. pro ἀμήτωρ. Διὰς ἀμάτορος Ph. 670.

Ἀμαυρός. αὐτή τ' ἀμαυρὰ An. 203. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. ἀμαυρὸν σθένος ib. 231.

Ἀμαυρῶν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμαυρῶν Inus fr. III. 2.

Ἄμαχος. φθόνον ἄμαχον Rh. 456.

Ἄμβασις pro ἀνάβασις. δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.

Ἀμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἕλωμεν Bac. 1105.

Ἀμβήσῃ. vid. ἀναβαίνειν.

Ἀμβλύς. νῦν ἀμβλύς εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.

Ἀμβλώψ. ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737.

Ἀμβολὴ pro ἀναβολή. οὐκ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.

Ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλου Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίου τόματος ib. 136.

Ἄμβροτα Tro. 536.

Ἀμέγαρτος. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193.

Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβεσθαι χεροῖν Hec. 1159. ἀμείβει θανάτῳ θανάτων Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib. 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058. κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδου ib. 463. πόρον σχετὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς ἀμείβει τὰν ἐμὰν, scil. φυλακὰν Rh. 527. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεᾶ βροτησίαν Bac. 4. Τμῶλον ἀμείψασα ib. 65. πέπλους μέλανας—λευκῶν ἀμείψασ' Hel. 1203. πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398. ἄμειψον δώματα El. 750. 2) Med. λόγοις ἀμείψομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip. 85. et An. 154. ὅτῳ δ' ἀμείβῃ μ' Or. 607. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς πῆς ἀμείβηται χθονὸς Ph. 278. δυσόρφναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330. ᾧδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib. 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. πρῶτα σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι ib. 517. τέτων ἄμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι Ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων φόνος El. 1093.

Ἀμείλικτος. ἀμείλικτον πατέρα Melan. fr. XIII. 1.

Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.

Ἀμέλγειν. μόσχος ἠμέλξας Cy. 388.

Ἀμέλει, adverb. Ion. 439.

Ἀμέλεια. τὰ κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρεἰασεν Antiop. fr. XXIX. 2.

Ἀμελεῖν. ὃ γὰρ ἠμέλησέ μοι Hel. 45. ὅ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἃ ἀρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.

Ἀμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850. τὰ κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2.

Ἄμεμπτος. ὡς ἄμεμπτος ὦ Cy. 341. ἄμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158. ἄμεμπτος διαγωγὴ Epist. V.

Ἀμενηνός. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193.

Ἀμενής. γραίας ἀμενῆς Sup. 1116.

Ἀμέρα, dor. pro ἡμέρα. μίαν πονήσας ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τριτάταν τάνδε ἀμέραν Hip. 137. ὤφελ' ἀμέρᾳ κτίσαι Sup. 788. λαμπαδοῦχος ἀμέρα Iph. A. 1505. λευκοπτέρου ἀμέρας Troad. 849. δέλεαρ ἀμέραν ib. 1331. μηνῶν φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλεος ἀμέρα Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585. τρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. μυρίαις ἐν ἀμέραις Ph. 312.

Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397.

Ἀμέρδειν. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028.

Ἀμέριος, dor. pro ἡμέριος. ἢ πολύμοχθον ἀμερίων, scil. γένος Iph. A. 1331. ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515.

Ἀμερόκοιτος, dor. pro ἡμ. ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ Cy. 58.

Ἀμέτερος, dor. pro ἡμ. ἀμετέροισι δόμοισιν Ph. 1574. et ἀμ. δόμοις Tro. 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph. A. 176. ἀμετέρων θαλάμων ib. 552. ἀμέτεροι φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν ib. 430. πόλιν ἀμετέραν Tr. 805. ἀμετέραν νίκαν El. 590. ἀμέτερον χόρευμα ib. 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph. A. 1489. ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.

Ἀμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πόνων Hec. 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἀμήτωρ. ὡς ἀμήτωρ γεγὼς Ion. 109. ἀμητορ', ἀναρίθμητον ib. 837.

Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 634. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς An. 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; Iph. T. 734. ταῦτ' ἂν ἀμηχανοῦμεν Her. 493. ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. πῶ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. ἀμηχανῶ ἔγωγε Œno. fr. II. 1.

Ἀμηχανία. ἀμηχανίας δυσπέρατον αἰῶνα Med. 647. δύσανος ἀμηχανία Hip. 163.

'Αμήχανος. ἀμήχανος χρησμῶν ἀκύσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἔτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἴ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεθέτηκ' εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παθῶσ' ἀμήχανα Hip. 598. τἀμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν ib. 707. εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.

'Αμηχάνως Œnom. fr. III. 5.

"Αμικτος. φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. φίλοις τ' ἄμικτός ἐσι καὶ πάσῃ πόλει Ix. fr. II. 3. ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402.

"Αμιλλα. εἰς χερῶν ἄμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἀμίλλης Ph. 1267. ἄμιλλαν πρὸθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σκυδὴν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἄμιλλα Hip. 1141. ἄμιλλαν φρονήματος An. 213. ἄμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλουτον ἀμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἄμιλλα, θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἄμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἄμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δυεῖν ἀμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζυς Med. 1082. φονίυς ἀνδρῶν ἀμίλλας An. 1020. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἀμίλλαις Rh. 364. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. ἀμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

'Αμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἀμιλλᾶσθαι βίῳ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπόταις ἀμιλλᾷ An. 127. ἄλλως ἀμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τὺς σθένοντας θεὺς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς ὐδέν' ἠμιλλᾶτο Her. F. 960. ἀμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. τὴν ὄργυμα δεινὸν ἠμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἀμιλληθέντα Phœn. fr. IX. 2.

'Αμισθί. ἀμισθὶ τρατηλάτας ἐξέπεμπες ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθὶ Fr. inc. CXXXII. 4.

"Αμμα. καθ' ἅμμα λύσειν λόγυ Hip. 671. ἅμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 695. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

'Αμμωνιάδες ἕδραι Al. 114. et 'Αμμωνίδες ἕδραι El. 734.

'Αμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τότ' ἐκ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. οὐδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. πᾶ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ Her. 638.

'Αμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτον Iph. T. 1419.

'Αμνημοσύνα, dor. pro ύνη. δείκνυσι— ἀμνημοσύναν Ion. 1100.

'Αμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.

'Αμνήτευτος γυνὴ Phœn. fr. XI.

'Αμοιβή. οἵας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ὧ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοίβας Hel. 158. χέρσυ ἀμοιβὰς Her. F. 226. τῶ κάτω σκότυς φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρπῶσθαι Œd. fr. IV. 2.

"Αμοιρος. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421.

"Αμορος. δισσῶν ἄμορος τέκνων Med. 1395.

'Αμορφία Or. 391.

"Αμορφος. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' ἐκ ἄμορφος εἶ Bac. 453. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἄμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. τολὴν ἄμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἄμορφον Λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.

'Αμός. προλιπῦσα ἀμὸν βίον Al. 397. τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν El. 555. πόλιν ἀμὰν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἁμός. ἁμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἁμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἁμὸν Hel. 538. ἁμῦ πατέρος μέμναται El. 188. λάτρις πενέτης ἁμὸς Phryx. fr. VII. ἐν

νύστοις ἀμοῖς Iph. T. 1141. τέκνων ἀμῶν Tr. 588.

Ἄμεσσία Antiop. fr. XL. 1. πρῶτ' ἀμεσσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2.

Ἄμεσσος. κἂν ἄμεσσος ᾖ Sthe. fr. VIII. 2. φρενῶν ἀμέσους ξένης Ion. 526. ἄμεσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. ᾄδει ἄμεσ' Cy. 425. ἀμεσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814.

Ἀμοχθεί, *adverb.* Bac. 194.

Ἀμόχθητος. τίς ἀμόχθητος εὐκλείᾳ; Ar. fr. XII. 2.

Ἀμπάλλεσθαι, pro ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' Or. 322.

Ἀμπαύειν, pro ἀναπ. πηγὰς ἀμπαύει Hel. 1351.

Ἄμπελος. ἀμπέλῳ βοτρυώδει χλόῃ Bac. 11. ἀμπέλῳ ῥοῇς ib. 281. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον ib. 650. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον ib. 771. ἀμπέλῳ ῥοαῖς Cy. 123. γινώσκεται ἡ Ἄμπελος τῇ Μῇ χερὶ ib. 564. σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ib. 569. ἀμπέλων ἄπο ib. 413. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.

Ἀμπετάσας. vid. ἀναπεταννύναι.

Ἀμπίφυγες. vid. ἀναφεύγειν.

Ἀμπίσχειν. σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. γόνυ ἀμπίσχειν χερὶ Sup. 165. κρυπτὸν ἀμπίσχων δέρυ Tro. 14. σὴν σάρκα ἀμφέξει Cy. 343. τοίχοισιν ἔπι ἤμπισχεν—ὑφάσματα Ion. 1159. πέπλος ποικίλος ἠμπέσχετο Med. 1159. μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους Iph. A. 1439. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429.

Ἀμπλακεῖν. γνώσῃ αὖθις ἀμπλακὼν Hip. 892. ἀρίτης ἀμπλακὼν ἀλόχῳ Al. 241. γυναικὸς ἐσθλῆς ἥμπλακες ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. ἡ δ' ἀμπλακοῦσα An. 949. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. αὐτὸς ἀμπλακὼν Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.

Ἀμπλάκημα. γνὼς τἀμπλάκημα Ph. 23.

Ἀμπλακία. πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι Med. 116. κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1363. ἀμπλακίαις τύχῃ Hip. 146. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832.

Ἀμπνεῖν, pro ἀναπνεῖν. ὦ μεγάλα δή τυ' ἀμπνέωσα Tr. 1277.

Ἀμπνοή, pro ἀναπνοή. ὁ διδόντες ἀμπνοὰς An. 1138. ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων Iph. T. 92. ἀμπνοὰς ὁ σωφρονίζει Her. F. 869.

Ἀμπτυχή, pro ἀναπτυχή. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868.

Ἄμπυξ. χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464.

Ἄμυγμα. ὀνύχων δαΐ' ἀμύγματα An. 828.

Ἀμυμώνειος. Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196.

Ἀμυνάθειν, *verb. poët.* φίλοις ἀμυνάθειν τὸ πραχθὲν An. 1080. ᾧ σ' ἀμυνάθειν χρεὼν Iph. A. 910. μὴ ἀμυνάθοιτό σε An. 722.

Ἀμύνειν. τίς ἀμύνει μοι; Hec. 160. ὃς ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς; Or. 419. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ ἀμῦναι ib. 555. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ib. 623. ὑμῖν ἀμύνων ib 932. πῇ δῆτ' ἀμύνειν οἱ—Φρύγες; ib. 1473. σοὶ μὲν ὃν ἔγωγ' ἀμύνειν ib. 1511. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ Ph. 695. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις ib. 751. ἄμυνε ματρὶ, ἄμυνε Sup. 377. ἤμυνε χώρᾳ ib. 897. ἄμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ. Iph. A. 903. ὅστις οὐκ ἤμυνας ib. 907. οὐκ ἦλθες, οὐδ' ἤμυνας Rh. 400. ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει ib. 402. ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ib. 610. ἀμύνων θῆρας ib. 787. ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ Tro. 966. οὐκ ἤμυνε συγγενὴς γεγὼς Her. 30. ἀμύνεθ' (pro ἀμύνετε, *juvate*) ib. 70. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις, ib. 165. τῷ τῆ Διὸς ἀμυνέτω μέρει Her. F. 170. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 194. τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ ib. 219. αὐδῶ—ἀμύνειν ib. 500. τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ. ib. 574. δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ' —θνήσκειν ἀμύνοντ' ib. 578. τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀμύνει El. 331. ἄμυν', ἄμυνε τέκνοις ib. 679. ἀμύνων πατρὶ ib. 976. 2) Med. κἄτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην An. 911. ἠμύνασθε πολεμίως καλῶς Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198. Ἐριννῦς θεὰς ἀμύνεσθαι Iph. T. 299. τὸ δυστυχὲς ἡ ὑγιεινὲ' ἀμύνεται Her. 303. τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων Ion. 828. ἀλλ' ἀμύνεται Œd. fr. VI. 3.

Ἀμύντωρ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ Or. 1588.

Ἀμυτίζειν. ἠδέως ἠμύτισα Cy. 562.

Ἄμυτις. πυκνὴν ἄμυτιν Rh. 419. ἔσπασεν ἄμυτιν ἑλκύσας Cy. 416. τὰς ἐμὰς ἀμύτιδας Rh. 438.

Ἀμφαίνειν, pro ἀναφαίνειν. ἅταν πατέρος ἀμφαίνεις Her. F. 918.

Ἀμφαναία, nom. regionis Her. F. 392.

Ἀμφελικτὸς Her. F. 399.

Ἀμφελίσσειν, vel ττειν. τῆσδ' ἀμφελίξαντες χέρας An. 426.

Ἀμφέπειν. ὄχλος νιν ἀμφέπει Ph. 151. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας Med. 480. ἀμφέπει μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1248.

Ἀμφέρειν, pro ἀναφέρειν. εἰς τὄπισθεν ἀμφέρει πόδα Ph. 1419.

Ἀμφήκης. ἀμφήκει ξίφει El. 688.

Ἀμφήρης. ἀμφήρεις σκηνὰς Ion. 1128. ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

Ἀμφὶ, 1) cum genit. ἀμφὶ Πολυξένης Hec. 75. ἀμφὶ σῆς παιδὸς θανόσης ib. 580. cf. etiam Iph. A. 1347. ἀμφ' ἡμῶν Or. 754. τά τ' ἀμφὶ σῦ, τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου ib. 865. 866. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ib. 1457. τὸν ἀμφὶ σῦ λόγον Hip. 492. ἀμφὶ Πηλέως An. 79. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. v. etiam Ion. 1098. τάμφὶ σῦ An. 431. et τὰ ἀμφὶ παιδὸς v. 432. ἀμφὶ τέκνων Sup. 280. ἀμφὶ Θησέως ib. 642. ἀμφ' ἐμῶν γάμων Hel. 799. ἀμφὶ Θεσσαλῶν El. 818. et sic porro. 2) cum dat. θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ Or. 823. ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις ib. 1051. ἀμφὶ βραχίονι Ph. 122. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἀμφὶ τέκνοισι ib. 1572. ἀμφὶ τῷδ' ib. 1658. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ἀμφὶ βοτρύχοις ib. 1160. ἀμφὶ κρατὶ ib. 1186. et An. 147. ἀμφὶ γόνασι Al. 950. μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. ἀμφὶ βυσὶ Iph. A. 1291. ἀμφὶ κείναις ib. 1449. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἀμφ' ἐμῷ κάρᾳ Rh. 209. ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν ib. 457. ἀμφὶ βυπόροισι ὀβελοῖσι Cy. 301. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις Her. 40. ἀμφὶ τύμβῳ Hel. 1015. ἀμφὶ βάκτροις Her. F. 108. 3) cum accusat. ἀμφὶ τὸν εὔρῆνα Εὐρώταν Hec. 649. ἀμφί σ' ὀκέτ' ὄντα ib. 706. ἀμφὶ σὸν γόνν ib. 787. Ph. 1616. et Hel. 900. ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. ἀμφὶ μέλαθρον ib. 1269. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. ἀμφὶ τὼς Ἀτρείδας ib. 1538. ἀμφὶ μνῆμα Ph. 147. ἀμφὶ πόλιν ib. 257. ἀμφὶ τείχη ib. 451. ἀμφὶ δεῖπνον ἔδσι ib. 735. πόρον ἀμφὶ μέσον ib. 832. ἅλυρον ἀμφὶ μῦσαν ib. 1035. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια ib. 1663. ἀμφὶ βωμίους λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. cf. etiam v. 1130. ἀμφὶ πύλας Alc. 90. et Sup. 11. et ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόσασιν ib. 595. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν Sup. 392. ἀμφὶ μαστὸν ib. 1159. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. ἀμφὶ σῶμα ib. 1439. et Hel. 561. ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. et ἀμφὶ βωμὸν v. 1481. ἀμφὶ κάρα ib. 1530. ἀμφὶ χαίταν Iph. T. 443. cf. etiam v. 622. ἀμφὶ νῶτα Rh. 208. ἀμφὶ Ἄργος ib. 477. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην Cy. 5. ἀμφὶ κῶμον στάντες ib. 345. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. τὸν ἀμφὶ βῶν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII. et sic porro. 4) adverbialiter positum: Hel. 183. et Ion. 225.

Ἀμφιάπτεσθαι. κρεμαστὸν ἄψεται ἀμφὶ (pro ἀμφιάψεται) βρύχον Hip. 770.

Ἀμφίας, nom. propr. viri Epist. I.

Ἀμφιβαίνειν. πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης Ph. 1415. ἀμφιβᾶσα φλὸξ οἴνῃ Alc. 761. οἷα μέ —ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; An. 1083. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609.

Ἀμφιβάλλειν. ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἀμφιβαλὼν ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1270. δυλοσύναν ἀμφιβαλοῦσα κάρα An. 110. ἀμφέβαλεν φόνῳ ib. 800. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη Sup. 70. ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν ib. 1361. εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. βέλεσί τ' ἀμφιβαλε Her. F. 422. τολὴν θήρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ ib. 465. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν El. 1231. μέλανα τολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη Al. 216. εἰς τέκνα καὶ δόμον

ἀμφιβαλέσθαι An. 1192. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 103.
Ἀμφίβλημα. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786. βασίλεια ἀμφιβλ. Hel. 70. λαμπρὰ ἀμφιβλ. ib. 430.
Ἀμφίβλητρον. ἀμφίβλητρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. ἀμφίβλητρα σώματος Hel. 1085.
Ἀμφίβολον. κλωστῇ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tro. 537. σπάργαν' ἀμφίβολα Ion. 1490.
Ἀμφιδάκρυτος. πόθον ἀμφιδάκρυτον Ph. 332.
Ἀμφιδέξιος. ἀμφιδέξιον σίδηρον Hip. 780.
Ἀμφίδοξος Dan. 52.
Ἀμφικαλύπτειν. νέφος ἀμφί σε καλύπτει (pro ἀμφικαλύπτει σε) Hec. 908. τυφῷ ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361.
Ἀμφίκρανος. τὴν ἀμφίκρανον κύνα Her. F. 1274.
Ἀμφίκρημνον ἄγκος Bac. 1049.
Ἀμφίλεκτος ἔρις Ph. 503.
Ἀμφίλογος. ἀμφιλόγους ὀργὰς Med. 638. ἔτι γὰρ ἀμφίλογα Iph. T. 655.
Ἀμφιμάτωρ, dor. pro ήτωρ. ἀμφιμάτορας κόρης Andr. 467.
Ἀμφιόνιος. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831.
Ἀμφιπιτνεῖν. ἀμφιπιτνῆσα τὸ σὸν γόνυ Sup. 278.
Ἀμφιπλέκειν Er. fr. VI. 1.
Ἀμφίπολος. θεᾶς ἀμφίπολον κόραν Iph. T. 1114. ἀμφίπολος Ἄρεος Fr. inc. CXII. ἀμφίπολοι Φρύγες Or. 1417. αἵδε τις ἀμφιπόλων Alc. 89. λάβετ', ἀμφίπολοι, γραίας Sup. 1115.
Ἀμφίπυλος. ἐπ' ἀμφιπύλοις μελάθροις Med. 134.
Ἀμφίπυρος. ἀμφιπύρῳ φλογμῷ Hec. 473. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας Ion. 716.
Ἀμφιτίλλεσθαι. τεῖλαι ἀμφὶ χρωτὶ (pro ἀμφίτειλαι χρ.) πέπλους Bac. 819.
Ἀμφιτείνειν. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας Or. 1042.
Ἀμφιτιθέναι. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ Med. 787. τέφανον δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν— ἀμφιθεῖναι Iph. A. 1531. τέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τύμβῳ ἀμφίθηκα μυρσίνας El. 512.
Ἀμφίτομος. ἀμφιτόμοις λόγχαις Hip. 1375. ξίφεσι ἀμφιτόμοις El. 164.
Ἀμφίτορνος. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Tro. 1156.
Ἀμφιτρής. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε Cy. 703.
Ἀμφιτρίτα, dor. pro ίτη. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426.
Ἀμφιτρύχης. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Ἀμφιφανής. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ Andr. 835.
Ἀμφιχορεύειν. ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Pi. fr. II. 5.
Ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543.
Ἀμφορεύς. γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.
Ἀμφώβολος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134.
Ἄν bis in uno eodemque commate interdum ponitur; ἴσως ἂν—τύχοιμ' ἄν Hec. 359. 360. v. etiam v. 1199. 1200. it. An. 77. 307. et 936. Sup. 417. 418. 447. et 855. sq. Iph. T. 98. 245. et 627. Tro. 961. et 985. Hel. 1017. sq. Ion. 222. El. 534. et Æol. fr. XXI. 2.
Ἀνά. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 119. cf. etiam v. 1110. et Ph. 1281. Iph. A. 538. et Rh. 587. ἀνὰ τέγας Hec. 1171. ἀν' Ἑλλάδα Or. 250. et 806. An. 450. Her. 325. Ion. 1575. et Ar. fr. II. 8. ἀνὰ δάπεδον Or. 330. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν Ph. 351. ἀνὰ μέρος ib. 481. et 489. ἀνὰ πτόλιν ib. 1045. Sup. 721. Tro. 555. et Bac. 216. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. ἀν' αἰθέρα ib. 447. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν ib. 1138. ἀνὰ τόμα ἔχειν An. 95. cf. etiam El. 80. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. et Bac. 588. Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα Andr. 1001. ἀνὰ Πήλιον Iph. A. 1040. v. etiam El. 445. ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς Hel. 50. ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1319. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα Ion. 796. ἀνὰ χρόνον ib. 830. τίν' ἀνὰ χεῖρα ib. 1455. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον ib. 1494. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρων Hyp. fr. IX. ἀν' Ἴδαν Pal. fr. V. 2. ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. 2) ἀνὰ reperitur etiam cum dativo; ἀνὰ ναυσὶν Iph.

A. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι τεφανώδει τε χλόᾳ ib. 1058.

'Αναβαίνειν. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσῃ (pro ἀναβήσῃ, *adscendes*) Hec. 1263.

'Αναβακχεύειν. ὃ σ' ἀναβακχεύει Or. 338. ἀναβακχεύσασα Bac. 862. ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F. 1086.

'Αναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῶ Al. 529.

'Αναβλέπειν. τοῖς κερτομοῦσι—ἀναβλέπει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac. 1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. ἀλίᾳ ἀναβλέπει λαμπάσι ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F. 563.

'Αναβοᾶν. ἵν' ἐν θρῆνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς Tro. 522. τάδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ' ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v. etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνεβόησε συμμάχους ib. 1608. ἀναβοήσεται ὑ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465. δεινὸν ἀναβοᾷ (2 sing. pr. pass.) διὰ τόμα Or. 103.

'Αναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνες' ἄκη Her. F. 93.

'Αναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις Iph. T. 761.

'Ανάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ὃκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὸς φθιμένους ἄνω Al. 989. ἄναγε χορὸν Tro. 326. ἄναγε πόδα σὸν ib. 332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. πάλιν μ' ἀνάξασ' εἰς τὸ σῶφρον Hel. 938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126. πικρὸς προχύτας χέρνιβάς τ' ἀνάξεται Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνῆκται Νεοπτ. Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35.

'Αναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel. 297.

'Ανάγκα. vid. ἀνάγκη.

'Αναγκάζειν. λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρως σ' ἠνάγκασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τὸς μὴ φρονοῦντας ἀναγκάσαι Hip. 922. μὲ θητεύειν ἠνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ' ἀναγκάσαι δρᾷν ταῦτ' Sup. 519. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι Iph. A. 1183. τὰ ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τάδε Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσειν τἄμ' ἀναγκάσας λέχη Hel. 434. φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκάζοντες Epist. V. ἠναγκασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσα Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El. 922.

'Αναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her. F. 282. τὰς ἀναγκαίους φίλους An. 672. λόγους ἀναγκαίους κλύειν El. 293. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434. ἦν ἀναγκαία δόμοις Al. 536. εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. τῇ ἀναγκαίᾳ χάριν Hec. 346. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖον κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖν ib. 753. τίνος ἀναγκαίᾳ πέρι; ib. 772. τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα κακὰ Med. 1243. αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾷν Sup. 855. τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410. τἀναγκαῖα τῇ βίᾳ Hel. 261. ὠδὲν τῶν ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip. fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέον Hip. fr. II. 2.

'Αναγκαίως. ἀναγκαίως ἔχει Or. 714. Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415. Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV. 5. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε Iph. A. 724.

'Ανάγκη. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396. et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013. τολμᾷν ἀνάγκη Hec. 751. σήν γ' ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. τερρὰ ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τἄξ ἀνάγκης Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέταμεν ib. 1330. ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾷν Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη Med. 806. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. conf. etiam Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ὃκ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην κείμεθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκη —τιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης ὧδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν, τίργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη ἐυστυχεῖν ib. 1262. ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρας ἀνάγκης χρεὼν El. 1301. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἀνάγκη πείθεσθαι Ar. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἰς' ἀνάγκη Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκη συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον ὧδὲν ἀνάγκας εὗρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτουσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνους ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἐκεσίας Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις ὁ κάμνειν Iph. T. 1118. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Ἄναγνος. ἄναγνον φρένα Hip. 1448.

Ἀναγωγία. μὴ πανομένης τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔται Iph. T. 475. ὧδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613.

Ἀνάδεσμος. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978.

Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923.

Ἀναδέχεσθαι. λῆτρ' ἐς Ἄδλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα Iph. T. 818.

Ἀνάθημα. χρυσίας κόμης ἀνάθημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναθήματα El. 882.

Ἀναδιδόναι. καὶ ἐδωκαν (pro καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4.

Ἀνάθημα. ἀνάθημα πόλεως Ion. 310. ἀνάθημα Διὸς παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάθημα ib. 1165. οἴσω Διῒ ἀνάθημ' ib. 1381. ἀνάθημα βιότου Meleag. fr. XIII. 5. ἀναθήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται ib. 177.

Ἀναθορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναθρεῖν. ἰδοῦ με, κἀνάθρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίτη—νόσων πασῶν ἀναίδει' Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσαν ib. 1027. ἄγες ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔχει τέμὸν ὃκ ἀναίδειαν Her. F. 165.

Ἀναιδής. ἡ δ' οὐκ ἀναιδὴς Al. 731. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος Cy. 588. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναίθειν. πῦρ ἀναίθων Cy. 330.

Ἀναιθύσσειν. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344.

Ἀναίμακτος. ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἀναιμάκτῳ χερὶ Rh. 222.

Ἀναίμων. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. οὐκ ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. ὧδ' οἷόν τ' ἀνῆνασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίνῃ; Bac. 533. ἀναινόμεσθα Her. F. 1124. ὧδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναῖκας El. 311. ἀναίνομαι Κάτορα ib. 312.

Ἀναίρειν. ὃ ποτέ νιν ἀνῃρήμην βάθρων ἄπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναιρεῖν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦται σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς βίᾳ Sup. 471. πολέμῳ ἀναιρήμεσθα ib. 492. ὧν ἀνειλόμην ib. 1166. ἤδη κάμνοντα μέ τις ἀνεῖλετ' Hel. 1632. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνῄρησαι φίλοις El. 608.

Ἀναίρεσις. φυλάσσων ὀτέων ἀναίρεσιν Or. 404. ὧδ' ἀναίρεσιν δοῦναι θέλουσι Sup. 18.

Ἀναΐσσειν. ἀνῆξε ξίφος Ph. 333. ἀνῆξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ὀρθὸς ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς

Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαὶ Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.

'Αναίσχυντος. ὦκ ἀναισχύντω τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντω φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντω βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναίσχυντον Iph. A. 1144. et τἀναίσχυντον Hip. fr. III. 2.

'Αναίτιος. ἀναίτιος ξένοις εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. ὑδὲν κακῶσαι τὼς ἀναιτίως θέλω Her. F. 1162.

'Ανακαίειν. ἀνέκαυσε πῦρ Cy. 382.

'Ανακαλεῖν. ἀνακάλει θεὼς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρκης ὕδωρ ib. 616. τί ταύτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιὰς Med. 21. τί τὼς θεὼς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακὼς ἀνακαλῶ τὼς συμμάχως Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλῶσα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρω ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; ib. 910. τίνα τοναχὰν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλώμεθ' αὖ θεὼς Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλώμεναι θεὸν Bac. 446. ὦκ ἤκουσαν ἀνακαλώμενοι Tr. 1281. πατέρα νέρθεν ἀνακαλώμενον Hel. 972.

'Ανακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ὦκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγως ib. 1146. κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ Her. F. 1231.

'Ανακεῖσθαι. σοὶ ἀνακείμεσθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384.

'Ανακέλαδος. φυλασσομένα τόματος ἀνακέλαδον Or. 185.

'Ανακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχείᾳ συντόνῳ κέρασαν Bac. 126.

'Ανακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

'Ανακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.

'Ανακλᾶν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.

'Ανακομίζεσθαι. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν Hip. 831.

'Ανακυφίζειν. ἀνακυφίσω δέμας Or. 218. ἀνεκυφίσθην δέμας Hip. 1392.

'Ανάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεῦ Ion. 55. v. etiam v. 1224.

'Ανάκτωρ. πόντω ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.

'Ανακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.

'Ανακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Διʼ ἀνακεκύφαμεν Cy. 211.

'Αναλαλάζειν. τρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.

'Αναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφος ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις, sc. κακὸν λέχος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426.

'Ανάλγητος. ἀναλγήτω πάθος Hip. 1386.

'Ανάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.

'Αναλίσκειν et ἀναλῶν. λόγως ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχως Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κᾆν ἀναλίσκῃς ξένως τοιῶσδε Iph. T. 337. τρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαΐτ' ἀναλώσεις πικρὰν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ὦκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.

'Αναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων Sup. 44.

'Ανάλωμα. σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ὦκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.

'Αναμένειν. φόνια λωτρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμεινον φασγάνω τομὰς Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ An. 445. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν Bac. 962. ὃ σ' ὄλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρὸς Ion. 578.

'Αναμετρεῖσθαι. τί τ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. εἰς θεόμυφλον ἀναμετρουμένη δάκρυ Iph. T. 346.

μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. ἐν συμμάχοις ἀνεμετρησάμην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρόμενος τὸ σῶφρον El. 52. ἀναμετρόμενος τὸ τᾶ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 4.

Ἀναμιγνύναι. κἄμοὶ μὴ ναμίγνυσθαι τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμᾳ παισὶν ἀναμεμιγμέναι Bac. 37.

Ἀναμιμνήσκειν. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς Ion. 284. μῶν τὰ 'μὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων Med. 1246. ὡς ἀναμνησθῶ πιὼν Cy. 152.

Ἀναμόλειν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν Hec. 928.

Ἀναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας; Med. 1317.

Ἀνανδρία. μὴ περιβάλῃς μοι ἀνανδρίαν Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλέον κ. τ. λ. Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2.

Ἀνανδρος, ignavus, timidus. ἄνανδρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρείας ἀνάνδρου Bel. fr. VIII. 2. Θήβας ἀνάνδρους ἄγεις; Bac. 1035. ἄνανδρον, ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀνανδρ' ἄρ' εἶπας Hel. 814. 2) viro carens Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel. 290. τὰς ἀνάνδρου κοίτας Med. 436. ἀλόχους ἀνάνδρους Cy. 305.

Ἀνανεῦσθαι. ἀνανεῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον Hel. 728.

Ἀνανομή. ἀνανομὴν Tem. fr. XXI.

Ἄναξ. ἄναξ Φρυγῶν ἁπάντων Hec. 349. Ἀγαμέμνων ἄναξ ib. 553. Or. 21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἄναξ, o rex Hec. 759. 828. et 1144. Or. 1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88. Θησεῖ ἄνακτι Hec. 856. Μενέλαος ἄναξ Or. 349. Διομήδης ἄναξ ib. 896. Ἱππομέδων ἄναξ Ph. 127. et 1120. τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονὸς ib 594. cf. etiam v. 894. et Med. 269. Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ Ph. 634. Ἐτεοκλῆς ἄναξ ib. 1447. γῆς ἄναξ Τροιζηνίας Med. 683. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ ib. 759. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 45. Ὀρφεᾶ τ' ἄνακτ' ἔχων ib. 953. ὦ ναὶ Παιὰν Al. 220. et Her. F. 820. Θρηίσσης πέλτης ἄναξ Alc. 501. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846. Κόρης ἄνακτός τ' (i. e. Plutonis) ib. 855. ἄνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ ib. 1162. γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680. ὦ Πανελλήνων ἄναξ Iph. A. 414. Διὸς ἄνακτος ib. 1305. ἄνακτα ὑρανῷ Iph. T. 749. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. ὦ Ὑμέναι' ἄναξ Tr. 311. et 314. ὦ μαντεῖ' ἄναξ ib. 454. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. δόμων ἄνακτα Hel. 512. Λοξίας ἄναξ Ion. 1531. αὐτὰ διασωπήσας ἄναξ ib. 1566. Θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. Σπαρτὼς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ψευδῶν ἄνακτες Andr. 448. ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι Iph. A. 1260. πᾶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; Rh. 738. κώπης ἄνακτας Cy. 86. Δελφῶν ἄνακτες Ion. 1222. δυσγένει' ἀνάκτων Her. F. 810.

Ἀνάξιος. τότων τυχεῖν ἀναξίαν Her. 527. παθῶσ' ἀνάξια Iph. A. 852. cf. etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

Ἀναξιῶν. σ' ἀναξιῶν El. 256.

Ἀναξίως. δάλειον ἦμαρ εἰσπεσῶσ' ἀναξίως An. 99. δυστυχῶσ' ἀναξίως Her. 236.

Ἀνάπαλιν. ἀνάπαλιν τείχοντες Bac. 352.

Ἀναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc. πλανάτας Bac. 149. ἀνέπηλεν ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.

Ἀναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 578.

Ἀνάπαυλα. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἀστέφανοι κόραι ἀνάπαυλαι Hip. 1137.

Ἀνάπαυσις πόνων Hip. 190.

Ἀναπείθειν. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν Hel. 831.

Ἀναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι Epist. I.

Ἀναπετάννυναι. ἀναπέτασον πύλας Ph. 304. βόστρυχον ἀμπετάσας (pro ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip. 202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

'Αναπιμπλάναι Epist. IV.
'Αναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίᾳ Fr. inc. CI.XXXVII.
'Αναπληροῦσθαι. δώματ' ἀναπληρωμένους Hel. 913.
'Αναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.
'Αναπράσσεσθαι μισθὸν Epist V.
'Ανάπτειν. μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύρσους ἀνάπτειν Bac. 176. μητρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον' Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἶς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτῳ περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαΐνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοσιν ib. 1037.
'Αναπτερῶν. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρθίους ἐθείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.
'Αναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.
'Αναπτυχή. ἡλίου ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.
'Ανάρβυλος. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.
"Αναρθρος Or. 228.
'Αναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναριθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι Hel. 1695.
'Ανάριθμος. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333.

'Αναρπάζειν. ἀνήρπασέν ποτε Κέφαλον εἰς θεοὺς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχοὺς χθονὸς ib. 926. 'Αχαιοὺς ἀναρπάσαι Rh. 121. δν ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλλιστα δῆτ' ἀνήρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύρειον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. ὡς ἀνήρπασαι πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην Hel. 757.
'Αναρπαστός. χειρὸς ἀναρπαστὰν σᾶς Hec. 206.
'Αναρρηγνύναι. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχούς Hec. 1040. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον Tr. 1153.
'Αναρτᾶν. εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1.
'Αναρχία ναυτικὴ Hec. 607.
"Αναρχον στράτευμα Iph. A. 914.
'Ανασείειν. ἀνασείοντα κόμας Bac. 240. προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ib. 928.
'Ανασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.
'Ανασκευάζειν. ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' El. 602.
'Ανασπᾶν. τύμβους ἀνασπῶν Med. 1381. χεροῖν ἀνασπάσω, sc. Κιθαιρῶνα Bac. 947.
'Ανασπαράσσειν. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102.
"Ανασσα. πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. τὴν ἄνασσαν δὴ ποτ' ὄσαν Ἰλίῳ ib. 484. cf. etiam v. 891. ἄνασσα τῶν Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσσῃ Ph. 95. ἁπάντων ἄνασσα ib. 692. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Hip. 307. cf. etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν Hip. 755. λῦσαί τ' ἄνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ An. 65. δόμων ἄνασσαν ib. 898. Αὐλίδος ἀνάσσῃ Iph. A. 434. ἄνασσαν ἐμὴν ib. 592. τὰν ἄνασσαν "Αρτεμιν ib. 1482. v. etiam v. 1522. ἄνασσα παρθέν' Iph. T. 1230. ἄνασσ' Ἀθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γῆ ἄνασσα El. 678. ἄνασσα, o regina

Inus fr. XVII. 1. ἄνασσα πράγος τῶδε καὶ βυλεύματος Tel. fr. XV. 1.
'Ανάσσειν. ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 1661. ἀνάσσειν πατρίδος Ph. 480. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. et 749. ἀνάσσειν γῆς Φαρσαλίας An. 22. δωμάτων ἠνάσσομεν ib. 941. δῆμος ἀνάσσει διαδοχαῖσιν Sup. 406. ἄνασσε (pro ἦν.) τῶνδε Iph. A. 282. cf. etiam 285. ἀνάσσων τραπηγίας Iph. T. 17. ἃ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι ib. 31. Θρήκης ἀνάσσων Rh. 931. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Hel. 793. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσουσι Hel. 1046. ἃ τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις Ion. 1049. πόλεως ἀνάσσοι ib. 1059. conf. etiam El. 835. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1.
'Ανάτασις. οἴκων 'Ατρέως ἀνάτασιν Tr. 364. εἰς ἀνάτασιν δόμων Dic. fr. VI. 3.
'Ανάτατος. ἡ γὰρ ὧδ' ἀνάτατον γένος γενέσθαι δεῖ An. 1250.
'Ανατέλλειν. ὥστ' ἀνατεῖλαι πρόσω Iph. T. 1378. νεβρίδας ἀνετείλαν θ' (pro αντο) Bac. 695.
'Ανατενάζειν. ἀνετέναζε Iph. A. 1549. σὲ πάρος, ἤ σ', ἀνατενάξω γόοις Iph. T. 657. πόσιν ἀνατενάζεις Her. F. 118.
'Ανατείνειν. τί ποτ' ἀνατένεις; Hec. 186. βραχύ ἀνατένει Or. 156. πρὸ τύμβου σ' ὁρῶσ' ἀνατένω ib. 1018. τὸν ὄλβον αὐτῷ τὸν πάροιθ' ἀνατένω Iph. T. 551. πάτραν ἀνατένουσα Tr. 1132. ἀνέτεινε πύσιν πέλας παρόντα Hel. 1544.
'Ανατίφειν. τὸν σὸν κρᾶτ' ἀνατέψαι θέλω Ar. fr. III. τί ἀνέτεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 806.
'Ανατομᾶν. φάρυγγος ἀνατόμα τὸ χεῖλος Cy. 356.
'Ανατρέφειν. ὃς ἦν' ἐν γῇ τῇδ' ἀνατρέφοι πόδα Hip. 1176. ὥστ' ἀνατρέφειν ib. 1228. ὁ θεὸς πάντ' ἀνατρίφει πάλιν Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel. 718. σοὶ πάλιν ἀνατρέψω δίκην Bac. 792. ὄμμ' ἀνατρίφων κύκλῳ Hel. 1573. τρίαιναν—ἣ δὲ Θρᾴξ ἀνατρέψει λεὼς Er. fr. I. 53. μόνος μόνοισιν ἐν ἐόμοις ἀνατρίφῃ An. 1222. ἐν Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνετρέφθη Tr. 993. τὰ πρῶτ' ἀνέτραπται πάλιν Hip. 982.
'Ανατροφή. εἰς ἀνατροφὴν δίδωσι An. 1008. ὀρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀνατροφὰς Bel. fr. XXI. 1.
'Ανασχάλλειν. ὑπ' ἄτης ἀνασχάλλει πεσὼν Bel. fr. XVI. 10.
'Ανασχέθειν λαμπάδας Med. 1027.
'Ανασχετὸς, vel ἀνάσχετος. δρόμους παλαίτρας τ', οὐκ ἀνασχετὰς ἐμοὶ An. 600. κεῖνο οὐκ ἀνασχετὸν Ion. 636. conf. etiam Dic. fr. XIII. 4. οὐκ ἀνάσχετ' (pro ἀνάσχετα) Hip. 354.
'Ανατεὶ, *adverb.* Med. 1357.
'Ανατείνεσθαι. τιμὰν ἀντέτασθε (pro ἀνατέτ.) Fr. inc. CXVII. 1.
'Ανατιθέναι. ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς Ion. 1384. Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω πρᾶξιν φονίαν El. 1296.
'Ανατινάσσειν. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις—τινάξας Or. 341. ἀνὰ θύρσον τινάσσων Bac. 80. cf. etiam v. 553. sq.
'Ανατλάναι. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60.
'Ανατολή. ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507.
'Ανατολμᾶν. ἀνατόλμα Al. 277.
'Ανατρέπειν. ἀνατρέψοντας πόλιν Ph. 895. ἀνέτρεψε βίον Iph. A. 25. θάκους τάσδ'—ἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348.
'Αναύδητος. ἀναύδητον λόγον Ion. 783.
'Ανανδος. ὁ δ' εἶρπ' ἄνανδος Ph. 41. τί ἄνανδος ἔτηκεν γυνή; Al. 1146. ἄνανδος εἰς ᾅδην πίτνει Tr. 463. ἐξ ἀνάνδου καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.
'Ανανλος. κῶμον ἀνανλότατον Ph. 797.
'Ανανρος. 'Αναύρου παρὰ πύλας Her. F. 390.
'Αναφαίνειν. ἃς οὐχ ὁσίας ἀναφαίνει Iph. T. 466. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων ib. 1255. ἀναφανῶ σε τόδ'—Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 528. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει ib. 538. πῶς σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς; Ion. 860.
'Αναφέρειν. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ ib. 432. ἀναφέροντί μοι ib. 596. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. τὸ καλλιτεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχος

Bac. 29. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, κ. τ. λ. ib. 1131. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων Hel. 719. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν Ion. 543. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα ib. 827.

'Αναφεύγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες (pro ἀναπέφυγας) ὄλεθρον Iph. T. 871. v. not.

'Αναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr. 320.

'Αναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς Or. 414.

'Αναφύρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac. 741.

'Αναχαιτίζειν. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. κἀνεχαίτιζον φόβῳ Rhes. 786. μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν Bac. 1070.

'Αναχορεύειν. ὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' 'Ερινύσιν; Or. 581. θίασον ἱερὸν ἀνεχόρευσα Ph. 1744. ἀναχορεύει τάδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθὴρ Ion. 1079. ἀναχορεύσατ' ἀγυιαὶ Her. F. 783.

'Αναχωρεῖν. βαθὺς ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. κἀνεχωρείτην πάλιν Rh. 775.

'Αναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτῆρ' And. fr. XXVII. 3.

'Αναψύχειν. ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν Iph. A. 421. δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων Hel. 1100.

'Αναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχὰς Sup. 615.

'Ανδάνειν. ὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαὶ Or. 1607. ἀνδάνουσα φυγῇ πολιτῶν Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015. ὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 137. ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς Hel. 1003. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig. fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr. inc. CLXXXIV. 1.

'Ανδρεία. πλέτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν Tro. 669.

'Ανδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916. τἀνδρείᾳ τρόπῳ El. 949. τὴς ἀνδρείας φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀνδρείαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον An. 684. τοῦτό μοι τἀνδρεῖον Sup. 510. ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον ib. 885.

'Ανδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ Her. F. 475. ἀνδρίας ὕπο El. 845.

'Ανδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 385. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς Meleag. fr. XVIII. 1.

'Ανδροκμής. ἀνδροκμῆτας ἀγωνίας Sup. 525.

'Ανδροκτόνος. Κύκλωπες ἀνδροκτόνοι Cy. 22. ἀνδροκτόνῳ γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1.

'Ανδρῶσθαι. ἠνδρωμένοι Her. F. 42.

'Ανδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνους 'Ιλιάδας Hec. 1061.

'Ανδρών. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσὼν Her. F. 954.

'Ανεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F. 1055.

'Ανειλίσσειν. ὐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171.

'Ανειπεῖν. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ Iph. A. 1564. ἀνεῖπε—ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1167.

'Ανεκτός. ὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. φεύγειν ὐκ ἀνεκτὸν Iph. T. 104. ὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο Her. F. 289. ὐχ ὅσιά τ', ὐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. δεινὰ τλᾶσα, κὐκ ἀνεκτὰ Iph. A. 942.

'Ανελέγχειν. οἷον ἀνελέγχομαι Ion. 1470.

'Ανέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181.

"Ανελπις. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487.

'Ανέλπιστος. ἀνέλπιστον λόγον El. 570. τερπνὸν κἀνέλπιστον φήμην Iph. T. 1495. ἀνελπίστῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελπίστοις τύχαις ib. 1157. θαῦμ' ἀνελπιστον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ; Ion. 1395.

'Ανεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781.

"Ανεμος. δεινὸς ἄνεμος Iph. T. 1394. ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19. μετρίας ἀνέμων ἠδυπνόους αὔρας Med. 838. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. 'Αργεῖ ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ' Tro. 419. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θυέλλαι Cy. 109. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4.

'Ανεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
'Ανέορτος ἱερῶν El. 310.
'Ανεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἡσκηκὼς βίον Or. 920.
'Ανεργος. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366.
'Ανέρεσθαι. ὡς 'Ελληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνήρα μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνηρόμην ἐγὼ ib. 778.
'Ανερεύνητος. ἀνερεύνητα ξυσθυμῇ Ion. 355.
'Ανέρπειν. ἀνεῖρφ' (pro ἀνεῖρπε) Ph. 1185.
'Ανέρχεσθαι. εἴς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας 'Ατρείδαις Or. 808. ἄστρων ἀνέλθοιμ' ἡλίου πρὸς ἀνατολάς Ph. 507. ἄνελθέ μοι πάλιν (narra mihi) ib. 1213. et Ion. 933 ἔ' ἔπειτ' ἀνελθεῖν Rh. 937. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
'Ανερωτᾶν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
'Ανευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ὃς εἶη Or. 553. ἄνευ θεῶν τε Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ εἴκης An. 551. et Sup. 233. ὃς ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. ἄνευ πόνου ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρεία ib. 1172. ἄνευ πάλης Her. 547. ἄνευ νεὼς Hel. 1065. ὃς ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ φόνου Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
'Ανεύρεσις. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν Ion. 569.
'Ανευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τάδε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρὼν Ion. 588. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
'Ανευφημεῖν. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
'Ανέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερὰς ἀνέσχε πτόρθους ib. 459. ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χείρα Iph. T. 269. ἄνεχ' πάρεχε φῶς Tro. 308. cf. etiam Cy. 202. ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας Ion. 716. ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον El. 592. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάθεα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχει ἐνδίκως πρίσσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ὃς ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. οὐδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχουσα Med. 38. ὃς ἠνέσχετο ib. 1156. ὃς ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 354. σὺ δ' ὃς ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ὃς ἀνέσχου ib. 687. τύτους ἀνάσχου δεσπότας Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι; ib. 944. ῥᾳδίως ἀνέξεται An. 340. ὃς ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλους ib. 712. σὺ τὴν κακίστην—δόλην ἀνέξῃ; ib. 934. συμφοραῖς ἠνειχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου Tro. 101. ὃς ἀνέξεται κινοῦντα Βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ὃς ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχου ib. 381. οὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ὃς ἄν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὀμμάτων ἐν φαεναῖς ὃς ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. οὐδ' ἀνέξομαί ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταῦτ' ἠνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τοῦτό γ' ὃς ἠνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχου ib. 1320. ὃς ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχου Fr. inc. CII. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νεσσῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 11.
'Ανεψιὸς Iph. T. 919.
'Ανηβᾶν. μάχοιντ' ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾷ δ' 'Ερεχθεὺς Ion. 1465.
'Ανηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 553.
'Ανήκεστον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
'Ανήκεστος. ἀνήκεστα πάθεα Hip. 362.
'Ανήλιος. εἰς ἀνηλίους δόμους Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λιβὰς ἀνήλιος An. 535.
'Ανήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
'Ανήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις Hel. 1301.
'Ανήρ. ἀνδρὶ Θρηκὶ Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ τραπῆ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνὴρ ib. 307. θανὼν ὑπὲρ γῆς

'Ελλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βάτας ib. 646. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλῆ ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam Æg. fr. VI. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ἥξει λέκτρα ib. 558. πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος ib. 901. ἰσάδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης ὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. εἷς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὁρᾷ ib. 752. μέγιστος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ Med. 15. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη ib. 286. κακῆ ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δυοῖ ἄνδρα Hip. 424. ὃ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλε ἀνδρὸς Al. 43. μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἄνδρα ib. 1011. ὃ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἓν' ἠνίας ἔχειν An. 178. cf. etiam v. 910. ἀνδρὸς ἁμαρτάνουσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. conf. etiam v. 674. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φάος Iph. A. 1394. ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανὼν, ποθεινὸς Iph. T. 1005. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τᾶς Her. 837. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα τήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἔζονθ' (pro ἔζοντο) ib. 1590. εἰς ἄνδρ' ἀφίκε Ion. 322. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρὴ El. 693. οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. αἰσχρὸν, προτατεῖν γε δωμάτων γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Æol. fr. IX. 1. ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Alcmæon. fr. VI. 2. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῆς, ἀνέρος οὐκ ἄξιον κ. τ. λ. Phry. fr. VIII. 1. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. τότε τις ἀνδρῶν γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. ἄνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμάχων ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἄνδρας (viros fortes) εὐρὼν ib. 1351. ὅτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' εἶ ib. 1528. cf. etiam Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. εἰς τυράννους ἄνδρας Med. 308. ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νοθετεῖν Hip. 396. πρὸς ἄνδρας θυραίους ib. 408. τὸ μῶρον ἀνδράσιν οὐκ ἔνι ib. 966. ἄνδρας ὃ χρὴ γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν An. 354. κλῶπες ἄνδρες Rhes. 645. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. γυναῖκες ἀνδρῶν φίλαι El. 265. μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν Alcmæon. fr. VIII. 2. αἱ πόλεις εἰσ' ἄνδρες Phry. fr. IX. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.

'Ανήφαιστος. ἀνηφαίστῳ πυρὶ Or. 620.

'Ανθαιρεῖσθαι. ὐδεὶς τέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρυμένα φάμαν Hip. 773. μήτ' ἀνθελέσθαι τὐμὸν Iph. A. 482. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῆ Cy. 310.

'Ανθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606.

'Ανθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν Hec. 275. φρενῶν ἀνθάπτεται Med. 55. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. etiam Hel. 966.

'Ανθεῖν. "Εκτορος ἤνθει δόρυ Hec. 1210. σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον El. 944.

'Ανθεμόῤῥυτος. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος μελίσσης Iph. T. 633.

'Ανθεμώδης. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον Bac. 462.

'Ανθεσφόρος. μίλακος ἀνθεσφόρου Bac. 702.

'Ανθήλιον πρόσωπον Ion. 1550.

'Ανθηρός. ἀνθηρὸς εἱμάτων τολῇ Iph. A. 73. ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

'Ανθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρους Iph. A. 1544.

'Ανθίζειν Ion. 890.

'Ανθόκροκος. ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471.

'Ανθοπλίζειν. ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666.

"Ανθος. 'Ελλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 808. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 842. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. ῥοδόεντ' ἄνθεα ib. 1298. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν Cy. 357.
Ἀνθρακῶσθαι. δαλὸς ἠνθρακωμένος Cy. 609.
Ἄνθραξ. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα ib. 373. εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας ib. 667.
Ἀνθρώπειος. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1.
Ἀνθρώπιον Cy. 184.
Ἀνθρωπίσκος Cy. 315.
Ἀνθρωποδαίμων Rh. 971.
Ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260.
Ἀνθρωποκτόνος. αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους Iph. T. 389. βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ; Cy. 127.
Ἄνθρωπος. ἀνθρώπου φύσις Hec. 296. Or. 3. et Antig. fr. II. 2. ἄνθρωπος ὢν Or. 8. Antiop. fr. XXXIX. 3. et fr. inc. LXX. 2. φθέγμα ἀνθρώπου λαβεῖν Iph. T. 52. ἀνθρώπου πέρι Ion. 239. ὥσπερ ἄνθρωπον Antiop. fr. XXX. 3. οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Glau. fr. I. ἄνθρωπος γεγὼς Inus fr. XX. 2. ἄνθρωπος ὅσα Hip. 472. ἀνθρώπους ὁρᾷν Hec. 488. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην Hec. 816. ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1187. ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. cf. etiam v. 544. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος ib. 972. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει ib. 104. πᾶς οὐδενηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. χρῆν δισσὰς φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν ib. 928. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν ἀνθρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 643. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου ib. 520. ἓκ τ' ἀνθρώπων Ion. 878. οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πάντα τἀνθρώπων ἴσα ib. 633. Ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων And. fr. VII. 1. πόλλ' ἐστὶν ἀνθρώποισιν κακὰ Antiop. fr. XXII. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώπους θεῷ Fr. inc. CIV. etc.
Ἀνθυβρίζειν. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι Ph. 623.
Ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ Hip. 999.
Ἀνιᾷν. οὐδὲ ἀνιάσῃ (affligeris) Epist. IV.
Ἀνιαρός. ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμα Or. 230. ὄνομα ἀνιαρὸν Ph. 1324. εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέσθωσι Med. 1095. λύπην ἀνιαροτάτην ib. 1113.
Ἀνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν Iph. T. 971.
Ἀνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος Her. 210. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4.
Ἀνιέναι (ab ἵημι). ὅταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. τάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν Ph. 947. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον ib. 1447. τολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα ib. 1498. ὡς ἀνίεις μωρίας Med. 457. ὃ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας Hip. 285. ἄνες θάνατόν μοι An. 532. χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. ὡς ἀνίεμεν πέτρους βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχὴν ἀνεῖναι τῶδ' Rh. 965. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448. χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεὸς ib. 765. ἄνες λόγον Hel. 449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion. 253. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XIV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. ὁ νόμος ἀνεῖται Or. 939. τῇδ' ἀνειμένος πόλει Ph. 954. πέπλοις ἀνειμένοις An. 599. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος ib. 728. κόμπου χάριν λόγοις ἀνεῖται Tro. 1039. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. κἀνεῖτο (pro καὶ ἀν.) λαγόνας El. 826. ἀνεθεὶς φρῶδος Epist. IV.
Ἀνίερος. Ἄρεος ἀνιέρου Fr. inc. CXII. ἀνίερος ἀθύτων πελάνων Hip. 147.
Ἀνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλὰς ἀνίκα περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἀνίκ' ἔλειπον ἄστυ τε, κ. τ. λ. An. 111. ἀνίκα

ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων Διὸν Bac. 99.

Ἀνίκατος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999.

Ἀνικέτευτος Iph. A. 1003.

Ἀνίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.

Ἀνιπτεύειν. ἀνιπτεύοντος ἡλίῳ κύκλῳ Ion. 41.

Ἀνίπτασθαι. αἰθέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) ὠράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φρῆδα κεῖται An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.

Ἀνισάναι. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ Hec. 494. ἀνίσασ' (pro ἀνίσασο, *surge*) ib. 499. κήρυξ ἀνασὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. κἀπὶ τῷδ' ἀνίσαται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀνασᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. ἀνασήσασα ἡμᾶς πιτνῶντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάστηθι Tro. 98. v. not. ἀνίσασθαί σε χρὴ εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίστη (pro ἀνίστα, *excita*) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηνὰς ἀνίστη Ion. 1129. πᾶς ἀνίσησιν πόδα Her. F. 78. εἴγε μή τις θεῶν ἀνατήσειέ νιν ib. 719. θεῶν ἀνέτησεν μόνος τιμὰς ib. 852.

Ἀνισορεῖν. τῆ μ' ἀνισορεῖς πέρι; Hip. 92. σὲ ἀνισορῶ' Sup. 110. πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνισορεῖς Iph. T. 528. πρὸξερευνητὰς στρατῷ ἀνισόρησα Rh. 297. ὧν σ' ἀνισορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνισορεῖ El. 830.

Ἀνίσχειν. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3.

Ἀννόσιος, poët. pro ἀνόσ. ἀννόσιον κάρα Or. 481.

Ἄνοδος. διόδους ἀνόδους τείχων Iph. T. 888.

Ἄνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. ἄνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόντ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.

Ἀνοίγειν et ἀνοιγνύναι. ἀνοιγέτω τις δῶμα Or. 1561. ἀνοίγετ' (i. e. ἀνοίγετε) Ph. 1075. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 660. πύλας ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 793. ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Iph. T. 100. ἄνοιγ', ἄνοιγε Tro. 304. δόμους ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοῖξαι σιρὰς Phry. fr. IV. ἀνεῳγμένας πύλας ἄδου Hip. 56. μέγας θησαυρὸς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ δ' ἀνῴχθη πρᾶγμα ib. 1563.

Ἀνοιδεῖν. ἀνοιδῆσαν κῦμα Hip. 1210.

Ἀνοικτέον Ion. 1387.

Ἄνοικτος Tro. 782.

Ἄνοικτρος. ὀδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227.

Ἀνοίκτως Tro. 751.

Ἀνοιστέον Her. F. 1221. ἀνοιστέος λόγος Fr. inc. CXXV.

Ἀνοιστρεῖν. ἀνοιστρήσατέ νιν Bac. 977.

Ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2.

Ἄνολβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν εἰς ἄνολβον Hel. 254. ἄνολβον ὄνομα Iph. A. 354. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448.

Ἀνολολύζειν. ἀνωλόλυξε Med. 1173. et Iph. T. 1337. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Κάστορος Tro. 1000. Θήβας ἀνωλόλυξα Bac. 24.

Ἄνομβρος. ποταμῶ ῥοαὶ καρπίζωσιν ἄνομβροι Bac. 406.

Ἀνομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757.

Ἄνομος. ἄνομος ὁ φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον, ἄνομον Bac. 993. et 1013. ἀνόμῳ ἀφροσύνας ib. 386. ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἄνομα δρῶντα παῖδας Iph. A. 399. ἄνομα (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμὲ Ph. 383.

Ἀνόμως Med. 1000.

Ἀνόνητος. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον Or. 1501. πλοῦτος ἀνόνητος Melan. fr. IX. 6. ἀνόνητον ἄγαλμ' οἴκοισι τεκὼν Hip. Καλ. fr. in fin. et ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθ' Ion. 379. ἀνόνητα adverbial. positum: ἀνόνητά γε τόνδε, sc. ἕτεκον Hec. 766. et ita ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. ἀνόνητά γ' ἱκε-

τεύσαν Her. F. 716. ὃν ἀνόνητ' ἔθρεψας El. 507. et ἀνόνηθ' v. 508.

'Ανορθῶν. σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς Sup. 1227. πειρῶ ἀνορθῶν σῶμ' ἐμόν Bac. 364.

'Ανόροφος. ἀνορόφοις πέτραις Bac. 38.

'Ανορχεῖσθαι. κἀνωρχησάμην (pro καὶ ἀνωρχ.) Sup. 719.

'Ανόσιος. ἀνόσιον ξένον Hec. 852. ἀνόσιον φόνον Or. 374. et Med. 1305. ἀνόσιός εἰμι, ματέρα κτανὼν Or. 545. ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον ib. 594. ἀνόσιον λέγων, scil. ἐμὲ ib. 765. ἀνοσίᾳ πατρὸς ib. 1213. et Iph. A. 1319. ἀνόσιος πέφυκας Ph. 612. ἔλεθρον ἀνόσιον Iph. T. 872. ἀνδρὸς ἀνοσίᾳ Bac. 613. et Cy. 347. Κύκλωπος ἀνοσίᾳ Cy. 26. ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ Hel. 875. πρὸς τὸν ἀνόσιον ib. 1060. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. βρόμον ἐπὶ ἀνόσιον ib. 1212. βίον ἀνόσιον ib. 1302. ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. γάμῳ ἀνοσίῳ Ion. 1093. et ἀνοσίων γάμων El. 600. ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. ἀνοσίῳ μιάτορας El. 683. ἀνοσίῳ συμφορᾷ Hip. 814. ἀνόσιᾳ δαιτὸς Cy. 689. ἀνόσιον θέαν Her. F. 323. ἀνόσιος γυνὴ El. 645. γυναῖκας ἀνοσίους Or. 517. ἀρὰς ἀνοσίους Med. 607. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν Iph. A. 1318. et ἀνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315. ἀνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F. 255. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. ἀνόσια ἔρῶν Or. 562. ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tro. 624. δείπνων ἀνοσίων Cy. 31. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. ἀνοσίων νυμφευμάτων ib. 1261. ἀνοσιωτάτη ξένη Hec. 790. ἀνοσιώτατος Κύκλωψ Cy. 377. ματρὸς ἀνοσιωτάτας Or. 24. ἀρὰς ἀνοσιωτάτας Ph. 67. ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. Or. 286. et Med. 796. ἀποστερῶμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα (ubi adverbial. ponitur) Ph. 496.

'Ανοσίως. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677.

'Άνοσος. ἄνοσος κακῶν Iph. A. 982. ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεῷ Ion. 1201. ἄνοσον λοχεύει σε ib. 1596.

'Ανόσιμος. τὰν ἀνότιμον τέκνων Her. F. 431.

'Άνοσος Iph. T. 751.

'Ανοτοτύζειν. κἀνωτότυξεν (pro καὶ ἀν.) Hel. 376.

"Αντα, *adverb.* Al. 880.

'Ανταγωνιστής. ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν Tro. 1006.

'Ανταῖος. ἀνταίαν πλαγὰν An. 844. ἀνταίαν πομπὰν Iph. A. 1324.

'Αντακεῖν. τάδ' ἀντάκει μοι Hec. 321. κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον Sup. 569. πρὸς ἃγ' εἶπας, ἀντήκουσας Her. 1014.

'Αντάλλαγμα γενναίᾳ φίλῃ Or. 1157.

'Ανταλλάσσειν, vel ττειν. δάκρυα ἀνταλλάσσετε τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tro. 351. θάνατον ἀνταλλάξεται Ph. 1627. πέπλων λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι Hel. 1094.

'Ανταμείβεσθαι. σὺ δ' ἀντάμειψαί μ' Ph. 293. ἴσως με οὐκ ἀνταμείψῃ Tro. 915.

'Αντᾶν. ἦν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσαις Iph. A. 150. ἀντάσω Μενέλᾳ Tro. 212. ἐπείπερ πρῶτος ἤντησεν πατρὶ Ion. 802.

'Ανταναλίσκειν. ἵν' ἀνταναλώσωμεν Or. 1165.

'Ανταποκτείνειν. τὰς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. μητέρ' ἀνταποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v. 514.

'Ανταπολλύναι. τὰς κτείνοντας ἀνταπολλύναι Ion. 1328. αὖτις ἀνταπώλετο Sup. 743. αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι Iph. T. 715. αὐτὸς ἀνταπωλόμην Hel. 105.

'Αντανγεῖν. δεινὸν ἀντανγεῖ φόνον Or. 1519. κνανωπὸν ἀντανγεῖ σέλας Fr. inc. B, 46. 3.

'Ανταφιέναι. ἀνταφῆκά σοι πάλιν, sc. δάκρυ Iph. A. 478.

'Ανταχεῖν, dor. pro ἀντηχεῖν. ἀντάχησαν ὕμνον Med. 426.

'Αντειπεῖν. ὧδε πρὸς τάδ' ἀντείποι βροτῶν Iph. A. 1210. ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. μηδὲν ἀντείπητε El. 361. δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3.

'Αντερᾶν. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184.

'Αντερείδειν. κἀντέρειδε (pro καὶ ἀντήρ.) Sup. 702.

'Αντερεῖν. τίς ἀντερεῖ; Med. 364. et Al. 1086. ὧδε ἀντερεῖ βουλεύμασι Hip. 402. cf. etiam Al. 618.

"Αντεσθαι. ἅντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. πρὸς σὲ τῶν σῶν.

ἄντομαι Διὸς Al. 1101. cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα Iph. A. 1247.

'Αντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.

'Αντέχειν. ἕς τ' ἂν αἰὼν ὑμὸς ἀντέχῃ Al 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχου θυγατρὸς Iph. A. 1367. μήτ' ἀντέχου τῶ γ' Tro. 722. κἀντέχῃ (i. e. καὶ ἀντ. et tenes) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένους Her. 366. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε, καὶ σοῦ, κ. τ. λ. ib. 1404.

'Αντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.

'Αντήνωρ, *nom. propr. viri* Fr. inc. X. 2.

'Αντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τοὺς ἔξω σειραφόρους ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.

'Αντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.

'Αντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.

'Αντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' ὅτου ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ Or. 645. ἀνθ' ἑνὸς ib. 650. ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς ib. 536. νήπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν ib. 1144. ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου ib. 1383. ἀντὶ τοῦ καλοῦ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σοῦ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σοῦ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et sæpius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἀντ' ἐμοῦ ib. 378. ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. ἀντὶ τοῦ τάχους ib. 419. ἀντὶ παρθένου Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος τοὐμοῦ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τἀγαθοῦ Hel. 318. δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβοῦς ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σοῦ παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηστῶν λόγων El. 358. etc.

'Αντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζω σὲ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασον Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.

'Αντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίνῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος Bac. 1124.

'Αντιγένης, *nom. propr. medici* Epist. II.

'Αντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρκεται (pro καὶ ἀντιδ.) δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 163.

'Αντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην Iph. A. 1222.

'Αντιδιδόναι. ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ Hec. 272. ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 341. ἣν ἔγημεν ἀντιδοὺς ib. 959. ἔλαφον ἀντιδοῦσά μοι Iph. T. 28. et 783. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους; ib. 737. σὺ δ' ἀντιδώσεις χρυσὸν πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. Ὧν ἀντιδοῦναί σ' οἷδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν Her. 221. ἀντέδωκ' εἴδωλον Hel. 689. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδώσω ib. 1337. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.

'Αντιδουλεύειν. ὅστις μὴ 'ντιδουλεύει τοῖς τεκοῦσι Sup. 362.

'Αντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178.

'Αντιδωρεῖσθαι. θεοί σοι ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο (pro ἠσαιντο) Hel. 158.

'Αντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σὲ πατρὸς Ion. 734.

'Αντικηρύσσειν. οὐδὲν τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις Sup. 673.

'Αντικλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.

'Αντιλάζεσθαι et ἄζυσθαι. ἀντιλάζου πόνων ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πόνων ἀντιλάζυσθαι ib. 751. ἡ δ' ἀντελάζετο Med. 1216. ἀντιλάζυται παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' Sup. 363. ὅ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. ὅ νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227.

'Αντιλαμβάνειν. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν Her. F. 646. σώφρον' ἀντιλήψεται An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν-

τιλήψεται ib. 744. ὲκ ἀντιλήψεσθε; Tro. 464.
Ἀντιλέγειν. ὲκ ἀντιλέξοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ὲκ ἀξίοις Epist. V.
Ἀντιλεκτέον Her. 975.
Ἀντίλογος. ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1156.
Ἀντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.
Ἀντίμολπος. ἀντίμολπον ἧκεν κωκυτὸν Med. 1176.
Ἀντίος. γυναικὸς ἀντίοι ταθέντες Or. 1461. τέτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἕλληνίσιν Ion. 1160. ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν Sup. 667.
Ἀντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποινὰς δῶσ' ἀντιπάλως Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Tro. 285.
Ἀντίπηξ. κοίλης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλω ib. 1391.
Ἀντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.
Ἀντιπορθεῖν. κἀντιπορθήσω (pro καὶ ἀντιπ.) δόμους Tr. 359.
Ἀντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἠπείροιν ἐυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Meleag. fr. I. 2.
Ἀντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἄρτεμιν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.
Ἀντιπράσσειν Epist. IV.
Ἀντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυτάθμων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.
Ἀντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095.
Ἀντισηκῶν. ἀντισηκώσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.
Ἀντίστοιχος. σκιᾷ ἀντίστοιχος An. 746.
Ἀντιστάσσειν. ἀλλήλοισιν ὁπλίτην τρατὸν ἀντιτάξαμεν Her. 801. ἀντιτάζομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἆρ' ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον Sup. 1143.
Ἀντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὃς ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.
Ἀντιτέμνειν. πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι Al. 975.
Ἀντιτίεσθαι πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντίσασθαι κακῶν Med. 261.
Ἀντιτίθεναι. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. ἴσης ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. ἀντιθέντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκὸν, κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Ἄυλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ —αἰτιάματα Tro. 917. ἀντίθες γὰρ Her. 154. ἦν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ Hel. 986. κἀντίθες (pro καὶ ἀντ.) παῤῥησίᾳ El. 1049.
Ἀντιτιμωρεῖσθαι. ἵν' αὐτὸς ἀντετιμωρησάμην Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμην El. 849.
Ἀντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα Bac. 623.
Ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891.
Ἀντιφεύγειν. κὄτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σᾶ πόσις El. 1091.
Ἀντιφθέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο Hip. 1216.
Ἀντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν τεναγμάτων κλύουσαι Sup. 800.
Ἀντίψαλμος. ἀντιψάλμους ᾠδὰς Iph. T. 178.
Ἀντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tro. 433. αἱματηρὸς πέλανος ἠντλεῖτο λόγχῃ Rh. 431.
Ἄντλος. ἁλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.
Ἀντοικτείρειν. ἡμεῖς σ' ἆρ' αὖθις ἀντοικτείρομεν Ion. 312.
Ἀντολὴ, pro ἀνατολή. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
Ἀντραῖος Æg. fr. XI.
Ἄντρον. τείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κἀβέβης' ἄντρα μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρα μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρα κοίτας ib. 892. πρόσβορβόρον ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρῳ ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα Iph. T. 107. ἐν ἄντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οἰκῶσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαροῖσιν ἄντροις ib. 35. etc. (nam sæpius hæc vox in *Cycl.* legitur) ἐξ ἄντρων Hel. 482. οἷδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400.

Ἄντυξ. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135. μάρπτει χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος ib. 1188. ἄντυγι ξυνείπετο ib. 1231. παρ' ἄντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη Rh. 238. δίφρω εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567.

Ἀντωπός. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν Iph. A. 584.

Ἄνυδρος Tr. 1084. σμύρνης ἀνύδρου Ion. 89. ἐπὶ τὰς ἀνύδρους ἕδρας Al. 113.

Ἀνύειν. ὠκ ἤνυσ' (i. e. ἤνυσα) Hec. 936. ὐδὲν ἤνυον ib. 1167. et ὐδὲν ἤνυεν An. 1133. βραδεῖς μῦθοι πλεῖσον ἀνύουσιν σοφὸν Ph. 456. ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀνύσαιμι Hip. 743. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν Ἀΐδαν Sup. 1141. ζυγὰ δ' ἤνυσε δύλια Τροία Tr. 595. μάτην αὐτὸς (sc. τὸς πόνους) ἤνυσα Her. F. 576.

Ἀνυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. ἀνυμέναια ἐκηδεύθη Ph. 349.

Ἀνυμνεῖν. ἀνύμνησας δίκαν El. 1190.

Ἄνυμφος Hec. 416. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. ἄνανδρον καὶ ἄνυμφον Hip. 548. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται Hel. 1135.

Ἀνυστός. ὠκ ἔς' ἀνυστὸν Her. 961.

Ἀνύτειν· ὠκ ἤνυτον Bac. 1098. v. not.

Ἄνω. τὸς ἄνω δείσας Hec. 791. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω ib. 1010. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω ib. 1279. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. Formulam ἄνω τε καὶ κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula ἄνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῦσι παγαὶ Med. 410. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1234. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. πέποιθ' ἄξειν ἄνω Ἄλκηστιν Al. 856. ὠκ ἀνάξεις τὸς φθιμένους ἄνω ib. 991. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ' ὅτως Sup. 520. λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω ib. 654. τὰ μὲν πυργῶσ' ἄνω Tro. 608. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. βλέπετ' ἄνω Cy. 210. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. ἐς ὄγκον ὠκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. θεῶν ἄνω ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. 2. αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Ἀνώγειν. εὐμενῆ ἄνωγέ νιν—γνώμην ἔχειν Or. 119. ἄλλον τινὰ—σώζειν ἄνωχθι Al. 1047. συμμάχους ὁπλίζεσθαι τάχος ἄνωχθε Rh. 987. κλαίειν ἄνωγα Cy. 339. et 697. τέμνειν ἄνωχθ' ἑλθόντας ὑλοργὸς δρυὸς κορμὸς Her. F. 241.

Ἄνωθεν. ἕτρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις Hel. 1020.

Ἀνώμαλος. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1.

Ἀνώμοτος. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612.

Ἀνωνόμαστος. ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα Hec. 714.

Ἀνώνυμος Hip. 1028. ὠκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1429. ἀνώνυμος —εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1372. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. ὠκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 1. ἡμῖν γῆ πατρὶς ὠκ ἀνώνυμος Hel. 16. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944.

Ἀνωφελής. τότε ἦσθ' ἀνωφελὴς Or. 1616. πενθερὸς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 239. ἀνωφελὴς γυνὴ Hip. 638. ὠκ ἔστι κτῆσις ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4.

Ἄξενος, et poët. ἄξεινος. ἀξείνου πόντου οἴκους ναίω Iph. T. 218. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου ib. 253. πόντον ἦλθεν ἄξενον ib. 341. ἀνὴρ ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ἄξεινον ἐκπεράσαι ξυμπλεγάδα An. 795. ἦκω ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον Iph. T. 94. ἄξενον τέγην ἐμβεβῶτες Cycl. 91. ἀξένους ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀξενώτερος ἐγὼ Alc. 559. Συμπληγάδων

πέτρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264.

Ἄξία, *subst.* κατ' ἀξίαν Hec. 374. τῆ τιμήματος τῆς ἀξίας Hip. 623. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ἀξιόθρηνος κόρος Al. 907.

Ἀξιοπενθής. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465.

Ἄξιος. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. μερίμνης ἄξιον λόγον Hip. 1157. ἀγῶνα ἄξιον πόνου Al. 1030. ἄξιος καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν Sup. 1180. ὃς ἄξιος κακῶς ἀκοῦσαι Iph. A. 1031. πλούτου οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. ἄξιος δόμων El. 252. αἶνον ἄξιον φέρει ib. 1062. τήσεται κατόπιν ἀξίᾳ γε ὄντι Epist. IV. τοῦτον δὴ ἄξιον νόμιζε Epist. V. p. 503. 26. Κάστορος ὃς ἄξίω (in dual.) El. 1064. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας τὄνομα τοῖσιν ἀξίοις Hec. 381. σφαγέντα τ' ὃς ἄξι', ὃς' ὑπ' ἀξίων Sup. 813. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 735. ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. κακὸς ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Inus fr. XI. 2. σπουδῆς ἀξίως Epist. IV. 3. cf. etiam v. 18. τιμῆς καὶ λόγου τινὸς ἀξίως ib. p. 502. 6. τῶν ἀξίων περὶ Εὐρ. λέγειν τι καὶ ἀκούειν Epist. V. p. 503. 21. ἀντιλέγοντα τοῖς ὃς ἀξίοις ib. p. 504. 42. ὡς παῖδα—προθῶμαί σ', ὡς μὲν ἀξίαν Hec. 613. ἐκείνη θανεῖν ἐτ' ἀξία Or. 614. ἀξία τυγεῖν ib. 1153. ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν, ἔφυς ib. 1206. αἰτήσομαί σ' ἀξίαν μὲν οὔποτε Al. 301. καὶ γὰρ ἀξία ib. 371. ἀξία μοι τιμῆς ib. 435. ἀξία μοι σέβειν ib. 1063. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. ὥσπερ ἀξία Tr. 1055. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. cf. etiam v. 1327. ὃ γὰρ ἀξία—ἀπαιδίαν νοσεῖν Ion. 619. ἀξία γ' ἡμῶν ὀδυρὸς ib. 1617. ἀξίαν τῶ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2. τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. ὃ γὰρ ἄξιον Hec. 408. ἄξιον φυγῆς Med. 1124. μεγίτη θαύματος τώδ' ἄξιον Hip. 906. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. γαμεῖν ὃς ἄξιον Al. 631. πονοῦντα ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. φροίμιον ἄξιον φόβου Tr. 895. χρῆμα ἄξιον τῆς συμφορᾶς Hel. 788. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. τελεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ὃς ἄξιον λεύσσειν φάος Bel. fr. XXIII. 2. ἀνέρος ὃς ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 1. ἄξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει τεναγμάτων Or. 1326. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνενφημεῖ δόμος ib. 1335. μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. κώμου καὶ γέλωτος ἄξια ib. 807. cf. etiam Her. 508. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. μοναρχίας ὃς ἄξια κ. τ. λ. An. 367. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1232. ἔλεξας σῶ τ' ἄξια, κ. τ. λ. Iph. A. 975. χρὴ ἐπ' ἀξίοις πονεῖν Rh. 182. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ἄξια πατρὸς Her. 626. ἄξια ἀδελφῶν ib. 627. Ἰλίου ὃς ἄξια Hel. 814. ἄξι' ἡμῶν ib. 965. ἄξια Πελοπιδῶν ib. 1280. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων Ion. 1621. ἀξίων ὃ τυγχάνει Her. F. 265. ὃς ἄξι' ἀνδρὸς σοφοῦ λέγεις El. 524. ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2. ἀξιώτερος εἶ Or. 1511. Ἀγαμέμνονος δράσαντε ἀξιώτατα ib. 1061.

Ἀξιῶν. τύμβου ὃς ἠξίωσεν Hec. 797. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς Med. 962. ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1340. λέχους σφε κῆξίωσας ὕνεκα κτανεῖν; ib. 1367. ἔνθ' ὅτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ὃς ἀξιοῖ με δόμος εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 792. εἴπερ γυναικὸς ἠξίους ἐμῆς θιγεῖν ib. 1044. σέ τοι ἠξίωσε ναίειν Al. 575. ἐγὼ σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν—ἐξετάζεσθαι φίλος ib. 1013. καὶ κατ' οἶκον ἠξίουν (scil. dominam te vocare) An. 57. ἔχειν ὃς ἀξιώσω ib. 323. ὃς ἀξιῶ ὅτ' ὢν σε Τροίας κ. τ. λ. ib. 328. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον ib. 659. ἀξιῶν τυχεῖν Sup. 386. ὀδεὶς ἀνὴρ εὐψυχος ἀξιοῖ λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. εἰ πόλις ἀξιοῖ κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 504. δισσὰς παῖδας Διὸς ἠξίωσας ib. 918. ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι ib. 947. διὰ τὴν ἐμὴν ὃς ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; Hel. 856. πατέρα ὃς ἀξιώσει κακῶς ἀκοῦσαι ib. 973. ὃς ἠξίωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν μαντεύμαθ'. Ion. 407. εἰς ὄψιν σφῶν μολεῖν ὃς ἠξίω

ib. 1557. ὅτ' ἠξίωσα πώποτ' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίουν El. 257. νῷν ἀνοῖξαι σιρὸς οὐκ ἠξίου Phry. fr. IV. Θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιώμενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἠξιωμένα ib. 366. Ἑλλάδος ἥρξ' ἀξιωθεὶς Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωμένη ib. 1210. οἵων ὑφ' ἡμῶν εἶχετ' ἠξιωμένοι Sup. 1174. οὐκ ἀξιοῦμαι τῶδε πρὸς θεῶν τυχεῖν Hel. 410.

Ἀξιόχρεως Or. 596.

Ἀξίωμα. τὸ δ' ἀξίωμα κᾆν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν Hec. 293. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρώμενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα Ion. 605.

Ἄξιος. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως σαυτῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σῷ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλουσαν ἀξίως ἐμῷ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408. Ἀτρέως οὐκ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 1.

Ἀξίωσις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Æol. fr. XX. 4.

Ἀξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.

Ἀξύνετος. ὄπα ἀξύνετον Ion. 1205.

Ἄξων. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι Ph. 1201. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235.

Ἀοιδή, vel dor. ἀοιδά. λύρας ὥπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. παλαιγενέων ἀοιδᾶν Med. 422. ἀοιδαὶ, τὰς Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων ἀοιδὰς ib. 997. θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1283. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς ib. 529. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν ib. 1245. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι Cy. 40. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. καλλιχόρους ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7.

Ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ἄγραν El. 471.

Ἀοιδός. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. γέρων ἀοιδὸς ib. 678. et 692. μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χρησμῶν ἀοιδὸς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἀοιδῶν εἴπερ ὁ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. conf. etiam v. 1346. Σφιγγὸς ἀοιδῷ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. πῶλος ἀοιδῷ Μούσης Rh. 386. conf. etiam Tr. 386. κερκίδος ἀοιδῷ μελέτας Meleag. fr. III. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα Hel. 1115.

Ἄοικος Hip. 1029.

Ἀπαγγέλλειν. ὡς ἀπαγγέλλωσί μοι Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hip. 998. ὡς ἀπαγγέλῃ τάφος φόνον βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλε Sup. 852. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ ib. 901. μηδ' ἀπαγγείλῃ θεῷ χορὸς κρυφαίως Bac. 1106. ἀπάγγειλον τάδε El. 332. τόσδ' ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι ib. 420. λεχώ μ' ἀπάγγελλ' ὅσαν ib. 652. ἧς ἀπηγγέλθη τάφος—σπουδὴν ἔχειν Hec. 672.

Ἀπάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν Hec. 951. ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. πῶλος ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. ὡς τήνδ' ἀπάξεις ὅ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς An. 588. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἦ "παγ' (pro ἦ ἄπαγε) οἴκαδε στρατὸν ib. 817. ἥτις Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμους ἀπάξω Tr. 1184. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. conf. etiam Hel. 995.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.

Ἀπαθῶς Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 491. ἀπαίδευτον ἀποτρέπω λέγειν Or. 410.

Ἀπαιδεύτως Ion. 247.

Ἀπαιδία. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν An. 360. εἰς ἀπαιδίαν Sup. 170. οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν Ion. 306. ἱστορῶν ἀπαιδίαν ib. 513. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. ἀπαιδίας χάριν ib. 624. σὴν λέγων ἀπαιδίαν ib. 840.

Ἀπαιολεῖν. τῶτο κἄμ' ἀπαιολεῖ Ion. 549.

Ἀπαίρειν. ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον Or. 1608. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1536. σὲ Σπάρτης ἀπάρας ib. 1687. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπῆραμεν πόδα El. 774. 2) Saepissime *discedere* notat: ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ Med. 938. μαρὰν ἀπαίρεις Iph. A. 664. φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος; Iph. T. 511. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια ib. 967. ἐὰν δ' ἀπαίρω' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. Σπάρτης ἀπῆρας νηΐ Tr. 944. ὡς ἀπαίρομεν χθονὸς Cy. 131. ἄπαιρ' Her. 67. μὴ ἀπῇρκέ πω εἰς Ῥόδον Epist. II.

Ἄπαις Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα ib. 717. κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. μ' ἐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. cf. etiam Alcmæon. fr. IX. 1. ἄπαις δόμος Iph. T. 697. ἐκ ἄπαιδά με πρὸς οἶκον ἧξειν Ion. 408. τὸν ἄπαιδα βίον ib. 488. et (sed sine artic.) Œno. fr. II. 3. ἄπαιδε Al. 738. ἄπαιδες ἐσμὲν Med. 671. et Ion. 304. sed ἄπαιδες ἐκεῖ' ἐσμὲν Ion. 1463. ἄπαιδας τέκνων An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. τοῖς ἄπαισι Dan. fr. X. 6. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ' Hec. 440. λέγει, ὡς νιν φαρμάκοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τέκνων ἄπαιδα Sup. 810. ὃς μ' ἄπαιδα γέννας ἔθηκεν Rh. 908. ἄπαιδα γηράσκουσαν Ion. 619. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.

Ἀπαιτεῖν. ἀπαιτύσῃς ἐμοῦ Hec. 272. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ib. 276. κἀπῄτηκα (pro καὶ ἀπ.) τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. θεὸς ἀπαίτει ib. 1586. πατρῴᾳ ἀπαιτεῖ σκῆπτρα Ph. 80. cf. etiam v. 604. Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρὸς Sup. 385. ἀπαιτήσων νεκρὸς ib. 725. ὃ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. σ' οἵδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν Her. 221. θανόντας οὐκ ἀπαιτήσει θεὸς ib. 697. ἀπόδος, ἀπαιτῶ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε Hel. 969. οὐκ ἀπαιτήμεσθ' Ph. 605.

Ἀπαλλαγή. οὐδ' ἔτι μοίρας τῆ χρεών τ' ἀπαλλαγὴ Hip. 1256. ἀπαλλαγὴ πόνων Her. 586. et εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. ἐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν Med. 236. ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ ib. 1375. ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς Fr. inc. CCII.

Ἀπαλλάσσειν, vel ττειν. τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξας Hec. 1068. πόνον ἀπαλλάσσων διπλῆν ib. 1197. ἀπαλλάξαι χερὸς, sc. τὸν χρυσὸν ib. 1222. ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν Or. 1522. νόσῳ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς σ' ἀπαλλάξω φόβῳ ib. 1084. ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον Med. 27. μ' ἀπάλλαξον πόνων ib. 333. τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον ib. 790. ἀπαλλάσσουσα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα Hip. 774. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν—πάθος; ib. 1385. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου Sup. 397. ταύτην (sc. δέλτον) σῶν ἀπάλλαξον χερῶν Iph. A. 323. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν Iph. T. 994. ἐνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. κώμου αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω Cy. 450. μ' ἀπαλλάξαι κακῶν Hel. 285. ἀπαλλάξαι βίου ib. 309. τἀρρήτα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν Her. F. 176. ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. οἳ γῆν τοσήνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο Her. 318. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νοθετημάτων Ph. 595. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ; Med. 878. ἀπαλλαχθήσομαι βίου Hip. 356. et ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. ἀπαλλαχθεὶς γόων Hip. 1181. ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων An. 425. cf. etiam El. 1291. ἀπηλλάγης λέχους An. 593. γείτονος κακοῦ ἀπαλλάχθη' (pro χθητι) ἄπαξ Cy. 596. ὅταν ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς El. 1137.

ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσω γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἴκων ἀπηλλάχθαι An. 964. ναῦ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνῳ δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τῷ βίῳ Her. 1000. ὠκ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσω πόδα Med. 729.

'Απαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα βάλλει Bac. 1184.

'Απαλός. βρέφος ἁπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγω' ἁπαλὸν El. 1339.

'Απαλόχρως. ἁπαλόχροα γένυν Hel. 378.

'Αναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.

'Ανδρῶσθαι. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53.

'Απαντᾶν. ἀπήντησεν δορὶ Ph. 1401. ἀπαντᾶν προθυμίᾳ Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους ἀπαντᾶν κ. τ. λ. Bac. 781. ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι Ion. 940. ὅπλοις ἀπαντῶν Her. F. 542. ἔκυν ἀπαντᾷ γᾶν Er. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.

'Απανταχῆ Antiop. fr. XVI. 1.

'Απανταχόθι Epist. IV.

'Απανταχῦ. τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῦ καλὸν Hip. 431. ἧς ἀπανταχῦ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχῦ τρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπανταχῦ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.

'Απάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένω (pro ἀπαντομένω δὲ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.

'Απάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾷν Or. 513.

'Απαντλεῖν. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 355.

"Απαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἅπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ὠχ ἅπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἅπαξ συλλαβοῦσα Iph. T. 528. γείτονος κακῷ ἀπαλλάχθη θ' ἅπαξ Cy. 596. χρὴ θνῄσκειν σὲ Her. 959.

'Απαξάπασιν Fr. inc. B. 14. 9.

'Απαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.

'Απαρέσκειν. μὴ 'πάρεσκέ πω Ion. 745.

'Απαρθένευτος. ἀπαρθένευτα τάδε Iph. A. 993. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα Ph. 1729.

'Απάρθενος. παρθένον ἀπάρθενον Hec. 612.

'Απαρκεῖν. Ὃν ὠκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4.

'Απαρνεῖσθαι. οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεὼν El. 789. ὠκ ἀπαρνούμεσθα ib. 796. ὠκ ἀπαρνοῦμαι ib. 1057. τὸν τάμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη Hip. 1266.

'Απαρτᾶν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.

'Απάρχεσθαι. κόμης ἀπηρξάμην El. 91.

'Απαρχή. κόμης ἀπαρχὰς Or. 96. ἀπὰρχὰς πολεμίων σκύλευμάτων Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. ὁ τῶν 'Αχιλλέως—ἀπὸ δόμων ἀπαρχὰς ἔχουσα An. 150. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. θύων ἀπαρχὰς Meleag. fr. I. 7.

'Απαρχῆς, *adverb.* Iph. A. 1541.

"Απας. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Ion. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 1334. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. νόμιζε, φιλεῖν ἅπαντας, sc. τὴν ψυχὴν Al. 707. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν Bac. 208. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἔξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Tem. fr. XVII. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει Ph. 110. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς ib. 738. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισιν

ὡς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπίτνει Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπαν θ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. ἁπάντων ἄνασσα ib. 691. ἁπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γατὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ὅ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

Ἀπασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρουσα Ion. 1207.

Ἀπατᾶν. ἠπάτα σε El. 938. ἐκ ἂν ἠπατώμεθα Hip. 931. ἠπατήμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἦμεν ἠπατημένοι Hel. 711.

Ἀπάτη. ἀπάτας ἀσκοῦσα Hel. 1109. ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρὸς ἀπάτορα Her. F. 115.

Ἀπαυδᾶν. ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾶν πόνος Sup. 342. Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

Ἀπαυρᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

Ἄπαυστος γόων Sup. 82.

Ἀπειθεῖν. ἐκ ἀπειθήσας θεῷ Or. 31.

Ἀπεικάζειν. ὡς ἀπεικάσαι Or. 1298 μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979.

Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. ἐλῶ δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι Epist. I.

Ἀπειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

Ἀπεῖναι. κἂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ὁ μακρὰν ἄπεστι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορὸς δόξα An. 725. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. πᾶ νῦν ἄπεστι; Her. 662. ἄπεστιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἄπεστί σοι κακῶν; ib. 219. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι Ion. 668. ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἄπεστιν αὐτῆς, τἄνομ' ἐκ ἄπεστί πω ib. 1278. εὐρὼς ἄπεστι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἄπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρῄκης ὄροις ἀπὼν Hec. 964. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. ἀπὼν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παρὼν δ' ἀπόντι, sc. βέλομαι δῦναι χοὰς Iph. T. 62. πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπὼν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρὸς ib. 1072. μένων τὰς ἀπόντας An. 378. τὰς ἀπόντας ἠδίκουν Sup. 152. παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔσ' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ὥστ' ὀ ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀπῆσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀπῆσα καὶ παρῆσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀπῆσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἠγῇ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

Ἀπειπεῖν. ἀπεῖπον ἄλγει Hec. 942. ὀδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνος οἷόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἑστίαν, ἀπεῖπον ἄν ib. 740. 741. ὧν ὅτ' ἀπεῖπον ὠδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκὼς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354.

Ἀπείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. θάνατον σφῷ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ θυγγάνειν ἀπεῖργεν ib. 1575. νόσος ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργου' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπεῖργε Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν ὠδ' ὁ παγ-

κρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. v. 4. οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτὸς Sis. fr. I. 10. τὸν νῷν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βούλεται Fr. inc. XVI. 4. ὧν ἀπειργμένοι Her. 877.

'Απειρέσιος ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549.

'Απειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τῷ θανεῖν ἀπειρία Fr. inc. LXXXI. 10.

'Απειρόκακος. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ σοι τόδ' ἄλγος Al. 930.

"Απειρος, pro ἤπειρος, terra continens. ἐπ' ἀπείρου γᾶς Hip. 763.

"Απειρος, imperitus, inexpertus, expers. λέχους ἄπειρος ὢν Med. 672. conf. etiam An. 420. μῶν ἄπειρος εἶ ξένου; ἄπειρος Al. 487. 488. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἡνιῶν ἄπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἄπειρος τῆς νόσου Fr. inc. LXV. 4. πάμπαν ἄπειροι, sc. τῶν γάμων Med. 1091. πεδίων ἄπειροι βαρβάρῳ τ' ὄντες χθονὸς Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχοῦσα πρὶν ib. 1265. ἕδραι ἄπειροι δρόσου El. 735. 2) infinitus. τὸν ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. ἤπειρον εἰς ἄπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρῳ ὑφάσματι Or. 25.

'Απειροσύνα, dor. pro ὑνη. δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. et Hip. 195.

'Απελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858. ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph. T. 713. μ' ἀπήλαυνον δόμων ib. 1309. ὃς ἀπήλασε χθονὸς Her. 189. v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαυνόμεσθα Med. 1405. πόλεως ἀπελαυνομένα Hec. 103. ὧν ὁ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372.

'Απεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. τίς ὢν γε τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; Iph. T. 1360. Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα Tr. 973. τὰς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα Cy. 256. ἀπημπόλα με λάθρα Ion. 1371.

'Απενέπειν et ἀπεννέπειν. κἀν ἀπεννέπῃ πόλις Ph. 1651. δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε Med. 813. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 552. ὃ μὴν κελεύω γ', ὃδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. ἀπεννέπουσά με μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.

'Απεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328.

'Απέραντος. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213.

'Απεργάζεσθαι. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τύλμ' ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 1.

'Απέρρειν. ἀπέρρων, ἔνθεν ἦλθες Her. F. 260.

'Απέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἄπελθε Or. 295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἐκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλου φήμης ἀπελθεῖν ib. 1224. ἄπελθε Hip. 333. Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223. ἐκποδὼν ἄπελθε Hip. 708. ἀπέρχομαι κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib. 1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533. ἄπελθε τῷ λόγου τούτου Iph. T. 546. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖν Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779.

'Απευθύνειν. ἀπευθύνει βροτῶν τὰς τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac. 882.

'Απεύχεσθαι. ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν Hip. 891.

'Απέχειν. ἄπεχε φάσγανον Or. 1519. ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται Med. 1097. γάμων ἀπείχεθ' (pro ἀπείχετο) Dan. 18. τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3.

'Απεχθάνεσθαι Epist. V.

'Απέχθεσθαι. κρεῖσσόν μοι πρός σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. ὅτ' ἀπέχθομαι κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμοὶ Alc. 72.

'Απέχθημα πάγκοινον Tro. 425.

'Απηλιώτης ἄνεμος Cy. 19.

'Απήμων. πλῶν νεῶν ἀπήμονα Iph. A. 1575.

'Απήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναΐαν λιποῦσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδα κομίζουσ' ἀπήνῃ Iph. A. 147. θάκους ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἔκβητ' ἀπήνης El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμοπατέρου πόθον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.

'Απιδανὸς, nom. fluvii Iph. A. 713.

'Απιέναι. ἄπειμι Ph. 901. et 1727. et

Al. 733. *οὔ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτῷ λιπών* Hec. 401. *ἄπειμι δὴ κάτω* ib. 414. *ἐκποδὼν ἄπειμι* ib. 1054. *ἔξω χθονὸς ἄπειμι* Ph. 1012. *οὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους* Med. 275. *ἐκ δόμων ἄπειμι* Hip. 660. *πατέρ' ἐς οὐρανὸν ἄπειμι* Hel. 620. *ὑβαλὼν ὅπως ἄπει* Al. 683. *οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν* Her. 269. *ἄπεισιν, εἰ χρὴ* Al. 1108. *ἄπειθ' ἐκποδὼν* Fr. inc. B. 23. 1.

Ἀπιτεῖν. *ἀπιτῶ* Hec. 429. et Iph. T. 796. *ὅτι σοῖς ἀπιτήσω λόγοις* Med. 927. *ἀπιτεῖν ἃ σε θαυμάζω τύχην* Al. 1133. *ἣν ἀπιτῶσι* Sup. 389. *ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιτῆσαι σέθεν* Iph. A. 634. *χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπιτῆσαι χθονί*; Her. 968. *τὸ σῶμ' οὐκ ἀπιτήσω χθονὶ* ib. 1024. *τῷ θεῷ γὰν οὐκ ἀπιτεῖν εἰκὸς* Ion. 557.

Ἀπιτία. *σώφρονος ἀπιτίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς* Hel. 1633. *οὐκ ἀπιτίᾳ σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα* Ion. 1606.

Ἄπιτος, incredibilis. *ἄπιστον εἶπας μῦθον* Iph. T. 1293. *ἦν ἄπιστον* Iph. T. 328. *καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν* Ion. 1608. *ἄπιτ' ἄπιτα δέρκομαι* Hec. 687. *τὰ Ταντάλου ἐτιάματα ἄπιτα κρίνω* Iph. T. 388. *εἰς ἄπιτ' ἀφίξομαι* ib. 782. *ἄπιτα λέγεις* Hel. 1536. *φασὶ δ' οὐκ ἄπιτ' ἐμοὶ* El. 350. *ἄπιτ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς* Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. *εἰς ἀπίτους δεσπότας* Ion. 751. *ἄπιτοι Θεσσαλοὶ* Fr. inc. CXCIV. *ἰαχὴ σὴ προδότις, ἄπιτος* Hel. 1162. *ἄπιτον γυναικεῖον γένος* Iph. T. 1298. *ἄπιτον ἓν' ἔρως* And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. *τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἄπιτος* Iph. T. 1476.

Ἀπιτοσύνα, dor. pro *ύνη*. *ὑμνεῦσαι ἀπιτοσύναν* Med. 423.

Ἄπλατος. *ἄπλατον ἦν ἰδεῖν* Rh. 310.

Ἄπλατος. *ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἕλιξ' ἐφρούρει* Her. F. 399.

Ἄπληστος. *φρᾶδοι δ' ἄπληκτοι* Rh. 814.

Ἀπληστία *ἀπληστίαν λέχους* An. 217.

Ἄπλητος. *τᾶς ἀπλήτου κοίτας ἔρως* Med. 150. *ἄπλητος χάρις γόων* Sup. 79. *ἐλπὶς ἄπλητος ἀνθρώποις* Iph. T. 415. *ἄπλητος κακῶν* Hel. 1108. *τὸ κήπιον ἄπλητον ἔχων* Hyp. fr. V. 5.

Ἄπλοια. *ἀπλοίᾳ χρώμενοι* Iph. A. 88. *δεινῆς ἀπλοίας* Iph. T. 15.

Ἁπλῶς. *ἁπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ* Ph. 472. *ἁπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος* Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. *ἁπλῶς λόγος* Hel. 985. *προστάτης ἁπλῶς πόλει σφαλερὸς* Phaëth. fr. IV. 2. *τὰς τρόπους ἁπλῶς ἔχειν* Iph. A. 927. *ἁπλῶν ζωᾶς βιοτὰν* Her. F. 663. *ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς* Iph. T. 688. *ἁπλῶν Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται* Hel. 501. *ἁπλῶν ἂν ἦν τὸ κακὸν* Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.

Ἁπλῶς. *οὐχ ἁπλῶς ὅτῳ φέρω* Iph. A. 899. *ἁπλῶς Ἀχαιῶν οὐδὲν' αἰτιώμεθα* Rh. 851. *ἁπλῶς πόνος* Hel. 1437.

Ἀπό. *ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ* Hec. 688. *ἀπὸ ζυγῆ* Or. 45. *ἀπ' οἴκων* ib. 170. *παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων* ib. 809. *ἀπὸ σφαγῆς* ib. 1671. *ἀπ' εὐγενῆς γήμας* ib. 1676. *ἀπ' ὀρθίου καθεὶς πύργου* Ph. 1229. *ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτῆ* Med. 202. *ἀφ' ἡσύχου ποδὸς* ib. 217. *δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος* Hip. 208. *Περσέως ἀφ' αἵματος* Al. 512. *δουλίου ἀφ' αἵματος* ib. 641. *ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων* An. 517. *τηλυρὰ ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία* ib. 891. *ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας* Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. *ἀπὸ δεινῶν λόγων* Iph. A. 500. *μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος* ib. 669. *τἀπ' ἐμοῦ σοφὰ* ib. 1214. *εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος* Iph. T. 540. *ἀπ' ἐμέθεν* Tr. 260. *Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας* ib. 523. *ἀπὸ τειχέων σκοποὶ* ib. 956. *ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες* Her. 23. *ἀφ' ὑψηλῶν* ib. 613. *τἀπὸ τοῦδ'* ib. 847. *δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου βάλλετε* Hel. 1522. *ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὤν* Ion. 150. *ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ* ib. 804. *ἀπὸ γνώμης σοφῆς* ib. 1313. *κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμοῦ* Her. F. 189. cf. etiam El. 666. *βέβαια τἀπὸ σοῦ* El. 280. *ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ* Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: *μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο* Hec. 513. *δεμνίων ἄπο* Or. 44. *ἐκκλήτων ἄπο* ib. 947. *ἀρσένων ἄπο* Ph. 950. *πατρίδος ἄπο* ib. 1725. *ὀμμάτων ἄπο* Med. 216. et 1174. *Ἠλίου ἄπο* ib. 406. *πλοκάμων ἐμῶν ἄπο* An. 832. *ὄχων ἄπο* Iph. A. 600. *ἐλευθέρων ἄπο* Hel. 282. *πέτρας*

ἄπο Her. F. 320. πνευμόνων ἄπο ib. 1093. et ita ἄπο λέχεος, quamvis casui præpositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπὸ ponitur, Or. 142. et 143.

'Αποβαίνειν. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κἀποβᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

'Αποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσα Tr. 663. ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

'Αποβλέπειν. εἰς τὰς πλουσίους ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἐμ' Ἕλλὰς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σὲ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἰς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἀλιρρόθους ἀκτὰς ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

'Απόβλεπτος Hec. 355.

'Αποβώμιος Κύκλωψ Cy. 364.

'Αποδαυλίζειν. κἀποδαυλίζων (sc. κάρα) ξύλῳ Sup. 717.

'Αποδεικνύναι. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. ὃς ἀποδείξω λέκτρων προδότας Ion. 879. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 2.

'Απόδειξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας Hip. 196.

'Αποδέχεσθαι. μὴ τὸ ταρβοῦν—ἄγαν ἀποδέχου Or. 313. ἦν δὴ νῷν μὴ ἀποδέξηται λόγους; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

'Αποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

'Αποδημία Epist. V. v. artic. præc.

'Αποδιδόναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς εὖ καλὰς ib. 467. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταὐτὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κἀπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἡδονὰς Κάδμῳ πολίταις Ph. 1407. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 130. ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε ib. 791. πόνους Ἀχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινί, sc. σὲ, te venditurus esse Cy. 238. κἀποδώσομεν (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὅπλα) ζῶντες Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. et 1018. τάδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358. ἔ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκεῖνα El. 912. πόνων τιθηνὰς ἀποδιδοῦσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδοὺς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 651.

'Αποδίκειν. ἀπόδικε Her. F. 1204.

'Αποδύρεσθαι. κἀποδύρασθαι (pro καὶ ἀποδ.) τύχας Œnei fr. VII. 2.

'Αποζευγνύναι. κἀποζεύγνυμαι (i. e. καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικός τ' Her. F. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέῳ El. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σῶν ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τᾶς ἀποζυγείσας δόμων ib. 332.

'Αποθλίβειν. μάτιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

'Αποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπου μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6.

'Αποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθρανε' ἄκρον δόρυ Ph. 1408.

'Αποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας Or. 128. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας Hel. 1204.

'Αποικεῖν. δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον Iph. A. 680. αἰδὼς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεᾶ πρόσω Her. F. 557.

'Αποικίζειν. ὁ πατὴρ ἀπῴκισε, scil. filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων; El. 1008.

'Αποιμώζειν. πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ κ. τ. λ. Med. 31. τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν; Al. 638. ἀποιμώζων ἐμὴν δέσποιναν ib. 771.

'Αποινα. με θητεύειν τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν Alc. 7. τῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1459. ἄποιν' ὑβρισμάτων Bac. 516. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180.

'Αποινᾶσθαι Rh. 177.

'Αποινόδικος. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 887.

'Αποίχεσθαι. ἀπῴχετ' εἰς τάξιν Her. 818. οὐδ' ἀποίχεται χάρις Her. F. 134. τᾶς ἀποιχομένας ἀῤῥήτω κόρας Hel. 1322.

'Αποκαλεῖν. με τῶν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσονα Iph. A. 1354.

'Αποκάμνειν Epist. IV. οὐδ' ἀποκάμοις ἄν ib.

'Αποκάμπτειν. μοχθεῖν οὐκ ἀποκάμψω Ion. 135.

'Αποκαταράσσειν. ἀπὸ πατέρα μέλαθρά τε καταράξῃ Her. F. 1057.

'Αποκείρειν. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ἀπὸ τεφάναν κέκαρσαι πίργων Hec. 910.

'Αποκερδαίνειν. κἀποκερδαίνων ποτὲ Cy. 431.

'Αποκύριμος. ἐρᾶτ' ἀποκύριμον El. 148.

'Αποκωφίζειν. κἀποκώφισον κακῶν Or. 1341. οὐδὲν παθέων ἀποκωφίζουσα Hec. 106.

'Αποκρίνεσθαι. κἀκεῖνό μοι τοπρῶτον ἀπόκριναι Iph. A. 1133. ἀπεκρίνω τί; ib. 1354. κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς Bac. 1270. ἀποκρινόμενός ποτε Epist. V.

'Απόκρισις. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

'Αποκρύπτειν. τόδ' ἀπέκρυψεν θεὸς And. fr. XIX. 1. οὐδὲν ἀποκρύψας Ph. 506.

'Απόκρυφος. ἀπόκρυφον δέμας Her. F. 1069.

'Αποκτείνειν. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνῶπιδες γοργῶπες Or. 260. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν γυνὴ ib. 507. ἐζημίωσε πατέρα, κἀπέκτεινε ib. 577. μή σ' ἀποκτεῖναι θέλῃ ib. 768. cf. etiam v. 912. σὺ μή μ' ἀπόκτεινε ib. 1027. ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὼς Ph. 19. τί μ' ἆρ' οὐκ ἀποκτείνεις—; ἀποκτενεῖς γὰρ ib. 1614. sq. Πελίαν ἀπέκτεινα Med. 486. ἡμᾶς αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτενεῖ Hip. 419. τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν ib. 1064. μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ An. 587. τἀμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ 'γὼ τέκνα Iph. A. 396. μηδ' ἀποκτείνῃς τινὰ ib. 1420. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. τέκν' ἀποκτείνας Or. 15. τόνδ' ἀποκτείνας Ph. 638. παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι Hec. 871.

'Αποκωλύειν. ἀποκωλύεις ψαῦσαί τε χεροῖν κ. τ. λ. Med. 1411.

'Απολαγχάνειν, obtinere. ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρὸς Her. F. 331. 2) spe excidere. ἀπολαχοῦσα νῦν Ion. 609.

'Απολάζυσθαι Hel. 917.

'Απολαιμότομος. ἀπολαιμότομον ἁἰδᾳ Hec. 207.

'Απολαμβάνειν. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. πῶς θανὼν ἂν ἀπολάβοι; Hel. 918. ἀπολαβεῖν δάμαρτα ib. 961. ἀπολαβεῖν, ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι Fr. inc. LXXVI. 2. τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν Or. 451.

'Απολαύειν. ἀπολαῦσαι κακῶν Ph. 1211. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. ἀπέλαυσα δή τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. τῶν καλῶν ἀπολαύειν Her. F. 1224. ἧς ἀπολαύων An. 544. ὅτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης Her. F. 63.

'Απόλαυσις. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. ἀπολαύσει ὀδεμιᾷ Epist. V.

'Απόλαυσμα Epist. IV.

'Απολείπειν. εἰ ἀπολίποιμί σε Or. 1088. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καὶ σ' ἀπολείψω σὺ λειπόμενος El. 1310. μηδ' ἀπολείποις Fr. inc. CXXIII. 2. ἀπολιπὼν τοῦτο Or. 1141. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα Iph. A. 1409. πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονὸς Med. 35. ἁ μάτηρ ἀπολείπεθ' (pro εται) ὑμῶν Tr. 599. αἰδῶς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἕβας Her. F. 440. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. ἀπολειφθεῖσα ib. 80. ἀπολειφθὲν οὐδὲν θάτερον Ph. 754.

'Απόλεμος. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας Her. F. 1133. ἀπολέμῳ χειρὶ Hec. 1034. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Ἄπολις Hec. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἄπολις ὅσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν ib. 646. ἁ μεγαλόπολις ἄπολις ὅλωλεν Tr. 1292.

Ἀπολλύναι. ἀπωλέσατ', ὠλέσατ' Hec. 168. ἐπεί με γᾶς ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib. 1116. Ἐκάβη με—ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ' ib. 1121. ὃς ἀπώλεσεν θεὸς Or. 121. ὡς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130. ἀπὸ δ' ὤλεσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐνδίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571. ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311. Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σὲ Or. 954. κεἰ δόμους ἀπώλεσα Phœn. 1459. ὃς ἀπώλεσα ib. 1604. ἓν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς δ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208. κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖδας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκών Hip. 319. τοῦτ' ἔσθ', ὃ πόλεις δόμους τ' ἀπόλλυσι ib. 487. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος Iph. A. 357. τοὺς φίλους ἀπολλύναι ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν ib. 978. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον ib. 1218. μυρίους ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν εὐτύχῳ πέτρῳ ἀπώλυσ' Hel. 76. v. not. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν Her. F. 1056. ὅ σοι χρυσοῦν ἀπώλεσ' Alcmæon. fr. XVII. 1. πένης ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος ἀπώλεσ' αὐτὸν Œd. fr. VII. 2. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας κακὸν λέχος Iph. A. 389. ἀπολέσας ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hec. 21. ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459. Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hec. 1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. παγκάκως ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι ib. 249. ὡς ἀπόλλυμαι ib. 341. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι ib. 1398. ὕπαρνός τις ὡς ἀπόλλυσαι An. 558. ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy. 193. ὅτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. ἔνθεν ἠύγενει' ἀπόλλυται El. 38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Œnei fr. II. 1. οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς Ἑλένης ἕνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. etc.

Ἀπολλώνιος. Περγάμων Ἀπολλωνίων Or. 1389.

Ἀπολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὑπερ Bac. 41.

Ἀπολύειν. κἀπέλυσ' (i. e. καὶ ἀπέλυσα) ὄκνου Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 8.

Ἀπολωτίζειν. κἀπολωτίζῃ νέους Sup. 449. τίς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 793.

Ἀπομέμφεσθαι. ἀπομεμψαμένας ἐμοῦ Rh. 900.

Ἀπομιμήσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300.

Ἀπομνύναι. ἀπώμοσ',—μὴ ἐξοδᾷν χρήματα Cy. 265.

Ἀπόμοιρα. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV.

Ἀπομοργνύναι. ἀπομόρξαι (videtur ἀπόμορξαι leg. in med.) σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 1.

Ἀπόμυσος. οὐκ ἀπόμυσον τὸ γυναικῶν, sc. γένος Med. 1089.

Ἀπομυκτέον Cy. 558.

Ἀπονᾶσθαι (a νάω, vel ναίω). ἀπενήσω Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit per ἀπέβαλες. παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ χρηστηρίων Iph. T. 1259. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 166. τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.

Ἀπόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466.

Ἀπονέμειν. οὐκ ἀνέξῃ τῷδ' ἀπονεῖμαι; sc. τὸ ἴσον Ph. 551.

Ἀπονητὶ Epig. III. 6.

Ἀπονίπτειν. κἀπένιψα τραύματα Tr. 1152. πέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 875.

'Απονος. μισθὸν ὡς ἄπονον ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

'Απονοτεῖν. ἀπονοτήσας χθονὸς Iph. T. 731.

'Απονωτίζειν. καπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762.

'Αποξενοῦσθαι. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις Hec. 1221.

'Αποπαύειν. φόνιον ἀπόπαυσον αἶδαν Al. 225. λόγοι σὲ μακρὸν 'ποπαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.

'Αποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν Hec. 72.

'Απόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728. μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F. 1082.

'Αποπτύειν. ἀπέπτυσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις —ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ᾠδὴ σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. θεοί σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. καιὼς ἀποπτύωμεν Inus fr. XI. 2. ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν ξένον An. 608.

'Απόπτυστος. ἀπόπτυστον φρένα Med. 1373.

'Απορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῶ Her. F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε Iph. A. 537.

'Απέρθητος. χώρας ἀπορθήτου ἄπο Med. 826. τῶν ἀπορθήτων πόλις ἀκέτι λέξῃ Hec. 906.

'Απορία. ἀπορίας ὕπο Or. 232. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν ἑμὲ μενῶ Ph. 747. ἀπορίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορίᾳ εἰχρημένος Iph. A. 89. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54.

'Απορος. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Andr. fr. XXV. ἄπορον χρῆμα Or. 70. ὡς ἄπορον ἕρπει δόρυ Ph. 1409. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων ὀδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41.

'Απορρηκτήριον. ἐλθὼν εἰς ἀπορρηκτήρια Ion. 435.

'Απορρεῖν. σάρκες ἀπ' ὀστέων ἀπέρρεον Med. 1201. πλάτη ἀπορρυέντος Thy. fr. I. 1.

'Απορρηγνύναι. πνεῦμ' ἀπορρῆξαι Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974. τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας Cy. 700. ἀπορρήξω χέλυν El. 837.

'Απόρρητος. ἀπόρρητον φλόγα θύουσα Iph. T. 1331. ἓν τῶν ἀπορρήτων Ph. 1662. τῶν ἀπορρήτων κακῶν Hip. 293. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

'Απορροή. αἵματος ἀπορροαὶ Hel. 1603.

'Απόρως ἔχειν Iph. A. 55.

'Αποσβεννύναι. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2.

'Αποσκοπεῖν. ὡς ἀποσκοπῶν τὸ πλῆθος Sup. 236. πόλιν ἀποσκοπῶσα Hec. 939.

'Αποσκυθίζειν. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην Tr. 1026.

'Αποσπᾶν. μή μι τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμῶ τῷδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. ματῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναῖκας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσά σε Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.

'Αποσπαράττειν. ἀπεσπάραξεν ὦμον Bac. 1125.

'Αποσπένδειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

'Αποστάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνος Ion. 1011.

'Απόστασις. εἰς ἀπόστασιν βίου Hip. 277.

'Αποστατεῖν. τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεῖ Her. 631.

'Αποστέλλειν. στρατὸν ἔξω χθονὸς ἀποστεῖλαι Ph. 488. τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν ξεῦρ' ἀποστέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι ib. 743. σὲ—τῆσδ' ἀποστελῶ χθο-

νὸς Cy. 466. σ' ὑ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποτελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποτέλλων χθονὸς Ph. 1638. ἥκω ἀποτελῶν σε Hec. 731. ἀποτέλλω χθονὸς Sup. 582. ὡς ἀποτέλλησθε γῆς Tr. 1268. ἐπ' αὐτὸ τῦτ' ἀποτέλλῃ φύλαξ Bac. 957. ὧν ἀπετάλην ὕπο Ph. 299. πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπετάλην Iph. T. 1409. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπετάλης; Cy. 111. δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπετάλης; Hel. 666. ὧν ἀπετάλης μέτα ib. 1541. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποταλῇ An. 810. φυγὰς ἀποταλεὶς Ph. 323.

'Αποτερεῖν. οἵας συζύγυ μ' ἀποτερεῖς Al. 385. τῦ σ' ἀποτερῶ; ib. 692. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποτερεῖς Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποτερεῖ Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποτερεῖν Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποτερεῖν Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποτερῶν τύχης Ph. 1000. τύσδ' ἀποτερήσῃ (i. e. privaberis; med. pro pass.) Her. F. 137. ἀποτερῦμαι πατρίδος Ph. 496. ἀπετερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. γῆς ὅρι' ἀποτερύμενοι Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπετερημένοιν Ph. 1412. σῦ ἀπετερημένοις Al. 379. πάσης γῆς ἀπετερημένοι Her. 51.

'Αποτολή. ἀποτολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. πυθίαις ἀποτολαῖσιν Ph. 1050.

'Αποτρέφειν. ἀπέτρεψ' ἔμπαλιν παρῃδα Med. 1148. μή μ' ἀποτρέφυ Iph. T. 801. εἰς λόγυς ἀποτρέφυ Cy. 298. τὸ θεῖόν σ' ἀπετράφη Sup. 159. βρέτας τὸ τῆς θεᾶς πάλιν ἕδρας ἀπετράφη Iph. T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ' ἀπετράφης; Hel. 77. φεύγεις ἀποτραφεὶς με; Or. 718.

'Αποτροφή. σοὶ μέν ἐς' ἀποτροφὴ Med. 603. ἀποτροφὴ κακῶν ib. 799. ζημίας ἀποτροφὴν ib. 1223. ἀρκῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποτροφὴν Hip. 1036.

'Αποτυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποτυγῶ βίον Ion. 488.

'Αποσυλᾶν. τοῖον ὄμηρόν μ' ἀποσυλήσας Al. 873.

'Αποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀπεσφάλην Iph. A. 742.

'Αποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγίζεται Or. 1108.

'Αποσχίζειν. πτόρθων ἀποσχίζυσα μυρσινῶν φόβην Al. 170.

'Αποσώζειν. κἀποσώσαις (pro καὶ ἀπ.) ἂν πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 2.

'Αποταυρῦσθαι. ἀποταυρῦται δμωσὶν Med. 188.

'Αποτίειν. ἀπότισόν μοι ταὐτὸ Or. 654. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον Iph. T. 338. κἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὰς Her. 852. conf. etiam v. 882.

'Αποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν) ἀποθείμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372.

'Αποτινάσσειν. ὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; Bac. 253.

'Αποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνυ θεὸν Ion. 972.

Ἄποτμος. ἄποτμος, ἄποτμος ὁ φόνος Ph. 1316. πότμον ἄποτμον Hip. 1144. μόρος ἄποτμος Al. 116.

'Απότομος. ἀποτόμυ λήματος Al. 985.

'Αποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπυ λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὕπο ἀποτρέπυ τάληθὲς Iph. A. 336.

'Αποτροπὰ (dor. pro ἡ) κακῶν Hel. 364.

'Απότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821. ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.

'Απυσία. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπυσίας Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἡ 'πιῦσ' ἀπυσία Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. conf. etiam Rh. 467.

'Αποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. κἀπεφηνάμην γνώμην Sup. 335.

'Απόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329.

'Αποφέρειν. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν ὐκ ἀποίσεται μόρον; Ph. 598. ὐδ' ἀποίσεται βίον τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ ib. 1168. νόσον ὐκ ἀποίσεται Iph. A. 298.

'Αποφεύγειν. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. θανάτυ λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγυσα ib. 1241. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν Or. 630.

'Απόφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

'Αποφθείρειν. ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀποφθερῶ Sup. 1106. ὡς πεσῦσ' ἀποφθαρῶ Tr. 508. ὑ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; Her. F. 1290.

'Αποφθινύθειν. τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Fr. inc. CLX. 3.

'Απόφονος. ἀπόφονον φόνον ματέρος Or. 163. ἀπόφονον αἷμα ib. 192.
'Αποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.
'Αποχείεσθαι. ἂν ἀποχείονται Καταλίας δῖναι Ion. 148.
'Αποχναύειν Cy. 357.
'Αποχωρεῖν. κἀπεχώρησεν πάλιν Iph. T. 265.
'Αποψᾶν. ἀφρὸν ἀπέψα Iph. T. 311.
'Απραγμόνως Phi. fr. I. 1.
'Απράγμων. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2.
'Απρακτος. ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο Epist. V.
'Απραξία. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426.
'Απροσδόκητος. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
'Απρόσφορος. νήσοις ναυβάταις ἀπροσφόρως Iph. A. 287.
'Απροφάσιτος θάνατος Bac. 1000.
"Απτειν, nectere. βρόχοις ἅπτειν κρεμασὸς Or. 1036. βρόχῳ ἄψασαν δέρην Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b) incendere. ἅπτουσι πεύκας Or. 1543. ἧψαν φῶς Rhes. 81. ἅπτε κεραύνιον αἰθοπα λαμπάδα Bac. 594. ὃς ἧψά νιν, sc. τὸ Τροίας πῦρ Hel. 510. ἤδη ἧπται ib. 106. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512. 2) med. ἅπτεσθαι. ἧψω γονάτων τῶν ἐμῶν Hec. 245. ἧψω τῆς ἐμῆς χερὸς ib. 273. ἅψαι ματρὸς ib. 439. μή τις ἅψηται χροὸς τοὐμοῦ ib. 548. ἦν ἅψωμαί τινος ib. 586. νέων πημάτων οὐχ ἅπτεται ib. 675. ἡψάμην ξίφους Or. 1235. κεἰ μὴ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. τέκνων ἅπτω χερὶ ib. 1694. ὃν' ἂν ἡψάμην χεροῖν Med. 370. μηδ' ἅψῃ πέπλων Hip. 606. ὄμνυμι, τῶν σῶν μήτοθ' ἅψασθαι γάμων ib. 1026. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδης ἅπτεσθε χεροῖν ib. 1359. τῆς ὀδὲν ἄλγος ἅψεται Alc. 940. ἅψασθαι λόγου An. 663. τίς ἐμῶν ἅψεται; ib. 759. συὸς ἀγρίου ἀγῶνος ἧψω Sup. 317. τῆς τύχης ὅπως ἅψαιτ' ἄριστα Iph. A. 57. οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς ib. 950. cf. etiam v. 1361. ἦν τις ἅψηται φόνου Iph. T. 381. τῆς ἐμῆς ἧψω φρενὸς Rh. 916. ὅτ' ἔθιγεν, ὅθ' ἧψαθ' ἡμῶν Bac. 617. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ὅπως ἅψησθε τῶ ἐαλῶ χεροῖν Cy. 626. κλαίων ἅψῃ τῶνδε Her. 271. ἅψομαι Ion. 523. λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων ib. 544. ἅπτῃ κάτωθεν ὁρανῶ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240. ὅθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων Al. 967.
"Απτερος ὄρνις Iph. T. 1095. ἄπτερον κατασένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1039.
'Απτόλεμος. ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643.
'Απύειν. τί ποτ' ἀπύσω; Hec. 155. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; Or. 1253. τεναγμὸν ἀπύσατε Sup. 800. ἤπυσα αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι τρατῷ Rh. 776. ἰαλέμῳ τὸς θανόντας ἀπύεις Tr. 1304. Μαινάσιν ἀπύσει Bac. 982.
"Απυργος Tem. fr. XIX.
"Απυρος χρυσὸς Dan. 30. θυσίαν ἄπυρον Fr. inc. CLV. 4.
'Απῳδὸς Cy. 488.
'Απωθεῖν. τὸν ἄριστον πάντων ἀπωθεῖν Hec. 137. φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς Ph. 76. ἀπωθεῖν ξένους Al. 570. μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων ib. 192. ἀπωθεῖν συμμάχους Rh. 334. ὑδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν Her. 184. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. δμῶας ἀπωθεῖ El. 822. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο Hec. 742. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι ib. 1242. αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωθῇ Med. 622. ἀπό τ' ὤσασθαι, sc. τέργηθρα φρενῶν Hip. 257. ᾐδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους Iph. A. 63. σύ μ' ἀπωθῇ θιάσου ἔχουσαν Bac. 531. εἰ σοφία τις ἀπώσεται, sc. τὰ μόρσιμα, *fatum* Her. 616. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίου Her. F. 1152. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. ὃκ ἀπωθῶμαι πόνους Phi. fr. II. 2. ὃν (sc. τὸν πλοῦτον) ἀπεωσάμεθα Epist. V. τότ' ἀπωσάμενος Med. 1402. ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονὸς Her. 47. ἀπωθώμεσθα γῆς. ib. 432.
"Απωθεν. κἄν ἄπωθεν ᾖ Iph. A. 983. νεὼς ἄπωθεν Iph. T. 108. πόσον τί δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; Her. 674.
'Απωτέον Her. F. 294.
'Αρά. ἦλθ' ἀρὰ πολύτονος Or. 997. ἀρᾶς ἀγώνισμα Ph. 1364. ὦ πατρὸς

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύστηνος ἀρὰ ib. 1378. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζωσ' ἀραὶ Or. 1241. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρους ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. τενάζων ἀρὰς τέκνοις ib. 336. ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἦκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχε τρεῖς ib. 888. εἴπερ ἡμῖν ὄπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραὶ τῆ σῆ τόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.

Ἄραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.

Ἀραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμὸς Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.

Ἀραῖος. σοῖς ἀραία γ' ὅσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμὲ ἀραίαν Hel. 701. εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.

Ἄρᾶσθαι. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν Ph. 67. ἃς σῷ πατρὶ παιδὸς ἡράσω πέρι Hip. 1168. ἀρᾷ (*an imprecaris*) γονεῦσιν Al. 717. πολλὰ Ἀργείους κακὰ ἠρᾶτο Rh. 505. ἠράσαθ' Ἥβη—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κἄμοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίως ἀρωμένη Med. 607.

Ἀράσσειν. ἄρασσε ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἄρασσε κρᾶτα κέριμον Tr. 279. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσων Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.

Ἀράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 2.

Ἀρβύλη. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. ψυφεῖ ἀρβύλη πέδον δόμων ἔσω Bac. 638. κρύψασ' ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλῃ Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. αἰταῖσιν ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. vid. etiam Bac. 1132.

Ἀργαδεῖς Ion. 1580.

Ἀργαίνειν Alcmæon. fr. fin. ex Hesych.

Ἀργεῖν. ὐκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628. μηκέτ' ἀργῆσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1261.

Ἀργεῖος. ταρβοῦσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 119. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος ib. 902. ἔφθημεν Ἀργεῖον τρατὸν Ph. 1478. Ἀργεῖος ὢν αὐτὸς Ἀργείας ἄγω Her. 140. Ἄρεος Ἀργείᾳ ib. 276. Ἀργεῖος ὁ τεναγμὸς El. 755. Ἀργείᾳ ποταμῷ Xan. fr. v. 2. Ἀργείας χθονὸς Or. 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup. 874. Ἀργείαν χθόνα Ph. 1239. Sup. 1184. et Tr. 875. ὑπ' Ἀργείας χερὸς Or. 1027. ὦ πόλις Ἀργεία Sup. 808. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr. 23. γῆν ἐπ' Ἀργείαν Rh. 471. Ἀργείας γαίας ὄρος El. 410. Ἀργείας κόρας Sup. 135. Ἀργεῖον ξίφος Or. 1369. Ἀργεῖον τράτεγμα Ph. 91. Tr. 94. et Her. 390. Ἀργεῖον αὔχημα Ph. 1144. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842. et Ἀργείου δορὸς Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8. et 346. et Her. 834. Ἀργεῖον ὄδας El. 88. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. Ἀργεῖα βέλη ib. 889. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Ἀργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μόσχοις Iph. A. 574.

Ἀργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296. ἀργίας ὕπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2.

Ἀργόθεν. Ἀργόθεν πορευθεὶς An. 1033. κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A. 1356. Ἀργόθεν ναῦν ἐνείλαμεν Iph. T. 70. ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν ib. 394. v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458. Her. 356. 654. 775. et 804.

Ἀργόλας τρατὸς Rh. 41. ὐκέτ' Ἀργόλας Plis. fr. V.

Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

Ἄργος, *nom. propr. viri.* ὦ πόλις Ἄργε Tel. fr. V.

Ἄργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T. 377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias sæpissime.

Ἀργὸς, *adject.* ἀργὸς ὅστις ἦν Ph. 1155. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. ὁδεὶς ἐπλώτης' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὤν Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV. 13. ἀργὸς ὁδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ τόμα El. 80. ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει Antiop. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἀργὸς ἡ θεὸς Ion. 337. ἓν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργὸν Ph. 773. ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ ib. 1396. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔρν Dan. fr. V. 1.

Ἀργυρήλατος. ἀργυρηλάτους φιάλας Ion. 1181.

Ἀργύριον Epist. I.

Ἀργυροειδὴς. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 95.

Ἀργυροβρύτας. ἀργυροβρύταν Ἕβρον Her. F. 386.

Ἄργυρος. ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται Hec. 360. ἀργύρου σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1.

Ἀργυρῶς. ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἀργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον Al. 679.

Ἀργῷος. Ἀργῷον σκάφος Med. 477. ἐπ' Ἀργῴᾳ ἔρος An. 794.

Ἄρδειν. ἄρδῃ νηδὺν Sup. 207.

Ἄρδην. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις; Ph. 1153. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614. νέκυν φέρουσιν ἄρδην Al. 611. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην Iph. A. 1589. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ᾅδου δόμους Ion. 1274.

Ἄρειν, *inusit.* unde hæc: ἄραρεν Or. 1330. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. ὡς ταῦτ' ἄρηρε Med. 322. cf. etiam An. 254. ubi pro ταῦτ' est τῶτ'. θεῶν ὅστις πίτυς ἄρηρε Med. 414. τὸ σὸν ἄρηρε μᾶλλον ib. 745. ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν Hip. 1090. τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἥδη καλῶς Her. 399. κάλλει ἀραρὸν El. 948.

Ἄρειος. εἰς Ἄρειον ὄχθον Iph. T. 961. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. et ἀρείοις ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας ἀρείας Her. F. 413. ἄνευ σθένεος ἀρείου Bac. 1172. b.

Ἀρίφατος. ἀρίφατοι φόνοι Sup. 603. ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Ἀρέσκειν. ἔ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τἀγαθὰ Med. 621. ὁδεὶς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν Hip. 106. ὁδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 814. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλῳ ἀρέσκει—πείθειν τὸς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 5.

Ἀρεσκόντως. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.

Ἀρετή. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἡ 'ρετὴ ὁδὲν φέρει βροτοῖσιν Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου Iph. A. 1562. τῇ 'ρετῇ οὐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείστη ἀρετὴ τῶδ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. ἀρετὴν ἐχούσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὅπου' ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 3. χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις ἀρετὴν Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œd. fr. V. 2. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ἔρως ejusd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. πόνῳ—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ἡ 'ρετὴ ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2. ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV. 1. τῇ 'ρετῇ ταθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά. ἀ ἀρετὰ μέγα φρονοῦσα Or. 805. ὃδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς ib. 845. ἀ ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμπει An. 777. μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. τὸ τᾶς ἀρετᾶς ib. 1090. ἀ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἀ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ὠκ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλούτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ 'ρεταὶ τέρπουσι τὸς ξυνενέτας An. 207. στεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δίωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόνων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρὴ σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1.

'Αρήγειν. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρήξατε ib. 1277. ἀρήξομέν σοι Iph. A. 1358. παιδὶ ὐ δυναίμεθα θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. νῦν ἄρηξον Cy. 350. ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ὠκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. ἄρηξον, ἐλθὲ Her. F. 494. σοὶ, πάτερ, ἀρήγων Or. 1237.

'Αρήϊος. ἐπ' ἄκροις ἔστακ' ἀρηΐοις στεφάνοισιν Ph. 840.

'Αρηρότως Med. 1192.

"Αρης. πύλαις "Αρην προσῆγε Ph. 1131. ἐξ ἴσου "Αρης ἦν ib. 1411. θοῦρος "Αρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων "Αρης Iph. A. 237. λευκήρετμον "Αρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας "Αρει φοινίῳ ib. 775. κυβεύων τὸν πρὸς 'Αργείους "Αρην Rh. 446. ὃς "Αρης ἔλοι Tr. 376. λόχυ ἐξέβαινεν "Αρης ib. 560. "Αρεος 'Αργείου αἰχμὴν Her. 276. ὀξὺς "Αρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. "Αρεος ἐκκρεμάννυται El. 950. "Αρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς "Αρεος Æol. fr. VII. 1. "Αρη συγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος "Αρεος ἀνιέρευ Fr. inc. CXII.

"Αρθρον. βραδύπεδον ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 67. φρῶδα ἄρθρα μυ κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνθέντες ἄρθρα σώματος Cy. 621. ἄρθρα πέπηγέ μυ Her. F. 1395. νωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρθρα El. 842.

'Αριθμεῖν. τὲς ὠκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων Bac. 1316. ὅτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ὅτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμυμένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος δόλοισι Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατῷ Phi. fr. I. 2.

'Αριθμός. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 544. ἴσους ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμὸς ὁ πολὺς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον Iph. A. 231. ὠκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ὧν—ὅτ' ἀριθμὸς ἔτι μοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ὠκ ἔχω φράσαι Her. 669. μαχῶμ' ἀριθμὸν ὠκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδὼς ὠκ ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν ib. 1139. ἔσω' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ἄστρων ἀριθμὸς ib. 668. ὃθ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων El. 1054. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τοσόνδε πρὸθέμην Bel. fr. XVI. 5. λόγχης ἀριθμῷ πλείονες κρατούμεναι ejusd. fr. XXV. 12. ὐδεὶς οἶδεν ὅτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν, ὅτε δυστυχοῦς Chry. fr. IV. 2. εἴπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. εἰς ἀνδρῶν ὐ τελῶσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ὠκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τὸν ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. δι' ἀριθμῶν ὐδὲν αὔξεσθαι θέλει Bac. 209. ναῦς πολλὰς ἀριθμὸς ἄγνυται ναναγίων Hel. 417.

'Αριστεῖον. λαβοῦσα τἀριστεῖα Bac. 1237.

'Αριστερός. ὦμον εἰς ἀριστερὸν Iph. T. 1381. ὦμοις ἀριστεροῖσιν Or. 1471. χειρὸς ἐξ ἀριστερᾶς Hec. 1151. ἀριστερὰν χέρα Bac. 1123. περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερὰ Cy. 682.

'Αριστεύειν. τῆσδ' ἀριστεύων χθονὸς Rh. 194. ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.

'Αριστεύς. ἀνδρὸς ἀριστέος Iph. A. 28. τὴν 'Ακταίων' ἀριστέα τεκοῦσαν Bac. 1225. Δαναῶν ἀριστεῖς Ph. 1232. Σπαρτῶν ἀριστεῖς ib. 1251. ἀριστέας Ἑλλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριστεῖς Ion. 416.

"Αριστον, prandium, Cy. 213.

"Αριστος. vid. ἀγαθός.

'Αριστόκοκος. γέννας ἀριστοτόκοιο Rh. 909.

'Αριστοφάνης, nom. propr. viri Epist. V.

'Αρκὰς Ph. 1160.

'Αρκεῖν, sufficere, satis esse. ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ Θεὸς Or. 667. οὐκ ἤρκεσέν σοι αἷμα ματέρος; ib. 1589. ἀρκέσω ἐγὼ λέγων ib. 1592. ἀρκεῖ Med. 754. τἄλλα ἀρκέσει λέξαι φίλοις Hip. 524. οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον 'Αδμήτου διακωλῦσαι Al. 33. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς ib. 384. οἵσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε Sup. 215. ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον Rh. 329. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν ib. 483. μηδὲν μᾶλλον ἀρκέσασι Her. 576. ἀρκέσει, ἃ 'ν διδῷς Hel. 1273. οὐκῶν σὺ δρῶν ἀρκεῖς τάδε ib. 1290. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 7. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι Fr. inc. CLXIII. 1. σὲ εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι Tr. 668. ἀρκοῦσαν αἰτίας ἀποτροφὴν Hip. 1036. ἀρκεῖν τοῦτο ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. τάγ' ἀρκένθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. 2) juvare, opem ferre, prodesse. οὐδεὶς ἀρκέσει; Hec. 1094. παισὶν ἀρκέσαι ib. 1164. εἰ τῷδ' ἀρκέσεις ib. 1233. οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν Sup. 262. μοὶ βωμὸς ἀρκέσει θεᾶ Her. 61. ὅτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει ib. 100. τέκνοισιν ἤρκεσας ib. 324. τῇ χθονὶ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεὼν ib. 827. 'Απόλλων οὐδὲν ἤρκεσεν; οὐκ ἤρκεσ' Ion. 952. sq. τάδ' ὦ, τέκν', ὑμῖν, ὅτε Θηβαίων πόλις—ἀρκεῖ Her. F. 228. ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις ib. 500. πόλει πατρῴᾳ ἤρκεσεν Aut. fr. III. 18. 3) arcere, depellere. πῶς οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; El. 1300.

'Αρκεσίγυιος οἶνος Fr. inc. CCXXV.

'Αρκόντως. πάντ' ἂν ἀρκόντως ἔχοι Hec. 318. λῆμα ἀρκόντως θρασύς Rh. 499.

'Αρκτος. ἄρκτος τρέφουσ' ὀραῖα πόλῳ Ion. 1154. νηφέλαι πρὸς ἄρκτον El. 733. εἰδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3.

'Αρκυς. ποῖ μ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες; Iph. T. 77. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφος Med. 1278. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. ἐν ἄρκυσιν ὢν ib. 451. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων ib. 868. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 729.

'Αρκύστατος. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν Or. 1422.

'Αρμα. ζεύξομαι ἅρματι πώλους Hec. 469. τὸ πτερωτὸν ἡλίου ἅρμα Or. 1002. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ὑφ' ἅρματος Hip. 1195. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511. ὅλβου κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. τρέφ' ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν ib. 740. ἁρμάτων ἐπιτάται ib. 1154. ἁρμάτων ὄχους ib. 1197. et ἁρμ. ὄχος Hip. 1166. et ἁρμάτων ὄχον Sup. 681. et ἐν ἁρμάτων ὄχοις Iph. T. 370. τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίου Ph. 1555. ἅρμασι ζεύξας ὕπο, sc. τοὺς ἵππους Hip. 111. ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ib. 1183. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. ἁρμάτων ὀχήματα ib. 662. τετραόροισί τ' ἀντὶ' ἅρμαθ' ἅρμασιν' ib. 667. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ' ib. 685. πρὸς ἁρμάτων ἀγαῖσι ib. 693. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων Rh. 616. τεθρίππων ἁρμάτων Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. ἐκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ἥλιος λάμπει Ion. 82. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε νίκην Ζηνὶ ib. 1528. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἅρματ' οὐκ ἔχων ib. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα El. 320. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV.

'Αρμάτειος. σύριγγας ἁρματείους Iph. A. 230. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385.

'Αρματεύειν. ποντίων σάλων ἠΐόσιν ἁρματεύσας Or. 995.

'Αρματηλάτης. τὸν ἁρματηλάτην 'Ιξίον' ἐκμιμήσομαι Her. F. 1297.

'Αρμόζειν. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους Rh. 27. τόμ' ἄρμοσον Tr. 758. ὃν ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ El. 24. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459. ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι Bac. 231. χρύσεαι δή μοι

πτέρυγες—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 2. χαλκόδετα ἔμβολα λαϊνέοις ὀργάνοις τείχεος ἥρμοσαι Ph. 117. φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Ἁρμονία. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 162. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.

Ἁρμός. διαῤῥὼξ κυμάτων κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. ἐκλύεθ' ἁρμὸς Med. 1315. Hip. 809. (ubi est ἐκλύσαθ') et 825. ἀτρεκεῖς ἁρμὸς Cret. fr. II. 9.

Ἅρμοσμα. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418.

Ἁρνεῖσθαι. οὐκ ἀρνήσομαι Hec. 303. et Or. 1089. ἀρνῇ κατακτάς; Or. 1581. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι Med. 626. ὁ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι Al. 1161. οὐκ ἠρνούμεθ' ἂν τὸ κοινὸν αὔξειν Iph. A. 966. ἵν' ἀρνήσῃ φόνος Ion. 1026.

Ἄρνησις. λυπρόν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582.

Ἄρνυσθαι. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. τῶ δικαίω τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἀρνύμενος λώβαν Hec. 1073.

Ἀροτὴρ El. 104. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135.

Ἄροτος. τέκνων ἄροτον κτενεῖς Med. 1281. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότῳ προθύουσα Sup. 29. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. πολλὴν ἄροτον Cresph. fr. XII. 1. ἀρότοις γυᾶν Alc. 593. ἄχλοα πεδία ὁ καρπίζων' ἀρότοις Hel. 1344.

Ἀρῶν. πλωσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. τήνδ' ἀρῶμεν ejusd. fr. III. 4. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἄρουρα. τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσα Or. 552. μακραὶ ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. ἀρούρας γηπονεῖν Rh. 75. βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν El. 79.

Ἁρπαγή. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. Καδμείων ἁρπαγᾷ Ph. 1028. ἐπεζάρει ἁρπαγαῖσι πόλιν ib. 46. ἁρπαγαῖσι δαιμόνων ib. 1073. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. τῆς κακίστης μετήλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς θηρᾷ Hel. 50. ὐκ ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. ἁρπαγὰς δολίους ib. 1338. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας Her. F. 591. τὰς ἁρπαγὰς τιμᾷν Er. fr. IX. 1. 2) rastrum. σαίρειν σιδηρᾷ ἁρπαγῇ (vel potius ἁρπάγῃ: vid. not.) δόμους Cy. 33.

Ἁρπάζειν. ἀπὸ φασγάνου ἥρπασά νιν Or. 1634. ἥρπασ' ἐκ νεκρῶ ξίφος Ph. 1465. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν Hip. 1220. ὃδ' ἥρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον Sup. 500. τὰς γυναῖκας ἁρπάζειν ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἡντιν' ἥρπασεν Πάρις ib. 1382. ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου Bac. 288. cf. etiam v. 524. ἥρπαζον ἐκ δόμων τέκνα ib. 753. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τῆ Δαρδάνου ib. 582. πέπλους, κ. τ. λ. πόντος ἥρπασε Hel. 431. εἰ πρόσθεν ἥρπασ', ἃ σὲ λέγειν ἐχρῆν Her. F. 535. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν Thes. fr. IX. 3. ἁρπάσας χεροῖν Hec. 1125. et El. 819. ἄξει ὃν ἐκῦσαν ἁρπάσας; Iph. A. 1365. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ Tr. 747. βίᾳ ἁρπάσας με ib. 959. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. τέκνοντος ἁρπάσας ἄκρα ποδὸς Cy. 399. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι An. 662. ἐκ δόμων ἥρπασο λάθρα El. 1041. πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα Ion. 903. μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. ἁρπασθεῖσ', ἐκῦθ' ἀπώλετο El. 1065. τὰν ἁρπασθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328.

Ἅρπη. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192.

Ἀῤῥενῦσθαι. ἠῤῥενωμένας Bac. 687.

Ἄῤῥην. δύο ἄῤῥενας Ph. 55. ἔκγον' ἄῤῥεν' ἀῤῥένων Æol. fr. XX. 1.

Ἄῤῥητος. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XXI. et ἀῤῥήτου κόρας Hel. 1323. λόγων ἄῤῥητον ὅπα Hip. 602. λώβαν ἀῤῥήτων Hec. 201. ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα ib. 714. τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. σφάγια ἄῤῥητα Iph. T. 41. ὃ φιλῶ τἄῤῥηθ' ὁρᾷν ib. 1198. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. τἄῤῥητ', ἐν ἀῤῥήτοισι γὰρ τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 174.

Ἀῤῥυθμος Hip. 529.

Ἄρς. χρυσέας ἔριος ἀρνὸς Or. 810. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ib. 999. cf. etiam Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et

719. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. ὁρῶ τόσ' ἄρνας συμπεπλεγμένους ib. 223. vid. etiam v. 233. et 255.

Ἄρσην. ἄρσην Ὀρέτης Or. 24. παῖς ἄρσην Al. 312. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652. ὅστις τῷ ἄρσενος πατρὸς ὀνόμασαι ib. 934. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. conf. etiam v. 11. τάχυς ἄρσην Er. fr. I. 28. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. Λῆμνιον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν ib. 887. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἀρσένων φόνος Or. 933. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295. An. 364. et Ion. 398. χείρων' ἀρσένων νόσων ταύτην νοσοῦμεν An. 219. πάντα δι' ἀρσένων πράσσειν Sup. 40. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57. et παίδων ἀρσένων Ph. 16. et Bac. 1304. ξίφει θύουσα ἄρσενας Iph. T. 621. νεογνὸς ἄρσενας ib. 1223. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ἐν ἀρσένων χερσὶν ἐκπεῦσαι βίον Her. 565. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων El. 1103. ἰσχὺς ἀρσένων Æol. fr. XI. 2. πανταχῇ λελείμμεθα ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἄρσην σπορὰ Tr. 503. ἄρσενα τεκεῖν Bac. 527. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. τὸ ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσεν γένος Dan. fr. VII. 3.

Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἄνδρας ἀρταμῶσι λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς El. 816.

Ἀρτᾶν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τὸπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. βρόχῳ ἀρτωμένη Tr. 1012. ἑρπετοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. ἕλκος ἐκ χερὸς ἠρτημένη ib. 857. σεαυτ' ὀργῆς ἠρτημένα; Iph. T. 74.

Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι οἰκτισθὲν γένυν καθημάτωσεν Ph. 1167. ὃν ἄρτι εἶλον ib. 1325. τίς οἶδε ἄρτι γενώσεται τόδε Med. 85. ἦλθεν ἄρτι μοι γνώμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμους πάρειμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al. 943. ὡς ἄρτι πένθους γεύομαι ib. 1072. ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου Hel. 309. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927. ὡς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τί μ' ἄρτι πημάτων λελῃμένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus fr. XVII. 2. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1.

Ἀρτιγένυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ'— βάλλει Bac. 1183.

Ἀρτίδακρυς Med. 903.

Ἀρτιθανής. ἀλόχῳ νέκυν ἀρτιθανῆ Al. 603.

Ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685.

Ἀρτίος. ὡς ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr. 417.

Ἀρτίπλεστος. λαβὼν ἀρτίπλεστα χρήματα Sup. 742.

Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ Med. 294.

Ἄρτιος. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν Hec. 955. et Al. 843. ὄλωλεν ἀρτίως Med. 1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν ib. 1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἡ σὴ παρέσχε φόβον Hip. 433. ἣν ἀρτίως ἔλειπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα Alc. 534. χωλοὶ ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἠγνίσμεθα El. 793. ἀρτίως πόντῳ σάλον παύσαντε ib. 1241. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.

Ἀρύειν. πῶς καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν; Hip. 209.

Ἀρχά. vid. ἀρχή.

Ἀρχαγὸς, dor. pro ἀρχηγός. τὸν Ἐρεχθειδᾶν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. ἀρχαγὸς εἶχον τιμὰς Tr. 196.

Ἀρχαῖος. τὸν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα Ion. 1322. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων El. 287. et ita γέροντος ἀρχαίου ib. 853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. λάτρις ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. ἀρχαῖόν τι Ion. 1427.

Ἄρχειν. ὃς ἄρχει τῆσδε χθονὸς Hec. 771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152. cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan. 16. et Inus fr. XII. 2. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε Or. 1168. ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις Ph. 481. ἄρχειν παρόν μοι ib. 523. θεὸς νομίζεις οὐκ ἄρχειν ἔτι Med. 493. πολλῶν ἄρχεις Al. 690.

δώλων ἄρχειν An. 374. βάρβαροι Ἕλλησιν ἄρξουσι; ib. 667. ἱππικῆ τ' ὄχλῳ πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν ib. 761. ἄρχε (pro ἦρχε) ναΐῳ στρατῷ Iph. A. 260. ὧν ἄναξ Γυνευὺς ἄρχε ib. 279. ἄρχειν Δαναΐδαις ib. 337. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες ib. 384. ἄρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρχει ib. 1418. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἄρχομεν Tr. 790. ὧν (sc. γυναικείων χορῶν) ἦρχε Bac. 680. ἄρξει ναὸς Hel. 1430. et ἄρχειν νεὼς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἦρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. ὅτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. ἄρξεις ἀρ' ὅτω Tem. fr. X. 1. ἐμαυτῷ ἄρχειν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἢν ἔχων τύχῃ ib. 375. πόλει ἄρχων Fr. inc. CCXX. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἄρχοντας Ion. 1070. ... ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. οὐκ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὓς κρατοῦμεν Hel. 1654. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγου Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἦρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. ὁ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος Al. 817. τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ἦρξεν φόνου Bac. 1112. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἄρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἄρχεσθαι. ἦρξω λύσσης πότε; Or. 401. ὅτω ἦρξατο Ph. 383. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alop. fr. III. 1. ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. ἥτις ἦρξατ' αἰσχύνειν λέχη ib. 408. ἦρξω τοῦ λόγου ψευδῶς Sup. 403. ἄρξομαι σέθεν Iph. A. 442. φροιμίων ἄρχῃ κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου Her. 889. ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. θέλω, ὑπέρ σ' εὗρον, ἄρξασθαι Ion. 651. ἄρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου Her. F. 538. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἅπασιν ἦρξατο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λυτροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149. Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρου Tr. 151. Ἀρχή, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Erechth. fr. II. 30. ᾗδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. τερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις Ph. 980. ἀρχὰς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ἀρχαὶ ἐπληρῶντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. ἀρχαὶ νεὼς Hel. 1596. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγου Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰν θανάτου Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. ἀρχὰς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχὰς εἶπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. κατ' ἀρχὰς ὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. Ἀρχηγέτης. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ Or. 554. θεὸς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας El. 891. Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ στρατοῦ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγός vid. suo loco. Ἀρχικός. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1. Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475. Ἄρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς—φανείη; Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

'Ασάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 389.

'Ασαφής. ἐῶ τᾶτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27.

'Ασέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. ἀσέβειαν ἀσκοῦντα Bac. 476.

'Ασεβεῖν. τὸν ἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεὸν Bac. 490.

'Ασεβής. ἀσεβὴς ὢν Bac. 502. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II.

'Ασείρωτος. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150.

'Ασεπτος. θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον Bac. 888. Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς Hel. 549. τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1092.

'Ασημος. ἀνὴρ οὐκ ἄσημος Her. F. 849. οὐκ ἄσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσήμους Rh. 629. ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ἄσημα ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος Hip. 269. conf. etiam v. 371. ἄσημα λέγεις Al. 525. ἃ ἔτ' ἄσημα, κοὐ σαφῆ Sup. 211. οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749.

'Ασθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269.

'Ασθενεῖν. ἀσθενῶ μέλη Or. 228. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip. 274.

'Ασθενὴς Cy. 431. ἀσθενὴς πατὴρ Ph. 844. ὅ, τ' ἀσθενὴς ὁ πλείσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει Sup. 433. ἀσθενὴς ὢν Ion. 593. ἀσθενῆ φίλον Her. F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δὴ, (sc. filiam) ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει ib. 389. ἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Bel. fr. XI. 2. ξυστυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι Phil. fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δ' ὄλοί τε κἀσθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα Or. 68. μηδεὶς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω Med. 807. ἀσθενῆ ἐμὲ ὁρῶντες An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. ἀσθενὴς ἡ ἐμὴ ῥώμη ib. 648. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Aud. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς Iph. A. 614. τὸ δ' ὄλον ἀσθενὲς Ion. 983. τὸ ἀσθενὲς μὴ κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὁμίλημα ejusd. fr. X. 3. τἀμὰ ἀσθενῆ Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κἀσθενῆ Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῆ Iph. T. 1006. οἱ ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος οὐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. τεκεῖν με βούλετ' ἀσθενῆ El. 267. τοῖσιν ἀσθενεστέροις Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σοφῶν πλῆθος ἀσθενέστερον An. 482. ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 499.

'Ασιάς. 'Ασιάδι φωνᾷ Or. 1397. 'Ασιάδος πολυσπόρου Tr. 743. ὑπέσχετ' 'Ασιάδ'—τυραννίδ' ἕξειν ib. 927. 'Ασιάδος κιθάρας ψόφον Cy. 442. κτίτορ' 'Ασιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶσαν ἐπελθὼν 'Ασιάδα ib. 1356. 'Ασιάδος γῆς ib. 1586. 'Ασιάδες κρήματα Er. fr. XIX. 'Ασιάδες Βάκχαι Bac. 1167.

'Ασιάτις. 'Ασιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. 'Ασιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην Tr. 1219.

'Ασίδηρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. χειρὸς ἀσιδήρου μέτα ib. 735.

'Ασιήτας. ὕμνον 'Ασιήταν Iph. T. 179.

'Ασιῆτις. ποτὶ σὰν 'Ασιήτιδα γένναν An. 119. 'Ασιήτιδα γαῖαν Iph. T. 397. 'Ασιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 643. 'Ασιήτιδες δμωαὶ El. 315.

'Ασιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόστασιν βίου Hip. 277.

'Ασιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεὶς ἀποφθερῶ Sup. 1105.

'Ασιτος. κεῖται ἄσιτος Med. 24. τριταίαν γ' ὅσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275.

'Ασκεῖν. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἄνδρ' ἕνα Φοίβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν Rh. 947. τᾶτ' ἤσκεις Tr. 1008. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ El. 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρὴ σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον ejusdem fr. VII. 2. πραγμάτων εὐμησίαν ἄσκει ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τῷ γέλωτος ἕνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2. ἀσίβειαν ἀσκοῦντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα ἀσκοῦσα Hel. 1110. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.

χρηστότητ' ἠσκηκότα Sup. 872. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τάγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα Tr. 1023. εὐπρεπῶς ἠσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἠσκησαι πέπλοις Ion. 326. ὑκ ἐν πολυχρύσοισιν ἠσκηται χλιδαῖς Dan. 2. ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμῶ—ἠσκημένοι Iph. A. 83.

'Ασκληπιός. πέτραν 'Ασκληπιῶ Hip. 1209.

'Ασκός. ἀσκῶ με τὸν πρὲχοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. δδ' ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf. etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527. θεὸς ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων ib. 523. λύσας ἀσκὸν El. 511.

"Ασμενος. τόθ' ἄσμενος Ph. 1053. ἄσμενος θύσειν ὑπέτης παῖδα Iph. A. 360. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf. etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est σ'. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον Her. F. 524. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. ἄσμενος φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τόμα Antiop. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι Or. 774. ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι Tr. 21. τελλόμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων Her. F. 725. ὑκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῶ δέχῃ λόγον; Med. 924. et 1007. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἀσμένη ἐδέξατο πόλις πόνον τόνδε Sup. 393. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη Iph. A. 640. cf. etiam Bac. 609. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν Hel. 633. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας Ion. 1438.

'Ασμένως. τὺς ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφευγότας Hel. 405.

"Ασοφος. ἄσοφοι γλώσσης ἑνοπαὶ El. 1302.

'Ασπάζεσθαι. θέλω ἀσπάσασθαι χρόνιον εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε πατέρα Med. 895. vid. etiam v. 1070. νῦν σφε ἀσπάζῃ ib. 1401. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται Iph. A. 1594. μητέρ' ἀσπάζω σέθεν Tr. 756. ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἴσον σ', ὡς τεκοῦσ', ἀσπάζομαι ib. 1363. ὑπ' αἰδοῦς ὑ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. ἄσπασαι Epist. II.

'Ασπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἠσπαιρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ὑπὶ χθονὶ Iph. A. 1587.

"Ασπασμα. τῶν φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib. 831. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ'—φροῦδά μοι Tr. 1187. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.

'Ασπαστὸς Rh. 348.

'Ασπερχής. ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα Dan. 51.

"Ασπετος. χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611.

'Ασπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους ἀπαντᾶν Bac. 780.

'Ασπιδοῦχος Sup. 1143.

'Ασπιδοφέρμων. Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα Ph. 802.

'Ασπὶς. παρ' ἀσπὶδ' ἑκόντων Or. 652. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπὶδ' 'Αργείων Ph. 78. πάγχαλκον ἀσπὶδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων ib. 122. πάντες παρ' ἀσπίδα ib. 1008. cf. etiam Med. 250. ὃ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. conf. etiam v. 1131. 1137. et 1142. ὑπ' αὐτὴν ἀσπὶδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. εἰς ἀσπὶδ' ἥξειν ib. 1336. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπὶδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὑρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. μή τις ἀσπὶδ' αἱρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνωτον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφίτορνον ἀσπὶδ' "Εκτορος ib. 1156. μυρίον ὄχλον ὑπέτην πολλάκις σὺν ἀσπίδι Cy. 199. ὑ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. conf. etiam v. 738. μονομάχω δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 740. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. ὃς ὅποτ' ἀσπὶδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα Antig. fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 2. σημεῖ' ἰδὼν τόθ' ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδων

πνεκὸν ib. 258. θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε ib. 579. λόχον πνεκαῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα ib. 1112. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. ἀσπίδων κεγχρώμασιν ib. 1395. συμβαλόντε ἀσπίδας ib. 1414. καθῆτο λαὸς ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἀσπίδας συλῶντες νεκρῶν ib. 1483. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572. ἀσπίσιν ἠσκημένοι Iph. A. 82. ὁοριπόνοις ἀσπίσι ib. 772. ἀσπίσιν πεφραγμένος ib. 826. cf. etiam v. 1387. τρατὸν παρ' ἀσπίδας εὔδειν ἴῶμεν Rh. 123. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐστρέπειν Bac. 797. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς Her. 823. πάταγον ἀσπίδων ib. 832 ἐκ Μυκηνῶν σὺν ἀσπίσιν ἔτειχε ib. 932. δι' ἀσπίδων ποσὶ θέοντες Aut. fr. III. 20.

Ἀσπιτάς. vid. ἀσπιτής.

Ἀσπιτήρ. μυρίοι με μένουσιν ἀσπιτῆρες Her. 278.

Ἀσπιτής et dor. ἀσπιτάς. ἀσπιτὰς Ἰόλαος Ion. 198. ἦλθεν εἰς πεδίον ἀσπιτὰς Her. F. 1194. λογχήρεσι σὺν ἀσπισταῖσι Iph. A. 1069. μόχθους ἀσπιτὰς τευχέων El. 444.

Ἄσπονδος. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 905.

Ἀσπέδατος. ἀσπέδατος ἦλθεν εἰς δόμους Melan. fr. VIII. 3. σπεύδει ἀσπέδατα Iph. T. 202. cf. etiam Bac. 911.

Ἄσσων. τῶν ἄσσον ὥρμει Iph. A. 291. σῶν ασσον ἄντρων ἦλθομεν Cy. 254.

Ἀτάθμητος. βροτῶν ὁ πᾶς ἀτάθμητος αἰὼν Or. 979.

Ἄτακτος. ἀτάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1241.

Ἀτέρακτος Al. 171. ὀδέκατ' ἀτέρακτος ἡμέρα μ' ἐκισχήσει Hec. 691.

Ἄτεπτος. τίς ἄτεπτος θεῶν; Her. 441.

Ἀτεροειδής. ἀτεροειδέα νῶτα διφρεύουσα And. fr. XXVIII. 3.

Ἀτερπτός. ἀτερπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. ἀτερπὸς αἰθὴρ Ion. 1078. ἀτερπὸς σελάνα Hip. 851. τὸ ἀτερπὸν ὑρανῷ δέπας Sis. fr. I. 33.

Ἀτίφανος. ἀτίφανοι κόραι ἀνάπαυλαι Hip. 1137. φονίους ἀνδρῶν ἀμίλλας ἴδετ' ἀτεφάνους An. 1021.

Ἀτήρ. τὸν Ἑλλανίας φαντρώτατον ἀτέρα Hip. 1123. τίς ποτ' ἆρ' ἀτὴρ ὅδε παρθμεύει Iph. A. 6. δόλιον ἀτέρα λάμψας Hel. 1142. διοπετὴς ὅπως ἀτὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2. ἑῶος ἱππότης ἀτὴρ Fr. inc. CXCVIII. δισσὼ ἀτέρε Her. 854. ἀτέρων τέθριππος ὄχος Tr. 855. φαεινῶν ἀτέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. ἐς κέλευθα ἀτέρων Hel. 350. ἀτέρων ποικίλματα ib. 1102. ἀτέρας ἑσπερίους Ion. 798. ἀτέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ὅθεν λαμπρὸς ἀτέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35.

Ἀτός. ὠδ' ἀτὸν ᾔνεσ', ὅστις κ. τ. λ. Med. 223. κᾆν τοῖς λόγοισιν ἀτὸς ᾖ Ion. 674. τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀτοῦ Plis. fr. I. 5. θανεῖν ὑπ' ἀτῶν Or. 442. conf. etiam v. 535. 624. et 744. πάντων πρὸς ἀτῶν ib. 446. μισοῦσιν ἀτοί, sc. τὰς ἄγαν προθυμίας ib. 708. εἰ λέγοιμ' ἀτοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. ἀτῶν τιν' ἠρόμην ib. 872. ὅ τις ἀτῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. φθόνον πρὸς ἀτῶν ἀλφάνουσι Med. 297. ἀτοῖς ἐννέπω Al. 1157. φθείροντες ἀτὸς Sup. 234. ἀτοῖς ἥδεται νεανίαις ib. 443. σοφώτερος νέοισιν ἀτῶν τῶνδ' ib. 843. ὦ πάντες ἀτοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς Iph. T. 1422. καλὸς ἀτοῖς τέφανος Her. F. 1334. οἰκεῖος πόλεμος ἐν ἀτοῖς Antig. fr. IV. 2. πύθοιντ' ἂν ἀτοὶ πάντες Inus fr. VI. 4.

Ἀτραπή. ἀτραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 31. τίλβει νοσώδεις ἀτραπὰς Or. 480. ἀτραπαὶ Πύθιαι Ion. 285.

Ἀτραπηφορεῖν. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀτραπηφορεῖ Bel. fr. IV.

Ἀτραπηφόρος. λοχευθεῖσ' ἀτραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3.

Ἀτράπτειν. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀτράπτει Ph. 111.

Ἄτρον. ναυβάταισιν ἄτρον ὡς Ph. 842. λαμπρῶν ἄτρων Or. 1685. et Hel. 1514. τὴν ἐν ἄτροις ὑρανῷ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἄτρων ἀνέλθοιμι ib. 507. μὰ τὸν μετ' ἄτρων Ζῆνα ib. 1013. σὺν ἄτροις ἐπιτολαῖσιν ib. 1123. ἄτρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κατ' ἄτρα πω Tr. 1001. τὰ ἄτρα δέρκομαι Cy. 212. ἄτροις ὁμοιωθέντε Hel. 139. ἄτρων βεβηκυῖαν μυχοῦς ib. 623. ἄτρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ὑρανὸς ἀθροίζων ἄτρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἄτρα ὠμάρτει θεᾷ ib. 1151. ἕως διώκω' ἄτρα ib. 1158.

ἄτρων ἀριθμὸς Her. F. 667. χρυσέων ἄτρων τροφὲ El. 54. ἄτρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεννὰς ἄτρων ὁδὸς ib. 728. οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄτροις ναίουσι ib. 991. δείξας ἄτρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἄκριτος ἄτρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄτρα Syl. fr. II. 4.

'Ατρωπός. ἀτρωπὸς κατέσχεν οἴκους Her. F. 406.

"Ατρωτος. ἀτρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.

"Ατυ. κατ' ἄτυ Τροίας Hec. 929. καπνὸς ἐσήμαν' ἄτυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. πρὸ ἄτεος Or. 727. ἄτεως ἀγυιὰς ib. 759. δι' ἄτεός σε ὀχήσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄτυ χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄτυ ib. 1382. δι' ἄτεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄτυ Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἡ 'πίλοιπος ἄτεως ὁδὸς ib. 849. ἄτυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄτυ Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄτυ Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίων ἄτυ Al. 483. ἀνίκ' ἔλειπον ἄτυ An. 112. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄτυ Sup. 37. Σάρδεων ἄτυ Bac. 463. ὦ κλεινὸν οἰκῶσ' ἄτυ Ion. 262. παντάχῃ ἄτεος ib. 1107. Ταφίων περίκλυστον ἄτυ πέρσας Her. F. 1080. πρόσω ἄτεος ὅσα El. 298. Σιδώνιον ἄτυ Phry. fr. I. 1. ἄτη (plur.) φυλάσσεθ' (i. e. σσετε) Sup. 952.

'Ατυγείτων. ἀτυγείτονας πόλεις Hip. 1161.

'Ατύλητος. ἀτύλητον γένος Hel. 456.

"Ατυλος. γῆν ἄτυλον παρασχὼν Med. 387. μενεῖς ἄτυλος ib. 728. ἄτυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄτυλον ἐκ γῆς ib. 1603.

'Ατύμφορος. ἃ ἔτι γήρᾳ ἀτυμφορώτατα Tr. 491.

'Ατυνεσία. βροτῶν ἀτυνεσίας Ph. 1718.

'Ατύνετος. ὃ τοσοῦτον ἀτύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀτύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενὴς, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀτυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγούμεθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀτυνέτων ib. 368. αἴνιγμ' ἀτύνετον Ph. 1721. ἀτύνετα ἐρῶμεν Iph. A. 654. τί τάδ' ἀτύνετα; Hel. 358. ἀτύνετα ἦλθες πορθήσων πόλιν Ph. 573. τοῦτο τίς γίνετ' ἀτυνετώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀτυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.

"Ατακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.

'Ασφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δῆλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει Fr. inc. XXV.

'Ασφαλής. ἀσφαλὴς στρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἦδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. ὁ γὰρ ἀσφαλὴς Ph. 898. Pli. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar. fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ Her. 1004. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Pi. fr. VII. 1. νέους δ' ἐν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους Hip. 968. ἀσφαλεστέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. ἢ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. σώζειν κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται Iph. T. 1062.

'Ασφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.

'Ασχαλᾷν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.

'Ασχάλλειν. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον Or. 783.

'Ασχημονεῖν. βούλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.

'Ασχήμων. ἀσχήμονες ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.

"Ασχολος Or. 93.

'Ασωπίδες κόραι Her. F. 785.

'Ασώπιος. γῆς ἐξελὼν 'Ασωπίας Sup. 571.

'Ασωπὸς, nom. propr. viri Iph. A. 697.

"Ατα. vid. ἄτη.

"Ατακτος βίος Sis. fr. I. 1.

Ἀταλάντη. Ἀταλάντης γόνος Ph. 1160.
Ἀταλός. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος El. 699.
Ἀτᾶν. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182.
Ἄταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβάλλετ' ἄταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφους παῖδας κατίδῃς Sup. 282. ἀτάφοις τίς ἔξει; ib. 540.
Ἀτεγκτος Her. F. 833.
Ἄτεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἄτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἄτεκνος ὤν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 790. οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνους βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. ἄπαιδες ὠκέτ' ἐσμέν, ὠδ' ἄτεκνοι ib. 1463. παῖς ἄτεκνος An. 710. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἄτεκνος εἶ; Ion. 305. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἄτεκνοι Hec. 514. ὦδ' Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους Sup. 959.
Ἀτέλεστος. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τῇδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλεστον ὦσαν βακχευμάτων Bac. 40.
Ἀτελὴς θάνατος Ion. 1061.
Ἀτενὴς. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.
Ἄτερ. ὡς ἂν δυναίμην τῇδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῇν σῆς ἑταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυτολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδικῶ Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. ὡς ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλησίον ἄτερ Æol. fr. VI. 2. ἐκύσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. τὰς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.
Ἀτίρμων. ἀτίρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926.
Ἄτιτος Ph. 1393. ἐκλήζετ' ἄτερος πρὸς θατέρου Iph. T. 249. vid. etiam v. 281. et 310. ἄτερος δυστυχὴς Her. F. 1403. ἄτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.
Ἀτερπής. λόγοις ἀτερπεῖς El. 293.
Ἄτερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.
Ἀτευχής. ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120.
Ἄτη. ἔγνως ἄτην παιδός; Hec. 686. ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις Med. 279. ὑπ' ἄτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἄτη Her. 607. ἄτη πατέρων El. 1307. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἄτα. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν τις ἄτα ib. 1073. δέξεται δύτανος ἄταν Med. 979. ἄταν ὐχ ὑπεκφεύξεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. θεὸν ἄτας αἴτιον ib. 1149. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης Al. 91. τιν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἰμάσσω' ἄταν Iph. T. 225. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137. εἰκάζω ἄταν ib. 165. δόλιον ἔσχον ἄταν ib. 530. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων ib. 535. ἄτας ἐμᾶς αἴτιος εἶ ib. 1313. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα Ion. 1241. τεκνακτὰν ἄταν, ἄταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἳ κατεῖδον ἄτας Or. 988. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 129. αἵ μοι συμβαίνουσ' ἄται Iph. T. 148. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121. ὡς ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.
Ἀτηρός. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἀτηρὸν κακὸν Hip. 630. et An. 353.
Ἀτθὶς, *Attica* Iph. A. 247.
Ἀτίζειν. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶς ἀτίζεις ib. 327. ὅστοι σ' ἀτίζων Al. 1040. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19.
Ἀτιμάζειν. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμὲ Al. 374. ὠδ' ἀτιμάζειν ξένους ib. 570. τίς σ' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶς ἀτιμάσῃς τὸν Ἡρακλείους παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

556. ἐκ ἀτιμάσω θεὸς προσεικεῖν ib. 608. σὺς ἀτιμάζων θεὸς Her. 79. τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρος Dic. fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας Al. 661. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας Hip. 886. τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θέσφατ' ἀτιμάσας Sup. 230. cf. etiam v. 302. ἠτιμασμένος Ph. 884. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. Μήδεια ἠτιμασμένη Med. 20. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943.

'Ατιμία. θεῶν ἀτιμία Her. 72. ἀτιμίαν σκεθρὰν Alcmæon. fr. XII. 1. ἡ ἀτιμία βίᾳ Er. fr. II. 17.

"Ατιμος. ἄτιμος ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. ἄτιμοι ἐσμὲν οἱ πρὸ τῦ φίλοι Med. 696. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἄτιμον ὀργάνον χέρα An. 1014. θεᾶς ἄτιμοι ὀργαὶ Hip. 1417.

'Ατιμῶν. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

'Ατίμως. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα κτείνεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δωμάτων ἀποσταλῇ ib. 810.

'Ατλάντειος. τὸν 'Ατλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.

'Ατλαντικός. πόντου τερμόνων τ' 'Ατλαντικῶν ἔσω Hip. 3. πέραν πόντου καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν ib. 1053. 'Ατλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. ἐξ 'Ατλαντικῆς ἁλὸς And. fr. in fin. et Fr. inc. CXIV.

"Ατοιχος. ἀτοίχως περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

"Ατοκος El. 1127.

"Ατολμος. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2.

"Ατοπος. ἄτοπος, ἄτοπα μὲν παραδίδωσί μοι Ion. 689. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842.

"Ατρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

'Ατρέκεια Alcmen. fr. III. 1.

'Ατρεκής. ἀτρεκεῖς ἁρμὸς Cret. fr. II. 9. δόξα ἀτρεκὴς Hip. 1115. βιότου ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261.

'Ατρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις Or. 258. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω ἀτρέμα Bac. 1070.

'Ατρεμαῖος. ἀτρεμαίαν φέρω βοὰν Or. 147.

'Ατρέμας. πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε Hip. 1358.

'Ατρεμής. ἀτρεμέα θρῆνον Her. F. 1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.

"Ατρεστος. Λοξίου ἐν δόμοις ἄτρεστα (i. e. ἀτρέστως) ναίουσι Ion. 1198.

'Ατρίβων. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3.

"Ατρωτος Ph. 597.

'Αὐζεσθαι. ἀὐζόμενος πώλων Tr. 808. τίς σοι καιρὸς ἀὐζομένα An. 131.

'Αὐχεῖν. ὅτέ μ' ἠύχει Epist. III.

Αὖ, *e contrario* Cresph. fr. I. 3.

Αὐγά. vid. αὐγή.

Αὐγάζειν. τὰν καλλίσταν ὁ ἅλιος αὐγάζει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ ἱερανίων Hel. 1333. ἔγχος αὐγάζοντα Rh. 793. ὐδ' αὐγάζῃ (2. sing. præs. med.) Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 596.

Αὐγη, *nom. propr. feminæ* Tel. fr. I. 4.

Αὐγη, et dor. αὐγά. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλου Med. 983. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 321. πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνάστρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. φλογέας ἀφίησιν ὅσσων αὐγὰς ib. 1104. ὑπ' αὐγὰς λεύσσουσαι πέπλους ib. 1154. εἰς αὐγὰς ἀελίου Or. 820. ἄμματος αὐγαῖς Ph. 1557. δαιρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741. αὐγὰς εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 1389. αὐγὰς προσορῶν Al. 871. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς An. 936. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737. λαμπρόταται θεᾶ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1072. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίου ib. 661. πρὸς αὐγὰς ἡλίου Fr. inc. B. 46. 1.

Αὐδά. vid. αὐδή.

Αὐδᾶν. αὐδῶ δυσφήμως φάμας Hec. 195. αὔδασον, τίς ὀνομάζεται Ph. 125. σοὶ τάδ' αὐδῶ ib. 571. et 785. et Hel. 1678. αὔδα, *dic* Ph. 1548. et Hel. 686. et ita τάδ' αὔδα Med. 181. 'Ιππόλυτον αὐδᾷς; Hip. 352. Ἀητῦς

κόρη σ' αὐδᾷ ib. 1285. τί τόδ' αὐδᾷς; Al. 106. Θεσσαλός νιν λεὼς Θετίδειον αὐδᾷ An. 20. ἡδὺν τῷ γαμοῦντι ib. 620. εἰς ὃς ἐκάτῳ δυσμενεῖς ἡδὺ λόγως ib. 1092. ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 118. ἐκποδὼν αὐδῶ πολίταις Iph. T. 1226. αὐδῶ Λυκίοις ἐγείρειν ἡμᾶς Rh. 562. τοῦτον αὐδῶ ib. 677. σαφῶς αὐδᾷ συμμάχους ὁλωλότας ib. 755. ὅτ' ἠΰδας Tr. 1182. αὐδῶ λοχαγοῖς ib. 1260. αὐδῶ με μὴ ἐεῖν Bac. 504. ἰὼ πάλιν αὐδῶ ib. 580. αὐδᾷ, θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ ib. 219. ὅτω καὶ φάτις αὐδᾷ ib. 225. πῶς τάδ' αὐδᾷς ib. 552. σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω ib. 886. τὸν Λατῶς αὐδῶ ib. 907. τί Φοῖβον αὐδᾷς; ib. 1483. ὦ μῆτερ, αὐδᾷ Her. F. 74. conf. etiam v. 988. ἐγώ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ ib. 499. σὲ τὸν θάσσοντα δυτήνης ἕδρας αὐδῶ ib. 1215. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. ὃν' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Fr. inc. LVIII. 7. τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. αὐδῶν ἕνεκα πρόσπολον κακὰ Hip. 583. τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα Bac. 1318. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. ὅτος Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 174.

Αὐδή. κλύων αὐδῆς Hip. 86. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω ib. 567. φρούδη αὐδὴ An. 1079. ἔῤῥηξεν αὐδὴν Sup. 710. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν Iph. T. 976. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. σάλπιγγος αὐδὴν Rh. 144. et 989. 2) dor. αὐδά. ἄϊε ματέρος αὐδάν Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδάν; Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. μάθετε ματρὸς αὐδάν Tr. 1303. κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. χαλκοῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362. εἰς ὃς αὐδὰν καρύξω Ion. 911. τίν' αὐδὰν ἀύσω; ib. 1446. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Αὐειν. τεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Sup. 800. τίν' αὐδὰν ἀύσω; Ion. 1446.

Αὐθάδης. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. τυγχάνει φύσιν φρενὸς αὐθάδους ib. 104. αὐθάδης ἴφυς El. 1117. αὔθαδες ὁ θεὸς Her. F. 1243. αὐθαδεστέρα γίγνου θαλάσσης Hip. 304.

Αὐθαδία. αὐθαδίᾳ φίλος ἀπωθῇ Med. 621. τῆς ἐμῆς αὐθαδίας ib. 1028. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2.

Αὐθαίρετος. φυγῇ αὐθαίρετος Sup. 931. ἐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Dic. fr. VII. 3. νόσοι αὐθαίρετοι Bel. fr. XIX. 1.

Αὐθέκατος Fr. inc. B. 14. 7.

Αὐθέντης. τέκν' αὐθέντᾳ πάρα τίκτειν An. 172. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως ib. 615. δῆμος αὐθέντης χθονὸς Sup. 442. αὐθέντῃ φόνῳ Her. F. 839. παίδων αὐθέντην ib. 1359. εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν Iph. A. 1190. πῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; Rh. 873. δωλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις Tr. 655. παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4.

Αὐθιγενής. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι Rh. 895. αὐθιγενὴς κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Αὖθις. ὅποτ' αὖθις—κύκλον ἡλίου προσόψομαι Hec. 411. πλεύσαντες αὖθις ib. 1205. αὖθίς εἰσι χρήσιμοι πόλει Or. 908. οἳ ἐγὼ μάλ' αὖθις ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. αὖθίς μοι φράσον Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξασ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἂν ib. 938. αὖθις ἐκεῖσε ib. 1155. αὖθις κέλευσον ib. 1432. et αὖθις κελεύω v. sq.

Αὐλά. vid. αὐλή.

Αὐλεῖν. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 367.

Αὔλειος. πρὸς αὐλείοισιν ἑτηκὼς πύλαις Hel. 445. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500.

Αὐλή. φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλὴν Bac. 630. 2) dor. αυλά. πρὸς τάνδ' αὐλὰν Hec. 172. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. αἳ ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68. νεκύων ἐς αὐλὰν Al. 261. ἔρημον ἐτιθ̃χον αὐλὰν An. 282. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 128. ἐπλάσθης φιλίᾳ πρὸς αὐλὰν Rh. 347. εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. ἐσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. 3) plur. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Αὐλίζεσθαι. οἷοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι El. 304.

Αὔλιον. τῷ κατ' αὔλιον θεῷ Cy. 344

τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις; ib. 221. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.
Αὐλις. χαιρέτω αὐλις ἥδε Cy. 362. 2) nom. propr. regionis. κατ' Αὐλιν Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλίς. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte sæpius.
Αὐλός. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 348. conf. etiam Her. F. 684. μετά τ' αὐλῆ γελάσαι Bac. 379. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. αὐλῶν κτύπος Al. 432. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 577. et Bac. 128. αὐλῶν παιᾶνι συγγῳ Tr. 126. ἐπεὶ ἐς αὐλὸς ἦκεν Ion. 1177. Κρητικὸς αὐλὸς Pol. fr. X. 2.
Αὐλών. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.
Αὐξάνειν et αὔξειν. πολέμους αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Dan. 25. κεῖνα νῦν αὔξει θεὸς Med. 966. ἣν (sc. τὴν πατρίδα) αὔξειν χρεὼν Sup. 507. μείζω πόλιν αὔξει Iph. A. 572. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. αἰών τις πλεῖστον μόνον αὔξει Her. F. 672. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. τοὺς πονηροὺς μή ποτ' αὔξειν ἐν πόλει Er. fr. II. 28. μηδ' αὔξε (sc. ἄνδρα) καιρῷ μεῖζον Plis. fr. I. 4. τὰ μὲν αὔξεις Fr. inc. CLX. 3. φιλόπλουτον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν Iph. T. 413. μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας Bac. 885. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξουσα Iph. A. 1160. αὐξάνεσθε Med. 918. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. συγγὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἐν τοῖς πόνοισιν αὔξεται Sup. 323. δεῖ Διόννσον αὔξεσθαι μέγαν Bac. 183. δι' ἀριθμῶν ὁδὲν αὔξεσθαι θέλει ib. 209. μολπαὶ ηὔξοντ' ἐραταὶ El. 718. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται Fr. inc. IV. 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους Inus fr. XVI. 1. ἡ δ' ηὐξημένη Iph. A. 1248.
Αὔπνος. ἄϋπνος ὢν Med. 481. et Ion. 1077. φυσήματα ἄϋπνος τλὰς Rh. 442. ἐγὼ ἄϋπνος θάσσω Or. 83. Μῶσα ἄϋπνος Hip. 1135. Φινείδας ἀΰπνους ἀκτὰς Iph. T. 423. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. μάλα τὸ γῆρας τἠμὸν ἄϋπνον Iph. A. 4. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136.
Αὖρα, vel αὕρα. αὖρα, ποντιὰς αὖρα Hec. 444. αὖραν αὖραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1427. ναυσίπομπον αὖραν Ph. 1706. δι' ἐμᾶς ἥϊξε ποτὲ νηδύος ἄδ' αὖρα Hip. 165. τίς αὖρα; Sup. 1048. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. αὖραν ἱσίοις καραδοκῶν Tr. 456. ὑπήνεμος αὖρα Cy. 44. φρόνημα σὸν μετεσάθη πρὸς αὖραν El. 1202. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. μετρίας ἀνέμων ἠδυπνόους αὔρας Med. 839. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 7. λιπνοπόροις αὔραις ib. 411. αὔραις ἐννοτίαις ib. 433. θοαῖς αὔραις Tr. 454. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ Hel. 1471. αὔραις ἐναλίαις ib. 1475. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων El. 1148.
Αὔριον. τὸν αὔριον χρόνον Hip. 1117. εἰς αὔριον Al. 321. et ἐς αὔριον Rh. 600. τὴν αὔριον μέλλουσαν Al. 787.
Αὐτανέψιος Rh. 944. et Her. 987. αὐτανεψίω in dual. Her. 212.
Αὐτάρκης. πλεῖστον αὐτάρκη Epist. IV. τὸ αὔταρκες Epist. I. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3.
Αὐτεῖν. βοᾶν βοᾶν ἀὐτῶ Hec. 1092. ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀὐτεῖς Ph. 1277. δισσῶς ἀὐτῶ ib. 1347. τάδ' ἀὐτεῖν ib. 1546. Ἄρτεμιν ἀὐτευν (poët. pro ἀὐτεον) Hip. 168. ὑμᾶς ἀὐτῶ Rh. 668. τί χρῆμ' ἀὐτεῖς; Cy. 665. et Heracl. 646. ἀὐτει τὰν κερόεσσαν ἔχειν— ποίμναν El. 724. σφαγὴν ἀὐτεῖς τήνδε μοι ib. 757. ἰδὼν ἀὐτεῖ ib. 779.
Αὐτεπάγγελτος. ὑπέστητε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706.
Αὐτεπώνυμος. σῇ πατρὸς αὐτεπώνυμον Ph. 776.
Αὐτίκα. ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν Hec. 1049. ὡς κτενοῦντας αὐτίκα Or. 729. θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ph. 718. αὐτίχ' αἱμάξετον ib. 1308. αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' ὄσι λέξομαι Al. 323. ἡδὺ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν An 783. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα Iph. A. 332. ἀνόσια πράσσων αὐτίχ'

εὑρεθήσεται ib. 1105. αὐτίχ' ἥξει Iph. T. 1080. et Bac. 639. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. τᾶτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα Her. F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2.

Αὐτόθι Epist. V.

Αὐτοκασιγνήτα (dor. pro ήτη). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138.

Αὐτοκρατής. φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατὴς An. 483.

Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254.

Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον πεῖχοντα Cy. 643. αὐτόματον, sc. ἀπεστράφη τὸ βρέτας Iph. T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη Bac. 447. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέστατα Hel. 725.

Αὐτόμορφος. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἑτέαν χθονὸς Rh. 288.

Αὐτός. ᾧδε ἰς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. ἀνὴρ ὅδ' ἁκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. ὅστις αὐτὸς σέσωται Iph. T. 607. ᾧδε ἰς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ ib. 729. ἀκέτ' αὐτὸς ἦν Her. F. 931. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Or. 1280. Hip. 273. Iph. A. 665. et Tr. 679. ubi additur συμφορᾶς: et ita εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. sed ἐς ταὐτὸν ἧκον, manus conseruerunt, Ph. 1414. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφυ, σοφὸν δ' ἅμα ib. 502. ταὐτόν, ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; Al. 714. ἃ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τὰς τρόπας Hel. 949. conf. etiam Fr. inc. XXIV. 2 εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. ᾧδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Ion. 969. ἔλκει ὅποτ' ἐκ ταὐτὸ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361.

Αὐτοσφαγής. αὐτοσφαγῆ δύτηνον Ph. 1326.

Αὐτῇ, adverb. αὐτὴν αὐτῇ θανεῖσθαι Tr. 430. αὐτῇ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες Her. 604. αὐτῇ μέν' Hel. 1091. et μέν' αὐτῇ ib. 1409. αὐτῇ γενοίμην πέτρος Her. F. 1397.

Αὐτουργὸς Or. 918.

Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι Med. 1269.

Αὐτοφυής. σὲ τὸν αὐτοφυῆ Pi. fr. II. 1.

Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτοφώρῳ Ion. 1214.

Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ Ph. 887. παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν Iph. A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς Fr. inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ Or. 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. αὐτόχειρι Med. 1281. ἃ πόσιν ἔκανεν αὐτόχειρ El. 1159.

Αὐτοχειρί, adverb. Or. 1040.

Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. αὐτόχθονες ἔφυμεν Er. fr. I. 8. παλαιὸς ἐκγόνως αὐτόχθονας Ion. 737. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας ib. 589.

Αὐχεῖν. ἤδη νυν αὔχει Hip. 952. ὡκ αὐχῶ Al. 95. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν ib. 678. σὺ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σῶσαι An. 311. μηδὲν τόδ' αὔχει ib. 464. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς Iph. A. 412. ἃ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σε Tr. 765. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310. τὰ τῶνδ' αὐχῶ τοιαῦτ' ἔσεσθαι Her. 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς ib. 354. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν; ib. 832. ἃ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἕξεσθαι σέθεν ib. 931. μορφᾷ μόνον ηὔχεις Hel. 1384. ὡκ ἄν ποτ' ηὔχων λαθεῖν Μενέλαον ib. 1635. ηὔχεις τις εἶναι El. 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίτασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. λευκὰς λίθους ἔχοντες αὐχῶσιν μέγα Fr. inc. CCXVI. γλώσσῃ αὐχῶν τᾶδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. τὰς μέγ' αὐχῶντας δορὶ Rh. 452.

Αὔχημα Ἀργεῖον Ph. 1144.

Αὐχήν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ὑπ' αὐχένα ib. 564. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. διὰ μέσα αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1466. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων ἔκλιμε Rh. 303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. πληρᾶτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. ἀμφὶ αὐχέσι

τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200.

Αὐχμηρός. πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. αὐχμηροὶ ὀρᾷν Hel. 1556. αὐχμηρὸν ὕδας Al. 950.

Λύχμος. ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ Œd. fr. XVII. 8.

Λύχμώδης. αὐχμώδη κόμην Or. 223.

Ἀφαγνίζεσθαι. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις ἀφαγνίσηται Al. 1149.

Ἀφαιρεῖν. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπου Or. 224. ἣ κεῖν' ἀφῇρει ib. 924. βασιλέων θυμωμένων ὀργὰς ἀφῇρων Med. 456. cf. etiam v. 1150. ἄφελε, sc. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 202. ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν ib. 1309. σέμν' ἀφαιρεῖτε σέφη μητρὸς Sup. 359. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ ib. 449. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. δακρυρρόους τέκνων πηγὰς ἀφαίρει Her. F. 99. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην νόσων Inus fr. V. 6. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τάσεις Aut. fr. III. 27. γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ἀφελὼν σκαλμῶ πλάτην Hel. 1614. τὸν πάντα ὕλβον ἦμαρ ἓν μ' ἀφείλετο Hec. 285. αὖτ' ἀφαιρῶνται πάλιν Ph. 560. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1074. οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην Al. 45. Τροίαν ἀφείλω Πρίαμον An. 325. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι ib. 523. ἀφείλω πατέρας τέκνα ib. 614. ὅτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ib. 776. ἤ τις συμφορᾶς ἀφείλετο; ib. 914. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 895. ὁ γάμος οὐκ ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο Iph. T. 819. μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον ib. 1267. κἀφελῶ (i. e. καὶ ἀφελῶ) πρὸς Ἑλλάδος, sc. τὴν δάμαρτα Tr. 1034. ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δῦναι τάφῳ ib. 1146. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὃ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι Her. 902. Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο Hel. 686. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. τὸ χρεὼν ἀφείλετο ib. 1652. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη Her. F. 509. ἀφαιρεῖσθον τύχην El. 928. τὰ μὲν ἄλλα—ἐστὶν ἀφελέσθαι· ἓν δὲ ὃδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ὥστ' ἀφῃρέθη ἀκτὰς εἰσορᾷν ib. 1207. παρθένους ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην Tr. 486. ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι Hel. 944. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. ποῖα πεδ' ἀφαιρεθεὶς Her. 163.

Ἀφανής. ὡς κεῖνος ἀφανὴς κλῄζεται Hel. 125. ἀφανεῖς ὄντες Tr. 1244. ἦν ἡ δέλτος ἀφανὴς γένηται Iph. T. 757. αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἳ προβήσεται Al. 788. εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν Tr. 1322. ἀφανές, ἀφανὲς Hel. 208. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. δράσας ἀφανῆ Rh. 743. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ Œno. fr. VI. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται Phœn. fr. I. 1. περὶ τῶν ἀφανῶν Fr. inc. CLVIII. 4. ἀφανῆ adverbial. positum Hip. 1289. v. not.

Ἀφανίζειν. ὁπότε πόλεως ἀφανίσειέν τιν' ἀνδρῶν Ph. 1048. ἦν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ Iph. T. 764.

Ἄφαντος. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1496. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ Hip. 828. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. εἰς δόμους ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873.

Ἄφαρ. τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274.

Ἀφαρπάζειν σκεύη σμικρὰ Ion. 1178.

Ἀφασία. ἀφασία μ' ἔχει Iph. A. 837. cf. etiam Her. F. 515. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556.

Ἄφατος. ἄφατον, ἄφατον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 783. ἄφατα ἄχεα El. 1191.

Ἀφεγγής. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546.

Ἀφειδεῖν. ἡμεῖς ἀφειδήσαντες Iph. T. 1354.

Ἀφέλκειν. βίᾳ ξένους θεῶν ἀφέλκειν Her. 114. πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.

Ἄφετος. ἐν θεῷ δόμοισιν ἄφετος παιδεύεται Ion. 822.

Ἀφηγεῖσθαι. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186.

Ἄφθιτος. ἄφθιτον θεὸν An. 1257. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ἐξ ἀφθίτων ἄφθιτοι πεφυκότες Rh. 185. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον Iph. A. 1606. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Ἄφθογγος. ἄφθογγος εἶ Or. 956.

γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. ἄφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔχω ib. 666. ἄφθογγα ζάκη θηρῶν Hip. 646.

Ἄφθονος. οἷδ' ἄφθονοι Ph. 722. ἀφθόνῳ χερὶ Med. 612. et Rh. 772. ὡς ἄφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV. ἀφθόνῳ πληρώματος Or. 1642.

Ἀφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως ἐεδευμένα Cress. fr. IX. 6.

Ἀφιδρύεσθαι. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς Hel. 280.

Ἀφιέναι. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος Hec. 367. ἄφηκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας ἀφίησιν ὅσσων αὐγὰς Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τῷδ' ἀφίεναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν ὡς ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναί με Med. 373. φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι ib. 991. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς An. 461. ἣ σ' ἀφεῖην μὴ φρονοῦσαν ib. 847. γάμους ἀφεῖναι σοὺς ib. 974. εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τὸμὸν καλὸν ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾷν ἀφήσω ib. 839. πάντ' ἀφιέναι τρατὸν Iph. A. 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφιέναι ναῦς ib. 352. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες Her. 810. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων εὐθὺς ὄριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc. ἐμέ ib. 1012. τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι ib. 1019. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. οἷδ' ὡς ἀφιᾶσιν Her. F. 629. γόνος ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. μυρίους οἵτινας ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaëth. fr. IV. 2. ὧδ' ἀφέντ' (sc. τὰς χαλινὰς) ἐᾷν κρατεῖν, sc. τὴν γυναῖκα Cress. fr. XI. 2. τύμβον ἀγέρατον ἀφέντες Hec. 117. ἀγῶν' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ' ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ἀφεῖσα τὰς γυναικείας γόους Or. 1022. ὧδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι Iph. A. 310. ὡς ἀφήσομαι πέπλων σῶν Hel. 1645. ἀφεῖσαι, *dimissus es* Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἀφεῖνται παῖδες φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσας ἀφῇ Her. F. 866. ὅστις ἀφεθῇ Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec. 1292. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. ἀφεθέντες Epist. I.

Ἀφικνεῖσθαι. ὅτῳ δῶμ' ἐτίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. τῷ δολόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεί γ' ἀφικόμην ib. 964. ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφικόμαν ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας Ph. 360. ὅτῳ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364. πολύδακρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. ὧν ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ' ἀνδρὸς ib. 32. εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ὃς σοὶ προδοῦσα— ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. ὧδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμμέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφικέσθαι An. 802. ὅθεν ἕκατον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ τράτευμ' ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἅπιτ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμους ἀφίξομαι Tr. 490. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθε Bac. 610. εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκω ναὸν Ion. 316. εἰς ἄνδρ' ἀφίκω ib. 322. ἀφίκω εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς νεκροὺς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίζεται Meleag. fr. XVIII. 1. ἀφῖξαι αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι Hip. 284. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι Iph.

A. 319. ἀφῖγμαι ναυτικὸν στράτευμα ib. 913. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. κρείσσονας Ἰλίᾳ πόνους ἀφῖγμαι Cy. 351. ποῖον γαίας ἔρκος ὐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφῖγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα Or. 737. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν κακοῖς ἀφιγμένον Al 775. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων Her. 644. εἰς καινὰ ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην Med. 238. συμφορᾶς ἀφιγμένης Hip. 990. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57.

Ἄφιλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr. 1313. ἄφιλος ἦσθα πράσσων κακῶς Or. 719. ἄφιλος φίλων Hel. 531. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.

Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεὸς ἀφίπτατο Iph. A. 1608.

Ἀφισάναι. ἀποσῆναι δόμων Hec. 980. δόμοισιν ἀπέστα Med. 445. χρόνῳ ἀπέστη ib. 1218. δείσας ἀπέστης Sup. 316. ὐδέν μ' ἀποστήσει λόγου Iph. T. 912. ἀποσῆναι πρόσω ib. 1330. ὅ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέστη Tr. 7. ἀπέστην τῦτ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τύτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην Σατύρου Fr. inc. CXCI. 2. ἑκὰς ἀφεστὼς Her. F. 198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου Med. 1039. ἀποστᾶσα κλισμοῦ Or. 1440. ἀποστᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. κἀποστήσομαι (pro καὶ ἀποσ.) θυμῷ ῥέοντι Θρηκὶ Hec. 1054. ὐδ' ἀφίστανται φόνου Or. 1544. ὐκ ἀφίσταμαι Med. 742. ἀφιστάμεσθ' ἀεὶ Hip. 1330. ἀφίστασθ' ἐκποδὼν Hel. 1644. ὐκ ἀφίστασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ πυλῶν ἀπεστήσασθε; Ph. 1094. γραφεὺς ἀποσταθεὶς Hec. 807.

Ἄφλεκτος. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Ἄφνω. ἄφνω προσελθὼν δῶμα Med. 1205. ὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 422.

Ἄφοβος. ἄφοβος ἔχε Or. 1273. γενοίμαν ἄφοβος Ph. 243.

Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 32.

Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.

Ἀφορμᾶν. φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἦ τι τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842. Τροίας ἀφορμηθέντος Cy. 694.

Ἀφορμή. παισὶν ἀφορμὴν Med. 342. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι Her. F. 236.

Ἀφορμίζεσθαι. ᾗ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ (fut. 1. med. *deduces*) χθονὸς Iph. T. 18.

Ἄφρακτος ὅρκοις θεῶν Hip. 657.

Ἄφρατος κηλὶς Hip. 820.

Ἀφροδίτη. μέμηνε ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῶρα πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion. 1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Æol. fr. X. 1.

Ἄφροντις. τῷ θανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI.

Ἀφροντίστως Med. 914.

Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. κατὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ κατασάζοντα Καδμείαν χθόνα Sup. 587. σάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120. ἀφρὸν κατέσαζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934.

Ἀφροσύνη. ἀφροσύνῃ θανεῖν Iph. A. 1431. τῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμοῦ; Bac. 1300. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. ἀνόμου ἀφροσύνας Bac. 386.

Ἀφρώδης. στόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 220.

Ἄφρων. ἄφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489. ὐκ ἄφρων ὢν Iph. T. 574. σὺ ἄφρων Her. 361. ἄφρονα λόγον κατέβαλε Her. F. 758. ἴσω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Fr. inc. CXXXIV. 2. ἄφρων ἂν εἴην Fr. inc. CCXIV. ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἦν ἄφρονας τέκω Fr. inc.

CXLVIII. 3. ἐγὼ δ' ἄφρων, ἢ χρῆν κ. τ. λ. Med. 885. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα Al. 731. ἡ προθυμία δ' ἄφρων Her. F. 310. βουλεύματα ἄφρονα Ph. 1641.

Ἀφυδραίνεσθαι. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 97.

Ἄφυτον. τὰν Κύπριν ἀφυσαμέναν χώραν Med. 836.

Ἄφυκτος. ἄφυκτον οἴτον Med. 635. πόνων ἀφύκτων ib. 531. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς Al. 987. τύξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς Dan. 27.

Ἀφύλακτος. ἀνδρὸς νεανίου ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 2.

Ἄφυλλος. ἀφύλλου τόματος Or. 383.

Ἀφυπνίζειν. ἀφύπνισον Rh. 25.

Ἀφύσσειν. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γνάλοις Iph. A. 1051.

Ἄφωνος. εἰς τὰς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἄφωνα καὶ φωνοῦντα Pal. fr. II. 2.

Ἀχαϊκός. ἐξ Ἀχαϊκῆ τρατῆ Tr. 236. τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτριν ib. 702. ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς ib. 1017. τράτευμ' Ἀχαϊκὸν ib. 652. et 863. Ἀχαϊκὸν πόλισμα Her. 194.

Ἀχαιΐς. ἐκ τίνος νεὼς Ἀχαΐδος ἥκετε; Hel. 1560. Ἀχαΐδος γῆς El. 1285.

Ἀχαϊκός. λεὼς Ἀχαϊκὸς Hec. 510. ὄχλος Ἀχαϊκῆ τρατῆ ib. 521.

Ἀχάλινος. ἀχαλίνων τομάτων Bac. 385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. αἱ ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383.

Ἀχάλκευτος. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν Pi. fr. IV.

Ἄχαρις. ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ἄχαριν εἱλαῖον μασιζόμενος Cy. 487. χάριν ἄχαριν Iph. T. 566. ἄχαριν οἰκῆσι χθόνα Cy. 124.

Ἀχάριτος. ἀχάριτος ὅλοιθ', ὅτῳ κ. τ. λ. Med. 659. ἀχάριτοι Δαναοὶ Δαναοῖς Hec. 140. λέκτρων προδότας ἀχαρίτους Ion. 880. χάριν ἀχάριτον εἰς θεὸς διδοῦσα Ph. 1745. ἀχάριτον ὑμῶν σπέρμα Hec. 254.

Ἀχεῖν, dor. pro ἠχεῖν. ἀχοῦσι προσπόλων χέρες Sup. 72. ἀχεῖ ὕμνος εὐαχήτους Ion. 883. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3.

Ἀχελῷος. Ἀχελῴῳ δρόσον An. 167. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. Ἀχελῴῳ ῥόον Hyp. fr. X.

Ἀχερόντιος. λιμένα λιπών γε τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. λίμναν Ἀχεροντίαν Al. 445.

Ἀχερούσιος. δι' Ἀχερουσίου πόρου Her. F. 838.

Ἀχέρων. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322.

Ἀχέτας κύκνος El. 151.

Ἀχθεινός. τίς ὁ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. ἀχθεινά μοι τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240.

Ἄχθεσθαι. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. σωφρονοῦντι ἤχθετο (quod etiam ab ἔχθεσθαι esse potest) Hip. 1402. ὃ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. ἄχθομαι, εἰ μή σε σώσω Iph. A. 1414. ἠχθόμην, φίλαι Iph. T. 351. λιπὼν ἂν ἡδὲν ἀχθοίμην βίον Her. 1017. ἡ Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται Æol. fr. XIX. 2. τάδ' ἄχθονται βροτοί Hyp. fr. IV. 4. σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς Her. F. 1264. ἀχθεσθήσεσθαί σε μᾶλλον Epist. I. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II.

Ἄχθος. ἧς ἂν ἄραιτ' ἄχθος Or. 3. ἄχθος οἴκων Hip. 386. μέτριον ἄχθος Al. 887. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῆν An. 396. cf. etiam v. 475. ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις Iph. A. 682. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. et ita φίλον ἄχθος Her. F. 637. πηγαῖον ἄχθος El. 108. ὃς ἔστιν ἄχθος μεῖζον Alex. fr. VI. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. τειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710.

Ἀχίλλειος. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον Hec. 128. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείῳ τάφῳ ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et 1124. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον An. 1170. σῆμ' Ἀχιλλείῳ τρατῆ Iph. A. 241. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης Hec. 130.

Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου Hec. 24. et sic passim per totum Euripidem *Achillis* nomen occurrit.

Ἀχλαινία. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας Hel. 1298.

Ἄχλοος. ἄχλοα πεδία γᾶς Hel. 1343.
Ἄχνη. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115.
Ἀχόρευτος. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121.
Ἄχορος. ἀχόρους τοναχὰς μέλποντο An. 1038.
Ἄχος. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764. ἄχος ἐμοὶ τένειν ib. 777. τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 1. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. πρὸς ἐμὲ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη ib. 357. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια ib. 1037. πάλιν δ' ἄχη ib. 1053. ἄχεα φανερὰ ib. 1515. et El. 1192. ἄχεσι συνῳδὸς Ph. 1519. πάντα συνάγαγεν ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ib. 1574. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ Med. 205. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. οἰκτροτάτων ἀχέων ib. 649. θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270 μεγάλων ἀχέων ὑπῆρξεν An. 273. cf. etiam Hel. 163. τένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. δυοῖν ἄχη, ματέρι τ', ἔλιπες ib. 1156. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. ἄχεά τ' ἄχεσιν Iph. T. 198. et Hel. 369. ἄχεα λύπης Hel. 386. μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. in fin.
Ἄχραντον αἷμα Iph. A. 1574.
Ἀχρεῖος. δόξεις ἀχρεῖος πεφυκέναι Med. 299. γέροντ' ἀχρεῖον Her. F. 42. βίον ἀχρεῖον κεκτημένοι ib. 1302. οὐκ ἀχρεῖον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. οἳ τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν δείσασα Sup. 299.
Ἀχρήμων Med 461.
Ἄχρηστος. πόλει ἄχρηστος Her. 4. χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος Antig. fr. XII. 2. κοὐδέν γ' ἄχρηστον, οὐδὲ χρήσιμον παρὸν Iph. A. 521. πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον Iph. T. 121. ξυνέσει ἄχρηστον Tr. 667.
Ἄχρωστος. οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837.
Ἀχὼ, dor. pro ἠχώ. ποίαν ἀχῶ; Hec. 156. πέτρας ὀρείας παῖς ἀχὼ ib. 1111.
Ἀψευδής. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. ἀψευδὲς τόμα Her. 891. πτηνῶν ὀνείρων ἀψευδέστεροι Iph. T. 571. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59.
Ἀψίς. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται Ion. 88. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 2.
Ἄψοφος. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου Tr. 887.
Ἀψυχία. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις ib. 699. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας ib. 720. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην ib. 959.
Ἄψυχος. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος Med. 1162. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 952. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
Ἀωρὶ, *adverb.* Fr. inc. CLXXV. 1.
Ἄωρος. θανάτου ἀώρου Or. 1030. et θανάτους ἀώρους Thes. fr. IV. 4. θανεῖν ἀώρους παῖδας Al. 166. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας τύχης Hec. 425. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον Iph. A. 1218.
Ἀὼς, dor. pro ἠώς. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004. ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς γίγνεται Rh. 535. πρὸς ἀῦς ib. 556. λευκὸν πρόσωπον ἀῦς El. 730.

B.

Βαβαὶ, partic. exclamandi Cy. 156.
Βαδίζειν. ἴσον βαδίζειν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε βαδίσαι Epist. V.
Βαδιστὴς ταχὺς Med. 1182.
Βάζειν. μάταια βάζει Hip. 119. πολλὰ τὴν βασιλίδ' ἑσίαν κακῶς ἔβαζε Rh. 719.
Βάθος. ἐς αἰθέρος βάθος Med. 1297. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

ἀλμυρὸν βάθος πόντου Tr. 1. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. εἰς τοσοῦτον ἦλθομεν βάθος κακῶν Hel. 310.

Βάθρον. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. θάτερον λαβὼν βάθρον Iph. T. 962. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989. κλίμακος ξέτ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. Ἰλίου ἐξανατήσας βάθρα Sup. 1197. cf. etiam Hel. 1668. τενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81. σεμνὰ Πηλίου βάθρα ib. 705. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157. βάθρων ἄπο ib. 1201. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. ἧσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι ib. 47. κᾀπὶ κινδύνου βάθρα Cy. 351. πρὸς ἀγνοῖς ἑτίας βάθροις Her. F. 715. Κυκλώπων βάθρα ib. 944. αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω τρέψασα ib. 1306. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλους El. 608. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις ib. 707. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52.

Βαθύξυλος. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ Bac. 1136.

Βαθύπλουτος. εἰρήνη βαθύπλουτε Cresph. fr. IV. 1.

Βαθύς. βαθὺς Δίρκαιος ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε An. 638. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος Rh. 796. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.

Βαθύστορος. βαθυσπόρους γύας Ph. 651. et 673. ubi est γνίας.

Βαίνειν. ξίφος βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 437. πᾷ βῶ; πᾷ τῶ; ib. 1057. et ita ποῖ βῶ; πῇ τῶ; Al. 866. cf. Hec. 1079. ἀνὰ τέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. βέβακε, βέβακεν—γέννα Πέλοπος Or. 969. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 976. βέβηκε πρὸς Κλυταιμν. τάφον ib. 1185. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. βαῖν' ἔσω δόμων ib. 1524. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων ib. 155. Τύριον οἶδμα λιπὼσ' ἔβαν ib. 210. ἔβας, ἔβας—γᾶν πατρῴαν ib. 302. vid. etiam v. 1026. ἃ πρόσω βέβηκας ib. 599. βᾶθι, βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. βασιλεὺς βέβηκε ib. 868. χρόνῳ ἔβα—Θησέαν τάνδε γᾶν ib. 1052. ἃ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ σύμων ἔξω ib. 1332. ἐπὶ παῖδας ἔβα σὰς ib. 1552. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El 1210. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι Ph. 1712. μῶσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' οὐράνιόν τ' ἔβαν ib. 1720. διά μ' κεφαλᾶς φλὸξ οὐρανία βαίη Med. 145. ἃ νιν ἔβασεν Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 209. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. βαῖνε δωμάτων ἔσω ib. 1019. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. τί ποτ' ἔβα κακόν; ib. 581. ἐπ' ἀπείρονα γᾶς ἔβασαν ib. 763. θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα καρδίαν ib. 841. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει ib. 1371. βέβηκεν, οὐκ ἔτ' ἐστὶν Al. 393. μαῖα δὴ κάτω βέβηκεν ib. 395. οὐδὲ γήρως ἔβας τέλος ib. 416. ἔβα λιπὼσ' Ὄθρυος νάπαν ib. 583. ἐκ δόμων βέβηκεν ib. 770. βᾶθι κεὖθος οἴκων ib. 875. ἔβαν Πριαμίδαν An. 286. ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχῳ παλάμαις ib. 1026. Ἀγαμ. νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονὸς ib. 1062. βᾶθι ἱερῶν δαπέδων ἄπο—βᾶθι Sup. 271. sq. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. πατὴρ βαίνει πέλας ib. 1031. cf. etiam Iph. T. 460. δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1039. vid. etiam v. 1043. ὦ τέκνον, ἔβας ib. 1162. ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402. πλωτήρων εἴ τις ἔβα ib. 449. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν ib. 1109. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην ib. 1138. τέκος ἄφαρ ἔβα ib. 1274. φέρων βρέτας θεᾶς βέβηκε ib. 1478. βᾶθι πρὸς εὐνὰς Rh. 1. et. 24. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη ib. 238. ἄδικος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀδῆς ib. 555. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ ib. 577. πόθεν ἔβας; ib. 682. ἔβα κατὰ πτόλιν ib. 710. ἔνθα βαίνομεν Tr. 57. ἦδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ ib. 184. βέβακα δύσποτμος ib. 290. τίς οὐκ ἔβα νεανίδων; ib. 527. βέβακεν ὅλβος, βέβακε Τροία ib. 582. ἄρτι κᾀπ' ἐμῆ βέβηκε ib. 613. βαῖνε πύργων ἐπ' ἄκρας τεφάνας ib. 778. ἔβας ἔβας—ἆμ' Ἄλκμ. γόνῳ ib. 802. ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος ib. 806. βαῖνε λευτήρων πέλας ib. 1039. ἐπεὶ βέβηκε ib. 1145. ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδὺν Bac. 527. ἐν ᾗ βεβήκαμεν Her. 62. ἃ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων ib. 625. ὅπως βαίης πέλας ib. 657. βᾶτε,

βᾶτε εἰς δόμους Hel. 338. βέβηκεν πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις ib. 667. βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας ib. 1505. βέβηκ' ἔξω χθονὸς ib. 1531. ἔχων ναύτας βέβηκεν ib. 1538. ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1540. τὰς Καταλίας—βαίνετε δίνας Ion. 96. τίνα τύχην λαβὼν βέβηκε παίδων; ib. 749. δόμους ἔβα Λοξίου ib. 1455. βέβηκ' ἐς ᾅδου Her. F. 24. ἔβα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας ib. 410. ὦδ' ἔβα πάλιν ib. 429. βέβηκ' Ἀθήνας ib. 621. ὧδ' ἔβην' ἐπὶ ξυρᾶ ib. 630. δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους ib. 662. βέβακεν ἄναξ ὁ κλεινὸς ib. 768. πατρὸς ὕδωρ βάτε λιποῦσαι ib. 786. βέβακεν ἐν δίφροισιν ib. 880. τειχέων ἐντὸς ὲ βαίνω πόδα El. 94. ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδὶ ib. 549. πατρῴων ἀπὸ δωμάτων—ἔβασε ib. 589. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. βῆναι ἀπονητὶ δὶς σεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 6. ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 865. πρὸ δωμάτων βαίνοντα ib. 1505. Ἰσμηνῷ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. πυκνὴν βαίνων ἥλυσιν ib. 851. ἀβρὰ βαίνων Tr. 821. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου ib. 888. ἐκ τῶδε βαίνων Her. F. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα El. 320. ἔξω βαίνων τῶδε Beller. fr. XVI. 9. διὰ λαμπροτάτου βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος Med. 830. ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ ib. 1164. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. δι' ἅλα—καὶ λιμένας—βαίνουσαι Tr. 128. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ἐν ὑρανῷ βεβακὼς Her. 910. ἐν οἷς βεβηκὼς Her. F. 178. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν ὅλῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ἄστρων βεβηκυῖαν μυχοὺς Hel. 623. βὰς εἰς θάλασσαν Iph. T. 1382. ἔτλα ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν Rh. 244. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; ib. 692. ἐπ' οἰάκων βὰς Hel. 1626. εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 603. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ ib. 1166. πρόσω βάντι ποταμὸν Cresph. fr. XVIII. 1. ὑμᾶς βάντας χρὴ—φρουρεῖν Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. βᾶσα δωμάτων ἔσω Or. 301. v. etiam An. 818. βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον Med. 180. ὄρος βᾶσα Hip. 233. ἐς οἴκους βᾶσα Hel. 1093. εἰς ἴχνος βᾶσα El. 532. δόμων ἔσω βᾶσα ib. 689. οἶκος βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. (sed hoc potius ad ἀποβαίνειν pertinet) βεβᾶσιν τέκνα, βεβᾶσιν Sup. 1138. sq. ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου Iph. T. 906. βήσῃ ῥοθίοις πλάταις ib. 1133. βεβᾶσι φρῶδοι ib. 1289. οἵσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Rh. 689. λυτρὰ γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶσιν Tr. 834. ἀεὶ βεβάναι εὐτυχίᾳ Her. 610. βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς Hel. 1629. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76. ἐφ' ὅ ποτε βάσεται ib. 688. βάσομαι ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 2. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβὼς Ph. 176. ἐν μάχῃ βεβὼς Sup. 850. πῶ κυρεῖ βεβώς; Iph. T. 1285. ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς Tr. 685. ἔξω βεβὼς Bac. 645. τειχέων ἔσω βεβὼς ib. 1221. δωμάτων εἴσω βεβὼς Her. F. 955. τηλόθεν παιδὸς βεβὼς ib. 1112. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτος El. 453. κήποις ἐν καταρρύτοις βεβὼς ib. 777. ὄπισθε νῶτα Σειρὶς βεβὼς Phaëth. fr. VIII. 5. Θανάτου πέλας βεβῶσι Or. 1044.

Βαιὸς ὄλβος Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. βαιὸν (paulo post) πένθος οἴσω Rh. 974.

Βάκτρευμα. βακτρεύμασι τυφλῶ ποδὸς Ph. 1534.

Βάκτρια τείχη Bac. 15.

Βάκτρον Hec. 281. τριτοβάμονος ξενομένα βάκτρου Tr. 276. κισσίνου βάκτρου μέτα Bac. 363. βάκτρῳ ἐρείδου περιφερῆ τίβον χθονὸς Ion. 743. παρὰ βάκτροις Ph. 1542. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 108.

Βακχεία. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας ib. 232. πλαταῖσι βακχείαισιν ib. 218. ἐκερτόμει θεὸν, σάς τε βακχείας ib. 1292.

Βακχεῖος. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον Bac. 1151. βακχείῳ ποδὶ ib. 1228. ὦ φίλε Βακχεῖε Cy. 73. κατάρχομαι

νόμων βακχείων Hec. 685. βακχεῖον κάρα ib. 676. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. βακχεῖον χόρευμα ib. 658. βακχεῖον μέλος Bac. 1055. πῦρ βακχεῖον Ion. 1126. ὑπὲρ ἄκρων βακχείων Ph. 236.

Βακχεύειν. σὲ βακχεύσει συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. βάκχευε Hip. 954. et Bac. 313. βακχεύσεις ἰὼν ib. 343. ἵνα βακχεύῃτ' ἀεὶ ib. 806. δέμας ἔστεισε, κἀβάκχευσεν Ion. 1204. Λύσσα βακχεύσει Her. F. 898. ἔστι πω φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν; ib. 966. βάκχευσ', i. e. ἐβάκχευσα ib. 1142. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. τὰν βακχεύσασαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. τὰν βακχεύσασαν Κασσάνδραν Tr. 169. cf. etiam v. 341. βακχεύσα ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. ὃ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. βεβάκχευται μανίαις Or. 833.

Βάκχευμα. εὐΐου βακχεύματος Bac. 608. τοσόνδε γ' ἔξω τήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀτέλεστον ὅσαν βακχευμάτων Bac. 40. ἐν βακχεύμασιν ὅσα ib. 317. ἅμα βακχεύμασι ib. 568. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκίνεν θύρσον εἰς βακχεύματα ib 723. ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25.

Βακχεύς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357.

Βάκχη. τῆς μαντιπόλου βάκχης Hec. 123. στευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων Bac. 913. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι ib. 940. Βάκχη θεῷ Hel. 550. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ὅπως βάκχαν Hip. 550. Βάκχαις ᾇδὴν Hec. 1076. ἄθυρσοι Βάκχαι Or. 1492. ἐξόρης Βάκχας ἄγειν Bac. 51. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et saepius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. τί βακχιάζετε; Cy. 203. βακχιάζων Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553. et 716. Œn. fr. VIII. 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et βάκχιος θεὸς Bac. 67. inde pro *vino* dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἡσθεὶς βακχίῳ ποτῷ Cy. 445. βάκχι' ὄργια Bac. 996.

Βάκχος. τὰν Διογόνοιο Βάκχαν Hip. 560. κρατῆρα Βάκχαν Iph. A. 1061. Βάκχαν οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. Βάκχαν προφήτης Rh. 972. σκιρτήμασι Βάκχαν Bac. 169. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ἀντείναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα ib. 623. ὦ Βάκχε ib. 1018. καθ' ἅδε Βάκχος Her. F. 1119. Κυρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. Βάκχε Lic. fr. IV.

Βαλβίς. ἔρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίᾳ Med. 1245. τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο Her. F. 867.

Βαλιός. τὰς ζυγίας λευκοτίκτῳ τριχὶ βαλιὰς Iph. A. 222. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218. βαλιαὶ λύγκες Al. 582. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.

Βάλλειν. τὴν θανοῦσαν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνου Or. 168. ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον ib. 265. λιτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib 303. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1282. περὶ γόνυ χεῖρας ἱκεσίους ἔβαλον ἔβαλον Ἑλ ib. 1415. τὴν Ἑλλ. μάτορ' εἰς ᾇδὰν βαλεῖν ib. 1584. περὶ ὠλένας δέρα βάλλοιμι Ph. 170. βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν ib. 1188. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς τέρν' ἀδελφῷ βαλεῖν ib. 1384. τίν' ἐπὶ—ἀπαρχὰς βυλῶ; ib. 1524. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς ib. 1615. ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος βαλεῖν ib. 1663. πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν An. 293. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις ib. 1129. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. βάλλειν πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112. ὅθι βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. ὃς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαὶ Iph. T. 58. ἔβαλλον αὐτὸς ib. 326. γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ ib. 634. κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος ib.

1200. πέτρους ἐβάλλομεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γᾶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κρυνὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιὸς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν ib. 1058. τολὴν ἀμφὶ χρῶτα βαλεῖν Bac. 828. ἀρτιγένυν—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἄπο—ἔβαλλε θεὸς ib. 701. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου βάλλετε ib. 1523. ὠκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς εὐναὶ βάλλω τὰν σὰν ib. 899. τόρευμα βάλλει πρὸς ἦπαρ Her. F. 979. ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμοὺς El. 804. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ ib. 902. ἑῶν πέπλων ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίῳ τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 1. χθόνα ἥλιος χρυσέᾳ βάλλει φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. βέβληκ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφη βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχούς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσων ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικόρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρους βάλλοντες Iph. T. 319. παῖδα Θέτ. τόξοις βαλὼν Hec. 388. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὄμμασι βαλὼν ib. 1530. ὃ βαλὼν ὅτως ἅπει Al. 683. δρυὸς κορμοὺς ἐσχάρας βαλὼν ἔπι Cy. 383. εἰς μέσην βαλὼν Κύκλωπος ὄψιν ib. 457. σὲ τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας συντρίψω βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τόδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βαλόντα τέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλοῦσα ib. 287. τίς ἃ βαλοῦσα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως ib. 685. ἣν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλεῦρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῶν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. ἐπὶ κάρα τέφη βαλλομέναν Iph. A. 1513. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. τέγος βεβλημένον πρὸς ὕδας Iph. T. 49.

Βάξις. κενὴν ἀκούσας βάξιν Or. 1558. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 226. βάξις ἔτυμος ib. 357. τίς δεσπότην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν; Dan. 54.

Βάπτειν. ναῦς ἐνταθεῖσα—ἔβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Her. F. 929. τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς Hec. 610.

Βαπτός. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος Iph. T. 31. νότον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὢν βαρβάρους Ἕλλησιν ἡμᾶς πρᾶπιες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρῳ γνώμην ὑφαιρῇ ib. 833. βαρβάρῳ ποταμῷ ῥοαὶ Bac. 405. βάρβαρον τρατὸν ib. 1353. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρῳ Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρῳ νεανίᾳ ib. 672. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις Or. 485. ἔχει βαρβάρους ὀπάονας ib. 1110. βαρβάροισι δρασμοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγουσιν αἱ αἱ ib. 1396. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. ὅρισμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάροις ὕπο ὄντας ib. 1274. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὁ βαρβάρους Ἑλλήνων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμῶ Bac. 18. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια

ib. 482. βαρβάρων ἡγούμενος ib. 1332. βαρβάρους ἀφίξομαι ib. 1351. ὡ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τὰ βαρβάρων δῆλα πάντα Hel. 283. βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; ib. 606. πρὸς ἄνδρας βαρβάρους ib. 1620. βαρβάρων ὑφάσματα Ion. 1159. σκῦλα βαρβάρων El. 7. βαρβάρους ἐᾷν λέγειν Phi. fr. IX. 2. βαρβάροις δουλεύσομεν; Tel. fr. XXIII. βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. βαρβάρῳ βοᾷ Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. βάρβαρον ἀκοὰν Ph. 826. ἐκ γῆς βαρβάρᾳ Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς Med. 536. βαρβάρᾳ ἀπὸ χθονὸς ib. 1330. vid. Hel. 869. διὰ γυναῖκα βάρβαρον An. 650. cf. etiam v. 871. βάρβαρον ἰαχὰν Iph. T. 180. μακρὰν βαρβάρᾳ χθονὸς ib. 629. ἔκθησι βαρβάρᾳ χθονὸς ib. 1086. ἀτοὶ βαρβάρᾳ χθονὸς ib. 1422. βάρβαρος γυνὴ Tr. 477. et Hel. 264. βαρβάρου χερὸς τάδε Her. 132. θήραμα βαρβάρου πλάτας Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. πᾶσαν πλανηθεὶς βάρβαρον χθόνα ib. 604. βαρβάρῳ χθονὸς ἄπειροι ὄντες ib. 1048. βαρβάρου τολᾶς ib. 1144. βαρβάρᾳ κώμας λάφυρα Her. F. 417. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V. βαρβάροις ἐν εὐμαρέσι Or. 1370. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. πόλεις βαρβάρους περῶντες Iph. T. 418. βάρβαροι γυναῖκες Bac. 604. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. βάρβαρον λέχος Med. 591. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα An. 260. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74. βαρβάρου τρατεύματος Rh. 612. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. κατῆδε βάρβαρα μέλη ib. 1337. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. βαρβάροις ἐσθήμασι ib. 991. μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. βαρβάροισι λέχεσι Hel. 226. εἰς βάρβαρ' ἦθη ib. 281. βαρβάροις πυλώμασιν ib. 795. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ ib. 870. βαρβάροισι πελάγεσιν νανσθλόμενον ib. 1226. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523.

Βαρβαρῶσθαι. βεβαρβάρωσαι Or. 485.

Βάρβιτος. ὦ πυ' ὅτ' ἂν βαρβίτῳ θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι Cy. 40.

Βάρις. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297.

Βάρος. ἀγγελίας βάρος ἀραμένα μέγα Hec. 107. βάρος τι κἀν τῷδ' ἐστὶν, αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. χαλεπὸν βάρος Hip. 259. χρυσῷ βάρος ib. 621. πῷ φύγω βάρος κακῶν; ib. 878. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 354. πημάτων ἅλις βάρος Sup. 818. βάρος οὐκ ἀέριθες ib. 1125. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὅλεθ βάρος Iph. T. 416. μοὶ βάρος μέγα ib. 598. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. τρισσῶν ἁμαξῶν ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471. βάρος τῇ ζῇν Her. 201. τευχέων βάρος ib. 723. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλῳ Her. F. 123. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. πλέθτῳ βάρος El. 1287. ῥᾴτον εἶ βάρος φέρειν Plis. fr. VI. 1. συὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1.

Βαρύβρομος. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. βαρύβρομοι βρονταὶ Phœn. 190. βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156.

Βαρυδαίμων. βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν Al. 868. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 112.

Βαρύθυμος. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176.

Βαρύνειν. φίλῳ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι Al. 43. σκοτεινὸν ὄμμα μὲ βαρύνεται ib. 386. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. βαρυνθεὶς Her. 205.

Βαρύποτμος. βαρύποτμον ἄνδρα Her. 609. τύχαν βαρύποτμον Hip. 827. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354.

Βαρύς. δαίμων βαρὺς Hec. 723. et 1087. βαρὺς χόλος Med. 1266. τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν Hip. 980. βαρὺν βρόμον μεθῆκε ib. 1202. ἐμοὶ θάνατος οὐχ ὅτω βαρὺς An. 454. βαρὺς ὀημότης καὶ ξένος Sup. 894. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. ἐπικείσομαι βαρὺς Rh. 101. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. παλαίεσθαι βαρὺς ib. 674. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4. ἐκεῖνος οὐκ ἔτ' ἔσαι σοι βαρὺς El. 1119. φυγῇ βαρὺς κέαρ Dan. 63. τοῖς ξυνοῦσιν ὢν

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. βαρείας χειρὸς Hec. 1041. βαρεῖα φρὴν Med. 38. βαρεῖαν ἐχθροῖς ib. 809. ἠχὼ βαρεῖα Hip. 791. ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης ib. 819. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. τύχα βαρεῖα Rh. 728. ὦ συμφορὰ βαρεῖα ib. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. ᾗ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' ᾗ βαρὺ Ph. 1635. βαρύ μοι, κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. τὸ γῆρας ὡς ἔτ' ἐς' αὐτοῖς βαρὺ Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως Hel. 275. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. τῷδ' ἡμῖν βαρὺ ib. 209. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπῳ κακῷ Glau. fr. I. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. βαρέα φέρειν Al. 894. τὰ τῷ δαίμονος βαρέα Ion. 1375. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Βασίλεια. βασίλεια κρείσσων Med. 445. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. δέμας ἀλλόχροον βασιλείας ib. 176. φθιμένην τὴν βασίλειαν Alc. 82. βασίλεια τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο Iph. A. 599. βασίλεια, o regina Tr. 178. 341. et 966. ὦ βασίλεια El. 997. βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας ib. 988.

Βασίλειος. βασιλείων δόμων Or. 1366. et Iph. A. 863. et βασίλειος δόμος Hel. 143. et 1542. et βασίλειοι δόμοι ib. 466. κόρας τᾶς βασιλείας El. 187. βασιλείοις κόραις Bac. 746. δῶμα βασίλειον Med. 960. βασίλεια ἀμφὶ δώματα Bac. 60. βασίλεια ἀμφιβλήματα Hel. 70.

Βασιλεύειν. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν Ion. 1087. βασιλεύει χθονὸς El. 12.

Βασιλεύς. βασιλεὺς ὧδε δὴ τείχει Or. 348. βασιλεὺς βέβηκε Ph. 868. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ἀνὴρ βασιλεὺς Sup. 444. τὴν τῷ βασιλέως (scil. θυγατέρα) ἴδετε Iph. A. 591. πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ μέλει ib. 645. πείθω βασιλεῖ Rh. 993. αὐτὸν ὄντα βασιλέα Hel. 518. προσπόλοισι βασιλέως ib. 1042. ὅτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. ὄνομα τὸ τῷ βασιλέως Epist. IV. βασιλεῦ Iph. A. 43. et 140. ὦ βασιλεῦ Rh. 886. μέγας ὦ βασιλεῦ ib. 380. ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν Tr. 795. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1. ὦ βέλτιστε βασιλεῦ Epist. III. ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. βασιλέων αἷμα Or. 1397. γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Καδμείων βασιλῆας ib. 836. βασιλέων θυμωμένων ὀργὰς Med. 455. πάντα ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι Al. 130. οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. Ἰλιάδαι βασιλῆες ib. 1023. μή τις βασιλεῦσιν εἴπῃ Iph. T. 109. ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ib. 190. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες ib. 670. ὑπασπιστῶν βασιλέων Rh. 2. βασιλεῖς Τροίας Tr. 100. πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς; Her. 295. ᾗ βασιλεῦσιν εἶξας ib. 368. καθαρῶς ἔσαι βασιλεῦσιν ib. 1055. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. φίλοι βασιλῆες El. 877. παρὰ βασιλέων Epist. V.

Βασιληΐς. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281.

Βασιλικός. βασιλικῷ σηκὸν τάφῳ Pol. fr. IX. 1. βασιλικῶν δόμων ὕπερ Ph. 1336. et βασιλικὰς ἔχων δόμους El. 947. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. βασιλικῶν θαλάμων Ion. 486. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων El. 306.

Βασιλίς. βασιλὶς ἔσα Hec. 552. νύμφη βασιλὶς Med. 1003. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. βασιλὶς ὡς ἔτ' ἔτι δὴ γυνὴ ib. 778. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Rh. 718. εὐναῖσι βασιλίσι Iph. A. 1306.

Βάσις. ποδῶν βάσει Hec. 837. τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρα τιθέμενος ib. 1058. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι ib. 1069. τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἀναψύχουσι θηλύπων βάσιν Iph. A. 421. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. ὑπὸ λεοντόπων βάσιν Œd. fr. XVI. 1. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V.

Βάσαγμα δεινὸν Sup. 767.

Βασάζειν. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βασά-

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἦν πρὸ χερῶν ἔτι βατάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βατάζομεν Rh. 274. γέροντα βατάζων νεκρόν Al. 727. ἀλόχῳ χέρα βατάζων ib. 920. ἔγχος χειρὶ βατάζουσα El. 696. ἐν χεροῖν βατάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύουσα τὸν αὐτὸν Sup. 1003.

Βαυβᾶν. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλῳ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλεος ὁ βέβαιος Ph. 561. cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3. τῆς ὁ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. ὅτε πλοῦτος βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις βέβαιος, ὁ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον οὐδὲν τῆς αὐτῆ τύχης ἔχων Hel. 721. βέβαιον οὐδὲν ἔτιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι', ὁ βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τἀπὸ σοῦ El. 280. βέβαια οὐδεὶς εὐτυχεῖ Fr. inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. ὁ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405.

Βέλεμνον. φρενωμένῳ βέλεμνα An. 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος Hec. 1041. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἄτρων ὑπέρτερον βέλος ib. 531. ὃ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοῖον φαρέτρα Λοξίᾳ σώζει βέλος Rh. 979. εἴσσυτον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέπτωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀνδρὸς ὑποτῆναι βέλος ib. 1350. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib. 1217. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πολεμίων εἴργων βέλη ib. 1081. πόλλ' ὁμοῦ βέλη An. 1133. πλευμοῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν ib. 367. βέλεσί τ' ἀμφέβαλε ib. 422. ἀντίτρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Βῆμα. μὴ κῦφον αἶρῃ βῆμ' ἐς Ἄργ. τρατὸν Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθουμένη ib. 406. πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47. 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F. 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν βίᾳ Hec. 1282. βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. κλεινὴν Πολυνείκους βίαν ib. 56. βίᾳ πορθουμένας ib. 568. βίᾳ θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139. τέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1406. μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν Med. 242. ὠθήσῃ βίᾳ ib. 335. εὐνῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 886. cf. etiam v. 1165. ἐνδακοῦσαι τόμα—βίᾳ φέρουσιν ib. 1224. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. βίᾳ θυμῷ ib. 832. δαμάζει σθ βίᾳ σίδαρον ib. 984. ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 390. ἀποκτείνειν βίᾳ ib. 587. βίᾳ παρελθὼν θεὸς Sup. 231. βίᾳ δορὸς ib. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς βίᾳ ib. 472. θάψω βίᾳ ib. 560. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ ib. 692. ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν βίᾳ Iph. A. 315. βίᾳ ἄγεις ib. 319. ἑκὼν, ὁ βίᾳ ib. 361. ἔλαβες βίᾳ ib. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ ib. 1275. κἄτα ληφθῶμεν βίᾳ Iph. T. 109. εἶλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. ὁ βίᾳ λεληισμένης ib. 373. βίᾳ ἐκπέμπομαι ib. 897. βίᾳ μ' ἁρπάσας ib. 959. ἦν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. βίᾳ παῖδα φῆς ἄγειν ἐμὸν ib. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. θύελλαί μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμήσασθαι βίᾳ ib. 235. οὐδὲν ἦν τούτῳ βίᾳ ib. 257. ἤτοι βίᾳ γέ μ', οὐδὲ τοῦσδ' ἄξεις Her. 64. βίᾳ ξένος θεῶν ἀφέλκειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226. 244. 250. 255. et 287. μηδ' ὧθει βίᾳ Hel. 452. ὠσθήσῃ βίᾳ ib. 459. γαμῶμαι βίᾳ ib. 839. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Ion. 11. cf. v. 437.

ἃ βίᾳ σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων βίαν ib. 624. ἐμῇ βίᾳ λαβὼν ib. 1295. βίαν δράσῃς μηδὲν Her. F. 215. βίᾳ ἐκπεσὼν τρωτῇ λέχους ib. 555. ἃ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. βίᾳ ἔλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. ἀπεῖργον αὐτὸς βίᾳ Sis. fr. I. 10. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or. 1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη; Hip. 325. πεπρωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145. βιάζῃ μ' ὃ θέλοντα δρᾷν τάδε ib. 1119. μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται Her. 647. ψυχὴν βιάζει Her. F. 1366. μ' ἡ φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἄν τ' αὖ βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα, *pass.* vis nobis infertur Her. 71.

Βίαιος. φόνον βίαιον An. 1243. ἄνδρας βιαίους Sup. 308. δίκας βιαίων γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et χερὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν—τὸ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 1. βιαίων ἁλμάτων Hec. 1262. βίαια πολεμίων κακὰ Fr. inc. III. 3.

Βιαίως. ὦ βιαίως θανοῦσα Hip. 814 βρέφος μαστῶν βιαίως ἀποσπάσας Iph. A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. ὥθει βιαίως ib. 356. ἕλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προθεωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367. ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.

Βιαστέον. ἡμῖν ὃ βιαστέον τύχην Rh. 584.

Βίβλινος. Βιβλίνῳ πώματος Ion. 1195.

Βιόδωρος. Ἰνάχῳ—παισὶν βιοδώροις Xan. fr. vers. 3.

Βίος, vita. ἐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς Hec. 169. τὸν ἐμὸν βίον—ὃ μετακλαίομαι ib. 213. μὴ τερηθῆναι βίου ib. 338. τοῦτό μοι πρῶτον βίου ib. 350. ποῖ τελευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or. 946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. βίου τὸ πλέον μέρος Or. 203. ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463. ἀνεπίληπτον ἡσκηκὼς βίον Or. 920. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἐν ὡραίῳ ἴσαμαι βίῳ ib. 975. ὧδ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168 ἔῤῥει βίος ib. 1278. ὀὐμὸς ἐν φάει βίος ib. 1287. οἷον τέρμονα βίου ἔτλης ib. 1361. εἴη εὐτυχέτερος βίος ib. 1577. εἰς παίδων βίον ταῦτ' ἐμηχανησάμην ib. 1607. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. βίου χάριν μεθεῖσα ib. 226. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βίου ὄνησις ib. 254. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος ib. 598. ἅπαις τείνεις βίον; ib. 670. εὐκλεέστατος βίος ib. 810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου Med. 1039. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου ib. 1245. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόστασιν βίου ib. 277. ἀπαλλαχθήσομαι βίου ib. 357. ᾗ διέφθαρται βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίου ib. 383. ἀμιλλᾶσθαι βίῳ ib. 426. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. εἰ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος ib. 493. σῶσαι βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον βίου ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν ἀσφαλεῖ βίου ib. 785. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀβίωτος βίος ib. 821. ἀβίωτος βίου τύχα ib. 868. λυπρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898. cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βίου ib. 964. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. βίον συνευτυχοίην ib. 1119. ὠδέ μοι χάρις βίου ib. 1408. μετασῆναι βίου Al. 21. τίνα βίου ἐλπίδα προσδέχομαι ib. 128. σώσασθαι βίον ib. 144. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον ib. 167. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου ib. 292. τέρψιν ἐξείλου βίου ib. 348. εἰς φῶς κατασῆσαι βίον ib. 363. προλιποῦσα βίον ib. 397. τοῦτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος ib. 477. ὤλεσεν βίον ib. 537. ἐπὶ τέρμ' ἦκων βίου ib. 646. μακρὸν χρόνον βίου ib. 673. cf. etiam v. 718. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζου σὸν ib. 792. ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος ib. 805. ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἥδεσθαι βίῳ ib. 1087. βελτίω βίον ib. 1160. ὁ περίβλεπτος βίος δύλης An. 89. πικρὰν σύγχυσιν βίου ib. 291. ἁμαρτάνει βίου ib. 373. ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017. Hel. 396. ὀφθαλμὸς βίου An. 407. ἀθλίου βίου ib. 409. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίου ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib.

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίᾳ ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῆ βίᾳ ib. 953. δυσαίων ὁ βίος ib. 960. διπλῆ βίᾳ λαχόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib. 1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίᾳ ib. 20. ἀνέτρεψε βίον ib. 25. προστάτην τῆ βίᾳ τὸν δῆμον ἔχομεν ib. 449. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. κατοίκτειρον βίον ib. 1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυστυχὴς βίος ib. 851. βίον ἔχω σ' εὐδαίμονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974. μέγιτον ἐν βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην σποράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86. βίᾳ τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγάλας ἐλπίδας βίᾳ Tr. 1252. θέλειον ἀμέραν βίᾳ ib. 1331. ἄλυπος βίος Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα ib. 1005. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιζήσει βίον ib. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν βίᾳ ib. 520. τῆ μακρῆ βίᾳ Her. 448. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦσαι βίον ib. 566. et Hel. 141. et Ion. 1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980. πλανήτην εἶχεν' ἄθλιον βίον Her. 878. Ζεὺς σέθεν βίον διήνεγκε Hel. 10. βίον τερεὶς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίᾳ ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τἀναγκαῖα τῆ βίᾳ Hel. 261. τέρας ὁ βίος ib. 267. Ζυγατρὸς Ἑρμ. ἐστὶν βίος; ib. 694. βίᾳ θέλεαρ ib. 761. τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καταζῆ σεμνὸν βίον Ion. 56. ἐν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τὶς ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἄπαιδα ἀποστυγῶ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει βίᾳ ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib. 1235. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. τεθράφθαι βίᾳ ib. 1376. παρ' οἵαν ἦλθομεν τάθμην βίᾳ ib. 1514. μηκῦναι βίον Her. F. 143. τῆ βίᾳ πόθος ib. 316. βίᾳ κέλευθον ἄθεον ib. 433. μικρὰ τὰ τῆ βίᾳ ib. 503. ἐκσῶσαι βίον ib. 716. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίᾳ ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα φροντὶς βίᾳ Æol. fr. XV. πλείτη ἀρετὴ τῶθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr. XX. 3. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4. cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίᾳ Er. fr. II. 17. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. τῆ βίᾳ μεταστάσεις Œd. fr. XI. 1. ἄπαιδα καρπῶσθαι βίον Œno. fr. II. 3. φθοραὶ βίᾳ Plis. fr. VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίᾳ Rha. fr. II. 1. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον Scy. fr. II. 4. ἄτακτος βίος Sis. fr. I. 1. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ ib. 17. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ ib. 30. τὰς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεῶ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρως βίᾳ Fr. inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυστυχὲς βίᾳ Fr. inc. CL. 2. ᾧ μέλει τὰ τῆ θνητῆ βίᾳ Fr. inc. B. 12. 4. 2) victus, opes. σπάνις βίᾳ Hec. 12. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντες βίᾳ Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι πλεῖστον καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid. etiam vers. sq. βίος πολὺς ib. 861. τῷ βίῳ ἐνδεὴς ib. 873. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτήμων βίᾳ Ion. 581. βίον ξυλλέγειν El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ βίᾳ Bel. fr. XVII. 12. φειδὼ βίᾳ Hip. fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 1. ἐκλιπὼν νομὸν βίᾳ Pol. fr. I. 7. ὃς ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυρᾶς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid. etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίᾳ Fr. inc. CLXXXVII. 4.

Βιοτεύειν. ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει Al. 242.

Βιοτή, et dor. βιοτά. ὦ δυτάνε βιοτᾶς Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457. τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν τυ-

γερὰν προλιπῶσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ὀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθους; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγήρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἀγιτεύει Bac. 74. βιοτᾶς εὐπαιδος ἐχοίμαν Ion. 490. ἁπλῶν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὦ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόλῳ Ζαγρέως βιοτὰς Cret. fr. II. 12.

Βίοτος. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον Or. 206. βίοτος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. βίοτον ὀπόθεν λείψωσι τέκνοις Med. 1102. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τερπνὸν διάξειν βίοτον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλῳ βιότῳ Hip. 195. βιότῳ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίοτος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. κτητὸν βιότῳ μέρος ἐστὶν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίοτον ib. 1367. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον ib. 1377. βιότῳ πρόσσω Al. 914. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου—διεσαθμήσατο Sup. 201. ἔμμοχθον βίοτον ib. 1005. τίνα πότμον εἵληχε βιότῳ Iph. T. 914. πρώραν βιότῳ Tr. 103. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 389. βίοτος εὐδαίμων ib. 909. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίοτον ἐκ ἔτλας; Hel. 220. λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ἀλατείᾳ βιότῳ ib. 530. ἦπου προσῄτεις βίοτον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίοτον; Ion. 326. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 791. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 429. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς ib. 699. ὑποτρέφει βίοτον εἰς ἅΐδαν ib. 737. οἷσιν ὅσιον—φίλον ἐν βιότῳ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Antiop. fr. VII. 2. ὅτε βίοτον ὠφελεῖ Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βιότου Meleag. fr. XIII. 5. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τηλοῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βιότων ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιῶν. ἡδέως ζητῶν βιῶν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ ὑδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιτόνων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. ὃ βιώσιμον Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τινὰ Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. ὑκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην Bac. 1302. σωτὴρ βλάβης Her. 640. σ' ἔμηνε θεῶν τις βλάβη Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβην; ib. 1350. εἰ φέροι τινὰ βλάβην Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τῶτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει ὐδὲν ἥκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. μὲ πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. εἰσαῦτις ἔβλαψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὡς σε λόγχῃ—βλάβῃ ib. 578. ὐδένα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἃ σὲ βλάψει Her. 704. τόσδε βλάψω θανὼν ib. 1044. κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ Hel. 874. ἃ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νῶν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. ὐδὲν βλάψειν ἐοίκασιν Epist. I. ὐ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνους μηδὲν Her. 264. τοὺς φίλους βλάπτοντες Hec. 256. εἴ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μαίνοντος θεούς; Her. 265. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλαστάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι Iph. A. 594. ἐξ ἧς

Ἀτρεὺς ἔβλαστεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλαστεν Ion. 267. ἔνθ' ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν τάχυς ἔβλαστεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλαστον Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἄπο βλαστῶσι παῖδες An. 665.

Βλάστημα. τέκνων γλυκερὸν βλάστημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. τεφανῶν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205. ἐχθρᾶς λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα Her. 1006. καλὰ βλαστήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγξατο Ion. 1189.

Βλαχῆ, dor. pro βληχή. βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἠδὺ Her. F. 306.

Βλέπειν. ὃκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἰσοδον Or. 67. καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. κἄβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φίλως κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνεννετῶν Hip. 416. πῶς ἂν ὧδ' κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτὸς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κυρὰν βλέπεις ib 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vivere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι ib. 325. βλέψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. ἃ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644. ἠδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. βλέπειν φάος ib. 674. ὡς ὑμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω τείχοντα Rh. 627. ἃ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion 614. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σὲ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 163. ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον ὃκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάλματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέπουσι Inus fr. VII. 6. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθα Hec. 311. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυανωπέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔτη βλέπων Iph. A. 1577. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέποντ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φάος Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἄν σοι τήν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν βλέπων πρόσωπον Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. Ὀρέστ' σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τῷ βλέποντος (viventis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόῳ ἀκούων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσοῦσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέπουσα φῶς Hec. 668. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέπουσαν παῖδα Iph. A. 1612. βλέπουσα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὄμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς Ἄργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγους καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τάσδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. ἐλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. ὃκ ἀνακαλύψω βλέφαρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίζει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοῖ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγω' ἁπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. δινεύων βλεφάροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλεφαρά μι τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα ib. 1495. δάκρυσί μι βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον ib. 284. βλέφαρα πρὸς τάναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντρωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ἄδιτος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀῦς ib. 556. ξυνάψαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; Hel. 463. ὅτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νὺξ ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλῆμα. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοᾷν. τι βοᾷς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾷ Or. 1332. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1161. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾷ ὅρκως Med. 21. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ ib. 205. τίνα βοᾷς λόγον; Hip. 572. παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ ib. 582. βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλασα ib. 877. ὦ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾷ, —ἱστορῶν τάδε ib. 1125. βοᾷ ἱερεὺς Iph. A. 1584. τᾶς ἐκ εὐμόσυ μολπᾶς βοᾷν ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾷ κυναγὸς ὡς ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾷ Σκ. Tr. 29. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον ib. 335. βοᾷς τὸν παρ' ᾇδῃ παῖδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκέων βοᾷ ib. 829. βοᾷ, βοᾷ· μᾶτερ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς ib. 1310. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. βοᾷ· τίς μ' ἔμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾷ, βοᾷ, τενάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾶτε ib. 1048. κάρυκι βοᾷν παραδοῦναι Epig. III. 8. ὁ διφρηλάτας βοᾶτ' (i. e. ἐβοᾶτο) Iph. A. 216. λωτὸς βοάσθω ib. 438. δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Βοή. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. κλύω βοὴν ib. 1325. βοὴ κατὰ τέγας ib. 1331. βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ib. 1530. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προστόλων ἀκούομεν βοὴν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Sup. 701. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἴτησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγξατο βοήν τινα ib. 1386. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Tr. 999. θηρῶν οἷκ ἂν ἤκουσας βοὴν Bac. 1083. ἦν πᾶσ' ὁμοῦ βοή ib. 1129. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἕστηκε; Her. 73. βοὴν ἔτησε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθου φθέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠκούσατε El. 747. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοά. βοὰν βοὰν ἀΰτῳ, βοὰν Hec. 1092. ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω βοὰν Or. 148. κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. βαρβάρῳ βοᾷ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοὰν κλύουσα Ph. 308. ἧϊον βοὰν ib. 1043. ἔκλυον βοὰν Med. 131. et 135. τί μάτην τείνουσι βοάν; ib. 201. ἀκούεις βοάν; ib. 1273. ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 588. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. φονία βοὰ ib. 556. βοὰν, βοὰν Ἕλλας κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; Her. F. 910. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. κλύεις ὑπώροφον βοάν; ib. 1166. βοὰν ἔλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. ἀείδω' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικοὺς Or. 1356. βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κραναγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν ib. 1510. ὄκνον ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὕστερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμους ὁρῶ El. 963. βοηδρόμῳ σπουδῇς Or.

1571. ὑτέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441.
Βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79.
Βοιᾶια λίμνα Al. 593.
Βοιωτοί. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.
Βοιωτὸς, *nom. propr. viri* Melan. fr. XXVIII.
Βολή. ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλίου βολὰς ib. 1259. ἐφ᾽οις βολαῖς ἀελίου Ph. 173. ὠλέναιν βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίους βολὰς Tr. 92. ἡλίου βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιόνος εἰναγεῖς βολαὶ ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135.
Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. ἣν ἐκστάσωμαι βόλον El. 582.
Βορά. ὧδε πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112. δι᾽ ἀψύχου βορᾶς ib. 952. ἐν γαστρὸς βορᾷ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. νῆτις βορᾶς ib. 973. βορᾶς ἐχρημένης Cy. 88. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. μήλων βορᾷ ib. 122. βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ; ib. 127. χρόνιος εἰμ᾽ ἀπ᾽ ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρῄζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν ib. 253. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἑταίρων πλησθεὶς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναισχύντου βορᾶς ib. 415. ᾗ δώσει βορὰν Hel. 509. εὐχῇ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρων Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῇσδ᾽ ἐφ᾽ ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 429. τίκτει βορὰν Chry. fr. VII. 5.
Βορέας Θρηίκιος Cy. 328.
Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος ὃς ἔβοσκέ με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τοὺς βόσκοντας θεραπεύων ib. 183. τῇ βοσκούσῃ χθονὶ Her. 826. πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. πόθεν ἐβόσκετ᾽ Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.
Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων Hel. 1347.
Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ὑμεναίους Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδὼς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσκήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.
Βόστρυχος. παρὰ βόστρυχον Or. 1427. βόστρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ᾽ ἐκήπευσε βόστρυχον Tr. 1175. ἀέρὸν βόστρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἑταίρας βόστρυχον Cy. 499. βόστρυχος εἰλιγμένος Thes. fr. V. 7. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225. διὰ βοστρύχων ib. 1267. ξανθοῖς βοστρύχοις γανυόμενος ib. 1532. βοστρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. θεῖσα τέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βοστρύχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βοστρύχου τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βοστρύχους κεκαρμένους El. 515. βοστρύχους ὁμοπτέρους ib. 530. βοστρύχων ἀναδήματα ib. 882.
Βοτρυχώδης. βοτρυχώδεος ἀέρὰ παρηίδος Ph. 1493.
Βοτάνα ποιηρὰ Cy. 45.
Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ᾽ Ἐρυθείας Her. F. 424. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν Rh. 271.
Βοτόν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῆ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.
Βότρυς. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν Ph. 238. βότρυος ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρυος ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρυος γάνος ib. 381. βότρυος εὐθυ πῶμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσου βοτρύων Ion. 1232. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔτεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2.
Βοτρυώδης. βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσου χάριν οἴνας ib. 534.
Βυθυτεῖν. ἔνθα βυθυτεῖν πρέπει Hec. 261. μάτην ἐβυθυτοῦμεν Tr. 1242. ἵν᾽ ἡμῖν βυθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βυθυτεῖν El. 805. ὅθεν σε βυθυτῶν ἐσόψεται ib. 635. βυθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βυθυτέντων ὄντας εὐσεβεστέρους Dan. fr. XII. 7.

Βύθυτος. βύθυτον ἡμέραν Hel. 1490. βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βυθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Βυκόλος. Πάρις ὁ βυκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βυκόλον κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 1. δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν ῥοιζδήσει βυκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλως μάχεσθαι βυκόλως ἠγέμεθα ib. 305. βυκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713.

Βύλεσθαι. τύμβον βυλοίμην ἂν ἀξιώμενον ὁρᾶσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βυλήσομαι ib. 347. βύλει πεσεῖν πρὸς ὕδας ib. 405. εἴ τοι με βύλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν ἐβύλετο ib. 796. ἃ τις βύλοιτο ib. 819. βύλομαι ἀνόσιον ξένον δῦναι δίκην ib. 852. ἴδιόν τι εἰπεῖν βύλομαι ib. 978. ὃ βύλομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βύλει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βύλει σὺ μέντοι, κὐχὶ βυλήσῃ τάχα Ph. 906. τοσοῦτον σῷ τυγχάνειν βυλήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλει Hip. 517. δεινὰ βύλεται εἰς σὲ An. 62. τὸ βύλεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. τῷ βύλεσθαι θέλων ib. 338. δύναι' ἄν, εἰ βύλοιο Bac. 945. δρᾷν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βύλεσθαι δ' ἴσως Her. 692. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βύλομαι Hel. 1004. τί βυλόμεσθά γ' ἄλλο; Ion. 558. μεγάλα βύλεσθαι κακὰ Her. F. 854. ἃ δρᾷν ὐ βούλομαι ib. 858. ἔπραξε βύλησιν, ἣν ἐβύλετο ib. 1305. ἃ γῶν βύλει El. 770. χρυσὸν μάλιτα βύλομ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βύλεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, οὐδὲ βύλεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βύλεται πατὴρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βύλεται Fr. inc. XVI. 4. ὃ βύλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. ὐ βύλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐβύλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βύλεται Fr. inc. B. 28. 2. βυλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185. οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βυλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐβουλήθη τάδε Hip. 476. ἢν οὐδὲ βυληθείς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. βυληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βυληθέντες—ἐλεπτόμεσθα Hip. 1243. et sic porro.

Βυλεύειν. ἄνακτι βυλεῦσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἦν τι βυλεύσω κακὸν Hec. 870. χρηστὰ βυλεύσω' ἀεὶ Or. 771. et 907. πάντ' ἐβύλευσα ib. 1090. μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. μή τι βυλεύσῃς κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βυλεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος —ἔδρασεν, ἢ 'βύλευσεν; ib. 862. ἃ ᾽ν δοκῇ, βυλεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βύλευέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβύλευσε El. 269. σὺ τἀνθένδε βύλευσον ib. 618. τοιαῦτα βυλεύματα, εἰς ἃς ἐχρῆν ἥκιτ', ἐβύλευσεν ib. 1012. τοῦτ' ἐβύλευσεν πατὴρ Fr. inc. C. 2. βυλεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλα βυλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. βυλεύουσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαιο βυλεύσαντος εὖ Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βυλεύσασιν εὖ; Med. 874. 'Ανδρομάχην κτανεῖν—βυλεύσασα An. 808. βυλεύου τότε Or. 636. ὡς καλῶς βυλεύομαι ib. 1131. βυλεύου, ἐπείπερ εἶ σοφὸς Ph. 742. τοῦτ' ἐγὼ βυλεύσομαι Hip. 723. τὸ λῷστον σοῖσι βύλευσαι δόμοις ib. 901. ὅστις εὖ βυλεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατὴρ βυλεύεται Iph. A. 1102. βυλευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βύλευμα βυλεύσαιό τι Antiop. fr. XLII. 5. ὐδεὶς μετ' ὀργῆς ὐδὲν εὖ βυλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεβύλευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεβύλευμαι τάδε ib. 893. μὴ ὐ βεβύλευσαι καλῶς Sup. 248.

Βύλευμα. χρηστὸν βύλευμα Sup. 439. σοφὸν βύλευμα Antiop. fr. XII. 3. νεανικὸν βύλευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγους καὶ βυλεύματος Tel. fr. XV. 1. ὀκῦν κακύνῃ τοῖσδε σοῖς βυλεύμασιν; Hec. 251. ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βυλεύμασιν ib. 331. φροντίδων βυλεύματα ib. 626. ἐξισορῆσαι ὀδὸν βυλευμάτων ib. 744. ἤ πυ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βυλευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βυλεύματα Ph. 700. Ἐτεοκλέους βυλεύματ', οὐχ ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἄγ-

γιλον βωλευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ἱλεῖν βωλεύματα Med. 372. κύφως φερόσῃ κρεισσόνων βωλεύματα ib. 449. λιμὴν βωλευμάτων ib. 769. πάντα τἀμά σοι βωλεύματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βωλευμάτων ib. 886. χαιρέτω βωλεύματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βωλευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βωλεύμασι Hip. 28. et Sup. 398. ἀδεὶς ἀντιρρεῖ βωλεύμασιν Hip. 402. κακὰ βωλεύματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βωλεύμασιν ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βωλεύμασιν ib. 1406. θανασίμων βωλευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βωλευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βωλευμάτων ib. 1050. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βωλευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἵτορας βωλευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βωλεύματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βωλεύμασιν Bac. 844. τὰ Διὸς βωλεύματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βωλευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βωλευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βωλεύμασιν Her. F. 273. τοιαῦτα βωλεύματα ἐβώλευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βωλευμάτων Œd. fr. IV. 1.

Βωλευτήριον. ὀόλια βωλευτήρια An. 447. εἰς βωλευτήρια ib. 1098.

Βωλή. ἔγνως τὴν νικῶσαν βωλὴν Med. 913. καιριωτέραν βωλὴν Her. 473. βωλῆς ὀζέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρᾶς βωλᾶς El. 161. δόλιαι βωλαὶ Med. 413. ὃ μένουσι τῶν θυοσκόων βωλὰς Rh. 69. ἐν δίκης βωλαῖσιν Antiop. fr. XLII. 1. βωλαὶ ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βώλησις An. 703. ἡ βώλησις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βώλησιν, ἣν ἐβώλετο Her. F. 1305.

Βωπόρος. σφαγεῖς βωπόροι An. 1135. ἀμφὶ βωπόροισιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βῶς. βῶν ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις An. 721. βοὸς γάλα Cy. 136. βῶς ἴδεσμος Er. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βῶν μαφέντα Mel. fr. XXVIII. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βωσὶ βικόλον τραφέντα ib. 1292. βῶς ἤλθομεν νίψοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βῶς πόντον εἰσεβάλλομεν ib. 261. ἡλίῳ ἀγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βῶς εἰς ἀρύρας εἰσβαλὼν El. 79. βωσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βώταθμον. πρὸς Ἴδης βώταθμα Iph. A. 76. λιπὼν βώταθμα Hel. 29.

Βώταθμος. ἀμφὶ βωτάθμας Hel. 363.

Βωσφαγεῖν El. 627.

Βώτας. ἀνὴρ βώτας Hec. 646. Ἰδαῖον βώταν ib. 944. βώταν φόνον Hip. 537. ταθμὰς ἐπὶ βώτα An. 280.

Βωφορβεῖν. ἐβωφόρβων ξένῳ Al. 8.

Βωφόρβιον. βωφόρβια ἄγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βωφόρβια πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βωφόρβια Mel. fr. XXI.

Βωφορβός. βωφορβὸς ἥκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βωφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βωφορβὸς ἄξιος δόμων; El. 252.

Βραβεία. ὅπως κλύουσί σε κοινὰς βραβείας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τὰς λόγους Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τῷ φόνῳ γενοῦ βραβεὺς Or. 1065. βραβεὺς λόγῳ τῷδ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεὺς Hel. 710. δίκης βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύπους. βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 66.

Βραδύς. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ τείχουσα Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τῷ ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέῳ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέου βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κωφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὑποβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγχόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθεναρὸς El. 389. καρτερῷ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὦ βραχίων Her. 740. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Hec. 836. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν Ph. 1143. νέοι βραχίοσιν Sup. 738. νέων βραχιόνων ἠβητὴν τύπον Her. 858. σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν ib. 1099.

Βραχύς. βραχὺς λόγος Or. 446. et fr. inc. XC. 1. ἐν βραχεῖ χρόνῳ Ph. 924. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. βραχύς σοι—ἦν βιώσιμος χρόνος Al. 652. βραχὺς αἰὼν Bac. 395. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. εἰς βραχὺν χρόνον Her. F. 957. cf. etiam El. 940. βραχεῖ μύθῳ Er. fr. II. 5. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. γνώμῃ βραχείᾳ Hip. 644. βραχείας προφάσεως ἔδει Iph. A. 1180. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. etiam Æol. fr. IX. 1. ὅταν βλέπω βραχὺ Ion. 744. βραχὺ ἀνασέλει Or. 156. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ ib. 1103. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς, εὖ, βραχέα Iph. A. 378. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται ib. 400. ἐκ βραχιόνων, *paucioribus verbis* Sup. 478.

Βρέμειν. ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ Bac. 162. πάταγον ἀσπίδων βρέμειν Her. 832. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων Ph. 113. τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83. ἵππον ὠράνια βρέμοντα ib. 520. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962.

Βρέτας. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας Ph. 1256. cf. etiam v. 1482. βρέτας θεᾶς Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980. 986. 1179. et 1477. ἔσ' ἐν δόμοισι βρέτας Iph. T. 1040. cf. etiam v. 1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481. et 1489. βρέτας Διὸς τροπαίου Her. 936. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας El. 1254. θεῶν σνλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3.

Βρέφος. βρέφος ἦν τότε Or. 377. σπείρας βρέφος Ph. 22. ἐκθεῖναι βρέφος ib. 25. ἔτι βρέφος ib. 655. et Iph. T. 232. et 1250. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. βρέφος φονεύειν An. 300. βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914. βρέφος τεμὼν προσώρισας Iph. A. 1151. βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. βρέφος ἔλιπον Iph. T. 834. ὁ κτανὼν βρέφος Tr. 921. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; ib. 1165. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον Bac. 289. τὸ Διὸς βρέφος ib. 522. ὅτ' ἦν βρέφος Hel. 11. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἄντρον Ion. 16. βρέφος νεογνὸν ib. 31. et 280. βρέφος λέγουσιν, sc. αὐτὸν ἀφικέσθαι ib. 317. τεκοῦσα βρέφος Φοίβῳ ib. 503. νεογόνου βρέφους ib. 1339. βρέφος νήπιον ib. 1399. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν ib. 1454. δεῦρο τορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. ἔτεκον μόνη βρέφος El. 1129. βρέφος, *o infans* An. 723. βρέφη φίλια Tr. 557. βρέφη λιπούσαις Bac. 701.

Βρέχειν. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326.

Βρίζειν. ὄμμ' ὅτ' ἐκοίμισ', ὅτ' ἔβριζεν Rh. 825.

Βρίθειν. ὅλβῳ βρίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ Tr. 216. ξίφεσι βρίθων καὶ πυρὶ καὶ μάχαις Ph. 1551. πίνῳ βέβριθα El. 305. τῷ ὁ βρίθεται; Cress. fr. IX. 2.

Βρῖθος Tr. 1050.

Βρόμιος. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. Βρομίῳ παράμυσσος ἑορταῖς ib. 792. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεῷ ib. 84. cf. etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446. 536. 546. 593. 629. 725. 789. 974. et 1248. ὁ τάδε Βρόμιος Cy. 63. Βρομίῳ πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν ib. 99. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν ib. 112. Βρομίῳ πῶμα ib. 123. τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος ἐναίρει γᾶς τέκνον Ion. 216. παρὰ Βρόμιον οἰνοδόταν Her. F. 682. ὦ Βρόμιε Cy. 1. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et 584. ὦ ναξ Βρόμιε ib. 1030. 2) *adject.* βρόμιος σηκὸς Ph. 1740. βρομίῳ θύρσῳ Her. F. 890. ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. κρόταλα βρόμια ib. 1324.

Βρόμος. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. βρόμον ἐπὶ φόνιον Her. F. 1212.

Βροντή. νερτέρα βροντὴ Διὸς El. 748. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 33. βροντῆς πνεῦμα Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾷ τεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1046. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. πταμένας Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v. 599. βαρύβρομοι βρονταὶ Ph. 190. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327.

Βρότειος. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac. 542. βροτείῳ ib. 1002. λαιμῶν βροτείων Her. 822. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βροτείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτείαν Sup. 777. βροτείαν ἰσχάραν Rh. 928. ἐνστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 2. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. αἷμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T. 406. βρότειον γένος Hip. 618. et Œd. fr. XVII. 15. et βροτείῳ γένει Hel. 1354. et γένους βροτείου Sis. fr. I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. 2.

Βροτήσιος. βροτησίᾳ χερὶ Or. 271. μορφὴν βροτησίαν Bac. 4. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. θέμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1524.

Βροτοκτόνος. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ὃς ἐξὸν βροτὸν τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 86. βροτὸς εἰς θεὸν An. 1197. σκιὰν ἡγοῦμαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιστον μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. ὅθεν σ' ἐμφανῶς καλῶ βροτὸς Phaëth. fr. X. 2. ταύρου καὶ βροτοῦ διπλῆ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τἀν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὃ ῥᾴδιον βροτοῖσιν ib. 664. πολυπονωτάτην βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βροτῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀτάθμητος αἰὼν ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλεται Al. 785. χρὴ εἰπεῖν ὧδέ' ὄλβιον βροτῶν An. 100. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed contrarium vid. vers. 199. ὦ ταλαίπωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. νεῶς βροτῶν Tr. 886. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν ib. 1245. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 873. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεὸς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδὲν' αἰτιῶ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν ib. 375. ὦ θεῶν ὁδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει ib. 601. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. κοινὸς ἐτὶν οὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπηρέτην χαίρουσιν Ion. 638. κάμνουσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. περίβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμείνονες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτὸς ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. ἔχθιστος βροτῶν ib. 832. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῆς τυχὼν Dan. 9. πλεῖτα σφάλλει βροτὸς Æol. fr. III. 2. διὰ δ' ἔκρινεν—γᾶ βροτὸς Alex. fr. XII. 4. ὃς αἰσχρὸν ὁδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν ejusd. fr. XX. 1. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν ejusd. fr. XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἀρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι Antiop. fr. XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὕκρας ὁ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πᾶ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd. fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. ὦ κακοὶ τιμᾶς βροτοὶ Inus fr. IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Œd. fr. V. 2. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 1. ὁ πλεῖτα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. τὸν ὄλβον ὁδὲν ὁδαμῶ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐλπίδες ψεύδουσι βρο-

τὰς Pro. fr. VI. πόνος ἀκέτ' ἀλγύνει βροτὰς St. fr. V. 2. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὰς Tem. fr. IV. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς legitur βροτούς. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. ἓν θ' ὅμοιον ὐδὲν, ἓτ' ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. et sic compluribus aliis locis βροτοὶ pro *hominibus* occurrit.

Βροτοφθόρος. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ Or. 951. κρεμαστὸν ἅψεται ἀμφὶ βρόχον Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ δέρην ὠρανίῳ πελάσαι Al. 229. περίβαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρόχον κατεδήσατο ib. 692. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. βρόχους ἅπτειν κρεμαστοὺς Or. 1035. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους ib. 1315. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων ib. 783. χέρας βρόχοισι κεκλειμένας An. 503. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557. βᾶν ἢ λέοντ' ἦλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; ib. 721. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. βρόχοις ἀνικήτοισιν ib. 997. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν Iph. T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελῃσμένοι Rh. 74. βρόχους ἀρτωμένη Tr. 1012. μὲ βρόχοισι συνάψει Bac. 545. cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἄνευ βρόχων ib. 1172. θηρῶν βρόχους κομίζετε Hel. 1185. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι ib. 729. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107. παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. fin. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

Βρῶσις. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδητῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup. 1110.

Βύειν, vel βύζειν. τῆς θανούσης εἰς θάλαμον βύσας Al. 1058.

Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπῳ παύσας Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Βύσσινος. βυσσίνους πέπλους Bac. 819.

Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπου Or. 983.

Βώμιος. ἐφ' ᾧ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. βώμιοι πιτνοῦντες An. 357. βώμιοι ἑπισάραι Iph. T. 1284. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. cf. etiam v. 197. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93. θυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593. ἀμφὶ βωμίαν ἔπτηξε κρηπῖδα Her. F. 984. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. ἀμφὶ βωμίους λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμίους τροφὰς Ion. 52.

Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνθρώπων Epist. IV.

Βωμός. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. ὐδέν σ' ὀνήσει—ὁ βωμὸς An. 162. αἱμάτῳ θεᾶς βωμὸν ib. 259. προλείπω βωμὸν ib. 412. ἀγνὸν βωμὸν θεᾶς ib. 428. βωμῷ Θέτιδος ἀποσπάσαντές με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἕστη 'πὶ βωμῷ An. 1124. βωμῷ κενώσας ἐσχάραν ib. 1139. βωμῷ πέλας ib. 1157. Iph. A. 1427. et Her. 73. ἀμφὶ βωμὸν Iph. A. 676. et 1481. Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145. El. 792. οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα ib. 1445. ἐνδεξιώσθω βωμὸν ib. 1473. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. πρὸς βωμὸν θεᾶς ib. 1555. cf. etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν φόνῳ Iph. A. 1595. βωμὸς,—ὃ κατατάζει φόνος Iph. T. 72. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα ib. 859. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061. βωμὸς θεᾶ Her. 61. βωμὸν κατασέψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βωμὸν ib. 245. οὐκ ἂν λίποιμι βωμὸν ib. 345. βωμῷ σπανίζουσα Hel. 806. ἐπὶ βωμὸν Ion. 1255. ὅτε βωμὸς—σώσει σε ib. 1275. ὁ βωμὸν ἔπτηξεν θεᾷ ib. 1280. ἔκλειπε βωμὸν ib. 1306. τὰς ἀδίκους βωμὸν

οὐχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βωμόν ib. 1401. βωμῷ λιποῦσα ξόανα ib. 1403. βωμὸν καθίζω Διός Her. F. 48. βωμὸν πέριξ νήσαντες ξύλα ib. 243. ἐν κύκλῳ βωμῷ ib. 927. βωμὸν ἔπηξ' ὕπο ib. 974. βωμὸς Πειθοῦς Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. ἴθι πρὸς βωμὸς Hec. 146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290. ἱδὼν βωμὸς θεῶν Ph. 370. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμὸς προσῆλθε ib. 168. ἐπὶ βωμὸς ἐλθεῖν ib. 976. βωμὸς κνισσᾷν βαθύτοισι προστροπαῖς ib. 1159. ὄλοι βωμὸς θεῶν, scil. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268. ἔνθ' Ἄρτεμις βωμὸς ἔχει Iph. T. 86. βωμὸς αἰαζόντων ib. 226. βωμῶν ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμὸς ib. 404. βωμὸς μηλοθύτας ζητοῦσα ib. 1116. βωμοῖς παρίσταο ib. 1314. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο ib. 1320. λείπω βωμὸς ἐμὸς Tr. 25. ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἄξω 'πὶ βωμὸς Bac. 1356. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. ἀμφὶ βωμὸς ib. 422. βωμοί πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. προχύτας—ἔβαλλε βωμὸς (i. e. εἰς β.) ib. 804. θεῶν βωμὸς ῥυώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

Γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208. τᾷ Σιμοντίδι γᾷ ib. 641. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρῴας ib. 947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. et Al. 237. et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. φροῦδα φροῦδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδμείων γᾶν Ph. 224. ἔβας γᾶν πατρῴαν ib. 302. ἔμολε τάνδε γᾶν ib. 641. ἔξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄφιν ib. 674. ξυνῆψε φίλα γᾷ ib. 677. βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. ἁπάντων γᾶ τροφὸς ib. 693. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ ib. 695. γᾶς βασιλεῦσι ib. 806. ὦ γᾶ ib. 825. γᾶς Ἐρεχθεΐδᾶν ἄπο ib. 859. γᾶς λύχνημα ib. 1026. Θηβαίαν γᾶν ib. 1052. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας ib. 1063. τὰ ἐκτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰὼ γᾶ ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497. Tr. 1302. El. 1177. σκοτίᾳ γᾷ Ph. 1735. γᾶς πατρίας τέρεσθαι Med. 653. ὦ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρων γᾶς ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν ib. 836. ἐκ πατρῴας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862. πιτνοῦντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν φίλαν Ἰνάχου θεῖτο Sup. 371. πέδον γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἴχνος ἐν γᾷ κρύψαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et Her. 622. νὶν ἅδε γᾶ—οἵσει Rh. 377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πατρῴας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχιτεύουσαν γᾶν ib. 224. εὔανδρον ὀλέζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν ib. 854. γᾷ πατρίᾳ ib. 857. ὠρανία —καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib. 114. γᾶ, *o terra* Her. 748. τᾶς πατριώτιδος γᾶς ib. 755. ὕδας γᾶς ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. Τρῳάδος ἐκ γᾶς ib. 534. Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἄχλοα πεδία γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾷ Λακαίνᾳ γᾷ ib. 1489. γᾶς τέκνον Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223. Φοιβήϊος γᾶ ib. 461. γᾷ πατρίᾳ ib. 483. τὸν γᾶς ἐνίρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἄναξ ib. 746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει ib. 795. γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807.

γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἃ τεκοῦσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.

Γᾶθεν, *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.

Γαῖα. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαίᾳ Hec. 393. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ ib. 561. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. Ἄργος γαῖαν ib. 713. γαίας ὑπερβαλόνθ' ὅρους ib. 1644. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159. πένθεα γαίας ib. 814. πατρῴαν γαῖαν σῶσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτοὺς ib. 1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019. ξίφος δικὸν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. πατρίδος ἀπόπρο γαίας ib. 1728. ἀποιμώξῃ γαῖαν Med. 32. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. εἰ φεύξομαι γαῖαν ib. 512. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537. ἄγουσιν ὁ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξειμι γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοις ib. 875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. προσβλέπεις γαῖαν ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων ib. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν ib. 941. ἔξερρε γαίας ib. 973. εἰσορᾷς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἐρεχθέως ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib. 1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272. ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. γαῖα Φθιὰς ib. 926. πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. σκῆπτρα ἐρρέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χώματα γαίας Sup. 54. ἐλαύνων' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib. 206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. ἐς γαίας μυχὸς ib. 1205. ἐπὶ τὴν γαῖαν Iph. A. 600. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy. 303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526. et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὕπερ Iph. A. 1554. γαίας ἐν νώτοις Iph. T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιήτιδα γαῖαν ib. 397. γαῖα μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν ib. 1266. ἵτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh. 154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44. ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν ib. 430. χαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. πῦ γαίας Tr. 190. φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λάκαιναν ib. 1109. γαῖά σε δέξεται ib. 1227. χερσὶ γαῖαν γλίπτουσα ib. 1306. γόνυ τίθημι γαίᾳ ib. 1308. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. τὸ γηγενὲς δρ. ἔσπειρ' ὄφ. ἐν γαίᾳ θέρος ib. 1025. πρὸς ὀρ. καὶ γαῖαν ἐτήριξε φῶς ib. 1081. τίνες ἔχουσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν ἥκομεν ib. 278. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. τόσδε εἰς γαῖαν παρεὶς ib. 154. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις βούλεται προσωφελεῖν ib. 330. γαίας ἔρκος ib. 442. ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν ib. 497. ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 75. γαῖαν εἰς ἄνολβον ib. 254. Λακεδαίμονος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502. παρόντα γαίᾳ ib. 833. κοινός ἐστιν οὐρανὸς—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ib. 1450. γαίας ὅτ' ἄγαν πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147. πρόσω γαίας Ἑλλανίας ib. 797. γαίας μεσσήρεις ἕδρας ib. 910. σπονδὰς δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ὅτε γαίας ὄρ' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἥξειν γαίας ὕπο ib. 296. Ἀργείας ὄρους γαίας El. 411. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ γαίας ib. 535. γαίας τυραννεύσουσιν ib. 877. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X. 1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίστη Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. Καλυδῶν ἥδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἑρᾷ ὄμβρου γαῖα Œd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers. 10. δῶμα γαίας κλειτὸν Pel. fr. III. 2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαῖα,

o terra Al. 248. ὦ γαῖα El. 867. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. ὦ γαῖα μῆτερ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ γαῖα πατρὶς Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. ὦ γαῖα Κάδμε Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμε γαῖα ib. 754. in plur. γαίας χλοηφόρους Ph. 649.

Γάλα. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος Or. 115. γάλακτος παρὰ ματοῖσιν Ph. 1525. ῥεῖ γάλακτι πέδον Bac. 142. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. γάλακτος ἑσμὸς εἶχον Bac. 709. γάλακτι ζῶσι Cy. 122. βοὸς γάλα ib. 136. πηκτῷ γάλακτος ib. 189. γάλακτος κρατῆρες πλέῳ ib. 215. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα ib. 326. γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Ion. 318. γάλακτι ὡς ἐπίσχον τροφεῖα ib. 1492. ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι Her. F. 1266. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότας ἀνὴρ El. 169.

Γαλάνεια, dor. pro γαλήνεια Hel. 1474. γαλαντίᾳ χρησάμενοι Iph. A. 546.

Γαλήνη. κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν Or. 726. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. γαληνίζει φρένα Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. εἰς ξένους γαληνὸς ἦσθα Iph. T. 345. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων Hec. 1160. γαλήν' ὁρῶ Or. 279.

Γαμβρός. πέντα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 642. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986. Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενῆ Rh. 167. κοιράνοισι γαμβρὸν πίλειν ib. 198. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς εἰκέλησαι Pro. fr. VIII. 2. ἐισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et Sup. 132. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 635. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. πρὸς παρόντας γαμβρὸς ib. 740.

Γαμεῖν. γαμεῖ Ἑλένην Or. 19. ἃς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις ib. 1409. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην ib. 1654. ὃς εἴσεται γαμεῖν νιν, ὃ γαμεῖ ποτε ib. 1655. γαμεῖ Λάϊός με Ph. 13. γαμεῖ τὴν τεκοῦσαν ib. 53. κακῶς γῆμαι ib. 384. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. γαμεῖν γάμον ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017. et Melan. fr IX. 1. γῆμαι λέκτρα βασιλέως Med. 594. ἠξίουν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1341. γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα Al. 373. γαμεῖν ἐκ ἄξιον ib. 631. ἣν ἔγημεν ἀντιδὼς ib. 959. ὃ γαμεῖς; ib. 1092. γαμεῖ τίς νιν; An. 347. φίλων ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν ib. 976. γῆμαι θέλων ib. 1063. γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεὼν ib. 1280. πικρὰν Φοίβου φάτιν ἔγημας Sup. 835. τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα Iph. A. 835. ἔγημες ἄκουσάν με ib. 1149. Οἰνομάου γαμεῖ κόρην Iph. T. 2. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν ib. 538. μειζόνων γαμεῖν Rh. 168. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον ib. 357. ἔγημε τὴν Διὸς ib. 398. ἣν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν Her. 300. θηρᾷ γαμεῖν με Hel. 63. ἦ γαμεῖν τις τἄμ' ἐβουλήθη λέχη; ib. 790. μὴ Πάρις γήμειέ σε ib. 1688. πόσις τίς σ' ἔγημε; Ion. 289. σὸν γαμεῖ λέχος; ib. 297; ἔγημε—Ἀλκμήνην Her. F. 1260. κἄγημας αἰσχρῶς μητέρα El. 916. γαμεῖ πονηρὰν ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ Alex. fr. XI. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε Cress. fr. IV. 1. ὡς ἐπίστανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. Ἀλθαίαν γαμεῖ Meleag. fr. I. 4. κἂν —γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Œd. fr. II. 3. εὖ γὰρ ὡς γαμεῖν ἔχεις Phi. fr. XI. 2. ὠκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. παρθένος βίᾳ γαμῶν Ion. 437. μῶν γαμοῦσα; Med. 606. ἀπ' εὐγενοῦς γήμας Or. 1677. παῖδα γήμας Κύπριδος Ph. 7. γήμας Κρέοντος παῖδα Med. 19. μὴ γήμαντα κτάνῃ ib. 42. cf. etiam v. 288. γήμας τύραννον ib. 877. μή ποτε γήμας Al. 883. γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ Rh. 167. γήμας μὴ Tr. 398. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην ib. 1219. σὲ γήμας Ion. 813. οὐχ ἕξεις κακὴν γήμας El. 920. ἀνόσιον γήμας γάμον ib. 926. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη ib. 936. 2) Med. γαμεῖσθαι. ἢ γαμοῦμαι παιδὶ σῷ; Ph. 1667. εἰ γαμοίμην ib. 1678. ἣν ἐγήματο Med. 262. γάμος γαμεῖσθαι Tr. 347. ὅπως νυμφίῳ γημώμεθα ib. 445. εἰς τύραν' ἐγημάμην ib. 474.

γαμῆται βίᾳ Hel. 839. Πόθῳ γαμεῖται Ion. 58. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γαμουμένην δρᾶσειν τι Med. 288. πέμπειν Ἀχ. θυγατέρ' ὡς γαμουμένην Iph. A. 100. cf. etiam v. 362. et 905. πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη Cy. 180. ἃ γαμουμένα Tr. 313. τὰς γαμουμένας Iph. A. 1108.

Γαμέτας. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας—γαμέτα Sup. 998. ὁ σὸς εὐναῖος γαμέτας ib. 1028. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312.

Γαμήλιος. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου Med. 673. γαμηλίους εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1026. ἀντὶ γαμηλίου λέχους Or. 1050. μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352.

Γάμος. ζῆλον ὁ σμικρὸν γάμου ἔχουσα Hec. 352. γάμος, ὁ γάμος ib. 948. γάμου ἐσφάλης Or. 1078. ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. ὁ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ib. 584. γαμεῖν γάμον Med. 587. cf. etiam v. 626. εἴ σοι γάμον κατεῖπον ib. 589. ὅποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. νέῳ γάμῳ πόθος ib. 1090. ὁ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν ἠγάγετο An. 103. ὦ γάμος, ὦ γάμος ib. 1187. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. γάμον Νηρηΐδος ib. 1078. Ἰναχίδαις γάμον ib. 1088. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. γάμος ὡς ἐσθλὸς ib. 819. γάμον τείχει συνάψων ib. 1228. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. Ἑλένης δυστυχέστερον γάμον ib. 357. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. τοσόνδ' ὑμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα ib. 932. γάμον θεῶν τινος πειρωμένη ib. 979. τὴν ὥραν γάμου Her. 579. γάμον ἰεῖσα γοερὸν Hel. 188. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν ib. 241. γάμον ἄγαμον ib. 696. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. δύστηνον γάμον Ion. 941. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γάμον τοιοῦτον λαβὼν ib. 258. ἀνόσιον γῆμας γάμον ib. 926. τίνα γάμον εἶμι; ib. 1199. τοῖσδε μελήσει γάμος ib. 1342. κρείσσων πλουσίου γάμου Ar. fr. XX. 2. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικὸς Fr. inc. L. 1. γυναικεῖον γάμον φρουροῦντας Fr. inc. B. 15. 1. ἀπὸ θεογόνων γάμων Or. 346. γάμοι ὅσοις εὖ καθεστᾶσι ib. 601. δολίοισι γάμοις ib. 1009. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. γάμοισι ζυγέντα ib. 339. γάμων ἑπακτὰν ἄταν ib. 345. φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. γάμοις εὐρεῖν βίον ib. 403. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους ib. 414. ἆρ' εὐτυχεῖς τοῖς γάμοις; ib. 427. Διὸς γάμοισι ib. 653. γάμος ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι ib. 764. Ἅιμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι ib. 951. γάμος δυσγάμους ib. 1054. γάμων τῶν σῶν ib. 1362. γάμοις ἔζευξ' Ἀδράστου παῖδα ib. 1374. ὦ γάμος ἐμὸς προδόντε ib. 1445. γάμων φερνὰς δαΐδες Αἵμονι ib. 1581. εἰς γάμους σοὺς ib. 1666. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. πικρὸς καὶ λυγρὸς γάμος Med. 399. τοῖς Ἰάσονος γάμοις ib. 405. vid. etiam v. 1235. γάμος τυράννων ib. 778. γάμος ἀλλοίους ib. 910. ὁ σοὶ προθεὶς γάμος ib. 1356. νεοδμῆτες γάμοι ib. 1366. πικρὰς τελευτὰς γάμων ib. 1388. ὁ ψαύει γάμων Hip. 14. ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. ἅψασθαι γάμων ib. 1026. γάμων πάρος ib. 1425. σὸς διαφθείρῃ γάμος Al. 317. γάμοι Θεσσαλῶν ib. 954. ἐρμήνευμα Νηρῇδος γάμων An. 46. τὴν μίαν μοι τεργέτω πόσις γάμους εὐνὰν ib. 470. σῶν τερηθεὶς γάμων ib. 982. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλεσαν θεοὶ ib. 1319. εὐναίοις γάμοις ib. 1246. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. πικρὸς ἐσεῖδες γάμος ib. 833. ἴτω φῶς, γάμοι τε ib. 1025. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. τοιοῦτος γάμος γήμειας ib. 463. γάμος ἐξαιρέτος ib. 485. εἰ γάμων ἁμείρομαι ib. 486. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. ἔδαισαν Πηλέως γάμους ib. 707. cf. etiam v. 720. ἄζυγες γάμων ib. 805. ποίους γάμους φῂς; ib. 837. μνηστεύω γάμους ὄντας ib. 847. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης ib. 907. γάμος ἐχόρευσαν ib. 1057. τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων ib. 1342. τῶν γάμων ἥσσονα ib. 1354. τὸν ὑβρισθέντας γάμους μετελθεῖν Iph. T. 13. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλ-

λέως ib. 25. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. εὐδοκίμων γάμων ib. 1144. ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς Tr. 319. ᾄδω-χεῖς ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. γάμους γαμεῖσθαι ib. 347. γάμων μεῖζον κακὸν ib. 715. ὦ γάμοι ib. 740. γάμους ἄλλος γαμῶσι ib. 1016. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. Σεμέλην ἔζευξεν γάμοις ib. 468. ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. ἄσυλος ἦν γάμων ib. 61. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς ib. 301. ὁ θηρεύων γάμους ib. 321. ἀθλίων γάμων ib. 674. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις ib. 789. ὠνητοῖς γάμοις ib. 892. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων ib. 1247. γάμους ἑτοίμους ib. 1402. γάμων ἀγάλματα ib. 1448. τὰς γάμους συνδαίσας ἐμοὶ ib. 1455. πρὸ γάμων ib. 1493. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με ib. 1638. ὦ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις ib. 1662. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Κρέουσαν Ion. 10. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο ib. 62. γάμοι Λοξίᾳ ib. 72. δίκας βιαίων γάμων ib. 445. πικρῶν γάμων ὕβριν ib. 506. τῶν Αἰόλα ὀρεχθῆναι γάμων ib. 842. σιγῶσα γάμους ib. 868. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; ib. 946. ἅπερ ἐζεύχθην γάμοις ib. 949. γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους ib. 1092. εἰς κρυπτοὺς γάμους ib. 1524. ὦ γάμους ἔκρυπτον ib. 1543. ἐτιᾷ γάμους Her. F. 483. τὴν κοινωνὸν γάμων ib. 584. γάμους δυστυχεῖς El. 49. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν ib. 98. ὃς συνεκλέπτει γάμους τοὺς σοὺς ib. 364. τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων ib. 600. μισθῷ τοὺς γάμους ὠνημένη ib. 1090. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. γάμων ἀπείχετο Dan. 18. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. τοὺς γάμους ποιουμένους Dan. fr. VI. 2. τοὺς γάμους τοὺς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. γάμους σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. γένει κρείσσους γάμους ejusd. fr. IX. 1. ἐκ γυναικείων γάμων ib. v. 5. μετρίων γάμων ejusd. fr. X. 1. τὰ εἰς γάμους ejusd. fr. XXVI. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ὃ πάντες δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις Fr. inc. XLIX. 1.

Γαμφηλή. ὀρνίθων γαμφηλαῖς Ion. 159. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495.

Γάνος. πῶ με δέξεται γάνος Sup. 1149. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 633. βότρυος γάνος Bac. 261. et 382. Διονύσου γάνος Cy. 414. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.

Γανυμήδης. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. cf. etiam Cy. 578. et 581.

Γάνυσθαι. ἐπὶ τόξων εὐτοχίᾳ γάνυται Iph. T. 1239. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης Cy. 502.

Γαπετής. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672.

Γαπόνος ἀνὴρ Sup. 420.

Γὰρ pleonastice positum. τίς γάρ νιν ἔκτεινε; Hec. 708. vid. etiam v. 1047. 1124. et 1269. Or. 98. 723. et 1100. Med. 689. An. 591. et sic compluribus aliis locis. τί γάρ; Or. 482. ὦ γάρ; ib. 1515. τί δὴ γὰρ ἄν; ib. 1602.

Γαστήρ. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. ἐν γαστρὸς βορᾷ Sup. 865. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 219. γαστέρ' ὑπτίαν ib. 325. τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων ib. 334. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας ib. 504. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Antiop. fr. VII. 4. γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ Bel. fr. XVII. 5. ὃκ ἂν πίθοιμι γαστέρα ib. vers. 12. γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. ἡ κακῶς ὀλουμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 2.

Γαῦρος. ὡς γαῦρος Ph. 128. ἕλῃ γαῦρος Sup. 862. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι ib. 217. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. γαῦρον σπέρμα ἔχων Bel. fr. XVI. 11. οὐδὲν ὄτω γαῦρον, ὡς ἀνὴρ, ἔφυ Phi. fr. I. 4.

Γαυροῦσθαι. σκῆπτρα—γαυροῦται λαβὼν El. 322. μὴ γαυροῦ Æol. fr. XIII. 2. ξανθοῖς βοτρύχοις γαυρούμενος Or. 1532. γαυρούμενος τοῖς ἀγρεύμασι Bac. 1239. χρήμασιν γαυρούμενος Alcmen. fr. IV. 2. λαμπρῶς πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Fr. inc. XXVI. 2. cf. etiam St. fr. VII. 1. ᾧ σὺ καυθανῇ γαυρουμένη Hip. 502. θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη Bac. 1142.

Γαύρωμα κενὸν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμους Or. 1220. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα Hip. 586. οἷς χρὴ γεγωνεῖν εὐτυχοῦντα ποίμνια Rh. 270. ἐς ὃς γεγωνήσομεν Ion. 696.

Γεγωνίσκειν. ὑ γεγωνίσκων λόγους El. 809.

Γείνεσθαι. ἥ σφ' ἐγείνατο Or. 29. Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836. πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἥ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον Hip. 308. οἷς Ἄρης ἐγείνατο Al. 504. σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην ib. 684. παῖδά σ' ἡ Τιρ. Ἡλ. γείναθ' Ἀλκμ. ib. 842. ἑπτὰ κούρους ἐγεινάμεθα Sup. 964. ἥ μ' ἐγείνατο Iph. A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἥ σ' ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἡ Λάκ. Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806. ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἥρα Her. F. 1263. ἃ γεινάμην ἐγὼ El. 1019. τῶν γειναμένων Med. 1093. ἃ σὲ γειναμένα Tr. 825. Occurrit etiam in activo: ὃς ἐγείναμεν Iph. A. 399. Ad hoc verbum referendum etiam part. γεγὼς, quod ab antiquo γάω esse dicitur. Ἐκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. τοιοῦτος γεγὼς Or. 483. et Her. 816. κακὸς γεγὼς Or. 1617. πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατρὸς Οἰδίπου γεγὼς ib. 631. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. ἔχθιστος γεγὼς ib. 467. σοφὸς γεγὼς ib. 548. et ὑ σοφ. γεγὼς Sup. 219. φυγὰς γεγὼς Med. 554. ἐξ ἐμοῦ γεγὼς Hip. 943. σωφρονέστερος γεγὼς ib. 995. εὐσεβὴς γεγὼς ib. 1309. ἀπὸ Θεσσαλῶν πατρὸς γεγῶτα Al. 681. γενναῖος γεγὼς ib. 863. πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. πατρὸς κλεινοῦ γεγὼς ib. 648. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. Ἀργεῖος γεγὼς Sup. 896. Ἀτρέως γεγὼς Iph. A. 321. πατρὸς ἐκ ταυτοῦ γεγὼς ib. 406. τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam v. 901. οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς ib. 946. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; Iph. T. 495. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; ib. 509. φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγὼς Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγὼς ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς ib. 1304. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς Cy. 6. συγγενὴς γεγὼς Her. 30. πατὴρ σός τε καὶ τούτων γεγὼς ib. 213. οὐδὲν κακίων γεγὼς πατρὸς ib. 327. αὐτανέψιος γεγὼς ib. 987. ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς Hel. 948. ἔκδικος γεγὼς ib. 1036. Αἰόλου γεγὼς Ion. 64. ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς ib. 110. σὸν γεγῶτα ib. 537. γεγὼς' ἐθέσπισεν ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγὼς ib. 1436. δωρεῖται σὲ αὐτοῦ γεγῶτα ib. 1535. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ὑ κατάξιος γεγὼς El. 46. ἄπυρος χρυσοῦ γεγὼς Dan. 30. ἄνθρωπος γεγὼς Alcmen. fr. IV. 1. Chry. fr. IV. 1. et Inus fr. XX. 2. πατέρων ἐσθλῶν γεγὼς Ar. fr. XVIII. 2. ὄλβιος γεγὼς ejusd. fr. XXI. ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα φεγῶτ' (i. e. γεγῶτε, in dual.) ἀδελφῆς Hel. 1701. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. παίδων γεγώτων ib. 490. ἄλις οἱ γεγῶτες ib. 558. μυρίοισι— οὐδὲν γεγῶσι An. 320. ἀδύνατοι γεγῶτες Iph. A. 369. πατρὸς ἐσθλοῦ γεγῶτες Her. 236. δοῦλοι γεγῶτες τῆς τυραννίδος Her. F. 251. πατέρων Μυκηναίων ἄπο γεγῶσιν El. 36. μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτοῦ ib. 531. ἥσσους γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. κακοὶ γεγῶτες Œnom. fr. II. 6. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Med. 406. συγγενὴς γεγῶσά τις Al. 535. δούλη γεγῶσα An. 435. θεὰ γεγῶσα ib. 1255. εἰ γεγῶσα τυγχάνοι Iph. T. 473. ἐκ ταυτοῦ πατρὸς Ἀγαμέμν. γεγῶσα ib. 801. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. ἃ τῶν εὐπατριδῶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον; Her. F. 1175. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3.

Γεῖσσον. ῥήξας παλαιὰ γείσσα Or. 1570. κάταιθε γείσσα τείχεος ib. 1620. γεῖσσ' ἐπάλξεων ἄπο Ph. 1165. γείσσα τειχέων ib. 1187.

Γείτων Iph. T. 1258. γείτων δειράδος Καρυστίας ib. 1451. γείτονος κακοῦ πυρώσας ὄμμα Cy. 595. γείτοσιν εἴη κακὸν Hec. 1143. νεκροῖσι γείτονας

θάκους ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. Σκαμάνδρῳ γείτον' Ἰλίῳ πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλις Ion. 294. ἢ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.

Γελᾶν. φίλος ὃδεὶς γελᾷ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. μετὰ αὐλῶ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελᾶν ib. 840. φιλῶσι γελᾶν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ὃ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ὃ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελῶμαι Cy. 683.

Γελέων, *nom. pr. viri* Ion. 1579.

Γελοῖος. μισῶ γελοίους Melan. fr. XX. 3.

Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὄφλειν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. vid. etiam Sup. 846. τὸν πανύστατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄξια Al. 807. et Her. 508. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ὦ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ ib. 935. διπλᾶς ὀπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τῶ γέλωτος ἕνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. vers. 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον Epist. V.

Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμουσαν κύματος θεοσπόρῳ Alop. fr. VI. χρυσῶ γέμοντα γύαλα An. 1094.

Γεμίζειν. γεμισθεὶς ποτὶ σέλμα γατρὸς ἄκρας Cy. 503.

Γένα, pro γέννα. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.

Γενεά. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. γενεὰν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεὰν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4.

Γενέθλιος. αἷμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.

Γένεθλον. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. Νηρέως γένεθλον An. 1275. Λήδας γένεθλον Iph. A. 686. Αἰακῶ γένεθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.

Γενειάς. μή σε προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. cf. etiam Sup. 277. et Iph. A. 909. λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ τόματι Sup. 1099. προστιθεὶς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχῳ γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

Γένειον. ὦ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σὲ σῷ γενείῳ ib. 753. γενείῳ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. πρὸς γενείῳ Med. 65. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενείῳ σ' ἀντόμεσθα ib. 1247. cf. etiam Her. 228. τάζων ἀφρῷ γένειων Iph. T. 308. ὅσας γενείῳ χεῖρας ἐξηκόντισα ib. 362. γενείῳ θιγγάνων χερὶ Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.

Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.

Γενέτας, pater. εἰς γενέταν ἐμὸν ἦλυθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) filius: Ion. 916. 3) γενέται θεοί. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.

Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.

Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατὴρ Ion. 136. ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.

Γέννα. ποία γέννα; Hec. 160. Πηλεῖδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. οὐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρεν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὀδοντοφυῆ ib. 828. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. φρῆδος γέννα Iph. T. 155. ἄπαιδα γέννας ἀριστοτόκοιο Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5.

Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναίᾳ φίλᾳ ib. 1157.

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὧν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγὼς ib. 863. γενναῖον ξένον ib. 1123. τὸν Οἰκλέως γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναίῳ πατρὸς El. 369. χρὴ τὸν γενναῖον καλεῖν Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. ὦ θεᾶ ποντίᾳ γενναῖε παῖ Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναίως λόγους Her. 538. χρὴ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις τόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δόλοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόνων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίᾳ Ph. 1686. τόλμης γενναία Al. 744. δέχθ εἴσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναία εἶ Iph. A. 1412. γενναία γυνὴ Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1392. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. τῦνομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναίᾳ λήματος Hip. 206. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τῆ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τάδ' εἶπας Her. 465. γενναιοτάταν πασᾶν ἄκοιτιν Al. 996. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652.

Γενναιότης Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδεῖξαι γυναικὸς γενναιότητα Hip. 1301. χρημάτων ὧν ἂν λάβοις γενναιότητα Meleag. fr. XIV. 2. γενναιότητι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Γενναίως. εἰπὲ γενναίως Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. συστενάζειν γενναίως φίλοις Ion. 935. γενναίως ἴσως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 1.

Γεννᾷν. πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρ. πατέρα γεννῆσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γεννᾶται Her. 209. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Γέννασις. ὁ Μουσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065.

Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἦθη Ion. 735. χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Phœn. fr. III. 1.

Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—Ἄρεϊ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος ὅτε πόντος, ὅτε γᾶ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένος ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοιοῦτον ib. 893. τὸ δοῦλον γένος ib. 1115. ἡ κατήσχυνεν γένος ib. 1154. Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. γυναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπου γένος Ph. 382. τὸ γένος ὦκ ἔβοσκέ με ib. 408. ἐκ γένους δεῖ θανεῖν τῶδε ib. 947. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικείᾳ φύσει Med. 418. παντὶ ἀνθρώπων γένει ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ ὦκ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένει ib. 1304. ἐν θεῶν γένει Hip. 7. βρότειον γένος ib. 618. et Œd. fr. XVII. 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβαροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γένος ib. 728. ὦκέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. ὡχ ὧδ' ἀνάστατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. Ἀργεῖαι γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τῆ Νηρῇδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626. γένως

ποίᾳ ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὅθεν πεφύκασι γένος ib. 953. πολύμοχθον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχῆμεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένος κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἄγχιστον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῇ, sc. τιμὴ ib. 336. ὅστις εἶ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λεαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν λητῶν Cy. 11. δριμὺ Σισύφου γένος ib. 104. θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένους Πανδίονος Her. 36. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἵσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος ib. 210. γένους ἥκεις τοῖσδε ib. 214. ἃ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους ib. 480 θνησκέτω γένος ὕπερ ib. 546. πρᾶθαν γένος ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νείλου μεμπτόν ἐστί σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ὃς ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος ib. 470. ὃς ἐπείσακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὧν γένος ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φιλάτεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένους ib. 1261. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. ὄλον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. ὃς ἐν κακοῖν ἐστιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ἐκ εὐτυχοῦς Bel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκότος γένους Dic. fr. IX. 1. τὸ θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσους γάμους Melan. fr. IX. 1. θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένος βροτεῖον Sis. fr. I. 7. γένει γαυρωμένους St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. ὃς ἐν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. θῆλυ φυσῶντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἡ φύσις ἑκάτῳ τῶ γένος ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1. βέβαιον οὐδὲν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3.

Γέννς. φόνῳ ταλαγμοὶ σὴν κατέταζον γέννν Hec. 241. τέκνων γέννς σκιάζεται Ph. 63. δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε ib. 948. οἰνωπὸν γέννν ib. 1167. et Bac. 438. θήγοντες ἀγρίαν γέννν Ph. 1389. ὦ φίλιον τόμα, καὶ γέννν An. 1182. φίλημα παρὰ γέννν τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γέννν ib. 1218. πλόκαμος γέννν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γέννν ib. 697. ἀπαλόχροα γέννν Hel. 378. παγχρύσῳ γέννν Ion. 1427. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γέννν Her. F. 253. πρὸς γέννν τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκεως δίτομον γέννν Meleag. fr. VI. 6. πυρσαῖς γέννσιν ἐξανδρώμενος Ph. 32. γέννσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. διὰ ξιφῶν γενύων Hel. 1118. ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα γέννσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γέννσι Μελανίππη σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυρρὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Γεραιός. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. ὦ γεραιᾶ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατρὸς γεραιᾶ Al. 470. γεραιὸς Ἴφις Sup. 1032. τίς ἁ γεραιὸς ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέης Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατρὸς γεραιὸς τροφεὺς El. 16. γεραιὲ Her. F. 1358. ὦ γεραιὲ Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmæon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πάτερ γεραιὲ Ph. 1528. ὦ γεραιὲ πῶς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραιᾷ Ἑκάβῃ Hec. 52. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραιᾶς παρηΐδος ib. 274. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ ib. 1688. τὶς γεραιὰ προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. γεραιὰν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες

Tr. 462. γεραιὰ, *o anus*, Sup. 42. Tr. 1046. et Her. 654. ὦ γεραιὰ Hec. 389. Med. 133. Her. 888. et 911. γύναι γεραιὰ Hip. 267. ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι Tr. 1269. σάρκας γεραιὰς Med. 1217. κρίνετε—χέρας γεραιὰς Sup. 276. ματέρας γεραιὰς Tr. 832. ὦ γεραιαὶ Sup. 258. et 359. γεραιὸν ἴχνος Ph. 1710. γεραιὸν δέμας Med. 1212. et Sup. 1106. γεραιῷ κάρᾳ Tr. 277. γεραιὰ μέλη Sup. 172. et μέλεα Tr. 1305. γεραιὰ λιπὼν δέμνια Her. F. 107.

Γεραίρειν. χοροὶ Ἄτρ. ἐγέραιρον οἴκους El. 712. τίμιος γεραίρεται Sup. 553.

Γεραιτίαι. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιτίαις Or. 993.

Γεραίτιοι καταφυγαὶ Cy. 294.

Γεραίτερος. ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ Bac. 175. εἴτε τὸν γεραίτερον ib. 207. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον Cy. 101. γνῶμαι ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων Bel. fr. XXII. 2. βωλαὶ τῶν γεραιτέρων Melan. fr. XVII. 2. ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει Er. fr. II. 21.

Γεραρός. γεραρῶν ἐκ τομάτων Sup. 42.

Γέρας. γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἧτει γέρας ib. 96. ὅτε γέρας πατρὶ—διδόντες Ph. 881. ἃς ὤπασεν Θησεῖ γέρας Hip. 45. μόνῳ ἐσὶ τῶτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν ib. 84. δορὸς γέρας An. 14. et Ion. 298. αὐτὴν ἔλαβε γέρας An. 585. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας Rh. 107. εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας ib. 169. cf. etiam v. 181. ᾧ γέρας δῶκεν Tr. 253. πέμπειν γέρας ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 43. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; ib. 876. et 896. ἐμὸν τὸ γέρας ib. 1177. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως Cy. 548. οὐκ ἔσι τῶδε παισὶ κάλλιον γέρας Her. 298. σμικρὸν γέρας El. 1003. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1.

Γεράσμιος. γερασμίῳ τριχὸς Ph. 930. ἐκ γερασμίων ὄσσων Sup. 95.

Γερήνιος. Νέστορος Γερηνίου Iph. A. 274.

Γερυσία Φρυγῶν Rh. 401. ἡ μυρία γερυσία ib. 936.

Γέρων. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 406. τί σοι πρὸς γέροντ' εἶπω πόσιν; ib. 422. γέρων εἰμὶ ib. 497. ὁ γέρων πατὴρ ib. 711. et sine artic. Med. 1220. et Alc. 823. et πατὴρ ὁμὸς γέρων Her. F. 539. γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. γέροντ' ὀφθαλμὸν ib. 528. γέροντι πατρὶ ib. 985. συγγνωστὰ γέροντι Ph. 1002. γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω ib. 1095. γέροντος Οἰδίπου νεανίαι ib. 1249. et 1369. ἥκω μέτα γέρων ἀδελφὴν γραῖαν ib. 1328. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας ib. 1715. τὸν γέροντα τύμβον Med. 1209. cf. etiam Her. 167. Πιτθεῖ τῷ γέροντι Hip. 691. γέρων νεκροπομπὸς Al. 442. γέρων ὢν ib. 638. γέροντα βατάζων νεκρὸν ib. 727. ζῶντος γέροντος An. 23. γέρων ἐκεῖνος ib. 80. γέρων, γέρων εἶ ib. 679. γέροντά σ' ὁρῶντες ib. 755. γέρων εὔψυχος ib. 765. γέρων Πηλεὺς ib. 915. τῷ γέροντος ἡττήθη χερί; ib. 918. θάρσει γέροντος χεῖρα ib. 994. γέρων καὶ δυστυχὴς ib. 1203. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας ib. 1207. εὖ πως γέρων ὑπῆλθεν αὐτὸς Iph. A. 66. ἐξηγοῦ σύ μοι, γέρων γέροντι Bac. 186. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ ib. 193. Σιδωνίου γέροντος ib. 1024. σὺν τῷ γέροντι ib. 1222. et Her. F. 1009. τὸν γέροντα ᾠδεῖς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1309. βαρβάρους ἀφίξομαι γέρων μέτοικος ib. 1352. γέροντα πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 225. ἴδετε τὸν γέροντα ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 75. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος ib. 130. γέροντος ἀνδρὸς θανόντος ib. 467. Ἰόλεως τοῦ γέρων; ib. 630. vid. etiam v. 793. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. γέροντα πατέρα οὐκ ἤσχυνας Hel. 726. γέρων τις ἐσὶ Καδμείων λόγος Her. F. 26. γέροντ' ἀχρεῖον ib. 42. γέρων γέροντα παρακόμιζε ib. 126. τί πρὸς γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι ib. 556. ἀμύνειν γέροντι ib. 575. γέρων ἀοιδὸς ib. 678. et 692. πρὸς γέροντος ἵππείου φόνου ib. 1001. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων El. 287. cf. etiam v. 853. ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι ib. 421. ῥυσσῷ γέροντι ποδὶ ib. 490. ἅπαις γέρων φεύγει Alcmæon. fr. IX. 1. γέροντι οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. γέροντι νυμφίῳ Phœn. fr. IV. 3. ἐλεῆσαι γέροντα Epist. I. ὁ Πελλαῖος γέρων Epist. III. γέρον, o senex Hec. 507. et 516. Ph. 171. An. 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. Sup. 1078. Iph. A. 16. Bac. 1319. Cy. 145. et 228. Her. 88. 334. 344. 502. et 549. Ion. 804. 947. et 999. Her. F. 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. El. 531. 618. 630. et 664. ὦ γέρον Or. 543. et 584. Ph. 137. 143. et 922. An. 573. Iph. A. 890. Cy. 193. Her. 81. Hel. 968. Ion. 934. et 967. Her. F. 308. et El. 524. ὦ φίλτατε γέρον Ph. 161. ὦ γέρον Αἰακίδα An. 791. γέρον Πηλεῦ ib. 1074. ὦ—δυστυχὴς γέρον ib. 1215. γέροντε δύο Bac. 365. ὑμοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. ἐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες An. 308. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὼς γέροντας ib. 646. ὦ γέροντες ib. 762. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων Sup. 722. γέροντας δὶς εἶναι ib. 1081. cf. etiam v. 1085. γέρυσι σημῆναι Rh. 880. γέροντες ὄντες Bac. 189. γέροντες ἐσμὲν Her. 636. ὁμῶ γέροντες καὶ νέοι Her. F. 455. γέροντες οὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2. ἡ Ἀφρ. τοῖς γέρουσιν ἄρξεται ejusd. fr. XIX. 2. τηρεῖν ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. γέροντες, o senes Her. F. 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123. ὦ γέροντες ib. 503. 728. et 1054. Καδμεῖοι γέροντες ib. 1042.

Γεύειν. σὲ γεύσω ἄκρατον μέθυ Cy. 149. γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πένθης γεύομαι πικρῶ Al. 1072. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. γεῦσαί νυν Cy. 155. γεύσωμαί τ' ἔτι ib. 556. ποτῶ ἐγεύσατο Ion. 1203. πόνων μυρίων ἐγευσάμην Her. F. 1353. τόλμης γεγευμένος Hip. 663.

Γεῦμα Cy. 150.

Γέφυρα. πῶς γεφύρας διαβαλῶσι Rh. 117.

Γεωργεῖν. καεαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 176.

Γεωργός. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1.

Γῆ. ὃ με γῆς ὑπεξέπεμψεν Hec. 13. γῆς ὁρίσματα ib. 16. ἐν γῇ Χερρονησίᾳ ib. 33. γῆ κακὴ ib. 592. τὼς γῆς νέρθεν ib. 791. πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω ib. 1010. γένος—ὅτε γῆ τρέφει τοιόνδε ib. 1181. γῆς τεμεῖν βλαστήματα ib. 1204. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένους ib. 1221. γῆς ὅρους Ἑλλανίδος ib. 1260. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. εἰς γῆν Ἀσίαν ib. 353. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους ib. 443. ὃ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ ib. 524. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 573. Φωκέων γῇ ib. 769. οἵπερ σώζουσι γῆν ib. 918. γῆν Ἰνάχου ib. 930. πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα ib. 956. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. εἴσω γῆς ib. 1241. ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κρατεῖν γῆς ib. 1600. ἡνίκ' ἦλθε γῆν τήνδε Ph. 5. Φοίνισσα γῆ ib. 287. γῆς ἔνερθεν ib. 508. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν ib. 988. ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται ib. 1231. ἐν γῇ πατρῴᾳ ib. 1457. Al. 167. Tr. 389. Hel. 1108. πύργους γῆς Ἰωλκίας Med. 7. γῆν Κορινθίαν ib. 10. ὅτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον ib. 27. γῆς Κορινθίας ib. 70. 702. et 916. ἐκ γῆς βαρβάρου ib. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et 1400. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῳδὸν ib. 668. γῆς Τροιζηνίας ib. 683. Hip. 12. et 1159. πέδον γῆς Med. 746. γῆς προδότιν ib. 1332. γῇ Σισύφου ib. 1381. γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. τίλβει κατὰ γῆν ib. 194. ὑπὸ γῆς τάρταρα ib. 1290. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. γῆς Φαρσαλίας ib. 22. ἵν' εἶ γῆς ib. 168. βαθεῖαν γῆν ib. 638. γῆς Φθιώτιδος ib. 665. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ ib. 1161. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. Μολοσσίαν γῆν ib. 1245. γῇ καλυφθῆναι Sup. 531. τὸ σῶμα εἰς γῆν ib. 534. γῆς Ἀσωπίας ib. 571. γῆν λιπὼν Φάρσαλον Iph. A. 812. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 1457. πατρίδα γῆν ib. 1558. ἃ γῆς εἰσίδν ib. 1583. γῆν Φρυγίαν ib. 1627. ἃ

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἄγνωτον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανέαν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρῴας νόστον ib. 1066. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρῴας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργείαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι Tr. 375. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτείρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθὼν ib. 748. γῇ δορὶ πεσὼν' Ἑλληνίκῳ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. γῆν τῇδ' ἐπαμπίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ οὐρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ἱδρυμένης Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῆ συνῆψαν ib. 430. γῆ πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαίμονος γῆς ἄπο ib. 481. πᾶ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ω γῆ Τρωὰς Hel. 1236. ω γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀιδίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοΐδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρὶς γῆ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίας ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὦ γῆς λόχευμα ib. 252. ὁ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν ib. 516. γῆς ἥκοντ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἶμι γῆς ὕπο ib. 1247. μὴ θιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκρὸς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκέων εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῆ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιΐδος γῆς ib. 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρῴας ὅρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 4. γῆ ἠρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἄρξουσι γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆν ᾄδω σκότος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενὴς Ph. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενὴς ib. 1138. Λῆϊτος ὁ γηγενὴς Iph. A. 259. γηγενῆ τάχυν Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τῶ γηγενοῦς Ἐριχθονίου Ion. 20. ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν τάχυς Her. F. 4. γηγενεῖς ἔπι Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενὲς δράκοντος θέρος Bac. 1024.

Γηθεῖν. ταύτῃ γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἶκος ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρούρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιὲ Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιὸς θανεῖν Al. 60.

Γῆρας. γήρᾳ δειλαίῳ Hec. 203. τὸ γῆρας εὖ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω—τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γήρᾳ τρομερὰν ποδὸς βάσιν Ph. 310. ὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. λέχος

πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. γήρως ἔβας τέλος ib. 415. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. γῆρας πολιὸν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. σώζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας ἄϋπνον Iph. A. 4. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491. τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τῷ γήρως μοι συνεκπονοῦσα κῶλον Ion. 739. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φρονῶν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὰς γάμους ποιουμένους Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œnom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Peleï. fr. V. 1. ὦ γῆρας Phœn. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἄπαιδε γηράσκειτε Al. 739. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 967. ὁ γεγήρας ἔε τινος θεηλάτῳ Ion. 1392. ὅσοι γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἄπαιδα γηράσκουσαν Ion. 619. χάριν γηράσκουσαν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med. 1033. οἳ γηροβοσκήσουσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω Sup. 923. ὦ γηροβοσκὸ ματρός Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρύεσθαι. ὃ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. εἶθε φθέγμα γηρύσαισθέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφέα γῆρυς Al. 972. γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ ib. 549. φθέγματος συνήθη γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. Ἑλλάνων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενὴς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἦν (scil. μάχην) Φλέγρᾳ γίγαντες ἔτησαν θεοῖς ib. 988. γίγασι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποίους γίγαντας οὐκ ἐξήνυσα; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γενέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρὴν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε γένετο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἄφοβος ib. 243. ἄν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1057. γενοίμεθ' εὔτεκνοι ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθα ib. 766. αὐθαδιτέρα γίγνε θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χἀτέρῳ γενήσομαι ib. 728. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σοῦ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται; Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμοῦ γενοῦ Iph. A. 646. ἃ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κἀκεῖ γενήσῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένῃ, sc. κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. κἀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ὕστω γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ib. 697. σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

οἶσθα νῦν, ἃ μοι γενέσθω; ib. 1203. ἀὼς γίγνεται Rh. 536. μηδὲ Μῶσά μοι γένοιτ' ἀοιδός Tr. 385. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω ib. 631. Διὸς κρείσσων γενῶ ib. 948. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι ib. 969. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένω ib. 1254. ὅπω βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κακὸς πολίτης γίγνεται ib. 271. πῶς γένοιτ' ἂν καλῶς; ib. 824. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνεθ' ib. 903. γίνομαι ἔννυς ib. 1268. τίς παῖς ἐγένετο; ib. 1274. ἡσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος ib. 314. οἰνοχόος μὴ γενῶ ib. 563. γενῶ τοῖσδε συγγενὴς, γενῶ φίλος Her. 230. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. ὃ μὴ γένοιτο ib. 714. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγινόμην ib. 993. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ ib. 1004. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τί σοι πλέον λυπεμένῃ γένοιτ' ἄν; ib. 330. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο ib. 364. ἰατρὸς γενῶ Ion. 740. ὁ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε; ib. 864. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. πῶ γενήσεται τόδε; ib. 981. νεανίας γενῶ ἔργοισι ib. 1041. ἔκδοτος γίνομαι ib. 1251. ἄλλοθεν γέγονας ib. 1471. ἐγένετό τις ὄρος ἐκ κακῶν ib. 1509. σοφὸς γενῶ Her. F. 189. ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ ib. 495. πάντα σοι γενήσεται ib. 603. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ib. 729. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων ib. 821. γενοίμην πέτρος ib. 1397. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ὡς ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ ejusd. fr. VI. 3. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο ejusd. fr. VII. 2. γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. et Œnom. fr. II. 2. τάχ' ἂν γένοιτο Alcmen. fr. XI. 1. βροτοῖσιν εὔκρας ὁ γένοιτ' ἂν ἡδέως Antiop. fr. XLI. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. Διὸς Ἰδαίᾳ μύτης γενόμαν Cret. fr. II. 11. ὡς ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακῆ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. γίνῃ θρασὺ Sy. fr. VII. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. γένοιτό τ' ἂν πόλλ', ὧν δόκησις ὡς ἑνὶ Fr. inc. LXXIV. 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς est βροτούς. ἥσπερ ἔνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. ἀκόλαστα γίνεται δύλων τέκνα Fr. inc. CXXX. ἄνθρωπος ἐγένω Fr. inc. CL. 2. δράκων μὴ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. πρὸς τοῖς ἔργοις γίνεσθαι Ep. V. γιγνομένης ἐλπίδος Epist. III. δὶς τόσα πυργῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὁ κείνῳ γενόμενος Or. 509. καλλίνικος γενόμενος Ph. 1259. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐξ ὧ γενόμενοι παῖδες Tr. 699. θνήσκει ὠδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 12. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. et sic porro.

Γιγνώσκειν, vel γινώσκειν. γίνωσκε ἀλκὴν κ. τ. λ. Hec. 227. τίς οἶχ' γινώσκει τόδε; Med. 85. πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. γιγνώσκω καλῶς ib. 935. et Her. 982. τὰ χρὴς' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν Hip. 380. cf. Iph. T. 491. ἐγίγνωσκον καλῶς Hip. 406. γίγνωσκε, ὡς πᾶσιν ἡμῖν καθθανεῖν ὀφείλεται Al. 420. γιγνώσκειν ὅπα Sup. 204. γινώσκομεν εἰς πῦρ βλέποντες ib. 211. ὅ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. οἷα τῆδε γινώσκω κλύων ib. 746. ὃ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 890. ὅ με γινώσκεις ὁρῶν; Her. 639. γινώσκειν φίλους Hel. 567. αὐτὸς σὺ γίνωσκε ib. 1273. ὧν γινώσκω πέρι Ion. 588. ὕποπτος ὅσα γινώσκει πόλει El. 644. νῦν γινώσκω σὲ ib. 768. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ὃ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. ἔγνωκε—συμφορᾶς ὕπο Med. 34. ἔγνωκα Iph. T. 934. ἔγνωκα κἀὐτὸς Al. 1083. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ὁ καλῶς An. 816. ἐγνώκαμεν ταῦτα Bac. 1344. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίης ἀφιέναι Dan. 43. ἔγνω σ' Ἑλένη; Hec. 243. ἔγνως ἄτην παιδὸς ib. 686. συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν ib. 776. ἔγνως Or. 1131. Ph. 990. An. 884. et 921. Rh. 281. et El. 617. ξυνετὸν μέλος ἔγνως Ph. 1511. ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω ib. 1747. ἔγνως τὴν νικῶσαν βουλὴν Med. 912. ἃ ὁ καλῶς ἔγνων Iph. A.

108. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. μίασμα ἔγνως —ποίῳ τρόπῳ; ib. 1178. εἰ σωφρονεῖν ἔγνωθ', ὅτ'—Bac. 1340. διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὑ τελευμένας Her. 820. κᾆγνων ἀγῶνα ἀγωνιώμενος ib. 992. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα Hel. 571. ὅπω ποτ' ἔγνων ματὸν Ion. 319. ποίῳ τόδ' ἔγνω—τεκμηρίῳ; ib. 349. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα Her. F. 597. τἀναντί' ἔγνων Phœn. fr. IX. 3. ὅθεν ἔγνω τὰς φόβους εἶναι Sis. fr. I. 29. σὲ τοιοῦτον ὄντα ἔγνων Epist. IV. γνῶθι τύχαν An. 126. γνῶθι ὅσ' ἐπὶ ξένας δμωὶς ib. 136. γνῶτε τἀνθρώπων κακὰ Sup. 549. τίς γνοίη λόγον; Her. 180. γνοίη ἀνθρώπου πέρι Ion. 239. εἴ μέ τις γνοίη El. 97. ὃ γνοίην ἄν ib. 283. εἷς ἂν μόνος νιν γνοίη ib. 285. ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα ib. 539. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐσ' αὐτῷ χόλος Her. F. 840. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. γνῶναι, ἵν' εἰ γῆς An. 168. τῷ τόδε γνῶναί με χρή; Ion. 1344. ὥστε μὴ γνῶναι φίλους ib. 1596. τὰς κακὰς γνῶναι Her. F. 666. γνῶναι ἔπος Sis. fr. I. 13. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. γιγνώσκων, ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις Med. 560. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 249. γινώσκων, ὅτι τρώσει νιν οἶνος Cy. 420. γιγνώσκων, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν Phœn. fr. IX. 8. ἠπάτα σε ὡς ἔγνωκότα El. 938. γνὺς τἀμπλάκημα Ph. 23. cf. v. 33. γνὺς πρόσθεν ὡς εὖ Iph. A. 388. γνὺς σῇ ψυχῇ Tr. 1171. γνόντος, ὡς ἐς Ἴλιον ἀκ ἦλθον Hel. 58. γνόντες ζῶντα Πρ. τινα Hec. 1140. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 571. γνόντας τάδε Sup. 555. παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα, καὶ μὴ γνοῦσα Dan. 14. cf. v. 33. γνώσῃ ζημίας ἀποτροφὴν Med. 1223. γνώσῃ ἀμπλακὼν Hip. 892. γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. γνώσῃ πάσχων Sup. 580. γνώσῃ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. γνώσεται τὸν Διὸς Διόνυσον Bac. 857. γνώσῃ σὺ Her. 65. ὃ γνώσεταί γ', ὃς εἰμ' ἐγὼ Hel. 824. γνώσῃ τάδ' αὐτὸς Ion. 1357. γνώσομαί σε Alex. fr. II. 2. μηδὲ γινώσκοισθέ μοι Hec. 255. γινώσκεται ἡ "μπελος τῇ 'μῇ χερὶ Cy. 564. γνωσθῇ Κρεούσῃ Ion. 72. ἐγνώσμεθ' ἑξῆς ib. 1115. ἐγνώσθη ὑπὸ γέροντος El. 852. ἐγνωσμένος σοι Tr. 237. ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Γλαῦκος, *nom. propr. viri* Or. 364.

Γλαυκός. γλαυκὴν χλόην Sup. 258. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. γλαυκᾶς ἐλαίας Iph. T. 1101. γλαυκᾶς Ἀθάνας Tr. 799. γλαυκᾷ ἐν Ἀθάνᾳ Her. 754. γλαυκὰ πόντου θυγάτηρ Hel. 1473. γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517.

Γλαυκῶπις μήνη Fr. inc. CCIX.

Γλυκερός. τέκνων γλυκερὸν βλάστημα Med. 1099.

Γλυκύς. οἶνος γλυκὺς Cy. 557. γλυκεῖα φροντὶς Med. 1036. et Æol. fr. XV. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et fr. inc. XXXV. 6. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. τὸ ζῆν γλυκὺ Al. 696. τὸ φιλότιμον γλυκὺ Iph. A. 23. εἰς ὄμματ' εὖνα φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὕπνου γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. γλυκύτατα κρέα Cy. 126.

Γλύπτειν. χερσὶ γαῖαν γλύπτουσα Tr. 1306.

Γλυφίς. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274.

Γλῶσσα. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ἐχρῆν—τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν ib. 1188. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. δεελίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ ib. 1514. τοῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω γλώσσῃ Med. 466. γλώσσῃ αὐχῶν τάδικ' εὖ περιτελεῖν ib. 582. γλώσσῃ ὠδὲν πιτὸν Hip. 395. ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ' ib. 612. μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. γλῶσσαν ἀφεῖναι ib. 991. Ὀρφέως γλῶττα Al. 358. διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. λέγοντες ἄλλα γλώσσῃ ib. 453. ἀθῴπευτόν σε γλώσσης ἀφήσω ib. 461. νεῖκος μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 644. ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δοὺς ib. 204. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης ib. 547. ἵνα γλώσσῃ σύντονα

γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 117. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ ib. 333. παράξῃ γλῶσσαν ib. 1542. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίστις παρῇ Iph. T. 1064. οὐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 876. διπτύχῳ γλώσσᾳ Tr. 286. γλώσσης σιγὴν ib. 649. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. γλώσσης ἄπο σώζοντες ib. 1047. ἣν τὴν γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. γλώσσης πικροῖς κέντροισι ib. 1288. ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρὴν El. 334. γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις ib. 1014. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 4. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII. γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλύμενοι Sup. 243. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V.

Γλωσσαλγία. τὴν τόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525. σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία μείζων Au. 690.

Γναθμός. γναθμῶν ἀπέρρεον Med. 1201.

Γνάθος. Κυκλωπίαν γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 92. τὴν γνάθον πλήσειέ μου ib. 146. cf. v. 302. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου ib. 309. γνάθου δῦλος Aut. fr. III. 5. γνάθον παίσας καλῶς ib. 17. ἔφερον τέκνα γνάθοις Ph. 1145. ἐνδακοῦσαι τόμια γνάθοις Hip. 1223. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. λαιψηραῖς γνάθοις ib. 497. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πελεκέων γνάθοις ib. 394. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625.

Γνήσιος. τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 963. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. νόθοι γνησίων ἀμείνονες An. 639. παῖδας γνησίους ib. 942. τῶν γνησίων οὐδὲν ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. γνησίαν φρένα Fr. inc. B. 28. 7. φρονοῦντα γνήσια Hip. 309. γνησίων νυμφευμάτων An. 192.

Γνησίως ἐλεύθερον Al. 681.

Γνοφώδης. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Γνῶμα, *neutr.* Her. 408.

Γνώμη. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. εἰδέναι γνώμην τρατοῦ ib. 218. κατὰ γνώμην ib. 867. εὐμενῇ γνώμην ἔχειν Or. 120. ἀμείνονα γνώμην Ph. 1207. γνώμην ἔχει Med. 230. cf. Iph. A. 925. παρὰ γνώμην Med. 577. Iph. A. 506. Her. F. 594. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. κατὰ γνώμης φύσιν ib. 377. γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν ib. 427. ἦλθε γνώμης ἔσω ib. 510. γνώμῃ βραχείᾳ ib. 644. γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν ib. 1304. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μετάτασις γνώμης ib. 1005. ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ἀπεφηνάμην γνώμην ib. 336. γνώμῃ ἀδελφῇ λελειμμένος ib. 904. κριτὴς γνώμης ἐμῆς ib. 1053. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601. γνώμης μέτα ib. 923. σφαλεῖσα γνώμη ib. 1542. γνώμης ἄκυρον Iph. T. 1012. et Her. F. 279. γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν ib. 834. τῆς ὑμετέρας γνώμης φίλος Tr. 784. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου γνώμην κατέσχον Cy. 348. γνώμῃ ἀρίστῃ μάντις Hel. 763. γνώμην ἀθάνατον ib. 1021. εὐγενετάτης γνώμης ib. 1703. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς Ion. 926. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. ἥντινα γνώμην ἔχεις Her. F. 85. ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι ib. 205. cf. Er. fr. II. 10. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. γνώμην λίην σοφὴν ib. 296. γνώμην μεγάλην ib. 372. ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι ib. 426. γνώμῃ φρονοῦντες Antiop. fr. IX. 2. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκοῦνται πόλεις ejusd. fr. XII. 1. γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. σοφὸς γνώμην ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. οὐδὲν γνώμης μετέχουσα Fr. inc. CLVIII. 5. οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. 2) Form. dor. γνώμα. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 190. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ Med. 424. γνώμας ἀγαθᾶς Hip. 240. ὀρθοῦσθαι γνώμαν ib. 247. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. γνώμας ἐξέσαν Iph. A. 136. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτου ib. 368. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον ib. 565. γνώμα ἄκαιρος ὄλβου Iph. T. 419. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. γνώμαν σώφρονα ib. 1000. ἐν πᾶσι γνώμᾳ ταὐ-

τὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνώμαισιν ὑτέραισιν Sup. 1083. γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρεστοι Iph. A. 26. γνῶμαι τίνες Ἕλλησι κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. γνῶμαι ἀμείνους Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.

Γνωρίζειν. ὡς ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν Or. 379. σημεῖ' ἰδὼν ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελευσμὸν Bac. 1086. ἢ σὲ γνωρίσαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νὺν γνωρίσασα Bac. 1114.

Γνωρίμως El. 946.

Γνωσιμαχεῖν Her. 706.

Γνωτός. γνωτὸν θείη Hel. 41.

Γοᾶσθαι. γοᾶσθέ με Tr. 289. ὦ γοώμενος Ion. 639.

Γοερός. γάμον γοερὸν Hel. 189. γοερᾶς φρενὸς El. 126. b. ἦξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερὰ Ph. 1560.

Γόης. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234.

Γονεύς. ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου El. 257. τοὺς θρέψαντας γονεῖς τιμᾷν Antiop. fr. IV. 2.

Γονή. ματρὸς ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνων εἴπτυχος γονὴ Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσείας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίου γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δ' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπεῖραι Med. 717. cf. v. 721. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729.

Γόνιμος. γόνιμα μέλεα El. 1209.

Γόνος. ὅπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτου προδοὺς γόνον Or. 1464. Ἀταλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπου γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151. et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὁ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Οἰλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκνου γόνον ib. 794. ὁ Σισύφου γόνος ib. 1362. ὁ Λαέρτου γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὁ Λατοῦς γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον Rh. 905. δύστηνον γόνον ib. 918. ὁ Πελίου γόνος Tr. 1128. Ἕκτορος γόνος ib. 1135. ὁ Σεμέλης γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ Bac. 994. τεὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπουν Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρέως γόνος ib. 1557. Λοξίου γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκτει γόνον ib. 356. σώζοντα τὸν αὐτοῦ γόνον ib. 965. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. ὁ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λατοῦς εὐπαίδα γόνον Her. F. 689. ἐμὸς ὅδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. τοὺς Ἡρακλείους δυλώσων γόνους Her. 817. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5.

Γόνυ. πρόσπιπτε Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνυ Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίους ἔβαλον Or. 1414. τὸμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἐλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξανατῆσαι γόνυ Med. 1215. προσπιτνῶσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. οὐκ ἔχω βωμὸν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ Hel. 900. πρὸς πατρῷον προσπεσόμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιτνῶν ib. 1207. παλίρροπον γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ' ἐμῶν

γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων ib. 147. ἥψω γονάτων τῶν ἐμῶν ib. 245. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο ib. 742. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. πρὸς σὲ γονάτων Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. γόνατα μὴ χρώζειν Ph. 1619. τῶνδε γονάτων Med. 497. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι ib. 710. πρὸς γονάτων σὲ ἱκετεύομεν ib. 853. σῶν γονάτων ὑ μεθήσομαι Hip. 326. τῶν σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων An. 574. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ib. 896. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα Sup. 272. γόνασιν ἑξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τἀμόν Iph. A. 1216. γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν ib. 1221. γονάτων τῶ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι Bac. 619. ὠκ ἄχρωτα γόναθ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986.

Γοννπετής. γοννπετεῖς ἕδρας Ph. 300.

Γόος. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. πάρες γόον Sup. 111. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. κακόγαμβρον γόον Rh. 260. εἰς γόον Bac. 1160. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. ἐς τίνα γόον Her. F. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς ib. 1211. γόων σῶν κλύουσα θρήνως Hec. 297. τὴν ἔτ' ἐκτήκω γόοις ib. 434. οἴχεται βίω τὸ πλέον μέρος ἐν τον. τε καὶ γόοις Or. 204. θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις ib. 320. ταῦτ' εἰς γόους εἴρηκα ib. 676. ἐξετηκόμην γόοις ib. 858. εἰς τεναγμὼς καὶ γόως δραμουμένη ib. 957. ἀφεῖσα τὼς γυναικείως γόως ib. 1022. γόως πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πικρὼς γόως δώσουσι Ph. 890. Κρέοντι λιπὼν γόως ib. 1064. ἐκλιποῦσα νεκρῶν γόως ib. 1629. ὑ συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. ὅπω παύεται γόων; Med. 59. cf. v. 1211. ἰαχὰν ἄϊον πολύτονον γόων ib. 204. ἀπαλλαχθεὶς γόων Hip. 1181. κλύει τις γόων; Al. 88. ἐγκείμεσθ' ἀεὶ γόοισι An. 92. κατοιμῶξαι γόοις ib. 1160. θανόντα γόοις κατάρξομαι ib. 1199. ἀγὼν ἔρχεται γόων, γόων διάδοχος Sup. 71. ἅπλητος χάρις γόων ib. 79. ἄπαυστος γόων ib. 82. ἐπίπονον εἰς γόως πάθος ib. 85. τίνων γόων ἧκω σα; ib. 87. ἡνίκ' ἐξήντλεις τραπῷ γόως ib. 839. γόοισιν ὀρθρευομένα ib. 977. γόων ἅλις ib. 1147. ἀνατενάξω γόοις Iph. T. 657. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ἐπὶ γόοισι τὸν θανόντα κατεύνως' ἔχεις Tr. 316. πρὸς τὰς τύχας—τὼς γόως ἔχε Hel. 328. μὴ προλάμβανε γόως ib. 346. πάρεισι γόοι Ion. 769. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίζῃ ib. 1459. ἰηλέμων γόων. ἀοιδὸς Her. F. 110. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόως ib. 488. γόως ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. γόως νυχίως ib. 141. ἐννέπω γόως ib. 144. φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν Ph. 149. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124.

Γοργοφόνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργώ. τὸ Γοργοῦς κάρα Or. 1521. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 306. Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. ταλαγμὸς αἵματος Γοργοῦς ἄπο Ion. 1003. χθονίας Γοργοῦς ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργών. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν Or. 1520. κάρα Γοργόνος Ph. 459. et El. 856. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. cf. Sup. 322. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ Ion. 989. Γοργὼν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων ib. 1421. νυκτὸς Γοργὼν Her. F. 882. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 51. Γοργόνων Λιβυσσῶν Bac. 988. Γοργόνες Ion. 225. δρακόντων ἰὸν ὧν τῶν Γοργόνων ib. 1015.

Γοργωπός. γοργωπὼς ὄφεις Her. F. 1266. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. γοργωπὸν πάλλευσαν ἴτυν Ion. 210. γοργωπὼς κόρας Her. F. 868.

Γοργώψ. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σε κάρᾳ κύκλον El. 1257. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 261. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131.

Γενεύς, *nom. propr. viri* Iph. A. 278.

Γόνυ, poët. pro γόνυ. ἱκετεύω σε τῶνδε γενάτων Hec. 752. σῶν ἔχοιτο γενάτων ib. 839. ἀμφὶ γένασι πίπτοντα Al. 950. γένασι δεσπότου χρίμπτων

An. 529. δέλοις γένασι προσπέσω ib. 861. πρὸς σὲ τῶνδε γενάτων ib. 893.

Γραῖα. ἄγησαι τῇ γραίᾳ Hec. 171. φάσγανον χερὶ λαβοῦσα γραῖα ib. 877. ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμενηνᾶς Sup. 1116. γραῖαν πεσοῦσαν Tr. 465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her. 584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion. 1213. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450.

Γράμμα. εἴθ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιῶδ' ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταὐτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς ib. 954. τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειε πεύκην ib. 1253. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118. κακίτων γραμμάτων ib. 322. κύφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω ib. 745. ἣν γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. παρὲς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793. ὑφανταὶ γράμμασιν ὑφαὶ Ion. 1146. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γραμμάτων ἐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἐπ' ἄκραν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11.

Γραπτός. γραπτὸς τύπος Hyp. fr. XI. 2.

Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186. ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59. κἂν γραῦς ὅληται Al. 57. δόλα γραῦς Tr. 140. πῦ γαίας δυλεύσω γραῦς ib. 191. δόλη γυνὴ γραῦς ib. 490. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. Cy. 305. εἰς τάσδε βλέψασα γραῦς Sup. 9. ἐκβαλεῖς χθονὸς γραῦς; ib. 266.

Γράφειν. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχῳ ῥοαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. ἥν τις ἔγραψεν Iph. T. 585. τί ποτε γράψειεν ἂν σε—ἐν τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτοι πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα Melan. fr. III. 3. ὃν ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τούτων ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτοι πτυχαῖς γράψας Iph. A. 99. τὰς νόμους βροτοῖς γράψαντας Ion. 443. πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. γεγραμμένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.

Γραφεὺς Hec. 807.

Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἣν ἐκσώσῃς γραφὴν Iph. T. 762. γραφῇ ἰδοῦσα καὶ κλύουσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII. 5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀτερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεύσειν γραφὰς Iph. T. 735.

Γύα. βαθυσπόρους γύας Ph. 651. ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέθρους γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπους γύας An. 1046. τὰς πολυχρύσους γύας Bac. 13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νείλου γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.

Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβου Ph. 244. χρυσοῦ γέμοντα γύαλα An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel. 190. εἰς δαφνώδη γύαλα Ion. 76. γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεοῦ γύαλα ib. 233. et 245.

Γύης. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med. 479. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 839.

Γυία. εἰς βαθυσπόρους γυίας Ph. 673.

Γυῖον. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382. λάχνᾳ γυίων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον ib. 640. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231.

Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει Scy. fr. I. 3.

Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα τόλον Alop. fr. IV. 1. γυμνάδας ἵππους Hip. 1134.

Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια Ἐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολὺς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. γυμνῆτες Ph. 1154.
Γυμνήτης. γυμνητῶν μύναρχοι Rh. 31.
Γυμνός. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου τολίσματος Hec. 1156. γυμνὸν ὦμον Ph. 1405. πορεύου γυμνὸς Her. 724. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα θεὶς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ μέλη Ion. 1208.
Γυμνοῦν. λευκὰς ἐγύμνου σάρκας El. 823. γυμνοῦντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1132. γυμνωθεὶς ὅπλων Her. F. 1382. σῶμα γυμνωθὲν Hec. 679.
Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc. B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. τὰς γυναικείους γόους Or. 1022. θιάσους γυναικείων χορῶν Bac. 679. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. τὰν γυναικείαν ὄψιν Iph. A. 233. τὰς γυναικείους φύσεις An. 957. γυναικείοις κυραῖσι Hel. 1059. γυναικείαις τέχναισιν ib. 1637. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T. 1298. et γυναικείῳ γένει Med. 418. γυναικεῖόν τι δρᾶν Ion. 843. γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX.
Γυναικόμιμος. ἐν γυναικομίμῳ τολῇ Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.
Γυναικόμορφος. γυναικόμορφον ἀγόμενον Bac. 853.
Γυναικοπληθής. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 955.
Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.
Γυνή. κακὴ καὶ φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. ἀθλία γυνὴ ib. 417. δυστυχὴς γυνὴ ib. 785. οἷα δὴ γυνὴ Or. 32. et An. 912. ἔστιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνὴ ib. 507. γυναικὸς ἕνεκα ib. 521. γυνή περ ὅσ' ὅμως ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib. 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυναῖκα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964. εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν Or. 1132. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτη γυνὴ ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρονος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1153. Hel. 264. σώφρων γυνὴ Hip. 494. et Œd. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. ἡ ἀμήχανος γυνὴ ib. 643. βασιλὶς γυνὴ ib. 779. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναικὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc. L. 2. γυναῖκ' ἀρίστην Al. 444. γυναικὸς ἠσσημένος ib. 700. γυνὴ θυραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλίᾳ τύχας ib. 1041. γυνὴ εἶ An. 85. δύλης γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110. δορίκτητος γυνὴ An. 155. γυναικὶ δυστυχεῖ δύλῃ ib. 327. γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυνδαρὶς γυνὴ ib. 899. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυναῖκα χρηστὴν κἀγαθὴν Iph. A. 750. ἄμεμπτος γυνὴ ib. 1158. φλαύραν θ' σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ' Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705. τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. δύλη γυνὴ Tr. 490. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναία γυνὴ ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 477. τὴν φρονοῦσαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρή ib. 979. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν ib. 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρή ib. 336. γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ ib. 836. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. ξένης γυναικὸς ib. 1221. ἀποζεύγνυμαι τέκνων γυναικός τε Her. F. 1376. οἰκέτις γυνὴ El. 104. ἀνόσιος γυνὴ ib. 645. ὁ τῆς γυναικὸς, ἐχὶ τάνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. προστατεῖν δωμάτων γυναῖκα, αἰσχρὸν ib. 933. πέφυκε παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν Æol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε Alop. fr. II. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 2. ὦ παγκακίστη καὶ γυνὴ Bel. fr. XIII. 1. γυναικὶ δοῦναι χαλινὸς Cress. fr. XI. 1. γυνὴ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθου μηδὲ τὰ 'ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1. τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. πάντων δυσμαχώτατον

γυνὴ ejusd. fr. X. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νέᾳ γυναικὶ ejusd. fr. V. γυνὴ πάντων ἀγριώτατον κακὸν ejusd. fr. VI. ἀμνήτευτος γυνὴ ejusd. fr. XI. γυνὴ ἐν κακοῖσι—πόσει ἥδιστόν ἐτι Phry. fr. XI. 1. πιτεύειν χρὴ γυναικὶ μηδὲν St. fr. VI. 2. γυνὴ νηπία ejusd. fr. VII. 2. γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. οὐδὲν ὅτω δεινὸν, ὡς γυνὴ, κακὸν Fr. inc. LIII. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν τέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. γυναῖκα γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἀνδροκτόνα γυναικός Fr. inc. B. 29. 1. γύναι Hec. 108. 218. 309. 508. 518. et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614. 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129. et 1310. Hip. 574. 656. et 841. Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236. 302. 313. et 366. Sup. 1072. Iph. A. 837. 841. 999. 1257. et 1621. Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr. 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81. 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255. 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603. Her. F. 497. et 530. El. 1152. Antiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp. fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. ὦ γύναι Hec. 504. et 997. Med. 337. et 525. Al. 1064. An. 117. et 206. Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981. Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309. 329. 379. 402. et 422. δύστανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. γύναι γεραιὰ Hip. 267. γύναι Ἰλιὰς An. 141. ὦ γύναι τάλαινα Iph. A. 1345. ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι Tr. 1269. ὦ γύναι μοι Her. F. 626. βασίλεια γύναι El. 988. δυοῖν γυναικοῖν An. 178. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. Ἰδαίαισιν γυναιξὶ ib. 355. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 582. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔναι κράτος; ib. 883. ὦ γυναῖκες εἷλον Λίγύπτου τέκνα; ib. 886. νόμος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ib. 1016. cf. v. 1096. et 1120. γυναῖκες ὤλεσάν με ib. 1095. γυναῖκας ἀνοσίους Or. 517. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. γυναιξὶ δηλεύειν ib. 935. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ὄχλος γυναικῶν Ph. 205. γυναιξὶν Εὐβοις ib. 660. ὑκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν Med. 237. ὦ φίλα γυναικῶν Hip. 848. γυναικῶν πᾶν γένος ib. 1252. εἰ γυναῖκες ἐσμὲν An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug. fr. IV. 1. γυναιξὶν ἐξομοιῶσθαι ὑσιν An. 354. γυναῖκας σώφρονας ib. 602. γυναικῶν δειλὸν λόγον ib. 758. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. εἰς γυναῖκας Bac. 487. et 820. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 763. ὃ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 952. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 987. γένος γυναικῶν Cy. 186. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ Ion. 398. γυναῖκες ἀνδρῶν, ὃ παίδων, φίλαι El. 265. ἀναίνομαι γυναῖκας ib. 311. μῶρον γυναῖκες ib. 1035. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύτομοι Æg. fr. V. γυναιξὶ τέχναι μέλουσι Dan. fr. VIII. 1. λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ejusd. fr. IX. 2. γυναικῶν πέρι Inus fr. VII. 1. cf. v. 3. πάσας ψέγει γυναῖκας Pro. fr. III. 2 μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. ἔνδον γυναικῶν Fr. inc. CCXIX. γυναῖκες, o fœminæ Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med. 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790. Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El. 215. Alcmæon. fr. XII. 1. et Er. fr. 1. 14. ὦ γυναῖκες Hip. 565. et 1154. Bac. 1038. et Hel. 557. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. et 1313. An. 803. Iph. T. 1056. et Tr. 1237. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214. Τροιζήνιαι γυναῖκες Hip. 373. Φθιώτιδες γυναῖκες An. 1048. γυναῖκες Ἀργεῖαι Sup. 1164. ὦ λιποῦσαι Τμῶλον γυναῖκες Bac. 56. βάρβαροι γυναῖκες ib. 604. φίλαι γυναῖκες Hel. 262. et Inus fr. II. 1. ὦ τλήμονες γυναῖκες Ion. 252. πρόσπολοι γυναῖκες ib. 510. κλειναὶ γυναῖκες ib. 1106.

Γύψ. δισσοὶ γῦπες An. 75. πτεινοῖς γυψὶ Rh. 515. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595.

Δ.

Δᾶ Ph. 1304. vid. Schol. et not.

Δαδυχεῖν. δαδυχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν Tr. 343.

Δάϊζεσθαι. κἀμὲ θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι Tr. 450. πανταχῇ μοι χθονὸς τεμένη δέδασται Her. F. 1329.

Δαί. τί δαὶ Iph. A. 1444. et 1448. Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303. πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν; El. 978.

Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2.

Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλέαισι πήναις Hec. 470.

Δαίδαλος. Δαιδάλου τέχναισιν Hec. 838. Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν Ἄτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους Iph. A. 123. ἔδαισαν Πηλέως γάμους ib. 707. cf. v. 720. 2) urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh. 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3) δαίεσθαι, discere, intelligere. ἐδάην Hec. 78. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην, ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις Ph. 826.

Δαΐζεσθαι. δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 914.

Δαιμονᾶν. δαιμονῶντας Ph. 895.

Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν Οἰδ. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1. ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704.

Δαίμων. λώβαν σοι ὥρσέ τις δαίμων Hec. 201. σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος ἀκάτου τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν ib. 394. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991. δυλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601. ἐκ ὧν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib. 1647. ἔκριν' ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονός τινος τύχῃ ib. 671. cf. Iph. T. 867. κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρήσει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι ib. 1231. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα ib. 1347. τίς κλύει σου δαίμων; ib. 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον' ὑ προσεννέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ ib. 241. δαίμονα τυγὸν καταιδεσθεῖσα ib. 772. τοῦδε δαίμονος πόνον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τοῦδ' ἐμὸν νομίζω ib. 938. μάκαιρα δαίμων ib. 1006. τέρπου δαίμονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τοῦδε μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος Iph. A. 976. δαίμων ἐμὸς ib. 1136. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. πόντιος δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib. 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884. δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν ib. 996. μέγαν δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου ib. 101. πλεῖ κατὰ δαίμονα ib. 102. ἔρρει δαίμων ib. 204. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φανέντα θνητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον' εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάντις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα πρῶτον μακάρων ib. 377. ὁ δαίμων' ὁ Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα ib 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχου ib. 768. φονεύουσα δαίμων τὸν ἄθεον κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιόσδ' ὁ δαίμων ὐδένα βλάπτει ib. 522. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὦ δαίμονος πολυτόνου Hel. 212. τίς σε δαίμων συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλῶ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεί γ' ὁ δαίμων βούλεται ib. 1353. τὰ τῆ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμον' ὀγκῶν ib. 39. ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2. ὅστις ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. ὅταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὦ δαῖμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβαςχῄτε δαῖμον Bac. 412. ἰὼ δαῖμον Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαιμόνων τις ib. 165. δαιμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίστης δαιμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ἐπίσσυτο γᾶν ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα ib. 1073. δαιμόνων κατάσασις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; ib. 1208. μεγίστην δαιμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν ib. 475. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ Al. 1143. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. δικαίως δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσουσιν οἵδε Iph. T. 267. ἀδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαιμόνων ib. 987. ὅταν πολίταις εὖ πάθωσι δαίμονες Rh. 317. δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ἡδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλὼν δαίμοσιν ib. 1244. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίστῃ γατρὶ τῇδε δαιμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαιμόνων ἀγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαιμόνων τῆς τύχης ἐλάσσονα ib. 603. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. ἱκέτας δαιμόνων ib. 509. et 955. δῶρα δαιμόνων Hel. 669. πόνος δαίμονες παύσουσί μοι ib. 1081. τοὺς εὐγενεῖς ὁ τυγοῦσι δαίμονες ib. 1694. μεγίστῳ δαιμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαιμόνων ὀρῶμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνεσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαιμόνων τύχας Æol. fr. XVII. 1. τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τῶδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν—δαινύμενος Cy. 325. ἐφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371.

Δάϊος. τὸν δάϊον Μίμαντα Ion. 214. δαΐοις πυρὰ δαίεται Rh. 135. δάϊοι φόνοι Her. F. 914. δαΐας τόλμας An. 838. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἷμα δάϊον Ph. 248. δάϊον τέρας ib. 1030. θῦμα δάϊον An. 507. δάϊον τόδε, δάϊον μέλος Her. F. 894. πέσεα δάϊα Ph. 1308. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δάϊα Iph. A. 1495. λύχνα δάϊα Cy. 512.

Δαίς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078. cf. Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχα Iph. T. 952. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλους εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόου ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίου δαιτὸς ib. 689. λωτῷ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινὴν Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ᾗ δαῖθ' ὁπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ El. 414. εὗροι δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. δαιτὶ κοινωνὸν ib. 637. δαιτὸς πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3. δαιτὸς χάριν Aut. fr. III. 15. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 201. δαισὶ μακραῖς Ion. 491. vid. not. παρῶσι δαῖτες ἔτωσαν φίλοις ib. 1131. τὰς ὠμοφάγους δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Δαΐσσειν. ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χειρῶν Iph. T. 873.

Δαιτυμών. τῶ ξένων δαιτυμόνος Cy. 606.

Δάκνειν. μή τι σὴν δάκω φρένα Ph. 386. et Her. 484. ὃκ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1345. δάκνει σε μῦθος; Hip. 1313. δάκνει σε τὸ φιλότιμον τἠμόν; Iph. A. 385. δάκνουσι τὺς τεκόντας ib. 689. ἣν τὴν γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. ὁ ἐν μέσῳ με δάκνει χρόνος Her. F. 94. δάκνει σ' ἀδελφὸς,—; El. 242. αἴσθησις κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτὺς ib. 291. αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνουσιν Œno. fr. III. 4. τὸ δάκνον Hip. 696. τοῦτό σε δῆξεται Med. 1370. νὶν δήξομαι δράσας τάδε Bac. 351. ὕτω ἂν μάλιστα δηχθείη Med. 817. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι Al. 1103. et λ. καρδ. δεδηγμένοι Rh. 596. πόθῳ δεδηγμένοις παίδων Dan. fr. X. 6. δηχθεῖσα κακοῖσιν Med. 110. δηχθεῖσα κέντροις Hip. 1303.

Δάκος. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284. θήρειον δάκος Cy. 324. δύστοκον δάκος Fr. inc. CLXXII. 2. ἄφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.

Δάκρυ et δάκρυον. ὃκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477. Ion. 924. Æol. fr. XXI. 2. ᾗ καταζάζω δάκρυ Hec. 760. κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. πεύκινον δάκρυ ib. 1200. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. cf. Ion. 1369. ἄγει δάκρυ Al. 1084. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. τάζειν δάκρυ ib. 1467. et Antiop. fr. XL. 1. εἰς θεμόφυλον ἀναμετρηθεμένη δάκρυ Iph. T. 346. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. δάκρυ ταλάσσω Hel. 639. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. μὴ—ἐξάγῃ δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. δάκρυον ὄμματ' ὠκέτι τέγει Iph. A. 888. ὧδ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. πολὺ δάκρυον Hel. 368. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. δακρύων ἡ κενὸς Hec. 230. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι ib. 518. ἐκ δακρύων ἄπελθε Or. 295. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ib. 335. sq. δακρύων ἔπλησεν ἐμὲ—πολλῶν ib. 368. ταῦτ' εἰς δάκρυα εἴρηκα ib. 676. δάκρυα γῆν γένοιτ' ἂν ib. 786. τίνα δάκρυα ib. 829. εἰς δάκρυα πορθμεύσω' ὑπόμνησιν κακῶν ib. 1032. λήξασα πενθίμων δακρύων Ph. 1078. δάκρυά σοι γενήσεται ib. 1268. πολλοῖς ἐπῆει δάκρυα ib. 1379. ποθεινὰ δάκρυα ib. 1726. ὄψιν ἔπλησα δακρύων Med. 905. δακρύων αὐγὰς Hip. 740. δακρύων φέρων μέλος ib. 1178. πένθη μέγιστα δακρύων καρπώμενα ib. 1427. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος ib. 1464. πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. δάκρυα λείβων ib. 418. cf. Iph. A. 650. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 49. δάκρυα ἑτοιμάζουσι ib. 454. πᾷ δάκρυα φέρεις φίλα ib. 1127. κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. δάκρυα παρέξω ib. 1215. δάκρυά γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1488. δάκρυα προῆγεν ib. 1550. δάκρυα δότω τάφῳ Iph. T. 703. κατὰ δάκρυα, δάκρυα—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον ib. 832. δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες ib. 1106. δάκρυα χέουσα πολλὰ Tr. 38. ἐπὶ τὺς δακρύων ἐλέγχους ib. 119. δάκρυα ἀνταλλάσσετε μέλεσι γαμηλίοις ib. 351. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται ib. 601. ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν ib. 604. ἃ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ ib. 693. πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς ib. 1131. ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145. εἰς δάκρυα ib. 1160. δάκρυα μεθήσει Cy. 210. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. σύνοχα δάκρυα Hel. 171. δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων ib. 196. cf. v. 369. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις ib. 465. ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει κ. τ. λ. ib. 660. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi est ἀπ' ὀμμάτων βαλ. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. δακρύων ἐμῶν πέρι Ion. 248. ὁρῶ δάκρυα

ib. 676. ἁπαντᾷ δάκρυά μοι ib. 940. δακρύων κατέχειν πηγὰς Her. F. 449. ἐμοὶ δάκρυα, λωτρὰ ib. 482. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742. μεταλλαγαὶ δακρύων ib. 765. δακρύων ἅλις ib. 1394. δάκρυα ἔδωκα El. 91. δακρύων μοι μέλει ib. 182. δακρύων μεταδὸς And. fr. XXII. 2. τὰ μητέρων δάκρυα Er. fr. I. 33. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 2. ὄμμα ἐκτήξω' ἐμὸν δακρύοις Or. 135. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω ib. 528. δακρύοις κατασπένδω σε ib. 1239. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. συντήκουσα δακρύοις χρόνον Med. 25. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ ib. 1221. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. ὄμμα δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐν δακρύοισι παῖς ἐμὴ ib. 1100. ἐπὶ δακρύοις μόνη κάθημαι ib. 1175. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509. ἄεισον ἐν δακρύοις φδάν ib. 513. ἁπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος ib. 997. δακρύοις ἐγρήνασα παρηΐδα Ion. 242. τάζωσι κόραι δακρύοισιν ib. 876. σὲ δακρύοις τένω Her. F. 1045. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. δακρύοισι τιμῶν ib. 1361. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσειν ἐχθρῶν; El. 193. καινοῖς δακρύοις Alex. fr. XX. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις ib. 320. cf. Tr. 315. δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1308. ἰαχὰν δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313. ἐπὶ δάκρυσι, δάκρυσιν ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. δάκρυσί μ' βλέφαρα τέγγεται Hip. 853. δάκρυσι διοίσω πόντιον ib. 1143. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίνη πατρὸς Iph. A. 1242. δάκρυσι κατάῤῥα τένει Tr. 1090. δάκρυσιν, ᾗ θρήνοις Hel. 165. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; ib. 463. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 680. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. δάκρυσι χεύω El. 181. ἔτι παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ Ar. fr. XXVII. 1.

Δακρύειν. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακὰ Hip. 1079. ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε Al. 174. διάδοχα δακρύω An. 1203. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδοῦμαι ib. 452. δακρύσῃς μηδὲν Tr. 458. καταλειπομέναν σε δακρύω ib. 596. δακρύεις; ib. 744. σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας Bac. 1370. ὅτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα, scil. τλαίην Hel. 954. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. δακρύειν τὰς προσήκοντας φίλας Phry. fr. XVI. 3. πορεύει αὐτὸν δακρύων Or. 948. πατέρα δακρύοντα Her. F. 528. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, τένω δακρύσας; Ph. 1321. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; Hel. 1242.

Δάκρυμα. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ—δακρύμασι An. 92.

Δακρυόεις. δακρυόεντα λόγον Hel. 343. δακρυόεντα πόνον ib. 1122. δακρυόεσσαν ἰεῖσα, scil. φωνὴν Ph. 327. τὰν δακρυόεσσαν πεύκαν Hel. 234. ἀηδόνα δακρυόεσσαν ib. 1116. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκούσας Iph. A. 792.

Δακρυῤῥοεῖν. τί δακρυῤῥοεῖς; Med. 1012. et Ion. 967. μὴ δακρυῤῥόει Sup. 289. τὸ τέκνων τερομένην δακρυῤῥοεῖν Iph. A. 889. ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ Ion. 246. ᾗ δακρυῤῥοεῖς Her. F. 1114. ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς ib. 1181. ὀπαδῶν τις ἔρχεται δακρυῤῥοοῦσα Al. 135. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοῶν (ita enim leg. pro δακρυῤῥῶν, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829.

Δακρυῤῥόος. μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόους Sup. 773. δακρυῤῥόους τέκνων πηγὰς Her. F. 98.

Δακρυτός. δακρύτ' ἄγαν El. 1181.

Δάκτυλος. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἔλισσεν Or. 1432. ἐς κόμας δακτύλους δικὼν ib. 1469. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. cf. Bac. 708.

Δάλιος, dor. pro Δήλιος. Δάλιε Ἀπολλον Rh. 224.

Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, nom. ins. Ion. 919.

Δαλός. δαλῶ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τῶ—δαλῶ ib. 469. μέγας δαλὸς ib. 470. δαλῶ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλὸς ᾠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλὸς ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἅψησθε τῶ δαλῶ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—τείχονθ' ὑφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257. ποίοισι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾶν. δαμάζει σε βία σίδαρον Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίοις ἐδάμασε πῶλος ib. 381. τόξοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. πῶλος Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. θανάτῳ πάρος δαμεῖην Med. 650. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. τὸν Ἄργει δμαθέντα Iph. T. 229. Ἥρας ὑπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν ἄτυ Ph. 566. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς Or. 843. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. κόπῳ δαμέντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διεφόρων σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμου δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίστην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. ᾗ δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερνὰς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος ὕστης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et sine ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναυτολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσου δάμαρ ib. 339. Θησέως δάμαρ ib. 777. σὴν δάμαρθ' ὁρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος τερηθεὶς ib. 227. μονωθεὶς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολλὼς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ σ' κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἕκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τῶ ταλαιπώρῳ δάμαρ Iph. T. 555. ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκουν ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβουλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 655. Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρην ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἤδη ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Men.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται ib. 125. ἄγων ἥκω δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίστου φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἶμοι δάμαρτος ib. 1374. διωλέσας δάμαρτά τε El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dor. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θεὰ Ph. 691. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικιλίᾳ πραπίδων φῦλα πόντου—δάμναται Æol. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον ὐκ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 300.

Δανάη, *Acrisii filia* Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. ὅ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. στράτευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. στρατὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν στρατηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφιέναι ναῦς διήγγελον ib. 352. πλῶν ἔσεσθαι Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον ib. 825. σφά-

γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν ib. 1415. ἵτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἔσφαζον Iph. T. 359. Δαναΐδων τραπηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον Hel. 243.

Δαναΐδες. Δαναΐδων (ita enim leg. pro ιεῶν) μ' ἕξει μίαν Ph. 1669. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ξεστὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριτοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὦ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀριστεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ' —ἥγεις σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὁπλοφόρους Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναοὺς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὦ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2.

Δαναὸς, nom propr. viri Ar. fr. II. 1. ὃ φασι Δαναὸν ἀδροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τῆ Δαναῆ παίδων Her. F. 1018.

Δανεισμὸς πικρὸς El. 858.

Δαπάνη. κόφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἥλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρῆδα Her. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2.

Δάπεδον. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεᾶ Ion. 121. εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἐν Ηρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λίλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐλιπὼν θεᾶ δάπεδα Ion. 576.

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189.

Δαρδανία. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἄταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέργαμα Δαρδανίας Hel. 391.

Δαρδανίδας, i. e. *Ganymedes* Iph. A. 1049. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230.

Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίδι γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841.

Δάρδανος. Δαρδάνι πρὸς δώματα Iph. A. 881. ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τῆ Δαρδάνι Cy. 582. Δαρδάνι πόλιν ἕλὼν Hel. 1509. et El. 5.

Δαρὸς. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Her. 69. δαρὸν χρόνι πόδα Bac. 887. χρόνος ἤδη δαρὸς Her. F. 702. 2) δαρὸν, *adverb.* μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. ἃ Θέτιδος δάπεδον—θάσσεις δαρὸν An. 118.

Δάς. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14.

Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218.

Δασμός. ἔτειον δασμὸν Rh. 435.

Δασύμαλλος. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359.

Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱερὰς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296. τεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ ib. 1247. ὦ καλλίτας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὀλκοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not.

Δαφνηφόρος. δαφνηφόρος λαβοῦσα κλῶνας Ion. 422.

Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76.

Δαφοινὸς. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρουσίας; ib. 1005. τί τἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. Φοίβῳ ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκούειν

δεῖ με; ib. 532. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. ὁ ποικίλων δεῖ τὰ ᾽νδιχ᾽ ἑρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib. 768. ὁ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ; Hip. 20. ὁ πόνω πολλῷ με δεῖ ib. 23. νῶν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105. cf. An. 251. σοφωτέρους δεῖ βροτῶν εἶναι θεὺς Hip. 120. ὁ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ᾽, ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. τί δεῖ δειλὸν ὄντ᾽ εὐσωματεῖν; An. 766. ᾗ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἓν δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἑνὸς μόνου δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων; Sup. 789. ὑδὲν κελευσμῶ δεῖ Iph. A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ὅταν δέῃ Rh. 148. ἤν τι δέῃ ib. 521. μακρᾶ δεῖ σε καὶ σοφῷ λόγῳ ib. 837. ὑδὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἃ δεῖ σ᾽ εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἃ δεῖ μάλιστα ib. 655. ὐκ ὀκνεῖν δεῖ ib. 779. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ὁ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456. τί σε δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς τινος ib. 819. πάντ᾽ ἔχεις, ὅσων σε δεῖ Ion. 1018. ἃ φίλων μάλιστα δεῖ Her. F. 267. δέδορχ᾽, ἅπερ με δεῖ ib. 1089. εἴ τι δεῖ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων ib. 1170. μόχθους τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν δεῖ; ib. 1301. ὑδὲν δεῖ φίλων ib. 1338. τί δεῖ τυγεῖν; El. 1017. ὧν πόλει δεῖ Æol. fr. VII. 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 1. δεῖ βίᾳ Bel. fr. XVII. 12. σιγᾷν, ὅπου δεῖ Inus fr. XIV. 2. ὁρᾷν, ἃ δεῖ με ib. 3. ᾗ πολλῷ γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV. 1. δεῖν ἀγχονῶν Fr. inc. LXV. 2. τί δεῖ θεὺς σέβειν σε κατθανόμενον; Fr. inc. B. 33. 1. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην δεήσει γαῖαν Hip. 941. θῆλυν σποράν φῦσαι δεήσει Dan. 13. 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212. Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820. τάχ᾽ ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις Al. 1104. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν τὸ δέον Iph. A. 566.

Δεῖγμα. δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup. 354. δείγματ᾽ ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Δείδειν. ἔδεισα, μή σοι—Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1138. ὥστε δεῖσαι πάντας Ph. 1189. ἔδεισας, μὴ ὁ κακὴν δάμαρτ᾽ ἔχῃς An. 627. μὴ—ἀμυνάθοιτό σε, ἔδεισας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ᾽ ἐδείσατε; Tr. 1165. οἵ σ᾽ ὐκ ἔδεισαν Her. 958. ἔδεισε, μὴ φθονηθείη El. 30. μὴ δείσῃς τάδε Eu. fr. IX. 1. δείσας ὑπεξέπεμψέ με Tρ. χθονὸς Hec. 6. ὅτε τὼς γῆς νέρθεν, ὅτε τὼς ἄνω δείσας ib. 792. θανεῖν σε δείσας Ion. 1564. δείσας, μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι El. 22. παῖδα δείσαντες Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πατέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὃ καὶ δέδοικα, μή με κ. τ. λ. ib. 270. μή τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ᾽ (i. e. δέδοικα) ib. 387. ὃς δέδοικεν ὐδένα ib. 966. δέδοικα αὐτὴν, μή τι βουλεύσῃ νέον Med. 37. δέδοικά σε ib. 282. δέδοιχ᾽, ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ Hip. 518. δέδοικα, μή σου γλῶσσ᾽ ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. ἓν σε δέδοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι Sup. 179. φόβους πονηρὸς καὶ κενὸς δεδοικέναι ib. 548. ἐκεῖνο ὁ δέδοικας; Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χερῶν με μὴ φύγῃ Iph. T. 843. τὴν θεὸν ὅπως λάθω, δέδοικα ib. 996. δέδοικά γ᾽ αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν Ἄργος ὁ δέδοικ᾽ ἐγὼ Her. 285. δέδοικά σοι, μή τις κ. τ. λ. Hel. 1411. τῶν ἀρίστων τἄκγονα δέδοικας Her. F. 209. δέδοικα, μὴ σύ γ᾽ ὐκ ἔτ᾽ εὖ φρονῇς El. 568. δέδοικά νιν, ὡς δέδοικ᾽ ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μηδὲν ἁμαρτάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα—σοφῷ Bel. fr. XI. 2. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 3. 1. δεδοικὼς, μή τι γῇ πάθῃ κακὸν Ph. 1588. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. ματεὺς ἔδειξε τέρνα τε Hec. 560. cf. El. 1207. τῷ τὰς φίλας εὐ-

φρόνας δείξεις Hec. 828. δεῖξαι Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πῶ ἂν δείξω φίλος ib. 800. v. not. ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι ib. 820. ὧδ' ὄμμ' ἔδειξεν ib. 1058. ἃ νιν δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς Ph. 680. δεῖξον σὸν αἷμα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγὼς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δείκνυσιν, ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος δείξειν ib. 714. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ σε δεῖξαι, τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔδειξας, ὃς εἶ Al. 643. ὄμμα σὸν ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. δεῖξον, οἷον παῖδα σὲ γείνατο ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα An. 487. δείξω ἐγώ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις τῷ μοι πατρὸς ἐκ ταυτῷ γεγώς; ib. 406. ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τὸ πιὸν σέλας θεῷ ib. 331. δείξω σοι χῶρον ib. 519. μυτηρίων φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. ἃ σὺ σαφῆ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα ib. 970. δεῖξον σὴν νικηφόρον ἀτοῖσιν ἄγραν Bac. 1198. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. ποίαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δείκνυσι κἄλευθον ἀσφαλεστάτην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους, sc. τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δείκνυσιν ἀμνημοσύναν Ion. 1099. νῦν δείκνυμεν ib. 1341. τὴν τῶδ' ἁμαθίαν δεῖξαι Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἥρ. ἀλκὰν ib. 805. φίλοισιν ὄμμα δεικνῦναι ib. 1215. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθῳ θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν ib. 586. δεῖξον φήμην ἔτυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. ὧδ' ὅταν φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 2. δείκνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 6. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῴῳ ῥόον Hyp. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῷ Œd. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτὰς Tem. fr. XIV. 2. ὧδ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψήφῳ τὸν ἐσθλὸν δείκνυσι Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμαυτὸν Bac. 50. δείξας ἄτρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208.

Δείλαιος. τὸν δείλαιον γέροντα Epist. III. δειλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δειλαία δειλαίαν ἐσόψει ib. 205. ματρὸς δειλαίας Ph. 1294. χέρα δειλαίαν Sup. 279. ὀλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. ἁ δειλαία νεκρῷ μορφᾷ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δειλαίᾳ El. 183. δειλαία, *o misera* Med. 1265. δειλαίᾳ γήρως Hec. 157. et γήρᾳ δειλαίῳ ib. 203. ἁ δειλαιοτάτα Al. 263.

Δειλία. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὃς δειλίᾳ με δίδωσι Ph. 1001. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. δειλίᾳ μένειν Her. 701. αὐτῷ δειλίαν (i. e. δι' αὐτῷ δ') ib. 814. δειλίαν ὄφλειν τινὰ ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀῤῥήτοισι τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 175. τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας ib. 192. δειλίας σῆς κατθανούμεθ' εἵνεκα ib. 210. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. δειλίας θανεῖν ὕπο ib. 289.

Δειλός. δειλὸς ὡς Ph. 1011. γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; ib. 766. δειλὸς ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἀνέρος οὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr VIII. 2. ὡς δειλὸς εἴη Fr. inc. LXXXI. 4. δειλοὶ εἰσὶν οἱδὲν οἱδαμῶ Iph. T. 115. δειλοὶ γενόμενοι Hel. 955. δειλῶν δεσποτῶν Æg. fr. V. δειλοὶ ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δειλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δειλὸν ib. 781. δειλὸν ὁ πλοῦτος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ὅτοι τὸ δειλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316.

Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἦλυθε Hec. 93. μ' ἐσῆκε δεῖμα Or. 1668. ξυμβάλλεται πολλὰ τῶδε δείματος Med. 284. ὅτ' αὖ τὸ νῦν σε δεῖμ' (sc. λίαν ἐπαινῶ), ὃ δειμαίνεις An. 869. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. τὸ δεῖμα τἀλέθρου Iph. T.

485. Ἐριννύων δεῖμα ib. 931. φόβος εἰς τὸ δεῖμά μ' ἄγει Hel. 319. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. ἐκ δείματος El. 767. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι; Hec. 70. ἀγγέλλεις δείματ' ἀκέειν Rh. 34. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. δειμάτων ἔξωθεν ib. 723. δείματα Φρύγια El. 457. τυράννων δείματα ib. 711. δειμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δειμαίνειν. δειμαίνω, δειμαίνω Hec. 185. πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν Or. 543. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δειμαίνω νιν, μὴ ὥσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 39. δειμαίνεις τί; Hip. 519. δεῖμ', ὅ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ὡς σὺ δειμαίνεις ib. 875. οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν Rh. 933. δειμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φυγάδος δειμαίνεις δόλον; El. 834. δειμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δειμαίνων τόδε Rh. 80. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δειματοῦσθαι. δειματωμένη An. 42.

Δεῖν, *vincire* An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κἄδησας (i. e. καὶ ἔδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐδῶ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. τόν γε δήσαντ' εἶπ' Her. F. 1124. δήσαντες σὲ κλῳῷ τριπήχει Cy. 233. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδενται Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237.

Δεινός. δεινὸς χαρακτὴρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινὸς φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινὸς Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινὸς ἔρως Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινὸς παλαιστὴς Sup. 704. οὐκ εἰς σὲ δεινὸς Iph. A. 480. δεινὸς οἴχεται σφαγεὺς Iph. T. 552. δεινὸς κλύδων ib. 1379. δεινὸς ἄνεμος ib. 1394. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. αἶσι δεινὸς ἦν Bac. 854. δεινὸς σὺ, δεινὸς ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. δεινὸς οἶνος ib. 674. δεινῷ φόβῳ ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 870. ὕπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντῳ σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεὸς δεινὸς Antig. fr. XVII. 2. δεινῶν πόνων Or. 343. οἱ δὲ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινὰς ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὦ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκουσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. cit. fr. II. 2. δεινὴ ἡ θεὸς Or. 399. δεινῆς ἀμίλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργὴ ib. 520. et Iph. T. 987. ξύστασις φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινῆς κορύνης Sup. 715. δεινῆς ἁπλοίας Iph. T. 15. δεινῆς ἐκ πατροκτόνου χερὸς ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. δεινῆς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II. δεινά τις Ἔρις θεὸς Ph. 805. ὦ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν ib. 859. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ Hip. 765. δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ Her. 914. δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801. ἀρὰς δεινὰς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινὰς πυρρίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐλπίσιν Iph. T. 287. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δειναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων, δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. inc. LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε; Hec. 516. δεινὸν πῆμα ib. 583. δεινόν, εἰ γῆ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίτνει ib. 846. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. cf. v. 885. οὐκ ἔστιν ὁδὸν δεινόν, κ. τ. λ. Or. 1. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολλοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358.

δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377. δεινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρόμημα δεινὸν ib. 1388. κραθεὶς αἵματι δεινῷ ib. 1503. ὅ τι δράσεις δεινὸν Med. 356. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. δεινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν τῶδ'—; Hip. 322. τὸ συγγενὲς δεινὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067. cf. Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βάτραγμα ib. 767. δεινόν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 376. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινόν· τί φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν ib. 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc. LIII. 4. δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. συμμάχους παράσσειν δεινόν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ Bac. 492. ἄλγος δεινόν ib. 1259. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν ib. 1349. ὦ δεινόν Cy. 196. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. δεινόν—μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν ib. 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ δεινὸν προσπόλει Hel. 507. ὄργημα δεινὸν τύμβου ib. 553. δεινὸν τέρας Ion. 989. δεινόν γε, θνητοῖς τὰς νόμους ὡς ἡ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. ἔχει τι δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ χάσματι θηρὸς ib. 363. τόρευμα δεινὸν ib. 978. φρενῶν ταράγματι δεινῷ ib. 1092. δεινῶ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω ib. 1327. δεινὸν ἴχνος ib. 1344. δεινὸν τέκνων φίλτρον Alcmen. fr. VI. 1. τὸ λέγειν εὖ, δεινόν ἐστιν Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν τόδ' ὑγῇ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν ὠδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV. 9. δεινόν γε Phaëth. fr. V. 1. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινόν Fr. fal. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν ἡ δεινὸν ib. 2. δεινόν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ἡ κατθανεῖν δεινόν Fr. inc. B. 22. δεινὸν (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103. δεινὸν λεύσσειν ib. 389. δεινὸν τενάξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγξατο δεινόν An. 1149. ὦ δεινὰ παθοῦσα Hec. 198. δείν', ὦ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακά ib. 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τἀπιτίμια Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν ib. 1097. ἐξειργάσαντο δεινά ib. 1169. ὅς τὰ δείν' ἔτλη κακὰ Or. 376. δείν' εἰργασμένος ib. 396. ἡ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τὰς εἰργασμένους ib. 413. δράσας δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib. 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται ib. 277. τἄθλα δεινὰ ib. 1268. ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δείν' ἐγὼ τλὰς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. δεινὰ παλαίσματα ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et sine τὰ Hip. 583. ὦ δεινὰ λέξασα Hip. 498. et ὦ δ. λέξας Hel. 1535. et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξανδῶν κλύειν Hip. 1239. δείν' ἔπραξας ib. 1325. δεινὰ βάλεται εἰς σὲ An. 62. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. δείν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942. Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. cf. v. 303. ἠχὶ δεινά; ib. 331. et Ion. 1406. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. δείν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. δεινά σοι σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ δρῶσι Bac. 666. et 715. ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δείν' ἰδὼν Cy. 374. δείν' ἔπαθεν Her. 296. δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾧμοι ἐμῶν δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib. 1155. δεινὰ τάδε Ion. 1503. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962. δείν' ὑπ' Αἰγίσθῳ παθὼν El. 85. cf. v. 682. ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντίδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φῦλα πόντου Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc. LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δεινότερα Bac. 673. θεὸς δεινότατος ib. 859. δεινότατον παθέων Med. 658. et El. 1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, δεινῶς δὲ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq. δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τὰς σὰς εἰς οἴκους ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τἀλλότρια Fr. inc. CCXXII.

Δεῖπνον. ἀμφὶ δεῖπνον ἴσοι Ph. 735. ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου Or. 1008. παρὰ δείπνοις Med. 193. οἷς δεῖπνα πρῶθηκε Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655. δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων ὅταν λήγωσι ib. 1032. πρὸς δεῖπνα ib. 1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἑναλίας Iph. T. 1240. δειράδος Καρυστίας ib. 1451. ὑπὸ δειράσι Παρνασσοῦ Ph. 214. cf. Ion. 713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντου δειράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 154.

Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. ὑδὲν αὐτῶν δεόμεθα Rh. 321. ἡ χάρις ὑ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί ἰὺγμῶν ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127. δεῖται ὁ θεὸς ὑδενὸς Her. F. 1345. δεόμεθα σῶσαί τε αὐτὰς κ. τ. λ. Epist. I. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σῷ, κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν Or. 680. ἐπίκουρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1227. ὑδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον Sup. 672. ἦ μὺ δεόμενοι; El. 343. ἐπεστείλαμέν σοι δεόμενοι Epist. I. χαρίσασθαι δεομένοις ib. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων Ph 65. δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη μαθεῖν Ion. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθόσας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Τρ. δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμφορος. κρατῆρα δεκάμφορον Cy. 387.

Δεκάς. ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος Sup. 219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20.

Δέκατος. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ Ion. 1486. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. τίς σὲ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμασε; Æg. fr. I. 1. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι An. 306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω σὺ δέλεαρ An. 263. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων Tr. 695. βίᾳ δέλεαρ Hel. 761. τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη Hip. 856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib. 865. βοᾷ δέλτος ἄλαστα ib. 877. ἡ δέλτος κατηγορεῖ σου ib. 1057. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155. 307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτου πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v. 603. 615. 635. 640. 667. 733. 756. et 791. δέλτου διαπτυχαὶ ib. 727. κακὰ δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A. 116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ ξίφει Or. 1656.

Δελφὶς, *nom. propr.* γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Or. 1094. Δελφὶς πέτρα An. 999. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελφὶς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac. 306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et 1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος ib. 1323. παρθένοις σὺν Δελφίσιν Hyp. fr. I. 3.

Δελφὶς, *nom. piscis.* ὁ φίλαυλος δελφὶς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς An. 1152. Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτα

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφὸς περάσας φεῦγε Ph. 987. ᾧ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἥκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῶ θεῶ ib. 54. ὦ Φοίβε Δελφοὶ θέραπες ib. 94. Δελφῶν ἀριτεῖς ib. 416. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαὸν ib. 1140. Δελφῶν ἄνακτες ib. 1222.

Δέμας. ἀείρατέ μι δέμας Hec. 63. ᾗδη προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότου δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθήγνισαι δέμας Or. 40. τί οὐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακωφίσω δέμας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας ib. 311. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας ib. 405. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας ib. 1066. παρθένου δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀστίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. τίς ῥύσεται τὸμὸν δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραιὸν ἐξανατῆσαι δέμας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλλόχροον ib. 176. ἄρατέ μι δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχους ἀγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τάπισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1291. ἀνεκωφίσθην δέμας ib. 1392. ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέμας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσῆιξαι δέμας ib. 1066. ὦ φιλτάτης γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας ἀεικίλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλλιτον δέμας ib. 1279. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κεραύνιον δέμας ib. 497. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἵς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 822. τῶ χάριν κοσμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας γεραιὸν συντακεὶς ib. 1106. Κλυταιμνήστρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. ὃ παρέξω σῷ πόσει τὸμὸν δέμας ib. 937. ὡς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελφῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας ib. 743. τὸμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. συγκρύπτων δέμας Her. 721. τὸ ἐμὸν δέμας ὤλεσεν Πέργαμα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δείξασα σὸν ib. 555. προσφερετέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέμας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέψας δέμας σὸν ib. 1688. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψομαι δέμας; ib. 563. εὔπτερον δέμας ib. 1203. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας Ἠλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίας τείχη παλαιὰ δείμας Rh. 232. οἷς ἐδείματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσοῦντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δεύετο Alc. 181. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; ib. 88. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. τὸ ἐκφοβῶν σ' ἐκ δεμνίων ib. 312. πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσοῦσα δεμνίων Al. 184. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ὃς ἐν δεμνίοις πυκνὴν ἄμυτιν δεξιώμενος Rh. 418. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων Tr. 495. ἐν δεμνίοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δεμνίοις Cy. 497. γεραιὰ λιπὼν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113.

Δένδρον. σύναγε δένδρεα Μούσαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 2.

Δενδρῶτις. ὦ Πυθίᾳ δενδρῶτι πέτρα Her. F. 790.

Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε ib. 951.

Δεξίμηλος. λεῖπε δεξίμηλον δόμον θεῦ An. 129. βωμῶ δεξίμηλον ἐσχάραν ib. 1139. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635.

Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935. et ἅμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχης δεξιοὺς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec. 342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070. Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel. 1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ sine addito χεὶρ Hec. 753. Or. 474. Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip. 333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813. Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866. et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy. 678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et 1597. Her. F. 470. El. 812. et Meleag. fr. IV. et in plur. δεξιαὶ Med. 21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et 705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.

Δεξιοῦσθαι. πυκνὴν ἅμυσιν δεξιούμενοι Rh. 419.

Δεξίπυρος. δεξιπύρους θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Δέξις. σὲ δεξόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξασθαι χρεὼν Iph. A. 1182.

Δεξίωμα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1.

Δεξιῶς. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει ib.

Δέπας. πλῆρες λαβὼν δέπας πάγχρυσον Hec. 527. τὸ ἀστερωπὸν οὐρανοῦ δέπας Sis. fr. I. 33.

Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.

Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5 et sine τό v. 480. νεβρῷ στικτὸν δέρας Bac. 833.

Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. πύρσ' ἔχουσα δέργματα Hec. 1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφοραὶ ib. 877. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1217.

Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας ib. 1042. παρθένου πρὸς δέρῃ ib. 1194. σφᾶζε παρθένου δέρην ib. 1199. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες ib. 1349. ὤμοις ἀνακλάσας δέρην ib. 1471. καθαιμάξαι δέρην ib. 1527. ξίφος θυγατρὸς ἐπίφρικον δέρῃ ib. 1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δέρῃ ib. 1653. στρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. ἅμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. βρόχῳ δέρην πελάσαι Al. 229. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812. φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875. cf. v. 1430. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρθένου δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπάειρε δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα ῥίπτουσα Bac. 863. βρόχῳ ἅψασαν εὐγενῆ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. πάρεστιν φασγάνῳ δέρη Her. F. 319. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν ib. 987. δίδου δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. 2) Form. dor. δέρα. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι Ph. 169. σκιάζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. βρόχον λευκᾷ καθαρμόζουσα δέρᾳ Hip. 771. φάσγανον δέρᾳ θῆκέ μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.

Δέρκειν. ἅπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα νερτέρων; Or. 385. ἄλγος σὲ δέρκομαι Ph. 374. δέδορκα τόνδε τείχοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr. 702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip. 1163. τὰν ἅλιος δέρκεται ib. 1279. ὡς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285. ἃ δεδόρκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἷα πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέδορκεν ib. 1291. τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel. 348. ὧδε ἑρκώμεθα Ion. 208. ἐκέτι νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμὲ δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα Her. F. 229.

ἄνδρα φίλον πανύστατον νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι; ib. 1132. δέδορκας ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ἃ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. τυκτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. τυγεῖ δεδορκὼς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φάος δεδορκότας Hip. 1193. ἀσθενῆ τάπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. τοῦ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.

Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.

Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ τέρνοις ἔχειν Ion. 995.

Δεσμεύειν Bac. 616.

Δέσμιος. κάθησ' ἂν δέσμιος Bac. 259. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμιος φυγὼν ib. 791. μηκέτ' ὦσι δέσμιοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμιοι Rh. 74. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις Bac. 615. ὅσας εἴληφα δεσμίους χέρας ib. 226.

Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237. δεσμὸν ἄδεσμον ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἶλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερισθέντες Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρους ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου τέγης Bac. 444. κεῖνον εἰς δεσμὸς ἄγεις ib. 518. πικροτάτοις ἰδόντι δεσμοῖς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ὕπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. χρυσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. Ἴξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾷν δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1055. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. δεσμὰ ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν ib. 1411. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρου Rh. 567. δεσμὰ ποδῶν Bac. 447. δεσμὰ διαφυγὼν ib. 647. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμὰ παιδὸς ib. 1123. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν ib. 1342.

Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὧν ἐδέσποζον προτοῦ An. 929. ὠδεὶς Ἀχαιῶν τῶδε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμων Ion. 1036. οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμοῦ Sup. 518. τὴν ἑπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.

Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El. 487. δέσποινα ἡ δύτηνος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποιν' ἐμὴ Med. 6. κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ὁ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πείσω δέσποιναν ἐμὰν ib. 185. μὰ τὴν δέσποιναν ib. 395. δέσποιναν, τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σὴ ib. 662. ἐν ἀγχόναις δέσποινα ib. 777. δεσποίνας χερὶ θάνῃ Iph. T. 445. ἃ δεδόρκατε δέσποιναν Tr. 463. δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ἐβουλόμην ἂν Ion. 567. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε ἐς ὃς γεγωνήσομεν; ib. 695. τὸ μὲν εἴσεται δέσποινα πιτὸν ib. 709. b. δέσποιν' ὅμως ὅσα ib. 734. σπεῦσαι δεσποίνας ib. 1061. ὁ κοινὰν τεκέων τύχαν δεσποίνᾳ ib. 1103. πῶ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ὅ φασι δοῦναι—δέσποιναν ib. 1186. πετροβρίθῃ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. δέσποινα, *o domina* Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὦ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὦ φίλη δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὦ Iph. T. 1075. δέσποινα Κύπρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας ib. 228. δέσποιν' Ἀθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. ὦ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. εὐχαῖσι δεσποσύνας (dor. pro ύνης) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. τῶν δεσποσύνων μόχθων Hec. 1294. τὰς δεσποσύνους σκηνὰς ib. 101.

Δεσπότης. εἰσορῶ δεσπότου δέμας Hec. 724. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν Ph. 1470. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. δεσπότης ἔτ' ἐμὸς Med. 83. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο Hip. 308. τὴν δεσπότιν προδοῦσαν λέχος ib. 590. παρ' αὐτὸν δεσπότην ib. 1187. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. οἴκων δεσπότην Al. 684. θανόντα δεσπόταν An. 1199. δεσπότῃ σημήναθ', ὅνεκ' ἐν π. πάρειμι Iph. T. 1305. δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. κτανόντες δεσπότην ib. 619. κρυνὸς δεσπότου—αἵματος ib. 790. τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν Tr. 694. τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν ib. 709. δεσπότῃ εἰκόμην Bac. 1044. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. cf. v. 1093. τὸν ἀπόντα δεσπότην Cy. 34. ὃν ἴσασι δεσπότην—οἵὑς ἐσιν ib. 90. γενοῦ τοῖσδε —δεσπότης Her. 231. ἦν δεσπότης λάβῃ σε Hel. 486. δεσπότην φοβουμένη ib. 489. λέκτρων δεσπότης ib. 578. αἳ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾷν πάρα ib. 516. ταῦτα πράσσων δεσπότης ib. 772. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. τῷ νέῳ δεσπότῃ ib. 1183. δεσπότην δόμων ib. 1536. ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέστηχ' Her. F. 141. ὅ ποτ' ἂν σε δεσπότην ἐκτήσατο ib. 274. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—; ib. 952. ἄλλῳ δεσπότην πεφυκέναι ib. 1344. δεσπότου φρυρήματα El. 798. δεσπότης ἐμὸς τἀναντί' εὔχετο ib. 808. δεσπότης ἀνιστορεῖ ib. 830. πάροιθε δεσπότης κεκλημένος ib. 899. ὠδεὶς δεσπότας (dor. pro ης) Syl. fr. IV. 1. ὦ δέσποτα Hec. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. δέσποτα Παλαῖμον Iph. T. 271. ἰὼ δέσποτα, δέσποτα Bac. 582. δέσποτ' Ἰξίων Ixion. fr. IV. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hec. 359. δεσπότας κεκτημένος ib. 397. εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος ib. 557. τοὺς νεωστὶ δεσπότας ib. 617. δεσπότας ὁ λοιδορῶν ib. 1237. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1288. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνοῦντα Med. 54. εἰ χρὴ δεσπόταις εἰπεῖν τόδε ib. 61. εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις ib. 823. θεοὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. δυστυχοῦσι δεσπόταις ib. 287. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. πικρὸν τόδ' οἰκόρημα δεσπόταις ἐμοῖς ib. 787. εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει Al. 136. παλαιὸς δεσπόταις φίλος ib. 210. τοὺς ἀνάσσοντας δεσπότας δόμων ib. 305. δόμων ζῶσι δεσπόται ib. 809. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. δεσπόταις ἀμιλλᾷ An. 127. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 391. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ Iph. A. 304. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπερ ib. 312. πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. τοιούτων δεσπόταισιν ἄγγελος εἶην Rh. 264. δεσπόταις τευχεσφόροις ib. 267. δεσποτῶν μονώμενος ib. 871. δεσπότας κληρεμένων Tr. 29. δεσπόται μ' ἄγουσιν ib. 577. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι ib. 659. χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις ib. 1032. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. ὅτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει Her. 100. ἐρήμους δεσπότας ib. 678. ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; Hel. 446. ἄγγελον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν ib. 732. δεσποτῶν κρατήσεις; ib. 1646. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν ib. 1656. μεθεῖσαν δεσπόται με Ion. 233. εἰς ἀπίστους δεσπότας ib. 751. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδοὺς ib. 852. δεσποτῶν μέτα ib. 1043. δεσπόταις θυμούμενοι Her. F. 277. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν Æg. fr. V. μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου Alcmæon. fr. IV. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. δούλους κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 2. εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Bu. fr. vers. 2. στέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2.

Δεσπότις. δεσπότιν ἐμὴν Med. 17. et 970. et Dan. 53. δεσπότιν δόμων Med. 694. δεσπότιν στένωσιν Al. 951.

Δεσποτίσκος. ὦ δεσποτίσκε Cy. 266.
Δεσποτᾶσθαι. σῇ δεσποτέμενον χερὶ Her. 884.
Δεύειν. κόμας δεῦσαι Ph. 232. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. cf. v. 1159. ὄνυχι γένυν ἔδευσε φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέτρας δεύσειε Ion. 1127. ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι Al. 182. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.
Δεύεσθαι, pro δεῖσθαι. χερὶ δευομένα βάκτρῳ Tr. 276.
Δεῦρο. ἕνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν τὸ βακχεῖον κάρα δεῦρο Κασσ. φέρεις; ib. 677. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; Or. 215. δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφὰς ἥκει δεῦρ' ἔχουσα ib. 1113. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρο ib. 1440. δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε ib. 1663. ἐνθένδ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98. cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν ib. 280. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. ἅπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. προσῆγον ἄν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ' ἔλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποτρέψας ib. 1022. ἕως ἂν ἵππης δεῦρο Θρ. ἄγων ἔλθω ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην An. 150. cf. Iph. A. 1534. τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολὼν δεῦρο ib. 583. τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες ib. 619. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ' ἦλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib. 171. ἐξῆς κάθησο δεῦρό μοι ποδὸς Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε ib. 630. ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν ib. 1377. δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680. θοάζει δεῦρο ὁρμῇ Tr. 307. δεῦρό σοι τέψω κάρα Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φυνστέον ib. 260. δεῦρ' ἄναξ τραπηλατεῖ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίτρεψον κάρα ib. 942. τὰ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει Hel. 767. καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις ib. 1258. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. ἐκεῖσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.
Δεῦτε Med. 894.
Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017. νοσφιεῖς με δευτέρᾳ νεκρῷ; Al. 44. ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τῇ δευτέρᾳ χορῷ Bac. 680. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν Her. F. 994. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508. δευτέραν ὠδῖνα Iph. A. 1235. αἱ δευτέραι φροντίδες Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τῷ κόσμῳ Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes. fr. V. 5. δεύτερ' ἂν πάσχοι An. 372. τάδε δεύτερά μοι Tr. 218. δραμεῖν δεύτερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δεύτερον, *adverb.* τἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. τί βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ; ib. 991. Δαναΐδαι δεύτερον Or. 931. σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα Ph. 604. τὸ δεύτερον (*deinde*) πρόνοησάμην Hip. 398. vid. etiam Her. 836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095. δεύτερον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.
Δέχεσθαι. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μου ib. 535. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. μήθ' ἡμᾶς τέγαις, μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου ib. 245. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἓν ib. 1053. μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένου δέχου πόδα ib. 1217. μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 175. τίς με δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἶκοις ib. 505. ὅτ' ἄν τι δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέτιον ib. 713. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. ὃς ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ᾧ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v. 1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀναθέσμων δέξεται—ἅταν ib. 978. sq. ἀνάθημα δέξαι Hip. 83. ἆρ' ἂν τι μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ ib. 89. φθέγμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697. μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μου σάρκας θανόντος ib. 1030. ἐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου Al. 376. δέ-

χομαι φίλον δῶρον ib. 377. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. δέχου κόσμον τόνδε ib. 621. ὃ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρὸς ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—δέχοιτο ib. 747. τῶδ' ὅπως ξένῳ κακὸν' ἐδεξάμην ib. 753. ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil. τὸς ξένους) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778. ἑταῖρον τυγνῷ προσώπῳ—δέχῃ ib. 781. ὃκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμους ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατο ib. 858. δέχου εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω ib. 631. δέχη τὸν Ἀχιλλειον σκύμνον ἐς οἴκους ib. 1170. δέχομαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσμένη ἐδέξατο πόνον ib. 393. τρῶμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. πῶ με δέξεται γάνος στρατηλατῶν; 1149. πῶς δέξομαί νιν; Iph. A. 455. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. ἀγκάλαις ἔπι δέξασθε ib. 616. δεξόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξασθαι χρεὼν ib. 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς ὅρμους ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἡδέως τῶτ' ἐδέξατο ib. 1596. ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τάφος ποῖος δέξεταί με; ib. 625. δέχομαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' ὑδρὸς ξένων ἐκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε ib. 1425. εἰ δέξαιτο κληδόνα μύθων Rh. 3. κάλλιστον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295. δέχου τὸς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib. 328. νεῶν κατάσκοπον δέχθαι ib. 525. ὑδέν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835. ὃ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σε δέξεται ib. 1228. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. cf. v. 769. δέχεσθε κῶμον εὐίου θεῦ ib. 1166. σὲ δέξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι χεροῖν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299. ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυσιν ib. 416. ὡς εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—στρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. λόγους ἐδεξάμαν Hel. 337. ὡς πνεῦμα καθαρὸν ὑρανῦ δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ' ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξατο εἰς χέρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον, χρήζει, δέξομαι ib. 428. πατέρα νῦν δέχου ib. 556. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε ib. 561. πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα ib. 1212. ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. ὃ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις ib. 393. τί τόσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτῦ ξένους; ib. 405. δέξαι βοτρύχων ἀναδήματα ib. 882. τέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχου ib. 888. τίς πόσις με δέξεται; ib. 1199. κόλποισι τὸν θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42. ταῦτά μου δέξαι Hyp. fr. IV. 1. ψυκτήρια δένδρεα ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2. τίς ἂν σε νύμφη—δέξαιτ' ἄν; Philoct. fr. XI. 2. θυσίαν ἄπυρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5. ἔτ' ἔμπνουν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. τούτοιν ἀμφοῖν ἕνεκα κἀν ἐδεξάμεθα Epist. I. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. κλῆρον ὁ δεδεγμένη Hip. 1057. ἠχὴν ὁ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Δῆθε El. 268. et 274.

Δῆθεν. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν Or. 1119. ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ion. 656. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο ib. 831. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949. ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν Cresph. fr. VIII. 2.

Δηϊάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105.

Δηΐφοβος, *nom. propr. viri* Tr. 960.

Δηκτήριος. καρδίας δηκτήρια Hec. 235.

Δηλαδή. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366.

Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βασιλείας Hip. 175.

Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235.

Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κώραισιν Hec.

462. παιᾶνα Δηλιάδες ὑμνῆσι Her. F. 687.

Δήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Δηλονότι Epist. V.

Δῆλος. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. δῆλος ἦν θάσσων ἄνω Bac. 1074. ὅτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάτασις Med. 1197. δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969. δῆλον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. τότῳ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μέν, δῆλά γ' Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ An. 835. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560.

Δηλῆν. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δήλη ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τὸργον ib. 1129. τοῦτον ἄξιον νόμιζε δηλῆν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθα Epist. V.

Δημεύειν. δεδήμευται κράτος; Cy. 119.

Δημηγόρος. δημηγόρους τιμὰς Hec. 254.

Δημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104. Δήμητερ ἐτιθχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεὰν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος τάχνν Cy. 121. σφάξαι παρθένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.

Δημιουργὸς κακῶν Fr. inc. LIII. 7.

Δῆμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρονῆσι δῆμος μεῖζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προστάτην τῷ βίῳ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον καλέει Alcmen. fr. IV. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ib. vers. 3. δήμους ἔσωσα Cress. fr. X. 2.

Δημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης εὐτυχὴς Ion. 625. ἐκ δημοτῶν μή τίς μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν Iph. A. 340. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν El. 643. αἰσχρὸς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.

Δημοχαρίτης Hec. 134.

Δήν, *adverb.* Rh. 480.

Δηῶν. δηώσας ἐχθρὸς Her. 995.

Δῆτα. ἔσωσα δῆτά σε Hec. 247. τί δῆτ' ἔλεξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. ὦ δῆτα ib. 367. et 756. εἶτα δῆτ' ὀγκώμεθα ib. 623. τί δῆτα μαθήματα μοχθοῦμεν, κ. τ. λ. ib. 814. πῶ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.

Δηὼ, Ceres. σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις Sup. 290. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359.

Διὰ 1) cum genit. διὰ μακρῶ ἡ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. διὰ χερὸς ib. 673. διὰ τραπῶ ib. 889. διὰ σῶ ib. 1004. διὰ τέλεος ib. 1193. διὰ δέρης Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρᾶς ἀλεσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. δι' ἄτεός σε ὀχήσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρου Or. 862. διὰ παρηΐδων ib. 959. διὰ βοστρύχων ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπετείας Ph. 269. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἔχθρας καὶ φόνου μολὼν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακρῶ Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. T. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγου Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἰέναι ib. 1322. δι' ὀμφαλοῦ ib. 1421. διὰ μέσου αὐχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἤπατος Med. 379. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὤτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχου βορᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακροῦ ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόνου χωρῆσι An. 175. διὰ φιλημάτων ἰὼν ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἴκων An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρηΐδος ib. 76. διὰ τέλους ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δορὸς Sup. 602. διὰ

λόγῳ ib. 748. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. δι' ὀρφναίας ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπῳ διὰ χευμάτων ib. 166. διὰ χρόνῳ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτῆ Λίβυος ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσῳ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. διὰ χερῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ σκηνῶν Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ τέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄρφνας Rh. 697. διὰ τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρῳ διὰ παντὸς ib. 793. δι' ἀψόφῳ βαίνων κελεύθῳ ib. 887. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπωδῆς ib. 212. δι' αἰδοῦς ib. 441. δι' ἄτεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονὸς ib. 959. διὰ χειμάρρῳ νάπης ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κιθαιρῶνος μέσου Bac. 1140. δι' ἀμφιτρῆτος Cy. 703. διὰ μόχθων Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκὸς ib. 361. διὰ ξυθᾶν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενὸς ib. 745. δι' ὄρθρων El. 909. δι' ὀμμάτων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακὸς ib. 1349. διὰ τέγους Dan. 32. τῷ σεμνοτάτῳ δι' Ὀλύμπου And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφω Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ τόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. διὰ σὲ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημα ib. 1548. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἐμὰν ib. 1292. διὰ φλὸς ὀρρωδίαν ib. 1398. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 1[illegible]. δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου ib. 195. διὰ πόντιον κῦμα ib. 753. διὰ Μώσας Al. 965. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κυανέας ἀκτὰς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἅλσος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἔμ' ὀλεῖται, διά τε τὼς ἐμὼς γάμους ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνῇσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κυανέας πέτρας ib. 889. δι' εὐθυντηρίας ib. 1356. δι' ἅλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μίαν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πολέας ib. 225. δι' Ἥραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ τέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρου διὰ τόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὰ δυστυχὲς Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπους γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβὰς Ἀξιὸν Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλοῦσι Rh. 117. ἣν λυθῇς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ὃς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῇς τρατῷ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τὸς ἐμβάλλοντας—διαβεβλήμεθα Epist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365.

Διαβιῶναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἐμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι ναῦς διήγγελον

Iph. A. 353. ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443.

Διάγειν. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάξειν βίοτον Med. 1355. ὧδε᾽ς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάξουσα Ph. 1521.

Διαγελᾶν. ὃν σὺ διαγελᾷς Bac. 272. et 322.

Διάγνωσις. σῇ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.

Διαγράφειν. διάγραφ' ὡς ἦσαν κακὴν El. 1073.

Διαγωγὴ ἄμεμπτος Epist. V.

Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλοῦτον Ion. 478.

Διαδιδόναι. διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.

Διαδιφρεύειν. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991.

Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμείψασαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79.

Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται An. 744. διάδοχα δακρύων ib. 1202.

Διάδρομος. διαδρόμοις λέχεσι El. 1156. ἔμβολα διάδρομα Bac. 592.

Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων μελάθρων El. 1323. ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.

Διαζῆν. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Δίαιμος. δίαιμον ὄνυχα Hec. 656.

Διαίρειν. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.

Διαιρεῖν. ὃ διῆρηχ' ὁ θεὸς, εἴτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἦθρει διαιρῶν El. 839.

Δίαιτα. δίαιταν ἦντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 2.

Διακανάσσειν. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξί σε καλῶς; Cy. 157.

Διακεῖσθαι. ὡς διάκειμαι Tr. 113.

Διακενῆς Tr. 753.

Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.

Διακναίειν. ἀνθρώπων γνῶμαι διέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μία ἀμφοτέρους ἄτη πατέρων διέκναισεν El. 1307. μελάθροις διακναιομένοις Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Alc. 108.

Διακονεῖν. διηκόνουν (*ministrabam*) Cy. 405. διακονοῦσα κρυπτὰ Ion. 396.

Διάκονος. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.

Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτοὺς Alex. fr. XII. 4. ᾗδης διακρινεῖ Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.

Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.

Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισε Pal. fr. VI.

Διακωλύειν. σὲ λιταὶ διακωλύσουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτου διακωλῦσαι Al. 34.

Διαλαγχάνειν. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες Bac. 1290.

Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.

Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.

Διαλλαγή. δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι ib. 518. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς ὁ τελευμένας Her. 820.

Διάλλαγμα Hel. 592.

Διαλλακτὴς κακῶν Ph. 471.

Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξεις τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους Ph. 439. διαλλάχθη᾽ ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.

Διαλύειν. νείκους διαλύεσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Διαλυμαίνεσθαι. ἥτις Ἑλλάδα διελυμήνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. σάρκας νεαρὰς —διαλυμανθεὶς ib. 1344.

Διάλυσις κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις ὑ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6.

Διαμᾶν. διήμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα El. 1023.

Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχθ τὸ μὴ θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678.

Διαμεθιέναι. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν; El. 978. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635.

Διαμείβειν. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398.

Διαμοιρᾶν. τέκνα λιπὼν Βάκχαις ᾇδὰ διαμοιράσαι Hec. 1076. λόγχας ἔραμαι διαμοιρᾶσαι Hip. 1376. ὡς διεμοιράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.

Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.

Διαμπὰξ Bac. 992. et 1012.

Διάνδιχα Her. F. 1029.

Διάνοια. μετάδος ἐμοὶ σὰς διανοίας Sup. 57.

Διανταῖος ὀδύνα Ion. 766.

Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλῶσ' ἐν δόμοις οἰκυρίας Her. F. 1373. διαντλήσομαι πόνους An. 1218.

Διανύειν. ἥ σε—δεῦρ' ἀεὶ διήννυσε Or. 1663. διαύλους ἱππίους διήννυσε El. 825.

Διαπαλύνειν. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166.

Διαπαντὸς Al. 891. et Iph. T. 1117.

Διαπείρειν. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26.

Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγους An. 333. διαπέραινέ μοι ib. 1057. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.

Διαπερᾶν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ. δόρυ Ph. 1403. διαπερᾶν Μολοσσίαν An. 1249. ὑ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν Iph. A. 1601. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ' Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339. σῶτον (scil. τὸν βίον) ὅπως ᾑδιτα διαπεράσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθους διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίους διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. τόμια διαπερῶσα Iph. T. 1392.

Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρθηται πόλις; Hel. 110.

Διαπράττεσθαι. διαπεπράγμεθα Hel. 864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion. 353. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1193.

Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.

Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ Sup. 841. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν Iph. A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ Rh. 617.

Διαπρύσιος. διαπρύσιον κέλαδον Hel. 1324.

Διαπτᾶσθαι Med. 1.

Διαπτοεῖν. κρατὸν φόβος διεπτόησε Bac. 304.

Διαπτύσσειν. εἴ τις διαπτύξειεν Hip. 985.

Διαπτυχή. δέλτοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727. πτυχὰς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793.

Διάπυρος Cy. 627.

Διαπυρῶσθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην Cy. 690.

Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε Iph. T. 966.

Διαρμόζειν. διαρμόσαι ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452.

Διαρπάζειν. ἄλλοις δόμον λείψειν διαρπάσαι Al. 660. ὅταν Λοξίου χρηστήριον διαρπάσωσι Bac. 1335.

Διαῤῥοή. τέμνει πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. περῶσα ποταμίους διαῤῥοὰς Rh. 919. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Διαῤῥώξ ἁρμὸς Iph. T. 262.

Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ὅσας κενὰς Ph. 401.

Διασιωπᾶν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567. αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.

Διασκέπτεσθαι. φέρε διασκεψώμεθα Cy. 554.

Διασπᾶν. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. ἵνα διασπάσωμαι χρόα Hec. 1126. ὃν σκύλακες διεσπάσαντο Bac. 339.

Διασπαρακτὸν σῶμα Bac. 1218.

Διασταθμεῖσθαι. ὃς ἡμῖν βίοτον—διεσταθμήσατο Sup. 202.

Διατείχειν. ὃς διατείχει θεῶ γύαλα An. 1093. διατείχων πόλιν ib. 1091.

Διατρέφειν. τὸν ὠδεῖς ἂν διατρέψαι ποτὲ ῥήτωρ δύναιτο Pi. fr. VII. 2.

Διάτροφος. διατρόφους κόρας ἐλίσσουσα Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν διατρόφοις ὄσσοις Bac. 1165.

Διασφαιρίζειν. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως Bac. 1134.
Διασώζειν. διασῶσαι πόλιν Ph. 790. ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.
Διατέγγειν. διατέγγει βωμοὺς Iph. T. 404.
Διατελεῖν χάριν Her. 435.
Διατέμνειν. διατεμὼν χρόα Hec. 782.
Διατηρεῖν. ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ Fr. inc. B. 28. 6.
Διατιθέναι. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς Ion. 866. τὸ σῶμα δ' μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V. ὅτῳ διατεθεῖσαν τὴν πόλιν Epist. II.
Διατινάσσειν. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. Βακχίῳ διατινάξαντος δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν ib. 587.
Διατριβὴ πολλὴ Ph. 758.
Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.
Δίαυλος. ᾧ τενὸν δίαυλον ᾤκιται τέρας Tr. 435. Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾅδου Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος Hec. 29. δισσὰς ἂν ἔβαν διαύλους Her. F. 662. δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε El. 825.
Διαφέρειν. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; Hec. 599. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195. εἰ διοίσει νύκτα τὴν ἐς αὔριον Rh. 600. ἅπαις διοίσει ib. 982. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον Bac. 753. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. θεὸς σίβων βίον διήνεγκε Hel. 10. γατρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. μορφαὶ διαφέρουσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἄκαιρος εὖνοι' ὠδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. διαφέρουσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3. ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ὅπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.
Διαφεύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τὸμὸν δόρυ Iph. T. 1326. σὲ διαφεύγουσι Cy. 680. εἰ λίκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. διαφυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἴδμα διέφυγον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. δεσμὰ διαφυγὼν Bac. 647. διαφυγὼν πόνους Hel. 882. διαφυγὼν φόνον ib. 1629. διαφυγοῦσα πολεμίους Ion. 1254. τὰ διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.
Διαφθείρειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598. cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. χεῖρα δ' διαφθερῶ ib. 1055. φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διά μ' ἔφθειρας ib. 1357. μὴ σὰς διαφθείρῃ γάμους Al. 317. τὸ τῷ θεῷ γ' δ' διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 719. τὰς ἐχθίστας γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ Tr. 405. νόσον διαφθεῖραι Hel. 890. τὸ δίκαιον τῷ πατρὸς διαφθερεῖς ib. 926. τύτας πῶς διαφθεῖραί με δεῖ; Er. fr. I. 22. δῆλον ἐσθλὸν τῦνομ' δ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων Œd. fr. VII. 1. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με Or. 398. πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδε Tr. 967. μὴ διαφθείρας λόγους Phi. fr. XIII. 1. ὡς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν Hip. 1014. εἰ διαφθαρήσεται Hec. 802. ᾗ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, ᾗ διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ Θησέως ὀκ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. δ' διαφθαρήσεται Bac. 318. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας Hel. 1208. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρὲν φρενῶν Or. 297.
Διαφθορά. φίλων διαφθορὰ Hip. 682. πολεμίοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν Her. F. 459. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ὅσας—εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς; Ion. 617.
Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει Med. 75. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρησ σπαράγμασιν Bac. 738. θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν ib. 1208. πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι Her. F. 571. διεφορῆντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745.
Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ νόμοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρως πολὺ Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.

Διαχαλᾶν. διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.

Διαψαίρειν. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.

Δίβαμος Rh. 215.

Δίβολος. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.

Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἥδιστον Sis. fr. I. 25.

Διδακτός. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 914. ὅσοις διδακτὸν μηδὲν Hip. 79. κᾆτ' ἐ διδακτὸν, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.

Δίδαξις. δίδαξιν ἐσθλὴ Hec. 601.

Διδάσκαλος. τὸν νῶν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὗται διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.

Διδάσκειν. δίδαξον τῦτο Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν διδαξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβρὸς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους An. 740. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. δίδασκέ μοι τοιόσδε τύσδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν El. 376. ἐδίδαξα τὸ μῶ λόγῳ Alcmæon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σὲ βούλομαι Peliad. fr. VI. 1. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τοὺς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τῦ διδάξαντος βροτοὺς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἦλθον Sup. 154. διδάσκω Hec. 299. ἃ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτῦ τῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914.

Διδόναι. παῖδα δῦναι σφάγιον Hec. 305. ἡδίστην χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λύσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσουσιν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῦναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. δν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δῦναι πενομένοις ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ἃ λύτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κερυλκὰ ib. 268. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδυ ib. 641. ἓν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δῦναι σὲ χρὴ ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδυ τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοτρύχων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοις ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις δώσω πόλιν; ib. 741. πικρὸς γόνυς δώσουσι Θηβαίᾳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἷμα γῇ δῦναι χοὰς ib. 940. ὃδ' ἂν τὸν αὐτῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δειλίᾳ με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἄργει εὐκλεᾶ δῦναι λόγον ib. 1257. δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἣ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δός μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατήρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίτας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοί σοι δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατρὸς δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀνατροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. ἀδ' ἀναίρεσιν (sc. τῶν νεκρῶν) δῦναι θέλησι Sup. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἐν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθησιν κρείσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τὰς νεκρὰς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δῦναι μίρος ib. 570. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ἐχ ὡς τάχιτά με σκότῳ δώσετε; ib. 1105. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνητήρων ἕνα Iph. A. 68. δὸς μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τᾶς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τἠμὸν Ἑλλάδι ib. 1397. τέφεα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1489. κλεινότατον τέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλὴν νεῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλὴν ὅριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βάλομαι δῦναι χοὰς Iph. T. 61. τῦτο δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ ib. 703. ὅρκον δότω μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὑσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ἡ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίη δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾧ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδε ib. 454. μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τὼς ἐναντίως λόγως ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' ἡ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1143. παῖδα δῦναι τάφῳ ib. 1146. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ἐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χρὴ εἰς χεῖρα δῦναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδε ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἴνῳ τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ἐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἄμπελον δῦναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἐχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνείδη Φρυξὶν ἐκ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δῦναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδε ib. 553. δὸς ἔτω ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χερῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἑκοῦσα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόστον δώσω ib. 1043. χρὴ κυσὶν δῦναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρὰς λόγως ἔδωκα ib. 489. ὃς ἡ δώσει βορὰν ib. 509. μ' ἑλὼν θέλει δῦναι τυράννοις ib. 559. ἥ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δῦναι δίφρως ib. 1046. δῦναι πορθμίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἂν διδῷς ib. 1273. διδύς γε μὲν δὴ, δυσγενὴς μηδὲν δίδε ib. 1275. cf. v. 1280. λιτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δῦναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἵ' ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως ib. 1441. δώσει Πέλοψ τὸν αὐτᾶ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλῆρες τεῦχος ib. 1184. δῦναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεῷ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὃ σθένος τῇ μῇ χθονὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ἡ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τάσδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδυ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ ib. 1398. δίδυ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. Ὀρέστην Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ δίδωμι τῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. ξένοις δῦναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ δώσομεν ib. 597. νίκην δὸς ἡμῖν ib. 675. δὸς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην ib. 676. χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμὰς ib. 678. σῶμα σκότῳ δῦναι ib. 960. Πυλάδῃ Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ib. 1249. δότω πλούτῳ βάρος ib. 1287. φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δίδωσιν εὔφρονον κόραις Dan. 23. ἃ μὴ ἔστι τῷ πένητ', ὁ πλούσιος δίδωσιν Æol. fr. VI. 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. τίς πετραῖον σκέπελον ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὀσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δῦναι χαλινὸς Cress. fr. XI. 2. δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδυ ejusd. fr. II. 8. τὰς γάμους δίδωσι τὰς πρώτας ἔχειν ib. 15. μοὶ δὸς χέρα ib. 32. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ᾗ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr. XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τῇ βίᾳ μετασάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Œd. fr. XI. 2. πῶλον ἂν δίδως ἵνα Sci. fr. V. 1. δῦναι πλυσίῳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλι— δοίη θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ὁ διδὲς ἐγὼ Or. 1677. τὴν χάριν σοι διδὲς Ph. 449. τοῖς θανοῦσι τιμὰς διδόντα ib. 1331. γάμων φερνὰς διδὲς Αἵμονι ib. 1581. τῷ πλούτῳ διδὲς τὸ πλεῖστον Sup. 407. διδὲς πολλὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει διδὲς ib. 884. διδὲς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι Iph. A. 341. θεῷ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. θυσίας ἐχ ὁσίας Ἕλλησι διδὲς Iph. T. 466. θεῷ διδόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φίλα διδὲς προσφθέγματα Tr. 1184. χείλεσιν διδὲς ὀδόντας Bac. 621. διδὲς τοῖς φίλοισι Cy. 531. πατρὸς γῆν διδόντος Ion. 1296. εὐνομίᾳ χάριν διδὲς Her. F. 779. μὴ πικρὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλησίῳ, τῷ τε μὴ, διδὲς μέρος Er. fr. II. 7. ἄθλα κοττάβων διδὲς Œnei. fr. VIII. 3. τῇ νόσῳ διδὲς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. διδὲς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. μισθὸς διδόντες Hec. 818. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ διδόντες Ph. 435. ὅτε γέρας πατρὶ, ὅτ' ἔξοδον διδόντες ib. 882. θεῶν διδόντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλίῳ διεξόδους θεὰ διδόντες An. 1088. ὃ διδόντες ἀμπνοὰς ib. 1138. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. Ἰδαῖον βοῦταν κατάρξα διδοῦσα Hec. 946. διδοῦσα θόρυβον ib. 1111. σὲ μυρίοις πόνοις διδοῦσα Or. 1663. τελεσφόρον διδοῦσα χρησμὸν Ph. 644. χάριν ἀχάριστον εἰς θεὸς διδοῦσα ib. 1745. διδοῦσ' ἔρον Hip. 449. λίαν διδοῦσα μεταβολὰς Iph. T. 722. διδοῦσα φάος Tr. 323. φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ ib. 695. πτύλας διδοῦσα χειρὸς ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμῳ διδοῦσαν—κατθανουμένην Her. 580. τάμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδοῦσα Hel. 1650. διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν El. 1056. ἀπόφονον αἷμα δὸς ματέρος Or. 192. ἡδονῇ δὸς Ph. 21. δὸς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ib. 480. ὁρκίους δὸς θεὸς ib. 484. ἀρὰς παισὶ δὸς ib. 1605. τὸν δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v. 288. μισθὸν δόντα An. 610. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δὸς Sup. 204. θεῦ κατασκευὴν βίᾳ δόντος ib. 215. κάλλιστον ἔρανον δὸς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν δὸς Iph. T. 673. ᾗ πάντ' ἐγὼ δὸς τάμὰ ib. 714. ἐρημίᾳ δὸς Tr. 97. στρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δὸς νιν ib. 296. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὸς ib. 372. θύρσον δὸς εἰς χεῖρα Bac. 25. μυρίον δὸς χρυσῷ ταθμὸν ib. 810. δὸς μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὸς Ion. 1370. δὸς ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τὴν παῖδα δὸς ἐμοὶ Alcmæon. fr. XI. 1. πόντῳ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν Tr. 1245. μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χοὰς τάφῳ δῦσα Or. 125. πικρὸν φίλημα δῦσα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γόνασι σοῖσι σῶμα δῦσ' ἐμὸν ib. 1221.

ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλῃς Iph. T. 446. κόμας μητρὶ δοῦσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης Hel. 931. ἐκ εἴ τι δώσων τῇ περισσ' εὐκαρδίῳ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 846. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἅταν θεᾷ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσουσα Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσουσα ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἄγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ ματοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. δίδυμον ἂν ἤβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. διδύμας πόντῳ πέτρας Med. 433. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. δίδυμον πένθος Hip. 1346. δίδυμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. δίδυμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656. δίδυμα Διὸς τέκεα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διείδειν. ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι Med. 518.

Διείργειν. ταύτας διείργει ἄλλη μία Thes. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷτα— διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διαλαύνειν. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἡλευθερῶσθαι Her. 788. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχης Sup. 676.

Διεμπολεῖν. τάσδε διεμπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεσθαι. ἵνα διεξέλθω Hel. 876. ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντας διεξελθὼν φίλους Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διέξειμι). ἔργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς διεξιὼν Hip. 1024.

Διέξοδος. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087.

Διέπεσθαι. οἷς ἀεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σὲς φήλης διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καινὸν διειργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διερείδεσθαι. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα Tr. 150.

Διερέσσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1258.

Διέρχεσθαι. διέλθοι τοῦτο Ph. 1023. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται πέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. καμὲ διῆλθέ τι Sup. 288. πύλας διῆλθον ib. 753. διῆλθε χ' ἕτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782. κἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ διῆλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διῆλθον ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίου μυρίας μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθούσας ἔτη Hel. 113.

Διεννάζειν, vel ᾱν. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426.

Διηπέτη Phœn. fr. X. 1. v. not.

Διθύραμβος. ὦ Διθύραμβε Bac. 526.

Διϊάνειν. τὸν εὖ διϊάνοντα Her. F. 1049.

Διΐέναι (ab ἵημι). ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. τέρνα Πολυνείκης βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Διΐπετής. διϊπετῆ νεῶν ταθμὰ Rh. 43. αἰθὴρ διϊπετέτερος Bac. 1266.

Διΐπτασθαι. ᾧ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτῷ σπασθὰσας διέπτατο Her. F. 507.

Διϊστάναι. ἐκ διεστώτων Thes. fr. V. 11.

Διϊτέον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. ᾗ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. ᾗ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186. συννυμφοκόμον δίκαιον Iph. A. 48. δίκαιος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut. fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr. inc. B. 28. 1. δίκαιον λόγον λέγειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII. 1. δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. τῷ δ' δικαίῳ συγγόνῳ Hel. 927. πατρὸς δικαίᾳ ib. 947. ἃ δίκαιος εἶ εἰς τὴν ἀπῶσαν Ion. 384. δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ θεῷ ib. 643. δίκαιος ἄρχειν χθονὸς ib. 1574. δίκαιος ὢν ἔφυς Her. F. 347. ἀνδρὸς δικαίᾳ Alcmen. fr. III. 2. ὁ δ' δίκαιος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 3. τῇ δικαίᾳ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. εἷς δίκαιος μυρίων ὢν ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. στρατηλάτην δίκαιον ὄντα Tem. fr. X. 2. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. εἶναι δίκαιος θέλει Fr. inc. B. 28. 8. τὰς μὴ δικαίας πεφυκότας Hip. 942. δικαίας δαίμονας Sup. 610. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. τοῖς δικαίοις οὐχὶ θυμῶσθαι χρεὼν Bac. 672. δίκαιοι ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν Her. 143. δικαίας ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5. τὰς δικαίας τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεστέρας λέγω Melan. fr. XIV. 3. τοῖς δικαίοις ἔνδικος Syl. fr. I. 1. ἀνδρῶν δικαίων παρουσίαι Thes. fr. VIII. 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα δικαίαν ib. 1299. δίκαιος ἠσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον Her. 902. ἵν' ἧς δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F. 212. ὀργὰς δικαίας ib. 276. δίκαιον Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. τὸ δικαίῳ ὄνεκα ib. 853. ὅστις τὸ δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο Or. 494. τὸ δίκαιον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ib. 1600. τἀντεταλμέν' ἃ δίκαιον ἐκπονεῖν Ph. 1642. ἃ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ὥσπερ ἦν δίκαιον ib. 1307. τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἔχει An. 184. οὐκοῦν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib. 678. ἃ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. τἀμὸν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεὼν Iph. A. 810. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ δίκαιον τοῦτό γε; ib. 1391. τὸ δίκαιον δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. ἥκειν δίκαιον—ἐμὲ χάριν τίθεσθαι ib. 601. δίκαιον εἶπας ib. 740. ἃ δίκαιον—σωθῆναι μόνον Cy. 479. ἦν δίκαιον ἢ τι Her. 254. πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ; ib. 255. σὺν τῷ δικαίῳ ib. 331. οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν ib. 369. ὡς δίκαιον ἦ ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν ib. 417. σὲ ἃ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλης ib. 547. τῇ δικαίᾳ ἔκατι ib. 570. κάλλιστά τοι δίκαιον ib. 589. τὸ δίκαιον τῇ πατρὸς διαφθερεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας ib. 1037. πῶς δίκαιον—ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. ἀκέτ' ἀνθρώπους κακῶς λέγειν δίκαιον ib. 450. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἠσσώμενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δίκαιον ib. 1249. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 813. στυγεῖν δίκαιον El. 1017. οἷσιν τὸ δίκαιον φίλον ib. 1351. ἐμὲ ἄρ' ἃ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. τὰς ὁσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγάς, τιμᾷν δίκαιον Er. fr. IX. 2. ἥτις τὸ δίκαιον ἃ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἁδὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. ἃ τῷ δικαίῳ Scy. fr. II. 5. ἁδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2. δίκαιόν ἐστιν Fr. inc. LII. 2. τῇ δικαίᾳ χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσται Fr. inc. XCVI. 3. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. δίκαια πράξας Or. 1229. δίκαι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel. 965. ἃ δίκαια δρᾷν Med. 578. cf. Iph. A. 399. et El. 1244. ἦ δίκαια ταῦτα; Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων κριτὴς ib. 1163. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. δίκαι' ἔχων ib. 437. δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. δίκαια δρᾷν τε καὶ λέγειν Her. 139. cf. Hel. 1649. et Ion. 358. ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τὰς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. εἰ δίκαι' αἰτούμεθα El. 675. δίκαι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

Phry. fr. XIII. 1. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα El. 1096. δίκαια ἥδ' ἔχει ib. 1244. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμοῦ Inus fr. IV. 3. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἁπανταχοῦ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. σιωπᾷν τἀ δίκαι' ὃ χρὴ Fr. inc. XXII. δίκαια, *adverb.* Or. 194. Alc. 303. et Iph. A. 1355. τόνδε τῶ 'Ραδαμάνθυος δικαιότερον λέγω Cy. 273.

Δικαιῶν. νεκρὸς θάψαι δικαιῶ Sup. 526. τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν δικαιοῦτε; Her. 191.

Δικαίως. κρίνω δικαίως Hec. 1131. ἀκοῦν δικαίως; ib. 1254. ὧν ὁ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372. ὃ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; ib. 1644. οἱ μὲν δικαίως Med. 87. ἆρα τὸν ξένον τυγῶ δικαίως Al. 775. δικαίως τὰς κακὰς ἀπολλύναι Sup. 505. ὃ δικαίως τῆς θεᾶ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 798. ὡς ὁ δικαίως θανούμεθα Tr. 904. cf. v. 962. πῶς ἄν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι ἡμᾶς; Her. 188. τὸν ὁ δικαίως τῷδ' ἐπάγοντα τρατὸν ib. 773. δικαίως δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 371. γαίας τυραννεύσουσιν δικαίως El. 878. πατρὸς ἔτισας φόνον δικαίως ib. 1189.

Δικατής. ὅτοι δικατήν σ' εἱλόμην ἐμῶν κακῶν Sup. 252. δικατὴς αἵματος Her. F. 1150.

Δίκειν. ᾧ μόσχος ἀδάματον πέσημα δίκει Ph. 643. δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα, δίκετε Bac. 600. 601. Μυρτίλῳ φόνον δικὼν ἐς οἶδμα πόντου Or. 992. ἐς κόμας δακτύλους δικὼν ib. 1470. κρᾶτα ὠλέναιν δικὼν βολαῖς Ph. 669. δικὼν ὀδόντας εἰς γνίας ib. 672. ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν ib. 1426. κράδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497.

Δίκελλα. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1162. λάζυσθαι χρεὼν δικέλλας Her. F. 944.

Δίκη. μὴ δίκην δώσουσιν Hec. 803. Hæc dictio, δίκην διδόναι, legitur etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052. et 1274. Or. 576. 1134. et 1597. Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A. 384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy. 421. Her. 887. 971. et 1025. Hel. 927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et 842. El. 269. 953. et 1146. Œnei fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in plur. δίκας διδόναι Or. 870. Al. 734. An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion. 445. et El. 977. λεύσιμον δοῦναι δίκην Or. 613. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. ἀμαθέτερος ὢν τῆς δίκης ib. 417. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὁσίαν ib. 499. ἐχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν ib. 575. τρισσοῖς φίλοις δίκη μία ib. 1244. δίκην ὑπόσχες αἵματος ib. 1649. δίκης βραβεῖς ib. 1650. σὺν δίκῃ ἥκουσι γῆν Ph. 156. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. τῆς δίκης πειράσομαι δρᾶν ib. 493. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ ἀποτερῶμαι πατρῴδος ib. 495. τῇ δίκῃ πικρὸν ib. 530. πῶ 'στὶν ἡ δίκη; ib. 551. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ ib. 788. ὀκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν ib. 1645. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω ib. 1648. cf. Hip. 50. Iph. T. 944. δίκη ὀκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. δίκῃ ἀντιτίσασθαι ib. 261. δίκην ἐπίσασαι ib. 537. δίκη Ζηνὸς ib. 764. τίσειν δίκην ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An. 53. Rh. 812. δίκης ῥόπτρον Hip. 1171. δίκην τε καὶ λόγους κεδνὸς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. τὴν δίκην ὑφέξομεν An. 358. cf. El. 698. ὀδ' ἔχειν ἠγῇ δίκην; An. 440. cf. Sup. 183. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551. τίνι δίκῃ—ἄγουσί σε; ib. 556. ὅτε τῳ δίκῃ κρίναντες ib. 568. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. πολέμους αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον ib. 328. ἐξέδυ δίκης ib. 416. τὴν δίκην ἴσην ἔχει ib. 434. αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; ib. 530. τὸ τῆς δίκης σῴζων φάος ib. 564. ὅσοι δίκην σέβονται ib. 595. τῶνδε τισάντων δίκην ib. 733. πρὸς δίκης πολλὰ πάσχοντες κακὰ ib. 746. ὀδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. τὸ σὸν πέρα δίκης ἔται ib. 397. ἐς δίκην ἔτην Iph. T. 961. πεισθεῖσαι δίκῃ ib. 968. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι Bac. 346. λευσίμου δίκης τυχὼν ib. 356. τῇ δίκῃ προθήσομεν ib. 675. σοὶ πάλιν ἀνατρέψω δίκην ib. 792.

δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὅ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; ib. 180. τῇ δίκῃ μὲν ὦ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἵπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην ib. 260. εἰ τάδικ' ἔσαι τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾷν δοκεῖτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκῃ ib. 1265. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. αὐτὸ τῶτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Antiop. fr. III. 1. ἐν δίκης βωλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὑ τῶν κακούργων οἶκος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παρεστὰς ἐσθλὸς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκῃ ξυνῶσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. ἣν δίκῃ θνήσκῃ τις Phry. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ γένος βροτείου Sis. fr. I. 6. ὅτοι προσελθοῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τάπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δίκα. πῶ δίκα ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκαν Or. 323. διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν τρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκαν An. 782. δίκας ἔξω ib. 788. σέβεις δίκαν Sup. 379. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος ib. 1145. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόριν ἔχυσαν ἐν χεροῖν δίκᾳ Bac. 737. ἴτω δίκα φανερὸς ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκας ib. 1008. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα ib. 1155. νέμει τοι δίκαν θεὸς ib. 1169. ἀνύμνησας δίκαν ib. 1190. δίκᾳ τοι δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. παρὰ δίκαν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκας Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκας πατρὸς ἐξαιτοῦντί με Or. 1657. ἐντύχομεν δίκας Hip. 672. Φοίβῳ τῆς ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθα An. 1108. δίκας ὑφέξειν Cy. 695. κυρίως κραίνειν δίκας Her. 144. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἄγουσα Δίκη Phry. fr. V. 4. οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακούς Ph. 1717. τάδε ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. πότνια Δίκα τάδ' ὑπείσεται Her. 105. ἰὼ Δίκα Her. F. 738. 5) δίκην, adverb. πολεμίων δίκην Hec. 1162.

Δικόρυφος. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δικόρυφον σέλας Ph. 235.

Δίκροτος. δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408.

Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' ὀρεία Iph. T. 127.

Δίκτυον. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχοις Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. ὑ δικτύοισιν Bac. 1204.

Δίκωπος. ὁρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτᾳ δικώπῳ ib. 446.

Δινᾷν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 353.

Δινεύειν. ὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἰσοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινευούσαις ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 192.

Δίνη. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310. δίναισι νοτίας ἅλμας Hip. 150. ὑράνιαι δῖναι νεφέλας δρομαίου Al. 244. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐῦδρου πατρὸς δίνας Rh. 928. δίναις ἁλὸς Tr. 83. Κασταλίας δῖναι Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084.

Δινώεις. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

Διόβολος. διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου Al. 126.
Διογενέτωρ. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122.
Διογενής. διογενεῖ κόρῳ Πρόκνης Her. F. 1021. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. διογενὴς παρθένος Hel. 25. ὦ φάος διογενὲς Med. 1258. αἷμα τὸ διογενὲς An. 1196.
Διόγονος. Διογόνοιο Βάκχε Hip. 560.
Δίοδος. διόδους ἀνόδους τείχων Iph. T. 888.
Διόθεν. ἅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε Iph. T. 354. φίλος διόθεν εἶ Rh. 455. ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel 1521. ὄμβρων διόθεν τερεῖσαι El. 736. κρυερὰ διόθεν θανάτῳ πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.
Διοίγειν. ᾗ ἂν διοίξῃς σφάγια Sup. 1204. ὅλβῳ διοίγων θάλαμον Bel. fr. XVI. 8.
Διοιτέον. ὄμμα πανταχῇ διοιτέον Ph. 272.
Διοίχεσθαι. διοιχόμεθα, διοιχόμεθα Or. 182. διοιχόμεσθα ib. 853. et Ion. 765. αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; Sup. 530. ὅταν μὴ τύχῃ, διοίχεται Iph. A. 958.
Διολλύναι. αἵ με διώλεσαν Hec. 1062. ἣν διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. ὅς μ' ἀ διώλεσε Ph. 1600. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1311. τόδ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν ib. 1390. διώλεσεν τὸν συννοσοῦντα Sup. 227. ἄκων με διώλεσεν Iph. A. 1457. τύραννον διολέσαι Iph. T. 1020. διώλεσ' ἡμᾶς Rh. 844. εἴ σε μὴ διώλεσεν Παλλὰς Tr. 46. ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ πλείστους διώλεσε ib. 607. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα Bac. 949. ὥστε διολέσαι δόμους ib. 1303. ἐπειδή μ' ἀ διώλεσαν Her. 1009. τάδε καὶ σὲ διώλεσε Hel. 698. ἐνθάδ' ὄντα διολέσω ib. 894. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. ὕδραν ἔλειον εἰ διώλεσε Her. F. 152. τὸν πότμον διώλεσας ib. 269. Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς διώλεσεν ib. 541. οἳ διώλεσαν πόλιν ib. 590. τόνδε τίς διώλεσεν; ib. 1134. πῇ διώλεσεν; ib. 1144. ἣν ἐγὼ διώλεσ' ἄκων ib. 1364. παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν El. 1029. ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας ib. 1066. διόλλυμεν κόρας Œd. fr. III. 2. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις Her. F. 264. διολέσας δάμαρτά τε κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 921. τὰς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ζυνάορον Or. 1566. ἃ με διολέσαντ' ἔχει Iph. A. 659. καὶ γὰρ διώλυσ' (i. e. διώλλυσο, imperf. med. signif. act. *perdidisti*) Her. F. 755. ὡς διώλετο Or. 90. ἐνδίκως διώλετο ib. 1512. διὰ δ' ὅλλυσαι Hip. 594. τῷ τρόπῳ διόλλυται; ib. 909. ὅστις ὑφ' ὑμῶν διόλλυμαι ib. 1061. πῶς διώλετ', εἰπέ ib. 1171. τροφῇ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. νηδὺς ἀκύμων μοι διόλλυται An. 158. διολώλαμεν ib. 1177. πόλεις πολλαὶ διώλοντο Sup. 192. φόβῳ τῷ πάρος διόλλυσαι ib. 613. cf. Iph. T. 652. διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρὸς Iph. A. 1317. δι' ἃρ' ὀλώλαμεν ib. 1353. χάρις αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο Rh. 338. εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν διώλωλε ib. 561. ὡς κακῶς διόλλυσαι Tr. 625. ἐκ θεῶν διολλύμεσθα ib. 771. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1163. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. διολλύμεσθα Her. F. 534.
Διομήδης ἄναξ Or. 896. Θρηκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους Al. 486. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ Sup. 1217. Διομήδεα Iph. A. 199. ἐδάμασε πώλους Διομήδους Her. F. 382. Διομήδες Rh. 565. et 622.
Διόμνυσθαι. διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2.
Διονυσιάς. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 891.
Διόνυσος Bac. 2. et Hyp. fr. I. 1. ὁ μάντις Διόνυσος Hec. 1267. Διονύσου οἶνα Ph. 236. Διονύσου δάμαρ Hip. 339. τὰν βακχεύσασαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. Διόνυσον ὃν ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. vid. etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155. 182. 220. 242. 294. 305. 314. 466. 496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc. πῶμα Διονύσου Cy. 139. Διονύσου γάνος ib. 414. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διόνυσον, ἀνάλαβε ib. 435. Διονύσου παῖδες ib. 586. Διονύσου πέτρας δισσὰς Ion. 1126. ἐκ Διονύσου βοτρύων ib. 1232. θησαύρισμα Διονύσου El. 497. σὺν Διονύσῳ Pal. fr. V. I.

Διοπετής. διοπετὴς ὅπως ἀτὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 1. διοπετὲς ἄγαλμα Iph. T. 977.

Δίοπος. διόπῳ (ita leg. pro διοπῷ) Hip. fr. XV. τίνι σημήνω διόπων τρατιᾶς; Rh. 741.

Διόπτας (dor. pro ης) τρατιᾶς Ἑλλάδος Rh. 234.

Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγους Sup. 417.

Διορθῶν. διορθῶσαι λόγοις ἔριν Hel. 1174.

Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ὃ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα; Hel. 834. ὑπὲρ Θυμέλας διορίσαι Ion. 46. τράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401.

Δῖος. Δίῳ παιδὶ (i. e. filio Jovis) Ion. 200. et Δίου παιδὸς ib. 1144. δίους γάμους Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion. 922. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. Δίας ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. δία κεφαλὰ Rh. 226. Δίας Ἀθάνας Cy. 293. et Her. 850. Δίας παρθένου Παλληνίδος Her. 1031. δίου πυρὸς Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.

Διοσκόρω. τὴν Λάκ. σύγγονον Διοσκόροιν Hec. 441. τιμῶν μ' ὀδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, *o filii Jovis* Iph. T. 272. τὼ τῶ Διὸς λεγομένω Διοσκούρω Hel. 291. Διοσκόρω ᾔσχυνας ib. 720. δισσοὶ Διόσκοροι ib. 1660. Διοσκόρων μέτα ib. 1683. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Dicitur et Διοσκύρω. τὰν τοῖν Διοσκύροιν κάσιν Hec. 943. τῶν δισσῶν Διοσκύρων Iph. A. 769.

Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323.

Διπλάζειν. δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781.

Διπλάσιος Pol. fr. IX. 2.

Διπλοῦς. πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν Hec. 1197. διπλοῦς μῦθος Al. 522. διπλοῦ βίου λαχόντες Sup. 1086. διπλοῦς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλοῦς γέλως Her. F. 950. διπλῶ τρατηλάτα Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. πόνους διπλοῦς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. διπλῆν ἄκανθαν El. 492. ταύρου καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλᾶς Iph. T. 688. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466. διπλοῦν πῆμα Med. 1185. διπλοῦν κακὸν ib. 1315. ἄχθος διπλοῦν An. 396. διπλοῦν χάρμα Sup. 333. διπλοῦν πένθος ib. 1035. διπλοῦν κέρδος Her. 1043. διπλᾶ δάκρυα Hec. 518. διπλῶν τέκνων μ' ἐτέρησε An. 1213. ὃ διπλᾶ χρῄζω τένειν Hel. 142. cf. Fr. inc. LXXV. 5.

Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.

Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.

Δίπτυχος. διπτύχους νεκροὺς θάπτε Hec. 1287. διπτύχων παίδων φόνος Ph. 1363. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. et διπτύχων νεανιῶν ib. 474. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας ὁπώρας διπτύχους Fr. inc. CXLIII. 2. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. διπτύχῳ γλώσσᾳ ib. 286. διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοὺς Or. 632. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. χεῖρας διπτύχους ib. 579. διπτύχῳ τολίσματος Hec. 1156. δίπτυχον δῶρον θεᾶς Ion. 1010. δίπτυχα φάσγανα Or. 1303.

Διρκαῖος πύρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ τόπων ib. 1033. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637.

Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her. F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib. 939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form. dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιποῦσα Ph. 245. γαίας Δίρκας χλοηφόρους ib. 650. πόρον ἀμφὶ μέσον Δίρκας ib. 833. ὦ τόμα Δίρκας Hip. 556. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. Δίρκα ἁ καλλιρέεθρος Her. F. 784. εὐπίρθενε Δίρκα Bac. 520. ὦ μάκαιρα Δίρκα ib. 530.

Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her. F. 185.

Δίς. δὶς τόσον πόμ' αἵματος Hec. 392. δὶς θανεῖν ὃ χάζομαι Or. 1116. δὶς

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς ib. 1134. δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέως δὶς εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα δὶς κλύων Iph. T. 779. δόμον δὶς τοσόνδ' ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 160. λόγῳ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας ib. 281. δὶς τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δὶς δυοῖν πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν Tr. 817. δὶς τόσον πῶμα Cy. 147. δὶς τόσα πυργῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σώσας κόρας δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. cf. Cresph. fr. II. 1. δίς σοι ταῦθ', ἃ βούλει, λέγω El. 770. δὶς τόσως ἐμὲ κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν ib. 1092. δὶς τεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Δισκεύειν. ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται Ion. 1268.

Δίσκημα. πύργων δίσκημα πικρὸν Tr. 1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκῳ κεχαρημένον Iph. A. 200. ὃν τροχῷ τέρμονι δίσκῳ ἔκανε Hel. 1488. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισσοῖν λεόντοιν Or. 1555. δισσὼ στρατηγὼ Phœn. 1371. δισσὼ ἀτέρε Her. 854. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. δισσοὶ Ἀτρεῖδαι ib. 510. et δισσοῖσιν Ἀτρείδαις Or. 816. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132. δισσοὶ νεανίαι Ph. 1249. et δισσὼς νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες An. 75. τῶν δισσῶν Διοσκόρων Iph. A. 768. δισσὼς ἀθρήσας Cy. 378. δισσὼς Θησέως παῖδας Her. 35. δισσὼς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διόσκοροι Hel. 1659. δισσὼς ταλαγμὼς αἵματος Ion. 1003. δισσὼς διαύλους Her. F. 662. et El. 825. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. 1. δισσὼς συναίμους Epig. I. 3. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. κόρας δισσὰς Ph. 57. ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδῖνειν ψυχὰν Hip. 258. δισσαὶ εἰσὶν ib. 385. δισσὰς φωνὰς ib. 928. δισσὰς ἀτυγείτονας πόλεις ib. 1161. δισσὰς πέτρας Iph. T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαῖς Tr. 1306. δισσὰς Θήβας Bac. 917. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513. δισσοῖν τερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσὰ τέκνα Med. 273. et Hel. 8. δισσῶν ἄμορος τεκνων Med. 1395. δισσὰ μέλη Al. 763. ἓν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη An. 910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίτομος. πελέκεως δίτομον γέννν Meleag. fr. VI. 5. δίτομον ξίφος Hel. 989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δίτομα φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε διφρεύων An. 108. κυανέαις ἵπποις διφρεύων πέλαγος ib. 1012. ἀτεροειδέα νῶτα διφρεύσω· αἰθέρος And. fr. XXVIII. 3. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dor. pro άτης) Iph. A. 216.

Διφρηλατεῖν. ἵππους, ἃς ἔθρεψα, κἀδιφρηλάτουν Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρου Or. 1548. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. δίφρου εἰσέβαινεν ἀντυγα Her. F. 948. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. θρανσθέντων δίφρων Sup. 691. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε νῶν δοῦναι δίφρους ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. ὑπεξῆλθε στρατῷ δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph. T. 185. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τῷ τεταγμένῳ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα Ion. 775. ἐξίσταται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888.

Διχορράγης κίων Her. F. 1008.

Διχοστατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ Med. 15. ἂν διχοστατῇ πόλις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. διψίαν χθόνα Al. 563. δίψιον πῦρ θεῦ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων

Or. 989. δίωγμα φεύγων Hel. 21. ξιφοκτόνον δίωγμα σφαγᾶς ib. 360. πωλικοῖς διώγμασι An. 993. εἰ ἦν ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1639.

Διωγμός. διωγμὸς ὅστις τὰς ξένας θηράσεται Iph. T. 1324. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896. οἵ μοι διωγμῶν Or. 412. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος Iph. T. 1175.

Διωθεῖσθαι. ἐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις An. 870. ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Her. F. 315.

Διωκάθειν. αἰσχρὸς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Διώκειν. διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας Hec. 1173. διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα Or. 1344. διώκεις με Sup. 156. et Her. F. 707. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. διωκέ νιν Iph. T. 1296. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. εἰσορῶ, ὃς διώκομεν, παρόντας Hel. 1200. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. ἀρετὰς δίωκε ib. 440. ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1083. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ἐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, sc. τὸν πλῶτον Epist. V. διώκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων πατέρα Or. 500. τὸν Ἑλένης φόνον διώκων ib. 1534. παῦσαι διώκων Iph. T. 1437. μεγάλα διώκων Bac. 396. λητὰς διώκων Cy. 112. μαστὸν διώκοντα Ion. 962. πικρὰν διώκων ἧλυσιν Her. F. 1041. νεβρὸν διώκων El. 574. ἕως διώκω' ἅτρα Ion. 1158. ᾗ διωκόμεσθ' ὑπο Her. 50. διωκόμεσθα θανασίμως ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250.

Διώνη, mater Veneris. κύρη Διώνης, Κύπρι Hel. 1104. ὦ παῖ Διώνης Antig. fr. XVII. 1.

Διώννμος. διώννμοι θεαὶ Ph. 689.

Διώννσος (pro Διόν. ob metrum) Cycl. 203.

Δμωή. ὦ δμωαὶ Iph. T. 143. δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων; Ion. 234. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 316.

Δμωῖς. εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωῖς Hec. 966. ὅσ' ἐπὶ ξένας δμωῖς An. 137. εἴτε δμωῖδ' ἐθέλεις And. fr. VI. ἥδε μοι—δμωῖς Fr. inc. CLXXXV. 2. ἐφ' ἑτοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514. δμωΐδες, *o ancillae* Ion. 666.

Δμώς. δμώς ἐτιν, ὅστις ὠκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. ἀποταυρῶται δμωσὶν Med. 188. ἤσθημεν δμῶες ib. 1139. μόλις νιν εἴργυσι φύλακες δμῶες An. 813. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. δμώων μέτα El. 628. δμῶες μέν εἰσιν, ὃς ἐγ' ὠκ εἶδον ποτὲ ib. 631. λόγχας θέντες δμῶες ib. 799. ὡς ἦραν χεροῖν δμῶες ib. 814. δμῶας ἀπωθεῖ ib. 822. δμῶες—ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. δμωσὶ δ' ἐμοῖσιν εἶπον Phœn. fr. X. 1. δμῶες, *o servi* Hec. 1282. Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427. et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295. Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et El. 394. et 960. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες El. 851.

Δνοφερός. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265.

Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 110. cf. v. 220. ἀγγέλλεσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ ib. 196. δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην τρατῷ ib. 218. ὠδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ ib. 283. εἰ δσιά σοι παθεῖν δοκῶ ib. 788. τρατῷ μὴ δόξαιμι—βυλεῦσαι φόνον ib. 855. πῶς δοκεῖς; ib. 1160. Hip. 446. et Iph. A. 1590. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; Hec. 1205. ἔδοξεν Ἄργει τῷδε Or. 46. εὔδειν νιν ἔδοξα ib. 169. κρεῖσσον τὸ δοκεῖν ib. 236. Ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. τὸν θανόντ' ἀκύειν τάδε δόκει ib. 674. τὸ δοκεῖν εὖχυ μόνον ib. 780. σὸν κασίγνητον θανεῖν καί σ' ἔδοξε ib. 856. αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν ib. 1177. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον ib. 1200. θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κἀδόκει (i. e. καὶ ἐδ.) τοῖς μὲν ᾗ, κ. τ. λ. ib. 1421. δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα ib. 1669. δόξεις ἀχρεῖος, κὠ σοφὸς πεφυκέναι Med. 299. μὴ δοκεῖτέ πω ib. 365. μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει ib. 602. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς ib. 884. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις ib. 1276. μὴ δόκει τοῦτ' κλύειν Hip. 119. καθα-

νεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἀγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει Al. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὡς δοκεῖς An. 762. et Rh. 121. ὡς δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με An. 924. δοκῶμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὡς δόκει (i. e. ἐδόκει) Iph. T. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει ib. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώζεσθ' εἰς οἶκος μόνος ib. 678. ἦν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κἀμὲ τὰς ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ ib. 1485. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τάδε δοκεῖ ib. 131. ἦ πᾶν τρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθέναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μηδ' ἦν δοκῇς μέν,—φρονεῖν δόκει τι Bac. 311. 312. ὡς ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Her. 246. ταῦτ' ἀ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. ὅτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. δοκεῖν τὰ δόκητ' ἀ χρὴ Her. F. 92. ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἦσθ' ἄρ' ἧσσων, ἦ 'δόκεις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς; El. 244. μή μοι νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρὴ δοκεῖν Hip. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἀλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τὰς θεὰς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. δικὼς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, κἀ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Hec. 874. δοκῶν Ὀρέτην χερσὶ περιβαλεῖν Or. 371. εὖ δοκῶν λέγειν ib. 941. ἀ δοκῶν κλύειν Med. 67. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὖ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα ib. 865. δοκῶν κοιράνης τυγεῖν (Œnei fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκούντων ἰὼν Hec. 295. δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τὰς σοφὰς δοκοῦντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν An. 330. cf. v. 647. οἱ δοκοῦντες εἰδέναι Ion. 317. ὀλβίους τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι Her. F. 589. δοκοῦσά τι πρός γε σὸ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παρατατεῖν Rh. 638. τοῖς δ' οὐχὶ δοκῶν Hec. 121. δοκῶν Ἀχαιοῖς ib. 506. ἀ δοκῶν ἔξειν ποτὲ Iph. T. 802. καίπερ ἀ δοκῶν θ' Al. 939. τὰ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ δοκήσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. δόξας ἀνὴρ ἄριστος Tr. 395. δόξασά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς—μολεῖν Med. 1171. ἀρίστη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι Al. 85. δόξαν λέγω Bac. 629. θεοῖσι τοῦτο δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξαν θ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι Med. 763. δέδοκται τἄργον ib. 1236. ὡς σοὶ δέδοκται An. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Hel. 988. ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον Her. 1. λέξεις μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Δοκεύειν. ὄψεταί νιν δοκεύοντα Bac. 982.

Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς Her. F. 771. κρείσσω τῶν δοκημάτων Er. fr. VII. 2.

Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. τὴν δόκησιν ἄρνηται An. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Her. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Hel. 36. μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. ὅτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἵν' ἡ δόκησις ᾖδον ἡδέως ἔχῃ Ion. 1602. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. ἡ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τᾶ δικαίᾳ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ πάλλα δοκίμων Epist. I. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖται Iph. T. 176. ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι Sup. 277.
Δοκός. δοκὸς τεγανὰς παρέχει Cret. fr. II. 6.
Δοκὼ κενὴ El. 747.
Δόλιος. σιγᾷ δόλιος Or. 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς Rh. 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δωλεύειν Tr. 281. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον Bac. 954. δόλιον ἀστέρα λάμψας Hel. 1142. δόλιον οἶκτον ib. 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. δολίοισι γάμοις Or. 1009. λόγοισι δολίοις An. 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας Or. 1009. δολίῳ τέχνῃ Al. 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ Rh. 748. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. δόλιος ἡ Πιθυμία Cy. 448. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἁ δόλιος Κύπρις ib. 242. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605. δόλιαι βυλαὶ Med. 413. ἁρπαγὰς δολίους Hel. 1338. τῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι Bac. 487. τόδ' ἤδη δόλιον εἶς με μηχανᾷ ib. 804. δόλιαι βυλευτήρια An. 447. δόλια λέκτρα Iph. T. 539. δόλια καθάρματα ib. 1316. δόλια τεχνήματα ib. 1355. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109. ἔχω δόλια καὶ δρατήρια Ion. 985. λέγεις μοι δόλια ib. 1481. δολίοις βρόχων ἔρκεσιν El. 154.
Δολιόφρων Κύπρις Iph. A. 1301.
Δολιχαύχην. κύκνυ δολιχαύχενος Iph. A. 794. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503.
Δολόεις. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527.
Δόλος. ξὺν δόλῳ δύσμαχον Hec. 884. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγε ib. 1146. ὅ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ ib. 1269. μή τις εἴη δόλος Or. 1420. cf. Ph. 273. μή τις δόλος με κτάνῃ Ph. 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον Med. 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. δόλῳ, sc. διώλεσέ σε Iph. A. 1458. εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ Iph. T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Rh. 17. δόλος κρυφαῖος ib. 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει ib. 128. τῇδε σύγκειται δόλος ib. 215. δόλον ἐξεπίστασθε Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δόλον Ion. 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτεῖναι ib. 844. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. θνήσκει δόλῳ El. 9. ὀρρωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον ib. 832. φυγάδος δειμαίνεις δόλον ib. 834. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον; ib. 983. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω Med. 783. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1312. νείκη ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις Cress. fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3.
Δολῶν. Μοίρας δολώσας Al. 12. σοῖς δολώσαντες γάμοις Iph. A. 898.
Δόλων, *nom. propr. speculatoris Trojani.* Rh. 159. 221. 525. 573. 575. 592. et 864.
Δόμος. δυστυχῶν δόμος Or. 70. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. μ' ἔφερβε σὸς δόμος ib. 867. ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. εἰς ἀγῶνα δόμος φοβερὸν πιτνεῖ ib. 1538. ὄλβιον δόμον ib. 1674. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. ἐρρέτω πρόπας δόμος ib. 627. φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. cf. v. 1509. ὦ δόμος δόμος ib. 1506. πᾶς δόμος ἔρρει Med. 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; ib. 360. Πελίου δόμος ib. 734. δόμος τυραννικὸς ib. 740. δόμον πάντα συγχέας' Ἰάσονος ib. 794. ὅ τί μ' ἀξιοῖ δόμος—προσεννέπειν Hip. 792. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. σὸν οἰκῆσαι δόμον ib. 1010. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. δόμος Ἀδμήτου Al. 79. δόμον ἀμπετάσας ib. 600. ἄλλοις δόμον λείψειν ib. 659. εἰς τόνδ' ἱδρῦσαι δόμον ib. 844. νόστιμος ἔλθοις δόμον ib. 1156. λεῖπε δεξίμηλον δόμον τᾶς ποντίας θεᾶ An. 130. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; ib. 550. εἰς τέκνα καὶ δόμον ib. 1191. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1030. ἅπαις δόμος Iph. T. 697. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον ib. 1231. πατρὸς δόμον—ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 159. προλιπῦσα δόμον ib. 910. δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. δόξας εὐ προχωρῆσαι δόμος Her. 487. ὃ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι φημὶ δόμον εὐτυχίᾳ ib. 610. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα ib. 913. ᾗ ταράσσεται δόμος Hel. 485. κτυπεῖ δόμος ib. 865. δόμον ἥξει ib. 1510. λα-

Θραῖον ὠδῖν' εἰς θεᾶ ῥίψαι δόμον Ion. 45. Φοίβα δόμος ib. 224. Ἀπόλλωνος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέτας δόμος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον καθίζει σε ib. 1541. δόμε τύχας Her. F. 249. Ἄτλαντος δόμον ἐλθὼν ib. 405. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον ib. 1423. οἳ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. πόσις ἐς' αὐτῇ καὶ δόμος ib. 1311. γεγῶσα τηλίκη δόμε Meleag. fr. XVII. 3. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib. 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἄπο ib. 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. ἀποτῆναι δόμων ib. 980. λιπῶσ' αἰσχρῶς δόμες Or. 99. ἐς φρυρὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμες τυραννικὰς ib. 1356. et Ph. 205. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμες τὰς Ταντα λείας ib. 1543. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. σιγῇ δόμες εἰσβᾶσα Med. 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442. cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El. 573. δόμες ἐχεγγύες Med. 387. δόμες πατρῴας ib. 801. cf. Hip. 306. νυμφικὰς δόμες Med. 1137. εἰς ᾅδου δόμες ib. 1234. et Hip. 895. et Al. 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατηρεφεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίας δόμες ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158. δόμες ἐχθροξένες ib. 561. εἰς ἀνηλίες δόμες ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων ib. 915. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐν περιστύλοις δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοισι δόμοις ib. 1145. δόμες νησιωτικὰς ib. 1262. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 583. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542. δόμων πατρῴων Iph. T. 51. cf. v. 809. El. 417. et 1005. et 1088. et Dan. fr. VII. 1. δόμες οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσοῦντας δόμες Iph. T. 930. Πυθίων δόμων ib. 1271. δόμων εὐδοξία Rh. 760. ἄπαιδες ἐν δόμοις Tr. 380. δόμες πέρσασ' Ἀτρειδῶν ib. 461. ἐλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω δόμες ib. 984. ἐν Ἀλεξάνδρα δόμοις ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac. 7. ἐν δόμοις Ἐχίονος ib. 1117. Ἀλθαίας δόμες Cy. 39. τέγας δόμων ib. 118. δόμων ἔσω ib. 129. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἐκ πλησίων δόμων Hel. 439. δόμων ἄνακτα ib. 512. τυράννοις δόμοις ib. 524. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσες δόμες ib. 934. εἰς δόμες τυραννικὰς ib. 1186. τῶν κατ' ὠρανὸν δόμων ib. 1687. μητρὸς ἐλθὼν δόμες Ion. 71. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν ib. 229. Ἀπόλλωνος δόμες ib. 249. cf. v. 424. et 535. ἀμφὶ κρηπίδας δόμων Ὑαδόκων ib. 510. τὰς Ἐρεχθέως δόμες ib. 568. et sine τὰς v. 1293. τὰν δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. Θυραῖος ἐλθὼν δόμες ib. 702. ὀρφανὰς δόμες ib. 791. ἐν θεᾶ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. ᾅδα ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v. 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων Ion. 1057. Λοξίᾳ ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμες; ib. 1303. παγκλήρες δόμες ib. 1542. Εὐρυσθέως δόμες Her. F. 463. κατασκάψω δόμες καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς δόμες Ἡρακλέος ib. 873. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρνησι δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289. εἰς εὐτυχοῦντας δόμες ib. 398. ἐπ' αὐτὰς εἰσίω δόμων πύλας ib. 661. βασιλικὰς ἔχων δόμες ib. 947. θεῶν δόμοι ib. 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμες ib. 1005. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. πέντητας εἰς δόμες ib. 1139. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων ib. 1233. Πρωτέως ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι τῶν κυλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. κενοῖσιν δόμοις ejusd. fr. XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἥδεται πλησμένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάστασιν δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμες Ἀθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ᾗ Θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic porro: nam singulis fere paginis aliquoties hoc vocab., præsertim in plur., occurrit.

Δονακόεις. δονακόεντος Εὐρώτα Hel. 210.
Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφω Iph. A. 179.
Δονακόχλως. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.
Δόναξ. λεπτῇ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἕρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.
Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων τρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχες ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλῳ ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται Hip. 432. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319. δορὸς δόξα ib. 726. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίσταται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἦν δόξα σε νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ ib. 885. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. ὧδ' ἀκλεής νιν δόξα ὑποδέξεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα χωρεῖ Hel. 764. ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ', ὡς οἶδ', ὅτῳ βέβαιός ἐσι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714. τὴν δόξαν ἔλκει Œnei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρουσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμους Rh. 629.
Δοξάζειν. ὧν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζῃς νοσεῖν Or. 314. ᾗ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδέ νιν δοξάζομεν μάλις' ἂν εἶναι Sup. 1043. γάμους γαμεῖσθαι τώσδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. ὧδέ ποτ' ἐδόξασα El. 580. ὧν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὡς δοξάζεται Iph. T. 831.
Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.
Δορά. λύκειον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. κατασίκτους δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.
Δοριάλωτος Tr. 518.
Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 574.
Δορίκτητος. χθὼν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.
Δοριμανὴς Sup. 485.
Δοριμήτωρ. Ἐνναλίῳ δοριμήτορι An. 1016.
Δοριπετὴς ἀγωνία Tr. 1003.
Δορίπονος. δοριπόνων ἀνδρῶν El. 479. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.
Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.
Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχουσαι Bac. 698.
Δόρυ. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9. ηὐτύχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶσ' ἀνέτηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647. πέσημα φοινίῳ δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν ib. 909. πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἕκτορος ἥνθει δόρυ ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. δορὶ ὀλλυμένους ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 194. δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκουσίως τοκεῦσιν ᾑράμην δόρυ ib. 437. Μυκηναίᾳ δορὸς ib. 516. et 1089. δόρυ τὸ Καδμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ὅσι προσβάλλω δόρυ; ib. 735. μονοστόλου δορὸς ib. 749. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπῳ δορὸς ib. 861. Ἀργείᾳ δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

'Αργείων δόρυ Ph. 1093. et 'Αργείων δορὶ Tr. 606. δορὸς ἀλκὴ Ph. 1104, cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴέναι δόρυ ib. 1253. δορὶ παλλόμεναι ib. 1306. μονομάχῳ δορὶ ib. 1335. ἔθρανσ' ἅκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς ib. 1409. μάρναται δορὶ Med. 249. ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hip. 975. δορὸς γέρας An. 14. δορὶ καὶ πυρὶ ξηάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib. 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορὸς δόξα ib. 725. δορὶ κλεινοτάτῳ ib. 793. ἐπ' 'Αργῷα δορὸς ib. 794. τὰς ὁλωλότας δορὶ Sup. 16. δορὸς ῥώμῃ ib. 25. συμμάχοις δορὸς ib. 475. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. διὰ δορὸς ib. 602. συμμετασχόντες δορὸς ib. 648. ἑτοιμασμένον δορὶ ib. 659. παραιβάτας ἔτησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. ἀίξαντες δορὶ Iph. A. 80. πεδίον ἐμπλήσας δορὸς ib. 355. σὺν δορὶ ib. 587. κοσμήσω δορὶ ib. 931. δορὶ τρυφῶσα Παλλὰς ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ὥστε διαφυγεῖν τἠμὸν δόρυ ib. 1326. δορὸς πέλας 'Αργείᾳ Rh. 20. τρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ ib. 58. εὐτυχῶν δόρυ ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἴέναι δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑποταθεὶς δορὶ ib. 315. συγκαμὼν δορὶ ib. 326. σῷ δορὶ πράξας τάδε ib. 368. πεσεῖν δορὶ ib. 398. τὰς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib. 458. πᾶσαν 'Ελλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ ib. 472. πορθεῖν ῥᾴδια δορὶ ib. 478. θῆρον δόρυ ib. 492. ἃ συναίρεται δόρυ ib. 495. Αἴαντος δόρυ ib. 601. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἱμύλον δόρυ ib. 709. χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς ib. 792. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tr. 14. ὃς ἦλοι δόρυ ib. 387. δορὶ πεσόντ' 'Ελληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. εἰς δόρυ ταθέντες ib. 934. αἱρῆμεν δόρυ ib. 1148. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1162. πεσοῦσα δορὶ γᾶ ib. 1299. δορὸς λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. 'Εγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα ib. 7. ἀμφῆρες δόρυ ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ ib. 19. εἰς πάλην δορὸς Her. 161. ἐχθρὸν αἱρεσθαι δόρυ ib. 314. μή μοι δορὶ συναράξῃς πόλιν ib. 379. ποίᾳ προσάξει τρατόπεδον δορὸς ib. 397. μένειν δόρυ ib. 744. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ ib. 760. ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἑλθεῖν ἐγγὺς ἀλκίμου δορὸς ib. 815. ἆθλον "Ελλησιν δορὸς Hel. 43. δορὸς προθυμίᾳ ib. 723. ἐν δορὶ ἐκπνεύσαντες ib. 1132. δορὸς ἀλκαίοις λόγχαισι ib. 1167. ἦν φίλος δορὶ ib. 1279. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβὼν ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς 'Ελλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61. κοινῷ δορὶ ib. 296. δορὸς λαβὼν γέρας ib. 298. δορὶ γᾷ πατρίᾳ φέρει σωτήριον ἀλκὰν ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. καλλινίκου δορὸς ἄγαλμα Her. F. 49. τρατηλατήσας Καδμείων δορὸς ib. 61. δορὸς ταχεῖαν ἅλοκα ib. 164. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς ib. 288. δόρυ ἔπαλλον ib. 437. δορὸς ποίᾳ τυχών; ib. 540. σύμμαχον φέρων δόρυ ib. 1165. ἃ δορὸς ἵστανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1192. ὧδε δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὲς μένει El. 388. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ ib. 681. ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον στάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν δορὸς Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd. fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr. VI. 1. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et inc. B. 47. 6. ἡσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. δόρατα δάϊα Iph. A. 1494. δόρη (in plur.) βατάζομεν Rh. 274.

Δορύξενος. πάντων φίλτατος δορυξένων Med. 687. δορυξένων ἐμῶν ὅρκοι An. 1000.

Δορυπετής. δορυπετῆ φόνον Cy. 304.

Δορύσσειν. δορύσσοντα τρατὸν Her. 774.

Δορυφόρος. δεξιαῖς δορυφόρων El. 616.

Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph. 766. χρὴ καρτερεῖν θεοῦ δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαιδάλεω ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δουλεία. δουλείας τᾶς ἀ τλατᾶς Hec. 158. δουλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δουλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. αἳ δουλείαν αἰάζυσιν Tr. 159. δουλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ 'πὶ δουλείας ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δούλειος. ζυγὸς δούλειος An. 302. ἐπὶ δούλειον ἀμέραν βίᾳ Tr. 1331. δούλειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δουλεύειν. ἐν φάει δουλεύσομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεῦσαι ib. 757. δουλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δουλεύειν χρεὼν ib. 935. τῷδε δουλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νύξ τε δουλεύει βροτοῖς ib. 549. δουλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δουλεύειν με σοὶ An. 185. δουλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 928. τῷ ὄχλῳ δουλεύομεν Iph. A. 450. σοί με δουλεύειν χρεὼν ib. 1033. πῶ γαίας δουλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δουλεύειν πολεμίῳ ib. 282. δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἐδούλευσα ib. 964. Φρυξὶ δουλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δουλεύσομεν Cy. 705. μὴ δούλευε σοῖς δούλοις Hel. 1444. Φοίβῳ δουλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δουλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάροις δουλεύσομεν Tel. fr. XXIII. δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δούλευμα. τὸ δούλευμ' ἡδὺ Or. 221. δούλευμα πιστὸν Ion. 748.

Δουλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον Ph. 398. τῷ Βακχίῳ δουλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δουλευτέον Her. F. 1357.

Δούλη. φανήσομαι δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ἵν' ἐκληρώθην—δούλη ib. 103. νῦν εἰμὶ δούλη ib. 357. δούλη θανεῖμαι ib. 420. δούλη, γραῦς, ἄπαις ib. 495. δούλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δούλην με ἡγέμενος ib. 741. δούλη σέθεν ib. 809. ἡσσώμενος δούλης ib. 1253. δούλη Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 12. ὅσα δούλη ib. 155. δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. δούλη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίστην—δούλην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271. δούλη καθέστηκα Hel. 282. εἴ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις Ion. 1382. δούλη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἔσωσα δούλην ὧσαν Ar. fr. XVI. 1. δούλη ἀνδρὸς Œd. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δούλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δώλα. κέκλημαι δώλα Hec. 481. δώλα μελάθρων Ph. 213. Ἑρμιόνας δώλαν An. 114. δώλα δώλοις γένασι προσπέσω ib. 861. ὁσίας κληδούχω δώλα Iph. T. 132. δώλα ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δώλα ib. 185. ἀντάσω Μενέλᾳ δώλα ib. 212. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δώλαν ib. 250. 3) Plur. δῶλαι Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς δώλας ib. 1280. δῶλαι πάρεισιν αἵδε El. 1007.

Δούλιος. δουλίᾳ ἀφ' αἵματος Al. 641. ζυγὰ δούλια Tr. 595.

Δοῦλος, *subst.* δοῦλος ὢν ἐμὸς Hec. 249. δοῦλος ὠνητὸς ib. 365. ἢ χρημάτων δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης ib. 865. δοῦλος ὢν φοβῇ τὸν ᾅδην Or. 1522. κᾆν δοῦλος ᾖ τις ib. 1523. ὡς δούλῳ Ph. 94. δούλῳ τόδ' εἶπας ib. 395. δοῦλος ὡς ib. 631. δοῦλος ἔγωγε σῶν δόμων Hip. 1249. ὑδεὶς ἐπέστη δοῦλος πόνῳ Sup. 763. μακρὰς δοῦλος ὢν λέγεις λόγους Iph. A. 313. σὸς δοῦλος οὐκ ἔφυν ib. 330. κείνης δοῦλός ἐστιν Tr. 950. ἅπας ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν Bac. 626. δοῦλος ὢν μὲν ib. 1026. δοῦλος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκύειν δοῦλον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὤν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τῷ θεῷ καλοῦμαι δοῦλος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων ὑδεὶς κακίων δοῦλος κ. τ. λ. ib. 856. δοῦλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. δοῦλον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἔστι νῦν δοῦλος El. 899. δοῦλα φρονοῦντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δοῦλον Ar. fr. XV. 1. γνάθι δοῦλος Aut. fr. III. 5. δούλῳ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bu. fr. vers. 1. δοῦλον ἐσθλὸν τέκνομ' ὁ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δοῦλον εὐμενῆ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δοῦλος τῷ λέχους Phaëth. fr. XV. 1. ὡς ἂν δοῦλος Syl. fr. III. 3. τίς δ' ἔστι δοῦλος, τῷ θανεῖν ἄφροντις ὤν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἔστι τοῖς δούλοισι, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις κεῖται ib. 292.

δῶλοί τε κἀσθενεῖς ib. 798. δώλοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρηστοῖσι δώλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δώλοις λέγειν Hip. 115. δῶλοι βωμὸς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268. τούτων ἑνὸς ἐσμὲν δῶλοι Cy. 24. κἀν τοῖσι δώλοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δώλοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δώλευε σοῖς δώλοις ib. 1444. ἔν τι τοῖς δώλοισιν αἰσχύνην φέρει Ion. 854. δῶλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δώλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. μέτεστι τοῖς δώλοισι δεσποτῶν νόσου Alcmæon. fr. IV. ταῦτα δώλοις ἄριστα Alcmen. fr. V. 2. δώλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δώλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δώλους κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κἂν ὦσι δώλων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δώλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δώλοις τοὔνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. τῶν οὐχὶ δώλων ib. 2. ἀκόλαστα γίνεται δώλων τέκνα Fr. inc. CXXX. δώλοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δώλοις οὐκ ἔξεστ' ἀκοῦσαι τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δῶλος, *adject.* δῶλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δῶλον Tr. 507. εἰς δῶλον ζυγὸν ib. 673. δώλῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. ἄνδρα δῶλον Antiop. fr. XIV. 1. παῖδας δώλους An. 199. τοὺς τρόπους δώλους παρασχεῖν Sup. 877. δώλης γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δώλῃ An. 328. et δώλῃ γυνῇ Tr. 490. θεοῖσι δώλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δῶλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τοὔξ ἀνάγκης δῶλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. ὠδὲν τὸ δῶλον πρὸς τὸ μὴ δῶλον γένος ib. 1115. δῶλον λέχος An. 30. τὸ μὲν δῶλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἥκει Tr. 611. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δῶλον Ion. 556. τὸ τόμα δῶλον πέπαυται ib. 675. τὸ δῶλον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δῶλον ὦ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δῶλον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antiop. fr. XVI. 1. τὸ δῶλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ὃ πέφυκε δῶλον Fr. inc. IV. 2. δώλων σφαγίων ἕνεκα Hec. 137. δώλοις γόνασι An. 861. τὰ βαρβάρων δῶλα πάντα Hel. 283. δῶλα λέκτρα Ion. 819.

Δωλοσύνη, et dor. ὐνα. δωλοσύναν τλαίην Ph. 200. δωλοσύναν τυγερὰν An. 110.

Δωλόσυνος Hec. 448.

Δωλοῦν. δωλοῖ ἄνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δωλώσας λεὼν Rh. 410. τὰς Ἡρακλείους δωλώσων γόνους Her. 817. τὸν ἥσσονα δωλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 493.

Δωπεῖν. ὃ δωπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δῶπος. χεῖρα δώπου παύσας Bac. 513. ἀκούομεν πυλῶν δῶπον Ion. 516.

Δώρειος ἵππος Tr. 14.

Δωριπετής. πεσήματα δωριπετῆ νεκρῶν An. 654.

Δῶρυ, pro δόρυ. ξύνοπλα δώρατα νέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς ματῆ Cy. 169.

Δράκαινα. οὐχ ὁρᾷς ᾇδε δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. ὃς δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἷμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος θῆρος ἂν γένοιτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος ib. 1025. τῆ δράκοντος ἐκγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω 'πὶ βωμούς ib. 1355.

πυρὸς δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσόνωτον ib. 398. δράκων μὲ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph. 1145. στεφάνωσεν δρακόντων στεφάνοις Bac. 101. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. δράκοντες παγχρύσῳ γένυ ib. 1427. δεινοῖς δράκουσιν El. 1256.

Δρᾶμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ Epist. II.

Δρᾷν. οἶσθ' ὃν, ὃ δράσεις; Hec. 225. et Cy. 131. οἶσθ' ἃν, ὃ δρᾶσον Iph. A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. δρᾷς ὀδὲν ἡμᾶς εὖ Hec. 253. τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309. et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med. 1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph. A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip. 598. 613. et 1051. An. 829. et 1077. τί δράσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τοῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεστὴν σέθεν δράσεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἷάπερ λέγεις; ib. 1048. εἴτε χρῄσ' ἔδρασε ib. 1189. ὃ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον ib. 1235. δρᾶν χρὴ τάδε Or. 311. τί χρῆν με δρᾶσαι; ib. 550. cf. v. 595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών; ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ἓν δρᾴην; ib. 776. τί χρῆμ' ἔδρασε; ib. 847. τἀναντίον δράσετ', ἢ δράσαι χρεὼν ib. 936. ἦν τι Μενέλεώς σε δρᾷ ib. 1191. τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρῆμα δρᾶσαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾷ Ph. 379. τί χρὴ δρᾶν; ib. 450. κακόν τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν ὀδὲν, ὧν ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δρᾷς, κλύει ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δή με δράσεις; ib. 934. ἐχθρός γε μέντοι, μὴ φίλος δράσειέ τι Med. 95. δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088. μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακὸν Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722. σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ἕ τι δράσεις δεινὸν ib. 356. ἃς μ' ὐκ ἐχρῆν κακῶς δρᾶν ib. 508. ὃ δίκαια δρᾷν ib. 578. οἳ δράσουσί σ' εὖ ib. 613. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; ib. 748. et Iph. T. 738. v. etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾷς; ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup. 265. δρῶσι κακὰ βουλεύματα Hip. 649. τί δρῶμεν; ib. 782. τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾷν ib. 1081. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί δρῶσι; An. 66. δρᾷς μ', εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. δρᾷν εὖ ib. 587. ἔτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον ib. 732. οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δεδράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς ὀδὲν δρῶσιν ib. 954. τοιαῦθ'—παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως ib. 1164. ὅσ' Ἀργείων χθόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾷν τι κεδνὸν βαρβάρους Iph. A. 371. μητρός τι χωρὶς δράσεθ', ἃ "ν με δρᾷν χρεών; ib. 728. δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς ib. 969. οἶσθ', ὃ δράσω; Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. τί χρῆμα δρῶ; ib. 1215. δρᾷν τι πλέον ib. 1336. δράσομεν ὅτως, ὡς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή; ib. 483. πῶς ὃ δέδρακας; ib. 591. τί δρᾷς δή; ib. 725. σὺ ταῦτ' ἔδρασας ib. 835. σφὲ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ' ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον δρᾷν Bac. 363. δεινὰ δρῶσι ib. 666. et 715. φρονήσασαι, οἳ' ἐδράσατε ib. 1258. πᾶν σοι δρῴημεν ἂν Cy. 132. τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. δίκαια δρᾷν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649. Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι; Her. 539. δυνατὸς δρᾷν ib. 731. ἦν τι πλημμελές σε δρᾷ Hel. 1091. Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν ib. 1316. ὅσια δρᾷν ib. 1654. δικαίως τὸν θεμιτεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. γυναικεῖόν τι δρᾷν ib. 843. πολεμίως δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς πέλας ib. 1248. τί σοι δ' ἔδρασαν; Her. F. 207. βίαν δράσῃς μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829. δρῶσ', ἃ δρᾷν ὀ βούλομαι ib. 858. δεινὰ δράσω El. 986. εἰ θεοί τι δρῶ-

σιν αἰσχρὸν, ὐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἳ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. σὺ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τοὺς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾷν ἀμηχάνως ἔχει Œno. fr. III. 5. φόβος πρόσεστι, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾷν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μή τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. ὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ἄνομα δρῶντα, κὐ δίκαια, παῖδας Iph. A. 399. εὖ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ὅτε πάσχων, ὅτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ὐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὐ παύσομαι δρῶν εὖ Cy. 340. δρῶντα πολεμίως κακῶς Her. F. 202. φίλους θανόντας εὖ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τῶ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγουσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκεῖνον κακῶς Hip. 321. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσχρὰ Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ib. 1164. φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεοὺς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῆ ib. 743. ὅλοιθ' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῆδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. εὖ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίως νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ὐκ εὐδαιμόνως, sc. εἴργασται τάδε Or. 600. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. ὐδὲν θεοὺς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδὲν Inus fr. H. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὡς δή τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τί χρῆμα δράσουσα; Or. 1186. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον Rh. 76. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὕπερ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 169. 733. et 756. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ὐχ ὅτως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106.

Δραπέτης. δραπέτην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοίατο Iph. T. 1341. τόσδε δραπέτας ἔχων Her. 141.

Δρασείειν. τί παῖδ' ἐμὸν δρασείετον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὥς τι δρασείουσαν Med. 93.

Δρασμός. τί ἡμῖν τῶ ξένων δρασμῶ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάροισι δρασμοῖς Or. 1374. ναΐοις δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθερῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010.

Δραστέον. δραστέον, ἅ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711.

Δραστέος. ἄνδρα εὖ δραστέον El. 262. εἰδέναι τὸ δραστέον Eu. fr. VII. 2.

Δραστήριος. ἐλεεινὸς εἴην μᾶλλον, ἢ δραστήριος Hel. 998. ξύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δραστήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια Ion. 985. τέκνα δραστήρια Alex. fr. XV. 4.

Δράττεσθαι. τί μυ δέδραξαι χερσί; Tr. 745.

Δρέπανον. δρεπάνῳ ὅ γε Cy. 393.

Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους El. 778. εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ τούτοις δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα Hel. 250.

Δριμύς. δριμὺ Σισύφου γένος Cy. 104.

Δρομαῖος. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. ἐκ θιάσων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαίᾳ Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὦ πτεροφόροι θεαὶ Or. 317. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 835. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἑσκίρτων Ph. 1132. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ἦξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἑπταπόρῳ δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac 1089.

Δρόμος. δρόμῳ τείχοντα Φωκέων ἄπο Or. 724. εἶθε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄτυ ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου Med. 1181. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. οὐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρθεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμοι ib. 1504. δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. ὄριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπευδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμους παλαίστρας τε κοινὰς ἔχουσι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμους πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81. δρόμους καλλισταδίους ib. 437. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ib. 971. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλμαθ' εὐτυχῆ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτὺς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514.

Δροσόεις. δροσόεντα λωτρὰ Tr. 833.

Δρόσος. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγουσα Hip. 127. Ἀχελῴου δρόσον An. 167. ῥανὶδ' ὑπαιθρίας δρόσου ib. 226. βοῦς νίψοντες ἑναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἱματηρὰν ib. 443. θαλασσίᾳ δρόσῳ ib. 1192. νίπτρα ποταμίας δρόσου Hel. 1400. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου κρατῆρας ἱερὰς ib. 1194. ἄπειροι δρόσου El. 735. ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱεραὶ ib. 117.

Δρύϊνος. δρυΐνης κλάδους Bac. 1101.

Δρυμός. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227.

Δρύοχον. δρύοχα νεμομένα El. 1164.

Δρύπτειν. δρύπτε κάρα El. 150. δρύπτεται παρειὰν Hec. 655.

Δρῦς. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, sc. ἔχεται Hec. 398. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοισι Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοισι ib. 684. τεφάνης δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὸς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύειν. νερτέρᾳ δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμους δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873. χάσμα δύσονται χθονὸς El. 1271.

Δῦναι. πρὶν θεῷ δῦναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδυ φόβος Rh. 569. πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς Or. 684. μεγάλα τις ἁ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείστην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἁ δύναμις μεγίστη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἑνὸς ἁ δύναμις An. 484. σφάλλειν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. ὁπότε τὸ ἄσπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρῆλθεν ib. 904. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύναμιν ὁ μικρὰν φέρει Pol. fr. IV. 3. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἤσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πράως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει ib. ἡ δύναμις ἡμῖν—πάλαι ἦν Epist. V.

Δύνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. ὃς ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν Or. 686. ὃς ἂν δύνηται ib. 895. οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ὁ δυνήσῃ—τέγξαι χέρα ib. 862. ὃς ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἶδε δυναίμαν σὲ πέμψαι φάος ib. 458. πῶς ἂν δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δύνασθαι ib. 790. ταῦτα δυναίμεθα Iph. A. 1215. ἢν δυνώμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τόσσ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. ὃς ἂν δύναιο τῶ πεπρωμένῳ πλέον ib. 634. πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747. ὃς ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν τολίδες ib. 1374. ἡμεῖς οὐδὲν ἂν δυναίμεθα Ion. 565. ἀνδρ' ἕν' ὁ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. ὃς ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. ὃς ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἑτέρας δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι ἔτι σε μεῖζον Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὧν Or. 887. λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένης Epist. IV. ἃς διαθέσθαι οὐκ ἐδυνάσθην Ion. 867.

Δύνασις. δύνασιν ἔχει Iph. A. 1090. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776.

Δυνάτωρ. Ἠλίδος δυνάτορες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατός εἰμι Or. 522. δυνατὸς ὢν δράσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατὸς ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυνατὸς—κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατὸς δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ὅσον ἀπανδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόνου Sup. 342. ὅσον γε δυνατόν Iph. A. 997. ὧν γε δυνατὸν, οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα Ph. 1124.

Δύο, vel δύω. δυοῖν παῖδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. δύο ἄρρενας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγους ib. 562. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοιν ib. 958. δυοῖν παῖδοιν μέτα ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παῖδοιν ξυνθανοῦσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάταιν δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν ib. 518. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα ib. 693. δύο ἐξανδᾷς ἅμα Sup. 143. δύ' Αἴαντε Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν Iph. T. 898. δυοῖν πτύλοιν Tr. 817. γέροντε δύο Bac. 365. δύο ἡλίους ib. 916. φῶτε δύω Cy. 396. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. δύο ἐτὸν λόγοι Hel. 137. δυεῖν ὄντοιν ib. 652. δύ' οἰκτρὼ φῶτε ib. 1100. δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν Ion. 518. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοιν ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἷς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοιν Pro. fr. II. 1. δύο κύβω Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχῇ μιᾷ ζῇν, ὦ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δύ' ὄσαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πόσις Hel. 577. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαὶ, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νύσω ib. 591. ἠπείροιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. δυεῖν ἀμίλλαιν El. 95. νύμφα δύω ib. 1033. δύο συγγόνω ib. 1063. δύ' ὁμοσπόρους Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. δύο κακὼ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὄρυς ἔχει Ph. 1263. ἐκ ἂν δύ' ἡσυ Hip. 387. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταὐτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11. τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν Fr. inc. XIV. 1.

Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσαίων Hel. 214.

Δυσάλιος Rh. 247.

Δυσάρεστος. δυσάρεστος καὶ φιλόψογος πόλις El. 904. γνῶμαι δυσάρεστοι Iph. A. 27. δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες Or. 232.

Δύσγαμος. γάμους δυσγάμους Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἶσχος Tr. 1114.

Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἃ δυσγένεια ἁπλῶς ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. δυσγένει' ἀνάκτων ib. 810.

Δυσγενής. κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. πέφυκα δυσγενὴς ib. 1477. ὁ δὲ δίκαιος—δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας Pelei fr. III. 3. δυσγενὴς ὢν St. fr. I. 3. δυσγενὲς μηδὲν δίδου Hel. 1275. ἦθος δυσγενὲς El. 363. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. πολλῷ δυσγενέστεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου El. 767.

Δυσδαιμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὄλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τῷ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων ὅδε ib. 1291. τῷ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; Her. F. 1195. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἷς τριῶν δυσδαιμόνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἰκτειρόν με τὸν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὸν δυσδαίμονα An. 752. ἅταν διαπαντὸς δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὀδὸν δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἑνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 199. ὦ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χρόα λεχὼ El. 1107.

Δυσείσβολος πολεμίοις Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέραντος. πάθος δυσεκπέραντον βίῳ Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελένα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελένας Or. 1389. πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237.

Δύσερως. δυσέρωτες φαινόμεθ' ὄντες τῶδε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρυνὸς—δυσθνήσκοντος αἵματος νέου Rh. 791. σῶμα δυσθνῆσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρηνήτοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμεῖσθαι. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμουμένῃ Med. 91.

Δυσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιτᾶσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691.
Δυσίατος. ὀργὴ Med. 520.
Δυσκατάπαυστος ψυχὴ Med. 109.
Δυσκέλαδος. δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μῶσα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098.
Δυσκλεής. δυσκλεῆς φόνος Or. 1133. Θάνῃ δυσκλεὴς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεᾶ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεὲς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεὲς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66.
Δύσκλεια. ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 828. δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων Hel. 1522. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίᾳ Her. F. 1152.
Δυσκλεῶς Hel. 999.
Δύσκολος. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ Bac. 1249.
Δυσκόμιστος. τέκνα δυσκόμιστα Her. F. 1422.
Δυσκρίτως. αἰδῶς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1.
Δυσλόφως. δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303.
Δύσλυτος. δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121.
Δυσμαθής. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478.
Δύσμαχος. τὸ πλῆθος δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺ δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνὴ Œd. fr. X.
Δυσμεναίνειν. δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύσασιν εὖ Med. 874.
Δυσμένεια. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δυσμένειαν ᾐράμην Her. 991.
Δυσμενής. μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ Hec. 300. τοῦδ' ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς ib. 746. φθόνον ἀλφάνουσι δυσμενῆ Med. 297. δυσμενὴς φόνος ib. 1267. εἰ γὰρ ὅτε δυσμενὴς Iph. T. 591. οὐχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει El. 847. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. δυσμενεῖς λόγους An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενὴς φονία ψῆφος Or. 972. ὅσα δυσμενὴς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενὴς εἶναι δόμοις ib. 937. ὁ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις ib. 1151. ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν Hel. 886. δυσμενής μοι ἔφυς Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενὲς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενὲς μὴ μοι λάβῃς Iph. T. 636. τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα Her. 1006. χρηστήρια δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενεστέρᾳ χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον Or. 616. ὠδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει Sup. 429.
Δύσμορος. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788.
Δυσμορφος. δύσμορφος εἶην Chry. fr. III. 2. ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220.
Δύσνοια. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973.
Δύσνοστος. δύσνοστον νόστον Tr. 75.
Δύσνυς. δύσνυν με λήψεσθε Iph. T. 350.
Δυσνύμφος. οἵμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145.
Δυσξύμβλητος. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.
Δυσξύνετος. δυσξυνέτου ξυνετὸν μέλος Ph. 1510.
Δυσοίζειν. δυσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσοίζου ib. 805.
Δύσορνις Hip. 759.
Δυσόρφναιος. δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότῳ' ἀμείβομαι Ph. 329.
Δυσπάλαιστος. τύχα δυσπάλαιστος Al. 892. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας Sup. 1108.
Δυσπέρατος. τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶνα Med. 648.
Δύσποτμος. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων; Her. F. 451. γάμοι τῆς δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βλέβακα δύσποτμος Tr. 290. θήρα

δυσπότμῳ γαυρωμένη Bac. 1142. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; Ph. 1357.

Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ Iph. A. 903. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λίαν δυσπραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἄπτῃ κάτωθεν ὠρανῷ δυσπραξίᾳ ib. 1240. ὑ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ᾧμωξα πατρὸς δυσπραξίας ib. 1405.

Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307.

Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.

Δυσσέβεια. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῶ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027.

Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβοῦσι βροτῶν Med. 755.

Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med. 1287. ἀντὶ δυσσεβοῦς φόνου ib. 1383. ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ Κύκλωπι Cy. 30. ὅποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβοῦς Hel. 1035. δυσσεβὴς ἀνὴρ Her. F. 760. ἄνδρα δυσσεβῆ El. 927. δυσσεβὴς ἔσῃ ib. 976. μὴ δυσσεβεῖς ἔλῃ φίλους Or. 626. ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426. βορὰν δυσσεβῆ Cy. 288. μέλαθρα δυσσεβῆ Iph. T. 694. μειζόνων δυσσεβεστέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὐτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβέστατον Med. 1328.

Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.

Δυσάλας. ὦ δυσάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς Hip. 1407. δυσάλας ἐγὼ γέρων Sup. 1034. ω δυσάλαινα Med. 1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her. 448. ὦ δυσάλαινα παρθένε Or. 955. ὦ δυσάλαινα μῆτερ Hip. 1082. ὦ δυσάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὦ μοῖρα δυσάλαινα Her. F. 456.

Δύστανος An. 527. πόδα δεμνίοις δύστανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρὸς δυστάνου Her. F. 1033. δύστανε Med. 995. Πολυμῆτορ ὦ δύστανε Hec. 1116. δύστανοι οἱ σὲ λιπόντες Tr. 174. δυστάνου βιοτᾶς Hec. 199. δύστανος ἐγὼ Med. 96. et Hip. 239. τᾶς δυστάνου Κολχίδος Med. 132. ἁ δύστανος νύμφα ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτου προσλήψεται δύστανος ib. 988. δύστανος ἀμηχανία Hip. 162. δυστάνου παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115. τίς μ' ἄξει δύστανον Tr. 189. ἵνα με λέχεσι— ἐζεύξω τὰν δύστανον Ion. 901. δύστανε, *fœmin.* Med. 443. μᾶτερ δύστανε Hec. 211. ὦ δύστανε σὺ ib. 686. ὦ δύστανε Ἀγαμέμνονος παῖ Or. 850. δύστανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. Τροία δύστανε Tr. 173. ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. δυστάνων τεκέων An. 1039. ὦ παῖ δυστανοτάτας ματέρος Hec. 173.

Δυστέκμαρτος. ποικίλον τι καὶ δυστέκμαρτον Hel. 718.

Δύστηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII. 1. Κρέων δύστηνος Ph. 1211. αὐτοσφαγῆ δύστηνον ib. 1326. οἴμοι κακῶν δύστηνος ib. 1355. δύστηνος ἐγὼ ib. 1355. Rh. 753. et Her. F. 448. τί φῶ δύστηνος; Iph. A. 442. δύστηνον γόνον Rh. 918. δύστηνος ἐκ οἵδ', οἷά νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύστηνος κλύδων ib. 691. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὦ δύστηνος Hel. 468. et 868. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. δύστηνον γάμον ib. 941. συγγενῶς δύστηνος ὢν Her. F. 1293. δύστηνός ἐσιν El. 923. δύστηνος ἄρα κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύστηνος κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὦ δύστηνε Her. F. 1394. δύστηνε κρατὸς Tr. 1173. Μῶσα αὔτη τοῖς δυστήνοις ib. 120. Φρυξὶ δυστήνοισιν Hel. 39. δύστηνοι λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύστηνος Hec. 34. τῆς δυστήνου κόρης ib. 46. δέσποινα ἡ δύστηνος ib. 354. ἀπωλόμην δύστηνος ib. 683. cf. An. 71. δυστήνου σφαγῆς Hec. 1037. Μήδεια ἡ δύστηνος Med. 20. ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτη ἐγὼ δύστηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ δύστηνος γυνὴ Hip. 788. ἐπισολὰς ἔγραψεν ἡ δύστηνος ib. 859. δύστηνος ἀρὰ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον Hel. 116. τίκτω ἁ δύστηνός σοι κῶρον Ion. 897. δύστηνος φρενῶν Her. F. 482. κοινωνίαν δύστηνον ib. 1363. δύστηνε, *fœm.* Hec. 736. et Tr. 1284. ὦ δύστηνε, *fœm.* Hec. 499. et El. 64.

ὦ δύστηνε παῖ Med. 1207. ὦ δύστηνε σὺ An. 68. et sine ὦ ib. 170. δύστην' ἀλήθεια Bac. 1286. δυστήνης τύχας Hip. 268. δυστήνης ἕδρας Her. F. 1214. δύστηνον κάρα Hec. 496. et Hip. 1247. δύστηνον αἰώρημα Sup. 1047. πτῶμα δύστηνον Her. 78. πενία δύστηνον Alex. fr. XV. 3. δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. γηράσκω δυστηνότατος Sup. 967.

Δύτλητος. φύσημ' ἀνεῖς δύτλητον Ph. 1447.

Δύτοκος. δύτοκον δάκος Fr. inc. CLXXII. 2.

Δυτόπατος. δυτόπατος εἰδέναι Tr. 885. δυτόπατ' αἰνίγματα Sup. 138.

Δυτράπεζος. πῶλοι δυτράπεζοι Her. F. 385.

Δύτροπος. τᾷ δυτρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 161.

Δυτυχεῖν. ὧδε πάντα δυτυχῶ Hec. 429. ἄλις ἔχω τᾶ δυτυχεῖν Or. 240. εἰ δυτυχεῖ, τιμητέος ib. 484. πρὶν ὑμᾶς δυτυχεῖν ib. 1095. ὡς σὺ νῦν δυστυχεῖς ib. 1553. τὰ φίλων ᾐδέν, ἦν τις δυτυχῇ Ph. 406. ἆρ' εὐτυχεῖς ἂν τοῖς γάμοις, ἢ δυτυχεῖς; ib. 427. cf. Fr. inc. XLIX. 1. ἐπεὶ σὺ δυτυχεῖς Ph. 929. εἰ δυτυχεῖ παίδων πέρι An. 714. εἴ τι δυτυχεῖ Sup. 898. δόξετ' ἐγὼ δυστυχεῖν Bac. 1261. δυτυχῶσ' ἀναξίως Her. 236. μόνη σὺ δυτυχεῖς Ion. 773. ἢ θάτερον δεῖ δυτυχεῖν, ἢ θάτερον ib. 849. ἀπορία τὸ δυτυχεῖν ib. 971. δυτυχῆσαι ib. 1513. ἀνάγκη δυτυχεῖν τὰς ἐκγόνας Her. F. 1262. ὅθεν νικᾷν χρὴ σέ, δυτυχεῖς Alex. fr. IV. 1. ᾗδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὅτε δυτυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2. θνητὸν ὄντα δυτυχεῖν Pro. fr. IV. ὦ δυτυχεῖν φύς Fr. inc. CL. 1. μετὰ—τῶν φίλων δυτυχεῖν ἅπαντ' ἀεὶ χρὴ Fr. inc. CLII. 13. δυτυχῶν δόμος Or. 70. ἀκέτ' εἰμὶ δυτυχοῦντί σοι φίλος; ib. 1096. cf. El. 605. εἰς παῖδα δυστυχοῦντα Hip. 1264. δυτυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυτυχοῦνθ' ὁρᾶν Her. 940. αἰνεῖσθαι δυτυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 2. διὰ τέλους δυτυχῶν Bel. fr. XVI. 15. αἰεὶ δυτυχῶν ib. 17. τῷ δυτυχοῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 1. δυτυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι Phi. fr. XII. 2. τοῖσι δυτυχοῦσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. δυτυχοῦσι δεσπόταις Hip. 287. ἐν οἴκοις δυτυχοῦσι Al. 1019. δυτυχοῦντας ὠφελεῖν Iph. A. 984. et δυτ. ὠφελῶν ib. 1008. δυστυχοῦντας εἰσορῶν Ion. 968. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυτυχοῦσιν Her. F. 1225. vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.

Δυτυχής. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυτυχῆ καθεσάναι Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2. ἄνδρα δυτυχῆ Ph. 882. εἰς ἅπαντα δυτυχὴς ἔφυς ib. 1636. δυτυχὴς θεωρὸς ὢν Hip. 807. ταχὺς ἅδης ῥᾷτος ἀνδρὶ δυτυχεῖ ib. 1047. εἴτε δυτυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς Al. 688. γέρων καὶ δυστυχὴς An. 1203. cf. v. 1215. τὸν δυτυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. πρὸς τᾧ δυτυχοῦς γεραίρεται ib. 552. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον ib. 918. δυτυχὴς βίος Iph. T. 851. θάνατος δυτυχὴς Tr. 1167. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυτυχεῖ τίνες; Her. F. 559. ἄτερος δυτυχὴς ib. 1403. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυτυχεῖς Or. 603. λόγος δυστυχεῖς ib. 852. τὰς μὴ δυτυχεῖς Sup. 179. οἱ δυτυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις ὠφρονοῦσιν εὖ Iph. T. 352. δυτυχεῖς καλοίμεθ' ἂν ib. 500. γάμος δυτυχεῖς El. 49. δυτυχεῖς οἴκῳ δόμος ib. 1005. δεῖ τὰς μὲν εἶναι δυτυχεῖς, τὰς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2. δυτυχὴς γυνὴ Hec. 785. et Med. 1250. δυτυχῆ ἀκτῖνα Ph. 4. μὴ δυτυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, νῦν δὲ δυτυχεῖ An. 65. γυναικὶ δυτυχεῖ ib. 327. δυτυχὴς καθίσαμαι ib. 386. γυναῖκα δυτυχῆ ib. 634. δυτυχῆ τύχην Tr. 471. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, ὦ νεωστὶ, δυτυχεῖς Hip. 343. ἄτῳ δυτυχεῖς πεφύκαμεν Ion. 400. δυτυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυτυχὲς Hip. 637. τὸ δυτυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. τὸ δυτυχὲς τῶν γάμων Iph. A. 1342. εἰς τὸ δυτυχὲς πεσὼν Tr. 634. τὸ δυτυχὲς ἡ 'γγένει' ἀμύνεται Her. 303. ὅ, τι καλὸν τὸ δυτυχὲς Hel. 27. ἐπὶ τὸ δυτυχὲς κάλλος ib. 240. ἄφιλον τὸ δυτυχὲς Her. F. 561. ᾐδεῖς οἷδεν δυτυχοῦς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2. ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυτυχὲς Pol. fr. III. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυτυχὲς ejusd. fr. V. 3. τὸ δυτυχὲς βίᾳ Fr. inc. CL. 2. δυτυχῆ πηδήματα

Or. 263. ἐπὶ πρόσωπα δυσυχῆ Ph. 1693. οἰκτρὰ τὰ δυσυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυσυχῆ Sup. 778. μίλαθρα δυσσεβῆ καὶ δυσυχῆ Iph. T. 694. τἀμὰ δυσυχῆ ib. 958. λέκτρα δυσυχῆ Tr. 740. πάντ' ἔχουσα δυσυχῆ Hel. 292. τὰ πρόσθε δυσυχῆ Ion. 1457. πάντα δυσυχῆ τὰ σὰ Her. F. 1143. δυσυχέστερον γάμον Tr. 357. πρὸς τὸ δυσυχέστερον Or. 605. δυσυχέστερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυστυχεσάτῳ προσέπεσα κλήρῳ Tr. 291. ἄνδρα δυσυχέστατον Hel. 571. ἀγῶνες δυσυχέστατοι Ph. 1488. δυσυχεσάτην σὲ ὁρῶ Hec. 582. δυσυχεσάτας φυγᾶς Ph. 1714. δυσυχεσάτη γυνὴ An. 6. ὦ δυσυχεσάτα ib. 139. τὴν δυσυχεσάτην σένων στρατείαν Sup. 22. ὦ γεραιὰ δυσυχεσάτη γύναι Tr. 1269.

Δυσυχία. δυσυχία δώματος Ph. 1489. σᾷ δυσυχίᾳ δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1142. δυσυχίαν καθελεῖν Sup. 67. ἀχαλίνων στομάτων—τὸ τέλος δυσυχία Bac. 387. ἐπὶ δυσυχίᾳ ib. 1366. δυσυχίᾳ βροτείῳ El. 741. ἐλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυσυχίαισιν Ion. 1505.

Δυσυχῶς. δυσυχῶς θανούμεθα An. 577. δυσυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλωπίαν γνάθον—δυσυχῶς ἀφιγμένοι Cy. 93.

Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182. δυσφημεῖν ἄζομαι θεὰν Her. 600.

Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. δυσφήμους φάμας Hec. 195.

Δυσφορεῖν. λύπῃ—δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425.

Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.

Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἱμάσσω' ἅταν Iph. T. 224.

Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα Al. 620. δύσφορα ὀνείδη Cy. 295.

Δυσφρονεῖν τοῖς παρεσῶσιν κακοῖς An. 1235.

Δύσφρων. ὑπερβολᾶς λόγων δυσφρόνων An. 287. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. δύσφρονες λύπαι ib. 1043.

Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο An. 729.—ὅτ' ἄλλο δυσφύλακτον ᾔδειν, ὡς γυνὴ Dan. fr. XIII. 2. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.

Δυσχείμερος. πέτρον δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Cresph. fr. XIII. 4.

Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων Sup. 962.

Δυσχερής. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρὸς Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές; Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484.

Δυσχλαινία. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.

Δύσχορτος. ἀξίνῃ πύντῃ δυσχόρτους οἴκους ναίω Iph. T. 219.

Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 1.

Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας Al. 433. δώδεκα στόλοι ναῶν Iph. A. 277. δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ib. 293.

Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX.

Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887.

Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989.

Δῶμα. Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Hec. 7. ὅτε δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι ib. 353. σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρὸς ib. 1077. δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοιγέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῷον δῶμα πορθήσεις; ib. 1595. πρὸς δῶμα Φοίβου Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν ib. 68. εἴσβα δῶμα ib. 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυχία δώματος ib. 1489. δώματος εἴσω Med. 100. ἄλγεσι δώματος ib. 137. δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμφικὸν ib. 378. δῶμα βασίλειον ib. 960. δῶμ', ἐν ᾧ—οἰκήσετ' αἰεὶ ib. 1022. ἄφνω προσελθὼν δῶμα ib. 1205. τύραννον δῶμα Hip. 843. δῶμα Θησέως ib. 861. δῶμα ὄλβιον Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. δῶμα Νηρῇδος An. 161. ποῖον ἔπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα θεᾶς ib. 1307. ἐκ οἶσθα δῶμα τὸμόν; Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391. ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πενθέως ib. 606. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα ib. 623. δῶμα ἔρρηξεν χαμᾶζε ib. 633. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν ib. 1307. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. δῶμ' ἐμὸν πέρσας ib. 697. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμα Ion. 315. ὅπω δῶμ' ὑπερβαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615. ἐπεισελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ' ὅταν τὸμὸν μόλῃ ib. 1021. δῶμα ἐτιῶται ib. 1464. Πλούτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει δῶμα ib. 905. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς ib. 1280. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691. δῶμ' ὀνήσων ib. 1025. βελτίον' ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. δῶμα γαίας κλειτὸν Pel. fr. III. 2. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. ὦ δῶμα Or. 356. et Bac. 1023. ὦ δῶμα ἐμὸν Med. 645. πλησίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι ib. 965. δωμάτων πάρος ib. 1049. Ph. 1277. συμφορὰν δωμάτων Or. 61. βᾶσα δωμάτων ἔσω ib. 301. cf. Med. 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her. F. 747. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. πρὸ δωμάτων ib. 479. 1504. et 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. ἀπόντ' ἐκ δωμάτων ib. 572. ἐκλιπόντα δώματα ib. 925. πέλας δωμάτων εἶναι ib. 1214. ἐπὶ δώμασι ταθεὶς ib. 1255. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλικοῦς ὅσα δωμάτων ib. 1325. εἰ Ἀργείοις ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ἐκ ἔρημα δώματα ib. 282. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib. 330. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356. πατρὸς δωμάτων πρὸσκεψάμην ib. 476. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα ib. 609. κατὰ δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμάτων ib. 1074. δώμαθ' ἱππείου θεοῦ ib. 1701. ἐκ ἔτ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος Med. 77. δωμάτων εἴσω ib. 89. et Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her. F. 955. ἔρυμα δώμασι Med. 597. δωμάτων ἐξώπιος ib. 624 cf. Al. 549. ἐξέπεμψέ νιν δωμάτων Med. 1285. τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 579. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 623. ὄλβον δωμάτων ib. 626. et 633. ἔξω δωμάτων ib. 1156. Al. 511. κακοῦ δώμασι προκειμένου Al. 836. δώματα ναίειν ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ὅσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἄκλητ' ἄδηλα δώμαθ' ἑτέρα λιπὼν ib. 594. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων ib. 773. δωμάτων πύλας ib. 952. ὀλβίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ' Ἀργείας χθονὸς ib. 9. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. πλεονεξίαν δωμάτων ib. 509. δωμάτων ἐμῶν λάτριν ib. 868. Δαρδάνου πρὸς δώματα ib. 881. ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν Iph. T. 680. δωμάτων ἔξω ib. 724. ἐν ἥσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. σοῖς ἀραία δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς δωμάτων ib. 1153. τέσσ' ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ σπέρμα—ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. βασίλεια ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ' ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πενθέως ib. 595. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμάτων ib. 637. ἔξιθι πάροιθε δωμάτων ib. 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib. 1147. δωμάτων ἐφετίης Cy. 369. ἦν δώματ' οἰκήσητε πατρὸς Her. 312. τίκτει τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν Hel. 8. ἐρυμνῶν δωμάτων ib. 68. ἀγλάϊσμα δωμάτων ib. 289. τάδ' οἰκεῖ δώματα ib. 467. ἃ τάδ' ἔτι δώματα ib. 787. δώματ' ἀναπλησμένης ib. 913. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων ib. 1110. ἐκπερᾷ δωμάτων ib. 1401. ἔχειν ἐν δώμασιν γυναῖκα ib. 1423. καθαρὰ ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. ἐν τοῖς αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς ib. 370. δωμάτων εὐπραξίαι ib. 566. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα ib. 810. λείπει με τοῖσδ' ἐν δώμασιν Her. F. 44. δωμάτων πέλας ib. 139. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. πατρῴοις δώμασιν ib. 600. δώματ' εἰς

ᾠδῃ ib. 610. χρυσῆ δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μουσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῴων φυγὰς ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰκῆσιν εὖ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμάτων χρείαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἄμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῷα δώματα ib. 810. προστατεῖν δωμάτων ib. 932. ῥηρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοιράνῳ Dan. 52. ἐκ ἕξει δώμασιν κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατοῦντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρηστοὶ— δώμασι καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὦ δώματα Hip. 1074. ὦ δώματ' Οἰδίπου Ph. 1351. ὦ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὅ σοι δωρούμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τούτοις σὲ δωρούμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίου δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτῷ γεγῶτα Ion. 1534. ὃ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρουμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. δώρημα Κύπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. ναρτήρων δωρήματα Or. 123. χρίσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σῶν τέκνων δωρήματα ib. 1188. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὄρμον αἴας Hec. 450. Δωρὶς κόρα ib. 934. δῶλαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρὶς πόλις Ion. 1590. εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτου δῶρον ἐκ αἰσχρὸν πόλει δόσων Ph. 1020. δῶρόν μοι ὃ δίδως, ὃ χρῆν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρου δώρου τύχοιτε ib. 1558. κάλλιστον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλλως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμοῦ eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίου Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ ib. 1437. κακοῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. ὅ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δώροις ὑπερχαίρουσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ᾗσπερ ἔχουσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίων δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, *filius Xuthi* Ion. 1590.

E.

*E, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, ἔ, ἔ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. ἕ, ἕ Hip. 208. et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

*Εα, partic. indignationem et admirationem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, ἔα, ἔα Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐᾷν. τίς σῶμα τὸμὸν οὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; Hec. 501. τόδ' οὐκ ἐᾷ με ib. 587. ἡμεῖς ὃν ἐῶμεν ib. 729. ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν ib. 238. ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας ib. 325. σκῆπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις; ib. 437. cf. Ion. 660. ζῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς Or. 438. εἰς ὀμμάτων ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν ib. 512. ἔα δ' ὑπ' ἀτῶν καταφονευθῆναι ib. 535. et 624. ἔασον ib. 633. et Hip. 521. et 1416. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ' Or. 658. κτανεῖν ὅτε σ', ὅτε σύγγονον, εἶα ib. 898. τὰ παρόντ' ἔα κακὰ ib. 1028. ἐῶ τοῦτο ib. 1145. Ἄργους Ὀρέτην ἔα κρατεῖν ib. 1660. οὐκ ἐᾷν—δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 86. ἀπαλλαγεῖσα νεοθετημάτων μ' ἔα ib. 595. ἔα τὰ λοιπὰ ib. 1215. τί μ' οὐκ εἴασας—ἀπελθεῖν; ib. 1223. ὅκνον σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ib. 1583. cf. v. 1620. ἐᾷν ἄκλαυτον, κ. τ. λ. ib. 1628. νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα ib. 1661. τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν ib. 340. ἐᾷ Ἰάσων; ib. 707. ἔασον αὐτούς ib. 1057. ἔα μ' ἁμαρτεῖν Hip. 323. κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ib. 668. ὥστ' ἄνδρα θανεῖν ἐᾶσαι ib. 1334. οὐδ' εἴασέ με γήρᾳ καταφθινεῖν Al. 624. τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνείαν, sc. θανεῖν ib. 648. με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρὸν ib. 732. τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα ib. 795. Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φ. An. 22. οὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. ὀρόσω τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς ib. 227. ἦν χρῆν σ'—ἐᾷν αὐτῷ μένειν ib. 609. τίκτειν παῖδας ἐχθίστους ἐᾷς ib. 660. οὐκ ἐάσει σε δωμάτων ἐκπεσεῖν ib. 876. εἰσφοιτᾷν ἐᾷν γυναῖκας ib. 946. οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα ib. 1009. οὐκ ἐῶσί με Sup. 122. ἐάσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρούς ib. 531. ἔα γέ τε Iph. A. 671. ἡ τύχη μ' οὐκ ἐᾷ ib. 858. γυναῖκας μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾷν ib. 1381. ἔα σῶσαί μ' Ἑλλάδα ib. 1421. ὄκνον ἐάσω σε θανεῖν ib. 1431. οὐκ ἐῶ τάζειν δάκρυ ib. 1467. τὴν τύχην ἐᾷν χρεών Iph. T. 489. ἔα τὰ μητρὸς ib. 927. πολεμίους ἄνευ μάχης φεύγειν ἐᾶσαι Rh. 104. ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. τρατὸν εὖ δειν ἐῶμεν ib. 124. Τροίαν ἐᾶσαι πεσεῖν ib. 398. τὰς Ἕκτορος εὐνὰς ἔασον ib. 606. τάδ' ἐάσω Tr. 361. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 466. ἐῶ τόμα ib. 690. τὰς Ἕκτορος τύχας ἔασον ib. 693. τὸν μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι ib. 877. ἔα τὸ χρυσίον Cy. 160. ὅτι τάδ' οὐκ εἴων φέρειν ib. 229. οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, κ. τ. λ. ib. 621. οὐκ ἐᾷ θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν Her. 426. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν ib. 707. οὐκ ἐᾷ σὰ ib. 805. σωφρόνως εἴασας οἰκεῖν Ἄργος; ib. 1008. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς τάξαι ib. 1041. οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. μαντείας ἐᾷν ib. 760. σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοστῆσαι ib. 1031. θανεῖν ἔασόν μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ ib. 1107. τί τὸν θανόντα οὐκ ἐᾷς; ib. 1245. τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐᾷν ib. 1305. ἔα με ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ ib. 1419. τοὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους ib. 1445. εἰ μή μ' ἐάσειε ib. 1647. ὃ μὲν οὖν σ' ἐάσομεν eod. vers. ἐᾷν χρὴ ταῦτα Ion. 390. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. σιγῶντ' ἐᾷν ib. 1383. οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον ib. 1600. ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. οὐδ' εἶα νιν κακῶς δρᾶν ib. 828. ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν ib. 1044. τὰ δ' ἄλλ' ἔα ib. 1125. ἐμὲ οὐκ ἐᾷ νόμος ib. 1361. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. ὅ ποτ' εἶων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποστερεῖν Alcmeon. fr. I. 1. παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. ἐᾷν κρατεῖν Cress. fr. XI. 2. τοιάνδε χρὴ πρόσπολον ἐᾷν Inus fr. X. 1. ὀχρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾷν Melan. fr. XII. 5. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι; ejusd. fr. XIX. 1. οὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν Pal. fr. II. 9. βαρβάρους ἐᾷν λέγειν Phi. fr. IX. 2. τὰ κατ' οἴκους—ἐᾷ Fr. inc. XXXV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς

ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἔα με—κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. ὐκ ἐὼν—παῖδ' ἄγειν Iph. A. 892. ὐκ ἐὼντος, sc. ἐμοῦ Cy. 232. τἄμ' ἐὼν ἄγειν ἐμὲ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἐάσας Her. F. 1129. ὐκ ἐάσων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ὐκ ἐάσομαι; ib. 331. καίπερ ὐκ ἐωμένοις Iph. T. 1344.

Ἐάντερ Med, 727. Hel. 1077. et sæpius.

Ἑαυτέος. ἑαυτέος ὁ πλοῦτός ἐς' ἄδικός τις ὢν Hel, 911. ὐκ ἑαυτέον Ph. 1216. κακῶς σ' ὐκ ἑαυτέον κλύειν Her. F. 173.

Ἑβδομος. βοῦς ἕβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἑβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.

Ἕβρος, nomen fluvii. ἀργυροβρύταν Ἕβρον Her. F. 387.

Ἐγγελᾶν. ἦν σὺ μὴ 'γγελᾷς Med. 1362. ὐκ ἐγγελᾶς γέροντα βατάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἐγγελῶν ἐμοὶ Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 815.

Ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων Hip. 1000.

Ἐγγενής. ἐγγενὴς ὤν Rh. 404. et ὐκ ἔγγ. ὤν Ion. 63. οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἐγγενῆ κηδείαν Sup. 134. ὅσαν ἐγγενῆ Ion. 293. et El. 313.

Ἐγγίνεσθαι. αἴσθημά τι κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτὰς γάμους Ion. 1524.

Ἐγγράφειν. ἔγγραψον ὅρκους Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.

Ἐγγυᾶν. Ζεὺς ἠγγύησε Iph. A. 703.

Ἐγγύθεν. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. ἐγγύθεν ὁρωμένων Ion. 586. ἐγγύθεν ποδὸς ib. 612. τἀγγύθεν εὐκραῆ ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Ἐγγὺς Ph. 599. et Sup. 761. ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που; Hec. 1124. ἐγγὺς ὤν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. ἐγγὺς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ ib. 1652. ὅμματος ἐγγὺς Med. 101. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους ib. 1278. ἐγγὺς τέγης ib. 1293. αὐτὸς ὐ παρῶσι κἀγγὺς ὢν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἐγγὺς τύδε ib. 1070. ἦν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεστὼς ib. 1014. ἐγγὺς Πλειάδος Iph. A. 7. παρὼν ἐγγὺς ib. 465. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. ἐγγὺς ἕστηκα φόνου ib. 720. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν ib. 815. ἐγγὺς ἦσαι Rh. 613. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου Tr. 186. ἐγγὺς οἴκων Bac. 7. τόδ' ἐγγὺς—ἐφάπτεται ὕβρισμα ib. 777. κακοῦ ἐγγὺς ὤν ib. 1111. τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας Her. 37. ἐγγὺς ἀγὼν ib. 722. ἐγγὺς ἀλκίμου δορὸς ib. 815. ἐγγὺς μανιῶν ib. 904. ἐγγὺς πάτρας Hel. 412. ἐγγὺς χθονὸς ib. 545. γαίας ὅτ' ἄγαν πρόσω, ὅτ' ἐγγὺς ib. 1594. λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τίς ἐγγύς; ib. 1106. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταῦθά που 'στὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8.

Ἐγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων στρατὸς ἤγειρεν Rh. 541. Λυκίους—ἐγείρειν καιρὸς ib. 544. cf. v. 563. ἦν ἐγείρῃς, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ διϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὅμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὐκ ἐγείρεσθαί σε χρή; Rh. 643.

Ἐγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.

Ἐγερτὶ Rh. 524.

Ἐγκαθηβᾶν Hip. 1096.

Ἐγκαθιδρύειν. Ἀθηνῶν ἐγκαθιδρύσαι χθονὶ, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.

Ἐγκαθίζεσθαι. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο Hip. 31.

Ἐγκαθιστάναι. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη βροτοῖς ἐγκατασῆσαι An. 269. Μυκήναις ἐγκατάστησω σε πάλιν Iph. T. 982.

Ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.

Ἐγκαίειν. ὀβελὸς ἐγκεκαυμένος πυρὶ Cy. 392.

Ἐγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ Rh. 878. εἴ τι τοῖσί γ' ἐγκαλεῖ ξένοις Her. 252. ὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.

Ἐγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις Cy. 625.

Ἐγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

An. 261. ἐγκαρτερήσω θάνατον Her. F. 1351.
Ἐγκατάκλειτος. ἐγκατάκλειτον (fœm.) δόμοις Dan. 39.
Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Ant iop. fr. XXXII. 6.
Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ El. 108.
Ἐγκεῖσθαι. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. An. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἔγκειται δόμων An. 785. πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς ib. 930. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίᾳ Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τῶτον πλῶτον Epist. V.
Ἐγκέλαδος, *nomen gigantis.* Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.
Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.
Ἐγκέφαλος. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέβρανε Cy. 401. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.
Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hec. 1284.
Ἔγκλημα Or. 764.
Ἔγκληρος. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβών Hip. 1011. ἔγκληρον σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἔγκληρα πεδία Her. F. 468.
Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5.
Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hec. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.
Ἐγκρίνειν. τίν' ἄνδρ' ἄριτον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τῶτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.
Ἐγκροτεῖσθαι. πνγμαὶ ἦσαν ἐγκροτάμεναι Iph. T. 1368.
Ἐγκύκλιος. ἐγκυκλίοις πνοαῖς Iph. T. 429.
Ἐγκυκλῶν. ἐγκυκλῶντ' (i. e. ἐγκυκλῶντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τῷ χθόν' ἐγκυκλωμένη αἰθέρος Bac. 292.
Ἔγκυμων. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὡς ἐγκύμων εἵληπται ib. 57.
Ἐγχύειν. εἴ τις ἐγχύσῃ θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.
Ἔγρεσθαι. ἔγρεσθε Rh. 532. et 533.
Ἐγχεῖν. ἔγχει, *infunde*, Cycl. 553. ἔγχεον νῦν ib. 565. et ἐγχέω, eod. vers.
Ἐγχειρεῖν. ὧν οἶδ', ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.
Ἔγχος. ἔγχος φέρειν Hec. 15. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλῆ καθῆκεν ἔγχος ib. 1422. ὅτῳ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἔγχος τένων Sup. 22. ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἔγχος ὑπομεῖναι ib. 462. ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυται τόδε ib. 576. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ib. 793. ᾧ σοὶ μόνῳ ἔγχος ἐτὸν Her. 376. ἔγχει πάνοπλος Hel. 1332. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἔγχος Her. F. 233. ἔγχος ἐπίλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἔγχος βαστάζουσα El. 696. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἔγχη Her. F. 1098.
Ἐγχρίπτεσθαι. ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218.
Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίας Iph. T. 303.
Ἐγᾦδα. vid. εἰδειν.
Ἔδειν. θερμὴν ἕδοντος δαῖτα Cy. 244.
Ἐδεστός. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδετῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἐδετῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.
Ἐδνάζεσθαι. ἐδνάσομαι θυγατέρα Hel. 939.
Ἔδνον. ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. πολλοῖς σὺν ἕδνοις ib. 153. cf. v. 874.
Ἔδος. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύατρον ἕδος Ion. 870. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἕδη Her. 104.
Ἕδρα. ὦχ ἕδρας ἀγὼν Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἕδραν ib. 1441. θεᾶς Νηρηΐδος ἁγλαὸν ἕδραν An. 135. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξανατήσω ib. 261. τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν ib. 303. ἕδρας ἀπετράφη Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ὄμματος ἕδραν ib. 554. ζυά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. νάσῳ οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. ὠράνιον ἕδραν ib. 1078. et Ion. 715. Πιερία

Μύσειος ἕδρα Bac. 408. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηκε ib. 926. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεῖ ib. 631. μνήματος λιπῆσ' ἕδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. ὠρανῷ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ ἵππος ἕδρᾳ El. 458. θερμὰν ἀελίῳ χρυσωπὸν ἕδραν ib. 740. μεσομφάλους ἕδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. ἐν ἕδραισι ib. 1450. γοννητεῖς ἕδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας ἕδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734. ἕδρας σκοτίους Al. 123. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. Περγάμων ἕδρας Tr. 557. Πέλοπος ἕδραι ib. 1099. Πανὸς ἕδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἕδρας Cy. 289. ἀτέρων οἰκῶν ἕδρας ib. 352. εὔθρικοι ἕδραι Hel. 70. τάφῳ εἰς ἕδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβῳ κενὰς ἕδρας ib. 1194. γαίας μεσήρεις ἕδρας Ion. 910. θεηλάτους ἕδρας ib. 1306. τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. δυσήνεις ἕδρας ib. 1214. πρὸς ἕδρας ταπίζουσι El. 315.

Ἑδραῖος. κάθησ' ἑδραία An. 265. ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783.

Ἕδρανον. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 539.

Ἕδρασμα. Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Ἐδώλιον. εἰς τὰ ἐδώλια τῆς νηὸς Cy. 237. ἐν μέσοις ἐδωλίοις Hel. 1587.

Ἕζεσθαι. ταπεινοὶ ἕζονθ' (i. e. ἕζοντο) Or. 1412. ἑζόμεσθα δὴ ἱκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζοντο Hel. 1590. ἡ δ' ἕζετο Ion. 1202. ἑζώμεσθα El. 109. ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1518. Διὸς παρὰ θρόνον —ἑζόμεναι Pelei fr. II.

Ἕθειρα. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύουσα ἔθειρα βρομίων ib. 1380. ὀρθίους ἐθείρας ib. 638.

Ἐθέλειν. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἠθέλ', ὥστε γίγνεσθαι τάδε ib. 1327. ὃν ἠθέλησα Al. 286. ὐκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288. ὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους ib. 566. ὐκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες ib. 1135. ὐδ' ἄν σε Φῶκον ἠθέλον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἠθέλον Sup. 769. τῇ 'ρετῇ ὐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἠθέλες ib. 1021. ἠθελ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ὠρανῦ Bac. 290. ὁποῖος ἠθελε ib. 478. τὸν γέροντα ὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε ib. 1310. ὅτ' ὐκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἠθελε κτανεῖν Her. 13. ὐκ ἠθελ' ὀρθὸς προσβῆναι Hel. 1572. ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δωμῖδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον And. fr. VI. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. ὅπου μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθε Ion. 99.

Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πείθεσθαι εἰθισμαι σέθεν Iph. A. 726. ἄνδρ' εἰθισμένον Antiop. fr. VII. 3. ὐκ ἐθισθεὶς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθη ὐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Ἔθνος. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV.

Ἔθος. ἔθος τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξελεξάμην Sup. 340. ἔθη ὐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Ei, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et sæpius. 5) *quod*, Iph. A. 686.

Εἶα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1.

Εἰάζων Chry. fr. V.

Εἴδειν, vel εἰδεῖν. ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἵν' εἰδῇς ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἵν' εἰδῇ Hip. 729. εἴδετε Or. 128. ὡς ὧν ἂν εἰδῇς ib. 533. ὡς εἰδῇ τόδε ib. 1350. ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ὧν ἂν εἰδῆτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς τόνδοισιν εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς Sup. 622. ὡς ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ ib. 1041. ὡς εἰδῇς Ion. 35. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ ib. 804. ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος Her. F. 617. ὃς ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ἡμᾶς—χαίροντας Epist. II. δύλειον ἦμαρ εἶδες Hec. 56. ἂν δ' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον ib. 90. ἣν ὡς εἶδον Or. 80. ὃ πώποτ' ἄλλην—εἶδον ἑτέαν ib. 359. εἶδον ἄτεως ἀγνιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. ἃ εἶδον Ph. 96. ἐς ὕδας εἶδες—ἐκπεπνευκότας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρωμένην Med. 92. εἴδομεν ib. 654. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. οἷον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τὼς κακώς ib. 1024. ἀτέρ' Ἀθήνας εἴδομεν εἴδομεν —ιέμενον ib. 1124. ἱερὸν εἴδομεν κῦμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολμήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλῆα εἶδον Iph. A. 210. θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν ib. 1612. πῶς εἶδεν αὐτός; Iph. T. 252. δισσὼς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἴδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τάδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. ὃ παῖδες εἶδον Tr. 377. κἀκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἡ πλεῦρ' —ριπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Λυτονόην ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον Her. 391. τλημονεστάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύτηνον; ib. 116. ὃ πώποτ' εἶδον προσφερεστέραν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τοὺς κειμένους νεκροὺς ἂν εἶδες ib. 1622. εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Her. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναῖα πατρὸς κ. τ. λ. El. 369. ἆρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, ὡς ἤδετε Bac. 1343. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. πῶ θυγατρὸς—ἴδω πύσιν ib. 470. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀτῶν ib. 744. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. τράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἦβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλᾶν κακόν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γὰρ, ἴδε βλέφαρον, κ. τ. λ. Al. 399. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μὴ —σοί μ' εὖ φρονοῦσαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάθρων ib. 1095. Ἀχαιῶν τραπὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μή τις σ' ἴδῃ τείχεσιν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πλῆθος ἄπλατον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκὴν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βλέπει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

ἡδέως ib. 813. ὅταν σώφρονας Βάκχας ἴδῃς ib. 938. πολύκρανος ἰδεῖν δράκων ib. 1015. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν ib. 1060. ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν ib. 1201. ὦδ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον ib. 1242. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. φέρ' ἴδω Cy. 8. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν ib. 457. πρὶν ἄν σέ γε τέφανον ἴδω λαβόντα ib. 556. ἴδετε τὸν γέροντα Her. 75. πρὶν ἂν θανόντ' ἴδῃ τις ib. 866. ὡς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατοῦντα ib. 883. κατθανόντ' ἰδεῖν Hel. 903. ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν Ion. 286. ὅταν —εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ ib. 679. ἴδετε, ὡς γοργῶπες—ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν ib. 600. ὡς ἴδω νεκρὸν πίπτοντα ib. 731. ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια El. 1178. πῶς ἔτλας φόνον ἰδεῖν; ib. 1219. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονα Æol. fr. XX. I. καλὸν πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος ib. 7. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. τὴν ἐπιτείχυσαν ἡμέραν ἰδεῖν Fr. inc. LXXXI. 7. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. τοσοῦτος ἐσὶ τρόπος ἰδεῖν Fr. inc. B. 14. 11. τῇ δ' ἰδὼν (sc. δῶμα) κατασένω Or. 357. ὀκ ἰδὼν τάκεῖ κακὰ ib. 527. ἄθροισμ' ἰδὼν ib. 872. θεᾶσθαι χρὴ τὸν προστάτην ἰδόνθ' (i. e. ἰδόντα) ib. 910. εἰ γὰρ τῶτο κατθάνοιμ' ἰδὼν ib. 1100. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. σημεῖ' ἰδὼν Ph. 144. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν ib. 370. πρὸς κασιγνήτην ἰδὼν ib. 1451. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—Hip. 1265. ὄμμ' ἰδὼν δακρυῤῥοῦν Al. 829. ὦ κακὰ παθὼν ἰδών τε An. 1215. ἰδὼν—ἁρμάτων ὄχον Sup. 680. ὥστε τερφθείης ἰδὼν Iph. A. 418. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ ib. 477. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. cf. Ion. 1437. μηδ' ἰδὼν ὄναρ Iph. T. 518. ἰδών νιν Tr. 988. αὖτ' ἰδὼν ib. 1171. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357. πικροτάτης ἰδόντι δεσμὸς ib. 634. τῶτ' ἰδὼν ὄναρ Cy. 8. δεῖν' ἰδὼν ib. 374. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 844. ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως ib. 850. ἰδὼν δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. ἰδών νιν παρόντας ib. 1557. τὸ σχῆμ' ἰδὼν Ion. 240. ὄρνιν ἰδών τιν' ὠκ ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596. τὰ μυσῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν ib. 613. πρὸς τὰς διαίτας—ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 3. ἰδοῦσά σ' ὄμμασι Or. 1020. τετρωμένους ἰδοῦσα Ph. 1440. ἐλθόντα νιν—ἰδοῦσα Hip. 27. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσα Sup. 731. ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος ib. 785. πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν Iph. A. 1316. ὠκ ἰδοῦσα φῶς Tr. 636. γραφῇ ἰδοῦσα ib. 682. τὰς θυλάκους ἰδοῦσα Cy. 182. ἱέρακ' ἰδοῦσαι An. 1142. ἰδοῦσαι τόσδ' ἠλλοιωμένους Sup. 944. τότ' εἴσομεν An. 441. 2) *med.* ᾗ καλλίστους εἰδόμαν—πώλους Iph. A. 218. πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν ib. 254. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν ib. 295. εἰδόμαν νάϊον πόρευμα ib. 299. ὅσσοις εἰδόμην Hel. 121. ἦδ' ὠδὲν οἶδεν Hec. 674. οἶσθ' ὅν, ἂν λέξαι—θέλω; ib. 998. ὠκ οἶδα ib. 999. Ph. 416. Med. 1010. Iph. A. 1116. Tr. 712. Ion. 943. οἶσθ' ὅν, Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ἵνα στέγαι; Hec. 1008. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν; ib. 1266. οἶδ', ἃς ἔλεξας Or. 409. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν ib. 1180. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμ. μάτηρ ἐμὴ ib. 1184. ὠ γὰρ οἶδα μᾶλλον ib. 1333. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς ib. 1360. τὰ ὕστερον ὠκέτ' οἶδα ib. 1498. οἶδα τοὺς ὡπλισμένους Ph. 146. ἐγῷδα κείνης τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. ὥσπερ οἶσθα σὺ ib. 866. ἐγῷδα τήνδε Med. 39. ὠδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν ib. 62. σάφ' οἶδα ib. 94. cf. v. 963. et 1066. et Her. 387. οἶδα πολλοὺς βροτῶν, κ. τ. λ. Med. 215. εὕρημα ὠκ οἶσθα ib. 716. τοιάδ' οἶδα φάρμακα ib. 718. ὠκ οἶδ' ἂν, εἰ πείσαιμι ib. 941. cf. Al. 49. ὠκ οἶδ' ἐλέγχουσα Hip. 271. ὠδέν τι μᾶλλον οἶδα ib. 344. Al. 525. ὠκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ὤχ, ὅπως φράσω ib. 1091. ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; ib. 1315. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. ὠκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμῶ Sup. 518. ὠκ οἶδε γάμους Iph. A. 129. ᾗ γὰρ οἶσθ', ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι; ib. 325. ὠκ οἶδ', ὅπως φῶ τῶτο ib. 643. ὠκ

οἶδ', ὅ, τι φῂς, οὐκ οἶδα ib. 652. οἶσθ' ὧν, ὃ ᾔδεσαν ib. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. πάντ' οἶδα Iph A. 1141. et El. 693. τὴν παρθένον οὐκ οἶδεν, ἣ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583. ἓν τῶν' οἶδα Iph. T. 247. οὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακὸν ib. 477. ὅν γ' ἐγᾦδα ib. 544. οἶσθ', ὃ δράσω; ib. 759. οἶσθα νῦν, ἃ μοι γενέσθω; ib. 1203. πιστὸν Ἕλλας οἶδεν οὐδὲν ib. 1205. ἄϋπνος οἶδα πλὰς Rh. 442. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ib. 689. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν ib. 800. οὐκ οἶδα τὰς σὰς Ὀδυσσέας ib. 866. τὸ σὸν οἶσθα Tr. 292. οὐδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν ib. 637. ἐγώ νιν οἶδα ib. 894. οἶδά σοι μισουμένη ib. 898. οὐκ οἶσθα ib. 1172. οὐκ οἶσθα, πῇ ποτ' εἶ λόγων Bac. 358. οὐκ οἶδα τὄπος τοῦτο ib. 1268. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. οἶσθ' ὄν, ὃ δράσεις; ib. 131. νῦν οἶδ' ἄμεινον ib. 646. οἶδα δ' λόγῳ μαθὼν Her. 5. μάντις οἶσθ' ἄρ' ὃ καλὸς τάδε ib. 65. οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι ib. 199. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν ib. 200. βαρυνθεὶς οἶδα ib. 205. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; ib. 452. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. συτενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις ib. 935. οἶσθα Κεφισίας πέτρας ib. 936. οἶσθα γηγενῆ μάχην; ib. 987. οἶδα κατακτανὼν Κρέοντα Her. F. 166. σαφῶς οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων ib. 1108. τὰ 'ν πόλει κακὰ οὐκ οἶδα El. 299. οὐδεὶς οἶδεν ὅτ' εὐτυχῶς ἀριθμὸν, ὅτε δυστυχῶς Chry. fr. IV. 1. εἰδέναι γνώμην τρατῷ Hec. 218. τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγως ib. 893. cf. v. 1001. et 1006. ὧν δοκεῖς σὰφ' εἰδέναι Or. 259. cf. El. 894. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. τόδε εἰδέναι θέλω ib. 745. οὐχ ἅπαντα εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. cf. Iph. T. 1295. ὃ καιρὸς εἰδέναι τάδε Med. 80. εἰδέναι τι ποικίλον ib. 300. χρησμὸν εἰδέναι Διῒ ib. 676. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. εἰδέναι βουλοίμεθ' ἂν Al. 138. ὃ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. ὃ χρή τοι τάδ' εἰδέναι κόρας Iph. A. 671. τάδε πόθεν φῂς εἰδέναι ib. 890. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεῖ Iph. T. 542. ἐδόκουν οὐκ εἰδέναι ib. 956. ὃ χρή σ' εἰδέναι Rh. 683. δυστύπατος εἰδέναι Tr. 885. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. τόσον σ' εἰδέναι σ' ἐχρῆν Her. 649. βούλομαι εἰδέναι ib. 945. πρὶν ᾔδεν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι ib. 929. εἰδέναι πρόθυμος ib. 1539. τὸ μὴ εἰδέναι—νοσοῦντα Antiop. fr. XXIV. 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. εἰδότ' ἠρόμην Or. 1183. οὐκ εἰδὼς Ph. 53. et Rh. 658. εἰδὼς αὖτ' ἐτειρόμην Al. 423. εἰδώς τι ib. 1110. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων An. 960. ὁ Μυσῶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065. εἰδότος ἄνακτος Iph. T. 1048. τελετὰς θεῶν εἰδὼς Bac. 74. εἰδὼς οὐκ ἀριθμὸν Her. 997. εἰδὼς ᾔδεν Hel. 624. et El. 952. ὡς μὴ εἰδόθ', ἥτις μ' ἔτεκεν Ion. 313. ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω λόγως El. 292. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. ποθεινὸν εἰδὼς τοῦτο κτῆμα Dan. 31. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν Iph. T. 575. τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσι θεοῖς ib. 1233. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν ib. 973. οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα Or. 1320. εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον Rh. 935. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. ᾔδειν τάδε Rh. 952. ᾔδειν, ἃ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. πορθμὸν οὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. πάλαι ᾔδειν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει ib. 645. ᾔδεις τάδ' ᾔδει Ion. 1187. cf. v. 1361. ᾔδεισθα δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. ἰδὼ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι Iph. A. 191. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου —ἐλέπτολιν ib. 1510. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ἴδεσθε Her. 29. et Her. F. 1029. φίλων εὐτυχίαν ἰδέσθαι Her. 896. ἴδεσθε τὴν πανοῦργον Ion. 1279. ἴδεσθε τάδε τέκνα Her. F. 1032. αἰθέρ' ἰδέσθαι Bel. fr. I. 3. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγενημένος Hip. 663. θεοὶ εἴσονται τάδε An. 257. Δελφὶς εἴσεται πέτρα ib. 999. εἴσῃ μωρίᾳ φρενῶν τὰς κακῶς παγέντας ὅρκους Iph. A. 394. εἴσῃ σὺ ib. 675. et absque σὺ Hel. 817. τάχ' εἴσεται σίδηρος Iph. A. 970. παρὼν

εἴσῃ λόγον Rh. 142. τῶτό γ' αὐτὶκ' εἴσομαι Her. 270. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. εἴσῃ τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. ὐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον El. 346. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V.

Εἶδος. εἶδος εὐπρεπεστάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνὴ Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηνα τόδ' εἶδος Iph. T. 817. τὰμὸν εἶδος ἐκπαγλωμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τῦ καλῦ ib. 270. ὃ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἀξίως τυρανγίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.

Εἴδωλον. πολιὼν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. εἴδωλον ἔμπνουν Hel. 34. εἴδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἴδωλον ib. 689. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἴδωλον Ἑλένης El. 1283.

Εἴθε, partic. optandi, *utinam*; Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.

Εἰκάζειν. τί θηρσὶν ὑμᾶς εἴκασε; Ph. 423. εἴκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεστι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἅταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. ὠδέποτ' εὐτυχίαν κακῦ ἀνδρὸς—βέβαιον εἰκάσαι χρεὼν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.

Εἰκάς. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Εἴκειν. συμφοραῖς εἴκειν Sup. 167. ὀργῇ εἶξα Hel. 79. εἴκειν ὀδῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἴκειν Her. F. 300. σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἴκοντ' ἠσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. ὃ βασιλεῦσιν εἴξας Her. 368. ἔοικας Hel. 585. ὡς ἔοικας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς ἔοικε Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς ἔοικέ μοι An. 552. ἔοικα πράξειν ὐδὲν Hec. 813. ἔοικε καὶ σὲ τάμὰ λυπήσειν κακὰ Or. 766. ἔοικε λέξειν τἀκεῖθεν ib. 848. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν θεὸς ib. 1435. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει An. 823. ποίμνας δεσπόταις ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι θρηκίῳ στρατεύματι ἔοικεν ib. 746. Βρομίῳ πόλιν ἔοιγμεν (pro ἐοίκαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς ἔοιγμεν ib. 681. καθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. πατράσιν ἐοικέναι Antig. fr. X. 1. ὐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. ὡς εἴξασιν, pro ἐοίκασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. ὐχὶ πρὸς τῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. ὐκῶν σὲ φράζειν εἰκὸς Ph. 986. εἰκός ἐστιν, εὔνοιάν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἰκὸς ib. 1386. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. Βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν Iph. T. 903. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ ὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς Ion. 557. ὅτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἰκὸς δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἰκὸς ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἰκότ', ὐδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.

Εἰκῇ. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλῦσαι Bac. 685. κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379.

Εἰκοβολεῖν. ὧν ἁτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ Fr. inc. CLVIII. 4.
Εἰκότως. εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν Or. 735. εἰκότως ἄμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεᾶς γ' ἐξένευσας εἰκότως ib. 1186. εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις ib. 1214. πῶς οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Ion. 611. ἐμᾶ παράσσων εἰκότως φρένα ib. 1538. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται Phœn. fr. I. 2. εἰκότως ἄν τις νομίσειεν Epist. V.
Εἰκώ. ἄψυχον εἰκὼ σώματος Med. 1162. εἰκὼ Τιτάνων ποικίλλησα Iph. T. 222. εἰκώ τ' ἐν ἱστοῖς ib. 816. εἰκῆς ἡδείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. εἰκῆς Διὸς κόρης ib. 76.
Εἰκών. ἦλθεν εἰκὼν Her. F. 1002. παρθένου εἰκόνα τινὰ And. fr. XXIX. 1. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239.
Εἰλαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίναις Med. 193. ἐπεὶ ἅπανσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.
Εἰλάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632. λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477. ῥοθίοις εἰλατίνοις Iph. T. 407.
Εἰλείθυια. σὲ Εἰλείθυιαν ἱκετεύω Ion. 453. cf. Tel. fr. I. 7.
Εἰλεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358.
Εἰλικτός. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 40.
Εἰλίσσειν. ὠκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171. εἰλίξαι νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὄρος ἱερὸν εἰλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571. λίμναν εἰλίσσουσαν ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. εἰλίσσουσα ἡλίκων θιάσους ib. 1145. εἰλίσσουσαι καλλίχορον Her. F. 690. εἰλίξας δέμας Ph. 1185. κύκλῳ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. ἐν κύκλῳ κανὼν εἵλικτο βωμῷ Her. F. 927. εἰλισσόμενος αἰὼν ib. 671. δελφὶς πρῴραις εἰλισσόμενος El. 437. παρὰ ψάμαθον εἰλισσόμεναι Iph. A. 1055. εἰλισσομένας Μαινάδας ἄξει Bac. 571. βότρυχος εἰλιγμένος Thes. fr. V. 7.
Εἷμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς εἱμάτων τολῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.
Εἰν, pro ἐν. εἰν αἰθέρι Iph. A. 768. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.
Εἰναγχος Rh. 501.
Εἶναι. ὦδ' ἀδώρητος φίλων ἔσται πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. τἀμὸν ἔσται ib. 52. ἔσται τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς ib. 150. εἰ ἔστι (*licet*) τοῖς δόλοισι ib. 234. κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι ib. 284. εἶεν ib. 313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med. 386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772. et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph. T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel. 767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451. 1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et 959. ἔτι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340. ματρὶ οὐκ ἔστιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν μοι εἴη ib. 498. σίγα πᾶς ἔστω λεὼς ib. 532. οὐκέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib. 805. ἵν' ᾖ ποτε πείθειν ib. 818. ἔστιν, ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. οὐκ ἔστι, *non ita est*, Or. 307. et 1097. ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἄνευ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἂν ib. 553. παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔστιν, ἃ σιγὴ λόγου κρείσσων γένοιτ' ἂν· ἔστι δ', ἃ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἄφιλος ἦσθ' ἄρα ib. 719. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. ὃς ἂν πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ᾖ ib. 895. ὅτ' οὐκέτ' εἶ ib. 1030. ἔσται τάδε ib. 1041. σοὶ μέν ἐστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐστιν, εἴγ' ἔσται καλῶς ib. 1106. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφὴς ib. 1155. εὔφημος ἴσθι ib. 1327. οὐκ οἶδ', εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph. 636. ἔστι σοι σωτηρία ib. 982. οὐκέτ' εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. οὐκ εἰσὶ δόμοι Med. 139. οὐκ ἔστιν ἄλλως ib. 814. ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν ib. 889. οἵδ' οὐκ ἔτ' εἰσὶ, *non amplius vivunt*, ib. 1370. et ita εἶναι sæpissime *vivere* denotat, e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191. Al. 272. 278. 393. 524. et 528. An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534. et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν μύσαις ἀεὶ Hip. 452. ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι ib. 705. ἔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ ib. 1239. ἔσ' ὅτ', ὅπως Ἄλκ. ἐς

γῆρας μόλοι; οὐκ ἔστι Al. 53. 54. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι ib. 139. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. οὐδὲν ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. οὐδέν εἰμ' ἔτι ib. 391. cf. An. 1078. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχω Al. 475. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι ib. 489. οὐκ ἔστι τὼς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ οὐδὲν εἶ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 769. τόδ' οὐκέτ' ἔστι σοι Sup. 432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἄπας Iph. A. 647. πολύκλαυτος ἐσεῖται ib. 782. τί δῆτ' ἂν εἴη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἐστὶν ἓξ ἐμοῦ ib. 853. ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος; Iph. T. 533. μηδὲν εἶναι ib. 1058. εὖ εἴη τυχεῖν Rh. 594. οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323. χρόνιος εἶμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. οὐκῶν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ; Her. 971. καθαρᾶς ἔσται βασιλεῦσιν ib. 1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hyp. fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν Or. 887. οὐδὲν ὢν τοπρὶν Sup. 425. οὐκέτ' ὄντας δόμους Hip. 869. ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' ὄσι λέξομαι Al. 323. μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας Iph. A. 848. τῆς οὐκ ἔτ' ὔσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T. 519. οὐδὲν ὄσα An. 134. οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro.

Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. et εἰναλίαισι πλάταις Tr. 1095.

Εἵνεκα. τεμῶ εἵνεκ' ἀθλίου βίου An. 409. δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210.

Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Εἰπεῖν. μή τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἃ εἶπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν; ib. 422. εἰπὲ ib. 517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531. ὃ καινὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας ib. 881. ἴδιόν τι βούλομαι εἰπεῖν ib. 979. εἰπὲ παῖδ', εἰ ζῇ ib. 986. εἰπέ, πῶ 'σθ' ib. 1125. ὁ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. τίνα τύχαν εἴπω; ib. 154. τί ἄλλο γ' εἴπω; ib. 188. πῶς εἶπας; ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A. 1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. εὖ γ' εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990. et 1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac. 822. μὴ θάνατον εἴπῃς Or. 415. τί πρὸς τάδ' εἶπε; ib. 745. ὀδ' εἰφ' ὑπὲρ σοῦ; ib. 1056. ὡς τἄλλα γ' εἶπας ib. 1212. δεῦρο τόδ' εἶπας Ph. 395. ὃ γὰρ εἰπεῖν ὧδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς ib. 898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τί δ' ἄν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἴποιμ' ἄν; ib. 1179. τῶν' εἰς ὕποπτον εἶπας ib. 1216. τίν' εἶπω μῦθον; ib. 1345. σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν Med. 272. τοῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465. κάλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαυμαστὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας ib. 921. ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφὴν ib. 1036. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι Al. 139. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὸν γέροντας, κ. τ. λ. An. 646. ὡς εἴποι τις ib. 930. τάχ' ἂν εἴποις Sup. 184. εἶπω τι σοὶ τε καὶ πόλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάντας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ' ἀφιέναι στρατόν Iph. A. 95. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448. ὡς σώφρον' εἶπας ib. 1024. εἴφ', ἃ 'ν ἐρωτήσω σε, γενναίως ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον ib. 1347. τί τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; ib. 1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. τί τῶδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεστιν εἰπεῖν ib. 359. πῶς εἴπω λόγον; Tr. 708. ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. δι' αἰδῶς εἶπον Bac. 441. ῥᾴδιον εἰπεῖν τόδε ib. 461. εἰφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τὼς λόγως ἐλευθέρως ib. 774. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. εἰπὲ τῶνομα ib. 545. χαλεπὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ' εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τάδ' εἶπας ib. 465. πρὸς σῶ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος ib. 682. πρὸς ἃ γ' εἶπας, ἀντήκουσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; ib. 478. ἀνανδρ' ἄρ' εἶπας ib. 814. ἀδύνατον εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1069. cf. Ion. 1022. εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; Ion. 758. ἐς ὃς τὼς λόγως εἰπεῖν θέλω

ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (*promisit*), ὃς ἂν κτάνῃ El. 33. αἰσχρόν γ' εἶπας ib. 275. οἵ μοι τόδ' οἷον εἶπας ib. 290. μὴ πλοῦτον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τοῦτο εἰπεῖν ῥᾷον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥᾷστον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀκόσας Ϝ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. ὦ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et ὦ φίλτ. εἰποῦσα Ion. 1488. οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Inus fr. VI. 3. εἰποῦσα συμφορὰς ἐμὰς Hip. 596. εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν Ion. 667. etc.

Εἴπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἴπερ ποτὲ An. 554.

Εἴπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάθειν, *verb. poët.* Ph. 1182.

Εἴργειν. εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἢ πλῆθος αὐτὸν—εἴργουσι ib. 867. εἶργε, *prohibe* ib. 874. ἃ σ' εἴρξει μὴ δόμων ἔσω περᾶν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεός Al. 517. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., ὃ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1057. μόλις νιν εἴργουσι φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. εἴργουσιν οἱ κρατοῦντες Sup. 18. εἶργον ἡμᾶς τοξότται Iph. T. 1377. εἴργοις τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 458. ἃς σὺ Βάκχας εἶρξας Bac. 443. εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. τίς νιν εἴργε συμφορά; ib. 662. εἴργει δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων Ion. 173. εἶρξε νιν ἐπτομένας δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. τάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. τὸν—πονηρὸν κλεῖθρον εἶργέτω πέγης Er. fr. II. 20. πολεμίων εἴργων βέλη Ph. 1081. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. δέσποιναν εἴργω' (i. e. εἴργουσα) ἀγχόνης An. 817. κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφου ib. 557.

Εἰρεσία. ὅταν εἰρεσίᾳ πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσίᾳ ματῶν Tr. 569. εἰρεσίᾳ φίλα Hel. 1469.

Εἰρήνη. τὴν καλλίπεπλον θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. ὅσῳ πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη Sup. 488. Εἰρήνη βαθύπλουτε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρίσκει Her. 372.

Εἰρκτή. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς ib. 549.

Εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.

Εἷς, μία, ἕν. εἷς ἀγὼν Or. 1244. εἷς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὁρᾷ Ph. 752. εἷς ὢν ib. 901. ὦ καλόν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς An. 407. ἑνὸς ἁ δύναμις ib. 484. ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος ib. 615. εἷς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. οὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ῥυθμὸν ἕνα κακῶν Sup. 94. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἷς ib. 431. μνητῆρων ἕνα Iph. A. 68. εἷς τριῶν δυσδαιμόνων ib. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; ib. 1358. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα ἑλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς Tr. 498. νεὼς πίτυλος εἷς ib. 1123. ἑνὸς μόχθου ib. 1150. εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα Cy. 198. πόνων πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Her. 8. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν ib. 328. εἷς μὲν λόγος ib. 799. δῶλα πάντα, πλὴν ἑνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἕν' ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν Her. F. 220. ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃ διπλᾶ ib. 328. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα ib. 825. εἷς νεοσσὸς ib. 982. ἄνδρ' ἕν', εἷς ὢν, ὃ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἷς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Inus fr. VI. 3. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος ὃ μέ' ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης οὐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' ὅσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων Or. 264. μίαν πονήσας ἀμέραν ib. 655. πλείους Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἔτιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναῖκα κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχὰν Hip. 258. ἕνεκα ψυχῆς μιᾶς ib. 721.

ψυχῇ μιᾷ ζῇν Al. 715. cf. v. 886. δύω ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. εἰς μίαν βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς κληδόνος ib. 562. ἐν μιᾷ πυρᾷ Sup. 936. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μί' ἔσα Iph. A. 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία τύχη ἔχει ib. 1065. Μυσῶν μιᾶς Rh. 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr. 368. μίαν τριῶν Ἐριννῦν ib. 457. μί' εὐφρόνη ib. 660. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282. Κάδμου θυγατέρων μιᾷ Bac. 915. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν Cy. 163. στεφάνων ὧ μία χροία ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. - μιᾶς συμφορᾶς ib. 790. παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην ib. 274. μιᾷ ὁδῷ ib. 771. μί' ἔστιν ἐλπὶς ib. 821. μίαν χέρα ib. 1540. θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. ὦ ψήφῳ μιᾷ ib. 1223. ῥίζης μιᾶς ib. 1576. μίαν νῷν δὸς χάριν Her. F. 321. ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς ib. 938. et 1139. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὑπερ El. 1026. μία ἄτη ib. 1306. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἦμαρ ἓν Hec. 285. et Her. F. 306. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς Hec. 835. ἓν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορρόθει Or. 529. ἓν ἀνθ' ἑνὸς δῦναι ib. 650. μνῆμα ἓν ib. 1053. ἕν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἑνὸς ὑ σφαλέντες ib. 1151. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθα ib. 1172. εἰς ἓν συνήγαγον ib. 1640. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. ἓν μέγιστον ib. 394. εἰς ἓν συνελθὼν ib. 465. ἕν ἐστιν ἡμῖν ἀργὸν ib. 773. ἓν εἰπὲ ib. 1090. ἓν τῶν ἀπορρήτων ib. 1662. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἕν τι μοι πρόσαντες Med. 381. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος ib. 585. εὐδαιμονήσει οὐχ ἓν, ἀλλὰ μυρία ib. 952. ἓν τὸ πάντων λοίσθιον ib. 1105. ἓν εὕρημα Hip. 715. ἓν οὐκ ἐπίστασθε ib. 919. ἑνὸς ἄθικτος ib. 1002. ἓν ὃ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib. 1021. πάρεστι οὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά μοι τένειν An. 96. ἓν σοι δέδοικα ib. 362. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον Sup. 409. ἓν δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἓν οὐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ἓν μοι φύλαξον Iph. A. 538. ἓν γ' ἀκούσασα ib. 1005. πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἓν συντεμοῦσα ib. 1249. ἓν τοῦτ' οἶδα Iph. T. 247. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. εἰ ἕν τι τοῦθ' ὁμῶ γενήσεται ib. 999. συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν ib. 1016. ἑνὸς μόνου δεῖ ib. 1052. φῶς ἓν ἡλίου Rh. 447. τὄνομα ἓν Tr. 425. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἓν πάντων γνῶμα ib. 408. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἰσί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι ib. 668. εἰς ἓν τέγος ib. 848. εἰς ἓν κραθέντα ib. 1016. ἓν τὸ λῷστον Her. F. 196. ἕν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν ib. 207. εἰς ἓν ἐνεγκοῦσα ib. 489. ἑνὶ βέλει ib. 1000. ἓν μοί τι σύγκαμε ib. 1386. ἓν γ' ἐπ' ἦμαρ El. 425. ἓν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. σοφὸν ἓν βούλευμα Antiop. fr. XII. 3. ἓν σοι μόνον προφωνῶ Ar. fr. IV. 1. εἰς ἓν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2. ἓν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως ἁπάσης τὄνομ' ἓν Er. fr. I. 21. ἓν πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263. εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον ib. 559. εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hec. 748. cf. v. 966. Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph. A. 665. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib. 770. εἴς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἑνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς ib. 926. εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζυσ' εἰς ἐμὲ ib. 1257. εἰς Ἕλληνας Or. 21. et Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76. εἰς ὄχλον ἕρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249. τεκούσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. εἰς φίλους ib. 424. et Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τὄσχατον

Or. 447. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει ib. 448. εἰς ὃς σε δεῖ ib. 453. εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς τὸν αὐτὸν ἑαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191. εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε θράσος ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. εἰς ὃς πέμπουσα μύθους ib. 615. cf. An. 1092. εἰς οἷον ἥκω; Or. 671. εἴς τε δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς ib. 676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθακὸν ib. 713. κάκιστος εἰς μὲ ib. 734. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐγὰς ἀελίου ib. 820. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. εἰς τοὺς τεκόντας ib. 891. μονόπωλον εἰς ἀῶ ib. 1004. εἰς ὁδὸν ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινοὺς λόγους ib. 1098. εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ib. 1132. εἰς Αἴγισθον ib. 1158. εἰς σωτηρίαν ib. 1188. γέγωνε εἰς δόμους ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342. Ph. 266. εἰς Ἑλέναν Or. 1362. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾅδου ib. 1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855. Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et El. 662. et εἰς ᾅδου δόμους Med. 1234. Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274. et εἰς ἀΐδαν An. 1218. et Ion. 1496. et Her. F. 737. εἰς ᾅδην Tr. 463. et δώματ' εἰς ᾅδου Her. F. 610. πλήν γ' εἰς ἐμὲ Or. 1615. εἰς ἓν ib. 1640. Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὄμμα θ' αὑτῇ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς φόβον πεσόντε ib. 69. cf. v. 364. εἰς τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib. 407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092. Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσις κακῶν Ph. 438. ἃς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἷς σ' ἀνήψατο ib. 572. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον ib. 588. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν ib. 597. εἰς χεῖρας λεύσσειε ἐμάς; ib. 599. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκα ib. 622. εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει ib. 623. εἰς μάχην ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγους Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. σύναιμον εἰς λέχος ib. 824. εἰς ὑμεναίους ib. 829. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et 1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059. εἰς ἄκρον τόμα πύργων ib. 1173. εἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα ib. 1198. εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν ib. 1204. εἰς ὕποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298. et Sup. 1089. et 1091. εἰς τέρπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς ἧπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. εἰς ὅπλ' ἥσσον ib. 1475. εἰς ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535. Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμους ib. 1666. εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν ἀχάριστον εἰς θεοὺς διδοῦσα ib. 1745. εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ ib. 82. κακὸς ὢν εἰς φίλους ib. 84. εἰς καινὰ ἦθη καὶ νόμους ib. 238. εἰς τυράννους ἄνδρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. εἰς ἴσθλ' ἀμηχανώταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466. εἰς ἔμ' ἐκ εὔορκος ὢν ib. 495. εἰς γάμους βασιλικοὺς ib. 547. εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσοῦτον ἥκετε ib. 569. εἰς ἔμ' εὐσχήμων ib. 584. εἰς τοῦτο φρῳδὸς εἰμι ib. 722. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιστὰ ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλους ib. 897. εἰς τὸ λῷον ib. 911. τείχεσιν εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. τὸν σὸν ἀλάτορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν ib. 1333. ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε ib. 21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπόστασιν βίᾳ

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι ib. 284. εἰς φάος ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσοῦσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἡλίῳ ib. 617. εἰς γυναῖκας ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν ὃς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μίασμα ib. 946. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. εἰς ἥλικας ib. 987. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς οὐρανὸν ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τὸμπροσθεν Hip. 1228. ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. εἰς ἀνθρώπους ib. 1369. ἀρίστη πόσιν εἰς αὐτῆς Al. 86. εἰς αὔριον ib. 321. ὧδ' ἀμείνων' εἰς ἐμὲ ib. 435. εἰς τόδ' ἀναβαλῶ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρείαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 63. εἰς θαλάμους ib. 104. εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιάδε ib. 159. εἰς τοῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἴς σ' ἀποβλέπον, &c. ἄγαλμα ib. 245. δέλῃ κατέστης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἄγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἵ' ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς γυναικὸς ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐηνέμους ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε ib. 995. εἰς ἀναστροφὴν ib. 1008. εἰς συστάσεις κύκλως τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόους ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. εἰς τοὺς πλησίους ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβους ib. 225. εἰς στρατείαν ib. 229. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τοὺς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἔμ' ἐλθὼν ib. 562. εἶπεν εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κρᾶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον στρατῷ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐναὰν ib. 823. τοὺς εἰς τὰ σὰ μύθους ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχοὺς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς ὠκπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵστη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφείους εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θέαν ἔρχεται ib. 427. εἰς οἵ' ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. ἐκ εἰς σὲ δεινὸς ib. 480. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σὲ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. ἥξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα ib. 1159. εἰς ἅμφω ib. 1280. εἰς Δόρυβον ἦλυθον ib. 1349. εἰς τοῦτό γ' ἥξει ib. 1368. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. μανίας

εἰς τέλος ib. 83. ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐτομωμένη ib. 287. μόσχος εἰς μέσας ib. 297. εἰς πλευρὰς ib. 298. εἰς ξένους γαληνὸς ib. 344. εἰς Θεμόφυλον ib. 346. εἰς αἱματηρὸν γάμον ib. 371. εἰς τὸν Θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς ἀφανὲς ἕρπει ib. 477. εἰς τὸ δυσμαθὲς ib. 478. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας ib. 525. εἴς τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. εἰς ξυμφορὰς ib. 606. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. εἰς τὸ κοινὸν δὲς ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044. et Her. F. 86. σώζεσθαι εἰς οἴκους Iph. T. 679. τὸ εἰς ἐμέ, *quod me attinet*, ib. 691. εἰς ἄπιτ' ἀφίξομαι ib. 782. εἰς τέρψιν εἶμι ib. 797. εἰς συμφορὰς ib. 850. εἰς ὄψιν φίλων ib. 902. cf. v. 1212. εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. εἰς ἔρον τῶ μαθεῖν ib. 1172. εἰς τὸ τῆς θεᾶ ib. 1186. τῶν' ἔλεξας εἰς ἐμὲ ib. 1213. εἰς ταὐτό γε ib. 1471. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. Hel. 1087. Her. F. 701. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. cf. Tr. 934. et 1162. εἰς δόλον τινὰ Rh. 128. εἰς βόλον τις ἔρχεται ib. 730. cf. Bac. 846. ὡς εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. εἰς πένθη ib. 883. μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. εἰς ἄλλους τρόπους Tr. 67. εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων ib. 118. μὴ εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. εἰς αἰγὰν, εἰς αἴγλαν ib. 321. εἰς τράχηλον ib. 362. et 750. εἰ εἰς τόδ' ἔλθοι ib. 401. εἰς νεκρὸς ib. 460. εἰς ὀρθὸν ib. 465. εἰς τύραννʼ ἐγημάμην ib. 474. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ib. 485. εἰς Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς εἰς δῆλον ἥκει ib. 611. κακῶν εἰς ἄμιλλαν ib. 617. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν ib. 634. εἰς ἀνδρὸς λέχος ib. 661. εἰς δῆλον ζυγὸν ib. 673. εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. εἰς ἀκριβὲς Tr. 901. ὡς εἰς λόγους ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374. cf. El. 918. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. εἰς ταυτὸν λόγου ib. 1036. ξένας εἰς εὐνὰς ib. 1038. εἰς φόβον ib. 1058. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. cf. Her. 404. Hel. 1551. Ion. 1016. Her. F. 489. εἰς κάλλος Tr. 1201. et El. 1073. εἰς πλησμονὰς Tr. 1211. μητέρ' εἰς ἐμὴν Bac. 9. εἰς Ζῆνα ib. 29. εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. ματρὸς εἰς χέρα ib. 128. εἰς χορεύματα ib. 132. εἰς αἰθέρα ib. 150. 863. et 1263. εἰς τὰ πάντα ib. 316. εἰς τὸν ὄλβιον ib. 421. εἰς Θήβας ib. 454. εἰς παρασκευὴν ib. 457. τὸν ἀσεβῆντ' εἰς τὸν θεὸν ib. 490. εἰς δεσμὸς ib. 518. εἰς θίασον ib. 583. εἰς ἀθυμίαν ib. 610. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας ib. 611. εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. εἰς προνώπια ib. 639. ἔλεξεν εἰς ἅπαντας ib. 717. εἰς βακχεύματα ib. 723. εἰς κέρας θυμέμενοι ib. 742. εἰς ὅπλ' ἐχώρουν ib. 758. δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. εἰς ἔρωτα μέγαν ib. 811. εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν ib. 836. εἰς ἀγῶνα μέγαν ib. 970. εἰς τὰ θεῶν ib. 1001. εἰς νύκτα ib. 1006. εἰς γόον, εἰς δάκρυα ib. 1160. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. κάλει φίλους εἰς δαῖτα ib. 1240. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς τῶδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εἰς δεινὸν ἦλθομεν κακὸν ib. 1349. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. εἰς ἄκρους τὸς ὄνυχας Cy. 158. εἰς λόγους ἀποστρέφω ib. 298. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων ib. 389. εἰς τέρψιν βίου ib. 520. εἰς ὕπνον ib. 571. εἰς σποδιὰν ib. 610. εἰς μέσους τὸς ἀνθρακας ib. 667. εἰς τὸ κέρδος Her. 3. εἰς σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib. 148. εἰς λόγους—βλέψας ib. 159. εἰς πάλην δορὸς ib. 160. εἰς ἄντλον ib. 169. τὸς παῖδας εἰς χέρας λαβὼν ib. 229. κακῶν εἰς τὔσχατον πεσόντες ib. 305. εἰς πεῖραν φίλων ib. 310. εἰς γῆν ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. εἰς εὐπραξίαν ib. 351. εἰς (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. εἰς ἐχθρᾶ χέρας πεσόντας ib. 450. cf. v. 513. εἰς ἀμήχανον ib. 488. εἰς τὸ πᾶν σοφὸς ib. 575. ὅσιος εἰς ἐμὲ ib. 719. εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. εἰς τάξιν ib. 818. εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἔμητέρ' πταρ' εἰς ἐμὴν Hel. 18.

εἰς βάρβαρ' ἦθη ib. 281. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες ib. 298. εἰς τοσοῦτον βάθος κακῶν ib. 310. εἰς συμφορὰν ib. 318. εἰς τὸ δεῖμα ib. 319. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον; ib. 323. εἰς τὸ φέρτερον ib. 352. εἰς ἀηδίαν ib. 425. εἰς κρίσιν ib. 685. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα ib. 764. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ἄπορον ἥκεις ib. 819. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. εἰς ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εἰς τὸ θῆλυ ib. 997. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον ib. 1012. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην ib. 1425. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. εἰς τὸ πρόσθεν ib. 1595. εἰς ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. τὴν τύχην εἰς τοῦτ' ἐλαύνει ib. 68. εἰς νύχθ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; ib. 244. εἰς θαύματ' ἐλθὼν ib. 248. εἰς παρθένους χεῖρας ib. 270. εἰς ἄνδρ' ἀφίκη ib. 322. εἰς τὴν ἀπῶσαν ib. 385. ἀφίκου εἰς μέριμναν ib. 404. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν ib. 543. εἰς νόθον τι λέκτρον ib. 545. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν ib. 569. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εἰς τὰ πράγματα ib. 599. εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. εἰς ὑμνῳδίαν ib. 682. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. εἰς ὄμματ' εὖνις φωτὸς ib. 732. εἰς ἀπίτους δεσπότας ib. 751. εἰς τὸν δαίμονα ib. 827. εἰς ἓν τέγος ib. 848. εἰς ὃς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εἰς δόρυ ib. 997. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς ib. 1067. εἰς ἄνδρας ἴτω ib. 1097. μῆκος εἰς εὐγώνιον ib. 1137. εἰς τελευταίαν φλόγα ib. 1148. παίδων εἰς ἔρον ib. 1227. εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εἰς τοῦθ' ἱκοίμην ib. 1411. εἰς κρυπτὰς γάμους ib. 1524. εἰς τέλος ib. 1615. et 1621. εἰς θρόνους γ' ἵζω παλαιὰς ib. 1618. εἰς φῶς Her. F. 25. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. ὅτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύνθην τύχης ib. 63. σώματ' εἰς εὐδαίμονα ib. 66. εἰς ἔλεγχον ib. 73. τίν' εἰς χρόνον ib. 143. δικαίας εἰς ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εἰς εὐνὰς μολεῖν ib. 344. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 434. κακοὶ εἰς σέ γε ib. 496. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν ib. 532. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβου ib. 816. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος ib. 856. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν ib. 951. εἰς βραχὺν χρόνον ib. 957. εἰς πέπλους μητρὸς ib. 972. κακῶν πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες; ib. 1088. εἰς ὅμμαθ' ἥξει ib. 1156. εἰς πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εἰς νεκρὸς ἀφικόμην ib. 1276. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. οὗ δ' ἂν φόμην εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι ib. 1356. εἰς τὸ λῆμα ib. 1416. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εἰς γένος ib. 37. χρείας εἰς τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εἰς μέγαν ib. 59. εἰς ὅσον σθένω ib. 71. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς ib. 253. πρὶν εἰς θεοὺς ἐλθεῖν ib. 312. εἰς ὕποπτα ib. 345. εἰς εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εἰς δαῖτα ib. 414. εἰς νόσον ib. 428. εἰς μικρὸν ἥκει ib. 430. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. βλέψον εἰς τόνδε ib. 567. ἴει λιτὰς εἰς θεοὺς ib. 593. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. εἰς ταὐτὸν ἥξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. εἰς χορὸν ib. 859. εἰς ἄλλον λόγον ib. 962. ἄρκυν εἰς μέσην ib. 965. εἰς ἀνανδρίαν ib. 982. εἰς ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εἰς ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. εἰς ὀργὴν ib. 1110. εἰς φανερὰν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1267. εἰς φθογγὰς ib. 1292. εἰς σὸν βλέφαρον ib. 1332. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εἰς θαῦμ' ἑσῇει ib. 36. ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 37. εἰς ὦτα φέρειν ib. 55. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν Æol. fr. IV. 1. εἰς πρώτους Alcmen. fr. VII. 2. εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. εἰς ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2. εἰς ὀρθὸν ἔτη ejusd. fr.

XXVI. 3. εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς Aut. fr. III. 6. εἰς ῥᾳμήχανα ib. 9. εἰς τὰ πίσημα Bel. fr. X. 2. εἰς ἀλκὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εἰς γένος ὦκ εὐτυχὴς ejusd. fr. XVI. 6. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην ejusd. fr. XXI. 4. εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς ὑπερβολὴν Melan. fr. VII. 2. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. τὸ μηδὲν εἰς ὀδὸν ῥέπει ejusd. fr. XV. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ejusd. fr. XVIII. 1. εἰς φροντίδας Thes. fr. IV. 2. εἰς συμφορὰν πολλὴν Fr. inc. VIII. 2. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. εἰς ἔκπληξιν ib. 3. εἰς τὸ νωθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. εἰς ἀρετὴν Fr. inc. CX. 2. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. εἰς ἀδίκους πράξεις Fr. inc. CLIII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ὀξὺς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εἰς τὸ σῶφρον Fr. inc. B. 50. 1. etc.

Εἰσαγγέλλειν. εἰσάγγελλε Bac. 173.

Εἰσάγειν. μ' εἰσάγει δόμους Hec. 1148. αὐτὴν εἴσαγε δόμοις Al. 1115. εἴσαγ' εἴσω τήνδε ib. 1150. ἥ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῷα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάξομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχῇ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

Εἰσαγώγιμος. ἄλλην θέλησιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXXXVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

Εἰσαεί Fr. inc. LXVIII. 2.

Εἰσακούειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. ὦκ εἰσακούετε; Or. 273. εἰσάκουσον ib. 1234. ὦκ εἰσακούσει ib. 1286. ἃ εἰσήκουσα Ἀργείων πάρα Ph. 96. εἰσακούσατ' Οἰδίπου τάδε ib. 1351. ἀῤῥητον εἰσήκουσ' ὄπα Hip. 602. ἃ νῷν εἰσηκούσατε ib. 712. τάδ' εἰσηκούσατε πατρὸς Al. 372. εἰσακούσατε τῶν ἐμῶν λόγων Iph. A. 1368. ἃ γὰρ εἰσηκούσαμεν Iph. T. 251. θεῶν τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος Hel. 56. εἰσακούσατον Ion. 1570. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν Her. F. 516. εἰσακούσας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ' εἰσακούσας παῖδα El. 416. εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαῦθις Iph. T. 377.

Εἰσαῦτις Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμους Iph. T. 1079. ἡνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε Her. F. 46. ἁλὸς μυχὸς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρον εἰσέβαινεν ἄντυγα ib. 948. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἴσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργῶς σκάφος Med. 1335. ὅπως ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεώς σοι ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεᾷ Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. σχῇ δόμους εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. ναῦν ὦκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βᾶς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. Βρομίῳ πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βᾶς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἴσβασις. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμμαθ' ἑνὸς φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολή, et dor. ά. πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμους τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. ὅπως χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορε' Ἀχιλλέως An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσιδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων ib. 454. χρυσὸν ὦκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228. ὡς δεσπότην—εἰσδεχώμεθα Cy. 35.

Εἰσδοχή. αἰνῶ τῶδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396.
Εἰσδρομή. πλατεῖαν εἰσδρομὴν Rh. 604.
Εἰσδῦναι. ἇ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583.
Εἰσείδειν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἣν λύοντα καὶ συνδῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 1210. Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρῄζων σὲ ib. 704. cf. v. 707. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχῳ πρόσωπον Al. 879. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνους εἰσίδω κενοὺς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. σὲ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ὡς ἀλόχῳς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν θέλω Cy. 617. συτάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416. ᾅδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβῳ ἐλεύθερον ἦμαρ εἰσιδεῖν ib. 868. θεῶ γύαλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχορράγοῦντα Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν τείχησαν Or. 57. ἐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τάδε ib. 712. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν Her. 848. πῶ νιν εἰσιδών; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτὸς El. 547. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλοῦτον ἢ 'γγένειαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἄελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936. ὃν εἰσιδοῦσα—λαμπρὸν Tr. 991. εἰσιδοῦσά νιν El. 283.
Εἰσέρχεσθαι. τῇδέ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς τέγος An. 658. ὅ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. μὲ φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος γόης Bac. 233. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολλὰς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε ib. 537. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμους Al. 566. πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν εἰσῆλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καί νιν εἰσῆλθεν τάδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσῆλθε ib. 492. οἷα εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον ib. 1374. εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσῆλθε πύργους Rh. 504. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. ἇ ποτ' ὄριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. εἴσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμους ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίους δόμους Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.
Εἰσηγεῖσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο ib. 25.
Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἴσιμεν ἐς οἴκους Or. 1119. ὃς ἔσιν, ἥτις εἴσεισιν γυνὴ Hip. 861. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. ἧπερ εἰσῄει στρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας El. 661. εἴσειμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. ὅτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.
Εἰσκομίζειν. εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.
Εἰσκτᾶσθαι. ὅστις εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2.
Εἴσοδος. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου Al. 946. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν Ion. 34.

κατ' εἰσόδους ib. 1163. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν Her. F. 623.

Εἰσόπτεσθαι. γάμους δυστυχεῖς εἰσόψεται El. 49.

Εἰσορᾶν. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου Hec. 248. εἰσορῶ δεσπότου δέμας ib. 724. ὃν εἰσορᾷς ib. 766. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; ib. 1115. ἆ γ' εἰσορᾶν πάρα Or. 532. εἰσορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν ib. 723. κρείσσων γαλήνης εἰσορᾶν ib. 726. φέγγος εἰσορᾶν θεῶ ib. 1025. τίνας τόσδ' εἰσορῶ; ib. 1347. ξιφηφόρον εἰσορῶ Ὀρέστην ib. 1504. εἰσόρα τὸν πρῶτον Ph. 119. ὁ γὰρ —εἰσορᾷς κάρα Γοργόνος ib. 458. ἀδελφὸν εἰσορᾷς ib. 459. εἰσορῶ ib. 600. et Iph. A. 323. εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106. ὡς ὕστερον εἰσορᾶν παρῆν ib. 1125. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. κακὴ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264. εἰσορῶ παῖδα Θησέως τείχοντα Hip. 51. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. κακῶν πέλαγος εἰσορῶ ib. 822. οἰνὸν εἰσορῶ κακῶ ib. 873. εἰσορᾷς φάος τόδε καὶ γαῖαν; ib. 993. ὀπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ ib. 1151. Σκείρωνος ἀκτὰς εἰσορᾶν ib. 1208. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. Θάνατον εἰσορῶ πέλας Alc. 24. αὐγὰς εἰσορῶ ib. 670. cf. Hel. 1389. εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν; Al. 1132. ὁ φίλων τιν' εἰσορᾷς An. 138. εἰσορῶ τόδε σύγκροτον ζεῦγος ib. 495. πενίαν εἰσορᾶν Sup. 176. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. ἔτ' εἰσορᾶν σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ ib. 1152. ὀκ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ Iph. A. 851. ὥσπερ εἰσορᾷς ib. 913. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ ib. 1338. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τόσδε; ib. 1359. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην ib. 1369. φόβῳ, ἃ μὴ 'χρῆν, εἰσορᾶν Iph. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει Tr. 36. τάδ' εἰσορᾷς ib. 607. ὀκ εἰσορᾷς, sc. Bacchum, Bac. 502. ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας ib. 510. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ ib. 925. τὸν ξένον ὀκέτ' εἰσορᾶν παρῆν ib. 1075. εἰσορῶ εἰς δόμους ὁρμωμένην ib. 1164. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν ib. 1264. παῖδας προσιέμοντας εἰσορῶ Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ ib. 100. φέγγος εἰσορᾶν Hel. 538. et Ion. 853. θνήσκοντας εἰσορῶ φίλους Hel. 756. εἰσορῶ, ὃς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ. ib. 1200. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν Ion. 392. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. εἰσορῶ τῆσδε κοίρανον χθονὸς Her. F. 138. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε; ib. 144. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν ib. 778. ὅτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον κ. τ. λ. ib. 1103. εἰσορῶ τήνδε προσπόλων τινὰ El. 107. εἰσορῶ τύραννον χθονὸς Dan. 61. σοφωτέρους πίνητας ἄνδρας εἰσορῶ Dan. fr. XII. 5. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. cf. Iph. A. 649. ὕστατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. αὐτὴν εἰσορῶν Al. 1069. ἄλλους εἰσορῶν τεκνωμένους Sup. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν Bac. 252. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1310. δυστυχοῦντας εἰσορῶν Ion. 968. Ζῆνα εἰσορῶντα Melan. fr. III. 3. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 2. εἰσορῶσι κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1216. πτωχὸς ἀλήτας εἰσορῶντες Her. 319. τάδ' εἰσορῶντες Fr. inc. CLXXXVI. 1. αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα El. 562. ἀδελφῆ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον ib. 766. εἰσορῶσα κακὸς Fr. inc. CXLVIII. 4.

Εἰσπέμπειν. ἆ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους Her. F. 850. ἀδελφῆς Ἄργος εἰσπέμψων δέμας Iph. T. 1440. ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην Bac. 610.

Εἰσπίπτειν. πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν Ion. 1196. ὄχλον εἰσπεσεῖν ἠσχυνόμην Hel. 422. ἄλλων πόνον εἰσπεσεῖν Ion. 1088. εἰσπίπτων πέπλους Tr. 1181. κτύπου τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος Or. 1312. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσών Rh. 560. μέσον ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Her. F. 954. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης Ph. 1478. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους Or. 1315. θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος Al. 173. δώλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως An. 99. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς ib. 984. πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας Ion. 700. ἵν' εἰσπεσοῦμαι ib. 591.

Εἰσπιτνεῖν. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746.

Εἰσπλεῖν. Εὔξενον πόρον εἰσεπλεύσαμεν Iph. T. 1389.

Εἰσπορεύειν. *κόρην—οἴκαδ' εἰσπορενέτω* El. 1285. *καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι* Eu. fr. III. 2.

Εἰσπράσσεσθαι. *ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο* Iph. T. 559.

Εἰσρεῖν. *τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων πόντον* Iph. T. 260. *κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο* Dan. 34.

Εἱστιᾶναι. *εἰσέθεντο* (sc. *τὸν ταῦρον*) *σέλματα* Hel. 1582.

Εἰσφέρειν. *ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερε* An. 177. *δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν* Sup. 540. *εἰσφέρετε πεύκας* Tr. 351. *ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶν* Bac. 353. *τὰς λόγους εἰσφέρεις καινὰς* ib. 649. *εἰσφέρεις ἐλπίδας* Hel. 1043. *μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν* Ion. 1179. *πόλεμον εἰσήνεγκεν Ἕλλήνων χθονὶ* Hel. 38. *ἃ μὴ δεινὸν εἰσοίσεις λόγον* An. 758. *ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις* Bac. 367. *τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον* ib. 256. *εἰσηνέγκατο ξυητοῖς*, sc. *βότρυος πόμα* ib. 279. *ἣν πρῶτ' εἰσηνέγκατο* Ion. 1434. *ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος* ib. 1340.

Εἰσφοιτᾶν An. 946.

Εἰσφορεῖν. *εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς*; Ion. 1016.

Εἰσφρεῖν. *κομψὰ θηλειῶν ἔπη οὐκ εἰσεφρύμην* Tr. 647.

Εἰσχεῖν. *λευκὸν εἰσχέας γάλα* Cy. 388.

Εἴσω. *κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων* Or. 280. *εἴσω χθονὸς* ib. 1231. *εἴσω γῆς* ib. 1241. *παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος* ib. 1472. *εἴσω ξίφους* ib. 1531. *τειχέων εἴσω* Ph. 727. et Sup. 723. et *εἴσω τειχέων* Ph. 1484. et El. 101. *εἴσω σαρκὸς* Ph. 1571. *δωμάτων εἴσω* Med. 89. Bac. 825. et Her. F. 955. et *εἴσω δωμάτων* Ion. 1273. et *δώματος εἴσω* Med. 100. *χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω* ib. 105. *πρίν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω* ib. 182. *εἴσω φρενῶν* ib. 316. *πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν εἴσω* Hip. 4. *εἴσω δόμων* Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et 624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606. et 996. *εἴσαγ' εἴσω τήνδε* Al. 1150. *εἴσιθ' εἴσω* An. 877. et Her. 698. *τείχομεν εἴσω* Iph. A. 16. *εἴσω τριγλύφων* Iph. T. 113. *φονίου τραύματος εἴσω* Rh. 750. *οἴκων εἴσω* Tr. 158. *εἴσω μελάθρων* ib. 646. *εἴσω τέγης* Bac. 239. et *τέγας εἴσω* ib. 593. *Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων* Cy. 62. *ἔρπετ' εἴσω* ib. 344. *ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακὰ* Hel. 443. *ἄγγελον εἴσω δεσπόταισι* ib. 454. *ὃ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα* ib. 1540. *εἴσω νεὼς* ib. 1570. *τείχοιμ' ἂν εἴσω* Ion. 418. *πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν* ib. 524. *εἴσω προξένων* ib. 1039. *κομίζειν τῶδε σῶμ' εἴσω χρεὼν* El. 959. *κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα* Bel. fr. II. *κομίζετ' εἴσω τήνδε* St. fr. VI. 1.

Εἶτα. *κᾆτα* (i. e. *καὶ εἶτα*) *σὺν πολλοῖσιν ἦλθες* Ph. 601. *εἶτ' ἐγὼ μὲν ὀ φρονῶ*; An. 667. *κᾆτ' ἔγωγ' ἡμυνάμην* ib. 911. *κᾆτα πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν*; Iph. A. 894. etc.

Εἰωθα, ab inusit. ἔθω. *ὅστις οὐκ εἰωθε γένεσθαι κακῶν* Hec. 375. *πράσσειν σὺ πόλλ' εἰωθας* Sup. 576. *φεύγειν οὐκ εἰώθαμεν*. Iph. T. 104. *οὐκ εἰωθὸς ὂν* Hec. 358. *σαφῶς οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων* Her. F. 1108.

Ἐκ. *Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου* Hec. 24. *ἐκ Τροίας* ib. 34. et 994. *ἐκ τυραννικῶν δόμων* ib. 55. *ἐκ γεραιᾶς χειρὸς* ib. 145. *ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς* ib. 153. *ἐκ χερῶν* ib. 277. et 573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404. *λόγος ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν, κἀκ τῶν δοκούντων* Hec. 294. sq. *ἐκ νέου βραχίονος* ib. 407. *ἐκ τοῦ σκότους, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ.* ib. 831. *ἐκ δείπνων* ib. 915. *ἐκ δόμων* ib. 977. Iph. A. 62. Iph. T. 1005. *ἐκ πατρὸς* Hec. 987. *ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων* ib. 1160. *ἐκ καρχησίων* ib. 1261. *πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων* Or. 277. *ἐκ κυμάτων* ib. 279. et 362. *ἐκ δακρύων ἄπελθε* ib. 295. *ἐκ φασμάτων* ib. 407. *ἐκ τρίτου* ib. 1178. *ἐκ χειρὸς* ib. 1304. *ἐκ θανάτου* ib. 1369. Al. 224. *ἐκ θαλάμων* Or. 1495. *ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε* ib. 1503. *ἐκ Διὸς πατρὸς* ib. 1634. et An. 109. *ματρὸς ἐκ μιᾶς* Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T. 497. *παῖδες ἐκ παίδων* Ph. 288. *ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σε δέρκομαι* ib. 374. *ἐκ λόχου* ib. 731. et Al. 1145. *ἐκ τῆ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε κακόν*; Ph. 936. *παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων* ib. 941. *ἐκ γένους τῶδε* ib. 947. *ἐκ ματρὸς* ib.

950. ἐκ θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρῶ ib. 1465. σκοτίων ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρὸς ἐκ γονῆς ib. 1591. κᾀκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τῶδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. ἥρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανὸς ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἠρξάμην ἐκ τῶδε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρόδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χερὸς ib. 856. βουλοίμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σῶ φυγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τῶδ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προατίου ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νεοτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ὅσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν ib. 518. ἐκ τίνος λύγου; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. ἐκ θεῶν τοι ib. 904. et Tr. 55. ἔκ τ' ἐκείνου—ὀλεῖται An. 1006. κᾀκ τῶδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σῶ παῖδα —τεκοῦσα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ τομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὅσσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένου καὶ θηριώδους ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνου ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρὸς ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσου Iph. A. 342. πατρὸς ἐκ ταυτῶ γεγὼς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμου ib. 770. ἐκ θεᾶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ θεῶν τινος ib. 1585. ὀρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλείων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτώνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγεὶς ib. 552. ἐκ φόβου ib. 730. τρίποδος ἐκ χρυσοῦ ib. 976. ἐκ πατροκτόνου χερὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βουλευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἔκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεὼν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχέων ib. 1134. ἐκ μετώπου ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ θεοῦ Bac. 4. ἐκ θνητοῦ τινος ib. 28. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίου ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρηίδων ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρὸς ἐκ χεροῖν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ ib. 1047. ἐκ Βακχίου κατείχετο ib. 1122. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἡθάδων ib. 249. ἐκ σπονδῆς θεοῦ ib. 467. ἐκ τοῦ Δαρδάνου ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 693. ἐκ γένους Πανδίονος Her. 36. ἐκ τοῦδε ταὐτοῦ τόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἴθρα ib. 208. ἐκ τῆσδε γεννᾶται ib. 209. νέος μεθέτης' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς—δυστυχῶν' ὁρᾷν ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. ἐκ κρατὸς εὐγενοῦς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρείου φόνου ib. 1607. ἐκ παιδὸς Ion. 102. ὃδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίου ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μετατὰς ib. 583. ἐκ θεοῦ συθεὶς ib. 787. ἐκ δώλης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικείου τι δρᾶν ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παίδων ib. 1099. ἐκ Διονύσου

βοτρύων ib. 1232. ἐκ κακῶν πρὸλαβον μόγις πόδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1279. ἐκ κελευσμῶν ib. 1346. ἔκ τινος θεηλάτου ib. 1392. ἐγένετό τις ὄρος ἐκ κακῶν ib. 1509. τεκοῦσ' ἐκ ἐκ θεοῦ ib. 1527. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης Her. F. 203. πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους; ib. 488. ἐκ προνοίας ib. 598. ὑδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν χρησοῖς, κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. ἐκ τοῦδε βαίνων ib. 947. ἐκ δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib. 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βροτῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369. ἐκ τῶνδε τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31. ἐκ θεοῦ χρησηρίων ib. 87. λόγον τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων; ib. 237. ἐκ τοῦ ναίειν ἐνθάδε; ib. 246. κἀκ τῶν θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. χρηστὰ ἐκ κακῶν τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ σοῦ σόματος ib. 667. ἐκ δείματος ib. 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρὸς ἐκ νικηφόρου ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108. et 1128. ἐκ Διὸς Dan. 46. κἀκ τῶν ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων Alex. fr. XI. ἔλκει ὅπου' ἐκ ταυτοῦ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. ἐκ τῶν λόγων ἐλοῦ τὰ βέλτιστα And. fr. XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακὸς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλλιόνων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐκ παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII. 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρὸς κακῆς Bel. fr. XIV. 2. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακοῦ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων Er. fr. X. 1. μικρᾷ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν σάχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ejusd. fr. IX. 4. ἐκ τῆς ἐπισήμης ejusd. fr. XI. 3. κἀκ τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV. 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων Œd. fr. XIV. 1. ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων Phaëth. fr. I. 2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ διεσώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιῶδε σώματος Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr. inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέου Epist. V. etc.

Ἑκάβη. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ib. 31. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ ib. 53. πάρεσιν Ἑκάβη Tr. 37. etc. Ἑκάβη, *o Hecuba*, Hec. 100. 217. 299. 726. 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235. 567. 1123. et 1238. et Alex. fr. XVIII. 1. δύστην' Ἑκάβη Hec. 737. φιλτάτη Ἑκάβη ib. 954.

Ἑκαβόλος, dor. pro ἑκηβ. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Ἑκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἑκὰς ἀφεστὼς Her. F. 198. ἄσεως ἑκὰς El. 246. ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Ἑκαέρω Her. F. 1047.

Ἕκαστος. ἡ φύσις ἑκάστῳ τῶ γένους ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἑκάστῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἕκαστα πυνθάνου Tr. 246. etc.

Ἑκάστοτε Epist. V.

Ἑκάτη. μὰ τὴν δέσποιναν Ἑκάτην Med. 397. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου Fr. inc. CXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. 2) dor. Ἑκάτα Ph. 110. ἔνθεος ἐξ Ἑκάτας Hip. 142. ὦ Ἑκάτα Tr. 323.

Ἕκατι. Ἀγαμέμνονος ἕκατι Hec. 1198. ὧν ἕκατι Or. 26. Rh. 839. et Her. 37. τῶν ἐμῶν ἕκατι κακῶν Or. 283. τοῦδ' ἕκατι ib. 1331. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις; Med. 281. πολλῶν ἕκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων ἕκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et 959. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους Med. 1338. τίνος μ' ἕκατι κτείνετε; An. 1126. cf. Iph. A. 1166. χρέος ἕκατι Iph. A. 373. δεξιᾶς ἕκατι ib. 866. κώφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις; ib. 1176. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651. ὅτου ἕκατι Hel. 155. τῆσδ' ἕκατι ib. 976. πόνου

ἕκατι ib. 1198. τῷ θεῷ ἕκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἕκατι Her. F. 277. τόνων ἕκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἕκατι — προσῆλθον; El. 342. τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι Aut. fr. III. 14. κέρδους ἕκατι Œnei fr. VI. 2. ἕκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI.

Ἑκατογκέφαλος. ἑκατογκεφάλῳ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Ἑκατομπολίεθρος. Κρήτης ἑκατομπτολιέθρῳ Cret. fr. II. 4.

Ἑκατόν. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἑκατὸν Iph. A. 267. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος Cy. 471. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Ἑκατότομος. ἑκατότομοι βαρβάρῳ ποταμῷ ῥοαὶ Bac. 404.

Ἐκβαίνειν. ἔξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν—Ταναλιδᾶν ἐκβαίνει ποινὰ Iph. T. 200. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας ἐκ εὐδόξου ἐξέβαινε Med. 592. λόχῳ ἐξέβαινεν Ἄρης Tr. 560. εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. κἀκεῖνος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' ὑμὸς πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τάδ' ἀγγελῶντα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχέστατοι ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸ δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἔκβηθι βαρβάρῳ χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀσωπῷ ῥοὰς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρόφιμος ἐξέβα Ion. 684. ὅτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἔκβητ' ἀπήνης ib. 998. μάτην οἶκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. ὁρμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξίνους Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθριππων ἁρμάτων πόδα Her. 802. μὴ 'κβάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98.

Ἐκβακχεύειν. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσαμένα Sup. 1001. πᾶσα ἐξεβακχεύθη πόλις Bac. 1294.

Ἐκβάλλειν. κτανών νιν ἐκβάλλει Hec. 781. τόνδε—ἐκβάλλετ' ἄταφον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὔκαρπον ἐκβάλλησι Θηβαῖον τάχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὡς μὴ γῆ λύμαν' ἐκβάλῃ κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ὡς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὡς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἥτις σὲ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Æol. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν ματὸν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ An. 1058. νεκρόν νιν ἐξέβαλον ἑκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' ὠρανοῦ Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλέ μ' οἴκων El. 61. ἵν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιτὸν ἐκβάλῃς Plis. fr. I. 3. νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι Hec. 1285. μήτ' ἐκ γῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κἀκβαλεῖς χθονὸς γραῦς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλοῦσι πόλεμίους πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. κτείνοντα, κἀκβάλλοντα Her. 1003. δδ' ἀνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδῷ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπος ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ῥίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπὰς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κἀκβαλὼν ταθμὰ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ ταθμὰς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς ib. 156. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα Tr. 59. ἃς ἐκβαλοῦσα Ion. 929. οἰκτρὰ πολλὰ τόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμᾷν θεὸς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα Ion.

811. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ (*ejiceris*) ib. 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος El. 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη Med. 512. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη Bac. 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.

Ἔκβασις ἄτης εὐπρόσοιτος Med. 279.

Ἐκβλαστεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαστῆμεν Hip. fr. VII. κείνῳ ἐξέβλαστον Fr. inc. LVIII. 6.

Ἔκβλητος. ἔκβλητον, *accus. masc.* Hec. 699.

Ἐκβολή, et dor. ά. ὠρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. κἀκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς Her. F. 743.

Ἔκβολος. δν νηδύος· ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. 2) ἔκβολον, *subst.* πόντῳ νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. ἔκβολον κόρης Ion. 555. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429. cf. v. 1230.

Ἐκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχᾶτο Hel. 1573. τεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390.

Ἐκγαυρᾶσθαι. τὸ ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐξεγαυρώμενος Iph. A. 101.

Ἐκγείνεσθαι. οὐχὶ θνητῆ πατρὸς ἐκγεγὼς Bac. 1338.

Ἐκγελᾶν. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος Tr. 1176.

Ἐκγενέτης, et dor. ας. τὰν τῆ δράκοντος ἐκγενέτα Bac. 1153. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128.

Ἔκγονος. φίλα πατρὸς ἔκγονος Or. 482. τὸν Ἰᾶς ἔκγονον Ph. 682. ὁ τῆς κυναγῆ ἔκγονος ib. 1113. ὁ Διὸς ἔκγονος Her. F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ἐκγόνω (in dual.) Διὸς Her. F. 30. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν Ph. 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς Med. 955. ὃ πάντες ἐσμὲν ἔκγονοι Hip. 450. ἔκγονοι Πηλέως An. 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. τὰς σὰς παλαιὰς ἐκγόνας αὐτόχθονας Ion. 737. ἀνάγκη δυσνχεῖν τὰς ἐκγόνας Her. F. 1262. οἴκτειρε σῆ φύντας ἐκγόνας El. 673. τῶν Ταντα λείων ἐκγόνων ib. 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὰς ἐκγόνας οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν Hec. 955. τῆς Νηρῇδος ἐκγόνη κόρης Hel. 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἔκγονον Λύσσαν Her. F. 822. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598. τῶν ἀρίστων τἄκγονα Her. F. 208. ἔκγον' ἄρρεν' ἀρρένων Æol. fr. XX. 1.

Ἐκδακρύειν. ὥστ' ἐκδακρῦσαι Or. 1122. et Ph. 1353.

Ἐκδεικνύναι. παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα τῆ σῆ δικαίαν Hip. 1298.

Ἐκδεῖ. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες An. 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 761.

Ἐκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Ἐκδέχεσθαι. τῆδε ἐκδέξῃ λόγους Ph. 462.

Ἐκδημία Hyp. fr. fin.

Ἔκδημος. ἔρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. ἔκδημος ὢν τῆσδε τυγχάνει χθονὸς ib. 281. cf. v. 659. et Bac. 215. ἔκδημος ξένος An. 880. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1052. ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. Ἑλένην ἔκδημον λαβὼν Iph. A. 76.

Ἐκδίδαγμα κερκίδος Ion. 1419.

Ἐκδιδάσκειν. τί τἀκδιδάξαν τῶτό σε; Iph. T. 1164. ὅποτε χρὴ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφὸς Med. 295.

Ἐκδιδόναι. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν Hip. 553. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Sup. 133. ὐκ ἐξέδωκαν Her. 320. ἐκδοῦναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ Med. 1238. sed Iph. A. 736. ἐκδοῦναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει ib. 964. vid. etiam v. 687. et 729. et El. 249. et in med. ἐξέδυ (*elocasti*) κόρην Med. 309. ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν Her. 454. ὧδ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι An. 255. ἐκδιδὺς ἄλλῳ ib. 344. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδὺς Ἥρας νεικέων Bac. 293. μήτ' ἐκδοθῆναι Her. 98. et 222. ἐκδοθησόμεσθα ib. 443.

Ἐκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. ἐξέδραν μιν Her. 14.

Ἐκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον Sup. 1214.

Ἐκδικατὰς, dor. pro ητής. τῆ φθιμένῳ πατρὸς ἐκδικατὰν Sup. 1151.

Ἐκδικεῖν. ὅσια δρᾷν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654.

Ἔκδικος. ἔκδικος γεγὼς Hel. 1036. οὐδὲν ἔκδικον παθὼν Al. 717.
Ἐκδίκως. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. κακὸς ἐκδίκως τιμωμένος Bel. fr. XXIII. 3.
Ἔκδοτος Ion. 1251.
Ἐκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει κακὸν Hip. 866.
Ἐκδῦναι. ἐξέδυ δίκης Sup. 416. ἐκδῦναι κακῶν Iph. T. 602. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίᾳ Her. 857.
Ἐκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν ᾅδου κείσομαι Hec. 418. ἔτ' ὂν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί; ib. 1011. ὐκ ἰδὼν τάκεῖ κακὰ Or. 527. τῶτ' ἐκεῖ λαβὼν ib. 654. λέγει δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον; Ph. 716. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες Med. 1058. εἴ τι κἀκεῖ πλέον ἔς' ἀγαθοῖς Al. 747. κἀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ, κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ ib. 705. ὅταν τάκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν ib. 738. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ ἦν Sup. 684. τάκεῖ παρόντα πήματα ib. 686. τὰς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους ib. 839. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. θέμενος εὖ τάκεῖ Iph. A. 672. κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας ib. 1172. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν ib. 1433. τὴν ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεῖ ib. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ θ' ζῶσ' ἔτι ib. 771. ὐκ ἔς' ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib. 805. δοκῶ θ' παρὼν σ' ὁρᾶν ἐκεῖ ib. 855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δῦναι κτανεῖν Tr. 878. κἀκεῖ χορεύσας Bac. 21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413. 414. 415. Ζεὺς ἔς' ἐκεῖ τις ib. 467. ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἔξομεν κἀκεῖ μερίμνας Her. 594. ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel. 149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ πω σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσοῦμεν ib. 587. τὠκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει ib. 599. ἐσίν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ', ὃν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ νόμος τις ἔσιν Ion. 24. χῶρός ἐς' ἐκεῖ ib. 283. κἀκεῖ κἀνθάδ' ὁ δίκαιος εἶ ib. 384. ἆρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ib. 547. τῶτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τάκεῖ ib. 645. ὡς ἐκεῖ (*quasi illic essel*) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κἀκεῖ εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν ὐκ ἔχειν ib. 924. τάκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Pal. Fr. II. 5.
Ἐκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη τις ἄλλη Hec. 587. τάκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν ib. 731. λέξειν τάκεῖθεν Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδουν ἐκεῖθεν Ph. 1110. εἰρήνη τάκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. καραδοκῶ τάκεῖθεν ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς Hip. 343. τὠκεῖθεν, ἢ τἀνθένδε; Sup. 758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v. 666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410. πότερα—φράσω τάκεῖθεν; Bac. 668. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κᾆτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν ib. 258. σωθεὶς ἐκεῖθεν Hel. 784. ἐλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc. CL. 3.
Ἐκεῖνος. ἐκεῖνος εἶ σύ; Her. 945. et El. 581. τόδ' ἐκεῖνο Med. 98. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. τὠλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν' ὃ λήσομαι Iph. A. 516. κἆτ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. τῶτ' ἔς' ἐκεῖνο Hel. 628. τόδ' ἐς' ἐκεῖν' αἴνιγμα ib. 794. πένης ὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. ἐκεῖνο δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. etc.
Ἔκεῖσε. ἀπὸ πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. τὸς ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273. cf. v. 320. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. cf. v. 1427. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. ἐκεῖσε δεῦρό τε An. 619. et sine τε And. fr. IV. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540. et 719. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256. ἐλθόντα ἐκεῖσε ib. 947. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tr. 61. ὃς πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐκεῖσε— ib. 285. ἔλισσε τᾇδ' ἐκεῖσε ib. 333. ἐκεῖσ' ἄγε με Bac. 410. ἧσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατῆραμεν; ib. 1293. αὖθις ἐκεῖσε Hel. 1155. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς Ion.

1370. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον Her. F. 1221. ἐκεῖσ' ἔλα Phaëth. fr. VIII. 6.

'Εκηβόλος. Διὸς ἑκηβόλῳ Ion. 213. ἑκηβόλων τόξων Or. 273. et ἑκηβόλοις τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἑκ. τόξοισι Her. F. 472.

"Εκητι Er. fr. I. 19.

'Εκθηρίζειν. πάντας ἐξεθήρευσεν Eu. fr. II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει τε κἀκθηρίζεται Inus fr. XVII. 5.

"Εκθεσις. ἔκθεσιν τέκνου Ion. 956.

"Εκθετος. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70.

'Εκθηρῶσθαι. ἐκθηριωθεῖσα Bac. 1329.

'Εκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or. 191. ξενικὰς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένους Fr. inc. CLV. 12.

'Εκθυμιᾶν. κἀξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1174.

'Εκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

'Εκκαλεῖν. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε Sup. 614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac. 170.

'Εκκαλύπτειν. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, ὅστινας λέγεις λόγους Iph. A. 872. ἐκκάλυπτέ νιν Her. F. 1202. ἐκκάλυψον ἅθλιον κάρα ib. 1226. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111.

'Εκκαρπῶσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπώμενος Ion. 815.

"Εκκαυμα τόλμης καὶ θράσους Fr. inc. VI. 2.

'Εκκανχᾶσθαι. ὧν νιν ὕνεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκανχῶνθ' (i. e. ὦντο) Bac. 31.

'Εκκηρύσσειν. κἀκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς αὑτῷ καλλίνικος Her. F. 960.

'Εκκλάζειν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' (i. e. ἐξέκλαγξε δὲ) ὅπα ἀξύνετον Ion. 1204.

'Εκκλείειν. ἐκκλείσομεν σφᾶς Or. 1127. ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.

'Εκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμὲ Iph. T. 28. ἐξεκλέψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; Ion. 946. ὅτε μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν πατρὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου ib. 286. cf. v. 540.

'Εκκληΐζειν. ἐκκληΐσσε ἄλλον ἄλλοσε τέγης Or. 1448.

'Εκκλησία. ἀκύσας νυκτέρους ἐκκλησίας Rh. 139.

"Εκκλητος. εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947.

'Εκκολυμβᾶν ναὸς Hel. 1625.

'Εκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1270. κἀκκομιζόντων (i. e. καὶ ἐκκομιζέτωσαν) δεῦρο τὸς ξένους Iph. T. 1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεὼν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κἀκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἐκκομίζω Ph. 1586. ἐκκομίζω παῖδα An. 640. τὸ σὸν ἄγαλμα—πόλεος ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζω σὴν κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473. δεῦρ' ἐκκομισθεὶς Ph. 860. γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.

'Εκκομψεύεσθαι. ἐκκεκόμψευσαι Iph. A. 333.

'Εκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν "Αρεος ἐκκρεμάνυται El. 950.

'Εκκρήμνασθαι. ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων Her. F. 520.

"Εκκριτος. ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. αἰχμάλωτόν τιν' ἔκκριτον ib. 267. Τροίᾳ πόλεων ἔκκριτον μισυμένη Tr. 1241.

'Εκκυβιτᾶν. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιτώντων Sup. 692.

'Εκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Ion. 1422.

'Εκκωμάζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθόνα An. 604.

'Εκκωφῶσθαι. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Or. 1287.

'Εκλαλεῖν. τὰ ἐκλαλῶν Antiop. fr. X. 2.

'Εκλαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἔκλαβ' ὡς ἔχω λόγους Ion. 1335.

'Εκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας Dan. fr. I. 3. ἕως ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII.

'Εκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσας Or. 325. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν Bac. 1271. ὅ "νποτ' ἐκλελήσεται Alc. 196.

'Εκλέγειν. ἔθος τόδ' ἐξελεξάμην Sup. 340.

'Εκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

Bac. 1366. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτης ἕδρας Ion. 1306. ὅποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἔκλειπε Her. F. 1322. θήλεια ἦβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. ὅ ποτ' ἐκλείπει δόμους Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἴλειπον οἴκους An. 1040. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἑστίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. τήνδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους Hip. 796. ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς An. 428. θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἦν ἐκλίπῃς τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἔκλιπε El. 1250. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησσὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοίβου ἐκλιπὼν χρητήριον Med. 667. τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τὰς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίας Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ib. 750. et ὅρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν Bac. 660. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεᾶ δάπεδα Ion. 576. θεᾶ μαντεῖον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον ἄτυ ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἦθη τε καὶ νομοὺς βίου Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόνθ' (i. e. ἐκλιπόντε) ὅρους Sup. 147. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιποῦσα Ph. 1281. ἐκλιποῦσα νεκρῶν γόους ib. 1629. ἐκλιποῦσα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιποῦσα ib. 1050. ἐκλιποῦσα κερκίδας Bac. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Bac. 1054. ἃ νῦν ἐκλέλοιπα An. 37. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Bac. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἦδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρητήριον; Ion. 512. ῥώμη ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κἀκλελοιπότα τέγας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Bac. 1052. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα; Æg. fr. X. 1.

Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρῴους Med. 800. ὅ ποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσα El. 909.

Ἐκλογίζεσθαι. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hec. 745. οὐδεὶς αὐτῷ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρητὰ, τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410.

Ἐκλοχεύεσθαι. τεῦχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. ὃς ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458.

Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύεθ' ἁρμοὺς Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσαθ' ἁρμοὺς Hip. 809. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τῶνδε χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Al. 37. θανάτῳ νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκρὸς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Ἔκλυσις. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899.

Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976.

Ἔκλυτος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179.

Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229.

Ἔκμακτρον ποδῶν El. 535.

Ἐκμανθάνειν. τάδ' ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τὰς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἴ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων ib. 1051. ἀρόρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. ἦλθ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Bac. 39. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κραθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν σπεύδω ἔχων ib. 1051. ἀρόρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. ἦλθ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Bac. 39. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κραθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα Rh. 156. ἐκμαθοῦσα εὖ Hel. 327.

Ἐκμαργᾶν. ἐξεμαργώθης φρένας Tr. 992.

Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτῆ τύχας εἰς πάντας Œd. fr. XIII. 1.

Ἐκμάσσειν. ἐκμασσε Her. F. 1400.

'Εκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον τόλον; Iph. A. 816. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Thes. fr. V. 3.

'Εκμιμεῖσθαι. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κακόργου σχήματ' ἐκμιμούμενον Antiop. fr. XXX. 2.

'Εκμυσῶν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμύσωσεν τάδε Bac. 823.

'Εκμοχθεῖν. ὃς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον Sup. 451. πόνων, οὓς ἐξεμόχθουν Iph. T. 84. et ὃς ἐξεμόχθουν ib. 1455. ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ τέγας Tr. 641. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. τὰς ἄλλας ἐξεμόχθησεν πόνους Her. F. 22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας ib. 309. ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους El. 307. ὅσοι δεσμοῖς ἐκεμόχθησαν Dic. fr. XIV. 5.

'Εκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν ib. 823. εἰς τὸ τῆς θεᾶ γ' ἐκένευσας εἰκότως Iph. T. 1186. ἐξένευσ' ἀποσῆναι πρόσω ib. 1330. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.

'Εκνικᾶν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion. 629.

'Εκνίπτειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω Iph. T. 1224.

'Εκούσιος. ἑκουσίῳ τρόπῳ Med. 751. τὴν ἑκούσιον φυγὴν Sup. 151. ἑκουσία νόσος Dic. fr. VII. 4.

'Εκουσίως Tr. 1037.

'Εκπαγλοῦσθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλούμενος Or. 888. τὸμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη Tr. 929. ἐκπαγλούμεναι Hec. 1157.

'Εκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5.

'Εκπαίδευμα νυκτὸς Cy. 597.

'Εκπαίζειν. πολύ με δύζης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460.

'Εκπατάσσειν. φέρ' ἐκπάταξον Cy. 152. κακοῖσιν ἐκπατάσσουσιν Her. F. 888.

'Εκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144.

'Εκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι τρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν (sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρυ Hel. 1584. ὡς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

'Εκπειρᾶσθαι. κἀξεπειράθην τέκνων Sup. 1089.

'Εκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς ib. 247. πατὴρ νιν ἐξέπεμψεν ib. 768. ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων Med. 1285. τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων An. 990. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων Iph. A. 1110. ὡς χέρνιβάς τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι Iph. T. 335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib. 1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ᾧ σε δόλῃ κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας Tr. 1271. ἔκπεμπε γῆς τόσδε Her. 106. ἐκπέμψω τόλον Hel. 1443. τὸν μὲν ἐξέπεμπον Ion. 640. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς ᾅδου δόμους ib. 1274. εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκπέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. ὃς ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.

'Εκπεραίνειν. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 428. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται Cy. 692. cf. Ion. 785.

'Εκπερᾶν. κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς Hip. 824. ἄξεινον—ἐκπερᾶσαι ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. δωμάτων ἐκπερᾷ ib. 824. et Hel. 1401. ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 18. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων Cy. 510. πέραν—Εὔβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. ἐκπερῶν πάγον Διὰς Ἀθάνας Her. 849.

'Εκπέρθειν. Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι An. 1096. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812. Ἴλιον ἐκπέρσων Tr. 804.

'Εκπετανύναι. ἐκπετάσουσι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς Cy. 495.

'Εκπηδᾶν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτὶς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ Hec. 1172.

'Εκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

νάπας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσῳ κρατῆρας κ. τ. λ. Ion. 1194. ὄρθιά τ' ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθῳ φθέγματα Hel. 1591.

'Εκπίνειν. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; Cy. 549. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν ib. 163. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον ib. 216. ἔκπιε ib. 560. ἔκπιθι ib. 567.

'Εκπίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας Hec. 1026. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς Med. 461. δωμάτων ἐκπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάθρων ib. 776. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel. 416. μὴ 'κπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν Hip. 897. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546. cf. v. 1227. βίᾳ ἐκπεσὼν ῥωτῶ λέχους H. F. 555. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. ἐκπεσοῦσα δεμνίων Al. 184. ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med. 450. et 458. ubi est ἐκπεσῇ χθονὸς, in fut. 1. med.

'Εκπλεθρος. κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883.

'Εκπλεῖν. ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν Cy. 283. ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747.

'Εκπλεως. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόου Cy. 246. ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς ib. 415.

'Εκπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον Al. 167. δρόμῳ πολλὰς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. πανταχῆ ἄτεος ζητῶν νιν ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνῳ El. 1290.

'Εκπληξις. ἔκπληξις ἂν γένοιτο Ph. 736. κἀμοὶ ἔκπληξις πάρα ib. 968. τίν' ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀΰτεῖς; ib. 1276. μηδ' ἔκπληξιν ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 604. ἔκπληξιν ἡμῖν προστιθεῖς Hel. 556. εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων Fr. inc. XVI. 3.

'Εκπληρῶν. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας Al. 433.

'Εκπλήσσειν. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ Or. 548. σοὶ ἐκπλήσσουσί με λόγοι Hip. 934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με Sup. 160. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. ἐξέπληξάς με Ion. 241. cf. v. 403. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῷ πονηρὸς οὐδεὶς ib. 635. ἵνα μάλιστά γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπους Sis. fr. I. 28. τί ἔτι τῷ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγῳ; Iph. T. 240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640. ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. ἔκ τοι πέπληγμαι Hip. 342. et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Antiop. fr. XXVII. 2. κἀκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 38. κἀκπεπληγμένη φόβῳ Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγγον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel. 1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσα Med. 8.

'Εκπνεῖν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν Ἀγαμ. βίον Or. 496. ἵσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph. 883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463. ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600. ταχὺ πρὸς πατρὸς ἐκπνεύσετε Her. F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκπνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκπνεύσας (i. e. ὕσης) El. 1220. κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel. 1133.

'Εκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438.

'Εκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ Hec. 52. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν ἐκποδὼν βίᾳ; ib. 1282. ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδών Or. 547. οὐκ ἐκποδὼν εἶ ib. 1161. et οὐκ ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίσασο Ph. 40. ὅπου χθονὸς τῆσδ'

ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσῃ ib. 985. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. καί μοι τὸ σὺν ἐκποδὼν ἔστω λόγου ib. 1222. ὦ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεοὺς Hip. 457. ἐκποδὼν ἄπελθε ib. 708. ἐκποδὼν τὰς Al. 637. κἀκποδὼν εἶναι νέοις Sup. 1113. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος Iph. T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀποστᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. ἀφίστασθ' ἐκποδὼν ib. 1644. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. ἐκποδὼν φόνου ib. 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Fr. inc. LXXXI. 4. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

'Εκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἐκπονεῖν ἐμέ, sc. εἰκός ἐστι Ph. 986. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν ib. 1642. οὐκ ἐκπονοῦμεν, sc. τὰ χρηστὰ Hip. 381. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ ib. 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1053. ὃ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονῆσαι Sup. 319. τὸν (i. e. ὃν) Χείρων ἐξεπόνασεν Iph. A. 209. ἐκπονοῦσ' ἐκόντες ib. 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηστεύματα γυναικὸς Hel. 1530. εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλουσιν Ion. 375. ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν ib. 1040. τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει ib. 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; Her. F. 581. ἐκπονεῖν ὑ ῥᾴδιον Cresph. fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. κἀκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν Fr. inc. CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονημέναισιν Med. 241. ἐκπονημένων σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 4.

'Εκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων Ph. 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας Her. F. 723.

'Εκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν Iph. A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις Tr. 95. cf. Bel. fr. XXV. 7. κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

'Εκπορθήτωρ. πόλεος ἐκπορθήτορες Sup. 1222.

'Εκπορθμεύειν. ἐκπεπόρθμευται χθονὸς Hel. 1195. et 1533. ubi active ponitur, *abduxit*.

'Εκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 644. ἄδικα ἐκπορίζων Bac. 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον Ion. 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται Sis. fr. I. 36.

'Εκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπόταμαι El. 177.

'Εκπράσσειν. πῶς νιν ἐξεπράξατε; Hec. 515. ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. cf. Med. 1305. Iph. A. 512. et Her. F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξέπραξεν Al. 299. cf. Iph. A. 393. δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξε Hel. 20. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξε ib. 1383. ἐξέπραξας ἄχεα El. 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο εἰς γόον Bac. 1159.

'Εκπρέπειν. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας Her. 597.

'Εκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος Tr. 987. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνὴ Al. 334.

'Εκπροθυμεῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.

'Εκπροΐημι. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 119.

'Εκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς Ph. 222.

'Εκπτήσσειν. οἴκων με θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180.

'Εκπτοεῖσθαι. ἐξεπτοήθη Cy. 184.

'Εκπυνθάνεσθαι. τῶδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτα Ph. 775. ἵν' ἐκπυθώμεθα, πόθεν πάρεισι Cy. 94. εἰ μὴ ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον Hel. 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος Her. F. 529. κἀκπυθώμεθα δῶλης γυναικὸς El. 109.

'Εκπυρῶν. αὐτῶν ἐκπυρῶσι σώματα; Tr. 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε Her. F. 421. Πριάμοιο γαῖαν ἐκπυρώσων Iph. A. 1070. ὃς ἐκπυρῶται λαμπάσιν κεραυνίαις Bac. 244.

'Εκπωμα. χρυσέων ἐκπωμάτων Ion. 1175.

'Εκραίνειν. ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε Cy. 401.

'Εκρύεσθαι. εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο Bac. 258.

'Εκσπᾶν. ἦν ἐκσπάσωμαί γε βόλον El. 582.

'Εκσπένδειν Ion. 1193.

'Εκτέφειν. πάντας βωμοὺς προσῆλθε κἀξέτεψε Al. 169. τέκν' ὁρῶ τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξετεμμένα Her. F. 526.

'Εκσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.
'Εκσώζειν. ἔκσωσον τέκνα Or. 1234. ἐγώ νιν ἐξέσωσα ib. 1633. πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἂν Ph. 955. πόνων ἀφίκτων ἐκσῶσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκσώσειέ σε Hip. 501. τῶτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς ib. 958. ἦν σῶμα ἐκσώσω μόνον Iph. T. 757. ἦν ἐκσώσῃς γραφὴν ib. 762. ἔκσωσόν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. σὸν ἐκσῶσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκσῶσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθῳ χερὸς El. 28. ὃν ἐκσώζει ποτὲ ib. 416. ἴσαι σ' ἐκσώζουσι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἥδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τἄλλα ἐκσώζων τέκνα El. 1025. ἐκσώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξεσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκσωθεῖμεν ἂν Iph. T. 1025.
'Εκσωρεύειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμῶ Ph. 1202.
'Εκτάδην, *adverb.* Ph. 1692.
'Εκτείνειν. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνωσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἔκτεινε χεῖρας Bac. 971. ἔκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἦπαρ ξίφος Ph. 1430. ἔκτεινον χέρα Hec. 439. πολλὰς γενείῳ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὧδ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὄμμα ἔκτεινον φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χέρα El. 823. ἐκτείνοντες ἅλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῷ πέρα Sup. 745. στρατὸν κατὰ τόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φῦλα στρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.
'Εκτενοῦσθαι. παῖδας ἐκτεκνώμενος λάθρα Ion. 438.
'Εκτελευτᾶν. πρὶν ἅθλως ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.
'Εκτελής. ἐκτελῆ νεανίαν Ion. 780.
'Εκτέμνειν. μήτ' ὂν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχὸς Iph. A. 1438.
'Εκτήκειν. ἐκτέτηκα καρδίαν ματρὸς, τὴν δ' ἔτ' ἐκτήκω γόοις Hec. 433. sq. ὄμμα ἐκτήξασ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. ἐξετηκόμην γόοις Or. 858.
'Εκτίειν. 'Ορέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην El. 260. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο Her. F. 547. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.
'Εκτιθέναι. κφκτίθησιν ὡς θανόμενον Ion. 18. ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεὶς παῖς Ion. 345. θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951.
'Εκτίνειν. ὅλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων ib. 983.
Ἔκτοθεν An. 976.
'Εκτοξεύειν. σοῦ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.
Ἔκτοπος Bac. 69.
'Εκτορεία χειρ Rh. 762.
'Εκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς 'Εκτορέως Rh. 1.
Ἕκτος. ἕκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422.
'Εκτός. τάκτὸς τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς τάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρῴας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρει ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἶης Iph. T. 1310. ἐκτὸς τάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τῆ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτὸς Her. F. 771. ἐκτὸς ὢν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτὸς πόνων Æg. fr. IX. 2.
'Εκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τῶν' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

'Εκτρέφειν. Ὀρέστην ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἐκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. τίκτουσιν ἡμῖν πάντα, κἀκτρέφουσ' ἅμα Œd. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέθρεψε ib. 1531. ἣν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ὃς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξεθρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χερὶ Med. 939. νεανίαν ὡς ἤσθετ' ἐκτεθραμμένον Ion. 823. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο Rh. 930.

'Εκτρίβειν. πρόρριζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684. εἰ τῷ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίψομεν Cy. 473. ὁ χαλκέοισι νώτοις ὠρανὸν ἐκτρίβων Ion. 2.

'Εκτροπή. λεωφόρους πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

'Εκτροφή. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5.

'Εκτυφλῶν. κἀκτυφλώσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

"Εκτωρ Hec. 18. "Εκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν "Εκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς "Εκτορα ib. 422. "Εκτορος δόρυ ib. 1210. "Εκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα "Εκτορι An. 4. "Εκτορ' ἐξ 'Αχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. ὦ γὰρ ἔσθ' "Εκτωρ τάδε ib. 168. "Εκτορος ἄπο ib. 202. σφαγὰς "Εκτορος ib. 399. φονεῦσιν "Εκτορος νυμφεύομαι ib. 404. "Εκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ "Εκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον "Εκτορος ξυνευνέτιν An. 909. γυναικὸς "Εκτορος ib. 961. ὡς ἂν εἰδῇς "Εκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν "Εκτωρ ὤτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ "Εκτορος λυπρὰ Tr. 394. "Εκτορος Ἰνις ib. 570. "Εκτορος ὅπλοις ib. 573. "Εκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc. "Εκτορ, *o Hector*, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλ-ταθ' "Εκτορ An. 221. et ὦ φίλ' "Εκτορ Tr. 668.

'Εκφαιδρύνειν. ταγόνα ἐκ παρηίδων— ἐξεφαίδρυνον χροὸς Bac. 767.

'Εκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακὺς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Æol. fr. XVI. 2. κἀκφανήσεται Hip. 42.

'Εκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔξω ἐκφέρουσι (sc. τὰ κακὰ βουλεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. ὁ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων Hec. 701. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὅποτ' εἰς "Ελληνας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

'Εκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ὅ τι μ' ἐκφύγητε λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κἂν πρὸς "Αργος ἐκφύγω Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἄν; Iph. T. 1204. ὃν ὅτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἔκφυγεν ᾅδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγὼν, sc. mortem, Al. 195. κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα Cy. 437. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. κἀκπέφευγε γῆ Ph. 1209. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δεῦλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. οὐκ ἐκφεύξεται Med. 1064.

'Εκφθείρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

'Εκφλῆναι Cress. fr. II.

'Εκφοβεῖν. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ And. fr. XVIII. 1. τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

φοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963.

Ἐκφοινίσσειν. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. ὐδέπω βωμὸς θεᾶς Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς Iph. T. 259.

Ἐκφοιτᾶν. εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ El. 320.

Ἐκφορά. ἐκφοράν τῶδε θήσομαι νεκρῷ Al. 424.

Ἐκφορεῖν. τὰς ἅρπας ἐξεφορῶντο Cy. 233.

Ἔκφορος. ἔκφορος συμφορὰ πρὸς ἄρσενας Hip. 295.

Ἐκφράζειν. ἐκφράσαιμεν ἂν Her. F. 1119.

Ἐκφροντίζειν. ἐκφρόντισον Iph. T. 1323.

Ἐκφυλάσσειν. τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω Or. 1259. ἴχνος ἐκφύλασσε Ion. 741.

Ἐκφῦναι. ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρὸς Ph. 422. ὅποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σ' ἐγὼ Tr. 765. ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. et ἐξέφυν Διὸς Pi. fr. V. 2. ὑποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς Ion. 574. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. τῷ κλεινῷ πατρὸς ἐκφὺς El. 206. ὁ θδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ὃς δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε Ph. 948. μητρὸς (sc. ἀρίστης) ἐκπεφυκέναι Al. 326. Πέλοπος παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ Iph. T. 807. πολλῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι Tr. 762. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς Ion. 542. Ξάνθ φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι ib. 1533. θυγατρὸς ἐκπεφυκότι Bac. 44. ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε Ph. 8. οἵπερ ἐξεφύσαμεν Med. 1063. et 1241. ὃς ἐξέφυσεν Ἀγαμέμνονα Hel. 398.

Ἐκχαυνῶν. αὐτὴν ἐκχαυνῶν λόγοις Sup. 412.

Ἐκχεῖν. ᾇδε μολπὰς ἐκχέω δακρυβρόους Sup. 773. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phr. fr. II. 1. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς Ion. 1187. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

Ἐκχορεύεσθαι. ἂν ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο Hel. 387.

Ἐκχωρεῖν. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367.

Ἑκών. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. φεύγειν ἑκόντα χθόνα Ph. 72. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτὸς χθονὸς ib. 479. ἐκεῖνο οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι ib. 522. οὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. πέμπεις ἑκὼν σῇ δάμαρτι Iph. A. 360. οὐκ ἐμὲ γ' ἑκόντος ib. 1361. αἱρεθεὶς ἑκὼν ib. 1364. φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκών, ἑκὼν Iph. T. 512. μ' ὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο ib. 948. οὐχ ἑκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα Tr. 705. οὐχ ἑκὼν ἄγω σε Bac. 441. τὰς ἅρπας ἡμῖν ἀπημπόλα—ἑκὼν ἑκοῦσι Cy. 257. ἑκὼν τίς κακῶς ὧτω φρονεῖ; Her. 414. οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτὸν ib. 885. νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην ib. 986. ὧκυν ἑκών γε Ion. 746. μὴ 'πὶ θηλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ἑκὼν ἑκοῦσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἑκών; Fr. inc. XC. 2. οὐχ ἑκόντες—κακῶν ἐρῶσι Hip. 358. ἑκόντες, οὐκ ἄκοντες An. 357. ἑκοῦσ' ἑκόντες Iph. A. 367. ἑκοῦσιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. ἡμῶν ἑκόντων ib. 1656. ἃ ἂν διδῶσ' ἑκόντες Ion. 380. τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι Hec. 400. ἑκοῦσα θνήσκω ib. 548. ἑκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν Or. 612. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκὼν Hip. 319. οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γε ib. 324. et Al. 390. διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα Hip. 1305. ἃ 'γὼ οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην An. 36. οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἑκοινώθην λέχει ib. 38. ἐγώ σ' ἔδρας ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξανατήσω ib. 262. ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσα ib. 681. ἑκοῦσα ἐδέξατο πόνον τόνδε Sup. 393. ἄξει οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας; Iph. A. 1365. τὸμὸν σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα ib. 1555. ἑκούσης, κοὐ βίᾳ λελῃσμένης Tr. 373. ἥδε ψυχὴ πάρα ἑκοῦσα Her. 532. cf. v. 552. ἑκοῦσ' ἀπώλετο El. 1065. ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49.

Ἐλαία. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101. ἦ—ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 798. ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου ib. 1436. δὶς τεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Ἐλαιοφόρος. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων Her. F. 1178.

Ἐλαιοφυής. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480.

Ἐλᾶν et ἐλαύνειν. παῖδας γῆς ἐλᾶν Med. 70. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Al. 954. ἦν ἐλᾷ δι' οἴκων An. 711. ὄχον μόσχων ἐλᾶς μετ' ἀλόχου Bac.

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1. et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν; Al. 679. ἣν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐλαύνεσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχεσ ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τοῦτ' ἐλαύνει Ion. 68. ὠρανῷ ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἕδραν Her. F. 404. ἔλαυνε ib. 837. τὰ ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δίφρον) μὴ μαθὼν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαυνον Rh. 785. ἤλαυνες ἱκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν Bac. 851. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἐρινύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσόθεν πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431.

Ἐλάσσων et ἐλάχιστος. v. μικρός.

Ἐλαφρεῖν. μητρὸς ἕνεκ' ἠλάφρυν θεαὶ Iph. T. 934. cf. v. 971.

Ἐλάτη, et dor. ἀτα. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης ὀράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτῃ ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ ib. 1108. ἐλάτᾳ πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτᾳ δικώπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάταις κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνεσ' ἐλατᾶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόνανσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας ib. 952.

Ἐλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνὴν Cy. 385.

Ἐλαύνειν. v. ἐλᾶν.

Ἐλαφοκτόνος. τᾶς ἐλαφοκτόνου θεᾶς Iph. T. 1113.

Ἔλαφος. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. et βαλίαις ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδοῦσά μοι Iph. T. 28. et 783. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἅλις ἐλάφων ἔτί μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.

Ἐλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.

Ἐλαφρός. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἔλεγος. ἔλεγον οἷτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὅμαδον ἔκλυον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις-ἐλέγοις Iph. T. 146.

Ἐλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἔλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. οὐδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1061. ἐλέγξαι ξένος οὐκ ἠξίων Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγχων ξένων Iph. T. 1081. οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσα Hip. 271. οὐδ' ὅρκον —ἐλέγξας ib. 1056. πάντας ἐλέγξας φίλους Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.

Ἔλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους Hip. 1337. ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.

Ἐλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.

Ἐλεεινὸς Hel. 998.

Ἔλειος. θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἔλειον κτανὼν Her. F. 152.

Ἐλελίζειν. ὡς ἐλελίζω Ph. 1516. διὰ ξυθᾶν γενύων ἐλελιζομένα Hel. 1118.

Ἑλένη, *uxor Menelai*, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἴδοιμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς τυγεμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσπολε ib. 1380. Ἑλένη νιν ὤλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' ὤχ ἑκοῦσα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν— Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἔλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης ἕνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς Ἑλένη Tr. 35. ἡ θεοστυγὴς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίστης ἁρπαγὰς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος ib. 134. ἕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. εἴδωλον Ἑλένης ib. 1283. ὑκ ἀπολοῦμαι τῆς Ἑλένης ἕνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, *o Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλῆμον Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόστρυχον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἥδ' ἐστὶν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τᾶς Ἑλένας ἐν ἀνθρωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκόρων Ἑλέναν ib. 769. ἁ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλένᾳ Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελέας πόνους Hel. 1120. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulæ ab Helena nomen ducens, Hel. 1690.

Ἕλενος. θείαν Ἑλένου ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις An. 1246.

Ἕλεος. τίς ἔλεος; Or. 333. ματοῖς τὸν ἔλειον θηρώμεναι ib. 567. τίς ἔλεος μείζων; ib. 830. ἔλεος ἔλεος δ' ἔρχεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1293. μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491.

Ἑλέπτολις. τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν Iph. A. 1476. et 1511.

Ἐλευθέριος. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 358.

Ἐλευθερὶς πέτρα Sup. 759.

Ἐλεύθερος. πατρὸς ὅσ' ἐλευθέρου Hec. 420. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. ὑκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἓς' ἐλεύθερος ib. 864. σὲ θήσω ἐλεύθερον φόβου ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; Hip. 1450. ἐλεύθερος οἶκος Al. 571. ὡς οἶσθά με—γνησίως ἐλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ἐλεύθερος, χρειὼς ὤν, οὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν ὑκέτ' ἓς' ἐλεύθερος Antig. fr. VIII. 1. cf. Melan. fr. IX. 4. κρείσσονα ὅτε δοῦλον, ὅτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 1. ἐλεύθερος ὢν δοῦλός ἐστι τῷ λέχους Phaëth. fr. XV. 1. τὰς ἐλευθέρας μὴ λυπρὰ—ἐξισορῆσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις ib. 291. θεσφάτων ἐλεύθεροι Ph. 1006. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1402. ἐλευθέρους ἐτῶτας Iph. T. 1349. τὰς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. ἐλεύθεροι πόνων Her. 873. ἐλεύθεροι Εὐρυσθέως ib. 874. ὅσ' ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. τῶν ἐλευθέρων οὐδεὶς κακίων δοῦλος Ion. 855. τοῖς ἐλευθέροισιν ὁ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δοῦλοι) ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δούλοισι ζῶμεν, οἵ τ' ἐλεύθεροι Fr. inc. CCIII. ἐλευθέραν μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω, μεθέντες Hec. 550. μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς An. 194. ἐλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. ἐλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν ἐλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ὑκ ἐλευθέραν θύρσου μεθήσεις χεῖρα; Bac. 253. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων ἐλευθέρα El. 911. ὑκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι Her.

199. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 1. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 367. τἀλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ὅμμ' ἔχησ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. cf. Her. F. 221. κάρτα τἀλεύθερον δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 302. ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957. τἄνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον Hel. 736. τἀλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι Hip. 624. ἡ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔτ' ἐλευθερωτέρα Phryx. fr. X. 2. τῶν ἐλευθερώτατων οἴκων An. 12.

Ἐλευθεροστομεῖν An. 153.

Ἐλευθερῶν. ἐπεί σε τῶδ' ἐλευθερῶ φόνῳ Hip. 1449. μιᾶς μ' ὅπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς Her. 790. Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα Iph. A. 1384. ἐλευθέρωσόν με Her. 890. ἐλευθερώσω γαῖαν Ph. 1019. ἐλευθερῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010. ἐλευθερώσας τἀμὸν Or. 1088. ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθερῶσθαι Her. 789. πῶς ἐλευθερώθης; Bac. 613.

Ἐλεύθερος. ἐλεύθερος ψυχὴν ἀφήσω Or. 1170. ἐλεύθερος παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 421. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλεύθερος Al. 1011. λέγομεν ἐλεύθερος Cy. 286. ἐλεύθερος θάνω Her. 559. κατθανεῖν ἐλεύθερος Ar. fr. IV. 2.

Ἐλευσίς. ἑστιᾶχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἐλεφαντόδετος. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 582.

Ἑλικτός. κισσὸς ἑλικτὸς Ph. 655. ἑλικτὸν κρύσω πόδ' ἐμὸν El. 180. ἑλικτὰ An. 449.

Ἑλικών, *nomen montis*, Her. F. 240.

Ἑλικωνιάδες. ὦ Μουσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα Her. F. 791.

Ἕλιξ. φέρομεν ἕλικα νεότομον Bac. 1168. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. ὃς ἄπλατον ἕλικ' ἐφορᾷ Her. F. 399. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Ἑλίσσειν. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον Or. 1266. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἕλισσεθ' ἁμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε Tr. 333. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. διατρύφους ἑλίσσει γοργωπὲς κόρας Her. F. 868. cf. Bac. 1121. λίνον ἡλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. Καδμείων πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν Ph. 718. ἑλίσσων Sis. fr. IV. καλοῖς κακὸς λόγης ἑλίσσων Or. 890. ὃν ἀγκάλαις ἑλίσσων ib. 1379. ἑλίσσων περὶ νίκας Iph. A. 215. ἃς (sc. δίνας) πυκναῖς αὔραις ἑλίσσων Iph. T. 7. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ Ph. 1616. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. χεῖρες καὶ κῶλ' ἑλίσσετο Ph. 1193. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. ῥόμβῳ ἑλισσομένα Hel. 1378. ἀμφὶ χαίταν δρύσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 444.

Ἕλκειν. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἕλκεις μακρόπνουν ζωὰν ib. 1531. ἕλκει, κώπην ὥστε κ. τ. λ. Hip. 1221. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα ib. 1361. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν ib. 665. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευ', ἕλκε Cy. 657. ἕλκει με βιαίως Her. 80. cf. v. 368. ἕλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με Ion. 738. ἕλκει ὅποτ' ἐκ ταυτῆ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. βίᾳ νυν ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. εἷλκον (sc. τὸ μέθυ) εὐπτέρυξ ἐς αὐχένας Ion. 1200. εἷλχ' ὁμῆ λαβὼν γυναῖκα Antiop. fr. XXXI. 2. ἓχ ἕλξετ' αὐτόν; Hec. 1282. et Hip. 1084. ὠκυπομπὸς ἕλξετ' εἰς πόντου πλάτας Iph. T. 1427. ἕλκουσιν ἡμῖν τὰς συμφορὰς σπουδῇ συνάψαι Hel. 1459. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκουσαν τέκνα Her. F. 446. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα ἕλξων ib. 602. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237. ἕλκεσθαι βίᾳ Her. 226.

Ἕλκημα. ῥίψω κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568.

Ἕλκος. τελαμῶσιν ἕλκη σ' ἰάσομαι Tr. 1232. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Ἑλκῶν. ἑλκώσαι γέροντα χρῶτα Hec. 405. ὅ μ' φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἥλκωσας οἴκους Sup. 223.

Ἑλκύειν. ἧς πρῶτα ματὸν εἵλκυσα Ph. 994. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε An.

108. ἄμυτιν ἑλκύσας Cy. 416. ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυται τόδε Rh. 576.

Ἑλκώδης. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδης ἅπτεσθε Hip. 1359.

Ἐλλαμβάνειν. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ ῥητὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 2. vid. not.

Ἑλλανία, dor. pro ηνία. τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀτέρ' Ἀθήνας Hip. 1122. Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς Hel. 233. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. πρόσω γαίας Ἑλλανίας Ion. 797. ἀφ' Ἑλλανίας Her. F. 411.

Ἑλλανὶς, dor. pro Ἑλληνίς. γῆς ὄρος Ἑλλανίδος Hec. 1260. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος El. 1193. Ἑλλανίδες κόραι Hel. 193.

Ἑλλὰς, 1) *subst.* Græcia, Iph. A. 1271. ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. ἀπώλεσας πᾶσαν Ἑλλάδα Or. 131. ἀν' Ἑλλάδα ib. 250. et 806. An. 450. et Sup. 1223. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδα ib. 647. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων ib. 968. Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον ib. 1114. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην ib. 1134. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε ib. 1167. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον ib. 1365. ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο ib. 1515. τὴν Ἑλλάδος μάστορα ib. 1584. ἐπίδειξις Ἑλλάδι Ph. 878. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. βύσταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει Hip. 537. τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; Al. 862. Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 13. ὁ χιλιόνανς Ἑλλάδος Ἄρης ib. 106. Ἑλλάδος ἀλγεινὸς πόνος ib. 304. ὦκ ἄξι' Ἑλλάδος ib. 367. ἃ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε ib. 654. πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα ib. 682. καθ' Ἑλλάδα ib. 694. et sæpius passim. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα ib. 1045. τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος ib. 1238. cf. Her. F. 1306. ὃ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι ib. 277. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311. Ἑλλὰς δορυμανὴς ib. 485. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε ib. 538. μαρτύρημα Ἑλλάδι ib. 1203. Ἑλλάδος νεανίαι Iph. A. 52. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρου τένω ib. 370. Ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα ib. 1378. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ζηλῶ σὲ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ ib. 1407. Ἑλλάδος εὐεργέτις ib. 1447. Ἑλλάδος εὐίππου πύργους Iph. T. 133. πιτὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὦδὲν ib. 1205. τέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κηροτρόφῳ Tr. 565. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ ib. 1115. Ἑλλὰς πᾶσα τῦτο μαρτυρεῖ Her. 220. cf. Hel. 80. Ἑλλὰς ω Her. F. 135. μέλεος Ἑλλὰς ib. 877. τὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε ib. 1310. νόμους κοινὺς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. ἄξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1. etc. 2) *adject.* Græca. θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. cf. Or. 573. et Iph. A. 1457. et 1554. Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. cf. Tr. 839. ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται Ph. 1231. τίς Ἑλλὰς (Græca mulier), ἢ βάρβαρος; ib. 1513. cf. Ion. 1367. Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρᾳ χθονὸς γαῖαν κατοικεῖς Med. 536. Ἑλλὰς πόλις An. 169. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς ib. 448. ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεὼς ib. 1292. cf. v. 1345. et Cy. 85. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται Iph. T. 1386. στρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας Rh. 234. γῆς Ἑλλάδος μυχὸς οἰκεῖς Cy. 296. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι Her. 31. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21.

Ἐλλείπειν. ὦδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609.

Ἕλλην, et dor. Ἕλλαν, 1) Græcus. a) *subst.* ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος ib. 841. ὅ ποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος ib. 1200. ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Or. 21. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. καθ' Ἑλλήνων χθόνα Ph. 500. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας ib. 606. βάρβαροι —Ἕλλησιν ἄρξουσι; ib. 667. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὁ βαρβάρους Ἑλλήνων Iph. A. 1400. sq. cf. v. 1275. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρῶπιες Rh. 405. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν; ejusd. fr. XXIII.

ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. Ἕλλανες. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἀγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς Iph. A. 753. Ἑλλάνων στρατὸν ib. 1526. ἃ μνασευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους ib. 1096. λέκτροις πλασθεῖσ' Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέσμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων Epig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις πεισθεῖσα Med. 801. Ἕλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἕλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἕλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. Ἕλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἕλλανες δύω Or. 1401. Copulatur etiam cum subst. fœmin.: Ἕλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἕλληνος Iph. T. 495. στολὴν Ἕλληνα Her. 131. 2) Ἕλλην, *nom. propr. viri*, Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικὸν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικοὺς Hip. 1016. ἐπὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς Bac. 1356. γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν στόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ῥοαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικόν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286.

Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνὶς Hel. 568. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνην πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἑλλοχίζειν. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Ἐλπίζειν. ἦ κἀν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε; Hip. 97. νόσον ἐλπίζω λαβεῖν Iph. T. 1016. ὡ γὰρ—σ' ἐλπίζουσί που—ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 151. ὃς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆράς σφε τὸν δύσηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάντα ἐλπίζειν χρεὼν Hyp. fr. VIII. βᾶν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρύχοις; An. 721. τὸ μὲν οὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἤλπιζον αἰρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρῄζειν ἤλπισας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσῃς, ὅπως αὖθις πατρῴας ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς Her. 1051. τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἣν ποτ' ἤλπισα Her. F. 461. ἃ πάρος ὔποτε—ἤλπισε παθεῖν ib. 745. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα El. 580. ὥστ' ἤλπισας, ὡς εἰς σὲ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἐλπίς. ὅτ' ἐλπίδος—ὀρῶ θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδῷ τῇσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ἐλπίδα δή τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἰς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντα δ' ἐλπὶς ἔστι σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπὶς (i. e. *metus*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπὶς, ἐχθρὼς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην Med. 767. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω ib. 1121. vid. not. τίνα βίου ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπὶς οὐκ ἔτ' ἔστι σώσασθαι βίον; ib. 144. ὅτις ἐλπὶς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ ib. 445. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπὶς ἔστι κάκιστον, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἡ ἐλπὶς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπὶς ib. 1014. φίλα ἐλπὶς ἐγένετο Iph. T. 414. οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις

σωτηρίας ib. 1413. ὅτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ἐμοὶ οὐδὲ ξύνεστιν ἐλπὶς ib. 677. ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν ib. 857. τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὦ τάλαινα ἐλπὶς ib. 435. οὐχ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω ib. 522. ἐλπὶς ἐκ πλουσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μί' ἐστιν ἐλπὶς ib. 821. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπὶς Ion. 1063. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσορᾶτε; ib. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 295. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς ib. 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχω ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφω Phry. fr. III. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; Fr. inc. LXXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. ὅτε τὸν δείλαιον— ἐψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας ib. 680. ἀκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720. αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας Ph. 399. ἐλπίδες ὅπως καθεύδωσι ib. 637. ἐλπίδων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581. ἐλπίδες ὡς ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίων ὕπο ib. 505. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες ib. 629. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαι μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906. ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her. F. 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. ὦ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1539. ἐλπίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φρῶδαι ἐλπίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω ib. 1453. φιλῶ τὰς ἐλπίδας Her. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ ib. 105. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. ἐν ἐλπίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας Inus fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τὸν σοφὸν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κᾆλογοι βροτοὺς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν ἐξερῶ Or. 558. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος ib. 633. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ ib. 774. τὰ πίν' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι Ph. 275. τἀμαυτοῦ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἐμαυτοῦ προδοὺς ib. 1011. σφάξας ἐμαυτὸν ib. 1017. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν Ion. 646. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν Cresph. fr. VI. 2. ἐμαυτὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἐμαυτῆς τι βούλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

Ἐμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή; Tr. 455. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. σὲ—νεὼς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα El. 113. et 128. αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν ib. 432. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἄξενον τέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

Ἐμβάλλειν. εἰς ὄμμαθ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἔφ' ἕρμα τερεὸν ἐμβάλλουσι γῆς Hel. 860. τοὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας Epist. V. οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους ib. ὅπως μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον Or. 1355. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος Med. 1325. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν τρατὸν ib. 285. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. τρατῷ νόσον ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοστον νόσον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI. 2. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 598. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. τέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. πέτραις Καφηρίαις ἐμβαλὼν Hel. 1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν

χέρα ib. 1392. πολιὸν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Λιβυκὰν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν τέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλοῦσα, sc. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλείον' οἴκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὡς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῇδι ὄννχα φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. ὅκων ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.

Ἔμβασις. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Ἐμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεῦσαι πόλιν ib. 595. ὃς πέτρον Ἀρκάδων ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. ἀκέτι σ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλήρους ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Ἐμβιβάζειν. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος Her. F. 856.

Ἐμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσετ' ἐμβολὰς An. 1131.

Ἔμβολον. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115. λάϊνα ἔμβολα Bac. 591.

Ἐμέθεν, poët. pro ἐμοῦ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.

Ἐμμανής. ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο Cy. 3. τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092.

Ἐμμένειν Ph. 1247. ὄμνυμι ἐμμένειν, ἃ σοι κλύω Med. 753. et ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων, vers. sq. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Ἔμμοχθος. ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004.

Ἐμός. παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμὸν Or. 288. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πιστὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμὴ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρὸς τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρὴν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς ὤν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χοὰς φέρωσ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὐμὸν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔσαι ib. 51. ὄμμα ἐμὸν Or. 134. τὐμὸν ξίφος Ph. 628. τὐμὸν οὐχὶ συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τἀμὰ λέχη Ph. 47. τἀμὰ λέκτρα ib. 59. ἥνπερ κρατήσῃ τἀμὰ ib. 782. et sic porro.

Ἐμπαίζειν. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865.

Ἔμπαλιν. πρόσωπον τὔμπαλιν τρέφοντα Hec. 343. εἰ τὔμπαλιν ib. 789. τρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κἄμπαλιν τρέψας κύρα Iph. A. 1549. θάκους μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τἄμπαλίν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317.

Ἔμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἅλις Al. 909. ἔμπας ὅ τις ἂν ψαύσειέ μου Cy. 533.

Ἔμπεδος. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίου ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80.

Ἐμπεδῶν. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790.

Ἐμπείρειν. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514.

Ἐμπειρία. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.

Ἐμπίμπλασθαι. ὅτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.

Ἐμπιπράναι. ἐμπίπρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.

Ἐμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἵ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρᾳ πέσοι (i. e. κάρᾳ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπέσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἁλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσὼν Ph. 1161. πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφῳ Al. 801. Θρηκῶν

ἀρίστοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. ἐμπεσὼν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Er. fr. II. 30. θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα Med. 1170. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. εἰς βάρβαρα φάσγαν' ἐμπεσῇ Hel. 870.

Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pi. fr. II. 2. χεῖρα ἐμπλέξασ' ἐμὴν Or. 262. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς Hip. 1236.

Ἐμπλήθειν. ἃ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε μύθων Hel. 775. Πριάμῳ πεδίον ἐμπλήσας δορὸς Iph. A. 355. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνῳ Ph. 725. cf. Her. F. 572. σαρκῶν ὀτέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1072. ἐμπλήσθητί μου πίνων αἷμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεὶς El. 430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. μισῶν ὅ ποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664.

Ἔμπληκτος ἄνθρωπος Tr. 1204.

Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεῶν τις ἐμπλήσσει χαρά; Al. 1128.

Ἐμπνεῖν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι Al. 203. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ Cy. 19. κατ' ὄρον ὥσπερ ἰτέοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.

Ἔμπνους. ἦν ἔτ' ἔμπνους Ph. 1451. ἔμπνους εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἔμπνουν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. εἴδωλον ἔμπνουν Hel. 34.

Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Ἐμποδών. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604. ἃ ἐμποδὼν μάλιστα Ph. 713. μήτ' ἐμποδών σοι—ναίειν Med. 936. λόγων τίς ἐμποδὼν δὴ ἔρχεται; Sup. 395. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ ib. 1192. ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A. 1396. ἥκεις ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις Hel. 789. ὑδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος Ion. 1047. ἐμποδών μοι θανασίμων βουλευμάτων ἔρπει Her. F. 1153.

Ἐμπολεῖν. δόξαν ἠμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3.

Ἐμπολή. βορᾶς ἐμπολὴν λαβεῖν Cy. 253. ζαχρύσου δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111.

Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137.

Ἐμπορεύεσθαι. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6.

Ἔμπορος. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. κακὴν ἔμπορον βίου Hip. 964.

Ἐμπρέπειν. ἓν πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.

Ἔμπροσθεν. εἰς τὄμπροσθεν Hip. 1228.

Ἔμπυρος. εἰς γῆν ἔμπυρος πίπτει νεκρὸς Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. ἐμπύρου φλογὸς Hel. 752. ἐμπύρους ἀκμὰς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρους ὀρθοστάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 59. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. κἀμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.) μισθὸς φέρειν Bac. 257. ὑδεὶς ἐπλήτησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Ἐμφαίνειν. ὑδὲν ἐμφαίνουσ' ἔτι Fr. fal. cit. V. 2.

Ἐμφανής. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. ἥκει πόσις σοι ἐμφανὴς Hel. 880. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 586. γῆρυς ἐμφανὴς ib. 754. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 9. τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τὰς συμφορὰς ἐμφανεστέρας Fr. inc. B. 13. 3.

Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι Phi. fr. XIII. 4.

Ἐμφανῶς Bac. 816. τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παραστάθεὶς Or. 365. ἐξελέγχεται ἐμφανῶς κάκιστος ὤν Hip. 945. παρὼν πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβρὸς δικάζω An. 739. τὸν Οἰκλέους τόκον εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν τραπηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς καλῇ Phaëth. fr. X. 2.

Ἔμφρων. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ἔμφρων ἀναίξας πεσήματος Iph. T. 315. ἔμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα; Ion. 553.

Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—ὑδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον γυναιξὶν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέφυκε γυναιξὶ τέρψις κακῶν An. 93. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.

Ἔμφυλος. ἔμφυλον ἔξυσι Ion. 1581.

Ἔμφυτος. ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλυτῆσι τῆτο ἔμφυτον Phaëth. fr. V. 1.

Ἔμψυχος. ἐκείνης ἀπόδος ἐμψύχης πάλιν Hel. 978. ἔμψυχος γυνὴ Al. 137. ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα Med. 230. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν Cret. fr. II. 19.

Ἐν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντῳ σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾅδου Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχρῷ Hec. 806. ἐν βραχίοσι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρήκης ὅροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φροιμίοις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποισιν ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν τοναχῇσί τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάροις ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν ᾧ καλῷ ib. 578. ἐν ἐμαυτῷ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὕμμασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῇν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν Ἀργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλήθει ib. 942. ἐν πολίταις ib. 973. ἐν χρύῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἵματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄστροις Ph. 1. μυρίαις ἐν ἀμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος ὁὺν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὡραίῳ ἴσαμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχύνῃ ib. 1282. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἐν τῷδε, *interea*, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ μαστοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἔν τινι σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος ib. 235. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ 'ν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοι Med. 819. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοισι ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. κἀν θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροισιν ib. 95. ἐν κομήτῃ λειμῶνι ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελείψομαι ib. 324. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι ib. 447. ἐν μύσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. στόματος ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι ib. 1106. sq. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι ib. 1219. ἔν τ' ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῇν, καὶ μὴ ib. 279. ἥβης ἐν ἀκμῇ ib. 317. ἐν τόκοισι σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς ἓκ ἔτ' ὄσι ib. 323. ἐν ὀνείρασι ib. 355. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ἐν ἁλύροις ὕμνοις ib. 449. ἐν ἥβᾳ νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τὸν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οἰσέον κακὸν ib. 742. ἐν Ἀδμήτου, sc. δώματι ib. 764. Θρῃσ-

σαις ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσι ib. 983. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν δ' πλωτῆσι ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἐλπὶς An. 410. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί δ' ἐν ὑμῖν ἐστίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χεροῖν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἡ 'ν (i. e. ἡ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τέτῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοισιν ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφῳ φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γατρὸς βορᾷ ib. 865. ὡς ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ὠδῖσι ib. 920. κηροτόκοις ἐν 'Αργείαις ib. 957. ἐν 'Αργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὅρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοὶ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. ἐν δέλτοις Περίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νότος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἕλλησιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γνάλοις ib. 1052. ἐν βοιβῇσι βακέλων ib. 1086. ἐν ἔακρύοισι ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κἀν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἀβρότητι ib. 1343. κἀν ἐμοὶ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὕπνῳ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν ib. 147. γαίας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἁρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἔν τε τοῖς θείοις, κἀν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θαυματοῖσι ib. 900. τἀμ' ἐν ὑμῖν ἔτιν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ἁμοῖς ib. 1141. ἐν παρατάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γνάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρᾳ ib. 1237. ἐν ἀψενδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρφνῃ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοισι Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν κατατάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοισι δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφῳ λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοισι ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταὐτῷ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πεύκᾳ ἐν ὀρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλων ἐρεπίοις ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἅρπραξι ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἵππος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. Θιάσοις ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγοισι ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὅπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν Θαλίαις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου τέγης ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς ib. 549. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας ib. 552. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὄλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διαπρόφοις ὄσσοις ib. 1165. ἐν ὄμμασι ib. 1250. ἐν ᾧ καιρῷ ib. 1286. ἐν ἥβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κἀν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν ib. 650. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔταμεν λόγοις Her. 146. χ' ᾧ 'νι (i. e. καὶ ὁ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηστοῖς ib. 511. ἐν ὕψει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰϑέρος Hel. 44. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; ib. 128. ἐν φοναῖς Θηροκτόνοις ib. 153. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις ib. 182. ἐν δόνακος ἕρνεσιν ib. 183. ἐν ἀγχόναις ib. 201. κἀν τοῖσι δόλοις ib. 307. ἐν Θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γεννα ίοισιν δόλοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν ξυμφοραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τὰς λόγους ib. 1002. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀϑλίοις ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένϑει ib. 1341. ἐν Θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τόδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἐδωλίοις ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ ib. 174. ἐν τείχεσι λαΐνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτῆ δώμασιν ib. 370. τἀν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾗδε ἐν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς ib. 1071. ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τὼν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰϑέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἄκροισι ποσὶ ib. 1166. κἀν κομράνοισι Πυϑικοῖς ib. 1219. Θεῦ ἐν τέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαεινα ῖς ἡλίῳ περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χϑονὸς Her. F. 37. ἐν φίλοισιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. Θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀῤῥήτοισι ib. 174. ἐν εὐφυλάκτῳ ib. 201. ἐν ἀσϑενείᾳ ib. 269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμᾷ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾗδε ib. 619. ἐν πενίᾳ ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν τεφάνοισιν ib. 677. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὅσσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζοσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς ὀκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68. ἐν ᾗδε κεῖσαι ib. 122. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτῃ Θανάτου ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλησίῳ φρονήματι ib. 371. ἐν πένητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τοῦτο, κἀν εὐψυχίᾳ ib. 390. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὢν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν

κραταιλέῳ πέδῳ ib. 534. ἐν κιβδήλῳ ib. 550. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. ἐν πολιαῖσι φήμαις ib. 701. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις ib. 702. κήποις ἐν καταῤῥύτοις ib. 777. ἐν πόνοις ib. 821. ἐν ἄτροις ib. 991. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐν τῷ πάρος ib. 1127. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν ib. 1153. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172. ἐν φοναῖς ib. 1207. ἐν βιότῳ ib. 1352. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2. ἐν παρθενῶσι ib. 22. et 59. ἐν δεκάτᾳ Æg. fr. I. 1. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἔν τε συλλόγοις Æol. fr. VII. 1. ἐν χρήμασιν ejusd. fr. XIII. 2. ὃς ἔτιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Alex. fr. XIII. I. κἀν κακοῖσι κειμένων ejusd. fr. XXII. 2. ἐν κήδει ὢν Antig. fr. VIII. 2. ἐν αὐτῷ μένειν Antiop. fr. VII. 4. vid. not. ἐν ὅλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες ejusd. fr. XXV. 4. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς ejusd. fr. XXVII. 2. ἐν δίκης βωλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει ib. 2. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. ἐν μέσῳ τῷ ὠρανῷ τε καὶ χθονὸς Cad. fr. vers. 1. ἐν ὀφθαλμοῖσι Cresph. fr. III. ἐν πνοαῖσι χείματος ejusd. fr. XIII. 4. ἔν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν Dic. fr. IV. 3. ἐν κοινῷ Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. τὰς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις ejusd. fr. II. 18. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν ejusd. fr. VI. 2. ἐν πεύκαισι Hyp. fr. I. 2. ἐν κακοῖσιν ὢν Inus fr. XIV. 4. ἐν ἐλπίσιν ejusd. fr. XVIII. ἐν Διὸς δέλτοι πτυχαῖς Melan. fr. III. 2. ἐν φῷ Meleag. fr. V. ἐν πεδίλοις ejusd. fr. VI. 8. ὃς ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν ejusd. fr. VII. 1. ἐν μακρῷ χρόνῳ Pal. fr. I. 2. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 1. ἐν παρθένοις ejusd. fr. VI. 3. ἐν τοῖσι μωροῖς Phaëth. fr. III. 1. ἐν φάραγξι ejusd. fr. IX. 2. ἐν τοῖσι πολλοῖς τρατῷ Phi. fr. I. 2. ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις Phry. fr. XI. 1. ἐν ἀνθρώπῃ φύσει ejusd. fr. XVI. 1. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. ἐν ὑγροῖς κύμασιν ib. 6. ἐν οἴδμασιν ib. 8. ἐν τῷ ὅλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις ejusd. fr. V. 2. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. ἐν τῷτῳ μὴ τὴν πεῖραν λάμβανε Syl. fr. V. 1. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς ejusd. fr. XVI. 1. ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. vers. 2. ὃκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἐν βίῳ Fr. fal. cit. IV. 1. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν σοφοῖσιν Fr. inc. LXV. 3. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν τῷ παθεῖν ib. 7. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. ἐν θεοῖς τοῖς ὠρανίδαις Fr. inc. CLV. 6. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ὦ Fr. inc. CLXIV. ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. θεός τις ἐν ἡμῖν Fr. inc. CLXXXVIII. ἐν φρίκῃ Fr. inc. CCVIII. ἐν ἀγγέλῳ Fr. inc. CCXXIV. ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ Epig. I. 4. ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. ἐν ἀγαθοῖς Fr. inc. B. 20. 1. κἀν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐν δυσπραγίαις ib. ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ib. etc.

Ἐναίρειν. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει Ion. 191. cf. v. 203. et 218. θῆρας ἐναίρων Hip. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν— ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367. παῖδας ἐναίρων ib. 866. εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων An. 1183. εἶθε με Καδμείων ἔναρον τίχες Sup. 821.

Ἐναισίμως Al. 1080.

Ἐναιωρεῖσθαι. πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρώμενον Cy. 696.

Ἐνάλιος. ἐναλίᾳ θεῷ παῖς Ph. 1163. θανόντα σ' ἐνάλιον Hel. 1063. cf. v. 1072. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. τέμενος ἐναλίας θεᾶς An. 252. ἐναλίᾳ κώπας ib. 856. Αὐλίδας ἐναλίας Iph. A. 165. τῆς ἐναλίας δαίμονος ib. 976. ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας ib. 1240. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. ἐναλίῳ κώπᾳ ib. 533. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317. ἐναλίοις ἀκταῖς Hel. 1141. αὔραις ἐναλίαις ib. 1476. ἐνάλια κτερίσματα ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ An. 1028.

Ἔναλος. νεῶν πρῴρας ἐνάλους El. 1348.

Ἔναντα, *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.

Ἐναντίος. ἐναντίον τἀντα Hip. 1078. ἐτὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τὰς ἐναντίας Or. 685. τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. τὰς ἐναντίας λόγους Tr. 907. τὰς ἐναντίας ὁρᾶν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίας ἐχθρὰς ib. 943. τὸ σῶμα ᾧ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. λόγοι οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι Her. F. 204. ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τἀναντίον δράσετε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. κἀδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τἀναντίον Syl. fr. III. 1. νομίζειν χρή γε καὶ τἀναντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνομαι σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον ταθεὶς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκείτω) τἀναντία Sup. 466. τῷ θεῷ τἀναντί' ὦ μαντευτέον Ion. 373. τἀναντί' ἔσαι τῶνδε El. 692. τἀναντί' εὔχετο ib. 809. πόλλ' ἀμιλληθέντα τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Phœn. fr. IX. 3.

Ἐναντιῶσθαι. τίς ἐναντιώσεται; Al. 150.

Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.

Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνῆψα Ion. 1491.

Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τὸμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ κῆδός τ' ἐμὸν Or. 622.

Ἐναρμόζειν. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.

Ἐνάρχεσθαι. κανᾶ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανῶν ἐνῆρκται El. 1142.

Ἔνανλος. λέοντας ἐναύλους Ph. 1566. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. κατ' ἐναύλους ὀρέων ἀβάτους Tem. fr. XVIII. 2. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Ἔνανσις. ἀσραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.

Ἐνδάκνειν. ἐνδακεῖσαι τόμια πυριγενῆ γνάθοις Hip. 1223.

Ἐνδατεῖσθαι. λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218.

Ἐνδεής. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεὴς Sup. 873. χρημάτων ἐνδεὴς Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων ὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μήτ' ἐνδεής τω Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεὴς Al. 635. μὴ θάνῃ τῶδ' ἐνδεὴς Tr. 906. ὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέστην Her. 589. ἐνδεὴς τῶδ' ὅσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλῷ εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς στρατηλάτου Sup. 192. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. τοῦτο πολλῷ τῷ παρόντος ἐνδεὲς Her. 171. ὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεὲς El. 356. ἐνδεέστερος ὢν Ar. fr. XXII. 1.

Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι Bac. 47.

Ἐνδεῖν 1) *indigere.* τῶν ἀπόρων ὐδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare.* ὅρκοις ἐνδησαμένα πόσιν Med. 162.

Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.

Ἐνδέξιος παρασπιστὴς Cy. 6.

Ἐνδεξιῶσθαι. ἐνδεξιώσθω βωμὸν Iph. A. 1473.

Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχου An. 1239. ἀοιδαὶ, τὰς Ἀπόλλων ὐκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. ὐκ ἀπιστίᾳ σὰς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.

Ἐνδεῶς. μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Ἐνδιδόναι. χρησῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους An. 966. ἢ ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοὰς Fr. inc. CL. 4.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. χερός τις ἐνδότω μοι τηρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχῃ Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδῶσειν λέκτροις Iph. A. 132.

Ἔνδικος Syl. fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκοις ἱερὰ καθίζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἷς δίκαιος μυρίων ὡς ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος Fr. inc. LV. 2. πατρὸς ἐνδίκως ἐπισολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι Or. 780. ὦ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν τενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Phry. fr. VI. 3. Θανῶσ' ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. ὦ ποικίλων δεῖ τὰ Ἔνδιχ' (i. e. τὰ ἔνδικα) ἑρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα ib. 499. πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγουσαν ἔνδικα Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα El. 1096. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτῳ Θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), *adverb.* Or. 1513.

Ἐνδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. ἔοικε—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι ib. 1232. ἣν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἠγοίμην μόνην Al. 650. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονοῦσι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς Θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιστά σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατὴρ ὡς ἐνδίκως El. 1050. ᾗ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.

Ἔνδοθεν. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. τρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133. ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκούσασα Iph. A. 819. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485.

Ἔνδον. τἄνδον πισὰ Hec. 1017. ὧδεις Ἀχαιῶν ἔνδον ib. 1018. τά τ' ἔνδον εἰσί, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. τἄνδον οἰκυρήματα ib. 926. τἄνδον οὐχ ὅτῳ φρονῶν ib. 1514. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται Med. 244. τοῖς ἔνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν κακὰ βουλεύματα ib. 649. ἡ ἔνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἔνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἔνδον Iph. T. 626. παρευτρεπίζετε τἄνδον ib. 726. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ib. 1303. τοῖς ἔνδον λέγω ib. 1304. τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας; Tr. 298. ἥτις οὐκ ἔνδον μένει ib. 644. εἰρκταῖσιν ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. ἔνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὁ ἔνδον σὸς πατὴρ Cy. 430. φίλως τὰς ἔνδον ὄντας ib. 477. ἔνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔς' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν ib. 709. οὐκ ἔνδον Hel. 475. ἔς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος ib. 825. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. τἄνδον ἐξάρτυε ib. 422. τἄνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἔνδον θαλάμοις βυκόλον Antiop. fr. XXXII. 1. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Ἔνδυμα. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.

Ἐνδῦναι. θῆλυν ἐνδῦναι τολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ὅτου θ' ἥδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.

Ἐνδυστυχεῖν. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχῆσαι τέκνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508.

Ἔνδυτος, vel ἔνδυτος. πέμμασί γ' ἐνδυτὸς Ion. 224. τικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν τεφέων ἱερὸς τολμὰς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.

Ἐνεῖναι. ἔνεστι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις Ph. 1674. δίκη οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἔνεστι κἀν θεῶν γένει τόδε Hip. 7. οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.

ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ὠκ ἔνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' ὠκ ἔνεσ' ἀνὴρ σωφρονέστερος ib. 994. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεστιν σοφίας Al. 606 ἐν νέοισιν ἀνθρώποις τόδε ἔνεστ Sup. 251. ἔνθ' ἔνεστι σὸς πόσις ib. 1010. ὠκ ἔνεστιν ῥώμη ib. 1116. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κἀν τοῖς βροτείοις Iph. T. 572. τίς γ' ἔνεστί μοι λόγος; ib. 998. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ὠκ ἔνεισί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν ib. 316. ἔνεστιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔνεστί τις ib. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν ὠκ ἔνι ib. 1703. ᾗ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν Ion. 1264. ἔνεισιν οἵδε ib. 1432. ἐν ἡλίῳ περιπτυχαῖς ἔνεστι πάντα τάδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93. γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις El. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Æol. fr. X. 1. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῶ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔνεσι πάντων πρῶτον εἰδέναι τωτὶ Œno. fr. III. 1. v. not. πόνοι κἄν σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίῳ ἔνεισι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὅλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. l. 2. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. ὠκ ἔνεστι τέφανος Fr. inc. LI. 5. ὧν δόκησις ὠκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἷμα ὠκ ἐνῆν χροΐ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνῆν est ἐνόν. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146. τἀνόντα—ἐν δέλτοι πτυχαῖς Iph. T. 760.

Ἕνεκα. ὀθνείου ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῶ Al. 813. ὡς ἕνεκ' εἶλέ σ' Ἄρης An. 105. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς τοὔνεκ' ὦ θέλοι Iph. A. 102. θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182. τούτοιν ἀμφοῖν ἕνεκα Epist. I. v. etiam Epist. V.

Ἕνεκεν. ἕνεκεν Ἐριννύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. παίδων ἕνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742.

Ἐνέπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἀμέτεροι πόσεις ἐνέπουσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρὴ Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

Ἔνερθε, vel ἔνερθεν. γῆς ἔνερθεν Ph. 508 νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. ὠκ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν τοὺς φθιμένους ἄνω Al. 990. ἔνερθε μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ὃ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. Ἄιδου κόρης ἔνερθεν ib. 608.

Ἔνερος. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γᾶς ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ἐνέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

Ἐνέτης. πώλους Ἐνέτας Hip. 231. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ib. 1132.

Ἐνέχειν. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Ἐνήλατον. ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

Ἐνῆσθαι. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἔνθα. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσυμαι Hec. 209. ἔνθα βυθυτεῖν πρέπει ib. 261. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ ib. 1652. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἔνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἔνθα παλαίτατοι θάσσουσι Med. 68. ἄγ', ἔνθα χρῄζεις Iph. T. 1198. ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

Ἐνθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ Λαΐῳ πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον ib. 289. μὴ 'νθάδ' ἀνακάλει θεὺς ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἦλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἃ 'νθάδ' εἰσηκούσατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὠφα-

νεύετο Al. 538. κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζω' ἐνθάδε Iph. A. 147. θῦσαί με θυσίαν δεῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ' εὐπρ. Ἀργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς ἐνθάδ', ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727. πῶ τῶν Ἀχ. ἐνθάδ' ὁ τρατηλάτης; ib. 801. ἐνθάδε θάσσω' ἐπ' ἀκτὰς ib. 806. ἐνθάδ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. ὃ φασιν ἐνθάδε—ὑρανῶ πεσεῖν ἄπο Iph. T. 87. etc.

Ἔνθεν. αἱ δ' ἔνθεν—θάκην Hec. 1152. τά γ' ἔνθεν Or. 1278. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἔνθεν —ἐς ταὐτὸν ἦκον ib. 1413. ἔνθεν τις ἠχὼ—βρόμον μεθῆκε Hip. 1201. ἔνθεν κομίζων ἐκ πόντου πόδα An. 1260. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. ἔνθεν—ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκους Iph. T. 199. ἔνθεν μοι πόδα—ἔπεμψε Λοξίας ib. 942. ἔνθεν τὰ πίλοιπ' ἄκουσον Tr. 923. ἔνθεν ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος ib. 1176. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἔνθεν οἰστρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἔνθεν —ἔπλευσε ib. 235. ἔνθεν ἔμολε κρίσις ib. 684. ἔνθεν ἐξηλαυνόμην ib. 796. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν ib. 25. ἔνθεν ἦλθες ib. 260. ἔνθεν ἡ 'νγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν Œnei fr. I. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.

Ἐνθένδε. τἀνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν Or. 1648. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. τἀνθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. τἀνθένδε πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. τἀνθένδ' ἀκούσας ib. 1314. ἅλλα τἀνθένδε Sup. 560. τἀνθένδ' ἰτέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τἀκεῖθεν, ἢ τἀνθένδε ib. 758. ἐνθένδ' ἁδὲν ἐρρήθη πέρας Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τἀνθένδε θέμενος εὖ Bac. 49. τἀνθένδε δ' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. ἐνθένδε ὰς ἔμελλες ἄξειν βίᾳ τάσδε ib. 286. τἀνθένδε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1039. κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. σὺ δὴ τἀνθένδε βάλευσον El. 618. τἀνθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib. 639.

Ἔνθεος. σὺ ἔνθεος, ὦ κύρα Hip. 141. ἔρως ἐνθέου κόρης Tr. 255. cf. v. 366. et El. 1032.

Ἔνθηρος. ὄρυμὸν ἔνθηρον Rh. 289.

Ἐνθνήσκειν. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν Hec. 246. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθανεῖν χερὶ θέλω Her. 560.

Ἐνθυσιᾷν. ἐνθυσιᾷς τοῖς σαυτῆς κακοῖς Tr. 1284.

Ἐνθρώσκειν. ἐνθρώσκει τάφῳ El. 327.

Ἐνθύμησις. ταῦτ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2.

Ἐνθύμιον. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. ἐπειδή σοι τόδ' ἓτ' ἐνθύμιον Her. F. 722.

Ἐνὶ, poët. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1109. ἐνὶ δαιτὶ Her. 893.

Ἔνι, pro ἔνεστι, vid. ἐνεῖναι.

Ἐνιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781. ἐνιαυσίαν αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.

Ἐνιαυτός. ἐνιαυτὸν κύκλον Or. 1645. et Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντα Ph. 74. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιτον Iph. T. 20.

Ἐνιέναι (ab ἵημι.) πῦρ ἐνιέναι Tr. 1262. ἐνεὶς ἑλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἐνίζειν. μεσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114.

Ἐνίοτε. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229.

Ἐνισπεῖν Sup. 435.

Ἐνιστάναι. λόχοις ἐνεστὼς Sup. 896.

Ἐνναίειν. τοῖσίδ' ἐνναίει δόμοις Hel. 495.

Ἐννέα Med. 832.

Ἐννεάφθογγος. Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.

Ἐννέπειν, pro ἐνέπειν. ἔννεπέ μοι Or. 1254. ἐννέπουσι ib. 1462. ὃ γὰρ ἐννέπειν θέλει Hip. 271. ἔννεπε, τίς φοβεῖ σε φήμα ib. 573. cf. v. 580. Tr. 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν ἐννέπω τετραρχίας Al. 1157. δικαίως δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις Sup. 610. σὰς ἔννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

Hel. 1356. *ἐννέπει τάδε* Her. F 964. et El. 783. et 790. *σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόους* El. 144. *δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων* Bac. 626. *τοιάδ' ἐννέπων ἔπη* El. 804. *τάδ' ἐννέποντος* ib. 1151. *δῦλον ἐννέποντά με* Her. F. 270.

Ἐννοεῖν. *τἀνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει* El. 639. *ὡς ἐννοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων* Med. 900. *νῦν ἐννοῦμαι φαῦλος ὢσα* Hip. 435. *συγγένειαν ἐννουμένῳ* Iph. A. 492. *μητρὸς ὠδὲν ἐννούμενοι κακῶν* Med. 47. *τέκνων τῶνδ' ἐννουμένη πέρι* ib. 925. *οἷα εἰσῆλθέν μ' ἐννουμένην* Iph. A. 1374. *ταῦτ' ἐννοηθεῖσα* Med. 882.

Ἔννοια. *μηδ' ἐς ἔννοιαν λαβεῖν* Hip. 1027. *τὴν ἔννοιαν ἐν ταὐτῷ μένειν* Hel. 1032.

Ἔννομος. *ὡς ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν* Ph. 1645. *ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς* Iph. T. 35.

Ἐννύτιος. *αὔραις ἐννοσίαις* Iph. T. 433.

Ἔννυς Bac. 1269.

Ἐννύχιος. *προσέβα στρατὸς ἐννύχιος* Rh. 45. *ἵκω ἐννύχιος ἀγεμὼν* ib. 227. *Ὠρίωνα ἐννύχιον* Hel. 1506. *λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος* Ion. 1077. *δάκρυσιν ἐννυχίοις* Or. 205.

Ἔννυχος. *ἔννυχος φόβος* Rh. 788. *ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις* Hel. 1206. *δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων* Her. F. 112. *τί ποτ' αἷρομ' ἔννυχος δείμασι* Hec. 69. *ἔννυχον ὄψιν* ib. 72. *ἔννυχος φρυκτωρία* Rh. 55.

Ἐνοδία. *νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας* Hel. 576.

Ἐνοικεῖν. *Θήβαις ἐνοικεῖν* Her. F. 1282. *τῶν ἐνοικούντων πόλιν* Fr. inc. CLXI. 2. *ἐνοικῆσαι βίον* Sup. 535. *πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικήσει τέγην;* Al. 1054. *ὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ στέγᾳ* An. 858.

Ἔνοικος. *Σπάρτης ἔνοικοι* An. 447. *Παλλάδος ἔνοικα* Ion. 235.

Ἐνοπή, et dor. ά. *μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν* Ion. 882. *νυχίας ἐνοπὰς* Iph. T. 1273. *ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε* Bac. 159. *ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος* El. 198. *Φοίβῳ ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ* ib. 1302.

Ἔνοπλος. *Ἀργείων τις ἔνοπλος* Or. 1289. *ἐνόπλῳ ποδὶ* ib. 1622. *εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ* Ph. 266. *θίασον ἔνοπλον* ib. 803. *ἵππον ἔνοπλον* Tr. 520. *ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι* Her. F. 1164. *Θρῄκης ἔνοπλον γένος* Hec. 1089.

Ἔνοπτρον. *χρυσέων ἐνόπτρων εἰς αὐγὰς* Hec. 925. cf. Tr. 1107. *ἐνόπτρων ἐπιστάτας* Or. 1112.

Ἐνόρειν. *θάρσος ἐνῶρσε στρατῷ* Sup. 713.

Ἔνοσις. *ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν* Tr. 1326. *κύκλιος ἔνοσις αἰθερία* Hel. 1379. *πέδων χθονὸς ἔνοσι πόντια* Bac. 585.

Ἐνράπτειν. *ὡς ἐνερράφη Διὸς μηρῷ* Bac. 286.

Ἔνσπονδος Ph. 175. et Bac. 922.

Ἐντρέφειν. *σηκοῖς ἐντρέφει Τροφωνίου* Ion. 300.

Ἐντάσσειν. *ὡς ἓς' ἐκείνῳ θῦρον ἐντάξαι δόρυ* Rh. 492.

Ἐνταῦθα. *ἐνταῦθ' ἐπέμφθη χρυσῆ φύλαξ* Hec. 772. *ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ἐστι;* ib. 1009. *ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν* Or. 692. *ἐνταῦθα συνῆκε θέσφατα;* Ph. 425. *ἐνταῦθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον* Med. 790. *ἐνταῦθα τέννησα—ἀπόλλυται* Hip. 38. *εἶμι κἀνταῦθά σοι* An. 628. *κἀνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο* ib. 1110. *ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους* Sup. 118. *ἐνταῦθ' ἀπῆλθε* ib. 533. *ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι* ib. 1059. *τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίᾳ* Iph. A. 20. *ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους* ib. 707. *ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον* ib. 1214. *ἐνταῦθα ναῶν τόλον συνήγαγε* Iph. T. 10. *ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε νεανίας* ib. 264. *μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα* ib. 1322. *κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος* ib. 1345. *ἐνταῦθα τάξας ναὸν* ib. 1453. *κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα* Tr. 475. *κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον—ἰδὼν* Her. 843. *ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς* Hel. 805. *ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρρόει* Ion. 246. *ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα* ib. 939. *ἐνταῦθ', ἵν'—ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ* ib. 963. *ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ* ib. 989. *κἀνταῦθα —πρὸς ὠδέν' ἡμιλλᾶτο* Her. F. 959.

ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνῳ πέρι El. 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθά πῃ 'στὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8. ναίειν ἔφασκε τὰς θεὰς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. Sis. fr. I. 27.

Ἐνταυθοῖ. ἦν μὴ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω Iph. T. 1010.

Ἐντάφιον. ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ Hel. 1420.

Ἐντείνειν. βᾶν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Dic. fr. VI. 2. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὑπείκοι Or. 697. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705.

Ἐντέλλειν. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν Ph. 1642.

Ἐντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ Or. 34. οἷον ἔργον ἔτ' ἐργατέον τἀντεῦθεν ἡμῖν Med. 792. σὺς ὁ 'ντεῦθεν (i. e. ὁ ἐντεῦθεν) λόγος Hip. 336. κἀντεῦθεν δόμοι νοσοῦσιν ἀνδρῶν An. 950. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης ib. 675. τἀντεῦθεν ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν Iph. T. 976. ἐντεῦθεν εἰμὶ Bac. 464. τἀντεῦθεν τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρόπαιον, τόν τε γενναῖον καλεῖν Her. 1014. σὸν τἀντεῦθεν σκοπεῖν Her. F. 314. τἀντεῦθεν χρὴ πράσσειν El. 1247. ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16.

Ἐντιθέναι. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένῳ Al. 857. χειρὶ ἔνθες ὀξύῃ Her. 727. ὅ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις Hec. 1045. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Ἐντίκτειν. τὸ πανοῦργον ἐντίκτει Κύπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν Hip. 642. δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24.

Ἔντιμος. πλοῦτον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. ἔται σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688.

Ἐντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως Her. F. 1278.

Ἔντονος. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118.

Ἐντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως Cy. 605.

Ἐντός. πέπλων ἐντὸς Hec. 1013. ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς Med. 353. ἐντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων; ib. 1312. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1113. ἐντὸς εὐξείνου πόρου ib. 1263. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. ἐντὸς εὐσήμου νεὼς Iph. T. 1383. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. πύργων ἐντὸς Tr. 12. ἐντὸς δώματος Bac. 547. ἐντὸς δόμων Hel. 339. et El. 394. ἐντὸς ἀδύτων Ion. 1309. ἐντὸς λυγρῆ τοξεύματος Her. F. 991. τειχέων ἐντὸς El. 94. et 615.

Ἐντρέπεσθαι. τῆ τεκόντος ἡδὲν ἐντρέπῃ πατρός; Alcmæon. fr. XIV.

Ἐντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν Ion. 1428. οἷσιν ἐνετράφην Ph. 371.

Ἔντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος Iph. A. 288.

Ἐντυγχάνειν. ὀντυγχάνων (i. e. ὁ ἐντυγχ.) Bel. fr. XXIV. 4. μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς Rh. 570. ἐντυχόντι αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδε Al. 1035. ἐξουσίᾳ μήποτ' ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. ναῦται σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες Hel. 1233. ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778.

Ἐντύνειν. ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι Hip. 1183.

Ἐνυάλιος. λόγχαις κοινὸν Ἐνυάλιον Ph. 1565. Ἐνυαλίῳ δορυμήστορι An. 1016.

Ἐνυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68.

Ἔνυδρος. λίμνης ἐνύδρου Ion. 872. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733. νάματ' ἔνυδρα Ph. 663.

Ἐνύπνιον Hec. 703.

Ἐνώμοτος θεῶν Med. 737.

Ἐξ. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. ἐξ ἰδίας ἀνοίας ib. 640. ἐξ ἁλάτορος ib. 685. cf. Hip. 820. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. ἐξ Ἀχαιῶν Hec. 872. λόγους τοὺς ἐξ ἐκείνης ib. 894. ἐξ ἐμῆς χερὸς ib. 986. Hip. 1420. et An. 588. χειρὸς ἐξ ἀριστερᾶς Hec. 1151. ἐξ ὅπερ, *a quo tempore*, Or. 89. ἐξ ὅτου ib. 168. τῶν Ταντα λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. τἀξ (i. e. τὸ

Ε Χ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ Ὀλύμπου ib. 983. ἐξ ὃ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλου φήμης ib. 1223. ἐξ ἴσου Ἄρης ἦν ib. 1491. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ ib. 1596. ἐξ Ἰάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. ἐξ ὧν θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἑτέρων μύθων ib. 654. οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθὼν ib. 692. γελᾶσθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ὅτ' ἐξ ἐμοῦ παῖδας ὄψεται ζώντας ib. 803. τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ; ib. 868. ἐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ἐξ ἀνανδου καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρου κρατὸς ib. 1198. οἳ ἐξ ἐμοῦ πέπονθας ib. 1353. ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 73. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ib. 318. ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται ib. 489. δεῖ ἐξ ἐκείνου σημεῖόν τι—λαβεῖν ib. 513. μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασθαι ib. 648. ἐξ ἐμοῦ γεγὼς ib. 943. ἕνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ ib. 1259. πατρὸς ἐξ ἀδίκου ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾅδου ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ ἀΐδου τεράμνων ib. 459. ἐξ ᾅδαο ib. 464. ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς ib. 632. ἐξ ἕδρας ib. 849. ἐξ ἀγῶνος ib. 1105. ἐξ Ἀχιλλέως An. 8. ἐξ ἐμῶν φαρμάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. ἐξ ἁλιβάτου πέτρας Sup. 80. ἐξ ὧν εἶσί τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν οἴκων ib. 1000. ὧν ἐκύρσαν' ἐξ ἐμοῦ ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495. ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων ib. 743. ἐξ ἴσου ib. 804. ἐξ Ἀτρειδῶν ib. 842. σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ ib. 853. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ἐξ ἄκρων ταθμῶν Iph. T. 49. ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ Ἑλλάνων ib. 208. ἄκος καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων ib. 239. ἐξ ὀνείρων ib. 348. ἐξ οἵων κακῶν ἔρρεις; ib. 378. δι' ἐξ ἑνὸς κακοῦ συνάπτει ib. 487. ἐξ Ἄργους ib. 515. et 1033. ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου ib. 695. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμᾶν χειρῶν ib. 872. ἐξ ἐμοῦ γε πάντα σιγηθήσεται ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάθρων ib. 1157. ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων Rh. 168. ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτειs ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χερὸς ib. 607. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616. ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χειρὸς ib. 802. ἐξ ὅ, *ex quo tempore*, Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10. ἄγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ Ἀχαϊκοῦ τραπῶ ib. 236. ὅτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib. 865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὄρους ib. 228. et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Bac. 523. ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσῃ ib. 671. ἐξ ὕπνου ib. 689. ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἕδρας ib. 926. et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐξ Ἰλίου Cy. 107. ἐξ ἄσκου ib. 147. ἐξ ἄντρων ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγγος Cy. 588. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φὼς Her. 326. ἐξ ἐμοῦ ἐκ ἀκύσεται κακῶς ib. 718. ἐξ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 954. διπλῶν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1043. τοῖσιν ἐξ ὑμῶν, *posteris vestris*, ib. 1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι Hel. 1007. ἐξ ὠρανίων ib. 1333. καίν' ἀκόσῃ πήμαθ' ἑξ ἐμοῦ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς ib. 290. ἐξ ὅτου ἔφυν ib. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμοῦ ib. 537. ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου ib. 1436. ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς ib. 1560. ἐξ ᾅδου Her. F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ ib. 569. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενοῦς πατρὸς ib. 843. ἐξ ἐμοῦ ἐσώζετο ib. 1100. κἀξ ἀμείνονος πατρὸς El. 338. κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρὸς ib. 682. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο ib. 1216. ἐκ ἐξ ἐκείνου Dan. 12. ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II. 1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI. 5. ἐξ ἐμοῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἀτῆ Plis. fr. I. 5. ἐξ Ἀθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμῆ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV. ἐξ ὅτου συνέβη Epist. V.

Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξήγγειλέ μοι Or. 363. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κἀξαγγέλλομαι θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἀμαυτῆς ὕπερ Her. 532. τάδ' ὁ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008.

Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἄπλητος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων Sup. 79. ταῖσδ' ἐξάγειες δάκρυ ib. 770. ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔλαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἄγων (i. e. B. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς —φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγε δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγῃ Her. F. 1212.

Ἐξαγριῶν. ἄνδρα δυστυχῆ ἐξηγρίωσαν Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155.

Ἐξάδειν. τάγαθ' ἐξᾷσαι Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176.

Ἐξαίρειν. πᾶν ἐξαίρει λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν ib. 322. ὅτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτὸν ἐξάρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξήρθης Rh. 109.

Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἴακας ἐξῃρῆμεν νεὼς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἔξελ' οἴκων φοινίαν τάλαιναν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. λαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὰν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470. χερὸς εὐτοχίαν ἐξεῖλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τὸν Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατὴρ ἐξεῖλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τὰς νεκρὰς) Ἀσωπίας Sup. 571. πευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. ἐκ δ' ἐλθοῦσα (i. e. ἐξελθοῦσα δὲ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ξίφη—ἐξαιρούμενοι An. 814. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρούμενα Med. 904. εἴθε βροτοῖς τἀναίσχυντον ἐξῆρε φρενῶν Hip. fr. III. 2. σύ μὲ τέρψιν ἐξεῖλε βίου Al. 348. ὅστις ἐστίν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι τρατῷ Tr. 33.

Ἐξαίρετος. ἔρωτ' ἐξαίρετον Tr. 414. γάμους ἐξαιρέτους Iph. A. 485. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἐξαίρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε Iph. T. 755. εἰς ἄξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαίρετον Ion. 1182. Τρωάδος χθονὸς ἐξαίρετα El. 1002.

Ἐξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κθινωνίαν Ph. 15. ἃ μὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατρὸς ἐξαιτοῦντί με Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τὰς κάτω σθένοντας ἐξητησάμην τύμβοις κυρῆσαι Hec. 49. πατρὸς γυναῖκα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα Med. 971. ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. κἀξαιτώμεσθα ὑπέρ τε τότε—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτουμένῳ Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτούμενος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ Hip. 711. cf. v. 859.

'Εξαίφνης. ἔκλαγξεν ἐξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης ib. 1478. παρέσχεν ἐμοὶ δεινὸν ἐξαίφνης φόβον Hip. 434. ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης Iph. T. 1394. περιῄει λαμπρὸς ἐξαίφνης Epist. III.

'Εξακοντίζειν. τί τὼς 'Οδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα Iph. T. 362. αἳ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664. φάσγανον πρὸς ἦπαρ ἐξακοντίσας Her. F. 1149.

'Εξακύειν. ὃ γὰρ ἐξηκύομεν Her. 677.

'Εξακρίζειν. ἐξακρίζει' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

'Εξαλείφειν. ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχοῦσ' ὅλον Fr. inc XXVII. 2. μή μ' ἐξαλείψητε Hip. 1241. θέσφατ' ἐξαλείψω Iph. A. 1486. ἐξαλείψασθαι φρενὸς Hec. 590. οὐδ' ἅπαις δόμος—ἐξαλειφθείη Iph. T. 698. ἐξαλειφθεῖσα Hel. 269.

'Εξαλλάσσειν. τὰν ἐξαλλάσσουσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον Hel. 1313. Δηοῖ λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξασ' ἄχεα λύπης Hel. 386. ποίαν—ἐξαλλάξω Hec. 1060. ὡς 'Ιδαίοις ἰσοῖς κερκίδα δινεύουσ' ἐξαλλάξω Tr. 200. ἐξαλλαγεὶς τῷ παρεσῶτος πόνῳ Ph. 1418.

'Εξαλύσκειν. ὅ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 733. φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; Hip. 673.

'Εξαμᾶν. κἀξήμησα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλλιστον θέρος Bac. 1314. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235.

'Εξαμαρτάνειν. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν Hip. 1434. ὃ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν Sup. 1227. εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τὸ πιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἠχθαιρε Sup. 878. δὶς ἐξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μᾶλλον ἐξημάρτανον Al. 713. ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρῳάδ' ἐξημάρτανες An. 868. πῶς ὃν τάδ' ἐξημάρτανες; ib. 930. εἴ τις ἐξημάρτανεν Sup. 1085. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες El. 408. ὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς Or. 648. ἐξαμαρτοῦσα Iph. A. 1204.

'Εξαμβλῶν. νηδὺν ἐξαμβλῶμεν An. 356.

'Εξαμείβειν. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. τόνδ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. ἔργῳ ἔργον ἐξημείβετο Hel. 1549.

'Εξαμέλγειν. πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον; Cy. 208.

'Εξαμηχανεῖν. εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν Her. 496.

'Εξαμιλλᾶσθαι. αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. ὃν ἐξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. ἕς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλ. ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππους ἀμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

'Εξαμύνειν. ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. αἰθὼν ἐξαμύνασθαι θεῷ Sup. 208.

'Εξανάγειν. ἄδυ ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

'Εξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα Or. 1665.

'Εξαναιρεῖν. ἦ καί σφ' 'Αθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

'Εξανάπτειν. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 827.

'Εξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦρον Hel. 1581. ἐξαναρπάσας 'Ελένην Iph. A. 75.

'Εξανασπᾶν. κἀξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac. 1108. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

'Εξανασφέιν. θύρσον—αὖθις ἐξανέσεφον Bac. 1053.

'Εξανδρῶσθαι. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703.

'Εξανεμᾶν. ἐξηνέμωσε τἄμ' 'Αλεξάνδρου

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939.

'Εξανέρχεσθαι. γῆς ἐξανελθὼν Tr. 748.

'Εξανέχειν. ταῦτα δόξαν θ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας ἐξανέξεται πάσχοντας; Med. 74. ὡς ἐξανέξομαι λεύσσων δάμαρτος ὁμήλικας Al. 955. τὰς ἐμὰς τις παῖδας ἐξανέξεται ΦθΪας τυράννους ὄντας; An. 200.

'Εξανθεῖν. ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλὸς Iph. T. 300.

'Εξανίημι. θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν Bac. 761. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνῳ Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ Ion. 1000. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372. πλεκτὰς ἱμάντων τροφῖδας ἐξανήσομαι An. 719.

'Εξανιστάναι. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν Hec. 1165. 'Ελλάδ' ἐξανιστάναι Tr. 926. ἐξανίστατε σῶμα Bac. 606. τὸρθὸν ἐξανιστάναι Cy. 168. γεραιὸν ἐξανατῆσαι δέμας Med. 1212. ἐξανατῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλίῳ ἐξανατήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξανατάντες λέχος El. 786. σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξανατήσω τάχα An. 262. cf. v. 266. ἐξανίστω (pro ἵστασο, surge) τῶνδ' ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίστανται λόχοι El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα Hel. 1668.

'Εξανορθοῦν. σὺ τἄμ' ἐξανώρθωσας Al. 1141.

'Εξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις τρατῷ γύας Sup. 838. πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι Med. 79. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3.

'Εξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξαννέτω Iph. T. 1460. νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπτων ἴχνος ἐξανύων Tr. 232. πάθεσι πάθεα ἐξανύτωσι Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν οὐκ ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποίους ποτ' ἢ λίοντας—οὐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1273. ἄστρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An. 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup. 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac. 131.

'Εξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν Iph. A. 1004.

'Εξαπατᾶν. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν Hip. 1406.

'Εξαπάφειν. ὁ πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμὰν Ion. 705.

'Εξαπολλύναι. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν Tr. 1215.

'Εξαποξύνειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον Cy. 455.

'Εξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τὠμὸν Iph. A. 1216. κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208. πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν Her. F. 1342. ἀφύλλῳ τόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. χροὸς νεβρίδ' ἐξάψας Bac. 24. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1064. τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροός; Hel. 1202. cf. Iph. A. 1449.

'Εξαπωθεῖν. ὅτ' εἰσιόντας τρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

'Εξαρκεῖν. εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip. 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα, κἀξαρκοῦντά μοι; Hip. 702. ἐξήρκων ἐμοὶ Tr. 648. οὐδ' ἅπας ἂν οὐρανὸς—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III. 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος Sup. 511.

'Εξαρνεῖσθαι. ὃ γὰρ ἐξαρνούμεθα An. 437. ὅ τοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι Hel. 585.

'Εξαρπάζειν. σὰς ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ Iph. A. 315.

'Εξαρτᾶν. χειρὸς ἐξαρτωμένη Hip. 325. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1226. γονάτων τῶ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. σῷ ἐξηρτήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2. πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι Al. 187.

'Εξαρτύειν. τἄνδον ἐξάρτυε El. 422.

φόνον μητρὸς ἐξαρτύσομαι ib. 647. οἰκεῖος πόλεμος ἐξαρτύεται Her. 420. ἐξηρτυμένας πώλους Hip. 1186.

'Εξάρχειν. σὺ ἔχαρχ' ὅρκον Iph. T. 743. ὅπως ἐξάρξω μολπὰν Tr. 148. cf. v. 152. ἐξάρχω κανᾶ Iph. A. 435.

"Εξαρχος Bac. 141.

'Εξασκεῖν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. ἃ 'γώ νιν ἐξήσκησα Hel. 1399. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Rh. 922.

'Εξαυγής. πώλων χιόνος ἐξαυγεστέρων Rh. 304.

'Εξαυδᾶν. ἐξαύδα Hec. 184. σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν—ἐξαυδᾷ Hip. 590. δύο ἐξαυδᾶς ἅμα Sup. 143. ἐξαύδα σαφῶς Iph. T. 1162. ἐξαυδᾶν σε χρὴ Hel. 85. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. ἐξηύδων τάδε Ph. 1255. ἀντιψάλμως ᾠδὰς—ἐξαυδάσω Iph. T. 181.

'Εξανχεῖν. φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς Sup. 504.

'Εξαφίασθαι. τῶν παλαιῶν ἐξαφίσαμαι λόγων Iph. A. 479.

'Εξεγείρειν. εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν 'Αγαμέμνονος φόνον El. 41. τόνδ' ἐξεγεῖραι Or. 139. ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι Rh. 787. ἐξεγειρόμενος τρέφεται Her. F. 1068. "Αργος ἐξεγείρεται Or. 1530. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623.

"Εξεδρος. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935. ἔξεδροι χθονὸς Iph. T. 80.

'Εξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι Hel. 928. πάντα ἐξειδὼς Ph. 95.

'Εξεικάζειν. τέρνα ἐξεικασμένα Ph. 165.

'Εξεῖναι. ἔξεστι, *licet*, Hec. 238. Or. 251. Ph. 522. Tr. 51. et 912. et Hel. 449. ἔξεστι πάντῃ Bac. 842. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι Hec. 435. χειρὶ σὰ ἔξεστί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος An. 574. αἰῶνα σὰ ἔξεστιν, sc. ἐξορθῶσθαι Sup. 1084. ἔξεστι τὸν γένει μὲν—προσεννέπειν; Tr. 48 ἔξεστι πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ; ib. 903. ὧδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν ἔξεστί μοι; Hel. 808. δούλοις σὰ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν El. 1084. ἐξὸν αὐτῷ τἄμ' ἐλεῖν βουλεύματα Med. 372. ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα, sc. τὴν ἀρὰν παρελεῖν Hip. 1317. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 890. ἐξὸν κτείνειν An. 522. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, σὰκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἐξὸν ἡσύχως ναίειν Her. 7. ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν Hel. 1174. ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε Her. F. 938. ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδῦναι θανεῖν Er. fr. I. 23.

'Εξειπεῖν. σὰκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ Hip. 658. σὰκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν Bac. 273. καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. ἀντιάζω σ' ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν; El. 907. τί λέγων μεῖζόν σε τῶδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σῷ λόγον Hip. 492.

'Εξείργειν. τῶνδ' ὑδὲν ἐξείργει νόμος An. 176. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. ἐξείργουσι γῆς ib. 25.

'Εξελᾶν. ἐξελᾷς με Med. 326. ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς Hip. 893. cf. v. 1052. ὁ γὰρ—τοὺς 'Ηρακλέους παῖδας ἐξελῶσι γῆς Her. 193. ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ Hel. 1295. ἦλθες ἐξελῶν Ph. 610.

'Εξελαύνειν. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. ἦν ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος Med. 392. τῆσδ' (sc. γῆς) ἐξελαύνειν Sup. 471. cf. Ion. 1315. ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχους Ph. 1197. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. ἐξελαύνομαι χθονὸς ib. 630. 633. et 1749. et Med. 704. ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην Hel. 796. πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονὸς ib. 89.

'Εξελέγχειν. μὴ 'ξέλεγχέ νιν Ion. 367. βούλομαί σ' ἐξελέγξαι Iph. A. 335. κἀξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 944. cf. v. 930. ὁ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι El. 36. δεῖ ὁ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. 2.

'Εξελίσσειν. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῶ θεσπίσματα; Sup. 141. κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδὸς Tr. 3. ὃχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν Ion. 397. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ Her. F. 977. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

'Εξέλκειν. ἐξέλκει An. 1122. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῶ Hec. 544.

'Εξελκτέον El. 491.

'Εξεπιπλήσσειν. κἀξεπιπέπληκται Dan. 36.

'Εξεπίστασθαι. εὖνιν ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι Al. 514. οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσεται, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται ib. 786. δόλον ἐξεπίστασθε Cy. 474.

'Εξεργάζεσθαι. τἄλλα ἐξεργάζεται πατήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup. 119. τῶν' 'Αχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται Tr. 396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται; Hel. 589. τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο Bac. 1127. ἐξειργάσαντο δεινὰ Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ' ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607. ἐξειργάσμεθα Hip. 565. αἷμα ματρὸς ἐξειργασμένος Or. 1624. φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον Bac. 1243. σὲ, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον Her. 960. ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083. τοῖσιν ἐξειργασμένοις Or. 461. οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac. 1037.

'Εξερεῖν. ἐμαυτὸν, ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ Or. 559. τὸνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς Ion. 1414.

'Εξερευνᾶν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac. 1298. ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel. 436.

'Εξερημοῦν. παιδὸς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν An. 992. ἐξερημοῦσαι δόμους ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253.

'Εξεριστὴς τῶν λόγων Sup. 894.

'Εξέρρειν. ἔξερρε γαίας τῆσδε Hip. 973.

'Εξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοὶ ib. 226. ἔξελθ' 'Ερμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph. 1270. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. ὅνεκ' ἐξῆλθον δόμων ib. 1529. cf. Med. 214. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. πολλοὺς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε, κἀξῆλθε ib. 537. ἔξελθ', ἄκυσον ib. 1077. cf. Her. 643. ἐξέλθετε Med. 895. ἐξῆλθον οἴκων Iph. A. 1098. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. κτανὼν φουρὸς—ἐξῆλθεν Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἔξελθε Tr. 1016. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα ib. 1023. τῶν σῶν ἀκύσασα τεναγμάτων ἐξῆλθον Her. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. ἐξελθὼν σιγῇ Cy. 425. ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1.

'Εξερωτᾶν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Pal. fr. VIII. 1.

'Εξετάζειν. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κακοῖσιν ἡξίων ἐξετάζεσθαι φίλος Al. 1014. τρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391.

'Εξευλαβεῖσθαι. τοῦτο οἱ σοφοὶ βροτῶν ἐξευλαβοῦνται An. 645.

'Εξευμαρίζειν. συμφορὰς τὰς ἐμὰς ἐξευμαρίζων Her. F. 18. τίν' ἐλπίδ' ἐξευμαρίζῃ; ib. 81.

'Εξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

'Εξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε Hip. 918. ὃ δεῖς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς An. 271. πῦ 'Εκάβην ἂν ἐξεύροιμι Hec. 485. τὰ εἰς Αἴγισθον ἐξεῦρες κακὰ Or. 1158. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ἔξευρε μηχανάν τιν' 'Αδμήτῳ κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τῶδε πάθος ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμεύνας 'Ρήσῳ ἐξεῦρεν Rh. 853. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. ἓν ἂν εὑτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ἐξεῦρεν ὁ θεὸς ib. 1118. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; ib. 1302. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361. ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ ib. 260.

'Εξεντρεπίζειν. τὰ 'ν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν ἐξεντρεπίζειν El. 75.

'Εξεύχεσθαι. ζῇν ὅτ' ἐξηύχω τέκνα Med. 930.

'Εξεφίεσθαι. τάσδε ἐκπέμπειν χθονὸς—γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

'Εξηγεῖσθαι. ἐξηγοῦ θεὸς Med. 745.

ἐξηγῦ σύ μοι Bac. 185. ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο Iph. A. 529.

'Εξήκοντα. 'Ατθίδος ἀγὼν ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 248.

'Εξημερῶν. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας ib. 852.

'Εξῆς. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι ib. 341. ἐξῆς κάθησο δεῦρό μοι ποδὸς ib. 627. ὀχ ἐξῆς πέπλων τολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν Bac. 933. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἐξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεθ' ἐξῆς ὅσ' ἐν ὑσάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἐξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

'Εξιᾶσθαι. πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἶκός σε κεύθων ὀυμὸς ἐξιάσεται Rh. 872.

'Εξιδρύειν. τηλῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI.

'Εξιέναι (ab εἶμι). ἔξιθι χθονὸς Ph. 617. ἔξειμι ib. 618. ἔξιθ' ἐκ χώρας ib. 639. ἔξιθ' ὡς τάχιστα Med. 321. ἔξειμι γαίας ib. 795. ἔξεισί τις Al. 214. ἔξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἔξιθι πάροιθε δωμάτων Bac. 912. ἔξιτε χθονὸς Her. 519. οἴκων ἔξειμι πατρὸς El. 1316. ὥστε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξιών τε κ' εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾷν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. ὅτ' εἰσιόντας τρατόπεδ' ἐξαπώσατε, ὅτ' ἐξιόντας Rh. 812. πολλὰ θάλαμον ἐξιῶσ' ἐπεστράφη Al. 185. ἐξιῶσαν ὑσάτην ὁδὸν ib. 613.

'Εξιέναι (ab ἵημι). ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν τράτευμ' 'Αργεῖον ἐξίῃ κάλως Tr. 94. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120.

'Εξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ὐκ ἐξικμάζω An. 398.

'Εξικνεῖσθαι. ὐκ ἐξικνοῦμαι Μαινάδων ὅσοι μόθων Bac. 1058. τίν' ἐξίκῃ χθόνα; Med. 680. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. τί δρῶντες τῶδ' ἂν ἐξικοίμεθα; El. 612.

'Εξίπτασθαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ' οἴκων El. 944.

'Εξίσω Epig. II. 2.

'Εξιστάναι. ἔκτησον φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέστησέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε Bac. 926. ἐξέστην φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνώμας ἐξέσαν Iph. A. 136. ἐκστάντος σοῦ Epist. IV. φεύγετ', ἐξίστασθε Iph. T. 1229. ἐξίσταται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.

'Εξιτορεῖν. εἰ κατ' ὄμματα ἐξιτόρων νιν Or. 289. τὰς ἐλευθέρας μὴ λυπρὰ—ἐξιτορῆσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξιτορῆσαι σῶν ὁδὸν βωλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς θεῦ φίλον—ἐξιτορήσων εἶμι Iph. A. 748.

'Εξιχνεύειν. ἐξιχνεύσατε τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξιχνεύσουσίν σε ib. 815.

'Εξογκῦν. ἐν ᾗ μητέρ' ἐξώγκων τάφῳ Or. 402. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις (*rebus secundis*) Iph. A. 921.

'Εξόγκωμα. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.

'Εξοδᾶν χρήματα Cy. 266.

'Εξοδος. ὅτε γέρας πατρὶ, ὅτ' ἔξοδον διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Ph. 767. τενοπόρους κατ' ἐξόδους An. 1144. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν Rh. 514. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 475. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψά σε Hel. 1181. ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν ib. 623.

'Εξοδυνᾶσθαι. ἐξοδυνηθεὶς Cy. 657.

'Εξοιδᾶν, vel εῖν. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 226.

'Εξοικίζειν. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. ἐξῴκισέ μ' οἴκων γάμος ib. 948.

'Εξοινῦσθαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

'Εξοιστέον ὅπλα Ph. 719.

'Εξοκέλλειν. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἅταν Tr. 137.

'Εξολισθαίνειν. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην Ph. 1392.

Ἐξολλύναι. ἥπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὼς κακὼς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἡ ἔνδον ἑξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2.

Ἐξομιλεῖν. τεφάνων ὁ μία χροία περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι τρατῷ Iph. A. 735.

Ἐξομματῶν. Πολύβῳ παῖδα ἐξομματῶμεν Œd. fr. III. 2.

Ἐξομοιῶν. γυναιξὶν ἐξομοιῶσθαι φύσιν An. 354. κἀξομοιῶσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.

Ἐξομοργνύναι. ἐκ δ' ὄμορξον τόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 219. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι Hip. 653. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.

Ἐξονειδίζειν. οἷον ἐξωνείδισεν Ph. 1670. καλόν γέ μοι τἄνειδος ἐξωνείδισας Iph. A. 305.

Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.

Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐζωπλίζετο Iph. T. 302. ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.

Ἐξοπτᾶν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.

Ἐξορᾶν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν τρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόδια χερσόθεν μόλις Hel. 1285.

Ἐξορθοῦν. γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα Sup. 1083. cf. v. 1086.

Ἐξορίζειν. ὅτι με πολύδακρυν γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξόριζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. προγενητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.

Ἐξορμᾶν. κληθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορμᾶν ib. 1328. φυγῇ ἐξορμᾶτε Her. F. 893. ῥεῦμα ἐξορμῶν τρατῷ Iph. T. 1437. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορμάσεις τὼς χαλινὼς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα Or. 1240. τί ὄχ ἅμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ἄλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας ib. 274. ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένη El. 1070.

Ἐξορμίζειν. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοισι σοῖς ἐξωρμίσω σὸν πόδα Ph. 853.

Ἔξορμος. Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ Hip. 156.

Ἔξορος. ἐξόρους Βάκχας ἄγειν Bac. 51.

Ἐξότης. ἐξότης—πυρὶ καθήγνισαι δέμας Or. 39. ὃς οἶδ', ἐξότης Cy. 635. ἐξότης πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.

Ἐξοτρύνειν. ὃς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.

Ἐξουσία. ἐξουσίᾳ ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. τῶν κακῶν ἐξουσίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ Tem. fr. XIV. 2. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξουσίαν Phaëth. fr. III. 3.

Ἔξοχος. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.

Ἐξόχως Bac. 1233.

Ἐξυπειπεῖν. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾷν; Bac. 1264.

Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.

Ἐξύφασμα κερκίδος El. 539.

Ἔξω. ἔξω δωμάτων Hec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἔξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἔξω κομίζω τειχέων Ph. 596. ἔξω τάφρου ib. 1195. δόμων ἔξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. οἴκων ἔξω Med. 181. ἔξω μολὼν ib. 245. γῆς ἔξω περᾶν ib. 272. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 180. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἔξω μελάθρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἔξω λόγου Hip. 437. ἔξω ἐκφέρουσι, sc. τὰ κακὰ βουλεύματα ib. 650. πήματος ἔξω ib. 1293. δίκας ἔξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὸς Sup. 1209. τὼς ἔξω σειραφόρους Iph. A. 223. ὀχημάτων ἔξω ib. 611. τἄξω (i. e. τὰ ἔξω) πρᾶσσε ib. 740. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. κἄξω (i. e. καὶ ἔξω) πᾶσα Iph. T. 47. δωμάτων ἔξω ib. 724. Κυανέας ἔξω πέτρας Iph. T. 746. ἄγαλμ' ἔξω φέρεις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἔξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω στήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβὼς Bac. 645. ἔξω ἑλαύνων τῶ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακᾶς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς τά γ' ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. ἔξω τρίβου El. 103. ἵν' ἔξω τῶδ' ὄχου στήσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τῶδε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyp. fr. VII.

Ἐξωθεῖν. σὺ αὐτὸς ἐξώθει χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσίοις σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες Cy. 278.

Ἔξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβῳ ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Ἐξώπιος. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωμάτων ἐξωπίσω ξενῶνας Al. 549. ἢ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.

Ἐξώστης Ἄρης Rh. 322.

Ἑορτάζειν. ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1458.

Ἑορτή. γῇ τῇδε σεμνὴν ἑορτὴν προσάψομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἑορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε El. 625. Βρομίῳ παράμουσος ἑορταῖς Ph. 792. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452.

Ἑός. ἑῶν πέπλων El. 1206.

Ἐπαγγέλλειν. Ὧν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. pass. med.) γονὰς Med. 721. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.

Ἐπάγειν. τίς αὐτὸν ὑπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλαστόρων; Iph. A. 878. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσοντα στρατὸν Her. 774. ἐπῆγε κέντρον Hip. 1194. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ἥ σ' ἐπήγαγεν πρὸς ἅϊδαν ib. 1032. ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ Ἀργείοις ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιστὴν ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι Rh. 949.

Ἐπᾴδειν. ἐπᾴδουσα Iph. A. 1212.

Ἐπαείδειν. ἐπάειδε καλλίνικον φδὰν ἐμῷ χορῷ El. 864.

Ἐπαείρειν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.

Ἔπαθλον. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.

Ἐπαιδεῖσθαι. οὐκ ἐπαιδεσθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.

Ἐπαΐειν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773.

Ἐπαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τῶ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον Cy. 155. ἐπίφθονον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἔτι Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλοὺς κακούς Er. fr. III. σὸν οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῆνεν ib. 580. οἱ δ' οὐκ ἐπῆνεν ib. 900. κἀπῆνει (i. e. καὶ ἐπῆνει) λόγους Ph. 1243. ἐπῆνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἧς λέχος γ' ἐπῆνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπῆνεσα ib. 1672. οὐκ ἄγαν σφ' ἐπῆνεσα Ph. 771. οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα Med. 707. μᾶλλον ἄν μ' ἐπῆνεσας; Al. 557. ἐπῆνεσ', ἀλόχῳ πιστὸς ὢν εἶ φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν ὅτ' ἐκεῖν' ἐπῆνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίους Tr. 53. ἐπῆνεσ' αἰδῶ ib. 713. κἀπῆνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ἄρας χεῖρα Cy. 417. στρατὸς ἐπῆνεσε Her. 811. οὐκ ἄν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἶτα κἀμ' ἐπαίνεσον El. 891. τὸν Οἰδίπου παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. ὀδέποτ' ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 466. χάριν τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω; Cy. 546. οὐκ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρα ἐπαινέσεται Bac. 1193.

Ἐπαίνεσις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 418.

Ἔπαινος. οὐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 858. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν ib. 901. τῶδ' ἐπαίνῳ τὸ στράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 322. ὀδεὶς ἔπαινον ἡδονᾶς ἐκτήσατο Alop. fr. V. πολλῶν ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

'Επαίρειν. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. ἔπαιρε σαυτὴν Al. 251. et An. 718. ἔπαιρε σαυτὸν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. ὅτοι μ' ἐπαίρεις ib. 581. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ Iph. A. 125. εἴπερ τῶτό σε ψυχὴν ἐπαίρει Her. 174. ἔπαιρε νῦν σεαυτὸν ib. 635. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν ib. 728. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. ὅτ' ὄμμ' ἐπαίρουσα Med. 27. ὀφρῦν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἐπῆρε And. fr. XI. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ὅ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἐπάρας κρᾶτα ib. 789. λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις Iph. T. 1484. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ Bac. 788. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. τῷ νέῳ—σώματι—ἐπηρμένη ib. 196.

'Επαισθάνεσθαι. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην Cy. 419.

'Επαίσσειν. πᾷ πόδ' ἐπαΐξας Hec. 1071.

'Επαιτεῖν. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715.

'Επαιτιᾶσθαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν Her. 462.

'Επαίτιος. τὸν ὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν Hip. 1383.

'Επακούειν. σὲ κέλομαι ἐπακοῦσαι Hip. 1284. ἐπακουσόμεθα Tr. 166. ἐπακουσομένα σέθεν ib. 177.

'Επάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

'Επακτός. ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονὸς Ion. 290. πατρὸς ἐπακτῷ ib. 592. λεὼς ὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. πλῶτος ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 3. ἐξ ἐπακτῆ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345.

'Επαλγεῖν. ὅσσον ἐπαλγῶ τῶν φθιμένων Sup. 58.

'Επαλλάσσειν. πὼς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ Her. 836.

"Επαλξις. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν Or. 1203. τὼς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ἐπάλξεων ἄπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν ἑρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 957.

'Επαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.

'Επαμύνειν. τὰ τάξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.

'Επάν. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκρὸς Her. F. 1364.

'Επανέρχεσθαι. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256.

'Επανήκειν. χαίρων ἐπάνηκε Iph. A. 1628.

'Επανιέναι (ab εἶμι). ῥαΐσας τὸ σῶμα —ἐπάνιθι Epist. II.

'Επάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.

'Επανορθοῦν. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

'Επαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.

'Επαντλεῖν. σοφὸς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Fr. inc. XI. 2.

'Επάνω. κύφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσοιτο Al. 465.

'Επάξιος. τῶδ' ἐπαίνῳ τὸ τράτεμ' ἐπάξιον Tr. 383. θαυμάτων ἐπάξια Bac. 715.

'Επαρᾶσθαι. κἀπαράσασθαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.

'Επαρήγειν. τοῖς μυσαροῖς ὐκ ἐπαρήγομεν El. 1350.

'Επάρκεια. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.

'Επαρκεῖν. μὴ πράσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκέσαι Cy. 300. εἴ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω Or. 801.

'Επαρωγός Hec. 165.

'Επαυλεῖν. δαῖον μέλος ἐπαυλεῖται Her. F. 895.

'Επαύρεσθαι. τῶδ' ἐπαυρέσθαι θέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγὼ Hel. 476.

"Επαφος. τὸν 'Ιοῦς ἔκγονον, "Επαφον Ph. 683.

'Επεγείρειν. φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον Her. F. 1084.

'Επεγκελεύειν. ἐπεγκέλευε Cy. 648.

'Επεγχεῖν. ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.

'Επεί. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεί τοι Med. 677.

'Επείγειν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγου Al. 256. ἐπείγεσθαί με δεῖ ib. 1155. ὡς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις Ion. 1258. μὴ 'πείγου λίαν Her. F. 586. ἐπὶ τῶτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἠπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο Iph. T. 1393.

'Επείδειν. δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προπετῆ —παρθένον Hec. 151. κἀπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. ὃς μή ποτ'—ὤφελον πρὸς σῷ φθιμένους ἐπιδέσθαι Med. 1414.

'Επειδὴ Ph. 921.

'Επειδήπερ Epist. V.

'Επεῖναι. ἀσπίδος τύποις ἐπῆν γίγας Ph. 1137.

'Επειοί. ὃς 'Επειὸς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

'Επειὸς, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

'Επείπερ. ἐπείπερ ἄτῳ—θρασυτομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

'Επείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

'Επεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 498.

'Επεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πλῆθος Hel. 1566.

'Επεισέρχεσθαι. ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπεισελθὼν δόμους ib. 851.

'Επεισπίπτειν. βάλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυσάθμοις ἐπεισπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσοῦσαι Bac. 752.

'Επεισφέρειν. πλείους ἐπεισφέρουσιν Ph. 208. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακὸν Hip. 867.

'Επεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 1267.

"Επειτα. κἄπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μείζω συμφορὰν λάβῃ Med. 43. κἄπειτ' ἔκτας; *et tamen occidisti eos?* ib. 1398.

quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

'Επείτοι Med. 677.

'Επέκεινα. τὐπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῆσδε γῆς Hip. 1199.

'Επεκπίνειν. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

'Επελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' (i. e. ἐπέλασα, *appuli*) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam a πελάζειν esse potest.

'Επελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

'Επεμβαίνειν. κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἐδραίαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

'Επεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἱματηρὰ τόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοὶ ib. 935. δόμους ἐπεμβαλῶ Her. F. 864.

'Επεμβάτης. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

'Επεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac. 1344. τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω An. 736.

'Επερείδειν. σχεδίας λαίφη πρυτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114.

'Επέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρου Er. fr. II. 1.

'Επέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἄνδρας ὃ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγονος Or. 929. πόλλ' ἐπῆλθον Ph. 704. Καδμείων πύλας φύλακάς τ' ἐπῆλθον ib. 706. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ξύμβουλον ὃν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάντεις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σοι πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα Bac. 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, Ἑλλάδος Her. 152. τίνα μῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. μονομάχου ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1310. Βάκτρια τείχη—

ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρας Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὡφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.

Ἔπεσθαι. ἔπου Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἔπου μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἔπου ἅμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε—Ἄρτεμιν Hip. 58. πρός σ' ἕπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἄν σε χρῄζοι ἄγειν, ἕπεσθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ ματῶν ἕπεται ib. 569. ὅπως ἕποι' ἅμ' αὐτῇ ib. 1009. ἕπεσθέ μοι, ἕπεσθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. εἰπόμην ἐγὼ Ph. 1171. ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην Hip. 291. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχητος εἵπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἵπετο ib. 1035. ἕψομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεῖ πανώλεις ἑψόμεσθ' ἑφολκίδες Her. F. 1424.

Ἑπεσθίειν. κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Fr. inc. CXLVII. 1.

Ἐπευφημεῖν. ἐπευφημήσατε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.

Ἐπεύχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπηύξατο τρατὸς Hec. 542. ἐπευξάμην τάδε Sup. 8. φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεύξασθαι χρεὼν Ion. 670. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693.

Ἐπέχειν. ὄχλος πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πώλοις ἐπεῖχε Her. 847. ἄλλῳ ἐπεῖχε τόξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χρησμὸς ἐπέσχον ib. 873. ματὸν νόθοισι σοῖς ἐπίσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχεν Sup. 724. ὧν μ' ἐπέσχες ὦνεκα Iph. A. 861. ὃς ἐπέσχον τροφεῖα ματρὸς Ion. 1492. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. ἐπίσχες Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσχες αὐτῷ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσχες τάφον Hec. 895. ἐπίσχες ὀργὰς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. ὃς ἐφέξετε τόμα; Hec. 1283. ἔπειτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχήσει ib. 692. ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγὼ An. 160.

Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Her. 120.

Ἐπῆλυξ. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 676.

Ἔπηλυς. ἔπηλυς ὢν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπήλυδας Iph. T. 1021. χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναῶ Ion. 419.

Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε τρατὸς Iph. A. 1584.

Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρα χώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 68. κἀπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ τρωτῷ λέχει ib. 313. τἀπί (i. e. τὰ ἐπί) σε σκόπει ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄκρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἔπι ib. 1461. ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλοις ἔσω μελάθροις Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρονα γᾶς Hip. 763. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίας Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἄργῳ δορὸς ib. 794. ἐπὶ βωμῷ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἔπι ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπυδατέον μοι; ib. 902. νεὼς ἔπι Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἔπι ib. 1377. κἀπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. πλατείας ἐσχάρας ἔπι ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' ᾧ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρηπίδων ἔπι Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. ἐπὶ ξυρᾷ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαΐας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἱπποφορβίων ἔπι ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἔπι Me-

leag. fr. VI. 1. κἀπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. κἀπὶ φροντίδων Scy. fr. Π. 4. 2) cum dat. ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. et 495. ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ ib. 647. ἐφ' οἵσπερ ἤγγειλέ μοι ib. 727. ἐπὶ ακηναῖς ib. 733. ἐπ' αἰσχροῖς ib. 822. et An. 1112. ἐπ' ὄσσοις Hec. 916. ἐπὶ πασσάλῳ ib. 920. ἐπὶ χρωτὶ Or. 303. ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς ib. 455. ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ ib. 471. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς ib. 563. ἐπὶ συννοίᾳ ib. 631. ἐπὶ φόνῳ ib. 754. et 1491. κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. ἐπὶ τῷδε ἠγόρευε ib. 896. ἐπὶ σκήπτροις ib. 1058. ἐπὶ δώμασι ib. 1255. et Ph. 1529. ἐπ' ἀξίοισιν Or. 1335. ὅσον γε τὸπ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἐμοὶ ib. 1345. τί τὸπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο; ib. 1453. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. κἀφ' (i. e. καὶ ἐπὶ) ὕβρει ib. 1581. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐφ' οἷσιν ἥκει ib. 466. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς ib. 529. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ib. 537. ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ ib. 538. ἐπ' Ἰνάχῳ ροαῖς ib. 577. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ib. 593. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ib. 767. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοισι ib. 793. Ἰσμηνῷ ἐπὶ χεύμασι ib. 800. ἐπ' ἄκροις ἀρηΐοις τεφάνοισιν ib. 839. ἐπ' ὄμμασιν ib. 957. ἀσπιδηφόροις ἔπι ib. 1103. ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ἐπ' ἀσπίδι ib. 1131. ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις ib. 1136. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι ib. 1201. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς ib. 1221. ἐπ' ἀλλήλοισιν ib. 1253. et ἀλλήλοις ἔπι ib. 1388. ἐπὶ δάκρυσι ib. 1505. ὠκ ἐπ' ὀνείδεσιν, ὠδ' ἐπὶ χάρμασιν ib. 1549. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ ib. 1639. ζῇν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. ἐπὶ θαλίαις, ἐπί τ' εἰλαπίναις ib. 192. sq. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ ib. 435. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ib. 633. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει ib. 694. cf. Al. 374. ἐπὶ Κηφισοῦ ροαῖς Med. 835. κἀπὶ δακρύοις ib. 928. ἐπὶ κρατὶ ib. 1065. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς ib. 1103. sq. ἐπὶ δόμοις ib. 1270. Ἱππολύτῳ ἔπι Hip. 32. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις ib. 235. ἐπὶ ῥητοῖς ib. 459. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε ib. 493. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν ib. 511. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις ib. 536. ἐφ' οἷσι κακύνομαι ib. 686. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ib. 729. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα ib. 855. ἐφ' ᾧτινι τένεις ib. 903. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ ib. 1067. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις ib. 117. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς ib. 131. ἐπὶ κοντῷ ib. 254. ἐπ' ὄσσοισι ib. 270. ἐπὶ κώπῃ ib. 362. ἐπὶ τοῖσδε ib. 376. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ib. 441. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη ib. 457. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ib. 1158. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις An. 235. ἐπ' Ἰλιάσι ib. 301. ἐπὶ μικροῖς ib. 352. ἐπ' ἄχθει τῷδε ib. 396. cf. v. 475. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ib. 822. cf. v. 1095. ἐπ' αἰσχίστοισιν ib. 928. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐπὶ σοὶ ib. 1193. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ ib. 1195. ἐφ' ὅπλοις Sup. 674. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ ib. 1056. ἐπ' ὀφθαλμοῖς Iph. A. 5. ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ib. 29. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις ib. 182. ἐπὶ θάκοις ib. 195. τἀπὶ τοῖσι ib. 435. μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ib. 456. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ ib. 550. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς ib. 551. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι ib. 615. ἐπὶ τέκνοις σέθεν ib. 656. ἐπὶ ταύτῃ καθέσαμεν τύχῃ ib. 719. κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις ib. 744. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. et 1237. ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι ib. 1164. ἐπὶ δακρύοις ib. 1175. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι ib. 1288. ἐπὶ πόθῳ ib. 1303. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. φόνος ἐπὶ φόνῳ Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. ἐπὶ τοῖς, *praeterea*, Iph. T. 202. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου ib. 253. ἐπὶ πήμασι βροτῶν ib. 414. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ροθίῳ ib. 426. ἐπὶ τοῖς παροῦσι ib. 471. κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς ib. 482. ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τῶδε ib. 601. ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν ib. 680. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν ib. 1040. ἐπὶ σχολῇ ib. 1220. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ ib. 1238. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι ib. 1251. ἐπ'

εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. ἐπ' ἐχθροῖς Rh. 84. ἐπὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσαμαι πόνον ib. 157. ἐπ' ἀξίοις πονεῖν ib. 182. ἐφ' οἷσι τέρψῃ ib. 194. τίς ἐπ' αὐτῷ; ib. 540. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν τήσων τινὰ ib. 578. ἐπ' εὐτυχοῦντι τραπῷ ib. 649. κἀπὶ τοῖς κακοῖσι ib. 756. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων ib. 766. ἐπ' ἄλγεσι Tr. 172. ἐπὶ δάκρυσι καὶ γόοισι ib. 315. cf. Hel. 176. παρθένων ἐπὶ λέκτροις Tr. 322. et 324. ἐπὶ πατρὸς ἐμῷ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ ib. 542. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις ib. 568. ἐπὶ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ἐπὶ λαίφεσιν ib. 685. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείᾳ ib. 809. ἐπὶ κάρᾳ ib. 937. τὠπὶ τῶδε ib. 945. κἀπὶ τοῖσδε ib. 1022. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις ib. 1028. ἐπ' εὐάσμασιν Bac. 151. κἀπὶ τάξεσιν ib. 303. ἐφ' ἑστοῖς ib. 514. ἐπὶ βοτρύχοις ib. 756. ἐπὶ σῷ κρατὶ ib. 829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640. ἐπὶ κάρᾳ Bac. 831. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακῶς πράσσουσι δεσπόταις ib. 1031. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι ib. 1037. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 423. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς ib. 481. ἐπὶ δεμνίοις ib. 497. ἐπὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις ib. 599. ἐπὶ πέδῳ Her. 76. ἐφ' οἷσιν ἥκω ib. 136. Ἀλκάθῳ ἐπ' ἐσχάτοις ib. 279. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς ib. 483. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ ib. 781. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς ib. 837. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν Hel. 52. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν ib. 615. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐπ' ἀκταῖς ib. 745. πόντῳ 'πὶ νώτοις ib. 780. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν ib. 844. cf. El. 1030. τύμβῳ 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et τ. 'πὶ νώτοις ib. 990. κακοῖς ἔφ' (i. e. ἐπὶ κακοῖς) ib. 860. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ ib. 992. ἐπὶ τῷ 'μῷ γάμῳ ib. 1103. ἐπὶ τῷ; ib. 1250. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις ib. 1301. κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1508. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228. τἀπὶ τῷδε σιγῶ ib. 256. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις ib. 480. ἐπὶ κερκίσιν ib. 507. ἐπ' ἐξόδοισιν ib. 515. ἐπὶ πυρὶ ib. 708. ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ ib. 924. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφρικότα ib. 978. κἀπὶ καρπῷ χερὸς ib. 1009. ἐφ' ᾗ τετάγμεθα ib. 1040. τοίχοισιν ἔπι ib. 1158. ἐπ' αὐτοφώρῳ ib. 1214. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. ἐπ' ἀνδρίᾳ ib. 475. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας ib. 591. ἐπὶ σοῖς μελάθροις ib. 691. ἐφ' οἷς ὑπέσχητε—θανεῖν ib. 706. ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς ib. 708. cf. v. 940. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ib. 835. ἐπὶ λώβᾳ ib. 881. ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς ib. 892. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ib. 998. ἐπὶ κακοῖσιν ib. 1073. ἐφ' οἷς δακρυβρόοις ib. 1181. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς ib. 1238. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα El. 111. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσταισιν ib. 133. ἐπὶ τεφάνοις ib. 163. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις ib. 176. ἐπὶ χρυσεοστύπῳ κράνει ib. 470. ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. ἐπὶ τύμβῳ ib. 1326. ἐπ' Ἀλφειῷ ῥοαῖς Æol. fr. XXIII. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. ἐπ' οἰκτροῖσιν Antiop. fr. XL. 1. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις Bel. fr. XXV. 4. κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς Dan. fr. V. 1. κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. ἀνέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Pli. fr. III. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ Fr. inc. CXVIII. 1. ἐπὶ τούτῳ ταγείς Fr. inc. CXLII. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. ἐπ' ὄμοις Fr. inc. CLXXII. 1. ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος Epist. III. ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ Epist. IV. ἐπ' ἐκείνοις ib. et ἐπὶ σοὶ. ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν Epist. V. ἐπὶ κακῷ ib. 3) cum accusat. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. τὠπί σ' (i. e. τὸ ἐπὶ σέ) ib. 514. Al. 669. et Rb. 397. κόρης ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα ib. 653. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος ib. 938. ἐπὶ χεῖρα ib. 1059. ἐπὶ τάνδε κοίταν ib. 1082. σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν ib. 1216. ἐφ' ἡμᾶς

ἀθλίως πεπραγύτας Or. 87. ἐφ' ὅ, τι χρέος ib. 150. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. ἐπὶ σὸν φόνον ib. 608. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον ib. 616. ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ ib. 893. ἐπὶ κρᾶτα ib. 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλτιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἷμα ib. 1256. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν ib. 1263. ἐπὶ τύμβον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἕδραν ib. 1441. τὰν Διὸς κύραν ἐπὶ ib. 1494. ἐπὶ Λαΐου πύργους Ph. 226. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ' ἦμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνιβας ib. 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμὴν ἐπ' αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ φρένα ib. 1310. κἀπὶ ποίαν συμφορὰν; ib. 1334. ἐπὶ σκέλος ib. 1409. τίν' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παῖδας σοὺς ib. 1552. μῶσαν ἐπὶ καλλίνικον ὠράνιόν τε ib. 1719. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου κληῖδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν μίαν ib. 355. ἐπ' ᾠδας ib. 1195. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. et An. 1224. ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας πόθον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνην ib. 246. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον ib. 292. ἐπὶ πόντιον κῦμα ib. 735. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. ξένην ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ib. 1125. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν ib. 118. ἐπ' αὐτὴν ib. 522. κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib. 912. ἐπ' αὐτὸ τοῦτο An. 42. et 917. et Bac. 957. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. σταθμὸς ἐπὶ βύτα ib. 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυτολίαν ib. 797. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν Sup. 369. ἐπὶ πολλὰς ib. 1066. σπουδὴν ἐπ' ἄλλην ib. 1198. πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας, φίλους τ' ἐπ' ἄλλους ib. 413. sq. ἐπὶ εὐμήκεις ἠιόνι τύχας ib. 595. ἐπὶ τὴν γαῖαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646. ἐπ' ἀκτὰς ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib. 906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν ib. 1060. ἐπὶ κάρα ib. 1080 et 1512. Ἰλίου πύργους ἔπι ib. 1261. ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ συγγνὰν ib. 1307. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τὐπ' ἔμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμὲ) εὐτυχοῖτε Iph. A. 1557. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. ἐπὶ Παν-θοίδαν Rh. 28. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν Τροίαν ib. 262. κἀπὶ πλεῖστον ib. 946. ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους Tr. 119. νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. πύργων ἐπ' ἄκρας τεφάνας ib. 779. ἐπ' ἄνδρα ib. 865. κυανέαν ἐπὶ ναῦν ib. 1094. ἐπὶ τάλαιναν δύλειον ἀμέραν βίου ib. 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τάν-τιπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει ib. 454. ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος ib. 630. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι ib. 965. κἀπὶ δεῖν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατάσκοπον ib. 978. ἐπὶ τὰ καλὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσι-μον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib. 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τὐφ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. κἀπὶ κινδύνου βάθρα ib. 351. ἐπὶ κῶμον ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφοὺς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπὶ τὸ δυσυχὲς κάλλος ib. 240. Τροίαν ἔπι ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib. 407. ἐπὶ ἐμπύρους ὀρθοστάδας ib. 554. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρου νεανίου ib. 672. ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθεα ib. 1179. ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517. Ἰλίου Φοιβείους ἐπὶ πύργους ib. 1527. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἶκτον Ion. 361. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ib. 688. ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἐχθρὸν ἐπ' ἄν-δρα ib. 1043. θανασίμους ἐπὶ σφα-γὰς ib. 1250. ἐπὶ ταὐτὸ τοῦτο ib. 1318. γηγενεῖς ἔπι ib. 1529. ἑνὸς ἐπ' ἀν-δρὸς σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μέ-λαθρα ib. 920. ἐπὶ δύρυ γιγαντο-φόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. ἐπ' ἀγραύλους πύλας El. 342. ἓν ἐπ' ἦμαρ ib. 425. ἐφ' ἡμέ-

ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμοντίδας ἀκτὰς ib. 441. ἐπὶ τόνδε τέφανον ib. 614. θοίνην ἔπι ib. 641. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ' ἄκρυς ib. 840. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. κἀπὶ τῶτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. ἐπὶ δηλείας Ar. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ' ἀρετὴν Œd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. κἀφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση ib. 2. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I. 4) ἔπι, adverb. sine casu positum, *insuper, præterea*, Or. 206.

Ἐπιβαίνειν. μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει An. 1231. κἀπιβαίνουσιν νεῶν Rh. 93. ὀράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 215. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128. θαυμάτων πέρα—τάδ' ἐπέβα Iph. T. 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας Hel. 381. κἀπιβῶ Σπάρτης ib. 935. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. τεθρίππων ἐπέβα Her. F. 380. τύμβῳ ἐπιβὰς Hec. 111. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. ὃς ἔτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ Hip. 1132.

Ἐπιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλλειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις El. 1221. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν πλόκον ἀνθέων Med. 840.

Ἐπιβατάζειν. κἀπιβατάσας χεροῖν Cy. 378.

Ἐπιβοᾶν. κἀπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, κ. τ. λ. Med. 168.

Ἐπιβουλεύειν. ἐπεβούλευσα Or. 1236.

Ἐπιβρέμειν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε Bac. 151.

Ἐπιβώμιος. πῦρ ἐπιβώμιον An. 1024. et El. 715.

Ἐπιβωμιοτατεῖν Her. 44.

Ἐπεγαμεῖν. ὃς ἐπεγάμει πόσει πόσιν Or. 588. μὴ 'πιγήμῃς μητρυιὰν τέκνοις Al. 306.

Ἐπίγονοι Sup. 1223.

Ἐπίγραμμα. αἰσχρὸν τἀπίγραμμ' ἐν Ἑλλάδι Tr. 1191.

Ἐπιδάκρυον. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284.

Ἐπιδαύρειος. ὅπλισμα τἀπιδαύρειον λαβὼν Sup. 714.

Ἐπιδαυρία. τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδὸν Hip. 1197.

Ἐπιδεικνύναι. ἐπιδεικνὺς, ὅσῳ πλείονα —σεαυτὸν ὤνησας Epist. III. ἔρχεταί σοι κάρα ἐπιδείξων El. 856.

Ἐπίδειξις. θεῶν σόφισμα, κἀπίδειξις Ἑλλάδι Ph. 878. ὡς ἐπίδειξιν ἅσαν Epist. I.

Ἐπιδέμνιος Hec. 927.

Ἐπιδιδόναι. ὅπως ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ Epist. IV. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν Bac. 1126. μόχθῳ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186.

Ἐπιδρομή. Ἰλίῳ ἐπιδρομὰς Iph. A. 1597. Ἀξένῳ ἐπιδρομὰς Hel. 411.

Ἐπιείκεια. γενναιότητι κἀπιεικείᾳ τρόπων Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Ἐπιεικής. πρὸς ἕτερος ἐπιεικεῖς Epist. IV. εἰς ὁντινῶν τῶν ἐπιεικῶν ib. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἠγῶνται δίκης Fr. inc. III. 6.

Ἐπιεικῶς Epist. V.

Ἐπιέναι. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494. ἔπεισε μέλαθρα τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας) ἐπῄει Ph. 1171. πολλαῖς ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ib. 1379. ὁ 'πιὼν (i. e. ὁ ἐπιὼν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπιὼν βίοτος ib. 1659. σκηπτῷ 'πιόντος πολεμίων Rh. 674. ὑπιὼν ξένος Ion. 323. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν Ph. 1631. ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς θεᾷ Med. 352. ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ Al. 310. ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία Iph. A. 651. τἀπιὸν κακὸν Al. 171. et And. fr. XVIII. 2. τἀπιὸν σέλας θεᾷ Rh. 331. τῷ παρόντι τἀπιὸν πιστέμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313.

Ἐπιζαρεῖν. ὡς ἐπεζάρει Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν Ph. 45. οἷα πόντον Θρῄκιον φυσήματα—ἐπεζάρει Rh. 441.

Ἐπιζεῖν. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε Hec. 583. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 987. λέβης' ἐπέζεσεν πυρὶ Cy. 391.

'Επιθοάζειν. τάδε θρηνῶ κἀπιθοάζω Med. 1409.
'Επιθρώσκειν. κἀπιθρώσκοντας νεῶν Rh. 100.
'Επιθύειν. ἐπὶ δ' ἔθυσα (pro ἐπέθυσα δὲ) μητέρα Or. 561.
'Επιθυμεῖν. κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν Al. 879. εἰ μὴ διὰ τοῦτο πολλὰ λαβεῖν —ἐπεθυμήσαμεν Epist. V.
'Επιθυμία. κακῶν λέκτρων ἐπιθυμίαν ἴσχειν An. 1282. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. τῷ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν Epist. V.
'Επιθῶσσειν. ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθωΰξει Iph. T. 1127.
'Επικαλύπτειν. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν Her. F. 642.
'Επικεῖσθαι. κἀπικείμενον κάρα κυνέας Sup. 716. κἀπικείσομαι βαρὺς Rh. 101.
'Επικελεύειν. ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν Bac. 1086. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι El. 1224.
'Επικηρύκευμα. κἀπικηρυκεύμασιν ἐκ ἂν πίθοιο Med. 738.
'Επικινδύνως Scy. fr. I. 1.
'Επίκλημα. ἐπίκλημ' ἐχέσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569.
'Επικλίνειν. τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας Tr. 797.
'Επικλύζειν. ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1327.
'Επικλώθειν. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12.
'Επίκοινος. ἐπίκοινον ἐοῦσαν An. 124.
'Επικομπάζειν. κἀπεκόμπασεν τάδε Her. F. 981.
'Επικόπτεσθαι. κἀπεκοψάμην νεκρὸν Tr. 623.
'Επικυρεῖν. ἐπεκύρησας φίλοις Iph. A. 1453. cf. Rh. 937. κἀπικυρῆσαι χθονὶ Rh. 956.
'Επικύρησις. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικύρησιν κακῶν An. 28.
'Επικυρία. ἦν ἐπικυρία φανῇ τις Hec. 872. ἐπικυρίᾳ τίνι; ib. 878. τίν' ἐπικυρίαν λάβω; Or. 266. ἐπικυρίαι αἵδε τοῖς φίλοις καλαὶ ib. 300.
'Επίκυρος. ἐπίκυρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι Or. 1226. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκυρος An. 510. μικρὸς σύ γ' ἐπίκυρος φίλοις Iph. A. 1241. cf. Bac. 1364. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκυρον Rh. 753. ἐπίκυρος ἐλθὼν Ion. 297. ἐπίκυρος—εἴη χθονὸς ib. 1299. πατρὶ αἱμάτων ἐχθίστων ἐπίκυρος El. 138. σὲ ἔχω μόνην ἐπίκυρον Or. 306. χέρ' ἐπίκυρον κακῶν Iph. A. 1027. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγω' ἐπίκυρον εἶναι Her. 921. ὑπνε θέλγητρον, ἐπίκυρον νόσου Or. 211. ὦ Διὸς κράτος, ἔλθ' ἐπίκυρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300.
'Επικυφίζειν. μόχθ' 'πικυφίζουσαν El. 72.
'Επίκρανον. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 201. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 51.
'Επικρύπτειν. χρὴ' ἐπικρύπτειν φίλοις Sup. 296. κἀπικρύπτεσθαι κακὰ Inus fr. III. 2. τὸ ἐπικρύπτεσθαι (sc. τὰς αὐτῆ τύχας) σοφὸν Œd. fr. XIII. 2.
'Επικτᾶσθαι. θράσει ᾧδεις—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3.
'Επικυρῶν. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν; Or. 860.
'Επικωμάζειν. κἀπεκώμαζον Al. 834.
'Επιλάζυσθαι. κἀπιλάζυμαι τόμα An. 249.
'Επιλάθεσθαι, dor. pro ἡθεσθαι. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων Tr. 602. τὰς τύχας τὰς καλὰς. ἐπελάθοντο Hel. 272.
'Επιλαμβάνεσθαι. μὴ 'πιλαμβάνου Ph. 903.
'Επιλήθεσθαι. κἀπιλήθεται κακῶν Or. 66. σὺ ἐπιλέλησαι Iph. A. 1232. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188.
'Επίλογος. χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι El. 719.
'Επίλογχος. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἔγχος ἐπίλογχον Her. F. 1003.
'Επίλοιπος. ἡ 'πίλοιπος ἄτεως ὁδὸς Ph. 849. τἀπίλοιπα ἐκ ἔχω Or. 1120. τἀπίλοιπα κλύειν Ph. 1218. τὰ 'πίλοιπ' ἄκουσον Tr. 923. λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείου τάφου ib. 1124. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1456.
'Επιμαστίδιον βρέφος Iph. T. 231.
'Επιμελεῖσθαι. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελώμεθα Ph. 559.
'Επιμελής. ἐπιμελές μοι εἰδέναι Epist. IV.
'Επιμένειν. Καστᾰλίας ὕδωρ ἐπιμένει με Ph. 231. τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει τὸν —ἄνακτα Sup. 624. Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα βίᾳ κέλευθον Her. F. 432. τάδε σ' ἐπέμενε πάθεα Ph. 1724.

'Επίμομφος. κἀπίμομφος εἶ φίλοις Rh. 327.
'Επινένειν. σὺ ἐπένευσας τάδε Or. 284. τάδε Ζεὺς ἐπένευσεν Bac. 1347. ᾧ μ' ἐπένευσε Hel. 687.
'Επινοεῖν. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195.
'Επίνοια. τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761.
'Επινωμᾶν. τάδε σώματα νεκρῶν ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας Ph. 1557.
'Επινωτίζειν. κρᾶτ' ἐπινωτίσας Her. F. 362.
'Επίορκος. ἐπιόρκων μέτα El. 1355.
'Επιπαλάσσειν. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι (pro πρ. ξ. αἵμ. σῷ ἐπιπαλάξαι) Iph. T. 880.
'Επιπέμπειν. γένναν, ἄν—Ἅιδης Καδμείοις ἐπιπέμπει Ph. 818.
'Επιπέτεσθαι. πεδία καρποφόρα γᾶς ἐπιπετόμενος Hel. 1502.
'Επιπηδᾶν. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπιπήδων Hip. 1235.
'Επιπίπτειν. ἰχὶ σοὶ μόνᾳ δύσφρονες ἐπέπεσον λύπαι An. 1043.
'Επιπλήττειν. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με Fr. inc. B. 21. 2.
'Επιπνεῖν. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. φρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Ph. 796. cf. v. 801.
'Επίπονος. ἐπίπονον εἰς γόνυς πάθος Sup. 84.
'Επίπροσθε Sup. 514.
'Επίπροσθεν. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι Or. 468. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι ib. 640.
'Επιῤῥεῖν. ὄλβῳ ἐπιῤῥύντος Med. 1229.
'Επιῤῥοή. κακῶν ἐπιῤῥοὰς An. 349. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.
'Επιῤῥοθεῖν. λαοὶ ἐπερῥόθησαν Hec. 553. ἐπερῥόθησαν οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι Or. 899. πάντες ἐπερῥόθησαν Ἀργεῖοι τάδε Ph. 1244.
'Επιῤῥοίβδην, *adverb.* Her. F. 860.
'Επίσαμος, dor. pro ημος. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Phœn. 812.
'Επισείειν. μὴ πίσειέ μοι τὰς αἱματωπὰς —κόρας Or. 255. ἐκῶσαν—ἐπισείσω πόλιν ib. 612. ὅθεν ἐπίσσυτο τάνδε γᾶν ἀρπαγαῖσι Ph. 1072. ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλὸξ Hel. 1178.
'Επίσημα. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. cf. v. 1132.
'Επισημαίνειν. κἀπισημανθήσεται λαὸς Ion. 1593.
'Επίσημος. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν Bac. 965. εἰ μὴ πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι Med. 544. σεμνὴ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς Hip. 103. ἥτις μὴ πίσημος Her. 528. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἐπισήμους συμφορὰς Or. 542. λέχος ἐπίσημον ib. 21. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων ib. 249. ἐπίσημον ὁ φόνος Ion. 983. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 906. ἐπίσημα λέχη El. 936. εἰς τὰ πίσημα ὁ φθόνος πηδᾷ φιλεῖ Bel. fr. X. 2.
'Επισκέπτεσθαι. χρόνῳ τάμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869.
'Επισκήπτειν. πόλει καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω Ph. 781. ἐπισκήπτω τάδε Iph. T. 701. ὧν ἐπισκήπτεις πέρι ib. 1077. πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν Rh. 840. ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους Hec. 840. ὀργαὶ εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. τίς σε—ἀμύνειν ὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 402. μάλιστά μ' ἐκῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. ἐν ταῖσιν αὐταῖς μ' ἐπισκήψω κέδροις σοὶ τάμὰ θεῖναι πλευρὰ Al. 366.
'Επισκοπεῖν. τύχην πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας An. 894. Ἴλιον ἐπισκοπεῖ Iph. T. 1414. νάμαθ' ἕνυδρα—δεργμάτων κόραισι ἐπισκοπῶν Ph. 665. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A. 1579.
'Επίσκοπος. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος Ph. 939.
'Επισπᾶν. ἐπισπάσας κόμης An. 711. et Hel. 115. cf. Tr. 882.
'Επισπατός. ἐξ ἐπισπατῶν βρόχων Hip. 783.
'Επισπεύδειν. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275.
'Επίσσυτος. φήμα φρένας ἐπίσσυτος Hip. 574.
'Επίστασθαι. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται Hec. 1182. φείδω μηδὲν, ὧν ἐπίστασαι Med. 401. cf. v. 407. δίκην ἐπίστασαι ib. 537. τὰ χρὴ' ἐπιστάμεσθα Hip. 380. ἢ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νοσθετεῖν ἐπίσταται ib. 396. ἓν ὐκ ἐπίστασθε ib. 919. ἐπίσταμαι θεοὺς σέβειν, κ. τ. λ. ib. 996. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι ib. 1254. ἐπίστασαι τὸς ἐμὸς

τρόπος Al. 62. ταῦτα πᾶσ' ἐπίσταται πόλις ib. 154. ἐπίσταμαί γε ib. 422. τἀμὰ οὐκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένος ib. 569. ἐπισάμεσθα ταῦτα ib. 806. τἀμφὶ σῶ ὦδ' ἔχοντ' ἐπίστασο An. 431. οὐκ ἐπίστανται φέρειν Sup. 124. ἐπίσταται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλᾶν Iph. A. 920. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπισάμεσθα Iph. T. 491. οὐχ οὗτος πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίσταται ib. 876. γραφῇ ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι Tr. 682. τραπεζεῖν ἐπίστασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς Her. 872. ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται Hel. 324. τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίστασο ib. 650. σώζειν τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλως Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. ἐπίσταμαι μὲν ὦ, φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίσταμαι καὶ πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίσταμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπισάμεσθα Œno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίσταται Fr. inc. CXX. 2. ἐμαυτῷ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι, ἄρχειν θ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. Ἀγαμέμνονος τύχας ἠπισάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίσατο, οἳ ἐξ ἐμοῦ κ. τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίσατο Hel. 14. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίσω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίσατο El. 1028. ἠπισάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν—ἐπισάμενος Epist. V.

Ἐπισατεῖν. ποιμνίων ἐπισατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἐπισάτης. θύματος ἐπισάτης Hec. 223. ταύρων πυρπνόων ἐπισάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπισάτας Or. 1112. ἁρμάτων ἐπισάται Ph. 1154. βώμιοι ἐπισάται Iph. T. 1284. ἐρεμμῶν ἐπισάτας Hel. 1283. et 1429.

Ἐπισείχειν. τὴν ἐπισείχουσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.

Ἐπιστέλλειν. ἐπιστέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπιστέλλουσιν El. 333. εὖ ποιεῖς ἐπιστέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὴ ἐπέστειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47.

Ἐπισενάζειν. κἀπεσέναξεν (i. e. καὶ ἐπεσ.) Iph. T. 283.

Ἐπισένειν. τί λίαν τοῖσδ' ἐπισένεις τέκνοις; Med. 929.

Ἐπισήμη. ἐκ τῆς ἐπισήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3.

Ἐπισήμων. ἐπισήμων εἶ Sup. 843. οὐκ ἐπισήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3.

Ἐπιστολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν Epist. V. λέχους καὶ τέκνων ἐπιστολὰς Hip. 858. τὰς σὰς ὦ μέγων ἐπιστολὰς An. 965. τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς πέμψειε τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς (*mandata*) ib. 1446. ἄγω σε Πενθέως ἐπιστολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκους ἐπιστολὰς Hel. 1665.

Ἐπιστρατεύειν. ἐπεστράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεστρατευσάτην Iph. A. 1154. ὡς ἐπιστρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλῶν αὐτῇ πῆμ' ἐπεστράτευτο Med. 1185. ὃς ἐπιστρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεστρατευμένῳ Ph. 608.

Ἐπιστρέφειν. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα Her. 942. τί Νείλῳ τάσδ' ἐπιστρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη Al. 185. θεῷ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη An. 1031. ὧδ' ἐπεστράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον; Hel. 82. ἃς ἐπεστράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεστράφη πέδον Ion. 352.

Ἐπιστροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον; Med. 666.

Ἐπιστροφή. ὧν ἐπιστροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαὶ Hel. 447.

Ἐπισφάττειν. ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι ἦλθες Hec. 505. πυρᾷ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἷμα μηλείᾳ φόνῳ El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς El. 281.

κἄμ' ἐπισφάξων Her. F. 602. τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν ib. 995.

Ἐπίσχειν. οὐδέν μ' ἐπίσχει γε Iph. T. 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. ἔπισχε El. 758.

Ἐπιτακτός. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 2.

Ἐπιτάσσειν. εἰ 'πιταξόμεσθα δὴ Sup. 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7.

Ἐπιτελής. ὅσα ἐπέστειλας ἴσθι ἐπιτελῆ ὄντα Epist. II.

Ἐπιτήδειος. ἐνδυστυχῆσαι τὸνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις Epist. V. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. φίλαν ἐπιτήδειον Tr. 514. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Ἐπίτηδες Iph. A. 476.

Ἐπιτήδευμα. εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα Epist. V.

Ἐπιτήδευσις. βιότου ἀπρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις Hip. 261.

Ἐπιτιθέναι. οὐχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν Or. 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499. κἀπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. κἀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα Ph. 1448. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 242. ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δὲ) κισσίνους τεφάνους, κ. τ. λ. Bac. 701. κἀπέθη (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν Ion. 1597. ὡς ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χορὸς ὀλούς; An. 1211.

Ἐπιτιμητής. τούτων κολασὴν κἀπιτιμητὴν Sup. 255.

Ἐπίτιμιον. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1086.

Ἐπιτολή. σὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν Ph. 1123.

Ἐπιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτὸς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐπιτυγχάνειν. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους Her. F. 1248.

Ἐπιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα Or. 764. ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191.

Ἐπίφημι. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 130.

Ἐπίφθονος. ἐπίφθονος λόγος Med. 529. ἐπίφθονος οὐκ ἦν πόλει Sup. 893. τοῖς μὲν εἷς' ἐπίφθονοι Hec. 1185. οὐκ ἐπίφθονον τόδε Hip. 497. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πονηρὸν ὑλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχως ἐπίφθονον Rh. 334. οὐδ' αἰσχρὸν οὐδέν, οὐδ' ἐπίφθονον σὲ χρὴ Tr. 728. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἔτι Her. 203.

Ἐπίφρυρος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρυρον δέρῃ Or. 1575.

Ἐπιφύλιος. κἀπιφυλίου χθονὸς Ion. 1577.

Ἐπίχαρμα Her. F. 489.

Ἐπιχειρεῖν. τἀπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. κἀπεχείρησας κακὰ Hip. 707. κἀπιχειρήσω κακοῖς Bac. 190. κἀπιχειρήσεις οὐδέν ib. 817. τὸν ἄλλον τοῦτο συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομίζομεν Epist. I.

Ἐπιχρῆσθαι. κἀπιχρώμεθα χθονὶ Rh. 942.

Ἐπιχώριος. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. σφάγια τἀπιχώρια Iph. T. 280. τἀπιχώρια τύμπανα Bac. 58.

Ἐποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Ἐποικτείρειν. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην Hec. 341. αὐτῷ τάφον ἐποικτείρας El. 545.

Ἐπομνύναι. τίν' ὄν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν; Iph. T. 747. θεὼς ἐπώμοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτῷ βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974.

Ἐπονείδιστος. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις Iph. T. 689. τέκνωμα τὸ ἐπονείδιστον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.

Ἐπονομάζειν. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέθεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.

Ἐπόρειν. ἐπεὶ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν λῃστῶν ἐπῶρσεν Cy. 12.

Ἐπορθοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόους νυχίους ἐπορθοβοάσω El. 142.

Ἔπος. νέον τι σημανῶν ἔπος Hec. 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὦδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε ib. 1523. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος ib. 1540. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκοῦσαι Al. 274. ἔπος τυγνότατον Sup. 1160. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A. 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὁσία

εἶδωμ' ἔπος τόδε Iph. T. 1161. πρίν γ' ἂν εἴποι τἔπος (i. e. τὸ ἔπος) ἑρμηνεὺς τόδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τι κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ὡς οἶδα τἔπος τοῦτο Bac. 1268. πρὸς σῶ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος Ἑρμῆ Hel. 56. σοφῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος ib. 1209. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος ib. 1002. ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. τοῦτο τολμᾷ τἔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν ib. 329. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὁποῖα ὁ λέγων ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med. 675. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τὰ Φοίβου ἠδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T. 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς στέγειν El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1.

Ἐποτοτύζειν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε Ph. 1045.

Ἐπυρίζειν. ὅτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπέρισας An. 611.

Ἔποχος. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214.

Ἑπτά. ἑπτὰ παρθένων τάφοι πέλας Ph. 162. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων ib. 187. ἕπτ' ἄνδρας ib. 744. et 748. ἑπτὰ πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἑπτὰ ib. 981. et 1101. λόχους ἑπτὰ ib. 1100. ἑπτὰ γενναίων τέκνων Sup. 12. ἑπτὰ στρατηγῶν ib. 102. ἑπτὰ ὄχους ib. 131. ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας ib. 588. οἱ θανόντες ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι ib. 636. ἕπτ' ἐφέσασαν δόμοις ib. 755. ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κύρας ἐγεινάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν ib. 1206. ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους Hel. 111. ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν ib. 782. κόρας δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων Phaëth. fr. VIII. 1.

Ἑπτάπορος. ἑπταπόρῳ δρομήματα Πλειάδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἑπτάποροι Πλειάδες Rh. 529.

Ἑπτάπυλος. ἑπταπύλῳ πόλεως Her. F. 782. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79.

Ἑπτάπυργος. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. ἑπτάπυργον ἐς πόλιν ib. 755. cf. Her. F. 28. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1085. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065.

Ἑπτάστολον πύργωμα Sup. 1220.

Ἑπτάστομος. ἀμφ' ἑπταστόμους πύλας Sup. 401. ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. πόλισμ' ἑπτάστομον Bac. 917.

Ἑπτάτονος. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνου λύρας Iph. T. 1129.

Ἑπτάφθογγος. τᾶς ἑπταφθόγγου μέλπων κιθάρας ἑνοπὰν Ion. 881.

Ἐπῳδή. οἷδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν Cy. 642. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι Hip. 478.

Ἐπῳδός. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπῳδὸν Hec. 1272.

Ἐπωμίς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.

Ἐπώνυμος. ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος Ph. 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158. κεἰνου λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594. ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώνυμος σῷ πόλις κεκλήσεται El. 1275. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr. inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου Or. 1007.

Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1350.

Ἐπωφελεῖν. ὠκῶν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια δ' ἐδέν σ' ἐπωφέλησεν Or. 953.

Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τἔνομά με θανεῖν ἐρᾷν τίθησιν Hec. 358. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; ib. 1280. πατρίδος ἐρᾷν Ph. 362. τύχοις, ὅσων ἐρᾷς Med. 688. cf. v. 974. ὃ δὴ λέγουσιν ἄνθρωπος ἐρᾷν Hip. 347. ἐρᾷς ἀνθρώπων τινός; ib. 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρῶσι ib. 359.

πλειόνων ἐρῶσ' ἀεὶ Sup. 239. λέκτρ' ἐρᾷς χρητὰ λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τῶτ' ἔρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τῶδ' ἐρᾷς ib. 530. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ὃ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρᾶν Tr. 727. ἐπεί μη φῆς ἐρᾶν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας Hel. 1055. ἀδυνάτων ἐρᾶν Her. F. 318. τῶν εὐσεβώντων ἐρᾶν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἷος ἡδίων ἐρᾶν ib. 3. μακρᾷ βίᾳ ᾐσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. ὃ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἥρων, amabam, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἔραται ψυχὰ Hip. 174. ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι κ. τ. λ. ib. 219. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; ib. 225. πώλων ἔρασαι ib. 235. ἀμφιτόμοις λόγχας ἔραμαι ib. 1375. κείνων ἔραμαι Al. 869. τὰς ἄγαν ἐρωμένας Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῶς Tr. 1052. ἦπου χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν Med. 700. οἷον ἠράσθης ἔρον Hip. 337. ὡς ποτ' ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὸς ἠράσθη σέθεν ib. 1303. ἐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη Dan. fr. V. 4. τῶδ' ἐρασθῆναι λέχους Med. 491. ἐρασθεὶς ib. 697. ἵππων ἐρασθεὶς Rh. 839.

Ἔρανος. κάλλιστον ἔρανον δὸς Sup. 363. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεὸς ἐποίεις Hel. 395.

Ἐρατής. παίδων ἐρατὴς ἦν Sup. 1088. οὐκ ἔστ' ἐρατὴς, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ Tr. 1051. μέμφῃ τὸν ἐρατήν; Cy. 584. πολέμων ἐρατὰς (dor. pro ἐρατὴς) Her. 378. πολλὰς ἐρατὰς ἔχων Sup. 899.

Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Ἐργάζεσθαι. εἴπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσοῦτον ib. 812. ἃ σὺ κἀγ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασται κακὸν Hec. 264. ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακὰ ib. 1085. σὺ τἄργον εἴργασαι τόδε; ib. 1122. εἴργασται ἐμοὶ ματρῷον αἷμα Or. 284. ὡς οὐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασται τάδε ib. 599. μεγάλα εἴργασται κακὰ Med. 293. et Hel. 109. οὐδὲν εἴργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον; ib. 794. ὅς μ' εἴργασται τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύνοιδα δεῖν' εἰργασμένος Or. 396. cf v. 413. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὡς ἀ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281.

Ἐργατέον Med. 791.

Ἐργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

Ἔργμα. ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἔργμασι Hip. 1107. ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

Ἔργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τἄργον (i. e. τὸ ἔργον) εἴργασαι τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. αἴσχιστον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τἄργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐτὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὸν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον οὐκ ἔτιν' τόδε Ph. 505. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἷον ἔργον ἔτ' ἐργατέον ἡμῖν Med. 791. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τἄργον ib. 1236. ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον ib. 1328. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. κρεῖσσον τἄργον ib. 501. σιωπῆς οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλᾶσα γενναῖον ib. 627. τόδ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ An. 264. σχολῆς τόδ' ἔργον ib. 553. ὁ τῶν πονούντων τἄργον ἡγοῦνται τόδε ib. 696.

οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὦ σεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. ὠκῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες—; ib. 1190. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. τολὴν πρέπουσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τὸργον ib. 218. ἆρ' ἐς' Ὀδυσσέως τὸργον—; ib. 704. ὦ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δῦλος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἱστορεῖν τόδε Her. 666. ὡς ἐς ἔργον ὥπλιται τρατὸς ib. 672. τὸ ἔργον τῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται ib. 980. τὸργον ἦ τῦτο Hel. 798. μητρὸς τόδ' ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργῳ ἔργον ἐξημείβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἴεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τόδ' ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τὸργον ὦ νικᾷ ποτε Alcmen. fr. IX. 3. τὸ συνεχὲς ἔργῳ παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῦ ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τῦ καλῦ ἔργῳ παρασχεῖν χαριτήρια Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργῳ Epist. IV. τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε (sc. ἐμὲ), τοῖς δ' ἔργοισιν ὦ Or. 287. τἄργ' (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. ὠκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλῶς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τὼς κακὼς ib. 1024. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 410. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. μετατροπά σοι τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται ib. 744. ἔργων ὕπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔργοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σὺ ὠκ οἶδ' ὅπως χρὴ μ'—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης; Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ', ἢ λόγον, πύθῃ Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' ὦ ib. 1233. φανερὰ καὶ τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197. μύθοις εἰκότ', ὐδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν ὦ Hel. 293. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. Ἥρας τάδ' ἔργα ib. 714. νεανίας γενῦ ἔργοισι Ion. 1042. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε Her. F. 1139. ἄλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 74. ἥκω ὦ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις ib 893. ἔργα φόνια μυσαρὰ ib. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά Aut. fr. III. 26. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν ὦ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' ὐδαμῦ Fr. inc. LI. 2. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκεῖνος ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.

Ἐρεβόθεν Or. 177.

Ἔρεβος. ὅπω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 526.

Ἐρεθίζειν. κώλοις ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. πνεῦμα ἠρεθισμένον Med. 1119.

Ἐρείδειν. ἴν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. πέλτην ἐρεῖσαι Rh. 487. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε Her. 603. ἔρεισον σκόλοπι El. 898. πρὸς τέρν' ἐρείσας μητρὶ Her. F. 1362. Πολύβυ παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ Œd. fr. III. 1. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα Iph. A. 1123. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. βάκτρῳ ἐρείδω περιφερῆ τίβον χθονὸς Ion. 743.

Ἐρεῖν. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; Hec. 313. τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖς Or. 664. τί ἐρῶ καλόν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. ὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραννεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δή τις ib. 583. et Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; Ph. 1698. ὠκ ἐρῶ κακὸν Med. 889. ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ἐρεῖ Πιτθεῖ συμφορὰς ib. 691. ὦ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὡς κ. τ. λ. Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς ib.

708. ὡς ἐρεῖς τόδε ib. 721. ὡς ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. ὁ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἦν πάρος ὡς ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐρῆσιν—; Sup. 343. ὁ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐρῶμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἦ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ὡς ἐρεῖς σύνθημα; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τίς μ'; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγους) ἐρεῖ ψυχῆς πέρι; ib. 952. ὕδ' ἰσορρόπῳ μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὔνους ὢν' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς ib. 1336. ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' ὡς ἄλλως ἐρεῖς El. 226. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις· ὁ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονείαν τινὰ—ἐρῶσιν Epist. V. εἴ τις γυναῖκας εἶρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἴς τε δάκρυα —εἴρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους Her. F. 1248. σοὶ εἰρῆσθαι χρεὼν Hec. 236. εἴρηται γὰρ ib. 1284. εἴρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἴρηται τόδε Iph. A. 960. τἄλλα εἴρηται μάτην Hec. 118. ὡς ταὐτά γ' ἐκ σῶ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεταί τοι Ion. 760.

Ἐρείκιον. ἐν πέπλων ἐρεικίοις Tr. 1025. δόμων ἐρείκια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρεικίων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείκια Aug. fr. IX. 2.

Ἔρεισμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα ib. 254. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα ib. 1036.

Ἐρείψιμον τέγος Iph. T. 48.

Ἐρεμνός. ᾅδου ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219.

Ἔρεσθαι. κἀμὲ νῦν ἔρου, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἦν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. κἄν τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βούλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρου, τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βούλομαι ἔρεσθαι σῦ κασιγνήτου πέρι El. 548. ἀτῶν τιν' ἠρόμην Or. 872. ἤρου; ib. 1072. εἰδόθ' ἠρόμην ib. 1183. πῶς ὁ χρησθεὶς ἠρόμην θεοῦ; Her. 1038. ὅτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεἶν' ὡς ἠρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. ἤρου τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσεσθαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως Med. 280. εἶτα τἄλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἓν ὡς ἐρήσομαί σε ib. 846. ὧν σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τἀπὶ τῷδ' ἐρήσομαι Tr. 945.

Ἐρέσσειν. πτεροῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138.

Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχουσαν ib. 1548. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἐρετμῶν. μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίστων Med. 4.

Ἔρευνα. ὧδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328.

Ἐρευνᾶν. εἰ χρὴ γενεὰν θήλυν ἐρευνᾶν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾷς φάτιν Hel. 668. εὐθὺς ἐρευνᾷ ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκρὸς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152.

Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323.

Ἐρεχθεῖδαι. Ἐρεχθεῖδαι τὰ παλαιὰν ὄλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθεώδαν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ib. 681. ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ ib. 702. Ἐρεχθείδαις νόμος τίς ἐστιν Ion. 24. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ ib. 1056. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν ib. 1060. εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν Her. F. 1166.

Ἐρεχθεύς. γαῖ' Ἐρεχθέως Hip. 1095. cf. Med. 1384. παῖδ' Ἐρεχθέως Ion. 10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469. 546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220. 1293. 1465. et 1573.

Ἐρεχθίδαι. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο Ph. 859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' ἐρημία Hec. 981. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἄγεσθ' ἐρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 570. εἰς ἐρημίαν ὁδὸν πτήξαντες ib. 753. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων Sup. 1095. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ἐρημία κακὴ Tr. 26. ναούς τε—ἐρημίᾳ δὸς ib. 97. καρατόμος ἐρημία νεανίδων ib. 564. εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν Bac. 222. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν ib. 609. πόθεν ἐρημίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. ἐρημίᾳ ὀρφανὸς δόμος οἰκήσω Ion. 791. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1157. ἐρημίας τυχὼν El. 510. αἱ πόλεις εἶσ' ἄνδρες, ὐκ ἐρημία Phry. fr. IX. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις Bac. 873.

Ἔρημος. ἄλλων ἔρημος ὢν Or. 306. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. ἔρημος παῖς ὑπασπιστῆ σέθεν Ph. 1219. ἔρημος οἶκος Hip. 847. cf. Sup. 1132. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. ἔρημον τάφον Al. 96. ἄτεκνος, ἔρημος An. 1217. ἔρημος ἀθλίᾳ πατρὸς Sup. 1131. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμης δεσπότας Her. 678. φίλων ἔρημοι Her. F. 551. γραῦς ἔρημος Hec. 811. ἔρημος ὅσα Med. 255. φίλων ἔρημος ib. 513. cf. An. 78. et Her. F. 430. ἔρημος τήνδε φενξοῦμαι χθόνα Med. 604. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς ib. 712. ἔρημον ἐσιδὼν αὐλὰν An. 282. μονάδ' ἔρημον ὅσαν ἐναλίᾳ κώπας ib. 855. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph. A. 1314. et Her. 710. ἔρημος πόλις Tr. 598. κόρην ἔρημον Her. 524. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους Al. 928. εὐνὰς ἐρήμους Rh. 574. ὁδοὺς ἐρήμους ἵμεν Bac. 839. Λιβύης ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον Ion. 1494. τέκν' ἔρημα λιπὼν Hec. 1075. εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὐκ ἔρημα δώματα Ph. 282. λέχη ἔρημα An. 307. ἔρημα κλαίω Sup. 775. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' ἔρημα Cy. 22.

Ἐρημοῦν. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τόσθ' ἐρημώσας ἔχε Med. 90. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314. πατρὸς ἐρημωθεῖσα An. 806.

Ἐρητύειν. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἀμίλλης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ξεστῶν Ἑργάμων Ἀπολλωνίων Ἐριννὺν Or. 1390. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. χάρματ' Ἐριννύος ib. 1508. φοινίαν τάλαιναν τ' Ἐριννὺν Med. 1260. σ' Ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων ib. 1389. ἀ πολύτονος Ἐριννὺς Sup. 837. Ἐριννύες Or. 238. μί' ὅσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib. 264. ὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν; ib. 581. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262. πατρὸς ἃ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; ib. 627. ἕνεκεν Ἐριννύων ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299. 931. 941. 963. 970. 1439. et 1456. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. πρὸς Ἐριννύσι Her. F. 1077.

Ἐρινύς. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. ὀρείας ναίουσ' ἐρίπνας El. 210.

Ἔρις. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔριδος ἀρνὸς ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν ἠελίου μετέβαλεν ἅρμα ib. 1001. ἔριν λύουσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος ib. 354. ὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυσ-

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις τρατηλάταις ib. 1471. ἁ ἔρις, ὦκ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἔριδι συγερᾷ An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοιν—ἔριν Μῶσαι φιλῶσι κραίνειν ib. 478. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος—ἔμιμνον ib. 961. Ἥρᾳ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾶς, ἃ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἄγει ἐς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τᾶς καλλονᾶς ib. 1308. Ἀτρέως Θυέστᾳ τ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1149. Μεσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔθετο ib. 255. Θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σᾶ πέρι ἔται ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ἃ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγοις ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὡς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἔρις, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἐριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τᾶ γηγενᾶς Ἐριχθονίδι ib. 21. Ἐριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἐριχθονίδι τᾷ πάλαι μιμήματα ib. 1429.

Ἕρκιος. Ζηνὸς Ἑρκίου Tr. 17. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483.

Ἕρκος. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίας ἕρκος ὦκ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 155.

Ἕρμα τερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἑρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἑρμηνεύειν. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδα—τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἑρμήνευμα. ἑρμήνευμα Νηρῇδος γάμων An. 46. ὃ ποικίλων δεῖ τὰ ῎νδιχ' ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἑρμηνεύς. πρίν γ' ἂν εἴπῃ τὔπος ἑρμηνεὺς τόδε Iph. T. 1302. ἑρμηνεὺς ἐγὼ El. 333. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV.

Ἑρμῆς. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἑρμῇ πίσυνος Sup. 121. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἑρμῆς Rh. 217. λαβών μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἑρμῇ ib. 57. ᾗ μ' ἐγείνατο Ἑρμῆν Ion. 4. Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. κλῆρος Ἑρμῇ Æol. fr. XXII. Ἑρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἑρμιόνη, filia Menelai. ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἑρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἑρμιών, *nom. urbis.* Her. F. 615.

Ἔρνος. ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 199. ὦ Λήδας ἔρνος Iph. A. 116. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. τῆς σῆς ἔρνος νηδύος Bac. 1305. ὄρνυς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. χλοηφόροισιν ἔρνεσι Ph. 656. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. δάφνας ἔρνεα Ion. 920.

Ἐρόεις. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἔρος. οἷον ἠράσθης ἔρον; Hip. 337. διδοῦσ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τῶ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἕρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἕρπει Or. 1012. οἷον ἁ Κύπρις ἕρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς ὅδ' ἕρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. κύκλῳ ἕρπει Æol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἕρπε Med. 333. Iph. T. 699. et 1411. ἕρπε νῦν Or.

793. ἕρπ' ἐς οἴκους Hec. 1019. et An. 434. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403. ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίᾳ ib. 1245. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An. 723. ἕρπε Δελφῶν εἰς Θεόδμητον πόλιν ib. 1264. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. ἕρπ' Ὄλυμπον Tr. 92. ἕρπ' ἀπ' οἴκων Hel. 484. ἕρπετ' εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν Cy. 444. κύκλιος ἑρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. εἶρπ' ἄνανδος Ph. 41. εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715. πρὸς ᾠδὰς εἶρπε Cy. 422. εἰς πρῶραν εἶρπε Hel. 1598. εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953. ἡνίχ' εἶρπον ἐνθάδε El. 621.

Ἑρπετόν. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268.

Ἐρρειν. ἔρρεις Or. 328. et Tr. 173. ἔρροι τᾶς ἡσύχω προνοίας Or. 1407. ἐρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς δόμος ἔρροι Med. 114. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔρρ', αἰσχροποιὲ ib. 1346. ἔρρ' αἰθέριον—φάρος An. 831. σκῆπτρα ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. ὃς χρῆν θανόντας ἔρρειν Sup. 1113. ἔρρει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. ἐξ οἵων κακῶν ἔρρεις ib. 379. ἔρρει τρατιὰ Rh. 747. ᾗ πατρὶς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις Tr. 107. ἔρρει νὺξ αὐτὰ, καὶ δαίμων ib. 204. ὡς ἔρρεις μάτην Hel. 1236. ἡ μὲν ἔρρει συμφοραῖς Ion. 699. ἔρρει παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ κυμάτων ἔρροι Her. F. 651. ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς El. 952. ἔρρω νυν αὐτὸς—Al. 737.

Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως Cy. 521.

Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424.

Ἐρύθημα προσώπου Ph. 1495.

Ἐρυθραὶ, *nom. urbis.* Ὑσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἳ—Bac. 750.

Ἐρύκειν. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691. ὅτοι τὸ δειλὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317.

Ἔρυμα. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται; Ph. 990. ἔρυμα δώμασι Med. 597. ἔρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκύσας πατρίδος ὀλομένας ib. 792. *vid. not.* ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Ἐρυμνός. ἐρυμνῶν δωμάτων Hel. 68.

Ἔρχεσθαι. ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς Hec. 216. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται ib. 380. τίς δ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται Or. 334. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεταί σοι πικρὸν θέαμα ib. 949. ἔλεος δ' ἔρχεται τῶν θανουμένων ὕπερ ib. 966. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων Ph. 937. et An. 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al. 161. οὐκ εἰς αὔριον—ἔρχεται κακὸν ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. ἀγὼν δ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup. 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσων ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ Iph. T. 1139. ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tr. 617. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δεῖν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 225. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην τάδε ib. 1425. ἔρχῃ, εἰ χρεὼν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίστην ναυτολῶν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις ὢν ἐλήλυθας ἑπτάσομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. οὐκ οἶσθ', οἳ κακῶν ἐλήλυθας Med. 1306. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας Hip. 946. ὃ δ' ἐπὶ τὸ κεῖνο βουλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. ᾗ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα Rh. 275. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθα Tr. 905. ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας Bac. 1199. λύπας ἄλις ἔχων ἐλήλυθα Hel. 595. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ ἦλθες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε; ib. 516. ἐλθὲ, ὡς πίῃς—αἷμα ib. 536. ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων ib. 1213. μή τις ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215. ὃ

—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. ἐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι ib. 503. ὧν ἕνεκ' ἦλθον ib. 610. ἦλθ' εἰς Ἴλιον ib. 647. ἅτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δόμοισι τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς κοινὰς λόγους ἔλθωμεν ib. 1099. Φωκέων ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300. ἦλθον εἰς δόμους ib. 1400. ἔναντα ἦλθε ib. 1479. κἄμοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὅ τι φαύλως ἦλθε χθόνα ib. 112. ἐπεὶ πόθεν εἰς τέρψιν ἦλθες ib. 203. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον ib. 367. τρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἥντε' ἦλθομεν πέρι ib. 424. ἀσύνετα ἦλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες —ἐς μάχην; ib. 601. οὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν —ἔλθεῖν ib. 813. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου ib. 886. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν; ib. 936. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; ib. 1087. ἐκ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρου ἔλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι; Med. 174. cf. v. 775. εἰ ἄλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζους ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἦλθε τέκνων ib. 1108. δὸ' ἦλθέ πω σίδηρος Hip. 76. ἦλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω ib. 510. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς ib. 652. ἃ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ ib. 834. ὅταν φρένας ἔλθῃ ib. 1103. ἐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. θάνατός μοι παιὰν ἔλθοι ib. 1373. ὡς μή ποτ' ἔλθεῖν ὤφελ' εἰς τὸν τόμα ib. 1412. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως ib. 1463. προλιπὼν δ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους Al. 123. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακὸν ib. 542. εἶθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῶδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. ἐκ ἦλθες ἐν δέοντι ib. 820. παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν—ἄλγος ib. 930. μή μοι μείζων ἔλθοις ib. 980. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. δὸ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν —φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἔλθεῖν τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἵσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα ib. 822. συμφοραὶ πᾶσι βροτοῖσιν ἦλθον ib. 853. ὅταν ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. πρὶν ἔλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν ib. 696. εἰ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1089. cf. v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος Sup. 1145. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. μήτ'—ἐλπὶς ἄδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. δὸ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων ib. 842. μήτ' εἰς ὀνειδος ἁμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἦλθον διὰ λόγων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῷ; ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. εἰς τᾶνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib. 83. ὅποι μακρὸν ἦλθομεν κώπῃ πόρον ib. 116. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρὸς κακὰ εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. νόστον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ καταθαλωμένης; Tr. 60. ἐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες ib. 901. ἐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ ib. 972. cf. Ion. 374. et El. 918. ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυτυχὴς Tr. 1167. ὃ ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ὅταν ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300. ὑπόταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ib. 381. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας; ib. 1285. ὡς εἰς δεινὸν ἥξομεν κακὸν ib. 1349. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι Her. 297. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων ib. 310. φρόντις τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. ἐλθεῖν ἐγγὺς δορὸς ib. 815. ἐκ ἐβάλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. εἰς τοσοῦτον ἥξομεν βάθος κακῶν ib. 310. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τὼς τρόπως ib. 949. ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ ib. 984. χάριν ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ὡς ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτὲ ib. 389. εἰ γὰρ αἰσίως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ib. 545. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον; ib. 964. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. παρ' οἵαν ἦλθομεν τάθμην βίου; ib. 1514. οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην, λέοντί τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ᾅδου; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib. 740. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τὰς Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκὼν ib. 1002. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων ib. 1390. δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. πρὶν εἰς θεοὺς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς ὅπλ' ἔλθω; ib. 377. ἦν ἔλθῃ πύτις εὐτυχὴς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Dan. 65. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr. XXI. 4. εἰς ὠράνιον πόλον ἦλθε πάλιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ θανάτου τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6. ὑπότε χρυσέας ἔριν ἀρνὸς ἦλυθε Ταντα λίδαις Or. 811. τὰ πανύστατα εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε ib. 1011. Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίους ἦλυθον ὠρανίδαι Ph. 830. ὅτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν δώλειος An. 301. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἦλυθον Iph. A. 186. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον ib. 231. εἰς θόρυβον ἐγὼ ἦλυθον ib. 1349. σοὶ ἦλυθον ἄγγελος Rh. 50. ἦλυθ' ἔχων στρατιὰν ib. 263. εὐνὰς ἦλυθον πρὸς Ἕκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους Tr. 374. ἦλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἦλυθον ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 167. καίριος ἦλυθες ib. 598. ἐλθὼν εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν Hec. 287. Τροίαθεν ἐλθὼν Or. 357. κακῆς γυναικὸς ἐλθόνθ' ὕνεκ' εἰς Τροίας πέδον ib. 521. ἐλθὼν—πειράσομαι ib. 703. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ib. 736. εἰ λέγοιμ' ἀτοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. ἐλθὼν ἐς οἴκους ib. 1220. ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν ib. 1648. ἐλθὼν ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς ib. 1661. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. ἐλθόντα σὺν ὅπλοις ib. 514. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίονος Sup. 562. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1416. ἐπὶ πλεῖστον ἐλθόντα Rh. 947. πυκνὰς εἰς Τροίαν ὁδὸς ἐλθόντα Tr. 236. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. ἐπίκυρος ἐλθὼν ib. 297. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις Her. F. 532. ἐλθὼν ἐς Ἄργος Ar. fr. II. 6. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ἐλθόντ' (i. e. ἐλθόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες Med. 628. φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph. T. 902. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης ib. 748. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. ἐλθοῦσα Hec. 727. ἐλθοῦσα ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. κακῶς ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. κληδὼν εἰς στράτευμ' Ἀχαϊκὸν ἐλθοῦσα Tr. 653. παίδων ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 2. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2.

Ἔρως. κἀμὲ τῶδ' ἔρως ἔχει Ph. 625. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τᾶς ἀπλήστου κοίτας ἔρως ib. 151. ἔρως σ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib. 530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρως τελεσφόρος παίδων ib. 714. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος ib. 39. ὅ τι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν ib. 41. ἐπεί μ' ἔρως

ἔτρωσεν ib. 392. ἔρωτος ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικρὸ ἔρωτος ἠττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. ὡς ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1430. ἔρως τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. χρημάτων ἔρως ib. 178. ταραχὴ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. ὃς τᾶς Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης ib. 586. δεινὸς ἔρως τραπείας ib. 808. ἔρως ἵππων Rh. 859. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον Μαινάδος ὑπέτη ib. 414. ὡκέτ' ἔρως ib. 847. ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τῶδε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πετομένᾳ ἔρωτος ἀθλίων γάμων Hel. 674. ἔρωτι παίδων Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν ejusd. fr. XIII. 1. ἄπιστον ἓς' ἔρως ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1. μ' ἔρως ἔλοι ποτὲ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρως ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε κἀγαθῆς ib. 3. ὡς ἓς' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος Er. fr. VIII. 2. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος Œd. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρως ἄνδρας ὁ μόνος ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. νυθετήμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μισικὸν ἔρως διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρως βίᾳ Fr. inc. LXXXI. 9. παίδευμα ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τῷ σοφίᾳ παρέδρης πέμπειν ἔρωτας ib. 844. ὡχ ὁσίων ἐρώτων Hip. 764. τὼς προπόλας θιάσους ἐρώτων Rh. 362. λωτῷ ἔρωτες Tr. 439. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτας ἀσκῶσα Hel. 1109. ἔρωτας μυρίως τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 2. ὡκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχρὼς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίᾳ Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρως, deus amoris, *Cupido*, Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3.

Ἐρωτᾶν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτᾷν, ἢ κλύειν ἐμῶ θέλεις; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρῄζω τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὑμᾶς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτᾷν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ib. 1045. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότα Iph. A. 1134. ὡκ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. ὃ τῶν' ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾷς ὃ λέγειν ἔχοντά με ib. 659. παρούσας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπις' ἀφίξομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκοῦσαι (sc. χρεὼν) τοὺς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. ὡκ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθόν σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα Ba. 554. ἀπέστην τῶν' ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. ὃ πώποτ' ἠρώτησα Phœn. fr. IX. 8. εἰφ', ἃ ἂν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεὶς Med. 501.

Ἐς, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνὰν ib. 927. ἐς οἴκους ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατρῷον ἐς οἶκον Hec. 952. ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πάτραν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίους ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. ἐκῶλιον ἐς ποιαν Or. 747. ἐς αἷμα πόντε ib.

992. ἐς φρυρὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργείους ib. 1610. λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. ἐς ταὐτὸν ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας ib. 361. ἐς ἀλκὴν ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἁμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγους ib. 778. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1017. ἐς ὕδας ib. 1157. ἐς Ἄργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Ier. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίου ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὕψιν τὰν ἀμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου ib. 1039. ἐς ὑμᾶς ib. 1077. ἐς ἅΐδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἅλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων Hip. 25. ἐς τρὶς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοιαν Hip. 1027. πρῶπτον ἐς ᾅδην τείχω ib. 1366. ἐς τόδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκύων ἐς αὐλὰν ib. 261. ἐς δόμους ib. 544. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτου δόμους ib. 751. ἐς τήνδ' ἑστίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθὼ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλὸς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραιβάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργείαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίας μυχὸς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὐλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα δώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπους ib. 799 ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961. ἐς τίνα; sc. θόρυβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσγανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργείαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἀγνὸν Φοίβου πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς ὄλυμπον ib. 1269. ὡς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὔριον ib. 600. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐῦδρου πατρὸς δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργείων στρατὸν ib. 342. ἐς ᾅδου ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κύπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἕλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἅλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου γνώμην ib. 347. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἥβην ὡραίων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτέως ib. 46. ἐς Ἴλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀστέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς οὐρανὸν ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. πελαγίους ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερὸς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφους Φοίβου Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ὃς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλὰς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρους ἐς αὐχένας ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾅδου Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὄρφναν Her. F. 352. ἐσπέριον ἐς αὐ-

λὰν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν ib. 427. ἐς ὠρανὸν ib. 498. ἐς φάος μολὼν ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίου ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολὴν ib. 869. ἐς Οὔλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινδεὶς ἐς ὕδας ib. 956. ἐς τίνα τεναγμὸν, ἢ γόον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὁρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκίων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmæon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς ὀρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἕς τε, *usque dum, donec.* ἕς τ' ἂν ἐκὲημος χθονὸς Hip. 659. ἕς τ' ἂν αἰὼν ὁὐμὸς ἀντέχῃ Al. 338. ἕς τ' ἂν—ἔλθω An. 1267. ἕς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 623.

Ἐσαιεὶ Or. 828.

Ἐσακοντίζειν. αἵματος ἀπορῥοαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον Hel. 1604.

Ἐσαῦθις Sup. 551.

Ἐσαύριον Rh. 96.

Ἐσείδειν. ὄψιν, ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σὲ Hec. 705. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὡς ἐσείδε κόσμον Med. 1156. ἥτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὡς ἐσεῖδες ματὸν ib. 630. πικρὰς ἐσείδες γάμους Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὡς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγὰς τείχεσιν—κόρην Iph. A. 1547. ὡς ἐσείδομεν πρῦργα πεσόντα Iph. T. 308. ὡς ἐσείδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὡς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῦρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεων ἐσείδον, ὡς φαῦλ' ἐτὶ Hel. 751. ὃν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πῶ ποτε θείαν Ἑλένᾳ ψυχὰν—ἐσίδω; Hec. 88. ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένους Med. 163. μὴ 'σίδῃ νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. ματρὸς ματὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὦ τυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734. χρονίαν σ' ἐσιδὼν El. 1308. ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἐσέρχεσθαι. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα Cy. 381. ἄκαε, ὧν μ' ἐσῆλθεν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκοις ἐσελθόντα Er. fr. II. 13.

Ἔσθημα. βαρβάροις ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἐσθής. ἐκ δ' ἑλοῦσα κερίνων δόμων ἐσθῆτα Al. 159. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας ἐσθῆτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον ib. 1313. χρειοῖ ἐσθῆτος Her. F. 52. ἕτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες Hel. 428. 2) inde particip. ἠσθημένος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἐσθίειν. τὸν τυρὸν ἤσθιον Cy. 232.

Ἐσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλὸς, ἐσθλὸς ib. 597. ἐσθλῷ ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλῷ πατρὸς Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλῷ παῖδα An. 873. τοιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλὸς ὤν Iph. A. 625. ὁ γάμος ὢκ ἐσθλὸς ὢν Iph. T. 819. ἐσθλὸς ἐσθλῷ παῖ Rh. 388. ὦ μῆτερ ἐσθλῷ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλὸς Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν ib. 977. ἐσθλῷ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ὄντα ib. 1319. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῷ Æg. fr. VI. ὄλλον ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλὸς Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλῷ καὶ φίλῳ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφῳ τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχῷ δείκνυσι γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. ὅταν αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλὼς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φὺς ib. 326. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ὅσα Ion. 620. ἐσθλὰς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. cf. Antiop. fr. XVIII. 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔγγονον Meleag. fr. X. 3. ὅτ' ὐδὲν ἄεθλον ὅτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Sis. fr. I. 3. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ἐσθλῶν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. ἄρχεσθαι χρεὼν κακὸς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 2. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. μετὰ—ἐσθλῶν τῶν φίλων Fr. inc. CLII. 7. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. ἐσθλῆς γυναικὸς Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι Al. 1158. φήμας ἐσθλὰς Hel. 1298. δίδαξιν ἐσθλὴ Hec. 601. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ Iph. A. 560. τόδ' ἐσθλὸν πατρὸς Tr. 739. κακῷ ἐσθλὸν ὐ συμμίγνυται Ion. 1017. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. ἐσθλόν τι μηνύσειας El. 620. ἐν κήδει ὢν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 3. πεφύκαμεν εἰς ἐσθλ' ἀμηχανώτατα Med. 408. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. ξύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ Sup. 1176. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. ἀκύσεται ἐσθλὰ Her. 999. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. ὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. ὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κειμήλι' ἐσθλὰ Er. fr. II. 4. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2.

Ἔσειναι (ab εἶμι). τίνος ξένων δόμους ἔσειμι; Hip. 1067. μ' ἐσῇει δεῖμα Or. 1668. ἐμοὶ ἄλγος ὐ μικρὸν ἐσῇει φρένα Iph. A. 1580. εἰς θαῦμ' ἐσῇει Dan. 36.

Ἔσμός. γάλακτος ἐσμὸς εἶχον Bac. 709.

Ἔσοδος. ἐσόδους Φοίβου Ion. 104.

Ἐσυμεῖν. εἰ παρ' εὐγενῆς μητρὸς—ἐσῴκισ' οἶκος Ion. 841.

Ἐσόπτεσθαι. μ' ἐσόψει πρὸς ἀναρπασὰν σᾶς Hec. 206. ὅθεν σε βυθυτῶν ἐσόψεται El. 635.

Ἐσορᾶν. ἐσορῶ μελέτῃ κατατρυχομένους Med. 1099. ὅτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ Sup. 54. τὸν ἐμὸν πότμον ὐκ ἐσορᾶτε; ib. 808. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Καπανέως ib. 980. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν τὸ δέον Iph. A. 565. ἐσορᾷς τάδε; Bac. 550. ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ δεινὰ Hel. 1154. ἐσορῶ τόσδε, κ. τ. λ. Her. F. 442. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει ib. 811.

Ἑσπέρα. ἡ πρὸς ἑσπέραν φέρει Or. 1260. ὐχ ἑσπέρας φασὶ Fr. inc. CXCI. 1.

Ἑσπερίδες. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν Hip. 742.

Ἑσπέριος. ἀστέρας ἑσπερίους Ion. 798. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395.

Ἕσπερος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον Or. 1002. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. τὰ ἕσπερα νῶτα El. 731.

Ἕσπεσθαι, i. q. ἕπεσθαι. ἔκκριτοι νεανίαι—ἕσποντο Hec. 527. σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην Med. 1143. ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. τί φρονοῦσα—ἅμ' ἑσπόμην; Tr. 946.

Ἐσσαιεὶ, pro εἰσαεί. χάριν τὰν ἐσσαιεὶ Sup. 374.

Ἐσσύεσθαι. ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν Hec. 1082.

Ἑστία. πατρῴα ἑστία Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. ὅτῳ δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν ib. 1216. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν Or. 359. ἕδραν παλαιᾶς ἑστίας ib. 1442. μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς Med. 397. τυράννων ἑστίαν ἠκισμένη ib. 1130. σᾶσα πρόσθεν ἑστίας Al. 160. πρὸς ἄλλην ἑστίαν ib. 541. cf. v. 548. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς ib. 592. τῶδ' ὅπῳ ξένου κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην ib. 753. πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται ib. 1010. Πριάμου τύραννον ἑστίαν An. 3. δώμαθ' ἑστίας λιπὼν ib. 594. Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς Rh. 288. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν ib. 718. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. Πηλέως ἐφ' ἑστίαν ib. 1138. τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν Hel.

239. μεσόμφαλος ἑστία Ion. 462. πρόπυλα ἑστίας ἐμῆς Her. F. 523. cf. v. 554. πρόσειπε ἑστίαν ib. 599. πρὸς ἀγνοῖς ἑστίας βάθροις ib. 715. πόρὶ θῆσσαν ἑστίαν El. 205. ἑστίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλῶσιν Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ Κυκλωπίδες ἑστίαι Iph. T. 844. πολλῶν κἄλλων ἑστίας ἀφιγμένων Her. 145.

Ἑστίαμα. τὰ Ταντάλῳ θεοῖσιν ἑστιάματα Iph. T. 387.

Ἑστιᾶν. ἐν δόμοισιν ἑστιῶ ξένον Al. 768. ἑστιᾷ γάμους Her. F. 483. ἑστιᾷ λαμπρότερον Epist. V.

Ἑστιᾶσθαι. δῶμα ἑστιᾶται Ion. 1464.

Ἑστιοῦχος. ἑστιοῦχον αὐλὰν An. 282. Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἑσύτερον Iph. A. 720.

Ἐσφέρειν.—λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι Hel. 670.

Ἑσχάρα. βωμῶ δεξίμηλον ἑσχάραν An. 1139. Πυθικὴν πρὸς ἑσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199. βροτείαν ἑσχάραν Rh. 928. πλατείας ἑσχάρας ἔπι Cy. 383. ἐπ' ἑσχάραν Διὸς Her. 122. ἀπ' ἑσχάρας ib. 128. Ζηνὸς ἑσχάραν λιπὼν ib. 342. πάροιθεν ἑσχάρας Διὸς Her. F. 922. ἀμφὶ ἑσχάρας El. 801. βώμιοι ἑσχάραι Ph. 281. Λοξίᾳ ἐπ' ἑσχάρας ib. 291. Θεῶν ἐπ' ἑσχάραις Al. 117. ἑσχάραις ἐφέταμεν An. 1103. πρὸς ἁγναῖς ἑσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. σεμναῖσι Δηοῦς ἑσχάραις ib. 290. δαιμόνων ἐπ' ἑσχάραις Plis. fr. III.

Ἔσχατος. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα Or. 1222. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 540. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὅροισι Iph. T. 1450. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI. πλάταισιν ἐσχάταισι Iph. A. 292. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὄσχατον Or. 447. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 373. κακῶν εἰς τὄσχατον πεσόντες Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. τὸ ἔσχατον τοῦτο Hel. 294. τὸ ἔσχατον τοῦτο θαυμαστὸν Peliad. fr. V. 1. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27. Ἀλκάθῳ ἐπ' ἐσχάτοις Her. 279.

Ἔσω. ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἔσω δόμων ib. 1038. Or. 1524. Ph. 308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. ἔστιν ἔσω ib. 60. δωμάτων ἔσω ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. πυλῶν ἔσω Or. 864. et Rh. 603. λόγους πέμψασ' ἔσω Or. 1221. ἔσω τείχοντες ib. 1222. et Iph. T. 470. ἔσω μολόντες Or. 1408. Cy. 627. et Her. F. 333. δόμων ἔσω Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. τειχέων ἔσω Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. δικτύων ἔσω Ph. 270. ἐπ' ἀμφιπύλοις ἔσω μελάθρου Med. 134. ὁρμᾶ ἔσω Hip. 2. γνώμης ἔσω ib. 510. ἔτειχον ἔσω Al. 919. πέμπουσί μ' ἔσω ib. 927. πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἔσω πέτρας Cy. 194. ἀρκύων μολεῖν ἔσω ib. 195. ἄντρων ἔσω ib. 374. ἔσω βλεφάρων ib. 483. ἔσω πέπλων Hel. 250. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω ib. 361. ἔσω πάρειμι ib. 458. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. πνευμόνων ἔσω ib. 767. ματέρος ἔσω δέρας El. 1223.

Ἔσωθε Her. 42.

Ἔσωθεν. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567. ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Iph. T. 41. Συμπληγάδων ἔσωθεν ib. 1389. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Ἑταίρα. χλιδανῆς ἑταίρας βύτρυχον Cy. 498.

Ἑταιρία. τί ζῇν σῆς ἑταιρίας ἄτερ; Or. 1072. ἑταιρίαν σέβων ib. 1079.

Ἑταῖρος. ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν Al. 779. κτᾶσθ' ἑταίρους Or. 802. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλος ἑταίρους Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο Hel. 605. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις Epist. V.

Ἔτειος. ἔτειον δασμὸν φέρειν Rh. 435.

Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλεες Ph. 532. et 705.

Ἐτέοκλος, *nom. propr. viri*, Sup. 872. et 1037.

Ἕτερος. τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον Or. 346. ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πτανεῖ ib. 1537. τοῦνδ' ἕλῳ ἕνοῦν πότμον

τὸν ἕτερον Ph. 959? εὐγενετᾶν ἕτερος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—οἰκήσομεν Iph. A. 1506. sq. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὅλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 903. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ὃκ ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ἐξ ἑτέρων μύθων Med. 654. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει Al. 896. πολλὰς ἕτλην χἀτέρους ἄλλους πόνους Sup. 573. ἕτεροι σῶ πλέον ὠ μέλονται Her. 354. ὠ δόμων γ' ἑτέρους ἄρχοντας—ἀνέχοιτ' ἂν Ion. 1069. τηρεῖν ἑτέρους Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς τε, κ. τ. λ. Epist. IV. πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν Her. 363. τίνα ἑτέραν μόλω πόλιν; El. 1194. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένας Ph. 838. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. ἑτέρῳ λέχει An. 489. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ—ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 2. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα Or. 977. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἢ ἕτερα φράσω; Fr. inc. CXCVII.

Ἔτης. φωτὶ ὠκ ἔτῃ πρέπων fr. inc. CCXX.

Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.

Ἐτήτυμος. ὠ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον τόμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ion. 1488. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Dan. 60.

Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἀνδρ' ὄντα Her. 997.

Ἔτι. κἄτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἢ λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ποῖ τις ὢν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597. πιθανὸς ἔτ' αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ τινι ib. 904. τί ἔτ' αἰδοῦμαι; ib. 1048. ἀνὴρ ὅδ' ὠκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic porro.

Ἑτοιμάζειν. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. ἑτοίμαζε, scil. βουλὴν Her. 473. δάκρυα ἑτοιμάζουσι Sup. 454. σφάγια ἡτοιμασμένα Her. 400.

Ἕτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph. 487. θνήσκειν ἕτοιμος Ph. 976. ἕτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ Med. 612. κόσμος γ' ἕτοιμος Al. 147. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἥκω ἕτοιμος Bac. 180. ἕτοιμός εἰμι—λόγῳ θανεῖν Hel. 1058. ἕτοιμοι El. 796. γάμους ἑτοίμους Hel. 1402. αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. τὸ ἕτοιμόν ἐστιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἕτοιμον ἦ Her. F. 86. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδου τάδε ib. 453. τάδ' ἕτοιμα Al. 256. ἕτοιμ', ἃ βούλει, τὰ 'π' ἐμοῦ Tr. 74. ἕτοιμά σοι ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ Cy. 356. cf. v. 395.

Ἔτος. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους Hel. 111. δέκα διελθούσας ἔτη ib. 113. vid. etiam v. 782.

Ἔτυμος. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἅδε μοι Hel. 357. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818.

Ἐτύμως Or. 1357.

Εὖ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε Hec. 57. δρᾷς οὐδὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v. etiam δρᾶν. εὖ πράξειν ib. 283. Plura vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib. 300. v. etiam λέγειν. εὖ σάχυν φέρει ib. 593. τοῦτο ἦν τις εὖ μάθοι ib. 601. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμένα ἐστὶν ib. 731. γένοιτο δ' εὖ πως ib. 902. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἄκουσον, ὡς εὖ ib. 1137. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν· εὖ δὲ τἀ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν ib. 1291. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura hujus dictionis exempla vid. in φρονεῖν. εὖ γ' εἶπας Or. 386. et sæpius ὡς ὠκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασται τάδε ib. 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας ib. 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. εὖ πως τρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι ib. 1133. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆσο ib. 1475. εὖ ἔσαι Med. 89. εὖ ἐποίησας μολὼν ib. 472. εὖ τόσδ' ἐκόσμησας λόγῳ ib. 576. γλώσσῃ αὐχῶν τάδικ' εὖ περιστελεῖν ib. 582. εὖ τόδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι βουλεύσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι Med. 926.

καταθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιτελεῖν ib. 1034. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. εὖ πως τὴν νόσον κατατρέφω ib. 477. εὖ οἰκουμένας πόλεις ib. 486. σύ γ' εὖ με νουθέτει ib. 724. εὖ σοι γένοιτο Al. 630. ὀθνείῳ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ ib. 813. Plura v. in πάσχειν. εὖ δοίης ib. 1007. ὃς ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. θεοί σοι δοῖεν εὖ An. 751. εὖ μ' ὑπηγάγω ib. 907. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας ib. 951. ὅστις εὖ βουλεύεται ib. 1281. εὖ νόστον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ ib. 778. παῖδας εὖ παιδεύετε ib. 917. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτὸς Iph. A. 66. γνοὺς πρόσθεν ὡς εὖ ib. 388. θεῷ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. τὸ σὸν εὖ πέρα δίκης ἔσαι ib. 396. εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη ib. 990. ὡς εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. κἀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ὕτω γίγνεται ib. 580. τὸ σαυτῷ θέμενος εὖ ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. εὖ σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν ib. 216. ὅταν πολίταις εὖ ταθῶσι δαίμονες ib. 317. εὖ παραινεῖς ib. 339. εὖ εἴη τυχεῖν ib. 594. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον Tr. 335. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη ib. 732. εὖ τὼτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475. ταῦτ' ὢν παρωχέτευσας εὖ ib. 479. εὖ κατατῆσαι τάδε ib. 801. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον; ib. 213. μάτην γε τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ib. 236. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 694. τὸν εὖ δεῖπνοῦντα ib. 1049. εὖ τόδ' αἰσθάνῃ ib. 1312. εὖ τεθραμμένη El. 65. εὖ ὁρατέον ib. 262. τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ ib. 386. εὖ μεμαντεῦσθαι ib. 981. ἃ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ ib. 1068. τὰ εὖ πίπτοντα ib. 1100. μεγάλα βουλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. εὖ φέρειν συμφορὰς Alcmen. fr. X. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Antiop. fr. XII. 1. 2. εὖ βίον κεκτημένος ejusd. fr. XXIX. 1. μηδὲν' εὖ ποιεῖν βροτῶν ejusd. fr. XL. 3. ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. εὖ ζῆν Aut. fr. III. 3. παλαίσας εὖ ib. 16. τῷ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. ὠρανὸν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. etc.

Εὐάγγελος. μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε Med. 975. ἐξ εὐαγγέλου φήμης Ph. 1223. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου Med. 1010.

Εὐαγής. πύργον εὐαγῆ Sup. 652. χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ Bac. 661.

Εὐάγκαλος. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1.

Εὐάδνη, uxor Capanei, Sup. 985.

Εὐάζειν. εὐάζω μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. ὃς εὐάζει βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 493. τὸν βάκχιον εὐαζομένα θεὸν Bac. 67.

Εὐαής. εὐαεῖς ἀνέμων πνοαὶ Hel. 1520.

Εὐαίων. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Εὐάλιος. ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίου Hip. 129. εὐάλιον πῦρ Iph. T. 1139.

Εὐαμερία, dor. pro εὐημ. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197.

Εὐᾶν, *partic. lætæ exclamationis*, Tr. 326.

Εὐανδρία. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 913. ὡς ἓν' ἀκριβὲς ἓδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1.

Εὔανδρος. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229.

Εὐανορία. εὐανορίᾳ θεῶν Her. F. 407.

Εὐάρμοστος. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.

Εὔασμα. εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε ib. 151.

Εὐάχητος, dor. pro εὐήχ. εὐάχητον—ἐπὶ πόντον Hip. 1272. ὕμνος εὐαχήτης Ion. 884.

Εὔβοια. πρὸς τὰν καλπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. ἀπ' Εὐβοίας μολὼν Her. F. 32.

Εὐβοῖς. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπόσαι El. 442.

Εὔβοτος. βασὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Εὐβουλία. τὸ νικᾶν ἐπὶ πᾶν εὐβουλίᾳ Ph. 728. φρενῶν εὐβουλίᾳ ib. 753. et Sup. 1062. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. μετετίθην εὐβουλίᾳ Iph. A. 388.

Εὔβουλος ἀνὴρ Rh. 105.
Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792.
Εὐγάθητος. θῦμ' ὠκ εὐγάθητον Iph. T. 212.
Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τὄνομα Hec. 381. μέγα ἡ 'γγένειά σου Or. 782. εὐγένεια οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. οὐδ' ἡ 'γγένειά σ' ῆρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τῶ πατρὸς σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ 'γγένει' ἀπόλλυται El. 38. πλῶτον, ἡ 'γγένειαν, εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρεῖσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Æg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μή μοι λέγε Æol. fr. XIII. 1. οὐδὲν ἠὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ὠκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. οὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνῶσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.
Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς ὁ σπάνις εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν 'Ερεχθειδᾶν Ion. 1060.
Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενῶς γήμας Or. 1676. πένης οὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατρὸς εὐγενῶς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενῆ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. τὸν εὐγενῆ πεντήκοντα Νηρηΐδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' 'Ελλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενῶς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενῆ δόμον ib. 1540. ὀὐμὸς εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενῶς πατρὸς ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενῶς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. εὐγενὴς ἀνὴρ τρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίσταμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. πατρὸς εὐγενῶς ἄπο Tem. fr. XIII. 1. τὰς εὐγενεῖς δ' τυγῶσι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἤθεσιν τὰς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενῶς ῥίζης Iph. T. 609. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενῆ δέρην ib. 135. εὐγενῆ παρηΐδα Ion. 242. παρ' εὐγενῶς μητρὸς ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ὠκ ἂν προδοίην Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦ—Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἥκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενές τι Hel. 308. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τῶτο τό τ' εὐγενὲς —δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενῆ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antiop. fr. XVIII. 2. ὅθ' αὐ λόγος σοὶ τῶ πρὶν εὐγενέστερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεστέρως Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέστατον Ion. 1562. τῶν εὐγενεστάτων ἐν Πέλλῃ Epist. I. εὐγενεστάτης γνώμης Hel. 1702.
Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς Tr. 722. κατθανούμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.
Εὔγλωσσος. ἧσσον εὐγλώσσου φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.
Εὐγνωμόνως Phry. fr. V. 7.
Εὔγνωστος. τὰ πρὶν ὠκ εὔγνωστα συμβαλῶσ' ἔχω Or. 1394.
Εὔγομφος. εὐγόμφους πύλας Iph. T. 1286.
Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τᾶτο ὰκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοίην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πόλλ' εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—Θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγωσ' εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Διὸς ὰκ εὐδαιμονεῖ τέκεα Hel. 222. ὡς—μένων εὐδαιμονῆς Hel. 1456. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. ἤ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὖθις ὰκ εὐδαιμονεῖ Antiop. fr. XXV. 3. ὃδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. ὰκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ὰκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονοῦντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα τρέφει Θεὸς Meleag. fr. XVI. ὰκ ἔστιν ὃδεὶ διὰ τέλους εὐδαιμονῶν Sup. 270. εὐδαιμονήσει ὀχ ἓν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἵν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς Hip. 751. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσθε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλούσας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζειν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφυ Or. 1606. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίος Med. 598. θνητῶν ὃδεὶς ἔτιν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἄνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν ὃδεὶς εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ib. 1224. βίον ἔχωσ' εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βιοτὰν ἀγιτεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον ὰκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον ὰκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλὰς ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλῆσαι βίου Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς ὰκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. ὃ γὰρ, ὃν γ' ἐγῷδα, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 509. μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδεύσει τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. 1. 3. Τροίαν εἶλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιᾶς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως ὃ μέσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. Ἀραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὄψιν ὰκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοισθ' εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἄζηλα, κὰκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. πεδί' ἔχωσ' εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὕδειν. ὅποθ' εὕδει λυπρά σε κηρύγματα Hec. 662. εὕδειν νιν ἔδοξα Or. 169. ὅπως κακὸν τόδ' εὕδει Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὕδειν Iph. T. 46. τρατὸν εὕδειν ἰῶμεν Rh. 124. εὕδει ὕπνον ὰκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὕδει; ναὶ, εὕδει ὕπνον ὀλόμενον ib. 1061. ὀχ εὕδει σαφῶς El. 617. εὕδωσ' ἐν ἀτρώτῳ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὕδομεν πεδοτιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὕδομεν ib. 769. εὕδον ἀπελθὼν εἰς κοίτην ib. 779. εὕδον πᾶσαι Bac. 682. εὕδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὕδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν Ἀγ. φόνον El. 41. εὕδουσα Ἰνὼς συμφορὰ Inus fr. 1. 1.

Εὔδειπνος. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 200.
Εὔδενδρος. χάρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.
Εὐδία An. 1146.
Εὐδοκιμεῖν. ἐφ' οἷς εὐδοκιμῶντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. κἂν γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Œd. fr. II. 3.
Εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἶνις An. 799. εὐδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 2. εὐδόκιμον ἔχει θανάτῳ μέρος Her. 621. ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων Sup. 1130.
Εὐδοξεῖν. τίς ἄλλος εὐδοξεῖ στρατῷ; Rh. 496.
Εὐδοξία. ὡς ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, ὥτ' εὐδοξία Hec. 956. ὡς εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὐδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὐδοξία Rh. 760. τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
Εὔδοξος. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρεμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
Εὔδροσος. εὔδροσοι παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1517.
Εὐειδής. εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾶν Hel. 1556. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172.
Εὐεξία. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1.
Εὐεργεσία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.
Εὐεργετεῖν. ἄκοντας φίλους μὴ καλῶς εὐεργετεῖν Hip. 694. βούλομαί σ' εὐεργετεῖν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κεῖνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς ib. 1424. φίλον θεραπείαισιν ἀνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σε Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. οὐκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σε Hel. 1314.
Εὐεργέτης, et dor. ας. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βροτοῖσι Her. F. 1252. ἃ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἐμοῖς ἔσῃ Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἢ τὰς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
Εὐεργέτις. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτις Iph. A. 1447.
Εὐερνής. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.
Εὔζωρος. εὔζωρον μέθυ Al. 760.
Εὐήθης. εὐηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 753. σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα An. 626.
Εὐηθία. ἀνωφελὴς εὐηθίᾳ κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ Hip. 639.
Εὐήλιος. εὐηλίοισι αἰθέρος πνοαῖς Ph. 679.
Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμους An. 750. πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2.
Εὐήρετμος. εὐηρέτμους ναῦς Ion. 1160.
Εὐήρης. νεὼς πίτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.
Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν El. 526.
Εὐθέως Æol. fr. III. 1.
Εὔθηλος. εὔθηλον πόριν Bac. 736. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579.
Εὔθηρος Bac. 1251.
Εὔθριγκος. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70.
Εὐθύ, *adverb.* τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
Εὐθυδήμων Antiop. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
Εὐθυμεῖν. πῖνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
Εὐθυντηρία. δι' εὐθυντηρίας Iph. T. 1356.
Εὔθυρσος. νάρθηκα εὔθυρσον Bac. 1156.
Εὐθύς, 1) *adject.* τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτιστα τὴν εὐθεῖαν Med. 384. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 422. 2) *adverb.* εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς ὢν—εὐθὺς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὧτων εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. εὐθὺς—εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ᾤμωξε δ' εὐθὺς ib. 1206. τὴν εὐθὺς Ἄργους—ὁδὸν Hip. 1197. εὐθὺς πώλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἴετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθὺς ὑ πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην Iph. T. 1409. εὐθὺς εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1203. εὐ-

θὺς ἑρευνᾷ ib. 1213. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. εὐθὺς ἦξαν εἰς ὄρη El. 844. τέφρωσιν εὐθὺς σὴ κασιγνήτη κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων τέρμαι ib. 1309. εὐθὺς—δίδωσιν εὔφρονον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας τάσιν Hip. fr. XII. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. τότε ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὧν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ Epist. V.

Εὔϊος, *cognomen Bacchi*, Bac. 566. et 579. dicitur etiam εὔϊος θεὸς ib. 157. et 1166. et Antiop. fr. XXXII. 2. 2) *adject.* βότρυος πῶμ' εὐΐου Cy. 191. γυναιξὶν εὐΐοις Ph. 660. τελετὰς εὐΐους Bac. 238. εὐΐου βακχεύματος ib. 608. et ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25. ἀγάλματ' εὔϊα Tr. 451. εὐΐων ὀρῶν ἄπο Bac. 790.

Εὐΐππος. εὐΐππους ὄχους An. 1019. Ἑλλάδος εὐΐππου Iph. T. 133. εὔϊππον χώραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐΐπποις Ph. 17. Θρήκης εὔϊππον γένος Hec. 1090.

Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac. 66.

Εὐκάρδιος. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579.

Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560.

Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.

Εὔκαρπος. εὔκαρπον Θηβαΐον τάχνν Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας An. 1046.

Εὐκέλαδος λωτὸς Bac. 160.

Εὔκηλος. ὡς ὁ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644.

Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Εὐκλεής. εὐκλεᾶ λόγον Ph. 1257. ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται Hip. 489. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. πατρὸς καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον νῦν δὶς τοσοῦτ' ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλεὴς ib. 197. ἔσαι ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς Ion. 1575. εὐκλεὴς πόσις Her. F. 290. εὐκλεὴς ἀνὴρ Ar. fr. VII. 2. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; ejusd. fr. XII. 2. μητρὸς ὄνεκ' εὐκλεεῖς Hip. 423. εὐκλεεῖς κατὰ κράτος Her. 792. εὐκλεᾶ με θήσει Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλεὴς μὲν Hip. 47. εὐκλεής γε κατθανουμένη Al. 148. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο ib. 941. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ Iph. A. 1441. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ Med. 236. ἐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα Hip. 687. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας Ph. 1653. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. εὐκλεὲς τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. τοῖς καθανοῦσιν εὐκλεὲς Tem. fr. VI. 4. εὐκλεέστατος βίος Med. 810. et εὐκλεέστατον βίον Al. 626. τὸν πρὶν εὐκλεέστατον Hel. 973. εὐκλεεστάτας πατρίδος Her. F. 129. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δόλοις εὐκλεέστατον θανεῖν Hel. 1657.

Εὔκλεια. πρὸς ὀχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. εὔκλεια οἷς ἔτ' ἀληθείας ὕπο An. 321. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 801. πόλει τέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισιν ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. εὔκλειαν πατρὸς ib. 1370. εὔκλειαν ἔλαβον An. fr. IX. κάλλιστον ἔξεις τέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. εὔκλειαν εἰσεκτήσαστο Ar. fr. XXX. 2. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. δόξαν εὐκλείας ἴσχειν Rha. fr. II. 10. τὸ σφαγῆναι δεινὸν, εὔκλειαν δ' ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.

Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et Rh. 758. τοῦτο αὐτὸ βούλομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς φκήσαμεν Her. F. 271.

Εὔκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 152.

Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac. 692.

Εὔκοσμος. ξανθοῖσι βοτρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235.

Εὔκρας Antiop. fr. XLI.

Εὔκρατος. βίος εὔκρατος Melan. fr. XV. 2. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Εὐκταῖος. τοῖσι δυτυχοῦσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. Θέμιν εὐκταίαν Med. 169. εὐκταίαν νύμφαιον Iph. T. 213.

Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. ὃ εὐκτὸν ἀνθρώποισι Ion. 642.

Εὔκυκλος. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου Ion. 1391.

Εὐλάβεια. ἔχει τὸμὸν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.
Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβῦ, μή τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. εὐλαβεῖθ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους ib. 1059. καιρὸν εὐλαβόμενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβόμενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβόμενος μολεῖν Dan. 24. ὑδὲν ὑδέν' εὐλαβυμένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβυμένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέπυσιν εὐλαβόμεναι Sup. 325. πέμπετ' (sc. τὰς φερνὰς) εἰς μέλαθρον εὐλαβόμεναι Iph. A. 612.
Εὐλαβετέρως Iph. T. 1375.
Εὔλειμος νάπη Bac. 1082.
Εὐλίμενος. εὐλιμένης Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.
Εὐλογεῖν. μὴ μ' εὐλογείτω τις Ph. 974. Οἰκλέυς τόκον θεοὶ εὐλογῦσιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. ὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω Hec. 465. εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Alex. fr. XII. 2.
Εὐλογία. δι' εὐλογίας Her. F. 356.
Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.
Εὔλοχος. τὰν εὔλοχον ὑρανίαν Hip. 166.
Εὐλύρας Ἀπόλλων Al. 574.
Εὔλυρος. Ἄπολλον εὔλυρε Lic. fr. IV.
Εὔλυτος. εὔλυτα τέργηθρα φρενῶν Hip. 256.
Εὐμανθάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῆ Her. 181.
Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδυ χεροῖν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2.
Εὐμαρής. τῦτο εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.
Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.
Εὐμένεια. πῶς εὐμενείας τοῖσίδ' ἐν δόμοις ἔχεις; Hel. 320.
Εὐμενής. θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενὴς Med. 919. εἴ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενῦ τᾷδ' εὐμενὴς Sup. 630. ὧν ὐκ εὐμενὴς Bac. 921. δῆλον εὐμενῆ Meleag. fr. VIII. 2. λυπυμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθρὸς τὸς πρὶν εὐμενεῖς ποιύμενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεσάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἶεν εὐμενεῖς El. 632. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 119. ἔξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῆ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρυσία Al. 609. εὐμενὴς ἡ θεὸς ib. 794. σῦ εὐμενῦς πόλει ὕσης Sup. 1229. εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρυ χθονὸς Iph. T. 1086. ἔν τ' Ἀθήναις, κἀνθάδ' ὅσαν εὐμενῆ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἠνίκ' ἐστὶν εὐμενὴς Æol. fr. X. 3. ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. ἵν' ὑδὲν μητρὸς εὐμενέστερον Al. 320. εὐμενέστερον ἂν —Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρᾷης ἂν Hel. 1314.
Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχες—Εὐμενίσι τρισσαῖς ib. 1650.
Εὐμετάβολος Epist. V.
Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἤκυσι τύχας Iph. A. 595.
Εὔμηλος, nom. propr. viri, Iph. A. 216.
Εὔμιτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.
Εὔμολπος, nom. propr. viri. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπυ δορὸς Ph. 861. cf. Er. fr. I. 53.
Εὐμορφία. ἔριδι συγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936. ὑδέν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος Œd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.
Εὔμορφος. εὔμορφον εἶναι Fr. inc. CLI. 5.
Εὐμυσία. εἰ ζῴην μετ' εὐμυσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2.
Εὔμυσος. τᾶς ὐκ εὐμύσυ μολπᾶς Iph. T. 145.

Εὐνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὗνασ' Ἑκτορεία χείρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. ὅπερ ηὐνάσθη θεῷ Ion. 17. Φοίβῳ κρυπτόμενον λέχος ηὐνάσθην ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028. εὐναίῳ πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυχά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν ib. 179. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432.

Εὐνατήριον ὑγιὲς Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An. 1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐνάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρὸς εὐνέτης σέθεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. εἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. εὐνῆς ἕνεκα Med. 88. et Hip. 495. ἐς εὐνὴν ἡδικημένη Med. 265. ὀρθωμένης εὐνῆς ib. 570. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίοι ib. 673. εὐνῆς ἔκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σῆ τέργει πόσις; An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. τὴν ἐμὴν μέλλησαν εὐνὴν Iph. A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ εὐνὴν Cy. 386. ὄλιον εὐνὴν Hel. 20. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην ib. 801. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἣν ὅποτ' ἦσχυνεν εὐνῇ El. 44. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor. εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν Hec. 927. ἀκοινώνητον εὐνὰν ἀνδρὸς An. 471. εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 823. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμίθεν Tr. 340. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. μὴ τὸν εὖ δῦνάουντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. γαμηλίους εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1027. νυμφιδίους εὐνὰς Al. 889. γυναικὸς εὐνὰς κενὰς ib. 948. πόσας εὐνὰς ἠδικημένην An. 350. κᾆτρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. νυμφείους εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσι ib. 1306. οἵ τά τε πρῶτα—εὐνὰς ἔφραζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574. 581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. αἰδέμεθ' εὐνὰς τὰς τότε ib. 977. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἡπίτω μολεῖν Her. F. 344. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 799. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος ib. 800. ἐφετίους εὐνὰς ἔχοντες El. 217. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως ib. 720. κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς ib. 1200.

Εὔνημα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίστης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες Dan. 64. εὐνοούμενός τις ὢν Fr. inc. B. 20. 1.

Εὔνοια. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον Or. 866. cf. Med. 345. ὃς ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. ἃ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέτη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει Tr. 7. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως Hel. 1441. ἄκαιρος εὔνοι' ὠδὶν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. ἃ κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδὲς Her. F. 779.

Εὔνις. εὔνιν ὄντα σ' ἐξεπίταμαι Al. 514. σοὶ καὶ τέκνοις εὔνις ἔφυν Iph. A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ προσποιούμεθα εὔνιν Hel. 1404. εἰς ὄμματ' εὔνις φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὅστις καὶ μέσως εὔνις ἐμοὶ Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2) fæm. εὔνις εἰμὶ Hip. 698. εὔνις καὶ σοί, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει An. 59. εὔνις εἰμ' Ἕλλησιν Hel. 488. vid. etiam v. 887. εὔνις ὅσ' ἱρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς Ion. 1336.

Εὔξεινος. ἐντὸς εὐξείνου πόρου An. 1263.

Πόντε—πέτρας Εὐξείνε Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὔξεινον οἶδμα Λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157.

Εὔξενος. Εὔξενον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένε Πόντε πρὸς ἀκτὰς Rh. 428. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.

Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092.

Εὔογκος. εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρωμένῃ Bel. fr. XVII. 5. οὐδ' ἄγαν εὔογκος Syl. fr. III. 3.

Εὐοδία. τίν' ἔχει τάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.

Εὐοῖ, partic. lætæ exclamationis Tr. 326. et Bac. 141.

Εὔολβος. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων Iph. T. 189.

Εὐοργησία. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.

Εὐορκεῖν. ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.

Εὐορκησία. ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1039.

Εὔορκος. εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὢν Med. 495.

Εὔορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους Tr. 125.

Εὔοχθος. εὐόχθε βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρων Ion. 1169.

Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1428.

Εὐπαιδία. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. ὅταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.

Εὔπαις. εὔπαις ὁ Λατῶς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὔπαις ποτ' ὢσα Hec. 810. οὐκέτ' εὔπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὔπαιδος Ion. 491.

Εὐπάρθενος. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520.

Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68.

Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.

Εὐπατρίς. τᾶς εὐπατρίδος Νηρηΐδος Iph. A. 1077.

Εὐπειθής. τῶν ἡθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι An. 820.

Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.

Εὐπετὴς Cy. 524. πάντα εὐπετῆ θεοῖς *Ph. 696.*

Εὔπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.

Εὔπηνος. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.

Εὔπηχυς. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.

Εὔπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.

Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμους κόμας Iph. A. 791.

Εὔπορος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.

Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566.

Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ὅποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.

Εὐπρεπής. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῆ λόγον Tr. 951. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῆ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφὴν εὐπρεπῆ ib. 822. ὁ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τὸμὸν εὐπρεπὲς ποιῶμενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῆ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῆ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέστερον ξενίαν κατήσχυνε Rh. 841. εἶδος εὐπρεπέστατη Hec. 269.

Εὐπρεπῶς Al. 159.

Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις; Hip. 95. μύθους εὐπροσηγόρους Dan. 45. εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὁ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσήγορον τόμα Sup. 869.

Εὐπρόσοιστος. ὀκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις Med. 279.

Εὐπρόσωπος. ὀκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγου Ph. 1346.

Εὔπρυμνος. ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὔπτερος. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200. εὔπτερον δέμας ib. 1203.

Εὔπυργος. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Εὐρείτας. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ Tr. 809.

Εὕρημα. τί τῶδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. εὕρημα ὡκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε ib. 716. εὑρημά τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὕρημα κάλλιστον εὕρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. ἄελπτον εὕρημα ib. 1441. φίλον εὕρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188. εὕρημα τὸ χρῆμα γίνεται τόδε El. 606. πολλῶν λόγων εὑρήματα Hec. 250. Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα Bac. 59. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι Cy. 463.

Εὐριπίδης, *nom. auctoris*, Epist. V.

Εὔριπος Iph. T. 6. σιγαὶ ἀνέμων τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν Iph. A. 11. Εὐρίπῳ διὰ χευμάτων ib. 166. Εὐρίπου πύλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Εὑρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὑρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγως πειστηρίους εὕρισκε ib. 1054. ἐνθάδ' εὑρίσκουσί σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί που καινὸν εὑρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τάνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. εὑρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὕρημα ὡκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1194. τὰ χείρισ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν ib. 1528. εὗρες πῦ νιν; Hec. 777. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. εὗρεν ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τῶδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὕροις ἂν ἴσως ib. 1088. ἅλις βίοτον εὑρὼν ib. 1107. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περισσὸν καὶ φρονῶνθ' εὕρῃ μέγα Hip. 445. εὗρον φάρμακα ib. 699. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε εὑρομ' ἂν ib. 1154. οὐχ εὗρε, πλὴν γυναικὸς Al. 17. εἰθ' εὕρομέν σε μὴ λυπούμενον ib. 539. κρεῖσσον ὠδὲν ἀνάγκας εὗρον ib. 969. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην βέλοι' ἂν εὑρεῖν; ib. 351. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. τί μόρου παράτροπον μέλος εὕρω; ib. 528. ὡκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σὲ πρῶθ' εὕρω κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὕρω; ib. 356. πῦ χρή μ' εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὗρον φίλων Iph. T. 708. ἡνίκ' ἂν κενὰς κρηπῖδας εὕρῃ ἀγάλματος ib. 997. ὃ γὰρ εὕρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. πῦ τὸν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τόδε—εὑρὸν Bac. 125. βότρυος πόμ' εὗρε ib. 279. εὑρομεν φίλες καὶ ξυγγενεῖς τόσδε Her. 305. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. νοσοῦσ' εὗρον νόσους Ion. 320. τὰ φίλτα θ' εὕρες ib. 571. ἴσως εὕροιμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὑρον ib. 617. πῦ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ἵν' εὕρω μηθὲν, ὧν ὁ βέλομαι ib. 1381. εὑρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὕρημα εὑρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1158. εὑρές γ' ἄλλως ἐν κακοῖσι μείζοσιν; ib. 1239. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὕροις βοτρύχως ὁμοπτέρυς ib. 530. γενναῖον λέχος εὑρεῖν And. fr. XIV. 2. οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. ὡκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν ὠδεῖν Fr. inc. LXXXVII. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, ὦ Φρύγας κακὼς, εὑρὼν Or. 1352. αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρὼν Ph. 1721. εὑρὼν ἀκριβῆ μωσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὑρὼν Bac. 618. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν

ib. 1217. τὰ φίλτα δ' εὑρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. πῶ νιν εὑρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακῶς Iph. A. 459. πολλὰς εὑρήσω φίλους Rh. 320. κἀκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει Tr. 443. ὠρανῷ τηρίζον εὑρήσεις· κλέος Bac. 970. τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὅπως μητέρ' εὑρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὑρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἵτινες ὕμνους—εὕροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὑρομένα Iph. T. 876. εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος Ion. 1407. πῶ ποτ' ὄνθ' ἡνρήμεθα; Iph. T. 777. εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὕρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα Tr. 640. ἀδικοῦσα εὑρέθη Hec. 270. ὅπερ εὑρέθη θανὼν ib. 770. εἰ μὴ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος εὑρέθην Hip. 657. ἁπλησίαν λέχους πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης An. 218. ἄριστος εὑρέθη El. 382. τίς ὕτως εὑρεθείη σκαιὸς—; Epist. V. ὃς ἀνόσια πράσσων εὑρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὔροος. εὐρόοισι τόμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὖρος. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὔρυβος. ἀμφὶ τὸν εὔρυβον Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμως. θὲς τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560.

Εὐρύς. πόντου κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀναστόμου τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθεύς. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Her. 13. et passim per totum drama, nec non Her. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὔρυτος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 282.

Εὐρυτος, *adject.* εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυιὰς Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ὠπα. Εὐρώπης ὅρους *Tr. 927. et Ion. 1356.* Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. fœm.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρὼς Ion. 1393.

Εὐρώτας, fluvius terræ Laconicæ. ἀμφὶ τὸν εὔρυβον Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Εὑς. ἑὺς ὁ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσέβεια. μόχθος τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ἠὐσέβεια Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῳ σῷ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατοῦμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει; El. 254. ὃ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν Or. 898. τἄλλα εὐσεβεῖν χρεὼν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσέβει περὶ ξένους Al. 1151. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἄγοντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βούλομαι Hel. 1004. οὐκ εὐσεβεῖς γε Ion. 1290. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδου Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβούντων ἠσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβούντων ἑρᾷν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβοῦσιν εἰς θεὸς Scy. fr. II. 3. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησε Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβὴς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῆ ξένον ib. 1234. εὐσεβὴς ἀν

ἦν Or. 502. εὐσεβὴς γεγὼς Hip. 1309. εὐσεβὴς πόνος Sup. 373. ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβὴς Iph. T. 743. εὐσεβῶς πατρὸς Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς El. 253. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. εἰς θεὸς εὐσεβὴς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβὴς ὢν Phry. fr. VI. 1. τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ὑ χαίρουσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς! ib. 1454. ἄλοχον εὐσεβῆ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα An. 1126. τὠμόν σ' εὐσεβὲς σώζει Hip. 656. χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβὲς παραλιπὼν Tr. 43. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῶ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβὲς χρηστήριον El. 1272. τἀμὰ εὐσεβῆ τύτ' ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους Or. 627. τῶν βιοθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβέστατος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεστάτην ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεστάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.

Εὔσελμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Εὔσημος. ἐντὸς εὐσήμου νεὼς Iph. T. 1383. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἥβῃ τὠμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2.

Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.

Εὐστοχία. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ Iph. T. 1239. χερὸς εὐστοχίαν Tr. 812.

Εὔστοχος. εὐστόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον Her. F. 195. λόγχῃ ἄνδρες εὐστοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι Ph. 142.

Εὔτροφος. δώδεκ' εὐτροφωτάταισι ναυσὶν Iph. A. 293.

Εὔτυλος. εὐτύλων ναῶν Iph. T. 128.

Εὔσφυρος. εὐσφύρου ποδὸς Hel. 1586.

Εὐσχήμων. ὡς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.

Εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569.

Εὐσωματεῖν An. 766.

Εὖτε. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς Al. 948. εὖτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἕδρεπον Ion. 888. εὖτ' ἂν εἰς ᾅδου μόλῃς Her. F. 1331.

Εὐτειχής. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011.

Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.

Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίῳ κύρσαι Ion. 470.

Εὔτεκνος. εὐτέκνους χρησμοὺς Ion. 423. εὔτεκνος ξυνωρὶς Ph. 1612. ὀκέτ' εὔτεκνος Sup. 955. πατρὶς εὔτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὔτεκνοι Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 681.

Εὐτολμία Med. 469.

Εὔτορνος. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197.

Εὐτράπεζος. βίος ὐκ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.

Εὐτραφής. ἴδοιμι ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένους Iph. T. 304.

Εὐτρεπής. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔσω Cy. 214. φαρέτραν εὐτρεπῆ Her. F. 969. εὐτρεπὲς (sc. τὸ ξίφος) ποιήσομαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιουμένη Iph. T. 245. ὥς σοι τἀνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῶ Her. F. 497.

Εὐτρεπίζειν. εὐτρέπιζε φάσγανον ᾗ βρόχον δέρῃ Or. 951. ὑμέναιον εὐτρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρεπίζετε, ἃ χρὴ Iph. T. 470. χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι Iph. A. 1111.

Εὐτρεφής. σαρκὸς εὐτρεφέστατον πάχος Cy. 379.

Εὔτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.

Εὐτυχεῖν. ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρηστὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιστα τἀκείνου εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. ᾧ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 1172. ἆρ' εὐτυχεῖς ὢν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. ὐκ οἶδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν ἀεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχοῦσιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοίτην Iph. A. 716. τὼπ' ἔμ' εὐτυχοῖτε ib. 1557. ὁ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα ib. 841. γένει εὐτυχοῦμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέστην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τὼμὸν εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. ὠδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρᾳ Bac. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τάδ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν ib. 1385. εὐτυχοῦμεν ὁ πέρα Ion. 264. τἄλλ' εὐτυχῶς' ὡς εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίσασο ib. 650. μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχοῦσιν, ὡς ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὅθεν σ' ὁ χρῄν (sc. νικᾷν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσῷ νόμιζε σαυτὸν ὄνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' οὐκ εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ejusd. fr. XXIII. 2. ὠδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antiop. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τὸν θέλοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος ὁ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. ὁ πάντες ὅτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις, ὅτ' εὐτυχοῦσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια ὠδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρὴ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνης εὐτυχεῖν Epist. IV. ἕως ηὐτύχει δορὶ Hec. 18. ὑφ' ὅπερ ηὐτύχουν ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ ὅδ' εὐτύχει ib. 1228. ὠδεὶς τὰ τῆς θεᾶ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις Bac. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχουν ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίσασο Al. 1125. ὁ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔστιν ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις τὸν εὐτυχοῦντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν Iph. A. 348. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχὰ Iph. T. 837. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχοῦντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ ib. 649. Ἕκτορος εὐτυχοῦντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα Her. 22. αὐτὸς εὐτυχῶν Ion. 658. εἴ με εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους El. 398. τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antiop. fr. VIII. 1. ὠδεὶς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. χρὴ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὁτιπλείστας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχοῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. ὠδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ὡς εὐτυχοῦντας Or. 373. τί δ' εὐτυχοῦντες (sc. λέγουσιν); Sup. 124. εὐτυχοῦντας συμμάχους ὁρᾷν Rh. 666. τὴν εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν τιμᾷν Ion. 1045. οἱ εὐτυχοῦντες, διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. πόλει εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τοὺς εὐτυχοῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτῳ ὠφθην εὐτυχοῦσα Hec. 970. μέν' εὐτυχοῦσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεὐτυχοῦσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχοῦσά γε Iph. A. 1447. ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. οὐκ εὐτυχοῦσαι Bac. 1261. εὐτυχῶν δόρυ Rh. 60. εὐτυχοῦντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ', ἐμοί τε ib. 1243. ἃ εὐτύχησεν Ἑλλὰς Tr. 935. τὰ μυσῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἰδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. εἰ τάδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. ὃς εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις Ion. 649. ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3.

Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτυχή-

ματ' αὐδῶν ib. 1723. μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2.

Εὐτυχής. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ ib. 893. εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς Al. 688. παρ' εὐτυχῆ πότμον ib. 929. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἴρῃ μοῖρα Sup. 608. ὃδ' αὖ τότ' εὐτυχὴς ib. 741. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 583. πότμος εὐτυχὴς Tr. 244. ὁ τραπηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν ἐστιν Her. 386. εὐτυχῆ μάχης ἀγῶνα ib. 797. ἐξ εὐτυχοῦς ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν ib. 939. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. ὅτος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 1. ὃς ἔστιν, ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν And. fr. XX. 1. εὐτυχὴς ἀνὴρ Antig. fr. I. 1. εἰς γένος ὃς εὐτυχὴς Bel. fr. XVI. 6. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι Hec. 619. εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα Iph. T. 1232. οἱ εὐτυχοῦντες διὰ τέλους ὃς εὐτυχεῖς Her. F. 103. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. ἓξ τὰς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τὰς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2. εἰ εὐτυχὴς ἔσαι ἥδε γῆ Ph. 1204. εὐτυχὴς εἶην ἐγὼ ib. 1207. γυνὴ εὐτυχὴς Al. 180. ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ'—εὐτυχὴς γενήσεται Iph. A. 1205. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ Rh. 64. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. πύσις εὐτυχὴς El. 690. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' ὃς εὐτυχὲς Iph. A. 747. γενέσθω εὐτυχὲς γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι ib. 1088. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις Ion. 382. τὸ φροίμιον τῶν λόγων ὃς εὐτυχὲς ib. 753. ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχές τέ μοι ib. 1485. εὐτυχοῦς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχές, ὃς εὐτυχὲς Pol. fr. III. 3. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425. εἰ τὰ Τροῒ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν Hec. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. εἴη εὐτυχέστερος βίος Ph. 1577. εὐτυχέστερος ἄλλῳ γένοιτ' ἂν ἄλλος Med. 1229. δαίμων' εὐτυχέστερον Al. 938. εὐτυχεστέρῳ πότμῳ Tr. 627. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις ὠφρονοῦσιν ευ Iph. T. 352. ἐσθλῶν κακίους ἐνίστ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. ὠδὲν εὐτυχεστέρως Œno. fr. II. 5. τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον An. 1186. . ὤφελες εὐτυχέστερον μολεῖν Her. 248. ἀγῶνες εὐτυχέσατοι Ph. 1487. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέσατα Hel. 725.

Εὐτυχία. εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς Or. 354. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν Med. 1092. ὧδ' εὐτυχίας μέτεσίν μοι Sup. 956. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1490. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Rh. 882. ὠδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ Her. 611. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. ἀ εὐτυχία φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται Her. F. 774. εὐτυχίαν κακῶ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 1. μετ' εὐτυχίας (accus. plur. *post res secundas*) κακοῦσθαι Iph. T. 1121. σὺν εὐτυχίαις Ion. 482. cf. v. 1506.

Εὐτυχῶς. τῇ πόλει εὐτυχῶς Ph. 1212. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς Iph. A. 624. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. μοχθοῦσι μόχθος εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4.

Εὔυδρος. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 399. ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας Rh. 927.

Εὐφαμεῖν, dor. pro εὐφημεῖν. εὐφαμεῖτε Iph. T. 123.

Εὔφαμος, dor. pro εὔφημος. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134.

Εὐφημεῖν. ἐν κακοῖσιν ὠ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν τόμα Hec. 664. εὐφημοῦντας Cresph. fr. I. 4.

Εὐφημία. λόγων εὐφημίαν Iph. A. 608. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. εὐφημίαν ἀνεῖπε τραπῷ ib. 1564.

Εὔφημος. ἐν εὐφήμοισι δόμοις An. 1145. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι Tr. 1072. εὔφημος ἴσθι Or. 1327. et Hip. 724. τόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. εὔφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. τοδί ποτ' εὔφημα Ion. 691.

Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.

Εὐφθογγος. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνῇ Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ὅποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. μ' εὐφραίνοις ἂν ib. 356. εὐφραινε σαυτὸν ib. 791. ὡς μ' ηὔφρανας Or. 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ ib. 287. τὼς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. ἐκεῖ εὐφρανῶσί σε Med. 1058. παρὼν τὼς παρόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. εἴ σέ γ' εὐφρανῶ Iph. A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλως Tr. 696. λέγων τάδ' εὐφρανῶ Her. 323. ἐκεῖνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ Epist. IV. οὐδ' ὁρῶσ' (sc. τὼς παῖδας) εὐφραίνεται Med. 36. χαίροντες εὐφραίνοισθε Al. 324. ἵν' εὐφρανθῶ Iph. T. 547.

Εὐφρόνη Rh. 518. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ἐν εὐφρόνῃ ib. 1571. et Rh. 617. et 824. κατ' εὐφρόνην Rh. 92. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. πῶ τὰς φίλας εὐφρόνας δείξεις; Hec. 828. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν Hip. 793.

Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι θεῶν Tr. 592. παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Εὔφρυρος. δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρυρον κόραις Dan. 23.

Εὔφρων. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χαίρωσ' εὔφρονι μολπᾷ Al. 590. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547.

Εὐφυής. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. εὐφυᾶ λαβοῦσα φῶτα Antiop. fr. XXXVI. 1. εὐφυῆ σώματος δέρην Iph. A. 1516. εὐφυὲς πρόσωπον Med. 1198.

Εὐφύλακτος. ἐν εὐφυλάκτῳ Her. F. 201.

Εὔφυλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων Hel. 1347. εὐφύλλῳ δάφνᾳ Iph. T. 1247.

Εὔχαρις. θεὸς εὔχαρις Med. 632. εἴη εὔχαρις Ἀφροδίτα Her. 894.

Εὐχαρίτως. τὰν εὐχαρίτως ἔχουσαν πόλιν Her. 380.

Εὔχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὔχω μόνον Or. 780. εὔχομαι τάδε ib. 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχω τυχεῖν Hip. 1455. θεοῖσιν εὐχώμεθα Al. 218. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν ib. 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαί τί σοι; Iph. A. 1188. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. cf. Meleag. fr. XVII. 4. εὔχω τοιάδε σοι σφάγια παρεῖναι Iph. T. 336. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; Rh. 703. εὐτέκνως εὔχω θεοῖς χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν Ion. 423. εὔχω, θύγατερ, θεοῖς El. 563. cf. v. 764. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Bel. fr. XXV. 14. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. εὐχέσθω ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης Fr. inc. LXV. 3. ἃ γὰρ εὔχομαι μιᾶς, sc. πατρίδος Fr. inc. B. 44. 1. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχω Or. 355. ηὔχετο Ph. 1382. et Hel. 1600. τἀναντί' εὔχετο El. 809. εὔξατο Iph. T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. ὡς εὔξαιτο Φοίβῳ An. 1114. τὰ πρόσφορ' ηὔξατο Iph. A. 1603. ηὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ Iph. T. 21. μάταιον εὐχὴν ηὔξω ib. 629. φιλοφροσύναις, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιτό τις μείζως Epist. V. εὐξαμένᾳ μοι Hip. 1111. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεσάναι Fr. inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ηὔξω Iph. T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; Iph. A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας ib. 439. εὐχαῖσιν κόρης ib. 1403. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν; Tr. 889. ἐν εὐχαῖς ὑδαμῶ μνείαν ἔχει Bac. 46. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες ib. 712. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα Ion. 638. εὐχαῖς θεὺς σεβίζουσα El. 196. τελεσφόρους εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας Sup. 161. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ ib. 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένου Iph. A. 1562. ὡς εὐψυχίαν—κτησώμεθα Cy. 648. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας Her. 597. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. et Dan. fr. II. 2. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. ἀνδρὸς ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας ib. 162. ἐν εὐψυχίᾳ El. 390.

Εὔψυχος. γέρων εὔψυχος An. 765. ἀνὴρ εὔψυχος Rh. 510. et εὔψυχον ἄνδρα Hel. 858.

Εὐώδης. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841.

Εὐώλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου Hip. 605.
Εὐωπός. μορφῇ οὐκ εὐωπὸς Or. 916. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611.
Εὐωχεῖν. ἵν' εὐωχῆτέ με Cy. 345.
'Εφάμερος, dor. pro ἐφήμ. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.
'Εφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεί γε τῶδ' ἐφάπτομαι τόπου Hel. 563. τῷ τῶν 'Ερεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ Ion. 1057. ξίφος ἐφαψάμην ἅμα El. 1225. 2) pass. incendi. τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 777.
'Εφαύειν. ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323.
'Εφεδρεύειν. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ Or. 1627. κἀφεδρεύοντας νεῶν πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55.
'Έφεδρος. ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως Rh. 119. γῆς ἔφεδρον 'Ελλήνων στρατὸν λεύσσων ib. 954. πτερῶντος ἔφεδρον ἵππου Ion. 202. λοχαγέτας—ἐφέδρους Ph. 1102. σκηναῖς ἔφεδρος 'Αγαμεμνονείαις Tr. 139.
'Εφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμενα Hel. 1508.
'Εφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν 'Εσπέρου φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 777. τόσδ' ἐφέλκω ib. 632. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ Med. 462. ἐάν σοι τόσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. ὃ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκύειν Tr. 643.
'Εφεξῆς Hel. 1406.
'Εφέπεσθαι. ἃ δ' ἐφείπετο Or. 1444.
'Εφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270.
'Εφέσπεσθαι. οὐκ ἐφέσπετο λόγοισιν Hip. 1307. οὐδ' ἐφεσπόμην Al. 770.
'Εφέτιος. ἐλθὼν εἰς δόμους ἐφέτιος Rh. 201. ὡς ξένον ἄγων σ' ἐφέτιον Ion. 654. δωμάτων ἐφετίους Cy. 369. δέξαι με χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέτιον Med. 713. ἐφέτιον φλόγα Hel. 878. ἐφετίους εὐνὰς ἔχοντες El. 216.
'Εφετμή. ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν Iph. A. 634.
'Εφευρίσκειν. πάρος τοῦδ' ἐφεῦρες Al. 223. σοφῶς ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ib. 702. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα ib. 731. οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον—εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 957. ὅσους κακοὺς ἐφεῦρον Her. F. 569. κακὴν ἐφευρόντα An. 609. ὃ λέγοντες ἄλλα μὲν—ἐφευρίσκεσθ' ἀεί; ib. 453. ἐφευρέθης ἧσσον φρονοῦσα ib. 312. δειλὸς ὢν ἐφευρέθης Sup. 319. ἐφευρεθεὶς El. 952.
'Εφηβᾶν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὁλωλότων Œnei fr. III. 2.
'Εφήμερος. ὁ ὄλβος ὁ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι Her. 866.
'Εφῆσθαι. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93.
'Εφθός. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. cf. v. 357. et 371.
'Εφιέναι. ὡς δυτυχῆ Θήβαισι—ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶττα εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία γῆς εἰς τάδ' οὐκ ἐφῆκέ πω στρατὸν Her. 394. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ὀϊστὸν Med. 634. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἐφῆσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα Rh. 203. 2) med. ἐφίεσθαι. τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι; Ph. 534. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται Iph. T. 1483. ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι Hel. 1199. εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. ὧδ' ἐφίετο Al. 767. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. ὃν τῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἑσχάραν Sup. 1199.
'Εφιστάναι. ἢ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Hip. 101. τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς; ib. 1360. ἧς ἐφέστηκας πύλας Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέστησ' αὖθις Ph. 1177. θύματος ἐπιστάτης ἱερεύς τ' ἐπέστη Hec. 224. ὧδε ἐς ἐπέστη τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν; Hel. 795. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706. ταῖσδ' ἐπισᾶσαι πύλαις Hip. 575. κερκίσιν ἐφεστάναι Hec. 363. τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεῶ χρημάτων ἐφέστασαν An. 1099. ἰσχὺ-

ραις ἐφέσαμεν ib. 1103. οἵ γε κλειν-οῖς ἔπτ' ἐφέσασαν δόμοις Sup. 755. ἦ μόνω—ταῖσδ' ἐφέσατον πύλαις; Iph. A. 862. ὅταν ἐφεσῶσιν πύλαις πολλοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεσῶτα σφαγῇ An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφεστῶσι φράσον Al. 550. ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης Hip. 819.

Ἔφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion. 1049.

Ἐφολκίς. ἐμαυτῇ ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. τόσδ' ἐφολκίδας χεροῖν—ἐφέλξω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολκίδες ib. 1424.

Ἐφορᾶν. ὁπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίου κ. τ. λ. Hip. 849.

Ἐφορμᾶν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip. 1275.

Ἔφορος. πῶ σφαγίων ἔφοροι; Rh. 30.

Ἐφυβρίζειν. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἳ' ἐφύβρισας An. 625. ὃς ἐμὸν παῖδ' ἡξίωσας ἐφυβρίσαι Her. 947. cf. v. sq. μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρὸς Ph. 1657.

Ἐχέγγυος. ἐχεγγύῳ λόγῳ An. 191. δόμος ἐχεγγύος παρασχὼν Med. 387. τὴν δόσιν ἐχέγγυον Ph. 766.

Ἔχειν. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκέντως ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν ib. 331. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν ib. 340. ἔχει δίδαξιν ἐσθλὰ ib. 600. ὡς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib. 618. σπουδὴν ἔχειν ib. 673. cf. Ph. 908. χρυσὸν ὡς ἔχοι Hec. 713. τὸ μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 761. οἳ' ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγώ σε—δι' οἴκτου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. αἰδὼς μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δόμοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ σὸν ὦδ' ἐν φροιμίοις ἔχει ib. 1195. τὰ χρηστὰ ἕκασ' ἔχει φίλους ib. 1227. cf. v. 1230. ᾠδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν ib. 1268. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. ὅπως ἔχει τάδε ib. 91. αἰδώς τις ἐς Μυκηναίους ἔχει; ib. 101. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. ᾠδὲ πόθον ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει ib. 235. ἅλις ἔχω τῷ δυστυχεῖν ib. 240. κεἰ μάλ' ἀθλίως ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταὐτὸν ib. 308. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et 517. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib. 448. μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἔχε ib. 451. ὄνομα, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦτα ib. 658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγκαίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et sæpius. πῶς ἔχεις; Or. 730. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν ib. 747. κακούργους ὅταν ἔχωσι προστάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτηρίαν ib. 776. οὐκ ἔχω ib. 777. τὸ δίκαιον ὦδ' ἔχει ib. 795. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. ἔν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρους ὀπάονας ib. 1110. ἔχω τοσοῦτον· τἀπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω ib. 1120. δεῦρο νῶν ἔχε ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φόβος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὡς θροεῖς ib. 1265. ἄφοβος ἔχε ib. 1273. χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν οὐκ εὖ γνωσα συμβαλοῦσ' ἔχω ib. 1394. σῖγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὧδ' ἔχει τάδε ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφαλῶς ἔχει Ph. 118. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν πέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἀδονὰν ἔχειν ib. 341. τὸν νῶν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τινὰ ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (opibus carere) ib. 408. οὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 413. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν ib. 467. ἔχει τυραννίδα ib. 485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξαι σοφώτερον ib. 533. κἀμὲ τῆδ' ἔρως ἔχει ib. 625. εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον ib. 724. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib. 780. τόνδε χρυσοῦν στέφανον ἔχω ib. 863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχει λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ ἔχεις ib. 960. τὸμὸν οὐχὶ συγγνώμην

ἔχει ib. 1002. ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφὸς ἔχεις λόγῳ, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιοῦτον ib. 1321. κόρυς ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὡς μάλιστα τόσδ' ἐρημώσας ἔχε ib. 90. ἔχει δῶμα τυράννων ib. 140. οὐχ ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν ἀ φθονῶ καλῶς ἔχειν ib. 312. οὐκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὡς σε κάρτα μενεῖαν ἔχω ib. 328. εὔνοιαν ἔχειν ib. 345. ὧν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλὰ—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν ib. 448. τοῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. ἀδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει ὅτῳ ib. 506. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν ib. 511. ἀ κακῶς ἔχει ib. 533. ἔχ' ἡσυχος ib. 550. et Hip. 1313. ὄνησιν οὐκ ἔχει Med. 618. ὅτῳ ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν ib. 1132. ἀ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμοῦ χρείαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν ib. 201. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τάμὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τάδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἄτλας ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἦ τις εἰς σὸν ὦς με διαβαλὼν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τὰ ἄλλ' ἔχεις ib. 1021. ἀκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λόγους κεδνὸς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ὃς ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. ὃς ἔχω 'πὶ τίνα μηλοβύταν πορευθῶ ib. 118. ἔχει ἄλγος ib. 195. ὁρᾷς τάμὰ πράγματ' ὡς ἔχει ib. 281. ὥσθ' ὅτως ἔχειν ib. 299. δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σῇ προμηθίαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανούσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες Al. 1135. ἀνὰ τόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἄμιλλαν οὐκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύνην ἔχει ib. 243. νῶν οὐκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω σε δέλεαρ ib. 263. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ ἁδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. οὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας ib. 983. φασγάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἷα με τὸν δύτηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. οἳ ναὸς ἔχετε Sup. 2. ἔχομεν ἔνδικα ib. 65. μή τι ἔχῃ νέον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ ib. 178. τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον ib. 351. ἔχε τόμα ib. 513. τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῄζοντ' ἔχει ib. 597. οὐκ ἔχω, τί πρῶτον εἴπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ᾄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἦν τι μὴ καλῶς ἔχῃ ib. 1082. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε ib. 106. νῶν χρὴ τὸν τραπηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν ib. 383. καλῶς ἔχουσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. ἑαυτῆσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἡδέως ἔχειν ib. 483. ἃ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφασία ἢ

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὧδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τὰς τρόπους ἁπλῶς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. οὐκ ἔχω πρὸς τῦτ' ἔτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. οὐδ' αὖ συνάψαι τἄναρ εἰς φίλυς ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι —ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. ὃ κακῶς ἔχει ib. 691. ὃ νοσῦντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ἥσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. εἰκότως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὁρίσαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξεύρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τὰς φιλτάτας—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτῦ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τἄργον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφὲς ib. 220. οὐκ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τόσδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τίν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα — κατασένυσ' ἔχεις ib. 318. ᾧ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἕκτορος—ἄκυσον, ὡς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. οὐκ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχυσι τὔνομα κήρυκες ἔν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἡ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ὑδαμῇ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί οὐκ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὧδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. ὃς τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθα πύλαις Πέλοπος ἔχυσιν ἕδραι ib. 1099. ἑνὸς μόχθῳ σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib. 1150. ἵν' ὠὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν εὐχαῖς ὑδαμᾶ μνείαν ἔχει (sc. ἐμᾶ) Bac. 46. νεβρῶν δορὰς ἔχειν ib. 176. Ἄρεως μοῖραν ἔχει τινὰ ib. 302. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἶνω τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδώς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχὺν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θίασον ἔνθ' ἔχυσι ib. 976. κράτος ἔχυσ' ἐμὸν ib. 1036. τί ὃ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίως ἔχω πόνυς Cy. 1. τίνα σπυδὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχυσι γαῖαν; ib. 117. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. tace) ib. 269. τέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἂν ἔχει θυσίαν ib. 365. τόνδ' οὐκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τἀνθάδε ib. 437. ὑμῖν οὐκ ἔχω τί χρήσομαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτυ μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ὕτω τἄμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, οὐκ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. ὃ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τὸς γόυς τ' ἔχε ib. 328. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἑκ μὴ 'χόντων βίον, ὧδ' εἰ ἤθελοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. οὐκ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. σολὴν ἄμορ-

φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός σε, κἄμ' ἔχει λόγος ib. 565. ὃδ' ἔχω, τί φῶ ib. 570. ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη ib. 590. δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμὲ), ἐγώ τε σὲ ib. 658. ὃ σαφῶς ἔχω ib. 708. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις ib. 766. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδ', οὐκ ἔχω ib. 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. τῆς τύχης ὧδ' ἔχω ib. 863. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν τοὐμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ ib. 899. ὁ νοῦς —γνώμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει ib. 1054. αἶδαν μέλεον ἔχουσι ib. 1133. ὧδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς—ἐν βροτοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1371. γάμους ἑτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν ib. 1402. ἕξεις μ', οἵαν χρὴν ἔχειν γυναῖκα ib. 1423. οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν ib. 1677. οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα Ion. 60. et Rha. fr. I. θεοῖσι δόλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἔχω μαθοῦσα ib. 230. τὸ σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει ib. 247. ἔχεις βίοτον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων ἐχρῄζομεν ib. 417. ὑπερβαλλούσας ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα συγχέας ἔχῃς ib. 615. ἔχειν πόνους ib. 631. σμικρὰ ἠδέως ἔχειν ib. 647. cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς ib. 660. cf. Her. F. 213. οὐκ ἔχει παῤῥησίαν Ion. 675. μή τιν' ἔχῃ δόλον ib. 686. cf. v. 692. ἔχοι σκῆψιν ib. 721. ἃ καταισχύνασ' ἔχεις τοὺς σοὺς ἐκγόνους ib. 736. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δρατήρια ib. 985. τροφὰς ἔχει βίᾳ ib. 1013. οὐκ ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ὃς ἔχω λόγους ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; ib. 1350. οὐκ ἔχω λέγειν ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα σου ib. 1416. πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ἔχει τοὐμὸν οὐκ ἀναίδειαν, ἀλλ' εὐλάβειαν ib. 165. οὐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔτοχον ib. 195. ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι ib. 205. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι ib. 237. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις ib. 264. ὀργὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἔχουσιν (sc. χρήματα), οἳ δ' οὔ ib. 636. μετρίως σπουδὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib. 732. τί πόνους διπλοῦς ἔχω; ib. 937. φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω ib. 1097. ὁ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω ib. 1284. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδε ib. 1378. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνους σὺς ib. 1380. παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. ὅτως πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις; ib. 1410. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. τὸν αὐτὸν ἔρον ψυχῆς ἔχω ib. 297. οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεὲς ib. 356. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν ib. 368. ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ' ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίτνα σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει ib. 738. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ᾗδ' ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότιν ἐμὴν βάξις ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει Æol. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4. ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. ἔχει κωφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. ἔν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd. fr. V. 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd. fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pal.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. τὸ μὴ θανεῖν οὐκ ἔχει (sc. ἡ τυραννὶς), τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Ar. fr. IX. 2. ἔχει τῶτ' οὐχὶ μικρὸν ejusd. fr. XI. 1. κᾆν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τίν' ἔχει τάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. χέρ' ἀνδρείαν ἔχοι Chry. fr. III. 1. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρονʼ ἐν δόμοις ἔχειν Cres. fr. IV. 5. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ὑρανὸν—ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. φρένας ἡπίως ἔχειν ejusd. fr. II. 6. οὐκ ἔχει σωτηρίαν ib. 13. ἔχειν πειρῶ ib. 14. τὰς γάμως τὰς πρώτως ἔχειν ib. 15. δυσκρίτως ἔχω ejusd fr. XII. 1. ἄν τις οἴκοι πλυσίαν ἔχῃ φάτνην Eu. fr. VI. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXVII. ἔχω τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. ἔχ[illegible]φωκὴν ejusd. fr. IX. 1. ὀτιπλείστας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμὸς ἔχει ejusd. fr. X. 3. ἂν 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγυ ejusd. fr. XV. 1. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει Melan. fr. XIII. 1. οἵτινες ἀχάλιν' ἔχυσι τόματα ejusd. fr. XX. 4. ὡς ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Œd. fr. VIII. 2. ἡμέρα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ ejusd. fr. XVII. 8. οὐκ ἔχω μαθεῖν Œnom. fr. II. 1. ἀμηχάνως ἔχει ejusd. fr. III. 5. μορφὴν ἔχυσι Pal. fr. III. 2. ὃς ἂν πλεῖστ' ἔχει ib. 5. σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. παρθένω τρόπως ἔχειν ejusd. fr. VI. 3. τυφλὰς ἔχυσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει ejusd. fr. XIV. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Ph. fr. X. 2. εὖ ὡς γαμεῖν ἔχεις ejusd. fr. XI. 2. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. ἐπικινδύνως ἔχει Scy. fr. I. 1. ἵνα τὴν ὕβριν δῆλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. οὐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. καλῶς ἔχοιμι Tel. fr. IX. θυμῷ κρείσσονα γνώμην ἔχειν ejusd. fr. XVII. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. τιμὴν ἔχει τινὰ ib. 4. οὐκ ἔχω', ὅπως δείξωσιν αὐτὼς ejusd. fr. XIV. 1. εὐκλειαν ἔχει Fr. fal. cit. I. 1. πρῶτʼ ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει eorund. XXV. σιγὴν ἔχε eor. XXXVI. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει eor. LI. 8. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν eor. LII. 1. ἂν πόσιν τέργοντ' ἔχῃ eor. LVI. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει eor. LIX. 1. ὧν ἔχυσιν οἱ νέοι eor. LXXVI. 2. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eor. LXXVIII. 1. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας eor. LXXXVI. 2. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ὕνεκ' ἐγένετο eor. CVIII. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει eor. CXXII. ζημίαν οὐκ ἔχει eor. CXXXII. 5. ἔχειν πόνως eor. CXLVIII. 8. λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 10. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς eor. CLXXXIII. πάντα συλλαβὼν ἔχει eor. CXCII. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν eorund. 17. ἐπὰν—ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει—eor. 20. 2. τἀμὰ καλῶς ἔχει eor. 27. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος eor. 28. 5. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος eor. 36. ἀμαθίαν ἔχει eor. 40. 2. πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω Epist. III. ἐλάττω χάριν ἔχειν ib. cf. Epist. IV. ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. ἄν τι πλεῖον ἔχωσι Epist. V. b) *Imperf.* πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν Hec. 569. εἰδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον ib. 572. οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῶναι χάριν ib. 899. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ib. 1119. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα ib. 1163. ἐπεὶ πέριξ πύργος εἶχʼ ἔτι πτόλιν ib. 1209. εἶχες ἂν καλὸν κλέος ib. 1225. τίν' εἶχες ψυχήν; Or. 525. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον ib. 867. εἴγε λαιμὸς εἶχε τριπτύχως θανεῖν ib. 1513. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτʼ οὐκ εἶχον ἂν Ph. 404. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ὃ τῶτό σ' εἶχεν Med. 591. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. πρόθυμον εἶχʼ ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε ib. 1193. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον ib. 1203. ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα Hip. 647. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. φρόνημα οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ib. 863. τὸ πρᾶ-

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθὼ εἶχον τήνδε ib. 104. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum poteras*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρώρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγὸς εἶχον τιμὰς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας οὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. σῖγα νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον Cy. 407. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. εἰ μὴ 'ν ξένῃ γαίᾳ ποτ' εἶχον Hel. 75. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνος πέρι; ib. 713. σοὶ ταὐτὸν ἦβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος El. 20. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὁλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου ib. 768. εἶθ' εἶχες βελτίνος φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατὴρ Bel. fr. XVII. 1. ἀνδρῶν ἂν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) *Particip.* ἔχων. ὁ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τε ib. 620. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πατρὸς ib. 244. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. αἷμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὦ ποθεινὸν ἡδιστόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπυδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων ib. 366. ὄμμ' ἔχων δακρυρρόου ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν νῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων ib. 1427. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ ib. 1706. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. νῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεᾶ ἄνακτ' ἔχων Hip. 953. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. τλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἁρὰς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτῳ τις τυγχάνει χρείαν ἔχων An. 368. γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. οὐκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων Sup. 20. τίνος χρείαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρηστόν τι βάλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἄκραντον ὠδὲν ἔχων ib. 870. διπλῶν πένθος δαιμόνων ἔχων ib. 1035. δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήστους ib. 340. ξύνεσιν ἔχων ib. 375. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ θέλειν οὐκ ἔχων ib. 657. τοσόνδ' αὐτὸς ἔχων σοι φράζειν μύθους ib. 1620. ἐρωτᾷς δ' λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπηχυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρηκίαν ἔχων στολὴν ib. 313. πτωχικὴν ἔχων στολὴν ib. 503. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρων κάρα πελυπινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένους κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω ὠδὲν ἐν δόμοις ἔχων ib. 1172. πόνους ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἔνδυτον Bac. 137. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νῦν οὐκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρῖσσον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέρατον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια ῥᾳδίως τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμίους λόγους ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύπας ὅλας ἔχων

Hel. 595. πολλὼς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων ib. 636. βέβαιον ὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων ib. 721. τὔνομ' ὐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. ἐπεὶ ἀθλίως ἔχον θ' ὁρῶ ib. 1300. νεκρῶν ὐδενὸς μνήμην ἔχων ib. 1599. τῶτ' ἔχων τὔνειδος Ion. 593. εὐπαιδίαν ἔχοντα ib. 679. πρέσβυν ὡς ἔχον θ' ἕλοι ib. 1214. ἔχων τυραννίδα Her. F. 65. ἔχων τέκνα ib. 67. Θρόνους ἔχων ib. 167. ἔχων ἀλκὴν μόνον ib. 194. κράτος ἔχων Πελασγίας ib. 464. ἅρματ' ὐκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε ib. 947. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ib. 1178. φίλτρον τι τῶτ' ἔχων ib. 1407. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. θεὺς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον ib. 256. βασιλικὺς ἔχων δόμους ib. 947. σαφῶς πείθειν ὐκ ἔχων Dan. 29. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. χρείαν ἔχων ejusd. fr. XVIII. 1. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων ejusd. fr. XVI. 11. κακῶς ἔχων ib. 17. γνώμην ἔχοντα Chry. fr. I. 2. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5. κρᾶσιν ὑγρὰν ὐκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2. ἔχων δρόμον ejusd. fr. VIII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων ejusd. fr. XV. 2. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων ib. 3. σμικρὰ καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ejusd. fr. XXII. 2. κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Fr. fal. cit. V. 8. γῆν ἔχον θ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων eor. CLXV. 5. ὐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς eor. CCII. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. ὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. πολιὰν ἔχοντε χαίταν Al. 473. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες Ph. 559. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. πρὸς τῶν ἐχόντων (*de divitibus*) τὸν νόμον τίθης Al. 58. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. τὰς νῶν ἔχοντας ib. 945. οἱ ὐκ ἔχοντες (*i. e. pauperes*) Sup. 240. quibus opponuntur οἱ ἔχοντες vers. 242. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες ib. 617. οἱ ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807. σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. πόνους ἔχοντας Rh. 988. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἄντρ' ἔχοντες, ὑ στέγας δόμων Cy. 118. ἐκ μὴ 'χόντων βίον Hel. 440. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443. ἐφεσίους εὐνὰς ἔχοντες El. 217. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες ib. 993. τὸ δᾶλον ὑ λύγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 2. ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Aut. fr. III. 20. μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Cress. fr. V. 2. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἠβητὴς πέφυκε Dan. fr. V. 5. δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3. οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν! Phœn. fr. VIII. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ Tem. fr. XV. 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ Thes. fr. IX. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. μάτην πόνους ἔχοντες eorund. CVI. 2. λευκὺς λίθους ἔχοντες eor. CCXVI. ζῆλον ὐ σμικρὸν γάμου ἔχουσα Hec. 353. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν ib. 457. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ ib. 486. πύρσ' ἔχουσα δέργματα ib. 1265. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλους μελαγχίμους ἔχουσαν Ph. 376. δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς ib. 378. πάντ' ἔχουσ' ὀμῶ κακὰ ib. 1690. πολλὰς ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδὺς Med. 376. τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα—αἰῶνα ib. 647. ἀβουλίαν πολλὴν ἔχουσα ib. 883. Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034. ἧς ἔχουσα δῶρα Al. 290. πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα An. 186. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχουσα Iph. T. 373. πολλή τις προθυμία σε τῶδ' ἔχουσα τυγχάνει ib. 616. ἔχουσ' ἀδελφὸν ib. 802. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. τὸν νῶν διδάσκαλον ἔχουσα χρηστὸν Tr. 648. πόλλ' ἔχουσα πήματα ib. 689. μίκρ' ἔχουσα il. 993. τὸ σῶ-

φρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσαν ib. 1028. ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' ὦ ib. 1233. ὅν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν ib. 1355. τὰν εὐχαρίτως ἔχουσαν πόλιν Her. 380. πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ Hel. 292. ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσα Ion. 697. πόνους ἔχουσα El. 65. ἀρετὴν ἐχούσης μείζονα Cresph. fr. XV. λῆμ' ἔχουσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. ἐπίκλημ' ἐχούσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569. ὃ ῥυθμὸν ἕνα κακῶν ἐχούσας Sup. 95. ἔχουσαι διὰ λύγου κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. ποδῶν ἔχουσαι συντόνους δρομήμασιν ib. 1089. ἔχουσαι τὸν Λίβυν λωτὸν Hel. 169. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων φρόρημ' ἔχουσαι Ion. 511. ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. πρᾶγμ', ἔχον πολλοὺς λόγους Hip. 984. τί τούτων ἐστὶν ὃ καλῶς ἔχον; Sup. 527. βάταγμα αἰσχύνην ἔχον ib. 767. μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας, νῶν ὃς ἔχον Bac. 252. ὃς ὀρθῶς ἔχον Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τὄνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. τἀμφὶ σοὶ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο An. 431. ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὡς ἔχοντ' ἴδῃ Dan. 42. d.) *Aor.* 2. ἔσχον. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας ib. 113. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ῥώμην θεὸς τιν' ἔσχεν ib. 1169. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ib. 1163. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203. ὀξὺν ἔσχες Med. 540. ὃν (sc. ἔρον) ἔσχε ταὔρου Hip. 338. ὃς ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ ib. 658. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. καί μ' ὃθ' ὁ Πλώτωνος κύων, ὃθ'—ἔσχον Al. 363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687. πλείστας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. ὅτ' ἔριν ἔσχεν Iph. A. 184. τἀμὰ ἔσχες λέχη ib. 1156. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον Iph. T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ὃς ἂν ἔσχον εὐτυχῆν δόρυ Rh. 60. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔσχεν ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. οἶκοι τὸν νῶν ἔσχον Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχεν; ib. 293. ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν Her. F. 4. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας ib. 157. ὃς ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι; ib. 556. ὅς νιν φόνῳ μαργῶντος ἔσχε ib. 1005. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἔσχον κάμακας ib. 852. ὅτι τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακὸν ib. 1162. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2. σχὲς Hip. 1354. et Iph. A. 1467. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχών; Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἶκοι παρ' αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2. e) *Fut.* ἕξω. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἕξομεν κλέος ib. 1151. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἕξω κόρας ib. 1319. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας ἕξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φίλων σὲ χώρα ἕξει ib. 849. ὃ παῖδας ἕξω προσειπεῖν ζῶντας ib. 1350. σῖγα ἕξομεν τόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν ἕξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα ἕξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει An. 989. τίν' αἰῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἕξεις; ib. 1216. ἀτάφους τίς ἕξει Sup. 540. χάριν ἀγήρω ἕξομεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμπνοὰς ἕξειν πόνου Iph. T. 92. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἕξω φίλον ib. 718. ὅπως ἕξει καλῶς ib. 1051. ἕξω τὰς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ πέρσας Rh. 452. πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν Tr. 91. μόχθους ἕξω κρείσσους ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα καδάμαντος ἕξομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἳ σε μέριμναν ἕξουσι Her. 344. cf. v. 593. μάταν πόνον ἕξει ib. 618. πολλὴν ἕξεις μέμψιν ib. 974. διπλοῦν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1043. ὃς ἄχρωτα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. ἀδὲν κακίω μ' ἕξεις πόσιν ib. 1439. ἔμφυλον ἕξουσι Ion. 1581. ἕξουσι κλέος ib. 1588. αἷμα σύγγονον ἕξει Her. F. 1077. συμφορὰν ἕξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. τί κέρδος ἕξομεν; ib. 1301. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197. γυμνὸν ἕξω σῶμα ib. 308. κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμονα Fr. inc. LXVIII. 2. f) *Fut.* σχήσω. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 862. εἰ μὴ σχήσετε δόρυ Sup. 711. ἐγὼ σχήσω νιν Iph. A. 1365. ὃ πολὺν σχήσω χρόνον Iph. T. 789. νόσον ἄθλιον πάλιν σχήσουσι Bac. 1336. τυφλὴν ὄψιν σχήσειν Cy. 693. ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος Hel. 30. 2) *Med.* ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γυνάτων Hec. 839. ἔχεσθ', ἔχεσθε Or. 1349. ἐμῆς ἔχου χερὸς Bac. 197. βιοτᾶς εὐπαίδος ἐχοίμαν Ion. 491. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Inus fr. XIX. 2. τῷ νόμῳ ἂν εἴχετο Or. 502. εἰχόμεσθα τῆς ξένης Iph. T. 1355. et 1364. πέπλων ἐχομένη σῶν Iph. A. 1461. ἔσ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι Hec. 398. ἕξεσθαι φόνῳ Or. 515. 3) *Pass.* ἵπποι ἔχονται Rh. 671. λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἄρκεσιν Bac. 956. ἐξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ El. 579. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6.

Ἐχθαίρειν. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. σὸν ἐχθαίρω κάρα Hip. 1054. ὃ γὰρ ἐχθαίρω σε Al. 177. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὀργὴ ἐχθαίρει θεῶ Bac. 476. χάριν γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων Her. F. 1223. σὸν ἐχθαίρων λέχος Med. 697. ἐχθαίρων ἐμὸν πατέρα Al. 339. τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν, ἠχθαιρε Sup. 879. τί παῖδ' ἠχθηρας—τὸν σὸν Her. F. 1087.

Ἔχθειν. τί τόσδ' ἔχθεις; Med. 117. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις An. 211. σωφρονοῦντι ἠχθετο Hip. 1402.

Ἔχθος. εἰ τόμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ Or. 622. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου Ph. 886.—τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 2.

Ἔχθρα. ὡς δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. δι' ἔχθρας τῷδε μολὼν ib. 482. συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 897. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα ib. 59. ὀ σμικρὰν φίλων ἔχθραν γενέσθαι Her. 22. σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν ib. 460. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. τὸν θεὸν μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας ib. 1013. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων Her. F. 983. ἄκαιρος εὔνοι' ὠδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII.

Ἐχθραίνειν. σὸν ἐχθραίνων λέχος Med. 555.

Ἐχθρόξενος. δόμους ἐχθροξένους Al. 561.

Ἐχθρός. τὸν κατθανόντα ἐχθρὸν, sc. ἀγεῖται Hec. 859. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι μωρήσομαι Or. 1102. φίλος, ἐχθρὸς ἐγένετο Ph. 1455. ὠδ' ἐχθρὸς ὢν σὸς ib. 1587. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὢν ib. 1646. Πελίᾳ ἐχθρός ἐστί μοι δόμος Med. 734. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. μείζω Πηλέως ἐχθρὸν An. 708. μέγαν τοῖσδ' ἐχθρὸν ib. 725. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρὸς Iph. A. 1353. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείψομαι Rh. 639. ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις ib. 719. ἐχθρᾷ λέοντος βλαστήματα Her. 1006. ἐχθρὸς ἀνὴρ ib. 1049. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα Ion. 1043. cf. Her. F. 299. et 733. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. τὸν ἐχθρὸν δρᾷν κακῶς Fr. inc. CIII. *a* et *b*. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν τέγος Ion. 848. ἐχθροὺς τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι Hec. 849. πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. et 760. χρῄζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν ib. 1164. ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. ἀφικόμαν ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας Ph. 361. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων ib. 759. ἐχθροὺς, μὴ φίλους, δράσειέ τι Med. 95. cf. Iph. A. 1389. ἐχθροὶ ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς θήσω ib. 374. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς δεικνύναι ib. 744. ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν χρῄζῃ ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. ἐξ ἑπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. τρόπους ἐχθροὺς θνητοῖς Al. 63. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. λιπεῖν ἐχθροὺς ἐχθρῶν ib. 522. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν ib. 1008. κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο ib. 1070. ἀν-

ἐρας ἐχθρὰς ὠφελεῖς Sup. 494. ἁπλᾶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὰς πρὶν ἐχθρὰς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. ξανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί τῶτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὰς ἀθρούσας ib. 594. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἴ' ἐτολμήθη ib. 277. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὰς ἐμάς; ib. 604. τροπαῖ' (i. e. τροπαῖε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ὅ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὡς μηδὲ τὰς ἐχθρὰς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέτηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι ib. 875. ἐχθρὰ μητρυιὰ τέκνοις Al. 310. ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν πᾶσιν Cresph. fr. IV. 10. κῆδος ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἦμαρ, ἐχθρὸν εἰσορᾷ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 305. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) *Comp.* ἐχθίων. ἄλλης μᾶλλον ἐχθίης σέθεν El. 222. κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες Tr. 1059. βελῆς οὐδὲν ἐτιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) *Superl.* ἔχθιστος. ἔχθιτος ὢν Ph. 620. ἔχθιτος γεγὼς θεοῖς τε, κἀμοί, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὃ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίτους An. 660. τὼς ἐχθίτους ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὦ μέγιτον ἐχθίτη γῦναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίτης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίτην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 71. ἐχθίτη νόσος Œno. fr. II. 6. λώβαν ἐχθίταν Hec. 200. τὰν ἐχθίταν Θεράπναν Tr. 211. ἔχθιτον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίτων ἐργμάτων Or. 160. τἄχθιτα (i. e. τὰ ἔχθιτα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνύμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίτων ὕπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίτων El. 138.

Ἔχιδνα. νερτέρα ἐχίδνας Ph. 1027. ἐχίδνης ὠδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχίδνης περιβόλοις Ion. 993. σπονδὰς θοᾶς ἐχίδνας ταγόσι μιγνυμένας ib. 1233. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ib. 1262. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐτομωμένη Iph. T. 287.

Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσους Iph. A. 286.

Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273.

Ἕψειν. τάδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη Cy. 403.

Ἑωθινός. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν Rh. 771.

Ἕως. ἕως ἱππότης ἀτὴρ Fr. inc. CXCVIII. ἕωι ἐξαναστάντες λέχους El. 786. ἑῴοις βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Ἕως, *subst.* aurora. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1158. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5.

Ἕως, *adverb.* usque, donec. ἕως γῆς ὅρ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἕως ὑφῆψε δῶμα ib. 620. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἶνος Al. 761. ἕως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἕως ἐς ἀγῶν' ἦλθον Φοίβου πέδον Iph. T. 972. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. ἕως φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60.

Z.

Ζαγρεύς. νυκτιπόλω Ζαγρέως Cret. fr. II. 12.

Ζάθεος. τρίποδα ζάθεον Ion. 91. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ζαθέως ναὸς Cret. fr. II. 5. ζαθέα χθὼν Hip. 750. μετὰ τὰν—Θησέως ζαθέαν χώραν Tr. 219. ζαθέαν θεράπαιναν ib. 1070. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων ib. 228. ῥίπτε ζαθέως κληῖδας ib. 256. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι ib. 1075. ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις Ion. 184. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος ib. 808. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1253. ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων ib. 1260.

Ζάπλουτος Bel. fr. XVI. 6. ζαπλούτως φερνὰς An. 1283.

Ζάχρυσος. ζαχρύσου Θρᾳκίας πέλτης Al. 501. ζαχρύσου δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. τὰν ζάχρυσον πέλταν Rh. 370. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν ib. 439.

Ζεῖν. λέβης ζέσας Cy. 342.

Ζεύγλη. ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλῃσι Med. 479. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Ζεῦγμα. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443.

Ζευγνύναι. ζεύγνυτε τόξα νευραῖς Rh. 33. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 2. ἐπεὶ γάμοις ἔζευξ' (i. e. ἔζευξα) Ἀδράστου παῖδα Ph. 1375. cf. Bac. 468. et Ion. 10. πλείστους—ὄχους ἐζεύξατε An. 1019. ταύτην θνητῶν, ἢ θεῶν, ἔζευξέ τις; Iph. A. 698. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. πρὸς βίαν ἔζευξ' ἀνάγκη Her. 886. γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. sed γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραίαν Fr. inc. CLVII. 1. ἵππους ἅρμασι ζεύξας ὕπο Hip. 111. ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα ib. 549. θηρῶν ζυγίους ζεύξασα σατίναν Hel. 1327. ἐωθινὴν ζεύξειν (sc. τὰς πώλους) πρὸς ἁλκὴν Rh. 772. ζεύγνυσθε ἵππους Ph. 525. τέθριππα ζεύγνυσθε Al. 430. γενναιοτάταν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν ib. 997. τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος Tr. 671. ἵνα με λέχεσιν ἐζεύξω Ion. 901. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ζεύξομαι ἅρματι πώλους Hec. 469. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι Sup. 1228. ἀκέτι ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις Hel. 1670. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 317. ὅπερ ἐζεύχθην γάμοις Ion. 949. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο Sup. 877. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν El. 99. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 822. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης Iph. A. 907. σὲ γάμοισι κλύω ζυγέντα Ph. 340. ὀρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. θεσφάτοις Φοίβου ζυγεὶς Sup. 220. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2.

Ζεῦγος. σύγκροτον ζεῦγος An. 496. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. ζεῦγος ὦ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. ζεῦγος τριπάρθενον Er. fr. XV.

Ζεύς. ὦ τεροπὰ Διὸς Hec. 68. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία ib. 345. Ζεὺς Κρονίδας ib. 473. ὦ Ζεῦ ib. 488. ἀκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς Med. 764. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. ὅρκιόν σοι Ζῆνα ὄμνυμι ib. 1025. Διός γε μεῖζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὁ Διὸς ἄγγελος Iph. A. 1302. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 359. Ζηνὸς Ἑρκίου Tr. 17. Διὸς κρείσσων γενοῦ ib. 948. πρὸς αὐτὸν τὸν Διΐ ἀνακεκύφαμεν Cy. 211. Ζηνὸς κεραυνὸν ὑ φρίσσω ib. 319. οἶδ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων θεὸς ib. 320. Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ Hel. 497. ὀλυμπίου Ζηνὸς πέδον Her. F. 1304. cf. El. 782. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. τοῦ μεγάλου Ζανὸς Cret. fr. II. 3. κἀν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. Ζεὺς ὅστις ἐστὶν Melan. fr. I. 1. cf. ejusd. fr. II. 1. ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Fr. inc. B. 7.

Ζέφυρος. ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ Ph. 220. πνοαῖσι ζεφύρου Iph. T. 434.

Ζῆθος, *nom. propr. viri.* ἀμφὶ μνῆμα τῦ Ζήθυ Ph. 147. cf. Her. F. 30. et Antiop. fr. I. 1.

Ζῆλος. ζῆλον ὐ σμικρὸν γάμυ ἔχυσα Hec. 352. ζῆλός μοι σέθεν Cresph. fr. IV. 3. φέρυσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον Epist. III.

Ζηλῶν. ὅσοι δημηγόρυς ζηλῦτε τιμὰς Hec. 255. ὐδὲ σὲ ζηλῶ Or. 520. ζηλῶ σε ib. 1673. Med. 60. et Iph. A. 16. ζηλῶ φθιμένυς Al. 869. ζηλῶ ἀγάμυς ἀτέκνυς τε βροτῶν ib. 885. ζηλῶ—ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 17. τὺς ἐν τιμαῖς ἦσσον ζηλῶ ib. 19. ζηλῶ σε μᾶλλον, ἢ με ib. 677. ζηλῶ σᾶ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ ib. 1407. τὸν εὐτυχεῖν δοκῦντα μὴ ζηλᾶν Her. 865. εἰς τὺς πλυσίως ἀποβλέπειν ζηλῦντα Sup. 178.

Ζήλωμα. ἐξ οἵων κακῶν ἔρρεις, καὶ παῦρὸς ζηλωμάτων Iph. T. 379.

Ζηλωτός. μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν Or. 247. ζηλωτὸς, ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα, κ. τ. λ. ib. 541. ὁ ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς ὢν οἶκος ib. 971. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. ὡς ζηλωτὸς ᾖ (sc. ὑμέναιος) Hel. 1451. ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Œd. fr. XV. 4. et fr. inc. B. 50. 2. ζηλωτὸς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ An. 5. ζηλωτὸν ἀνθρώποισι Med. 1035.

Ζημία. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. γνώσῃ ζημίας ἀποστροφὴν ib. 1223. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. σὺ ὐχ ὑφέξεις ζημίαν Ion. 1308. πέμπειν ἑκάτῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. ζημίαν ὐκ ἔχει Fr. inc. CXXXII. 5.

Ζημιῶν. ὅστις κακὸς πεφύκῃ, ζημιῦσιν οἱ θεοὶ Ion. 441. φυγῇ ζημιῦντας Or. 898. cf. Hip. 1043. ἐζημίωσε πατέρα ἐμὸν Or. 577. ζημιωμένη φυγῇ Med. 454. ἐζημιῦτο, εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8.

Ζῇν. τί με δεῖ ζῆν; Hec. 349. cf. Her. F. 1301. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. εἰ ζῇ γε ib. 429. cf. vers. sq. et 988. νόμῳ ζῶμεν ib. 801. σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 308. ὐ ζῶ κακοῖς ib. 386. οἵτινες ζῆν ὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι ib. 438. μὴ ζῴην ἔτι ib. 1147. et Sup. 454. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. cf. v. 798. ὡς ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 249. ὅ, τι τῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο Hip. 191. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ Al. 279. τὸ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκὺ ib. 696. ζῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ὐ δυοῖν, ὀφείλομεν ib. 715. τί μοι ζῆν κύδιον; ib. 963. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ἔρπε καὶ ζῆ Iph. T. 699. ζῆν θέλοιμ' ἂν ib. 1009. τῦ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν Tr. 632. ὐκ οἶσθ', ὅτι ζῆς Bac. 506. τῷ ζῶσι; Cy. 121. βάρος τῦ ζῆν Her. 202. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν ib. 969. τί δῆτ' ἔτι ζῶ; Hel. 56. et 300. ὁ νῦς τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν ὐ, γνώμην δ' ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν ib. 1303. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια Ion. 632. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. ζῆν καλῶς ib. 858. εἰ ζῴην μετ' εὐμυσίας Her. F. 676. ζῶ σοι ταπεινὸς ib. 1413. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ib. 2. ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2. ἐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα; ejusd. fr. XXV. 5. οἳ ζῆν ὅτε μανθάνυσιν εὖ Aut. fr. III. 3. ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ζῶσιν σὺν κακοῖσιν ib. 8. αἵτινες πρὸ τῦ καλῶ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I. 36. τὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τῦ βλέποντος μὴ καλῶς ejusd. fr. XI. 2. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ὅσοι χωρὶς ζῶσι Pal. fr. III. 4. δι' ἐλπίδος ζῇ (vive) Phry. fr. III. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τῦθ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστὶ ejusd. fr. XV. 1. 2. cf. Pol. fr. II. 1. 2. ὐκῦν τὸ μὴ ζῆν κρεῖττον ἔτ', ἢ ζῆν κακῶς Pi. fr. VIII. ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. ἀρετὴ, κᾆν θάνῃ τις, ζῇ Tem. fr. I. 2. θεῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. τὸ ζῆν ἴσμεν eorund. LXXXI. 10. τῦ ζῆν ἦν ὁρῶ κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν eorund. LXXXII. 1. 2. δύλοισι ζῶμεν eor. CCIII. ὅτ' ἔζη Πρίαμος Hec. 1210. cf. Hel. 4. κᾆγώ τ' ἂν ἔζων, χ' ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον Al.

654. ζῶντι καθ' ἡμέραν Hec. 317. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. γνόντες ζῶντα Πριαμιδῶν τινα Hec. 1140. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων; ib. 1213. ᾗ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος Or. 1208. ἰδοῦ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ζῶντος γέροντος An. 23. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὸς χθονὸς Sup. 926. τίν' Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις; Rh. 177. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον ib. 831. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδου Tr. 442. ὃς καὶ παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ὄντιν' ἄν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ ib. 966. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. πέμψεις ἐς ᾅδου ζῶντα Eu. fr. III. 1. ἔστι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Fr. fal. cit. IV. 2. τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου Hec. 12. ὁ παῖδας ὄψει ζῶντας ib. 1046. cf. Med. 804. πολὺν ζῶντες χρόνον Med. 901. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες ib. 1058. ὡς ζώντων θεῶν Sup. 221. ὅτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμουμένη ib. 969. αὐτῷ ζῶντας λέγουσα Iph. T. 640. τοὺς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. θανοῦσα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; ib. 1270. ὡς ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 355. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι Al. 139. ἐπισέλλει τάδε ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ὁ ζῶσ' ἔτι Iph. T. 771. δίκ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. μηδέ με ζῶσαν λέγε El. 687. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 567. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀποδοίη ποτέ; Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. ὃ πάντες, κοὐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος Or. 678. ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν Ph. 569. μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 229. ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 217. ζητεῖς οὐδὲν κέρδος Iph. T. 506. ἦν—ἐξόρυσ Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 52. εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν ib. 174. ζητοῦσ', ὅπη γῆς πύργον οἰκιοῦμεθα Her. 46. μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν Hel. 155. ἦν—ζητῶ τις εἶναι Ion. 596. ζητοῦσιν αὐτὴν, ὡς θάνῃ ib. 1112. cf. v. 1225. ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. ζητοῦσι τὸν τεκόντα Her. F. 76. τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον; ib. 143. ἦν τι μὴ ζητῇ κακὸν El. 1075. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυρῶν Inus fr. III. 2. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ ζητοῦσιν Rha. fr. II. 8. ζητῶμεν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπὰν—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει, ζητεῖ κακὰ Fr. inc. B. 20. 2. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν Hec. 993. ἐζήτουν σὲ Cy. 17. τἀμήχανα ζητῶν Al. 201. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ζητῶν ib. 730. ζητῶν ἐμὴν παῖδα ib. 1038. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ζητοῦντά νιν ib. 803. ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν Rh. 588. βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν Her. 129. τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 435. ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. πανταχῇ ἄτεος ζητῶν νιν Ion. 1108. εἴ μέ τις γνοίη ζητοῦντ' ἀδελφὴν El. 98. ἡδέως ζητῶν βιοῦν Ar. fr. XXX. 1. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. τῆς νόσου σοι ζητοῦσά γ' εὕρον φάρμακα Hip. 699. βωμὸς μηλοθύτας ζητοῦσα Iph. T. 1117. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 1.

Ζήτημα. ὦ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 1137. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν ib. 1216. μητρὸς ζητήματα Ion. 1352.

Ζήτησις. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14.

Ζόφος. γῆς ὑπὸ ζόφον Hip. 1416.

Ζυγηφόρος. ζυγηφόρον πῶλον Her. F. 121. ἵππους ζυγηφόρους Hip. 1183. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων Rh. 303.

Ζύγιος. τοὺς μέσους ζυγίους Iph. A. 221. θηρῶν ζυγίους ζεύξασα Hel. 1326.

Ζυγὸς, vel ζυγόν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Or. 45. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσαμεν ib. 1330. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ζυγὸς δύελος An. 301. ῥᾳδίως ἔλκει ζυγὸν Tr. 665. ναυσθλοῦμαι εἰς δοῦλον ζυγὸν ib. 673. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. εἰς τὸ πρῶτον πῶλος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595. τὸ

τῆς ἀνάγκης ὃ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσθεν τῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων Rh. 766. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ ῥετμῶν μέτα Hel. 1548. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἧνυσε δέλια Tr. 595. ἐκλιπῆσαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄξας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωή, et dor. ζωά. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἔλκεις μακρόπνουν ζωὰν Ph. 1531. ἐλπίδες ὦκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένᾳ ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἄλεκτρον ζωὰν Tr. 254. ἁπλῶν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. τυγερᾶς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζώνα. τῶνον ἔφερον ζώνης ὕπο Hec. 762. δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωτήρ. ζωτῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωτῆρος ὀλεθρίως ἄγρας Her. F. 415.

H.

Ἦ, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἦ ἦ Her. F. 906. reliquæ hujus voculæ significationes, *profecto* et *num*, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἤ, *quam* et *aut*.

Ἤβα. vid. Ἥβη.

Ἡβᾷν. ὅταν ἡβᾷ τὴμος Or. 695. ἔᾳ' ἡβᾷ σοι κακὸν Al. 1088. κἀγὼ ἡβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἡβᾷ Her. 703. εἰ ἐγὼ σθένος ἦβων Her. F. 436. ἡβῶντ' ἄνδρα Al. 714. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ. ὃ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1056. ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἡβῶντα Her. F. 1270. ἥβησας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 740. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνὸν πόλιν Sup. 1213.

Ἥβη. ὦ μέλεος ἥβης σῆς Or. 1029. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἥβῃ τὸμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. γάνυμαι ὄαιτὸς ἥβης ib. 502. μάτην ἥβην ὦδέ γ' ἂν κεκτώμεθα πολλὴν Her. 283. ὦκ ἔτιν, ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μίτρον Ion. 354. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἥβα. ἐν ἥβᾳ νέᾳ Al. 474. σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν Rh. 354. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἥβαι Ion. 477. 2) Ἥβη, dea juventutis, Herculis uxor, Or. 1687. et Her. 851. et 857. et dor. Ἥβα, Her. 915.

Ἡβητής. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἡγεῖσθαι. μήτε τὰς φίλας ἡγεῖσθε Hec. 329. ἡγῶ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τὰς θεὰς ἡγούμεθα Hec. 800. τὸν ἄνδρα τῶνον φίλον ἡγεῖται ib. 858. ἡγῶ πάροιθε Ph. 841. ἡγῶ πρὸς οἶκον ib. 960. ἡγῶ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. πᾶν κέρδος ἡγῶ Med. 454. τὰ θνητὰ ἡγοῦμαι σκιὰν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. τὰ θεῖα ὃ θεῖ, οὐ ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. ἡγῶ σὺ θᾶσσον ib. 552. ὃ τῶν πονούντων τἔργον ἡγοῦνται τόδε ib. 696. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. ὃς ἂν ἡγῆται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734.

ἦν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ἔτ' ἄρ' ἀσυνέτως τὰς θεὰς ἡγοίμεθ' ἄν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένης φαύλης μάχεσθαι βακόλας ἡγούμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχρὸν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγείσθω θεὰς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπῃ δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε Her. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα Hel. 965. ἔν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν Her. F. 207. σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. ὃ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται ib. 259. θεὰς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγοῦ θεὸν Fr. inc. I. 3. ταπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρόρια λαβόντας —ἡγεῖσθαι Epist. V. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δόλην με πολεμίαν θ' ἡγούμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγούμενος Bac. 1332. ἡγούμενος λόγχαισιν ib. 1357. δόλης τὰς φίλης ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τῶδ' ἡγούμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγουμένη Hel. 925. ἡγησάμην,—ὃκ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται Bac. 194. ἥπῃ με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἥγησαι τόδε; Ph. 553.

Ἡγεμών. ἡγεμὼν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμὼν ποδὸς τυφλῶ Ph. 1610. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508.

Ἠδὲ Hec. 323.

Ἥδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύσασαν ἥδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται ξένης κομίζων Hip. 1068. ὃθ' ἥδομαι τοῖσδ', ὅτ' ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὑπῶσιν ἀτοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας' ἀγγέλου Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη Cy. 180. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. ὅτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις Her. 605. ὧδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλης Her. F. 846. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιξ' ἥδεται βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρουμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἥδεται Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν ib. 9. πᾶς τις ἥδεται λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένης μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. ἥσθημεν Med. 1138. λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών; El. 258. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη τόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεὶς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419. ἡσθεὶς Βακχιῷ ποτῷ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραυτα ἡσθεὶς ὕστερον πένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἠδέως. οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. ὧδὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τῶν' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. ὦ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; Bac. 813. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἠμύτισα ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὔκρας ὃ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλης ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ὅσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.

Ἥδη. ἥξει ὅσον οὐκ ἤδη Hec. 143.

Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δοὺς, sc. ἑαυτὸν Ph. 21. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους Med. 773. ἡδονῆς ὕπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ἕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοί τ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔτι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ἃ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. καμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ᾧ τὰς πονηρὰς ἡδονὴ φίλας ἔχειν Ion. 627. βαθύτῳ σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονή σοι θεῷ θανεῖν ἐν τέμμασι; ib. 1310. μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε ib. 1469. οὐκ ἔτι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. ὅθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἃ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὰς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς ib. 23. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος ὃ μὲ ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἔτι καὶν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXVIII. 1. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἓν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 4. πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. dor. ἡδονά. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονὰ Ion. 1448. μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμῳ πολίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίου Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 882. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον Iph. A. 199. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελμάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δοὺς Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448. Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς ib. 553. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. ἡδεῖς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ἡδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Ἡδυβόας. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.

Ἡδύθροος. μοῦσαν ἡδύθροον El. 703.

Ἡδυλόγος Hec. 134.

Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυπνόους αὔρας Med. 839.

Ἡδύς. ὕπνος ἡδὺς Hec. 916. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. πόνον ἡδὺν Bac. 66. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὸς ἡδὺς Her. 892. ἡδὺς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. εἰκῆς ἡδείας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δέλευμ' ἡδύ ib. 221. ὦ βέλεμα, ἡδὺ ib. 1175. πανταχῆ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἶθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθωσι Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν ib. 783. ἔτιν, ἴν' ἡδύ, μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. ὡς ἡδὺ δάκρυα

ἦν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ὅτ' ἄρ' ἀσυνέτως τὰς θεὰς ἡγούμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένους φαύλως μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχρὸν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγείσθω θεὰς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγείσθ', ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε Her. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα Hel. 965. ἔν τί σ' ἡγῶμαι σοφὸν Her. F. 207. σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. ὦ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται ib. 259. θεὰς ἡγῇ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγῆ θεὸν Fr. inc. I. 3. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρούρια λαβόντας—ἡγεῖσθαι Epist. V. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δύλην με πολεμίαν θ' ἡγούμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγούμενος Bac. 1332. ἡγούμενος λόγχαισιν ib. 1357. δύλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τῶθ' ἡγούμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγουμένη Hel. 925. ἡγησάμην,—ὃς ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται Bac. 194. ἦπου με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἡγησαι τόδε; Ph. 553.

Ἡγεμών. ἡγεμὼν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμὼν ποδὸς τυφλῶ Ph. 1610. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508.

Ἠδὲ Hec. 323.

Ἥδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύσαν ἥδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται ξένους κομίζων *Hip. 1068.* ὅθ' ἥδομαι τοῖσδ', ὅτ' ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὑπῶσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη Cy. 180. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. ὅτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις Her. 605. ὧδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους Her. F. 846. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρουμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἥδεται Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν ib. 9. πᾶς τις ἥδεται λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. ἥσθημεν Med. 1138. λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών; El. 258. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη τόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεὶς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419. ἡσθεὶς Βακχιῷ ποτῷ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραντα ἡσθεὶς ὕστερον τένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἡδέως. οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. ὧδὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τῶτ' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. ὦ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; Bac. 813. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἠμύτισα ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῇν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὔκρας ὢ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ὅσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.

Ἥδη. ἥξει ὅσον οὐκ ἤδη Hec. 143.

Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δοὺς, sc. ἑαυτὸν Ph. 21. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους Med. 773. ἡδονῆς ὕπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ἕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοί τ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔστι δή σοι τῶν' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ὦ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ᾧ τὸς πονηρὸς ἡδονὴ φίλους ἔχειν Ion. 627. βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονή σοι θεῶ θανεῖν ἐν τέμμασι; ib. 1310. μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε ib. 1469. οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. ὅθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ᾧ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὰς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς ib. 23. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος ᾧ μί' ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἔστι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXVIII. 1. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 4. πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. dor. ἡδονά. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονὰ Ion. 1448. μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμῳ πολίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίου Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 882. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον Iph. A. 199. πιτὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελμάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δοὺς Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448. Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς ib. 553. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. ᾠδεῖς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρείως ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ᾠδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Ἡδυβόας. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.

Ἡδύθροος. μοῦσαν ἡδύθροον El. 703.

Ἡδυλόγος Hec. 134.

Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυπνόους αὔρας Med. 839.

Ἡδύς. ὕπνος ἡδὺς Hec. 916. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. πόνον ἡδὺν Bac. 66. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὸς ἡδὺς Her. 892. ἡδὺς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. εἰκὼς ἡδείας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δούλευμ' ἡδύ ib. 221. ὃ βούλομαι, ἡδὺ ib. 1175. πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἶθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθουσι Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν ib. 783. ἔστιν, ἵν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. ὡς ἡδὺ δάκρυον

τοῖς κακῶς πεπονθόσιν Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδύ ἐστι καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμῶ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτῃ—ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. *libenter*) προσθήσω φρενὶ ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δώλοις δεσπότας χρηστὺς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάτας φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) *Comp.* ἡδίων. ἡδίων γενῶ Hip. 289. πατρὶ οὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν Cy. 442. ἥδιον θανεῖν Hel. 820. οὐκ ἔστιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. οὐκ ἔστι τῷ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίον' ἐστὶν Cy. 250. 3) *Superl.* ἥδιστος. ἥδιστος θάνατος Sup. 1006. ὄλβω θάλαμον ἥδιστον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἥδιστος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίστην χέρα δὸς Hec. 409. ἡδίστην συζυγίαν Her. F. 675. ἥδιστον ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἥδιστον τέκνων Med. 1075. ἥδιστον ταὐτὸν ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχῶς, ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν Her. 940. ἥδιστον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἥδιστον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἡδιστόν ἐστι Phry. fr. XI. 2. διδαγμάτων ἥδιστον Sis. fr. I. 25. ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἥδιστα Sup. 1098. ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 447. τοῦτον ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε Her. F. 504. τί ὤ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι; Antig. fr. XXV. 5.

Ἡδωνός. κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς Hec. 1153.

Ἥλιος, poët. pro ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἡελίου ἅρμα Or. 1002. ἅμ' ἡελίῳ πτέρυγι θοῇ Ion. 122.

Ἡθάς. τῶν ἡθάδων φίλων An. 819. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίον' ἐστὶν Cy. 249.

Ἤιθεος, pro ἠΐθεος Ph. 952.

Ἦθμός. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 2.

Ἦθος. ἄγριον ἦθος Med. 103. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. φιλότιμον ἦθος, πλέσιον ib. 907. ἦθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλαστον ἦθος Antiop. fr. VII. 4. τὸ ἦθος αὐτῷ—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινὰ ἤθη ἀφιγμένην Med. 238. ῥᾴδια ἤθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1219. ἤθη κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' ἤθη Hel. 281. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς ἤθεσιν (sc. κρινεῖτε) τὼς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλαστα ἤθη Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Ἤιος. ἤιον βοὰν Ph. 1043. ἤιον μέλος ib. 1044.

Ἠιών. ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας Or. 995. ἠιόνες ἅλιαι Tr. 827.

Ἥκειν. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἥκω ib. 503. ἥκω μετασείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἥκεις κομίζουσα ib. 672. ἥκω ἀποσελῶν σε ib. 731. εἰς ταὐτὸν ἥκεις ib. 748. et Or. 1280. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας ib. 87. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τῶσχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἂν σοφίας ἥκει πέρι; ib. 491. εἰς οἷον ἥκω; ib. 671. κακῶν ἥκεις ἄγγελος ib. 854. ἡμῖν ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία ib. 1348. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δώματος ἥκει Ph. 1489. οὐκ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος Med. 252. εἰς τοσοῦτον ἥκετε ib. 569. ἥκω κε-

λευσθεὶς ib. 866. ὥνπερ ὕνεκ' εἰς ἐμὰς ἥκεις λόγους ib. 932. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hip. 273. ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιστος ἥκει ib. 892. φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους An. 60. κακὸν, εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. εἰς τοῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. τίνος ἥκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν Sup. 170. ἥκεις δὴ τί τῇσδε γῆς κεχρημένος; ib. 457. πῇ νεκρὸς ἥκει λιπών; ib. 760. φῶς τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ Iph. A. 439. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. εἰς ταὐτὸν ἥκεις τῷ πατρὶ ib. 665. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἀγὼν Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἥκει μέγας ib. 1254. ἃ καινὰ ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἥκουσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς δή τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν; ib. 772. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων ib. 337. ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον—βάθος πόντου Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς ὄδλον ἥκει ib. 611. εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. v. 660. οἶδεν αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι ib. 174. ἥκω ἕτοιμος ib. 180. πολλῶν θαυμασίων ἥκει πλέως εἰς τάσδε Θήβας ib. 449. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἥκω, καὶ παρ' ὃ, λέγειν θέλω Her. 136. γένος ἥκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων ἥκεις; ib. 383. ἥκεις σωτὴρ νῷν βλάβης; ib. 640. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει Ion. 539. ἔνθεν ὠχ ἥκει πάλιν Her. F. 25. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου ib. 816. πόλει ὠδὲν ἥκομεν βλάβος ib. 824. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῇσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. ἥκω πὶ τόνδε τέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; ib. 751. ὠχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει τῇδε ib. 848. ὠδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων ib. 1054. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἥκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐς ταὐτὸν ἦκον Ph. 1414. ὕριαι ἦκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλὰς ἦκεν Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἦκεν ἀκυάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἥκοντα Or. 68. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου Al. 646. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας Hel. 905. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τοῦτο ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ἥσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκουσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου ib. 292. τοσούτου κακοῦ ἥκοντος Epist. II. ἥξω An. 739. ἥξουσιν El. 760. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. ἥξει Ὀδυσσεὺς ὅσον ὠκ ἤδη ib. 143. πότε ἥξετ' ἐς οἴκους; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἥξουσι θράσος Or. 565. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν Ph. 1336. ὡς ἥξοι An. 79. ὅπως ἥξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἥξω θαλάμους Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε ib. 1221. ἥξετ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τοῦτό γ' ἥξει ib. 1368. ὠδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἥξω πρὸς οἴκους Rh. 223. ἥξω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. ἥξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει ib. 639. ἥξει Βάκχας ib. 845. φερόμενος ἥξεις ib. 966. εἰς ὄμμα θ' ἥξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. ὡς ἥξησ' (i. e. ἥξουσα) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἡκόμην πάλιν Antiop. fr. XXXVII. vid. not.

Ἧκιστα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἥκιστα τὠμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικὸν Med. 348. ἥκιστα ὄλβῳ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἥκιστα τοῦτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὃν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεών Her. F. 299. ἥκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. ὠχ ἥκιστα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V.

Ἠλακάτα, dor. pro ἀτη. λίνον ἠλακάτᾳ ἐκτύλοις ἔλισσεν Or. 1431.

Ἠλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15. etc. semel etiam altera Agamemnonis filia, *Iphigenia*, Ἠλέκτρα dicitur, Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἠλέκτραι πύλαι, una e septem portis Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup. 651. et Bac. 779.

Ἠλεκτροφαής. δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741.

Ἠλεκτρυών, vel ύων, pater Alcmenæ Al. 842. et Her. F. 17.

Ἠλίβατος. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732.

Ἠλίθιος Cy. 535.

Ἠλικία. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her. 706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.

Ἠλίκος Al. 646.

Ἥλιξ. πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246. ἴσως Ὀρέστᾳ σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων El. 560. φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ Or. 730. ἥλικες ὁμοὶ Ph. 635. εἰς ἥλικας κῴλίγῳ σοφώτερος Hip. 987. ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1180. ἡλίκων θιάσους Iph. T. 1146. ὐδ' ἥλικας (sc. νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν ἡλίκων πόνοις Her. F. 127. ἥλικες, o æquales ib. 513. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736.

Ἠλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας Bac. 14.

Ἥλιος. εἰσορᾷν φέγγος ἡλίου Hec. 248. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου ib. 412. et Al. 206. πρὸς ἡλίου βολὰς Or. 1259. ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίου φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip. 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἥλιος μὲν, νύξ τε δυλεύει βροτοῖς Ph. 549. γεγῶσαν ἐσθλῆ πατρὸς, Ἡλίου τ' ἄπο Med. 406. cf. v. 746. ἥλιον προσβλέπεις ib. 1327. ἡλίου ἀναπτυχαὶ Hip. 601. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου ib. 204. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ἡλίου κανὼν σαφὴς Sup. 650. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίου μετάστασιν ib. 816. ἡλίου πρόσθεν φλογὸς ib. 1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59. ἐμοὶ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει ib. 447. ἡλίου φάος ib. 850. ἀκτῖνα τὴν τείχουσαν ἡλίου ib. 992. ἡλίου ἀγναὶ βόες Tr. 439. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας ib. 860. ἡλίου βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλπος ἡλίου Cy. 540. ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ Ion. 41. ἥλιος ἤδη λάμπει ib. 83. ἵππους ἥλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος ib. 1149. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίου ib. 1439. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς ib. 1516. ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα ἡλίου ib. 1090. τί μ' κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας El. 866. τεθρίππου ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. θερμὰ ἡλίου τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν Cresph. fr. XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίου τόδε Dan. fr. X. 1. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3. ἡλίου ἱππασίους ib. 5. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. πρὸς αὐγὰς ἡλίου Fr. inc. B. 46. 1. ἥλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1. ὁρᾶν μοι δύο ἡλίους δοκῶ Bac. 916. ἡλίους μυρίους μόγις διελθὼν Hel. 658. λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχὼ El. 654.

Ἡλίς. Ἡλίδος δυνάστορες Iph. A. 280. Ἠλὶς, ἣ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 1.

Ἥλυσις. βραδύπους ἥλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων ἥλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἥλυσιν Her. F. 1041.

Ἦμαρ. δύλειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἓν μ' ἀφείλετο Hec. 285. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El. 145. et 183. ἕκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον ib. 1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ἄχη ib. 1573. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ ib. 1577. ἓν ἤμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐχθρὸν ἦμαρ Hip. 355. φρυρῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. κατθανεῖσαν ἐν ἤματι τῷδέ γ' ὄψει ib. 233. ἦμαρ τόδε θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἦμαρ εἰς νύκτα τε Bac. 1006. δεινῷ φόβῳ ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. σύλλογος σῷ πέρι ἔσαι—τῷδ' ἐν ἤματι Hel. 885. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον

Her. F. 306. ἓν ἐπ' ἦμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακυμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀστένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτὸς, ὐκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ὃ κάμοιμ' ἂν ὅτε νύκτ', ὅθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τῷφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ἥδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν ib. 1436. βιώτου ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει ib. 429. τὸ πλεῖστον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ὄρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Œd. fr. XII. τὴν ἐπισείχουσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἑκάστης ἡμέρας Epist. V. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ᾧ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις Epist. V.

Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευσῶν Meleag. fr. IX. 2.

Ἡμίθυλος. παῖδας ἡμιθύλους An. 943.

Ἡμίθεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.

Ἥμισυς. δράκων μυ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.

Ἥμος Hec. 915.

Ἤν, 1) *Si*, Hec. 399. et 586. et passim. 2) *en, ecce*, Her. F. 867.

Ἡνία. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἅμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.

Ἥνικα. ἡνίκ' ἦλθες Ἴλιόν κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ὠκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκοῦμεν πέδον An. 58. etc.

Ἡνιοτροφεῖν. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοτροφεῖ βεβὼς Ph. 176.

Ἤπαρ. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἧπαρ ξίφος Ἐτεοκλέους Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὅσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἧπαρ—τόδε Hip. 1070. ὡς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἧπαρ ἡκοντίζετο Iph. T. 1370. λύτῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἑτειρόμην Rh. 425. τόρευμα δεινὸν —βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παίσει πρὸς ἧπαρ Fr. inc. II. 2.

Ἤπειρος. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585.

Ἠπειρῶτις. ἠπειρῶτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ἔσαν ἠπειρῶτιν ib. 653.

Ἤπιος. ὐδέπω ἤπιος Med. 133. ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίους Tr. 53. φρένας ἡπίους ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης οὐδὲν ἡπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἡπιώτατος Bac. 859.

Ἥρ. ἦρος ὥραις Cy. 506. ἦρος ἴσως, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.

Ἥρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 3. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et permultis aliis locis.

'Ηρακλέης, i. q. 'Ηρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.

'Ηράκλειος. *τὸν 'Ηράκλειον παρασάτην* Her. 90. *τὸν 'Ηράκλειον σύμμαχον* ib. 458. *τὸν 'Ηράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον* Her. F. 140. *τὰς 'Ηρακλείας παῖδας* Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et *οἱ 'Ηράκλειοι παῖδες* Her. F. 71. *τὰς 'Ηρακλείας γόνους* Her. 817. *'Ηράκλειον ἀμφὶ δέμας* Her. F. 1036. *τέκνοισιν τοῖς 'Ηρακλείοις* Her. 325. et *τέκνων τῶν 'Ηρακλείων* ib. 486.

'Ηρακλῆς. *τῇ 'Ηρακλέος "Ηβῃ* Or. 1686. *'Ιλίου ἐξανατήσας βάθρα—'Ηρακλῆς* Sup. 1198. *πόνων πλείστων μετέσχον 'Ηρακλεῖ* Her. 8. *πατέρα 'Ηρακλέους* Her. F. 3. *ἐμοὶ ὄνομα 'Ηρακλῆς* Pi. fr. V. 1. *τῷ Τιρυνθίῳ 'Ηρακλεῖ* Tel. fr. I. 5. *'Ηράκλεις, o Hercules,* Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.

'Ηριδανός, nomen fluvii. *'Ηριδανῷ ὕδωρ* Hip. 737.

'Ηρινός. *λειμῶν' ἠρινὸν* Hip. 77. *λειμῶνος ἠρινῷ πάχυν* Sup. 448. *γῇ ἠρινὸν θάλλουσα* Dan. fr. X. 3.

"Ηρως. *'Ιππόλυθ' ἥρως* Hip. fr. XVIII. 2.

"Ησθαι. *πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἧσαι* Al. 607. *ἥμεσθα* Iph. A. 88. *ἐγγὺς ἧσαι* Rh. 613. *ἧσο πρόσθε τειχέων* Sup. 664. *ἧς' ἐφ' ὅπλοις σῖγα* ib. 674. *σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἧσο* Rh. 846. *παρ' ὅπλοις ἥμενος* Sup. 357. *τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων* Æg. fr. IX. 2. *ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι* An. 700. *δαρὸν ἥμενοι χρόνον* Iph. T. 1339. *ἐρετμοῖς ἥμενοι* Cy. 16. *ἡμένην ἐν αἰθέρι* Fr. inc. CLXXVIII. 2. *Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας* Rh. 547.

'Ησσᾶσθαι, vel *ἡττᾶσθαι. ἐμοὶ δὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ* Rh. 497. *ἠσσῶντο* Sup. 683. *γυναικὸς ἡσσώμενος δόλης* Hec. 1252. *ἡσσώμενος τῷδε παραδώσω πόλιν* Ph. 1238. *σῆμα τῶν ἡσσωμένων* ib. 1264. *δεξιὸν κέρας ἡσσώμενον* Sup. 705. *τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον* Ion. 1117. *γυναικὸς ἡσσημένος* Al. 700. *νηδύος ἡσσημένος* Aut. fr. III. 5. *τῷ γέροντος ἡττήθη χερί;* An. 918. *πικρᾷ ἔρωτος ἡττηθήσομαι* Hip. 727. *εἰ παθών γε σῷ τάδ' ἡσσηθήσομαι* ib. 976.

"Ησσων, vel *ἧττων. οὐχ ἥττων σέθεν* An. 580. *ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος* ib. 632. *τὸν ἥσσονα δηλόμεθ' ἄνδρες ἄνδρα* Sup. 492. *οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλων ἥσσονα* Iph. A. 1354. *ἥσσων ὑδενὸς θεῶν ἔφυ* Bac. 776. *ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἣ 'δόκεις εἶναι, φίλος* Her. F. 341. *παντὸς ἦν ἥσσων ἀνὴρ* ib. 1416. *γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων* Antiop. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. *ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς* Or. 1485. *τότε ἥσσονες καθέσαμεν* Iph. A. 1272. *θνατῶν ἥσσονες* Her. 769. *ἥσσονες τῷ πεπρωμένῳ* Hel. 1676. *οἱ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλῶσι δηλεύειν* Ar. fr. XVI. 1. *ἥσσους γεγῶτες* Bel. fr. XXI. 4. *ὑδ' ἥσσων ἔφυ Γοργὼς σαλαγμῶν* Ion. 1264. *σεμμάτων οὐχ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς* An. 895. *πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες* Bac. 1088. *ἀδικοῦσα ἡμῶν ὑδὲν ἧττον εὑρέθη* Hec. 270. cf. v. 322. *τοσῷδέ γ' ἧσσον ἢ πάρος, πέποιθά σοι* Med. 318. *τὸ λίαν γ' ἧσσον ἐπαινῶ τῷ μηδὲν ἄγαν* Hip. 264. *ἧσσον φρονοῦσα τῶνδε* An. 313. *ἧσσον ἀλγεῖ* ib. 421. *τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ* Sup. 379. *ἧσσον λάλον ἄγγελον* ib. 462. *γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα* ib. 1103. *τοὺς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ* Iph. A. 19. *σοὶ μὲν εὔνους εἰμί, σῷ δ' ἧσσον πόσει* ib. 871. *ὃν ὑδὲν ἧσσον, ἤ με, φῶς ὁρᾷν θέλω* Iph. T. 608. *ἧσσον εὐγλώσσῳ φέρει* Alex. fr. III. 3. *ἧσσον ἀνόλβιος* Antig. fr. XV. 2. *ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα τάσθενοῦς—* Bel. fr. XI. 2. *αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνουσιν* Œno. fr. III. 4. *ἧσσον ἀχθεσθῆναι* Epist. II. *εἰ ἧσσον' εἴη,* sc. *τὰ Τρῷα* El. 1078.

'Ησυχάζειν Bac. 789. *ἡσύχαζε* Med. 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. *ἡσυχάζετε* Or. 1350. et Cy. 620. *μετάστησον' ὕπνῳ τόνδ' ἡσυχάζοντα* Or. 134. *οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφῳ πλέᾳ* Ion. 601.

'Ησυχαῖος. *τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθονος, τοῖς δ' ἡσυχαία* Med. 304. cf. v. 808. *τὸ ἡσυχαῖον ἔργον* Œd. fr. VI. 4.

Ἡσυχῇ. τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῇ ἐπάνιθι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. ἔτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 388.

Ἥσυχος. πλᾶν ὁρῶντας ἥσυχον Hec. 901. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχω ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. στρατὸν ἥσυχον εὔδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ἡσυχος γενήσομαι ib. 1359. ὁ δ' ἥσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἥσυχοι θάσσωσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων Sup. 952. ὑ μενῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα; Hel. 1090. ὕποθ' ἡσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. ὑ γὰρ ἥσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχὼ Hec. 1109. ἥσυχον ὕπνω χαρὰν παρέξεις Or. 186. τᾶς ἡσύχω προνοίας ib. 1407. μένωσα ἥσυχος ἐν ὑρανῷ Tr. 985. εἶσω ἡσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἡσύχοι πόλεις Sup. 324. ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλᾶν ὑπείκοι Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἤθριον. ἐν μέσοισιν ἠθρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαιστοπόνος. ὅπλων ἡφαιστοπόνων Iph. A. 1072.

Ἥφαιστος. ἐν Ἡφαίστω φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστω Tr. 220. Ἡφαίστω χρυσέων ἀκμόνων El. 443. Ἥφαιστε Tr. 343. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε Cy. 595.

Ἠχή. ἠχῆς ὅπως ἤκουσαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ ib. 1387. πολλῇ ἠχῇ ῥέων ἔστειχε Rh. 290. ὡσὶν ἠχὴν ὑ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Ἠχώ. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο Hip. 791. ἠχὼ χθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἄπο ἠχὼς ἰούσης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1267.

Ἠώς. ἠῶς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἠὼς Iph. A. 158.

Θ.

Θακεῖν. ἐφ' ᾧ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 240. αἱ δ' ἔνθεν—θάκων Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θᾶκος. θᾶκον ὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θάκους ἀπήνης ib. 618. ὤ μοι θάκους, ὥς θάσσω Tr. 138. ἐλθὼν θάκους τόσδε Bac. 347. μυσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114. πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. Ὦ θαλάμευμα Κυρήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 561. τὰς Τροφωνίου λιπόντα θαλάμας Ion. 394. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσπεσοῦσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη ib. 185. θανύσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὅλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον ib. 540. ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφονείας ἥξω θαλάμους Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. ἔχουσα πόσιν ἐν θαλάμοισιν Tr. 854. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. φυγὰς ἐκ θαλάμων ib. 1367. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. αἱ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμους Hel. 1173. ὃν—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων Ion. 459. ἐν θαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν θαλάμων ib. 486. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 132. ἔνδον θαλάμοις Antiop. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀθήνας περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Θάλασσα. μεδέουσα θαλάσσης Or. 1690. αὐθαδεστέρα γίγνου θαλάσσης Hip. 305. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ δῖνα θαλάσσης An. 109. φθόγγος θαλάσσης Iph. A. 10. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας ib. 393. ἦν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς θάλασσαν ib. 1382. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν ib. 1407. ἐκ θαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. θαλάσσῃ ἐναιωρούμενον Cy. 696. ἦν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας ib. 1519. πρὸς θάλασσαν ἑστάλη ib. 1543. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. θάλασσα (sc. φωνὴν ἥσει, ἀπεννέπουσά με) μὴ περᾷν ib. 1296. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπταται Pol. fr. I. 4. ὑ πεδοτιβὴς θάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.

Θαλάσσιος. θαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι Hip. 447. βίος θαλάσσιος St. fr. III. 1. πόνους θαλασσίους Cy. 347. ἡ θαλασσία θέτις An. 17. θαλασσίᾳ δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς θαλασσίας θεᾶ Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν θαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.

Θαλασσόπλαγκτος. θαλασσόπλαγκτον διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Θαλερός. θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. νεκύων θαλερῶν σώματα Sup. 62. θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. θαλερὸν δάκρυ Iph. A. 39.

Θαλία. ἐπὶ θαλίαις Med. 192. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. χαίρει θαλίαισιν ib. 418. θαλίαι μέλωσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 763.

Θάλλειν. δυσδαίμων ἔρις θάλλει—Ph. 819. ὃς θάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγὼς Ion. 1436. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. θάλλειν τε, καὶ μὴ,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1297. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ Iph. A. 1225. γῆ ἠρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.

Θαλλός. ἱκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101.

Θάλος. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170. πρωτόγονον θάλος ib. 209. ἔτι θάλος ἐν χερσὶ ματρὸς ib. 233. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15.

Θάλπειν. φοίνικας ἁλίῳ πέπλῳ—θάλπουσα Hel. 183.

Θάλπος. πρὸς θάλπος ἡλίου Cy. 540.

Θαμὰ Iph. T. 6.

Θαμβεῖν. πᾶς ἐθάμβησε Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.

Θάμβος. οἴκων με—θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291.

Θάμνος. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2.

Θάμυρις, *nom. propr. viri*, Rh. 925.

Θανάσιμος. θανάσιμον πρὸς ἄϊδαν Hec. 1033. παιδὸς γνῶσα θανάσιμον μόρον ib. 1145. ἀγῶνα θανάσιμον Or. 876. θανάσιμον γάμον El. 247. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med. 479. θανάσιμος τύχα Hip. 840. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν τὰν Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν θανάσιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχουσα θα-

νασίμως ὀδὼς Med. 376. Θανασίμοισιν ἑκπνοαῖς Hip. 1438. Θανασίμως ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250. πτῶμα Θανάσιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς Θανασίμων βυλευμάτων An. 1059. cf. Her. F. 1153. φαρμάκων Θανασίμων Ion. 616.

Θανατόεις. ἐπὶ μύρῳ Θανατόεντι Iph. A. 1288.

Θάνατος. ἅλις κύρης σῆς Θάνατος Hec. 394. Ἀγαμέμνονος ἠπιτάμην Θάνατον Or. 361. μὴ Θάνατον εἴπῃς ib. 415. Θάνατον Ἀργείων φύγω ib. 721. Θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον ib. 783. Θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. ψήφῳ Θανάτῳ κατακυρωθεὶς ib. 1013. Θανάτῳ ἀώρῳ ib. 1030. Θανάτῳ πέλας βεβῶσι ib. 1044. δῆλον παρασχὼν Θάνατον ib. 1170. ἐκ Θανάτῳ πέφευγα ib. 1369. ἀρχὰν Θανάτῳ ib. 1395. λισσόμενος Θανάτῳ προβολὰν ib. 1488. Θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. τὸν Θανάτῳ προτεθέντα ib. 810. Θάνατος αὐτόχειρ ib. 887. Θανάτῳ δῶρον ὐκ αἰσχρὸν ib. 1020. ὃς ἐπὶ Θάνατον οἴχεται ib. 1062. εἰς Θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. κοινῷ Θανάτῳ ib. 1492. Θάνατον ἀνταλλάξεται ib. 1627. Θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. τίς σοι —ἔρως σπεύσει Θανάτοιο τελευτάν; ib. 152. Θανάτῳ Θανάτῳ πάρος δαμείην ib. 650. μοῖραν Θανάτῳ προσλήψεται ib. 987. τυγερὸν Θάνατον ib. 994. ἐς ἀΐδαν Θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111. Θανάτῳ κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν πότε δὴ Θάνατος σῶμα καλύψει; ib. 250. καί μοι Θάνατος παιὰν ἔλθοι ib. 1373. τοῖς μέλλουσι Θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ Θανάτῳ γενοῦ ib. 224. παντὸς ἐμοὶ Θανάτῳ μεῖζον ib. 275. Θάνατον σφῷ παιδὸς ἀπείργειν ib. 471. ἦν ἐγγὺς ἔλθῃ Θάνατος ib. 674. πολλὺς ἤδη παρέλυσε Θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθίνουσιν ἐν Θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτερεῖς δὴ Θάνατον; An. 261. πρὔτεινα παιδὸς Θάνατον ib. 429. ἐμοὶ Θάνατος ὐχ ὅτῳ βαρὺς ib. 454. ψήφῳ Θανάτῳ κατακεκριμένον ib. 497. ἄνες Θάνατόν μοι ib. 532. Θανάτῳ νιν ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φόνον Θανάτῳ ib. 1028. Θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46. ὐδεὶς ἔθ' αὐτῷ Θάνατον ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ' ὄμμα Θάνατος ib. 484. ἡδὺς Θάνατος ib. 1006. Θάνατον ἀκύσασα Iph. A. 1102. οἳ ἐγὼ, Θανάτῳ σῷ ib. 1277. ἐμοὶ Θάνατον ib. 1309. ὁ Θάνατος δεινὸν κακὸν ib. 1416. Θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. ἔσται αὐτῷ Θάνατος ἐξ ἄλλης χερὸς Rh. 607. παιδὶ Θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. ὥς σοι Θάνατος ἦλθε δυσνυχὴς ib. 1167. δεινῷ Θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας Θάνατος ib. 1315. Θάνατος ἀπροφάσιστος Bac. 1000. εἰς τῶδ' ἀθρήσας Θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει Θανάτῳ μέρος Her. 621. ἐν ἀγχόναις Θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. Δαναΐδαις ἄγουσα Θάνατον ib. 244. Θάνατος ξένιά σοι γενήσεται ib. 487. Θανάτῳ ποίῳ φησὶ Μενέλεων Θανεῖν; ib. 1224. Θάνατος ὃν κεῖται πέρι Ion. 756. πρίν σοι Θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἀτελὴς Θάνατος ib. 1061. Θανάτῳ παρατροπὰ ib. 1229. Θανάτῳ λεύσιμον ἅταν ἀποφεύγουσα ib. 1240. τῷ σώματι Θάνατον ἀμῦναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν Θάνατον ib. 307. μή ποτε Κρέοντι Θάνατον ἐκτισαίατο ib. 547. Θανάτῳ περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων ὐκ ἐκπονήσω Θάνατον; ib. 581. Θάνατος ὐ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω Θάνατον ib. 1351. ὄννυχι τεμνομένα δέραν—Θανάτῳ σῷ El. 149. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτα Θανάτῳ ib. 158. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Θανάτῳ Æg. fr. II. 2. Θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. Θάνατον προταρβοῦσα Er. fr. I. 30. Θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. Θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. Θανάτῳ τελευτὴ eorund. CLX. 7. ἀμείβει Θανάτων Or. 1007. Θανάτους ἔθηκαν ib. 1641. ἐξ ὧν Θάνατοι Med. 197. νυμφιδίους εὐνὰς, Θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889. εἰ σέβεις Θανάτους ἀγαθῶν Her. 629. ὐ γάρ τι Θανάτῳ τὰς κακὰς κολάζομεν Hel. 1188. σὲ πέμψουσι Θανάτοισι El. 484. Θανάτους ἀώρους Thes. fr. IV. 4. 2) Θάνατος ut nomen proprium ponitur Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr. 764.

Θάπτειν. διπτύχους νεκρὰς Θάπτε Hec. 1288. Θάπτ' ἄλοχον Med. 1394.

Θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν Al. 516. *πῶ σφε Θάπτει*; ib. 837. *νεκρὸς Θάπτειν λεωφόρους πρὸς ἑκτροπὰς* Rh. 881. *ἄθλιον Θάπτω νεκρὸν* Tr. 1186. *Θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ* ib. 1246. *κενοῖσι Θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν* Hel. 1259. *Θάπτειν πόσιν* ib. 1292. *Θάψ', ὅσπερ εἶπον, παῖδας* Her. F. 1419. *Θάπτει τέκνα* Hyp. fr. IV. 3. *ἣν ἔθαπτον* Al. 1132. *Θάπτων,— ὕβρις ὃς ἀπώλεσεν* Sup. 495. *ὁ Θάπτων νεκροὺς* ib. 537. *ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψα σὲ* Hel. 1182. *Θάψον κοινῇ* Or. 1067. *Θάψον μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ* Ph. 1456. *τὸν Θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον Θάψον* An. 1241. *σὴν παῖδα καθανοῦσαν ὡς Θάψῃς* Hec. 508. *ὡς Θάψῃς νεκροὺς* Sup. 121. cf. v. 174. *ἡνίκ' ἂν Θάψῃς τέκνα* Her. F. 1420. *Θάψαι νεκροὺς* Med. 1377. et 1412. Sup. 17. 130. 385. et 526. et *Θάψαι νεκρὸν* Al. 732. et Tr. 1134. *Θάψαι παῖδα* Tr. 1142. *τὴν σώτειραν Θάψαι* Her. 588. *Θανόντα κενῷ τάφῳ Θάψαι* Hel. 1064. *ἐπισκήπτω — θνήσκειν τὸν Θάψαντα* Ph. 784. *τόνδε Θάψας* An. 1278. *ἐγώ σφε Θάψω* Ph. 1651. *ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ Θάψω χερὶ* Med. 1378. cf. Al. 668. *ὅ τιν' ἄλλον φίλτερον Θάψω νεκρὸν τῶδε* Al. 434. *Θάψεις αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεὺς* ib. 733. *ὁ τεκὼν Θάψει τέκνα* Rh. 982. *τίνος ὕπερ Θάψεις νεκροὺς πεσόντας*; Her. 166. *Θανόντα με Θάψεθ', ἃ τὸ μόρσιμον* ib. 1030. *Θάψεις σκιάν*; Hel. 1256. *μητέρα τὴν σὴν — Θάψει* El. 1280. *ἐπισκήπτω — νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονὶ* Ph. 783. *ὅτ' ἂν ταφείη* Tr. 731. *ταφέντες* Sup. 545. *κείνων ταφείσας χερσὶν* ib. 175. *πλησίως ταφήσεται* Al. 57. *ὅ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται* ib. 635. *κακὸς κακῶς ταφήσῃ* Tr. 446. *ἐν ᾗ ταφήσῃ* ib. 1193. *ἃ καὶ τεθάψῃ κατθανοῦσα* Iph. T. 1464. etc.

Θαῤῥεῖν. σέβοντα δαίμονας Θαῤῥεῖν χρεὼν Ion. 1620.

Θαρσεῖν. Θαρσῶ Rh. 16. *Θάρσει* Hec. 345. Ph. 118. 725. et 852. Med. 1015. Hip. 203. et 860. Al. 39. et 327. Sup. 564. Iph. T. 1075. Rh. 16. 646. et 685. Her. 654. Her. F. 1071. El. 1319. Alcmen. fr. XI. 1. Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. *Θάρσει νυν* Med. 926. *τὰ ἄλλα Θάρσει* Hec. 875. *Θάρσει γέροντος χεῖρα* An. 994. *Θαρσεῖτε* Her. F. 822. *Θαρσεῖτε σάρκας* Bac. 607.

Θάρσος. ὅτ' ἐλπίδος, ὅτε τω δόξης ὀρῶ Θάρσος παρ' ἡμῖν Hec. 371. *Θάρσει προκρίνας* Ph. 753. *Θάρσος ἐνῶρσε στρατῷ* Sup. 713. *πᾶς τις Θάρσος αἶρε ναυβάτης* Iph. A. 1598. *ὅταν πρὸς τὸ Θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ* Iph. T. 730. *ἔνι Θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν* Rh. 250. *τοσόνδε Θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω* Her. 716. *Θάρσος ἴσχετε* Her. F. 624. *Θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει* Bel. fr. VII. *Θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς* Iph. T. 1282.

Θαρσύνειν. τί σε Θαρσύνει Al. 95.— *τὰ δὲ Θαρσύνεις* Rh. 35. *λόγοισι Θαρσύνοντες* Ph. 1255. *ὅτ' ἐν τόκοισι Θαρσυνεῖ σε* Al. 319.

Θάσος, filius Agenoris, Phry. fr. II. 4.

Θάσσειν. ἥσυχοι Θάσσυσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 36. cf. Iph. T. 272. *πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Θάσσω* Or. 85. *ἔνθα δὴ παλαίτατοι Θάσσυσι* Med. 69. *Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον Θάσσω τόδ' ἐλθοῦσα* An. 44. *ἃ Θέμιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα Θάσσεις* ib. 117. *στρατὸς Θάσσει κἀξετάζεται* Sup. 391. *ἐνθάδε Θάσσυσ' ἐπ' ἀκτὰς* Iph. A. 807. *δαίμονές τινες Θάσσυσιν οἵδε* Iph. T. 268. *Θάσσειν φάραγγα* ib. 277. *τρίποδι ἐν χρυσέῳ Θάσσεις* ib. 1254. *ὦ μοι Θάκης, ὃς Θάσσω* Tr. 138. *Θάσσει τρίποδα ζάθεον* Ion. 91. *οἳ πλησίον Θάσσυσι τρίποδος* ib. 415. *ἃ— τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Θάσσει* ib. 1480. *πρὸς ἀγνοῖς ἑστίας Θάσσειν βάθροις* Her. F. 715. *ὁρῶ ὄχλον Θάσσοντ' ἄκραν* Or. 869. *Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄτεος πέλας Θάσσων* Rh. 509. *ἡσυχος Θάσσων* Bac. 622. *Θάσσων ἄνω* ib. 1074. *ὑψῶ Θάσσων* ib. 1109. *τὸν Θάσσοντα δυσήνεις ἕδρας* Her. F. 1214.

Θάτερος. ἢ Θάτερον δεῖ δυσυχεῖν, ἢ Θάτερον Ion. 849. *ὃς τῆσδέ γ' ἄρξει Θατέρας πολλῆς χθονὸς* Dan. 16. etc.

Θαῦμα. εἴ σοι φανεῖται Θαῦμα Hec. 680. *τί τοῦτο Θαῦμα*; Hip. 439. *μείζω Θαύματος τόδ' ἄξιον* ib. 906. *Θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε* Al. 1126. *Θαῦ-*

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ὁ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἴφνης ὁρᾶν Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεστί σοι Her. 853. θαῦμ' ἐς', ἔλασσον τὄνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐσήει Dan. 36. ὁ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὦ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σῷ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τὰς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμὲ ib. 730. πενθεῖν ὅ σε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν ib. 1144. σὲ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιστεῖν ὅ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κἄτα θαυμάζειν χρεὼν An. 601. μὴ θαύμαζε—τόσδε τολμῆσαι θανεῖν Sup. 909. λόγους ἐμοὺς θαύμαζε Iph. A. 844. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὡς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. καὐτὴ θαυμάζω El. 562. οὐχὶ θαυμάζω θεὸν, ὃν χ' ὁ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 1. μόνος Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα ἀεὶ Epist. V. θαυμάσῃς μηθὲν Iph. T. 1220. ἃ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. τοῦτο σὺ θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμαστέον Hel. 84. et 506.

Θαυμαστός. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυματὸς Hip. 106. ἦν σὺ θαυματὴν σέβεις An. 567. θαυματὸν νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187. θαυματὸν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυματὸν βροτοῖς τυραννὶς Peliad. fr. V. 1. θαυμαστὰ ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω ib. 1538. θαύματ' ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυθόμενος θαύματ' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυματοῖσι ib. 900. θαυμαστὰ τῷ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννὰς ἡλίῳ διεξόδους θέᾳ διδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. Ἀρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12. καλλίπαις θεὰ ib. 962. ὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 2. θεᾶς Νηρηΐδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεὰν Sup. 260. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τᾶς ἐλαφοκτόνου θεᾶς ib. 1114. Ταυροπόλον θεὰν ib. 1457. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. δειναὶ θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. πυροφόρους θεὰς Ph. 695. τὰς αἱματωπὸς θεὰς An. 979. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 71. Νηρῇδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρῆν ἑκάτῳ τῶνδέ μοι θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὄμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὄψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη Iph. A. 1452. κἀμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θεάσομαι σὺν πατρὶ μολὼν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατής. ἔστην θεατὴς Sup. 652. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. πότερα θεατὴς—; Ion. 301. τῆσδ'

'Αθηναίων χθονὸς ἄξω θεατὴν ib. 656.

Θεήλατος. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. θεηλάτης ἕδρας Ion. 1306. ἔκ τινος θεηλάτη ib. 1392.

Θεῖν. παρηγγύων — θεῖν Sup. 702. θεῖ εὐθὺς ἔξω Ion. 1217.

Θείνειν. θείνετε Or. 1302. θεῖνε, θεῖνε Rh. 676. θείνοντε ὑρᾷ πωλικῆς ῥινῷ τρίχα ib. 784. κἄθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε)—χερὶ Her. F. 949. πώλης κέντρῳ θεινομένης Iph. A. 220.

Θεῖος, *subst.* patruus. ὦ πατρὸς ὄμαιμε. θεῖε Or. 673. ἦ πῃ νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; Iph. T. 930.

Θεῖος, *adject.* divinus. θεῖον σεμνῆ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. θείαν Ἑλένῃ ψυχὰν Hec. 87. θεία προνοίᾳ Ph. 640. τῆς θείας φρενὸς Her. 541. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ θεῖον ὀνσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ θεῖον ἐσὶ τοιοῦτον φύσει ib. 420. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. τίνος αἰσθάνομαι θείου; An. 1228. ὅτῳ τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεσράφη Sup. 159. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. πιστὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 881. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. θεῖον πῶμα ib. 414. θεῖον τόδε Ion. 1456. ἄγνευμα θεῖον El. 256. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ὡς ἔσιν—ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ' ἦδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. ὡ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ θεῖα ὡ θεῖ' ἠγῇ An. 440. πολὺς ταραγμὸς ἐν τοῖς θείοις ἔνι Iph. T. 572. τὰ θεῖα—πάντ' ἠπίσατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ θεῖ' ἠγυμένη Hel. 925. τὰ θεῖα πυργῶσ' Bel. fr. XXV. 15. ἢ τὰ θεῖα πρὠμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Θέλγειν. θέλγει Ἔρως Hip. 1274. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος Rh. 554. πρισοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. ὅτε τότε λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε Hip. 303. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Θέλγητρον. ὦ φίλον ὕπνε θέλγητρον Or. 211.

Θέλειν. θέλει τι κλεινὸν ὅτος ὁ τάλας Sup. 1055. ὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. θέλω γε. τὸ θέλειν δ' ὐκ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ὃς ἐγὼ θέλω ib. 864. κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ Cy. 331. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων Hec. 262. ὁ ὡ θέλων τε καὶ θέλων ib. 566. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. ὐδεὶς ἁπαντᾷν βούλεται προθυμίᾳ τῇ τῦ θέλοντος Hip. 1330. μέτρια θέλοντος Sup. 740. θεῦ θέλοντος ib. 1145. τῷ βούλεσθαι θέλων Iph. A. 338. θύρας ἔχων ἀκλῆστους τῷ θέλοντι δημοτῶν ib. 340. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. θέλυσ' (i. e. θέλυσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος ὡ θελύσας (i. e. ὑσης)—χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. θέλυσαν ὡ μόλις καλεῖς Hel. 341.

Θελκτήριος. λόγοι θελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166.

Θελξίφρων. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.

Θέμις. εἰ θέμις Or. 1052. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῦ; Med. 676. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν ὡ θέμις Hip. 81. ἐμοὶ ὡ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ' ὄσσων ὡ θέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ ὡ θέμις φθιτὸς ὁρᾶν ib. 1437. ὅπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. θέμις μάλιστα ib. 835. ὡ θέμις σοι ib. 1192. ὡ θέμις θύειν θεᾷ Iph. T. 1035. τῦτον πρὸς σῆς ὡ θέμις χερὸς θανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν Bac. 416. ὡ θέμις ἀκῦσαί σε ib. 474. μόρσιμα ὅτι φυγεῖν θέμις Her. 615. ὃν ὡ θέμις, — ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1369. θέμις γυάλων ὑπερβῆναι—;

Ion. 220. cf. v. 221. et 232. ἱκέτιν ὑ Θέμις φονεύειν ib. 1256. cf. Fr. inc. CLXXX. λέκτρ', ἃ μὴ Θέμις, τέργειν Her. F. 1341. Θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; Θέμις El. 1292—1294. ὑ Θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. εἰ θανεῖν Θέμις Fr. inc. CX. 1. 2) Θέμις, *nom. propr. deæ*, Or 164. Med. 160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.

Θεμιστεύειν. ὄργια Κυβέλης Θεμιστεύων Bac. 79. τὸν Θεμιστεύοντά σοι Ion. 371.

Θεμιτός. σοὶ δ' ὐχὶ Θεμιτὸν πρὸς φίλον τείχειν τάφον; Or. 97. ὑ Θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615.

Θένειν. φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς Rh. 687. μὴ—κήρυκα τολμήσεις Θένειν Her. 272. ἰτέαν εἰς μέσην Θένων Cy. 7. δι' ἀσπίδος Θένοντα πολεμίων τινὰ Her. 738. cf. Aut. fr. III. 21. κέντρῳ δῆθεν ὡς Θένων Her. F. 949.

Θεογόνος. ἀπὸ Θεογόνων γάμων Or. 346.

Θεόδμητος. βωμῷ πρὸς Θεοδμήτῳ Hec. 23. Δελφῶν εἰς Θεόδμητον πύλιν An. 1264. Ἀθήνας τὰς Θεοδμήτους Hip. 974. et Iph. T. 1449.

Θεοδόκος. οἴκων Θεοδόκων Ion. 1549.

Θεόθεν. τυχοῦσά καιρῷ Θεόθεν Hec. 593. ἐχθίστων Θεόθεν ἐργμάτων Or. 160. Θεόθεν πράξας, ἅπερ ἠὖχω ib. 355. φθόνος νιν εἶλε Θεόθεν ib. 972. δειμαίνω—τὸ Θεόθεν Ph. 265. ξύνοιδα Θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1270. εἶθε μοι Θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι Hip. 1112. πένθος Θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. τάδε Θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. εὐτυχίας μετέχειν Θεόθεν τέκνα θνατοῖς Ion. 509. ἔσσυτο Θεόθεν—κακὰ τάδε Her. F. 919.

Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti, Hel. 9. 1184. et 1659.

Θεοκλυτεῖν. Θεοκλυτεῖ ἄδικα παθοῦσα Med. 207.

Θεομανής. Θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. Θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. Θεομανὴς ἦλατο Ion. 1402.

Θεομαχεῖν. τὸ Θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα Iph. A. 1409. ὃς Θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. Θεομαχεῖν μόνον οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1253. ὑ Θεομαχήσω ib. 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, Hel. 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214. et 1664.

Θεοπόνητος. Θεοπόνητα λέχη Tr. 953. et Hel. 590.

Θεόπυρος. φλογὶ Θεοπύρῳ El. 732.

Θεός. ἀψευδὴς Θεὸς Or. 364. ῥώμην Θεοῦ τιν' ἔσχεν ib. 1169. Θεοῦ λέγεις πρόνοιαν ib. 1179. ἐναλίῳ Θεοῦ παῖς Ph. 1163. χθόνιον θεὸν ib. 1331. ἱππείῳ Θεοῦ ib. 1701. λαμπὰς Θεοῦ Med. 352. σὺν Θεῷ εἰρήσεται ib. 625. ὃς ἡμῖν σὺν Θεῷ τίσει δίκην ib. 802. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε Θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὁ μελαγχαίτας Θεὸς Al. 441. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ Θεοῦ ib. 725. Θεοῦ αἶσα, Θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. Θεὸς συνοικήσεις Θεῷ ib. 1259. αἶθον ἐξαμύνασθαι Θεοῦ Sup. 208. τῷ Θεοῦ μεῖζον σθένειν ib. 216. ὁ Θεὸς πάντ' ἀνατρέφει πάλιν ib. 331. Θεοῦ σέλας ib. 469. Θεοῦ θέλοντος ib. 499. et 1145. Θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. εἰς τὸν Θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. δίψιον πῦρ Θεοῦ Rh. 417. μορφὴν ἀμείψας ἐκ Θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. τὸν βάκχιον Θεὸν ib. 67. Βρόμιον παῖδα Θεὸν Θεοῦ ib. 84. ταυροκέρων Θεὸν ib. 100. Θεοῖσι σπένδεται Θεὸς γεγὼς ib. 284. Θεὸς δεινότατος ib. 858. Θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. ποντίου παῖδες Θεοῦ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ὐκ ἴσαν ὄντα Θεὸν με καὶ Θεῶν ἄπο; ib. 230. Θεοῦ τὸ πρᾶγμα ib. 284. ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς Θεὸς ib. 315. ἐκ σπονδῆς Θεοῦ ib. 467. τῷ Θεοῦ πλεῖον φρονῶν Her. 259. Θεὸς τὸ γινώσκειν φίλους Hel. 567. ὁ Θεὸς ὡς ἔφυ τἰ ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον ib. 717. μισεῖ ὁ Θεὸς τὴν βίαν ib. 909. τὸν πολύϋμνον Θεὸν Ion. 1075. ἄλις ὁ Θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339. δεῖται ὁ Θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως Θεὸς, ὐδενὸς ib. 1345. τὸ συνετὸν ὁ Θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. τύλον Εὐίου Θεοῦ Antiop. fr. XXXII. 2. τῷ πονοῦντι καὶ Θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. Θεοῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώπους Θεοῦ eorund. CIV. τῶν ἄγαν ἅπτεται Θεὸς eor. CXXIX. 2. Θεὸν ποῖον νομιτέον; eor. CXLVI. 1. Θεός τις ἐν ἡμῖν κτλ.

CLXXXVIII. πολλὰ κραίνει Θεὸς eor. CXCIII. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν Θεὸς eor. CCXVIII. χωρὶς Θεῶν Hec. 2. σὲ φθείρει Θεῶν τις ib. 58. ὦ χθόνιοι θεοὶ ib. 79. πρὸς Θεῶν ib. 551. et passim per totum Eurip. Θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. Θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. βεβλήσεταί τις Θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. ὁρκίους δὸς θεοὺς Ph. 484. τὰς ἐκ Θεῶν ἀνάγκας ib. 1751. Θεῶν οὐκέτι πίστις ἄρηρε Med. 413. Θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος ib. 747. πείθειν δῶρα καὶ θεούς, λόγος ib. 964. πολλὰ ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. Θεοὺς δεσπότας καλεῖν χρεών Hip. 88. τῶν κατὰ χθονὸς Θεῶν Al. 76. Θεῶν ἀ δύναμις μεγίστη ib. 218. Θεῶν σκότιοι παῖδες ib. 992. οὐκ ἦλθες εὐνοίᾳ Θεῶν Sup. 157. βίᾳ παρελθὼν θεὰς ib. 231. τὰ τῶν Θεῶν σκοπεῖν ib. 301. διάφορα πολλὰ Θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. τὰ Θεῶν ὕπω νενόμισται Iph. A. 33. ἐξεπλήσσω τῇ τύχῃ τῇ τῶν Θεῶν ib. 351. οὐκ ἄνευ Θεῶν ib. 809. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν Θεῶν ib. 1610. πάντα τὰ τῶν Θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 476. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος Tr. 844. ὃς νέους τίκτει θεὺς Bac. 467. ὀργὰς πρέπει θεὰς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροταῖς ib. 1346. μάτηρ Θεῶν Hel. 1318. θεοῖσι δόλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν Θεῶν ib. 1615. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. θεὺς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. Θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. πολλὰ σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοὶ ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι θεοὺς ib. 2. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν θεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρή, τῶν Θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI. οὐκ ἔστι τὰ τῶν Θεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. Θεῶν κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. θεοῖσι μὴ μάχου eorund. XXX. 1. αὖρα Θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. etc. 2) ἡ Θεός, dea. εἰκταία θεὸς Or. 214. δεινὴ ἡ θεὸς ib. 399. ᾠδεῖαν θεὸν Ph. 402. ἀκραίας θεᾶ Med. 1379. τᾶς ποντίας θεᾶ An. 130. ἐναλίας θεᾶ ib. 252. Ἰσθμίας θεᾶ Sup. 1211. τῆς θαλασσίας θεᾶ Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCIX. ὀχὶ μικρὰν θεὰν ἔχων αὐτῶ μέτα Tr. 940.

Θεοσεβής. θεοσεβῆ φῶτα Al. 608. θεοσεβής τις ὤν Iph. T. 268.

Θεοσέπτωρ Hip. 1364.

Θεοσυγής. τῷ θεοσυγεῖ ᾄδω μαγείρῳ Cy. 395. θηρὶ τῷ θεοσυγεῖ ib. 598. ἡ θεοσυγὴς Ἑλένη Tr. 1213.

Θεράπαινα. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1070. Μυκῆναι ἐμαὶ Θεράπαιναι Iph. A. 1499.

Θεραπεία. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 187. πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744.

Θεραπεύειν. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. ἔνθα κύκνος μελῳδὸς Μούσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Διόνυσον θεραπεύει Bac. 82. οἷς σὴ θεραπεύειν μέλει ib. 930. Φοίβου ναοὺς θεραπεύω Ion. 111. τούτους θεραπεύειν αὐτὸν, οὐχ ὑπ' ἐκείνων θεραπεύεσθαι Epist. IV. τοὺς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον θεραπεύοντες Epist. V. τίς σε θεραπεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.

Θεράπευμα. οὐκ ἀναίνομαι θεράπευμα τέκνων Her. F. 633. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν ἐμόχθει Ph. 1543.

Θεράπνα. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνας—λιπόντες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπναι Her. F. 370.

Θεράπων. λωτὸς, Μουσᾶν θεράπων El. 717. θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II.

Θέραψ. ἦπου πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες Ion. 94.

Θερίζειν. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τραχήλου κἀπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.

Θερμαίνειν. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἥλιος θερμαίνων χθόνα Bac. 678. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνου Al. 761. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402.

Θερμός. θερμὸς κρουνὸς—αἵματος νέου

Rh. 790. ἅρας Θερμῶν (sc. τὸν ἐλαίας ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ Θερμὴ τάφῳ Or. 422. Θερμὴν δαῖτα Cy. 244. τεθρίπποις ἡλίου Θερμὴν ἄγαν Cresph. fr. XIII. 5. Θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. Θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίου Hip. 128. Θερμὰν ἀελίου ἕδραν El. 739. πνοὰς Θερμὰς πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII. 2. ἀνθρώπων Θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. ἕσπερα νῶτα—Θερμὰ φλογὶ Θεοπύρῳ El. 732. Θερμὰ ἡλίου τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

Θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος Θέρος Bac. 1025. κάλλιστον Θέρος ib. 1314. Θέρους λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. δύστηνον Θέρος Inus fr. IV. 4. Θέρους—μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Θέσμιος. τί Θέσμιον Ἑλλάνων; Tr. 267. καινὰ Θέσμια Med. 494. προγόνων παλαιὰ Θέσμια Er. fr. I. 50.

Θεσμοποιεῖν. τί Θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

Θεσμός. Θεῖον σεμνῆ Θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872.

Θεσπέσιος. παρὰ Θεσπεσίῳ δάφνῃ An. 296.

Θεσπίζειν. ἄκραντά μ' ἔθηκε Θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεσπίζων An. 1162. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Θεσπίζων Ion. 7. Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T. 1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion. 779. πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.

Θέσπις. ὥπασε Θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425.

Θέσπισμα. τί Θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὦ Λοξίου—σῶν Θεσπισμάτων Or. 1666. σπένδομαι—σοῖς Θεσπίσμασιν ib. 1681. κλύουσ τῶν ἐμῶν Θεσπισμάτων Ph. 910. ἃ σῶν με δεῖ Θεσπισμάτων ib. 928. ἀκούσασ' ἐάσας μάντεων Θεσπίσματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς Θεῶ Θεσπίσματα; Sup. 141. συμπνθέσθαι παρθένοις Θεσπίσματα Hel. 335. τἀμὰ πῶς ἔχει Θεσπίσματα; ib. 879.

Θεσπιῳδεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χρῆν Θεσπιῳδεῖν Ph. 966. et Fr. inc. B. 55. sed alio verborum ordine.

Θεσπιῳδός. ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῳδὸν Med. 668. τῆς Θεσπιῳδοῦ Κασσάνδρας Hec. 677. τὴν Θεσπιῳδὸν Θεονόην Hel. 144. τᾶς Θεσπιῳδοῦ κόρας ib. 522. cf. v. 865.

Θεσπρωτὸν ἕδας Ph. 989.

Θεσσάλιος. ὦ πόλι Θεσσαλία An. 1177. et *subst.* Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

Θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

Θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221. ἐκ οἶσθα Θεσσαλόν με, κἀπὸ Θεσσαλοῦ πατρὸς γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλὸς, ἢ—Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; Rh. 699. Θεσσαλοὶ El. 781. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἄναξ ib. 513. τίς τῶδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν τοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἄπιστοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. vid. etiam El. 815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα Ph. 1416.

Θετιάς. Λήδᾳ Θετιάδι Iph. A. 49. Θετιὰς κόρη Hel. 132.

Θέτιος. Θετίου παρθένον Meleag. fr. I. 5. οἱ Θετίου κῶροι ejusd. fr. VI. 6.

Θέσφατον. πεδία τὸ Θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι Θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἴπερ ἐστὶ Θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πεσεῖν ἄχρηστον Θέσφατον Iph. T. 121. ἔτι μοι τὸ Θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοίβου αἰτιᾶσθε Θέσφατα Or. 276. συνῆκε Θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω Θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς ib. 914. ἄκυε Θεσφάτων ἐμῶν ὀδὸν ib. 918. Θεσφάτων ἐλεύθεροι ib. 1006. Θεσφάτοις Φοίβου ζυγεὶς Sup. 220. Θέσφατ' ἀτιμάσας ib. 230. εἴ τι κόρης Θεσφάτων μέτεστί σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας Θέσφατ' ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268. et 1486. Φοίβου κελευσθεὶς Θεσφάτοις Iph. T. 937. Θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων ib. 1256. Θεσφάτων ἀοιδαῖς ib. 1283. πεπρωμένοις Θεσφάτοισι Λοξίου ib. 1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ Θεσφάτων πολλὰ Her. 407. Ἥραν νομίζω Θεσφάτων μείζω ib. 1039. ἃ μὲ σαίνει Θέσφατα Ion. 685. τί Θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. Θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.
Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ Θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν ἀ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρῇδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.
Θετός. Θετῶν παίδων πῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. Θεὰν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἅρμασιν Θετὸν Iph. A. 251.
Θεωρία. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν Θεωρίαις Bac. 1045.
Θεωρικός. πεπλώματ' ἐ Θεωρικὰ Sup. 97.
Θεωρός. ὅ τι μ' ὡς Θεωρὸν ἀξιοῖ—προσεννέπειν Hip. 792. δυστυχὴς Θεωρὸς ib. 807. ὁρῶ—στόλον, στείχοντα Θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα Θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.
Θῆβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmæon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.
Θηβαιγενής. Πολυνείκει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.
Θηβαῖος. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄστυ Θηβαίων Bac. 172. χρῄζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν ib. 852. νεανίαισι Θηβαίοις ib. 1252. ὃς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαΐᾳ χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γᾶν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι—δώσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίασι ib. 659. et Θηβαιᾶν παρθένων ib. 1709.
Θήγειν. ξίφος Θήγειν χερὶ Or. 1036. Θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. φάσγανον Θήγουσα Tr. 1013. et φάσγ. Θήξαντε Or. 51. κοπίδας Θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγὶς El. 1142. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.
Θήκη. κεκρυμμένας Θήκας χρυσῦ Hec. 1147.
Θηκτός. Θηκτῷ σιδήρῳ Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. Θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. Θηκτὸν ξίφος Ion. 1063. et Θηκτὰ ξίφη Rh. 669.
Θήλεια. Θήλεια σπορὰ Tr. 503. Θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ Θηλείαις Or. 1205. φιλόψογον χρῆμα Θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. τόδ' ἦρξε Θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. Θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθονόν τι χρῆμα Θηλειῶν ἔφυ An. 181. πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ Θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ Θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν Θηλειῶν λόγος El. 937.
Θηλή. δέξαι Θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56.
Θηλυγενής. Θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. τὰν Θηλυγενῆ στολὰν ib. 1154.
Θηλύμορφος. τὸν Θηλύμορφον ξένον Bac. 353.
Θηλύνειν. πολλὰς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Er. fr. I. 34.
Θηλύπους. Θηλύπουν βάσιν Iph. A. 421.
Θῆλυς. φόνον Θῆλυν Bac. 795. Θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἴ σ' ὄψεταί τις Θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς Θῆλυς El. 529. ἀντὶ Θήλεως στάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. Θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν Θῆλυν Med. 1084. Θύουσα Θῆλυς ἄρσενας Iph. T. 621. στολὴν Θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ Θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909. Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr. XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1. γυνὴ Θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. τίσαι—τὸ Θῆλυ τοῦτο Tr. 1035. τὸ Θῆλυ σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ Θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. τὸ Θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. Θῆλυ Ἠλέκτρας Θάλος El. 15. τὸ Θῆλυ σώματος Antiop. fr. V. 1. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς Θήλεσιν Cy. 580.
Θήρ. τετράποδος Θηρὸς ὀρεστέρᾳ Hec. 1058. Θὴρ ὡς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173. ἔχει καταφυγὴν Θὴρ πέτραν Sup. 267. σχῆμα Θηρὸς Rh. 209. τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ Θηρὸς ib. 257. ὁ Θὴρ ὅδ' ἡμῖν πρᾶος Bac. 436. ἦ ποτ' ἦσθα Θήρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην Θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 1202.

et 1208. Θηρὸς πανέργου Cy. 441. Θηρὶ τῷ θεοσυγεῖ ib. 598. Θηρὸς τῦ ξενοδαίτα ib. 654. τὸν Νέμειον Θῆρα Her. F. 153. δεινῷ χάσματι Θηρὸς ib. 363. τολὴν Θηρὸς ib. 465. Θῆρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε Θὴρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα Θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα Θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. Θοίναν ἀγρίων Θηρῶν Hec. 1072. Θῆρας ξιφήρεις Or. 1272. σοὶ τί Θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι Θῆρες ib. 1304. Θηρσὶν ἄθλιον βορὰν ib. 1597. Θῆρας ἑξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἄφθογγα δάκη Θηρῶν ib. 647. Θῆρας ἐναίρων ib. 1129. Θηρῶν ὀρείων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. Θηρσὶν ὡς Sup. 145. χάρματα Θηρῶν ib. 282. ἀμύνων Θῆρας Rh. 787. κἀμὲ—Θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι Tr. 450. σύναγε Θῆρας ἀγρῶτας Bac. 564. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ Θῆρες ib. 726. Θηρῶν ὡς ἂν ἥκουσας βοὴν ib. 1083. Θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν ib. 1235. ὅταν—Θηρῶν ὀριγνῷτο ib. 1253. Θηρῶν γένος Cy. 117. Θῆρας ἰχνεύων κυσὶν ib. 130. δοραῖσι Θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. Θῆρες vocantur Satyri ib. 620. Θηρῶν βρύχης Hel. 1185. Θηρῶν ζυγίοις ib. 1326. Θῆράς σφε—ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. Θηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. Θηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. Θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951. Θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρσας δείματα Θηρῶν ib. 700. ὃν Θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. φῦλα Θηρῶν Chry. fr. VII. 5. νόμος—Θηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

Θήρα. Θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. ἐπὶ Θήρας πόθον ib. 233. Θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρωμένη Bac. 1142. μορφᾶ Θηρᾶν Hel. 384.

Θηραγρέτας. ὦ Βάκχε, Θηραγρέτα Bac. 1018.

Θήραμα. Εὐμενίσι Θήραμα φόνῳ δρομάσι Or. 834. καλὸν τὸ Θήραμα γενήσεται ib. 1316. Θήραμα παιδὸς Iph. A. 963. φοβερὸν Θήραμα Bac. 867. μακάριον Θήραμα ib. 1170. Θήραμα βαρβάρου πλάτας Hel. 192. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων Θηράματα Ion. 1162.

Θηρᾶν. Θηρῶσι λέκτρον τὸμὸν Iph. A. 960. Θηρᾶν τῇ Θεῷ σφάγια Iph. T. 280. Θηρᾶν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς Θηρᾶν κακὰ ib. 837. Θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς Θηρᾷ Hel. 51. Θηρᾷ γαμεῖν με ib. 63. ἦν—λιμῷ Θηρᾷ—νῷ ib. 987. τὴν σωτηρίαν Θηρῶν Or. 678. τί χρῆμα Θηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. Θηρῶσα; Hel. 1254. Θηρῶντες Ἑλένην Tr. 369. ὃν πάρειμι Θηράσας' ἐγὼ Bac. 1213. ἄνδρας δυσσεβεῖς Θηράσετε Iph. T. 1426. ὅς με Θηρᾶται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας Θηρώμενος Ph. 706. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ Θηρώμενον Rh. 793. ὡς εἰς πλησμονὰς Θηρώμενον Tr. 1211. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ Θηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς Θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν Θηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν Θηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. ὑ δόξαν κενὴν Θηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι Θηρωμένη Fr. inc. LI. 9. ματσοῖς τὸν ἔλεον Θηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ Θηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὥς γ' ἔφασκον αἱ Θηρώμεναι Bac. 1277. ἓν ὃκ ἐπίστασθ', ὑδ' ἐθηράσασθέ πω Hip. 919. Θηρασώμεθα Ἄγαυὴν Bac. 718. ὅστις τὺς ξένους Θηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὄρους Θηράσομαι Bac. 228. Θηρώμεθα (in *pass.*) Ion. 1111. Θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. Θηρεύουσι σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. Θηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς Θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν Θηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὁ Θηρεύων γάμος Hel. 321. τὸν σοφὸν—Θηρεύουσα Bac. 1003. τῦτ' ἀεὶ Θηρεύεται Antiop. fr. XXIX. 3. et τ. ἀ. Θηρεύσεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ Θηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἴῳ μ' ὁ δαίμων Θηρίῳ συνῴκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς Θηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος Θηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ Θηριῶδες τῦτο—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένου καὶ Θηριώδους Sup. 202. τὸ Θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὦ Θηροκτόν' Ἄρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς Θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ Θηροτρόφου δράκοντος Ph. 827. Νύσσης Θηροτρόφου Bac. 556. Θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. Θηροφόνοι κύνες Hip. 216. Θηροφόνον Θεὰν Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν Θησαύρισμα Διονύσου El. 497. καλὸν τὸ Θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε Θησαυρίσμασι Ion. 1394.

Θησαυρός. Θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. Διὸς Θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας Θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. λαβεῖν φίλον Θησαυρὸν El. 565. Θησαυρὸς βροτῶν An. 1094. Θησαυρῶν πάρα Ion. 1141.

Θησείδης. τὼ Θησείδα Hec. 125. Ἀθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεύς, rex Athenarum, Hip. 10. etc. Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et 219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322. Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229. 1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII. 1.

Θῆσσα. Θῆσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ Θῆσσαν ἑστίαν El. 205.

Θητεύειν. καί με Θητεύειν πατὴρ—ἠνάγκασεν Al. 6. Θητεύω Κύκλωπι Cy. 77.

Θιάζειν. ἐθίασέν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. Θιασεύειν χοροῖς Bac. 378. Θιασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θίασος. ἀβάκχευτον αἳ Θίασον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσιν Or. 319. Θίασον ἔνοπλον Ph. 803. Σεμέλας Θίασον ἱερὸν ib. 1744. Θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059. Θίασος ἐμὸς, γυναῖκες Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς Θίασον ib. 583. Θίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι ib. 976. ἡλίκων Θιάσους Iph. T. 1146. τοὺς προπότας Θιάσους ἐρώτων Rh. 362. ὅστις ἄγει Θιάσους εἰς ὄρος Bac. 115. ἐκ Θιάσων δρομαίων ib. 136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et 1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—Θιασώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ Θιγγάνειν μου μηδένα—τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια Θιγγάνω Or. 382. Θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310. μὴ Θιγγάνειν ἀπεῖργεν Hel. 1575. μὴ Θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λαβὼν—παρθένον, μὴ Θιγγάνω El. 51. μή μοι λεπτῶν Θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. γενείου τῶδε Θιγγάνων χερὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βέλει Θίγω σου Or. 218. εἴ γ' ἔν Θίγοις ἂν χερνίβων; ib. 1602. Θίγειν ὠλέναις τέκνου Ph. 307. ὅ ποτ' ἂν βαρβίτου Θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ὃς ἂν Θίγοιμι, sc. τῆς γυναικὸς ib. 1117. cf. 1120. et 1134. ἦν τις—νεκρῶ Θίγῃ χεροῖν Iph. T. 382. σὺ τῶδε μὴ Θίγῃς Her. 274. μὴ Θίγῃς ἐμῶν πέπλων Hel. 573. δεξιᾶς ἐμᾶς Θίγε ib. 844. cf. Iph. A. 471. κᾆν ἄκρα Θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἦ Θίγω δῆθ', οἳ μ' ἔφυσαν; Ion. 560. ὡς ἔσθ', ὅτου Θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ὡς Θίγῃ πατὴρ Er. fr. II. 32. μὴ Θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. Θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν Al. 107. cf. Sup. 1161. et Tr. 1216. ὅτ' ἔθιγεν, ὅθ' ἡψαθ' ἡμῶν Bac. 617. τῶδ' ἔθιγε Θηρὸς ib. 1181. Θιγεῖν νεκρῶ Med. 1202. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη Θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1044. (ubi est γυναικὸς Θιγεῖν) et El. 255. παιδὸς ὀστέων Θιγεῖν Sup. 1107. τίς ἂν ἔτλη σώματος τῷ σῷ Θιγεῖν; Iph. A. 1351. Θιγεῖν ὅσιον ἓς' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. λόγχης Θιγεῖν Bac. 304. σῷ Θιγόντος Iph. T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἆρ' ἐμῶ γε Θίξεται; Hip. 1086.

Θίν, vel **Θίς.** ἐπὶ Θῖνα Θαλάσσης An. 109.

Θνατογενής. Θνατογενῆς τε καὶ Διὸς Her. F. 799.

Θνατὸς, dor. pro **Θνητός.** τὰ ὑπερβάλλοντ' ὀδύνα καιρὸν δύναται Θνατοῖς Med. 128. ὃς ὅρκων Θνατοῖς ταμίας νενόμισαι ib. 170. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις Θνατῶν—λεύσσων ib. 1106. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανεῖσα Θνατῶν Al. 897. τί ἂν μεῖζον τῶδ' ἔτι Θνατοῖς πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι τῶν Θνατῶν Iph. A. 597. vid. etiam v. 1094. et 1326. Θνατοῖς βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. Θνατῶν ἥσσονες Her. 768. καταπανόμενοι πόνῳ Θνατῶν Hel. 1169. δύλαν χέρ' ἔχειν ὁ Θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion.

133. cf. v. 181. 473. et 509. θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 401. vid. etiam v. 652. 660, et 1197. τίκτει (sc. ἡ γαῖα) θνατὸς Chry. fr. VII. 4. θνατᾶς ἕνεκεν εἰκὰς El. 742. τέκνων θνατῶν (i. e. h. l. *mortuorum*) κόμισαι δέμας Sup. 273.

Θνήσκειν. ἑκοῦσα θνήσκω Hec. 548. τίνι μόρῳ θνήσκεις; ib. 695. θνήσκει πρὸς τοῦ; ib. 773. αὐτοχειρὶ θνῆσχ', ὅτῳ βέλει τρόπῳ Or. 1040. ὃ θνήσκω πέρι Al. 176. θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν ib. 285. cf. v. 693. ὃσεῖς βέλεται θνήσκειν ib. 675. ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν An. 518. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. cf. Rh. 870. πῶς ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως Tr. 961. ἐγὼ αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. χρὴ οὐχ ἅπαξ θνήσκειν σὲ ib. 960. φαρμάκοισι θνήσκομεν Ion. 1221. θνήσκει οὐδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 11. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τοῦθ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί; Phry. fr. XV. 1. 2. θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους Or. 685. ὃ φθάνοι θνήσκων τις ἂν ib. 939. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. ὃ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες Or. 935. τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ὃ χαίρουσι Hip. 1348 συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις Sup. 1007. cf. Iph. T. 650. νεφέλης ὕπερ θνήσκοντας Hel. 756. θνήσκουσα Hec. 568. κἀγὼ ὐκ ἔθνησκον, ὃ μ' ἐχρῆν θανεῖν ib. 231. Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον Tr. 387. cf. paulo ante v. 375. ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι' ἔθνησκες Ion. 1501. πρὸς βίαν ἐθνήσκετε; Her. F. 550. τέθνηκ' ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο Hec. 431. ἅλις ὑπ' Ἀργείας χερὸς τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν ὃ Hel. 293. τί τοὺς θανόντας ὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι; Melan. fr. XIX. 1. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα Hec. 681. τῶν τεθνηκότων ἅλις ib. 278. cf. Rh. 870. τοὺς καλῶς τεθνηκότας Hec. 329. παῦσαι λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ An. 1271. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. ἡ πεπρωμένη ἄγει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Hec. 44. cf. v. 214. 250. 347. 358. 374. 497. 550. etc. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. ἔκανες, ἔθανες ib. 195. ὠχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν ib. 538. δὶς θανεῖν ὃ χάζομαι ib. 1116. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ Ph. 1596. ὄλβιος θάνοις Med. 715. θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις ib. 806. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. ἥτις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου Al. 18. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν ib. 672. θάνῃ δυσκλεὴς, ὅταν θάνῃς ib. 728. κτείνουσα τοὺς ὃ χρὴ θανεῖν An. 811. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὃ δικαίως, ἦν θάνω, θανούμεθα Tr. 904. εἰ ἔθανες πρὸ πόλεως ib. 1168. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 595. βούλει λέγεσθαι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν; Hel. 1056. cf. v. 1058. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δόλιος εὐκλεέστατον θανεῖν ib. 1657. κεἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. πάντων τὸ θανεῖν Alex. fr. XVII. 1. τῷ θανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI. αἰσχρῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. ἔρρει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ Hec. 529. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν Or. 744. σ' ἐγὼ θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπουθ', ἕξω φίλον Iph. T. 718. πολεμίων θανόνθ' ὕπο Hel. 858. οἱ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε Hip. 798. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες Al. 544. ὐκ ἔτι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἃ ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμπει An. 778. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν Hel. 1437. θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τὴν θανοῦσαν—φύλλοις ἔβαλλον ib. 573. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν ib. 955. σφαγαῖς θανοῦσα Or. 40. ὦ βιαίως θανοῦσα Hip. 814. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔτι σοι Al. 139. θανῇ, ὃ θανοῦσα, σὺν νεκρῷ Tr. 1223. θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ Pol. fr. X. 2. τέκνων θανόντων Hec. 654. cf. Sup. 1122. et Cresph. fr. II. 2. ὧν ὑπ' Ἰλίῳ παῖδες τεθνᾶσιν Or. 59. εἰ τεθνᾶσι παγκάκως Med. 1135. τεθνᾶσι, κἀ τεθνᾶσι Hel. 737. τεθνᾶσι παῖδες

ἐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δάλη θανοῦμαι Hec. 420. θανούμεθα Or. 1033. ἐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα Hip. 688. πῶς ἀ θανοῦμαι; Iph. T. 998. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. ἐκ ἄρ' ὡς θανουμένης μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανουμένων ὕπερ Or. 967. θανουμένην ἄγουσί με An. 560. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητὸς ἔφυς Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος Bac. 28. θνητὸς γεγὼς ib. 199. ἐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ἀ χρὴ μέγα Alcmæon. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνητῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια ὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς eorund. LXIX. θνητὸς ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει eor. Cl. 5. ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθοῦμεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. ἐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔς' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642. θνητῶν ὐδεὶς ἐστιν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεὼν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ὐδεὶς Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποτρέφου Cy. 298. θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς ἀ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς Ion. 1312. ὐδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. ἀ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. πῶ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. ἀ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. θεῶν θνητοὺς κόσμον ἀ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον ὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς in *fœmin.* pro θνητὴ Iph. A. 901. et 1396. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ ἀ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιὰν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγεις Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' ἐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔσαι μεγάλα Her. F. 842. θνητά τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ᾧ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὴ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδύν Bac. 65. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. αἰ—ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὲ τὸν μέλεον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς ib. 1542. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζουσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζουσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terræ Tauricæ. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. ᾧ θοινᾷ φίλυς Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλυς ἑταίρους; Cy. 376. ἢ μυ σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἀ πρέπει θοινωμένους κλύειν τεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι Cy. 547. ὅπως πευσηρίαν θοινασόμεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὅμιλος Ion. 1206. συλλαβὼν θοινάτορας ib. 1217.

Θοίνη. θοίνην τῇ γυναικὶ θήσομεν; Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. σκευάζεται θοίνην Her. F. 957. πα-

ρέσται ἐν πόσει θοίνην ἔπι El. 641. χρὴ συνεστίους ἐμοὶ θοίνην πένεσθαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) dor. θοίνα. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε θοίνας Bac. 1182. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222.

Θολεῖν. θολοῖ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτου θοᾶς Or. 341. ἅμ' ἠελίου πτέρυγι θοῇ Ion. 123. θοᾶς ἐχίδνας ταγόσι ib. 1232. θοὰς ἀκάτους Hec. 446. θοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαὶ θοαὶ An. 479. θοαῖς αὔραις Tr. 454. θοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον θορῦσα (pro θορεῦσα: v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδοῦσα θόρυβον ib. 1111. θορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. τίς ἔῃ' ἐν πύλαισι θόρυβος; Iph. A. 317. μηδὲ θόρυβον—ξείναις παρέχωμεν ib. 604. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. σὺν θορύβῳ ib. 45.

Θούριος. Θούριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως θούριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ θυρίαις Iph. A. 238.

Θοῦρος. Θοῦρος Ἄρης Sup. 579. Θοῦρον δόρυ Rh. 492.

Θρᾴκιος. ζαχρύσου Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501.

Θρᾴξ. Θρᾳξὶ λεὼς Er. fr. I. 53. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἥξουσι θράσους Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὸ κείνης θράσος Or. 585. ἰσχύων θράσει ib. 901. ὃς πεπύργωσαι θράσει ib. 1568. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τῷ θράσους παρέξομαι Ph. 275. ὅτοι θράσος τόδ' ἐστὶν Med. 469. πῶς θράσος ἢ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμῇ ψυχῇ θράσος ἦναι Al. 607. σκληρὸν θράσος An. 260. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 475. ὃς ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυρῶν Inus fr. III. 1. ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσους Fr. inc. VI. 2. θράσει ὑδεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο eorund. LXXXVIII. 1.

Θράσσειν. καὶ τι μὴ θράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μηδὲν θρασύνου Hec. 1183. ἐπεὶ θρασύνῃ Or. 606.

Θρασύς. ὅτε θρασὺς, ὅτ' ἄλκιμος πέφυκε Or. 1201. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. θρασὺς τραπηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς Rh. 499. θρασὺς Ἕκτωρ νῦν, —θρασὺς ib. 579. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. θρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. θρασύν τε κἄμαθη Œd. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς Ph. 723. θρασεῖα An. 445. cf. Her. 978. τράτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ Iph. A. 914. γίνου θρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασυσπλαγχνος Hip. 424.

Θρασυτομεῖν. ἐπείπερ ὅτω καὶ λίαν θρασυτομεῖ Hec. 1286.

Θρασύτομος. γυναῖκες θρασύτομοι Æg. fr. V.

Θρᾶττα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. θραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. ἔθραυσεν ὅλβα κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. θραύσας λόγχην ib. 193. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. θραύσαντες σκάφος Hel. 1560. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυτός. θραυτῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτὴ θρευμένη σαυτῇ κακὰ Med. 51. τᾶς τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας (pro ἐνης) Hip. 363.

Θρέμμα. ὦ βάρβαρον θρέμμα An. 260. νεογνὸν θρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτειρα παίδων Tr. 195.

Θρηΐκιος. Θρηΐκιος ἱππότας Hec. 710. βορέας Θρηΐκιος Cy. 328. Θρηϊκίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρηϊκίαν ib. 1155. Θρηΐκιον πέλταν Ex. fr. VI. 4.

Θρῆκη. κατὰ Θρῆκην Hec. 74. τὴν χιονώδη Θρῆκην ib. 81. Θρῆκης ἄνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρῆκης ὅροις ib. 963. Θρῆκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρῆκης πεδία ib. 1142. Θρῆκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἀμφὶ Θρῆκην An. 214. Θρῆκης Rh. 279. ὦ Θρῆκη ib. 380. Θρῆκης ἀνάσσων ib. 931.

Θρῆκιος. Θρηκίᾳ ξένᾳ Hec. 7. Θρῆκιος στρατὸς Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρῆκιον λεὼν ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μούσης ib. 651. Θρήκιος στρατηλάτης ib. 670. et 950. ἵππους Θρηκίους Al. 1024. Θρηκίαν στολὴν Rh. 313. Θρηκίῳ στρατεύματι ib. 745. Θρηκίοις προσφθέγμασι ib. 297. Θρηκίοις ὀχήμασιν ib. 302. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι Θρηνεῖ Hec. 675. ταῦτα τί δεῖ Θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα Θρηνῶ Ph. 1750. κἄπειτα Θρήνει Med. 1249. ὅπῳ Θρηνεῖς ib. 1396. τάδε Θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ Θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις Θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ Θρηνεῖς πήματα Hel. 610. ἔδει—τὸν φύντα Θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. Θρηνῆσα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μασῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ Θρηνῆσαι; Tr. 111. δάκρυσι Θρηνήσω Ph. 1313.

Θρήνημα. πάρεισι τοῖς ἐμοῖς Θρηνήμασι Or. 132. μυσεῖα Θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. ἐξέβην Θρηνημάτων El. 215.

Θρῆνος. ὐκ ἀτρεμέα Θρῆνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίω πανοδύρτοις Θρήνοις Hec. 212. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα Θρήνους ib. 298. ἐκτέτηκα καρδίαν Θρήνοισι ματρὸς ib. 434. ἵν' ἐν Θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ Θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ Θρήνοισι An. 92. νεκρῶν Θρήνους Sup. 88. δυσθρηνήτοις ὡς Θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 144. τὰν ἐν Θρήνοις μῶσαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγώ σοι παραβάλλομαι Θρήνους Iph. T. 1095. Θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. Θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κυραῖσι καὶ Θρήνοισι Hel. 1060. Θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς ib. 1119.

Θρηνῳδεῖν. τήνδε Θρηνῳδοῦσ' (i. e. οὖσα) ἀεὶ Iph. A. 1176.

Θρήξ. παρ' ἀνδρὶ Θρηκὶ Hec. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρηκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους Al. 486. Θρηκὶ μόρῳ Rh. 378. Θρηκὸς ποταμῷ ib. 394. Θρῆκα στρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἡνίοχε Θρηκὸς ib. 804. σοφιστῇ Θρηκὶ ib. 924. μέγαν Θρηκῶν ἄνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρηκῶν ἀρίστοις ib. 409. Θρηκῶν συμμάχων ib. 731. Θρηκῖν πένθος τολυπεύσας ib. 744. et 751.

Θρῆσσα. Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκός. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκῷ τῶδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκοὺς ib. 171. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκῶν. ἔῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτῳ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. τεμῶ τρίχα ib. 214. δείνοντε ὠρᾷ πωλικῆς ῥινῷ τρίχα Rh. 784. κυρίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμὼν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τάσδε Tr. 480.

Θρυεῖν. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὡς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. ὦ ψευδῆ θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἄφατον, ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1282. τῷ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθηται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἐζόμεναι Pelei fr. II.

πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ὑ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. ἀνασᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα ib. 1170. θρόνους, ἐν οἷσιν ἵζε Al. 949. ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοὺς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς θρόνων Iph. T. 1270. οὐκ οἶσθα—θρόνους πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς θρόνοις Tr. 836. χρυσέοις θρόνοις Διὸς Hel. 246. εἰς θρόνους τυραννικοὺς Ion. 1572. εἰς θρόνους γ' ἵζω παλαιοὺς ib. 1618. θρόνους ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. ὅποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσ' (i. e. οὖσα), ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχῇ θρυλλούμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρόνον. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον θρώσκουσί μου Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἂν—θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. νεὼς θρώσκων ἔπι Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμούμενος Or. 749. πατὴρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρὶ ἡδὲν ἦδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντου θυγάτηρ Hel. 1473. θύγατερ Hec. 382. ὦ θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 585. etc. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 179. ὦ Πελίου θύγατερ Al. 437. Λήδας θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελῴου θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδίᾳ θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Ar. fr. II. 1. et sic porro.

Θύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. ὡς θύσιμεν ἐνθάδε ξένους ib. 278. ὃ θέμις θύειν θεᾷ ib. 1035. θύσιμ' ἂν αὐτῷ Bac. 793. ἃ 'γὼ τίνι θύω, πλὴν ἐμοὶ κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; Her. F. 936. θύσεις, οἷα χρὴ σε δαίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀπαρχὰς, ὡς ἔθυσεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. ἵφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας; Iph. T. 621. ἀπόῤῥητον φλόγα θύουσα ib. 1332. ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θῦσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σὰς ἔθυσε συγγόνους; ib. 277. θέλω θῦσαι, ἃ σε πρὶν γενέθλι' ὡς ἐθύσαμεν ib. 653. τούτων ὑπὲρ μοῦ θῦσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τὠμόν, οὐχὶ τἄνομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοῖς πατρῴοις θύσετε Her. 877. θύσοντες Ὀλυμπίῳ Διΐ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θυόμενον Μούσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μίξες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109.

Θυέστης, *nom. propr. viri.* Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἔνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. ᾗ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται ἄτυ μαντέων ὕπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλον (in *fœmin.*) Iph. T. 1359.

Θύλακος. τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους—ἰδοῦσα Cy. 181.

Θῦμα. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. θῦμα δάϊον An. 507. ὡς ὑπέστην θῦμα Iph. A. 530. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ ib. 1602. θῦμ' οὐκ εὐγάθητον Iph. T. 212. ἅτος θεᾷ γενέσθω θῦμα ib. 596. καλὸν τὸ θῦμα Bac. 1244. θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων

δυοῖν Her. F. 995. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα ib. 1524. ὑδεὶς τὰ τῆς θεᾶ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὑ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθε ib. 1163. χαιρέτω θυμάτων Cy. 363. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδου τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε Ἄπολλον Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ib. 508.

Θυμέλη, et dor. έλα. τὰν Φοίβου θυμέλαν Ion. 114. δεξιπύρους θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἴκων πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. πάριτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμός. θυμῷ ῥέοντι θρηκὶ Hec. 1055. θυμὸς μέγας Or. 701. σχάσον—θυμῶ πνοὰς Ph. 457. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μείζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῳ σὲ θυμὸς ἦγεν ib. 310. θυμὸν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῶ; ib. 879. θυμὲ ib. 1056. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1079. παύσῃ θυμῶ ib. 1152. εἴ σοι θυμὸς Hip. 1087. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν ib. 1114. πληρῶσα θυμὸν ib. 1328. βίᾳ θυμῶ Al. 832. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. ἄγυσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμὸς ib. 919. θυμὸν πνέυσαι Rh. 786. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίου θυμὸν Her. F. 1211. ὐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν ib. 578. γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34. θυμῶ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πολλὰς ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμῶν. ὥστε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμῶ Iph. T. 1474. Ὀρέστῃ τ' ἀδελφῇ τ' ὐχὶ θυμῶμαι ib. 1478. τοῖς δικαίοις ὐχὶ θυμῶσθαι χρεὼν Bac. 672. πατρὸς θυμῶται φόνῳ El. 1115. τοῖς πράγμασιν ὐχὶ θυμῶσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος Or. 749. θυμούμενος τεύξεται θυμουμένων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος λόγοισιν Sup. 476. θυμούμενος—θεᾷ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμούμενος; Her. F. 1246. θατέρῳ θυμουμένῳ Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς ἀφῇρουν Med. 455. εἰς κέρας θυμούμενοι Bac. 742. δεσπόταις θυμούμενοι Her. F. 277. πόλιν θυμουμένην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμουμένην Med. 271. μάτην θυμουμένη ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ὐχὶ τῷ κτανόντι με θυμουμένη Iph. T. 993. παύσομαι θυμουμένη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμουμένῳ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῶ Hec. 299. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς Or. 763. ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158.

Θυόεις. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061.

Θυοσκόος. Μαινάδας θυοσκόους Bac. 224.

Θυοσκόπος. ὑ μένυσιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βυλὰς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλήσατε θύρας μεσαύλους Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλήτους Iph. A. 340. θυρῶν λάτριν Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτες Cy. 631. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυσυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιόντα Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἀξίαν τῦ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἴσοδοι γυναικῶν An. 953. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. An. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. cf.

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμους Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἄνδρας θυραίους Hip. 409. παῖδας θυραίους Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίας κυφίσματα Ph. 855. γυνὴ θυραῖος Al. 808. θυραίᾳ πήματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395.

Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Θυρσομανής. ὦδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798.

Θύρσος. θύρσον δὸς εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσων ib. 80. θύρσῳ κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπῶντα θύρσον ib. 240. etc. ὁ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890. θύρσους ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς θιάσους Bac. 557.

Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64.

Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἂν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσιῶν ἄπο καταπαύσας Hec. 918. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιστάμεσθα ib. 491. φρῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. ὦδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας ὁ σεβίζουσα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332.

Θυτήριον Iph. T. 243.

Θυώδης. θυώδει καπνῷ An. 1025.

Θῶκος. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. δῶλον θωπείας ὄχλω Fr. inc. IV. 3.

Θωπεύειν. δοκεῖς ἄν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε Her. 983.

Θώπευμα. γλυκεῖαι ἦσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103.

Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095.

Θωῦσσειν. τί θωῦσσεις; Tr. 154. τάδε θωῦσσων Hec. 115. θωῦσσων κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωῦξαι Hip. 219. θωῦξασα Or. 168.

Θώψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰὰ, *partic. exclamandi*, hei. Hip. 852.

Ἰὰ, *subst.* vox. σύριγγος ἰὰν κατακύω Rh. 553.

Ἴακχος, *nomen Bacchi* Bac. 724. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἷος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τὸς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041.

Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἁμαρτίαν—ἀδικίαν τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Ἰάσιμος Or. 399.

Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama.

Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1.

Ἰατρός. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τλήμων ἰατρὸς Tr. 1233. τῷ γήρως μοι—ἰατρὸς γενῷ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἰατρὸς κ. τ. λ. Fr. inc.

LXVII. 1. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρύων eorund. CCXI. ἰατρὸς ὢν ἐπιστήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3. Ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν—ἄσπασαι Epist. II. ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας Inus fr. V. 5.

Ἰαύειν. πῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533.

Ἰαχεῖν. ἰαχείτω γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. ὀλολύγματα ἰαχεῖ Hel. 1502. αἴλινον ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ ἰαχεῖ Her. F. 349. κάρυξ ἰάχει El. 707. θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ ἰάχησε Or. 824. ἰαχήσατε ὠρανῷ Her. 752. ἰάχησε στέγα κ. τ. λ. El. 1150. ἁ δ' ἴαχεν, ἴαχεν Or. 1465. ἠϊόνες ἅλιαι ἴαχον Tr. 828. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω; Ph. 1303. τὸν ἀεὶ χρόνον—ἰαχήσω ib. 1522. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. τὸν Ἅιδα χορὸν ἰαχήσω; Her. F. 1027.

Ἰαχὴ, et dor. ἰαχά. ἰαχὴ σὴ ἄδικος κ. τ. λ. Hel. 1161. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα—ἐκβαλόντες Or. 1474. ἰαχᾷ στεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1047. στενακτὰν ἰαχὰν ib. 1311. ἄϊες ἰαχάν; Med. 149. cf. v. 204. ἰαχὰν κλύω Hip. 584. καλαμόεσσαν ἔσασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. βάρβαρον ἰαχὰν ἐξαυδάσω Iph. T. 180. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 499. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. βοάσατ'—ἰαχαῖς νύφαν Tr. 337. πλανάτας ἰαχαῖς ἀναπάλλων Bac. 149.

Ἴαχημα. Θέτιν ἰαχήμασι — κλείουσαι Iph. A. 1045. ὄφεων ἰαχήμασι μαρμαρωπὸς Her. F. 883.

Ἴαχος. νεκρῶν ἴαχον Tr. 1229.

Ἴδα, vel Ἴδη, *nom. montis.* Hec. 644. Or. 1383. Hip. 1253. Iph. A. 76. et 1285. Rh. 282. et 551. Tr. 976. Cret. fr. I. 1. Pal. fr. V. 2. et Fr. inc. CI.

Ἰδαῖος. Ἰδαῖον βύταν Hec. 944. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. cf. An. 707. Iph. A. 1289. et Hel. 29. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. Διὸς Ἰδαίᾳ Cret. fr. II. 11. Ἰδαίοις ἱστοῖς Tr. 199. Ἰδαία κόνις Hec. 325. Ἰδαίαν ὕλαν ib. 631. Ἰδαία μᾶτερ Or. 1454. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Ἰδαίαισιν γυναιξὶ Hec. 354. Ἰδαίαις παρὰ βόσχοις Iph. A. 575. Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Ἰδαίων ἐρίδων ib. 1524. Ἰδαῖον κάρα Or. 1380. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Ἰδαῖα φάρη El. 317.

Ἰδέα. τὰ ὄργι' ἐσὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι; Bac. 471.

Ἰδίᾳ. *adverb.* ἰδίᾳ ἑκάστῳ Hec. 903. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι ib. 1016. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. εἴς τε βουλευτήρια, ἰδίᾳ τε An. 1099. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδε; Sup. 129. ἰδίᾳ νοσῦσα Iph. A. 982. ἰδίᾳ πράσσων ib. 1363. ἰδίᾳ σθένων τις Hel. 792. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ Ion. 775. ἰδίᾳ χωρίσας ποτὸν ib. 1035. τὰς Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Tel. fr. XX. 2. ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς Epist. IV. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ ib.

Ἴδιος. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι Or. 557. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. γλώσσης ἰδίας Ion. 101. μορφὴν ἰδίαν Chry. fr. VII. 14. ἴδιόν τι πρός σε βέλομαι εἰπεῖν Hec. 978. ἴδιον ἔγκλημα Or. 764. φίλων οὐδὲν ἴδιον An. 376. πρὸς κέρδος ἴδιον Sup. 413. εἰς ἄγχος ἴδιον Iph. T. 953. λέξω ἴδιον τῦτο El. 633. ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. ἅτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147.

Ἰδιώτης. ἰδιῶται πολλοὶ Epist. IV.

Ἰδὼ Hec. 563. et 1041. Or. 144. et 221. An. 249. etc.

Ἴδρις. γραμμάτων οὐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Ἱδρύειν. δεῖ με—εἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον Ἄλκησιν Al. 844. τόνδε παῖδα εἰς θρόνους τυραννικοὺς ἵδρυσον Ion. 1573. Πενθέα ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοστάταις ἱδρύετο Ion. 1134. ὃς—Σπαρτοὺς ἄνακτας τῇδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ἐνταῦθα ἵδρυσαι βρέτας Iph. T. 1453. ναῶν ἕδρας ἱδρυσάμεσθα Cy. 290. τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως μ' ἱδρύσατο Hel. 46. ὃν καλλινίκου δρυὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο Her. F. 49. στρατύπεδον ἐν ἀσφαλεῖ—ἱδρύσεται Her. 398. τρόπαι'

ἱδρύεται Ib. 786. Ἱππολύτῳ ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ἀνωφελὴς κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ ib. 639. ὅτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων; El. 1130. ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένος Her. 19. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη Hel. 826.

Ἵδρυμα. τὸ σὸν ἵδρυμα Sup. 631. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. θεῶν ἱδρύματα Dan. 3.

Ἱδρώς. πλείων τοῖς ὀρῶσιν ἑσάλαξ' ἱδρὼς Ph. 1397. ἵτυος ἐν περιδρόμοις ἱδρὼς Tr. 1197. ἱδρῶτα σώματος τάζων ἄπο Bac. 620. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Ἰέναι. εἶμι Ph. 617. 1004. et 1016. πρὸς τόνδε δ' εἶμι Hec. 1196. καθ' ὁδὸν εἶμι Or. 549. ὡς ἐκποδὼν ἴτε; ib. 1447. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. εἶμι τλημονεστάτην ὁδὸν ib. 1067. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον Hip. 292. ὡς εἶ νεκρῶσι—προσωφελήσων; Sup. 326. ἔρασαν τάδ' εἶμι ib. 346. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία ib. 546. εἰ μὴ—εἶσιν εἰς Φθίαν Iph. A. 103. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας ib. 413. εἶμι, ὅπερ εἶ σὺ νῦν ib. 480. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. ὡς εἶσι γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. ὡς ἐς ταὐτὸν πυτε ὅτ' εἶσιν—ib. 969. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. ζῶν εἶσ' ἐς ἄδυ ib. 442. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. οὐδὲς ἐρήμους ἴμεν Bac. 839. πρός γε ματοῖς εἶσιν; Cy. 206. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγὼ Her. 562. τίνα γάμον εἶμι; El. 1199. κάτω γῆς εἶσιν ἄτρα Syl. fr. II. 4. ἴθι Ph. 1676. ἴτω Med. 798. et Her. 456. ἴθι ναὸς, ἴθι πρὸς βωμοὺς Hec. 146. ἴτε, ἴτε, μόλετε ib. 1093. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε ib. 1293. ἴθ', ὦ τέκνον μοι Or. 124. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἐρεβόθεν ἴθι ib. 177. τόδ' ἴτω ἴτω ib. 791. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. ἴτω—γαυρώμενος ib. 1532. ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν ib. 1682. ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Ph. 524. χαίρων ἴθι ib. 928. et Al. 816. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ἴτω νυν Med. 699. ἴθ' ὡς τάχιστα ib. 974. κατὰ χθονὸς ἴτω Al. 622. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516. ἴτω φῶς, γάμοι τε Sup. 1025. ἴθ' ἑρίσσων σὸν πόδα Iph. A. 138. ἴτω τραπεία διαλυθεῖσα ib. 495. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. ἴτ' ἐπὶ δισμὰ Iph. T. 1205. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1480. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. πέλας τις ἴθι Rh. 685. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν δούλειον ἀμέραν βίᾳ Tr. 1330. ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος Bac. 990. sq. et 1010. sq. ἴτω Μάρων Cy. 612. ἴτω πέλας Hel. 850. ἴτω ὑπόπτερον, sc. τὸ νεῖκος ib. 1252. ἴτω ξύνανλος βοὰ χαρᾷ El. 879. ἴθι μοι πόλιν Cresph. fr. IV. 9. ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Syl. fr. II. 1. ἴωμεν εἰς δόμους El. 787. λόγος ἐξ ἀδοξούντων ἰὼν Hec. 294. ἐς Τροίαν ἰὼν Or. 378. διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδὸς ib. 632. ἀλλ' ἔπρασσ' ἰὼν ib. 1446. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 543. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An. 417. εἰς ἄγρας ἰὼν Sup. 885. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. ἰὼν κατὰ τόμα Rh. 511. διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ Tr. 916. βακχεύσεις ἰὼν Bac. 343. ὡς τάχιστ' ἰὼν Cy. 240. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο Ion. 831. εἰς Θήβας ἰὼν Alcmæon. fr. XVI. 2. ἐπὶ ταὐτὸ τῶν' ἰόντε Ion. 1318. ἄλλων ἰόντων Sup. 1192. κατὰ Μῶσαν ἰόντες Ion. 1091. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο ἠχῶ ἰοῦσης Sup. 89. λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. ἰούσης τῆς τύχης Iph. A. 441. ἰοῦσ' εἰς Πηλέως μέλαθρα Iph. T. 375. ἀκάτου μέσον πέλαγος ἰοῦσας (i. e. ἰούσης) Tr. 1101. μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. εἰς ἀνδρὸς ᾖει κέλτρα Or. 558. πρὸς πέτρας ᾖει Iph. T. 1406. Πλειὰς ᾖει μεσοπόρου δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Ἰέναι. ὁ γὰρ ἵησ' ὑρίας πνοὰς Hec. 900. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph. 1253. cf. Rh. 63. τὸ τᾶς Ἀφροδίτας (sc. βέλος) ἵησιν ἐκ χερῶν Hip. 533. ἃ φᾶσ' Ἐριννῦς ἰέναι μιμήματα Iph. T. 294. ἴεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 291. ἰέναι πέτρας ἄπο Her. F. 390. ἴει (in *imperat.* mitte) λιτὰς εἰς θεούς El. 592. ἴει ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. ἐπὶ Κυκλώπων ἰεὶς θυμέλας Iph. A. 152. παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἰείς Iph. T. 298. πᾶσας φλογμὰς ἰεῖσα

Hec. 338. *τὸν πολύκαρπον βότρυν ἱεῖσα* Ph. 238. *δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη* ib. 327. *ἱήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν* Sup. 281. *πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων* Iph. A. 1101. *γάμον ἱεῖσα γοερὸν* Hel. 188. *διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον* ib. 1325. *θαυμαστὸν ἵει νᾶμα πυρὸς* Med. 1187. *ἵεσαν φυγῇ πόδα* Rh. 798. *θύρσους ἵεσαν δι' αἰθέρος* Bac. 1097. *πολίμναις ὐχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς* Hel. 1346. *πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας* El. 799. *ἧκεν ἀρὰς* Ph. 1373. *ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν* Med. 1176. *σὲ—ἧκ'* (i. e. ἥκα) *ἐς εὐῦδρα πατρὸς δίνας* Rh. 927. *γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν* Ion. 1209. *αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσυσιν* Tr. 440. *νεὼς σκάφος ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν* Cy. 699. *φωνὴν ἥσει χθὼν* Her. F. 1295. *ἵεται ξίφος κελαινὸν* Bac. 628. *ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια* ib. 140. *φάσγανα ἐκ χειρὸς ἱέμενοι* Or. 1304. *ἵππιον ἅρμα δι' αἰθέρος ἱέμενοι* Hel. 1512. *κατ' ὄρη ἱεμένα* (pro *ἑνη*) Ph. 154. *νήματα ἵετο πέδῳ* Or. 1433. *ψῆφος, ἣν Ἄρει Ζεὺς εἵσατο* Iph. T. 946. *ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον* Hip. 1125. *ἵετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα* Sup. 698. *ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις* El. 478. *ἀνορόφοις εἶνται πέτραις* Bac. 38.

Ἱεραξ. *ἱέρακ' ἰδοῦσαι* An. 1142.

Ἱέρεια. *πρώτη ἦρξεν ἱέρεια φόνου* Bac. 1112. *ἐνέρων ἱέρειαι* Or. 261.

Ἱερεύς. *ἱερεὺς ἑπέστη τῶδε* Hec. 224. *Θάνατον εἰσορῶ ἱερῆ θανόντων* Al. 25. *ἱερεὺς—ἐπεύξατο* Iph. A. 1578. *βοᾷ ἱερεὺς* ib. 1584. *ἱερεὺς ἦν ὁ γεννήσας πατὴρ* Iph. T. 360. *τίς ἱερεύς;* Her. F. 451.

Ἱερία. *ἱερίαν τίθησί με* Iph. T. 34. cf. v. 1399.

Ἱερός. *ἱερὸς Κολωνὸς* Ph. 1701. *Σεμέλας θίασον ἱερὸν* ib. 1744. *ἱερὸς ὅτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν* Al. 76. *ἱερὸν νεκρὸν* Sup. 935. *τύμβον ἱερὸν* ib. 981. *ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν* Iph. T. 969. *θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας* ib. 1101. *χῶρος ἱερὸς* ib. 1452. *ἱερὸν Τμῶλον* Bac. 64. *λωτὸς ἱερὸς* ib. 161. *ἱερὸς ὁ πλόκαμος* ib. 494. *Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον* ib. 597. *ἱερὸς λιμὴν* Cy. 291. *τὸν ἱερὸν τρίποδα* Ion. 512. cf. El. 980. *τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν* Ion. 1224. *τὸν ἱερὸν βότρυν* Hyp. fr. II. *ἱερὸν αἰθέρα* Melan. in fin. annott. cf. Fr. inc. CXXXVIII. *ἱερὸν ὄχθον* Fr. inc. XCIV. 2. *ἱερὺς πτόρθους* Hec. 459. *θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν* Ph. 847. *ποταμῶν ἱερῶν* Med. 410. et 846. *ξὺν ἱεροῖς* Iph. A. 674. *ὄντες ἱεροὶ* Iph. T. 469. *ἱεροὶ φύλακες* ib. 1027. *ἱερὺς κολμὺς* Tr. 258. *ὄχθοις ἱεροῖσιν* ib. 798. *νάρθηκας ἐς ἱερὺς* Hel. 1377. *κρατῆρας ἱερὺς* Ion. 1195. *ἱερᾶς χώρας ἄπο* Med. 826. *Ἴλιον ἱερὰν* Tr. 123. *μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως χώραν* ib. 218. *Πέργαμον ἱερὰν* ib. 1065. *Σαλαμῖν' ἱερὰν* ib. 1096. *εἰς νύχθ' ἱερὰν* Ion. 85. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν* ib. 120. *ὦ νὺξ ἱερὰ* And. fr. XXVIII. 1. *αἰθέρος ἱερᾶς* ib. 4. *δρόσοι ἱεραὶ* Ion. 117. *σκηνὰς ἐς ἱερὰς* ib. 806. et *ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν* ib. 982. *ἀνὰ—Ὄσσας ἱερὰς νάπας* El. 446. *Ἴδας ὄρος ἱερὸν* Or. 1383. cf. Ph. 241. *ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος* Hip. 555. *ἱερὸν κῦμα* ib. 1206. *ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς* Iph. T. 194. *πῦρ ἱερὸν* ib. 626. et *ἱερὸν κεραυνοφαὲς πῦρ* Tr. 1102. *ἄγαλμα ἱερὸν* Iph. T. 1441. *ἱερὸν ξόανον* Tr. 525. *νεβρίδος ἱερὸν ἐνδυτὸν* Bac. 138. *εἴδωλον ἱερὸν Ἴλιος* Hel. 1150. *ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν* Ion. 1285. *Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ* Her. F. 764. *ἱερὸν φῶς* ib. 797. *ἱερὰ τέμματα* Sup. 36. conf. Ion. 1389. *ἱερῶν δαπέδων ἄπο* Sup. 271. *ἱερὰ παίγματα* Bac. 161. *μὰ ἱερὰ κύματα* Cy. 264. *τέφεσιν ἱεροῖς* Ion. 104. *ὑφάσμαθ' ἱερὰ* ib. 1141. 2) *ἱερὸν, subst.* templum, sacrificium. *φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν* Tr. 310. *ἱερὸν τῆς Δίκης* Hel. 1008. *ἐν ἱερῷ τραφεὶς* Ion. 1190. *εἰς ποῖον ἱερὸν εἶμι;* Her. F. 1283. *Πειθοῦς ἱερὸν* Antig. fr. II. 1. *οὐκ ἔστι Πενίας ἱερὸν* Ar. fr. XXV. 1. *θεῶν ἱερὰ φέρειν* Hec. 804. *ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου* An. 1066. *ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ* Sup. 722. *ἐν ἱεροῖς εἶπε* Iph. A. 358. *παρ' ἱεροῖς* ib. 1490. *ἱερὰ τῶν κεκμηκότων* Tr. 96. *τὰ ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς;* Bac. 485. *ἱερὰ καθίζειν* Ion. 1317. *λείπων ἱερὰ* ib. 1331. *ἱερὰ καθάρσι' οἴκων* Her. F. 922. *ἀνέορτος ἱερῶν* El. 310. *ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν* ib. 826.

Ἵζειν. Ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. ἵζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 443. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. Ἵζε πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. τὰς ἀδίκως βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλυσίαν τράπεζαν ἵζουσα Hel. 303. Θρόνους, ἐν οἷσιν Ἵζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος ἵζω An. 1267. μήτ' ἀλσώδεις ἵζω κρήνας Iph. A. 141. εἰς Θρόνους γ' ἵζω παλαιὼς Ion. 1618. τύραννος ἱζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήϊος. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἄναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

Ἴθακος Cy. 103.

Ἰθύνειν. κέντρα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. ναυσὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου Or. 1016.

Ἱκανός. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ Θράσους Fr. inc. VI. 2. τὰ ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. ὧδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

Ἵκειν. ποιηρὸν ἵξομεν νάπος Bac. 1046.

Ἱκεσία. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. ἱκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

Ἱκέσιος. τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. et Her. 518. ubi est ἱκεσίοισι. χεῖρα ἱκεσίαν Hec. 851. et ἱκεσίᾳ χερὶ Sup. 108. et χεῖρας ἱκεσίους Or. 1414. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. ἀνάγκας ἱκεσίους Sup. 39.

Ἱκετεύειν. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε, ἱκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 752. ἱκετεύω σὲ, μὴ 'πίσειέ μοι—κόρας Or. 255. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. πρὸς γονάτων σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πατρὸς νέαν γυναῖκα—ἱκετεύετε ib. 971. ἱκετεύω σε γεραρῶν ἐκ τομάτων κ. τ. λ. Sup. 42. cf. v. 68. et 283. ἱκέτευ' ἐκεῖνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἱκετεύομεν,—μὴ τλῇς φίλως κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἱκετεύω τόδε ib. 945. ἱκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. ἐσὲ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἱκετεύω Ion. 454. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἀλίαν πέτραν—λιταῖς ὃς ἱκετεύων An. 539. ἱκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἱκετεύοντες Iph. A. 1002. ἱκετεύουσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἱκετεύσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. ὃ τῶνθ' ἱκέτευσά σε τυχεῖν Med. 338. ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν Her. 844. ἱκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἶμαί νιν ἱκετεῦσαι τάδε Iph. A. 462.

Ἱκετηρία. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τῷμὸν Iph. A. 1216.

Ἱκέτης. ἱκέτης ἀφύλλου τόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. ἱκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἱκέτης γίνου πατρὸς ib. 1242. τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ Her. 255. τὸν ἱκέτην δ' Θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dor. ἱκέτας. ματὸν ἱκέταν αἱρομένα Ph. 1562. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. 3) plur. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἱκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἱκέτις. Ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. ματὸν ἱκέτις ἱκέταν αἱρομένα Ph. 1562. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις An. 115. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; ib. 860. βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; Iph. A. 992. μνῆμα προσπιτνῶ τόδε ἱκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. ἱκέτιν δ' Θέμις φονεύειν ib. 1256. ἱκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἑστίας Θάσσειν βάθροις Her. F. 715.

Ἱκνεῖσθαι, 1) venire. μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς ὁ 'πιὼν ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἵκηται Or. 630. Θᾶσσον, ἥ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἱκόμην Or. 727. ἵκω δῆτα ib. 1231. τὴν

Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἱκοίμεθ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἱκόμεσθα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκω Φρυγίαν ib. 1607. ἵκω ἐννύχιος ἀγεμὼν Rh. 227. τρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἱκέσθαι ib. 433. ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποθ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοι' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τόθ' ἱκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἱκόμενον ἐς οἴκους El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. ἵξεται μόνος πάτραν Tr. 434. ὅ ποτ' ηὖχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν Her. 931. ὅ ποθ' ἵξεται κλεινὰς Ἀθήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἱκνοῦμαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι Sup. 130. σέ, καί σ' ἱκνοῦμαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῷν δὸς χάριν, ἱκνούμεθα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἱκτήρ. ἱκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. cf. v. 365. ξένους ἱκτῆρας ib. 764.

Ἴλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Ἵλεως. ἵλεως ἡμῖν γενοῦ Iph. T. 271. ἡ Χάρις ἐμοὶ ἵλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς στέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαυνομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιὰς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας Hec. 1062. ὅτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν δήλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121.

Ἰλιόθεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἴλιος, vel Ἴλιον Hec. 11. et passim in *hoc dramate*, uti etiam in Orest. An. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.

Ἱμάς. ἱμᾶσιν εἰς τὸπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς τμητῶν ἱμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἱμάντων τροφίδας An. 719. τὰς—φορυμένας ἱμᾶσιν αἵματος—ῥοὰς Sup. 690.

Ἰμείρειν. εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν Rhs. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἰμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἰμείρομαι Iph. A. 486.

Ἵμερος. ἵμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἱμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τῷ παρόντος ἱμέρῳ νικώμενος Dan. 19.

Ἱμερτός. τὸν πλῶτον ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἵνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδαι Iph. A. 1088.

Ἴναχος. ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ῥοὰς Sup. 890. et Ἰνάχου ῥοαὶ El. 1. γᾶν φίλαν Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχου, Ἀργεία ποταμοῦ, παισὶν Xan. fr. v. 2.

Ἶνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἶνις An. 800. Ἕκτορος ἶνις Tr. 570. Ἀμφιτρύωνος ἶνιν Her. F. 354. ὁμὸς ἶνις τάλας ib. 1182. 2) ἶνις, ἡ, filia. τὰν σὰν ἶνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἴξις Tr. 396.

Ἰξίων. ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰξίων Ix. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ Cy. 432.

Ἰοκάστη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰός, venenum. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰοῖς Iph. T. 1378.

'Ιὴ, partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.
'Ιππεία, *subst. μώννχα πώλων—ἱππείαισι θοάζεις* Ph. 801. *χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον* Her. F. 374.
"Ιππειος. *δώμαθ' ἱππείῳ θεᾷ* Ph. 1701. *ἵππειον δίφρον* Her. 845. et *ἱππείοισιν ἐν δίφροισι* Iph. T. 214. *παρ' ἱππείοις ὄχοις* Rh. 416. *ἱππείας ἄγρας* Ion. 1161. *ὄχημ' ἵππειον* Hip. 1355. cf. Al. 67.
'Ιππεύειν. *ἱππεύσει δι' ὀρφναίας* Sup. 994. *πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον* Her. F. 1001. *ἵππευε παῖδα νεθετῶν* Phaëth. fr. VIII. 6. *ζεφύρῳ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ὠρανῷ* Ph. 220.
"Ιππευμα. *ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις* And. fr. XXVIII. 2. *ἱππεύμασι λαβόντος αὐτὸς* Iph. T. 1428.
'Ιππεύς. *ἱππεῖς* Ph. 1154. *ἱππεῖς ὁπλῖται* ib. 1198. *ἱππεῦσιν ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι* Sup. 666. vid. etiam Rh. 311.
'Ιππευτὴς, vel dor. ᾶς. *τὸν ἱππευτὰν Ἀμαζόνων τρατὸν* Her. F. 408.
'Ιππηλάται Rh. 117.
'Ιππικός. *ἱππικῷ ὄχλῳ* An. 760. *ἐν ταθμοῖσιν ἱππικοῖς* Or. 1450. *δεσμῶν ἁραγμὸν ἱππικῶν* Rh. 569. *ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς* Her. 854. *ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν* Bac. 509. et *ἱππικὰς φάτνας* Hel. 1196. *τὸ Κάδμου ἱππικὸν* Sup. 682. *ἱππικοῖς ἐν ἥθεσι* Hip. 1219. *μετώποις ἱππικοῖσι πρόσθετος* Rh. 307.
"Ιππιος. *διαύλους ἱππίους* El. 825. *μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμάζονα* Hip. 307. *ἱππίῳ "Αργους* Or. 1621. et *ἵππιον "Αργος* Iph. T. 700. *ἵππιον ἅρμα* Hel. 1511.
'Ιπποβότας. *τέρας Ἀτρέως ἱπποβότα* Or. 1001. *θίασος ἱπποβότας Κενταύρων* Iph. A. 1059.
'Ιππόβοτος. *ἱππόβοτον "Αργος* Sup. 365. et Tr. 1087. *τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων* An. 1230.
'Ιπποβυκόλοι Ph. 28.
'Ιπποδάμια, *nom. propr. faminæ.* Iph. T. 825.
'Ιππόδεσμον. *ὃθ' ἱπποδέσμων—μετατρέψασαι* Hip. 1225.
'Ιππόδρομος. *λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην* Iph. T. 1138.
'Ιππάκοτος. *γυμνασίων τῶν ἱππικοτρόφων* Hip. 229. *ἱππόκροτα δάπεδα* Hel. 209.
'Ιππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc. *'Ιππόλυθ' ἥρως* Hip. fr. XVIII. 2.
'Ιππομέδων, *nom. propr. viri.* Ph. 127. et 1120. et Sup. 881.
'Ιπποπώμας Hip. 1399.
"Ιππος. *ἐγκύμων' ἵππον τευχέων* Tr. 11. *δώριος ἵππος* ib. 14. *ὅτ' ἔλιπον ἵππον* ib. 519. *πτερῶντος ἅρμα ἵππου* Ion. 202. *θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα* Ph. 3. *πολλοῖς ἵπποις βρέμων* ib. 113. *ζεύγνυσθε ἵππους* ib. 525. *καταψήχειν ἵππους* Hip. 111. *κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους* ib. 1134. *ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας* ib. 1174. *ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους* ib. 1183. *ἵππων δεσπόσαι* Al. 489. *ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων* ib. 1024. *τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἄγεσθαι* ib. 1033. *κναπέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος* An. 1012. *νικῶντα ἵπποις τρατὸν* Sup. 694. cf. Tr. 1209. *ἵπποις χαίρων* Sup. 886. *ἵπποις ἡσκημένοι* Iph. A. 83. *ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι* ib. 191. *ἵπποισι μαρμαίροντε* ib. 1154. *εἰς Πίσαν μολὼν θοαῖσιν ἵπποις* Iph. T. 2. *δινευόσαις ἵπποισιν πτανοῖς* ib. 192. *ἁρμόσατε ψαλίοις τὼς ἵππους* Rh. 27. *ἵππους 'Αχιλλέως* ib. 182. *ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ* ib. 184. *Φθιάδων ἵππων* ib. 237. *ἑστῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν* ib. 302. *ἵπποι ἔχονται* ib. 671. *πλῆκτρα ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοστο* ib. 767. *ὄχημα πωλικὸν λαβόντες ἵππων* ib. 798. *ἵππων ἐρασθεὶς* ib. 839. *μή μ' ἔρως ἕλοι τοιοῦτος ἵππων* ib. 860. *ἵππων ταχυπόδων ἐκεμβάτας* Bac. 781. *τετραόροις ἵπποις τροχάζων* Hel. 730. *ἵππους ἤλασεν' εἰς τελευταίαν φλόγα* Ion. 1148. *ἵπποις πτεροέσσαις* El. 466. *τετραβάμονες ἵπποι* ib. 477. *ἵππους ὀχμάζει* ib. 817. *σχοινίνας ἵπποισι φλοῖνας ἡνίας πλέκει* Aut. fr. II. *πρὸς ἵππων ὁρμήσας τάσιν* Hipt. fr. XII. *ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν* Sci. fr. V. 3.
'Ιππόστασις. *ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν* Al. 596. *ἡλίου ἱππουτάσεις* Phaëth. fr. I. 5.
'Ιππουσύνα (dor. pro ύνη) Δαρδανία Or. 1392.
'Ιππότης et dor. ας. *ἱππότου δ' ἔχων*

Sup. 660. ἐῶος ἱππότης ἀτὴρ Fr. inc. CXCVIII. Θρηΐκιος ἱππότας Hec. 710. πατὴρ ἱππότας El. 449. ἱππότας ἱππόταις ἔταξ'—ἔπι Ph. 1102.

Ἱπποφόρβιον. ἱπποφορβίων ἔπι El. 623.

Ἵπτασθαι. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18. ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπταται Pol. fr. I. 4. δεῦρ' ἔπτατο ib. 8.

Ἶρις, *nom. propr.* nuncia deorum. Her. F. 824. et 872.

Ἶρις, arcus cœlestis. Fr. inc. B. 46. 3.

Ἰσάδελφος ἀνὴρ Or. 1015.

Ἰσάνεμος. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν—Ἀχιλῆα Iph. A. 207.

Ἴσημι. εἰ μὴ Φρυγῶν πύργους πεσόντας ἴσμεν Hec. 1112. ὡς ἴσασιν Med. 476. ἴσασιν—θεοὶ ib. 1372. ἴσασι σὴν ἀπόπτυστον φρένα ib. 1373. cf. Hip. 453. sq. ἴστε, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. τοσοῦτον ἴσμεν ib. 804. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 671. οὐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. οὐκ ἴσασι δεσπότην,—οἷός ἐστιν Cy. 90. ἴσμεν τὰς σὰς συμφορὰς Ion. 1252. ὁ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ El. 1068. τὸ ζῆν ἴσμεν Fr. inc. LXXXI. 10. ἴσω Rh. 685. τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι Or. 626. εὖ νυν τόδ' ἴσθι Med. 593. σάφ' ἴσθι ib. 696. et 1362. Hip. 1331. Al. 1133. Her. 983. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Hip. 519. cf. Rh. 80. εὖ ἴσθι Hip. 656. ἴσω νυν εὐκλεής γε κατθανουμένη Al. 148. τἄλλ' ὄντες ἴσε μηδενὸς βελτίονες An. 727. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ἴσω μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ἴσον, ἀρίστης—γεγῶτ' ἀδελφῆς ib. 1700. ἴσω Γοργοφόνα Ion. 1478. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν Her. F. 1125. ἴσθι μὲ κλύων El. 609. ἴσω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. ἴσω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν Inus fr. VI. 1. οὐκ ἴσαν ὄντα θεόν με; Cy. 230.

Ἰσήρετμος. ἰσήρετμοι νᾶες Iph. A. 242.

Ἰσήρης. ἰσήρεις ψῆφους Iph. T. 1472.

Ἴσθμιος. Ἴσθμιος Σίνις Hip. 977. Ἰσθμίας θεῷ Sup. 1211. δίκορυν κορυφὰν Ἴσθμιον Tr. 1098. Ἰσθμίας γῆς αὐχένα El. 1288. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176.

Ἰσθμός. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν Hip. 1209. Ἰσθμῷ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Ἰσμήνη, filia Œdipi. Ph. 57.

Ἰσμήνιος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655.

Ἰσμηνός, *nom. fluvii.* παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς Ph. 101. vid. etiam v. 349. 800. et 834. Sup. 61. 383. et 1213. Bac. 5. et Her. F. 572. et 781.

Ἰσόθεος. τῆς ἰσοθέου τυραννίδος Tr. 1169. τὸ τῶ Νηρῇδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626.

Ἰσόνεκυς. ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200.

Ἰσόῤῥοπος ἀγών Sup. 706.

Ἴσος. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὠκὺν πόδα τιθεὶς, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. δυεῖν ἀδελφοῖν πῶς ἂν ὁ γένοιτ' ἴσος ib. 536. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδου Er. fr. II. 8. ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. ἴσους ἀριθμὸν Sup. 662. τοίχους—λαοὺς ἴσοι Hel. 1589. ὀπώρας διπτύχους (sc. μῆνας), ἧρός τ' ἴσους Fr. inc. CXLIII. 2. ἴση θεῇσι Hec. 356. τὴν δίκην ἴσην Sup. 434. ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825. ἴση ἡ χάρις Ion. 646. ἡ φύσις ἴση Antig. fr. IX. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. ἴσην συμφορὰν Œd. fr. IX. 2. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. ἴσαν οἴνῳ τέρψιν Bac. 421. σπυδαὶ λόγων—ἦσαν ἴσαι πως Hec. 133. Λοκροῖς ἴσας ἄγων ναῦς Iph. A. 262. ἴσας ψήφους Iph. T. 965. et 1470. cf. El. 1265. et 1269. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Hec. 805. Fr. inc. XXXIX. 1. et fr. inc. B. 47. 2. κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω ib. 426. ὅθ' ὅμοιον οὐδὲν ὅτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ Ph. 541. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. ἴσον φέρει νὺξ ib. 733. cf. El. 431. et Er. fr. I. 26. ἐξ ἴσου Ἄρης ἦν Ph. 1411. ὁ πένης ἔχων ἴσον Sup. 408. ἴσον παρέσχεν ὄνομα

ib. 905. φρόνημα ἴσον ib. 908. τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις Iph. A. 641. ὧκ ἐξ ἴσω μένομεν ib. 804. ἦξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. ἐν ἴσῳ ἦν τόδε ib. 1199. ἴσον βακχίᾳ μέτρημα Iph. T. 953. λαχεῖν ἴσον ib. 1009. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω Tr. 631. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πάντα τἀνθρώπων ἴσα Her. F. 633. Adverbial. ponitur: a) ἴσον. ἴσον βαδίζειν Ph. 547. ἴσον ἅπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. ἴσον σθένει An. 673. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τὸτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ἴσον σ' ἀσπάζομαι Ion. 1363. τούς τε κακοὺς γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἴσον Her. F. 667. b) ἴσα. ἴσα φίλῳ λυπούμενον Or. 880. ἴσα δ' ἀγάλμασι—Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 228. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. 2) *Compar.* ἰσαίτερος. τί τούτων ἐστὶν ἰσαίτερον πόλει; Sup. 441.

Ἰσότης. ἰσότητα τιμᾷν Ph. 539. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη καθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545.

Ἰσόψηφος. ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353.

Ἱστάναι. χορεὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι Al. 1158. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵστη Sup. 1229. τίς ἵστησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἵστημι, sc. πόδα Hel. 563. εἰς συμφορὰν ἵστησι πολλὴν βροτοὺς Fr. inc. VIII. 2. Διὸς τρόπαιον ἵσασαν βρέτας Ph. 1482. ἔστηκα El. 227. ἔστηκας Hec. 577. πόλις ἐπ' ἄκροις ἕσακ' ἀρηΐοις στεφάνοισιν Ph. 840. τί πρὸς πύλαισιν ἕστηκας; Med. 51. τί συγχυθεῖσ' ἕστηκας; ib. 1005. βρόχοις ἀνικήτοισιν ἕστηκεν φόνῳ An. 997. τί ποτ' αἰθερίαν ἕστηκε πέτραν; Sup. 987. ὀρῶ τελευτὰν, ἣν ἕσακα ib. 1013. ἐγγὺς ἕστηκα φόνου Iph. T. 720. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἕστηκε; Her. 74. σφάγια ἡτοιμασμένα ἕστηκεν ib. 401. λαιὸν ἕστηκεν κέρας ib. 671. τὸ ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος Dan. fr. VII. 3. χορὸς εἱστήκει τέκνων Her. F. 925. πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις Hel. 445. Πολυξένην ἕστησ' ἐπ' ἄκρῳ χώματος Hec. 524. νήνεμον ἕστησ' ὄχλον ib. 533. πῶλος παρ' αὐτὸν δεσπότην ἱστήσαμεν Hip. 1187. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν ib. 1203. τρόπαια Ζηνὸς ἔστησεν Sup. 648. παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. ἔστασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. χαμαιπετῆ ἔστησεν εὐνὴν Cy. 386. βοὴν ἔστησε Her. 129. cf. v. 656. βρέτας Διὸς τροπαίῳ καλλίνικον ἔστασαν ib. 937. μάχην, ἣν Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς Ion. 988. χρυσέους ἐν μέσῳ συσσιτίῳ κρητῆρας ἔστησε ib. 1166. αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον Or. 231. στῆσον πόδα Bac. 646. et Hel. 562. ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ An. 695. ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχυ στήσω πόδα El. 999. στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. στῆσαι κραυγὴν ib. 1529. τρίπους, ὃν στῆσαί γ' ἐφοῖτο Πυθικὴν πρὸς ἑσχάραν Sup. 1199. ἔστη Or. 706. ἔσαν λαμπρὰ Ph. 1252. ἔστη 'πι βωμῷ An. 1124. εὐδία ὅπως ἔστη ib. 1147. καπ' ἄκραν Νηρῇδες ἔστασαν θεαὶ Iph. A. 240. νᾶες ἔστασαν πέλας ib. 243. κᾆστην (i. e. καὶ ἔστην) νενευκὼς ib. 1581. ἐς δίκην ἔστην Iph. T. 962. ἔστησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ἔστη σιωπῇ Her. F. 930. ὡς ἐντὸς ἔστη λυγρῶ τοξεύματος ib. 991. ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. εἰς ὀρθὸν ἔστη Ar. fr. XXVI. 3. στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τήνδε τρίβον Or. 1251. ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. χοροῖς ταίνη Iph. T. 1143. ἴσως ἡ τύχη ταίνη καλῶς El. 403. πᾷ τῶ; Hec. 1057. et 1079. et πῇ τῶ Al. 866. τῶμεν Iph. A. 598. ὡς ἀμφὶ βωμὸν τῶσι El. 792. παρ' ἀσπίδα τῆναι Med. 251. παρὰ Περσεφόνῃ τάντα Hec. 139. πρὸς δεξιὰν αὐτῆ τὰς Or. 475. σωτήριος τὰς ib. 656. τὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. ἐναντίον τάντα Hip. 1079. ἐκποδὼν τὰς Al. 637. κατ' ὄμμα τὰς An. 1118. τάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις Iph. A. 528. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς Her. 837. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους τὰς El. 840. σιδήρῳ πέλας τὰς Aut. fr. III. 23. τάντες παρ' ἀσπίδα Ph. 1008. ἀμφὶ κῶμον τάντες Cy. 345. τᾶσ' ἐπ' ἄκρῳ χώματος Or. 116. μεθ' Ἥρας τᾶσα Hel. 895. τᾶσα χορεὺς El. 178. ὀρθὴν τᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. γῆς Φθιώτιδος τήσεις τυράννους An. 666. τάσω Sup. 1149. τήσομεν ἀμφὶ βωμὸν χορεὺς

Iph. A. 676. ἐλπὶς, οἵαν τήσουσι ib. 789. τῦτον—τήσω πετεινοῖς γυψὶ δοιανατήριον Rh. 515. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν τήσων τινὰ ib. 578. 2) *Med.* ἵσασθαι. ἐν ὡραίῳ ἵσαμαι βίῳ Ph. 975. Μῶσ' εἰς ἄνδρας ἵσω Ion. 1097. ἑσᾶσ' ἄθραυστοι Ph. 1086. αἱ τῆσδ' ἐγγὺς ἕσατε στέγης Med. 1293. ἕσαμεν Iph. A. 861. μῶν τις—ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος ἑστάναι; Rh. 92. θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑσᾶναι Bac. 221. ὐχὶ τὴν Ἰνῦς τάσιν—ἑστάναι (sc. φαίνομαι); ib. 924. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕσαμεν λόγοις Her. 146. ἵν' ἕσαμεν Ion. 1283. μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν El. 344. ἑστὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. ἑστῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν Rh. 302. πρύμνηθεν ἑστῶτας νεὼς Iph. T. 1349. πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτες Cy. 632. τὰς πύδας ἑστῶτες ἐσπάσθημεν ib. 635. cf. v. 636. πῶ ποτε τήσῃ πρὸ πύργων; Ph. 624. τροπαῖον αὐτῦ τήσομαι An. 764. τάσονται ἐπὶ περγάμων Τροίας κ. τ. λ. Iph. A. 762. τοσόνδε γ' ἕξω τήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα τήσεται Hel. 1078. τήσεται κατύπιν ἀξίῳ γε ὄντι, κ. τ. λ. Epist. IV. 3.) *Pass.* δορὸς ἵσανται πέλας Her. F. 1176. ὅταν πολίταις εὖ ταθῶσι δαίμονες Rh. 317. ἐπὶ δώμασι ταθεὶς Or. 1256. ἀπ' ὀρθίου ταθεὶς πύργου Ph. 1229. ὑπ' ἀγκάλαις ταθεὶς An. 748. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ταθεὶς Tr. 523. ἐν Βάκχαις ταθεὶς Bac. 499. ἐν πύλαισι ταθεὶς φάραγγος Cy. 664. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ταθεὶς Hel. 1599. et ἐκ ταυρείου φόνου ταθεὶς ib. 1608. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς ταθεὶς Ion. 1219. τῶνδε πλησίον ταθεὶς Her. F. 529. ποδὸς ἐναντίον ταθεὶς ib. 978. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς ταθέντε Her. 855. γυναικὸς ἀντίοι ταθέντες Or. 1461. πρύμνης ἔπι ταθέντες Iph. T. 1378. εἰς δόρυ ταθέντες Tr. 934. πλησία ταθεῖσα Iph. A. 629. cf. v. 1551. ταθεῖσα εὔξατο Iph. T. 1397. ἐν μέσαις ταθεῖσα Βάκχαις Bac. 689. χερνίβων ἐπήξῃ πέλας Iph. A. 675.

Ἰσίον. ὥσπερ ἰσίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 555. ἀέρι ἰσίᾳ Iph. T. 1134. αὔραν ἰσίοις καραδοκῶν Tr. 456. κατὰ μὲν ἰσία πετάσατε Hel. 1475. λευκὰ ἰσί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551.

Ἱστορεῖν. εἶμ' Ὀρέστης, ὃν ἱστορεῖς Or. 380. ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; Ph. 624. cf. Ion. 284. Ἄδρατον ἱστορῶ Sup. 840. σὲ ἱστορῶ Iph. T. 94. εἰ ταῦ ἱστορεῖν με χρὴ ib. 623. τίν' ἱστορεῖς; Tr. 262. ἡμῶν ἔργον ἱστορεῖν τάδε Her. 666. χρὴ ἱστορεῖν, ἃ βώλομαι Her. F. 142. ἱστορῶντί μοι σημήνατε An. 1048. Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε ib. 1125. ἱστορῶν ἀπαιδίαν Ion. 513. ὅθ' ἱστορύσῃ μητρὶ—ἐρεῖς ib. 387. ὥσθ' ἱστορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423. ἱστορήσω Φοῖβον Ion. 1547. ἥντιν' ἱστορήσομεν El. 105. πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη Hel. 1387.

Ἱστορία. ὅσις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 1.

Ἱστός. πρὸς ἱστὸν ναὸς Hec. 1263. ὁ μὲν ἱστὸν—καθίσατο Hel. 1550. ἱστὸν ἦρον ib. 1628. παρ' ἱστοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. cf. v. 816. Ἰδαίοις ἱστοῖς Tr. 199. ἀφ' ἱστῶν Bac. 118. cf. v. 514. et 1234. et Ion. 747. et 1425.

Ἵστωρ. τὰς τῶνδ' ἵστορας βυλευμάτων γυναῖκας Iph. T. 1431.

Ἰσχαίνειν. σύ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχαινε Or. 298.

Ἴσχειν. ἴσχε Hec. 1129. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. μ' ἴσχει δή τι Iph. A. 661. ἴσχε πᾶς τις Rh. 687. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. ἴσχε σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος Hel. 1672. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. ἴσχε τὸ σῶμα ib. 1244. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Μυρμιδόνας ἴσχων Iph. A. 814. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχουσα μοῖραν Sup. 970.

Ἰσχύειν. ὃς ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τῦτο ἰσχύει μέγα An. 332. cf. Ar. fr. XXII. 2. μήτε—ἰσχύειν δόκει Tr. 723. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. ἰσχίων θράσει Or. 901. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.

Ἰσχυρός. ἄνδρα ἰσχυρὸν φύσει Bel. fr. XI. 1. ἰσχυρὰ πόλις Sup. 447.

Ἰσχύς. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων Ph. 1713. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. ἰσχὺς Φρυγῶν Tr. 749. ἰσχὺν ἔχειν

Bac. 892. cf. Ion. 1004. *τὴν Εὐρυσθέως ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει* Her. 158. *ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν* Ion. 160. *μακρὰ ἰσχὺς* Æol. fr. XI. 2. *ἰσχύος ὑπηρέτης* Sis. fr. I. 2. *ὅτις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο* Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. *ὥστε τὴν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι* Epist. IV.

Ἴσως 1) similiter. Sup. 166. Her. 262. 2) fortasse: Hec. 359. 798. 824. et 1023. Iph. A. 1425. Iph. T. 517. Rh. 730. Bac. 958. Her. F. 726. Alcmen. fr. IX. 1. Melan. fr. XXIV. aliisque locis compluribus.

Ἰτέα. *ἰτέαν λαβὼν χερὶ* Sup. 695. *χαλκόνωτον ἰτέαν* Tr. 1193. *ἰτέαν εἰς μέσην θένων* Cy. 7. *ἰτέα κατάχαλκος* Her. 376.

Ἰτέον Or. 784.

Ἴτυς. *ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος* Ph. 1393. *ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις* Tr. 1197. *γοργωπὸν πάλλευσαν ἴτυν* Ion. 210. *περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ* El. 458.

Ἰϋγμός. *τί δῆτ' ἰϋγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;* Her. 127.

Ἰφιγένεια, filia Agamemnonis. Or. 23. Iph. A. 90. etc. Iph. T. 5. etc.

Ἰφιγόνη, *eadem.* El. 1023.

Ἴφις, pater Evadnes, uxoris Capanei. Sup. 986. et 1032.

Ἰχθύς. *μὰ ἰχθύων πᾶν γένος* Cy. 264.

Ἰχνεύειν. *θῆρας ἰχνεύων κυσὶν* Cy. 130.

Ἴχνος. *βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος* Hec. 1059. *λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε* Or. 140. *χρόνιον ἴχνος θεὶς* ib. 234. *θὲς ἴχνος πέδῳ* ib. 1440. *τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος* ib. 1468. et sine *τὸ* Iph. A. 1042. *ποδὸς ἴχνος ἑπαντέλλων* Ph. 105. *εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν* ib. 843. *ἴχνος ὑπύδρομον κῶλον ἑκτὸς ἀσπίδος τίθησι* ib. 1400. *πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι;* ib. 1710. *ἄκροισι δακτύλοισι πορθμείων ἴχνος* Iph. T. 266. *μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδὸς* ib. 752. *ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν* Rh. 690. *πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν* ib. 721. *κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδὸς* Tr. 3. *ταχύπτων ἴχνος ἐξανύων* ib. 232. *σῷ κατ' ἴχνος* ib. 1003. *φέρετ' ἐμὸν ἴχνος* ib. 1329. *ἀνέφερε—ἴχνος* (i. e. *pedem*) *αὐταῖς ἀρβύλαις* Bac. 1132. *ὡς ὐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς* Hel. 107. *ἴχνος μοι συνῆψας πρῶτος* Ion. 663. cf. v. 792. *ἴχνος ἐκφύλασσ', ὅπου τιθεῖς* ib. 741. *ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος* Her. F. 125. *εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος* ib. 856. *ἔξω τρίβου τῶδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα* El. 103. *εἰς ἴχνος βᾶσα* ib. 532. *θὲς εἰς χορὸν ἴχνος* ib. 859. *δεινὸν ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ* ib. 1344. *τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς* Meleag. fr. VI. 7.

Ἰχώρ. *εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς;* Ion. 1016.

Ἰὼ, *nom. fœminæ.* *τᾶς κερασφόρου Ἰοῦς* Ph. 255. *τὸν προμάτορος Ἰοῦς ἔκγονον* ib. 682. *Ἰὼ, ἃ κερόεσσα προμάτωρ* ib. 835.

Ἰὼ, *exclamatio tristis.* Hec. 716. 1033. 1064. 1074. 1088. et 1091. Hip. 811. et 1147. Tr. 1328. etc. 2) *exclamatio læta.* Bac. 576. 577. 580. et 582.

Ἰωλκία. *πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας* Med. 7. *ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς* ib. 551.

Ἰωλκὸς, *nom. urbis.* *τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν* Med. 484. *πατρίας Ἰωλκοῦ* Al. 250.

Ἴων, filius Creusæ. Ion. 74. 81. 661. 802. et 831.

Ἴωνες Ion. 1588.

K.

Καδμεῖος Sup. 396. **Καδμεῖος** *λεὼς* ib. 467. **Καδμεῖος** *ὐκ ὢν* Her. F. 32. cf. v. 256. **Καδμείων** *ἔμολον γᾶν* Ph. 224. etc. *τυράννῳ* **Καδμείων** Sup. 384. *ἐπεστράτευσε* **Καδμείων** *πόλιν* ib. 646. **Καδμείων** *τίχες* ib. 669. et 821. **Καδμείων** *δορὶ* ib. 1036. *ἑπτάστολον πύργωμα* **Καδμείων** *ἔπι* ib. 1220. *τὸ θῆλυ σπέρμα* **Καδμείων** Bac. 35. **Καδμείως** *λαθὼν* ib. 838. vid. etiam v. 983. et 1191. et Her. F. 10. 26. 61. 438. 568. 1042. et 1086. **Καδμείαν**

μέριμναν Ph. 1070. Καδμείας χθονὸς ib. 1108. et Tr. 242. et Καδμείαν χθόνα Sup. 587. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. Βάκχαι Καδμεῖαι Bac. 1158. Καδμεῖα βέλη Ph. 889. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274.

Καδμογενής. Καδμογενῆ γένναν Ph. 815.

Κάδμος, *nom. propr.* Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. I. 1. Κάδμου λαὸς Ph. 1233. 1245. et 1476. Sup. 664. et 744. et Κ. λαὸν Sup. 329. Κάδμου πολίταις Ph. 1408. ἀμφὶ πύλας Κάδμου Sup. 12. et ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας ib. 588. ἐν· χθονὶ Κάδμου ib. 282. cf. v. 400. et 523. τὸ Κάδμου ἱππικὸν ib. 682. Κάδμου πόλιν ib. 930. et Her. F. 6. ἡ Κάδμου κόρη Bac. 2. ὦ γαῖα Κάδμου Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖα ib. 754. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον κράτος ib. 543.

Κάζειν. φρυραῖς κέκασαι El. 616.

Καθαγνίζειν. πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας Ion. 708. πυρὶ καθήγνισαι δέμας Or. 40.

Καθαιμακτός. τὸν Ἑλένας φόνον καθαιμακτὸν Or. 1358.

Καθαιμάσσειν. ἵνα—καθαιμάξω χρόα Hec. 1126. καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα An. 589. et sine τῷδε Iph. A. 311.

Καθαιματῶν. οἰνωπὸν γέννυν καθημάτωσεν Ph. 1168. καθαιματῶσαι δεξιὰν ib. 1377. τῶδε τὰς ξανθὰς πλόκους καθημάτωσ' ἂν Her. F. 234. καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων Hel. 1615. ὃ—τῶδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα καθαιματώσετε; Her. F. 256.

Κάθαιμος. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. κάθαιμα σῖτα Her. F. 384.

Καθαιρεῖν. καὶ τὰς σθένοντας καθαιρῶσιν τύχαι Her. F. 1396. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῇκα; Hec. 1047. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς; Or. 860. εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 67. κατά με πέδον γᾶς ἕλοι (pro καθέλοι με π. γ.) ib. 829. ᾧ (sc. δόλῳ) πόσιν καθεῖλεν El. 984. ἥπερ καθεῖλε ταῦρον ib. 1143. τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν Inus *fr.* XVI. 3. τυκίσματα Φοίβου—καθελὼν Tr. 816. τόσδ' ἀδίκως καθελόντες El. 878. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ὁ λόγῳ, τὰ πράγματα Sup. 749.

Καθαμέριος, dor. pro καθημ. ἃ καθαμέριον τάζεις—βότρυν Ph. 237.

Καθάπτειν. καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος Ion. 1006. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202.

Καθαπτός. θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 2.

Καθάρειος. πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112.

Κάθαρμα. δόλια καθάρματα Iph. T. 1316. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225.

Καθαρμόζειν. βρόχον καθαρμόζουσα δέρᾳ Hip. 771. ὡς ἐγώ νιν (sc. τὸν πλόκαμον) ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα Bac. 927. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. πλῆκτρα ἐκ ἐπὶ ζηγοῖς ἵππων καθήρμοστο ib. 767.

Καθαρμός. εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι Iph. T. 1221. καθαρμὸν θύουσα ib. 1332. ἁγνοῖς καθαρμοῖς ib. 1191. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77.

Καθαρός. ὁ καθαρὸν ὄντα Iph. T. 1037. καθαρὸν δόμον ib. 1231. καθαρὸς ἅπας τοι, πολεμίου ὃς ἂν κτάνῃ Ion. 1334. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 660. ἐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω Hip. 1120. καθαρὰν εἰς πόλιν Ion. 673. καθαραῖς δρόσοις ib. 96. ἐσόδους Φοίβου καθαρὰς θήσομεν ib. 105. καθαρὸν μέλαθρον Iph. T. 1216. καθαρὸν τὸ χεῖλος Cy. 559. πνεῦμα καθαρὸν ὑρανοῦ Hel. 873. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. καθαρὰ μέλαθρα Iph. T. 693. ὁ καθαρὸς θύματα ib. 1163. καθαροῖσιν ἄντροις Cy. 35. καθαρὰ ἡμῖν δώματα Hel. 1446. καθαροῖς μαντεύμασι Ion. 470. λυτροῖσι καθαροῖς El. 794.

Καθαρπάζειν. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν An. 814. κρεμασὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας ib. 1123. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 401.

Καθάρσιος. προχύταις καθαρσίοισι Iph. A. 1472. καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 875. καθάρσιον πῦρ Her. F. 937. ὅσα πρὸθέμην ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια Iph. T. 1225. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων Her. F. 923.

Καθαρῶς. ὐδὲν καθαρῶς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρῶς ἔσαι βασιλεῦσιν Her. 1055. καθαρῶς Ἀθήνας ἐλθὲ Ion. 1333.

Καθέζεσθαι. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587. ὑρὰν ὑπίλλυσ'—ἐκαθέζετ' Œd. fr. XVI. 2.

Καθείργειν. ὃ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθείρξατ' αὐτὸν ib. 509.

Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθείλκομεν Hel. 1547.

Καθενὸς Fr. inc. B. 14. 11.

Καθεύδειν. ἐλπίδες ὅπω καθεύδουσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ; Iph. A. 623. cf. Rh. 643.

Καθημέραν Bac. 282.

Κάθησθαι. κάθησ' ἑδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἐξῆς κάθησο δεῦρό μοι ποδὸς Iph. A. 627. μόνη κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἦ πω καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ἱκέται κάθηνται ib. 124. ἥσυχοι καθώμεθα Hel. 1090. ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθηται El. 315. Ἥλις —γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων Ph. 759. ἱκέτας βωμίους καθημένους Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθηντο Bac. 1051. καθῆστο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1476. καθῆστο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2.

Καθιδρύειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον Bac. 1337. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ἄκρας, ἃς καθίδρυται πατὴρ Cy. 317.

Καθιέναι. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθιεῖσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθίεσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιάν σὴν—ξύλον καθίει Her. F. 471. δι' ὀμφαλοῦ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ χείλη καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα Her. F. 993. ὅς νιν—εἰς ὕπνον κα[illegible] ib. 1006. ἔξω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων τρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὦμους κόμας Bac. 694. κάθες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. δν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσειν ὅπλ' ἐμελλεν εἰς ἅλα Hel. 1391. ᾗ (sc. πορθμίδι) καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ ib. 1067.

Καθίζειν. τρατὸν καθίζει Her. 664. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερὰ καθίζειν ib. 1317. εἰς εὐγενῆ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καθίσας ἕδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1.

Καθικετεύειν. ἃ μὴ καθικετεύσατε Hel. 1024. καθικετεύομαι, καθικετεύομαι Or. 324.

Καθιππεύειν. εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων τρατὸν Ph. 739.

Καθιστάναι. ὅτι καθισταῖεν νόμους—ὡ καλῶς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἱρεσίν τέ μοι βίου καθίστης An. 385. ποῖ δεῖ καθιστάναι πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καθέστηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκα Med. 507. βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις An. 235. δύλη καθέστηκα Hel. 282. ἐπεί γε δεσπότης ὑμῶν καθέστηκα Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατασῆσαι βίον Al. 363. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. κατασῆσαι τρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔρ' ἔσιν εὖ κατασῆσαι τάδε Bac. 801. κατασήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ κατασήσασα Al. 284. κατάστηθ' ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. κρίσεων

κατέστη τῷ Μυκηναίῳ δορὸς Ph. 1089. γυναικὶ δυσυχεῖ δόλῃ κατέστης εἰς ἀγῶνα An. 328. ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆναι χερὶ Sup. 310. κρυπτὸς κατασὰς An. 1065. στρατηλάτης νέος κατασὰς Sup. 1216. κατασὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὃς κλαίοντά σε καὶ τὴν— σὴν κατασήσει κόρην An. 636. τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται Ph. 51. τῷ πλέονι πολέμιον καθίσταται τὔλασσον ib. 542. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσαμαι Med. 875. θυγατρὶ σύμμαχος καθίσαμαι An. 371. δυσυχὴς καθίσαμαι ib. 386. πόλεμον τῶτον ὐκ ἐγὼ καθίσαμαι Sup. 522. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. εἰς πάλην καθίσταται δορὸς Her. 160. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταιHer. F. 1168. πλάτην καθίσατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εὖ καθεστᾶσι βροτῶν Or. 601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσαμεν ib. 1330. αἰεὶ δυσυχῆ καθεσάναι Ph. 87. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέσατον ib. 1279. κολασὴς τῶν κακῶν καθεσάναι Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καθέσαμεν τύχῃ Iph. A. 719. τότε ἥσσονες καθέσαμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καθέσατε Bac. 1260. τῶν καθεσώτων πέρι Her. F. 205.

Καθόλῳ Her. F. 19.

Καθορᾶν. ἀθανάτῳ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καθοσιῶν. καθωσίωσε Meleag. fr. XX. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο Iph. T. 1320.

Καθυβρίζειν. τῶτον λαβοῦσα καθύβρισε Hip. 446. ταῦτα καθύβρισ' αὐτὸν Bac. 616. ὡς μή τις αὐτὸς πολεμίων καθυβρίσῃ Med. 1380. παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι ib. 782. et 1061. μάλιστά με βάλοιτ' ἂν καθυβρίσαι Her. 458. σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι El. 698. πλεῖστα χώραν τήνδε καθυβρίσας Rh. 500.

Καίειν. καίει τὰ πύῤῥῳ Phaëth. fr. XIV. καιέτω Cy. 655. ἐπὶ βοσρύχοις πῦρ ἔφερον, ὐδ' ἐκαίετο Bac. 757. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πατέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με; An. 388. ὃς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἔκανες Or. 195. et Iph. T. 1252. ἦ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170. ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκανεν ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα Her. F. 1062. sq. ἄνακτα δορικτόνων ἔκανεν ἀνδρῶν El. 480. ἃ πόσιν—ὀξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν ib. 1159. ἐκάνετ', ἐκάνετε—ἀηδόνα Μουσᾶν Pal. fr. VII. 1. ὁ κανὼν ὐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα ib. 1075. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αὖθις ἔσαι καινὸς (sc. ὁ λόγος) Iph. T. 754. ὁ καινὸς πόσις Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς δ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. ἡδὺς αἰεὶ, καινὸς ὤν, καινοῖσιν ἦν ib. 641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip. 688. φίλως καινὸς Iph. A. 840. καινῶν ὕμνων Tr. 512. τὸς λόγως εἰσφέρεις καινὸς Bac. 649. καινῶν τυράννων Her. F. 567. καινὸς φυτεῦσαι παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινῆς νύμφης Med. 556. νόσον καινὴν Bac. 354. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. καινάς τινας—ἀκύσας συμφορὰς ib. 1126. ὁ καινὸν εἶπας Hec. 670. λέξεις τί καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις; ib. 788. τί καινὸν Ἄργει; ib 873. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. καινὸν κακὸν Med. 705. et 1120. Tr. 1259. et Her. F. 1177. χρῆμα καινὸν Med. 868. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχος Al. 466. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. τί ἐστι καινὸν ἐν δόμοις; ib. 1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. καινὸν χρέος Her. F. 530. καινὸν αἷμα ib. 831. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῷ βίῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ δέρκομαι Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. εἰς καινὰ ἤθη ib. 238. καινῶν βουλευμάτων ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θεσ-

μια ib. 494. καινὰ φάσματα Iph. T. 42. καινῶν κηρυγμάτων ib. 239. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν ib. 1306. καινοῖσι λέκτροις Tr. 663. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίον' ἐστὶν Cy. 249. καινὰ πήματα Hel. 1529. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ὠ χρὴ τένειν Alex. fr. XX.

Καινοτρόπος μῦθος Dan. 49.

Καινουργεῖν. τί καινουργεῖς; Iph. A. 2. εἰ μή—καινουργεῖς λόγον ib. 838.

Καινῶς Cad. fr. vers. 1.

Καίριος. καίριος ἦλυθες El. 598. καιρίως σφαγὰς Ph. 1440. ἔλεξας τὰ καίρια Iph. A. 829. καιριωτέραν βουλὴν Her. 472.

Καιρίως σκοπεῖς Rh. 339.

Καιρός. τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν Hec. 593. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἀφῖξαι εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. καιρὸν εὐλαβούμενος ib. 698. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἔχει αὐτὰ καιρὸν ib. 474. ὠ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν Med. 80. cf. Iph. A. 325. τὰ ὑπερβάλλοντ' ὀδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. εἰ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς Hip. 386. εἰς καιρὸν πάρα ib. 899. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένῳ—; An. 131. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. καιρῷ σοφὸς Sup. 509. καιροῦ πέρα ib. 745. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. et Rh. 829. ὅ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. καιρὸν λαβόντας Iph. T. 908. καιροὺς ἰκοῦσαι Rh. 10. εἰς καιρὸν ἦλθες ib. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως Rh. 443. ἐγείρειν καιροὺς ib. 545. ὡς ἐν ὠ καιρῷ πάρει Bac. 1286. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου Hel. 309. καιρὸν ὠδὲν ἦλθες ib. 486. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. εἰ σπουδαί τε—ὅ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ib. 1552. εἰς καιρὸν ἔξω περᾷ Her. F. 701. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 997. μηδ' αὖξε (sc. ἄνδρα) καιροῦ μεῖζον Plis. fr. I. 4. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.

Κακανδρία. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 814.

Κάκη. τῆς ἐμῆς κάκης Med. 1051. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. σοῦ πατρὸς κάκῃ An. 968. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. μὴ κάκιζε Iph. A. 1436. κακίζῃ (2. sing. præs. med.) Ion. 984. μὴ κακισθῇς Med. 1246. κακισθεὶς El. 982.

Κακιστέον Iph. T. 105.

Κακοβουλεύειν. ψυχὰ—κακοβουλευθεῖσ' ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 877.

Κακόβουλος. κακοβούλων φωτῶν Bac. 399.

Κακόγαμβρος. κακόγαμβρον γόον Rh. 260.

Κακόγλωσσος. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661.

Κακοδαίμων. ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1362.

Κακόδοξος. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 780.

Κακομήτας ἀνὴρ Or. 1403.

Κακόνυμφος. τὸν—κακόνυμφον Med. 206. ὦ κακόνυμφε ib. 990. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Κακόποτμος. ἐμὲ κακόποτμον Hel. 700.

Κακορρόθεῖν. συγγόνους κακορρόθεῖς; Hip. 340. παῦσαι παῖδα σὸν κακορρόθῶν Al. 710.

Κακός. κακὸν καρπὸν Hec. 595. ἀεὶ ὁ πονηρὸς ὠδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. κακὸς, ὁ μή τι δρῶν κακὸν ib. 608. κοινὸν, τὸν κακὸν κακόν τι πάσχειν ib. 903. ὡς φανῇ κακὸς ib. 1217. cf. v. 1233. εἰς φίλους ἔφυς κακὸς Or. 424. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. κακὸς ἐφωράθη φίλοις ib. 738. Μενέλαος ὁ κακὸς ib. 1057. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται Med. 84. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. ὅ τις ἦν ὅτῳ κακὸς, ὃν ὠ προσεῖπε Al. 192. ναύτην κακὸν An. 458. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. αἰσχύνεται—κακὸς γενέσθαι ib. 913. κακὸν νόσον ib. 1208. et Her. 1042. ἀνδρὸς ὠ κακοῦ τρόποι Iph. A. 502. ὠδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν Iph. T. 391. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. κακὸς πολίτης Bac. 271. γείτονος

κακῷ Cy. 595. κακὸν λόγον κτήσῃ Her. 166. κακὸς μένειν δόρυ ib. 744. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. κακὸς ὄρνις ib. 1057. ἐν τοῖς αὐτῷ δώμασιν κακὸς φανεὶς Ion. 370. κακὸς εὐνάτωρ ib. 912. Ἀπόλλων ὁ κακὸς ib. 952. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῷ Her. F. 106. ἢ χρησὸν ὄντα γνώσομαί σέ γ', ἢ κακὸν Alex. fr. II. 2. δείκνυσι δ', ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. στέφανος ἀνδρὸς ὁ κακῷ ejusd. fr. X. 1. εὐτυχίαν κακῷ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 2. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. ὃκ ἂν γένοιτο χρησὸς ἐκ κακῶ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. μή μοί ποτ' εἴη— κακῷ γενέσθαι ejusd. fr. XII. 2. οἴησις ἀνθρώπῳ κακῷ Gl. fr. I. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος ὡς κακός γ' ἀνὴρ Melan. fr. IV. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. κακός τις ἐσὶ προξένῳ σοι χρώμενος; Tel. fr. XXIV. κακὸς ὁ μὴ ἔχων Fr. fal. cit. V. 8. κακὸν ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεὶ Fr. inc. XLII. 4. πῶς ἂν ἐκ τοιῶδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἄν eorund. fr. LXII. 3. κακός. κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. fr. CVII. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. τὰς κακὰς τιμωρουμένη Hec. 756. τὰς κακὰς κακῶς δρᾶν ib. 845. οἱ κακοὶ φίλοι Or. 746. καλοῖς κακὰς λύγος ἐλίσσων ib. 889. Φρύγας κακὰς ib. 1351. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες ib. 1447. ὐχ ὁρᾷ Δίκα κακὰς Ph. 1717. τὰς κακὰς πεφυκότας Hip. 942. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. κολασῆς τῶν κακῶν ib. 311. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακὰς Iph. A. 459. πολλοὶ κακοὶ Iph. T. 678. κακὰς ἀνακαλῶ τὰς συμμάχους Tr. 469. κακῶς ἦτοι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπόλοιντο Cy. 267. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. κακὰς ἡμεῖς ὁ προσωφελήσομεν ib. 520. ὁ γάρ τι θανάτῳ τὰς κακὰς κολάζομεν Hel. 1188. οἱ κακοὶ ὅποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622. κακοὶ εἰς σὲ Her. F. 496. ὅσους κακὰς ἐφεῦρον ib. 569. χρησὰ ἐκ κακῶν τέκνα El. 370. πολλοὶ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοὶ ib. 551. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμῶσ' ἀεὶ Alex. fr. XI. ὃκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακὰς Antig. fr. XI. 2. κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. κακὰς ἐκδίκως τιμωμένους Bel. fr. XXIII. 3. vid. not. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII. 2. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλὰς κακὰς Er. fr. III. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. ὦ κακοὶ βροτοὶ Inus fr. IV. 1. κακὰς ἀποπτύωμεν ejusd. fr. XI. 2. οἱ μὲν θκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοὶ Œnei fr. II. 2. ὅταν κακοὶ πράξωσιν καλῶς ejusd. fr. IX. 1. κακοὶ γεγῶτες (sc. παῖδες) Œno. fr. II. 6. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 2. ὁμιλῶν κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. πόλει εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Pli. fr. I. 7. ἔστι τοι καλὸν κακὰς κολάζειν Sci. fr. IV. 2. τοῖς κακοῖς, πάντων μέγιστος πολέμιος Syl. fr. I. 1. κακοῖσιν ἅπαντα φρᾳδα Tem. fr. I. 2. τῶν κακῶν ἐξουσία ejusd. fr. XIV. 2. ἡ δίκη μάρπτει τὰς κακὰς Fr. inc. II. 4. ἄρχεσθαι χρεὼν κακὰς ὑπ' ἐσθλῶν eorund. XLI. 2. νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς eor. fr. XLIII. 2. ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ ὁ κακὰς πεφυκέναι eor. fr. LXIII. 2. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με Fr. inc. B. 21. 2. κακὴ γυνὴ Hec. 348. et Hel. 964. et κακῆς γυναικὸς Or. 520. 735. et 1139. An. 272. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. et Fr. inc. XLIX. 3. et κακὴν γυναῖκα Or. 923. El. 1073. Inus fr. VII. 4. et Pro. fr. III. 3. γῆ κακὴ Hec. 592. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος Or. 504. φυτεύσας θυγατέρα κακὴν ib. 584. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε ib. 1363. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. κακὴν ἔμπορον βίου ib. 964. κακὴν δάμαρτα An. 627. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι περὶ σὲ Iph. A. 1184. ἐρημία κακὴ Tr. 26. κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι ib. 658. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. δόξαν κακὴν Her. F. 292. et δόξα κακὴ El. 1013. κακὴ μήτηρ El. 27. cf. v. 919. συμφορᾶς κακῆς ib. 69. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. θδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Bel. fr. XIV.

2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. βυλῆς κακῆς Fr. inc. IX. κακὰ (pro κακὴ) ἀμηχανία Hip. 162. σὺ διάφερε τῶν κακῶν (sc. γυναικῶν) Or. 251. κακῶν φρενῶν Hip. 473. δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βυλεύματα ib. 649. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπους χρὴ An. 229. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 1176. ὦ κακαὶ Tr. 464. φήμας κακὰς ἤκυσεν Hel. 621. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. κᾀν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. πημάτων κακὰς ὁδοὺς ib. 930. κακὰς προσβολὰς El. 829. αἱ κακαὶ συμφοραὶ Bel. fr. XXV. 15. ταῖς ὐ κακαῖσιν αἱ κακαὶ (sc. αἰσχος κεκοίνωνται) Melan. fr. XXVI. 4. κακὰς ἀμοιβὰς Œd. fr. IV. 2. ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V. ὐδὲν αὐτὸν ἤδε γ' εἴργασται κακὸν Hec. 264. τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι ib. 332. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν ib. 628. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν Ph. 408. τὸ φροίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. ὦ κακὸν κάρα ib. 651. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. κακὸν λέχος Iph. A. 389. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. ὐδὲν οἶδ' ὐδεὶς κακὸν Iph. T. 477. κακὸν ὄνειδος Her. 463. κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις Hel. 124. κακῷ ἐσθλὸν ὐ συμμίγνυται Ion. 1017. δρᾶσαί τι κακὸν τὰς πέλας ib. 1248. κακόν τι πράξειν Her. F. 728. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. ubi pro νέαν est γραίαν. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. κακὸν ὁμίλημα Antiop. fr. X. 3. τὸ κατὰ σκότος, κακὸν Meleag. fr. V. τὸ κακὸν ὐδεὶς χρηστὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 1. κακόν τι πράσσων Phry. fr. V. 2. τὰ μὴ δίκαια ἀπανταχῆ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. ἦν κακόν τι πράξῃ eorund. CLII. 3. ὦ κάκ' ἐνεγκῶσαι Τρῳάδες, ὦ κάκ' ἐνεγκῶσαι πήματα Hec. 166. sq. φροίμιά μοι κακὰ ib. 182. cf. Tr. 707. ὦ κακὰ μνηστεύματα Ph. 583. κακὰ βυλεύματα Hip. 649. et τῶν κακῶν βυλευμάτων Œd. fr. IV. 1. et κακοῖς βυλεύμασιν Her. F. 273. κακοῖς πήμασι An. 1172. κακῶν λέκτρων ib. 1282. κέντρα κακὰ Sup. 242. σοφισμάτων κακῶν Bac. 489. ἔργα κακὰ Aut. fr. III. 26. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν Œd. fr. XV. 2. b) κακὸν subst. κακὸν ὀλέθριον Hec. 641. et 1031. τῶτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. κακῷ τῶτ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. κακῷ ὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος ib. 1219. τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σὺν κακῷ ib. 528. ἀτηρὸν κακὸν An. 353. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ (sc. ἕλωμαι); Iph. A. 488. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559. τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα Tr. 982. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623. κακόν γε πρὸς κακῷ ib. 679. τὸ κακὸν ἀγαθὸν Hel. 649. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ El. 607. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τοῦ πάσχειν τὐπιὸν μεῖζον κακὸν And. fr. XVIII. 2. τὸ δοῦλον ὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. κακὸν ἔχθιστον Ar. fr. XXIV. 3. τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. θεῖον κακὸν Chry. fr. II. 1. ἀγριώτατον κακὸν Phœn. fr. VI. οἷον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν; ejusd. fr. VIII. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἔτι τἀγαθοῦ eorund. CCXXIII. ἀληθὲς κακὸν Fr. inc. B. 18. ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσονται Epist. V. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. δὺ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193. παρουσίαν κακῶν τῶν σῶν ib. 227. σοφόν τι κᾀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν ib. 228. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα ib. 233. ἐπιλήθομαι κακῶν ib. 279. γενέσθαι κακῶν ib. 375. τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὕπο ib. 431. σημανῶν κακὰ ib. 512. λέγων κακὰ ib. 519. τοιάδ' ἤκουεν κακὰ ib. 576. ὡς οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς ib. 588. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ ib. 689. δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. πέπρακται καλῶ[illegible]

δόμων κακὰ ib. 1038. ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib 1226. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλεῖστος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἵδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἷ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακὰ ib. 1369. ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. ὃ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς θηρᾷν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. οὐδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λῆστις Cy. 171. κακῶν εἰς τὔσχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. ὅσ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν, ἔσι σοι κακὰ Æg. fr. III. ὃκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν ὃκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔσι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Pli. fr. II. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. ὃ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) *Compar.* κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τῷδ' ὅπῳ ξένῳ κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. ὀδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς Her. 327. ὀδὲν κακίω Μενέλεῳ μ' ἔξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων ὀδεὶς κακίων δῶλος, ὅστις ἐσθλὸς ἢ Ion. 856. πτωχῷ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τοὺς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τοὺς κακίονας (sc. φίλους) λάβῃς Her. 179. Θεοῖσιν ὁ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἶκειν ὀδῷ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτός γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων ὅσ' ἐμῷ γυνὴ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίω Hel. 426. κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὑρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. ὀδὲν κάκιόν ἐσιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καί μοι δοκοῦσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονοῦσι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3) *Superl.* κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μὲ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et Œd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. Θεὸν, ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἀν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὦ κάκιστε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν Med. 488. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. ἁμάρτα τὴν κακίστην Or. 739. τῆς κακίστης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίστην An. 596. τὴν

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίστης εὐνίδος Iph. A. 397. τῆς κακίστης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίστην Hel. 1648. κακίστην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλματι κακίστῳ Hip. 632. ἐλπίς ἐστι κάκιστον Sup. 479. κάκιστον ὅπλον Her. F. 161. τὰ κάκιστ' ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίστων γραμμάτων Iph. A. 322. κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ Bac. 1306.

Κακόστομος. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους Iph. A. 1001.

Κακότης. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχής. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχὲς ὃ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχέστατα γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακῶν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρίν τι κακῶσαι τὼς εἴσω Med. 182. οὐδὲν κακῶσαι τὼς ἀναιτίους θέλω Her. F. 1162. μήτ' αὖ κακώσῃς (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ' εὐτυχίας κακῶσθαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς θεῶν κακῶται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακούμενος Hip. 1308. εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακουργεῖν. τὸ κακουργεῖν ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος; Sup. 537.

Κακοῦργος Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακούργου Antiop. fr. XXX. 2. κακούργους προστάτας Or. 770. κακούργους ἄνδρας Ion. 832. φῶτας κακούργους El. 219. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος Aug. fr. II. κακοῦργος ὢσα Tr. 968. κακούργου τῆσδε βακχείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμου κακόφρων λαὸς Sup. 744. ὦ κακόφρων ἄναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 391. κακόφρων κόρα El. 482.

Κακύνειν. ὑκῶν κακύνῃ (2 sing. præs. pass.) τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν; Hec. 251. ἐφ' οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. ὀρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. κᾆν κακῶς λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς νομίζομεν ib. 326. εἴ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλοντο Hec. 1194. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὄλλυμαι κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχουσα Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πιτνοῦντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. ὡς ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. ὃ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβούλευμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. κείνην ἔρξουσιν κακῶς ib. 1302. κατθανὴ κακὸς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἀκύειν Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κακῶς κλύοντι Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. ὡς ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. κακῶς ἦρχες ib. 383. τὼς κακῶς παγέντας ὅρκους ib. 395. κακῶς ζῇν ib. 1252. et Pi. fr. VIII. κακῶς ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε Rh. 718. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσαι ib. 625. ὃ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς ἔτοι κακοὶ—ἀπόλοιντο ib. 267. ὡς πίῃ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχοιντο ib. 172. κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμοῦ ὃς ἀκύσεται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ' ὃς ἑαυτὸν κλύειν Her. F. 173. ᾧ αἰεὶ κακῶς ἔν', οὐδὲν ἀλγεῖ ib. 1292. ὃ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. τὸ ἀσθενὲς μὴ—κακῶς

ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. τὰ κακῶς οἴκοις ἐσελθόντα Er. fr. II. 12.
Καλαμόεις. καλαμόεσσαν ἰαχὰν Iph. A. 1038.
Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1126. Ὀλύμπου καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.
Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμὴ καλεῖ ib. 1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς Ph. 921. τί τοὺς θεοὺς καλῶ; Tr. 1280. ὄνομα, ὁπότερον βούλει, κάλει Bac. 276. κάλει φίλους εἰς δαῖτα ib. 1240. καλοῦσιν αὐτὸν—Πολύφημον Cy. 24. γεῦμα τὴν ὠμὴν καλεῖ ib. 150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν Her. 545. χρὴ τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν ib. 1015. θέλουσαν ἡ μόλις καλεῖς Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib. 975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών; Ion. 259. πατέρα φίλτατον καλεῖ El. 153. καλῶ θεοὺς ib. 566. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. ὅποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Fr. inc. LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. Δία καλῶσ' (i. e. καλοῦσα) ὁμόγνιον An. 922. τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. Βρόμιον καλοῦσαι Bac. 725. τέκνα καλοῦντα μητέρα Her. F. 324. τί μ' ἐκάλεις; El. 1123. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A. 1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις; Her. F. 1179. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; Bac. 1257. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ib. 499. ἐγώ σ', ἐγὼ νῦν γε καλοῦμαι Al. 403. δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. τῷ θεῷ καλοῦμαι δοῦλος Ion. 309. ξείνᾳ χθονὶ κέκλημαι δούλα Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησθέ μοι Hel. 1463. Λοξίᾳ κεκλήμεθα Ion. 311. κέκλησαι πολλάκις Her. F. 501. ὅτος κέκληται πόσις ἐμὸς El. 366. σοφὴ κέκλημαι Alex. fr. XXII. 3. δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 2. τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῇν τοῦθ', ὃ κέκληται θανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμοὺς γαμβροὺς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἕα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. I. 1. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατὴρ An. 75. τίνος κεκλημένος; Rh. 298. ταὐτὸν ὄνομα πατρὸς κεκλημένος Her. F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib. 1291. κεκλημένους ἀνακαλούμεθ' αὖ θεοὺς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλημένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλάδος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ Her. F. 150. Κρηταῖν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς Al. 632. Ἐπίγονοι ἀν' Ἑλλάδα κληθέντες Sup. 1224. κληθήσεται δύρειος ἵππος Tr. 13. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται Hec. 1271. ἐμὴ γυνὴ μόνη κεκλήσῃ Al. 331. Φθία τοὐμὸν ὐδαμοῦ κεκλήσεται Iph. A. 954. ὅποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς Hel. 1035. θεὸς κεκλήσῃ ib. 1683. οὐδὲ κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ οὐδὲν ἐνθάδ' ὧν κεκλήσομαι ib. 594. ἐπώνυμός σου πόλις κεκλήσεται El. 1275. δύστηνος, κ' ὁ σοφὸς, κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2.
Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.
Καλλίβωλος. Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον Or. 1382.
Καλλιγάλανος. πρόσωπα καλλιγάλανα Tr. 837.
Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.
Καλλιδίνας Her. F. 368.
Καλλίδιφρος. τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας Hec. 467.
Καλλιδόναξ. τοῦ καλλιδόνακος Εὐρώτα Hel. 500.
Καλλιζυγής. ἄρμα δαιμόνων, τὸ καλλιζυγὲς An. 277.
Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρπου Bac. 108. τῆς καλλικάρπου Πελασγίας Her. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆν) Cresph. fr. XIII. 1.
Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080.
Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. δέμας τὸ καλλίμορφον An. 1156.
Καλλίναος. καλλιναῦ Κηφισοῦ Med.

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν Al. 592.

Καλλίνικος. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον τέφανον Ἰλίᾳ Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλέης καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὦ καλλίνικε El. 880. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. καλλινίκης Κεκροπίδας Ph. 862. μῶσαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὦ ποτ' ὦσα καλλίνικε μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλέης καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα Med. 765. ὦ καλλίνικοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. ὅ τοι ῥᾳδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίᾳ καλλίνικον Her. 937. καλλινίκᾳ δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ ib. 570. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. καλλίνικα τέφη Ph. 865. τὰ ἐπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων ib. 1066.

Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα τέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεὰ Or. 962.

Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένῳ δέρῃ Iph. A. 1574. Νείλῳ καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.

Καλλίπεπλος. ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι Tr. 338.

Καλλίπηχυς. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194.

Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.

Καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 648.

Καλλίπρωρος. τὸ καλλίπρωρον Ἀργῶς σκάφος Med. 1335.

Καλλίπυργος. καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλίπυργα πεδία Sup. 618.

Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτους πόλεις Bac. 19.

Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.

Καλλισάδιος. δρόμως καλλισαδίως Iph. T. 437.

Καλλιστεῖον Iph. T. 23.

Καλλιστεύειν. καλλιστεύων Κρᾶθις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλιστεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλιστεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλιστευομένα Πιερία Μάκτιος ἕδρα Bac. 407.

Καλλίστευμα. τῷ τῆσδε καλλιστεύματι Or. 1639. καλλιστεύματα Λοξίᾳ Ph. 223.

Καλλιστέφανος. παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Καλλιστώ. ὦ μάκαρ—παρθένε Καλλιστοῖ Hel. 381.

Καλλίτοξος. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169.

Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας Tr. 860.

Καλλίφθογγος. ἰστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγγους ᾠδὰς Ion. 169.

Καλλίφλοξ. καλλίφλογα πέλανον Ion. 707.

Καλλίχορος. εἰλίσσωσαι καλλίχορον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοισι Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίναν Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάναις Her. 360. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρους ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλίχορον, *nom. propr. putei.* Sup. 392. et 619.

Καλλονή, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τᾶς καλλονᾶς Iph. A. 1308.

Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρουσαν Hec. 268. σώζουσα κάλλος Or. 129. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; ib. 1287. ὦ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπουσι τὸς ξυνευνέτας An. 206. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος ib. 987. ὦκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλει πέρι Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἴτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἢ 'πὶ τῷ μῷ κάλλος ἐστήσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρὼν El. 948. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ ib. 1073. κάλλος ἔξοχον Dan. 26. ὠδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Fr. inc. CLI. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eorund. CLXVIII. 2.

Καλλοσύνα, dor. pro ύνη. καλλοσύνας Λήδας σκύμνω Or. 1388. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389.

Καλός. κόσμον καλὸν Hip. 632. καλὸν ἀγῶνα Al. 651. et καλὸς ἀγὼν Bac. 1161. τῇ καλῇ νεανίᾳ Al. 701. καλὸν σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον Tr. 773. ἐπεί μι φῆς ἑρᾷν ὄντος καλῆ Cy. 552. καλὸς ὁ παιὰν ib. 660. μάντις ὁ καλὸς Her. 65. καλὸν τὸν πόνον Ion. 128. καλὸς στέφανος Her. F. 1334. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. καλὸς παῖς Meleag. fr. XIV. 2. καλοῖς κακὸς λόγοις ἐλίσσων Or. 889. νόμους ὁ καλὸς ib. 891. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι Hip. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib. 634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333. καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὀσμὴν ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως ib. 418. ἕδραν καλὴν Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. καλῆς γυναικὸς Antiop. fr. XIX. 1. et καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. ὄψις καλὴ Epist. III. ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. ἐπικουρίαι καλαὶ Or. 300. ἀμοιβὰς ὁ καλὰς ib. 467. τύλμας ὁ καλὰς Hip. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac. 267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271. et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς Œd. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσεστιν Hec. 382. κανόνι τῷ καλῷ ib. 602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph. A. 357. λέγειν ὁ καλὸν Or. 27. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ὁ καλὸν ib. 108. ἀμαθέστερος ὢν τῷ καλῷ Or. 417. ἐν ᾧ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν ib. 578. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. τὸ καλὸν, ὁ καλὸν ib. 817. καλὸν τὸ θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν ἔπος ib. 1525. ὁ γὰρ, ὃ μὴ καλὸν, ὅπωτ' ἔφυ καλὸν Ph. 821. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. καλὸν ὄνειδος Med. 514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῆ καλῆ Hip. 382. τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῆ καλὸν ib. 431. ὧδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ— An. 1054. τί πρὸς πολίτας—λέγων καλόν; Sup. 247. cf. v. 293. ἀφήσω τῷ φόβῳ τὸμὸν καλὸν ib. 300. καλὸν ἄγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib. 783. τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου Iph. A. 20. τοῦτό γ' ἐστὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν ib. 21. τὸ καλὸν παρεὶς ib. 387. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα ib. 1106. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν ib. 1209. τἄνομ' ἧς καλὸν μόνον Iph. T. 36. ὐδέ σοι κλύειν καλὸν ib. 927. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν ib. 1001. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίστις παρῇ ib. 1064. τί πρὸς τὰς—θεὰς ἀμιλλᾶσθαι καλόν; ib. 1479. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ὁ καλὸν ib. 1038. καλὸν τὸ θῦμα ib. 1244. πίνειν καλὸν Cy. 540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El. 1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλὸν, ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. ἐχθρὰς τοῖσιδ' ὁ καλὸν κτανεῖν ib. 965. ὑκῶν ἔτ' ἐστιν ἐν καλῷ δῦναι δίκην; ib. 971. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχές Hel. 27. εἶθ' αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τῆ καλῆ λάβω ib. 270. οὐχὶ τοῦτο τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε, αἱρήσομαι ib. 958. τὴν εὐσέβειαν καλὸν τιμᾷν Ion. 1045. ὐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1315. ζεῦγος ὁ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. ἐκ τῶν καλῶν κομπεῖσι—εἶναι τόδε El. 815. παρθένῳ ὁ καλὸν λέγειν ib. 945. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῆ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI. δοῦλος ὁ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. καλὸν, πόντῳ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τῆ καλῆ Er. fr. I. 35. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν; ib. 42. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλὸν Phi. fr. VII. 1. πρόσθε τῆ καλῆ Rha. fr. II. 7. ἔστι τοι καλὸν κακὸς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρόνῳ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Temen. fr. II. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλὸν eorund. CXIX. τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλὸν eor. CXXIV. καλὸν ἁ νίκα Epig. III. 2. τῇ καλῇ ἔργῳ Epist. III. καλὸν *adverb.*: καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων ib. 510. καλὸν βλέπω ib. 550. διὰ καλῶν ὀμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἔτι σοι ib. 500. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sup. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. ὧδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μηδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἔᾳ καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φρᾶσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῷ λέλειπται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Œd. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν ib. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλίονες εἴσοδοι Her. F. 623. ᾠδε κάλλιον θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε Iph. A. 1462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. κάλλιον εἶπας Hel. 778. ἐκ καλλιόνων (sc. λέκτρων) Antiop. fr. XXVII. 1. 3) *Superl.* κάλλιστος. κάλλιστον εἶπας μῦθον Med. 1127. κάλλιστον ἔρανον δὸς Sup. 363. κάλλιστον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιστον El. 717. κάλλιστον ἕξεις τέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. καλλίστης πώλους Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μύθους καλλίστους Her. 785. καλλίστων ὄμβρων El. 735. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην Or. 1682. τὰν (i. e. ἣν) καλλίσταν—ἅλιος αὐγάζει Hec. 635. καλλίστα πολὺ παρθένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι καλλίστα Iph. A. 553. κρηπῖδ' Ὀλύμπου καλλίστην Tr. 215. καλλίστην λατρείαν ib. 824. ὦ καλλίστα κρανᾶν Bac. 518. b. ὦ καλλίστας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ, καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίστα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιστον κελάδημα Ph. 221. τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. κάλλιστον δέμας An. 1279. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 21. κάλλιστον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιστον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιστον σκῦλον ib. 620. κάλλιστον ἴχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιστον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιστον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιστον θέρος ib. 1314. ὦ κάλλιστον Cy. 265. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 478. εὕρημα κάλλιστον ib. 535. ἀκροθίνιον κάλλιστον ib. 862. κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεῖπνα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1. καλλίστων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίστοισι Bac. 575. τέρνα κάλλιστα Hec. 561. ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τε ib. 620. τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572. κάλλιστα τεύχη An. 618. et Hel. 1390. κάλλιστα σκῦλα Iph. A. 1629. καλλίστων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἃ—τρέφει κάλλιστα Er. fr. I. 17. κάλλιστα *adverb.*: θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλιστα ὁμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεὶς κάλλιστα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 579. κάλλιστά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιστα ib. 794. κάλλιστα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστα Æol. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτῷ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII.

Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Καλυδών, *nom. propr. regionis.* Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Œnei fr. I. 2.

Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372.

Καλύπτειν. κάλυπτε τέρνα An. 833.

cf. v. 834. *χέρσῳ καλύπτειν τὰς θανόντας ἐναλίους* Hel. 1072. *κάλυπτε μέλεα ματέρος* El. 1227. *νεκρὸν γῇ καλύπτων* Ph. 1627. *ἐκάλυψε σώματα* Sup. 766. *ἀμπέλῳ νιν κάλυψα χλόῃ* Bac. 12. *σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκούσατε* Hip. 712. *νεφέλῃ καλύψας* Hel. 45. *ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ* Sis. fr. I. 26. *ὃν σκοτίᾳ γᾶ καλύψω* Ph. 1735. *τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει;* Hip. 251. *τόνδε Αἰγίσθῳ νέκυν—καλύψουσιν τάφῳ* El. 1277. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὸς* Sup. 531.

Καλυψὼ, *nom. propr. deæ.* *μὰ τὴν Καλυψὼ* Cy. 263.

Καλχαίνειν. *ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις* Her. 40.

Κάλχας, *nom. propr. vatis.* Iph. A. 89. 107. 358. 518. 529. 746. 879. 956. 1262. 1565. et 1590. Iph. T. 16. 531. et 663. et Hel. 755.

Κάλως. *ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων* Med. 278. *ἐκ τῶδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων* ib. 770. *φόνιον ἐξίει κάλων* Her. F. 837. *ὅταν—ἐξίῃ κάλως* Tr. 94. *ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι* Her. F. 478.

Καλῶς Or. 1216. *καλῶς τροφαῖσιν ηὐξόμην* Hec. 19. *τὰς καλῶς τεθνηκότας* ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A. 1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. *τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος* Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. *καλῶς εἶπας* Hec. 382. *θρεφθῆναι καλῶς* Hec. 600. *εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς* ib. 732. *πράξειν καλῶς* ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218. Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T. 668. Her. 241. Ion. 730. Æg. fr. VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II. 1. Hip. fr. XIV. 2. Œnei fr. IX. 1. Phi. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8. *τῦτον καλῶς δρῶν* Hec. 834. *καλῶς ἔχειν* ib. 854. cf. Ph. 1208. Med. 312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527. et 1082. Iph. A. 403. 1009. Iph. T. 467. Tr. 268. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr. VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1. et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. *πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς* Hec. 875. cf. Or. 511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph. A. 401. et El. 648. *καλῶς ἔλεξας* *Hec. 1007.* cf. Or. 899. Hip. 298. *et 715. Al. 1107.* Iph. A. 829. 1206. 1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951. etc. *τοῖς καλῶς κεκτημένοις* Or. 127. *δίκαια μὲν, καλῶς δ' ὦ* ib. 194. *τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς* ib. 704. *εἴ γ' ἔσαι καλῶς* ib. 1106. *ὡς καλῶς βουλεύομαι* ib. 1131. cf. Sup. 248. *καλῶς σεσωσμένοι* Or. 1152. *καλῶς τά γ' ἔνθεν* ib. 1278. *φυλάσσεσθαι καλῶς* Ph. 738. *πάντα γιγνώσκειν καλῶς* Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406. et Her. 982. *καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις* Med. 504. *οἰκοῖμεν καλῶς* ib. 559. *καλῶς γ' ἄν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ* ib. 588. *ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς* ib. 732. *καλῶς εἰργασμένα* ib. 779. *θεῶν ποριζόντων καλῶς* ib. 879. *ὅπως θρέψωσι καλῶς* ib. 1101. *ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην* Hip. 291. *οὐδὲ τέγγη καλῶς ἀκριβώσειαν* ib. 469. *αἰσχρὰ ἦν λέγῃς καλῶς* ib. 505. *φίλως, καλῶς δ' ὦ* ib. 597. *μὴ καλῶς εὐεργετεῖν* ib. 694. *τὰ πρὶν ὡ καλῶς παρήνεσάς μοι* ib. 706. *ὡ καλῶς ἐχρώμεθα* (sc. *τῷ σωφρονεῖν*) ib. 1035. *φρονῶν καλῶς* ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic. fr. IV. 3. *πῶς κορευθήσῃ καλῶς;* Al. 314. *πρᾶτημεν καλῶς* An. 220. *τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξας' ὡ καλῶς* ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T. 1220. et Ion. 1595. *ὅταν τις τὰς νόμους σώζῃ καλῶς* Sup. 313. *εἴρηκας καλῶς* ib. 332. *παρθενεύειν παῖδας καλῶς* ib. 452. *κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς* ib. 464. *ἠμύνασθε πολεμίους καλῶς* ib. 529. *ἃ ὡ καλῶς ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς* Iph. A. 107. sq. *τὰ ἄλλ' ἔσαι καλῶς* ib. 441. *θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς* ib. 618. *καλῶς τ', ἀναγκαίως τε* ib. 724. *παρθενῶσι φρυρῆνται καλῶς* ib. 738. *ἣν ἡγῶνται καλῶς* ib. 928. cf. v. 929. *ἐν εὐμαρεῖ, δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς* ib. 969. *καλῶς κρανθέντων* ib. 1022. *γένοιτό σοι καλῶς* ib. 1626. *τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς* Iph. T. 1055. *ὡς ἤσθω καλῶς* ib. 1180. *βουλεύειν καλῶς* Rh. 108. *καλῶς ὀλέσθαι* Tr. 402. *καλῶς σοι παρήνεσεν* Bac. 330. *καταψεύδω καλῶς* ib. 334. *καλῶς ἐξεῖπας τάδε* ib. 816. *πῶς γένοιτ' ἂν —καλῶς* ib. 824. *ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς* ib. 1299. *μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;* Cy.

157. σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib. 343. διάπυρός ἐστιν καλῶς ib. 627. ὅταν ἀγῶνος τῶδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. στρατηγεῖν ἐπίστασθαι καλῶς ib. 392. τἀμὰ πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς ib. 399. κοσμῆσαι καλῶς ib. 568. ὁ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς Ion. 858. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135. τὰς νόμους ὡς ὁ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410. εὖ πρᾶξαι καλῶς ib. 1513. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. καλῶς προσελθὼν ib. 599. τάνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἔπη τέγειν καλῶς ib. 273. τύμβῳ καλῶς παρὼν ib. 330. ταὶν καλῶς ἡ τύχη ib. 403. ὅστις ταῦρον ἁρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς ib. 954. καλῶς ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται ib. 965. καλῶς σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι ib. 1080. τὰ δ' καλῶς πίπτοντα ib. 1101. λόγους συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. χρὴ περιτεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr VI. 2. τῶ βλέποντος μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόμοι γυναικῶν ὁ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. ὁ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. δῶματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις εἰκάζει καλῶς eorund. CXXVIII. ἰατρεύειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα —πέπρακται σοι καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπετερημένοιν Ph. 1412. ἔσχον κάμακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. κάματον εὐκάματον Bac. 66. ὑδεὶς κάματος εὖ σίβειν θεὸς Fr. inc. B. 33. 2.

Κάμπτειν. ἐν τῷδε κάμπτουσιν—πόλεις Hec. 306. ὡς τὸμὸν κάμπτει γόνυ Ph. 850. δέσποιναν εἴργασ' ἀγχόνης κάμπω An. 817. μὴ κάμπτης λέγων Iph. A. 1143. ἐν ἀνάγκαις ὁ κάμπτεις Iph. T. 1119. Ἥρα με κάμπτειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. ὁ κάμπω σχολῇ Ion. 276. ὃ κάμπτει τῶ λόγῳ μάλιστά σοι ib. 363. κάμπτουσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς κάμπτουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ ib. 293. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμπτει El. 1358. ὃ θεὸς πως κάμπτει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. μὴ κάμπτε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἤδη κάμπτονθ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμπτων—ἔχει κεφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1. φιλεῖ τῷ κάμπτοντι συσπεύδειν θεὸς Fr. inc. CCXVIII. ᾧχετ' εἰς τὸ κάμπτον οἰκεῖα τρατῶ Sup. 709. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμπτομεν Hec. 1144. ᾗ μάλιτ' ἐκάμπτομεν Med. 768. οἵπερ σοῖς ἐκάμπτομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νότος Iph. A. 966. πάσχων ἔκαμνον Hel. 777. ὧδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκότων ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. ὡς ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων Or. 1590. ὁ κάμοιμ' ἂν θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 187. καμὼν χερὶ Her. F. 259. ὡς ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμους πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81.

Κάμπτειν. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον ἔκαμπτεν εἰς γῆν Bac. 1067. πᾶ κάμψω; Hec. 1079. διὰ λόγου κάμψαι κακὰ Sup. 748. κάμψειε πάλιν (revertatur) Θυμέλας οἴκων πάτρας Rh. 235. ὅταν κάμψῃς—βίον Hel. 1682. πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίου El. 956. κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν κάμψας εἰς ὄρος Bac. 1223. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ (2 sing. præs. med.) φρενῶν Iph. T. 815.

Κανών. εἰς κανὼν χρυσήλατον Iph. A. 1565. λαβὼν κανῶν ib. 1569. ἐν κύκλῳ κανῶν εἵλικτο βωμῶ Her. F. 926. ἐκ κανῶ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 810. κανῶν ἐνῆρται ib. 1142.

ἐξάρχω κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ῥῆρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τῷ καλῷ Hec. 602. ἡλίῳ κανὼν σαφὴς Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργους ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καπανεύς, unus e septem ducibus Græcorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἄστυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θυώδει καπνῷ An. 1025. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνου καπνὸς Bac. 144. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954.

Καπνῶσθαι. ὅτ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον δέμας καπνῶται Sup. 497.—πόλει, ἣ νῦν καπνῶται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδῷ Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέστεροι Or. 1460. κάπροι θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύστηνον κάρα ib. 496. τὸ πάλλευκον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὸν καταιδεῖσθαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργοῦς κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν τρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σῷ κάρᾳ μιάσορες ib. 1371. Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθοῦτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὦ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέστεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὸν ἐχθαίρω κάρα ib. 1054. τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδούμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ δύστηνον κάρα ταύρου ib. 1247. κάρα τεφάνοις πυκασθεὶς Al. 834. δυλοσύναν ἀμφιβαλοῦσα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. οὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερός; An. 1212. ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνέας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμὸς—ἐν κάρᾳ πέσοι ib. 832. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα τέψωσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν τρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρᾳ ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ψαφαρόχρων κάρα πτυλωτὸν τ' ἔχων ib. 716. γεραιῷ κάρᾳ Tr. 277. Ἕκτορος φίλον κάρα ib. 656. τέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ὃ κατάπτυστον κάρα ib. 1024. τέφη κάρα Bac. 313. σῷ τέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλοῦσαι ib. 684. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα Her. 942. ἀγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. τολλὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίσω κάρα τεμὼν ξίφει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρᾳ πλόκους ib. 778. τέφωσι σῷ κασιγνήτου κάρα ib. 854. τίς εὐσεβὴς

ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σε κάρᾳ κύκλον ib. 1257. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 3. βότρυσιν ἔστεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. ἔβαλλον Βακχίᾳ τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. κάρα σε συγχέω Thes. fr. I. 1.

Καραδοκεῖν. καραδοκῶ τἀκεῖθεν Med. 1117. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει Rh. 144. cf. Tr. 93. καραδοκεῖν ἀγῶνας Hel. 745. καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313. αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν Tr. 456. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν Iph. A. 1433.

Καρανιτὴς μόρος Rh. 817.

Καρατομεῖν ξίφει Rh. 586.

Καρατόμος. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. καρατόμος ἐρημία νεανίδων Tr. 564. καρατόμους σφαγὰς Rh. 606.

Καρδία. καρδίας δηκτήρια Hec. 235. ἐκ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου ib. 242. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 433. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας ib. 1027. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον ib. 1129. ὦ τάλαινα καρδία Or. 466. et ὦ καρδ. τάλ. Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr. inc. CXLVIII. 6. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. cf. v. 590. πῶς θράσος—καρδίᾳ λήψῃ ib. 858. καρδία οἴχεται ib. 1042. ὁπλίζου, καρδία ib. 1242. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. Hel. 966. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία Al. 840. θολοῖ καρδίαν ib. 1070. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. fr. inc. XXI. 3. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. μελόσῃ καρδίᾳ Rh. 770. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. τίς σὴν παράσσει καρδίαν; ib. 1320. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἡ 'μὴ καρδία σφαγήσεται Her. 583. συλλαβοῦσα καρδίαν Her. F. 833. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402. καρδίας ἔλυσε τὰς ἄγαν πόνῳ Œno. fr. V. 4. πλάνος καρδίᾳ προσίταται Fr. inc. B. 39. 2.

Κάρηνον. κάρηνα γέννσι Μελανίππου σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2.

Καρκίνος Cy. 605.

Καρνεῖος. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 450.

Καρπίζειν. ἂν—ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι Bac. 406. ἄχλοα πεδία γᾶς ἃ καρπίζουσ' ἀρότοις Hel. 1344.

Κάρπιμος. κάρπιμος τάχυς Sup. 31. cf. Hyp. fr. IV. 6. ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους Hel. 111. κάρπιμον πέδον Or. 1086. καρπίμοις γῆς φυτοῖς Inus fr. XVII. 3.

Καρποποιός. τῆς καρποποιοῦ θεᾶς Rh. 964.

Καρπός. κακὸν δίδωσι καρπὸν Hec. 595. χθὼν ἀντὶ καρποῦ καρπὸν—ἦν λάβῃ Ph. 944. τροφὴν καρποῦ Sup. 205. καρποῦ ὕπερ γῆς ἥκετε; Ion. 303. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. 2) καρπὸς, junctura manuum. ἐπὶ καρπῷ χερὸς Ion. 1009. λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν ib. 891. δίοισι καρποῖς ib. 922.

Καρποτρόφος. καρποτρόφοι νεάνιδες ἦβαι Ion. 475.

Καρπώσθαι. τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς καρπώσθαι Œd. fr. IV. 2. ἄπαιδα καρπώσθαι βίον Œno. fr. II. 3. πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι Hip. 1427. τἀμ' ἐκαρπώσ' ἂν λέχη An. 936.

Καρποφόρος. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235. πεδία καρποφόρα Hel. 1501.

Κάρτα. κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ὡς σε κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. κάρτα κἀγὼ θέλω ib. 1376. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν ib. 472. κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν ib. 700. σῇ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω ib. 1041. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν Al. 814. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ὕποπτόν ἐστι κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ Rh. 79. ἐπώνυμος κάρτα ib. 158. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν ib. 476. κάρτα τἀλεύθερον Tr. 302.

Καρτερεῖν. ἔχων (sc. τὸν χρυσὸν) καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις Hec. 1223. καρτερεῖν βούλεται Med. 708. καρτερῶν

θεῦ δόσιν Al. 1074. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὑ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὄψει με καρτερῶνθ', ὅταν δέῃ Rh. 148. ψυχρὰν ἄησιν—μένωσι καρτεροῦντες ib. 418. ἐκαρτέρουν πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Her. 837. κεκαρτέρηται τἀμὰ Hip. 1457.

Καρτερός. καρτερῷ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394.

Κᾶρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾷν παραδοῦναι Epig. III. 8.

Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν El. 172. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς ὃς αὐδὰν καρύξω Ion. 911.

Καρυτία. γείτων δειράδος Καρυτίας Iph. T. 1451.

Καρφηρός. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 172.

Καρχήσια. πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261.

Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.

Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὦ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνη Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τῷ Φοίβῳ ib. 467.

Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτω (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. κασιγνήτης τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 376. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.

Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.

Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.

Καταλία. Καταλίας ὕδωρ Ph. 230. ὑπὲρ Καταλίας ῥείθρων Iph. T. 1257. τὰς Καταλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.

Κάτωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.

Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' ἄΐδου Or. 1399. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. κατ' ὄσσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίου τόματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίας Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἄργους Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ καθ' αὑτῶν Her. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Her. F. 650. καθ' ἕδος ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀξίαν Hec. 374. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' ἄστυ Τροίας ib. 929. κατ' ἴχνος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμους Or. 429. καθ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἴκους Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ στέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ καθ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὄρη Ph.

153. Ἰόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καθ' Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτῷ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λάϊνα τείχεα ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib. 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἄνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ στόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' οὐρανὸν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτου δόμους Al. 168. κατ' ἄστυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν τέγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ὄρος ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583. Hel. 479. καθ' Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75. Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. τενοπόρους κατ' ἐξόδους An. 1144. κατ' ἄντρα νύχια ib. 1225. κατὰ γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχνων πτύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρα Sup. 992. Her. F. 653. κατ' Εὔριπον Iph. A. 11. παρ' Αὐλιν ib. 14. κατ' Αὐλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιὰν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεὸν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἄνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καθ' ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὔξεινον κατὰ πόντον ib. 438. Αὐλίδος κατὰ πτύχας ib. 1082. κατὰ πρῴραν ib. 1134. κατὰ τραπὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα ναυσάθμων Rh. 136. κατ' Ἰδαῖον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρῳ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἴδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καθ' ὕπνον Rh. 780. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὄλυμπον ib. 554. κατ' αὐλὴν ib. 630. καθ' ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἄντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὔλιον ib. 344. κατ' οὐρανὸν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναὸν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτὴ καθ' αὐτὴν ib. 610. κατ' ἄντρον ib. 949. κατὰ Μῦσαν ib. 1091. κατ' εἰσόδους ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδους Her. F. 83. κατ' ἄνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκοὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. κῆδος καθ' αὑτὸν—κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyp fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμοὺς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλους ὀρέων ἀβάτους Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχὺν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὄσσον eor. 48. 3. κατὰ νῶν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib.

Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς Al. 111. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς ᾅδην καταβᾶσα Sup. 797. ᾅδην χθόνιον καταβήσῃ (*descendes*) An. 545.

Καταβακχιῶσθαι. καταβακχιῶσθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109.

Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα κι-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον ὀρανίων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σὺν ἐμὲ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν Bac. 1244. ὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἀχέων καταβαλλομένα οἶκτον Hel 163. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς Her. F. 1261.

Καταβολὴ Tem. fr. XXII.

Καταβότρυχος Ph. 148.

Κατάγειν. κάταγε κάταγε Or. 149. κατάγουσαι Φρυγίων ἐξ ὀρέων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατῆγεν (sc. τὸν κλάδον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. ὃς παρ' ἄδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλως κατάξω πρόσθεν (sc. εἰς ᾅδην) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾶν. καταγελᾷς νιν Bac. 286. βαρβάρους καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἢ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίᾳ Tr. 1252.

Καταγνύναι. πατρίδα, ἣν αὔξειν χρεών, καὶ μὴ κατάξαι Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφέια κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύειν. κατεδάκρυσα Hel. 679.

Κατᾴδειν. κατῇδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (a δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμὲ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἃ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδυλῶν. ὁ Μενέλεώς με καταδεδύλωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσὰ σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὤφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταθνήσκειν. ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ καταθανεῖν μόνον Hec. 356. ὃ σὲ καταθανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ᾑτήσατο ib. 389. ἣν σὺ καταθάνῃς ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοὶ καταθανεῖν αἱρήσομαι Or. 307. σιωπῇ καταθάνω; ib. 775. ἀκλεῶς καταθανεῖν ib. 784. καταθανεῖν χρῄζω Med. 227. καταθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον Hip. 401. πῶς ἂν οὗτος καταθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς καταθανεῖν ἦκον βίου ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν καταθανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. καταθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο An. 1070. καταθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. ὃ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ καταθανεῖν Tr. 628. τῷ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι καταθανεῖν ib. 632. δεῖ σε καταθανεῖν κακῶς Her. 958. καταθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. καταθανεῖν φοβούμενος Ion. 628. τὸ καταθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. καταθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι καταθανεῖν, τὸ καταθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. ὃ καταθανεῖν δεινὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν καταθανόνθ' ὁρῶντες ὃ τιμώμενον Hec. 316. τὸν καταθανόντα ἡγεῖται ἐχθρὸν ib. 859. μὴ καταθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ καταθανών; ib. 580. καταθανὼν γ' ἂν ὤλετο Al. 195. οὐδὲν ἔσθ' ὁ καταθανὼν ib. 382. τῷ σῷ πρὸ παιδὸς καταθανὼν ib. 652. ἄτεκνος καταθανὼν ib. 659. οὐχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι καταθανὼν Her. 1011. ὠφελεῖ καταθανὼν ib. 1049. καταθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 1. τῶν καταθανόντων τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. παῖδα καταθανοῦσαν Hec. 508. καταθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν Med. 1034. ἥ με καταθανοῦσ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα καταθανοῦσαν ὄψει Al. 233. καταθανοῦσ' ἥκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα —δράσαντε καταθανούμεθα Or. 1061. καταθανῇ, καταθανῇ ib. 1462. καταθανῇ κακὸς κακῶς Med. 1386. καταθανούμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς καταθανούμεθ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ θεοὺς σέβειν σε καταθανούμενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἴσως εὐκλεής γε καταθανουμένη Al. 148. etc.

Καταθρηνεῖν. καταθρήνησον El. 1326.
Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1358.
Καταιδεῖσθαι. σὸν καταιδοῦμαι κάρα Or. 681. μὴ καταιδοῦ Hel. 811. ἐπεί με κατηδέσθη κτανεῖν Her. 1027. δαίμονα τυγνὸν καταιδεσθεῖσα Hip. 772.
Καταιθαλοῦν. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ καταιθαλοῖ Sup. 640. τὸν δάϊον Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ Ion. 215. πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60.
Καταίθειν. κάταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε Or. 1620. cf. An. 257. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. Περγάμων πυρὶ καταίθεται τέρεμνα Tr. 1296.
Καταικίζειν. σῶμα σὸν καταικιῇ; An. 829.
Καταινεῖν. ὅτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ Iph. A. 336. τέκνομα παῖδ' οἷδ' ὅτῳ κατήνεσας ib. 695.
Καταίρειν. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήρᾶμεν; Bac. 1293.
Καταισχύνειν. προγόνους ὐ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ Tr. 1041. καταισχύνεις γένος Bac. 265. cf. Or. 1154. Φοῖβον ὐ καταισχύνεις λόγοις Bac. 328. Ὀρέστην ὐ καταισχύνειν θέλων El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1. ὅτω κατῄσχυν' ἄλσχον Hip. 1165. ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 842. πολλὰς—γυνὴ κατῄσχυνε St. fr. VII. 2. τὸ Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλων Her. 828. ὐ καταισχύνασ' ἔχεις τὰς σὰς ἐκγόνους Ion. 736. ὃν ὐ καταισχυνῶ Or. 1169. τὸ Τρωϊκὸν ὐ καταισχυνῶ κλέος Hel. 851.
Κατακαίειν. κατέκανσε Cy. 673.
Κατακαλύπτειν. κατὰ μηρῷ καλύψας (i. e. κατακ. μηρῷ) Bac. 96. μέλας σ' ὅσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314.
Κατακλαίειν. ἔμβα κατακλαίουσα El. 113. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίομαι ib. 156. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα ζωᾶς Iph. T. 149.
Κατακλᾶν. ὐχ ὁσίων ἐρώτων—νόσῳ κατεκλάσθη Hip. 766.
Κατακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων —ἐν κύμασι Or. 342. τὴν Φρ. πόλιν —ἤλπισας κατακλύσειν ἐπάναισιν Tr. 995.
Κατάκομος. ἀρτιγένυν — κατάκομον βάλλει Bac. 1185.
Κατακονᾶν. κατακονᾷ ἀβίωτος βίος Hip. 821.
Κατακύειν. σύριγγος ἰὰν κατακύω Rh. 553.
Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίοτον Hip. 1366. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778.
Κατακρίνειν. ζεῦγος ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον An. 497.
Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. τοῦτον κατέκτεινα Hec. 1136. et Or. 561. διά μ' ἔφθειρας κατά τ' ἔκτεινας Hip. 1357. τῷ σφὼ κατακτείναντι Or. 914. κατακτείνας ἐμοὺς ἐχθρούς Her. 995. παῖδας κατακτείναντι Her. F. 832. ἢ πόσιν κατέκτανεν Or. 518. cf. v. 587. ὧν πατέρα κατέκτανον Med. 505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα) Hip. 1324. μηδὲ—παῖδα σὸν κατακτάνῃς Bac. 1119. ὐδ' ἂν σὲ Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. φίλους κατακτανεῖν Rh. 838. et Peliad. fr. V. 3. ὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν Her. 961. κακὴν γυναῖκα κᾆθεον κατακτανών Or. 923. τύραννον Βιτόνων κατακτανὼν Al. 1025. τὸν πρόσθεν ἄνδρα κατακτανὼν Iph. A. 1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327. ξένον κατέκτας Hec. 1216. ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Rh. 686. cf. Bac. 1288. ὃς μου κατέκτα πατέρα El. 86. μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν; Fr. inc. XC. 1. ἀρνῇ κατακτὰς Or. 1581. κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν Al. 3. ταύτην κατακτὰς ib. 699. μητέρα κατακτὰς Iph. T. 79. et 715. τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις Rh. 605. εἰ κατακτενεῖτέ με Or. 938. παῖδά μου κατακτενοῦσι Iph. A. 898. κατακτανῶ Ph. 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. cf. v. 934. et Med. 792. etc.
Κατακυρῶν. ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς Or. 1013.
Κατακωμάζειν. κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδου Ph. 355.
Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένη εἴπερ ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις Epist. II. μῶν τις συμφορὰ—κατείληφ' ἀνυγείτονας πόλεις; Hip. 1161. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐρῥωμένον Epist. V. ὡς μὴ

παρών τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη σὺ λάθρα πωλῶν τὰ σὰ ib. 259.

Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἀελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.

Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραίας καταλειβομένας (i. e. ἑνὸς) ἄλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται Tr. 601.

Καταλείπειν. οἳ καταλείπουσι μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα Epist. V. καταλιπών μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομένην σε δακρύω Tr. 596.

Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.

Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.

Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθα (i. e. ὄνυξι μὲν κατηλ.) Sup. 825.

Καταλύειν. τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὁρμὰ ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἅμμα λύσειν λόγου (i. e. καταλ. ἃ. λόγου) ib. 671. ἐς ἀΐδαν καταλύσασ' (i. e. ὑσσα) ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2.

Κατάλυσις. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393.

Καταμπίσχειν. εὔψυχον ἄνδρα κόψῃ καταμπίσχουσιν χθονὶ Hel. 859.

Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηναγκασμένος Bac. 643.

Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασσοῦ κατενάσθην Ph. 215.

Κατανθρακοῦσθαι. κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμῶ σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμα Iph. A. 1602.

Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.

Κατάντης. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318.

Κατανύειν. ἐξ ὅπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τάδε κατήνυσεν *El. 1164.*

Καταξαίνειν. ἵν' αὐτῆς πλόκους κόμης καταξήνωσι Παρνασσῷ πλάκες Ion. 1267. ὡς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς Ph. 1152. κατεξάνθην πόνοις Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.

Κατάξιος El. 46.

Καταπαλαίειν. οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους Iph. A. 1013.

Καταπαύειν. τιμὰς ἑνέρων καταπαύων Al. 32. κατάπαυσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἄπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. ὄκ ἔστιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. ὅπῳ καταπαύσομεν Μούσας Her. F. 685. ἔδρας λόγχαισι καταπανόμενοι πόνους θνατῶν Hel. 1168.

Καταπεραννύναι. κατὰ μὲν ἱστία πετάσατε (i. e. καταπετ. μ. ἱστία) Hel. 1475.

Καταπίνειν. μή με καταπίῃς μόνον Cy. 218.

Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας; Cy. 667.

Καταπνεῖν. θεὸς—ἦκων καταπνεῖ σε Rh. 387. καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων—αὔρας Med. 837.

Κατάπτερος Or. 178.

Κατάπτυστος. ὦ κατάπτυστον κάρα Tr. 1024.

Κατάρα. τὰν τοῖν Διοσκούροιν κάσιν —κατάρᾳ διδοῦσα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324.

Κατάρατος. κατάρατ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατάρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1362. ὦ κατάρατοι παῖδες Med. 112. ὦ κατάρατος ἐγὼ, κατάρατος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατάρατός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατάρατοι Hec. 1064.

Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Ph. 760.

Κάταργμα. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιουμένη Iph. T. 244.

Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.

Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει Rh. 447.

Καταῤῥεῖν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταῤῥεῖ Tr. 16.

Καταῤῥηγνύναι. καταῤῥήξω μέλαθρα

Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν Al. 1071.

Κατάῤῥυτος. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777. ἀμφὶ Θρῄκην χιόνι τὴν κατάῤῥυτον An. 214. κατάῤῥυτον μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπη χιόνι κατάῤῥυτα ποταμείᾳ Tr. 1067.

Καταρτύειν. κατηρτυκὼς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.

Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. κατάρχομαι τεναγμὸν Or. 958. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τόδε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ὃ κατηρξάμην, *quem sacris iniliavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπότην γόοις—κατάρξομαι An. 1200. ἢ σὸν κατῆρκται σῶμα Her. 601.

Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.

Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τείχη κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμους καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρῷα ἑστία κατεσκάφη Hec. 22.

Κατασκαφή, et dor. αφά. Ἰλίου κατασκαφὰν Hel. 197. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς Ph. 1203. κατασκαφὰς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.

Κατασκευή. θεῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην Sup. 214.

Κατασκήπτειν. ὀκ ἄτιμοι ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκῆψαί τινα Med. 94.

Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.

Κατάσκιος. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.

Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.

Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836.

Κατάσκοπος. Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129. 140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποί τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.

Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χοὰς κατασπείσουσα ib. 1187.

Κατατάζειν. νεκρὸν, ὃ κατατάζω δάκρυ Hec. 760. Ἕλλην ὃ κατατάζει φόνος Iph. T. 72. ἵν' αἵματος ῥοαὶ τάφῳ κατατάζωσι Hel. 991. φόνῳ ταλαγμοὶ σὴν κατέταζον γένυν Hec. 241. ἀφρὸν κατέταζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῷ κατατάζοντα Sup. 587.

Κατάτασις. δαιμόνων κατάτασις Ph. 1272. ὅτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάτασις Med. 1197. ἄκος σῶν κακῶν κατάτασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν κατατάσει Rh. 111.

Κατατέλλειν. σὲ—οἶκτον περιβαλὼν κατατελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν κατατελῶμεν Bac. 931.

Κατατένειν. ἰδὼν σε κατατένω Or. 357. τί τάδε κατατένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σῷ κατατένω; An. 444. κατατένω δαΐας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς κατατένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἣν κατατένεις Tr. 675. κατατένει γάμον ἄγαμον Hel. 695. ἃ κ' ἂν θεῶν τις κατατένοι Her. F. 1115. σὰς κατατένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον κατατένων ὠδῖνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—κατατένουσα Tr. 318.

Κατατέφειν. πλόκαμος ὅδε κατατέφειν Iph. A. 1478. κατατέφω χεροῖν Her. 227. νεκρὸν κατατέφων Ph. 1626. βωμὸν κατατέψαντες Her. 125. σοὶ κατατέψασ' (i. e. ἔψασα) ἐγώ νιν ἦγον Iph. A. 905.

Κατατηρίζειν. λοξαὶ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατετηριγμέναι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.

Κατάτικτος. κατατίκτως δορὰς Bac. 696.

Κατατρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον κατατρέφω Hip. 477.

Κατατροφή. χλόην αὐτῷ λιπῦσαι—κατατροφῇ Sup. 259.

Κατατρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέτρωσεν βέλει Her. F. 1000.

Κατάτυφλος. κατατύφλω πέτρας Iph. T. 1429.

Κατασφάττειν. κατεσφάγη τραὸς Rh. 810. ὅστις ὁ κατεσφάγη Cy. 128. εἰ θανὼν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς Bac. 856.

Κατασφραγίζειν. κατεσφραγισμένα Hyp. fr. XII.

Κατατείνειν. σπυδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132.

Κατατέμνειν. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 146.

Καταυθέναι. κατάθες αὐτὸν (sc. τὸν κρατῆρα) εἰς μέσον Cy. 544.

Κατατρύχειν. μελέτῃ κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100.

Καταυλεῖν. καταυλήσω φόβῳ Her. F. 871.

Καταυλίζεσθαι. νῦν μὲν καταυλίσθητε Rh. 518.

Καταφεύγειν. ὡς ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I.

Καταφθίειν, vel ίνειν. ὠρανία—καταφθίνει γᾶ Tr. 1299. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν Al. 625. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο Hip. 839. hinc καταφθίμενος. τῇ καταφθιμένῃ κεραυνῷ Sup. 984. καταφθίμενον Θρηκὶ μόρῳ Rh. 378. οἵ μοι τῇ καταφθιμένῃ El. 201. τῆσδ' ἀδελφῇ καταφθιμένης ib. 1299.

Καταφθορά. λεύσιμοι καταφθοραὶ Ion. 1236.

Καταφονεύειν. κατεφόνευσέ νιν Bac. 1175. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624.

Καταφρονεῖν. ὁ καταφρονῶ τῶν θεῶν Bac. 199. καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ib. 503.

Καταφυγή. ὅτος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας Or. 722. ἔχει καταφυγὴν Sup. 267. εἴς σ' ἐλπὶς ἢ 'μὶ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. καταφυγὰς ποιουμένους εἰς τέκνα ib. 566. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας Cy. 196. Γεραίστιοι καταφυγαὶ ib. 294.

Κατάχαλκος. δράκων κατάχαλκος Iph. T. 1246. ἰτέα κατάχαλκος Her. 377. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει Ph. 110.

Καταχέειν. μηδ' ἀτιμίαν σκεθρὴν τις ὑμῶν καταχέῃ Alcmæon. fr. XII. 2. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. δάκρυσί μου βλέφαρα καταχυθέντα τέγγεται Hip. 854.

Καταχρωννύναι. κατὰ δ' αἱθάλῳ κηλῖδ' οἰκτροτάτῃ κέχρωσαι Hec. 911.

Καταψεύδεσθαι. καταψεύδω καλῶς Bac. 334.

Καταψήχειν ἵππους Hip. 110.

Κατάωρος. τέκνων πλῆθος—κατάωρα τένει Tr. 1090.

Κατεγγυᾶν. σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ Or. 1675. ἣν σοι κατηγγύησα ib. 1079.

Κατείδειν. οἳ κατεῖδον ἄτας Or. 988. ὁ νῦν κατεῖδον πρῶτον—Med. 446. κατείδετε, εἴδετε τὰν ὁλομέναν γυναῖκα ib. 1252. ἥτις σφαγὰς Ἕκτορος κατεῖδον An. 400. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192. ὡς μὴ πάρος κατεῖδες ib. 824. οὐδέ πῃ κατείδομεν Rh. 689. ὥφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας Bac. 1073. κατεῖδες, οἷον—ἔδειξε μαστὸν El. 1206. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ἵν' ἀτραπῆς κατεῖδ' ἐναύσεις Sis. fr. I. 32. μήδ' ἀτάφους παῖδας κατίδῃς Sup. 283. ναύσταθμα κατιδεῖν Rh. 244. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρα; Or. 1183. τὸ Γοργοῦς ὁ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα ib. 1521. ὁ κάτοιδ', ὅτῳ τρόπῳ Hip. 1245. λεπαίας ὁ κάτοιδ' ὅπου χθονὸς ib. 1248. ὁ κάτοισθα τὰ 'ν δόμοις κακὰ Al. 810. φράζετ', εἰ κατοίδατε Sup. 1044. τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν οὐδὲν κάτοισθα Tr. 909. παισὶν ὁ κατειδὼς ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 992. ὡς ὁ κατειδὼς πρόσθεν Sup. 1033. κατειδόμαν πρύμνας Iph. A. 274.

Κατειπεῖν. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. εἴ σοι γάμον κατεῖπον Med. 589. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. μή μου κατείπῃς—πόσιν ἥκοντα Hel. 904. τολμῶ κατειπεῖν, μή ποτ' οὐκ εἰσὶν θεοὶ Fr. inc. B. 21. 1. πατέρα κατειπὼν Ion. 1345.

Κατείργειν. σὺ κατείργεις Al. 256. κάτειργέ νιν Med. 1258. κατείργοντας νεκρὸς τάφου μοίρας—λαχεῖν Sup. 308.

Κατεκφεύγειν. τόνδ' οὐκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν Cy. 439.

Κατεμπιπράναι. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λιθόβολον κατειργάσω Ph. 1069. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip. 888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι Her. 1046. πλούτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασαι Iph. T. 1081. κατείργασαι πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασαι πόσει; Her. F. 151. μεγάλα—τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἐν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατῆλθον ἂν (sc. εἰς τὸν ᾅδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατεννάζειν. τοκάδα—πότμῳ φονίῳ κατέυνασε Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατέυνασεν Rh. 614. πῦ κατέυναται φράσον ib. 511.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχου Iph. T. 536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι θεῷ κατευξόμεσθα; An. 1106. τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρῄκην κατέχει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν Hip. 1466. χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς κατέχει Ion. 224. δακρύων κατέχειν ὅσσων πηγὰς Her. F. 449. ὅς πυ γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων Ph. 333. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους Hip. 1134. νυχίαν κοίταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. κόμης κατεῖχον Hec. 1166. μῶσαν, ἣ κατεῖχ' ἐμὰς δόμους Al. 345. ὃς μιν περισαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An. 1138. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ Sup. 1101. φονία βοὰ κατεῖχε Περγάμων ἕδρας Tr. 556. νύμφα δύω ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν El. 1034. πόλιν πολεμία κατεῖχε φλὸξ Er. fr. I. 28. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. κατέσχε πᾶν τράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or. 1580. Σφιγγὸς ὃς κατέσχον κράτη Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. τίς κατέσχε δώματα; ib. 700. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. λῃταί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου γνώμην κατέσχον ib. 348. ἦ πέραθεν ἀλίῳ πλάτᾳ κατέσχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν; Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέσχες; Ion. 551. ἀστρωτὰς κατέσχεν οἴκους Her. F. 406. φονίῳ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες Bac. 555. κάτασχε λέοντος ἀγρίου θυμὸν Her. F. 1211. μὴ θεαί μ' οἴστρῳ κατάσχωσι Or. 789. ἦν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον ib. 1149. ἂν θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας Iph. T. 980. δόμους κατασχεῖν θέλεις τόσδε An. 156. οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Ar. fr. I. 3. ὃ καθέξω τειχέων εἴσω τρατὸν Ph. 727. τόδε οὐκ ἔτι τόματος ἐν πύλαις καθέξω δυσεκπέρατον Hip. 883. σφ' ἀνανδρον ἐν δόμοις χῆραν καθέξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. πυρὸς φῶς καθέξουσα Sup. 1002. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. ἐκ Βακχίου κατείχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοίβου ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ σου πιστὰ Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς; Ion. 931. ὃ κατηγορεῖ σιγῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων Her. 419. ἃ σ' οἶδα ἐμοῦ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. τέγην, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110. ταρσῷ κατήρη Iph. T. 1346. θησαύρισμα Διονύσου, ὁσμῇ κατῆρες El. 498.

Κατηφεῖν. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; Med. 1012.

Κατηφής. τὸν μὲν κατηφῆ Or. 879. κατηφὲς ὄμμα Her. 633.

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς ᾅδου δόμους Al. 74. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν Ion. 1068.
Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικῆσαι An. 1245. θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία κατοικήσουσιν Ion. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.
Κατοικίζειν. διδοῦσα χρησμὸν, ὃ κατῴκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἠλίου κατῴκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας An. 295. ἵν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. ὃ κατῳκίσθην ἐγὼ Her. F. 13.
Κατοικτείρειν. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κατῴκτειρα Iph. A. 469. κατοίκτειρον βίον ib. 1246.
Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686.
Κατοιμώζειν. κατοιμῶξαι γόοις An. 1160.
Κάτοινος. κάτοινον ὄντα Ion. 553.
Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.
Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα Or. 1517. τὸν ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790. σὲ κατώμοσα Hel. 354. ἀγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα ib. 841.
Κατόπιν Epist. IV.
Κατόπισθεν Iph. A. 1093.
Κατόπτεσθαι. δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεστὸν Al. 839.
Κατόπτης. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν (dor. pro όπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἥκει στρατῷ ib. 632.
Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.
Κατορθοῦν. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατόρθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. ἃ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680.
Κάτοχος. Ἄρειι κάτοχον γένος Hec. 1090.
Κατόψιον Hip. 30.
Κάτω. τοὺς κάτω σθένοντας Hec. 49. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγω με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἶμι τὴν κάτω ib. 854. ὅπως ἥξει κάτω An. 102. φρῦδα ἄρθρα μου κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορυμένας αἵματος ῥοὰς Sup. 689. κάρα διετέναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν—χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεὶς ib. 602. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὅσαι κάτω Cy. 447. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. τῶ κάτω σκότως ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω τρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἠσπαιρεν ib. 842. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῆν κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄτρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.
Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἅπτῃ κάτωθεν ὠρανῷ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240.
Κατῶρυξ. χρυσῷ παλαιαὶ κατώρυχες Hec. 1002.
Καυσός. καυσὸν μοχλὸν Cy. 629.
Καφήρειος, et ήριος. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1140.
Καχλάζειν. κῦμα πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὁ χαίρων τις τὸμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέτηκεν κέαρ ib. 911.

Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph. 1395.

Κεδνός. κεδνὸν οἰακοτρόφον Med. 523. λόγως κεδνὸς Al. 39. et Rh. 272. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. κεδνὸν λέχος Hip. 835. δρᾶν τι κεδνὸν Iph. A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795. ἐρεῖς τι κεδνὸν Ion. 1485. κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678. τροφαὶ κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κέδρινος. κεδρίνων δόμων Al. 158.

Κέδρος. κέδρου τεχνάσματα Or. 1053. κέδρου παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ κέδρου Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς κέδροις Al. 366.

Κεδρωτός. κεδρωτὰ πατάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Κεῖθεν. ἔζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. εἰ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἤ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her. F. 1128.

Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἑστί μοι κειμήλια Her. 591.

Κεῖνος pro ἐκεῖνος, κεῖνος ὀλβιώτατος, ὅτῳ—Hec. 627. ταύταν, ἣ κείναν, τείχω; ib. 163. et sic porro.

Κείρειν. ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκείρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390. κόμας κερῶνται σοι Hip. 1426. πολύν σοι βοτρύχων πλόκαμον κερῶμαι Tr. 1183. κυρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους El. 515. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. vid. not.

Κεῖσε Bac. 194.

Κεῖσθαι. κεῖμαι ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι ib. 292. πέλας σὺ κεῖται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ κεῖται ib. 496. τίς ὅτος σῶμα τὸμὸν οὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; ib. 502. τίνι πότμῳ κεῖσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 36. κεῖται θανὼν ib. 366. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας ib. 1653. κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692. κεῖται ἄσιτος Med. 24. νομίζεις καινὰ κεῖσθαι θέσμ' ἀνθρώποις ib. 494. χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον σαφές τι κεῖσθαι Hip. 926. τί μ' ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κεῖσθαι Al. 902. κεῖσο ματρὸς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 511. πάντα φρῶδα κεῖται ib. 1220. ἄλλοι κεῖνται πρὸς πύλαις Sup. 502. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973. ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται Iph. A. 1295. οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι ib. 1343. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. ἐν τάφοις κεῖνται Rh. 415. κεῖται ἡμῖν Θρῃκιος τρατηλάτης ib. 670. μή με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἐγγύς πω κεῖσαι κλήρου ib. 186. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 379. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα κεῖται Bac. 18. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίτυραις κεῖται Hel. 1135. ἐν τῷ κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θάνατος ὃν κεῖται πέρι Ion. 756. ὠδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος ib. 1047. τὸ γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κεῖται Her. F. 640. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι El. 123. κείσθω δόρυ μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δώμοισι κείμενον Or. 1358. χρυσοῦς ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον βωμῷ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾅδῃ κείμενον Her. F. 145. φονέα κείμενον πέδῳ El. 763. τοὺς κειμένους νεκροὺς Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόντον κειμένη Σαρωνικὸν Hip. 1200. κειμένη πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219. τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F. 1033. σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα El. 1179. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ὧν ἔκειτ' ἀγὼν Sup. 665. οὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διεχόρραγὴς ἔκειτο Her. F. 1008. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 210. ἐν ᾅδου κείσομαι ib. 418. κείσομαι πέδῳ Ph. 1681. πόσει συνθανοῦσα κείσομαι Sup. 1063. κείσεται βλέπων φάος Rh. 971.

ib. 985. Ζηνὸς κεραυνὸν ὃ φρίσσω Cy. 319. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. Διὸς κεραυνὸν ἡρόμην Her. F. 177. κεραυνῷ οἴτρος ib. 862.
Κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104.
Κερδαίνειν. κερδαίνουσάν τι Med. 369. cf. An. 948. ὃ τὸ νικῶν τῦτ' ἐκέρδαινεν μόνον Sup. 708. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδανεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604.
Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—δυλευτέον Ph. 398. κέρδους χάριν Med. 87. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib. 798. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτοὺς ib. 199. πᾶν κέρδος ἠγῦ ib. 454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. κέρδους ὕνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. ζητεῖς ὐδὲν κέρδος Iph. T. 506. τί προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhes. 163. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. διπλῶν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης, κέρδος ὐδὲν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F. 1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744. κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. κέρδους ἔκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. τί σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 4. κέρδη τὰ σά Hec. 1207. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρὴ κτᾶσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.
Κερκίς. ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς Hec. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀθηνίδος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύουσα Tr. 199. ἱστῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος δύλευμα πιστὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλάνους ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El. 539. κερκίδος ἀοιδῷ μελέτας Meleag. fr. III. κερκίσιν ἐφεστάναι Hec. 363. παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους El. 307. κερκίδων πόνος Meleag. fr. XI. 1.
Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhes. 33.
Κερόεις. ἃ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835. τὰν κερόεσσαν χρυσεόμαλλον ποίμναν El. 724.
Κερωλκός. τόξα κερωλκὰ Or. 268.
Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690.
Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy. 683. ὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. ἃ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη τοῖς κερτομοῦσιν ἀναβλέπει σὴ πατρὶς Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac. 1292. ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ καί σέ τις Iph. A. 849.
Κέρτομος. κέρτομος θεῷ χαρὰ Al. 1128. ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2.
Κεύθειν. Ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις Hec. 325. κακόν τι κεύθεις Ph. 1220. μῦθος, ὃν κεύθω Sup. 295. ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν Cy. 145. μῆνιν κεύθειν Her. 762. ὐδὲ κεύθει μηνῶν φθινὰς ἀμέρα ib. 778. ἣν ἄντρα κεύθει Hel. 579. οἳ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. cf. v. 870. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. οἶκός σε κεύθων Rhes. 872. τί κεύθων σοφόν; Her. 879. στέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον Hec. 880. ἃ κέκευθε δέλτος Iph. A. 112. Ὧν κέκευθεν Ἴλιος Rhes. 171. ὐκ ἔσθ', ὅπου τοιοῦδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. τί ποτέ μοι κεκεύθατε Ion. 1389.
Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν Hec. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292.
Κεῦθος. βᾶθι κεῦθος οἴκων Al. 875.
Κεφαλὴ, et dor. κεφαλά. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλῆς Rhes. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθεν κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἵ μοι κεφαλῆς ib. 115. διά μυ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μυ κρύψον κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. ἃ δία κεφαλὰ Rhes. 226. φι-

λία κεφαλὰ ib. 903. λαιμητόμους κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.
Κεφάλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103.
Κέφαλος, *nom. propr.* Hip. 455.
Κηδεία. ὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; ib. 137.
Κήδειος. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων Ion. 487.
Κηδεμὼν τυράννων Med. 991.
Κηδεστής. ὄντα κηδεστὴν σέθεν Hec. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς Al. 734.
Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ὅστις μητρὶ κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύσει τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύσουσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. κηδεύσων τινὰ Hec. 1202. ἀννμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη Ph. 349.
Κήδευμα. κήδευμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.
Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τῆδε κῆδος μᾶλλον εἶλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. κῆδος τὸμὸν καὶ σὸν ὐκέτ' ἐστὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράστῳ λαβὼν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (*funus*) Al. 831. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. ὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθῦ κῆδος Iph. A. 625. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατρὸς ib. 484. ἐν κήδει ὢν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. κήδη συνάψουσα Her. F. 477.
Κηδόσυνος. ποδὶ κηδυσύνῳ Or. 1017.
Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360.
Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893.
Κηλητήριος. χοὰς κηλητηρίους Hec. 535.
Κηλιδῶν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν Her. F. 1318.
Κηλίς. κατὰ δ' αἰθάλῳ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 912. κηλὶς ἄφρατος Hip. 820. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνῳ κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.
Κηπεύειν αἰδὼς· ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον Tr. 1175.
Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777.
Κήρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάροις Ἕλλησί τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiæ) El. 1252. πῶς ὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.
Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518.
Κηροδέρας κάλαμος Iph. T. 1125.
Κήρυγμα. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hec. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων Iph. T. 239.
Κηρυκεύειν Tr. 782.
Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κῆρυξ ἀνασὰς εἶπε Or. 883. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ —ἀμύνειν ὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὁρῶ κήρυκα—σείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὕπο Al. 740. κήρυξιν Ἑρμῆ πίσυνος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχουσι τὔνομα κήρυκες ἔν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Εὐρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεὺς Hec. 148. τάμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσ' ἅπασιν An. 437. βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. ὁ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων Sup. 515. σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύξεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου—ἀκούω κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρυσσομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τῷ κεκήρυξαι πατρός; Æg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Κηφήν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισός, *nom. fluvii.* καλλιναῦ ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς Med. 835. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρὸς Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, amicus Euripidis. Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὖ τῶτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475.

Κίβδηλος. κίβδηλος χρυσὸς Med. 516. κίβδηλον κακὸν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κίδναμαι. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916.

Κιθαιρών, *nom. montis.* Phœn. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιθαιρώνειον λέπας Bac. 1043.

Κιθάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. μετὰ φιλοχόρου κιθάρας Iph. A. 1037. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν Iph. T. 1237. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 443. τᾶς ἐπταφθόγγου κιθάρας ἑνοπὰν Ion. 882. κιθάρᾳ κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιθαρίζειν. κιθαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεὰς Tr. 470. ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκουσί μ' ἀθλίαν Ἠλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον Antiop. fr. I. 1. πατρὸς Στρυμόνος κικλήσκεται Rh. 279. et 652. Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται Dan. 5. ἀφ' οὗ Κιλικία κικλήσκεται Phry. fr. II. 2.

Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κίλιξ, *nom. propr.* filius Agenoris. ib. 2) *nom. gentile,* Cilix. Κίλικας Παίων στρατὸς ἤγειρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδύνευε Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (sc. παύσαιτ' ἂν) Epist. IV.

Κινδύνευμα. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Antiop. fr. XI. 2.

Κινδυνευτέον. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεσεῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνου βάθρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἓνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνου μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπουμένην; Hec. 502. εἰ κινοίην χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόρυ An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς στρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινοῦσι στρατὸν ib. 679. κινεῖν κώπας Tr. 181. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. κίνει Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. κινοῦντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραιὰ κινοῦσαι μέλη Sup. 172. ἑκίνουν θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. ἐκ ἄλλᾳ—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπύκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν στρατὸς κινοῖτο Rh. 139. Ἀργείων—κινεῖται κωπήρης χεὶρ Tr.

161. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινούμενον τράτευμα Ph. 107. τί κεκίνηται; An. 1227. κεκίνηται τρατὸς Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774.

Κίρκη, *nom. propr. fœminæ.* Tr. 438.

Κισσεὺς, pater Hecubæ. Hec. 3. Κισσεῦ Ar. fr. XXXIII. 2.

Κίσσινος. ποτῆρα κίσσινον Al. 759. κισσίνης τεφάνης Bac. 701. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνῃ βάκτρῃ μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Κισσός. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς (sc. ἔχεται) Hec. 398. κισσὸς δν περιτεφὴς —ἐνῶτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. κισσῷ τεφανωθεὶς Bac. 81. cf. v. 106. ὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῷ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δεῦρό σε τέψω κάρα κισσῷ ib. 342. θύρσον—κισσῷ κομήτην ἐξανέστεφον ib. 1053. σκύφος κισσῷ παρέθετο Cy. 389. κισσῷ τεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κισσῶν. κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν Bac. 205.

Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066.

Κιχάνειν, vel κιχεῖν. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἦδη σκότος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω; Al. 480. μαστεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. ὐκ ἂν κίχῃς μ' ἐλὼν χερὶ Sup. 1069.

Κίων. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας ib. 1006. ἀνήπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων Her. F. 1038.

Κλαγγὴ, vel dor. κλαγγά. πτηνοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν Tr. 147.

Κλάδος. ἢ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης θράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιούρου κλάδῳ Cy. 393. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. δρυὸς ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἐζομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. τέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. δρυΐνοις συγκεραυνωθεῖσαι κλάδοις Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80.

Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρου Rh. 568. κιθάρᾳ κλάζεις Ion. 905. ἔκλαγξε Τυδεὺς Ph. 1151.

Κλαίειν. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνης κλαίω συμφορᾷ κεχρημένος Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χεροῖν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἄλις κλαίειν τὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαίειν τινὰ An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμῷ δίξεται Hip. 1086. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχυ νέκυν Al. 602. ὐκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὺς φθιμένυς ib. 991. ὃς κλαίοντά σε κατασήσει An. 635. κλαίων ψαύσει ib. 759. κλαίων ἂν ἦλθες Sup. 458. κλαίων ἀψῇ τῶνδε Her. 271. ὁμαρτοῦσιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίουσ' (i. e. κλαίουσα) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γονάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπιτνοῦσα τέκνα ἔκλαιε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἐκλαίομεν δέσποιναν ib. 765. ἔκλαυσα Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρὺς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχοῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. κλαύσῃ (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488.

Κλείειν, 1) claudere. κλείειν πάντα πύργου Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. v. not. 2) celebrare. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θέτιν ἰαχήμασι—κλείουσαι Iph. A. 1047.

Κλεῖθρον. τὺς—πονηρὺς κλεῖθρον εἰρ-

γέτω τέγης Er. fr. II. 20. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἄρα πύλαι κλείθροις—ἥρμοσαι; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα ib. 268. τὰ ἐπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι δωμάτων πύλας An. 952. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295.

Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ Κλεινίᾳ παῖ Epig. III. 1.

Κλεινός. ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπᾳ κλεινὸς γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινὸς An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατρὸς κλεινῆ γεγὼς An. 648. cf. El. 206. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς ἄναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινὸς ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινὸς ὅστος τῆσδε γῆς ἄρχων ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πᾶσι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνείκους βίαν Ph. 56. Οἰδίπᾳ κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνὸς ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τῇ καταφθιμένῃ Sup. 984. Ἰλίᾳ κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνῳ κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν An. 797. τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1069. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ Iph. T. 140. τὰν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινᾶς ἀσπίδος El. 455. κλεινὰς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηνῶν Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινὰς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναῖκες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοίβᾳ πέδον An. 1086. ἐν κλεινῷ δορὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν ὅτος ὁ τόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἴλιον Tr. 25. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄστυ Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνίγματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος Θ' ὁρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ στρατεύματα Hel. 460. στρατηλατήσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινότατον στέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτης ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793.

Κλεισός. δῶμα γαίας κλεισὸν Pelei fr. III. 2.

Κλέμμα. εἴ τις—ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων Hec. 618. Θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας; Iph. A. 1615.

Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἔξομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 567. κλέος μὺ μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος ὅ σε μὴ λίπῃ ib. 1504. κλέος ἀείμνηστον ib. 1531. τὸ κάλλιστον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. ὑρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν ὃ καταισχυνῶ κλέος ib. 851. cf. v. 1619. κλέος τὸμῷ πατρὸς οὐκ ἂν μιάναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI.

Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βούλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ζόανον καὶ ξυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 958. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως

κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίῳ Al. 204. κλέψας λόγοισιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. κλέψας δέμας σὸν Hel. 1688. ὑδὲ κλέπτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλεφθεὶς ὕπο Or. 1580.

Κλέπτης. κλεπτῶν ἡ νὺξ Iph. T. 1026.

Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονούμενοι Her. F. 1288.

Κληδοῦχεῖν Iph. T. 1463.

Κληδοῦχος. φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον Hip. 541. ὑσίας κληδοῦχα δόλα Iph. T. 132.

Κληδών. αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα Al. 316. τοιάνδε κληδόνα. ἔξω ib. 962. ὦ μιᾶς σε κληδόνος προθυμία μετῆλθον An. 562. κληδόνα μύθων Rh. 4. τῶνδε κληδὼν—ἀπώλεσέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. κληδὼν ἦλθεν εἰς Ἑρ. πόλιν Her. F. 1166. κληδὼν μένει El. 700.

Κλήειν, pro κλείειν. χρυσῇ πλάτιγξ αὐχένα πώλων ἔκλῃε Rh. 304. κλήσας τόμα Ph. 872. κλήσας μιν ἐν παρθενῶσι Dan. 58. ὅρκοις κεκλήμεθα Hel. 983.

Κλήζειν. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλήζει Phaëth. fr. X. 2. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν Her. F. 340. vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλήσωμεν Iph. A. 1522. παῖς κλήζομαι Μενοικέως Ph. 10. Στρόφιος τῶδε κλήζεται πατὴρ Iph. T. 917. κληζόμεσθ' ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλήζεται Hel. 125. θανὼν κλήζεται ib. 131. ἁπλῶν Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται ib. 501. ὑδ' ἕδρασας, οἷα κλήζεται ib. 727. ἣ κληζομαι—προδοῦσ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήζῃ θεὸς ib. 1457. δμωαὶ τίνων κλήζεσθε δούμων; Ion. 234. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἕτερος πρὸς θατέρῳ Iph. T. 249. ἣ πρὶν μακαρία ἐκληζούμην βροτοῖς Her. F. 493. Μακραὶ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλησμένος; Ion. 283.

Κλῆθρον. παρὰ κλῆθρα Hip. 577. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων ib. 808. cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλήθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκότευκτα κλῆθρα Iph. T. 99. κλήθρων λυθέντων Hel. 866. οἴγειν κλῆθρα Her. F. 332. διάνδιχα κλῆθρα κλίνεται δόμων ib. 1029.

Κληΐζειν. τὰν Κύπριν κληΐζουσιν χώραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῷ μὲν ὁ τραπηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο Or. 1402.

Κληὶς pro κλείς. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε ζαθέους κληῖδας Tr. 257.

Κλῆρος. κλῆρον ὃ δεδεγμένη Hip. 1057. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. κλήρου κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου Tr. 186. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. ᾗ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας ib. 1271. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. κλῆρος Ἑρμοῦ Æol. fr. XXII. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. κλήρους μοι φύλασσε Ph. 845. κλήρους ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Κληροῦν. ὅς γ' ὁμφὰν κληροῖς Ion. 908. ὃς ἐκλήρωσεν πάλος ib. 416. αἰχμαλωτίδων δεσπότας κληρουμένων Tr. 29. ἤδη κεκλήρωσθε ib. 240. ἵν' ἐκληρώθην—δούλη Hec. 102.

Κλήρωσις. πικρὰν κλήρωσίν μοι καθίστης An. 384.

Κλῆς pro κλείς. χαλᾶτε κλῆδας Med. 1314. κλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448.

Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς Hel. 1586.

Κλίμαξ. κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἑκπέρα ποδὶ Ph. 100. μακραύχενος κλίμακος προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων ὀρθοστάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. κλίμακας στεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις —κλίμακας ῥᾳνῃ φόνῳ Rh. 73.

Κλίνειν. ἔκλινε κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν Sup. 704. κλινόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κλίνατέ με Al. 268.

κλῇθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλίθητι νῦν μοι Cy. 541. κλίθητι καὶ πίωμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεὶς ἐς ὕδας Her. F. 956. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα Hip. 211.

Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hec. 1150.

Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὁπλοφόρους Iph. A. 189. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—ὑτάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.

Κλίσις. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113.

Κλισμός. ἀποσᾶσα κλισμῶ Or. 1440.

Κλιτύς. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου Bac. 409. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27.

Κλίτων, *nom. propr. viri.* Epist. I. et V.

Κλοιός. τὸν χρύσεον κλοιὸν φοροῦντα Cy. 183.

Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.

Κλοπαῖος. ὁ κλοπαίαν—λαβὼν Al. 1038.

Κλοπή. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἑμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς ξηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως κλοπὰς Her. F. 100.

Κλύδων. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. πόντου πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορὸς Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἦν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανὴς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρῳ κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλίρρους ib. 1397. ὁ 'κ θεῶν δύσηνος κλύδων Tr. 691. ὡς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1091.

Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hec. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Κλύειν. ὠδ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βούλομαι) Hec. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῆ μᾶλλον κλύειν Or. 640. εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς τέκνων καλούντων ib. 1231. κλύω βοήν ib. 1325. κλύειν ἐμοῦ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σοῦ κλύειν ib. 1577. κλύετέ μου, et τίς ἂν κλύοι σου Ph. 608. ὃ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τόθ' κλύειν Hip. 119. σοῦ πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἂν ib. 270. σοῦ τάδ', ὡς ἐμοῦ κλύεις ib. 352. ὁ αἶνος ὅτος—σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἢ τεναγμὸν —Al. 87. ὃ πρέπει θοινωμένους κλύειν τεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλῃ κλύειν ib. 763. ὃ σφαγίων κλύει ib. 978. ὅπως θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγους ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. ὠδέ σοι κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπους κωδωνοκρότους Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ὅν τι ib. 1270. μύθους συντομωτάτους κλύειν Her. 785. κλύειν θαύματος πάρεστί σοι ib. 853. συμφορὰς—τὰς παρεσώσας κλύω Hel. 491. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρῆς' ἐμοῦ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ὠ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. ψόφους κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ὠκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. ὠδεὶς θεῶν ἑνοπὰς κλύει τᾶς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρεισσόνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμαυτοῦ κλύειν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hec. 743. μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

δρατήρια δισσοῖν λεόντοιν ib. 1554. κλύων αὐδῆς Hip. 86. λόγῳ κλύων ib. 1004. et Melan. fr. I. 2. ἃ—ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. κλύων τάληθὲς ib. 711. et τἀληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. κακῶς κλύοντι Al. 964. τόδε κλύων ἔπος τυγνότατον Sup. 1160. κλύων εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου Iph. A. 1561. δ, τι χρὴ κλύοντά σε λέγειν Iph. T. 768. ὄνομα δὶς κλύων ib. 779. ὠδὲν πρὸς αὐτῶν πλημμελὲς κλύων Rh. 858. παρθένου μέγαν λόγον κλύων Her. 537. κλύων λέγεις Hel. 116. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. ἐξ ἐμῶ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3. κλύοντας, ὡς θύοιμεν ξένους Iph. T. 278. τίνος κλύοντες; Cy. 119. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους Hec. 298. τὴν ὠ κλύουσαν, ὠδ' ὁρῶσαν Al. 405. κλύουσα τόσδε σειρήνων λόγους An. 937. δυσήνεις γόους κλύουσα τῶνδε Sup. 288. πόλις κακῶς κλύουσα ib. 880. τάδε κατ' οἴκους κλύουσα Iph. A. 301. φθογγῆς κλύουσα σῆς ib. 1534. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ Iph. T. 901. φέτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα Hel. 1208. ἀντίφωνα' ἐμῶν τεναγμάτων κλύουσαι Sup. 801. ἔκλυον ἁλικτύπων τινὸς—ἀνόσιον φόνον Or. 373. ὐκ ἔκλυον Ph. 926. ἔκλυες ὦ—τᾶς τυράννου πάθεα Hip. 362. ἔκλυον ὕσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

Κλύζειν. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ Iph. T. 1193. εἰς ὦτα κλύζων Hip. 654.

Κλῦμι. αἰτουμένης κλῦθί μου Hip. 872. cf. El. 1238. κλῦτε Pelei fr. II.

Κλυταιμνήστρα, uxor Agamemnonis. Or. 20. 71. 77. et 114. An. 885. et 1116. Iph. A. 50. 417. etc. Iph. T. 22. El. 9. etc.

Κλυτός. κλυτὰν Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 263.

Κλών. κλῶν' ὄρειον χεροῖν ἄγων Bac. 1066. κλῶνα μυρσίνης ἔλαβε El. 324. δαφνηφόρους λαβοῦσα κλῶνας Ion. 423.

Κλφός. δήσαντές σε κλφῷ τριπήχει Cy. 234.

Κλωπικός. ἴζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512.

Κλωστήρ. λίνου κλωστῆρα περιφέρει Fr. inc. CCVI.

Κλωστός. κλωστοῦ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 537.

Κλώψ. πανοῦργον κλῶπα Al. 769. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ Rh. 709. κλῶπες ἄνδρες ib. 645. cf. v. 678. et 777. et Cy. 222. ὦ κλῶπες ἐσμὲν Hel. 560.

Κνεφαῖος. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππότασιν Al. 595.

Κνέφαλλος. κνεφάλλου ὐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2.

Κνέφας. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 836. νύχιον κνέφας Tr. 543. σκότιον κνέφας Bac. 510.

Κνήμη. κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403.

Κνίζειν. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος Med. 568. ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα ib. 599. τὸ βλέσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. ᾗ σὺ κνίζῃ Med. 555. ἦν τι κνισθῇς An. 208.

Κνισσᾶν. βωμοὺς κνισσᾶν βυθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Κνώδαλον. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146.

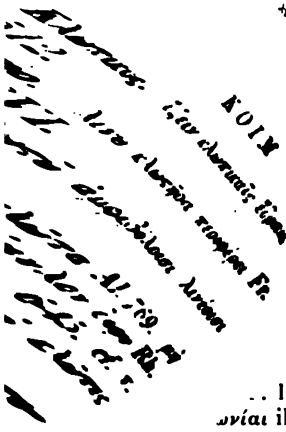
Κνώσσιος. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327.

Κοῖλος. χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. cf. Tr. 84. Αὐλίδος κοίλας μυχὸς Iph. A. 1600. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. κοίλης ἀντίπηγος Ion. 19. ἐκ κοίλης πέτρας ib. 31. κοίλης φλεβὸς ib. 1011. κοίλη, ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. νεὼς κοῖλον σκάφος Cy. 465. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. κοίλοις ἐν ἄντροις Inus fr. XXII.

Κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263.

Κοιμᾷν. εἴθε με κοιμάσειε φῶς ἀνάγκα Hip. 1387. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι An. 390.

Κοιμίζειν. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 473. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 193. ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ ὅτ' ἐκοίμισ', ὅτ' ἔβριζεν Rh. 825. θηκτὰ κοιμίσαι

τᾶσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει
ἀνόφρων σοι ζῆν θέλοιμ'
8. εἰς τὰς Ἀθήνας
τρὶ Ion. 577.
τάφῳ Or. 1055.
νόνε; ib. 1591.
τῆσδε κοι-
ἂν καὶ σὺ
67. σὺ
τις—
Fr.
l.

κό-
γένες
ημῆ τε καὶ
275. κοινω-
.. 1363. λυγραὶ
ωνίαι ib. 1377.
συμφορᾶς κοινωνὸς Ion.
—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ
./. κακῶν κοινωνὸς εἶ Med.
υ1. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F. 584. cf. El. 600. κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173.

Κοινῶς Ion. 1462.

Κοίρανος. τὸν νεωτὶ κοίρανον Ph. 1637. κοίρανος χθονὸς Med. 71. Al. 510. et Iph. T. 1080. et κοίρανον χθ. Iph. T. 1287. et Her. F. 138. κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ ib. 1143. δώμασι κοιράνῃ Dan. 52. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσαμαι Med. 875. κοιράνοις χθονὸς ib. 936. et κοιράνης χθ. ib. 1299. ὅ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις Al. 208. ἃ (pro ἥ, sc. τύχη) πάρεστι κοιράνοις ib. 213. Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινῇ στρατῷ Iph. A. 1591. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς ταθεὶς Ion. 1219. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθη Dic. fr. V. 1. κοιράνους τυγεῖν Œn. fr. XI.

Κοίτη. ἔρριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779: 2) dor. κοίτα. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς ἁπλήτου κοίτας ἔρως Med. 151. τᾶς ἀνάνδρου κοίτας ὀλέσασα λέκτρον ib. 437. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 132. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 181. νυχίαν κοίταν Rh. 22. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτου El. 158. 3) plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις Hip. 749. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσι; Rh. 14. ἔγρεσθε κοιτᾶν ib. 532. τάσδ' ἔφραζεν Ἕκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. λείπουσιν Παρνασσοῦ κοίτας Ion. 155. εἰς ἄντρου κοίτας ib. 892.

τος. πῶ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.

Κολάζειν. ὃ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε Or. 769. ἂν κολάζῃ τήνδε An. 741. χρηστὰ ὃ κολάζομεν Sup. 575. τὴν θεὸν κόλαζε Tr. 948. ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σε Bac. 1321. ὃ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν Hel. 1188. ἄλοχον κολάζειν προδότιν El. 1028. ἔστι τοι καλὸν κακοὺς κολάζειν Sci. fr. IV. 2.

Κόλαξ. κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον Epist. IV.

Κόλασμα Sis. fr. I. 4.

Κολαστής. τῶν κολαστὴν Sup. 255. κολαστὴς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. νόμους θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 6.

Κολεός. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεοῦ Hec. 544. ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567.

Κολλητός. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.

Κολούειν. ὅστις δῆμον κολούει Alcmen. fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολούων φασγάνῳ μελανδέτῳ Eu. fr. II. 2.

Κόλπος. ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεὼς Iph. T. 1292. Μούσας δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας Hel. 1159. εὖτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέπλα φάρεσιν ἕδρεπον Ion. 888. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.

Κολπώδης. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120.

Κολχίς. τᾶς δυσάνω Κολχίδος Med. 132.

Κόλχοι. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

ξίφη ib. 669. πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.

Κοινῇ, *adverb.* κατθανόντοιν δέμας θάψον κοινῇ Or. 1067. κοινῇ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσου τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε Bac. 806. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοινῇ δίδωμι τῶτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν El. 232. χρὴ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.

Κοινός. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐννάλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ὠδαμῶς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινῶ στρατῶ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινός ἐστιν οὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίπουδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἷς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινὰς λόγους ἔλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινὰς αἰρόμενος πόνους Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμους κοινὰς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὡς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινῇ ἐκείνῃ Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινῷ γνώμᾳ Hec. 189. κοινὰν τὰν εὐκλειαν An. 801. κοινὰν χάριν ὄλβῳ Iph. T. 455. κοινὰν τεκέων τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. κοινὰς βραβείας Ph. 453. παλαίστρας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566. κοιναὶ πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ὃ κοινὸν στρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐῶ τῶτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρίδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. πᾶσί μ' Ἕλλησι κοινὸν ἕτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δὸς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους ib. 696. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα Her. 261. δράσων τι χρηστὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηστήριον κοινὸν ib. 420. τί δ' ἐστὶ Φοίβῳ σοί τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ὃ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βουλεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν Sup. 422. ὡς κοινὰ πράσσουσα Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Æol. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.

Κοινῶν. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τούτῳ θεῶ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινῶσθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινῶσθαι λέγω Al. 428. ὧν καὶ σὺ κοινῶ Cy. 296. ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἵν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινούμενος An. 216. τῷ σῷ παιδὸς αἵματος κοινουμένην ib. 655. σοὶ λέχους κοινουμένην ib. 934. κοινουμένη τὰς συμφορὰς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὡς φίλῳ ὄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώσῃ (2 sing. fut. 1. med.) λόγους; Tr. 61. αἰσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI.

3. οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει An. 38.
Κοινόφρων. κοινόφρων σοι ζῇν θέλοιμ' ἂν Iph. T. 1008. εἰς τὰς Ἀθήνας τεῖχε κοινόφρων πατρὶ Ion. 577.
Κοινωνεῖν. κοινωνεῖν τάφου Or. 1055. ἦ καὶ σὺ τῶδε κοινωνεῖς φόνου; ib. 1591. cf. An. 916. et Cy. 469. τῆσδε κοινωνῶ τύχης Med. 302. ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης Iph. T. 1067. σὺ κοινώνει λόγων Hel. 709. ὅταν τις—παισὶν αὐθέντaισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. ὃς κακοῖς ἐκοινώνησεν Her. 301. τίς ἂν πατρὸς σὸν φόνον ἐκοινώνησέ μοι; El. 1048.
Κοινωνία. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 16. τίς θαλάσσης βυθόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. μὴ γένους κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ Bac. 1275. κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1363. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377.
Κοινωνός. τῆς συμφορᾶς κοινωνὸς Ion. 773. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῶ El. 637. κακῶν κοινωνὸς εἶ Med. 1361. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F. 584. cf. El. 600. κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173.
Κοινῶς Ion. 1462.
Κοίρανος. τὸν νεωτὶ κοίρανον Ph. 1637. κοίρανος χθονὸς Med. 71. Al. 510. et Iph. T. 1080. et κοίρανον χθ. Iph. T. 1287 et Her. F. 138. κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ ib. 1143. δώμασι κοιράνου Dan. 52. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσαμαι Med. 875. κοιράνοις χθονὸς ib. 936. et κοιράνους χθ. ib. 1299. ὅ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις Al. 208. ἃ (pro ἤ, sc. τύχη) πάρεστι κοιράνοις ib. 213. Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινῷ στρατῷ Iph. A. 1591. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς παθεῖς Ion. 1219. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθου Dic. fr. V. 1. κοιράνους τυγεῖν Œn. fr. XI.
Κοίτη. ἔρριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779: 2) dor. κοίτα. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς ἁπλήστου κοίτας ἔρως Med. 151. τᾶς ἀνάνδρου κοίτας ὀλέσασα λέκτρον ib. 437. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 132. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 181. νυχίαν κοίταν Rh. 22. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτου El. 158. 3) plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις Hip. 749. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσι; Rh. 14. ἔγρεσθε κοιτᾶν ib. 532. τάσδ' ἔφραζεν Ἕκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. λείπουσιν Παρνασσοῦ κοίτας Ion. 155. εἰς ἄντρου κοίτας ib. 892.
Κοῖτος. πῶ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.
Κολάζειν. ὃ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε Or. 769. ἂν κολάζῃ τήνδε An. 741. χρηστὰ ὁ κολάζομεν Sup. 575. τὴν θεὸν κόλαζε Tr. 948. ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σε Bac. 1321. ὁ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν Hel. 1188. ἄλοχον κολάζειν προδότιν El. 1028. ἔστι τοι καλὸν κακοὺς κολάζειν Sci. fr. IV. 2.
Κόλαξ. κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον Epist. IV.
Κόλασμα Sis. fr. I. 4.
Κολαστής. τούτων κολαστὴν Sup. 255. κολαστὴς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. νόμους θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 6.
Κολεός. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεοῦ Hec. 544. ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567.
Κολλητός. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.
Κολούειν. ὅστις δῆμον κολύει Alcmen. fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολοῦων φασγάνου μελανδέτου Eu. fr. II. 2.
Κόλπος. ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεὼς Iph. T. 1292. Μώσας δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας Hel. 1159. εὖτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.
Κολπώδης. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρνᾳ' Εὐβοίας Iph. A. 120.
Κολχίς. τᾶς δυτάνου Κολχίδος Med. 132.
Κόλχοι. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

Κολωνὸς ἱερὸς Ph. 1701.

Κομᾶν. βυκόλον, κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατεῖχον (sc. ἐμὲ) Hec. 1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρουσα Or. 96. αὐχμώδη κόμην ib. 223. κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf. El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. τῆσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711. cf. Tr. 882. et Hel. 115. εὔκοσμος κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. βοτρύχους ξανθῆς κόμης Hel. 1240. τὰς ἀκηράτους πλόκους κόμης Ion. 1267. ὃ ῥίψεθ' ἅδε τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F. 562. κόμης ἁπηρξάμην El. 91. κόμης ἀγάλματα ib. 871. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not. 2) dor. κόμα. ἐμὰν λευκύχροα κείρομαι κόμαν Ph. 327. κράδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. σπάραγμα κόμας An. 827. ὃ σπαράξομαι κόμαν; ib. 1210. στέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ ἔσειρε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν κόμας ἄπο ἔρριψεν Bac. 1113. πιναρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ ib. 1209. 3) plur. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν—κόμαισι Hec. 837. λάβε κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύλους δικὼν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. κόμας κερῦνταί σοι Hip. 1426. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλοκάμους κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791. πρὶν σπαράξεσθαι κόμας ib. 1459. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ Iph. T. 703. κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ ib. 820. ἀνασείοντα κόμας Bac. 241. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας ib. 694. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204. κάρα σὺ συγχέω κόμαις ὁμῇ Thes. fr. I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210. θύρσον κισσῷ κομήτην ἐξανέτεφον Bac. 1053.

Κομίζειν. κόμιζέ με Hec. 432. et Ion. 738. ἅτις ποντοπόρους κομίζεις ἀκάτους Hec. 445. κόμιζε τὸν Μενοικέως Ph. 697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους κομίζειν ib. 1622. κόμιζε σαυτὴν δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμους τήνδε κομίζετε ib. 1654. κόμιζ' Ἰάσονα Med. 820. χρεὼν κόσμον κομίζειν δεῦρο ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον; Hip. 1261. cf. v. 1265. ὅθεν κομίζω τήνδε Al. 1031. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκροὺς κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1260. μὴ δῶς τάδ' ὅσᾶ — παισὶν κομίζειν Sup. 1185. σφραγῖδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ τῇδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφαγὰς κομίζω νιν ib. 906. κόμιζε τὰς ξένους Iph. T. 342. μόνας δή μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι Tr. 1093. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς Bac. 959. μόνος μόνῳ κόμιζε ποθ' Ἑλένης σκάφος Cy. 361. τᾶ ποτ' ἐν χερὶ σᾷ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρας; Her. 93. ἐφέσιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε Hel. 878. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον Ion. 1562. κόμιζ' αὐτὴν ἐκ δωμάτων Her. F. 720. γυναικῶν λυμεῶνας ξένους κομίζων καὶ ξυνοικούρους κακῶν Hip. 1069. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα An. 1260. θάπτων κομίζων θ', ὕβρις ἃς ἀπώλεσεν Sup. 495. Θησέα κομίζων Her. F. 619. νεκρὸν τόνδε μοι ἥκεις κομίζουσα Hec. 672. τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. ὑπότροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα ib. 1205. πρὸς ἄνακτα τῆσδε γῆς κομίζομέν (i. e. ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτοσφαγῆ δύστηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν Ph. 1326. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 432. ἥ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα Bac. 57. κομίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Sup. 126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 770. τῶνδ' ἔξω κομίζω τειχέων Ph. 596. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφήν Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κατθανόντα παῖδα Bac. 1223. ἣν ἐκ Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶς ὃ κομίζῃ παῖδ' ἀληθεύοντα σὸν; El. 1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κόμισαί μ' ἐς Ἄργος Iph. T. 774. ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr.

167. κόμισαί μ' εἰς ᾅδου ib. 589. ἐκομίσθη Ἀθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος Tr. 35.

Κομιστήρ. πομπὸς καὶ κομιστῆρας κόρης Hec. 222.

Κομιστής. λαβοῦσα — κομιστὴν σοῦ An. 1269. νεκρῶν κομιστὴν γενέσθαι Sup. 25.

Κόμιστρον. ἁθλίου κυνὸς κόμιστρα Her. F. 1387.

Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρεὼν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἄν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίστην ἔτι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325. μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντα Bac. 340. τίνος παῖς πατρὸς κομπάζεται; Al. 500. ὃς ὄνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.

Κομπεῖν. ὡς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπῶσι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.

Κόμπος, *subst.* κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. κόμπου χάριν Tr. 1038. ὁ κόμπος οὐδεὶς Bac. 461. τόδ' ὁ κόμπῳ λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ὃν ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ὅτοι μ' ἐπαίρεις τοῖς σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπους κωδωνοκρότους Rh. 383. κόμπους ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Κομπὸς, *adject.* Ph. 603.

Κομψός. κομψός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομψὸς γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τὰ κομψὰ ποικίλοι Αἰol. fr. VII. 2. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5.

Κονία. ἀνίκ' ἔλειπον ἅτυ τε—ἐν κονίαις An. 112. εἶδέ με ἔναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.

Κόνις. Ἰδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρησα ξύσηνον κάρα ib. 496. ὅ τις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν Ph. 1658. τὴν εἰς οὐρανὸν κονιν προσαντέλλουσαν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τάδ' ὄμματα μέτεσιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶϊν ἵετο κόνις El. 478.

Κοντός. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πρῴρας εἶχον Iph. T. 1350.

Κόπις, *masc.* orator vanus et nugax. Hec. 134.

Κοπὶς, *fœm.* culter. Θριάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἴσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.

Κόπος. κόπῳ πάρειμι Ph. 859. κόπῳ δαμέντες Rh. 764. κόπου ὑπο—παρεῖται Bac. 634. εὕδειν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπτων Cy. 371.

Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112.

Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.

Κόρευμα. παρθένεια κορεύματα Al. 176.

Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς δυστήνου κόρης Hec. 46. ἅλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητοῦς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter *Proserpinam* denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατίδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρὶς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα ib. 1384. ἔρως ἐνθέου κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύουσαν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμου κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θεστιὰς κόρη Hel. 132. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XXI. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρὶς κόρα Hec. 934. παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὦ κόρα Λατοῦς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. παῖς τᾶς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. Ὦ Νηρηὶ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρὶς κόρα ib. 1335. διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τᾶς θεσπιῳδοῦ κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοστέφανον κόραν Ion. 1085. κό-

ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρου κόρας Λάφυρα ib. 417. Τρῳάδες κόραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063. et Tr. 339. Τρῴων κόραι Hec. 1152. τὰς αἱματωπὸς καὶ δρακοντώδεις κόρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med. 9. τριτάλαιναι κόραι Hip. 740. κόραι ἅζυγες ib. 1425. Ἀργείας κόρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan. 23. Θήσει κόρας πολυκλαύτους Iph. A. 779. πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νηρῄδων χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις κόραις Rh. 929. Κάδμου κόραι Bac. 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel. 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κόρας Λευκιππίδας ib. 1481. Νηρέως ἀγναὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνῳδὸς κόρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum: ὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ὅ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045. αἱμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62. τὰς ταλαιπώρους κόρας κεντῆσιν Hec. 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοτρύχων πάντῃ ib. 1267. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664. διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων ἄπο κόρας τρέφουσαν Med. 1175. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434. ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις Bac. 746. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. διατρόφους κόρας ἐλίσσουσα ib. 1121. cf. Her. F. 868. φωσφόρους ὀλεῖ κόρας Cy. 608. τάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ Ion. 876. τί συναμπίσχῃ κόρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλλυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Reliquas hujus voc. formas, κώρα et κώρη vid. infra suo loco.

Κορίνθιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf. v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214.

Κορμός. κορμὸς φέροντες πεκίνους Hec. 575. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὸς πλατείας Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμὸς ναυτικὸς Hel. 1617.

Κόροιβος, nom. propr. viri. Rh. 539.

Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κόρος ἀξιόθρηνος Al. 907. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An 24. διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Πρόκνης Her. F. 1021. ἀμφιμάτορας κόρους An. 467. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι Sup. 107. λεκτὸς Ἀθηναίων κόρος ib. 356. νεοτρεφεῖς κόρους Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. κόροι λεύκιπποι ib. 645. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. σώσας κόρους δὶς ἑπτὰ ib. 1326. Ἀγήνορος κόροι Phry. fr. II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. οὐδέ ἐστί τις τούτου κόρος Epist. IV. κόρους ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.

Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143.

Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph. A. 258.

Κορύνη. ὅπλισμα δεινῆς κορύνης Sup. 715.

Κόρυς. ἀρτιγέννυν ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα—βάλλει Bac. 1184.

Κορύσσειν. φιλαιμάτους ἀλκὰς κορύσσοντα Rh. 933. χρυσέων ὅπλων κεκορυθμένος Iph. A. 1073. ἔριδι τυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279.

Κορυφὴ et dor. υφά. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα πέτρου Or. 6. κορυφὴ θεῶν Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ib. 948. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 457.

Κοσμεῖν. χρεὼν κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείους φύσεις An. 957. σκευῇ τῇδε τῷ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. κόσμει συμμάχους Rh. 138. σὺ κόσμει Bac. 932. ὃς κοσμεῖ τάφον Hel. 1430. οἱ μηχαναῖς κοσμοῦσι (sc. τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλαχες· κείνην κόσμει Tel. fr. XX. 1.

Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα Tr. 982. φίλοι ἐκόσμουν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εὖ τόσδ' ἐκόσμησας λόγους Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ An. 1161. μή σε κοσμῆσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. στέφανον ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορὶ Iph. A. 931. vid. not. Θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Θρῇκα κοσμήσων τραπὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότου πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῦς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κρσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. στεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

Κόσμος. οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβοῦσα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 954. 972. et 1156. τὸν ἅιδα κόσμον ib. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίστῳ Hip. 631. κόσμος ἕτοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. et 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὀρῶσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττουσα ib. 245. κόσμος ὁ μυριοπλήθης Iph. A. 571. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 1208. τὸ δεύτερον σχῆμα τοῦ κόσμου Bac. 830. κόσμον Πενθεῖ προσάψων ib. 855. ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον μοι Her. 699. κόσμῳ πυκάζω τῷδε ib. 725. ᾗ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ Hel. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et Her. F. 329. 334. et 548. κόσμος σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς ὃ κακοῦ Antiop. fr. X. 1. θεῶν θνητοὺς κόσμον ὃ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθανάτου φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 6. θεᾶς κόσμους Iph. T. 1223.

Κόσσαβος, vel κότταβος. ἄθλα κοττάβων διδοὺς Œnei fr. VIII. 3. πολὺς κοσσάβων ἀραγμὸς Pli. fr. IV. 1.

Κότος. μή μοι κότον θῇς Rh. 827.

Κυρά. κυρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κυρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. κυρὰν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κυραὶ Sup. 97. πένθιμοι κυραὶ ib. 974. γυναικείοις κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060.

Κύρη et κύρα, pro κόρη. κύρη Διώνης Hel 1104. ὦ κύρα Hip. 141. Λήδας ἀ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τῷ τᾶς Νηρέως κύρας ib. 217. ἔνθα κύρα διατέγγει βωμοὺς ib. 403. θεᾶς ἀμφίπολον κύραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κύραν Hel. 388. τᾶς ἀρρήτω κύρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κύρα El. 116. κακόφρων κύρα ib. 482. ἃ μ' ἔτικτε κύραν ib. 1183. κῦραι An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κύραισιν Hec. 462. μετὰ κυρᾶν Hel. 1330. πεντήκοντα κῦραι Νηρέος Ion. 1081.

Κύρητες. ὦ θαλάμευμα Κυρήτων Bac. 120. Κυρήτων Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 15.

Κύριμος. σίδαρον κύριμον Or. 964. ἄρασσε κρᾶτα κύριμον Tr. 279. κυρίμης τριχὸς El. 521.

Κῦρος, poët. pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κῦρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κύρῳ El. 463. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κύροιν Διὸς ib. 990. ὃς ἀπώλεσα κύρος Sup 274. ἐκτὰ κύρους ἐγεινάμεθα ib. 963. οἱ Θεστίου κῦροι Meleag. fr. VI. 7.

Κυροτόκος. κυροτόκοις ἐν Ἀργείαις Sup. 957.

Κυροτρόφος. Ἑλλάδι κυροτρόφῳ Tr. 565. κυροτρόφον θεὰν Bac. 420.

Κυφίζειν. δύτηνον αἰώρημα κυφίζω Sup. 1047. ἀλγηδόνας ταῦτα κυφίζει φρενῶν Œno. fr. V. 3. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων Ph. 123. ὁράνιον πῆδημα κυφίζουσα El. 861. τἄλλα ῥᾳδίως εἴσω νεὼς ἐθέμεσθα κυφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγου δὶς τόσον μ' ἐκύφισας Rh. 281. ὡς ὄχλου βροτῶν πλήθους τε κυφίσειε μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κυφισθῇ νόσου Or. 43. κυφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

Κύφισμα. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 855.
Κῦφος. τὸ κῦφον ἅλμα ποδῶν El. 439. κύφῃ χθονὶ Hel. 859. et κύφα χθὼν Al. 464. κύφα δαπάνα Bac. 891. σφυρῷ κύφῳ Al. 589. κῦφον βῆμα Tr. 342. τὰ κῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν— Al. 1032. κύφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594.
Κυφότης. ἔχει κυφότητα μόχθων And. fr. XXII. 3.
Κύφως. κύφως φερύσῃ κρεισσόνων βυλεύματα Med. 449. κύφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018.
Κόχλος. κόχλους φυσῶν Iph. T. 303.
Κραδαίνειν. Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερὶ Her. F. 1003.
Κράδεμνον. κράδεμνα δικῶσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς Ph. 1497.
Κράδη. προσπηγνύναι κράδαις ἑρίναις Sc. fr. II. 2.
Καρδία, poët. pro καρδία. κινεῖ κραδίαν Med. 99. μαινομένᾳ κραδίᾳ ib. 433. et Hip. 1274.
Κρᾶθις, nom. fluvii. Tr. 228.
Κραίνειν. μὴ τελεσφόρους ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro ἀρὰς est εὐχὰς. πολλὰ ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. τεκτόνοιν—ἔριν Μῶσαι φιλῶσι κραίνειν An. 478. εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι Sup. 1008. κυρίως κραίνειν δίκας Her. 144. μαντεύματα κραίνει Ion. 464. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Al. fr. XII. 8. ὡς ὀρθῶς ταῦτα κραίνουσιν θεοὶ Hip. fr. XVI. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. πολλὰ κραίνει θεὸς eorund. CXCIII. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε Hel. 1334. θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σῶ πέρι El. 1248. κρανεῖ ποτ' ἀρα Sup. 375. ἐπί σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται Her. 778. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. cf. Tr. 780. πῶς κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; Ion. 1010. ὦ πόνος οἵκων οἷος ἐκράνθη Hip. 1345. ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη Sup. 814. χρησμῶ μὴ κρανθέντος Her. 606. πρὸς τὸ κρανθὲν Hip. 868. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω Ion. 77. ὡ σῖγα τέρξεις τὰ κρανθέντα; Or. 1023. καλῶς κρανθέντων Iph. A. 1022.
Κράνα, dor. pro κρήνη. ὦ καλλίστα κρανᾶν Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)
Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.
Κρανίον. τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον τείχοντα Cy. 643. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα ib. 679.
Κράνος. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.
Κράντωρ. ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες An. 508.
Κράς. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. κτύπον κρατὸς ib. 961. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον ib. 964. κτύπησε κρᾶτα ib. 1467. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166. ἐπὶ κρατὶ τέφανος Med. 1065. cf. v. 1186. σείουσα χαίτην κρᾶτά τε ib. 1191. αἷμα ἐξ ἄκρου ἔσαζε κρατὸς ib. 1199. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν Hip. 1203. ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. τέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις ib. 762. cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. κόσμον ἀμφὶ κρατὶ—ἔχουσα An. 147. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα ib. 289. cf. Rh. 789. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων Sup. 692. τεφανοῦσθε κρᾶτα Iph. A. 436. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Rh. 259. κυρᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142. ἄρασσε κρᾶτα κύριμον ib. 279. cf. v. 1235. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον ib. 353. πλήγματα κρατὸς ib. 789. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην ib. 1026. δύσηνε κρατὸς ib. 1173. τεφανῶν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν ib. 185. κρᾶτα κισσώσας ib. 205. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. κρᾶτα ἄθλιον—πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1137. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228. ἐπὶ κρατὶ χέρας ἔθηκεν Hel. 377. κρατὶ ὀρθίους ἐθείρας ἀνεπτέρωκα ib. 638. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς κόμας ἀπέθρισας ib. 1203. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. ἐπὶ κρατὶ κεῖται ib. 640. τί μυ κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231.

τὸν σὸν κρᾶτ' ἀνασέψαι θέλω Ar. fr. III. κρᾶτας αἱματούμενοι Ph. 1156. τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεσεμμένα Her. F. 526.

Κρᾶσις. κρᾶσιν ὑγρὰν οὐκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2.

Κράσπεδον. ἄκροισι λαίφεσι κρασπέδοις Med. 524. πρὸς κρασπέδοισι τραπέδη Sup. 661. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Th. fr. VI.

Κρασπεδῶσθαι. κεκρασπέδωται ὄφεσιν Ion. 1423.

Κραταιβόλος. χερμάδας κραταιβόλους Bac. 1094.

Κραταιλέος. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534.

Κραταιός. κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964.

Κρατεῖν. ὃ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεὼν Hec. 282. κρατεῖς ξένου; ib. 1047. κρατεῖν γῆς Or. 1600 Ἄργους Ὀρέστην ἔα κρατεῖν ib. 1660. σκήπτρων κρατεῖς Ph. 1259. κρατεῖς πρὸς τέκνων ἔτι Med. 1015. κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 248. τὸ δάκνον σοῦ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ ib. 696. γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ ib. 975. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικοὺς ib. 1016. ὧν ἐγὼ κρατῶ Al. 427. τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν An. 583. ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονὸς Sup. 400. κρατεῖ εἷς ib. 431. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ὅ σου κρατεῖ ib. 1409. τὸ χρεὼν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ Iph. T. 1486. cf. Tr. 964. Θρασὺς Ἕκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ Rh. 579. κρατῇ νῦν γε, κοὐ κρατεῖς ἔτι Her. 944. κρατεῖν σώματος Hel. 1404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν ib. 1654. ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δίωκε Ion. 439. ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ ib. 446. τοῦ ἄκοντος οὐ κρατῶ ib. 746. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατοῦμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. οὐχ ὁ καθανὼν κρατεῖ χθονὸς τῆσδε Her. F. 246. ὃ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι ib. 338. cf. v. 709. ὁ παλαίτερος κρατεῖ ib. 770. Ἥρα κρατεῖ ib. 1253. ἄρσην κρατεῖ El. 537. βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς ib. 674. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. εἷς δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 2. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 2. κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) Fr. inc. B. 28. 5. ὁ κείνων κρατῶν Hec. 799. ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. σκήπτρων κρατοῦντα Ph. 594. ὡς κρατῶν ib. 1425. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατοῦντα Her. 884. v. not. σώματος κρατῶν Her. F. 232. τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου Hec. 404. τὰς τῶν κρατούντων ἁμαθίας φέρειν χρεὼν Ph. 396. πολλὰ κρατοῦντες Med. 120. λίσσου τοὺς κρατοῦντας θεοὺς Al. 252. εἴργουσιν οἱ κρατοῦντες Sup. 18. κρατούντων πρὸς πύλας Iph. T. 1301. ὡς ἐπεύθετο κρατοῦντας ὑμᾶς Rh. 768. οἱ σοῦ κρατοῦντες Her. 101. τῶν κρατούντων ἀδικίαις Ion. 254. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι Alcmen. fr. V. 1. σέβειν τοὺς κρατοῦντας Dic. fr. V. 2. ἄγαν κρατοῦντες Œnei fr. IX. 2. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου Peliad. fr. IV. τὸ κρατοῦν σε πείσει An. 133. τὰ τῆς γυναικὸς κρατοῦντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. καὶ κράτιν, ἠσσῶντό τε Sup. 683. Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. ἣν περ κρατήσῃ τἀμὰ Ph. 782. ἣν κρατήσω An. 187. Κύπριν κρατῆσαι Hip. 401. κρατήσας δεσπότην Al. 493. Μινύας κρατήσας Her. F. 50. μάχῃ κρατήσας ib. 612. δεσποτῶν κρατήσεις δῆλος ὤν; Hel. 1646. κρατήσειν Θηβαίας χθονὸς Ph. 638. εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1040. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 194. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. κρατῇ σὺ Tr. 725. ὃ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων ib. 933. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Bel. fr. XXV. 12. ἣν κρατηθῇς Ph. 581. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα Ion. 1251.

Κρατήρ. κρατῆρα Βάκχου Iph. A. 1061. κρατῆρα τὸν φθιμένων Iph. T. 160. ὁπόταν—ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. οἰνωμένας κρατῆρι ib. 686. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. τί τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μου τίθης; ib. 542. ἐς κρατῆρα καινὸν Ion. 1177. νέον κρατῆρα πληρῶν ib. 1192. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. πλήρεις κρατῆρας Bac. 222. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy.

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατῆρας ἱερὸς ib. 1195.
Κρατῖνος, *nom propr. viri* Epist. II.
Κράτιστος. τὸν κράτιστον Ἑλλάδος Hel. 41. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον Hip. 402. cf. Hel. 305. κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. κράτιστα—φαρμάκοις αὐτὸς κτανεῖν Med. 384.
Κράτος. ὅπερ μέγιστον ἦν κράτος Hec. 556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσαι κράτος; ib. 883. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299. ᾗ διώρισαν κράτος Ph. 1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—ξύνασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph. A. 472. ὦ πολιῆχον κράτος Rh. 821 ὃς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς Bac. 213. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχω' ἐμὸν ib. 1036. δεδήμευται κράτος Cy. 119. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας Her. F. 464. τὸ Κάδμου ἐπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. θετῶν παίδων πῶ κράτος; Er. fr. VII. 1. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan. fr. XVII. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον κράτη Ph. 1748. τοὺς σέβοντας τἀμὰ κράτη Hip. 5. σφαλερὰ ᾗ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc B. 48. 2.
Κρατύνειν. βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411.
Κραυγὴ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκύσας Hec. 1109. et Hip. 902. ὅ τι πω κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν; Or. 1510. σῆσαι κραυγὴν ib. 1529. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τῆδε El. 695. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893.
Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.
Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπῃς τῆδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἀνθρώπων θερμὰ κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.
Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλους El. 542.
Κρεμαννύναι. εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος Hip. 1252. ὡς ἂν κρεμασθῇ Bac. 1238.
Κρεμαστός. κρεμαστὸν βρόχον Hip. 769. et 802. et βρόχους κρεμαστοὺς Or. 1036. et κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779. παρασάδος κρεμαστὰ τεύχη An. 1123. κρεμαστὰ ἕσαζ' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.
Κρέουσα, uxor Xuthi. Ion. 11. etc.
Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.
Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum. Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8. etc. ὦ παῖ Κρέοντος Alcmæon. fr. VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med. 19. etc.
Κρέων, *appell.* dominus, princeps. πόντῳ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.
Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.
Κρηθεύς, filius Æoli. Æol. fr. XXIII. 3.
Κρήμνασθαι. παρηΐδων ἐξ ἐμῶν ἐκρήμνατο El. 1217.
Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.
Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph. T. 1373. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325. παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124.
Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1130.
Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 225. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.
Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος Sup. 660. εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 421. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου Bac. 706. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἀλσώδεις ἴζου κρήνας Iph. A. 142. κρῆναι Νυμφῶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐταῖς Bac. 765. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66. λουτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682.
Κρηνίς. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208.
Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος

ἐντὸς An. 1113. κρηπῖδ' Ὀλύμπου καλλίσταν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρηπῖδα Her. F. 985. κρηπὶς γένυς ib. 1261. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. κρηπίδων ἔπι ναῶ Ion. 38. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων ib. 510. ἔκειτο κρηπίδων ἔπι Her. F. 1008.

Κρής. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ὦ Κρῆτες Cret. fr. I. 1.

Κρήσιος. Κρησίους δόμους Hip. 719. ὦ παῖ Κρησία ib. 372. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς ib. 752. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr. 944.

Κρῆσσα. Κρήσσης ματρὸς ἄπο Or. 18. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας δολίας ib. 1008.

Κρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel. 774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 4. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.

Κρητήρ, poet. pro κρατήρ. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέως κρητῆρας ἔτησε Ion. 1166.

Κρητικός. Κρητικὰς αὐλὰς Pol. fr. X. 1.

Κρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους Hec. 89. ἔρις, ἣν ἐν Ἴδᾳ κρίνει τρισσὰς μακάρων παῖδας ib. 645. ὡς κρίνω δικαίως ib. 1131. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτὴν—κρίνω δάμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις Al. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An. 370. ὃς ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989. κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. τὰ Ταντάλου ἐσιάματα ἄπιστα κρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; Her. 180. εἰ λόγους κρίνουσι σοὺς ib. 198. εἰ ἄμιλλα κρίνει νιν αἵματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. τὸν ὄλβον οὐδὲν ὠδαμῶ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ στρατηγεῖν τῶν' ἐγὼ κρίνω—Tem. fr. IX. 1. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέγαν—; Fr. inc. XXVII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς cor. CXXXIV. 2. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐστιν, ἀλλὰ νοῦς eorund. CLI. 6. ἔκρινʼ ὁ δαίμων, οὐχ ἃ σοὶ δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. ὀξύφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν Med. 644. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. ὅτε τῷ δίκῃ κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph. T. 1471. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315. πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. τῇ ὁμιλίᾳ βροτοὺς κρινεῖτε; ib. 385. ὃ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα Med. 609. ἓν γέ μοι κρίνοιτʼ ἂν ὁ καλῶς φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκεῖνο κέκριται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644. στράτευμα Παλλάδος κριθήσεται Sup. 601.

Κρίσις. κρίσις θεᾶν Iph. A. 580. κρίσιν ἐπὶ συγνὰν ib. 1307. μορφῆς διαπεράσασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684. et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.

Κριτής. κριτὴς τις θεῶν γένοιτο Ph. 470. ὡς γʼ ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς An. 1163. κριτὴς ἂν εἴης ὃ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πολλῶν ἠρέθην λόγων κριτὴς Ph. fr. IX. 1. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Κροκάλη. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211.

Κρόκεος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ἀετέρων κρόκεος ὄχος Tr. 856. κρόκεα πέταλα Ion. 889.

Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12.

Κροκόεις. στολίδα κροκόεσσαν Ph. 1498.

Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδας Hec. 474. et Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.

Κρόνιος. Κρονίου Πανὸς Rh. 36. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.

Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνου παῖς Her. 900.

Κρόταλον. οἶδʼ ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. κρόταλα χαλκῆ ib. 204. κρόταλα βρόμια Hel. 1324.

Κρόταφος. οἵ μοι κροτάφων Tr. 115.

Κροτεῖν. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188.

Κρότημα αἱμυλώτατον Rh. 499.

Κροτητός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr. 546. κρότος Σικινίδων Cy. 37. πανυχίοις ποδῶν κρότοισιν Her. 783.

Κρύειν. πέπλον κρύω Cy. 327. κρύψα Ζηνὸς ἀρβύλῃ πεσὸν Her. F. 1304. χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ἐν γᾷ κρύψαι Iph. A. 1043. ἔκρυψα χεῖρας Sup.

720. *κρᾶσον πεύκην πυρὸς* Hel. 876. *κρύσας πλευρὰν πτεροφύρων ὀχημάτων* Phaëth. fr. VIII. 3. *ἑλικτὸν κρύσω πόδ' ἐμὸν* El. 180.

Κρῆμα. *Ἀσιάδος κρήματα* Er. fr. XIX.

Κρηνός. *θερμὸς κρηνὸς αἵματος* Rh. 790. *κρηνοὶ ἐχώρων* Hec. 568.

Κρυερός. *κρυερὰ θανάτῳ τελευτὴ* Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμὸς Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. *κρύπτειν, ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν* Hec. 570. *παῖδα κρύπτειν τάφῳ* ib. 726. *μὴ κρύπτε σύνδυλον σέθεν* Med. 65. *ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις* Hip. 192. *κρύπτε* ib. 245. *κρύπτω* ib. 250. *κρύπτει πῆμα* ib. 279. cf. v. 330. *κρύπτειν νόσον* ib. 394. *κρύπτειν δυσπραξίας* ib. 915. *πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας*; ib. 1290. *ὡδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἵσπερ ὅσα τυγχάνω κακοῖς* An. 1055. *κρύπτετ' ἄθλιον δέμας* Tr. 772. *πόσιν—κρύπτει χθονί*; Hel. 1238. *πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός*; Ion. 281. *τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα*; Her. F. 1198. *πύθοιντ' ἂν ἀσοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεὼν* Inus fr. VI. 4. *ὀρῶ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα* Hec. 343. *κρύπτων ὑπ' αἰδῶς τὰς τύχας* Hel. 424. *καλῶς κρύπτοντα τάδε* Cress. fr. VI. 3. *τὰ κρύπτοντα* Ph. 1124. *ἔκρυπτον σῶμα ὅπλοις* ib. 1248. *ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ* Hip. 1209. *πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα*; Al. 564. cf. v. 860. *ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας* Bac. 729. *ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ* Her. 824. *πῶς ἔκρυπτες τόδε*; Ion. 1342. *ἃ ἐγὼ γάμοις ἔκρυπτον* ib. 1544. *κλεῖθρους ἔκρυψαν πατέρα* Ph. 64. *ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας* Al. 1041. *ἔκρυψα πέπλοις νεκρὸν* Tr. 623. *ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει* Her. 855. *πάλιν μὲ κρύψον κεφαλὰν* Hip. 243. *κρύψον μὲ πρόσωπον πέπλοις* ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. *μάχαιραν ἐς γαίας μυχὸς κρύψον* Sup. 1206. *εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα* Iph. T. 1024. *ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν* Her. F. 1217. *μὴ κρύψῃς δαρὸν* Hec. 184. *κρύψῃ πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων* ib. 1261. *ὡς κρύψω δέμας* Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. *γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκρὸς* Her. F. 1364. *χθονὶ κρύψαι δέμας* Al. 469. cf. An. 1265. *ἵν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας* Hec. 712. *ἐν ἄντρῳ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα* Hel. 432. *κρύψας ἐμαυτὸν* ib. 514. *κρᾶτα κρύψας* Ion. 967. *σκότῳ νιν κρύψας* Dan. 40. *τὴν φύσιν κρύψας* Pelei fr. III. 3. *κρύψαντε δέμας* Iph. T. 119. *σῶσαι κρύψαντας* An. 312. *κρύψαντες αὐτοὺς* Bac. 722. *κρύψασα* Hec. 1013. *κρύψασ' ὁμαίμονα* Hel. 896. *πῶς κρύψω πῆμα* Hip. 674. *λόγους κρύψω* An. 264. *ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας* Bac. 952. *οὐκέτι κρύψω λέχος* Ion. 874. *δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω* Her. F. 1070. *κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεὼν* Bac. 953. *ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν* Or. 1107. *σκοτίᾳ κρύπτεται* Ph. 338. *δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν* Cy. 610. *ὠρανῷ κρύπτεται* Hel. 612. *ὦ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται* Her. F. 263. *κρυπτόμενον λέχος* Ion. 1484. *ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται* Hel. 62. *ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν* Ion. 1351. *τὸν κεκρυμμένον δόλον* Dan. 33. *κεκρυμμένης θήρας ξιφήρεις* Or. 1271. *ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην* Iph. T. 826. *κεκρυμμένας θήκας χρυσῆ* Hec. 1146. *ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων* Med. 900. *φαρμάκοις κεκρυμμένοις* An. 32. *βέβηλα καὶ κεκρυμμένα* Her. 405. *ἵν' ἦν κεκρυμμένα* Ion. 1362. cf. v. 1405. *ἵπποι ἔκρυφθεν* (pro *ἐκρύφθησαν*) Hip. 1247. *ὡς τώδ' ἀδελφὼ—κρυφθῆτον χθονὶ* Hec. 897. cf. Hel. 526. *δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω* Med. 1296. *χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς* Or. 43. *κρυφθεὶς δόμοις* Hel. 1049. *εἰ κρυβήσονται χθονὶ* Sup. 543.

Κρυπτεύειν. *κρυπτεύσει ποικίλως δαρὸν χρόνῳ πύδα* Bac. 886. *ὅ τι πω κρυπτεύομαι—ἐκ βουλευμάτων* Hel. 548.

Κρυπτός. *ὁ κρυπτὸς πόσις* Or. 560. *κρυπτὸς κατασὰς* An. 1065. *κρυπτὸν λόχον* Rh. 560. *κρυπτὸς ἐν ἄντροις χθονὸς* ib. 970. *συνερείδει περόναις κρυπτὸν* Bac. 98. *σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἰρκταῖς* ib. 549. *κρυπτὸς λόγος* Fr. inc. CCXXIV. *γάμοι κρυπτοὶ*

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hec. 1069. κρυπτᾷ κοίτᾳ Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ ξίφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτά μω Iph. A. 1140. διακονοῦσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυταλλόπηκτος. φυσήματα κρυταλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῦ χορεὺς κρυφαίως Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίτω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα ib. 598. ὃ ναῦς [illegible] κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1356. κρύφιον ὠδῖνα Ion. 1487. κρυφίαις εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hec. 993.

Κρύψις. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσοὺς ὑδρηλοὺς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἑταίρους Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονοῦντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. κτᾶσθαι πλοῦτον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχας; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους El. 1131. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών Antiop. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλοῦτον Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ πίσημος συμφορὰς ἐκτήσατο Or. 542. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτήσω λέχη ib. 489. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες Iph. A. 383. παρθένον Ἰλισάτιδα ἐκτήσατο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην Tr. 416. ἦ κάλλος ἐκτήσω Hel. 1103. ἂν (sc. δύσκλειαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτήσατο ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτήσατο Ion. 1296. ὅπου' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην ib. 1269. ὃν χ' ὁ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ὠδεῖς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραίως εἰς δόμους ἐκτήσατο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 526. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὡς εὐψυχίαν φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτήσῃ φίλους Hec. 879. νόσον κτήσῃ τινὰ Or. 305. μακάριον κτήσῃ λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. οὐκ εἰς γάμους σὸς συμφορὰν κτήσῃ γόους ib. 1666. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀστῶν Her. 167. οὐκ ἔστιν ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ὅτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτήμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῷον αἷμά σοι κεκτήμεθα Sup. 264. ὅ τι κεκτήμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὡς εἰκῆς ἡδείας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἄρθροις Tr. 1179. παραδοχὰς, ἃς ὀμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθὰ Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἃ οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα Æol. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῦτ', ἐγὼ δ' ὃ κτήσομαι Or. 489. φίλους τοὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν' ἔχῃς ἄνευ ψόγου Inus fr. XV. 1. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα

πολλὴν Her. 283. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ Hec. 489. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος Or. 804. ὃκ οἶδα δεσπότας κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφὴν κεκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος Her. F. 468. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριον εἶ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχῳ κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Her. F. 1302. τὸ δᾶιον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. ἄδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη El. 927. τῇ νῦν κεκτημένῃ Fr. inc. CLI. 5. τόλμας ὦ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλως ἄρ' ἔχει κεκτήμην; Iph. A. 404. τῷ δυλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἑτοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτεάνον. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρίν τινα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσῦ χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτεῖνε ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναῖκα δυστυχῆ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ ὁ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τὸς ἐναντίους Or. 685. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 517. κτείνυσα τὸς ὁ χρὴ θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνυσαν Ion. 1224. ἔκτεινον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἃς τὸ πρῶτον ὃκ ἐκτείνατε Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνατε Hec. 551. ὡς—διηπέτη κτεῖναι Phœn. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνασα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτάνητε (sc. τὸ τέκνον μυ) ib. 278. φαρμάκοις αὐτὸς κτανεῖν Med. 385. ἀλάστορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανὼν Hec. 26. et 713. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. ματέρα κτανὼν Or. 505. ὃχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι καρθανὼν Her. 1011. κτανὼν μητρὸς γεραιὸν πατέρα Her. F. 1258. κτανόντε ναυσάθμων κατάσκοπον Rh. 591. τὸς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. ἔκτας Med. 1398. τὸν τρισώματον οἷσιν ἔκτα βοτῆρα Her. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἢ τὸδ' ἄλοχος ib. 1277. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἔκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὡς κτενοῦντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529.

Κτερίζειν. κτέριζε Hel. 1260.

Κτέρισμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματα Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιαρὸν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμιώτατον ib. 702. παλαιὸν οἴκων κτῆμα Med. 49. ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. κάλλιστον οἴκοις κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ὦ κρεῖττον ὄλβυ κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. ὃκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. ὦ μικρὸν κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ἀποστερεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. ὃκ ἔστιν—κτῆσις κακίων, ὧδ' ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I.

Κτητός. κτητὸν βιότυ μέρος Hip. 1295. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας Hel. 909.

Κτίζειν. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν (i. e.

ἔκτισαν) Ph. 688. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἄγαμόν μ'— ὤφελ' ἀμέρᾳ κτίσαι ib. 788. ᾗ διώνυμοι θεαὶ ἔκτίσαντο Ph. 694. πόλεις, πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι Er. fr. I. 9.

Κτίστωρ. κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74.

Κτίτης. ἱππίου Ἄργους κτίται Or. 1621.

Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her. F. 1048. κτυπεῖ κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυπεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος Hel. 865. παύσω κτυπῶντα θύρσον Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ἅπασα τέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf. El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον Rh. 308. Λίβυς λωτὸς ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε χθὼν Ph. 1188.

Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32.

Κτύπος. φόβον παρέσχεν ὅδε κτύπος Hec. 1113. μηδ' ἔτω κτύπος Or. 137. et 141. μεθεμένα κτύπῳ ib. 172. κτύπον ἠγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς ib. 961. ᾐσθόμην κτύπῳ τινὸς ib. 1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. ἢ κτύπον φοβώμεθα; Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας κτύπος ib. 432. τέρνων κτύπον Sup. 87. ποδῶν ἔτω κτύπος Iph. A. 438. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετο ib. 1582. ὡς ἤκουσας τευχέων τινὰ κτύπον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα—βύρσης κτύπῳ παύσας ib. 513. λευκοπήχεις κτύπως χεροῖν Ph. 1360. τερνοτυπεῖς κτύποι Sup. 605. τέρνων κτύπως Tr. 789.

Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.

Κυναναγής. ὑπ' ὀφρύσι κυνανανγέσι Al. 261.

Κυνέμβολος. πρώραις κυνεμβόλοισιν El. 436.

Κυάνεος. κυανέαν ἅλα Iph. T. 7. κυανέαν ἐπὶ ναῦν Tr. 1094. Κυανέας Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 392. Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.

Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel. 179.

Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.

Κυανόχρως, vel ως. βοτρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα κυμάτων ῥόθια Hel. 1518.

Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 3.

Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.

Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880.

Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἄργείους Ἄρην Rh. 446.

Κυβιστητήρ. εἶδες ἂν πυκνὸς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.

Κύβος. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. βέβληκε δύο κύβω Tel. fr. IV. ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183.

Κυδίων. τί μοι ζῇν κύδιον; Al. 963. κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 640.

Κύειν, 1) in utero ferre. κύουσα Antiop. fr. XXXVII. 2) osculari. ἔμ' ὗτος ἔκυσεν Cy. 550.

Κυκλάς. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 450. Κυκλάδας νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Κυκλεῖν. ποῖ σὸν πόδα κυκλεῖς; Or. 631. cf. El. 561. κυκλεῖ χθόνα Or. 1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται Hec. 639. δρομάδες τρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133. quorum locorum tria ultima etiam ad κυκλῶν referri possunt, quod vid. infra suo loco.

Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328. κύκλιος ἕνοσις αἰθερία ib. 1379. εἰλισσόμεναι κύκλια Iph. A. 1056.

Κύκλος. κύκλον ἡλίου Hec. 412. et Al. 206. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑτέραν Or. 358. κύκλῳ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ ib. 1428. ἐνιαυτῷ κύκλον ib. 1645. et Ph. 480. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463. ὃς μιν περιτάδὸν κύκλῳ κατεῖχεν An.

1138. *φρυρῶσί μ' ἐν κύκλῳ* Sup. 103. *σελήνης εὐτυχὴς κύκλος* Iph. A. 717. *ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε* ib. 1568. *κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ* Bac. 652. *περισᾶσαι κύκλῳ* ib. 1104. *ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ* Hel. 1573. *ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ* Ion. 19. *ἀνιπτεύοντος ἡλίου κύκλῳ* ib. 41. *ἐν αἰθέρος κύκλῳ* ib. 1147. *κύκλος πανσέληνος* ib. 1155. *δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ* ib. 1486. *ἐν κύκλῳ κανῶν εἱλικτο βωμῷ* Her. F. 926. *κίονος κύκλῳ* ib. 977. *ἀσπίδος ἐν κύκλῳ* El. 455. *φαέθων κύκλος ἀελίοιο* ib. 465. *γοργῶπα κύκλον* ib. 1257. *κύκλῳ ἕρπει* Æol. fr. XIII. 3. *κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ* Cress. fr. VIII. *κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ* Inus fr. XVII. 3. *κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος* Thes. fr. V. 3. *ὑφίζανον κύκλοις* Ph. 1391. *εἰς συστάσεις κύκλως τ' ἐχώρει* An. 1090. *ἑπτὰ καρπίμους ἑτῶν κύκλους* Hel. 111.

Κυκλῶν. *Πέργαμον—κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ* Iph. A. 775. *κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει* Cy. 461. *κυκλῶτο* (pro ἐκυκλ.), *ὥστε τόξον* Bac. 1064.

Κύκλωμα. *κύκλωμ' Ἰξίονος* Ph. 1192. *βυρσότονον κύκλωμα* Bac. 124.

Κυκλώπειος. *γᾶ Κυκλωπεία* Or. 963. *Κυκλωπείαν πόλιν* Her. F. 15. *τείχεα Κυκλώπεια* Tr. 1088. et El. 1158. *ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὢν* Her. F. 998.

Κυκλωπίδες ἑστίαι Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a Κύκλωψ Cy. 265.

Κυκλώπιος. *ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπίας* Iph. A. 265. *Κυκλωπίαν γνάθον* Cy. 92. *Κυκλωπίων πόνον χερῶν* Iph. A. 1501. *τείχεσιν Κυκλωπίοις* ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. *κτείνω Κύκλωπας* Al. 6. *ἐπὶ Κυκλώπων ἰεὶς θυμέλας* Iph. A. 152. *οἱ μόνωπες—Κύκλωπες* Cy. 22. etc. *Κυκλώπων βάθρα* Her. F. 944.

Κύκνειος. *ὕδωρ κύκνειον* Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. *κυκνοπτέρῳ Λήδας σκύμνῳ* Or. 1388.

Κύκνος. *τὰν κύκνῳ δολιχαύχενος γόνον* Iph. A. 794. *κύκνος μελῳδὸς* Iph. T. 1104. *ποταμίῳ κύκνῳ πτερὸν* Rh. 618. *πολιόχρως κύκνος* Bac. 1362. *κύκνῳ μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν* Hel. 19. *χιονόχρως κύκνῳ πτερῷ* ib. 218. *πρὸς θυμέλας ἑρέσσει κύκνος* Ion. 162. *κύκνος ὡς* Her. F. 692. *κύκνος ἀχέτας* El. 151. 2) Κύκνος, *nom. propr.* filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. *κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα* Bel. fr. II.

Κύλιξ. *ἐκπιεῖν κύλικα* Cy. 163. *ἄλλην ἔδωκα κύλικα* ib. 420. *ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι* ib. 432. *κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ* Cress. fr. VIII. *κυλίκων οἰνοπλανήτοις—ἀμίλλαις* Rh. 363. *κυλίκων πλήρωμα* Tr. 823.

Κῦμα. *ἐπὶ πόντιον κῦμα* Hip. 735. cf. v. 754. *ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς* ib. 824. *ἱερὸν εἶδομεν κῦμ' ὑρανῷ τηρίζον* ib. 1207. *κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον* ib. 1214. *τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν, ἢ κῦμα* An. 539. *πρὸς κῦμα λακτίζοντες* Iph. T. 1396. *μηδὲ προσίστη πρώραν βιότῳ πρὸς κῦμα* Tr. 104. *ὃς ἐκ θαλάσσης ἔφυγε κῦμα* Bac. 901. *βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον* Hel. 1321. *κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ* Ion. 927. *γέμουσαν κύματος θεοστόρῳ* Alop. fr. VI. *ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν* Ar. fr. XXIV. 1. *πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος* Hec. 29. *ἐκ κυμάτων γαλήν' ὁρῶ* Or. 279. *πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι* ib. 344. *κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυσολήσεις* Sup. 473. *τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον* Iph. A. 948. *διαῤῥῶξ κυμάτων—ἁρμὸς* Iph. T. 262. *ἐπὶ πόντια κύματα* ib. 409. *παρεῖσαν αὐτὰς κυμάτων δρομήμασιν* Tr. 688. *μὰ ἱερὰ κύματα* Cy. 264. *ἐν κύμασι λέλοιπεν βίοτον* Hel. 229. *κυανόχροα κυμάτων ῥόθια* ib. 1518. *κατὰ κυμάτων ἔῤῥοι* Her. F. 650. *πόντος κύμασι σένων* ib. 861. *ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις* Pol. fr. I. 5. *ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι* ib. 6. *δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων* Fr. inc. LIII. 1. *ἀωρὶ πόντῳ κύματ' εὐρέως περῶντα* eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. *ὀρῶ—νομάδα κυματοφθόρον* Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. *ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας* Hip. 1173.

Κυναγέτας, dor. pro κυνηγέτης Bac. 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dor. pro κυνηγ. *κυναγετεῖ τέκνων διωγμόν* Her. F. 896.

Κυναγία, dor. pro κυνηγ. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109.
Κυναγὸς, dor. pro κυνηγός. κυναγὸς ὡσεὶ Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς Hip. 1397. ὁ τῆς κυναγῶ ἔκγονος Ph. 1113. cf. Sup. 888.
Κυνέα. ἐπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.
Κυνεῖν. κύνει (i. e. ἐκύνει) ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. v. 1207. κύνει προσπιτνοῦσα Al. 181. κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα Cy. 171.
Κυνηγέσιον. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224.
Κυνηγέτης Hec. 1174. ὁμαρτεῖν, ὡς κυνηγέτῃ κύνα Her. F. 860. ὑ παρὼν κυνηγέταις Rh. 325.
Κυνηγία. ἐν κυνηγίαις Bac. 339.
Κύνθιος. παρὰ Κύνθιον ὄχθον Iph. T. 1098.
Κύντατος. τὰ κύνταθ' ἅλγη κακῶν Sup. 807.
Κυνῶπις. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. cf. El. 1252.
Κυπάρισσος Cret. fr. II. 9.
Κύπρις, appellatio Veneris notissima Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.
Κύπρος, *nom. insulæ*. Bac. 400. et Hel. 147.
Κύρειν. κύρει (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύρει) πλησίον θρώσκουσά μυ Bac. 727. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Med. 1363. ὧν ἐκύρσαν' ἐξ ἐμῶ Sup. 1169. cf. v. 1172. νόθυ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. ἐσθλῶ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἔκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν (sc. τύμβυ) El. 289. εὐτεκνίας χρονίυ—κύρσαι Ion. 471. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—κύρσαι Melan. fr. X. 3. κακοῖς πήμασι κύρσας An. 1172.
Κυρεῖν. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 689. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις ib. 698. ὅστις αἷμ' ἔχων κυρεῖ Or. 513. ἄτος ὁ τᾶς Πολ—νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ; Ph. 139. πόθεν κυρεῖ; ib. 175. τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; ib. 1074. οἵας ἀμείβῃς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ Med. 23. ὅταν ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ ib. 265. ὃς ἦν μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν Hip. 1421. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. κᾆν θυραῖος ὢν κυρῇ ib. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ Iph. A. 1605. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ὅτῳ κυρεῖ ib. 1071. πῶ κυρεῖ βεβώς; ib. 1285. καιὸν κυρεῖν τι θρηκίῳ τρατεύματι ἔοικεν Rh. 745. ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. κυρεῖ εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεῦ Ion. 41. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 709. d. πελάσας δείπνων κυρεῖ ib. 711. εἰ φρονῶν ἥδη κυρεῖς Her. F. 1117. τύμβυ κυρεῖ; El. 288. cf. Hec. 50. τῶ ποτε τόδε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ; El. 554. κυρεῖ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς ib. 777. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Cress. fr. XI. 3. τέρμονα κυρῶν ὠρανῶ Hip. 746. θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν Hec. 215. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχυ Al. 475. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι Ion. 536. ἃ μὴ κυρήσας Ph. 493. ὅπυ κυρήσας τύσδ' ἀπαγγελεῖς λόγυς Iph. T. 1297. μακάριος κυρήσας ἔσῃ Rh. 196. εἰ κυρήσει δαίμων Med. 1109. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίυς Rh. 113. πόθεν νιν κυρήσω; ib. 695. δίκης κυρήσει Her. 253. ὐχ ὕτω, ἃ δοκεῖς, κυρήσεις ib. 375. ξενίων κυρήσεθ', οἳ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359.
Κύριος, 1) *subst.* Sup. 1188. Iph. A. 703. τῶ κυρίυ σέθεν An. 559. ὐκῶν ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος; Her. 263. κύριος τῶν ἐμῶν τίς; Hel. 1651. ὑ κύριον τὸν δόντα μ' ἠγεῖται El. 259. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. 2) *adject.* κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. κυρία ἐτὶ νῦν Hel. 974. καθ' αὐτῶν κυρίυς κραίνειν δίκας Her. 144. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον Or. 1035. cf. Al. 104. τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. ὑμὸς, ὐχ ὁ τῆδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318.
Κυρῶν. τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς El. 1069.
Κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064.
Κυρτῶν. κυρτῶν νῶτα Hel. 1574.
Κύτος. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον

Cy. 398. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρῳ κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 3.

Κύων. κύων γενήσῃ Hec. 1265. κυνὸς ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλούτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίᾳ κυνὸς κόμιστρα ib. 1386. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρᾳ κύων ἔσῃ Fr. inc. CXXVI. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας ib. 1173. ὁ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. θηροφόνοι κύνες ib. 217. κυσὶ θωὺξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. ὅπερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568. κύνας τάσδ' (i. e. *Furias*) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχουσα Meleag. fr. VI. 4.

Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.

Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπους κωδωνοκρότους Rh. 383.

Κώκυμα Or. 1298.

Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βυὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tr. 28. 2) Κωκυτός, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων Al. 460.

Κωλήν. ὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III.

Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστᾳ Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400. προβὰς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. ὑκῶν ὀρᾷς μου κῶλον, ὡς ἐπείγεται; Her. 734. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ib. 1317. τῷ γήρως μοι συνεκπονοῦσα κῶλον Ion. 740. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου ib. 123. φυγῇ νωθὲς πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164. χεῖρες καὶ κῶλ'—ἐλίσσετο Ph. 1192. τρέμουσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—εἰς πλευρὰ—ἡκοντίζετο Iph. T. 1369. κῶλα κώλοις καθαρμόσας Rh. 211. σχιστὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων ib. 373. θανόσης κῶλα ποικίλης νεβρῷ Pol. fr. X. 2.

Κωλύειν. μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. Ph. 997. χάριν δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε; Iph. T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 3. κώλυε ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Pli. fr. I. 6. οἰκοφθόρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην; Al. 899. ἄν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Iph. A. 1428. εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυχὴ πάντα κωλύσει τάδε Iph. A. 1390. εἰ πρὸς τῷ θεῷ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἃ βούλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργοις ὐδὲν κωλυόμεθα τοῖς τούτων γίνεσθαι Epist. V.

Κώλυμα. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Κωμάζειν. ὁ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὀρῶν Al. 818. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180.

Κωμήτης. Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς Al. 479.

Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος Hip. 55. κώμου καὶ γέλωτος ἄξια Al. 807. πολυάχητος κῶμος ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον ἕστε Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν ib. 444. κώμου αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. ἐπὶ κῶμον ἐκπερασθεὶς ib. 495. vid. etiam v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197. παύσω κώμους Al. 344. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμους ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίῳ κῶμοι συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr. V.

2. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ξυνελθοῦσα κώμοις Ὑακίνθῳ Hel. 1485. φιλοστεφάνους κώμους Cresph. fr. IV. 8.

Κώπη. φάσγανον κώπης λαβὼν Hec. 543. ἕλκει (sc. ἡνίας), κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. ὑ 'πὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362. ὅτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες ib. 1405. ὁρῶ—κώπης ἀνακτας Cy. 86. δαλῷ κώπην ὀχμάσας ib. 482. πλεῖστον στράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος ib. 1288. cf. Hel. 1468. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1. 2) Form. dor. κώπα. ἀλιήρει κώπᾳ Hec. 456. ὃς ἐπὶ κώπα—νεκροπομπὸς ἵζει Al. 441. ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ ib. 461. ἔρημον ὄσαν ἐναλίᾳ κώπας An. 856. cf. Hel. 534. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 140. πετομένας κώπας Hel. 673. 3) Plur. κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408. κώπαις ἐπιθωΰξει ib. 1127. νεὸς λάβεσθε κώπαις ib. 1387. κώπαις δι' ἅλα βαίνουσαι Tr. 123. κινεῖν κώπας ib. 181. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466.

Κωπηλατεῖν. τρύπανον κωπηλατεῖ Cy. 460.

Κωπήρης. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. κωπῆρες σκάφος Hel. 1397.

Κωρύκιος. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559.

Λ.

Λᾶας. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ἁμαξοπληθῆ Ph. 1164.

Λαβδακίδαι. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις Ph. 807.

Λάβδακος, avus Œdipi. Ph. 8.

Λάβρος. λάβρῳ κλύδωνι Iph. T. 1393. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. πῦρ λάβρον Or. 696. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Λάβρως Her. F. 861.

Λαγχάνειν. τίνα πότμον εἵληχε βιότου Iph. T. 914. τὰς μὲν Ἄρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς εἵληχε Tr. 31. πρόσθεν εἵληχας φόνου El. 668. ἀρχὴν τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα εἵληχεν Dan. 4. ἀβάκχευτον αἱ θίασον ἐλάχετε Or. 319. ὃν ἔλαχ' ἃ κατὰ χθονὸς —Περσέφασσα ib. 961. λοιβὰν, ἃν ἔλαχ' Ἅιδας Ph. 1569. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίν' ἔλαχον; Tr. 244. τεὸν τίς ἆρ' ἔλαχε τέκος; ib. 247. Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δόλην σ' ἔχειν ib. 278. αἰὼν δυσαίων τις ἔλαχεν Hel. 215. ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον ib. 383. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὔκλειάν τ' ἴσην Er. fr. I. 38. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. Σπάρτην ἔλαχες Tel. fr. XX. 1. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80. τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ τὸς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν ib. 539. λαχεῖν ἴσον Iph. T. 1009. πατρῴων ὑ λαχὼν Tr. 1192. σώματος λαχὼν μέρος Inus fr. V. 3. σκότιαν αἰῶνα λαχόντων Ph. 1492. διπλῆ βίᾳ λαχόντες Sup. 1086. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. λαχοῦσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχὴς καθίσταμαι An. 386. τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα πλεῖον Tr. 639. ἡ λαχοῦσα θνησκέτω Her. 546. cf. v. 548. ὑχ ὁμῇ λελόγχατε Tr. 243. μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύειν ib. 281.

Λαγών. ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. ἀνεῖτο λαγόνας El. 826.

Λάγως. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

Λαέρτης, pater Ulyssis. τὸν Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. ὁ Λαέρτου γόνος Iph. T. 533.

Λαερτιάδης Hec. 135.

Λαερτίδας Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίου Hec. 402. et Rh. 669. Λάρτιος (pro Λαερτίου) τόκος Tr. 421.

Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τῶνδε Bac. 451. λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς Rh. 877. λάζυσθαι χρεὼν μοχλοὺς Her. F. 943.

Λάθα, dor. pro λήθη Iph. T. 229.

Λαθοσύνα, dor. pro ληθοσύνη. Λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1278.

Λάθρα. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. λάθρα τόλμας ὁ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. ὑπεκπέμπω λάθρα ἄλλους ἐς οἴκους An. 47. cf. v. 310. κεντῶσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα ib. 1120. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. λάθρα ἄνακτος —δράσεις τάδε; ib. 1048. λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. κᾆν θέλῃς λάθρα Bac. 815. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρὸς Ion. 340. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἦλθ' ἴσως πόσος κασίγνητος λάθρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἥρπασο λάθρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην ib. 38.

Λαθραῖος. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. ξίφη λαθραῖα Hel. 1591.

Λαθραίως. φρῆδος σκηνὰς ἐς ἱερὰς λαθραίως Ion. 806. μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. τίκτει με λαθραίως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.

Λαιμητόμος. λαιμητόμους κεφαλὰς Iph. A. 776.

Λαιμόρυτος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς Hel. 360.

Λαιμός. πάρεσι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. ἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. παίειν λαιμῶν εἴσω ξίφος Or. 1472. εἴ γε λαιμὸς εἶχε τριπτύχους ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ὄριον φόνον Her. 822. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον Ion. 1064.

Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κάρα Γοργόνος Ph. 458.

Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον El. 459. Γοργῆς λαιμοτόμων ἀπὸ ταλαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δεσποίνας χερὶ Iph. T. 444.

Λαΐνεος. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116.

Λάϊνος. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. cf. Hel. 968. λαΐνης περὶ πύργους Iph. A. 774. cf. Tr. 5. λαΐνους ὀρθοστάτας Her. F. 979. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων ib. 1037. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1150. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. μνῆμα λάϊνον El. 328. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων ib. 1141. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Λάϊος, rex Thebarum, a filio Œdipo occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 295. 344. 875. 1592. et 1605.

Λαιός. λαιὸν πόδα Ph. 1419. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν ib. 1143. τοίχους λαιοὺς Hel. 1589. λαιὸν πῆχυν Her. 728. πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 705. Iph. A. 290. Rh. 485. et Her. 671. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτου θοᾶς Or. 341. ἄκροισι λαίφεσι κρασπέδοις Med. 524. ὅπότ' ὄριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. πόμπιμοι λαίφει πνοαὶ γένοιντο ib. 1080. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. λαίφεσι χαίρειν Iph. A. 1326. ἡνίκ' Ἄρης ἔφανσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς Tr. 685.

Λαιψηροδρόμος, epitheton Achillis. Iph. A. 207.

Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. τὸ

λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. λαιψηρὰ πηδᾷ Ion. 717.

Λάκαινα τὴν Λάκαιναν—Ἑλένην Hec. 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et 869. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς (i. e. Clytæmnestra) Iph. T. 806. ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς An. 151. ἡ Λάκαινα πόλις ib. 193. et 208. γαῖαν Λάκαιναν Tr. 1110. cf. Hel. 1489. et Cresph. fr. XIV.

Λακεδαιμόνιος. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250.

Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et Hel. 481. 502. et 1128.

Λάκισμα. τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα Tr. 497.

Λακτίζειν. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. ὧν λακτίσας πολλὴν χάριν Rh. 411.

Λάλημα. ποικίλων λαλημάτων An. 938.

Λάλος. ἧσσον λάλον σε πεμπέτω τιν' ἄγγελον Sup. 462. ἀεί ποτ' ἐσὶ σπέρμα κηρύκων λάλον Fr. inc. CCXXI. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος Cy. 314.

Λαμβάνειν. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν Or. 516. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. Ἑλλάδα κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. λαμβάνω' ἐν ἀγκάλαις ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 188. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. ὅσας εἴληφα δεσμίους Bac. 226. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα ib. 642. ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες ib. 1617. ἄοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν; Cy. 176. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. συμφορὰς ἔλαβον Ion. 764. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 790. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. σὲ δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. λάβετε—μὴ δέμας Hec. 62. λάβε χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς Or. 113. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1431. λαβ' ὅρκον Sup. 1187. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. ὅτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν, λάβοις Al. 55. cf. v. 73. et 493. et Iph. T. 496. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1050. ὦ γάμος ἐξαιρέτως ἄλλως λάβοιμ' ἄν; Iph. A. 486. τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; Iph. A. 1124. ὅτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. τίν' ἐπικουρίαν λάβω; Or. 266. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι ib. 774. σμικρὰς ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων Ph. 207. cf. Bac. 266. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ Med. 43. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. Ion. 395. τὸ δυσμενὲς μή μοι λάβῃς Iph. T. 636. μὴ παλαμναῖον λάβω; ib. 1218. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ ib. 1472. ἐρημία πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ Tr. 26. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχὴς λάβῃ τύχην ib. 471. ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος Hel. 541. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναῖκα El. 1013. αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἐνευσε παρθένον λαβεῖν ib. 545. ἦπου χρυσὸν ἡράσθη λαβεῖν; ib. 775. λαβεῖν ἄδικόν τι Or. 645. δεσπότην σώματος λαβεῖν Med. 234. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib 700. ἐς ἔννοιαν λαβεῖν Hip. 1027. γυναῖκ' ἀρίστην λαβεῖν Al. 325. σκῆπτρον λαβεῖν An. 23. ὑποχείριον (sc. πόλιν) λαβεῖν ib. 737. δι' οἴκτου λαβεῖν τύχας Sup. 194. στέφανον εὐκλείας

λαβεῖν ib. 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. ἡδονὰς λαβεῖν ib. 908. νόστον λαβεῖν ib. 1016. δόξαν λαβεῖν Hel. 847. θεῦ λαβεῖν μαντεύματα Ion. 421. εἴσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν ib. 524. πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν El. 611. κλέος μέγα λαβεῖν ib. 1084. εὐγένειαν λαβεῖν Rha. fr. II. 2. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν eorund. CLVII. 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eor. CLXVIII. 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. λαβὼν Πολυξένην χερὸς Hec. 523. πλῆρες ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας ib. 527. φάσγανον κώπης λαβὼν ib. 543. λαβὼν προμηθίαν ib. 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα ib. 1242. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. κῆδος Ἀδράστου λαβὼν Ph. 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 481. cf. v. 489. τὸνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους κακὸν Hip. 630. νικητήρια λαβὼν Al. 1032. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. λόγους ματαίους λαβὼν ib. 583. μισθὸν ὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν ib. 976. vid. not. πυντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν Rh. 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. τίνα τύχην λαβὼν ib. 748. λαβὼν δῶλα λέκτρα ib. 819. conf. Her. F. 345. γάμον τοιοῦτον λαβὼν El. 258. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν eorund. CCVI. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες Iph. T. 906. σκότος λαβόντες ib. 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 677. δόξαν κακὴν λαβόντας Her. F. 292. φρούρια λαβόντας Epist. V. λαβοῦσα πέπλους Hec. 558. λαβοῦσα τεῦχος ib. 609. φάσγανον χερὶ λαβοῦσα ib. 877. λαβοῦσα πρευμένειαν Or. 1323. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ Tr. 360. λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. πόρπας λαβοῦσαι ib. 1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου Med. 496. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380. λαβοῦ, λαβοῦ δῆτα Or. 219. λαβοῦ αὐτοῦ Ph. 853. λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς Med. 899. λαβοῦ μου Hip. 1445. λάβεσθέ μοι τῆσδε An. 426. νεὼς λάβεσθε κώπαις Iph. T. 1387. πτόρθου λάβεσθε Bac. 1105. λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων Her. F. 124. cf. El. 999. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἂν Or. 1172. τίνος λάβωμαι; Her. F. 487. ὑκὸν ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός; El. 1006. χειρὶ λαβέσθαι γενειάδος An. 575. πῶς θράσος—λήψῃ; Med. 858. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ κῆδος λῆψῃ Iph. A. 626. δύσνουν με λήψεσθε Iph. T. 350. εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας ib. 986. βακχεύουσαν ὑ λήψῃ κόρην; Tr. 341. ὧν ἔχω, λήψῃ τάδε ib. 1202. εἰ αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι τέγης Bac. 239. λήψῃ ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος ib. 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τοῦ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι Ion. 600. λήψομαι ἐγὼ καλῶς ib. 1410. ὅτι που λελήμμεθα—ἐκπορίζουσαι φόνον; ib. 1113. ὡς ἐγκύμων εἴληπται Dan. 57. λελημμένος πτέρυγας Cy. 432. ἐπεί γ' ἐλήφθης Hip. 955. πῶ δῆτ' ἐλήφθης—φάσγανον θήγουσα; Tr. 1012. ἣν ληφθῶμεν Iph. T. 101. cf. v. 109. ἀγλωσσία πολλάκις ληφθεὶς Alex. fr. III. 2. ληφθέντες Cy. 23. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. εἰ ληφθήσομαι δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 381.

Λαμία. Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λαμπαδοῦχος ἀμέρα Iph. A. 1505.

Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν Ph. 1128. ἄκραν λαμπάδα ib. 1263. ἡ πιοῦσα λαμπὰς θεοῦ Med. 352. σελάνα κατ' αἰθέρα λαμπάδα Sup. 993. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. λαμπάδας ἀνασχέθειν Med. 1027. δαμασθεὶς λαμπάσιν κερανίοις Sup. 1011. cf. Bac.

244. αἴθυσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα Hel. 729. ἁλίᾳ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.

Λάμπειν. ἃ ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμπει An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες ἥβαι ib. 476. πέλτη χρυσοκολλήτοις τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπουσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. λάμπυσ' ἠὼς Iph. A. 158. ἄς ὅπω πτῦχαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel. 1493. δόλιον ἀστέρα λάμψας ib. 1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph. T. 1155. μᾶλλον δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο Med. 1194. ὀδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν Ἴλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθὴρ Or. 1087. cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1. ταῦθ', ὁ χρῄζων, λαμπρύς ἐστι Sup. 440. τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν, ἄν τις αἵρῃ μοῖρα ib. 608. ὡς ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ. λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ Her. 281. ἀργύρου σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ἐν τούτῳ λαμπρὸς ἕκαστος Antiop. fr. XXXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I. 35. τολὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4. cf. Epist. III. ἔσαν λαμπρὼ Ph. 1252. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 331. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος Æol. fr. VII. 1. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. λ··μπρὰν ὄψιν Cy. 484. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν ἡλίου φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπτρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένος Fr. inc. B. 2. 1. λαμπρῶν ἄστρων Or. 1685. et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα Hel. 430. λαμπρὰ πυλώματα Ion. 79. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ib. 82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 2. ἦθη λαμπρὰ συγγελᾷν Er. fr. II. 22. λαμπρότερος (sc. αἰθὴρ εἶναί μοι δοκεῖ), ἢ πρὶν Bac. 1266. ἐτιᾷ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ λαμπροτάτου βαίνοντες αἰθέρος Med. 829. λαμπρόταται θεῶν αὐγαὶ Her. 749.

Λαμπρύνειν. ὄχοις τε καὶ τολῇ λαμπρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. μικρῷ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 60. πυρὸς λαμπτῆρας ib. 109. λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403 cf. v. 466. τὸ λανθάνειν μόνον Ion. 957. χρηστὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. εἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς κατάσκοποι λήθουσιν αἰσχρῶς Rh. 810. ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II. μὴ λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τοῦτ' ἂν Iph. A. 516. ὃ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε Iph. T. 1049. μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν ὅπως λάθω Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με προσπεσών Her. 339. ὥστε καὶ λαθεῖν Rh. 845. λαθεῖν οὐχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. ὃ λαθεῖν βούλεται Ion. 365. ὡς ἔστι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. Καδμείους λαθὼν Bac. 838. λαθὼν τυράννους El. 93. τῆσδε σκοπιᾶς λαθὼν χθονὸς ib. 546. τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμμα τεμὸν Rh. 54. τοὺς νεωστὶ δεσπότας λαθοῦσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119. φύλακες, ὃς ὑ λήσομεν ib. 1027. σόν γε λήσεις πόσιν, ἃ σε σπεύδει λαθεῖν Ion. 1028. τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανὼν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. ὃ λέληθεν, ὡς δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ με Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὰν τοὺς

ξυνῦσιν ὧν βαρὸς Dic. fr. XVII. 2. πεσόν κιν λέληθεν ὠδὲν ἐκ χερὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τὸς θεὸς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθῦ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθέσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν' ἐ λήσομαι Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ὅπω λελήσμεθα Ph. 857. λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. ἔ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν Ph. 740. Κάδμυ λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμυ λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκήτωρ θεῦ An. 1090. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβριστὴν λαὸν ib. 728. πετράπτολιν ξύνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αὐτύχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπερρόθησαν Hec. 553. σιγᾶτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλίᾳ χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίθαι. σὺν Λαπίθαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τὸς ὄνος τὸς λαρκαγωγὸς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις τὸς ἀναγκαίως φίλως; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βοὰν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. οὐχ ἥσυχος—λέλακ' ἀνὰ στρατὸν ἀχὼ ib. 1110. πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων —κῶμος λέλακεν Hip. 55. ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or 162. sq. cf. v. 330. οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269. ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι στένουσα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347.

Λατογενὴς παῖς (i. e. Diana) Ion. 465.

Λατρεία. καλλίσαν λατρείαν Tr. 824. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω Iph. T. 1115. ᾗ λατρεύομεν Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion. 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ Ion. 124. Φοίβῳ λατρεύων μὴ παυσαίμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γᾶθεν ἐξυρίζει Tr. 1106. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρις, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρις Sup. 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρις Rh. 715. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. τόνδ' Ἀχαιϊκὸν λάτριν ib. 702. ἥ μ' ἐγείνατο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν ib. 1343. λάτρις πενέστης Phry. fr. VII. 2) ἡ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 229. σώφρονος ἔσῃ λάτρις γυναικὸς Tr. 422. τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρῶν λάτριν ib. 492. τὴν θεῶν λάτριν Her. F. 823.

Λατὼ, *nom. deæ,* Latona. Hec. 460. Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. T. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 143. 188. 681. 885. 907. et 922. et Her. F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. λάφυρα Ἀχιλλείου τάφου Tr. 1124. τὰ κλεινὰ βαρβάρου κόρας λάφυρα Her. F. 417.

Λάχνη. λάχνᾳ (dor. pro λάχνῃ) γυίων Hel. 384.

Λαχνώδης. λαχνῶδες τέδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Λέαινα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. λέαιναν, ὦ γυναῖκα ib. 1342. cf. v. 1358. et 1407. λεαίνας τινὸς γένος Bac. 988. σχῆμα λεαίνης ἐξαλλάξασα Hel. 385. v. not. πύρπνοος λέαινα El. 474. ὀρεία λέαινα ib. 1163.

Λέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρῷον τὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ ἐσχάρας λέβητας ὥρθην El. 802.

Λέγειν. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. κἂν κακῶς λέγῃ ib. 293. οὐκ ἄλλως λέγω ib. 302. et Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἐμαυτὴν λέγω, λέγουσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν ὃ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἔτιν τις, ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρὴ τ' ἔδει λέγειν ib. 1189. τἄδικ' εὖ λέγειν ib. 1191. τἀληθῆ λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς ἔλεξας, ὃ φίλως δέ μοι λέγεις Or. 100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέγειν κακὰ ib. 393. ἀπαίδευτον λέγειν ib. 410. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην ib. 558. εἰς κοινόν τι λέγειν χρὴ ib. 772. τίς χρῄζει λέγειν; ib. 883. λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ Med. 316. μὴ λόγως λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580. λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας, ἃ "ν μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345. ταἰσχρὰ ἦν λέγῃς καλῶς ib. 505. παρ' ὄχλῳ μεσικώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ τότε λέγειν οὐχ ἅζομαι Al. 327. ἄσημα λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως ib. 1011. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. κἂν εὖ, κἂν κακῶς δόξω λέγειν Tr. 914. ὃ κακῶς λέγεις ib. 1054. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. τῶν' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. ἀκέτ' ἀνθρώπους κακῶς λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 2. δῆλῳ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρεῖττον Fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', οὐκ ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ Hec. 300. λέγων κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλα An. 452. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ λέγουσα Hec. 373. λέγουσ' ἀεὶ κακῶς τυράννοις Med. 457. συνετὰ λέγουσα Iph. A. 653. μὴ λέγουσαν ἔνδικα Tr. 970. ἔργον, ὃ λέγον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον (i. e. ἔλεγον, dicebant) παιδὸς θανάσης Hec. 580. τί δῆτ' ἔλεξας; Hec. 249. τοσαῦτ' ἔλεξε ib. 542. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. καλῶς ἔλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. πικρὰν τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας Al. 259. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ' ἔλεξας ib. 1132. θαύματ' ἔλεξας Iph. T. 340. χέρα ψευδῆ ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. vid. not. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πόλλ' ἐλέξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ. λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med. 473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib. 511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν; Or. 239. αὐτῷ μαλθακὲς λέξω λόγους Med. 776. ὃ λέξων φίλα Hec. 517. τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ ib. 907. αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' ὄσι λέξομαι Al. 323. λέξεται μίασμ' ἔχων Iph. T. 1047. οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν ξυνόδῳ λέγεται δόξαι Hec. 110. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς Or. 331. παρά σοι λεγέσθω Bac. 334. τὼ τᾶ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel. 291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέλεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελεγμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. ἃ εἰς τυράννους ἔτι σοι λελεγμένα Med. 453. αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. τὰς εἰλεγμένας (*delectas*)—αἰχμαλώτιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Sis. fr. I. 20.

Λειλατεῖν. Θρῄκης πεδία—λειλατοῦντες Hec. 1143. λειλατήσων Rh. 293.

Λεία. λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ὃ παρὼν κυνηγέταις, αἵρουσι λείαν Rh. 326. ἀγόμεθα λεία Tr. 610.

Λείβειν. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σταν-

θὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν Ph. 1522.

Λεῖμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρὸς χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρους Iph. A. 1544.

Λειμών. λειμῶν' ἐς Ἥρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἠρινῷ τάχυν Sup. 448. λειμὼν ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένῳ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. ἐπί τε λειμῶνας ποιμενιά τ' ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Λείπειν. λείπετε τέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον Ph. 1437. ἦν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε Hip. 907. δόμον ἔλειπες ἔρημον An. 1205. σὲ ὅποτ' ἄλγη πατρῷα λείψῃ Sup. 1157. ἦν κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἔλιπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τῆδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδα Hec. 440. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος ὃ σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λιπεῖν φέγγος Or. 952. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθρὸς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπὼν Hec. 2. ὃν' ἐγὼ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτῷ λιπὼν ib. 401. τέκν' ἔρημα λιπὼν ib. 1075. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. μυρίους λιπὼν νεκρὺς Ph. 582. Κρέοντι λιπὼν γόους ib. 1064. ἄκλης' ἄδυλα δώματ' ἐσίας λιπών An. 594. λιπὼν Αἰγαῖον βάθος πόντου Tr. 1. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. λιπὼν βίον Her. 1017. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον ib. 808. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν El. 11. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιποῦσ' Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιποῦσα ib. 934. λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους Or. 99. ποθεινὰ δάκρυα—λιποῦσα Ph. 1727. λιποῦσα—ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς Med. 781. μήτε ναΐαν λιποῦσ' ἀκτήνην, μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ ib. 1123. λιποῦσ' αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 92. ποιηρὸς λιποῦσα νομὸς Cy. 61. ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον Hel. 1497. πατρὸς ὕδωρ λιποῦσαι Her. F. 787. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι El. 442. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον ib. 946. βίοτον ὀπόθεν λείψωσι τέκνοις Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν Al. 660. πολυπλέθρους σοι γύας λείψω ib. 691. ὃν' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς σὺ μόνη λείπεσθαι θέλεις; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματρὸς Al. 407. οὐκέτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκοις An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σοῦ λειπόμενος El. 1310. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομ' ὃ λέλοιπέ μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἠλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἁλὶ κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ὅτου λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχὲς ὃ λέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. ὄκνον τιμωρὸς ἐμὸς χρῄζω λιπέσθαι ib. 169. εἴ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἦ που λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων; Or. 1085. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. ὅπου λέλειμμαι; Her. F. 1173. πανταχοῦ λελείμμεθα ἀρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ὧν λελειμμένος Sup. 774. γνώμῃ ἀδελφῷ λελειμμένος ib. 904. νεὼς πί-

τυλος εἷς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι El. 1010. τρόπις ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. πολέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. ὠδέν σε ξίφος λελείψομαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείψομαι Hip. 324.

Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.

Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. eod. vers.

Λειπτέον Her. F. 1385.

Λείψανον. Ἀργῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπλεγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII.

Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτὰς Ἀθηναίων κόρας Sup. 356. κακὸν ὠτλητὸν, ὠδὲ λεκτὸν Hip. 875.

Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τᾶς ἀνάνδρω κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ion 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέκτρον ἰμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπόλω Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρα Or. 558. ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμῷ πατρὸς ib. 937. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας ib. 1008. λέκτρ' ἐπῆνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βασιλέως ib. 594. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. ὃς ὅτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσοῦσ' ὁρῶντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρων ib. 546. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ἦσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. λέκτρων ἄμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δυλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920. ἐν τερῴοις λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν ib. 259. παρθένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγουσα λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλω Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. τρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν δῶλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρων προδότας ib. 880. τἀλλότρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 798. ὦ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρων κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1.

Λελογισμένως Iph. A. 1021.

Λεοντόπους. ὑπὸ λεοντόπων βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Λεοντοφνής. ἄγραν λεοντοφνῆ Bac. 1194.

Λεπαῖος. λεπαίας χθονὸς Hip. 1248. λεπαίαν ὀφρύην Her. 395. λεπαίας νάπας Iph. T. 324.

Λέπας. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξήκριζον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.

Λεπτόμιτον φάρος An. 832.

Λεπτός. λεπτῇ δόνακος Or. 146. νῶς λεπτὸς Med. 529. λεπτὸν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς Iph. A. 813. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

λεύσσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.
Λεπτυργεῖν. ὡς ἐν δέοντι λεπτυργεῖς Hip. 923.
Λερναῖος. Λερναίᾳ Τριαίνᾳ Ph. 195. Λερναῖον Ὕδραν Ion. 191. Λερναῖα νάματα Ph. 127.
Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν μυριόκρανον — κύνα Λέρνας Ὕδραν Her. F. 420.
Λέσχη. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοσύμους Iph. A. 1001.
Λεύειν. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350.
Λευκαίνειν. λευκαίνει τόδε φῶς ἠὼς Iph. A. 157. ῥόθια λευκαίνετε Iph. T. 1387. ἅλα ῥοθίοισι λευκαίνοντες Cy. 17.
Λευκάς. λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165.
Λεύκασπις. λεύκασπιν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106.
Λευκήρετμος. λευκήρετμον Ἄρη Iph. A. 283.
Λευκιππίδες. κόραι Λευκιππίδας Hel. 1482.
Λεύκιππος. κόροι λεύκιπποι Hel. 646.
Λευκοθέα, nom. propr. deæ. Iph. T. 270. et Fr. inc. B. 31. 1.
Λευκόθριξ. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112.
Λευκοκύμων. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις Or. 993.
Λευκολόφας Ph. 120.
Λευκόπηχυς. λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν Ph. 1360. λευκοπήχεσιν χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1204.
Λευκόπους. Βάκχαις σὺν λευκόποσιν Cy. 72.
Λευκόπτερος. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 752. λευκοπτέρου ἀμέρας φέγγος Tr. 848.
Λευκόπωλος. τὼ λευκοπώλω Her. F. 29. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα Ph. 609.
Λευκός. λευκὸν ὄννυχα Or. 959. et Sup. 76. λευκὸν πῆχυν Or. 1466. λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. λευκὸν χρόα Al. 157. λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. λευκὸν πόδα Bac. 861. et λευκῷ ποδὶ Ion. 221. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1. λευκῶν πέπλων Al. 926. et Hel. 1094. et 1203. λευκοῖς καρποῖς χειρῶν Ion. 891. λευκὺς λίθος Fr. inc. CCXVI. λευκὴν παρῄδα Med. 923. et 1148. et El. 1023. λευκὴν σάρκα Med. 1189. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. λευκὴν δέρην Iph. A. 875. λευκὴν χροιὰν Bac. 457. λευκῆς χιόνος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. λευκῇ δέρῃ Hip. 771. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. πῶλοι λευκαὶ Rh. 617. λευκὰς σάρκας El. 823. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. λευκὸν κῶλον Bac. 664. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. λευκῷ πώματος Bac. 707. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. νᾶμα λευκὸν Her. F. 573. λευκὸν ὄμμα El. 102. λευκὸν πρόσωπον ἀὼς ib. 730. φαρέων λευκῶν Ph. 328. λευκῶν ὑδάτων Hel. 1352. λευκὰ ἰτία ib. 1551. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα Her. F. 910.
Λευκόστικτος. λευκοστίκτῳ τριχὶ Iph. A. 221.
Λευκοφαής. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1054.
Λευκόχρως. λευκόχροα κόμαν Ph. 326.
Λευρός. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ λευρὸν πέδον Ph. 843.
Λεύσιμος. λεύσιμον δοῦναι δίκην Or. 613. cf. Bac. 356. et Her. 60. λευσίμῳ χερὶ Or. 861. θανάτου λεύσιμον ἄταν Ion. 1240. λεύσιμοι καταφθοραὶ ib. 1236. λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442. λεύσιμον Ἄργος Her. 765. vid. not.
Λεύσσειν. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. τί λεύσσω; ib. 385. δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 975. τόνδε λεύσσω δόμων πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. εἰ λεύσσει φάος ib. 1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967. El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip. fr. XIV. 2. πάρα λεύσσειν πτώματα νεκρῶν Ph. 1490. λεύσσεθ', ἃ πάσχω Med. 161. ἡδὺ φίλον κἂν νυκτὶ λεύσσειν Al. 357. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ib. 1127. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σώματα λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παίδων Sup. 794. λεῦσσε Iph. A. 145. τήνδε τίνα λεύσσω γυναῖκα ib. 821. ἃ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; Rh. 534. λεύσσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν τρατὸν ib. 773. νέα τεκέων σώματα λεύσσω Tr. 201. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; ib. 269. θέαμα ἃ φίλον λεύσσειν ἐμοὶ ib. 1157. λεύσσω αὐτῆς ὄψιν ὡς εὐδαίμονα Bac. 1230. τᾶ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 576. λεύσσω τἀμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν ib. 517. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων ib. 725. τὰ τέθριπτα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίᾳ Ph. 1555. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας ib. 956. λεύσσων ταῦτα, κὐ κλύων Sup. 684. λεύσσων τόδε πῆμα Rh. 889. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων τρατὸν λεύσσων ib. 955. γύαλα λεύσσοντες θεᾶ Ion. 245. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσσσ' (i. e. λεύσσουσα) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. νῦσδε λεύσσσσαι πέπλως ib. 1154.

Λευτήρ. βαῖνε λευτήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχήρης Ph. 1536.

Λέχος. Κλυταιμνήτρας λέχος Or. 20. ἄπο λέχεος ib. 185. μένε ἐπὶ τρωτᾶ λέχως ib. 313. cf. Her. F. 555. ὡς ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσθω λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλίω λέχως ib. 1050. ἧς λέχος γ' ἐπῆνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἵν' ἔτρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδόταν ib. 206. ἐρασθῆναι λέχως ib. 491. σὸν ἐχθραίνων λέχος ib. 555. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος ib. 568. ἦν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχως ἄπειρος ὤν ib. 672. σὸν ἐχθαίρων λέχος ib. 697. παρετάναι λέχει ib. 887. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εἰνῆς ἕκατι καὶ λέχως ib. 1338. τὴν δεσπότιν προδοῦσαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχως ἁγνὸν δέμας ib. 1003. θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δοῦλον λέχος An. 30. ἀπλητίαν λέχως ib. 217. λέχως τέρασθαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχως κοινωμένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχως Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος ὡς ἂν προδοίην Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρθένειον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχως Bac. 29. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δίκα διαδρόμω λέχως El. 1156. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δοῦλος τᾶ λέχως Phaëth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τἀμὰ δοῦλος χρανεῖ Hec. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιποῦσα Hec. 933. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρῖναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων ib. 1000. τἄμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις ib. 499. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τἄμ' ἐκαρπῶτ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων τυγερῶν χάριν Tr. 593. θεοπόνητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. ὃς λέχη νυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μεῖζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοίνια ὤπασας λέχεα ib. 1192.

Λέχριος. ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λεχὼ El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. cf. Sup. 140. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις An. 721. μόσχος ὀρύσας εἰς μέσας λέων Iph. T. 297. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πυριφλέγων λέων Bac. 1017. ὀρεστέρου λέοντος ib. 1140. κρᾶτα λέοντος ib. 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρᾶ λέοντος βλαστήματα Her. 1006. Διὸς ἅλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. τολλὴν θηρὸς—λέοντος ib. 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. κάτασχε λέοντος ἀγρίᾳ θυμὸν ib. 1211. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται Dan. 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. λέοντες Ἕλλανες δύω διδύμω Or. 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλους Ph. 1566. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 584. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὕδρας λεόντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ποίους λέοντας—οὐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1271. ἅπαντες οἱ λεόντές εἰσιν ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4.

Λεὼς, attice pro λαός. λεὼς Ἀχαϊκὸς Hec. 510. σῖγα πᾶς ἔτω λεὼς ib. 532. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν Or. 844. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. ναυβάταν λεὼν Iph. A. 295. Παλλάδος λεὼν Iph. T. 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δηλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 410. Σκύθης λεὼς ib. 426. Θρῃκιον λεὼν ib. 622. Ἀχαϊκὸς λεὼς ib. 857. Ἀρκὰς λεὼς Tr. 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς ib. 522. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ὄνομα χώρας τῇσδε καὶ λεὼν, τίς ἦ, οὐκ οἶδα Hel. 421. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1. λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. Θρᾳξ λεὼς ib. 53.

Λεωφόρος. λεωφόρους πρὸς ἑκτροπὰς Rh. 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις τεφανῶσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. λῆγε κακῶν φρενῶν Hip. 473. δείπνων ὅταν λήγωσι Ion. 1032. σφάζοντες ἀ λήγοιτ' ἂν ib. 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακὰ) Inus fr. XVII. 2. λῆξον ὑβρίζουσα Hip. 474. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζουσα Iph. T. 1142. λῆξαι ὕπνου Rh. 71. et λήξας ὕπνου ib. 770. et Her. F. 1011. λήξαντα μόχθου El. 340. λήξαντες πόνων Sup. 951. λήξασ' ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων Ph. 1078. λήξασα ὀργῆς Med. 615. παλαιγενέων λήξουσιν ἀοιδᾶν ib. 422. Μοῦσα—ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν λήξει Hip. 1136. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ἀ λήξει λέγων Rh. 874. ἀ λήξω τὰς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. Or. 464. et 1388. Iph. A. 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106. et 1345. Iph. T. 210. et 440. Hel. 19. etc. et Meleag. fr. I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. cf. Bac. 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάτρας Chry. fr. VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1.

Λῃΐζεσθαι. ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλῄσατο Tr. 866. ὅτι που λελῃσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχους; Hel. 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη Med. 256. ἀ βίᾳ λελησμένης Tr. 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. Iph. A. 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. εἴ πως λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. λῆμα τυραννικὸν ib. 348. μετὰ γενναίου λήματος Hip. 206. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. ἀποτόμου λήματος ib. 986. ὦ λῆμ' ἄριστον Iph. A. 1422. Iph. T. 609. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς ib. 499. ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν Tr. 587. παρακόπῳ λήματι Bac. 998. πέτρας τό λῆμα καδάμαντος ἔξομεν Cy. 592. ὁ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. οἷδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ib. 200. λῆμα ὅπου τόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ib. 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦσσων Her. F. 1416. λῆμ' ἔχουσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119.

Λῆμνος, *nom. insulæ*. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. vid. etiam Tr. 90.

Λητής. πανῦργον κλῶπα καὶ λῃστήν τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος Τυρσηνικὸν λῃστῶν Cy. 12. λῃστὰς διώκων ib. 112. λῃσταί τινες κατέσχον χθόνα ib. 222.

Λῃτις κακῶν Cy. 171.

Λητὼ, *nom. deæ*, Latona. Or. 1626. Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386. 1230. et 1398. et Ion. 1619. vid. etiam Λατώ.

Λιάζεσθαι. σπυδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100.

Λίαν. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. ἐπείπερ λίαν θρασυστομεῖ ib. 1286. τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. μέθετον τὸ λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκε Med. 158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib. 526. οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιτένεις τέκνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τοῦ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. οὐδ' ἐκπονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτοὺς ib. 467. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ ib. 518. μὴ λίαν πένθει Al. 808. λίαν οἰκεῖος ἦν ib. 814. τὸ λίαν ὅτ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδέν τε λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ Iph. A. 304. ὅτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v. 977. μὴ λίαν ἂν ὦ ib. 378. ὅτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf. v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924. λίαν φιλοψυχεῖν ib. 1385. ἔτιν ἡ λίαν δυσπραξία λίαν διδοῦσα μεταβολὰς Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχῃ λίαν ib. 1344. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐτι Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F. 215. μὴ 'πίγνω λίαν ib. 586. ναυτίλον τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr. XX. 2. πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ὑπ' αἰδοῦς ἡ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. τοῦ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 2.

Λίβανος. λιβάνου καπνὸς Bac. 144.

Λιβάς. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. λισσάδος πέτρας λιβὰς ἀνήλιος ib. 535. ποία λιβὰς σειρὴν And. fr. H. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.

Λιβύη. Λιβύης ἐρήμους Hel. 411. cf. v. 774. et 1227.

Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1.

Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτοῦ Λίβυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.

Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος Bac. 989.

Λιβυτικός. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχεα Med. 205.

Λίγυς. λίγεια λωτοῦ χάρις Her. 893.

Λίγυστις Tr. 437. vid. not.

Λίην, poët. pro λίαν. γνώμην λίην σοφὴν El. 296.

Λιθόβολος. δράκοντος αἷμα λιθόβολον Ph. 1069.

Λίθος. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίᾳ λίθῳ Cy. 400. Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2. λευκὸς λίθος ἔχοντες Fr. inc. CCXVI.

Λιμήν. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54. μέγας πλώτῳ λιμὴν ib. 1077. λιμὴν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Med. 769. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. Ταινάρου λιμὴν Cy. 291. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. ἴτε πρὸς λιμένας Hec. 1293. λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους An. 750. διὰ λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους Tr. 125. ὡς ὅπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453.

Λίμνη, et dor. λίμνα. ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνύδρου Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἶδμα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. λίμναν Ἀχεροντίαν Al. 445. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χθονίαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἰλίσσουσαν ὕδωρ Κύκνειον Iph. T. 1103. λίμνας τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτᾷ διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Λίμνα, *nom. loci*. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133.

Λιμός. ἡδὺ λιμῷ σχετήριον Cy. 135. λιμῷ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῷ Hel.

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίῳ φρονήματι El. 371.
Λίνεος. κλωστῷ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 538.
Λινόδετος. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043.
Λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081.
Λίνον. λίνον ἡλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431. ἀγάλματα συντολίσαι λίνῳ ib. 1436. λίνου κλωστῆρα Fr. inc. CCVI.
Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T. 411.
Λιπαίνειν. πεδία λιπαίνειν Hec. 454. χώραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν Bac. 575.
Λιπαρόζωνος. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 179.
Λιπαρὸς Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων γᾶν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.
Λῖς. νέον λῖν Bac. 1173.
Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et Her. F. 1148.
Λίσσεσθαι. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι Hec. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τόδε λίσσου Med. 153. μὴ προδῦναι λίσσεται Al. 200. λίσσου τὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεὺς ib. 252. λίσσου γόνασι δεσπότου χρίμπτων An. 529. παράπεισον σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup. 60. σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδε Iph. A. 1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσόμεσθά σε Bac. 1342. λισσόμενος θανάτου προβολὰν Or. 1487. ποῖον οὐκ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299. τόνδ' ἐλισσόμην γάμους ἀφεῖναι σοὺς ib. 973. συμμάχους ἐλίσσετο Her. 829.
Λιταίνω El. 1215.
Λιτὴ, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσάκουσον Or. 1233. λιταί σε διακωλύουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 149. πολλὰς γενείου ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτὰς ib. 383. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βωμίους λιτὰς ib. 1738. οὐδὲν αἰδέσῃ λιτάς; Med. 326. λιταῖς ἱκετεύων An. 539. παῖδα πεῖσαι λιταῖς Sup. 24. οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν ib. 262. ἴσει λιτὰς εἰς θεούς El. 593.
Λιτός. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III.
Λοχμᾶν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.
Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος ἑσσα καρδία Hip. 913.
Λοβὸς El. 827.
Λογάς. λογάσιν Ἀργείων στρατῷ νεανίαις Hec. 544. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324.
Λογίζεσθαι. πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι χρόνον Al. 695. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζου σὸν ib. 792. ταῦτ' ἂν λογίζου An. 316. τί δ' λογίζομαι κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδ', ᾗ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ λογίζεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4. λογίζομαι πολλὰ Er. fr. I. 5. ὃ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. λογίζομαι τάληθὲς Phœn. fr. IX. 5. ἐλογισάμην Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιοῦδ' εἰσὶ βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελογισμένον παρεὶς ib. 386.
Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.
Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 602.
Λογισμὸς Alcmen. fr. IX. 3.
Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. λόγος, ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν,—ὡ ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. τῷ λόγῳ κενὸν τόδε ib. 824. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον ib. 888. τῷ σῷ τῦτο σημανεῖς λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος Or. 150. λόγῳ μετάδος ib. 153. βραχὺς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC. 1. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ Or. 548. ἔστιν, ᾗ σιγὴ λόγου κρεῖσσον γένοιτ' ἄν', ἔστι δ', ᾗ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ ἐσὶ μεῖζον (sc. κακὸν), ᾗ λόγῳ Ph. 392. ἀρχέτω τις λόγου ib. 450. ὁ ἄδικος λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος ib. 519. εἴρηται λόγος ib. 1019. Ἄργει εὐκλεᾶ δῦναι λόγον ib. 1257. βραβεὺς λόγου τῦδ' εἰμὶ Med. 274. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν ib. 530. οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. οὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς ib. 962. τὸ σὸν ἐκποδών μοι ἔστω λόγου ib. 1222. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μανίας ἔποχον ῥάπτουσα λόγον Hip. 214. σὸς ὁ ἔντεῦθεν λόγος ib. 336. οὐδὲν ἔξω λόγου πέπονθας ib. 437. τὸν εὐθὺν ἐξεπόντας ἀμφὶ σῷ

λόγον ib. 492. καθ' ἅμμα λύσειν λόγῳ ib. 671. εἴ τι μοι λόγῳ μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δῆναι λόγον ib. 986. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοι ib. 1157. ἔχω λόγον γε Al. 52. λόγῳ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; An. 549. cf. Iph. A. 878. σοί πω μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου; An. 592. ὃ μὴ γυναικῶν δεινὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγου κάμψαι κακὰ Sup. 748. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ὦ λόγῳ, τὰ πράγματα ib. 749. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. λόγου πρόσω Iph. T. 840. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; ib. 1358. οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ Rh. 149. λόγου δὶς τόσον μ' ἐκσῴσας ib. 281. τρατῆ πλῆθος ἐν ψήφου λόγῳ θέσθαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακρῆ δεῖ καὶ σοφῆ λόγου ib. 837. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. παρὰ λόγον Bac. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. οἶδα ὃ λόγῳ μαθὼν Her. 5. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀστῶν ib. 166. ἐν τῷδε κεὐχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ; ib. 499. παρθένου μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπερφέρεις λόγῳ χρηστῷ λόγον ib. 555. ἁπλοῦς λόγος Hel. 985. ὀλβίους τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι Her. F. 588. ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρούς τε κἀμέ ib. 1391. τὸ δοῦλον ὃ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. οὐκ ἔτι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος Antig. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐτὶ Er. fr. I. 13. λόγῳ κλύων Melan. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγου φέροις Fr. inc. XCIII. 1. ἀνοιτέος λόγος eorund. CXXV. κρυπτὸς λόγος eor. CCXXIV. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. λόγου τινὸς ἀξίης Epist. IV. σπεῦσαι λόγων κατατεινομένων Hec. 132. πολλῶν λόγων εὑρήματα ib. 250. ὑμοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῶσοι ib. 334. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκήπτοντα παντοίοις λόγοις ib. 840. ὡς μὴ μακρὺς τείνω λόγος ib. 1177. τοὺς λόγους σαθρούς ib. 1190. λόγοις ἀμείψομαι ib. 1196. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ηὔφρανε Or. 287. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπιπροσθέν ἐστι ib. 639. μαλθακοῖς λόγοις ib. 691. cf. Med. 776. et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905· εἰς κοινοὺς λόγους ἔλθωμεν ib. 1098. λόγους πέμψασ' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίρει Ph. 363. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας ib. 498. ὃ λόγων ἔτ' ἀγὼν ib. 591. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγὼν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων Ph. 1469. οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγους Med. 282. μὴ λόγους λέγε ib. 321. λόγους ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ἕνεκα ib. 450. ἅμιλλαν σὺ πρῶθηκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγοις συμβὰς Med. 737. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. μεριμνητὰς λόγων ib. 1226. τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. λόγοι θελκτήριοι ib. 478. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὃ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σε ib. 490. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίτων λόγων ib. 692. θηρεύσει σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους ib. 1337. λόγους κεδνὰς ἔχω Al. 39. νεανίας λόγους ib. 682. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ δυλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. λόγους ὁ φίλος ἀκούσεται ib. 427. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; ib. 395. λόγους ματαίους ib. 583. λόγων ξυναλλαγαῖς ib. 602. ὃς ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ib. 902. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. λόγων ἀκοσμία Iph. A. 317. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους ib. 830. οἱ λόγοι γε καταπαλαίσουσιν λόγους ib. 1013. ταῦτ' ἦλθον ἤδη διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. τὴν ἡδονὴν ὃ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λόγους πειστηρίους εὗρισκε ib. 1053. φέρω σοι κεδνοὺς λόγους Rh. 272. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 422. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγους ib. 834. ἡ χάρις ὃ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. ὃς εἰς λόγους ἐλήλυθα ib. 905. δοὺς τὰς ἐναντίους λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. ἐκ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοι λόγων γενήσομαι Bac. 211. ἐκ οἶσθα, πῶ ποτ' εἶ λόγων ib. 358. τρίβων λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τὰς λόγυς ἐλευθέρυς ἐς τὸν τύραννον ib. 774. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316. πολεμίυς λόγυς ἔχων Her. 655. πικρὰς λόγυς ἔδωκα Hel. 489. λόγυς ὀνειδισῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Λόγχη. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχῃ μιᾷ τῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. μυρίαν ἄγων λόγχην Ph. 445. ἢν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib. 1287. λόγχην ἐνώμα τόματι ib. 1394. τέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ὥς σε λόγχῃ Σπαρτὸς ἐν πόλει βλάβῃ ib. 578. τρῶμα λόγχης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἰώσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύγοντας αὐτὸς—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. αἱματηρὸς πέλανος—ἠντλεῖτο λόγχῃ ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον ib. 604. λόγχην πρὶν διὰ τέρνων μολεῖν ib. 684. πρὶν λόγχης θιγεῖν Bac. 304. οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Bel. fr. XXV. 12. λόγχῃ ἄνδρες εὐτοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. 2) dor. λόγχα. ἀμφιτόμυς λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως πολυφόνυ χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δορὸς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐτοχώτατοι Ph. 142. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν—ἀκοντίζοντας ib. 1173. ἧσσον λόγχαις ib. 1391. λόγχαις πιτνόντων ib. 1481. λόγχαις κοινὸν ἐνάλιον ib. 1564. ὃς —ἁλάληντο νέοι λόγχαις An. 306. τί κτᾶσθε λόγχας; Sup. 950. ὅλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. δορικτόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις ib. 772. cf. v. 1528. πολεμίων ἑρετμοῖσι καὶ λόγχαις Iph. T. 1110. ἡγούμενος λόγχαισιν Bac. 1357. Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις Hel. 1123. δορὸς ἀλκαῖυ λόγχαισι ib. 1168. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. λόγχας φέρυσαν ib. 224. λόγχας θέντες El. 798. λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.

Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων ἀσπισταῖσι Iph. A. 1067.

Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Λογχοφόρος. Θρῄκης λογχοφόρον γένος Hec. 1089.

Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.

Λοιβή, et dor. λοιβά. λοιβὴ θεῷ Ion. 1201. ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν Ph. 1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γνάλοις Iph. A. 1051. λοιβὰν αἰδᾷ Iph. T. 168. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 892. Βάκχυ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164.

Λοιδορεῖν. δεσπότας ὑ λοιδορῶ Hec. 1237. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. λοιδόρει μὴ Cy. 105. αἰεὶ λοιδορῶσα Ion. 430. ἐλοιδόρυν Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλοιδόρησα Med. 873. ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα Hel. 1187.

Λοίδορος. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ Cy. 532.

Λοιπός. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένυς Ph. 949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et 654. cf. v. 653. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. οὐδὲν λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83.

Λοίσθιος. λοίσθιος βροτῶν Al. 419. τὸν λοίσθιον φόνον Her. F. 1279. τὸ λοίσθιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λοίσθιον μίασμα Or. 516. τὸ πάντων λοίσθιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr. 489. et 1272. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά συ El. 1333.

Λοῖσθος. λοῖσθον δόρυ Hel. 1613.

Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.

Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165. 268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph. 211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51. et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084. 1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.
Λοξός. λοξαὶ τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.
Λύειν. ἔλυσα νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λύσῃ—ὑκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf. Hec. 613. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλύσατο Al. 158.
Λυτρόν. λυτροῖς τοῖς πανυστάτοις Hec. 611. λῦτρ' ᾧ χεν' οἵσω' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ ib. 780. φόνια λυτρὰ ib. 1281. ἃ λύτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λυτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λυτροῖσιν περιπεσὼν πανυστάτοις ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν Ph. 1661. λῦτρ' ἐς Αὐλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. δροσόεντα λυτρὰ Tr. 833. λυτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λυτρῶν τύχε ib. 1312. λυτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. λυτρὰ χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λυτρὰ Her. F. 482. λύτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἱρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λυτροῖσι καθαροῖς ib. 794. λυτροῖς ἔπεσεν ib. 1148.
Λυτροφόρος. λυτροφόρα χλιδᾶς Ph. 350.
Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολὼν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.
Λοχαγὸς Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.
Λοχᾷν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 849.
Λοχεία. λοχείαν—συντείνουσι Iph. T. 206. ἦν τις λοχείας θίγῃ ib. 382. Ἄρτεμιν λοχείαν ib. 1097.
Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα Iph. T. 1241. κλύουσα λοχεῖ' ἐμῇ νοσήματος El. 656.
Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λόχευον El. 1129. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σὲ Ion. 921. ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖσ' ἀτραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.
Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάστης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γᾶς λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλέως λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύματα σεμνᾶ Ion. 921. ἥκουσας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55.
Λόχιος. λοχίοις θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμις λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.
Λόχμη. λόχμην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχμαις ἔχεσθαι ib. 955.
Λόχος. ἐκ λόχης Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσών ib. 560. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ; ib. 577. ξετὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχης ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 559. λόχης κατάσκοπος Bac. 914. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795. ἐξανίστανται λόχαι El. 217. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόχους Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχους ἔνειμεν ἑπτὰ ib. 1100. ποιμέσιν λόχων ib. 1147. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λόχοις ἑνετὸς ib. 896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχους Τρῴων ib. 844.
Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῳ νέφει Her. 855.
Λύγξ. τὴν ἄμορφον λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλιαὶ λύγκες Al. 582.
Λύγος. τρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.
Λυγρός. λυγρὸς θῆσω γάμος Med. 399. λυγρὰν λώβαν El. 164. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι Her. F. 1376. sq. ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθος λυγρῷ Iph. A. 1618. λυγρὸν πῆδημα Tr. 750. νεφέλης ἄγαλμα λυγρὸν Hel. 712. τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρᾶ τοξεύματος ib. 991. λυγρὰ μέλη Sup. 70.
Λυδία. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρὶς ib. 464. hinc *Λυδίανδε, in Lydiam*, ib. 572.
Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.
Λυδός. πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπὼν Λυδῶν γύας Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.
Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσιτελεῖ, pro-

dest: v. not.)—τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. λύειν χέρας An. 717. λύεις γράμματα Iph. A. 38. cf. v. 110. λύεσθ' ἱκτικὰς φάτνας Hel. 1196. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ἔριν λύουσα Ph. 81. cf. v. 1283. ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα Al. 175. οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σὸν Tr. 501. ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων El. 1128. καρδίας ἔλυσε τὰς ἄγαν πόνους Œno. fr. V. 4. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Tel. fr. I. 7. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ὡς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ Sup. 39. νεῶν λῦσαι πόδα Hec. 1020. μίασμα λύσαι Or. 597. ἀσκῶ τὸν πρέχοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. λῦσαι ἄνασσαν ἐξ ἐπισπατῶν βρόχων Hip. 783. λῦσαι δέλτον Iph. A. 307. λῦσαι τεῦχος θεᾶς Ion. 273. λύσαντα σεμνὰ τεμμάτων μυτήρια Sup. 470. λύσας ἀσκὸν El. 511. κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. τὸν φύβον λύσασα Or. 104. συγγνὴν ὀφρὺν λύσασα Hip. 290. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. φόνῳ φόνον λύσει; Or. 510. ᾧ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. τί τὸμὸν ὑ λύσω τόμα; ib. 1060. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς Iph. A. 1268. λύσει μ' ὁ δαίμων Bac. 498. cf. v. 648. λύσω δεσμὰ παιδός; Her. F. 1123. λύσειν βίον Iph. T. 692. λῦσαι πρύμνας Hec. 539. λύεταί μι μέλη ib. 438. cf. Her. 602. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. λελυμέναι πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 445. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο ib. 696. ἣν λυθῇς Hip. fr. XIII. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς Hip. 1244. λυθέντες Iph. T. 1340. κλῆθρων λυθέντων Hel. 866.

Λύκαιος. Λυκαίᾳ πλησίον σηκώματος El. 1274.

Λυκάων, *nom. propr. viri.* Al. 505.

Λύκειος. λύκειον δορὰν Rh. 208.

Λυκία Al. 112. et Rh. 224.

Λύκιος. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε Tel. fr. VI. Λυκίων ἀνδρῶν Rh. 29. vid. etiam v. 543. et 562.

Λύκος, rex Thebarum. Her. F. 27. alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, *nom. appell.* lupus. ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τετράπων μιμήσομαι λύκου κέλευθον Rh. 212. εἰς κλισίαν λύκων Iph. T. 857. εἶδον λύκους ἐπεμβεβῶτας Rh. 783. σκύμνους λύκων ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698.

Λῦμα. ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλῃ κλύδων Hel. 1287.

Λυμαίνεσθαι. ὃς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. αὐτῷ τάδ' ἄλλα λυμαίνεται ib. 632. τὸν δ' (sc. νόμον) πολλάκις λυμαίνεται Pi. fr. VII. 4. ὧδε τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας; An. 720. ἅλις λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος Hel. 1105.

Λυμεών. γυναικῶν λυμεῶνας Hip. 1068. ἔπαυσ' ὀδυρὼς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.

Λύμη, et dor. λύμα. ἅλις λύμης Hel. 1105. τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν Hec. 213. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς ib. 1074. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. πατρὸς μεμνημένοι λύμας Her. 471.

Λυπεῖν. εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. ὑ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι ib. 1021. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιστάμενον Iph. A. 23. τί ἐπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς; Iph. T. 483. λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν Cy. 337. γυναῖκα τὴν ἐμὴν ὑ βούλομαι λυπεῖν Ion. 658. λυπεῖ βροτοὺς Æol. fr. X. 2. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. λυπῶσι τὸν φύσαντα Œno. fr. II. 8. λυπῶν ἐμὲ Iph. A. 409. πατέρα τῶνδε τοῖς τότων κακοῖς λυπῶσαν Med. 1047. τὸ λυπῶν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὅτι σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα Or. 544. ἔοικε καὶ σὲ τάμὰ λυπήσειν κακά ib. 766. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο Ion. 1311. λυπῇ (2 sing. præs. med.) Med. 286. et 1361. συγγνωστὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι ib. 703. ὑ πρέπει λυπεῖσθαι ξένους Al. 553. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς Tr. 1005. ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον Or. 880. εἴθ' εὕρομέν σε μὴ λυπούμενον Al. 539. εἴη ἐμοὶ ζῇν μέτρια μὴ λυπουμένῳ Ion. 632. λυπουμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. λυπουμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι Her.

F. 505. cf. Antiop. fr. XXV. 5. τῶν τἀλάχιστα λυπουμένων Fr. inc. B. 38. 2. τί κινεῖς με λυπουμένην; Hec. 502. τί σοι πλέον λυπουμένη γένοιτ' ἄν; Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777.

Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσεστιν Hec. 383. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη ib. 588. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με Or. 398. λύπην πικρὰν ib. 1105. λύπην ἀνιαροτάτην Med. 1113. λύπη φρενῶν Hip. 188. λύπη παχνωθεῖσα ib. 803. λύπῃ κἀμοὶ ib. 1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. λύπης μεθίσασο Al. 1125. παῦσαι λύπης An. 1271. et παύω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον ib. 905. ὃ παύει τὼς ταλαιπώρους βροτοὺς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη λύπῃ Her. 603. ἄχεα λύπης Hel. 386. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90. λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω ib. 1388. λύπη ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. 2) dor. λύπα. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 159. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. λύπας ἅλις ἔχων Hel. 595. πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. τυγίως λύπας παύειν Med. 195. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. λύπαι φίλων Al. 898. δυσμενεῖς λύπας An. 469. δύσφρονες λύπαι ib. 1044. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μῶσα, ἃ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὁρᾶν ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459. λύπαις συντέτηκας El. 240. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. ὕστις λύπας φησὶ πημαίνειν βροτὼς Fr. inc. LXV. 1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους eorund. LXVI.

Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τόσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμος Hip. 796. λυπηρὸς οὐκ ἦν Sup. 893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίῳ Med. 1245. λυπηρὸν Al. 880. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. τὰν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623. Λυπηρῶς Bac. 1262.

Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυπρὸς βίος ib. 598. et Hip. 1049. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. λυπρὸς χρόνος Her. F. 94. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν Ph. 434. τοῦτο λυπρὸν ib. 397. ἔπος λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib. 371. ὡς τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. πράσσω ἐγὼ τί λυπρόν; Her. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξεισορῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα ib. 662. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι Rh. 803. τὰ Ἕκτορός σοι λύπρ', ἄκουσον, ὡς ἔχει Tr. 394. πολλὰ χρὴ' ἐμοῦ κλύειν, καὶ λυπρά γε Hel. 1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.

Λυπρῶς. παιδὸς τερηθεὶς—ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898. ζῇν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

Λύρα. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνου λύρας Iph. T. 1129. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI.

Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46.

Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.

Λύσσα. ταχὺς μετέθου λύσσαν Or. 254. ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέου Or. 326. ἦρξω λύσσης πότε; ib. 401. λύσσης μετασχεῖν ib. 791. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Her. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris, seu Furia. Her. F. 823. 878. 883. 887. et 898.

Λυσσάς. λυσσάδι μοίρᾳ Her. F. 1024.

Λύσσημα. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270.

Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη Bac. 979.

Λυτὴρ πόνων El. 136.

Λυτήριος ἐκ θανάτου Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512.

Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927.

Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—ὃ μετακλαίομαι ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ᾧμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποταλεὶς ὁμαίμῳ λώβᾳ Ph. 323. μεγάλαν Πριάμῳ πόλεως λώβαν An. 298. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. Κάστορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβᾳ Her. F. 881. λυγρὰν Αἰγίσθῳ λώβαν θεμένα El. 165.

Λώτισμα. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.

Λωτός. λωτῷ κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτὸς βοάσθω Iph. A. 438. διὰ λωτοῦ Λίβυος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτῷ ἔρωτες Tr. 439. λωτὸς εὐκέλαδος Bac. 160. λωτῷ ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτῷ χάρις Her. 893. ἦν—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιστον El. 716.

Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοσυγεῖ ᾠδὸ μαγείρῳ Cy. 396.

Μάγευμα. μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.

Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2.

Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.

Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.

Μάθημα. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθῶμεν—; Hec. 814.

Μάθησις. ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει Sup. 915. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.

Maῖα, *nom. propr.* mater Mercurii. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.

Maῖα, *nom. appell.* mater. Al. 394. 2) nutrix. Hip. 243. et 311.

Maιὰς, eadem, quæ Maῖα, mater Mercurii. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.

Μαίναλος. Μαινάλου κόρῃ Ph. 1169.

Μαινάς. τὰν βακχεύουσαν Κασσάνδραν —μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεσι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in *Bacchis* occurrit. vid. etiam Ion. 552.

Μαίνειν, in *activ.* semel tantum occurrit, sc. σ' ἔμηνε θεῶν τις βλάβη; Ion. 520. 2) *med.* σὺ μαίνῃ Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαίνομαι; Med. 873. μὴ ὦ μαίνεσθαι Iph. A. 42. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. μαίνῃ Iph. T. 1300. μαίνῃ ὡς ἄλγιστα Bac. 326. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαίνομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνθρώπων μαίνονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαινόμενος Cy. 613. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1187. μαινόμεν' (i. e. ὁμένοι) οἴστρων Iph. A. 547. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαινομένων οἵδε τρόποι ib. 398. μαινομένᾳ κραδίᾳ Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ Bac. 885. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαινόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνετο Ph. 1179. μέμηνεν ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ Iph. A. 1274. μέμηνας ἤδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας τοιεῖ Bac. 301. μεμηνότας ξένους Ion. 526. 3) pass. ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μανεὶς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932.

μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. μανεῖσα πραπίδι Bac. 997.

Μαιῶτις Her. F. 409.

Μάκαρ. ὦ μάκαρ Bac. 73. et Hip. fr. XVIII. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. cf. Med. 825. μάκαρες, οἳ μετρίας θεῶ—μετέσχον Iph. A. 543. δαίμονα πρῶτον μακάρων Bac. 377. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. conf. Hel. 1693. ὀρανίων μακάρων Her. F. 758. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. καλλίστα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένης Fr. inc. CLV. 12. μάκαιρα δαίμων Al. 1006. Ἄρτεμιν, τὰν μάκαιραν Iph. A. 1483. τύχας μάκαρος Iph. T. 646. ὦ μάκαιρα Δίρκα Bac. 530. μάκαιρ' ὦ Πιερία ib. 565. μάκαιρ' Ἀγανὴ ib. 1177. ὦ μάκαρ Ἀρκαδία παρθένε Hel. 380.

Μακαρίζειν. τὸν, κατ' ἦμαρ ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω Bac. 909. τίς σ' οὐκ ἂν μακαρίσειε; Epist. IV.

Μακάριος. ὁ μακάριος Τάνταλος Or. 4. σὺ εἶ μακαρία, μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις ib. 86. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. μακάριος αἰὼν ib. 602. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312. μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον ib. 1170. φωτὶ (*viro*) μακαρίῳ Her. F. 1291. μακαρίων τυράννων φάσματα El. 709. ἐπὶ μακαρίας Or. 970. ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ ib. 957. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. μακαρίας τῆς σῆς χερὸς El. 1006. ἀποστολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. μακαρίαις ὑμνῳδίαις Hel. 1450. μακάριον λέχος Or. 1208. φῶς μακάριον Iph. A. 439. κλέος μακάριον ib. 1384. μακάριον θήραμα Bac. 1170. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις Tr. 327.

Μακαρίως Hel. 915.

Μακεδονία Epist. V.

Μακράν. ἔοικεν ὁ μακρὰν λέξειν τἀκεῖθεν Or. 848. ὁ μακρὰν ἅπεστι Ph. 913. ὁ μακρὰν τειχέων περιπτυχαὶ ib. 1366. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι Med. 1158. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. μακρὰν ἀπαίρεις; ib. 664. μακρὰν βαρβάρου ναίει χθονὸς Iph. T. 629. ὁ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. ὡς ὀδηθείης μακρὰν Cy. 12. ὡς παραινῶ μὴ μακρὰν Hel. 1023. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυτόλων Fr. inc. CLXVII. 2.

Μακραύχην. μακραύχενος κλίμακος Ph. 1180.

Μακρηγορεῖν. τί δεῖ μακρηγορεῖν; Ph. 768. μακρηγορῶμεν Hip. 704.

Μακρόπους. ἔλκεις μακρόπουν ζωὰν Ph. 1531.

Μακρός. μακρὸν χρόνον Or. 662. cf. v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673. Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783. Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2. ὁ μῦθος ὁ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. μακρὸς αἰὼν Med. 429. Gl. fr. IV. Œno. fr. IV. 3. et Fr. inc. LXXVII. et δι' αἰῶνος μακροῦ Hip. 1426. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. μακρᾷ βίᾳ ib. 718. et Her. 448. λόγῳ μακρῷ Sup. 639. et Rh. 837. μακρὸν πόρον Iph. T. 116. μακρὸς μῦθος Her. 952. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. μακρὰς λόγους Hec. 1177. et Iph. A. 313. ἡ χάρις ὁ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. πόνους μακροὺς ib. 1040. διὰ μακρᾶς ἀλωσίας Or. 226. μακρὰν ὁμιλίαν Hip. 1441. μακρὰ ἀπουσία Iph. A. 651. et διὰ μακρᾶς ἀπουσίας ib. 1172. cf. Rh. 467. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. διὰ μακρᾶς κελεύθου Ion. 549. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. μακραὶ ἄρουραι πεδίων ib. 369. μακρὰς οἰκουρίας ib. 1373. διὰ μακροῦ ἡ χάρις Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph. A. 1399. et Iph. T. 480. μακρὸν μῆκος χρόνου Or. 72. μακρῷ λῷστα βροτοῖσι Med. 126. μακρὸν φίλης ματέρος τερηθεὶς Al. 410. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μακρῷ ἀρίστας θυγατέρας ib. 1232. μακρὸν ἵππευμα And. fr. XXVIII. 2. μακρῶν ὀδυρμάτων Hec. 297. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι Or. 639. τῶν μακρῶν νουθετημάτων Ph. 595. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὦ μακρὰ πένθη

Al. 898. μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. τυράννης διὰ μακρῶν ηὐξημένης Inus fr. XVI. 1. ἐσμὲν μακρότεροι Cy. 631. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. 2) Μακραὶ πέτραι, nom. speluncæ. Ion. 13. 283. 937. et 1400. vid. etiam vers. 494. ibique not.

Μάλα. ᾧ μοι μάλ' αὖθις Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. μαλακῆ χρωτὸς Med. 1403. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. ὀργὰς μαλάσσω' (i. e. άσσω) ἀνδρὸς Al. 774. χρόνος μαλάξει σε ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, nom. loci. Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. μαλερὰ μέλαθρα Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. μαλθακισθέντα Med. 291.

Μαλθακός. ὦ μαλθακὸς χρὼς Med. 1075. μαλθακοῖς λόγοις Or. 691. et μαλθακὸς λόγος Med. 776. et 1052. εἰς τὸ μαλθακὸν Or. 713. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου Sup. 883. ἦν ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. τῷ βιαίῳ κᾀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 1. λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ Med. 316. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας Hip. 1226. μαλθακὰ ψευδῆ Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; Her. F. 298.

Μᾶλλον. μᾶλλον εὐτυχέτερος Hec. 377. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὄλωλας ib. 667. ὁ αἶνος ἄτος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει Iph. T. 1406.

Μαλλός. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 113.

Μάν, dor. pro μήν. ὃ μὰν Al. 89.

Μανθάνειν. σπεύδ̓ζομεν μισθὸς διδόντες μανθάνειν Hec. 818. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ Med. 1078. ἀκὴν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ; Iph. T. 810. σοφὸν παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. ζῆν ὅτε μανθάνουσιν εὖ Aut. fr. III. 3. κακῶ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν Bac. 1111. ἔμαθον, ἐδάην Hec. 78. ἔμαθον ἐνύπνιον ib. 703. ἔμαθον τὸς τρόπους ἁπλῶς ἔχειν Iph. A. 927. ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. οὐψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὃ σωφρονίζειν ἔμαθον Antiop. fr. XX. 1. κείνη τὰς λόγους μάθε Bac. 656. τοῦτο ἦν τις εὖ μάθοι Hec. 601. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἵν' ἧθη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. ὡς ἂν μάθωσιν πάσχειν κακῶς Rh. 473. ὡς σαφέστερον μάθῃς Cy. 143. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω El. 101. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν ib. 758. τὸ μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τί βούλει μαθεῖν ἐμοῦ; ib. 991. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλῃ Hip. 517. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. τὸ σὸν θέλω μαθεῖν Tr. 63. μάντευμα κρυπτὸν μαθεῖν Ion. 334. σιωπῇ μαθεῖν ἃ βούλομαι Her. F. 1126. τάληθὲς ὕψει προσκοπούμενος μαθεῖν Dan. 41. cf. v. 60. τὸ αἰσχρὸν κανόνι τῷ καλῷ μαθὼν Hec. 602. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν Or. 747. συμφορὰν μαθὼν Al. 757. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιτολὰς Iph. T. 1446. ὁ λόγῳ μαθὼν Her. 5. τὰ τοῦ θεοῦ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν Thes. fr. IV. 1. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν Med. 239. μαθοῦσα Θεονόης φίλης λόγους Hel. 536. σωφρονεῖν μαθήσεται Hip. 731. et Her. 273. ἐξ ἐμοῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. νόσος μανίας Or. 228. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. Λοξίᾳ δίκην δίδωσι μανίας An. 52. πῶς τροχηλάτου μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. μανίας πίτνλον μεθεὶς ib. 307. μανία καὶ τοῦτ' ἔτι Διονύσου πάρα Bac. 305. τὸ ματρὸς αἱμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 37. cf. v. 400. μανίαις ἀλαίνων ib. 531. et Iph. T. 284. βεβάκχευται μανίαις Or. 833. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴτρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 33. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἔλαυνε Her. F. 835. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις ib. 878.

Μανιάς. λύσσας μανιάδος Or. 326. μανιάσιν λυσσήμασι ib. 270.

Μανίειν, dor. pro μηνίειν. μανίω θεοῖσιν Hip. 1146.

Μανιώδης. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299.

Μαντεία. τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. μαντείας ἐᾷν Hel. 760.

Μαντεῖον. Φοίβου λιπὼν μαντεῖον An. 927. cf. Ion. 1122. μαντεῖων χθόνιον Iph. T. 1249. εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεᾶ Ion. 42. cf. v. 69. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1252. πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος Ion. 66. αἰπεινά μοι μαντεῖα ib. 739.

Μαντεῖος. ὦ Λοξία μαντεῖε Or. 1666. ὦ μαντεῖ' ἄναξ Tr. 454. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. μαντεῖον ἕδραν Ion. 130.

Μαντεύεσθαι. ἃ μαντεύομαι Ph. 847. τί δῆτα μαντευόμεθα; Hel. 759. φήμας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθε Ion. 100. ταῦτα καὶ μαντεύομαι ib. 346. ἦ τοι φυγοῦσα γῆς ὕπερ μαντεύεται; ib. 431. μάτην μαντεύεται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βέλεται, μαντεύσεται; ib. 365. εὖ μεμαντεῦσθαι El. 981.

Μάντευμα. τούτῳ θεᾶ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. τὸ τᾶ θεᾶ γ' ἃ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 720. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. Λοξίου μαντεύμασιν Sup. 7. cf. Dan. 17. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων τραπῷ Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ὅποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν ib. 1642. χάριν μαντευμάτων Ion. 301. τᾶ θεᾶ προλαμβάνειν μαντεύματα ib. 408. θεᾶ λαβεῖν μαντεύματα ib. 421. μαντεύματα κραίνει ib. 464. καθαροῖς μαντεύμασι ib. 471.

Μαντευτέον Ion. 373.

Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.

Μαντικός. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. hinc μαντική, subst. sine addito τέχνη. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299. μαντικῇ ᾗ λέγω ib. 368. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις Hel. 766. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ El. 400. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520.

Μαντιπόλος. τῆς μαντιπόλου βάκχης Hec. 123.

Μάντις. ὅτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. ὁ μάντις Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118. οἰωνὸν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κακᾶ Hip. 873. Κάλχας ὁ μάντις Iph. A. 89. 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531. ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν Iph. T. 711. cf. v. 1128. ὧδέν μάντεως ἔδει Rh. 952. μᾶντις ὁ δαίμων ὅδε Bac. 298. μάντις οἷσθ' ἄρ' ὁ καλὸς τάδε Her. 65. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. μάντις ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. μάντεων φήμας Hip. 1055. μάντεων ὅπα ib. 1321. σὺν μάντεσιν Πυθικοῖς An. 1104. μάντεις ἐπῆλθες; Sup. 155. κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνουσιν ib. 213. μάντεων πεισθεὶς λόγοις Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ καὶ τὸ θεῖον εἰδότες μάντεις Rh. 66. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς Ion. 1190. 2) μάντις, *fœm.* δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,—Med. 239. ἡ μάντις εἰμὶ Hip. 346. γνώμη ἀρίστη μάντις Hel. 763. ὅσα μάντις ib. 925.

Μαντόσυνον κέλευσμα An. 1032.

Μανύειν, dor. pro μηνύειν. μάνυσόν μοι Hec. 194.

Μάραγνα Rh. 817.

Μαραθὼν, *nom. loci.* Μαραθῶνα ἐλθόντες Her. 32.

Μαραίνειν. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. et μαραινομέναν νόσῳ ib. 236.

Μαργᾶν. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν Ph. 1163. ὅς νιν φόνῳ μαργῶντος ἔσχε Her. F. 1005. μαργῶντ' (i. e. μαργῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph. 1253. μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.

Μάργος. φεύγετε μάργον ἄνδρα Her. F. 1083. ἕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου Cy. 309.

Μαργότης An. 950.

Μαρμαίρειν. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar.

Al. 898. μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους Inus fr. XVI. 1. ἐσμὲν μακρότεροι Cy. 631. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. 2) Μακραὶ πέτραι, nom. speluncæ. Ion. 13. 283. 937. et 1400. vid. etiam vers. 494. ibique not.

Μάλα. ᾧ μοι μάλ' αὖθις Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. μαλακῶ χρωτὸς Med. 1403. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. ὀργὰς μαλάσσω' (i. e. ἀσσω) ἀνδρὸς Al. 774. χρόνος μαλάξει σε ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, nom. loci. Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. μαλερὰ μέλαθρα Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. μαλθακισθέντα Med. 291.

Μαλθακός. ὦ μαλθακὸς χρὼς Med. 1075. μαλθακοῖς λόγοις Or. 691. et μαλθακοὺς λόγους Med. 776. et 1052. εἰς τὸ μαλθακὸν Or. 713. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου Sup. 883. ἦν ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. τῷ βιαίῳ κᾀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 1. λέγεις ἀκῶσαι μαλθακὰ Med. 316. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας Hip. 1226. μαλθακὰ ψευδῆ Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; Her. F. 298.

Μᾶλλον. μᾶλλον εὐτυχέστερος Hec. 377. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὄλωλας ib. 667. ὁ αἶνος ἔτος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ᾖει Iph. T. 1406.

Μαλλός. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 113.

Μὰν, dor. pro μήν. ὠ μὰν Al. 89.

Μανθάνειν. σπουδάζομεν μισθὸς διδόντες μανθάνειν Hec. 818. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ Med. 1078. ἐκὼν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ; Iph. T. 810. σοφῶ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. ζῆν ὅτε μανθάνουσιν εὖ Aut. fr. III. 3. κακῶ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν Bac. 1111. ἐμαθον, ἐδάην Hec. 78. ἔμαθον ἐνύπνιον ib. 703. ἔμαθον τὼς τρύπως ἁπλῶς ἔχειν Iph. A. 927. ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων ετύπον Tr. 1325. οὐ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὠ σωφρονίζειν ἔμαθον Antiop. fr. XX. 1. κείνω τὼς λόγως μάθε Bac. 656. τῦτο ἦν τις εὖ μάθοι Hec. 601. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἵν' ἦθη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. ὡς ἂν μάθωσιν πάσχειν κακῶς Rh. 473. ὡς σαφέστερον μάθῃς Cy. 143. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω El. 101. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν ib. 758. τὸ μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τί βούλει μαθεῖν ἐμοῦ; ib. 991. ὅπασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλω Hip. 517. ὃν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. τὸ σὸν θέλω μαθεῖν Tr. 63. μάντευμα κρυπτὸν μαθεῖν Ion. 334. σιωπῇ μαθεῖν ὃ βούλομαι Her. F. 1126. τάληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Dan. 41. cf. v. 60. τὸ αἰσχρὸν κανόνι τῶ καλῶ μαθὼν Hec. 602. τῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν Or. 747. συμφορὰν μαθὼν Al. 757. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς Iph. T. 1446. ὁ λόγῳ μαθὼν Her. 5. τὰ τῦ θεῦ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. τῦτο παρὰ σοφῦ τινος μαθὼν Thes. fr. IV. 1. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν Med. 239. μαθοῦσα Θεσπιὼς φίλως λόγως Hel. 536. σωφρονεῖν μαθήσεται Hip. 731. et Her. 273. ἐξ ἐμοῦ τάμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. νόσος μανίας Or. 228. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. Λοξίᾳ δίκην δίδωσι μανίας An. 52. πῶς τροχηλάτου μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. μανίας πέπλων μεθεὶς ib. 307. μανία καὶ τῦτ' ἐστι Διονύσου πάρα Bac. 305. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 37. cf. v. 400. μανίαις ἁλαίνων ib. 531. et Iph. T. 284. βεβάκχευται μανίαις Or. 833. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴτρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 33. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἔλαυνε Her. F. 835. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις ib. 878.

Μανιάς. λύσσας μανιάδος Or. 326. μανιάσιν λυσσήμασι ib. 270.

Μανίειν, dor. pro μηνίειν. μανίω θεοῖσιν Hip. 1146.

Μανιώδης. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299.

Μαντεία. τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. μαντείας ἐᾷν Hel. 760.

Μαντεῖον. Φοίβου λιπὼν μαντεῖον An. 927. cf. Ion. 1122. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ Ion. 42. cf. v. 69. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887. μαντείων ἑπέβας ζαθέων Iph. T. 1252. πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος Ion. 66. αἰπεινά μοι μαντεῖα ib. 739.

Μαντεῖος. ὦ Λοξία μαντεῖε Or. 1666. ὦ μαντεῖ' ἄναξ Tr. 454. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. μαντεῖον ἕδραν Ion. 130.

Μαντεύεσθαι. ἃ μαντεύομαι Ph. 847. τί δῆτα μαντευόμεθα; Hel. 759. φήμας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθε Ion. 100. ταῦτα καὶ μαντεύομαι ib. 346. ἦ τοι φυγοῦσα γῆς ὕπερ μαντεύεται; ib. 431. μάτην μαντεύεται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βάλεται, μαντεύσεται; ib. 365. εὖ με μαντεῦσθαι El. 981.

Μάντευμα. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. τὸ τοῦ θεοῦ γ' ὃ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 720. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. Λοξίου μαντεύμασιν Sup. 7. cf. Dan. 17. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ὅπου' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν ib. 1642. χάριν μαντευμάτων Ion. 301. τῷ θεοῦ προλαμβάνειν μαντεύματα ib. 408. θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα ib. 421. μαντεύματα κραίνει ib. 464. καθαροῖς μαντεύμασι ib. 471.

Μαντευτέον Ion. 373.

Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.

Μαντικός. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. hinc μαντική, subst. sine addito τέχνη. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299. μαντικῇ ὃ λέγω ib. 368. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις Hel. 766. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ El. 400. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520.

Μαντικόλος. τῆς μαντικόλου βάκχης Hec. 123.

Μάντις. ὅτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. ὁ μάντις Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118. οἰωνὸν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κακῶ Hip. 873. Κάλχας ὁ μάντις Iph. A. 89. 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531. ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν Iph. T. 711. cf. v. 1128. ὧδὲν μάντεως ἔδει Rh. 952. μᾶντις ὁ δαίμων ὅδε Bac. 298. μάντις οἶσθ' ἄρ' ὁ καλὸς τάδε Her. 65. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. μάντις ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. μάντεων φήμας Hip. 1055. μάντεων ὅπα ib. 1321. σὺν μάντεσιν Πυθικοῖς An. 1104. μάντεις ἐπῆλθες; Sup. 155. κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνουσιν ib. 213. μάντεων πεισθεὶς λόγοις Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ καὶ τὸ θεῖον εἰδότες μάντεις Rh. 66. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς Ion. 1190. 2) μάντις, *fem.* δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,—Med. 239. ὃ μάντις εἰμὶ Hip. 346. γνώμη ἀρίστη μάντις Hel. 763. ὅσα μάντις ib. 925.

Μαντόσυνον κέλευσμα An. 1032.

Μανύειν, dor. pro μηνύειν. μάνυσόν μοι Hec. 194.

Μάραγνα Rh. 817.

Μαραθὼν, *nom. loci.* Μαραθῶνα ἑλθόντες Her. 32.

Μαραίνειν. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. et μαραινομέναν νόσῳ ib. 236.

Μαργᾶν. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν Ph. 1163. ὃς νιν φόνῳ μαργῶντος ἔσχε Her. F. 1005. μαργῶντ' (i. e. μαργῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph. 1253. μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.

Μάργος. φεύγετε μάργον ἄνδρα Her. F. 1083. ὅτεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου Cy. 309.

Μαργότης An. 950.

Μαρμαίρειν. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar.

fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἵπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.

Μάρμαρος. δν ὤλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.

Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.

Μάρναsθαι. μάρναvται δορὶ Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα ib. 1149. εὐλαβεστέρως ἐμαρνάμεσθα Iph. A. 1376.

Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaëth. fr. VIII. 2. μάρπτει τὺς κακοὺς Fr. inc. II. 4. τόσδ' ἔμαρψα Rh. 681. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων Hec. 1061. ἄνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.

Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρῶ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022. μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύειν δεῖ με; Or. 531. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν Hip. 404. εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεούς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὕπο Phœn. fr. IX. 2.

Μαρτυρεῖν. Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς σαυτῷ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἴθε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. ὁ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ κτανεῖν ἑαυτὸν ib. 977.

Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἄρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὅρκος παλαιὸς — μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858.

Μαρτύρημα Sup. 1203.

Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.

Μαστεύειν. τί δῆτα τἄλλα μὲν—μαστεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν, εἰ μηκέτ' εἴη Ph. 36. μαστεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μαστεύουσα; Hec. 754. μαστεύουσα πόρους—δολίους Hel. 1337.

Μαστὴρ Bac. 983.

Μάστιξ. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 37. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Μαστός. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν Or. 526. φαρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσα ib. 994. τέκεσι μαστὸν ἔφερεν ib. 1561. μαστὸν ποθοῦντα ib. 1597. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. μαστὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὡς ἐσείδες μαστὸν ib. 630. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω στοδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε Tr. 754. μαστῷ δραγμὸς Cy. 169. ὅπω ποτ' ἔγνων μαστὸν Ion. 319. μαστῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. μαστὸν διώκειν ib. 962. μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὦ μαστοί, οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μαστὸς ἔδειξε ib. 560. μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν ib. 1525. κεῖσο μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ μαστῶν Tr. 569. σπαργῶντάς μοι τὼς μαστὼς χάλασον Cy. 55. πρὸς μαστοῖς εἶσιν; ib. 206.

Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἆρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ἕνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XIII. 3. ὦ μάταιοι Sup. 549. ὦ ματαία Med. 151. 333. et 959. μάταιον εὐχὴν ἠύξω Iph. T. 628. ἄμφω ματαίω El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.

Ματαίως Fr. inc. CXLVIII. 4.

Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἔξει Her. 617. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τῶνον ματεύουσα Hec. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὸν τείχω ματεύσων Iph. A. 854.

Μάτην. μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σῇ φόνῳ Hec. 335. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. ταῦτα νῆς ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην ὀδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνουσι βοάν; Med. 201. ὡς μάτην κεχρώσμεθα κακῇ πρὸς ἀνδρὸς ib. 497. μάτην θυμουμένη ib. 883. μάτην λόγος ἐρρίπται ib. 1404. μάτην ὄχλον τέγει δῶμα προσπόλων Hip. 842. πόλλ' ἁμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἦξα ib. 742. μάτην ἐγκέρτομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην σῷ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τάσδε μάτην μύθοις ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε Rh. 950. μάτην ἐμόχθην Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβυθυτόμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἦβην ἂν κεκτώμεθα πολλὴν ib. 283. πόνος μυρίος τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην ib. 757. ὡς ἔβρεις μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης ib. 621. μάτην μαντεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλῄζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τὼς νόθους φεύγουσι παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. 1. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνους ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.

Μάτηρ, dor. pro μήτηρ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. δυστανοτάτας ματέρος ib. 173. ἆϊε ματέρος αὐδὰν ib. 174. ᾧ δυστάνῳ μᾶτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἄπο Or. 18. ματρὸς ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνῳ ματέρος ib. 193. Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169. ματρὸς ὀρείας φοιταλέᾳ Hip. 144. ἀτάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερὶς μάτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων ματέρα Tr. 222. ματρὸς μεγάλας ὄργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα ματέρι φορβάδι ib. 167. μάτηρ θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. etc.

Ματρόθεν Hel. 216.

Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονοῦντας Or. 48.

Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.

Ματροφόντης Or. 1140.

Ματρῷον αἷμα Or. 285.

Μάχαιρα. ὀξύτομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. ὠκὺν κοπίδας—θήξεις μαχαίρας; ib. 241.

Μάχεσθαι. τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου Hec. 404. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφεῖς καὶ νεανίας ξένους μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς Ἀργείοισιν—μάχοιντο Her. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχοιτο Er. fr. I. 31. θεοῖσι μὴ μάχου Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὑπερ Ph. 1009. πότερα μαχούμεθα; Hec. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὡς μαχουμένους τάχα Ph. 721.

Μάχη. μάχῃ ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. σχῆμα φοινίου μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες ἐς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ξυναθέντα διὰ μάχης ib. 762. ὀλίγον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ ἐμῷ μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίου μάχης Ph. 1387. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης ἀΐτορες An. 683. μάχης ἀγῶν

ib. 726. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. διὰ μάχης μολεῖν Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. ὁ μάχης ἐρᾷν Tr. 727. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε ib. 1018. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν Bac. 636. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην ib. 835. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. Ion. 987. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μὴ μετασχεῖν ἀλκίμου μάχης φίλοις ib. 683. λειφθεὶς μάχης ib. 732. ἐκαρτέρει μάχῃ ib. 837. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε Her. F. 579. μάχῃ κρατήσας—; μάχῃ ib. 612. sq. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται ib. 1168. τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης El. 881. ὃν ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς μάχην ὁρμωμένους ib. 34. δειλοὶ ἄνδρες οἳ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. σχετλίαισι μάχαις βρίθων Ph. 1551. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 377. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα ib. 1418. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βασάζομεν Rh. 274. μάχας Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τάσεις Aut. fr. III. 27. μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις Ph. 192.

Μεγαληγορία. μεγαληγορίαισιν ἐμὰς φρένας ὁ φοβήσεις Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχνος ψυχὴ Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. ὅταν τὸ Πενθέως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις Bac. 320.

Μεγάλως. εἰ μὴ μεγάλως Med. 123. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται ib. 183. μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furorem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. ἀγὼν μέγας Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. μέγας πόνος ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. μέγαν χόλον Hec. 1118. et Med. 590. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. ὁ μέγας ὄλβος Or. 340. et 805. et μέγαν ἐς ὄλβον Ion. 703. θυμὸς μέγας Or. 701. et ὁ θυμὸς ὁ μέγας Fr. inc. XXIII. 2. οἰωνὸς μέγας Or. 786. μέγας πλούτου λιμὴν ib. 1077. μέγας φίλος Med. 549. et Her. F. 1252. μέγαν ἔρωτα Med. 698. μέγαν κωκυτὸν ib. 1176. πύργον μέγαν Al. 312. μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. μέγας πνέων Rh. 323. ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε καὶ ἀνδρείᾳ μέγαν Tr. 669. ψόγος μέγας Bac. 778. μέγαν λόγον Her. 536. μέγαν οἶκτον Hel. 163. αἰθὴρ' εἰς μέγαν El. 59. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 111. μεγάλοις ὅρκοις ib. 161. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι Iph. A. 594. πόθοι μεγάλοι Tr. 590. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. γνώμην μεγάλην ib. 372. μεγάλα ἃ δύναμις Or. 1546. ὦ μεγάλα Θέμι Med. 160. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ ib. 440. et Tr. 1115. ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν Tr. 858. ματρὸς μεγάλας Bac. 78. cf. Hel. 1371. μεγάλα θεὸς El. 190. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. ἀγγελίας βάρος μέγα Hec. 108. μέγα κακὸν Or. 126. et 248. μέγα ἠὐγένειά σου ib. 782. τί μέγ' ἤγησαι τόδε; Ph. 553. νεῖκος μέγα An. 643. μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. μέγα τι, θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. φίλτρον μέγα ib. 917. μέγα φῶς ib. 1063. et μέγα φάος ib. 1502. μέγα, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. μέγα θράσος ib. 693. χάρμα μέγα Her. 637. ὡς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς Her. F. 1244. μέγα σθένος El. 958. κλέος μέγα ib. 1084. τὸ μέγ' εἰς ὕδὲν μεθίστησι Bel. fr. XX. 5. δύνασθαί τι μέγα Epist. V. et Hel. 1374. μέγα adverbial. usurpatum: τῷ μέγ' ὀλβίῳ Hec. 493. cf. Or. 1338. μέγα φρονῶσ' ἀν' Ἑλλάδα Or. 806. Hæc dictio, μέγα φρονεῖν, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur εἰς ἡμᾶς) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. μέγα τένειν Med. 291. et μέγα τενάζων Iph. T. 957. μέγα μοι—λύπας παραιρεῖ Hip. 1102. μέγ' ἀρίστα Al. 745. cf. v. 901. μέγ' ἀλγεῖ An. 815. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125. μέγα ἀνέκλαγον ib. 1062. μέγα σθένει Rh. 69. et Bel. fr. VII. τὼς μέγ' αἰχοῦντας δορὶ Rh. 452. cf. Her. 354. et fr. inc. CCXVI. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253. πνέων μέγα Bac. 640. et ita ὦ μεγάλα ἀμπνέυσα Tr. 1277. vid. etiam An. 188. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. cf. Ar. fr. XXII. 2. et Dic. fr. II.: σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μεγάλα φέρω κακὰ Ph. 1347. cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1645. μεγάλα πάθεα Ph. 1350. et Iph. A. 1334. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. μεγάλα ἐπινοεῖς ἐλεῖν Rh. 195. μεγάλα διώκων Bac. 396. μεγάλα τένοι Cy. 197. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη El. 1099. cf. Cress. fr. IV. 5. μεγάλα βουλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακὰ Alcmæon. fr. III. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. μεγάλα χαριτήρια Epist. III. 2) *Comp.* μείζων. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. οὐκ ἐξ ἐμαυτῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω Rh. 168. μείζονας σαυτῦ ξένους El. 405. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. μή μοι μείζων ἔλθοις Al. 979. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ Her. 1039. μείζονος τόλμης Bel. fr. IX. 4. ἀρετὴν ἐχούσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὑφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζως Med. 1083. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1102. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. παντὸς θανάτου μεῖζον ib. 275. τῷ θεῷ μεῖζον σθένειν Sup. 216. cf. v. 519. φρόνημα μεῖζον ib. 863. μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. μεῖζον φρονεῖν Ph. 710. cf. An. 701. et Her. 979. τὸν θεὸν μεῖζον τίνουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας Her. 1013. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον eorund. CCXVII. 2. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 233. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας Med. 534. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. εἰς μείζον' ἥκω Bac. 1235. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ Her. 933. μείζω λέχη El. 936. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. ἐρῶντες μειζόνων eorund. LXXI. 3. 3) *Superl.* μέγιστος. μέγιστος ἀνὴρ Ph. 1747. τῷ μεγίστῳ Ζηνὸς Al. 1139. θεὸς μέγιστος Iph. A. 974. ἀγὼν μέγιστος ib. 1004. πάντων μέγιστος πολέμιος Syl. fr. I. 2. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 8. μεγίστη σωτηρία Med. 14. πίστιν μεγίστην ib. 22. μεγίστην μωρίαν ib. 1227. Θεῶν ἃ δύναμις μεγίστη Al. 219. Ἕλλας ἡ μεγίστη Iph. A. 1378. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ναῦς ἡ μεγίστη Fr. inc. B. 16. τιμὰς μεγίστας Hip. 1424. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. μέγιστον κράτος Hec. 556. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος ib. 811. cf. Bac. 608. μεγίστη θαύματος ἄξιον Hip. 906. μέγιστον ἄλγος Sup. 785. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. μέγιστον κειμήλιον Rh. 654. Τροίας μέγιστον ὠφέλημα Tr. 698. κακῶν μέγιστον φάρμακον Her. 596. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι Med. 1323. μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι Bac. 1231. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας Her. 597. ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς ib. 792. ἐν κακοῖς εἰ μέγιστοις Or. 753. μεγίστων αἴτιος κακῶν Med. 1080. πένθη μέγιστα Hip. 1427. μέγιστα πήματα Rh. 808. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠφέλατο; Ar. fr. XII. 3. τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν Lic. fr. I. 1. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπεῖν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 3. εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι Epist. III.

Μέγεθος. πόλεως μεγέθει ἐπῃρμένη An. 196. ὡς ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξεπεῖν Bac. 273. μέγεθος τῶν πόνων Hel. 599.

Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.

Μεδεῖν. τῷ πάντων μεδέοντι Fr. inc. CLV. 1. μεδέουσα θαλάσσης Or. 1690. τόξων μεδέουσαν Hip. 167.

Μεθαμέριος, dor. pro μεθημ. μεθαμερίων ἐφόδων Ion. 1050.

Μεθαρμόζειν. μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον τῶ πρόσθεν Al. 1160.

Μέθη. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326. μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. v. not.

Μεθήκειν. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα Tr. 1270.

Μεθιέναι. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς Or. 1671. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. ἐς οἶδμ' ἀλὸς μεθῆκέ με Hec. 27. μεθῆκαν, sc. τὴν παρθένον ib. 556. ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθῆκε Ph. 90. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. ἣν παρθένον μεθῆκ' Ἀπόλλων Tr. 42. μεθῆκα πόξα Ion. 256. κρύσας πλευρὰν—ὀχημάτων, μεθῆκεν Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν Or. 1133. τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν An. 1017. μεθεῖσαν θεὸ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν Ion. 233. τῶτον μεθεῖσαν ἐκ μέσω λόγον El. 797. τύνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον Hec. 888. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα ib. 1128. μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένω δέμας Or. 1197. μέθες με Ph. 1219. cf. Or. 264. δεξιᾶς ἐμῆς μέθες Hip. 333. μέθετε τάλανα ib. 1372. μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη Al. 267. τεμένη—μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεᾶ Sup. 1211. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. μέθετε τῶν ξένων χέρας Iph. T. 468. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θνέλλαισι μέθες Bac. 350. εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες ib. 1263. εἴσω προξένων μέθες πόδα Ion. 1039. μέθετον τὸ λίαν, μέθετον Ph. 587. εἶπως—ὀργὰν καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. ὡς ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις Al. 1114. ὃ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος ib. 283. ὅ σε μὴ μεθῶ ποτε Med. 728. τούτοις ἄγουσιν ὦ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ Al. 852. ἐάν σοι τάσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. μὴ μεθῆτε Her. F. 521. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. μεθεῖναι παρθένον Hec. 554. μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον Med. 590. πνεῦμα μεθεῖναι Tr. 780. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον Hel. 1412. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς Ph. 1235. ῥᾳδίως ἅτω μεθεὶς Sup. 1185. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. φάσγανον ματέρος ἔσω δέρας μεθεὶς El. 1223. ἐλευθέραν με μεθέντες Hec. 551. βίου χάριν μεθεῖσα Med. 227. ἐχθρὰς μεθεῖσα τὰς ἐμὰς ἀζημίους ib. 1050. φόβῳ μεθεῖσα Hel. 562. ὅ τοι μεθήσω Or. 262. μεθήσω σῶμα Hip. 356. μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστως λόγως; Hip. 499. ὡς ἐλευθέραν θύρσω μεθήσεις χεῖρα; Bac. 254. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 210. μὴ ὡς μεθήσομεν δούλης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικῆ Her. 161. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. μεθήσειν ἑκουσίῳ τρόπῳ Med. 751. μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. F. 627. ὡς ἂν μεθείμην, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 310. μεθεμένα (dor. pro ένη) κτύπω Or. 172. τῆσδ' ἐκοῦσα παιδὸς ὦ μεθήσομαι Hec. 400. ἐκεῖνο ὡς ἐκὼν μεθήσομαι Ph. 522. τοῦδ' ὦ μεθήσομαι νεκρῷ ib. 1655. σῶν γε γονάτων ὦ μεθήσομαί ποτε Hip. 326. ἢ μεθήσεσθε; Tr. 464. τῶνδε ὦ μεθήσομαι Her. 267.

Μεθιστάναι. τὰς τρόπως μεθιστάναι Iph. A. 346. τὸ μέγ' εἰς ὀδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Bel. fr. XX. 6. τὴν δόξαν ἕλκει, καὶ μεθίστησιν πάλιν Œnei fr. V. 3. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Phry. fr. XI. 4. οὐδὲ τὸ πιὸν κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. μεθέστηκεν χόλος Med. 898. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911. μεθέστηκεν φυγῇ ib. 1295. μεθέστηκας φρενῶν Bac. 942. πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον Her. 488. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. μετέστησεν τύχας ib. 935. μετάστησόν με

θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μετάστησον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς μεταστήσω φόνῳ, sc. τὸ ἄγαλμα Iph. T. 1177. θέλω σε μετασῆσαι πόνων ib. 991. ὄνομα μετασήσαντες Bac. 296. ἐπεὶ μετέσην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς Med. 551. μετέσημεν φόβῳ Rh. 295. μετασήτω κακῶν Hel. 862. μετασῆναι βίῳ Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μετατὰς Ion. 584. τάχα μετασήσω' ὕπνῳ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς ἄλλην χθόνα μετασήσω πόδα Bac. 49. ᾗ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. τυράννοις ἐκποδῶν μεθίτασο Ph. 40. λύπης μεθίτασο Al. 1125. φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὖραν El. 1202. μεταστᾶσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.

Μεθορμίζειν. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον Bac. 929. τῷ νῦν σκυθρωπῷ καὶ ξυνετῶτος φρενῶν μεθορμιεῖ σε Al. 801. ᾗ μητέρα—μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς Med. 258. μεθορμίσασθαι μόχθων ib. 443.

Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. ἄκρατον μέθυ Cy. 149. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Μεθύειν. μεθύωμεν Cy. 533. μεθύων ib. 486. et 667. μεθυσθεὶς ib. 166. et 536.

Μειζόνως. Ἐκάβη με—οὐκ ἀπώλεσ,' ἀλλὰ μειζόνως Hec. 1121. οἱ μειζόνως πεθόντες Rh. 849.

Μείλιγμα. ὅταν—μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2.

Μείλινος. μείλινον ἀδονὰν Iph. A. 234.

Μειλίσσειν. μειλίσσων αὖραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσσων τυγίους ματρὸς ὀργὰς Hel. 1355.

Μελαγχαίτας Al. 440.

Μελάγχιμος. πέπλως μελαγχίμους Ph. 375. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον Rh. 962.

Μελαγχρώς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες Or. 321.

Μέλαθρον. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269. ἐπ' ἀμφιτύλοι ἔσω μελάθρου Med. 135. πρὸς πατρῷον μέλαθρον An. 924. cf. Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξουσα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 368. ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δώλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ Hec. 648. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον ἐγείρετε—πρὸ μελάθρων ib. 1354. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων ib. 1547. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ὑπώροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F. 107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν Ph. 370. τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1346. λείπω μελάθρων τήνδε τέγην Al. 23. cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29. πρόσθε μελάθρων ib. 78. τάμὰ οὐκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένος ib. 570. τυγεραὶ πρόσοδοι—χήρων μελάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. Ἀχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib. 883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων ib. 1096. τᾶς φυγούσας μέλαθρα Iph. A. 270. χώρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ' εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα θεᾶς Iph. T. 69. εἰς Πηλέως μέλαθρα ib. 376. φιλόπλουτον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν ib. 413. καθαρὰ, ᾗ νοσοῦντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ μελάθρων—ἄϊον οἴκτου Tr. 155. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ μέλαθρα ib. 1300. θεῶν μέλαθρα ib. 1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ Βακχίου ναίειν μέλαθρα Cy. 429. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489. ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια μέλαθρα ib. 230. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Μελαμβαθής. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017.

Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.

Μελάμπεπλος Or. 457. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 846. μελαμπέπλους τολμὰς ib. 822. μελαμπέπλῳ τολῇ ib. 429. μελάμπεπλος Νὺξ Ion. 1150.

Μελαμφαής. μελαμφαὲς δι' ἔρεβος Hel. 525.
Μελαναυγής. νασμῷ μελανανγεῖ Hec. 154.
Μελάνδετος. μελάνδετον ξίφος Or. 819. et Ph. 1098. φασγάνῳ μελανδέτῳ Eu. fr. II. 2.
Μελάνιππος, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. XVIII. 2.
Μελανόπτερος. φάσμα μελανόπτερον Hec. 705.
Μελανοπτέρυξ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71.
Μελανοχρώς. τὸν ἐς ἀΐδα μελανοχρῶτα πορθμὸν Hec. 1105.
Μέλας. μέλανα στολμὸν Al. 215. πόντος μέλας Iph. T. 107. μέλας θάνατος Tr. 1314. μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. μέλανες στολμοὶ Al. 926. μέλανας πέπλους Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. μέλαιναν κῆρα Ph. 957. ᾇδω μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. μέλαιναν αἴγλαν Tr. 549. νεὼς μελαίνης Cy. 465. μελαίνης νυκτὸς ib. 597. et ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. μέλαν αἷμα Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. φάσγανον μέλαν Or. 1148. μέλαν ξίφος ib. 1472. et Hel. 1672. εἰς μέλαν πέδον Bac. 735. et 1063. μέλαν νέφος Her. F. 1216.
Μελέαγρος, *nom. propr. viri.* Sup. 904. et Meleag. fr. II.
Μελέδημα. τὰ θεῶν μελεδήματα Hip. 1103.
Μέλει. ὐδὲν μέλει μοι Hec. 1274. ταῦτα κἀμοὶ μέλει Or. 1097. ὡς μέλει μοι καὶ τόδε Ph. 1091. θεοῖς μέλει ib. 1205. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 578. κακῶς ἀκύειν ὑ μέλει θανόντι μοι Al. 729. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. σοὶ μέλειν γυναῖκα χρὴ ib. 1037. ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω An. 851. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. ᾧ Δελφῶν μέλει ib. 1202. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. σφάγια ἄλλοισιν μέλει Iph. T. 40. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῶδε ξὺν ἡμῖν ib. 989. σοὶ μέλειν χρὴ τἄλλα ib. 1051. et Bac. 450. σοὶ χρὴ πώλων μέλειν Rh. 623. μέλει ὁ σός μοι πόλεμος ib. 647. μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε ib. 665. ὅτος μητρὶ κηδεύειν μέλει ib. 983. μέλει, μέλει μοι Tr. 1077. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει ib. 930. ᾧ θεῶν ὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει Cy. 601. μέλει μοι μάλις' ἀδελφῶν τῶνδε Her. 481. Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων ib. 717. τῆς τύχης μέλει Hel. 1440. ἀρχαὶ νεὼς μέλησί μοι ib. 1596. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. χοροὶ καὶ θαλίαι μέλησι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 763. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλησι καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν ib. 772. ὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς ib. 1220. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; ib. 1242. δακρύων μοι μέλει El. 182. μέλει αὐτοῖς ὐδὲν Bel. fr. XXIV. 4. γυναιξὶ τέχναι μέλησι Dan. fr. VIII. 2. εἰ κερκίδων ἀνδράσιν μέλοι πόνος Meleag. fr. XI. 1. ᾗ νόμων ὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ᾧ μέλει τὰ τῆ θνητῆ βίῳ Fr. inc. B. 12. 4. ἐρανίδαισι μέλων Tr. 842. μελύσῃ καρδίᾳ Rh. 770. πυρὶ μέλησαν Ἰδαίῳ Hel. 198. μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀρισ.—οἷσθά ποτε μέλον Epist. V. cf. Iph. A. 1563. ἄλλοις μελήσει ταῦτα Ph. 935. αὐτῷ μελήσει Med. 1055. κείνῳ μελήσει ταῦτα Iph. A. 715. ἔτι σοι τῆ Βρομίᾳ μελήσει Bac. 536. παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις Her. 713. τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει Ion. 36. cf. Her. F. 727. τοῖσδε μελήσει γάμος El. 1342. 2) *med.* γάμους ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι Ph. 766. Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα Hip. 60. σίτων μέλεσθε ib. 109. ἕτεροι σῆ πλέον ὐ μέλονται Her. 355. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. σὲ τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 644. λόγων πύλεως μελομένῳ τυχεῖν Her. 97. ἰαχὰν μελομέναν νεκροῖς Ph. 1312.
Μέλειος. μέλεια ἔτλας Hel. 366. vid. not.
Μέλεος, propr. *niger*, sed plerumque pro *infelice* seu *misero* usurpatur. ὦ μέλεος Or. 90. 160. 447. et 837. θοάζων σε τὸν μέλεον ib. 335. ὦ μέ-

λεος ἐμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμε ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οἰδίπεων ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. ἀΐδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. Ἰλίε μελέας πύργες Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἳ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ἀ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχὰ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ὑ πάρα μοι μελέᾳ τενάχειν; Tr. 106. ἀκάτᾳ μελέας ib. 1100. τράγε χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. μέλεος ἁμέρα Hel. 342. ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις ἐζεύξω Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἷμα δὺς πατροφόνε ματέρος Or. 192. μέλεα πάθεα Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθη Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὄρεα μέλεα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατὴρ Iph. T. 854.

Μελετᾶν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾶν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτῃ κατατρυχομένης Med. 1099. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος ἀοιδῇ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχρῶν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νειτόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μέλισσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἵα τις πεπότηται ib. 563. τῆς ὀρείας γάνυς ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξυθόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξυθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφε Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παῖδα σὴν κρυπτειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, cunctatur, Or. 420. ὅπως σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ —σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾶν Ph. 305. τί μέλλετ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἴσχιστα ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 274. πράξασ', ἃ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακά; ib. 1242. —ἐξαρίζεται κακὸν, οὐδὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρῄζεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλουσιν, ἢ πάρεισιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρους; Hel. 1609. τί γ' ὦ μέλλεις; Ion. 999. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σὺ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. μέλλων ἰατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλουσιν γάμοις Iph. A. 988. μάλις' Ἄρης τυγεῖ μέλλοντας Her. 723. τὴν αὔριον μέλλουσαν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. τὰς μελλούσας γυναῖκας ib. 1380. τὸ μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο Hel. 14. σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. ὁ πρόμαντις ὃν ἔμελλεν Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μίνων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.
Μελοποιὸς ἀηδονὶς Rh. 550.
Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385. ἧϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρου παράτροπον μέλος An. 528. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάϊον μέλος ib. 895. μέλος ἀΐδα El. 143. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγήτωρ μελέων Med. 426. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρᾷ μελέων ib. 581. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτῃ μέλη Sup. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεταί μου μέλη Hec. 438. τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἳ καταλείπουσι μέλη Sup. 45. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραιὰ κινοῦσαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων Tr. 118. γεραιὰ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βυπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. λύεται μέλη λύπῃ Her. 602. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1208. γόνιμα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.
Μέλπειν. ἰαχὰν, οἵαν μέλπει Med. 149. ὅπου—χοροὶ μέλπουσιν ἐγκυκλίοις —πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἃ μέλπουσ' ὁ σαφῆ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, sc. τὸν παιᾶνα ib. 660. Ὦ τᾶς ἐπταφθόγγου μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ὁ τὰν Ἄργει μέλπουσ' (i. e. ουσα) Ἥραν Iph. T. 221. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. πολλά σε μουσοπόλοι μέλψουσι Al. 448. λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπῃ (2 sing. præs. med.) μοῦσαν Ph. 794. ἀχόρους τοναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἄρτεμιν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.
Μελῳδία. μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας Rh. 923.
Μελῳδός. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. τᾶς μελῳδοῦ Μούσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελῳδοὶ Iph. A. 1045.
Μεμηχανημένως Ion. 809.
Μεμπτός. ὁ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτόν ἐστί σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. ὅ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.
Μέμφεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας ib. 962. Λοξίᾳ μέμφομαι Or. 285. οὐδὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σῷ Iph. A. 899. τὰ τῆς θεοῦ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ὁ μεμφόμεσθά γε ib. 480. μέμφῃ τὸν ἐραστήν; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὕρημα —μέμφῃ Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ph. 779. ἐμεμψάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III. 13. στρατὸς ἂν ὁ μέμψαιτό με Iph. A. 1020. ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι El. 903. μή μοι τι μέμψησθε Med. 215. ἔχεις τάμὰ μέμψασθαι κακὰ Hip. 695. μεμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh. 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ὁ τῶν ἐμέμφθην Hel. 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενές μου—κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. μεμφθεῖσα Hel. 31.
Μέμψις. διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν Al. 1060. ὡς ἄν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἔξεις

μέμψιν Her. 974. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. μέμψιν εὐλαβουμένη Dan. 37.

Μενεαίνειν. ἀσπερχὲς μενεαίνουσα Dan. 51.

Μένειν. μένειν ἀνάγκη Hec. 901. τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. μένε ἐπὶ τρωτῷ λέχους ib. 313. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει ib. 1275. ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἵμονος μένει Ph. 1632. μέν' εὐτυχοῦσα ib. 1679. εἰ μένειν δεῖ Med. 355. μένε καὶ γῆρας ib. 1396. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἴτ' αὐτῷ μένεις An. 962. μένε κατ' οἶκον Iph. A. 656. ὡς ἐξ ἴσου μένομεν Εὐρίπου πύλας ib. 804. cf. v. 813. et 815. μενέτω κατ' οἴκους ib. 996. παγαὶ πατρῷαι μένουσί σε ib. 1518. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος ib. 1614. ἔτι τὸν νόμον μένειν κλύω Iph. T. 959. ᾧ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βωλὰς Rh. 68. ψυχρὰν ἄησιν—μένουσι καρτεροῦντες ib. 418. χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν ib. 988. μένουσι πρύμνηθεν ὅρον Tr. 19. ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις ib. 350. οὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν ib. 431. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 390. σ' σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. μυρίοι με μένουσιν ἀσπιστῆρες ib. 278. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει ib. 280. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων ib. 478. δειλίᾳ μένειν ib. 701. μένειν δόρυ ib. 744. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ Hel. 1014. ἐν ταυτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antiop. fr. VII. 4. σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει; Ion. 801. δύσκλειαν, ἣ μένει με Her. F. 1152. οὐδὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὲς μένει El. 389. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν καθανεῖν μένει Tem. fr. XV. 1. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει eorund. LXI. 2. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων An. 76. τὰς σὰς ᾧ μένων ἐπιστολὰς ib. 965. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818. σαίρειν τέγας μένων τέταγμαι τάσδε Cy. 30. μένοντες Al. 425. οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἡδίκουν Sup. 152. δόμων πάρος μένουσα Or. 1217. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μένουσα Ph. 1632. ὡς μένουσ' ἀκουσίως Tr. 1011. ἢ τὸ χρεὼν πόσει μένουσα Melan. fr. VIII. 3. vid. not. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν Iph. A. 580. ὃς ὅτε πίοιν, ὅτε μάντεων ὅπα ἔμεινας Hip. 1322. ὐδεὶς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν Antiop. fr. XXXIX. 5. μεῖνον Ph. 904. et Iph. A. 855. μεῖνον παρ' ἡμῖν Al. 1154. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν ὅρκοι An. 1001. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν Med. 340. cf. v. 374. παῖδας μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι ib. 780. ἡμέρας μεῖναι φάος Rh. 66. οὐδὲ τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες An. 570. μείνασ' ἔτι σμικρὸν χρόνον Med. 389. μείνασ' ἄκουσον El. 226. ὁ ἐπιών νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ Or. 1659. ἀπορίαν ᾧ μενῶ Ph. 747. ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 323. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. θανὼν αὐτοῦ μενεῖς Al. 491. cf. Ion. 1038. μενῶ πρὸς ἀγναῖς ἑσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. ᾧ μενοῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ᾧ μενῶ Rh. 687. μάραγνα—μενεῖ σε ib. 818. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε Bac. 1260. ξίφος μενεῖ σε μᾶλλον, ἢ τὸμὸν λέχος Hel. 809. ὡς ᾧ μενοῦντά με Rh. 145. cf. Her. 693. ἵνα δόρατα μέμονε δάϊα Iph. A. 1495. δίδυμα μέμονε φρήν Iph. T. 656.

Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλας Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041.

Μενοικεύς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc.

Μενοινᾶν. σφάξαι νιν μενοινᾷς Cy. 447.

Μένος. μένος ξύτασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429.

Μέριμνα. *δισσῇ μερίμνᾳ* Hec. 897. *δικλῆς μερίμνης διπτύχως ἰὼν ὁδὸς* Or. 632. *Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον* Ph. 1070. *μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον* Hip. 1157. *μυσοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα* Rh. 550. *εἰσὶν, οἳ σὺ μέριμναν ἔξυσι* Her. 344. *τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες;* Ion. 244. *ἀφίκου εἰς μέριμναν* ib. 404. *ἀποπαῦσαι μερίμνας* Bac. 380. *εἰ ἔξομεν κἀκεῖ μερίμνας* Her. 594.

Μεριμνηταὶ λόγων Med. 1226.

Μερίς. *τρεῖς πολιτῶν μερίδες* Sup. 238.

Μέρμερος. *κακῷ μερμέρᾳ παλαίομεν* Rh. 509.

Μέρος. *μάλιστα τὐκείνου εὐτυχεῖς μέρος* Hec. 989. *ἀκούσας σῶν τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει* ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. *τὸ ἐμὸν οἴχεται βίου τὸ πλέον μέρος ἐν σοναχῇσι κ. τ. λ.* Or. 203. *ἀντιλάζου πύνων ἐν τῷ μέρει* ib. 452. *ἀνὰ μέρος* Ph. 481. et 489. *ἔχει δόμων ἐμῶν μέρος* ib. 486. *τῶν μέρους ἔχων τὸ πλεῖστον* ib. 606. *τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς* ib. 1649. *τοῦτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος* Al. 477. *παγκληρίας μέρος κατασχεῖν* Sup. 15. *νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος* ib. 241. *δεῖ δοῦναι μέρος* ib. 570. *μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος* ib. 1079. *σοὶ νέμω τοὐμὸν μέρος* Iph. A. 499. *μέτεσιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος* Iph. T. 1299. *τὸ σὸν μέρος, quod ad te attinet, quantum in te est*, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est *τοὐμὸν μέρος*. *Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς* Bac. 1300. *εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος* Her. 621. *ἡμῖν πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;* Ion. 1304. *φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος* El. 888. *νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος* Antiop. fr. XXXIV. 3. *ὃ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος* Er. fr. I. 48. *τῷ πλησίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδοὺς μέρος* ejusd. fr. II. 7. *ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος* Fr. inc. CIII. b. *ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος* eorund. CLII. 4. *μέρη χθονὸς ἀπαιτεῖ* Ph. 80. cf. v. 604. *μέρη σαθμῶν* ib. 544.

Μέροψ. *Μέροπος Τιτανίδα κόραν* Hel. 388. *δοθῆναι Μέροπι* Phaëth. fr. I. 1. *πολέσιν μερόπων* Iph. T. 1262.

Μεσάγκυλον. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.

Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.

Μέσαυλος. *Θύρας μεσαύλους* Al. 552.

Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.

Μεσόμφαλος. *μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς* Or. 331. *μεσόμφαλος ἑστία* Ion. 462. *μεσομφάλους ἕδρας* Or. 590. *παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβου* Ph. 244.

Μεσονύκτιος Hec. 914.

Μεσόπορος. *μεσοπόρου δι' αἰθέρος* Ion. 1152.

Μέσος. *εἰς μέσον φόνον* Or. 1313. *μέσον ἄκοντ' ἔθρανσεν* Ph. 1411. *διὰ μέσου αὐχένος* ib. 1466. *τὸν ὀφθαλμὸν μέσον μέσον* Cy. 173. *ὀμφαλὸν μέσον* Ion. 6. et 223. *εἶπον ἐν μέσοις τάδε* Hec. 531. *ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις* ib. 963. *ἐν μέσοισι συμμάχοις* Rh. 486. *θιάσοις ἐν μέσοισιν* Bac. 221. *μέσοι τὴν ἡλικίαν* Epist. V. *νηὸς ἐκ μέσης* Iph. T. 1385. *ἰτέαν εἰς μέσην* Cy. 7. *μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον* (pro *μέσην*) *μόλῃ* Ion. 1558. *ἄρκυν εἰς μέσην* El. 965. *ἐκ μέσης ἀντηρίδος* Fr. inc. CCXII. 2. *παρθένοισιν ἐν μέσαις* Iph. T. 45. *μόσχος εἰς μέσας* ib. 297. *πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος* Ion. 1135. *λαγόνος εἰς μέσον* Hec. 559. *κλίνης ἐν μέσῳ* ib. 1150. *τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας* Or. 16. *ἐν μέσῳ σάκει* Ph. 1114. et 1121. *οἱ 'ν μέσῳ λόγοι* Med. 819. *πολὺ τὸ μέσον* Al. 917. *χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν* Sup. 439. *εἰς μέσον ἥκει* Iph. T. 421. *μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον* ib. 1258. *φέρω—κοινὸς—εἰς μέσον λόγους* Tr. 54. *πολλοὺς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων* Hel. 636. cf. v. 950. *δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων* ib. 1558. *τί ἐστι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;* Ion. 1284. *τοῦτον μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον* El. 797. *ἐκ τειχέων μέσων* Ph. 1144. *μέσα Αἰετοῦ ὠρανοῦ ποτᾶται* Rh. 531. *μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς* Her. 803. *βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους* Fr. inc. XXIX. 1.

Μεσῶν. *ἐν ἀρχῇ πῆμα, κἀδέπω μεσοῖ* Med. 60.

Μεσσήρης. *Σείριος ἔτι μεσσήρης* Iph. A. 8. *γαίας μεσσήρεις ἕδρας* Ion. 910.

Μέσσος, poet. pro *μέσος*. *ἀρανῦ ὑπὸ μέσσαν ἔδραν* Her. F. 403.

Μετός. *τὸ Ἄργος αὐτῦ μετὸν* Iph. T. 804.

Μέσως. *φόβον παρέσχεν ὁ μέσως ὅδε κτύπος* Hec. 1113. *πόλεως ὁ μέσως εὐδαίμονος* An. 874. *μέσως εὖνις ἐμοὶ* Her. F. 58. *περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν* Fr. inc. CLXVIII. 2.

Μετὰ, 1) cum genit. *νεκρῶν μέτα* Hec. 209. *μεθ' ὅπλων* Or. 572. *ἐμῦ μέτα* ib. 1071. *νεβρίδων μέτα* Ph. 798. *πολλῶν μέτα* ib. 901. *μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆνα* ib. 1013. *δυνόντων μέτα* ib. 1124. *δυοῖν παίδοιν μέτα* ib. 1358. *μετ' ἀνδρὸς* Med. 33. *μητρὸς μέτα* ib. 897. *μετ' ὄλβυ* Hip. 1113. *δαίμονος τεμῦ μέτα* Sup. 592. *ἡσυχοι μεθ' ἡσύχων* ib. 952. *ὅπλων μέτα* Iph. A. 65. *τῦ ὄχλυ μέτα* ib. 526. *μέτα σωφροσύνας* ib. 544. *Δαναϊδῶν μέτα* ib. 729. *γνώμης μέτα* ib. 923. *μετὰ φιλοχόρυ κιθάρας* ib. 1037. *χρημάτων μέτα* Iph. T. 756. *ἀλλήλων μέτα* ib. 841. *συγγόνυ μέτα* ib. 1420. *χειρὸς ἀσιδήρυ μέτα* Bac. 735. *ὑμεναίων μέτα* ib. 1272. *μετὰ Νυμφᾶν* Cy. 68. *ἀσκῦ μέτα* ib. 151. *ἀμαθίας μέτα* Antig. fr. XII. 1. *μετ' ὀργῆς* Fr. inc. XXIII. 1. *κινδύνυ μέτα* eorund. fr. LI. 6. 2) cum dat. *Ἰδαίαισι γυναιξὶ παρθένοισί τε μέτα* Hec. 355. vid. not. 3) cum accus. *μεθ' ἡμέραν* Or. 58. et Bac. 485. *ἃ 'γὼ μέθ' ἥκω δεῦρο* Ph. 444. *ἦν σὺ νῦν ἥκεις μέτα* Al. 47. *ἵππειον μέτα ὄχημα* ib. 67. *ἅρμα Διομήδυς μέτα* ib. 486. *νεκρὺς μέτα* Sup. 670. *ζωστῆρα τὸν πολυκτόνον μέτα* Her. 218.

Μεταβαίνειν. *ἄνω μεταβὰς βίοτον* Hip. 1292.

Μεταβάλλειν. *δρομήματα πλειάδος εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει* Or. 1006. *χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι* Med. 121. *μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας* Hip. 204. *μεταβάλλει δυσδαιμονία* Iph. T. 1120. *φαεννὰς ἄστρων μεταβάλλει ὁδὸς Ζεὺς* El. 728. *καιναὶ καινῶν μεταβάλλυσαι χθονὶ συντυχίαι* Tr. 1118. *ἔρις τὸ πτερωτὸν ἠελίυ μετέβαλεν ἅρμα* Or. 1002. *μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν* Bac. 54. *ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων* Her. F. 884. *μεταβαλὼν ἄλλυς τρόπυς* Iph. A. 343. *μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς* ib. 363. *ὄνομα μεταβαλὼν* Cy. 687. *ὦ μεταβαλοῦσα μυρίυς βροτῶν* Ion. 1512. *μεταβαλοῦσ' ἀϊδρίας* ib. 1614. *μεταβαλοῦσα ἡ τύχη* Her. F. 480. *θεῦ πνεῦμα μεταβαλὸν* ib. 216. *μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ* Tr. 101. *ῥᾴδια ἤθεα τὸν αὔριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ* Hip. 1118.

Μεταβολὴ, et dor. *ολά*. *μεταβολὴ πάντων γλυκὺ* Or. 234. *μεταβολὰ κακῶν* Her. F. 734. *εἰς μεταβολὰς ἦλθον* Iph. A. 500. *πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων* ib. 1101. *λίαν διδοῦσα μεταβολὰς* Iph. T. 722. *μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον* Tr. 611. cf. Bac. 1265. *φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν* Her. F. 1292. *μεταβολὰς τῆς τύχης* Œd. fr. XI. 2. *ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει* ejusd. fr. XII. *μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ* Fr. inc. CLXX.

Μεταβουλεύεσθαι. *μεταβουλευσόμεσθα* Or. 1526.

Μεταγιγνώσκειν. *μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα* Med. 64. *ἴσως γε κᾆν μεταγνοίης τάδε* Iph. A. 1425.

Μεταγράφω Iph. A. 108.

Μεταδιδόναι. *μεταδιδὺς σοι πόνων ἐμῶν* Or. 281. *λόγυ μετάδος* ib. 153. *μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας* ib. 450. *μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας. μετάδος δ', ὅσσον κ. τ. λ.* Sup. 57. sq. *δύξης μετάδος* Iph. T. 1030. *δακρύων μεταδὺς* And. fr. XXII. 2.

Μεταδρομή. *μεταδρομαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα* Iph. T. 941.

Μεταίρειν. *τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων θεᾶς ἄγαλμα;* Iph. T. 1157.

Μεταίτιος. *τύφυ μεταίτιον γενέσθαι* Sup. 26.

Μεταίχμιον. *εἰς μέσον μεταίχμιον* Ph. 1370. *ἐν μεταιχμίοις ὅρκυς συνῆψαν* ib. 1246. *ἠγῦ σὺ πρὸς μεταίχμια* ib. 1285. *ἕστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς* Her. 803.

Μετακαλεῖσθαι Epist. IV.

Μετακλαίειν. *τὸν ἐμὸν βίον—ὁ μετακλαίομαι* Hec. 214.

Μετακύμιος *ἄτας* Al. 91.

Μεταλαγχάνειν. *μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος* Sup. 1077.

Μεταλαμβάνειν. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302.

Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρύων Her. F. 765. μεταλλαγαὶ συντυχίας ib. 766. φθίνυσ' αἰτίοις προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not.

Μεταλλάσσειν. ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. μεταλλάσσων ἀεὶ Antiop. fr. XXXI. 3.

Μεταμείβειν. ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα πόλις Ph. 838.

Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ὠδεμία μείζων ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἢ κ. τ. λ. Epist. IV.

Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι συγγὰν ἄλοχον Tr. 131.

Μεταξύ. ξίφους μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως Hec. 437.

Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνονος πέμψαντος μέτα Hec. 504.

Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 916. μετέπεσον, sententiam mutavi Iph. A. 502. μεταπέσοι βελτίονα Ion. 412.

Μετάρσιος. διὰ Μούσας καὶ μετάρσιος ᾖξα Al. 966. κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. μετάρσι', ὦ βέβαια Her. F. 1093.

Μετάστασις. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν; Hec. 1266. μετάστασις γνώμης An. 1004. ἡλίου μετάστασιν Iph. T. 816. πολλὰς τῷ βίῳ μετασάσεις Œd. fr. XI. 1.

Μεταστείχειν. ἦν μεταστείχω ποδὶ Sup. 90. μεταστείχων σε Hec. 509.

Μετατένειν. μετατένομαι σὸν ἄλγος Med. 996.

Μεταστρέφειν. ὅτε ναυκλήρου χερὸς,—μεταστρέψασα Hip. 1226. ὑρᾷς τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη Bac. 1328.

Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. ταχὺς μετέθου λύσσαν Or. 254. μετετέθην εὐβουλίᾳ Iph. A. 388.

Μετατροπά, dor. pro οπή. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494.

Μετάτροπος. μετάτροπος πνέουσιν αὖραι δόμων El. 1147.

Μεταφέρειν. ἀτρεμῆ κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων Ph. 184.

Μεταχειρίζειν. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.

Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399.

Μετεῖναι. μέτεσιν ὠδὲν Hec. 436. ὧν μέτεσί μοι πόνων Ph. 256. μετεῖναι τῶν βουλευμάτων Med. 886. σοί που μέτεσιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου An. 592. cf. Her. 665. et 666. ὧδ' εὐτυχίας μέτεσίν μοι Sup. 956. εἴ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεσί σοι, μή μοι μετέσῃ Iph. A. 498. sq. τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων Ἑλένης τε; ib. 1236. μέτεσιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτεσιν ἡμῶν κόνιος, ἢ τέφρας Cy. 637. μέτεστι τοῖς δόλοισι δεσποτῶν νόσου Alcmæon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεσί μοι; Er. fr. I. 45. μέτα pro μέτεστι: φέγγος εἰσορᾷν θεῶ τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἴ τι μοι λόγου μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τῶ ξένων δρασμῶ μέτα; Iph. T. 1300. κἀμοὶ μύθου μέτα; El. 1295. ὄκνου μετῆν μοι Or. 434. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. τοῖς Αἰόλου πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος; Ion. 1297.

Μετέρχεσθαι. ὃς μετέρχεται δόμους Ph. 267. ἢ τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. οὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. ἦν ἐκσπάσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib. 582. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 1. ἐκ ἄρ' ὡς θανουμένης μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 512. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα ματέρος θεαί Or. 423. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον Med. 6. ὃ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 563. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες Bac. 712. τῆς κακίστης οἳ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τῶν παρεσώτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς Ion. 930. μὴ μετέλθοι με πωλικοῖς διώγμασι An. 993. τοὺς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης

μετελθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων δώσω Her. 1023.
Μετεύχεσθαι. οἶσθ', ὡς μετεύξῃ Med. 600.
Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι; Med. 117. μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 556. μέτεχε νῦν θοίνας. τί μετέχω; Bac. 1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων Ἀιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. ὐδὲν μετέχων An. 500. τούτων μετέχουσα Al. 748. ὐδὲν γνώμης μετέχουσα Fr. inc. CLVIII. 5. κᾀγὼ μετέσχον φόνου Or. 32. οἳ—μετέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας Iph. A. 544. πόνων πλείστων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. cf. Hel. 722. κᾀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. ὃς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. πατὴρ μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion. 1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791. ὐκῶν μετασχεῖν κᾀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; Ph. 1684. μιάσματος μετασχεῖν Her. 559. μετασχεῖν ἀλκίμου μάχης φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθῶ καὶ τῶ κακῶ El. 607. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. τῆς νόσου τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων Hip. 306.
Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.
Μετιέναι. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον Med. 391. αἱμάτου θεᾶς βωμόν, ἣ μέτεισί σε An. 259. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι Bac. 346. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.
Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 837. τοὺς μετοικοῦντας ξένους Sup. 892.
Μέτοικος Bac. 1352. et Her. 1033.
Μετοίχεσθαι. καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο Iph. T. 1332.
Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.
Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.
Μέτοχος. μέτοχος τῶ φόνου Her. F. 721. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.
Μετρεῖν. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. ἦν—ὐδὲ μετρήσειας ἂν Œd. fr. XVII. 2.
Μέτρημα. ἴσον ἅπασι βαιχίου μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέτρημ' ἔχουσαν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν Ion. 1138.
Μετρητός. ὦ πένθος ὦ μετρητὸν Bac. 1242.
Μέτριος. μέτριος χειμὼν φέρειν Tr. 683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. μετρίων γάμων Melan. fr. X. 1. μετρίας θεῶ Iph. A. 543. εἴη μοι μετρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μετρίας ἀνέμων αὔρας Med. 838. μετρίας φιλίας Hip. 253. μέτριον ἄχθος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μετρίων τὔνομα νικᾷ Med. 125. μέτρια θυμῷ φέρειν Sup. 556. μέτρια θέλοντος ib. 740. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ὦ μέτρια πάσχομεν κακὰ Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια ib. 632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.
Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις Iph. A. 921. ἃ χρῆν σε μετρίως σπουδὴν ἔχειν Her. F. 709. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2.
Μέτρον. ὧν γ' ὅτε μέτρον, ὅτ' ἀριθμὸς ἔτι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταὐτὸν ἦβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέτρῳ μοχθητέον Her. F. 1251. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη ταθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταὔτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066.
Μέτωπον. ἱδρὼς, ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις ἔταζεν Tr. 1198. μετώποις ἱππικοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων Hel. 1584.
Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip. 607. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς ib. 611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν Tr. 910.
Μήδεια, uxor Jasonis. Med. 7. etc. et Peliad. fr. I.
Μηδείς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ib. 843.

μηδὲν θρασύνω ib. 1183. *μηδὲν ἄγαν* Hip. 265. *τὰ μηδὲν ὄντα* Tr. 609. *μηδὲν καὶ ὐδὲν ἐνθάδ' ὧν κεκλήσομαι* Ion. 594. *τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει* Meleag. fr. XV. 2.

Μήδεσθαι. *ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι* Ph. 806. *Κύπρις ὧδ' ἐμήσατο* Hip. 1400. *τί σοι μήσομαι;* ib. 593. *κακὰ μήσεται* Her. F. 1076.

Μῆδοι. *τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων* Bac. 16.

Μηκάς. *μηκάδων βοσκήματα* Cy. 188.

Μηκιστεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 244.

Μῆκος. *μακρὸν μῆκος χρόνου* Or. 72. cf. v. 1215. *πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;* Hel. 1284. *πλέθρου μῆκος εἰς εὐγώνιον* Ion. 1137.

Μηκύνειν. *χρόνον μηκύνωμεν* Her. F. 87. cf. Gl. fr. III. 2. *μηκῦναι βίον* Her. F. 143.

Μήλειος. *αἷμα μηλείου φόνου* El. 92. *μήλειον γάλα* Cy. 217.

Μηλοβότας. *μηλοβότα τασίωρον* Cy. 53.

Μηλοθύτης, vel dor. *ύτας. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ* Al. 119. *βωμὸς μηλοθύτας ζητοῦσα* Iph. T. 1116.

Μῆλον, ovis. *μάντεις μῆλ' ἔσφαζον* Ph. 1261. *μῆλα λαβόντες* An. 1101. *λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν* Sup. 1200. *μῆλα νέα* Cy. 28 *ὡς μῆλα εἰσδεχώμεθα* ib. 35. *μήλων βορᾷ* ib. 122. *μήλων τόκον* ib. 161. *ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι* Ion. 229. *προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων* ib. 377.

Μηλονόμας Al. 576.

Μηλονόμος. *τὸν Αἴτνας μηλονόμον* Cy. 656.

Μηλόσπορος. *Ἐσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν* Hip. 742.

Μηλοσφαγεῖν. *μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις* Pli. fr. III.

Μηλοφόρος. *μηλοφόρον καρπὸν* Her. F. 396.

Μὴν, *nom. subst.* mensis. *ἐς τρίτην μηνὸς* Al. 322. *κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα* ib. 452. *κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης* Ion. 1156. *δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ* ib. 1486. *μηνῶν φθινὰς ἀμέρα* Her. 779. *θέρους τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας* Fr. inc. CXLIII. 1.

Μηνάς. *ὦ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;* Rh. 534.

Μήνη Fr. inc. CCIX.

Μηνίειν. *μηνίων στρατηλάταισιν* Rh. 494.

Μήνιμα. *Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων* Ph. 941.

Μῆνις. *χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν* Iph. T. 1273. *μῆνιν κεύθειν* Her. 762. *μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς* Hel. 1371. *μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων* El. 1261.

Μηνύειν. *σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν* Hip. 1077. *σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ* Sup. 98. *τί μηνύεις νέον;* Bac. 1028. *ἐσθλόν τι μηνύσειας* El. 620. *μή μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσῃς τόκῳ* Hip. 520. *μηνύσαι κακὰ* Ph. 1224. *εἰ ἀγαθά μοι μηνύσετε* Ion. 750. *ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ* Hip. 296. *πρᾶγμα μηνυθὲν* Ion. 1563.

Μηνυτής. *μηνυτὴν χρόνον* Hip. 1051.

Μηριόνης, *nom. propr.* Iph. A. 201.

Μηρός. *κατὰ μηρῷ καλύψας* Bac. 96. cf. v. 243. 287. 295. et 523. *γυμνοῖσι μηροῖς* An. 599.

Μήτηρ. *ὑπὲρ μητρὸς φίλης* Hec. 30. *μῆτερ* ib. 402. *ὦ μῆτερ* ib. 55. et 414. *ὦ φίλη μοι μῆτερ* ib. 409. *γεραιὰ μήτηρ τέκνων* ib. 621. *ὦ γαῖα μῆτερ* Hip. 601. et sine *ὦ* Fr. inc. CLXXVIII. 1. *πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ* Al. 760. *ἦ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ* ib. 773. *παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος* Rh. 393. *μυρίων μῆτερ τροπαίων* Tr. 1222. *Ῥέας μητρὸς* Bac. 59. *μητέρα χθόνα* Hel. 40. *μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς* ib. 1372. *ῥοθίοισι μήτηρ εἰρεσίᾳ φίλα* ib. 1468. *μήτηρ πάντων* (i. e. terra) Chry. fr. VII. 7. *ὑγρὰ μήτηρ* St. fr. III. 3. *ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ* Fr. inc. XLV. *ἔστιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς* eorund. LVII. 1. *ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ* eor. CLXXXV. 2. *τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπους χρὴ τέκνα* An. 229. etc.

Μητρόθεν Ion. 672.

Μητροκτονεῖν. *μητροκτονοῦντα* Or. 885.

Μητροκτόνος El. 975. *τῷ μητροκτόνῳ τεχνάσμαθ' ἑστὶ ταῦτα* Or. 1559. *μητροκτόνους ἀγῶνας* Tr. 363. *κηλὶς μητροκτόνος* Iph. T. 1200. *δίκην αἵματος μητροκτόνου* Or. 1649.

Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ μητροφόντας δρ. ib. 1424.

Μητρυιά. μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις ib. 1025. ἡμεῖς μητρυιαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμὲν ib. 1330. οὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 1.

Μητρῷος. μητρῷον φόνον Med. 1305. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. χειρὶ μητρῴᾳ Med. 1309. μητρῷ' ὀνείδη An. 623.

Μήτρως. μή ποτε μήτρως ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43.

Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. πάντα μηχανᾶσθε ib. 918. μηχανᾷ τάδε Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ Bac. 804. αἰσχρὰ μηχανώμενοι Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101. οἳ' ἐμηχανῶ Her. 951. κῶστ' εἰς ἔμ' ὄμματ'—ταῦτ' ἐμηχανησάμην Ph. 1608. ἐπεὶ οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα θεοὶ κἀγὼ ἐμηχανησάμην ib. 1014. τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31.

Μηχανή. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. cf. Hel. 1040. ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996. ἄν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν τήσων τινὰ ib. 578. δεῖ μηχανῆς τινος Hel. 819. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος —ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. 2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. 3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. τροφῷ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκουσι; An. 66. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι Παλλάδος Tr. 10. Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε Hel. 616. μηχαναῖς κοσμῶσι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος μηχανὰς ib. 1216. ὡς μ' ἔκτεινεν ἥδε μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐρρύσατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Μηχάνημα. ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. τὰ Ἥρας καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5.

Μηχανορράφος An. 1117. μηχανορράφοι κακῶν ib. 448.

Μῆχος κακῶν An. 537.

Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν; Her. F. 1232. ἐμῷ γε μὴ μιαίνοντος θεὸς Her. 265. κλέος τὸ μῶ πατρὸς οὐκ ἂν μιάναιμι Hel. 1006. προσφθέγμασιν οὐ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. τέφη μιαίνεται Her. 71. οὐ μιανθῆναι θέλων Ion. 1118.

Μιαιφονεῖν Iph. A. 1364.

Μιαιφόνος. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου Hec. 24. ἀνδρῶν μιαιφόνων Or. 1563. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. Σφιγγὸς τῆς μιαιφόνου Ph. 1748. τέκνων μιαιφόνε Med. 1346. τὰς μιαιφόνους κύνας Hec. 1173. μιαιφόνοισι χερσὶ El. 322. τὸ μιαιφόνον παύων Or. 523. μιαιφόνον μύσος An. 335. οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα Med. 266. τῆς μιαιφονωτάτης κόμης Tr. 881.

Μιαρός. Κιθαιρὼν μιαρὸς Bac. 1382. ὁ ξένος ὁ μιαρὸς Cy. 673. χαίρω τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2. οὐ μιαρά σοι ταῦτ' ἔτιν Aug. fr. IX. 3.

Μίασμα. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων Or. 516. μίασμα λῦσαι ib. 597. μίασμα πατρὸς Ph. 823. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. ἔκ τω χερῶν μιάσματος Iph. T. 946. ταὐτὸν χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178. et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her. 558. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος ib. 1324. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmaeon. fr. VII. 2.

Μιάστωρ. σέ, μιάστορ' ὥς τιν', εἰσδέδορκα An. 616. οἵδ' εἰσιν σῷ κάρᾳ μιάστορες Med. 1371. ἀνοσίως μιάστορας El. 683. τὴν Ἑλλάδος μιάστορα Or. 1584.

Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον στρατὸν Bac. 1353. πολλοὶ ἔπιπτον μιγάδες An. 1143. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμῶ Bac. 18.

Μιγνύναι. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πατήρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται An. 174. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς El. 756. σπονδὰς—ἐχίδνας σαγόσι μιγνυμένας φόνῳ Ion. 1233. ταύρου μέμικται καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῳ μιγῆναι Ion. 338.

Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. μικρὸς ἐπίκουρος Iph. A. 1241. et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph. T. 306. μικρᾶ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ὀχὶ μικρὰν θεὸν Tr. 940. δύναμιν ὁ μικρὰν Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρὰς Bel. fr. XXV. 10. ἄλγος ὁ μικρὸν Iph. A. 1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. φίλτρον ὁ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her. 296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib. 1018. εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ἐπὶ μικροῖς An. 352. μίκρ' ἔχουσα Tr. 993. μικρὰ τὰ τῆ βίᾳ Her. F. 503. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, τέρξασ' ὅμως El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf. Cress. fr. IV. 4. κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan. fr. XII. 6. μικρὰ σώζει Inus fr. XV. 2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr. XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) *Comp.* a) ἐλάσσων. πενίᾳ ἐλάσσων Bel. fr. XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. ὀκ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359. πόλιν οὐδὲν ἐλάσσον' Ἄργους Her. 364. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. σὺν ὀκ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. τὸ ἔλασσον ἔλαβε Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμων καθίσταται τὸ ἔλασσον ib. 543. θαῦμα, ἔλασσον τὸ νυμ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. ὀκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον Sup. 733. φρονεῖν ἔλασσον Fr. inc. CCXVII. 1. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1024. ὀκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν Tr. 674. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. b) *μείων.* νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν Sup. 437. ἐπεί μοι συμφορὰ οὐδὲν ἂν μείων ἐγίνετο Al. 559. μείων πόλις An. 193. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. 3) *Superl.* ἐλάχιστος. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν τἀλάχιστα λυπουμένων Fr. inc. B. 38. 2.

Μίλαξ. τεφάνους μίλακος ἀνθεσφόρα Bac. 702.

Μίμας, *nom. gigantis.* Ion. 215.

Μιμεῖσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμούμεθα Ion. 451. μιμεῖσθαι τὸν ἄνδρα El. 1037. μιμῶ τρόπους πατρὸς δικαίου Hel. 946. τετράπων μιμήσομαι λύκου κέλευθον Rh. 211.

Μίμημα. δαλῶ πικρὸν μίμημα Tr. 922. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης Hel. 73. τῶ σῶ μιμήματος ib. 881. μίμημ' ἀνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύπων μίμημα ib. 992. Ὀλύμπου καλὸμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. ἃ φᾶσ' Ἐρινῦς ἰέναι μιμήματα Iph. T. 294. Ἐριχθονίου τῶ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. ὀνείρων ἔρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Μιμητέον Hip. 114.

Μίμνειν. ὠδὲ αἰδὼς Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶκον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et Iph. A. 1344. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T. 1210. cf. Tr. 645. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον An. 962.

Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὅ μω φρένας ἦλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (*2 sing.* aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A. 667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκούσης

τῆσδε μέμνηται τί μι ib. 992. οἷον ἠβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 741. ἃ βακχεύσας μέμνηται φρένας Her. F. 1122. ἁ Τροία ἀμῶ πατέρος μέμναται El. 189. ὡς τάχιτα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ Or. 125. μέμνησο μητρὸς An. 416. μέμνησ' ἀκούσας Rh. 522. ἄλλα λόγα μέμνησο Hel. 119. μέμνησο τούτων Epist. IV. μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνημένος Sup. 1168. γάμα μεμνημένος Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315. πατρὸς μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν ἃ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν Or. 578. ὧν ἃ μνασθεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ σῶν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.

Μῖμος. τετράπων μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256.

Μιν, pro αὐτὸν et αὐτὴν, passim per totum Euripidem.

Μινύαι, nom. gentis ab Hercule devictæ. Her. F. 50. 220. et 560.

Μιξοβάρβαρος Ph. 140.

Μιξόθηρ. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161.

Μιξοπάρθενος Ph. 1030.

Μισεῖν. μισῶ γυναῖκας ἀνοσίως Or. 517. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας, μισοῦσι δ' ἀτοὶ ib. 707. sq. ἐμὸν πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φθιὰς An. 926. μισεῖ ὑβριστὴν λαὸν Sup. 728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ, ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109. μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας Iph. A. 980. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν Rh. 333. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. μισῶ τὸν ἀσκὸν Cy. 527. μισεῖ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην Hel. 80. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἐσθλὸς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ σ' ἀ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆρας μισῶ ib. 650. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ ὄντως, οἵτινες φρονοῦσι κ. τ. λ. Ar. fr. XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαστα ἤθη μίσει ib. 23. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ Inus fr. X. 3. πῶς μισῶ γελοίως Melan. fr. XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. κακοὺς μισεῖ Tem. fr. VI. 3. μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. μισῶ σοφιτὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or. 571. μισῶν ὅπου' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. οἱ πέρα μισοῦντες Fr. inc. B. 45. 2. πᾶσαν μισῶ' (i. e. ὅσα) Ἑλλάδα Iph. T. 1187. ἄγαλμα μισοῦν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα αὐδέποτε Epist. V. θεοί σε μισήσειαν Or. 130. cf. v. 618. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 597. cf. v. 611. μισώμεθα ib. 400. μισώμεθ' ὅτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428. μισῇ πρὸς θεῶν ib. 530. μισεῖται ἀνόσιος γυνὴ El. 645. μισούμενον πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μισουμένην An. 33. οἶδά σοι μισουμένη Tr. 898. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισουμένη ib. 1241. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος Melan. fr. XXVI. 1.

Μίσημα. μίσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύπριδος μίσημ' Ἀρκὰς Ἀταλάντη Meleag. fr. VI. 4.

Μισθός. μισθὸς ἔτιν ὅτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. μισθὸν δόντα An. 610. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. μισθὸν ἐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. τάξαι μισθὸν ib. 165. τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχησ' ἐν ἀγκάλαις ib. 948. μισθὸν ἔχεις Hel. 977. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. μισθῷ τὰς γάμους ὠνημένη ib. 1090. πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων ib. 4. μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγῳ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. μισθὸν ἐκ ἀηδῆ, ἀδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V. μισθὸς φέρειν Bac. 257.

Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ Or. 432. μίσει ἀνδρὸς λόγοισιν ἤσθην τοῖσδε Hip. 1257. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V. ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52. et

941. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας Iph. T. 525.

Μίτος. μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 1.

Μίτρα Bac. 831. ὑπὸ μίτρᾳ ib. 927. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 924. ὑ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο El. 162.

Μναμοσύνα, dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.

Μνᾶσθαι, unde μέμνημαι, vid. μιμνήσκειν.

Μνατεύειν, dor. pro μνησ. μνατευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.

Μνεία. κακῶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὡς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς ὐδαμῶ μνείαν ἔχει, sc. ἐμῶ Bac. 46.

Μνῆμα. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πῶς μνῆμα δέξαισθ' ἕν; ib. 1053. ἀμφὶ μνῆμα τῶ Ζήθυ Ph. 147. πῶ θήσεις μνῆμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείυ τάφυ Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνῆμα Bac. 6. ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνῆμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973.

Μνημεῖον. τῶτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὅρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖά μυ διὰ μακρῶ Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῳ ib. 821.

Μνήμη. τάφυ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. τῶτων τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν ὐδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. πόνων σῶν ὐκέτι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.

Μνημονεύειν. μνημονεύων ὐδὲν, ὧν ἐχρῆν φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεθ' (i. e. εὐσεται) ἡ χάρις Her. 335.

Μνησεύειν. μνήσευε πολλὰς Al. 723. μνησεύω γάμυς ὐκ ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. ᾧ ἐμὲ μνήσευον El. 313.

Μνήσευμα. ὦ κακὰ μνησεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπόνει μνησεύματα γυναικὸς Hel. 1530.

Μνησήρ. μνησηρ Ἑλένης Hel. 98. μνησῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.

Μογεῖν. μογοῦντα πλευρὰ Al. 852.

Μογερός. ὦ παῖ παιδὸς μογερῶ Tr. 785. μητρὸς μογερᾶς ib. 778. ἄχει μογερὰ Med. 205.

Μόγις. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. ἡλίυς μυρίυς μόγις διελθὼν Hel. 659. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἐκ κακῶν πρῦλαβον μόγις πόδα ib. 1253.

Μόθων Bac. 1058. vid. not.

Μοῖρα. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. ποίᾳ μοίρᾳ ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὥλετο μοίρᾳ ib. 1559. ὅτυ μοι μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτυ προσλήψεται ib. 987. μοίρας ὅσον παροίχῃ ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. ὐδ' ἔτι μοίρας ἀπαλλαγὴ ib. 1256. ὐκ οἶσθα, μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. τάφυ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἵρῃ μοῖρα ib. 609. χωρὶς τινα τῶνδ' ἴσχυσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1491. κλήρυ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. μοῖρα τελεσιδώτειρα ib. 899. ὦ μοίρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε ib. 1334. ἀγαθᾷ μοίρᾳ Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σῦ πέρι ib. 1248. πε-

πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνῳ ib. 1290. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν ib. 1301. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραῤῥέφων Melan. fr. XII. 3. ὦ μοῖρα Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894. τριῶν μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ σώζει πόλεις Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.

Μοιρίδιος. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένης Epig. I. 4.

Μολεῖν. κακὸν τᾷ Σιμωντίδι γᾷ ὀλέθριον ἔμολε Hec. 642. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν ib. 928. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1294. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1082. διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 587. sq. διὰ πυρὸς ἔμολον El. 1182. μόλετε πρὸς θεῶν Hec. 1093. μόλε κατάπτερος—ἐπὶ δόμον Or. 178. μόλε πρόδομος Ph. 303. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκυρος An. 509. μόλε τοξήρης Rh. 226. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. μόλοι, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν Hel. 1217. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον Ph. 588. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. βούλῃ τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; Or. 94. ἐπίκυρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1226. τειχέων ἔσω μολεῖν Ph. 269. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. πρὶν εἰς φῶς ματρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν ib. 1591. δόξασά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν Med. 1172. μολεῖν κατὰ γαίας Al. 105. ὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν Ἀργείοις Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. πρὶν φάος μολεῖν χθόνα Rh. 223. λόγχην πρὶν διὰ τέρνων μολεῖν ib. 684. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. ὤφελες εὐτυχέστερον μολεῖν Her. 248. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν Ion. 846. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν Dan. 24. ἐς εὐνὴν μολεῖν Antiop. fr. XXX. 3. πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Fr. inc. LXXVIII. 2. ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν Hec. 1216. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνῳ μολὼν Ph. 482. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολὼν ib. 709. σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ Hip. 661. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. δρυμὸν ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. εἰς ᾅδου μολὼν ib. 915. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 353. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. κατὰ χθονὸς μολὼν ib. 1158. ἐπ' Αἰνέαν—μολόντε Rh. 586. πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ἦβης τέλος μολόντας Med. 921. τῶν ἡθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι An. 820. πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. νεωστί μοι μολὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 602. δόξας ἀσήμους πολεμίων μεμβλωκότων, pro μεμοληκότων Rh. 629. vid. not.

Μόλιβδος τηκτὸς An. 266.

Μόλις Ph. 1430. μόλις φανεὶς ib. 317. πυκνὴν βαίνων ἥλυσιν μόλις περᾷ ib. 851. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα Med. 1169. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω ib. 1298. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. θέλουσαν ἡ μόλις καλεῖς Hel. 341. ἐσώθην μόλις ib. 419. μαστεύων σε κιχάνω μόλις ib. 603. ὃν μόλις ποτὲ λαβοῦσα ib. 902. ὥσθ' ἑξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις ib. 1285. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403.

Μολοσσία γῆ An. 1245. et sine γῆ vers. 1249.

Μολοσσοί. αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 597.

Μολπή, vel dor. μολπά. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 455. χαίρουσ' εὐφρονι μολπᾷ ib. 590. τᾶς ὐκ εὐμούσου μολπᾶς Iph. T. 145. ὅπως ἐξάρξω 'γὼ μολπὰν Tr. 149. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 349. παρὰ χέλυος ἑπτατόνου μολπὰν ib. 684. μολπᾶν ἄπο—κατακαύσας Hec. 917. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτοὺς Med. 200. ᾅδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρύους Sup. 773. τὰν ἐν μολπαῖς αἴδας ὑμνεῖ Iph. T. 184. πάσιν κε-

λαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς ib. 1093. χορῶν μολπαὶ Her. 780. μολπαὶ ηὔξοντ' ἔραταὶ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et fr. inc. XXXV. 3.

Μομφή, et dor. μομφά. ἔν σοι μομφὴν ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph. 780. μομφὰς ὐκ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012.

Μονάμπυκος. μονάμπυκον ψήχων δέρην Hel. 1583.

Μονάμπυξ. μονάμπυκας πώλους Al. 430. μοναμπύκων φάλαρα Sup. 586. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680.

Μοναρχία Hip. 1015. μοναρχίας ὐκ ἄξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. ὀλίγῃ ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2.

Μονάς. ἐπακτίαν ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον ὄσαν ἐναλίᾳ κώπας An. 855. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν Bac. 609.

Μονή. χάριν μονῆς ἔχων Tr. 1129. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957.

Μόνιμος. ὁ μέγας ὄλβος ὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340.

Μονογενής. μονογενοῦς ἀφ' αἵματος Hel. 1701.

Μονοδέρκτας. Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτᾳ Cy. 78.

Μονόκωπος ἀνὴρ Hel. 1139.

Μονομάτωρ Ph. 1518.

Μονομαχεῖν Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα μονομαχοῦντ' ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.

Μονομάχος. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1309. μονομάχῳ δι' ἀσπίδος Her. 819. μονομάχῳ δορὶ Ph. 1335.

Μονόπαις Al. 909.

Μονόπεπλος Hec. 933.

Μονόπωλος. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004.

Μόνος Hec. 80. μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην Ph. 1236. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. ὅ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ Hip. 834. παῖς μόνῳ παιδὸς μόνος An. 1084. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ ib. 1222. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις θέλω Rh. 488. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 807. ἦ μόνῳ πάροιθε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. εἰ φεύξομαι—σὺν τέκνοις μόνη μόνοις Med. 513. μόνα αἰῶνα διάξουσα Ph. 1521. ὦ μόνα γυναικῶν Al. 462. ἡμεῖς μόναι Hec. 1018. πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον ib. 356. etc.

Μονόστολος Al. 408. μονοστόλῳ δορὸς Ph. 749.

Μονότεκνος. μονοτέκνῳ Πρόκνης Her. F. 1021.

Μονοτράπεζα ξένια Iph. T. 949.

Μονότροπος. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281.

Μονοῦσθαι. σοῦ μονουμένου Al. 381. δεσποτῶν μονούμενος Rh. 871. λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος Her. F. 1388. μονωθεὶς σῆς δάμαρτος Al. 297. cf. v. 655. ἄνευ τύχης πόνος μονωθεὶς ὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς St. fr. V. 2. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος Iph. A. 669.

Μονόχαλος. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 225.

Μόνωψ. τὸν μόνωπα παῖδα γῆς Cy. 644. οἱ μόνωπες ποντίου παῖδες θεοῦ ib. 21.

Μόριον. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542.

Μόρος. τίνι μόρῳ θνήσκεις; Hec. 695. et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. τὸν αὐτὸν ὐκ ἀποίσεται μόρον Ph. 598. ὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου διακωλύσαι; Al. 33. μόρος ἄπομπος πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ἦν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. μόρου παράτροπον μέλος ib. 527. σοῦ παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον ib. 1064. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288. δόξω ῥᾶψαι μόρον σοι Iph. T. 681. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ ib. 517. καρανιστὴς μόρος ib. 817. τοῦδ' Ἀθάνα παντὸς αἰτία μόρου ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε τὸν ἐν Τροίᾳ μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι Tr. 876. ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον Bac. 337. ὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Μόρσιμος. μορσίμους σφαγὰς Rh. 636. παρεὶς τὸ μόρσιμον Al. 942. μὲ θάψεθ', ὃ τὸ μόρσιμον Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. τῷ Μενέλεῳ θεῶν πάρα—ἐστὶ μόρσιμον ib. 1693. μόρσιμα ὅτι φυγεῖν θέμις Her. 615.

Μορφή. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάτασιν; Hec. 1266. μορφῆς ἐπῳδὸν ib. 1272. μορφῇ ἐκ εὐωπὸς Or. 916. μορφῆς τύπωμα Ph. 165. ταὐτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. παρῆν ὁρᾷν δ' ταὐτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. μορφῆς πέρι Tr. 975. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. πρέπεις Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ ib. 915. μορφῆς θέλουσαι διαπερᾶνασθαι κρίσιν Hel. 26. ἄγριος μορφὴν ib. 552. ποῖόν τε μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας; Ion. 992. μορφὴν ἔχον τίνα; ib. 1420. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι Pal. fr. III. 2. 2) dor. μορφά. ἔριν μορφᾶς Iph. A. 184. νεκρῶ μορφᾷ Tr. 192. μορφᾷ θηρᾶν Hel. 384. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν ib. 683. μορφᾷ μόνον ἠύχεις ib. 1384. 3) plur. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἵν' ὠὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο Tr. 1265. μορφαὶ (sc. τῶν συμφορῶν) διαφέρουσιν Ion. 382. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ Antiop. fr. XXI. 2. μορφὰς (sc. τῶν γραμμάτων) λέξω Thes. fr. V. 2. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Μόρφωμα. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2. κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel. 19.

Μορφώτρια συῶν Tr. 437.

Μόσχιος. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 811.

Μόσχος. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 643. τόνδε μόσχον νεαγενῆ (de infante humano) Iph. A. 1623. νέος ὁ μόσχος (de catulo leonis, vel potius de Pentheo juvene, quem mater furibunda pro leone habitum discerpserat) Bac. 1183. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. λαβὼν μόσχου πόδα ib. 822. ὠρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἠλλάσσετο φθογγὰς μόσχων ib. 293. ἀγελαῖα βοσκήματα μόσχων Bac. 677. ὄχον μόσχων ib. 1331. sed vid. not. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. 2) μόσχος, ἡ. ὑριθρέπταν μόσχον Hec. 205. σκίρτημα μόσχου σῆς (de Polyxena) ib. 526. τεῖρος ὅσα μόσχος (de Hermione) An. 712. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 359. μόσχον, ἂν λίποιτ' οἴκοις Hel. 1492. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. μόσχους ὀρεύσας εἰς μέσας Iph. T. 297. νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον Bac. 735. μόσχος ἀμέλξας Cy. 388.

Μόναρχος, poët. pro μόν. γυμνητῶν μόναρχοι Rh. 31.

Μονύχιος. Μονυχίᾳ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 760.

Μοῦσα, μέλπῃ μοῦσαν Ph. 795. ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν ib. 1035. μοῦσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ὠράνιόν τε ib. 1719. λύπας μούσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 196. ἔστι Μοῦσα καὶ ἡμῖν ib. 1085. Μοῦσα ἄϋπνος Hip. 1135. τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν Iph. T. 182. Μοῦσα αὕτη τοῖς δυστήνοις Tr. 120. Μοῦσα, ἡ λύπας ἔχει ib. 605. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. τίς ἥδε μοῦσα; Ion. 757. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μοῦσαν ib. 884. κατὰ Μοῦσαν ἰόντες ib. 1091. παλίμφαμος ἀοιδὰ καὶ Μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω ib. 1097. μοῦσαν ἡδύθροον El. 703. Μοῦσα, dea, mater Rhesi, Rh. 352. 387. et 652. Μοῦσαι λήξουσιν τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιτοσύναν Med. 421. Πιερίδας Μούσας ib. 833. εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεὶ Hip. 452. παύσω μοῦσαν Al. 345. διὰ Μοῦσας ᾖξα ib. 965. Μούσαισι προσφιλεστάτη Sup. 489. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 883. ἔνθα κύκνος—Μούσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Μουσῶν ἔρις Rh. 917. τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674. ὅπως καταπαύσομεν Μούσας ib. 686. Μουσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα ib. 791. Μουσᾶν θεράπων El. 717. ἅπαν Μουσῶν ἐννυά-

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. ἀηδόνα Μουσᾶν Pal. fr. VII. 4. κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII.
Μουσαῖος, nom. poetæ. Rh. 945.
Μουσεῖον. μουσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ib. 1114. χελιδόνων μουσεῖα Alcmen. fr. II. 2.
Μούσειος ἕδρα Bac. 408.
Μουσίζεσθαι. ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος Cy. 487.
Μουσική. εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. μουσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. οἱ μουσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3.
Μουσικός. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 1. παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν Hip. 989.
Μουσοποιὸς Tr. 1189. μουσοποιὸς μέριμνα Hip. 1428.
Μουσοπόλος. πολλά σε μουσοπόλοι μέλψουσι Al. 447. τίνα μουσοπόλον τοναχὰν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1505.
Μοχθεῖν. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθοῦμεν—; Hec. 815. πολλὰ μοχθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib. 1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθοῦσι Med. 1104. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως τόσδε μοχθοῦμεν πόνους ib. 301. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα μοχθεῖς; ib. 852 et Her. 59. πόνους, οὓς ἐκ παιδὸς μοχθοῦμεν ἀεὶ Ion. 103. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν οὐκ ἀποκάμψω ib. 134. μόνη μοχθεῖς τάδε; ib. 948. τί τάδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64. μοχθεῖν ἀνάγκη Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ἐμὲ δ' μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν Pal. fr. III. 5. μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac. 1216. τοῖς μοχθοῦσι μόχθος εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. μοχθοῦντα τέκνα καὶ δρασήρια Alex. fr. XV. 4. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμόχθουν Med. 1030. μάτην ἐμόχθουν Tr. 755. ἄλις μόχθων, ὃς ἐμοχθοῦμεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681. ὧν ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226. ἃ τίκτον, ἃ 'μόχθησα ib. 281. πολλὰ μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et Her. 449. (ubi additur μάτην) μοχθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς Her. F. 698.
Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. σκηνὰς ἀνίση τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129.
Μοχθηρός. οὐκ ἔστι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν Phœn. fr. IV. 1.
Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ὑ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V.
Μοχθητέον Her. F. 1251.
Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405. et Ion. 1196. μόχθου χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. ᾅδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος Iph. A. 748. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει ib. 191. ἐνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel. 1292. ἦν δὴ φερόντων μόχθος—Ion. 1181. μόχθου 'πικυφίζουσαν El. 72. λήξαντα μόχθου ib. 340. μόχθος μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει Θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327. μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444. μόχθων οὐκ ἄλλος ὕπερθεν ib. 651. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097. μόχθους ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπόνησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων Iph. T. 156. ὅτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

λεαι μόχθων Tr. 166. μόχθος ἔξω κρείσσος ib. 202. ἡνίκα μόχθοις— Θρώσκῃ Bac. 871. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ἐκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἃ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων Her. 625. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βραβεὺς ib. 710. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἐκπαύσω μόχθος Ion. 144. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις ib. 181. τεφάνωμα μόχθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθος διεπέρασ' Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθος, ὃς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. μόχθος ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων El. 444. τύτυς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων ib. 1353. τοῖς μοχθοῦσι μόχθος εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. φεύγει μόχθος Dan. fr. V. 3. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phil. fr. II. 1. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13.

Μοχλεύειν. πέτρας μοχλεύειν [illegible]239. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Μοχλός. καυτὸν μοχλὸν λαβόντας Cy. 629. θύρετρα καὶ ταθμὸς μοχλοῖσιν ἐκβιαλόντες Or. 1475. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ (sc. τὴν πόλιν) Ph. 1139. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας An. 952. κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. θάκας μοχλοῖς τριαίνῳ Bac. 348. μοχλὰς φέρωμεν ib. 947. ἀσιδήροις μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὰς Her. F. 944.

Μυγδών, *nom. propr. viri.* Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539.

Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα Her. F. 992.

Μύδρος λαμπρὸς Sis. fr. I. 35.

Μύειν. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255.

Μυθεύειν. λόγοισι μυθεύουσα Her. F. 77. παρ' ἰσοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 196. ὡς μεμύθευνται βροτοῖς ib. 265.

Μῦθος. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. ὁ μῦθος ὁ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τίν' εἶπω μῦθον; ib. 1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε, ὡς οἶδα Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354. κάλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ μῦθος κοινὸς ὧδαμῶς ὅδε Hip. 609. δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλοῦς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔστι μοι λέγειν Al. 522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν; ib. 566. ὁ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἐρεῖς ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει ib. 72. ὁμὸς, οὐχ ὁ τῦδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. πρός σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος ib. 1442. ἁπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. cf. Ar. fr. VIII. 1. τὸν αὐτὸν μῦθον ὃ λήξει λέγων Rh. 874. μῦθον σαφῆ Her. 181. μακρὸς μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν δ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. κἄμοὶ μύθω μέτα; ib. 1295. καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. λέγουσα μύθους ib. 967. εἰς ὃς ἀεὶ πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον Or. 616. πτηνοῖσι μύθοις τέρψω φρένας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν τοιούσδε μύθους Ph. 448. βραδεῖς μῦθοι ib. 456. παραθαλπομένα φρένα μύθοις Med. 143. πῶς ἂν μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὴν ib. 174. ὡς ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον ib. 1082. δείξω μύθων τῶνδ' ἀληθειαν Hip. 9. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα ib. 197. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχῳ ib. 1288. τὰς σὰς μύθους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τὰς ἐκεῖ ἐκλιπὼν εἰς τὰ σά γε μύθους Sup. 840. μύθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα μύθοις ib. 1049. ὄναισθε μύθων ib. 1078. κληδόνα μύθων Rh. 4. νεοχμῶν

μύθων ταμίας Tr. 231. μύθους συντομωτάτους κλύειν Her. 784. ἅλις μύθων Hel. 142. ὐκ ἐμπλήσαιμί σε μύθων ib. 776. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως κλοπὰς Her. F. 100. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. μύθους εὐπροσηγόρους Dan. 45. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2.

Μυκᾶσθαι. μυκᾶται Her. F. 870. πόριν μυκωμένην Bac. 737.

Μύκημα. μυκήματα βοῶν Bac. 690.

Μυκῆναι, *nom. urbis.* Ph. 194. et 611. Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T. 510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177. et 759. Her. F. 418. 943. et 963. El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur et in sing. Μυκήνα Iph. A. 265. et Iph. T. 845.

Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. ὑπὸ Μυκηναίοις ξένοις An. 1076. Μυκηναῖος λαὸς Her. 88. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. ἐν Μυκηναίοις Iph. T. 532. vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337. et El. 35. 248. et 776. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. Μυκηναίοις δορὸς Ph. 516. et 1089.

Μυκηνίς. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα Ph. 869. Μυκηνίδες ὦ φίλαι Or. 1246. ὦ παρθένοι Μυκηνίδες El. 761.

Μύκονος, *nom. insulæ.* ἀκταὶ Μυκόνου Tr. 89.

Μυκτήρ. εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο Al. 496. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.

Μυριάς. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837. μυριάδας πόλεις Rh. 913. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. μυριάδας Δαναῶν Hel. 698.

Μυριόκρανος. τὰν μυριόκρανον κύνα Her. F. 419.

Μυριοπληθὴς κόσμος Iph. A. 571.

Μυρίος. μυρίον χρυσῷ σαθμὸν Bac. 810. μυρίον ὄχλον Cy. 198. πόνοισι μυρίοις Or. 688. et μυρ. πόνοις ib. 1662. et πόνους μυρίους ib. 1615. Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et Œnom. fr. IV. 3. et μυρίων πόνων Her. F. 1275. et 1353. et σὺν μυρίοις πόνοις Fr. inc. XXXIV. μυρίων ὀμαίμων Or. 804. μυρίους νεκροὺς Ph. 582. et μυρίων νεκρῶν ib. 1480. μυρίων λόγων Med. 965. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. μυρίων ὄντων πέλας ib. 1128. μυρίοι πεπόνθασ' αὐτὸ Iph. A. 366. μυρίων πέπλων Rh. 960. μυρίους ἀπώλεσαν Tr. 369. cf. v. 775. μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλπίδες Bac. 905. μυρίοι ἀσπιστῆρες Her. 277. ποροῦμὲς μυρίους Hel. 539. ἡλίους μυρίους ib. 658. βαρβάρων μυρίων ib. 1396. μυρίους ὀϊστοὺς Her. F. 196. ἔρωτας μυρίους Bel. fr. XV. 6. στρατηλάται μυρίοι Pal. fr. I. 1. εἰς τοι δίκαιος μυρίων ὐκ ἐνδίκων κρατεῖ ejusd. fr. IX. 1. μυρίαν λόγχην Ph. 444. μυρία φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις Hip. 1179. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν Al. 547. ἀλκῆς μυρίας Rh. 276. ἡ μυρία γερουσία ib. 936. μυρίας χερὸς Tr. 1163. et μυρίαν χέρα Bac. 1107. μυρίαις ἐν ἀμέραις Ph. 312. τέχνας μυρίας Hip. 917. μυρίαι κόραι Iph. A. 959. γυναικῶν μυρίων ib. 1394. μυρίων ἐκ χερῶν Iph. T. 328. ἐν μυρίῳ στρατεύματι Hec. 606. et μυρίου στρατεύματος Ar. fr. X. 2. μυρίοις ὅπλοις Ph. 113. εὐδαιμονήσει ὐχ ἓν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. μυρίοις ὀνείδεσι ib. 1344. κακῶν μυρίων Al. 773. Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI. 8. μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 193. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει Tr. 443. μυρίων τροπαίων ib. 1221. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110. μυρίοις ζητήμασι ib. 1216. μυρίων δώρων Her. F. 1352. ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφὰς Bel. fr. XXI. 1. μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2.

Μυριότευχος. μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρειδᾶν Iph. T. 141. v. not.

Μυρμιδόνες, *nom. gentis.* Iph. A. 237. 814. 1068. et 1352.

Μύρον. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας Or. 1112.

Μυρόχριστος Cy. 499.

Μυρσίνη, et dor. *ίνα.* τέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. κλῶνα μυρσίνης El. 324. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους ib. 778. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν Ion. 120. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512.

Μυρσινός. πτόρθων μυρσινῶν Al. 170.

Μυρτίλος, *nom. propr. viri.* Or. 992. et 1548.

Μυσαρός. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα Ph. 1059. μυσαρὸν ὡς ἡγεμένη Iph. T. 383. φόνον μυσαρὸν ib. 1224. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ Tr. 281. μυσαροῖσιν ὐδῶσιν Cy. 372. ὲ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις El. 1294. τοῖς μυσαροῖς ὲκ ἐπαρήγομεν ib. 1350. φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393. cf. v. 1406. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐστὶ Iph. T. 1211. ἔργα φόνια μυσαρὰ El. 1178.

Μυσάττεσθαι. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδως Med. 1149.

Μυσία. σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Μυσοὶ, *nom. gentis.* ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 251. v. etiam v. 542.

Μύσος. μιαιφόνον μύσος An. 335. τὸ τῶν ξένων μύσος Iph. T. 1168. μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε ib. 1229. τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155. μύσος σῶν προσφθεγμάτων ib. 1219.

Μυστήριον. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων Hip. 25. Δήμητρος εἰς μυστήρια Sup. 173. σεμνὰ τεμμάτων μυστήρια ib. 470. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Μύτης. Διὸς Ἰδαίᾳ μύτης Cret. fr. II. 11. τὰ μυτῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Μύχατα Hel. 190. vid. not.

Μυχθισμός. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν Rh. 789.

Μυχός. ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. ἐν μυχῷ χθονὸς Sup. 545. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὸς Hec. 1040. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; ib. 1065. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς Med. 397. εἰς μυχὸς χθονὸς Sup. 926. conf. Her. F. 37. ἐς γαίας μυχὸς Sup. 1205. ἐν Αὐλίδος μυχοῖς Iph. A. 660. cf. v. 1600. πιμπρᾶσιν μυχούς; Tr. 299. ἐπεὶ γῆς ἦλθε μυχὸς ib. 952. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς Cy. 290. cf. v. 296. ἐν μυχοῖς πέτρας ib. 406. ᾇδω ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219. ἐν ἄντρῳ μυχοῖς Hel. 431. ἄντρων βεβηκυῖαν μυχὸς ib. 623. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη ib. 826. αἰθέρος μυχῶν ib. 872. μυχοὶ δαισὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν ib. 1239. ποντίας ἁλὸς μυχὸς εἰσέβαινε Her. F. 401. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἄιδου κόρης ib. 607.

Μῶν, *partic. interr.* num, utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis.

Μῶνυξ. μώνυχα πώλων Ph. 799.

Μώνυχος. ἐν μωνύχοις ἅρμασιν Iph. A. 250.

Μωραίνειν. ὐδεὶς ταῦτα μωραίνει Aut. fr. III. 22. ἄγαν μωραίνοντι νοθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3. γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων An. 675. μωρανεῖς Med. 614.

Μωρία. μωρία σοι ἔνεστί τις Ph. 1674. εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο Med. 371. ὲκ ἀνίεις μωρίας ib. 457. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939. μωρίᾳ φρενῶν Iph. A. 394. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344. μωρίαν τιν' εἰς σὲ ἐσκεμμένοι Her. 148. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων ib. 418. ὐδὲ μωρίᾳ ξύμβουλος ἔσομαι τῳ κασιγνήτῳ Hel. 1024. μωρίᾳ γε τῷ νέῳ Ion. 545. μωρίαν λήψομαι ib. 600. μωρία καὶ θέλειν (sc. τύραννον εἶναι) Antig. fr. V. 2. ἡ μωρία ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 1.

Μῶρος, vel **μωρὸς** Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. τί μῶρος εἶ Al. 555. μῶρος, ϑνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, κ. τ. λ. Tr. 95. μῶρα μῶρος λέγει Bac. 369. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ὅστις πράσσει πολλὰ—μωρὸς Antiop. fr. XIII. 2. εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἶ Thy. fr. II. 2. ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτον ἐγκρίνω—Phaëth. fr. III. 1. ὦ μῶρος (in *fœm.*) Med. 61. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ὲκ ἔνι Hip. 966. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν Tr. 1059. μῶρον ἔπος Her. 682. μῶρον γυναῖκες El. 1035. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὲκ εἰς τὸ μωρὸν τρέπων με Dic. fr. I. 2. τὰ μῶρα πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989.

N.

Ναὶ, *partic. affirm.* Ph. 1659. Med. 1277. Hip. 605. Al. 1122. Sup. 936. Iph. A. 1247. Iph. T. 742. Rh. 164. Cy. 147. Ion. 991. et 1009. Her. F. 1061. et El. 658. *ναὶ ἔτω* Or. 148. *ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσᾳ χάριν οἴνας* Bac. 534. *ναὶ μὰ Δία* Cy. 552. 557. et 582.

Ναίειν. *αἳ—τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων ναίουσιν* Hec. 617. *ξένην πόλιν ναίω* Ph. 373. *ναίω χθόνα* ib. 1375. cf. v. 1620. *ἐπὶ ξένῳ ναίεις χθονὶ* Med. 436. *μήτ' ἐμποδὼν σοι—ναίειν* ib. 937. *ὅσοι πόντῳ τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν ναίουσιν εἴσω* Hip. 4. *αἳ μέγαν κατ' ὠρανὸν ναίετε* ib. 68. cf. v. 457. *ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι* ib. 624. *οἳ Ἀθηναίων πόλιν ναίουσι* ib. 1159. *δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδα* Al. 287. *σὲ Ἀπόλλων ἠξίωσε ναίειν* ib. 575. *κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν* ib. 870. *Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία* An. 17. *ναίειν οἶκον θέλω τόνδε* ib. 34. *σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ* ib. 968. *εἴσω δόμων, ἐν οἷσι ναίω* Iph. T. 66. *ἀξείνου πόντου δυσχόρτους οἴκους ναίω* ib. 219. *μακρὰν βαρβάρου ναίει χθονὸς* ib. 629. *ἐνθάδ' ὃ πρέπει ναίειν* ib. 1088. *τίνες ναίουσί νιν;* Cy. 113. *τὰ Βακχίου ναίειν μέλαθρα* ib. 429. *ἑξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν* Her. 7. *ἐπεὶ κατ' ὠρανὸν ναίει* ib. 10. *οἳ ναίετ' ὠράνιοι* Hel. 1515. *Λοξίου ἐν δόμοις ἄτρεστα ναίουσι* Ion. 1198. *ὃν μετὰ Περσεφόνας ἐδόκουν ναίειν* ib. 1442. *σκόπελον οἳ ναίουσ' ἐμὸν* ib. 1578. *εἰ τοῦσδε ναίει τόπους* El. 106. *ἐν χέρνησι δόμοις ναίω* ib. 208. *ἐκ τῶ ναίεις ἐνθάδε;* ib. 246. *ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλυροῦ ναίω δόμοις* ib. 251. *ὑπὸ τέγαισιν οἵαισι ναίω* ib. 306. *φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίουσι* ib. 992. *ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις* ib. 1120. *ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας* And. fr. XXVI. 2. *εἴθε πάντες, οἳ ναίουσί σε, ὕτω φιλοῖεν* Er. fr. I. 58. *ναίειν ἔφασκε τὰς θεὰς ἐνταῦθα* Sis. fr. I. 27. *ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις* Fr. inc. CI. *χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων* eorund. CLXV. 8. *πένητα ναίειν* Fr. inc. B. 1. 3. *μεσομφάλως ἕδρας ναίων* Or. 591. *ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας* ib. 1225. *ὦ φαεινὰς ὠρανοῦ ναίων πτύχας* Ph. 84. *δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς* An. 1262. *ἀγρὸς ναίων* Sup. 884. *ὦ ναίων ἅλα* Hel. 1600. *ὦ Πόντου—πέτρας Εὐξείνου ναίοντες* Iph. T. 125. *αἰθέρα ναίοντες* Bac. 391. *πλάκας ναίοντες ὀρέων* ib. 718. *ἅσυ Θηβαίας χθονὸς ναίοντες* ib. 1201. *μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς* Med. 397. *τηλυρὰ ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία* An. 891. *ὀρείας ναίουσ' ἐρίπνας* El. 210. *τὰν ἀγχιστεύουσαν γᾶν Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ* (sc. *ἀκούω*) Tr. 225.

Νάϊος. *ναΐου στρατοῦ* Iph. A. 260. *ναΐοις δρασμοῖς* Iph. T. 892. *ναΐαν ἀπήνην* Med. 1122. *νάϊον πόρευμα* Iph. A. 300. *νάϊον ὄχημα* Iph. T. 410. *τὸ νάϊον δόρυ* Rh. 458.

Νάϊς, 1) *adject.* imperitus, rudis. *ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα, τὰν νάϊδα* Hip. 550. 2) *nom. propr.* Νύμφα Ναΐς Hel. 187.

Νᾶμα. *Δίρκης νᾶμα* Ph. 102. et Her. F. 573. cf. Ph. 939. et Bac. 5. *νᾶμα παμφάγου πυρὸς* Med. 1187. *νᾶμα ποτάμιον* Cy. 96. *Λερναῖα νάματα* Ph. 127. *νάματ' ἔνυδρα* ib. 663. *νάματ' ὄσσων* Her. F. 625.

Ναξία Hel. 1606. vid. not.

Ναὸς An. 162. *ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο* Hip. 31. *Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων* An. 1096. *πρὸς ναὸν θεᾶς* Iph. A. 1432. *ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν* ib. 1480. *Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων* Rh. 225. *τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν—πρῶδωκας Ἀχαιοῖς* Tr. 1061. *ἔσωθε ναοῦ* Her. 42. *πρόσθε ναοῦ* ib. 657. *πρὸ ναοῦ Παλλάδος* Hel. 1482. *κρηπίδων ἔπι ναοῦ τοῦδε* Ion. 39. vid. etiam v. 79. 140. et alia hujus dramatis loca quamplurima. *ἴθι ναὸς* Hec. 146. *σοῖσιν ἐν ναοῖς* Hip. 620. *οἳ ναὸς ἔχετε θεᾶς* Sup. 2. *ναοῖσιν ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με* Iph. T. 34. etc. *ἐκ οἵου' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναὸς ἐμοὺς;* Tr. 69.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἕδρας Cy. 289. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τῆτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. τείχετε ναὸς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα El. 7. ζαθέης ναὸς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.

Ναπαῖος. Ἰσθμῷ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Νάπη, et dor. νάπα. εὔλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάρρου νάπης ἐπήδων ib. 1091. λιπὼσ' Ὄθρυος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλίου Med. 3. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 446.

Νάπος. ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Νάρθηξ. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρθηξ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς ib. 705. ὃς—νάρθηκα, πιτὸν ἀΐδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριστὰς ib. 113. νάρθηκας ἐς ἱερὸς Hel. 1377.

Νασμός. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι ib. 653.

Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομέναν Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νάσου Ph. 212. νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 795. νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας Bac. 401.

Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.

Ναυάγιον. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ναῦς—πολλὰς ἀριθμὰς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἶμι πρὸς ναυάγια ib. 514.

Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.

Ναυάτης, poët. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. ᾶς. ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. πᾶς τις θάρσος αἵρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδύμαν λεὼν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄτρον ὡς Ph. 842. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1626.

Ναύδετον. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med 527. ναυκληρίαν τείλας Al. 110. πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1535. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605.

Ναυκλήριον. μόλοι ναυκλήρια Rh. 233.

Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρου χερὸς Hip. 1224.

Ναυλοχεῖν. ἕξῃς ἐναυλόχει Iph. A. 249.

Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015.

Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459.

Ναυπλίειος. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54.

Ναύπλιος, 1) *nom. propr. viri.* Hel. 773. 2) *adject.* ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμαθ' ὥρμισαι νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χθονὸς Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.

Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.

Ναῦς. ἐπεὶ νότιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἑτὸν ναὸς ἁμβήσῃ ib. 1263. ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοτρόφον Med. 523. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὠκυπόμπου ib. 1137. ὅπῳ ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. νεὼς ὅριον πτερὸν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μ' ἄγκυρ' ὠδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον, ἢ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λῦσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θυρίαις ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων πρύμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib. 1379. χιλίων ναῶν στόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν φύλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. νεῶν σαθμὰ Rh. 43. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990. ubi est αἶθον pro φλόγα. νεῶν πρῆσων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα ib. 436. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. νεῶν στερηθεὶς Hel. 881. εὐηρέτμως ναῦς Ion. 1160. κλειναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντου σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλους ib. 1348. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυσθλῶν. ἦπύ με ναυσθλώσουσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν Sup. 1037. ναυσθλῶσθε τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυσθλῶμαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλόμενον Hel. 1226.

Ναυσίπομπος. ὥστε ναυσίπομπον αὔραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος στρατὸς Rh. 48. πλάτας ναυσιπόρους Iph. A. 172.

Ναύσταθμον. τείχωμεν ναυστάθμῳ πέλας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591. 602. et 673.

Ναυστολεῖν. τήνδε ναυστολεῖς χθόνα Med. 682. cf. Hip. 36. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου Tr. 77. cf. Hel. 808. πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Tr. 1125. σὺν τέκνοισι ναυστολῶ Cy. 13. δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν Or. 739. ὁ ναυστολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυστολῶν Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυστόλων Fr. inc. CLXVII. 2. ἧπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν Iph. T. 103. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλλανίδος; Hec. 1260. κυμάτων ἅτερ πόλιν σὴν ναυστολήσεις Sup. 474. ἅλιον ὑπ' οἴδμα ναυστολήσων Hec. 634. ἔνθα ναυστολήσεται Tr. 1048. τὰ ναυστολούμενα ἔσω δόμων σώζουσι Melan. fr. XX. 6.

Ναυστόλημα. πόντου ναυστολήματα Sup. 209.

Ναυστολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν An. 797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An. 458. νεὼς ναύτης ἥσυχος καιρῷ σοφὸς Sup. 509. ναύταν ὅμιλον Hec. 921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel. 194. δακρύων ἔπλησεν ναύτας ἐμοὺς Or. 368. ἔσαι σπονδαῖς ἔντιμος— ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ναύταις ὁκ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et 1403. κατὰ πρύμνας ναῦτα στέλλονται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel. 440. 1233. 1261. 1431. 478. et 1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμοὺς ναυτικοὺς Hel. 1617. ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν στράτευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρετῶν Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. ὃ πάλιν ναυτίλλεται Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ὅτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 3. ναυτίλοις τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. vid. et v. 726. et 1637. πνοιαὶ ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαὶ An. 479. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. ναυτίλους ἐφθαρμένους Iph. T. 276. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις Cy. 98. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέστατον σημεῖον Ion. 1156. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2.

Ναύφθορος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. στράτευμα ναύφρακτον Iph. A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῆ Iph. A. 1623.

Νεάζειν. μῶν νεάζων ὐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν Ph. 720. ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἢ τῷ καλῷ σῷ πρὸθανεν νεανίᾳ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. νεανίᾳ μετ' ἀνδρὸς ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 190. νῦν εἰ νεανίας (i. e. *audax*, *ferox*) ib. 580. νεανίαν τεκὼν

ἄριστον ib. 1092. ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάστορος νεανίᾳ Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρῳ νεανία ib. 672. νεανίας γενῆ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἀνδρὸς ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίᾳ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχρὸν μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν Epist. III. λεκτοὶ Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαι Hip. 784. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἅτοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. Ἑλλάδος νεανίαι Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς, νεανίαι τε Her. 470. ἐκῦσιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὤμοισι ib. 1578. γυναικί τοι αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι Iph. A. 615.

Νεανικός. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. νεανικὸν βέλεμνα Antiop. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ὡ πέπλον—ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργάς τ' ἀφῄρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα ib. 1204. τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε Cy. 178. πῦ νεᾶνις πότνι' ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς οὐκ ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτείνων εὐΐους νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνιδες ἦβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyp. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφῷ, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. sq. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. τικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀνεσείλαντο ib. 695.

Νεβρός. ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 588. νεβρῷ τικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρὸς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρὸς ὠράνιον πήδημα κυφίζουσα ib. 860. Θανύσης κῶλα ποικίλης νεβρῷ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν παμποίκιλοι τολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Νεηθαλής. ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νείαιρα. νείαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος. νείκους διαλύεσθε Or. 1679. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη Med. 904. νεῖκος ἐσπεῖσθαι ib. 1140. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ἐχ ἑκὼν τόδ' ἥραμην ib. 986. μεθήμι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθου Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρετα νείκη Med. 639. παλαιὰ νείκη An. 1166. ὄμηρον ἐκδιδὺς—Ἥρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Ægypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 213.

2) *med.* νεῖσθαι, abire, redire. νεῖσθε Al. 740. νεόμενος εἰς ἀγόρυς El 723.

Νείσεσθαι. Ἀργείαν χθόνα νείσεσθε Ph. 1240.

Νεκροθήκη. νεκροθήκης ὁ χριμπτόμενος Cret. fr. II. 18.

Νεκροπομπὸς Al. 443.

Νεκρός. δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται—νεκρῷ Hec. 393. νεκρὸν τόνδε Πολυξένης (i. e. mortuam Polyxenam) ib. 671. σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ ib. 679. ὁρᾷς νεκρὸν τόνδε ib. 760. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ὅτος —Or. 83. sq. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνουσι Hip. 789. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σῦ νεκρὸς ib. 1410. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. νοσφιεῖς με τῶδε δεντέρυ νεκρῦ ib. 44. ὀθνείυ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῦ ib. 813. ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. νεκρῦ μορφᾷ Tr. 192. πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν El. 680. δύω νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. κεισόμεσθα νεκρὼ δ' ἐξῆς Hel. 992. νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν Hec. 1. νεκρῶν μέτα κείσομαι ib. 209. χοὰς νεκρῶν ἀγωγὸς ib. 536. ἐν νεκροῖσι δύλη κεκλῆσθαι—αἰσχύνομαι ib. 551. διπτύχυς νεκρὸς θάπτε ib. 1287. τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν Or. 102. νεκροὶ ἔπιπτον ib. 1489. πολλοὶ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. cf. v. 1202. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς θήσω Med. 374. ἦξω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. νεκρῶν ἴαχον ib. 1229. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεσεμμένα Her. F. 526. νεκρῶν ἀγάλμασιν ib. 703. νεκρὸς ὑβρίζειν El. 902. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2. ὁδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III. etc.

Νέκταρ. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι Bac. 144.

Νέκυς. νέκυς ὢν Or. 1486. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω; Ph. 1302. νέκυν παιδὸς ἀγαπάζων ἐμῷ ib. 1337. νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. Πολυνείκυς νέκυν ib. 1623. ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν ib. 1664. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται ib. 1733. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὁ δὴ φρῶδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχυ νέκυν ib. 602. νέκυν—φέρωσιν ἄρδην πρὸς τάφον ib. 610. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς ib. 1015. τόνδε Αἰγίσθυ νέκυν—καλύψωσιν τάφῳ El. 1276. ὅτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. ὅταν τις ἐν δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. νεκύων πορθμεὺς ib. 254. νεκύων εἰς αὐλὰν ib. 261. φθιμένων νεκύων Sup. 45. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tr. 193. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. νέκυα μέλη παιδὸς Sup. 70.

Νέμειν, 1) tribuere, distribuere, dispensare. τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις Hec. 868. βροτοῖσι σῶμα σαφέστατον νέμει Or. 591. ἵνα—ναύταις ὁκ ἔθ' ὁδὸν νέμει Hip. 745. τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 380. τίνες ἄλλοι νέμουσι συμφοράς; ib. 611. κακὼν ἀναψυχὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμουσιν ib. 616. σοὶ νέμω τὠμὸν μέρος Iph. A. 499. ὅκων χρὴ σε συγγόνῳ πλέον νέμειν ματαίᾳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρὶ Hel. 924. νέμει δίκαν θεὸς El. 1169. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κᾆν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI. τὸ μὴ ὃ σε προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ Fr. inc. LVIII. 2. τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. νέμων τὸ πλεῖσον ἡμέρας τύτῳ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. σοὶ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ Her. F. 462. λόχυς ἔνειμεν ἑπτὰ Ph. 1100. ὁ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ' ἔνειμας Hip. 1323. ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα Epist. V. ἵνα θελξίφρονες νέμονται θνατοῖσιν ἔρωτες Bac. 402. 2) pascere. νέμουσι κατ' Ἴδαν ποίμνια Rh. 551. νέμουσι μῆλα νέα Cy. 28. ὁ τάδε νέμῃ (pasceris); ib. 49. λέαινα δρύοχα νεμομένα El. 1164. νεμομέναις χλόην μόσχοις Bac. 734. 3) habitare, incolere. εἰ πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ Rh. 475. παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν ib. 700. ἵνα τείχεα —ὑράνια νέμονται Tr. 1088.

Νέμειος. τὸν Νέμειον θῆρα Her. F. 153.

Νέμεσις. θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τύτυ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.

Νεόγαμος. τῆς νεογάμυ κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.

Νεογνός. νεογνὸς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.

Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205.

Νεοδμής. νεοδμῆτες γάμοι Med. 1366.

Νεόδμητος, 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) *fœm.* recens nupta. τῆς νεοδμήτυ κόρης Med. 623.

Νεόζυγος. τῆς νεοζύγυ νύμφης Med. 804.

Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.

Νεοθαλής. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188.

Νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.

Νέορτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.

Νέος Dic. fr. XVI. νέῳ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέυ βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἥβᾳ νέᾳ νέυ προθανοῦσα φωτὸς ib. 474. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ ib. 638. νέυ γάμυ πόθος ib. 1090. τρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεθέτης' ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατὴρ νέος Ion. 712. παιδὶ τῷ νέῳ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέῳ δεσπότῃ Ion. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. ᾧ ξύνοπλα δύρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεζεύχθης νέυ El. 284. νέος πεφυκὼς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐσ' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέυ Epist. V. ἡ ἄπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέυς πεδαίρυσα ib. 1034. τὰς νέυς ὦ μιμητέον Hip. 114. νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε ib. 798. οἶδ' ἐγὼ νέυς ὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρυς ib. 967. ὦ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις τρωφωμένη ib. 1055. νέυς λόγυς An. 60. πολλῶν νέων, κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἡδάων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέοις παραχθεὶς ib. 232. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἕνεστι ib. 250. νέοι βραχίοσιν ib. 738. σοφώτερος νέοισιν ἀστῶν τῶνδε ib. 843. νέυς δὶς εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδὼν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μύθων referendum est) Rh. 3. νέυς θεὺς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 104. ἔκπληξιν νέαν ib. 1276. νέα φροντὶς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατρὸς νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένος νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένυς Her. 43. νέα γυνὴ Al. 1052. sq. ἐν δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδὰν νέαν Sup. 600. νέαν βάξιν Rh. 46. νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω, νέα τοι μόχθυς ἔξω κρείσσυς Tr. 201. sq. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔσαι τι νέον Hec. 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον; Hip. 794. θέλει τί σημᾶναι νέον; ib. 857. τί νέον τόδε; Al. 935. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέῳ—σώματι ib. 195. μή μοί τι μήτηρ—ἔχῃ νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. *τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν;* Rh. 39. *νέον πρᾶγμα* ib. 86. *ὐδὲν ἐν τρατῷ νέον* ib. 661. *θερμὸς κρουνὸς αἵματος νέου* ib. 791. *ὦ νέον ὑπαγκάλισμα* Tr. 752. *βρέφος νέον* Bac. 289. *μηδὲν νέον ὁρᾶν* ib. 362 *τί μηνύεις νέον;* ib. 1028. *νέον τί πολεμίων λέγεις πέρι;* Her. 383. *φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον* Hel. 608. *μωρίᾳ τῇ νέᾳ* Ion. 545. *τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι* Her. F. 75. *νέον* (adverbial.) *ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένη* El. 1070. *νέων πημάτων* Hec. 675. *συμφοραὶ νέων κακῶν* Hip. 1255. *μῆλα νέα* Cy. 28. *δείπνων νέων* Ion. 712. *νείκη νέα* El. 1121. *τέκνα νέα* Hyp. fr. IV. 3. *ἐγώ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν* Tr. 1185. *εἰς νεωτέρους λόγους* Sup. 1032. *ἐπείπερ ἔφθης—νεωτέρους* Her. 121. *παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις* Dan. fr. VI. 1. *ἔργα νεωτέρων* Melan. fr. XVII. 1. *συμφορὰ νεωτέρα* Hip. 1160. *τῶν νεωτέρων φρενῶν* Pelei fr. V. 1. *τί νεώτερον λέγεις;* Or. 1327. cf. Ph. 716. *δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον* Rh. 590. *τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;* Bac. 214. *ὡς ὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν* Med. 62. cf. Her. F. 1173. *νεώτατος Πριαμιδῶν* Hec. 13. et 1132.

Νεοσσός. *ὁ σὸς νεοσσὸς* (i. e. *filiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita *νεοσσοὶ* in plur. de *filiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. *τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν* Hel. 265.

Νεοσφαγής. *τῆς νεοσφαγῆς Πολυξένης* Hec. 894.

Νεότης And. fr. XI. et dor. *ἁ νεότας* Her. F. 637.

Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700.

Νεότομος. *ἔλικα νεότομον* Bac. 1169.

Νεοτρεφής. *νεοτρεφεῖς κόρυς* Her. 93.

Νεοφόνος. *μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι* El. 1172.

Νεοχμός. *νεοχμῶν μύθων ταμίας* Tr. 231. *νεοχμὸν κακὸν* Hip. 866. *πρᾶγμα νεοχμὸν* Sup. 1057. *τί φροιμιάζῃ νεοχμόν;* Iph. T. 1162. *τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε;* Tr. 260. *νεοχμὰ κακὰ* Bac. 216.

Νέρθε. *τὰ νέρθε ὐδείς*, sc. *βλέπειν εὔχεται* Iph. A. 1251.

Νέρθεν. *τοὺς γῆς νέρθεν* Hec. 791. *τὰν νέρθεν ὐδὲν ὠφελεῖς* Al. 878. *τῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε;* ib. 1142 *τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν ἀκοίτας* Tr. 1309. *αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν* Bac. 751. *πατέρα νέρθεν ἀνακαλώμενον* Hel. 972. *τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῶ* Her. F. 497. *ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόομεν* ib. 516. *νέρθεν ἄσμενος φυγὼν* ib. 621. *σώσας με νέρθεν* ib. 1170. *νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν* ib. 1415.

Νέρτερος. *ὦ νέρτερ' ᾅδη* Hel. 975. *νερτέρων δωρήματα* Or. 123. *τίνα δέδορκα νερτέρων;* ib. 385. *οἱ νέρτεροι θεοὶ* ib. 619. cf. Al. 1148. *ἁ κατὰ χθονὸς νερτέρων Περσέφασσα* Or. 962. *πάροιθε νερτέρων πυρᾶς* ib. 1019. *σπείσασα νερτέροις χοὰς* ib. 1322. *νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει* Med. 985. *μὰ τὰς παρ' ᾅδην νερτέρους ἀλέτορας* ib. 1059. *νερτέρων ὁρῶ πύλας* Hip. 1447. *νερτέρων ἀγάλματα* Al. 616. *φάσμα νερτέρων* ib. 1130. *ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω;* An. 851. *νόμῳ τῶν νερτέρων* ib. 1200. *νερτέρων σέφη* Tr. 1247. *τίσις τῶνδ' ἐπὶ τοῖς τε νερτέροις* Hel. 1019. *προσφάζεται αἷμα νερτέροις* ib. 1271. *φανερὰ θύματα νερτέρων* Ion. 1234. *κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων* Her. F. 548. *νερτέρου ἐχίδνας* Ph. 1027. *νερτέραν ὑπὸ χθόνα* Al. 48. et *νερτέρᾳ χθονὶ* Her. F. 335. et *νερτέρας ὑπὸ χθονὸς* Cresph. fr. IX. 1. *νερτέρᾳ κώπᾳ* Al. 461. *νερτέρα βροντῇ* El. 748. *Πλώτωνος δῶμα νέρτερον* Her. F. 808. et *νερτέρων ἐκ δωμάτων* Al. 1076.

Νεσόρειος. *τὸ Νεσόρειον εὔγλωσσον μέλι* Fr. inc. X. 1.

Νέσωρ, *nom. pr.* Iph. A. 273.

Νεύειν. *ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα* And. fr. XIX. 3. 4. *τῷ δὲ νεύοντος κάτω* El. 839. *ἔστην νενευκὼς* Iph. A. 1581. *λογάσι—τρατῷ νεανίαις ἔνευσε* Hec. 545. *Ζεὺς ὅ, τι νεύσῃ τελευτᾷ* Al. 981.

Νευρά. *ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς* Rh. 33. *τόξων χερὶ ψάλλωσι νευρὰς* Bac. 783.

Νεφέλη, et dor. *ἔλα*. *νεφέλᾳ καλύψας* Hel. 45. *νεφέλης ἄγαλμα* ib. 712. cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. *ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας* Ph. 166. *δι-*

ναι νεφέλας δρομαίω Al. 245. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961. σκότος κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. ἐν νεφέλαισιν Her. F. 667. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733.

Νέφος. Ἑλλάνων νέφος Hec. 908. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 468. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. ἥν πέριξ ἔχει νέφος τοιῶτον, ὥστε—ib. 1321. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. μέλαν νέφος ib. 1216. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. σύννομοι νεφέων δρόμω Hel. 1504. πρὸς νέφη Fr. inc. B. 46. 2.

Νεὼν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. περίβολον νεωρίων Hel. 1546.

Νεωτί. τὰς νεωτὶ δεσπότας Hec. 617. τοῖς νεωτὶ νυμφίοις Med. 366. et τῷ νεωτὶ νυμφίῳ ib. 514. ἡμεῖς ὁ νεωτὶ δυστυχεῖς Hip. 343. νεωτί μοι μολὸν τέκνον Iph. A. 602. τὸν νεωτὶ δαίμονα Bac. 219. μάλιστά σ', ὁ νεωτὶ δὴ—αἰνεῖν ἔχω Her. 485. νεωτὶ τεκοῦσαν El. 653.

Νηδύς. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 165. νηδὺς ἀκύμων An. 158. νηδὺν ἐξαμβλῶμεν ib. 356. ὡς ἄρδῃ νηδὺν Sup. 207. νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. ἄρσενα νηδὺν ib. 527. ἔρνος νηδύος ib. 1305. πλήσασι νηδὺν τὴν ἐμὴν Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII. 1. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. νηδύος ἠσσημένος Aut. fr. III. 5.

Νῆται πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1111.

Νηλὴς Cy. 368.

Νῆμα. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433.

Νήνεμος. νήνεμον ἔσῃ ὄχλον Hec. 533. οἶδμα νήνεμον Iph. T. 1412. πέλαγος αὔραις νήνεμον Hel. 1472.

Νήπιος. παῖδα νήπιον An. 756. cf. Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. αἴσθημά τι κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. τὰς νηπίους ἔτι Her. 956. γυνὴ νηπία Sth. fr. VII. 2. βρέφος νήπιον Ion. 1399. τὸ νήπιον ἄπλητον ἔχων Hyp. fr. V. 5. ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

Νηρεύς, *nom. propr.* Or. 364. An. 1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A. 701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et 273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009. et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηΐς, vel *contr.* Νηρῆς, filia Nerei, i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph. A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078. Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. *plur.* Νηρηΐδες, vel Νηρῇδες, filiæ Nerei. An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274. et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188. νησαίας πόλεις Ion. 1583. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203.

Νησιώτης. νησιώτην βίον Rh. 701. et Her. 86.

Νησιωτικός. δόμους νησιωτικοὺς An. 1262. ὄνομα νησιωτικὸν Hel. 148.

Νῆσος. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. νῆσον λέγω ib. 1689. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσους Iph. A. 287.

Νῆτις βορᾶς Iph. T. 973.

Νήχειν. νηχόμενον (natantem) Epist. II.

Νίζειν. φόνον νίζουσα Iph. T. 1338.

Νικᾶν. νικᾷ λέγων Or. 942. et Tr. 716. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλίᾳ Ph. 728. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. τῶν μετρίων τὄνομα νικᾷ Med. 126. γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν Hip. 1304. νίκα νυν Al. 1111. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων Sup. 437. νικᾷς ib. 947. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τἀλέθρῳ νικᾷν Iph. T. 485. νικᾷν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ ib. 1472. cf. El. 1269. νικᾶτε Rh. 137. ᾔδειν, ἃ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. νικᾷ ὅ 'κ θεῶν με δύσηνος κλύδων ib. 691. νικᾷ Κύπρις θεὰς ib. 932. cf. Hel. 29. et 31. ἦν νικῶ λόγῳ Her. 254. νικᾶτε ἐχθρὸς ib. 531. cf. v. 786. et Er. fr. I. 56. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. νικᾷν τὴν δίκην El. 955. λογισμὸς τἔργον ὁ νικᾷ ποτε Alcmen. fr. IX. 3. ὅθεν νικᾷν χρή σε, δυστυχεῖς Alex. fr. IV. 1. δόλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς ib. 3. σοφὸν ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 4. τοσῷδε νικᾷ Bel. fr. XVI.

16. ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 2. τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. νικᾷ χρεία με eorund. CLIX. 1. νικῶν Rh. 119. νικῶντι συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106. νικῶντα ἵπποις τρατὸν Sup. 694. νικῶν ἀπῇρα φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. τὰ κῶφα τοῖς νικῶσιν Al. 1032. τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι ib. 1034. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν κακοῖσιν Hec. 659. ἔγνως τὴν νικῶσαν βουλὴν Med. 912. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. νικῶσα νίκην τίνα; Sup. 1060. τὸ νικῶν, sc. τῆ τρατῆ μέρος ib. 708. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ Ph. 1150. νενικηκὼς μάχῃ ib. 1425. πολλάκις ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ An. 638. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτῆ πέρι Tr. 719. ἣν νικήσῃ σ' ὅδε Ph. 564. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ Or. 1652. οὐχ ἵπποισι νικήσαντα Tr. 1209. πάντα νικήσω λόγον Iph. A. 1249. ὁ νικήσων Bac. 973. νικῶμαι κακοῖς Med. 1077. νικῶμαι Ἀργείας θεᾶ Tr. 23. νικώμεσθα El. 759. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1. νικώμενος Rh. 115. παντᾳχῆ νικώμενος Iph. A. 745. Βακχίᾳ νικώμενος Cy. 453. πρὸς τῆ παρόντος ἡμέρᾳ νικώμενος Dan. 19. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Antiop. fr. IX. 3. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένης Bel. fr. XXIX. 2. συμφορᾷ νικωμένη Med. 1195. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 234. νικωμένη Παλλὰς ὄκ ἀνέξεται ib. 353. ἤ ποτε—νικωμένη δίκην ὑφέξω El. 697. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. ἀδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον Ph. 548. ἐνικώμην κεκραγμῆ Iph. A. 1357. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300.

Νίκη. νίκης σῆμα Ph. 1264. ὡς θανόντων ἀδαμῆ νίκη πέλοι ib. 1473. ταῦτα νίκην δίδωσιν Sup. 596. νίκην Θησέως ἀγγελῶν ib. 638. νικῶσα νίκην τίνα; ib. 1060. ᾔδειν—κείνῳ νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παρέναι Tr. 631. νίκην δὸς ἡμῖν El. 675. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. b) dor. νίκα. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. περὶ νίκας Iph. A. 215. τάχα ἂν νίκαν δοίη δαίμων Rh. 995. θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν El. 591. νίκας τεφανηφορίαν—τελέσας ib. 862. καλὸν ἀ νίκα Epig. III. 2. c) plur. Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. 2) Νίκη, nom. propr. dea victoriæ, seu Minerva. Iph. T. 1497. et Ion. 1529, et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. ᾧ σθένει νικητέον γυναῖκας Bac. 951.

Νικητήριον. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3. νικητήρια λαβὼν Al. 1031. ἀντὶ νικητηρίων Tr. 963.

Νικηφορεῖν. ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.

Νικηφόρος. κρᾶτα νικηφόρον Tr. 353. et ἀδελφῷ κρᾶτα τῷ νικηφόρῳ El. 872. πατρὸς ἐκ νικηφόρου γεγὼς ib. 880. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. δεξιὰν νικηφόρον ib. 1377. σωτηρίαν νικηφόρον Iph. A. 1474. ἴξω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. νικηφόρον ἄγραν Bac. 1198. νικηφόρῳ δῶρῳ τύχοιτε Iph. A. 1557.

Νιν, pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸς et αὐτὰς, passim per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, nom. propr. fœminæ. Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. ἔνιψεν αὐτῶν σφαγάς; Sup. 765. ἣν νίψω φόνον τῶνδε Iph. T. 1230. νίψαι ἑρᾷ ib. 1041. ἀγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω ib. 1191. βᾶς ἦλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ ib. 255. ὀρειᾶν πιδάκων νίψαντο σώματ' ἐν ῥοαῖς An. 284. νίψαντο αἷμα Bac. 766.

Νίπτρον. χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου Hel. 1400. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174.

Νιρεὺς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204.

Νῖσος, nom. pr. Νίσου πόλιν ἥκειν ἔφασκε Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. τᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλως; Cy. 43. νίσσονται Hel. 1498.

Νιφάς. πυκνῇ νιφάδι (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδύμενος An. 1130.
Νιφοβόλος. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασσοῦ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1283.
Νοεῖν. τῇδε νόει νόστον πρὸς οἴκους Iph. T. 1018. τάδε μεταπιθέμενος νόει Rh. 131. νοεῖν σοφὸς ib. 625. ὃς θεὸν ὐχὶ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 32. 2. νοήσας πως Ph. 1416.
Νοητέον. θεὸν ποῖον νοητέον; Fr. inc. CXLVI. 1.
Νοθαγενὴς Ion. 592. παῖδας νοθαγενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib. 913.
Νόθος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος ib. 1083. εἴ τις νόθος πέφυκε An. 637. νόθῳ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ματὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. νόθοι πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες ib. 639. παῖδας ἐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr. V. 1. ἐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 2. τὸ νόθον τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 962. νόθον λέκτρον Ion. 545. et νόθοισι λέκτροις An. 929. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX.
Νομάς. ὀρῶ — νομάδα κνημιτοφθόρον Pol. fr. I. 2. νομάδες Cy. 120.
Νομίζειν. εἰ κακῶς νομίζομεν τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 326. θεοὺς νομίζεις τὸν τόθ' ἑκ ἄρχειν ἔτι; Med. 493. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι ib. 527. πάντ' ἔχειν νομίζετε ib. 570. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω ib. 807. μ' ὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι Al. 644. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τῷ 'μῷ νομίζω ib. 939. νῦν θεοὺς νομίζω Sup. 732. νόμιζε ταῦτα Rh. 868. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ Tr. 510. σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε Her. 313. cf. v. 316. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ ib. 1039. ὐ νομίζειν (moris esse) φήσομεν καθ' Ἑλλάδα—Hel. 1071. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. σὲ πρῶτον—πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. vid. not. χρυσῷ νόμιζε σαυτὸν ὄνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών Er. fr. VII. 2. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τῦτον (sc. τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. I. 3. ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας eorund. XIII. 2. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor. CCIV. ὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. τὺς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. ὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Œnei fr. IX. 2. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὡς νομίζεται (ut moribus est receptum) Al. 99. et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471. et Hel. 1278. χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχω ib. 999. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ θνήσκειν ὐ τάφος νομίζεται; Iph. A. 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib. 519. ἡ αἰσχύνη βάρος τῷ ζῆν νομίζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 596. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τὸ κατθανεῖν ζῆν κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμισται Med. 170. ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται Al. 109. τὰ θεῶν ὕπο νενόμισται Iph. A. 33. ἐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται (sc. ἡ γαῖα) Chry. fr. VII. 7. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων νομισθεῖσα An. 13. τὰ νομισθέντα Bac. 71.
Νόμιμος. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. πυρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

τὰ ἔξω νόμιμα δίκας Bac. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293.

Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταὐτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. ὅτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œdip. fr. V. 1—3. τῆ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4.

Νόμος. νόμος—τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὁ κείνων (sc. θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τὰς θεὰς ἡγούμεθα ib. 800. αἴτιόν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τῆ νόμῳ ἂν εἴχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος Hip. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρῷον νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νεκτέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. Π. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδῶσαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. θεῶ νόμον ὃ παραβαίνομεν ib. 230. τῷ νόμῳ ὅλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν ὐδεὶς νόμος ib. 1316. τῆ νόμου χάριν ib. 1322. ἐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ καίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσοῦσιν (sc. οἱ νόσοι) And. fr. XXIV. 3. ὅτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος ejusd. fr. VIII. 1. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Pir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾷν κακῶς eorund. CIII. a. 2) *plur.* κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμους Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν ib. 487. Φρυγίοισι νόμοις ib. 1426. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμους ἀφιγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα ib. 812. εἴπερ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὁ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν An. 242. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. ὁ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποτρέφω Cy. 298. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. τὰς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους ib. 1445. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 906. νόμους κοινοὺς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν ὁ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. νόμους θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ᾗ νόμων ὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοισι χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τὰς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2.

Νομὸς, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhes. 477. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηρὸς λιποῦσα νομὸς Cy. 61.

Νόος. νόου φιλοδέσποτον Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόῳ ἀκούων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. *Contr.* νοῦς vid. infra suo loco.

Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et *subst.* νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravis moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέστης Or. 34. κἂν μὴ νοσῇς, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; ib. 407. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν ib. 293. νοσοῦμεν ὐδὲν ὄντες αἴτιοι ib. 933. χείρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 220. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; ib. 549. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν ib. 907. δόμοι νοσοῦσιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλὰς σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς τύχης, καὶ τὸ τῆς θεῦ, νοσεῖ ib. 1404. πᾶντα τἀκείνου νοσεῖ Iph. T. 536. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ' ἕτερα ib. 615. ἦν ἡ δόξα σου νοσῇ Bac. 311. ὅτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς ib. 327. τοῖς ἐκείνου πήμασιν νοσεῖς; Hel. 102. τὸ ὄμμα μου νοσεῖ ib. 581. ἐκεῖ νοσοῦμεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί ὧδ ἐκείνῃ—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσῶ ib. 808. νόμῳ νοσοῦσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. κέρδος ἔκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν ejusd. fr. XV. 3. 4. ἡ παῖς νοσεῖ σου Scy. fr. I. 1. πλωτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσῶν Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. λόγος νοσῶν ἐν αὐτῷ ib. 475. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1050. τοῖς τοῦ νοσοῦντος πήμασιν Sup. 227. νοσοῦντα οἶκον Iph. T. 992. θάτερον νοσῶν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Antiop. fr. XXIV. 3. τί με πλοῦτος ὠφελεῖ νοσοῦντά γε; Tel. fr. XXII. 1. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσῶ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες Or. 232. ἤ που νοσοῦντας ὕβρισεν δόμους; Iph. T. 930. φίλων νοσούντων Rh. 412. νοσοῦσα Hip. 477. ἰδίᾳ νοσοῦσα Iph. A. 982. ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσους Ion. 320. τάσει νοσοῦσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ νοσοῦντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104. τοῦτο παύσαντες νοσοῦν ib. 1178. νοσοῦντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν Iph. T. 680. νοσοῦντα μέλαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her. F. 542.

Νοσερός. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτῃ Hip. 131. et νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 180. νοσερὸν κῶλον Or. 1016.

Νόσημα. νόσημα κινδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. λοχεῖ ἐμῷ νοσήματος El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἕνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτὰς γάμως Ion. 1524.

Νόσος. αἰσχίστην νόσον Or. 10. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα κυφισθῇ νόσου ib. 43. ἐπίκουρον νόσου ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ ib. 798. παρειμένον νόσῳ ib. 879. νόσου τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσκλεᾶ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου ib. 477. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ ib. 766. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. cf. v. 237. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῇς ib. 1050. χείρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 219. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1042. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶ Bac. 353. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. ἐκυσία νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. 1. 7. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund. CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. δύο νόσω κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς Or. 282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν ἀναίδεια Med. 471. cf. Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur. τυγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νόσους Al. 888. ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσους Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005. νόσους ἀπείργει ib. 1013. νόσοι θνητῶν αἱ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel. fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX.

1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους eorund. LXVI. τὰς νόσους σκοπεῖν χρεὼν eor. CLXI. 3.

Νοτεῖν. μόνος νοτῶ Hel. 435. ὅπω νενότηκ' οἶκον Iph. T. 534. ἐπεὶ δεῦρ' ἐνότησεν An. 972. νοτήσαιμι Al. 1026. πατρίδα νοτῆσαι Hel. 1031. γῆν τήνδε νοτήσας ib. 897. Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο νοτήσασ' ἄπο ib. 481.

Νότιμος. ἐπεὶ νότιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. νότιμος ἔλθοις δόμον Al. 1156.

Νότος. πρευμενῆς νότου τυχόντας Hec. 541. πικρὸν Ἀδράστῳ νότον—θήσει Ph. 956. cf. Tr. 66. εὖ νότον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. κακὸν νότον ib. 1208. et Her. 1042. νότον ἐκ ἀποίσεται Iph. A. 298. Ἑλένης νότος ib. 882. εἰ πρὸς Ἴλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε νότος ib. 966. νότον πονηρὸν ib. 1187. οἷς νότος ἐκ ἔσ' Ἰλίᾳ πύργους ἔπι ib. 1261. ὡς τύχοι νότου τρατὸς ib. 1603. ἐκ τερμάτων νότου ἄρωμεν πάλιν; Iph. T. 117. vid. etiam v. 527. 535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et 1112. νότον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾷν Rhes. 427. δύσνοτον νότον Tr. 75. στέλλου' Ἀργεῖοι νότον ib. 168. νότον ἄθλιον σχήσουσι Bac. 1335. νότος εἰς πάτραν Her. 311. cf. v. 587. et 645. ὦδ' οἶσθα νότον οἴκαδε Hel. 883. cf. v. 890.

Νοσφίζειν. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοί σε Hel. 647. τηλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. βρέφος μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. νοσφιεῖς με τῶδε δευτέρου νεκροῦ; Al. 44. εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν Sup. 539. ἦ που σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται; ib. 153.

Νοσώδης. σίλβει νοσώδεις ἀτραπὰς Or. 480. νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423.

Νοτερός. πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. νοτερὰν πέπλων πτύχα Sup. 978. νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. πέδον νοτερὸν Ion. 106. νοτερὸν ὕδωρ ib. 149.

Νότιος. νοτίας ἅλμας (i. e. ἅλμης) Hip. 150. σαγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.

Νοτίς. ποντία νοτὶς Hec. 1259. καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 649. et δροσώδης ὦδ. ν. Bac. 704. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107. ὅταν ξηρὸν πέδον—νοτίδος ἐνδεὲς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Νυθεσία. πρὸς νυθεσίας τὰς σὰς Her. F. 1256.

Νυθετεῖν. ἡμᾶς χρὴ σε νυθετεῖν φίλα Or. 299. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν ἐπίσταται Hip. 396. σὺ γ' εὖ με νυθέτει ib. 724. ὁρῶ κἀγὼ ταῦθ', ἅπερ με νυθετεῖς Sup. 337. cf. Bac. 824. ὥστε μή σε νυθετεῖν Iph. A. 692. τὴν σὴν μητέρα νυθέτει Ion. 1307. μή με νυθέτει ib. 1397. cf. Her. F. 855. σύ γε με νυθετεῖς Her. F. 1249. λέληθεν εἰδὲν τῶνδέ μ', ὃν σὺ νυθετεῖς Chry. fr. I. 1. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νυθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. παῖδα νυθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ἐνυθέτευν σὲ πολλὰ, πολλάκις Tr. 1015. τί δή με δρᾶσαι νυθετούμενον χρεών; Ion. 1332. νυθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. νυθετουμένη Med. 29. Κύπρις ὦδε νυθετουμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1.

Νυθέτημα. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νυθετημάτων Ph. 595. ἄγαν μωραίνοντι νυθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3.

Νυθετητέος Bac. 1254. et Ion. 436.

Νυνεχὴς Dan. 48.

Νῆς. ταῦτα νῆς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ὅσοι σὺν νῷ χρησὰ βουλεύσασ' ἀεὶ Or. 907. δεῦρο νῆν ἔλθε ib. 1181. τὸν νῆν ἐκεῖσ' ἔχει Ph. 363. cf. v. 1427. σοί ἐστι νῆς λεπτὸς Med. 529. νῆν ἔχων, ὅσον σε δεῖ Hip. 105. cf. An. 251. οἷσιν ἐκ ἔνεστι νῆς Hip. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2. ὁ νῆς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τοὺς νῆν ἔχοντας ib. 945. cf. Iph. A. 374. et Bel. fr. XVII. 1. νῆς ὁ βέβαιος Iph. A. 334. ὁ νῆς ὃν αὐτὸς νῆν ἔχων ὁ τυγχάνει ib. 1139. τὸν νῆν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. νῆς βροτῶν ib. 886. ὁ σὸς νῆς ἐποιήθη Κύπρις ib. 988. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῆς ib. 1052. τὸ γῆρας, νῆν οὐκ ἔχον Bac. 252. cf. v. 271. νῆς ὁρᾷ Hel. 121. τὴνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν νῆν δὲ ib. 737. ὁ νῆς τῶν κατθανόν-

τῶν ib. 1020. οἶκοι τὸν νῶν ἔσχον Ion. 251. τὸ τῶ νῶ ταχὺ ib. 742. ἐκεῖσε τὸν νῶν δὸς ib. 1370. νῶς ὀκέτ' ἐστὶν Æol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῶ νῶ πλέον And. fr. XI. νῶν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νῶν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. τὸν νῶν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βούλεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νῶν κεκτημένῃ eorund. CLI. 5. ὡς ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐστιν, ἀλλὰ νῶς ib. 6. τὸν νῶν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νῶν Epist. II.

Νύκτερος. νύκτεροι κατὰ τρατὸν φύλακες Rh. 87. ᾇδω νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρῳ πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρως ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831.

Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111.

Νυκτηγορεῖν. τί χρῆμα—νυκτηγορῶσι; Rh. 89.

Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20.

Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμῳ σύριγγος ἰὰν Rh. 552.

Νυκτιπόλος. νυκτιπόλῳ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ib. 1049.

Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Νυκτωπός. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1279.

Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486.

Νυμφαγωγὸς Iph. A. 610.

Νύμφαιος. ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπιὰς El. 447.

Νυμφεῖος. νυμφείους εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 131.

Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσα σὴν ib. 885. ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάθρα Ion. 819. ᾧ σε μήτηρ ὅτε νυμφεύσει ποτὲ Al. 318. ᾇδης νιν νυμφεύσει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν Iph. T. 364. νυμφεύω δέμας Ἠλέκτρας El. 1340. νυμφευσαμέναν κατεύνασε Hip. 561. ᾗ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευθεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῶ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. θεᾶς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ Ion. 913.

Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐθρέφθην—βασιλεῦσι νύμφῃ Hec. 352. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα Ph. 584. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας ib. 352. ἁ δύτανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ᾇδω νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. ὦ παντάλαινα νύμφα An. 140. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250. βοάσατ' εὖ—νύμφαν ib. 337. τέρεινα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύω El. 1033. νύμφαι ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἡρωϊνιαζόμην Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργείοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) nom. pr. Nympha. Νύμφα Ναὶς Hel. 187. Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801. ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα Bac. 949. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. *νυμφιδίῳ τέγᾳ* An. 859. *νυμφίδιαι κοῖται* Al. 249. *νυμφιδίους εὐνὰς* ib. 888. *νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων* Med. 999. et *νυμφίδια λέχη* Hip. 1139. *τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων* ib. 769.

Νυμφικός. *νυμφικοὺς δόμους* Med. 1137. *νυμφικὰς ὁμιλίας* Hel. 1416. *νυμφικὰς ἐς εὐνὰς* El. 1200. *δῶμα νυμφικὸν* Med. 378.

Νυμφίος, 1) *subst.* sponsus, maritus. *ᾇδην νυμφίον κεκτημένη* Or. 1109. *τῷ νεωστὶ νυμφίῳ* Med. 514. et *τοῖς νεωστὶ νυμφίοις* ib. 366. *ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν* Al. 1097. *ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος* Iph. A. 727. *ὅπως τάχιστ' ἐς ᾇδου νυμφίῳ γημώμεθα* Tr. 445. *νυμφίου πέλας τάφου* ib. 449. *ὠδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ* (sc. Electram) El. 24. *δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ* Phœn. fr. IV. 3. *νύμφαι ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι* Hec. 324. *ὁ νυμφίοις πρέπει* Iph. A. 733. *εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον* Tr. 485. 2) *adject.* *νυμφίοισι παρθένοις* Iph. A. 741.

Νυμφοκομεῖν. *νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει* Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. *ὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει* Ten. fr. v. 2.

Νύξ. *ὦ σκοτία νὺξ* Hec. 68. *φυλάξας νύκτα* Or. 57. *πότνια νὺξ* ib. 174. *νυκτὶ προσφερεῖς κόραι* ib. 408. *δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας* ib. 1225. *ὦ φῶς καὶ νὺξ* ib. 1496. *νὺξ ἦν* Ph. 418. *νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον* ib. 546. *νὺξ δυλεύει βροτοῖς* ib. 549. *νὺξ ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν* ib. 1669. *ὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν* Hip. 106. *νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ* ib. 375. *νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα* ib. 851. *σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει* Al. 270. *ἡδὺ φίλον κἀν νυκτὶ λεύσσειν* ib. 357. *ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς* Sup. 142. *καινὰ φάσματα φέρουσα νὺξ* Iph. T. 42. *νυκτὸς ὄμμα λυγαίας* ib. 110. *κλεπτῶν ἡ νὺξ* ib. 1026. *τετράμοιραν νυκτὸς φρουρὰν* Rh. 5. *νυκτὸς ἐν κατασάσει* ib. 111. *ἔρρει νὺξ αὐτὰ* Tr. 204. *κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς* ib. 446. *ὅτε νύκτ', ὅθ' ἡμέραν* Bac. 187. *ἦμαρ εἰς νύκτα* ib. 1006. *ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα* Cy. 597. *πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακὼν* Her. 994. *ἄστρα φεύγει εἰς νύχθ'* (i. e. *νύκτα*) *ἱερὰν* Ion. 85. *ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπέμενοι* Her. F. 505. *νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ* ib. 1071. *ὦ νὺξ μέλαινα* El. 54. *ὦ γαῖα, καὶ νὺξ* ib. 867. *ὦ νὺξ ἱερὰ* And. fr. XXVIII. 1. *ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως* Pi. fr. II. 4. *ἐμὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις* Iph. A. 398. *ἐκ νυκτῶν* Rh. 13. et 17. *ἐν νυκτῶν φόβῳ* ib. 691. *κατὰ φάος νύκτας τε φίλας* Bac. 425. *ἐκέτι νύκτας δέρκεται* Ion. 1466. 2) Νὺξ, *nom. propr.* dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur. Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. montis.* Bac. 556. et Cyc. 68.

Νυχεύειν. *ἔνθα χρὴ στρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι* Rh. 520.

Νύχευμα. *πῶ νυχευμάτων χάρις* Sup. 1135.

Νύχιος El. 603. *νυχίους ὀνείρους* Iph. T. 1277. *γόους νυχίους* El. 142. *ἀ' ἄλα νύχιον* Med. 211. *νυχίαν κοίταν* Rh. 21. *νύχιον εἰς εὐφρόναν* Hel. 1486. *νυχίους ἐνοπὰς* Iph. T. 1273. *νύχιον ἐπὶ κνέφας* Tr. 543. *κατ' ἄντρα νύχια* An. 1225. *νύχια φάσματα* Iph. T. 1260. *ὑπὸ μέλαθρα νύχια* Hel. 177.

Νωθής. *νωθὲς κῶλον* Her. F. 819.

Νωμᾶν. *ἐμπύρους ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων κ. τ. λ.* Ph. 1262. *λόγχην ἐνώμα* ib. 1394.

Νωτιαῖος. *νωτιαῖα ἄρθρα* El. 841.

Νωτίζειν, 1) tegere. *ὃν—ἔρνεσι κατασκίοισιν ἐνώτισε* Ph. 657. 2) tergum vertere. *πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν* An. 1142.

Νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. *προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα* Hec. 739. *νῶτον χαραχθεὶς* Rh. 73. *διαδῦναι νῶτον* Tr. 117. *μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν* Cy. 236. *τὸ νῶτον οἰκτείρομεν* ib. 639. *τύμβῳ 'πὶ νώτῳ* Hel. 848. et *τ. 'πὶ νώτοις* ib. 990. *πρὸς κίονα νῶτον πατάξας* Her. F. 1007. *χρύσεαί μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ—ἁρμόζεται* Fr. inc. CLIV. 1. *νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ* Hec. 486. *ὑποπτέροις νώτοισιν* ib. 1264. *θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας* Hip. 128. *χθονὸς νῶτα* Iph. T. 46. *γαίας ἐν νώτοις*

ib. 162. πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς λήξαιμι θοάζουσα ib. 1141. πόντου νῶτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἀμφὶ ὠλένας ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; Hel. 128. κυρτῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκέοισι νώτοις θρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. τὰ ἕσπερα νῶτα ib. 731. ἀτεροειδέα νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὄπισθε νῶτα Σειρίου βεβὼς Phaëth. fr. VIII. 5.

Νωχελής. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ Or. 798.

Ξ.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2. πέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνθισμα. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κρᾶτα Ph. 1166. et Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον Iph. A. 175. ξανθὸν βόστρυχον Cy. 497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071. ξανθοῖς βοστρύχοις Or. 1532. et ξανθοῖσι βοστρύχοισιν Bac. 235. ξανθὰς πλοκάμους Iph. A. 758. τὰς ξανθὰς πλόκους Her. F. 233. ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel. 1240. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν Ἁρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφαλὰν Hip. 133. ξανθὸν κάρα Med. 1141. Hip. 1344. et Her. F. 993. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξεναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med. 1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξείνου πατρῴου Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798. Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El. 247. αἱμορράντων ξείνων Iph. T. 225. ἐν ξείνᾳ χθονὶ Hec. 480. ἀξείνου πόντου ξείνα δυσχόρτους οἴκους ναίω Iph. T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἄνδρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξενίαν κατήσχυνε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε; Al. 825. ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις ib. 1016.

Ξενικός. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ξενικὸς ἱκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy. 366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949. ξένια δῶναι Cy. 300. ξένια λήψῃ τοιάδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος ξενιά σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια ἀνθρώπων πάρα ἔξεις ib. 1684. παιδὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων κυρήσετε El. 359.

Ξενοδαίκτας. Κύκνον ξενοδαίκταν Her. F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τῶ ξενοδαίτα Cy. 654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενόεις. ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. ξενοκτόνους τιμὰς ib. 776.

Ξένος. Θρηκίῳ ξένῳ Hec. 7. πατρῴῳ ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρῷος ib. 26. cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρὴ ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ἐβωφόρβων ξένῳ Al. 8. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880. ξένον πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδοῦσα πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. ξένε Iph. T. 547. Bac. 453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102. et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259. 302. et 562. ὦ ξένε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. πῶ δίκα ξένων; Hec. 715. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. ὅτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν ib. 616. τίνος ξένων δόμους ἔσειμι Hip. 1066. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων Al. 1048. εὐσέβει περὶ ξένους ib. 1151. τοὺς μετοικοῦντας ξένους Sup. 892. τῶν κατθανόντων τάκροθίνια ξένων Iph. T. 75. μ' ὠδὲις ξένων ἐκὼν ἐδέξατο ib. 947. ἐλέγξαι ξένους ὡς ἠξίων ib. 955. ὅσιοι περὶ ξένους Cy. 125. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν ib. 126. τοὺς ξένους μὴ ἀδίκει ib. 271. κρεωκοπεῖν μέλη ξένων ib. 358. φίλτατε ξένων ib. 417. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. *ξένοι, o hospites,* Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. ὦ ξένοι Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. ὦ ταλαίπωροι ξένοι Cy. 89. ξένην πόλιν Ph. 372. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ Med. 435. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. τόλμα θίγειν ξένης Al. 1120. ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις; An. 671. γυναῖκα ξένην Iph. A. 469. et ξένης γυναικὸς ὕπο Ion. 1221. ἐν ξένῃ γῇ Tr. 378. et ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 74. ὦ ξένη Iph. T. 597. et Ion. 339. ἐπὶ ξένας (pro ης, sc. γῆς) An. 136. et ita ξένα pro ξένη Bac. 1033. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. et ξένους γυναῖκας Sup. 94. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. ὦ ξέναι Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine ὦ Or. 1375. ξένον κῆδος Ph. 342.

Ξενῶν. οὐκ ἀκούετε πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε πρὸννέποντά με; Hip. 1085. πόλει ξενοῦσθαι Æg. fr. X. 2. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν Ion. 820. ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις Al. 69.

Ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

Ξενών. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν Al. 546. ἐξωπίους ξενῶνας οἴξας ib. 550.

Ξένωσις. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε; Her. F. 965.

Ξεστός. τύμβον ξεστὸν Al. 839. ξεστὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ Hel. 992. ξεστὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ὀβελοὺς ξεστοὺς Cy. 393. ξεσταὶ πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 782. ξεστὸν ἄγαλμα Iph. T. 111. ξεστὸν πύργωμα Tr. 46. ξεστῶν Περγάμων Or. 1389. κλίμακος ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186.

Ξηραίνειν. ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος Cy. 572.

Ξηρός. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα An. 1260. ξηρὰν γαῖαν Ph. 1159. ξηρὰ σπορὰ An. 638. ὀμμάτων ζηραῖς κόραις Or. 389. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784. ξηρὸν δέμας El. 239. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. αὕτη ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς Bac. 277.

Ξιφήρης. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ Or. 1627. ξιφήρης λόχος An. 1115. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις Rh. 713. ὁ ξιφήρης Ὠρίων Ion. 1153. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; El. 225. κεκρυμμένος θῆρας ξιφήρεις Or. 1272. φίλοι ξιφήρεις ib. 1346. ἀγωνισταὶ ξιφήρεις Ion. 1258. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων Ph. 366.

Ξιφηφόρος. ξιφηφόρον εἰσορῶ βαίνοντ' Ὀρέστην Or. 1504. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ξιφηφόρους ὀπάονας Ion. 980. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 730. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν ib. 812. δίκα ξιφηφόρος Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς Hel. 360.

Ξίφος. ξίφους βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 436. τεκόσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος Or. 291. μελάνδετον φόνῳ ξίφος ib. 820. ξίφος θήγειν χερὶ ib. 1036. ὠδέν σου ξίφους λελείψομαι ib. 1041. πῶς ἂν ξίφος νῷ ταὐτὸν κτάνοι; ib. 1052. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν ib. 1133. ξίφος χρὴ δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν ib. 1193. ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα ib. 1369. παίειν λαιμῶν εἴσω μέλαν ξίφος ib. 1472. ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1478. Μενέλεων— ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους ib. 1531. θα-

νεῖν Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. ὠκέᾳ' αἱματηρὸν τῶμὸν ἀργήσει ξίφος ib. 628. μελάνδετον ξίφος λαιμῶν δῆκε ib. 1098. ὅρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους Med. 1278. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. ξίφος λαβοῦσα ib. 722. cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296. ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας ib. 621. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι ib. 880. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. καρατομεῖν ξίφει Rh. 586. παίει με νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὦλεσ' ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809. ταυτῷ ξίφει ib. 843. δίτομον ξίφος ib. 989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ ἑλὼν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε σῆς συγγόνῳ μέλαν ξίφος ib. 1672. θηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παίσω κάρα τῶμὸν ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφους ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἔξομεν ξίφη Or. 1125. ἐκκεκώφωται ξίφη ib. 1287. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399. ξίφη σπάσαντες ib. 1458. ξίφεσι βρίθων Ph. 1551. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν An. 814. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323. θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη Rh. 669. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v. 1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.

Ξόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον Iph. T. 1359. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. χρυσέων ξοάνων τύποι ib. 1074. βωμῶ λιποῦσα ξόανα Ion. 1403.

Ξυθόπτερος μέλισσα Her. F. 487. et Cress. fr. IX. 5.

Ξοῦθος, Creusæ maritus, pater Ionis. Ion. 58. etc.

Ξυθὸς, *adject.* γάνος ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξυθᾶν πόνημα μελισσᾶν ib. 165. διὰ ξυθᾶν γενύων Hel. 1117.

Ξύγγαμος (pro σύγγ. et sic in reliquis, quæ sequuntur, a ξὺν compositis.) ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.

Ξυγγενής. εὕρομεν φίλως καὶ ξυγγενεῖς τάσδε Her. 306. ξυγγενοῦς πέρι γυναικὸς An. 888.

Ξυγγηθεῖν. ξυγγέγηθε Hel. 733.

Ξύγγονος, ἡ, soror. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν Διὸς El. 990.

Ξυγκαταθνήσκειν. ξυγκατθανόντι κατθανεῖν Hel. 1419.

Ξυγκελεύειν. ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην Iph. A. 892.

Ξυγκύναγος Bac. 1144.

Ξυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα Med. 813. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230. εἴ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἄν Ion. 331. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446.

Ξυλλέγειν βίον El. 81.

Ξυλληπτέον Cy. 470.

Ξύλλογος. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 954.

Ξυλλύειν. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724.

Ξύλον. ἀποδαυλίζων ξύλῳ Sup. 717. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 209. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ib. 569. ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 471. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα ib. 993. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV. ξύλῳ δρατήριος Syl. fr. III. 4. φίλον ξύλον ejusd. fr. VII. 1. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 241. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2.

Ξυλουργικός. ἴπραττες ἢ ξυλουργικὰ Fr. inc. CXLI.

Ξυμβαίνειν. ὡς ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως Ph. 593. ξυμβάντε ib. 71. ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς Hel. 628.

Ξυμβάλλειν. ξυμβάλλεται πολλὰ τῶδε δείματος Med. 284.

Ξύμβασις. δὸς ξύμβασιν τέκνοις Ph. 85. cf. v. 590. εἰς ξύμβασιν χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν An. 424.

Ξύμβολον. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298.

Ξύμβολος. ξύμβολον ὢν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. ὦζέ μωρίᾳ ξύμβολος ἔσομαι τῷ κασιγνήτῳ Hel. 1025.

Ξυμμαρτυρεῖν. ὡς ἂν παρῶσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς Hip. 286. τάδε— ῥάκη ξυμμαρτυρήσει ναυτιλῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ξυμμαχία. ξυμμαχίᾳ τάδε φράζωμεν Rh. 994.

Ξύμμαχος Or. 1219. ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι; Sup. 246. πόλει μοι ξύμμαχος γενοῦ τᾷδ' εὐμενής ib. 630. Ζεύς μοι ξύμμαχος Her. 766. ἡ ξυμμάχους ξυμμάχοις συνδεῖ Ph. 540. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. ὠδὲν οἵδε ξύμμαχοι Cy. 638. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν Hel. 1623. ξυμμάχους οἵους ὀλέσασα Her. F. 135. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. ἔς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825.

Ξυμπεραίνειν Med. 887. ξυμπερᾶναι φροντίδα ib. 341.

Ξυμπέρθειν. ξύν γε πέρσας (pro ξυμπέρσας γε) Hel. 105.

Ξυμπηδᾶν. κᾀγὼ ξυνεπήδησα Bac. 728.

Ξυμπίπτειν. ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων Fr. inc. LXXXIX. 1.

Ξυμπιτνεῖν. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς ὑ ξυμπιτνεῖ Hec. 1030.

Ξυμπληγάς. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796.

Ξυμπολίτης. ὦ ξυμπολῖται Her. 826.

Ξυμπονεῖν. οἵτινες πάλαι μὴ ξυμπονῶσιν Rh. 322. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι Hec. 862. ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι Or. 682.

Ξύμφημι. ξυμφήσουσι σοφοί μοι Hip. 266.

Ξυμφορά. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς ib. 414. ξυμφορὰν ἥκεις φέρων Ph. 1079. et Iph. A. 1536. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354. χρησοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνοῦντα Med. 54. ξυμφορὰ ἀμήχανος ib. 392. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφορὰν ib. 483. μῶν ξυμφοράν τιν' ὅσαν οὐκ ἔφραζέ μοι; Al. 815. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσα An. 984. ξυμφορὰν οἵδ' ὁρῶν Rh. 800. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν τὰν—τοῦ Πενθέως ib. 1152. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων ib. 1157. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν Hel. 957. αἱ ξυμφοραί γε Ion. 957.

Ξύμφορος. δοκεῖ μοι ταῦτα—ξύμφορ' εἶναι Med. 779.

Ξύν, attic. pro σύν. ξὺν δόλῳ Hec. 884. ξὺν παισὶν ib. 1022. ξὺν δίῳ νικηφόρῳ Ph. 788. ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν Med. 11. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ ib. 463. ξὺν νέοισιν An. 598. ξὺν φθόνῳ δυνάμει τε ib. 781. ξὺν Ἀργείοισιν Sup. 645. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ξὺν ὑμεναίοισιν ib. 693. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῶδε ξὺν ἡμῖν Iph. T. 910. ξὺν θεῷ Rh. 358. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν ib. 442. ξὺν σοὶ στρατεύειν—θέλω ib. 471. ἐμῷ ξὺν παιδὶ Tr. 984. ξὺν οἵπερ ἦλθον δεῦρο Cy. 480. ξὺν Ἡρακλεῖ Her. 741. ξὺν τῇδε Hel. 888. ξὺν πόσει σῷ ib. 1679. ξὺν οἷς (sc. ὅπλοις) τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξα Her. F. 1383.

Ξυνάγειν. δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε (pro ξυνῆγε) Iph. A. 290.

Ξυναινεῖν. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172.

Ξυναλγεῖν Al. 636.

Ξυναλγηδών. ὦ ξυναλγηδόνες Sup. 74.

Ξυναλλαγή. λόγων ξυναλλαγαῖς Sup. 602.

Ξυναντᾶν. ὅτῳ ξυναντήσειεν Ion. 787.

Ξυνάορος, 1) ὁ, maritus. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. 2) ἡ, uxor. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Ξυνάπτειν. ξυνάπτετον πόδα ἐς ταὐτὸν ἄμφω Ph. 37. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. ξύναπτε—χέρα Bac. 198. κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1040. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ion. 538. φόνος νιν ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ Ph. 677. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄτυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. et sine ἔγχη ib. 1390. ὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. μάχην ξυνῆψε ib. 144. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. ξύναψον Ph. 106. ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα κούραις Bac. 746. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel.

551. τότῳ ξυνάψειν λέκτρα Ph. 49. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων ὀαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.

Ξυναρμόζειν. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.

Ξυναρπάζειν. σκύμνον οἷά νιν ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν Or. 1493. ξυναρπάσας τρατὸν Iph. A. 531. πολεμίων δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας) Hec. 1163. ξυναρπάσσει καὶ καταπκάψεσι γῆν Iph. A. 535.

Ξύναυλος. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879.

Ξυναύξειν. εἰ μὴ ξυναύξοιν' οἱ πέπλοι τῷ σώματι El. 544.

Ξύνδυλος. ὦ ξύνδυλε Ion. 1109.

Ξυνείδειν, vel **ξυνειδεῖν.** ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ Hip. 425. ξύνοιδα θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1269. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. ξύνοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ. Her. F. 368. ξύνοιδ' ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν Her. 1001. ἀδενὸς ξυνειδότος El. 88. οὐδὲ ξυνῄδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου; Ion. 956.

Ξυνεῖναι. σοὶ ξύνειμι Hip. 85. ἐμοί γ' ἄλυτος δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη Al. 478. εἰ ξυνεῖναι μὴ πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ἐμοὶ δὲ ξύνεστιν ἐλπὶς Tr. 677. ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel. 304. τότῳ ἀνδρὶ—μήτε ξυνείην Æol. fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII. 3. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ Hip. 17. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν Phœn. fr. IX. 9. ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν eorund. LXXV. 3. ἀ[illegible]ν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII. 2. τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνοῦσα Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόνθ' ὁμοῦ Sup. 595. ᾧ ξύνοπλα δύρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυνέσται χείρ; Hec. 879.

Ξυνέμπορος. Μενέλεῳ ξυνέμποροι Hel. 1554. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυνεμπόρους ἐμοὶ Bac. 57.

Ξυνεξαιρεῖν. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61.

Ξυνέπεσθαι. ἄντυγι ξυνείπετο Hip. 1231.

Ξυνεργᾶν. ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ ξυνήρων An. 222.

Ξυνεργάτης. οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144.

Ξυνεργεῖν. ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.

Ξυνεργός. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς Med. 845. ἦν ξυνεργὸν εἰλόμην ib. 396. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς Hel. 1119.

Ξυνέρχεσθαι. ξυνήλθομεν Bac. 713. χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς Hel. 1484. εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1155.

Ξύνεσις. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ Iph. A. 375. ξυνέσει ἄχρηστον Tr. 667. ξυνέσει μέγαν ib. 669. εἰ θεοῖς ἦν ξύνεσις Her. F. 655.

Ξυνέτιος Al. 1154.

Ξυνετὸς Or. 919. ξυνετὸς πολέμου ib. 1406. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. δυσξυνέτου ξυνετὸν μέλος Ph. 1511. ξυνετά μοι δυκεῖς λέγειν ib. 501.

Ξυνεύδειν. ἢ παιδὶ πατρὸς τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει El. 1145.

Ξυνευνέτης. ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἳ πῶς ποτε βλέψουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἱ 'ρεταὶ τέρψουσι τὰς ξυνευνέτας An. 207.

Ξυνευνέτις. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909.

Ξυνεύχεσθαι. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι Hel. 651.

Ξυνέχειν. εἰ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἠλίου λαμπτῆρες Rh. 59.

Ξυνηρεφής. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα Or. 955.

Ξύνθημα. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν Φοίβος Rh. 521. ξύνθημα λέξας ib. 763.

Ξυνθνήσκειν. ξυνθάνοιμ' ἄν Hel. 1418. ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ Or. 1091. cf. v. 1565. δυοῖν παίδοιν ξυν-

ξανῦσα Med. 1289. ξυνθανῦμαι Ph. 1675.

Ξυνιέναι (ab ἵημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς ξυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνῆκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς ὁ τάδε ξυνήσεται; Ion. 694.

Ξυνίσημι. ξύνισμεν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.

Ξυνισάναι. ὅτῳ ξυνέσῃ τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίστατο Iph. A. 54. ξυνετῶτος στρατῷ ib. 87. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνετῶτος φρενῶν Al. 800. ξυσταθέντα διὰ μάχης Ph. 762.

Ξυνίστωρ Sup. 1173.

Ξύνοδος. ἐν Ἀχαιῶν πλήθει ξυνόδῳ Hec. 109.

Ξυνοικεῖν. ἄν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ ib. 1001. ὁ νῷν ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖστον (sc. τὰ χρήματα), ὅτος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἵν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνῴκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.

Ξυνοικίζειν. ἔδεισα, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.

Ξύνοικος. ξύνοικον λαὸν Her. 82.

Ξυνοίκουρος. ξυνοικούρους κακῶν Hip. 1069.

Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' ὃ ξυνωλόμην ὁμῶ Hel. 103.

Ξυνομαίμονες Hel. 646.

Ξύνοπλος. ξύνοπλα δόρατα Her. F. 128.

Ξυνουσία. αἱ ξυνουσίαι Dan. fr. XI. 4.

Ξυντείνειν. τέρψηθρα φρενῶν ξυντείναι Hip. 257.

Ξυντιθέναι. δυεῖν ἀμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. εἴδωλον ἔμπνουν ἀρωγῇ ξυνθεῖσ' ὕπο Hel. 34. ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ Bac. 175. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.

Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.

Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182.

Ξυντυχία. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχίᾳ μὴ τιν' ἐάμενει θνητῶν El. 1358.

Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.

Ξυνῳδός. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι φίλαι ξυνῳδοὶ Or. 133. τάδ' ὑ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008. μωσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173.

Ξυνώνυμος Hel. 502.

Ξυνωρίζεσθαι. ξυνωρίζε χέρα Bac. 198.

Ξυνωρίς. ξυνωρὶς τέκνων Ph. 1092. εὔτεκνος ξυνωρὶς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρίδας λόχων Ph. 451. πληρῶτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.

Ξυρηκής, vel ξυρήκης. καρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et κ. ξυρῆκες El. 335.

Ξυρός. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρῷ Her. F. 630. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Ξύσασις. μένος ξύσασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.

Ξυστὸν Hec. 920.

Ξυστρατηγοὶ Ph. 752.

Ο.

Ὀβελός. ἀμφὶ βυπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 302. ὀβελὸς ἄκρως ἐγκεκαυμένος πυρὶ ib. 392.

Ὄβρια Peliad. fr. VIII.

Ὄβριμος. Ἰδαία μᾶτερ ὀβρίμα Or. 1454.

Ὄγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζῶσιν ὄγκος Rh. 760. ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων προγόνων Tr. 108. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. γαστρὸς δήνεγ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης (sc. χρὴ) Alcmeon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.

Ὄγκῶν. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρίοισι βροτῶν βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκώμεθα Hec. 623. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάφῳ Ion. 388.

Ὀδᾶν. δῦσαν ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὀδηθείης μακρὰν ib. 12.

Ὀδάξ. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες Ph. 1432.

Ὀδηγεῖν. ὀδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.

Ὀδμή. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.

Ὀδοντοφυής. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γέννᾳ ὀδοντοφυῆ Ph. 828.

Ὀδός. ἡγεμὼν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. σῶν ὁδὸν βουλευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὁδῶ τῇσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ Or. 125. καθ' ὁδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄτροις ἁρανῆ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἐς ταὐτὸν Φωκίδος σχιστῆς ὁδῶ ib. 38. ἄκρας Θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἶμι δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν ib. 1067. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις ἧκ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργος κἀπιδαυρίας ὁδὸν ib. 1197. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 263. ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὁδῶ An. 753. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδὸν Her. 38. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. πόλλ' ἀνήρε με—μιᾷ ὁδῷ Hel. 771. ὁδέ μ' ἐξέπλῆξ' ὁδῶ Ion. 635. εἴκειν ὁδῷ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν ib. 1226. πικρᾶς ἐκ Τροίας ὁδῶ βολᾶς El. 161. πάρερχ' ὁδῷ ib. 509. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὸς ἐμούς; ib. 604. ὁδὸν αὐτὴν ἀγρὸς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Bel. fr. XII. 2. δείξας ἄτρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς—ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδῶ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπτύχης ἰὼν ὁδὸς Or. 632. πολλὰς ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδὸς Med. 376. εὐσεβεῖς ὁδὸς ἥκοντα An. 1126. πυκνὰς ὁδὸς ἐλθόντα Tr. 235. ὁδὸς ἐρήμους ἴμεν Bac. 839. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοί Her. 237. μεθῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεννὰς ἄτρων μεταβάλλει ὁδούς El. 728.

Ὀδών. ὄδωσον δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1050.

Ὀδυρός. ἀξία ἡμῶν ὀδυρὸς Ion. 1617. ἔπαυσ' ὀδυρὰς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.

Ὀδούς. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας Bac. 621. μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν Cy. 372. τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.

Ὀδυνᾶν. τὸ ὀρθοῦσθαι γνώμαν, ὀδυνᾷ Hip. 247.

Ὀδύνη, et dor. ὀδύνα. οἵα μ' ὀδύνη τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὀδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὀδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. ὀδύναισι λέγω Ph. 1550. διά μοι κεφαλᾶς ἀΐσσουσ' ὀδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.

Ὀδυνηρός. ὀδυνηρὸς ὁ πλοῦτος—γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων Hip. 189.

Ὀδύρεσθαι. τί ὀδύρῃ; Hec. 740. τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὀδύρῃ Sup. 770. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159.

Ὄδυρμα. πικρὸν ὄδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους Hec. 297. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101.

Ὀδυρμός. ποῖον ὀδυρμόν; Hec. 156. λήξασ' ὀδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὀδυρμοῖς ἐμοῖς συνῳδὸς ib. 1519. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπῳδοαὶ Œno. fr. V. 2.

Ὀδυσσεύς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. *οὐκ οἶδα τὰς σὰς* Ὀδυσσέας Rh. 866.

Ὄζος. *παρὰ—Ἄρεος ὄζον* Iph. A. 202. *τὼ Θησείδα, ὄζω* (in dual.) Ἀθηνῶν Hec. 125. *ἐλατίνων ὄζων ἔπι* Bac. 1068. cf. v. 1096.

Ὅθι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.

Ὀθνεῖος. *ὀθνείῳ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ* Al. 813. *ὀθνεῖος γυνὴ* ib. 535. et 536. et *γυναῖκ' ὀθνείαν* ib. 649.

Ὄθρυς, *nom. montis.* *Λιπὼν Ὄθρυος νάπαν* Al. 583.

Οἰ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis *οἴ μοι.*

Οἰακοστρόφος Med. 523.

Οἴαξ, *nom. pr. viri.* Or. 432.

Οἴαξ, *appell.* clavus, gubernaculum. *οἴαξ ποδός μοι* Or. 793. *παρ' οἴακα* Tr. 685. *στρέφ' οἴακα* Hel. 1607. *ἔχων οἴακας* Hip. 1227. *οἴακας ἐξηρῶμεν νεὼς* Iph. T. 1357. *οἰάκων φύλαξ* Hel. 1594. *ἐπ' οἰάκων βὰς* ib. 1626.

Οἴγειν. *οἴγειν κλῆθρα* Her. F. 332. *δωμάτων ἐξωπίσω ξενῶνας οἴξας* Al. 550. *θύραν τίς οἴξει μοι;* Cy. 500.

Οἰδιπόδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.

Οἰδίπους, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmæon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.

Οἶδμα. *ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με* Hec. 26. *ἐπ' οἶδμα λίμνας* ib. 446. *ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυσολήσων* ib. 634. *ἐς οἶδμα πόντιον* Or. 992. *Τύριον οἶδμα* Ph. 210. *πορφύρεον εἰς οἶδμα* Hip. 739. *κατ' οἶδμα πόντιον* Iph. A. 704. et *κατ' οἶδμα* sine *πόντιον* Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. *Αἰγαῖον οἶδμα* Iph. A. 1601. *Εὔξενον ἐπ' οἶδμα* Iph. T. 395. *οἶδμα περῶντες* ib. 417. *οἶδμα νήνεμον* ib. 1412. *ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα* Hel. 374. *κατ' οἶδμ' ἅλιον* ib. 527. cf. v. 1517. *ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;* ib. 1282. *ποταμῷ παρ' οἶδμα* ib. 1482. *αἵματος ἀποῤῥοαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον* ib. 1604. *βαρβάρους ῥίπτειν ἐς οἶδμα* ib. 1611. *δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας* Her. F. 410. *οἶδμα θαλάσσιον* Bel. fr. XXI. 2. *ὕκυν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν* Pol. fr. I. 8.

Οἴεσθαι. *σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν* Iph. A. 986.

Οἰζύς Hec. 949.

Οἴκαδε. *νεῶν λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐς Τροίας πόδα* Hec. 1020. *ἅπαγ' οἴκαδε στρατὸν* Iph. A. 817. *ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην* Tr. 1155. *ὡς στελλόμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι* ib. 1264. *οὗ οἶσθα νόστον οἴκαδε* Hel. 883. *οἴκαδ' εἰσπορευέτω* El. 1285. *βίος—οἴκαδ' ἔρχεται* St. fr. III. 5.

Οἰκεῖν. *Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον* Or. 1645. *Λερναῖα οἰκεῖ νάματα* Ph. 127. *οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν* ib. 489. *γῆν οἰκεῖν* ib. 521. *τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν* Med. 314. *οἰκοῖμεν καλῶς* ib. 559. *αἳ τόδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον* Hip. 374. *πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς* Al. 592. *ᾗ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν* An. 242. *τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;* Iph. A. 331. *ᾗ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελε* ib. 663. *Χείρων ἵν' οἰκεῖ—Πηλίου βάθρα* ib. 705. *οἰκεῖ ἄρα ποῖον Ἑλλάδος;* ib. 712. *δόμους οἴκει πατρὸς* Iph. T. 699. *ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ* ib. 1098. *οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας οἰκοῦμεν* Rh. 288. *ὄρος οἰκοῦσι* Bac. 33. *οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημα* Cy. 22. *ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα* ib. 124. *γῆς Ἑλλάδος μυχὸς οἰκεῖς* ib. 297. *ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν* Her. 246. *μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρῳ* Hel. 302. *ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον* ib. 968. *ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα* ib. 1102. *ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ στέγας;* Ion. 314. *ἔμελλες οἰκεῖν τἀμὰ* ib. 1295. *Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν* Her. F. 16. *πάτραν οἰκεῖν* ib. 18. *οἰκοῦσ' ὄλυμπον* ib. 1318. *οἴκει πόλιν τήνδε* ib. 1365. *φασί νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν* El. 99. *ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ* ib. 212. *τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ* ib. 386. *ἄλγιστα οἰκεῖς, ᾧ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς* ib. 925. *δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους* ib. 1005. *σὲ Ἀρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν* ib. 1274. *οἰκεῖν γαῖαν* Æol. fr. VI. 1. *κἀν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει* (sc. *ὁ ἔρως*) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 60. πῦ καὶ πότ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δῶματ' ἣν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. Ἑλλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386. ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκόντων ὁμῦ Ph. 70. ὦ τὰς Ἀθήνας ἄρδον οἰκοῦντες χρόνον Her. 69. οἰκοῦντες πόλιν ib. 143. τῇ τόδ' οἰκόσῃ πέδον Iph. A. 91. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστυ Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ᾤκεις Med. 541. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκοῦμεν πέδον An. 58. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκην Tr. 393. ἣ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίᾳ πέτραν ᾤκησε Rh. 973. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσους δόμους Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271. ᾤκησεν Ἄργος Œnei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι; Inus fr. II. 2. ἣν δῶμαθ' οἰκήσητε Her. 312. σὸν οἰκῆσαι δόμον Hip. 1010. νάσῳ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκήσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανοὺς δόμους οἰκήσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἔμελλες οἰκήσειν δόμους Her. F. 463. ἃ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος Iph. A. 706. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκοῦνται πόλεις Antiop. fr. XII. 1. τοσῆσδ' οἰκουμένης Ἑλληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκουμένας πόλεις Hip. 486. πῦ τὰς Φρύγας λέγουσιν ᾠκῆσθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος. οἰκεῖος ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκείᾳ φίλᾳ An. 987. οἰκείᾳ τρατῷ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεία χεὶρ El. 629. οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. οἰκεῖα βουλεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκείοις Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρουσα—τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύνοιδεν ὅστις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἔκλαιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἄκραντον οὐδὲν οὐδ' ἐς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνή El. 104.

Οἰκητήριον σμικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ θεῦ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. Ἀμφαναίας οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἦ πᾶ μ' ἐς ἄλλα δῶματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτρᾳ παῖδ' ἐς οἴκους οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ὅπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ᾤκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βουκόλον—οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπῃ γῆς πύργον οἰκιοῦμεθα Her. 46. ἵν' ἅδης ᾤκισται Hec. 2. ἃ δὴ τενὸν δίαυλον ᾤκισται τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἴκοθεν. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν Med. 239. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν An. 980. cf. Alcmen. fr. XII. 2. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν ib. 1187. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν Tr. 371. τὸν νῦν διδάσκαλον οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ib.

648. τὰ οἴκοθεν ib. 963. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα Hel. 1207.
Οἶκος. τὰ οἴκοι Tr. 379. et Epist. II. εἰ ἦσαν οἴκοι Tr. 397. οἴκοι τὸν νῶν ἔσχον Ion. 251. ἂν τις οἴκοι κλυσίαν ἔχῃ φάτνην Eu. fr. VI. 1. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. 1. VIII. 1. τὴν σωτηρίαν οἴκοι σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2.
Οἶκος. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. τῷ ἐκλόσσους πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι ib. 448. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 952. cf. El. 611. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος ib. 971. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβών Ph. 489. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. ἔρημος οἶκος ib. 847. cf. Sup. 1132. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439. ὦ πολύξενος καὶ ἐλεύθερος—οἶκος ib. 572. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἐάσομαι; Iph. A. 331. πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν Cy. 177. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. Πύθιον οἶκον ib. 458. ἐλθὼν ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον ib. 1562. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. ὅτ' οἶκον—ὀρθώσειεν ἂν Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. ἑνὸς οἶκος ἢ πλεῖον σθένει Er. fr. I. 25. οἶκος μέγας Ix. fr. III. 3. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι Fr. inc. CLVI. 1. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἔξελθ' οἴκων ib. 174. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας ib. 179. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις ib. 457. ὦ σχήματ' οἴκων ib. 619. ὅν μοι Θρῃξ ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ ib. 682. ἦξετ' ἐς οἶκους ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. ἐξώκισέ μ' οἴκων γάμος Hec. 948. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὸς ib. 1040. κατ' οἴκους Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. ἀπ' οἴκων Or. 170. πήματ' οἴκων ib. 965. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας Med. 432. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. ὄλβιον ἀπ' οἴκων ib. 756. ὁ τόνος οἴκων ib. 1345. ἐξ οἴκων Al. 94. οἴκων δεσπότην ib. 684. βᾶδε κεῦθος οἴκων ib. 973. ἐν οἴκοις ἐυστυχῶσι ib. 1019. φάβον οἴκων ἀφελέσθαι An. 523. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. εἴκων οἴκων ἐμῶν με θήσει Tr. 1321. ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων Cy. 523. Περσείων οἴκων Hel. 1480. εἰς χρυσήρεις οἴκους Ion. 157. τέρεμνα οἴκων ib. 865. τῶν εὐπατρίδων γεγὼς' οἴκων ib. 1073. οἴκων ἐυδόκων ib. 1549. τείχεσιν οἴκους ib. 1616. ἀστοῖσι κατέσχεν οἴκους Her. F. 406. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων ib. 923. ἐξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀργὸς οἶκος καὶ πόλει γενήσεται Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. λεκτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. τὰ κακῶς οἴκοις ἐσελθόντα Er. fr. II. 13. ἀνήνητον ἄγαλμα οἴκοισι τεκὼν Thes. fr. III. 2. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 3. τηλῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην eorund. CXCVI. etc.
Οἰκύρημα. πικρὸν οἰκύρημα Hip. 787. αἰσχρὸν οἰκύρημα Her. 700. τάνδον οἰκυρήματα Or. 926.
Οἰκυρία. μακρὰς διαντλῶσ' ἐν δόμοις οἰκυρίας Her. F. 1373.
Οἰκυρός. λείπει με — τροφὸν τέκνων οἰκυρὸν Her. F. 45. οἰκυρὸς πικρὰ Hec. 1277.
Οἰκοφθόρος ἀνὴρ Fr. inc. XLVIII. 1.
Οἰκτείρειν. οἰκτείρω σε Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. οἰκτείρε αὐτὸς Med. 344. ὡς σὺ συμφορὰν οἰκτείρομεν ib. 1233. οἰκτειρε ἡμᾶς Iph. A. 985. et El. 672. λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον Rhes. 905. οἰκτείρειν γῆν Tr. 403. οἰκτειρέ με Bac. 1118. τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν Cy. 639. τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω Ion. 618. οἰκτειρε σῶ φύντας ἐκγόνους El. 673. οἰκτείροντες Or. 949. δέσποιναν οἰκτείροντες Al. 191. οἰκτείρουσα—τάσδε ματέρας τέκνων Sup. 34. φίκτείρατε Hec. 290. σὲ ἡ πόλις, ἡ φίλων τις φίκτειρε Med. 657. φίκτειρ' ἀκούσας An. 422. Her. 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. cf.

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἴκτειρον Hec. 287. cf. v. 807. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσω τὼς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεούς Al. 252. τἀμὰ οἰκτείρας κακὰ Sup. 168. οἰκτείρας ἐμὲ Iph. T. 584.

Οἰκτίζειν. καί τις ἄν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ', οἰκτίσαι φίλους Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρθένον ὡς ᾤκτισα Iph. A. 462. ὅστις ᾗδην ἐγγὺς ὢν' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ὡς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτως Tr. 155. ὠδ' ᾤκτισω Hec. 721. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κεραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1059.

Οἴκτισμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Her. 159.

Οἶκτος. σῆς παιδὸς οἴκτῳ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγώ σε—δι' οἶκτον ἔχω ib. 851. ἔνεστιν οἶκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἴκτου Ph. 964. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. Φαέθοντος οἴκτῳ Hip. 740. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἴκτῳ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἴκτου λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν ib. 934. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾷν Iph. T. 485. οἶκτος δ' ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ καταθαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ ib. 413. ὅτ' οἴκτου τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. μέγαν οἶκτον Hel. 163. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγε ib. 361. ὁ οἶκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἶκτος εἶλε; El. 968. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἴκτοισι κατασπένδω σε Or. 1239. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. ὡς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτως Tr. 156. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. οἰκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330.

Οἰκτρός. οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρὸν, ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ; Hel. 463. οἰκτρὸς πάρειμι Her. F. 1237. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτρὸς τόσδε Sup. 938. οἰκτρὸς λόγος Iph. A. 981. τείχομεν οἰκτροὶ Her. F. 1427. οἰκτρὰ σὺ Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτρὰν βιοτὰν Hec. 457. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτρὰν φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτρὰν ἄταν Iph. T. 226. ᾗ παῖς οἰκτρὰ τέθνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτρὰ ib. 206. οἰκτρὰ τύχα ib. 584. οἰκτρὰ μήτηρ Bac. 1323. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. οἰκτρὰν ἀδελφειὰν El. 132. συμφυγάδας οἰκτρὰς Bac. 1380. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. οἰκτρὸν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. ὁ τενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτρὰ τάδε Or. 1023. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτρὰ συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ τάζειν Antiop. fr. XL. 1. οἰκτρότατον, sc. θάνατον Hel. 1225. αἰθάλῳ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 912. οἰκτροτάτα ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτῳ El. 158. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοισι δακρύοισι Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649.

Οἰκτρῶς. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ οἰκτρῶς Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τῷδ' Ὀδυσσέως γόνυ ib. 339. οἰκτρῶς Ἴλιον πυρούμενον An. 400. οἰκτρῶς θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν Rh. 892. κερᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Οἰλεύς, *nom. viri.* Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175.

Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οἰμωγή. ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἰμωγήν; Hec. 1036. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ τεναγμὸν, οἰμωγήν θ' ὁμοῦ Her. 833. φόνιον οἰμωγὴν κλύω El. 752.

Οἴμωγμα. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμώζειν. ᾤμωξα Med. 791. ᾤμωξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας Hip. 1405. ᾤμωξα τόλμαν Iph. T. 862. ᾤμωξ' ἀδελφὸν σὸν El. 248. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρωμένης ib. 1168. ὡς ἂν οἰμώξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσθεν Bac. 1284.

Οἰνάνθα, dor. pro η. οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεΐδας, nepos Œnei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεύς, *nom. propr. viri.* Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Œnei fr. I. 3.

Οἴνη, vel dor. οἴνα. Διονύσου οἴνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἰνηρός. Βάκχε οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, *nom. propr.* Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰναπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἁμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλὸξ οἴνου Al. 762. ῥεῖ πέδον οἴνῳ Bac. 143. οἴνου τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου ib. 706. οἴνου μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἴνου χλωραὶ ταγόνες Cy. 67. ἀντ' οἴνου σκύφου ib. 255. τρώσει νιν οἶνος ib. 421. πλέως οἴνου ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. φ' ᾽νος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέτησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἴθοπα eor. CLXIX. 3. ἀρκεσίγυιος οἶνος eor. CCXXV.

Οἰνῶσθαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνωᾶτις θεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, nom. insulæ. Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. *οἰνωπὸς δράκων* Iph. T. 1245. *οἰνωπὸν ἄχνην* Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἷος. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142.

Οἷός τε. ὅτε φέρειν ὅπλα, ὅτ' ἔγχος, οἷός τ' ἦν Hec. 15. οἷός τε εἶ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. θεομαχεῖν οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1254. δρᾶν σύ γ' οἷός τε Her. 692. ἐν βραχεῖ πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε Tr. 727. πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 8. ὑκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἷα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. οὐχ οἷόν τε μὴ τένειν κακὰ Or. 1033. οὐδ' οἷόν τ' ἀνῆνάσθαι πόσιν Med. 237. οὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνος οἷόν τέ μοι Al. 490. οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαθεῖν οὐχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. δύλῳ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Οἷς. ὅϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Οἰσέον. οἰσέον τάδε Or. 767. τὸν ποσὶν οἰσέον κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰσέον δ' ὅμως Hel. 275. οἰσέον τὴν τύχην Ion. 1260.

Οἰστός. ἄφυκτον οἰστὸν Med. 635. οἰστοὶ An. 1134. μυρίους οἰστοὺς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰστρεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας μόνος Iph. A. 77. οἰστρηθεὶς Διονύσῳ Bac. 119.

Οἰστροπλήξ. οἰστροπλῆγας ἀθλίας Bac. 1227.

Οἶστρος. μὴ θεαί μ' οἴστρῳ κατάσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἶστρον Hip. 1300. οἶστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. vid. not. κερανν῀ οἶστρος Her. F. 862. πῶ οἶστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἴστρων Iph. A. 547. οἴστροις Ἐριννύων Iph. T. 1456. αἳ—οἴστροισι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091.

Οἰχαλία, *nom. loci.* Her. F. 473. τὰν Οἰχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οἴχεσθαι. οἴχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οἰχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οἴχομαι Hec. 822. χρυσῷ ὄνησις οἴχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίου τὸ πλέον μέρος ἐν τοναχῇσί τε καὶ γόοις Or. 202. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα ib. 969. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται ib. 1733. καρδία οἴχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ᾅδου δόμους οἴχῃ ib. 1235. ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. et ὀλ. οἴχεται Hel. 205. προθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ Al. 474. cf. v. 519. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνα παιδὸς μόνος; ib. 1084. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 36. οἴχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο Iph. A. 63. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς ib. 552. ἔξω χθονὸς οἴχεται ib. 1315. μὴ—δραπέται οἰχοίατο ib. 1341. οἴχεται θανὼν Tr. 395. et οἴχ. θανοῦσα Hel. 133. et sine θανοῦσα ib. 221. πόλις οἴχεται Her. 14. ὅπῳ μελαμφαὴς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. οἰχόμεσθ' οἰχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖται γυμνάσιά τ' οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 2. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οἴχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οἰχόμενος φυγὰς Or. 1486. τοῖς οἰχομένοις (*mortuis*) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οἰχυμένων Rh. 366. οἰχομένας (i. e. ἑνὸς) σῦ Al. 417. οἰχομένας πόλεως Tr. 591. σῶν τερηθεὶς ψχόμην γάμων An. 982. λῦτρ' ᾧχετ' οἴσυσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. ᾧ κόρος—ᾧχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ᾠχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. ἅτος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ τέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακῶ Hip. 873. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν Iph. A. 1347. οἷον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔῤῥει συλαθεὶς ib. 917. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἵν' οἰωνοσκοπεῖ Bac. 347.

Οἰωνοσκόπος Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. ὐκ ὀκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργείοις ὀκνῶ ἱκέτας προδοῦναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; Or. 792. ὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὄκνος. ὄκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὄκνου ib. 1236. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ Θησέως γ' ὐκ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτὼ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανοῦσαν κᾆμ' ὀλβίζων Al. 922. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229. ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισε Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. ἂν—ὤλβισαν, ὤλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὃς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε Ph. 657. ὐδέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα —ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθὼν Hip. 750.

Ὄλβιος. Πριάμῳ τῷ μέγ' ὀλβίῳ Hec. 493. θεῶν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ὄλβιος θάνοις Med. 715. χρὴ ὅποτ' εἰπεῖν ὐδέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾷν τὸν ὄλβιον Sup. 176. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει ib. 554. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ὐδεὶς Iph. A. 161. ὄλβιος εἶ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὄλβιον Bac. 421. ὦ τανύ φρην

θεῶν ἄτερ ὄλβιον—γενέσθαι Her. 608. τὸν ὄλβιον πάροιθεν ib. 863. ἀνδρὸς ὀλβίᾳ Hel. 438. ὁ μὲν ὄλβιος ἦν And. fr. XIX. 1. ἐγὼ ὅποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί δ' ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. ὄλβιος, ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν, κ. τ. λ. Fr. inc. CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. ὀλβίων ἀπ' οἴκων Hip. 756. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238. ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tr. 497. ὀλβίως τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι Her. F. 588. ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλῶσι τῶν ὀλβίων σοφὰς τίθεσθαι τὰς λόγους Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal. cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὀλβίᾳ Or. 1338. παρθέν' ὀλβία Hip. 1440. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις Al. 454. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἳ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. δῶμα ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel. 731. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ὀλβιώτατος Hec. 627.

Ὀλβοδότας. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 573.

Ὀλβοδότειρα εἰρήνα Bac. 419.

Ὄλβος. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἓν μ' ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὄλβος ὁ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v. 805. et Her. F. 511. ὁ ὄλβος ὁ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὄλβος, ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς δ' ὄλβος ἐπὶ ib. 740. ὄλβῳ ἐπιῤῥυέντος ib. 1229. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν μετ' ὄλβῳ ib. 1113, πολὺς ὄλβος An. 941. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἥκιστα ὄλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὄλβῳ βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος ὄλβῳ ib. 420. κοινὰν χάριν ὄλβῳ ib. 455. τὸν ὄλβον αὐτῷ τὸν πάροιθ' ἀνατένω ib. 551. ὄλβῳ βρίθειν Tr. 216. βέβακεν ὄλβος ib. 582. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. cf. v. 907. ἔστιν ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. ἅπαξ ὄλβῳ μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος ib. 644. ἃ καλλίστα ἐν ὄλβῳ ib. 647. ἔθρασεν ὄλβῳ κελαινὸν ἅρμα ib. 780. ὁ ὄλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ὦ κρεῖττον ὄλβῳ κτῆμα ejusd. fr. XXXVIII. φεύγει ὄλβος Ar. fr. XXIV. 3. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. ὄλβῳ διοίγων θάλαμον ἥδιτον ejusd. fr. XVI. 8. ὄλβῳ μέτα Dan. fr. I. 8. τὸν ὄλβον οὐδὲν ὐδαμῇ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. ὄλβος τυφλὸς Phaëth. fr. V. 3. βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Pol. fr. V. 2. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν τέργοντ' ἔχῃ eorund. fr. LVI. θνητῶν θνητὸς ὄλβος eor. LXVIII. 5.

Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.

Ὀλέθριος. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ὀλέθριον βιοτὰν Med. 993. τραπείαν ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας Her. F. 415. κακὸν ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Ὄλεθρος. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886. et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. οἰκτῳ τὸ δεῖμα τὠλέθρα νικᾷν Iph. T. 485. ὄλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πολυξένης ὄλεθρος Tr. 675. ὀλέθρα διὰ παντὸς ib. 793. εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 852. ὁ τῆσδ' ὄλεθρος ib. 1058. τενάζω τέκνων ὄλεθρον Her. F. 1065.

Ὀλεσίθηρος Ph. 668.

Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.

Ὀλίγος. ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ὀλίγοι εσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγῃ ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2. ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις Epist. V. δι' ὀλίγου Ph. 1105. ὀλίγου σοφώτερος Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεὶς

Sup. 1126. σποδῶ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. πόλλ' ἀνήρ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Dic. fr. X. 1.

Ὁλκάς Cy. 503.

Ὁλκός. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 146. φεύγειν πρὸς ὁλκὰς ναυτάθμων ib. 673. δάφνας ὁλκοῖς Ion. 145.

Ὀλλύναι. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568. ὄλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέσατε Hec. 168. ὅδ' ὤλεσέν με Ζεὺς ib. 232. κείνη ὤλεσέν μιν ib. 266. ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν ib. 388. Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος ib. 774. ἡ πλείστης Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ὤλεσας κεὖνὸν λέχος Hip. 835. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν ib. 965. cf. Tr. 371. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὤλεσάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον; Al. 537. ἃ σὺ πρῶτος ὤλεσας γυναῖκα ib. 895. ὃς —ὤλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593. Κύκνον ξενοδαίκταν τόξοις ὤλεσεν Her. F. 392. πολλὰς βροντῆς πνεύμ' ἄναιμον ὤλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὀλέσας βίοτον Hip. 1367. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τᾶς ἀνάνδρω κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ξυμμάχους οἵους ὀλέσασα Her. F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. ἄλλης ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659. πυρὶ φωσφόρως ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ἃ τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878. ἃ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc. 2) med. ὄλλυσθαι. νύμφη τύραννος ὄλλυται Med. 1066. ὀλλύμεσθα ib. 1272. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366. ὄλλυται κακῶς ib. 720. τῷ νόμῳ γ' ὄλλυμαι Ion. 1256. ὅτ' ὤλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις ib. 767. μεσονύκτιος ὠλλύμαν ib. 914. ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ Al. 636. ὄλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et 1457. ὄλωλας Hec. 513. et 668. ἐπεὶ ὄλωλε ib. 312. ὄλωλε γλυκεῖα φροντὶς Med. 1035. ὄλωλεν οἶκος Al. 417. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. ἀβύλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν Rh. 761. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν Tr. 626. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200. θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο ib. 361. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ὅτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετο Al. 721. ὄλοιτο μὲν μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοίμαν ib. 97. et Al. 867. ὡς ὄλοιτο παγκάκως Hip. 407. ἦ τ' ἄν γ' ὀλοίμην ἀκλεὴς ib. 1028. cf. v. 1325. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. κακῶς ὄλοιτο Hel. 161. cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι Sup. 1194. εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. κἂν γραῦς ὄληται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ ὀλόμενος Tr. 1312. εὕδει ὕπνον ὀλόμενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. ὀλομένης—τυράννων δόμης Hip. 869. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ὀλομένης Ἀχαιὰς ib. 392. ὀλομένην Ἐρινὺν Ph. 1036. τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1253. ὡς σ' ὀλόμενον τέκνω Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel. 235. ὀλῇ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται Med. 788. et An. 1007. ὀλόμεθα Her. 443. τῷ κακῶς ὀλωμένῳ Cy. 472. et Her. 874. ἡ κακῶς ὀλωμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως ὀλωμένας Tr. 1079. etc.

Ὀλολυγή. ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073.

Ὀλολύγματα Her. 782.

Ὀλολυγμός Or. 1137.

Ὀλολύζειν. ἡ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν Bac. 688. ὀλολύζεται πᾶν δῶμα El. 691.

Ὀλοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.

Ὅλος. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον Cy. 216. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138.

Ὁλοφύρομαι Rh. 896.

Ὀλύμπιος Ζεὺς Her. F. 1304. et El. 782.

Ὄλυμπος, 1) *nom. montis.* βῶλον ἐξ Ὀλύμπου Or. 983. cf. Tr. 215. Bac. 409. 554. et 560. 2) *nom. viri.* Iph. A. 577. vid. not. 3) cœlum. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ Med. 1415. τῶν κατ' ὄλυμπον παρθένων Hip. 71. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεῖς Iph. T. 1269. ἆρπ' ὄλυμπον Tr. 92. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. οἰκῶσ' ὅμως ὄλυμπον Her. F. 1319. τῷ σεμνοτάτῳ δι' ὀλύμπου And. fr. XXVIII. 5.

Ὅλως. ἤ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. ὅλως μὴ πανομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ὅμαδος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

Ὁμαιμος, ὁ, frater, cognatus. ὦ πατρὸς ὅμαιμε Or. 673. ὁμαίμῳ λώβᾳ Ph. 323. τῆσδ' ὅμαιμος Iph. T. 1361. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων Or. 804. 2) ἡ, soror. Hip. 339. et Meleag. fr. I. 5.

Ὁμαίμων. κρύψασ' ὁμαίμονα Hel. 896. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 683. φιλεῖν τὰς ὁμαίμονας Iph. T. 1402.

Ὁμαρτεῖν. μήτηρ ὁμαρτεῖ Iph. A. 417. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας ib. 1212. πολὺς ὄχλος γυμνὴς ὁμαρτεῖ Rh. 313. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν Bac. 921. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίᾳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. cf. v. 622. ἐπιρραίβδην ὁμαρτεῖν ib. 860. ὃς ποίμνας ὁμαρτεῖ El. 412. ἄτρα ὠμάρτει θεᾷ Ion. 1151. τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλῷ Ph. 1610. οἵδ' ὁμαρτήσουσί σοι Iph. T. 1208.

Ὁμαρτῇ, *adverb.* simul. Hec. 839. Hip. 1195. et Her. 139.

Ὄμβριμος. κεραυνὸν ὄμβριμον Ion. 212.

Ὄμβρος. Ζεὺς ὄμβρον—πέμψει Tr. 78. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ὄμβρον λιπῶσαι χειμέριον Hel. 1497. καλλίστων ὄμβρων διόθεν τερεῖσαι El. 736. ἱερᾷ ὄμβρῳ γαῖα Œd. fr. XVII. 7. οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρῳ ib. 10. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36.

Ὁμεννέτης, et dor. έτας. ἀνδρός γ' ἀρίστου σῆ τυχῶσ' ὁμεννέτου Med. 953. θεὸς ὁμεννέτας Ion. 894.

Ὁμήγυρις φίλων ἡλίκων Hip. 1180.

Ὁμῆλιξ. τῆσδε γῆς μοι ὁμήλικες Hip. 1098. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμους ἀπάξω Tr. 1183. δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας Al. 956. ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 201.

Ὁμηρεύειν. θεᾷ θεὸς Ἥρᾳ ποθ' ὡμήρευσε Bac. 297. τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα Rh. 434.

Ὅμηρος. τοῖον ὅμηρον—Ἅιδῃ Θάνατος παρέδωκεν Al. 873. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδὺς—νεικέων Bac. 293. συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδε Or. 1189.

Ὁμιλεῖν. εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς Or. 354. θεοῖς ὁμιλεῖν Her. 872. μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς Dic. fr. XII. 2. cf. Phœn. fr. IX. 7. χρηστοῖς ὁμιλῶντα Fr. inc. LXII. 2. ἐγγελατὴς τῶν ὁμιλούντων Hip. 1000. Κενταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793. βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον El. 940. ἐν ἀσπίδος κύτει ὁμιλήσας Antiop. fr. XLII. 3.

Ὁμίλημα κακὸν Antiop. fr. X. 3.

Ὁμιλία. ὦ ποθεινὸν ὅμμ' ὁμιλίας ἐμῆς Or. 1082. ὁμιλίᾳ χθονὸς Ph. 1417. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. τῆς σῆς τερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας ib. 838. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν ib. 1441. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 684. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. ἀδελφῶν ἡ παρῶσ' ὁμιλία Her. 581. τῇ ὁμιλίᾳ βροτοὺς κρινεῖτε; El. 384. κρείσσον εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 1. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι Tr. 51. νυμφικὰς ὁμιλίας Hel. 1416. ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει Er. fr. II. 21. ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Ὄμιλος. ναύταν ὠκέθ' ὁρῶν ὅμιλον Hec. 921. ὠκ ἔπειθ' ὅμιλον Or. 941. φεύγωσ' ὅμιλον An. 19. πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ Iph. A. 427. Σατύρων — ὅμιλον εἰσορῶ Cy. 100. θοινατόρων ὅμιλος Ion. 1206.

Ὄμμα. θανάσιμος ὅμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τέγξω τόδ' ὅμμα ib. 520. ὅμμα λαμπρὸν ib. 1045. ὅμμα τυφλὸν ib. 1117. ὅμμα ἐκτήξωσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. ὅμμα σὸν ταράσσεται ib. 253. ὅμμα φαιδρωπὸν ib. 891. ὠθ' ὅμμ', ἔδειξεν ib. 1058. ὦ

ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσύχῳ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυρρόου Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρωπὸν ὄμμα ib. 1343. ἀλαὸν ὄμμα ib. 1528. ὅτ' ὄμμ' ἐπαίρησα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρωπένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα φαιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. ὄμμα ἐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ An. 1065. κατ' ὄμμα τὰς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικὸν ib. 620. ποθῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἔκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φίλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα παντα χῆ τρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τὠμὸν Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος ib. 554. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἄγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἡσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφὲς ὄμμα Her. 633. ἐκ ἐβάλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. τὸ ὄμμα μὴ νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀνατρέφων κύκλῳ ib. 1573. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατρῴοις ὤμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Epig. I. 2. 2) *Plur.* ὀμμάτων ἄπο Hec. 240. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε ib. 367. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντῆσιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὄμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. ἇ—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν ib. 783. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρωπὰς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμμαθ' αὑτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν ib. 400. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων ib. 461. ὅταν—ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν ib. 957. τικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὄμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἄπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὄμματα προσβαλοῦσα τέκνοις Med. 860. τί προσέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; ib. 1040. πρὸκαλύψατ' ὄμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἄπο κόρας τρέψουσαν ib. 1174. ὅτ' ὀμμάτων ὄγκος ἦν κατάτασις ib. 1197. κατ' ὀμμάτων σάζεις πόθον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν ib. 1070. θέᾳ διδόντες ὄμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλοῦσα Sup. 286. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι ib. 743. ὀρθοῖς ὄμμασιν ib. 851. ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. καλλίτων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. ἐ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς ib. 509. τάδ' ὄμματα μέτεστιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὄμματ' εὖνα φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ὃς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφαρμένος ib.

932. μύσος εἰς ὅμμαθ' ἥξει—ξένων ἐμῶν ib. 1156. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. συννεφῶσαν ὄμματα ib. 1078. ὀμμάτων ἄπο αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται Thes. fr. I. 2. etc.

Ὀμματοστερὴς Ph. 331.

Ὀμνύναι. ὄμνυμι γαῖαν, κ. τ. λ. Med. 752. ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν Hip. 713. ὅρκιόν σοι Ζῆνα—ὄμνυμι ib. 1026. ὄμνυ Iph. T. 743. ὄμνυ πέδον γῆς, κ. τ. λ. Med. 746. τόνδ' ὀμνύναι χρεὼν Sup. 1187. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκε Hip. 612. δισσοῖς ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε Ph. 430. ὅρκοις, οὓς ὤμοσα Hip. 1063. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 498. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὅμοσον Or. 1516. κάλλιστα ὀμόσασα Iph. T. 789. Ζεὺς ὀμώμοσαι πατὴρ Rh. 816.

Ὀμόγαμος Ph. 139. μάτην ὀμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339.

Ὁμογενέτωρ Ph. 168.

Ὁμογενής. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. ὁμογενῆ κτανεῖν Ph. 1378. ὁμογενὴς ἐμοὶ Iph. T. 918. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1. ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐῳ Ph. 226. ὁμογενεῖς φίλους ib. 439. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. ὁμογενῆ ψυχὰν ib. 1299. ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Ὀμόγνιος Ζεὺς An. 922.

Ὁμόδυλος, ἡ, Hec. 60.

Ὁμόθεν. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν Or. 486. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα κέργων Iph. A. 501. κᾆν ὁμόθεν ὦσι Fr. inc. LXXXVI. 2.

Ὅμοιος. ὅμοιος (sc. ὁ δῆμος) ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος Bac. 1301. cf. Cy. 38. οὐκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 818. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII. 2. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱρῆνται Alex. fr. IX. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμῶσ' ἀεὶ ejusd. fr. XI. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον Hel. 569. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ὁμοίαις συμφοραῖς Ph. 1352. ὃ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. ὅμοιον Sup. 1069. ὃθ' ὅμοιον ἰδὲν, ὅτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. Ἑλένῃ ὅμοιον σῶμ' ἔχουσα Hel. 159. ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν Hec. 331. ὅμοια τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν (sc. τὰ τεύχη) An. 619. τὰ οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο Tr. 379. φιλεῖ τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι El. 523. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τῶ πατρὸς Alcmæon. fr. VIII. 3. ἑῴοις ὅμοια (*adverb.*) φλεγέθων βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Ὁμοιοῦν. ὁμοιώσασ' ἐμοὶ εἴδωλον ἔμπνουν Hel. 33. ὁμοιοῦσθαι κακοῖς Med. 890. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς Bac. 1346. ἄστροις ὁμοιωθέντι Hel. 139.

Ὁμοίως. δράσεις ὁμοίως ταῦτα Al. 72. θεοῖσιν ὁμοίως τιμάσθω ib. 1001. πεσσῶν ὁμοίως Er. fr. I. 9. vid. etiam Iph. A. 65. Iph. T. 489. Tr. 636. Bac. 192. Her. F. 1371. Fr. inc. B. 19. 2. Epist. IV. et V.

Ὁμόλα, dor. pro ὁλη, *nom. mollis.* Hec. F. 371.

Ὁμόλεκτρος γυνὴ Or. 507. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα ib. 476.

Ὁμολογεῖν. ὁμολογῶ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 1. ὁμολογῶ εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι κ. τ. λ. Epist. III. cf. Epist. IV. αὐτὸ τὸ σιγᾷν ὁμολογοῦντος ἐστί σε Iph. A. 1142.

Ὁμολωΐδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1126.

Ὁμόπτερος. βοτρύχεις ὁμοπτέρους El. 530. ἀπήνας ὁμοπτέρους Ph. 331.

Ὁμορροθεῖν. ἐν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ Or. 529.

Ὁμόσε χωρεῖν τοῖς λόγοις Or. 919.

Ὁμόσπορος. ὁμοσπόρους φῦναι τυράννους παῖδας Med. 596. τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων ὅσπερ λέλειπται Iph. T. 611. φόνον ὁμοσπόρων ἐκπράξειν Her. F. 1079. 2) ἡ, soror. σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου Or. 657. cf. Iph. T. 695. et 922. αἱ ὁμόσποροι Bac. 971. cf. v. 1090. et Er. fr. I. 41.

Ὁμόφυλος. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. εἰς θεόμφυλον Iph. T. 346.

Ὀμφαλός. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. δι' ὀμφαλῆ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1421. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν Med. 668. cf. Ion. 5. et 223.

Ὀμφὴ, vel dor. ὀμφά. πῶς μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφάν; Med. 175.

ὃς ὀμφὰν κληροῖς πρὸς χρυσέους Θάκους Ion. 908.

Ὄναρ. τέναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib. 518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τῶν' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. ὧδ' ὄναρ—φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.

Ὄνασις, dor. pro ὄνησις. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Ὀνειδίζειν. ἐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. cf. v. 85. ὀνειδίζεις φίλοις Al. 704. ἃ ὀνειδίζεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἱματωπὸς Θεὰς ὀνειδίζων ἐμοὶ An. 979. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ἃ εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας Med. 547. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλὸν Bac. 651. μηδὲν τῶν' ὀνειδίσῃς ἐμοὶ An. 88. cf. Iph. A. 1148. τἄλλα ἐκ ὀνειδιῶ Tr. 430. ὀνειδίζομαι ib. 936.

Ὀνειδιτήρ. λόγοις ὀνειδιτῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218.

Ὄνειδος. ταῖς ἂν Θήβαις τόδε γένοιτ' ὄνειδος Ph. 516. Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A. 305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. σοὶ τῶν' ὄνειδος Al. 724. ἐμοὶ ὄνειδος μὴ Θανεῖν ὑπὲρ τέκνων An. 411. ὄνειδος ἔγκειται δόμων ib. 785. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαϑὲς ἔλϑωμεν ib. 999. τὸ Διὸς ὄνειδος Tr. 847. πόλει ὄνειδος Her. 72. τέκνοις ὄνειδος λιπεῖν ib. 302. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. τῶν' ἔχων τἄνειδος Ion. 593. τί λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. ἐκ ἐπ' ὀνείδεσιν—λέγω Ph. 1549. ἐκ ἂν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 623. ἡμῖν ὀνείδη (sc. λέγεις) ib. 650. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. τὰ Ἑλλάδος δύσφορα ὀνείδη Cy. 295. πατρίδος ἐκ ὀνείδη Her. F. 130.

Ὀνείρατα. ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τἀγαμέμνονος Or. 617. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν Al. 355. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις—Iph. T. 452.

Ὄνειρος, et ὄνειρον. πανὸν ὄνειρον Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσομεν Her. F. 517. τὸ ὑπὸ γῆν ἅδη σκότος ἐδεὶς ὄνειρον—μολεῖν Mel. fr. XVII. 2. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. ὄψιν, ἂν—δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. ὡς μοι κρίνωσιν ὀνείρους ib. 89. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib. 569. πτηνῶν ὀνείρων ἐκ ἀψευδέτεροι ib. 571. παῦσε νυχίους ὀνείρους ib. 1277. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1207. cf. Her. F. 112. ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Ὀνειρόφρων Hec. 708.

Ὄνημι. ὅπῃ ὤνησας Med. 533. ἐμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα Tr. 933. ὁδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἡ Ῥετὴ δ' ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 1. 2. ὅσῳ πλείονα σεαυτὸν ὤνησας, ἢ ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὀνῆσαι Hip. 314. cf. Med. 567. γᾶν φίλαν Ἰνάχου Θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. ὁδέ νιν μετάστασις γνώμης ὀνήσει An. 1005. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705. ὑμᾶς ὀνήσω ib. 1044. δῶμ' ὀνήσων El. 1025. ὀναίμην τῶ παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677. Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1434. ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρενῶν Iph. A. 1359. ὄναισϑε μύϑων Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel. 650. πρὶν σφῶν ὄνασϑαι Med. 1025. ὄνασϑαι, μὴ μαϑεῖν, βάλε Hip. 517. ὥστ' ὄνασϑαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα ib. 718. ὧδ' ὤνασϑε τῶν ἐμῶν καλῶν Her. F. 1368. ἅτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι Med. 1348. ὀνησόμεσϑα Iph. A. 1360. χρημάτων ὀνήσομαι Hel. 941. σῶ ἐκ ὠνήμεϑα Al. 336.

Ὄνησις. χρυσῶ ὄνησις οἴχεται Hec. 1231. τέρπει κενὴν ὄνησιν Or. 1043. βίου ὄνησις Med. 254. κακῶ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι Θεοῖς γενέσϑαι Al. 335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι Θύουσιν τινά; Bac. 473. τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30.

Ὄνομα. τῆς εὐγενείας τἄνομα Hec. 381. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι ib. 435. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται ib. 1271. τὸ ὄνομ' ἃ λέλοιπέ μοι Or. 390. ὄνομα, ἔργον δ' ἐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ὅσιος (sc. εἰμὶ) ἕτερον

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τὄνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. ὦ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκους ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μερίων τὄνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τὄργον,— ἢ τὄνομα—Hip. 502. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σόν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα θύσεις τὐμὸν, οὐχὶ τὄνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχουσι τὄνομα κήρυκες ἔν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ἐνδυστυχῆσαι τὄνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. ἀγέρωχον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τὄνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τὄνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. χρηστήριον τὄνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. τὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἀπάσης τὄνομ' ἓν Er. fr. I. 21. δῦλον ἐσθλὸν τὄνομ' ὁ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δύλοις τὄνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὖ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταὐτ' ἔχουσι ib. 505. δεῖ δ' ἐν ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

'Ονομάζειν. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ὃ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τῷ οὐρανῷ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζουσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἱππολύτῳ ἔπι ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι δ' βὐλομαι Or. 409. οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα συ— ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος τέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τῷ ἄρσενος πατρὸς οὐκ ὠνόμασαι El. 935. Πελασγιώτας ὠνομασμένους Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

'Ονομαστός. ὀνομαστὰ πράσσων Her. F. 509.

Ὄνος. τὺς ὄνους τὺς λαρκαγωγὺς Aut. fr. I. 1.

Ὄντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὄνυξ. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίᾳ λίθῳ Cy. 400. sed v. not. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρους τὺς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρους El. 840. ὄνυξιν ἄγραν φέρουσαι El. 471.

'Οξύη. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727.

'Οξυθήκτος. ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et ὀξυθήκτοις φασγάνοις ib. 1119. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1158.

'Οξυθυμεῖν. ἦν ὀξυθυμῇς An. 690.

'Οξυθυμία An. 729.

'Οξύθυμος. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κἀξύθυμος Fr. inc. B. 40. 2. ὀξυθύμῳ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τὐξύθυμον Bac. 670.

'Οξύπους Or. 1550.

'Οξύς. σίδηρον ὀξὺν Sup. 590. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίᾳ λίθῳ Cy. 400. ὀξὺς Ἄρης Her. 290. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἑστι Fr. inc. B. 12. 1. ὀξὺ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. ὀξὺ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

'Οξύστομος μάχαιρα Sup. 1205.

'Οξύφρων Med. 644.

Ὅπᾳ, dor. pro ὅπῃ Or. 1545.

Ὀπαδός. τέκνων ὀπαδὲ Med. 53. ὀπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ Hip. 1151. ὀπαδοὶ ib. 108. Her. 1053. Hel. 1197. et El. 360. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ Med. 335. δέδορκα τόνδε τῶν—ὀπαδῶν ib. 1119. vid. et Al. 615. Iph. A. 1463. Iph. T. 1208. et Her. F. 950. αἱ ὀπαδοὶ in *fæmin.* Al. 134.

Ὀπάζειν. λοιβὰν, ἣν ὤπασεν Ἄρης Ph. 1569. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. τί—τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ; ib. 517. ἀραῖσιν, ἃς —ὤπασεν Θησεῖ γέρας Hip. 45. cf. v. 890. φοίνια ὤπασας λέχεα El. 1192.

Ὀπάων. ὀπάονες Tr. 880. et El. 1135. vid. etiam Hec. 979. Or. 1110. Ion. 980. et El. 848.

Ὀπη. ὅπη γῆς Her. 19. et 46. etc.

Ὀπίας τυρὸς Cy. 136.

Ὄπισθε Iph. T. 1333. Cy. 542. et Phaëth. fr. VIII. 5. et ὄπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. et Sup. 665.

Ὀπισθόπους. προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος Hip. 54. ὀπισθόπους φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1179.

Ὀπίσω. γράμματα σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω Iph. A. 38. τὠπίσω δὲν σκοπεῖ Alex. fr. VIII. 2. χωρεῖ ὀπίσω—εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8.

Ὁπλῆτες Ion. 1580.

Ὁπλίζειν. ὁπλίζειν χέρα Rh. 84. ὃ δαῖθ' ὁπλίζει Ion. 852. χέρα τοξήρη ὁπλίσας Al. 36. ξιφηφόρους ὁπλίσασ' ὀπάονας Ion. 980. ὁπλίζεσθαι χέρα Or. 924. ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας ib. 1223. ὁπλίζω Med. 1242. ὁπλίζω χέρα σύμμαχον Rh. 23. cf. v. 99. et 986. θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. βωσφαγεῖν ὡπλίζετο El. 627. ὡς ἐς ἔργον ὥπλιται τρατὸς Her. 672. ὡπλισμένος χεῖρα φασγάνῳ Ph. 274. cf. An. 1119. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. οἷδα τὰς ὡπλισμένας Ph. 146. οἵδ' ὡπλισμένοι Her. 172. θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι Bac. 732.

Ὅπλισμα. ὅπλισμα τὠπιδαύρειον Sup. 714. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Ὁπλίτης. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124. ἀνδρ' ὁπλίτην Sup. 585. ὁπλίτην κόσμον Her. 699. ἢ παιδαγωγεῖν τὸν ὁπλίτην χρεών; ib. 729. ὁπλίτην τρατὸν ib. 800. ἀνὴρ ὁπλίτης δῆλός ἐστι τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὁπλίτας ἔταξεν ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. πολλῶν ὁπλιτῶν ἄρχομεν An. 761. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ; Her. 694.

Ὅπλον. κάκιστον ὅπλον Her. F. 161. τῷ καλλινίκῳ ὅπλῳ ib. 570. ὅπλον χερὸς ib. 942. 2) frequentius occurrit *plur.* ὅπλα. φέρειν ὅπλα Hec. 14. χρυσέοις σὺν ὅπλοις ib. 112. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. cf. Ph. 1248. et 1368. Sup. 1150. Iph. A. 1260. Tr. 573. μεθ' ὅπλων ἀπόντα Or. 572. μυρίοις ὅπλοις βρέμων Ph. 113. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς ib. 171. ἄσημ' ὅπλα ib. 1119. εἰς ὅπλ' ἧσσον ib. 1475. ὅπλων ὄντες καὶ μάχης ἀΐτορες An. 683. φαεννοῖς εἵλβων ὅπλοις ib. 1147. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. cf. v. 674. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα ib. 698. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. ὅπλων ἡφαιστοπόνων ib. 1072. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 993. τρατὸν ἐν ὅπλοις ὄντα Bac. 303. εἰς ὅπλ' ἐχώρουν ib. 758. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ ib. 788. ὅπλων δίχα ib. 803. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι ib. 843. πόλις ἐν ὅπλοις Her. 400. αἰχμάλωθ' ὅπλα ib. 695. ὅπλων τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν ib. 720. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. χαλκήλαθ' ὅπλα ib. 1279. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο ib. 1395. ὅτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα; Ion. 1292. ὅπλοισιν αὐτὴν—ἐῤῥύσατο ib. 1298. δῆλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὅπλοις ἅπαντῶν ib. 542. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377. γυμνωθεὶς ὅπλων ib. 1382. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. κέχρησ' ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. etc.

Ὁπλοφόρος. σὺν ὁπλοφόροις Ph. 796. ὁπλοφόρος Δαναῶν Iph. A. 190.

Ὁπόθεν Iph. A. 696.

Ὁποῖα, *adverb.* qualiter. Hec. 398.

Ὄπτεσθαι. ὁ παῖδας ὄψει ζῶντας

Hec. 1046. cf. Med. 803. ὄψει νιν αὐτίκα Hec. 1049. πότ' ὄψομαι Μενέλαον Or. 67. εἴ σ' ἡ 'κθυσα λαμπὰς ὄψεται θεῶ Med. 352. μητέρ' ἀκέτ' ὄμμασιν φίλοις ὄψεσθε ib. 1039. σῶν τέκνων ὄψει φόνον ib. 1313. ὅπου' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον ὄψεσθε Hip. 1101. γυναῖκα κατθανοῦσαν ὄψει Al. 233. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνοῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς ib. 1262. εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν Sup. 783. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ἀκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρὸς ib. 1163. πῆ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; Iph. A. 1026. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαί σε ib. 1224. σὺν σοί μ' ὄψει καρτεροῦντα Rh. 148. ὑ μητρὸς ὄψεται δέμας ib. 969. cf. Ion. 563. ἐκείνας ἀκέτ' ὄψομαί ποτε Tr. 488. πρῶτά νιν—ὄψεται δοκέοντα Bac. 981. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι Cy. 585. πόλιν πατρὸς ὄψεσθε Her. 876. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται Ion. 1077. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν Her. F. 1412. ὐκ ἔτι σ' ὄψομαι El. 1331. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα ib. 710. ὤφθη Ion. 1215. ὅτῳ ὤφθην εὐτυχοῦσα Hec. 970. ὤφθημεν —ὄντες ἄθλιοι Iph. T. 933. ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε M. Bac. 1073. ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. ἐπεὶ ὤφθης Her. F. 593. ὄφθητί μοι Bac. 912. μὴ ὄρῶσ' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς Hip. 321. παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην ib. 430. ἣν ὀφθῆς ἐκεῖ Bac. 821. φόνιον ὄψωμ' αἷμα El. 486. ὀφθῆναι κόραις Iph. A. 678. ὀφθεὶς Rh. 335. ὅτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ὀφθησόμεσθα Her. F. 1155. etc.

Ὀπτήρια, τά. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127.

Ὀπτός. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ ib. 357.

Ὀπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

-ινός. ὀρχάτους ὀπωρινοὺς Fr. inc. [illegible] 2.

[illegible]ta. Hec. 398.

ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα 232. ὁρῶ σε δεξιὰν— ἁρα ib. 342. ὅτ' ἐλπίδος [illegible]ρ' ἡμῖν ib. 370. ἀν- [illegible] 488. δυστυχεστάτην σε ὁρῶ ib. 582. τίν' ἄνδρα τόνδ'— ὁρῶ θανόντα ib. 733. cf. v. 833. ὡς ὁρᾷς ib. 1053. πνοὰς—πομπίμους ὁρῶ ib. 1290. ὅρα,—μὴ κατθανών σε λέληθε Or. 208. ὁρᾷς ὠδὲν, ὃν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. γαλήν' ὁρῶ ib. 279. φάος ὁρῶ ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. μῶν ὐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. εἷς ἀνὴρ ὐ πάνθ' ὁρᾷ Ph. 752. ὐχ ὁρᾷ Δίκα κακὸς ib. 1717. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. ὁρᾷς, ἃ πάσχεις; ib. 404. ὁρῶμεν τάσδε δυστήνους τύχας Hip. 268. πόσους δοκεῖς—νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν; ib. 463. ἐμοὶ ὑ θέμις φθιτοὺς ὁρᾶν ib. 1437. νερτέρων ὁρῶ πύλας ib. 1447. ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος Al. 253. ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ ib. 1130. κακῶν τοσούτων ὐχ ὁρᾷς ἐκῤῥοάς; An. 349. κακὸν οἷον ὁρῶ τόδε ib. 1174. cf. Sup. 792. τἀναγκαῖ' ὁρᾶν Sup. 855. ὁρῶ τελεντὰν ib. 1012. ὐδὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. στρατὸς πρὸς πλοῦν ὁρᾷ ib. 1624. τἄῤῥηθ' ὁρᾶν Iph. T. 1198. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὅρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς ib. 570. τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς Bac. 210. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ὠρανίδαι ib. 392. τὸν θεὸν ὁρᾶν σαφῶς ib. 477. ὁρᾶν μοι δύο ἡλίους δοκῶ ib. 916. ὡς ὁρῶμεν, ὐχ ὁρώμενοι ib. 1048. ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ib. 1281. τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ; Cy. 221. ξένι' ὅρα τάδε ib. 353. τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας Her. 333. ἀγγέλοισι τὸς ἐναντίους ὁρᾶν ib. 393. ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν ib. 940. ὥσπερ σὲ— ὀφθαλμοῖς ὁρῶ Hel. 117. χθόνα πάτριον ὐχ ὁρᾷς ib. 224. αὐχμηροὶ ὁρᾶν ib. 1556. δεσπότην ὁρᾶν πάρα Ion. 516. θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν ib. 1142. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ; ib. 1395. μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ib. 1552. ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ Her. F. 518. ὅρα, μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς ib. 593. ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο ib. 1002. παρ' Ἥρας ὁρᾷς θρόνων τάδε; ib. 1127. τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς ib. 1358. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων El. 624.

ὁρᾶτε τὸν τύραννον Alcmæon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεθρῶς ὁρᾷν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα τόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς—And. fr. VIII. 1. τὸ δῆλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ Melan. fr. XXV. 2. ὁρᾷς μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. ὁρᾷς τὸν ὑψῦ—αἰθέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. cf. Al. 694. ὁρῶν ὁρῶντα Bac. 470. ὁρῶντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὃ βούλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνθ' ὁρῶντα, κ' αὐτὸν οὐχ ὁρώμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ὑ τιμώμενον Hec. 316. πλὴν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. φῶς ὁρῶντες ἡλίῳ Hip. 4. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὁρῶντας ὠτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῆσδ' ὁρώσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ὑ κλύουσαν, οὐδ' ὁρῶσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα Aug. fr. IX. 2. οὐχ ὁρᾶσθ' ἑκηβόλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι; An. 113. τύμβον βουλοίμην ἂν ἀξιόμενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι Hec. 320. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. πυριφλέγων ὁρᾶσθαι λέων Bac. 1017. κακὸς ὁρᾶσθαι Her. 511. πρόσθεν μελάθρων ὁρωμένη An. 879. ἃ γε μηδ' ὁρωμένη πίτις παρῆν Iph. A. 1586. ἔτιν οὐχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύθεν ὁρωμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὀργαίνειν Al. 1109.

Ὄργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. λαΐνεοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Μοῦσαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Ὀργάνος. ὀργάνου χέρα An. 1014.

Ὀργάς. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἴδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὀργή. ὀργή σε καὶ τὸ γῆρας ὑ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος ib. 1630. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινὴ καὶ ἐνσίατος ὀργή ib. 520. cf. Iph. T. 987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς ib. 900. ὑκ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. et Bac. 757. ἦν ὀργῇ—ἐξόρους Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἶξα μᾶλλον, ἢ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν πραΰνουσα Phry. fr. XI. 3. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτοὺς Tem. fr. IV. αἰδεῖς μετ' ὀργῆς εἰδὲν εὖ βουλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλεσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῆρον ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγους ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιεῖσθαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαὶ εἷς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. et ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσου' ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἡπίους Tr. 53. ὀργὰς πρέπει θεὸς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς Bac. 1346. μειλίσσων τυγίους ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχες ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίας ἔχειν Her. F. 276. ἦλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὄργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδών Her. F. 613.

Ὀργιάζειν Bac. 416.

Ὀργίζεσθαι. ὁ τεπραμένους ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. ἐπιθήσειν ὀργίζεσθαι μὴ λαβοῦσιν Ion. 1. ὃς τὰν ἦσθ' ὠργισμένος Hip. 1413. ὀργισθῇ θαίμων Med. 129. ὀργισθῇς δὲ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὀργᾶν. [illegible] νέᾳ χρόνῳ Ph. 882. cf. v. 1704. [illegible] Bac. 844. [illegible] Med. 902. [illegible] Hec. 5. [illegible]

τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἱκέτις ὠρέχθης ἐμῶ Hel. 1254. εἰ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἵων ὀρεχθεὶς Or. 328.

Ὄρεγμα παρηΐδων Ph. 314.

Ὀρειβάτης Tr. 436.

Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.

Ὄρειν. οἷαν σοι λώβαν—ὧρσέ τις δαίμων Hec. 201. ὦρσε τρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.

Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.

Ὄρειος. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. κλῶν' ὄρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσὶν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία λέαινα El. 1163. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.

Ὀρεσκόος. δαιτὸς ὀρεσκόου Cy. 246. et

Ὀρεσκῷος. ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277.

Ὀρεσσίγονος. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1.

Ὀρέστειος. τῆς Ὀρεστείας χερὸς An. 1243. Ὀρέστειον δάπεδον Or. 1647.

Ὀρέστερος. θηρὸς ὀρεστέρου Hec. 1058. ὀρεστέρου λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέστεροι Or. 1460. τὰν ὀρεστέραν παρθένον Tr. 551.

Ὀρέστης, Agamemnonis et Clytæmnestræ filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor. Ὀρέσας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.

Ὀρθεύειν. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας Or. 405.

Ὄρθιος. ἀπ' ὀρθίου πύργου Ph. 1229. et πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρθίαν El. 489. ὀρθίους ἐθείρας Hel. 638. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμηνʼ ὄρθιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρθίων Ph. 1105. ὄρθια φθέγματα Hel. 1591.

Ὀρθὸς Iph. A. 559. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔτησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθὴ ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐτηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. ὡς ἦθελʼ ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα ib. 1572. ὀρθὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρθοῖσιν κανόσιν Tr. 6. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τρίαινα ὀρθὴν τᾶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἔτησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφου Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν τῆσον Or. 231. cf. Sup. 1229. γραῖαν πεσοῦσαν αἶρεʼ εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεθίει βλάστημʼ ἄνω Bac. 1069. τὸ ὀρθὸν ἐξανιστάναι (*sensu obscæno*) Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἕστη Ar. fr. XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (sc. γραμμὴ) Thes. fr. V. 8. ἕως γῆς ὀρθὸν ἔκειθʼ ὁρίσματα Hec. 16. ὀρθοῖς ὄρμασιν Iph. A. 851. ὀρθὰ, *adverbial.* φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθὰ λέγειν Al. 796. ἐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348. ἐκ ἄρ' ὀρθ' ἀκούομεν; Ion. 533.

Ὀρθοστάδη. ἐπὶ ἐμπύρους ὀρθοστάδας Hel. 554.

Ὀρθοστάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοστάταις ἰδρύετο Ion. 1134. λαΐνους ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980.

Ὀρθόστατος. κλιμάκων ὀρθοστάτων Sup. 497.

Ὀρθῶν, ὀρθῶτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. ὄρθου πρόσωπον Al. 389. τί δῆτά μ' ὀρθῶτε; Tr. 505. cf. Bac. 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθῶσαι τὴν ὁμόδυλον Hec. 60. λέβητας ὄρθων El. 802. ὀρθώσατʼ ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὄρθωσον κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ πεσοῦσαν ὀρθώσειεν Tr. 1161. ὅτʼ οἶκον, ὅτε πόλιν, ὀρθώσειεν ἂν Ar. fr. V. 2. ὀρθώσῃς τρατὸν Antiop. fr. XLII. 3. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1256. οἶκον πατρῷον ὀρθῶσαι Iph. T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακʼ ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. ὀρθῶσθαι γνώμαν Hip. 247. ἐκέτʼ ὀρθῶμαι Rh. 799. ἐν ἀγγέλῳ κρυπτὸς ὀρθῶται λόγος Fr.

inc. CCXXIV. ὀρθωμένης εὐνῆς Med. 569. ὠρθώντο Hel. 1621. τὰ θεῶν ὰκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.
Ὀρθρεύειν. ὀρθρεύσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρενομένα (dor. pro ένη) Sup. 977.
Ὄρθρος. δι' ὄρθρων El. 909.
Ὀρθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion. 745. μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170. ὰκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τῆδε σώματος πατὴρ Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχησ' εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνειν πόλιν ib. 418. ὅτ' ἄν γ' ἔτ' ὀρθῶς—δέμας καπνῶται ib. 496. ὑπέθηκας ὀρθῶς τὰς λόγους Iph. A. 507. ὀρθῶς διαζῇν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ὰκ ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτίζεις Rh. 327. τῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν ib. 1060. σκέψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. ὰκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. πρὶν ἀδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἶσιν ὰκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI. ὃ ᾔξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρθῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς ib. 1262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. ἃ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen. fr. IX. 1. πολλὰ ὰκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc. ὁ πλοῦτος) Alex. fr. XIV. τὰ ὰκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. ὀρθῶς μ' ἐπῄρε Er. fr. II. 1. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς Inus fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc. τῷ ἐρᾷν) Fr. inc. CLXV. 11.
Ὀριγνᾶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῶτο Bac. 1253.
Ὀρίζειν. ὀρίζω τοῦτο Fr. inc. LVIII. 5. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου Hec. 259. ἐπεί μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος ib. 941. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν Iph. T. 979. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. ὃ ὥρισέν σε ib. 1686. ὥρισαν πετροῤῥιφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δοῦλον γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεὸς Antiop. fr. XVI. 2. διδύμας ὁρίσασα πόντῳ πέτρας Med. 434. γαῖα, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Tel. fr. I. 1. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ Ion. 1459. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295.
Ὅριον. ἃ γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι Tr. 375. ὅτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82.
Ὅρισμα. ὅρισμα βαρβάρων Iph. A. 952. ἕως γῆς ὅρΘ' ἕκειΘ' ὁρίσματα Hec. 16. ὦ κλεὶν' Ἀθηνῶν Παλλάδος Θ' ὁρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437.
Ὀρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενος Bac. 611.
Ὅρκιος. ὅρκιον Ζῆνα Hip. 1025. ὁρκίοις θεοῖς Ph. 484. cf. Iph. T. 747. τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν Med. 208. ὅρκιόν μοι ξίφος Ph. 1671. ὁρκίοισι ζυγεῖς Med. 735. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τε Sup. 1231.
Ὅρκος. ὅρκῳ μὴ ἐμμένων Med. 754. ὃς ὅρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ' ὅρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὅρκον ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὅρκον δότω μοι Iph. T. 735. ἔξαρχ' ὅρκον ib. 743. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον ib. 758. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ὅρκους συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A. 58. βοᾷ ὅρκους Med. 21. μεγάλοις ὅρκοις ἐνδησαμένα—πόσιν ib. 161. ὅρκων ταμίας ib. 169. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. ὅρκων φρουδὴ πίστις ib. 492. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ib. 657. ποῖοι ὅρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὅρκους παρασχὼν ib. 1037. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμ', ὃς ὤμοσα ib. 1063. δι' ὅρκων ib. 1306. ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν ib. 1309. ἦν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν

ὅρκοι An. 1001. ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. μνημεῖα ὅρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι ib. 1228. ὅρκους παλαιοὺς—μαρτύρεται Iph. A. 78. τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους ib. 395. ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με Iph. T. 788. ὅρκοις κεκλήμεθα Hel. 983. ὅρκους παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.

Ὁρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ Sup. 1189.

Ὁρμάθειν, verb. poët. ὅταν τις—πέλας ὁρμάθῃ Med. 189. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; An. 860.

Ὁρμᾶν. οὐκ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. cf. v. 788. ὁρμᾷν πύργωμα ἔπι Sup. 1219. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4. εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν Med. 1178. ὧδ' ἄκρανδ' ὥρμήσαμεν Bac. 435. ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν; Her. F. 1286. ἔνοπλος ὁρμήσας Or. 1289. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας τάσιν Hip. fr. XII. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1071. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ὁρμήσασά μοι Hip. 829. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. πῶλον—ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων Hec. 145. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. ὁρμᾶσθαι χρεὼν πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 584. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. σπυδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον Hip. 1152. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον Sup. 328. σπυδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος ib. 1198. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. εἰς μάχην ὁρμωμένους Er. fr. I. 34. εἰς δόμους ὁρμωμένην Bac. 1164. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην Dan. 38. ἐπὶ τῷδ' ὡρμημένος Bac. 630. πρὸς δόμους ὡρμημένον El. 340. κἀμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. εἴπερ πρὸς ἄλλο δῶμαθ' ὡρμήθης ξένου Al. 1043. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὡρμάθη (dor. pro ᾡρμήθη) Tr. 532. ὡρμήθητε Alcmæon. fr. XII. 1. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595.

Ὁρμεῖν. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ Or. 55. ἃ ναῦς—ὁρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν ἄσσον ὥρμει Iph. A. 291.

Ὁρμή, et dor. ὁρμά. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Sup. 1050. πυρὸς ὁρμὴ Tr. 1081. σύντεινε πᾶσὰ ὁρμὰν El. 112. et 127.

Ὁρμιά. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631.

Ὁρμίζειν. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. στρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν ib. 242. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους ib. 203. ἃ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328.

Ὅρμος. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. χρυσῆν ὅρμον Alcmæon. fr. XVII. 2. μή μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τοῦδ' εἰς ὅρμους Iph. A. 1322. τᾶς Αὐλίδος τενοπόρους ὅρμους ib. 1497. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 177.

Ὀρνιθόγονος. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα Or. 1387.

Ὄρνις. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἰζομένα Ph. 1516. πτερῶσσαν ὄρνιν Hip. 733. ὄρνις ὡς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ ib. 828. cf. Sup. 1046. κυανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἁπταμένῳ ib. 796. ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσι γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυὼν Iph. T. 1089. ἄπτερος ὄρνις ib. 1095. ὄρνις πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. cf. Hel. 19. ὄρνιθος ἕνεκα (boni ominis causa) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel. 1057. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιθος τόνος Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72. πολιὸς ὄρνις ib. 110. ὄρνιν ἰδών τιν' ἐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846. τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις—χαίρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὀρνίθων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 148. ὄρνιθες ἀρθεῖσαι Bac. 747. ὄρνιθας ὡς ib. 955. cf. Cy. 406. εὖηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 754. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 159. τίς δ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; ib. 170.

Ὄρνυσθαι. ἐς ἔριν ὀρνυμένα Iph. T. 1149.

Ὄρος. πεδίων δαπέδοις ὄρον Al. 594. τῷδ' ὄρος τίς ἔστι μοι; Iph. T. 1219.

τὸν Ἑλλήνων ὄρον φεύγειν Her. 190. ὄρος σαφὴς Her. F. 669. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν El. 1315. cf. Sup. 147. et Her. 134. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. ἀκ ἔστιν ὅρος κείμενος ἀδεὶς Fr. inc. CLX. 4. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις Hec. 963. γῆς ὅρος Ἑλλανίδος ib. 1260. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρος Or. 443. cf. v. 1644. ὑπὲρ ἄκρων ὀρῶν χθονὸς Ph. 676. ἢ δυοῖν ὅρος ἔχει ib. 1263. ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 541. cf. Iph. T. 1451. ἐν Φθίας ὅροις Iph. A. 713. Ταυρικῆς ὅρος χθονὸς Iph. T. 85. Εὐρώπης ὅρος Tr. 927. et Ion. 1356. πρὶν ὅροις πελάσαι τρατὸν Ἀργείων Her. 289. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὄρων Her. F. 235. Ἀργείας ὅρος γαίας El. 410. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρος Dic. fr. IV. 4

Ὄρος. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος Hip. 215. cf. v. 233. ὄρος οἰκῆσαι Bac. 33. εἰς ὄρος, εἰς ὄρος ib. 116. et 164. ἀκῶν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν ib. 191. ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ἃ κατ' ὄρη Ἄρτεμις ἰεμένα Ph. 153. ὄρεσι Μαινάδων ib. 1741. cf. v. 1744. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203. Κενταύρων ἐν ὄρεσι ib. 1047. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον ib. 1083. Ἴδας ὄρεα ib. 1285. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. Φρυγίων ἐξ ὀρέων ib. 86. cf. v. 140. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν ib. 219. ὄρεσι φυγάδα Hel. 188. ἁλίμενα ὄρεα μέλεα ib. 1143. Ἀργείων ὀρέων El. 700. ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. κατ' ἐναύλους ὀρέων ἀβάτους Tem. fr. XVIII. 2.

Ὀρύειν. ὦρυον ἄλλος ἄλλοσε Her. F. 972. ἐκ τάξεων ὄρυσσε Ph. 1243. μόσχους ὀρύσας εἰς μέσας Iph. T. 297.

Ὄροφος. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ἐς ὀρόφους Φοίβου ib. 89.

Ὄρπαξ. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221.

Ὀρρωδεῖν. ὀρρωδῶ τινα δόλον θυραῖον El. 831. ὀρρωδῶν θανεῖν Hec. 768. ὀρρωδῶν παθεῖν And. fr. XXI. 2.

Ὀρρωδία. διὰ φίλων ὀρρωδίαν Ph. 1398. εἴσω φρενῶν ὀρρωδία μοι, μή τι βουλεύσῃς κακὸν Med. 317. μῶν σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδία; Ion. 403. τήκω καρδίαν ὀρρωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6.

Ὄργυμα τύμβου Hel. 553.

Ὀρυκτός. ὀρυκτὸν ἀναρρήξων τάφον Tr. 1153.

Ὀρφανεύειν. παῖδας ὠρφάνευες Al. 298. τέκν' ὀρφανεῦσαι ib. 163. et τέκν' ὀρφανεύεται Hip. 847. ἐνθάδ' ὠρφανεύετο Al. 538. ὀρφανεύσομαι Sup. 1132.

Ὀρφάνευμα Her. F. 546.

Ὀρφανίζειν. ὠρφάνισσε (pro ισε) Al. 398.

Ὀρφανός. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1209. δόμον ὀρφανὸν Al. 660. et ὀρφανοὺς δόμους Ion. 791. σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν Al. 289. τεκέων ὀρφανοὶ An. 308. et ὀρφ. τέκνων Dic. fr. XIV. 6. σὲ λιταὶ διακωλύσασ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. ὀρφανὴν πατρὸς El. 914. et πατρὸς ὀρφαναὶ ib. 1010. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136.

Ὀρφειος. Ὀρφεία γῆρυς Al. 971.

Ὀρφεύς, nom. poëtæ. Med. 543. Hip. 953. Al. 358. Iph. A. 1211. Rh. 944. et 966. Bac. 561. Cy. 642. et Bel. fr. XVII. 10.

Ὀρφναῖος. ὀρφναία νὺξ Pi. fr. II. 3. cf. Or. 1225. et Sup. 994.

Ὄρφνη. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. cf. v. 587. et Ion. 955. πυκνῆς δι' ὄρφνης Rh. 774. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίᾳ Her. 857. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. 2) dor. ὄρφνα. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. πᾶσαν ἀν' ὄρφναν Rh. 42. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. et Tr. 1072. δι' ὄρφνας Rh. 697. γᾶς ἑνέρων τ' ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ὄρχατος. ὀρχάτου ὀπωρινοῦ Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀρχηστὺς Cy. 170.

Ὅσιος. ἀχ ὅσιον ξένον Hec. 1235. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. φῶνος

ὅσιος ib. 934. ὁσίῳ ἀνδρὸς ὅσιος (sc. οἶκος) ὢν ἐτύγχανε Al. 10. πόδα ὅσιον Iph. T. 131. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁ χορὸς ὅσιος Tr. 328. ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς ib. 1315. ὅσιος εἰς ἐμὲ Her. 719. ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. ὐχ ὁσίων ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. ὅσιοι περὶ ξένυς Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἑπαΐειν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὁσίαν Or. 500. τὰν ὐχ ὁσίαν Med. 850. ὁσίας κληδόχυ Iph. T. 131. ὁσία ψῆφος ib. 945. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. ὁσίας ἔκατι θεᾶς ib. 1461. ὁσία, πόντια θεῶν, ὁσία δ', ἃ—πτερὰ—φέρεις Bac. 370. sq. ὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. ὦ θέμις, ὅθ' ὁσία Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὁσίαν πόλιν El. 1319. θυσίας ὐχ ὁσίας Iph. T. 465. θεὸς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. ὅσιαν ἔτ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα ὅσιον Her. F. 927. ὅτε Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον ib. 1282. οἷσιν ὅσιον φίλον El. 1351. ὐχ ὅσια, ὐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὐ τολμᾷς ὅσια Or. 825. τὸς τεκόντας ὅσια δρᾷν Hip. 1081. ὅσια χρῄζοντος σέθεν Sup. 123. ὅσια περὶ θεὸς ib. 367. ὅσια δρᾷν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμῶ ὐχ ὅσι' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὅσια El. 1203. ὁσιωτέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὁσιώτερον τῇ θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194.

Ὁσιῶν. φυγαῖσιν ὡσίων (sc. αἷμα) Or. 514. σόμα εὔφημον ἅπας ὁσιώσθω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας — ὁσιῶσθε ib. 114. ὁσιωθεὶς Cret. fr. II. 16.

Ὁσίως. παῖδ' ὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. θεῖναι νεκύων σώματα εἰς τάφον ὁσίως Sup. 63.

Ὁσμή. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει Cy. 153. ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

Ὅσος. ἥξει ὅσον ὐκ ἤδη Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιστα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130.

Ὅσσα, nom. montis. El. 446.

Ὄσσος. μέλας σ' ὅσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314. ἦμος ἕπνος ἐπ' ὀσσοις κίδναται Hec. 916. ἔνθα—ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1104. ἀ' ὄσσων ὅμμ' ἔχων δακρυβρόων Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὄσσων ὠρμήθη δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 3. et fr. inc. B. 48. 3. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διατρόφοις ὄσσοις ib. 1166. μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισίν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὄσσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσιθ' ὄσσοισιν Ion. 193. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450. νάμαθ' ὄσσων ib. 625. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπὸς ἐκβαλὼν ib. 933.

Ὀστέον, et contr. ὀστῦν. σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀστέων Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὀστᾶ προσάξεσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὀστέων ῥαγέντων Tr. 1177.

Ὀσφραίνομαι Cy. 154.

Ὅτιη pro ὅτι Cy. 639.

Ὀτρύνειν. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ὤτρυνεν φέρειν Al. 758. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν Rh. 558.

Ὅττε, pro ὅτε Hel. 1326.

Ὀττοτοῖ, *partic. lamentandi* Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201. interdum syllaba *το* saepius repetitur, ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. et Her. F. 874.

Οὐδαμῇ Æol. fr. XV.

Οὐδαμῶ. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῶ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1.

Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. θνητοῖς ὐδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μί' ἄγκυρ' ὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ὐδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III.

Οὖδας. πεσεῖν πρὸς ὖδας Hec. 405. Θεσπρωτὸν ὖδας Ph. 989. ἐς ὖδας ἐκπεπνευκότας ib. 1157. πτυνεῖ ἐπ' ὖδας Med. 1195. cf. Sup. 165. αὐχμηρὸν ὖδας Al. 950. στέγος βεβλημένον πρὸς ὖδας Iph. T. 49. πίπτει

πρὸς ὦδας Bac. 1110. λαχνῶδες τᾶδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. σὸν ὦδας γᾶς Her. 770. τί προσήκει ὦδας; Ion. 434. κλινθεὶς ἐς ὦδας Her. F. 956. Ἀργεῖον ὦδας El. 88.

Οὐδείς. ὦδὲν' ὦδέν' εὐλαβημένη Iph. A. 1417. ἀκούει ὦδὲν ὦδεὶς ὦδενὸς Cy. 120. πρὸς ὦδέν' ἠμιλλᾶτο Her. F. 960. ὁ ὦδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 4. ὁ ὦδὲν ὦδεὶς ejusd. fr. XVI. 15. ὄντες ὦδένες An. 701. cf. Iph. A. 371. ὦδὲν παθέων ἀποκυφίζουσα Hec. 106. ὦδέν ἧττον ib. 270. et 322. ὁ πονηρὸς ὦδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. τάδ' ὦδὲν ib. 626. ὦδέν τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ὦδὲν αὐταῖς ἦν ὀλλύναι πόσεις Or. 568. ὦδὲν αἰσχυνθεὶς ib. 800. τὰ φίλων ὦδέν, ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ὦδὲν ib. 601. σὺ ὦδὲν εἶ An. 642. ὦδὲν εἰμὶ ib. 1078. Iph. A. 968. et Hel. 1210. δειλοὶ εἰσὶν ὦδὲν ὦδαμᾶ Iph. T. 115. μὴ ᾖτται παρ' ὦδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς ib. 732. ὦδὲν οἵδε ξύμμαχοι Cy. 638. cf. v. 663. τὰ τῶν θανόντων ὦδὲν Hel. 1437. μηδὲν καὶ ὦδὲν ἐνθάδ' ὧν κεκλήσομαι Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et 635. τὸ μηδὲν εἰς ὦδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Οὐλὴ El. 573.

Οὐλόμενος. πύργων ὠλομένων Iph. T. 1109. πατρίδος ὠλομένας (dor. pro ένης) Iph. A. 793. ὤλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Οὔλυμπος, poët. pro ὄλυμπος Her. F. 872.

Οὕνεκα. ἐλάων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.

Οὔνομα, poët. pro ὄνομα Hel. 1669.

Οὐρά. θείνοντε ὐρᾷ πωλικῆς ῥινὸ τρίχα Rh. 784. ὐρὰν ὑπίλλησ' ὑπὸ λεοντόπων βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Οὐραῖος. ἄρκτος ἑρέφουσ' ὐραῖα Ion. 1154.

Οὐρανίδης. θεὸς τὸς οὐρανίδας Hec. 148. εἰς ὑμεναίους ἦλυθον οὐρανίδαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr. 842. ὀρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι Bac. 392. οὐρανίδαι πέμψουσί σε θανάτοισι El. 483. ἔνι τοῖς οὐρανίδαις οἷκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτραν—μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 6.

Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al. 230. οὐράνιον τέφανον Tr. 800. ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 10. οἳ ναίετ' οὐράνιοι Hel. 1515. οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μοῦσαν οὐράνιον Ph. 1720. φλὸξ οὐρανία Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον ἕδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρανία γᾶ Tr. 1298. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέτας Iph. T. 986. οὐράνιον πήδημα El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐράνια τείχεα Tr. 1088. et El. 1158. ἵππον, οὐράνια (*adverb.*) βρέμοντα Tr. 519.

Οὐρανός. τὰν οὐρανᾶ μέσον καὶ χθονὸς—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἑσπερον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν ἐν ἄτροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam usurpatur Her. F 844.

Οὔρειος pro ὄρειος, montanus. οὐρείον Πανὸς Iph. T. 1126. οὐρείων ἐκ μόσχων ib. 163. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. ματρὸς οὐρείας Hip. 144. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127. πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ Tr. 533. οὔρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. οὐρείας ἐρίπνας El. 210. οὔρειον τέρας Ph. 813.

Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.

Οὐρίθρεπτος. οὐριθρέπταν μόσχον Hec. 204.

Οὔριος. πλῶν οὔριον Iph. A. 1596. οὔριον φόνον Her. 822. οὔριος δρόμος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὐρίας πομπῆς Iph. A. 352. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628. νεὼς οὔριον πτερὸν Hel. 1146. οὔριον λαῖφος ib. 413. πνεῦμα ὄριον ib. 1679. οὔρια ξένῳ ib. 1604.

Οὖρος, *masc.* ventus secundus. κατ' οὖρον An. 555. μένουσι πρύμνηθεν οὖρον Tr. 20. οὖρος ἐκ κακῶν Ion. 1509.

Οὖρος, poët. pro ὅρος Bac. 975.

Οὖς. εἰς οὖς ἀεὶ πέμπουσα μύθους Or. 615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion. 696. 911. et 1521. οὖς εἰς οὐρανὸν ἵπποι, sc. ἔτησαν Hip. 1203. πρὸς οὖς βάλω Her. F. 1060. δι' ὤτων ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ἃ τις τῶν-

σιν ὡσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. δι' ὤτων γῆρυν—ἐδεξάμεσθα Rh. 294. ψόφος τάζει δι' ὤτων ib. 566. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατρὸς οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὔ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας πυρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὖτις, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὗτος i. q. *lat.* heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὀφείλειν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μιᾷ ζῇν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφείλομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἔθρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὀφειλέτις Rh. 965.

Ὄφελος Œd. fr. VIII. 2.

Ὀφθαλμός. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ Ph. 842. προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα Med. 1146. ὀφθαλμὸς βίᾳ An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ—κρῖνόν ἐστιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ Hel. 117. εἰ—τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Bel. fr. XV. 5. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει Inus fr. X. 3. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὀφθαλμότεγκτος. ὀφθαλμοτέγκτῳ πλημμυρίδι Al. 182.

Ὄφις. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. δοράς ὄφεσι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. κεκρασπέδωται ὄφεσιν ib. 1423. ὄφεων ἰαχήμασι Her. F. 883. γοργωπούς ὄφεις ib. 1266.

Ὀφλειν. γέλωτα ὄφλειν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὄφλειν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μή μοι—αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. ἁμαθίαν ὀφλήσομεν Hec. 327.

Ὀφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἁμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmaeon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V.

Ὀφρύη. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395.

Ὀχρύς. συγνὴν ὀφρὺν λύσασα Hip. 290. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. ἐκκαίετε τὴν ὀφρυν θηρὸς Cy. 653. οὐλὴν παρ' ὀφρὺν El. 573. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. συγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρύσι κυανωγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166.

Ὀχεῖν. ἄγκυρα δή μοι τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. δι' ἄτεός σε ὀχήσω Or. 800. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 69.

Ὀχετός. βρωτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111. παρὰ Σιμωντίοις ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὄχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμῖν Med. 1321. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. et Al. 68. νάϊον ὄχημα Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 884. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1151. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII.

3. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. λαβὼν ὀχήματα Ph. 44. ἁρμάτων ὀχήματα Sup. 662. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε—φερνὰς Iph. A. 610. cf. v. 616. Θρηκίοις ὀχήμασιν Rh. 302. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Ὄχθη. Νείλου παρ' ὄχθαις Hel. 498.

Ὄχθος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. εἰς Ἄρειον ὄχθον ib. 961. παρὰ Κύνθιον ὄχθον ib. 1098. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. Αἰτναῖος ὄχθος Cy. 114. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ib. 1178. Ἄρεος ὄχθος El. 1258. ξεστὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 3. et ὄχθοις ἱεροῖσιν Tr. 798. ὄχθοις ἐπισταθέντες Iph. T. 1375.

Ὀχληρός. λυπεμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ὀχληρὸς ἴσθ' ὧν Hel. 459. ὀχληρὸς οὐ Œnei fr. XI.

Ὄχλος, 1) populus, turba hominum, it. bestiarum. ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ Hec. 521. νήνεμον ἔτησ' ὄχλον ib. 533. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. Ἀργεῖον ὄχλον ib. 119. et Ἀργείων ὄχλος Iph. A. 1546. ὄχλος πάνοπλος Ph. 150. ὄχλος γυναικῶν ib. 204. οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. ὄχλον προσπόλων ib. 842. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. cf. v. 989. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας An. 606. πόλις—ἐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411. κεκμηκότων (i. e. peremtorum) ὄχλος ib. 756. ἵππων ὄχλον Iph. A. 191. τῷ ὄχλῳ ἐκλεύομεν ib. 450. ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. ἐν ὄχλῳ στρατῷ ib. 735. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας ib. 1338. ὄχλος γυμνὸς Rh. 312. ἅλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος ib. 870. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. et θῆλυν ὄχλον ib. 1056. ὄχλος Βακχῶν ib. 1128. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέτην Cy. 198. νέας παρθένους αἰδούμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. ὡς ὄχλου βροτῶν—κεφίσειε χθόνα Hel. 39. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην ib. 422. ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ Her. F. 527. οἰκετῶν ὄχλος ib. 976. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. φιλημάτων ὄχλῳ Dan. fr. XI. 2. ἄκριτος ἄτρων ὄχλος Pi. fr. II. 5. λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους Epist. V. 2) molestia. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄχλον μέτριον Ion. 635. ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2.

Ὀχμάζειν. μέσον μ' ὀχμάζεις Or. 265. ἵππους ὀχμάζει El. 817. δαλῷ κώπην ὀχμάσας Cy. 482.

Ὄχος. ὄχον πεδοτιβῆ Med. 1123. ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον ib. 1229. ἱππότην ὄχον Sup. 660. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικοὺς ὄχους ib. 613. Ἀχιλλέως ὄχον Rh. 190. ἀτέρων ὄχος Tr. 856. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὄχον μόσχων ib. 1331. v. not. ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου τήσω πόδα El. 999. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225. εὐίππους ὄχους An. 1019. ἐλαύνεις ὄχους Sup. 131. ποιμένες ὄχων τετραόρων ib. 674. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους ib. 676. τροχάλοισιν ὄχοις Iph. A. 146. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ὄχων ἀποβᾶσα ib. 622. ἀκὴν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσουσι Hel. 1046. ὄχοις τε καὶ τολῇ λαμπρύνεται El. 966. τοσοῦδ' ὄχους—ἄγοντες ib. 1135.

Ὀχυρός. ὀχυροῖσι παρθενῶσι Iph. A. 738.

Ὀχυρῶς Med. 124.

Ὄψ. ἧκουσαν ὑστάτην ὄπα Hec. 555. κλύειν ὄπα Or. 1669. σαφὲς ἐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἵων λόγων ἄῤῥητον εἰσήκουσ' ὄπα ib. 602. μάντεων ὄπα ib. 1321. γιγνώσκειν ὄπα Sup. 204. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. ἐξέκλαγξ' ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.

Ὀψέ. ὀψὲ φρονεῖς εὖ Or. 99. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὀψὲ τενάζεις El. 1111.

Ὄψις. ἔννυχον ὄψιν Hec. 72. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. ὀμμάτων ἐμῶν

ὄψιν ib. 704. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἐλθεῖν est μολεῖν. ὄψιν—ἔπλησα δακρύων Med. 905. σεμνῶν ἐς ὄψιν μυτηρίων Hip. 25. τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν πελάζειν ib. 1212. ὄψιν ὐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; ib. 1256. εἰς μέσην Κύκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. ὐκ ἔς' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἄελπτον ὄψιν ib. 930. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν προσβαλοῦσα παιδὶ Ion. 43. παράδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τάληθὲς ὄψει—μαθεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. τυγχανὶ ὄψεις χέρων μελάθρων Al. 864. πικραὶ ὄψεις Sup. 945.

Ὄψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Π.

Πᾷ, dor. pro πῇ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγὰ, dor. pro πηγή. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123. τὰν ἀέννaον παγὰν Ion. 118. ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῦσι παγαὶ Med. 411. χερνίβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, *nom. montis*. Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκακος. ὁ παγκάκιστος Her. F. 731. ὦ παγκάκιστε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὦ παγκάκιστοι Alex. fr. VII. 1. ὦ παγκακίστη Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκως Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρους δόμους Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς Tr. 425.

Παγκρατὴς, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phæd. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐπετειχῆ πάγον An. 1011. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. conf. Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 528. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 480. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hip. 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. στένειν πάθος Hec. 589. πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. πάθος περισσὸν ib. 791. ὐδὲν παθέων ἀποκωφίζουσα Hec. 106. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων παθέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα ib. 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. ὦμοι ἐμῶν παθέων ib. 1545. τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα ib. 1724. παθοῦσαν δεινότατον παθέων Med.

658. ἐπὶ δεῖν' ἔρχῃ πάθη Bac. 969 θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. etc.

Παιὰν, 1) cantus, hymnus. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν Ph. 1109. ἀντηχήσατε παιᾶνα—θεῷ Al. 426. vid. etiam Iph. A. 1469. Iph. T. 1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et Her. F. 687. et plur. παιᾶνες Iph. T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her. F. 691. 2) medicus. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cognomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion. 124. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr. IV.

Παῖγμα. ἱερὰ παίγματα Bac. 162.

Παιδαγωγεῖν Her. 729. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ Bac. 193.

Παιδαγωγία. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881.

Παιδαγωγός. ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ἐρεχθέως Ion. 725. πατρὸς παιδαγωγὸς El. 287.

Παιδεία. τερῶν παιδείαν Iph. T. 206. πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. κατὰ παιδείαν Epist. IV.

Παιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παιδεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ὅ τις ὧν παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII. 1. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891. ἐν θεῶν δόμοισιν παιδεύεται Ion. 822. ᾗδε ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

Παίδευμα. ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου παίδευμα El. 887. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. ἀγνῆ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1102. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 5.

Παιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

Παιδικά. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy. 580.

Παιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ παιδ' ἐξέθηκεν; Melan. fr. XXI. cf. ejusd. fr. XXIII. 2.

Παιδογόνος. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνε Sup. 629.

Παιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F. 1280.

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνους φρενῶν ταραγμὸς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνους σὺς ib. 1381.

Παιδολέτειρα Med. 849.

Παιδολέτωρ. παιδολέτωρ ἀηδονὶς Rh. 549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποίησαι Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδουργεῖν. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ παιδόργει Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνου λεαίνης Med. 1407. αἷμα παιδοφόνον Her. F. 1201.

Παίειν. τόδ' εἰ τέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον Hec. 564. παίειν λαιμῶν' εἴσω ξίφος Or. 1472. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε Rh. 685. παίει νεάιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. παίων πρὸς ὄννυχα πετραίᾳ λίθῳ Cy. 400. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων Or. 1547. δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλης ἔπαισε El. 841. παίσας πρὸς ἦπαρ φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2. τὸ κρανίον παίσας Cy. 680. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σανίδα παίσασα Or. 1221. παίσω κάρα τοὐμὸν ξίφει El. 688.

Παίζειν. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης; Her. F. 952. παίζω Fr. incert. CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κλῆρος Fr. inc. CXLII. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. φρῆδοι παῖδες ib. 162. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν παῖδας (i. e. incolas) An. 1125. etc. 2) ἡ. πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχὼ Hec. 1110. ἡ Τυνδαρὶς παῖς Or. 1154. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς And. fr. XXVI. 1. cf. Antiop. fr. III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνου. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παίων τρατὸς Rh. 541. Παιόνων γῆν ib. 408. οἷα φυσήματα—Παίονας ἐπεζάρει ib. 441.

Παετὸς, dor. pro πετός. λῦε παετὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII.
Πάλαι. ἔστιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. Ἐριχθονίου τοῦ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. etc.
Παλαιγενής. Λαΐῳ τῷ παλαιγενεῖ Ph. 344. παλαιγενέων λήξουσιν ἀοιδᾶν Med. 421.
Παλαίειν. κακῷ μερμέρᾳ παλαίομεν Rh. 509. παλαίσας εὖ Aut. fr. III. 16. οἶνος παλαίεσθαι βαρὺς Cy. 674. παλαισθεὶς El. 686.
Παλαίμων, nom. dei marini. Iph. T. 271. et Fr. inc. B. 31. 2.
Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνε Sup. 628.
Παλαιός. χρόνον παλαιὸν Hip. 908. et Iph. A. 419. cf. Hel. 632. παλαιὸς φίλος Al. 210. νόμος παλαιὸς Sup. 563. παλαιὸς πατὴρ ib. 787. παλαιὸν λάτριν Iph. A. 868. παλαιὸς χρησμὸς Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ Her. 1028. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. παλαιὸν τροφὸν πατρὸς El. 409. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1. τῷ παλαιῷ λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. παλαιῶν προγεννητόρων Hip. 1380. ὅρκους παλαιοὺς Iph. A. 78. τῶν παλαιῶν λόγων ib. 479. τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους Ion. 737. εἰς θρόνους παλαιοὺς ib. 1618. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 199. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες ib. 851. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων Or. 809. παλαιᾶς ἑστίας ib. 1442. παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. παλαιᾶς χαρμονᾶς ib. 321. παλαιᾶς χοιράδος An. 1266. παλαιᾶς Κεκροπίας Sup. 658. παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. ἁ παλαιὰ Τροία Rh. 360. παλαιᾷ ἡμέρᾳ ib. 389. μνήμην παλαιὰν Ion. 250. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. παλαιαὶ Bac. 693. χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες Hec. 1002. παλαιὸν κτῆμα Med. 49. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ ib. 79. Φοίβου παλαιὸν χρηστήριον ib. 667. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι ib. 824. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος Ion. 469. παλαιὸν ὄργανον ib. 1030. τὸ παλαιὸν λέχος Her. F. 802. ᾗ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσου ib. 497. παλαιὸν λείψανον φίλων ib. 554. παλαιὰ γεῖσα Or. 1570. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. παλαιὰ νείκη An. 1166. τείχη παλαιὰ Rh. 232. λόγια παλαιὰ Her. 406. παλαιὰ πήματα Hel. 610. παλαιὰ σκῆπτρα El. 11. παλαιὰ καινοῖς δαιρόοις ὀ χρὴ τένειν Alex. fr. XX. παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. ὁ παλαίτερος κρατεῖ Her. F. 769. γραφὰς τῶν παλαιτέρων Hip. 451. ἔνθα παλαίτατοι θάσσουσι Med. 68.
Παλαιότης Hel. 1062.
Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα Hip. 815. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος Sup. 550. δεινὰ παλαίσματα Med. 1214.
Παλαιστὴς δεινὸς Sup. 704.
Παλαίστρα. δρόμους παλαίστρας τε κονὰς ἔχουσι An. 600. παλαίστραις τραφεὶς πλόκος El. 528.
Παλαμᾶσθαι. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ παλαμάσθω Fr. inc. XCVI. 1.
Παλάμη, et dor. ἁμα. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. βέβακεν Ἀτρ. ἀλόχου παλάμαις An. 1027.
Παλαμήδης. nom. propr. viri. Or. 433. et Iph. A. 198.
Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβω Iph. T. 1218.
Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλην Al. 1034. πάλης ὕπο Bac. 455. εἰς πάλην καθίσαται δορὸς τὸ πράγμα Her. 160.
Παλιγκότως Œno. fr. III. 2.
Παλιμβλαστής. παλιμβλαστῆ κύνα ὕδραν Her. F. 1274.
Παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096.
Πάλιν. φύρουσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ Or. 125. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. δίκα καὶ πάντα πάλιν τρέφεται Med. 412. λευκρία πάλιν χωρεῖ ib. 1168. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν Sup. 331. etc.
Παλίντροπος Her. F. 1067.
Παλίουρος. παλιούρου κλάδῳ Cy. 393.
Παλίρροπον γόνυ El. 492.
Παλίρρους. κλύδων παλίρρους Iph. T.

1397. θεῶν παλίρρυς πότμος Her. F. 739. παλίρρυς τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.
Παλίσσυτος Sup. 388.
Παλλαντίδαι Hip. 35.
Παλλὰς, *nom. deæ.* Hec. 466. Ph. 671. Iph. A. 183. etc.
Πάλλειν. πέλτας ὅσοι πάλλουσι Bac. 782. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. πάλλων δόρυ An. 698. cf. Her. F. 437. ἦν (sc. λόγχην) χερσὶ πάλλων Iph. T. 824. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. πάλλουσαν ἵππον Ion. 210. τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον Hec. 1158. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημ' ἔπαλλεν Ion. 1151. ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς El. 435. ἐν δορὶ φονίῳ ἵπποι ἔπαλλον ib. 477. φόνιαι ψυχαὶ δορὶ παλλόμεναι Ph. 1306.
Πάλλευκος. παλλεύκῳ ποδὶ Med. 1164. πάλλευκον δέρην ib. 30. τὸ πάλλευκον κάρα Hec. 500. πάλλευκα εἵματα Cret. fr. II. 17.
Παλληνίς. Παλληνίδος Ἀθάνας Her. 849. cf. v. 1031.
Πάλος. βρέφος τεμὸν σῷ προσόρισας πάλῳ Iph. A. 1151. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. ἄνευ πάλου Her. 547. ὃς ἐκλήρωσεν πάλος Ion. 416.
Παμισὸς Cresph. fr. XVI.
Πάμπαν. πάμπαν ἄπειροι Med. 1091. ὧδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὥστε δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2.
Παμπησία Ion. 1305.
Παμποίκιλος. νεβρῶν παμποίκιλοι τολίδες Hel. 1375.
Παμφάγος. νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187.
Παμφαής. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίου Med. 1251. παμφαὲς σέλας πυρὸς Tr. 548.
Πὰν, *nom. propr. dei.* Med. 1172. Hip. 142. Iph. T. 1126. Rh. 36. Bac. 950. Hel. 191. Ion. 492. 501. et 938. et El. 703.
Πᾶν, *verb.* μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δίμας Or. 1197. γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 642. πλεῖστον, ἢ σθένος, —πεπᾶσθαι Her. F. 1426. δέλους δ' καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2.
Πανάθλιος. Ἑκάβη ἡ παναθλία Hec. 658. cf. An. 67.
Παναμερεύειν. τὰς προπότας παναμερεύσει θιάσους ἐρώτων Rh. 361.
Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. Ion. 122.
Πανδάκρυτος. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανοῦσα Iph. T. 553. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἐθνη Or. 974.
Πανδερκέτης. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν El. 1177.
Πάνδημος. ἀγῶνα πάνδημον Al. 1029. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου τέγης Bac. 444. et πανδήμοισι τέγαις ib. 227.
Πανδίκως Rh. 720.
Πανδίων, rex Athenarum, avus Thesei. Med. 665. et 1385. Hip. 26. Sup. 6. et 562. et Her. 36.
Πανέλληνες Sup. 526. et 671. Iph. A. 350. et 414. et Tr. 413. et 716.
Πανήγυρις. νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν Her. 240. εἰς πανήγυριν φίλων Her. F. 1283.
Πανθοίδας Rh. 28.
Παννύχιος. ἐν παννυχίοις χοροῖς Bac. 860. παννυχίοις κρότοισιν Her. 782. παννύχιος σελάνα ib. 748.
Παννυχίς. παννυχίδες θεᾶς Hel. 1381.
Πάννυχος. παννύχου σελάνας Al. 453.
Πανόδυρτος. πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212.
Πανὸν πεύκης Alcmen. fr. XIII.
Πάνοπλος. ὄχλος πάνοπλος Ph. 151. νυχίαν κοίταν πανόπλους κατέχοντας Rh. 22. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ἔγχει Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786.
Πανόπτης Ph. 1122.
Πανεργεῖν Med. 583.
Πανοῦργος Hip. 940. πανοῦργον κλῶπα Al. 769. θηρὸς πανούργου Cy. 441. ὦ πανοῦργε Her. 947. et in *fœmin.* Hec. 1257. Κύπρις ἡ πανοῦργος Hip. 1400. ἴδεσθε τὴν πανοῦργον Ion. 1279. τὸ πανοῦργον Hip. 642. πανούργων λαλημάτων An. 938.
Πανσέληνος κύκλος Ion. 1155.
Πάνσοφος. τὰν πάνσοφον ἀηδόνα Μουσᾶν Pal. fr. VII. 2. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188.
Πανσυδίᾳ Tr. 792.
Παντάλας. ὦ παντάλαινα Hec. 667. et An. 140.
Πανταχῇ. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. πανταχῇ ἄτεος Ion. 1107. etc.

Πανταχόθεν Epist. IV.
Πανταχῆ. ὄμμα πανταχῆ τρέφων Iph. T. 68. ἔστι—κνδαμῆ, καὶ πανταχῆ ib. 568. τὸ πανταχῆ θρυλλούμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχῆ πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. ὁ πανταχῆ Φρὺξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.
Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.
Πάντῃ. κόραισι δίδοτε διὰ βοτρύχων πάντῃ Or. 1267. σκοπῆσαι πάντῃ ib. 1295. πάντῃ πόρον σχισὼν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλαστα πάντῃ γίνεται δούλων τέκνα Fr. inc. CXXX.
Παντλάμων, dor. pro ἡμῶν. ὦ παντλᾶμον Hec. 198.
Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.
Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.
Παντοῖος. παντοίους λόγους Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίᾳ Rha. fr. II. 1. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς Med. 845. ἀπὸ παντοίας χθονὸς Al. 750.
Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.
Παντόσυνος. θεῶ παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761.
Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ' ἐπίκυρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῶος ἐξ ἐμῶ πάντως ἔσῃ Bac. 671. etc.
Πανύσατος. τὸν πανύσατον γέλων Med. 1041. πανύσατον ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύσατον est πανύσατα. πανυσάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύσατόν σε προσπίτνων' αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λυτροῖς τοῖς πανυσάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύσατα εἰς ἐμὲ—ἦλυθε Or. 1010. ὡς πανύσατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι Her. F. 457.
Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πίτνοντα πρὸς γᾶν Au. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.
Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἡ πανώλης Τυνδαρὶς El. 60. πανώλεις ἐφολκίδες Her. F. 1424.
Παπαὶ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.
Παπαιὰξ Cy. 153.
Παρὰ, 1) cum. genit. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. κείνου πάρα Or. 69. ἄλλου πάρα ib. 552. πατρὸς ἐμοῦ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ Iph. A. 844. παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc. 2) cum dat. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Σιμοεντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. εἰμὶ παρὰ σοὶ ἄπας Iph. A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. παρ' οὐδὲν αἰτιᾶς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ' ἀσπίδα Or. 652. et Ph. 1008. et 1080. et Med. 250. παρ' ἐλπίδα Or. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ' ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόστρυχον Or. 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. παρ' ὄμμα Sup. 484. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.
Παραβαίνειν. θεοῦ νόμον ὃ παραβαίνομεν Ion. 231. ὅρκους παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7. ὃ με παρέβα φάσμα Hec. 704.
Παραβάλλειν. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνους Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι An. 288.
Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. στρατῷ παρήγγειλε Her. 825.
Παράγειν. παρῆγεν ἡμᾶς El. 789. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478. παρῆκται σφάγια Her. 673. νέοις παραχθεὶς Sup. 232.
Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3.
Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλους ταγόνας νοτίους παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4.
Παραδιδόναι. Ἀργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἔξουσίαν Phaëth. fr. III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδας παραδιδῷ πατὴρ Iph. A. 690. ἣν ἐμῇ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64. ὡς

εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὄμηρον Ἄιδη Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χεροῖν Bac. 495.—κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδών ib. 1402.

Παραδοχή. πατρὸς παραδοχὰς Bac. 201.

Παραζενγνύναι. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φρυρὼ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα fr. inc. XLVIII. 2.

Παραθάλπειν. φίλων ὐδενὸς ὐδὲν παραθαλπομένα (dor. pro ένη) φρένα μύθοις Med. 143.

Παραιβάτης. παραιβάτας ἔτησαν εἰς τάξιν δορὸς Sup. 677. cf. v. 679.

Παραινεῖν. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κἀμοὶ παραινεῖν ὐ φόβον φέρει Sup. 307. εὖ παραινεῖς Rh. 339. φαύλως παραινεῖν Her. F. 89. σοὶ ὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν ὐ καλῶς παρῄνεσας μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρῄνεσαν κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σοφῶν τι βούλομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.

Παραίνεσις. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν; Hel. 323. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2.

Παραιρεῖν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος Her. 908. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τῶ λίαν παρείλετο. ὧν (sc. ἀρῶν) τὴν μίαν παρεῖλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρείλοντο Iph. T. 25.

Παραιτεῖσθαι. σὲ παραιτοῦμαι τάδε Iph. A. 685. ὐ παραιτοῦμάι σε Her. 1026. παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.

Παρακαθιέναι. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὖ δρῶν παρακάλει με Iph. A. 409. ἐπὶ ταῖτα Οἰδίπας κἀμὲ παρακαλεῖς Bac. 1245. χορεῦσαι παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλοῦντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.

Παρακελεύομαι Epist. IV.

Παρακέλευσμα. λόγων παρακέλευσμα σῶν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.

Παρακομίζειν. γέρων γέροντα παρακόμιζε Her. F. 126.

Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῳ λήματι ib. 998.

Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.

Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.

Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου Ph. 1605. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἄρρεν παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα Or. 552.

Παραλείπειν. ἃ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν, τό, τ' εὐσεβὲς Tr. 43. πάντα παραλιπὼν Hel. 779.

Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.

Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Λοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.

Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἕξεδροι φρενῶν Hip. 935.

Παράλογος. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391.

Πάραλος, 1) *nom. propr.* Sup. 659. vid. not. 2) *adject.* χέρσους παράλους Ion. 1584.

Παραλύειν. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινὰς πόνους An. 304. ἐντάνυ παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115.

Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.

Παραμένειν. παραμένει σοι τόδε Or. 1249. αἰεὶ παραμένουσα El. 942.

Παράμουσος Βρομίῳ ἑορταῖς Ph. 792.

Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθοῦ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Παρανοεῖν. παρανοῦσα Iph. A. 838.
Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
Παράνομος. παρανόμῳ ὀργῇ Bac. 995. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
Παρανόμως Med. 1121.
Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελείδας Iph. A. 228.
Παραπείθειν. παράπεισον σὸν τέκνον Sup. 59.
Παραπίπτειν. εἴ πόθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία Or. 1173.
Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240.
Παραπλήττειν. γέλωτι παραπεπλημμένῳ Her. F. 935.
Παράσειρος Or. 1017.
Παράσημος δόξα Hip. 1116.
Παρασκευάζειν. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ Her. F. 1369. παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241. παρεσκευασμένῳ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 169. ἄριστον εὖ παρεσκευασμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691.
Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν Iph. A. 424. λευκὴν χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
Παρασπίζειν. ἀδελφὴ ἡ παρασπίζουσα Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπίζονθ' (i. e. οντα, sc. τόξα) ἐμοῖς βραχίοσιν Her. F. 1099.
Παρασπιστὴς Cy. 6. et El. 886. παρασπιστὰς πυκνὰς Ph. 1172.
Παρασὰς, άδος, subst. παρασάδος κρεμαστὰ τεύχη An. 1122. Ἀδράστῳ ἦλθον εἰς παρασάδας Ph. 418.
Παράστασις. ἔχ' αὐτῷ πόδα σὸν ἐν παραστάσει Iph. T. 1159.
Παραστατεῖν. Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παραστατεῖν Rh. 638.
Παραστάτης. τὸν Ἡράκλειον παραστάτην Her. 90. cf. v. 126. παραστάτας πυλῶν Rh. 506. δίκης παραστάτας Bel. fr. XXIX. 1.
Παραστρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Melan. fr. XII. 3.
Παρατιθέναι. σκύφος κισσῷ παρέθετο Cy. 389.
Παράτονος. παρατόνως χέρας Al. 400.
Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ Her. F. 1019.
Παρατροπὴ vel dor. οπα. θανάτου παρατροπὰ Ion. 1230.
Παράτροπος. μόρου παράτροπον μέλος An. 528.
Παραυλίζειν. παραυλίζουσα πέτρα Ion. 493.
Πάραυτα, adverb. Fr. inc. LXXV. 5.
Παραυτίκα Or. 908. ᾗδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἢ παραυτίκ', ἢ χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
Παραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρων οἰκτρὸς λόγους Iph. A. 981. λαμπάδων, ἃς παρέφερον Hel. 730.
Παράφορος. παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
Παράφρων. παράφρον ἔπος Hip. 232.
Παραχορεύειν. παραχορευομένῳ τρίποδι Ion. 463.
Παραχρῆμα Epist. II. et IV.
Παραψυχή. ἦδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχὴ Hec. 280. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62.
Παρεᾶν. τὰ κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρεῖσεν Antiop. fr. XXIX. 2.
Παρεγγυᾶν. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 700.
Πάρεδρος. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. σύλλογος σῶ πάρεδρος ἔσαι πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τᾷ σοφίᾳ παρέδρους ἔρωτας Med. 843. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. Ἥβη πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκείοις Ἕκτορος ὅπλοις Tr. 572. αἵ μοι πάρεδροι—ναίουσιν Hec. 616. ἃς—ἐκόμισα παρέδρους ἐμοὶ Bac. 57.
Παρειά. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. δρύπτεται παρειὰν ib. 655. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280.
Παρείκειν. καὶ δὴ παρεῖκεν Hel. 1065. (nisi potius est perf. a παριέναι.)
Παρεῖναι. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὁδοῖ Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ Ἑκάβῃ παρεῖναι ib. 1043. αἷσ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί, τῷ δ' οὐ πάρεισι—; ib. 582. sq. ἦν πολὺς παρῇ ib. 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεστι ib. 1314. πράσσειν εὖ πάρεστι Hip. 1019. σοί τι πάρεστι σθένος Sup. 66. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐξὺ πάρεσιν Iph. A. 5. πάρεισι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεισιν (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεστι) Hec. 34. ἃ γ' εἰσορᾷν πάρα Or. 532. cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546. Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. ἃ γε παρῆσ' ὁρᾷς ib. 81. cf. v. 208. εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν Ph. 1204. πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφορὰν Hip. 483. cf. Al. 676. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει Epist. IV. τὰς παρούσας οὐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. ὀναίμην τῶ παρόντος Hec. 997. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ παρὸν αἷμα ματέρος ib. 1589. ἄρχειν παρόν μοι (cum mihi reguare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. τῷ παρόντι τἀπιὸν πιστέμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ὡς οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν, πολλῶν παρόντων Hec. 586. παρῆν ὄχλος πᾶς ib. 521. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. ὡς εἰσορᾷν παρῆν Ph. 1125. παρῆν ἑκάστῳ τῶνδέ μοι θεάματα ib. 1146. τὸν τραπηγὸν αἰνέσαι παρῆν Sup. 707. cf. v. 730. ἃ γε μηδ' ὀρωμένη πίτις παρῆν Iph. A. 1586. ὅτῳ παρέσται μὴ φίλης τιμᾶν Med. 659. etc.

Παρεκτρέπειν. παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111.

Παρεμβλέπειν. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.

Παρεμπολᾶν. γάμους παρεμπολῶντι ἀλλοίους Med. 910.

Παρεξιέναι (ab εἶμι). παρεξιόντες ἄλλος ἄλλοθεν φίλων Ph. 1254.

Παρεργάτης λόγων Sup. 426.

Πάρεργον. καλὸν πάρεργον πόνων Or. 609. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. πάρεργον δῦσα τοῦτο τῆς τύχης Hel. 931. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. πάρεργα τάδ' ἐστ' ἐμῶν κακῶν Her. F. 1340. πάρεργ' Ὀρέτην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. πάρεργ' ὀδοῦ ib. 509.

Παρέρχεσθαι. παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 108. ὃν παρήλθομεν λόγον Iph. T. 753. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. πολὺς παρῆλθεν—χρόνος Dan. 21. τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν An. 229. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. βίᾳ παρελθὼν θεὸς Sup. 231. παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. πρὸς τὰς παρελθούσας τύχας An. 406.

Παρέτιος κάσις Med. 1334.

Παρευκηλεῖν. παρευκήλει (sc. τὰ τέκνα) λόγοις Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. παρευτρεπίζετε τἄνδον Iph. T. 725. παρευτρέπισται δὲν ἄλλο, πλὴν—Cy. 590.

Παρέχειν. μηδὲ θόρυβον, μηδ' ἔκπληξιν —ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606. πάρεχε φῶς Tr. 308. cf. Iph. A. 733. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. παρέχειν λόγους Epist. V. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 931. γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμα θ' ἡσυχον πόσει παρεῖχον Tr. 650. πόνους παρεῖχες σῷ πόσει—Hel. 627. καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι El. 1080. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς Sup. 905. ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἴκων Iph. T. 950. σοὶ δηλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 411. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et δίκας παρασχεῖν An. 1108. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ Hip. 711. εἶθε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. τὰς τρόπους δῆλης παρασχεῖν Sup. 877. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον ib. 887. σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα Iph. A. 1200. τῷ καλῷ ἔργῳ—παρασχεῖν σοι χαριτήρια Epist. III. δῆλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐγγύους παρασχὼν Med. 388. ὅρκους παρασχὼν Hip. 1037. τἄνομα παρασχοῦσ', ᾧ τὸ σῶμα Hel. 1106. παρέξω δίρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ἡσυχον ὕπνῳ χαρὰν παρέξεις Or. 186. ᾧ γὰρ—παρέξω σῷ πόσει τἀμὸν δέμας Iph. A. 937. δάκρυα παρέξω ib. 1215. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. τοῖς θεοῖς παρέσχετ' (i. e. ετο) ὄνομα Hel. 1669. ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. εἴ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμενῆ An. 55. ὡς

ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε Hip. 619. τὰ πίσ' ἐμαυτῷ τῷ θράσος παρέξομαι Ph. 275. ὅ τοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμεμένην παρηγορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec. 288.

Παρηΐς. τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι ib. 410. αὖραν—πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. βοτρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. τρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν αἱματῶτε Sup. 76. cf. Or. 959. φοινίσσουσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El. 1023. παρηΐδων ὄρεγμα Ph. 314. ὦ τέρνα καὶ παρῇδες Iph. A. 681. etc.

Παρῆσθαι. Δηῶς ἐσχάραις παρημένη Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδυμένη Rh. 927. ἡ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένειος. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. τὸ παρθένειον λέχος Tr. 671. παρθένεια κορεύματα Al. 175.

Παρθενεύειν. παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς Sup. 452. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. παρθενεύω Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὦ χρύνιον ἰσῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὺν ib. 1472. ἐν παρθενεύμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El. 174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T. 130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρθένιον πτερὸν ib. 813. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, *nom. propr. viri.* Ph. 152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 153. παρθένον ἀπάρθενον ib. 612. σοφῆς αἴνιγμα παρθένου Ph. 48. ἁ πτερῶσσα παρθένος ib. 1049. cf. v. 1721. παρθένος νέα Hip. 429. τὰν Φοίβου παρθένον Tr. 253. Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλητος μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ὡ καλὸν Or. 108. ἑπτὰ παρθένων τάφοι πέλας Νιόβης Ph. 162. νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741. 2) interdum *adjective* ponitur: παρθένῳ χερὶ Ph. 845. et εἰς παρθένους χεῖρας Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hip. 1006.

Παρθενών. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μίμνουσῖς ib. 202. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται Iph. A. 738. κενοὺς παρθενῶνας ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. vid. etiam Dan. 22. et 59.

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάρειμι Hel. 458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229.

Παριέναι (ab ἵημι). ἀπαυδῶ Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι Sup. 468. νίκην παριέναι Tr. 651. παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρούς μὴ τόνδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 1377. πάρες γόον Sup. 111. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου Cy. 309. κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον ib. 1203. εἰ παρείην σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν Ph. 517. τοῦτο τὸ χρηστὸν οὐχὶ βούλομαι ἄλλῳ παρεῖναι ib. 511. παρεῖναι κέρδος Al. 1036. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ Al. 637. παρεὶς τὸ μόρσιμον ib. 942. Πελοπίαν παρεὶς χθόνα Sup. 184. τὸ λελογισμένον παρεὶς καὶ τὸ καλὸν Iph. A. 386. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς Iph. T. 793. τόσδ' εἰς γαῖαν παρεὶς Her. 154. μυσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2. παρεῖσα τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τότε παρεῖσα πόθον Tr. 645. παρεῖσ' ἐῶ σόμα ib. 690. χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208. ὡ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τὰς ἐμὰς καθυβρίσαι Med. 1061. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι—βωμὸν Her. 244. παριέμεσθα Med. 892. νόμον παρέμενος Her. F. 779. παρεῖται

σῶμα Sup. 1070. κύπτω ὕπο—παρεῖται Bac. 635. παρειμένον νόσῳ Or. 879. ὕπνῳ παρειμένος Cy. 587. et Her. F. 1043. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. σώμασιν παρειμένοι Bac. 682. ὅ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210.

Παριππεύειν. πόντον παριππεύοντες Hel. 1681.

Πάρις, filius Priami. Hec. 387. Or. 1365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180. Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

Παριτάναι. παρέτηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. οὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέστην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον—παρέτη τῶνδε Ion. 1451. τέκεσιν ἂν παρέσαν ἀλκᾷ Her. F. 439. πολλοῖς παρέστην βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. ὅπως παρασῶσιν τύχαι Med. 331. ὅταν παρασῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion. 612. παρατὰς Hec. 531. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται An. 231. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίσταται Rh. 780. παρίστασθαι σφαγῇ Her. 503. ἡ 'νθάδε βωμοῖς παρίστατο Iph. T. 1314. παρεστάναι λέχει Med. 887. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι Al. 209. οὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. εὖξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Fr. inc. LXXXIX. 2. ἐξαλλαγεὶς τῶ παρεστῶτος πόνου Ph. 1418. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεστὼς Al. 1014. Ῥήσῳ παρεστὼς Rh. 782. παύσω τὰς παρεστῶτας λόγους Ph. 1319. τὰς παρεστώσας τύχας Or. 1024. cf. Hel. 491. τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion. 929. ἐμφανῶς μοι παραστὰς Or. 365.

Παρνάσιος. ὁ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἐπειὸς Tr. 9. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244.

Παρνασσός, nom. montis. Ph. 215. Ion. 155. 713. et 1267. et Her. F. 240. et Παρνασσὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A. 857.

Πάροιθε et πάροιθεν. δύλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας ib. 58. ἠγῶ πάροιθε Ph. 841. τῆς πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. πύργων πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λόγων Hip. 288. τῶν πάροιθέν τινος ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον Ἀλφεὺν Iph. A. 276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ Med. 995.

Παροξύνειν. πατρὸς μὴ παροξύνῃς φρένα Al. 677.

Πάρος, *adverb.* i. q. πάροιθε. δωμάτων πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph. 1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 345. τὰ πάρος εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων An. 573. ἀδελφῶν πάρος (i. e. *pro*) θανεῖν Her. 537. etc.

Παρουσία. γίνωσκε παρουσίαν κακῶν τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν Al. 207. εὐμενὴς παρουσία ib. 609. ὅτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω ib. 633. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν Iph. A. 1433. οἷα δή γ' ἐμοῦ παρουσία Her. 632. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρουσίαι Thes. fr. VIII. 2.

Παροχετεύειν. ταῦτ' ὂν παρωχέτευσας εὖ Bac. 479.

Παῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παῤῥησία. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. οὐκ ἔχει παῤῥησίαν Ph. 394. et Ion. 675. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. πότερά σοι παῤῥησίᾳ φράσω τὰ κεῖθεν; Bac. 667. ὡς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία Ion. 672. ἀντίθες παῤῥησίᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.

Παρφέρειν, poët. pro παραφέρειν. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147.

Παρῳδός. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Παρωθεῖν. παρώσας εὐσεβετέρους φίλους Or. 627. τεμὸν παρώσας δοῦλον λέχος An. 30. τάνδον παρώσας λέκτρα El. 1037. παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι ξένους Her. 238.

Πᾶς. ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἠγῦ Med. 454. πᾶν πέριξ φρονοῦντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλευε Rh. 180. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλώφοις τόδε λέοντος Bac. 1212.

Πάσσαλος. ξυτὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Πατάς. πατάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et sæpius. ἀνθ' ὅτῳ πάσχεις τάδε Hec. 1131. τί χρῆμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἀδίκως ib. 1227. χαρτὰ πάσχω Ph. 621. ὀθνείῳ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κᾆτι πείσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) *aor.* 2. ἔπαθον. ὃς ἐξ ἐμοῦ ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθὼν Med. 692. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 409. οὐδὲν ἔκδικον παθὼν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὦ δεινὰ παθοῦσα Hec. 198. et πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθοῦσα Med. 207. ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα Hip. 598. παθοῦσ' ἀνάξια Iph. A. 852. ὦ παθοῦσα σχέτλια ib. 932. etc. 2) *med.* a) *perf.* δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. ἃ περισσὸν οὐδὲν, οὐδ' ἔξω λόγου πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ταὐτὸ ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. b) *fut.* 1. πείσομαι. ἃ πείσῃ μὴ σύ γε Hec. 408. εἴ τι πείσεται—ἅδε γαῖα Ph. 251. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι ib. 902. ὅτ' ὄν τι δράσω φλαῦρον, ὅτε πείσομαι An. 732. πείσῃ λίαν Her. F. 215. πείσεσθαί με καφτὴν δόκει τάδε Iph. A. 691. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατρὸς ὅσ' ἐλευθέρου Hec. 420. τὸν καλλίτων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἄνευ πατρὸς τέκνον ἐκ εἴη ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατὴρ Sup. 787. πόνος, εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ᾧμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ τάλαι ib. 511. πολιὼς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἶην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ ποίας πάτρας—πελάζετε; Ph. 285. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν ib. 432. ἑλὼν πάτραν ib. 576. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. σφάξαι τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. νόστου μή ποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὄρος Æg. fr. X. 2. λήθῃ πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἴκων πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοισι Ion. 477. γᾶς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γᾷ πατρίᾳ Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκοῦ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πάτριον Hel. 224. πάτριον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. γῆ πατρὶς Ph. 287. πατρίδος ἐρᾶν ib. 362. στέρεσθαι πατρίδος ib. 391. ἡ πατρὶς φίλτατον βροτοῖς ib. 409. πατρίδος πολέμιος ib. 612. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. ἅπασα

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἑκάστῳ τῷ γένους ἐστὶν πατρὶς eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς eorund. 44. 2.

Πατριῶτις. τᾶς πατριώτιδος γᾶς Her. 755.

Πατροκτόνος. ἐκ πατροκτόνου χερὸς Iph. T. 1083.

Πατροφόνος. πατροφόνου ματέρος Or. 193.

Πατρῷος. πατρῴῳ ξένῳ Hec. 19. cf. v. 26. et 82. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 952. θάνατον πατρῷον Or. 783. πατρῷον δόμον Ph. 322. cf. Hip. 1136. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. πατρῷον νόμον Al. 686. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. πατρῷον τὸν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατρῷε El. 671. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι Ph. 607. δόμος πατρῴους Med. 801. cf. Hip. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. VII. 1. πατρῴων οἴκων ἔδρας Iph. T. 136. cf. v. 154. et 188. πατρῴων πύργων Tr. 778. θεοῖς πατρῴοις Her. 877. πατρῴων πέπλων Her. F. 520. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 133. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων Dan. fr. VII. 4. πατρῴα ἑστία Hec. 22. cf. Med. 681. Al. 741. γᾶς ἐκ πατρῴας Hec. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. 955. 1063. et 1457. Hip. 1065. et 1148. Al. 167. etc. πατρῴαν χάριν Or. 826. et Her. 242. χθονὸς πατρῴας Ph. 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. εἰς πατρῴαν ἄλοχον Hip. 1073. πόλιν πατρῴαν An. 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. et Bac. 1365. δίκα πατρῷος Sup. 1146. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. πατρῴαν δόξαν Her. 326. ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. et Her. F. 983. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας πατρῴας ἑκτίνων Or. 453. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1518. τιμὰς πατρῴους Her. 810. πατρῷον δῶμα Or. 1595. et πατρῴοις δώμασιν Her. F. 600. πατρῷον μέλαθρον An. 924. et Her. F. 337. et πατρῴων μελάθρων El. 1323. πατρῷον αἷμα Sup. 264. πρὸς πατρῷον γόνυ Her. F. 79. πατρῴων παθέων Or. 841. πατρῷα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατρῷα Sup. 1157.

Παύειν. λύπας μόσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παύω τὰς λόγους Iph. A. 683. ὃ παύει τὰς ταλαιπώρους βροτοὺς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μαιφόνον παύων Or. 524. τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον ib. 570. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. παῦσε νυχίους ὀνείρους Iph. T. 1277. ἔπαυσ' ὀδυρὰς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε Tr. 1018. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. χεῖρα δάπτε καὶ βύρσης κτύπει παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντου σάλον παύσαντε El. 1242. τῆτο παύσαντες νοσεῖν Ph. 1178. παύσω τὰς παρετῶτας λόγους ib. 1319. παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα Med. 717. ἃ σε παύσει νόσῳ τῇσδε Hip. 512. παύσω κώμους, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγχην —νῃῶν τ' ἐρετμὰ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακέργου τῇσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κτυπεῖντα θύρσον ib. 240. παύσω ψόγου σε Hel. 1308. 2) *med.* ὅπου παύεται γόων Med. 59. μὴ παυομένης τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μόχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνου τῶνδε Med. 1319. παῦσαι λέγουσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκουσα Ion. 1410. τρόμου παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. παύσασθον ἤδη An. 692. ὡς σε πένθους λυγροῦ παυσαίμαν Iph. A. 1618. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. οὐδὲ παύσεται χόλου Med. 93. παύσῃ θυμοῦ ib. 1152. cf. Al. 65. οὐδὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμουμένη El. 1118. 3) *pass.* τὸ τόμα δεῖλον πέπανται Ion. 675. πέπανται δεδὸς ὁ θεὸς Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη El. 1108. πεπαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.
Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.
Πανσίλυπος. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον Bac. 771.
Πανσίπονος δωλείας Iph. T. 451.
Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.
Παχνῶν. λύπῃ παχνωθεῖσα Hip. 803.
Πάχος σαρκὸς Cy. 379.
Πεδαίρειν. νωθὲς πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέας πεδαίρουσα Ph. 1034. πεδαίρουσα γενναῖον πόδα Her. F. 872.
Πέδη. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.
Πεδιὰς ἀμαξιτὸς Rh. 283.
Πέδιλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.
Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀτράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου ib. 725. χλοεροτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμου πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρήκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναίω πεδία An. 17. τηλυρὰ πεδία ib. 891. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἄπειροι Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.
Πεδόθεν. Tr. 98.
Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf. An. 11. et 58. κάρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἵετο πέδῳ ib. 1433. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιποῦσα πέδον An. 314. Φοίβου πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γᾶς ib. 829. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβατον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε ib. 605. Αἰγύπτου πέδον Hel. 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. ὦ πέδον τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀτρώτῳ πέδῳ Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. γῆς πατρῴας πέδον Œnei fr. I. 1. ὡς ἔστι τῷ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2.
Πεδόσε Bac. 137. et 600.
Πεδοτριβής. ὄχον πεδοτριβῆ Med. 1123. ὁ πεδοτριβὴς σφαγεὺς Rh. 254. πεδοτριβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὔδομεν πεδοτριβεῖς Rh. 763. ὁ πεδοτριβὴς τροφὸς θάλασσα St. fr. III. 3.
Πεζεύειν. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων Al. 872.
Πεζὸς Rh. 437.
Πειθαρχεῖν. πειθαρχοῦσά σοι Iph. A. 1120.
Πείθειν. πείθει στρατιὰν Hec. 135. πεῖθε ib. 340. ἵν' ἦ ποτε πείθειν, ἅ τις βούλοιτο ib. 819. πείθει Ὀρέστην, μητέρα κτεῖναι Or. 29. πείθειν δῶρα καὶ θεούς, λόγος Med. 964. πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. πόλιν πεῖσαι Or. 704. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως El. 721. ὡς ἂν πίθοιμι γαστέρα Bel. fr. XVII. 12. τὸ ἀξίωμα—τὸ σὸν πείσει Hec. 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; ib. 1205. etc. 2) med. πείθομαι Or. 144. et πείθομαί σοι ib. 110. ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῖς σοφωτέροις Hec. 399. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλοις

μὲν ἁ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν Iph. A. 726. πειθώμεσθ' αὖτις πατέρα ib. 1011. (ubi pro *activo* ponitur) πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας Alop. fr. III. 2. cf. Ar. fr. XVII. γυναικὶ πείθου μηδὲ τὰ ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1499. πέποιθα μέντοι ματρὶ, κἀ πέποιθ' ἅμα Ph. 279. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ Al. 1118. πέποιθας ἤδη πολεμίους ἡρηκέναι; πέποιθα Rh. 330. sq. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ Her. F. 106. σπονδαῖς πεποιθὼς Ph. 603. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. πιθοῦ μοι Hec. 402. cf. v. 842. et Or. 1101. πιθοῦ ἂν δῆτά μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύμασιν οἷς ἂν πίθοιο Med. 739. οἷς ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. τούτῳ πιθόμενος Or. 593. πείσομαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3) *pass.* συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν El. 578. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. ὅσαι Ἑρ. οἷς ἐπείσθησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις Iph. A. 1240. ψεύδεσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχῳ Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις An. 871. cf. Med. 802. An. 192. et Iph. T. 574. πεισθεῖσαι δίκῃ Iph. T. 968.

Πειθώ. πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις —μανθάνειν Hec. 816. πειθὼ εἶχον τήνδε Iph. A. 104. πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδε Tr. 967. τίς τῶδε πειθώ; Hel. 802. 2) Πειθώ, *nom. propr. deæ*, Suada. Antig. fr. II. 1.

Πεινᾶν. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ἁ Fr. inc. CLXIV.

Πεῖρα. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων Her. 310. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν corund. CXIII. 2.

Πειρᾶν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy. 577. 2) Frequentius occurrit *med.* πειρᾶσθαι. πειρῶ ἀνορθῶν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577. ἔχειν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. θανεῖν πειρωμένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον πυθέσθαι τῆσδε ib. 282. γνώμῃ νικᾷν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304. γάμον θεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979. τὸμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδαρείων τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε πεῖσαι Or. 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493. πειράσομαί σε προξενεῖν Med. 724. σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel. 1010. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ ib. 1014. εἰ—μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1294. 3) *pass.* πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.

Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967.

Πειρηναῖος πῶλος El. 475.

Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. Πειρήνα, *dor.* Tr. 205.

Πεῖσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.

Πειστέον. πειστέον πατρὸς λόγοις Hip. 1182. cf. Iph. T. 118.

Πειστήριος. λόγῳ πειστηρίῳ εὕρισκε Iph. T. 1053.

Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701. σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πελαγίᾳ ἐς ἀγκ. ib. 1452.

Πέλαγος. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελάγης—νοτίας ἅλμας Hip. 149. κακῶν πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her. F. 1088. ὅταν ᾖ—ἐν πελάγει πόλις Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. et πέλ. Αἰγ. πόρῳ Hel. 129. πέλαγος νήνεμον ib. 1472. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλόμενον Hel. 1226.

Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286. μὴ πέλαζε (*act.* sc. τὰ τέκνα) μητρὶ Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1168. ὅταν—εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σιμηντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρθένος αἰδόμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. τοῖσδε δώμασι κοιράνῳ πελάζω

Dan. 52. σιγῇ πελάζων Hip. 1231. τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σὲ—πελάσειε δόμοις Med. 760. μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγὺς ib. 101. βρόχῳ δέρην ὑρανίῳ πελάσαι Al. 230. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ὧδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὡς ὅ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι στρατῷ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ὐ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὄμορξον—ἀφρώδη πέλανον Or. 220. πρὸς αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογα πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδευμένα Cress. fr. IX. 6. πολύν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἁμπλακίαις ἀθύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σθ Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρῶσα πέλας Or. 208. πέλας τείχοντα ib. 875. θανάτῳ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωμάτων ib. 1214. πέλας φόνῳ Ph. 1314. πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευσήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τάδ' ἀγχόνης πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τὸς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV.

Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν στράτευμα Ph. 107.

Πελασγῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 855. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἄργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων ib. 1247.

Πέλεια. πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες Bac. 1088. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197.

Πελειάδες, columbæ. An. 1141.

Πέλειν, verb. poët. i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ὐδαμῶ νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει Med. 520. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἄτ' ἐν νεφέλαισιν ἄστρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαία πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI. 2. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τράπεζ',· ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. πέλεκυν ὐχ ὑμνήσομαι Tr. 361. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Χαλύβων πελέκει—κυπάρισσος Cret. fr. II. 7. πελέκεως δίτομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. πελεκέων γνάθοις Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίας, 1) rex Colchorum. Med. 6. 486. et 734. 2) pater Alcestidis, Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437. 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρων Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, *pat. urbis.* Epist. I.

Πελοπίδαι, posteri Pelopis. Iph. T. 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258. 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184. cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or. 11. 970. 991. et 1441. Med. 684. Sup. 263. Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807. et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 212. Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελτασής. πολλὰ πελτασῶν τέλη Rh. 311.

Πέλτη. ζαχρύσου Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. vid. etiam v. 371. 410. et

487. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI. 1. πέλτας ὅσοι πάλλουσι Bac. 782.

Πελώριος. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248.

Πέμπειν. πέμπουσίν με διοσοὶ Ἀτρεῖδαι Hec. 509. τί οὐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; Or. 107. δίτομα φάσγανα πέμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὸς Sup. 1209. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. τάραγμα ταρτάρειον εἰς δόμους πέμπεις Her. F. 909. πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενὰς Pol. fr. VI. 2. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. εἰς ὃς ἀεὶ πέμπουσα μύθους Or. 616. πέμπουσαι χορὸς El. 434. σῇ μ' ἀλόχῳ πέμπειν φερνὴν Iph. A. 47. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; Al. 1142. cf. v. 458. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε Hec. 99. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ γυναῖκα ib. 889. πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω An. 923. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ἀΐδᾳ πέμψας (sc. τὸν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον πέμψας ἔσω ib. 1308. λόγους πέμψασ' ἔσω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα πέμψασά με Iph. T. 30. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ὠρανίδαι πέμψουσι θανάτοισι El. 484. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; Hec. 977. πέμψομαί γε θυγατέρα Or. 111. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο Her. F. 1421. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. νᾶσον ἀλιήρει κώπᾳ πεμπομέναν Hec. 456. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη—χρυσοῦ φύλαξ ib. 772. διόθεν θανάτου πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 7. etc.

Πέμπτος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. et 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thes. fr. V. 10.

Πένεσθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῆ Sup. 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ὃ πένεσθαι οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν τῷ πένεσθαι ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. Er. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δοῦναι πενομένοις Hec. 1220.

Πενέστης Her. 639. et Phry. fr. VII.

Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης ὀδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρηστὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τοὺς πλησίους ἀποβλέπειν Sup. 177. ὁ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Ar. fr. XIV. 1. ὃ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ὀδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους ib. 1131. πένητας εἰς δόμους ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372.

Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ὃ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών; Iph. A. 1442. πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν Al. 754. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρούς τε κἀμὲ Her. F. 1391.

Πενθερός. Ἅιδην νομίζων πενθερὸν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν El. 1286. πενθερεῖς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερεὺς Her. F. 14.

Πενθεύς, rex Thebarum, a matre discerptus. Bac. 44. etc.

Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη Ph. 327. κυρᾷ ξυρήκει πενθήρει Tr. 141.

Πενθήτρια Hip. 805.

Πένθιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ Sup. 1056. κυρᾷ πενθίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένθιμοι κυραὶ Sup. 973. πενθίμους τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γήρᾳ πενθίμῳ Al. 625. πενθίμων δακρύων Ph. 1078.

Πένθος. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένθος ἡμῖν ἐστι Al. 821. ὡς ἄρτι πένθους τῶδε γεύομαι πικροῦ ib. 1072. διπλοῦν πένθος δαιμόνων ἔχων Sup. 1035. παίδων ὑπὸ πένθους ib. 1117. ὡς σὺ πένθους λυγροῦ παυσαίμαν Iph. A. 1618. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. Ὦ πένθος ὦ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἴρεσθε Her. F. 1271.

πένθεα γαίας Ph. 814. πένθη μέγιστα δακρύων καρπόμεναι Hip. 1427. νεκύων πένθεσι Al. 102. ὦ μακρὰ πένθη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων Rh. 883.

Πενία. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾷν τὸν ὄλβιον Sup. 176. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία δύστηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. οὐκ ἔστι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκοντα. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421. πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph. T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντήκοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254. ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135. ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν παισὶ πεντήκοντα Ar. fr. I. 2. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ ejusd. fr. II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124. et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινοὺς Fr. inc. CLXIX. 2. ἦν πεπανθῇς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν ib. 246. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα ib. 432. συγκεκλεισμένη πέπλοις ib. 487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic porro; admodum enim frequens apud Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' ὠ θεωρικὰ Sup. 97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται Al. 21. hinc *particip.* πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόσος ἦν πεπρωμένος; Iph. A. 882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. ὠ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένη, *subst.* fatum, Hec. 43. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. οὐκ ἂν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον Rh. 634. ἥσσονες ἦμεν τῷ πεπρωμένῳ Hel. 1676. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ὐπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεπτός. πεπτὰ καὶ κρογητὰ Cress. fr. IX. 5.

Πέρα. θανμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. μή γε πέρᾳ προβῇς τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ ὠ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. καιρῷ πέρα Sup. 745. πέρα δίκης Iph. A. 397. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα ib. 900. εὐτυχοῦμεν ὠ πέρα Ion. 264. Ἀτλαντικῶν πέρα ὄρων Her. F. 234. πέρα γε παθοῦσα El. 1186. οἱ μὲν πέρα τέρξαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισοῦντες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ὐδὲν ἡ προθυμία Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445. ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμοὺς θεῷ Ion. 1569. εἰς ἀνάσασιν δόμων περαίνει τὰ τοιάδε Dic. fr. VI. 4. πέραινε Iph. T. 781., μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγον Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε, ὧν σ' ἀνισορῶ πέρι Ion. 362. ἆλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; An. 1063. χρησμὸς Λοξίου περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἓν τοῦτ' οἶδα, κὐ περαιτέρω Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.

Περᾶν, *verb.* περᾷ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν Or. 512. δόμων ἔσω περᾶν ib. 1572. τίς ὅστις ἀμφὶ μνῆμα τῷ Ζήθου περᾷ; Ph. 147. ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. ποῖ περᾷς; ib. 988. γῆς ἔξω περᾶν φυγάδα Med. 272. χρῆν εἰς γυναῖκας πρόσπολον ὠ περᾶν Hip. 645. περᾶν δόμους ib. 782. δωμάτων ἔξω περᾷ Iph. T. 724. cf. v. 1217. νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν Rh. 427. πρὸς οἴκους διὰ σταθμῆς περᾷ Bac. 212. γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437. ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXXV. οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες

Iph. T. 418. περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο Hec. 665. περῶσα ποταμίους διαῤῥοὰς Rh. 919. ἢ διὰ Κυανέας ἐπέρασ' ἀκτὰς An. 865. cf. Iph. T. 424. δόμων ἔξω πέρασον Iph. A. 1533. Δελφοὺς περάσας Ph. 987. περάσας ἡμέραν An. 102. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. περάσας ναυσὶ πόντιον τόμα ib. 436. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. πῶς περάσει σκόλοπας Rh. 116. ὑκὴν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191.

Πέραν, *adverb.* πέραν Πόντου καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 588. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους Sup. 676. πέραν Ἔβρον Her. F. 386.

Πέρας. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. πέρας ὁδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. πῆ εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. ὃς ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. πέρας ὁδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἐνθένδ' ὁδὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153.

Περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

Πέργαμος, arx Trojana, vel tota urbs. Iph. A. 773. et Tr. 1065. sæpius in *plur.* occurrit Πέργαμα, ut Or. 1389. An. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et 1576. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2) dicitur etiam de arce quacunque, Ph. 1105. et 1183.

Πέρθειν. πέρθοντα Hip. 542. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778. δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. Ταφίων ἄστυ πέρσας ib. 1080. ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες πόλιν Hec. 547. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες ib. 932. δόμους πέρσας' Ἀτρειδῶν Tr. 461. Ἑλλάνων νέφος—δορὶ πέρσαν Hec. 909. πολλὰς πέρσεις πόλεις Bac. 1333. Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν An. 971. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 499. ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων Ph. 155. cf. v. 1622. Sup. 724. et Her. 934.

Περὶ, 1) cum genit. περὶ παιδὸς ἐμοῦ Hec. 73. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. et 197. αἵματος πέρι ib. 292. σοφίας πέρι Or. 491. μακρῶν πέρι ib. 756. τίνος ἀναγκαίᾳ πέρι; ib. 772. σοῦ κασιγνήτου πέρι ib. 849. τρωμνῆς πέρι Ph. 424. τυραννίδος πέρι ib. 527. et Sup. 446. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. etc. 2) cum dat. τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. περὶ σώματι ib. 1071. περὶ παρθένῳ Hel. 1358. περὶ νώτῳ Fr. inc. CLIV. 1. 3) cum. accus. περὶ γόνυ Or. 1414. εὐσέβει περὶ ξένους Al. 1151. περὶ τείχη An. 107. ὅσια περὶ θεούς Sup. 367. etc.

Περιάγειν. περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερὰ Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγους Med. 282.

Περιβάλλειν. ἤδη με περιβάλλει σκότος Ph. 1462. ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ Bac. 463. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. τεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. κύκλῳ περιβάλλοντες Iph. T. 331. τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι (pro περιέβ. βρ. γ.) Bac. 619. cf. v. 1020. περίβαλ', ὦ τέκνον Hyp. fr. III. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς; Fr. inc. CLVI. 2. μή μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν Or. 1031. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος Her. F. 1159. δοκῶν Ὀρέστην—χερσὶ περιβαλεῖν Or. 372. et περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι ib. 1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. πιθανὸς αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. ἐν αἵματι τάξασαν χέρα περιβαλεῖν τέκνοις Bac. 1163. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς Ion. 829. περιβαλεῖν σωτηρίαν Her. F. 304. περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ Or. 798. δηλείαν περιβαλών Ph. 197. τοσοῦτον οἶκτον περιβαλών Iph. A. 934. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα ib. 799. ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. δορᾶσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν Cy. 329. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι Or. 25. τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι Sup. 501. ὦ ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με Iph. T. 788. εἶσω με περιβαλοῦσα δωμάτων Ion. 1273. κύκλῳ περιβαλῶ (sc. τὸν Θάνατον) χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. πρὸς τέρνα πατρὸς τέρνα τἀμὰ περιβαλῶ Iph. A. 632. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν

μ' ἔα Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα (i. e. ἑνη) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλησθε σώμασιν Her. F. 334.

Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.

Περίβλεπτος. περίβλεπτος βίος An. 89. περίβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.

Περιβόλαιον. θανάτῳ περιβόλαι' ἀνήμμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἠβῶντα ib. 1269.

Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος Ph. 283. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ᾗδε περιβολὰς Her. F. 562.

Περίβολος, 1) *subst.* ὡς ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. 2) *adject.* τέφεα περίβολα Iph. A. 1477.

Περίδεσμα, τὰ Her. F. 1035.

Περιδρομή. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἑτῶν Hel. 782.

Περίδρομος, 1) *subst.* ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) *adject.* περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. ὄρεσι περίδρομος, sc. χώρα Cresph. fr. XII. 2.

Περιεῖναι. ταυτὸ τοῦτό μοι περίεσιν ἀπὸ παντὸς ἔργου Epist. IV. περιόντος σοῦ Epist. II.

Περιέπειν. ἐμὲ ὑμνῶν καὶ περιέπων Epist. III.

Περιέχειν. ὁ περὶ χθόν' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 1.

Περιΐέναι (ab εἶμι). περιήει Epist. III.

Περιϊστάναι. τοιόσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβου τοίχους Sis. fr. I. 37. περιστᾶσαι κύκλῳ Bac. 1104.

Περικαλύπτειν. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.

Περικίων. πρὸς Ἀθηνᾶς περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 4.

Περικλύζειν. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1.

Περικλύμενος, *nom. propr. ducis Thebani.* Ph. 1164.

Περίκλυστος. Ταφίων περίκλυστον ἄντρον Her. F. 1080.

Περικύμων. νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796.

Περιλείπειν. τοὺς περιλελειμμένους φίλων Hel. 433.

Περινίσσεσθαι. κυκλὰς ἀνίκα Καρνείου περινίσσεται ὥρα μηνός Al. 451.

Πέριξ. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. πέριξ Καδμείων πύλας—ἐπῆλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρικται λαὸς ἅρμασιν πέριξ ib. 740. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιοῦτον, ὥστε—ib. 1321. πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον κῦμα Hip. 1210. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος An. 265. πᾶν πέριξ φρονοῦντες ib. 449. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. τί κυκλεῖ πέριξ πόδα; El. 561. πέριξ ἐλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρα φίλιον Hel. 634.

Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983.

Περιπίπτειν. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λυτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν παντάτοις Or. 367.

Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.

Περίπλευρος. περιπλεύρῳ κύτει El. 472.

Περιπλοκή. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 497.

Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα Iph. T. 84. et 1455. λεύσσω φῶτ' περιπολοῦνθ' ἡμῶν τρατὸν Rh. 773.

Περίπτυγμ' ἀντίπηγος Ion. 1391.

Περιπτύσσειν. περιπτύσσων χέρας Al. 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξαι γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρας Med. 1206.

Περιπτυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτυχαὶ Ph. 1366. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖς ἠλίου περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Περίῤῥυτος. περιῤῥύτων ὑπὲρ—πεδίων Σικελίας Ph. 217.

Περίσαμος, dor. pro ημος. ὁ φόνος περισαμότατος Her. F. 1017.

Περισπᾶν. περισπάσας ξίφος Iph. T. 296.
Περισπείρειν. περισπείρουσαν Ἀχελῴου ῥόσον An. 167.
Περισσόμυθος ὁ λόγος Alex. fr. XII. 1.
Περισσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. v. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τὰς περισσὰς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν οὐδὲν πέπονθας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περίσσ' εὐκαρδίᾳ Hec. 579. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735.
Περισσῶς. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφὰς Med. 295. λαβοῦσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.
Περισταδὸν An. 1137.
Περιτέλλειν. καταθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. Al. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν; Iph. T. 627. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλώσσῃ αὐχεῖν τάδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. τὰ σὰ περιτέλλη κακὰ Her. F. 1129. χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο Tr. 390.
Περιτεφὴς κισσὸς Ph. 654.
Περίτυλος. ἐν περιτύλοις δόμοις An. 1100.
Περισώζεσθαι Epist II.
Περιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2.
Περιτιθέναι. χρυσείπευκτον στέφανον περιθέσθαι Med. 984.
Περιφέρειν. λίνη κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.
Περιφερής. περιφερῆ τίβον χθονὸς Ion. 743. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.
Περιφορά. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.
Περιχορεύειν. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα Ph. 320.
Πέρνημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον Cy. 270.
Περόνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98.
Πέρσειος. Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1480.
Περσεύς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 775. Her. F. 3. et El. 459.
Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνεια Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Περσεφόνα Ion. 1442.
Περσηΐς. ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801.
Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας Bac. 14.
Πέσημα. πέσημα φοινίου δορὸς Hec. 699. Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου Or. 1548. ἀδάμαστον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1129. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ὠρανῷ πέσημα ib. 1384. ὦ πεσήματ' ἄθλια Ph. 1695. πεσήματα δυσπιστῆ An. 653. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι τέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.
Πέσος. πέσεα δάϊα Ph. 1307.
Πεσσός. πεσσὸς προσελθὼν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένης μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
Πέταλον. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος Ph. 808. ῥοδέα πέταλα Hel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396.
Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφους Φοίβου πέταται Ion. 90.
Πετεινός. πετεινοῖς γυψὶ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.
Πέτεσθαι. νῦν πέτῃ Bac. 332. ἐκ—πετομένας κώπας (genit dor.), πετομένη δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργωφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.
Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρείας παῖς ib. 1110. τὰν ὠρανῷ μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπουσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὠκεανῷ τις ὕδωρ τάζουσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίου ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιοῦ ib. 1209.

λισσάδος πέτρας λιβὰς An. 534. ἁλίαν πέτραν ib. 538. Δελφὶς πέτρα ib. 999. ἐξ ἁλιβάτου πέτρας Sup. 80. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν ib. 267. σκιώδης Ἐλευθερὶς πέτρα ib. 759. αἰθερίαν πέτραν ib. 987. ἀπὸ πέτρας πηδήσασα ib. 1017. cf. v. 1045. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. κατασφὰξ πέτρας ib. 1429. Παγγαίᾳ πέτραν Rh. 972. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ταθεὶς Tr. 523. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἡ Σφιγὸς—ὑπάργυρος πέτρα ib. 293. τῇ πυριτάκτῳ πέτρᾳ ib. 297. πέτρας τὸ λῆμα—ἕξομεν ib. 592. ἐκ κοίλης πέτρας Ion. 31. Πυθίαν πέτραν ib. 550. παρ' ἀηδόνιον πέτραν ib. 1482. ἰέναι πέτρας ἄπο Her. F. 320. ὦ Πυθίου δενδρῶτι πέτρα ib. 790. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μή τις—ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πετρῶν ἀραγμοῖς (sc. ἐμαρνάμεσθα) Ph. 1150. διδύμας ὀρίσασα πόντου πέτρας Med. 435. κυανέᾳν λιποῦσα Συμπληγάδων πετρᾶν εἰσβολὰν ib. 1264. cf. Iph. T. 124. 281. 355. etc. Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 980. et Her. 860. κραυγὴ—πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας Iph. A. 1212. ἀνορόφοις εἶνται πέτραις Bac. 38. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις ib. 306. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1139. προσβύρρους πέτρας Ion. 11. Κεκροπίας πέτρας ib. 936. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2.

Πετραῖος. πετραίου λίθου Cy. 400. πετραῖον σκόπελον Antig. fr. XVI. 3. πετραίαν χθόνα Cy. 381. Νύμφαι πετραῖαι El. 805. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 120. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

Πετρηρεφής. Μακρὰς πετρηρεφεῖς Ion. 1400. ἄντρα εἰς πετρηρεφῆ Cy. 82.

Πέτρινος. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. παρὰ τὰς πετρίνας πόντου δειράδας Iph. T. 1089. πετρίναις ῥιπαῖσιν Hel. 1132. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508. πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. ὑπὸ πέτρινα μύχατα Hel. 190. πέτρινα κατὰ θρόα ib. 1342. πετρίνοις ἐπιτὰς βάθροις El. 706.

Πετροῤῥιφής. πετροῤῥιφῆ θανεῖν Ion. 1222.

Πέτρος Med. 28. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρου Or. 6. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος Med. 1279. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλῶν ὀχήματος Hip. 1233. πέτρον βάλλων An. 1154. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. αὐτῇ γενοίμην πέτρος ib. 1397. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624. ἀποκτεῖναι πέτροις ib. 912. πέτρους ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1477. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις An. 1129. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφὰς Sup. 503. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350. cf. Iph. T. 318. 327. 332. et 1376. πέτρους μοχλεύειν Cy. 239. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328.

Πετρῶν. πετρούμενος Ph. 1184. πετρωμένους θανεῖν Or. 944. πετρωμένη Ion. 1112. πετρωθῆναι Or. 563.

Πέτρωμα. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442.

Πεύθεσθαι. τῶν' ἐμὲ πεύσῃ πάρα ; Iph. A. 1138. ὡς ἐπεύθετο κρατοῦντας ὑμᾶς Rh. 767. Reliqua, hinc formata, vid. in πυνθάνεσθαι.

Πευκάεις. πευκᾶεν σκάφος An. 864.

Πεύκη. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. τὴν ἐν Ἴδῃ πεύκην Hip. 1254. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. πεύκης σέλας Tr. 298. πεύκης πανὸν Alcmen. fr. XIII. 2) *dor.* πεύκα. πεύκᾳ ἐν ὀρείᾳ Tr. 533. φλόγα πεύκας Bac. 146. 3) *plur.* ἅπτουσι πεύκας Or. 1543. εἶμι παρὰ πεύκας Hip. 216. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. πηδῶντα σὺν πεύκαισι Bac. 307. ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας Ion. 717. πεύκαισιν χέρας πληροῦντες Her. F. 372.

Πεύκινος. κορμοὺς πευκίνους Hec. 575. πεύκινον δάκρυ Med. 1200.

Πευστηρία. ὅπως πευστηρίαν θοινασόμεσθα El. 835.

Πέφνειν. ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφνε An. 656.

Πηγαῖος. πηγαῖον χέρνιβα Al. 99. πηγαίαις κόραις Rh. 929. πηγαῖον ἄχθος El. 108.

Πήγασος. ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερὸν Bel. fr. III.

Πηγή. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν Al. 1071. conf. Her. F. 99. 450. et 1355. πηγὰς ὀρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. πόντῳ σε πηγαῖς ἀγνίσαι βωλήσομαι ib. 1039. πηγαῖσιν ὑδάτων ib. 1192. ὑ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 827. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. πηγαὶ ποταμῶν ib. 1297. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. cf. v. 309. ὑ πρόσω πηγαὶ μελάθρων τῶνδε ib. 78. πηγαῖσιν ὐχ ὑγραίνουσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Πηγνύναι. σκόλοψι πήξωμεν δέμας Iph. T. 1430. κρᾶτα πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον Bac. 1139. cf. El. 898. ἄρθρα πέπηγέ μω Her. F. 1395. ἀμφὶ βωτόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγείς Er. fr. I. 12. τὺς κακῶς παγέντας ὅρκους Iph. A. 395.

Πηδάλιον. ὃς ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 442. κατὰ πηδαλίων An. 480. συριζόντων—εἰναίων πηδαλίων Iph. T. 432. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Πηδᾶν. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. πηδᾷν δυστυχῆ πηδήματα ib. 263. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες ib. 894. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους; Tr. 67. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1206. ἵνα Βάκχιος—λαιψηρὰ πηδᾷ Ion. 717. ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεῦ Βακχεῖον ib. 1125. τυραννίδα, ἧς μακραὶ λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. εἰς τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα πηδᾷ Hyp. fr. I. 3. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεὺς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 1. αὐτὸν ὄφει πηδῶντα σὺν πεύκαισι Bac. 307. πρὸς ἀγκάλαισι καὶ τέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 220. τὰ θεῶν—ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1157. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. διὰ χειμάρρου νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν An. 1140. τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας πηδήσασα πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἢ δόμων ἐξώπιος βέβηκε πηδήσασα ib. 1039.

Πήδημα. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν Hip. 829. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. ὠράνιον πήδημα El. 861. δυστυχῆ πηδήματα Or. 263.

Πηκτός. πηκτῶν κλιμάκων Ph. 492. πηκτῆ γάλακτος Cy. 189.

Πηλείδης, vel dor. ας, filius Pelei, i. e. Achilles. Hec. 191. Iph. A. 229. et Rh. 371.

Πηλεύς, pater Achillis. Hec. 37. 383. et 534. An. 18. etc. Iph. A. 701. Iph. T. 369. et 375. Rh. 119. etc. Tr. 1127. et Hel. 97.

Πηλιάς. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. Πηλιάδες Θεράπναι ib. 370. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918.

Πήλιον, *nom. montis et sylvæ.* Med. 3. Al. 599. An. 1278. Iph. A. 705. et 1040. et El. 445.

Πηλιῶτις. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484.

Πῆμα. δεινὸν πῆμα Hec. 583. τὸ λοίσθιον πῆμα, πήματος πλέον ib. 1168. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. διπλῶν αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο ib. 1185. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. κρύπτει πῆμα Hip. 279. cf. v. 674. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. πήματος ἔξω ib. 1293. θυραίᾳ πήματος σπεύδην ἔχων Al. 781. et 1017. cf. v. 817. et El. 291. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενον πῆμα Her. 484. δικαίως τὸν θεμιτεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. ὅσον μοι πῆμα—ἔφυς ib. 1272. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1. ὦ κάκ' ἐνεγκῶσαι πήματα Hec. 167. νέων πημάτων ὐχ ἅπτεται ib. 675. τῶν Ἀτρειδῶν πήματ' οἴκων Or. 965. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 978. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν ib. 1348. ἀργὴ πημάτων Hip. 272. πημάτων ἄκος ib. 600. εἴ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. πημάτων δοίης λύσιν An. 901. κακοῖς πήμασι κύρσας ib. 1172. τοῖς τῦ νοσοῦντος πήμασιν διώλεσεν τὸν

συννοσοῦντα Sup. 227. τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματα ib. 686. πημάτων γ' ἅλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τἀμὰ πήματα Iph. A. 536. ἐπὶ πήμασι βροτῶν Iph. T. 415. ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. cf. Her. 960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων Her. 993. τοῖς ἐκείνου πήμασιν νοσεῖς Hel. 102. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα ib. 610. καίν' ἀκούσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1529. πημάτων κακὰς ὁδοὺς Ion. 930. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων Her. F. 821. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180. βρύτειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. πημάτων λελῃμένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip. 153. πημαίνειν βροτοὺς Fr. inc. LXV. 1. πημαίνουσα σε Med. 1398. ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐξ ἑπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dor. πημονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἐρινύων Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.

Πηνειὸς, *nom. fluvii.* Tr. 214. et Her. F. 368.

Πήνη. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 197.

Πήχυς. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν τέρνοις Or. 1466. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 390.

Πιαίνειν. ἡ γῆ τἀμὰ πιαίνει βοτά Cy. 332.

Πιδακόεις. πιδακόεσσα λιβὰς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν Sup. 249. νυθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερὶς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μούσας Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιθανός. πιθανὸς αὐτοῖς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. πιθανὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν— ψευδηγορεῖν πιθανὸν Thy. fr. III. 2.

Πίθος. ὥστ' ἐκπιεῖν σε ὅλον πίθον Cy. 216.

Πικρός. πικρὸν νόσον Ph. 956. et Tr. 66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πικρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικρᾷ ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel. 303. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638. πικρὸς δανεισμὸς ib. 858. πικροὺς γόους Ph. 890. πικροὺς γάμους Med. 399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμων Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἦξετε Sup. 1221. πικρὰς προχύτας χέρνιβάς τε Iph. A. 955. πικροὺς λόγους Hel. 488. ἀγωνισαὶ πικροὶ Ion. 1257. ἄθλως πικρὰς Her. F. 827. οἰκτρὸς πικρὰ Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 1105. πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θέαν Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν Al. 258. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291. πικρὰν κλήρωσιν αἱρεσίν τε βίου ib. 384. πικρὰν Φοίβου φάτιν Sup. 834. conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγένειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικρὰν, πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν ib. 1315. sq. πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυν ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 357. δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. πικρὰν ἤλυσιν Her. F. 1041. πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὀδοῦ βυλᾶς El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμων Med. 1388. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2. πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 783. τῇ δίκῃ πικρὸν τοῦτο Ph. 530. πικρὸν τόδε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις ib. 899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρὸν λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκόρημα ib. 787. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ib. 829. πένθος γεύομαι πικρὸν Al. 1072. ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. ὦ πικρὸν φίλων προσηγόρημα πατέρων Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. A. 679. δαλοῦ πικρὸν μίμημα Tr. 922. δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν δόρυ ib. 1227. ἦ τὸ δέρμα σοι πικρόν; Cy. 526. πικρὸν ὄν Her. 416. vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel. 304.

πικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. ὠδὲν ἔναι μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6. ὦ δῶρα πατρὸς σῦ πικρὰ Hip. 1411. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; Bac. 813. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονούμενοι Her. F. 1288. πικρὰ ἀγγείλαιμεν ἂν El. 418. πικροτάτῃ χρυσῦ φύλαξ Hec. 772. πικρότατον ὕπνον Cy. 585. πικροτάτοις δεσμοῖς Bac. 634.

Πικρότης El. 1014.

Πικρῶς. τὰς κρείσσους λόγῳς πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην Φοῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν θεράπες ἦγον ἐκ φόνου Sup. 762. πικρῶς ἐδούλευσα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὰς σὰς λόγῳς Hel. 455. τὴν τύχην οἴσει πικρῶς Ion. 610. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.

Πιμπλάναι. ὃκ ἂν δυναίμην μὴ τέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525.

Πιμπράναι. ναῦς πιμπράναι πυρὶ Tr. 81. πιμπρᾶσι μυχούς; ib. 299. cf. v. 306. πίμπρησιν οἴκους ib. 893. πιμπράναι Πριάμου ἄστυ ib. 1260. πίμπρη Ion. 527. πίμπρη—Λοξίου χρηστήρια ib. 974. πίμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπίμπρας Ἐρεχθέως δόμους Ion. 1293. πιμπρᾷ σὺ (*pass.* incenderis) Tr. 1279.

Πιναρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.

Πίνειν. πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. πῖνε ib. 791. πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων ib. 848. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. cf. Hec. 536. ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις Al. 833. πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα ib. 584. πίης μεθ' ἡμῶν Al. 798. πίωμεν Syl. fr. V. 1.

Πίνος. πίνῳ ὅσῳ βέβριθα El. 305.

Πινώδης. ὦ βοτρύχων πινώδες ἄθλιον κάρα Or. 225.

Πιπράσκειν. πραθεὶς ὑπό τινος Ion. 310. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936.

Πίπτειν. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ Hec. 787. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ πίπτουσιν εὖ (sc. γάμοι) Or. 602. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτειν κυβεύων—Rh. 446. vid. not. εἰς ἀηδίαν πίπτει Hel. 426. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν And. fr. XII. 1. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις Pal. fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. cf. Antig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ὡ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν El. 1101. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; Or. 88. ὃ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. εἰς ἔρον τῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε Bac. 605. χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναῦ Ion. 419. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας ib. 1438. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 6. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718. ὅθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309. ἔπεσον δαίμονος ἅτᾳ Hip. 241. εἴ ποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι Hec. 11. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν ib. 927. κύφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104 εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς τοιούτοις ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι El. 426. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ Iph. T. 730. καθαρὰν ἦν τις εἰς πύλιν πέσῃ ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς El. 982. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενῆς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν πρὸς ἕδας ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170. ὅτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν Hip. 41. ὥστε τὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον Iph. T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh. 398. ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419. et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βακχεῖον πεσὼν ib. 21. ὠκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 2. ὑπ' ἄτης πεσὼν Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργως πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τῦσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθρᾶ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσῶσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῇ Or. 1141. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτῶμα θανάσιμον πεσῇ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενος Bac. 611.

Πίσα, *nom. urbis.* Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισᾶτις παρθένος Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πιστεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' ᾅδῃ πατέρα—πιστεύθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δύλῳ φωτὶ πιστεύει Alcmæon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίστευσον τάδε Hel. 716.

Πίστις. σὴ πίστις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίστιν μεγίστην Med. 22. θεῶν ἀκέτι πίστις ἄρηρε ib. 414. ὅρκων φρόδη πίστις ib. 492. πίστις εἰ γένοιτό μοι τούτων ib. 731. πίστιν ὐ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίστις ἅδε πρώτα Sup. 627. ὅ γε μηδ' ὁρωμένῃ πίστις παρῆν Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὅτῳ πίστις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει El. 737.

Πιστός. ὐ πιστὸν ξένον Hec. 1234. πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πιστὸς φίλοις ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πιστὸν Med. 511. ἀλόχῳ πιστὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε Iph. A. 45. πιστὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πιστὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ ib. 304. πιστὸν ἀΐδαν Bac. 1155. πατρὸς πιστὸς παραστάτης Her. 126. ταμίαν πιστὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν Pli. fr. I. 3. τίς νῶν πιστὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1. τύμβῳ ὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. τῆς μόνης πιστῆς ἐμοὶ Al. 369. πιστῆς ἀλόχου ib. 883. conf. Hel. 1246. πιστὰς ἡδονάς Iph. T. 641. ὐκ ἔστιν ὐδὲν πιστὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου Or. 245. γλώσσῃ ὐδὲν πιστὸν Hip. 395. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὐδὲν Iph. T. 1205. πιστὸν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν Ion. 709. ὐλευμα πιστὸν ib. 748. πιστόν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801. ὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων Œnei fr. VI. 1. τἄνδον πιστά; Hec. 1017. τὰ πίσ' ἐμαυτῷ τῷ θράσος παρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ σου πιστὰ Hip. 1058. δεῖν' ἰδὼν—κὐ πιστὰ Cy. 375. τῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὁ πιστότατος πάντων Or. 1014. ὦ πιστοτάτη El. 1337. ψυχὰς τὰς πιστοτάτας Al. 904.

Πιστοῦσθαι. τῷ παρόντι τὐπειὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπιστώθησαν Iph. A. 66.

Πίσρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίσραις κεῖται Cy. 47.

Πίσρον. πληρῶν πίσρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος. κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. κήρυξιν Ἑρμῆ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis.* Tr. 1112.

Πιτθεύς, rex Trœzeniæ. Med. 683. Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4. et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. σὺν αἱματηραῖς ταγόσι πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' ὄζας Med. 1195. θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἔνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὡς πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖσιν γόνασι πιτνῶ Sup. 285. cf. Hel. 900. εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. πρὸς

τῷ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύσηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεαι πιτνοῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ὠδὰς Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀνατήσασα ἡμᾶς πιτνοῦντας Al. 629. βώμιοι πιτνοῦντες An. 358. τοὺς πιτνοῦντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμὰς, πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνοῦντα Med. 55. θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλὼν δακρύων ἔσαι πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφου Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. νεὼς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος Ἀργείη δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβου Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς ib. 1187. δὶς δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. πιτύλως διδοῦσα χειρὸς ib. 1235.

Πλαγὰ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκέων πλαγὰν Med. 851. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. κερανν ίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάζεσθαι, errare, vagari. δαρὸν χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος Ϟ' ἁμαξιτοῦ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἄποτμος πλάθει Al. 117. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φιλίᾳ πρὸς αὐλὰν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρῃκὶ πλασθεῖσα ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' Ἰλίῳ Rh. 911.

Πλᾶκτρον (dor. pro πλῆκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίου Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἳ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντου πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἅλιον ἐφθείρω πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίσαται Fr. inc. B. 39. 2. ὦδ' ἀγύμναστον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνης Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλευσίαν ἁροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασσοῦ πλάκες Ion. 1267. Ἰσθμοῦ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τέκνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάτιγξ χρυσῆ Rh. 303.

Πλατὸς. πλαταῖσι βακχείαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἴρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίστατο ib. 1550. ἀφελὼν σκαλμῷ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλους πλάτα An. 866. κέρας δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν τοντο-

πόρον Tr. 809. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. θήραμα βαρβάρῳ πλάτας Hel. 192. cf. v. 238. et 1125. Χάρωνος πλάτα Her F. 432. 3) *plur.* πλάτας ναυσικόρυς Iph. A. 172. πλάταισιν ἐσχάταισι ib. 291. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις ib. 723. εὐπόροισι πλάταις ib. 765. vid. etiam Iph. T. 1133. et 1347. et Hel. 1477.

Πλατύς. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος ϑ' ἁμαξιτῷ Rh. 283. πλατεῖαν εἰσδρομὴν ib. 604. πλατείας ἐσχάρας Cy. 383.

Πλέγμα. εὐρὼς ἄπεστι πλεγμάτων Ion. 1393.

Πλέθρον. πλέθρῳ ταϑμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Πλειὰς, *nom. sideris.* Or. 1005. Iph. A. 8. et Ion. 1152. et in *plur.* Πλειάδες Rh. 530. Hel. 1505. El. 468. et Phaëth. fr. VIII. 1.

Πλεῖν. πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χϑόνα Iph. A. 1197. cf. v. 1265. πλεῖ (*imper.* naviga) κατὰ πορϑμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα Tr. 102. πάλιν πλέωμεν Ναξίαν Hel. 1606. πλεῖν ξὺν πόσει ib. 1679. Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ ib. 1084. πλεύσα τύχαισιν Tr. 104. βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν Iph. T. 1040. Λιβύης—ἐπιδρομὰς πέπλευκα πάσας Hel. 412. οἳ πέπλευκ' ἄρα ib. 468. πορϑμὸς μυρίας πεπλωκότα (quasi a πλόω) ib. 539. Μαλέας πλησίον πεπλευκότας Cy. 18. ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα ϑεομανεῖ πότμῳ Or. 79. ὁ γὰρ ἂν—πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας ib. 432. ὡς διὰ μακρῆ τήνδ' ἐπλεύσατε χϑόνα Iph. T. 480. ἔπλευσ' ἐς ἅϊδαν Her. F. 427. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν Hec. 1291. εἰς τὸ πρύσϑεν πλεύσωμεν; Hel. 1596. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1359. πλεύσαντες αὖϑις Hec. 1205. Ἰόνιον κατὰ πόντον πλεύσασα Ph. 217. etc.

Πλέκειν. ποίας μηχανὰς πλέκωσι; An. 66. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. Ὀλύμπῳ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. πλέκων λόγους Rh. 834. παῦσαι πλέκουσα Ion. 1410. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε ib. 826. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1280. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996.

Πλεκτός. πλεκτὸν τέφανον Hip. 73. πλεκτάν Αἰγύπτου παιδείαν Tr. 128. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. πλεκτὰς ἱμάντων τροφίδας An. 719. πλεκτὰς ἀγκύρας Iph. T. 1408. πλεκτῶν κλιμάκων Bac. 1211. πλεκταὶ, *subst.* funes, Tr. 958. et 1010. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. πλεκτοῖσι φύλλοις Hip. 807.

Πλεονεξία Iph. A. 509.

Πλέος. φόβου πλέα Med. 263. et 903. ἐν πόλει ψόφου πλέᾳ Ion. 601. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. τὰ μάντεων ἐσὶ ψευδῶν πλέα Hel. 751.

Πλευρά. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. κρύσας πλευρὰν πτεροφόρων ἐχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826. εἰς πλευρὰς ἰεὶς (sc. τὸν σίδηρον) Iph. T. 298. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. ἀστρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιϑέντες Her. F. 53. etc.

Πλευρόν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. cf. v. 798. et Al. 367. ἡ κάμψας πλευρὰ Ph. 1423. τίς ἐφέστηκε δεξιὰ πλευροῖς; Hip. 1360. αὐτὸν μογοῦντα πλευρὰ Al. 852. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς An. 1151. κῶλα—εἰς πλευρὰ ἡκοντίζετο Iph. T. 1370. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Πλέως, att. pro πλέος. ἀνὴρ πολλῶν ϑαυμασίων πλέως Bac. 449. πόνου πλέως ib. 456. πλέως οἴνου Cy. 501. πλέων τὸν σκύφον δίδου ib. 553. φόβου πλέως Her. 474. cf. El. 25. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy. 215.

Πληγή. πληγὴν σιδήρῳ παραδοϑεῖσαν Ph. 1402. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἤσϑετ' ἂν Iph. A. 1582. πέπτωκε δολίῳ πληγῇ Rh. 748. πληγῆς βαϑεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 2. τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει An. 1075. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκέντροις Tr. 151. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 226. πληγαὶ τριαίνης Ποντίου Ion. 282.

Πλῆγμα. δεινὰ πλήγματα γενειάδων

Iph. T. 1366. πλήγματα κρατὸς Tr. 789.

Πλήθειν. δακρύων ἔπλησεν ἐμέ τε— πολλῶν Or. 368. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. cf. Med. 905. πλῆσον νεκρῶν Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. εἰ τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις πεύκην Hip. 1253. ὄψιν ὀμμάτων ὡς πλήσαιμι ἀδονὰν Iph. A. 234. ὃδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μοι Cy. 146. πλήσας νηδὺν Alop. fr. VII. 1. πλήσασα κλιμακτῆρας ποδὸς Hel. 1586. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων Hip. 692. πᾶν ἐπλήσθη τέγος (sc. τῆς αὐτῆς) Her. 646. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλων ῥοῆς Bac. 281. ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς Cy. 408.

Πλῆθος. πλῆθος πόλεος Hec. 866. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. πλήθει γυναικῶν ὠδὲν ἧνυον ib. 1167. ὅταν —πείθῃ τὸ πλῆθος Or. 906. ἐν πλήθει λέγων ib. 942. ἀλόγιστόν τι τὸ πλῆθος ib. 1157. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῇσδε γῆς Ph. 722. σίτων πλῆθος Al. 551. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον An. 482. εἰς πλῆθος αὐτῶν εἶμι Sup. 355. σποδοῦ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. τρατοῦ πλῆθος Rh. 309. πλῆθος συμμάχων Her. 668. ὡς ὄχλου βροτῶν πλήθους τε κυφίσειε χθόνα Hel. 40. χρυσοῦ πλήθει χαίρειν Fr. inc. LXIV. 1.

Πληθύειν. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον; Her. F. 1172.

Πλῆκτρον. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ Her. F. 351. πλῆκτρα θ' ἑπὶ ζυγοῖς ἵππων καθῆρμοστο Rh. 766.

Πλημμελεῖν. τί πλημμελήσας; Ph. 1649.

Πλημμελής. μή τι πλημμελὲς πάθῃς Med. 306. ὠδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων Rh. 858. ἤν τι πλημμελές σε δρᾷ Hel. 1091.

Πλημμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος Al. 182.

Πλημοχόαι Pi. fr. I. 1.

Πλήρης. ἀγὼν πλήρης τεναγμῶν Hec. 230. ὄχλος πλήρης ib. 522. et Or. 882. πλήρεις κρατῆρας Bac. 221. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 384. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109. τράπεζα πλήρης Hip. 110. cf. Cress. fr. IX. 3. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω Hel. 1427. θυσίαν πλήρη Fr. inc. CLV. 5. et θυσίαι πλήρεις Al. 132. πλήρεις πόλεις Bac. 19. πλῆρες δέπας Hec. 527. πλῆρες τεῦχος Ion. 1184. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. χρυσοῦ πλήρη δώματα Her. F. 645.

Πληροῦν. πληροῦσιν πυρὰν Hec. 574. πληροῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. πληροῦν πίτρα Cy. 29. νέον κρατῆρα πληροῦν Ion. 1192. πεύκαισιν χέρας πληροῦντες Her. F. 373. πληροῦσα θυμὸν Hip. 1328. εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρουν Ion. 1170. cf. El. 425. εἰς ἄγχος—βακχίου μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. ὃς—πληροῦται ῥοὰς Ar. fr. II. 3. ὠρανὸς πληρούμενος ὄμβρου Œd. fr. XVII. 9. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρουμένοις Dan. fr. IV. 1. πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρουμένη Hip. 1215. γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ Bel. fr. XVII. 5. ἀρχαὶ ἐπληροῦντο An. 1098. πολλοὶ ἐπληρώθημεν Iph. T. 306. ὡς ἐπληρώθη τέγη Ion. 1168. δαιτὸς πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3.

Πλήρωμα. ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. κυλίκων πλήρωμα Tr. 824. πλήρωμα πυρῶν Cy. 208. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. τέγει πλήρωμά τι ib. 1412. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα ib. 1051.

Πλησιάζειν. πῶς ἂν αὐτῷ πλησιασθείην; El. 634.

Πλησίον, *adverb.* ὡς—πλησίον μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. αὗται πλησίον θρώσκουσί μου Or. 257. cf. Bac. 727. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. πλησίον κακοῦ Hip. 1439. πλησίον ᾄδας Al. 269. τύμβου πλησίον ib. 848. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. καθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον ib. 1551. πλησίον παρὼν Bac. 500. et 621.

Πλησίος, *adject.* πλησίους δόμους Med. 969. πλησία καθεῖσα Iph. A. 629.

Πλησίστιος. πλησιστίοισι πνοαῖς Iph. T. 430.

Πλησμονή. ὧν ὃς ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις eorund. CLXIV. ὃς εἰς πλησμονὰς θηρώμενον Tr. 1211.

Πλήσσειν. ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A.

1579. βαρείᾳ. συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ὠδενὸς πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. Ἀργῶς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. θεαὶ ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. τὸν Διὸς πληγέντα πυρὶ Sup. 934. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγεῖσα El. 1144. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894.

Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν Hec. 923. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. βοστρύχων πλόκαμον Ph. 316. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081. cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 831. ῥίπτειν ξανθὰς πλοκάμους Iph. A. 758. πλοκάμους περιβαλλομένα Iph. T. 1150. vid. etiam Bac. 104. 112. etc.

Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε Ion. 826.

Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων ib. 842. χρυσῆς πλόκος ib. 1186. χαίτης πλόκος El. 527. τὰς ἀκηράτους πλόκους κόμης Ion. 1266. τῆδε τὰς ξανθὰς πλόκους καθημάτωσ' ἀν Her. F. 233. μυρσίνης πλόκους El. 778.

Πλοῦς. εἰ ἦν τρατῷ πλοῦς Hec. 899. πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. πλοῦν ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v. 359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλοῦς αὐτὸς σημανεῖ Hel. 150. περὶ τὸν εἰς Χῖον πλοῦν Epist. II.

Πλούσιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλούσιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλουσίᾳ φρονήματι El. 371. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλουσίᾳ μᾶλλον ξένος ib. 395. πλουσίᾳ γάμῳ Ar. fr. XX. 2. εἰς τὰς πλουσίας ἀποβλέπειν Sup. 177. ἐκ πλουσίων δόμων Hel. 439. πρὸς πλουσίαν τράπεζαν ib. 302. πλουσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. πλουσίαν πλάκα St. fr. I. 3. πλούσιον ἦθος Sup. 907. πλούσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. πλουσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πλουσίων κτερισμάτων Tr. 1249.

Πλουσίως θάπτεσθαι Al. 57.

Πλουτεῖν. πλουτεῖς ἐν ᾧ πλουτοῦσι An. 210. πλουτεῖν τερπνὸν Ion. 630. πλουτεῖς; Ar. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1. σκιὰν τὸ πλουτεῖν Fr. inc. LXIV. 2. cf. Phaëth. fr. V. 1. τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος χρόνον πλουτῶν Bel. fr. XVI. 10. πλουτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ὁ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνὴρ eorund. CLXXIII. οἱ πλουτοῦντες Æol. fr. VI. 6. ὠδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Πλοῦτος. μέγας πλούτου λιμὴν Or. 1077. ὀδυνηρὸς ὁ πλοῦτος γενήσεται θνήτοις Ph. 569. δειλὸν ὁ πλοῦτος ib. 600. τῷ πλούτῳ διδοὺς τὸ πλεῖστον Sup. 407. κτᾶσθαι πλοῦτον τέκνοις ib. 450. πλούτῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. πλούτου ἄξιος οἶκος Hel. 69. ἑαυτὸς ὁ πλοῦτός ἐστ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. cf. Alex. fr. XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτορα πλοῦτον Ion. 478. πλούτου πάρος ib. 485. πλοῦτον εἰσιδὼν El. 1097. et Cress. fr. IV. 3. πλούτου βάρος El. 1287. μὴ πλοῦτον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τὸν κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ejusd. fr. VIII. ὕβριν τίκτει πλοῦτος Hip. fr. X. ὑπόπτερος ὁ πλοῦτος Inus fr. XVI. 4. πλοῦτος — ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. λαμπρῶς πλούτῳ γαυρώμενον Fr. inc. XXVI. 2. πλούτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund. CXVII. 1. πλούτῳ χλιδῶσα eorund. CXXXIX. πλοῦτον αὐτάρκη Epist. IV. τῶν πλούτων ὅδ' ἄριστος And. fr. XIV. 1.

Πλούτων, deus inferorum. Al. 361. Her. F. 808. et 1104.

Πλωτήρ. πλωτήρων εἴ τις ἔβα Iph. T. 449. τὰς σὰς πλωτῆρας παρεῖναι δεῖ Hel. 1076.

Πνεῖν. εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο Al. 496. ὠδὲ πνεῖν ἐῶ Cy. 621. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. μετάτροποι πνέυσιν αὖραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνῷ οἴτρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μῶσαν ἡδύθροον πνέοντα El. 704. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλα An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέυσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέυσαι Rh. 786. τοσόνδ' ἔπνευσας An. 327. ὅταν θεῦ παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ' ἀπορῥῆξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ' ἥδιστον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἠρεθισμένον ib. 1119. ὦ θεῖον ὐδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεθεῖναι ib. 780. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν ἀρανῦ ib. 873. πνεῦμα ὄριον ib. 1679. ὅταν θεῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὸν τύχῃ Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον eorund. CXXXVII. λωτῦ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. πνευμάτων ὑ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίοις — ἐξωσθέντες Cy. 277. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. τάδ' ἐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνεύμων. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοὰς θερμὰς πνέω—πνευμόνων ἄπο Her. F. 1093. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. ὄνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοά. πνοὰ λεπτοῦ δόνακος Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1146. 3) plur. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοὰς πομπίμους Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ὠρανῷ Ph. 220. σχάσον—θυμῷ πνοὰς ib. 457. εὐηλίῳσιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαὶ Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. πλησιστίοισι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρη ib. 434. ἴτ', ὦ πνοαὶ ib. 1487. θεῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1521. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. πνοὰς θερμὰς πνέω ib. 1092. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοὰς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοαὶ An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγὸς, ἡ Ph. 1707.

Ποδαπὸς Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδήρης. πέπλοι ποδήρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδωκείας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθῶ Her. F. 1408. νεῶν λῦσαι ποθοῦσιν—πόδα Hec. 1020. ποθῶ ὄμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεῖ Iph. T. 542. ποθέυσι—βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 58. τῦ Μενέλεω ποθῶ λόγους ἀκῦσαι Hel. 951. σ' οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθῶ μαθεῖν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τὺς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 2. οἳ τὴν ἐπιτείχυσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. ματὸν ποθοῦντα Ph. 1597. ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν Hip. 912. ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνυ τῦ ποθουμένυ Hip. 513.

Ποθεινός. ἦ ποθεινὸς φίλοις, ἦ ποθεινὸς Ὀἰλῆι Ph. 324. sq. ποθεινός γ' ἦλθες Iph. T. 515. ἀνὴρ ἐκ δόμων

θανὼν, ποθεινὸς ib. 1006. Βρόμιον ποθεινὸν Cy. 617. ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις Hel. 547. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ Med. 1221. Ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ποθεινὸν ὄνομα Or. 1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ποθεινὰ δάκρυα Ph. 1726.

Πόθι, *adverb.* Ph. 1710. et Bac. 556.

Πόθος. ἐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. ἐπεὶ πόθῳ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 202. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 332. διὰ πόθῳ ἐλήλυθας ib. 387. πόθῳ τῆς νεοδμήτου κόρης αἰρῇ Med. 623. ἐπὶ θήρας πόθον ἐτέλλω Hip. 234. κατ' ὀμμάτων τάζεις πόθον ib. 526. νέῳ γάμῳ πόθος Al. 1090. πόθῳ θανεῖν An. 825. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. πόθον ἔχων θυγατρὸς Iph. A. 431. ἃ ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις ib. 1303. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὡς μοι πόθος εἰλίξαι καὶ διαδῦναι νῶτον Tr. 116. τότε παρεῖσα πόθον ib. 645. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. πόθῳ πλέως Bac. 456. λευκῷ πώματος πόθος ib. 707. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. πόθος τις τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακὰ Hel. 769. λέξω τάδ' ἀμφὶ μνῆμα σῷ πατρὸς πόθῳ ib. 967. πόθῳ τᾶς—ἀῤῥήτω κώρας ib. 1322. τῶτο κἄμ' ἔχει πόθος Ion. 572. τῷ βίῳ πόθος Her. F. 316. πόθῳ δεδηγμένοις Dan. fr. X. 6. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. πόθοι μεγίλοι Tr. 590.

Ποῖ, *adverb.* Or. 510. 597. 631. etc.

Ποία, herba. γῆ τίκτουσα ποίαν Cy. 332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν Ph. 767. ὃ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. ταῦτα ἀξίως σαυτῆς ποιεῖς ib. 1276. μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. λέγειν τὸ μέλλον τὺς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. ὁ πλοῦτος πολλὰ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ Alex. fr. XIV. μηδὲν' εὖ ποιεῖν βροτῶν, beneficiis afficere, Antiop. fr. XL. 3. cf. Epist. IV. *sed* bene *seu* recte agere, Med. 472. Iph. A. 642. Epist. V. θάλλειν τε, καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. τὺς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν δυναμένους Epist. IV. ποιεῖν τι τῶν εἰωθότων Epist. V. πολλῶν νεκρῶν ποιοῦσα δορυπετῆ φόνον Cy. 304. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεὺς ἐποίεις Hel. 396. φῶς ἐποίησεν Bac. 630. ἐπείτερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεὺς Hel. 1675. cf. An. 1257. 2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενῆ ποιοῦ Hec. 300. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι Ph. 519. ὀργὰς ποιεῖσθαι Med. 909. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῶ Her. F. 497. πάρειμ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος Or. 1630. σύμβασιν ποιουμένω Sup. 739. πυλῶν ἔσω λόγχῃ εἰσδρομὴν ποιούμενοι Rh. 604. τεμὸν εὐπρεπὲς ποιούμενος Bac. 440. ἐχθρὺς τὺς πρὶν εὐμενῆς ποιούμενοι Hec. 849. καταφυγὰς ποιουμένους εἰς τέκνα Or. 566. σύλλογον ποιούμενοι Aut. fr. III. 14. et Creaph. fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τὺς γάμους ποιουμένους Dan. fr. VI. 2. χέρνιβας καὶ κατάργματα εὐτρεπῆ ποιωμένη Iph. T. 245. ὁ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον Al. 1131. ἀσφαλεστέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. ἀτῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (sc. τὸ ξίφος) El. 689. 3) *pass.* ὁ σὸς νῦς ἐποιήθη Κύπρις Tr. 988.

Ποιητής. ποιητὺς νομὺς Cy. 61. ποιητὰ βοτάνα ib. 45. ποιητὸν νάπος Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563.

Ποικιλία. ποικιλίᾳ κραπίδων Æol. fr. IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλουσα—πήναις Hec. 470. cf. Iph. T. 223. πεποίκιλται τρύπες Sup. 187.

Ποίκιλμα. χρύνω καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. ἀστέρων ποικίλματα Hel. 1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc. πώλους) Iph. A. 227.

Ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 587.

Ποικιλόνωτος δράκων Iph. T. 1245. δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Ποικιλόπτερος Hip. 1270.

Ποικίλος. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε Iph. A. 526. πέπλως ποικίλως Med. 1159. cf. An. 148. τὺς θυλάκους τὺς ποικίλους

—ἰδοῦσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νεβρῆ Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον Hel. 717. ποικίλων ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων An. 938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Æol. fr. X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3.

Ποικιλόφρων Hec. 133.

Ποικίλως Bac. 886.

Ποιμαίνειν. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν τρατὸν Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

Ποιμένιος. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ποιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. σὺριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1500. ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων Sup. 674. βακόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy. 187. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1.

Ποίμνη, et dor. ποίμνα. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυσεόμαλλον ποίμναν ib. 726. ποίμνας δεσπόταις—ἀγγελῶν Rh. 267. ἴεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας ib. 37. ποίμναις ὀχ ἴει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. 412. ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Ποιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 580.

Ποίμνιον. λόχευμα ποιμνίοισι—ὁπότε γένετο Or. 998. εὐτυχοῦντα ποίμνια Rh. 270. ἤδη νέμουσι κατ' Ἴδαν ποίμνια ib. 552. ποιμνίων ἐπιστατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ποινᾶν. ὑμᾶς ποινασόμεσθα Iph. T. 1433.

Ποινάτωρ. Ἀγαμέμνονος ποινάτορας El. 23. cf. v. 268.

Ποινή, et dor. ποινά. ἔνθεν—ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκους Iph. T. 201. εἰρήνη, ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς ὧσ' ἀντιπάλους Iph. T. 446. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ Tr. 360. cf. v. 879.

Πόκος. ὕϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Πολεῖν. τίς δ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σόν; Or. 1269. τί σὺ τῇδε πολεῖς; Al. 30.

Πολεμεῖν. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263. τῷ θεῷ προθυμίᾳ πολεμῶ Ion. 1386.

Πολεμικός. Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Πολέμιος. πολέμιός σοι λειφθεὶς Hec. 1138. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δόμοις El. 833. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων δίκην ib. 1162. πολεμίων πάρα ἄγγελμά τι Or. 873. πολεμίους λόγους ἔχων Her. 655. πολεμίαν με ἡγούμενος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μήτηρ) Or. 796. ἔρυμα πολεμίας χερὸς Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. ὦ πολεμίαν με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc B. 17. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται θάλασσον Ph. 542. ἤ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Her. F. 1128. πέφυκέ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. Ἕλλησιν πολεμιώτατος Hel. 475. φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους Hec. 848. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. ψύχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV. τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572.

Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ δίδοσθαι Or. 13. ξυνετὸς πολέμῳ ib. 1406. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. ὅσῳ πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη ib. 488. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 2. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν Alex. fr. IX. 2. φιλεῖ τοι πόλεμος ὁ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμους αὖ-

ξάνυσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. πολέμων ἐρατὰς Her. 378. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. etc.
Πολίαρχος Rh. 381.
Πολιῆται, poët. pro πολῖται El. 119.
Πολιῆτις. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς Hip. 1126.
Πολιός. πολιὼν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. cf. Bac. 185. πολιὸν αἰθέρα Or. 1376. πολιὸς ἀνὴρ Sup. 166. πολιῷ σιδάρῳ Her. 758. πολιὸς ὄρνις Her. F. 110. πολιὰς πατέρας An. 614. et Cy. 306. πολιὰν χαίταν Al. 473. cf. v. 912. χήραν πολιὸν An. 348. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἀνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. πολιὰς ματέρας Sup. 35. σαρκῶν πολιῶν ib. 50. πολιᾶν ἐκ γενύων Her. F. 693. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. πολιὸν αἰθέρος εἴδωλον Ph. 1538. γῆρας πολιὸν Sup. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 4. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας Hel. 1519.
Πολιόχος. ὦ πολιόχον κράτος Rh. 821.
Πολιόχρως κύκνος Bac. 1362.
Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλλάδος ἐν πόλει ib. 466. πλῆθος πόλεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 268. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. ὦ πόλις Ἄργους Tel. fr. V. πόλις νοσοῦσα Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. l. ἡ (sc. ἡ ἰσότης) πόλεις πόλεσι συνδεῖ Ph. 540. etc.
Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771. cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323. πόλισμα Τροίας Iph. A. 777. πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ' ἐπτάστομον Bac. 917. Ἀχαϊκὸν πόλισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957.
Πολιτεύεσθαι. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV.
Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. λόγῳ πολίτης ἐσὶ Er. fr. I. 13. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Or. 431. cf. v. 754. 764. et 973. ὦ τέτρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 2.
Πολίτιδες El. 1336.
Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσία πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ Alex. fr. III. 2. etc.
Πολλαχῆ Hel. 594.
Πόλος. λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. εἰς ὑράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5. τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος τέμνων Epig. I. 1.
Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκᾷ πολυαίνετον Her. 761.
Πολυάνωρ. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.
Πολύατρος. τὸ Διὸς πολύατρον ἔδος Ion. 870.
Πολυάχητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.
Πόλυβος, *nom. propr. viri.* Ph. 28. 45. et 1601. et Œd. fr. III. 1.
Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον Bac. 650.
Πολύβροχος. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.
Πολύδακρυς Ph. 369. πολύδακρύν με γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1105. πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.
Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον εἰς ἄΐδαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος κόρα Hec. 651.
Πολύδενδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 560.
Πολυδεύκης, Pollux, Tyndari et Ledæ filius. Or. 1636. et El. 1240.
Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Polymestore interfectus. Hec. 3. 428. 682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi. Ph. 8.
Πολυέλικτος. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319.
Πολυετὴς Or. 473. et Hel. 657.
Πολυζήλωτος, ἡ Hip. 169.
Πολύθηρος. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. πολυθηρότατον νάπος Ph. 808.
Πολύθροος. δέλτοι πολύθροοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727.

Πολύθυτος. πολύθυτος τιμὰ Her. 777. πολύθυτον ἅλσος Iph. A. 185.
Πολύκαρπον τέγος El. 1140.
Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.
Πολύκλαυτος. τόκος πολυκλαύτους Ion. 869. τείχομεν πολύκλαυτοι Her. F. 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782. et κόρας πολυκλαύτους ib. 779.
Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.
Πολυκτήμων βίᾳ Ion. 581.
Πολύκτητος. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 769.
Πολυκτόνος. ζωστῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου Or. 1142. cf. Hel. 199. ἁ πολυκτόνος Κύπρις Hel. 242.
Πολύκωπος. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981.
Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν τάχυν Meleag. fr. I. 6.
Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς Al. 591.
Πολυμήτωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba excœcatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et 1116.
Πολύμοχθος. ὦ πολύμοχθος Ἄρης Ph. 791. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις ib. 807. οἶκοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχθων Τρωϊάδων Hec. 96. ἦ πολύμοχθον ἆρ' ἦν γένος, ἦ πολύμοχθον ἀμερίων; Iph. A. 1330. sq. ὐκ ἄν γ' εἰδείης πολυμοχθότερον — θνατῶν Her. F. 1196.
Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc. Sup. 15. etc.
Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.
Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc. Tr. 40. etc.
Πολύξενος οἶκος Al. 571.
Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1.
Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
Πολύοχος τυραννὶς Rh. 166.
Πολύπηνος. πολύπηνα φάρεα El. 191.
Πολύπλαγκτος. ὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον—πολυπλαγκτότερον θνατῶν Her. F. 1197.
Πολυπλανὴς Hel. 204.
Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυπλανήτων πόνων Hel. 1335.
Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 665.
Πολύπλεθρος. πολυπλέθρους γύας Al. 690.
Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 197.
Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1149.
Πολύπονος Her. F. 1191. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. χάρις γόων πολύπονος Sup. 80. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων Her. 932. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα Or. 975. πολύπονα πάθεα ib. 1500. πολυπονωτάτην βροτῶν Hec. 722.
Πολυπόταμος. Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον Her. F. 409.
Πολύπτυχος. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ Iph. T. 677.
Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἦν πολὺς (i. e. vehemens, iracundus) παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib. 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172. ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. ὅταν ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολύς Bac. 300. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πολλαί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολλὴν, δὶς τοσοῖσδε πλείονα Fr. inc. CIX. οἱ πολλοί, multitudo plebis Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig. fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοὶ Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348. πολλῆς ἔριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ ἐν βροτοῖσι — θεὰ κέκλημαι Hip. 1. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971. τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν κακὸν Iph. A. 1357. ἦ πολλῷ γε δεῖ Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι, βόλει; Ph. 555. πονοῦσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup. 577. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. πόλλ' ἀνατρέφει θεὸς Rh. 332. πόλλ' ἀνῆρε μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.

πολλὰ κραίνει θεὸς Fr. inc. CXCIII. etc. 2) *Comp.* πλείων, vel πλέων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. ὅταν τις ἐσθλὸς —μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις ib. 868. πήματος πλέον ib. 1168. ὡς ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βίᾳ τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τἄλασσον ib. 542. φρονοῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. τῷ θεῷ πλεῖον φρονῶν Her. 259. πλειόνων ἐρῶσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Superl.* πλεῖστος. ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ὑχὶ τῷ πλήτῳ διδὺς τὸ πλεῖστον Sup. 408. ὦ πλεῖστ' ἔχων Hec. 620. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖστ' ἀμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. etc.

Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743.

Πολύτονος. ὦ δαίμονος πολυτόνου Hel. 212. τὴν πολύτονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύτονος ib. 997. ὦ πτερῶσσα —πολύτονος Ph. 1029. ἰαχὰν πολύτονον γόων Med. 204. ἁ πολύτονος Ἐριννὺς Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύτονον Ph. 1499. ἐφαμέρων ἔθνη πολύτονα Or. 975.

Πολύτεκνος. ὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπεδὴν ἔχων Med. 557.

Πολύϋμνος θεὸς Ion. 1074.

Πολύφημος, *nom. propr. viri.* Cy. 25. et 91.

Πολύφθορος Ph. 1029.

Πολυφόνος. πολυφόνῳ χερὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420.

Πολύχορδος. πολυχόρδοις ᾠδαῖς Med. 196. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ Rh. 548.

Πολύχρυσος. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Πόμα. πόμ' αἵματος Hec. 392. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279.

Πομπαῖος. ὁ Μαίας πομπαῖος ἀνήρ Med. 759. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323.

Πομπεὺς σωτήριος Rh. 229.

Πομπή, et dor. πομπά. ὠρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324. ἦν νιν πομπαῖς ἀντήσαις ib. 150. ὦ σχέτλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πομπαῖσι Her. F. 580.

Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολέτειραν ἕξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοὰς πομπίμους Hec. 1290. cf. Hel. 1079.

Πομπός. πομπὸς σωτήριος Bac. 963. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις ib. 1045. ἡμᾶς πομπὸς—κόρης τάσσουσιν εἶναι Hec. 222. ὦ πομποὶ Bac. 1379.

Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονοῦμεν ἡμεῖς Med. 334. τί πονεῖς; Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μὴ πονεῖν Iph. A. 353. ὡς ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν; ib. 1035. ὡκὺν πονεῖν με χρή· πονοῦντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' ὁ πονήσας αὖθις ὄλλυται κακῶς Hel. 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501. conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2. χρὴ πονεῖν Ar. fr. XXX. 2. ἠπιτάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφυ ὐδείς, ὅστις ὁ πονεῖ, βροτῶν Hyp. fr. IV. 2. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. ὁ τῶν πονούντων τοῦργον ἠγοῦνται τόδε An. 696. πονοῦσ' (i. e. οὖσα) ἄλλον πόνον Hec. 779. πονοῦσα πολλὰ Sup. 577. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. μόχθος ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνησα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνησ' (i. e. ἐπόνησα) ἀμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. ἃ 'πόνησα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 259. μίαν πονήσας ἀμέραν ἡμῶν ὕπερ Or. 655. πόνος πονήσας μυρίως ib. 1615. πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rh. 490. πονήσας εἷλον ἂν τάχα ξένος Hel. 1639. πονηθεῖσα ib. 1525.

Πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165.

Πονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 2.

Πονηρός. ὁ πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. πονηρὸς ἀνὴρ Sup. 424. πονηρῷ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. νόσον πονηρὸν ib. 1187. πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' οὐδὲ πονηρὸς οὐδεὶς Ion. 636. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ τῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἁρμὸς πονηρὸς Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρὼ ὄντε El. 928. πονηρῶν προστατῶν Sup. 243. φόβῳ πονηρὰς ib. 548. ἄνδρες πονηροὶ Cy. 638. τὰς πονηρὰς φίλας ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. τὰς πρὸς χάριν —πονηρὰς Er. fr. II. 20. cf. v. 28. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. πονηρὰν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. φειδοῖ πονηρᾷ Antiop. fr. XL. 3. λέσχας πονηρὰς Iph. A. 1001. τελετὰς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πονηρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ δρᾷν Hec. 1190. ἦν πονηρὰ ᾖ (sc. τὰ ἐντεταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωμάτων Meleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ Phry. fr. V. 3. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2.

Πόνος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. ᾐδεῖς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. πονεῖ δ' ἄλλον πόνον ib. 779. Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλῶν ib. 1197. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν ᾠδίνων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. ὦ πόνε πολλὲ με δεῖ Hip. 23. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβὴς πόνος ib. 373. τῶ πόνος ἐμῶν τέκνων; ib. 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. πόνος εὐκλεὴς Rh. 197. πόνον ἡδὺν Bac. 66. βέλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τὰ τῶν θανόντων οὐκέν, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος Hel. 1437. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. etc. 2) *Plur.* πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμέτρητων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων ib. 1292. μεταδιδὺς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων —ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάζυ πόνων ib. 452. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. πόνοισι μυρίοις ἁλώμενος ib. 688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνῳ ib. 1224. πόνος πονήσας μυρίως ib. 1615. cf. v. 1663. μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων ἀνάπαυσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπῃρμένοι ib. 706. ᾠδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph. T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134. τῷ κατ' οἶκος ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ὡς ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. μεμνῆσθαι πόνων ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ. τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. πόνοισιν ὡς ἀγύμναστος φρένας Dic. fr. XVI. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυτόλων eorund. CLXVII. 2. μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ eor. CLXX. etc.

Ποντιὰς αὖρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf. Dan. 43. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 44. πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὦ πόντιε (i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188. Hel. 1601. et Ion. 282. Ἄρης πόντιος Iph. A. 765. ποντίῳ σάλῳ Iph. T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994. πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίοις παῖσὶ θεῶν Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους ib. 299. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al. 598. ποντία νοτὶς Hec. 1259. ὦ δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522. τᾶς ποντίας θεᾶ An. 130. cf. Iph. A. 836. et Hel. 325. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας ib. 270. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ποντίας πεντήκοντα νῆας Iph. A. 253. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 753. ποντίῳ φυσήματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et 1412. πόντιον τόμα Rh. 436. πόντιον σκάφος Tr. 1085. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. ἐπὶ πόντια κύματα Iph. T. 409. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225. ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. Μενέλεῳ ποντίσματα φέροντες Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. πλάταν ποντοπόρον Tr. 810. τὰς ποντοπόρους σχεδίας Hec. 113. ποντοπόρους θοὰς ἀκάτους ib. 445.

Πόντος. ἐν πόντῳ σάλῳ Hec. 28. cf. El. 1241. πόντῳ πελάγιος κλύδων Hec. 701. γένος ὅτε πόντος, ὅτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. δεινῶν πύνων, ὧς πόντῳ—ἐν κύμασι Or. 343. ἐς οἶδμα πόντῳ ib. 992. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. cf. Tr. 225. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντῳ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 212. πόντῳ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262. πρὸς πόντον Σαρωνικὸν Hip. 1200. πόντῳ ναυσολήματα Sup. 209. πόντος μέλας Iph. T. 107. πόντῳ εὐξείνῳ ib. 123. et ἀξείνῳ πόντῳ ib. 218. πόντῳ ἀνάκτορ ib. 1414. ἐπὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. et El. 1347. δεινὰ φῦλα πόντῳ Æol. fr. IX. 3. καλὸν, πόντῳ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. πόντῳ κύματα Fr. inc. CLXXV. 1. πόντῳ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο Or. 947. σχημάτων ἔξω πορεύετε φερνὰς Iph. A. 611. ἐπεί σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμὼν Rh. 350. πορεύων εἰς δόμους ματέρος αἷμα σᾶς Or. 337. πορεύων—Ἀχιλλῆ El. 438. πορεύσω' (i. e. ωσα) ἄνδρα σοι μέγαν φίλον Rh. 650. cf. v. 460. εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε Med. 363. ἃ—ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνισσαν Hip. 755. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. δεῦρό νιν πόρευσον οἴκων ἔξω Med. 180. πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων Iph. A. 616. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον Rh. 831. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν Bac. 355. πόρευσον ἄλλᾳ τὸν ἐπάγοντα στρατὸν Her. 773. ᾗδε πυλωρὸν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι Her. F. 1278. cf. Al. 1076. χρυσέαν ἄρνα πορεῦσαι El. 706. γυναῖκ' ἀρίστην λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας Al. 445. τὸν θανόντα—πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἑσχάραν An. 1241. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; Hec. 447. ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν Ph. 992. τοῖον στράτευμα πορεύσειε Sup. 1225. ἐμὲ πόντιον σκάφος πορεύσει Ἄργος Tr. 1086. 2) med. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. χαίρων πορεύῃ Med. 756. ἔξω δωμάτων πορεύεται Hip. 1156. ἵνα πορεύηται στρατὸς Iph. A. 879. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ποῖ πορευθῶ; Hec. 1099. cf. Ion. 1240. πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα Hel. 51. etc.

Πόρευμα νάϊον Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. ἥπερ (sc. ὁδὸν) πορεύσιμον El. 1046.

Πορευτέον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορθάων, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. I. 4.

Πορθεῖν. πορθεῖν πατρίδα Ph. 491. πορθεῖς (sc. οἴκους) An. 634. φίλως πορθεῖν Peliad. fr. V. 3. πορθοῦντα γῆν Ph. 514. ἠνίκα Σπάρτην ἐπόρθεις Her. 742. ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις; Or. 1595. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνὸν πόλιν Sup. 1213. πορθήσων πόλιν Ph. 573. ὃς (sc. βωμὸς) σὺ πορθήσων πάρει ib. 607. πατρίδα πορθήσων ἐμὴν ib. 763. et 1385. σὰ πορθήσων σταθμὰ Rh. 293. κόρας βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας Ph. 568. βυσσόρβια πορθούμενα Iph. T. 302. πόλις πορθηθεῖσα Tr. 9.

Πορθητής. τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ Tr. 213.

Πορθμεύειν. τίς ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει; Iph. A. 6. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; Iph. T. 1358. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος ib. 266. πορθμεύων πλάτῃ ib. 1445. εἰς ὄάκρνα πορθμεύσω' (i. e. ωσα) ὑπόμνησιν κακῶν Or. 1032. ἐν ἁρμάτων ὄχοις εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας Iph. T. 371. τί ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα; ib. 936. Θρῇκα πορθμεῦσαι στρατὸν Rh. 429. δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος Ion. 1599. πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος Iph. T. 735. λευκὴν αἰθέρα πορθμευόμενος An. 1230. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομέναν Tr. 568.

Πορθμεὺς νεκύων Al. 254.
Πορθμὶς Iph. T. 355. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 753. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. δεῦναι κελεύσω πορθμίδα Hel. 1067.
Πορθμός. τὸν ἐς ἅΐδα πορθμὸν ἀΐξω; Hec. 1106. πορθμὸς ναῶν Iph. A. 1379. πλεῖ κατὰ πορθμὸν Tr. 102. πορθμὸν ὡκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. ᾧ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII. πορθμὺς μυρίους πεπλωκότα Hel. 539.
Πορίζειν. πόριζε (sc. μηχανήν τινα κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2. θεῶν ποριζόντων καλῶς Med. 879.
Πόριμος. μισῶ πολίτην—πόριμον αὐτῷ Fr. inc. B. 32. 3.
Πόρις. πόριος Ἰνάχῳ Sup. 629. εὔθηλον πόριν Bac. 736.
Πόρος. Διρκαῖος πόρος Ph. 737. cf. v. 832. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991. ἦν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. it. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τίς ἂν πως πόρος κακῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐξείνου πόρου An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et ἀξένου πόρου Iph. T. 253. πόρον σχιτὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πόρον εὕρω ποθέν; ib. 356. cf. Iph. T. 876. ὅτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. πόρον ἄπορον ἐξανύσας ib. 897. ᾧ γὰρ ἀγχίπλων πόρος φεύγουσιν ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχερούσιον πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 2. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. ματεύουσα πόρους Hel. 1337. μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.
Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. εὑπρεπῆ πορπάματα El. 820.
Πόρπαξ. πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134. ὡς ἠδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh. 384.
Πόρπη. πόρπας λαβοῦσαι Hec. 1170. χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας Ph. 62. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 318.
Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh. 442.
Πόρρω. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει Rh. 482. πόρρω Τροίας Tr. 189. καίει τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV.
Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύνειν κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25. 1. ὅτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορσύνετε Rh. 878. σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf. Al. 1077. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε (pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ ib. 414. τὸν προκείμενον πόνον—τυράννῳ—πορσυνῶ Al. 1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται An. 804.
Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V.
Πορφύρεος, vel πορφυροῦς. βίος πορφυροῦς θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457. πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρεα πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.
Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ τέγαι Iph. T. 263.
Πορφυροειδής. δι' ἅλα πορφυροειδέα Tr. 124.
Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887. Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel. 1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν Iph. A. 198.
Ποσειδώνειος. Ποσειδωνείοις ὕδασι Ph. 196.
Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919. Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi est frequentatissima.
Ποτάμειος. χιόνι ποταμίᾳ Tr. 1067.
Ποτάμιος. ποταμίου κύκνου Rh. 618. ποταμίᾳ δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel. 1400. ποταμίᾳ κώπᾳ Al. 461. ποταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμίους διαῤῥοὰς Rh. 919. πηγὰς ποταμίας El. 56. et π. ποταμίους ib. 309. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίοις Al. 157. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152. ποταμίων ῥείθρων ἄπο ib. 794.
Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

Iph. A. 713. ὦ ποταμῶ παῖ Rh. 346. cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρῳ ποταμῷ Bac. 405. ποταμῶ παρ' οἴδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν El. 410. Ἀργείῳ ποταμῷ Xan. fr. vers. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγαὶ ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποτανός. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν ἀΐδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποταναὶ εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν Hip. 734. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460.

Ποτᾶσθαι. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μέσα Αἰετὸς ᾠρανῷ ποτᾶται Rh. 531. Οἶστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτωμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἵα τις πεπόταται Hip. 564.

Ποτήρ. ποτῆρα ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.

Ποτί, vox poët. i. q. πρός. ποτὶ τέρμα δύσανον Hip 140. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν ib. 205.

Πότμος. τίνι πότμῳ κεῖσαι; Hec. 696. τίνος πότμου τυχών; ib. 773. αἰδώς μ' ἔχει ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πότμος ib. 190. ὦ μέλεος ἡβᾶς σᾶς καὶ πότμου ib. 1029. πότμῳ φονίῳ Hip. 561. πότμον ἄποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. οἵ μοι πότμου An. 848. τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίνα πότμον εἵλαχε βιότου; ib. 913. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 241. ἔχει πότμος νιν ib. 270. τίνι πότμῳ συνεζύγην; Hel. 262. τίς σε πότμος συλᾷ πάτρας; ib 675. ἔχει πότμον ib. 1302. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυκήσεται πότμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν παλίρρους πότμος ib. 739. τοῖνδ' ἐλᾶ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον Ph. 958. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κοινοὶ πότμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πότνα θεῶν Bac. 370.

Πότνια. ὦ πότνια χθὼν Hec. 70. πότνια νὺξ Or. 174. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν ib. 213. πότνι' Ἠλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πότνια παῖ Λατοῦς Ph. 109. ὦ πότνια Ἥρα ib. 1374. ὦ πότνι' Ἄρτεμι Med. 160. cf. Hip. 61. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. ὦ πότνια τύχη ib. 1136. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιάς. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. ποτνιάδες πῶλοι δρομάδες Ph. 1131. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663.

Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτοῦ ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 1035. ποτῶ ἐγεύσατο ib. 1203. ἀσθενεστέρᾳ ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι —παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110. χρεὼ ποτῶν Her. F. 52. τέρψιν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. ποτοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πελυπινῆς, poët. pro πολυπ. κάρα πελυπινὲς Rh. 716.

Πελύπονος, pro πολ. εἰ' ἐμὸν ὄνομα πελύπονον Hel. 200.

Πούς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 53. ὦ πλᾶμον πὲς ib. 171. ἔρχεται σπευδῇ ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; ib. 812. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυφλῷ σείχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 1050. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντι ἕπου· ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. cf. El. 561. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705. ἦν χαλᾷ πόδα ib. 706. οἵαξ ποδός μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρόμῳ ib. 1290. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ σὺ Ph. 841. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς εὐσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 217. ἀσκῶ τὸν πρόσχουτα μὴ λῦσαι πόδα ib. 679. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα An. 1260. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετάσασι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλλι πόδ' αἰθέριον Tr. 325. δαρὸν χρόνῳ

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. τῆσον λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἦν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ ib. 986. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοτιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πῶς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. πόδ' ἀλάταν ib. 139. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν ib. 213. δόλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. ὦ σθένω ποσὶ Al. 269. τὸν ποσὶν οἰκεῖον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνην φέρει, πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε Hec. 1242. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι ib. 780. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα (mihi non curæ est) ib. 451. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα ib. 1419. it. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τὄνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρηστὰ πράγματα ib. 1238. ὁρᾷς τἀμὰ πράγματ' ὡς ἔχει Al. 281. τὰ θνητὰ πράγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. I. φίλοις μὲν ὦ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα Hel. 293. ὦ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμουσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2. τοῖς πράγμασιν οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πρᾶγος. ἄνασσα πράγος τῶδε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φονίαν El. 1297. κοιναὶ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾷος Bac. 436.

Πραπίς. ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανείσᾳ πραπίδι ib. 997. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὧδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσσ' ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antiop. fr. XIII. 1. πράσσειν εὖ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον Al. 484. πράσσομεν οὐχ οἷα κώμῳ—ἄξια ib. 806. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσουσιν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. τἀπεταλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμοῦ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν Or. 659. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ Ph. 495. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. ὀνόματα πράσσων Her. F. 509. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. οὐκ ἔστι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσουσα Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὐτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 2. ἔπρασσες ὦ ξυλουργικὰ Fr. incert. CXLI. ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. ἔπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακὸς ib. 1352. ἔπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 97. ἔπραξε βούλησιν, ἣν ἐβούλετο Her. F. 1305. γενναίως ἔπραξας Alcmeon. fr. IX. 2. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν Hip. 472. πλέον πράξωμεν οὐδὲν Iph. A. 1373. τοῦτο βού-

λομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι ib. 1376. θεόθεν πράξας, ἅπερ ἤνυσα Or. 355. δίκαια πράξας ib. 1229. πράξας, ὃ μὴ τύχοιμι Al. 1026. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιστα Her. 794. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέστατα Hel. 725. ὅτ' ἄρα πράξεις ὀδὲν Ion. 337. ὃ χρὴ τοὺς εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ἔοικα πράξειν ὀδὲν ib. 813. κεδνὰ πράξειν Al. 608. οὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν Ph. 1645. κακῶς πεπραγότι Al. 964. λαὸν εὖ πεπραγότα Sup. 329. διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. cf. Or. 87. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. τὰ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. πέπρακται Hip. 680. et 778. πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακὰ Hec. 1038. κακῶς πέπρακται πανταχῇ Med. 364. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν Hec. 732. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν Ph. 1348. ὁ πραχθεὶς φόνος Or. 1354. τὸ πραχθὲν ὃ λέγεις; Hec. 740. cf. Hip. 842. τὸ ἔργον τοὔτ' ἐμοὶ πεπράξεται Her. 980. etc.

Πραΰνειν. ὀργὴν πραΰνουσα Phry. fr. XI. 3. μ' ὡς ἐπραΰνας Meleag. fr. XIX.

Πράως χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει Epist. IV.

Πρέπειν. ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. ὡς πρέπει δούλοις λέγειν Hip. 115. τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. ὃ πρέπει ξοινωμένοις κλύειν ξεναγμῶν ib. 552. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. εἴ τι σοὶ δοκεῖ πρέπειν γυναικὶ ib. 1124. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾶν Sup. 1056. παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. πρέπεις Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ Bac. 915. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβῃ ib. 1186. ὀργὰς πρέπει θεοὺς ὠχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. τῷ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει; Her. 511. cf. v. 527. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. τέκνα, ἃ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Er. fr. I. 31. θεῶν θνητὸς κόσμον ὃ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ὃ πρέπει τύραννον—νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς eorund. XLIII. 1. Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος Hel. 217. εὐσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. φωτὶ οὐκ ἔτῃ πρέπων Fr. inc. CCXX. τολὴν πρέπουσαν ἔργῳ Rh. 205. ἡ ἀρχὴ τῷ λόγῳ πρέπουσά μοι Ion. 517. τὸ σῶμα ἐν γυναιξὶ πρέπον Or. 1205. τῇ τύχῃ πρέπον Ion. 661. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. Ταντάλῳ πρέποντα ἔλεξας Iph. A. 505. δεσπόταισι μὴ πρέποντα Bac. fr. vers. 2.

Πρεπόντως Rh. 202.

Πρέσβειρα Iph. T. 963.

Πρεσβεύειν, 1) colere, honorare. τοὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. πόλιν σὴν πρεσβεύομεν Rh. 941. οἷσι πρεσβεύει γένος Her. 45. τὰ πρεσβεύουσα Al. 283. 2) πρεσβεύειν, legationis munere fungi. Her. 480.

Πρέσβευμα. πρεσβεύματ' ὦ Δήμητρος εἰς μυστήρια Sup. 173. Ἕκτορος πρεσβεύματα Rh. 936.

Πρεσβυγενής. ὦ τέκνων ἁμῶν πρεσβυγενὲς Tr. 588.

Πρέσβυς Ph. 330. et 379. φρῶδες πρέσβυς Hec. 162. ὦ πρέσβυ Or. 476. etc. ὀδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 1. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι Hel. 1498.

Πρεσβύτης. πᾶς πρεσβύτου Ph. 854. γυναικὶ ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ Dan. fr. VI. 4. cf. Phœn. fr. IV. 1. et V. πρεσβύται Hec. 323. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728.

Πρεσβῦτις. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι Hec. 842.

Πρευμένεια. λαβοῦσα πρευμένειαν Or. 1323.

Πρευμενής. πρευμενὴς ἡμῖν γενοῦ Hec. 538. πρευμενοῦς νόστου τυχόντας ib. 540. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχὼν Dan. 9. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. πρευμενὴς Κύπρις Rh. 646. Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις Tr. 734.

Πρήθειν. ποῖον ἔπρησα δῶμα; An. 390. μικρᾷ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Inus fr. VI. 3. πρήσαντες οἴκους τούσδε Or. 1150. πρήσων πόλιν Ph. 1129. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Πρηνὴς Rh. 797.

Πρηστήρ. αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες Thes. fr. I. 3.

Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.

Πριαμὶς γᾶ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμίσι Or. 1481.

Πρίαμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc, Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.

Πρίασθαι. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτῇ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.

Πρίειν. πρισθεὶς Hel. 396.

Πρίν. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.

Πριστός. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.

Πρό. πρὸ τύμβου Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄστεος ib. 727. πρὸ παρηΐδος ib. 1429. πρὸ ὀρόφου ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγχης ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χερῶν Iph. A. 36. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. etc.

Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.

Προαιρεῖσθαι. βιοῦ ὑδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.

Προάστιον. ἐκ προαστίου Al. 839.

Προβαίνειν. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. ἑκατέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῇς τῶνδε Hip. 504. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470.

προβὰς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. καραδοκῶ τάκεῖθεν, οἳ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἳ προβήσεται Al. 788.

Προβακχήϊος. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412.

Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. Πηλείδᾳ προβαλῶ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.

Πρόβλημα. δεινῶ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χείματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν πελάζων Rh. 213.

Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτου προβολὰν Or. 1488.

Προβώμιος. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.

Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.

Προγιγνώσκειν Hip. 1072.

Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. ὦ Ζεῦ πρόγονε Or. 1242. προγόνου Νηρέως πάρα Hel. 15. πατρός σου πρόγονος πατὴρ Ion. 267. cf. v. 1000. προγόνους ἐ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὦ πολὺς ὄγκος συτελλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἀξίως ib. 1033. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. 2) privignus. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.

Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.

Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδου Cy. 360. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—πρὔδωκε Or. 574. σὲ' ἐγὼ πρὔδωκά σε ib. 1237. ὃν σὺ πρὔδωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποίαν πόλιν πρὔδωκα; An. 389. ὡς ξένους πρὐδώκαμεν Her. 464. οἵ με πρὔδοσαν Or. 1165. ὡς ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῷς με Hip. 1456. συγγόνου τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδῦναι Her. 247. σὲ προδὺς Or. 1087. κασιγνήτου προδὺς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασίγνητον προδὺς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδὺς αὐτῇ τέκνα Med. 17. τῷ λόγῳ

προδὲς Sup. 351. προδές με ἔρημον Iph. A. 1314. μὴ προδὲς τὰς συμφορὰς Her. F. 1110. ὦ γάμοι ἐμοὶ προδόντε Ph. 1446. χάριν προδόντες Her. 1036. ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμὰ πατρὸς Or. 937. πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς Med. 483. προδοῦσα σοὺς παῖδας Hip. 305. τὴν δεσπότιν προδοῦσαν λέχος ib. 590. ἐμαυτὴν ἡ προδοῦσα An. 190. σὲ τὸν θανόντ' ὄπτ' ἐμᾷ προδοῦσα ψυχᾷ Sup. 1024. ξένῳ προδοῦσα πατρίδα Tr. 947. προδώσεις ταῦτα; Sup. 265. οἵδ' ἡ προδώσουσίν σε ξένοι Her. 715. προδέδομαι Or. 720. cf. v. 1228. προδέδοται Hip. 592. προδέδοται τὰ κρυπτά μοι Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. μόλε πρόδομος Ph. 303. διὰ προδόμων Or. 1495.

Προδοσία. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.

Προδότης. ὁ προδότης τἠμῇ πατρὸς Or. 1057. προδότην γενέσθαι πατρίδος Ph. 1003. τὸν ἐν λέχει προδόταν (dor. pro ην) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότις. πατρὸς καὶ γῆς προδότιν Med. 1332. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. προδότις ἂν εἴης Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προείδειν. πρὶν σὰν χαρίεσσαν προϊδεῖν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Προηγητήρ. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων Bac. 1157. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2.

Προθνήσκειν. παίδων προθνήσκειν Al. 687. σῶ προθνήσκων ib. 713. οἱ προθνήσκοντες σέθεν ib. 384. ἥτις τῆς σῆς πρὸθανε ψυχῆς ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. πρὸθανον γένος Her. 590.

Προθύειν. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότῃ προθύσα Sup. 29. παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια Ion. 805.

Πρόθυμα, *subst.* victima. Iph. A. 1311.

Προθυμεῖσθαι. εἰ τέρνον παίειν προθυμῇ Hec. 564. ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινώσασθαι φυγῆς Ph. 1703.

Προθυμία. περαίνει ὧδέν ἡ προθυμία Ph. 592. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. cf. Her. 411. προθυμίᾳ ποδὸς Ph. 1439. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ὦ μὴν ἀνήσω—προθυμίας Hip. 285. ἁπάντῶν προθυμίᾳ τῇ τῶ θέλοντος ib. 1329. Κύπριδος ἐκ προθυμίας ib. 1417. ἔχω—προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ὦ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας Iph. A. 1371. πολλή τις προθυμία σε τῶδ' ἔχουσα τυγχάνει Iph. T. 616. γνώσῃ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. προθυμίαν ἔχουσι πόνων Tr. 684. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. ὁρὸς προθυμίᾳ Hel. 723. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; Ion. 1109. σὴ ἡ προθυμία ib. 1211. τῶ θεῶ προθυμίᾳ πολεμῶ; ib. 1385. ἡ προθυμία ἄφωνον Her. F. 310. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707.

Πρόθυμος. πρόθυμος ὢν ἀνὴρ Hec. 307. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. τήνδε σοι δῦναι χάριν πρόθυμός εἰμι Med. 720. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἄκοντας φίλους πρόθυμος—εὐεργετεῖν Hip. 694. ὡς ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι ib. 1006. πρόθυμος ἰέναι δόρυ Rh. 63. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. cf. v. 910. μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν Her. 577. μάταν ὁ πρόθυμος (sc. μόρσιμα ἀπωθεῖν) ἀεὶ πόνον ἔξει ib. 617. εἰδ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἶ ib. 731. ἐπειδή μ' ὁ διώλεσαν—πρόθυμον ὄντα ib. 1010. εἰδέναι πρόθυμος Hel. 1539. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόθυμός ἐστιν Her. F. 310. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλουσίῳ μᾶλλον ξένος El. 395. δῦναι μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῷ πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. ἦν τι πρόθυμος ἡ (sc. ἡ τύχη) Iph. T. 910. πρόθυμον ὕσαν ξένοις ἀρήγειν πόλιν Her. 426. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι (sc. τὸν παῖδα νήπιον) πρόθυμος ἦν Ion. 46. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέσω Med. 178. τὸ πρόθυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν Iph. T. 989. τὸ πρόθυμον ἤνεσα ib. 1023. ἄν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ Tr. 355. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. cf. Her. F. 113. βουληθέντα—προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V.

Προθύμως. εἰ βύλεσθέ μοι χρῆσθαι προθύμως Her. 551. τἀπεταλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194.

Προϊέναι (ab εἶμι). ὅπως προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἵημι). πέτρα—ῥυτὰν παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124. προέσθαι μαλθακὰς λόγους Med. 1052.

Προϊστάναι. πρῶτημεν καλῶς An. 220. οἳ τῶνδε πρῶτησαν μόνοι Her. 307. τοιούτων ξένων πρῶτητε ib. 1037. τί τάδε πρὸτήσω λόγῳ; Cy. 318.

Προιτίδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἳ τετράμοιραν νυκτὸς φρωρὰν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλεῖσθαι. προκαλύμεσθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρὸκάλυπτεν ὑφαῖς Iph. T. 312. ὑ προκαλυπτομένα (dor. pro ένη) βοτρυχώδεος ἁβρᾷ παρηΐδος Ph. 1493. πρὸκαλύψατ' (i. e. ατο) ὄμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκάμητε πόδα βαρύ τε κῶλον Her. F. 119.

Προκεῖσθαι. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015. τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189. τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al. 554. κακῷ τοσῷδε δώμασι προκειμένῳ ib. 836. τῶν προκειμένων σπουδὴν ἔχοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαίειν. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν Al. 529.

Πρόκνη, nom. fœminæ. Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al. 1082. ταῦτα—προκόπτοντ' ὠδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν Hec. 961. τὰ πολλὰ πάλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλάμβανε γόους Hel. 346. τῷ θεῷ προλαμβάνειν μαντεύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρὸλαβον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ὑ προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio) Hec. 438. φόνος—ὑ προλείπει Ἀτρείδαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392. προλείπω βωμὸν An. 412. μή με προλίπῃς Iph. A. 1467. λέχη προλιπὼν Med. 1000. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. ζαθέους ναοὺς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσα Hec. 101. Δίρκαν προλιποῦσα Ph. 245. βιοτὰν τυγερὰν προλιποῦσα Med. 147. προλιποῦσα ἕδρας σκοτίους ἀΐδα τε πύλας Al. 122. προλιποῦσα ἁμὸν βίον ib. 397. πόλιν ἐμὰν προλιποῦσα Iph. A. 168. πόσιν προλιποῦσα ib. 783. προλιποῦσα δόμον Rh. 910. προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἄθλως προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἢ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρὸμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Πρόμαντις. ὑ πρόμαντις, ὧν ἔμελλεν Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεύς Fr. inc. B. 14. 1. Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. cf. Ion. 455. ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hec. 795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆτο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1475. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. ἐγὼ σε προμηθίαν ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. Παλλάδος προμηθίᾳ ib. 1253. τοῦτό μοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία Sup. 510. δίκαιος ἠὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448.

Προμνήστρια. τὴν κακῶν προμνήστριαν Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμων τῇσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. Οἰνώνης πρόμον Iph. A. 699. Ἀθηναίων Θησεΐδαι πρόμοι Tr. 31. cf. Her. 670.

Προμοχθεῖν. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν πρὐνοησάμην Hip. 399. ὑ σῆς πρὐνοησάμην φρενός; ib. 685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεῦ λέγεις πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔρροι τᾶς ἡσύχω προνοίας Or. 1407. ὄνομα—ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743. τῆς θανύσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν Al. 1064. προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ An. 661. ὦ τύχη, πρόνοιά θ' ἡ 'μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her. F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. ἤδη προνωπής ἐστι (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v. 184.

Προνώπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαί σε προξενεῖν Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πυθικοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προοίμιον. προοίμιον κάλλιον Med. 663. ἀρχὴ ἥδε μοι προοιμίω El. 1060. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179.

Προονομάζειν. Δανάην πρὠνόμασσε τήνδε Dan. 20.

Πρόπαν, *adverb.* prorsus, plane. Ph. 1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται στρατῦ Ph. 121. πρόπαρ' Ἰσμηνῦ ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα Πέλοπος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἑλένην πρὔπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμψατε χθονὸς Hip. 1099.

Προπετής. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 913. τύμβῳ προπετῆ παρθένον Hec. 152.

Προπίνειν. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρὔπιες Rh. 405.

Προπίπτειν. οὐχ ὑπ' ἀνάγκας πραπίπτουσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἡ, i. q. πρόσπολος, ministra. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576. πρόπολοι Hip. 200.

Προπότης. τὰς προπότας παναμερεύσει θιάσους ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἑστίας ἐμῆς Her. F. 523.

Προρρίζος. Ζεὺς πρόρριζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684.

Πρὸς, 1) cum genit. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105. πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τῦ φέροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνθρώπων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or. 361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς Ἀργείας χθονὸς, eod. vers. πάντων πρὸς ἀτῶν ib. 446. ὑ θανοῦσα πρὸς σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. δόλος πρὸς κασιγνήτου ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. πρὸς γενείου ib. 65. ποίας ἄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμῦ γενῦ Iph. A. 646. ἐπειδὴ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἔσιν (a nobis stat) Rh. 320. etc. 2) cum dat. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς σῇσι πλευρῇς ib. 826. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιτίαις Or. 993. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ Al. 607. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου Sup. 661. etc. 3) cum accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν ib. 257. et Sup. 385. πεσεῖν πρὸς ὕδας Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406. it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et sæpius. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ δυσμενὲς ib. 745. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτῦ στὰς ib. 474. πρὸς τὸ δυστυχέστερον ib. 605. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν ib. 773. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου ib. 1245. πρὸς Λίβυν αὐλὸν Al. 347. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. πρὸς τάναιδὲς Iph. A. 379. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4) adverbial. sine casu positum, ubi notat *præterea, insuper*, ut Or. 621. Hel. 962. et sæpius.

Προσάγειν. παισὶν ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 993. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώματ' αἱματοσταγῆ Sup. 811. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν Med. 859. προσῆγε Νηΐταις πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. ὡς ἄν ποτε—προσῆγον ἄν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προσάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποίᾳ προσάξει τρατόπεδον Her. 397. ὅ ποτ' Ἄργος γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ τύμπατι Sup. 1100. ὁτᾶ προσάξεσθε ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιτεῖν. τυράννους βίον προσαιτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίοτον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτοῦσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς ὠρανὸν κύνιν προσαντέλλουσαν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς ὁ πατρῷος δόμος ἡμῖν προσῆψας; El. 1089. περί μοι τέρνοις τέρνα πρόσαψον ib. 1321. προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεῖ προσάψων Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκέσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω τόμα; Her. F. 486. ματρὶ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐκπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον προσαρμόσας' ὠρανῷ εἰς ἀῶ Or. 1003. ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρῳ βάριδας Iph. A. 296.

Προσαυγή. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου Al. 204.

Προσανδᾶν. νῦν σφε προσανδᾷς Med. 1401. προσανδῶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσανδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσανδῶν τύχω; Hip. 827. φίλως προσανδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἰσθμῷ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα——μελάθροις ὀδύνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα τρατὸς—σκηνὰν Rh. 44. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. θεραίων ἄτυ προσβῆναι Al. 483. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβὰς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖπνον ὅσι προσβάλλω δόρυ; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τῶτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου Ph. 731. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς—προσβάλοιμι Med. 642. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν Hip. 940. βάλομαι τὰ σὰ τέρν' ὑποδραμοῦσα πρυσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τόμα Antiop. fr. XXVII. 4. ὄμματα προσβαλοῦσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα Al. 316. παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρθίαν οἴκων El. 489. ἐπτὰ προσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

ὀρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. ἡλιόν τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν Med. 1327. εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν Hip. 1078. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. οὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται Her. 687. γραπτὰς προσβλέπων τύπους Hyp. fr. XI. 2. τίς προσβλέψεται παίδων σε; Iph. A. 1192.

Προσβολή. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς El. 829.

Πρόσβορρος. προσβόρρους πέτρας Ion. 11. πρόσβορρον ἄντρον ib. 937.

Προσγελᾶν. τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων; Med. 1041. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος ib. 1162.

Προσγίγνεσθαι. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703.

Προσδεῖν. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90.

Προσδέρκεσθαι. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; Med. 1040. cf. Her. F. 457. τίν' ὄψιν σὴν προσδέρκομαι; Hel. 564. ἃ προσδεδορκὼς Ph. 146.

Πρόσδετος Rh. 307.

Προσδέχεσθαι. τίνα βίᾳ ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται; Ph. 1700.

Προσδιδόναι. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ἀδελφοῖς προσδῶναι ποτῶ Cy. 529.

Προσδοκᾶν. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς; Al. 1094. προσδοκῶ τι νέον Sup. 99. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. προσδόκα—κακόν τι πράξειν Her. F. 727. τάτυ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὅς τι προσδοκῶν An. 1073. προσδοκῶν σὴν παῖδα Iph. A. 328. σάλπιγγὸς αὐδὴν προσδοκῶν Rh. 144. ὃ βούλεται μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν Fr. inc. XXXII. 1. τί προσδοκῶσαι κέρδος; Iph. T. 1311. ὡς προσδοκῶμεν ἡμεῖς Epist. V. μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Œd. fr. XIV. 2. οὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3.

Προσεδρεύειν. Ἄιδου νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403.

Προσεδρία. ἄσχολος συγγόνου πρόσεδρία Or. 93. cf. v. 304.

Προσείδειν. χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖδον Ph. 312. τὴν μὲν ἂν προσεῖδες πόριν ἔχουσαν ἐν χεροῖν Bac. 736. πρόσιθ' ὅσοισιν Ion. 193.

Προσείειν. προσείων αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) Bac. 928. προσείων χεῖρα Her. F. 1218.

Προσεικάζειν. προσεικάζει μέ τῳ; El. 559. πλούτου οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. τίνι προσεικάσω; Rh. 696.

Προσείκειν. λέοντι προσεοικέναι Bac. 1282. προσήϊξαι δέμας Al. 1066.

Προσειλᾶν. μὴ προσείλα χεῖρα Hel. 452.

Προσεῖναι. τῷ καλῷ λύπη πρόσεστιν Hec. 383. τοῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. οὐχ ἅπαντα τῇ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν Ph. 532. κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει πρόσῃ Bac. 336. χάρις ᾗ πρόσεστι Her. 549. πρόσειμι—τειχίσματι Her. F. 1096. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει El. 254. ὅτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Bel. fr. XVI. 4. πλεῖστος φόβος πρόσεστι Peliad. fr. V. 4. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. λοβὸς ᾧ προσῆν σπλάγχνοις El. 827. μέλλει Τροίᾳ καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι Tr. 1259.

Προσειπεῖν. ὅν μοι προσεῖπας πόσιν Iph. T. 370. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον Cy. 101. προσείπατε πατέρα Med. 895. προσείπαθ' ἡμᾶς Hip. 1099. προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδὸν Al. 613. προσεῖπεν ἄλλος ἄλλον Or. 1418. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσειπε (sc. τὰς φίλας) Ion. 665. πρόσειπε ἑστίαν Her. F. 599. Ἑλένην οὐκ ἂν προσείποιμι Or. 520. πῶς σε προσείπω; Iph. A. 1616. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεσί μοι Hec. 435. παῖδας προσειπεῖν Med. 1069. et 1350. θεὰς προσειπεῖν Her. F. 609. τίν' ἂν προσειπών; Al. 945. προσειπὼν ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573.

Προσελκύειν. προσέλκυσαι σὸν παῖδα Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.

Προσεμφερής. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13.

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς σὺ σεμνὴν δαίμον' ὁ προσεννέπεις; Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 793. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὡς μηδὲν προσειργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιάι νιν προσερῶσι φῆμαι Al. 1008.

Προσέρχεσθαι. ἐν τρίβῳ προσέρχεται Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. προσῆλθεν ἐλπὶς ib. 857. πάντας βωμοὺς προσῆλθε Al. 169. προσῆλθον ἀκταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσελθέ μοι An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ προσέλθητε Med. 102. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. πεσοῦς προσελθὼν Med. 68. προσελθὼν δῶμα ib. 1205. cf. Her. F. 599. προσελθοῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. προσεύχεται θεῷ An. 1118. τοιαύτῃ θεῷ τίς ἂν προσεύχοιτο; Her. F. 1308. προσηύξατο Al. 169. προσεύξατ' εἰσιδὼν Iph. T. 269. προσηυξάμην σε Tr. 887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευξόμεσθα Ph. 790. προσεύξεται θεοῖς El. 415.

Προσέχειν. προσέχων ταῦτα Sis. fr. I. 19. παῖδες προσίσχον ὄμμα Her. F. 931. προσείχεθ' (i. e. ετο) ὥστε —, πέπλοις Med. 1213. ὁ δεσμῶν ὕπο προσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. Ἰοκάστην προσηγορήσων εἶμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσήκειν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ὃ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα ib. 1071. τί μοι προσήκει ὄδας; Ion. 434. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. προσήκοντ' ὦδὲν Ἀργείων πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γένει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI. 3. ἐκτὸς τῶ προσήκοντος Her. 215. μῶν προσῆκέ σοι; Iph. T. 550. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω Med. 725. ἃ ἔτ' ἄσημα—μάντεις προσημαίνουσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσθεν εἴληχας φόνου El. 668. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ ζητεῖν Rha. fr. II. 7. ταπεινοῦ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192.

Προσθιγγάνειν. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. μή σου προσθίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε προσθίξεις χερὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἶμι). πρόσιθ' ἁτρέμας Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—Ἀλθαίας δόμους προσῆτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἣν ἂν προσῆται Κύπρις Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. οὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσου τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς An. 227. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα προσίζει eorund. CLIII. 8. σεμνὰν προσίζουσ' Ἄρτεμιν Hec. 935.

Προσίπτασθαι. οὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 423.

Προσιστάναι. μηδὲ προσίστη πρώραν βιότου πρὸς κῦμα Tr. 103. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr. inc. B. 39. 2. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιστάμενον Iph. A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέᾳ προσίσχων πρῶραν Or. 362. κύαθον — προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑποπίοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἐπὶ προσκεῖσθαι πύλαις Ph. 746. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσκειμαι δόλα; Tr. 185. ἐμοὶ τοῦτο πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ὃ σὺ πρόσκεισαι μόνῃ Inus fr. XXI. 2. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

Iph. T. 316. μ' ἀεὶ προσκείμενοι Iph. A. 814. ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι Iph. T. 319. cf. v. 325. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. ἄλγος ἄλγει τῶτ' ἂν ἦν προσκείμενον Al. 1042. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 162. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα Her. 484.

Προσκέπτεσθαι. πατρὸς δωμάτων πρυσκεψάμην Ph. 476. ὃ τὸ σὸν προσκέψομαι An. 256.

Προσκλαίω Ph. 1520.

Προσκοπεῖν. πάντα προσκοπεῖν χρεὼν Her. 471. τὸ σὸν προσκοπούμενος Med. 460. τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Dan. 41. προσκοπουμένη πόσιν Iph. A. 1098.

Προσκυνεῖν. προσκυνῶ σε Or. 1507. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021.

Προσλάζυσθαι. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι Hec. 64.

Προσλαμβάνειν. τὸ ἀναίσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ Iph. A. 1145. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν Med. 885. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. μοῖραν θανάτου προσλήψεται Med. 988.

Προσμένειν. προσμένουσα τὴν τύχην Med. 1116. δόμων ἄνακτα προσμενῶ γε Hel. 512.

Προσμιγνύναι. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει Or. 1291. προσμίξω νεῶν ὀλκοῖσι Rh. 145. Ζηνὶ προσμίξων Fr. inc. CLIV. 3.

Προσνέμειν. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας Cy. 36.

Πρόσοδος. συγεραὶ πρόσοδοι Al. 864.

Προσοιστέος Hec. 394.

Προσομιλεῖν. Μοῦσα, ἡ προσομιλεῖ Med. 1085. προσομιλεῖν ἥδιστος θνητοῖς Fr. inc. CLXV. 2.

Προσόμοιος γίγαντι γηγενέτᾳ Ph. 130.

Προσόπτεσθαι. ὅποτ' αὖθις — ἀκτῖνα κύκλου θ' ἡλίου προσόψομαι Hec. 412. cf. Al. 206. πῶς νιν προσόψει σὺ Hip. 662. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; El. 1195.

Προσορᾶν. αὐγὰς προσορῶν Al. 871.

Προσυρίζειν. βρέφος τὸμὸν σῷ προσύρισας πάλῳ Iph. A. 1151.

Πρόσοψις Or. 388. πρόσοψις ἀθλία ib. 950. πανυτάτην πρόσοψιν ib. 1021. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642.

Προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sci. fr. II.

Προσπίπτειν. τί με προσπίπτεις; An. 538. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν Tr. 757. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. προσπέσοις τέκνοισι σοῖς Iph. A. 1191. δύλα δύλοις γόνασι προσπέσω An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε Iph. T. 1229. ὅταν προσπέσῃ γῆρας τινὶ Aut. fr. III. 11. νόμοισι βαρβάροις προσπεσών Or. 1507. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. μὴ λάβῃ με προσπεσὼν Her. 339. προσπεσὼν ἔκλαυσα El. 510. σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα Or. 1338. ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν Med. 225. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6. τὰ προσπεσόντα, quae forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. ᾧ προσπεσοῦμαι Al. 351. πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ Her. F. 79.

Προσπιτνεῖν. γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε Ph. 300. τί προσπιτνεῖς με; ib. 931. μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ ib. 1438. προσπιτνεῖ νεφρῷ Med. 1205. τί σοι φρενῶν βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ; ib. 1266. αἳ ἑτέρᾳ θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. προσπιτνεῖ νιν Bac. 1113. Πρωτέως μνῆμα προσπιτνῶ Hel. 64. προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν El. 221. μὴ προσπίτνει τὰ θεῶν ὕπερ Her. 619. μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις; El. 576. γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν τέμασιν Al. 404. ἀμφὶ σὰν γενειάδα — προσπιτνῶν Her. F. 1208. προσπιτνοῦσ' (i. e. οὖσα) ἐμοῦ μέτα Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντα (sc. ὅπλα) Her. F. 1379.

Προσποιεῖσθαι. σὲ προσποιούμεθα εὐνὴν Hel. 1403.

Προσπολεῖν τύμβῳ Tr. 264.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera.

Πρόσπτυγμα Or. 1049.

Προσπτύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας πρόσπτυξον El. 1255. πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. τόματος παίδων προσπτύξασθαι Med. 1400. τόμα σὸν προσπτύξομαι Ph. 1665. ὡς ἔτι τὸν μητρὸς πατέρα προσπτύξῃ Bac. 1318.

Προσρεῖν, alloqui. προσερρήθη Al. 193. et 313. τῷ προσρηθεὶς ὕπο; ib. 945.

Πρόσρησις. διδὰς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι Iph. A. 341. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182.

Προσσαίνειν. τύποι σφενδόνης—προσσαίνωσί με Hip. 863.

Πρόσσω, poët. pro πρόσω. βιότου πρόσσω Al. 914.

Προστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαστος, οἳ προστάσσομεν Or. 1678. πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; Sup. 185. σοὶ προστάσσω μένειν ib. 589. ὅς με προστάσσει τάδε εἰπεῖν Hel. 896. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταξον ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον Ion. 1176. τί προστετάχθαι δρᾷν; Ph. 745. ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην δώλη Hec. 102.

Προστατεῖν. ἐπείπερ τῆσδε προστατεῖς χθονὸς Her. 207. τῶν μὲν Ἥρα προστατεῖ,—ib. 350. προστατεῖν δωμάτων El. 932.

Προστάτης. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. προστάτην χθονὸς Iph. A. 373. et Antiop. fr. XI. 4. προστάτην βίᾳ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 449. προστάτης ἁπλῶς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. κακούργως προστάτας Or. 770. γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι Sup. 243. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν ὡ δοκεῖ Her. 964.

Προστιθέναι. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. σὲ προστίθησ' ἄλλῳ πατρὶ ib. 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν Her. F. 710. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίστῳ Hip. 631. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. ὁποίαν προστιθεὶς σπυδὴν λόγῳ; Bac. 662. φυγὰς ἑμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. Thes. fr. IV. 3. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους Her. 506. ᾄδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας Hec. 368. ἁπλησίαν λέχους πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσα An. 218. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν ib. 360. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ Bac. 1108. πρόσθες τυφλὴν χέρ' ἐπὶ πρόσωπα Ph. 1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. τόσδ' ὄχους φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἔτι καὶ προσθείης Epist. V. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1051. ὅταν τόσδε προσθῶμεν πυρὶ Sup. 948. πρὶν ᾄδῃ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ Iph. A. 540. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει Ph. 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσθεῖναι βίον Hip. 717. λύπην τινὶ προσθεῖναι Sup. 946. βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τίνων χρῄζουσα προσθεῖναι κακῶν Hel. 681. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. κόσμον παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν ib. 329. προσθεῖναι δοκῶ ib. 1413. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ᾧ κακὰ μηνεύματα προσθεὶς Ph. 584. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. προσθεὶς φερνὰς ib. 628. θεοῖσι προσθεὶς ἁμαθίαν ib. 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1043. ὀργάνων χέρα Ἐνναλίῳ προσθέντες An. 1016. τούτοις με προσθήσουσιν Tr. 492. τῇ σῇ ἠδὺ προσθήσω φρενὶ El. 1059. 2) med. ἄλγος ἂν προσθείμεθα Hec. 742. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῶν An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147. Ἄργους τοσήνδε χεῖρα—προσθέσθαι πόλει ib. 158. πατρὸς τέρνα προσθέσθαι θέλω Her. F. 1408.

Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα Sup. 1194.

Προστρόπαιος Her. 1015. et Her. F. 1259. προστρόπαιον αἷμα Ion. 1260. et Her. F. 1161.

Προστροπή. θεὰς τῆσδε προστροπὴν ἔχω Iph. T. 618. βωμὸς κνισσᾷν βωθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757.

Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. cf. v. 265. et Iph. T. 243. et 458. πίνοντα προσφαγμάτων Al. 848. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tr. 994.

Προσφάζειν. προσφάζεται αἷμα νεφρούς Hel. 1271.
Προσφέρειν. προσφέρειν πύργοισι κλιμάκων προβαμβάσεις Ph. 491. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ὐκ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. τίς ὑ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. τί ἄλλο προσφέρειν νομίζεται; Hel. 1278. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. ὅταν—μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. ὐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα Hip. 606. cf. Bac. 343. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ Med. 78. πῦρ σοὶ προσοίσω An. 256. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175.
Προσφερής. Διόνυσον, ὐ Κύκλωπι προσφερῆ Cy. 435. Ἑλένῃ προσφερὴς Hel. 597. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας Or. 408. πατρὸς προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. ὐ πώποτ' εἶδον προσφερεστέραν δέμας Hel. 566.
Προσφθέγγεσθαι. προσφθέγγῃ νίν; Or. 481. ὐδ' Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους Sup. 959. ὕστατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. ὅ τις ἀντὶ σῦ τόνδ' ἄνδρα νύμφη προσφθέγξεται Al. 332.
Πρόσφθεγμα. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. προσφθέγμασιν ὐ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. τάδ' ἀντὶ παίδων—προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλ. πάρα ib. 1051. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. Θρηκίοις προσφθέγμασι Rh. 297. φίλα διδοὺς προσφθέγματα Tr. 1184. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 401. μύσος σῶν προσφθεγμάτων Her. F. 1219. δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. λοίσθια προσφθέγματα ib. 1333.
Προσφιλής. προσφιλές μοι φράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 982. ὅσον μοι ψυχῇ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν Rh. 345. προσφιλῆ νέμειν Fr. inc. LVIII. 2. εἰρήνη Μούσαισι προσφιλεστάτη Sup. 489.
Προσφόρημα. πολλά τοι—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα El. 423.
Πρόσφορος. ὐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γένᾳ Ph. 132. εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος Her. 481. προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not. τοῖς ἐμοῖσιν ὐχὶ πρόσφορον τρόποις Sup. 338. ἥκιστα τοῦτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. τὰ ταῖσδε πρόσφορον Tr. 304. ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ Hel. 836. λέγας σαυτῷ πρόσφορα Hec. 1246. ὅτως γυμνάσω (sc. τοὺς ἵππους) τὰ πρόσφορα Hip. 112. πρόσφορά μ' αἴρετε ib. 1361. ἐκὼν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα; Al. 146. τὰ πρόσφορ' ἠξατο Iph. A. 1603. ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 436. cf. v. 515. et 1315. et Ion. 73.
Προσφῦναι. σῷ κέρατε κρατὶ προστεφυκέναι Bac. 919.
Προσφωνεῖν. μὴ προσφωνεῖν ματαιοπονοῦντας Or. 47. τῆδε προοίμιον κάλλιον ὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις Med. 664. προσφωνεῖν τινα Hip. 647. vid. etiam Tr. 942.
Προσφώνημα. προσφωνημάτων κλέος Al. 1147.
Πρόσχημα. πρόσχημα σεμνὸς Syl. fr. III. 2. πρόσχημα εἰς τὰς πολλὰς Epist. I.
Προσχωρεῖν πόλει Med. 222.
Πρόσχωρος πόλις Rha. fr. I.
Πρόσω. φύρσιν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. πρόσω πατρὸς ib. 1158. ὃ πρόσω βέβηκας Ph. 599. πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος ib. 1420. πρόσω ἤδη βίοτος Hip. 795. ἢ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. ὐ πρόσω Σπάρτης ib. 734. κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω ib. 1221. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. λόγῳ πρόσω Iph. T. 840. ἀποσῆναι πρόσω ib. 1330. τί βλέπεις πρόσω; Hel. 333. πρόσω ἀπόντα ib. 943. γαίας πρόσω ib. 1593. cf. Ion. 797. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. αἰδὼς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω Her. F. 557. θάνατος ὑ πρόσω ib. 752. πρόσω ἄτεος El. 298. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. πρόσω βάντι ποταμὸν ejusd. fragm. XVIII. 1. 2) Superl. προσωτάτω An. 923. et προσώτατα Iph. T. 712.
Προσῳδός. τίνα προσῳδὸν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1504. προσῳδὸς ἡ τύχη

τῷ 'μῷ πάθει Ion. 359. Κύπριδος προσφδὸν μέλος Plis. fr. IV. 2.

Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.

Πρόσωπον. πρόσωπον τὔμπαλιν τρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανιταίην ἐμὸν ib. 1165. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπου Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα ib. 956. δι' ἄτεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον τρέφε ib. 460. σκυθρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπου ib. 1496. ὅτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενὲς ib. 1072. εὐφυὲς πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. ὦδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι ib. 720. συγνῷ προσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. ὅτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνθήλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον ἀοῦς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου ib. 768. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ Ph. 1693. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. etc.

Προσωφελεῖν. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. ὅτ' ἐμοὶ πάρα προσωφελῆσαι An. 50. cf. Her. 34. κακὸς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.

Προσωφέλημα Med. 611.

Προταινὶ, *adverb.* Rh. 523. vid. not.

Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβῶνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς ib. 968. θάνατον προταρβοῦσα Er. fr. I. 30.

Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὐΐους νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. σκῆψιν προτείνουσα El. 1067. δεξιὰν πρῦτειν' ἑκάτῳ Al. 192. πρῦτεινα παιδὸς θάνατον An. 429. πρῦτεινε τεύχη ib. 1131. τὠμὸν κάλλος προτείνασα Hel. 28.

Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.

Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.

Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.

Προτιθέναι. βραδύπνων ἥλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. ἅμιλλαν σὺ πρὸθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σαυτῷ τόνδε πρὸθηκας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖπνα πρὸθηκα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς πρὸθηκε βωμίαν Iph. A. 1593. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. ὡς τῳ σάφ' εἰδέναι τάδε προθῶμεν ib. 895. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. ὁ σοὶ προθεὶς γάμους Med. 1356. ὀμμάτων πέπλον προθεὶς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. ubi est πέπλ. ὀμμ. προθέσθαι. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ Hip. 382. δύο λόγους προθεῖσ' ἅμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποθέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένους παῖδας ἐμοὺς ὅτε δόμοις προθέμαν Sup. 53. ὅσα πρὸθέμην ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν πρὸθέμην Hel. 42. ἀριθμὸν τοσόνδε πρὸθέμην Bel. fr. XVI. 5. ὅτ' ἐν δίκης βωλαῖσιν ὀρθὸν ἂν ποτε λόγον προθεῖο Antiop. fr. XLII. 2. ὡς παῖδα—προθῶμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινὰ Iph. A. 1193. οἱ σὲ προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.

Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν οὐδὲν προτιμῶν Al. 765. πόλιν προτιμῶν Ἄργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμῶν ib. 883. πόσιν προτιμῶσα Al. 153. τὸ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν Hip. 48.

Πρότονος. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. πρότονοι κατὰ πρῴραν Iph. T. 1134.

Προτρέπειν. ἓν προτρέπεσ' ἐγὼ εὕρημα—συμφορᾶς ἔχω Hip. 715.

Προὐννέπειν. πρὸννέπω σοι Med. 351. πρὸννέποντά με Hip. 1085. v. et προεννέπειν.

Προὐξερευνᾶν. ὡς ἂν πρὐξερευνήσω τίβον Ph. 92.
Προὐξερευνηταὶ στρατῦ Rh. 296.
Προὐπάρχειν. πρὐπῆρξε Ph. 1229.
Προὔπτος. πρὔπτον ἐς ᾅδην στείχω Hip. 1366.
Προὔργω. ὡς ἐσείδομεν πρὔργω πεσόντα Iph. T. 309. πρὔργω—σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395.
Προὐφείλειν Her. 241. κἀμοί τι πρὐφείλει κακὸν Iph. T. 523.
Προὔχειν. ἀσκῦ τὸν πρὔχοντα πάδα Med. 679.
Προφαίνεσθαι. πρὐφαίνετ' εἰς τὔμπροσθεν ταῦρος Hip. 1228.
Πρόφασις. ἔχεις πρόφασιν Hec. 340. Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμουμένην Iph. A. 362. cf. v. 884. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἔχω πρόφασιν, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα ib. 1435. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν; Rh. 78. πρόφασις ἡ τυχοῦσα Fr. inc. XXVII. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν eorund. CV. 2.
Προφέρειν. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων Med. 1092. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν Tr. 1334. μῦθον προφέρων Med. 189. ἐς ἀΐδαν προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111.
Προφητεύειν. τίς προφητεύει θεῦ; Ion. 413. ὐκ ἔστιν, ὅστις σοι προφητεύσει τάδε ib. 369.
Προφήτης. Νηρέως προφήτης Or. 364. Βάκχυ προφήτης Rh. 972. προφήτης λόγων Bac. 211. σὰς προφήτας (ut *fœmin.* pro προφήτιδας) ib. 551.
Προφῆτις Ion. 42. 321. et 1322.
Προφθάνειν. προφθῆναι θέλων Ph. 1394.
Πρόφρων Al. 746.
Προφωνεῖν. σοὶ προφωνῶ El. 685. cf. Ar. fr. IV. 1.
Προχεῖν. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εὐφήμως προχέωμεν Pi. fr. I. 2. θυσίαν δέξαι—πλήρη προχυθεῖσαν Fr. inc. CLV. 5.
Πρόχειρος. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. φάσγανον πρόχειρον Hel. 1580. πρόχειρον ἔγχος El. 696. τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν Rh. 71. cf. Her. 726.
Πρόχευμα. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1145. sed vid. not.
Προχόος. χρυσέαις προχόαισιν Ion. 435.
Προχορεύειν. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797.
Προχύτης. πικρὸς προχύτας—ἀνάξετε Iph. A. 955. cf. v. 1112. προχύτας καθαρσίοισι ib. 1472. λαβὼν προχύτας El. 803.
Προχωρεῖν. νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάσασις Ph. 1272. εὖ προχωρῆσαι Her. 487.
Πρύμνα. χωρεῖ πρύμναν An. 112. vid. not. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. πρύμνης ἔπι σταθέντες ib. 1377. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. λύσαι πρύμνας Hec. 539. ἔσασαν πρύμναις Iph. A. 241. κατειδόμαν πρύμνας ib. 275. ναῶν πρύμνας δέξασθαι ib. 1321. cf. Ion. 1243. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνῦ Tr. 811.
Πρύμνηθεν Iph. T. 1349. Tr. 20. Hel. 1619. et Ion. 928.
Πρυμνήσια, τὰ. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. cf. v. 1356. et 1395. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 479.
Πρυμνήτης κάλως Med. 770.
Πρυμνὸς, extremus. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὅσσας ἱερὰς νάπας El. 445.
Πρυμνῦχος Αὐλὶς El. 1022.
Πρύτανις. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.
Πρῶνες ἔρημοι ἀνθρώπων Cy. 116.
Πρώρα, vel πρῶρα. Μαλέᾳ προσίσχων πρώραν Or. 362. πρότονοι κατὰ πρώραν Iph. T. 1135. πρώραν βιότυ Tr. 103. ὔκυν—ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; Hel. 1579. εἰς πρῶραν εἶρπε ib. 1598. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. δελφὶς πρώραις κυανεμβόλοισιν εἰλισσόμενος El. 436. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλυς ib. 1348.
Πρωτεσίλαος, unus e ducibus Græcorum in expeditione adversus Trojam. Iph. A. 195.
Πρωτεύς, rex Ægypti. Hel. 4. etc. et El. 1280.
Πρώτιστος. τὸ πρώτιστον, *adverbial.* Sup. 430. et ita in *plur.* πρώτιστα El. 664.
Πρωτόβολος. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίᾳ Tr. 1068.

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hec. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.
Πρωτόλεια Or. 382.
Πρωτόπλους πλάτα An. 866. ναῦν πρωτόπλων Hel. 1547.
Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ τραπῆ Hec. 304. conf. An. 1238. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21. τὸν κάκιστον πλῶτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. τὰς γάμους τὰς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. τοῦτό μοι πρῶτον βίου Hec. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ib. 917. πρῶτά σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι Sup. 517. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius *adverbial.* ponitur, ut Hec. 357. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.
Παίειν. παίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος παίσας Er. fr. I. 26.
Πανὸς, dor. pro πηνός. Ἔρως πανὸς Hip. 1275. πανὸς πατὴρ Hel. 1159. πανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. ἵπποισιν πανοῖς Iph. T. 193. λείπουσιν πανοὶ Παρνασσῶ κοίτας Ion. 155. βρέφος πανοῖς ἐξώρισεν θοίναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πανοὶ Her. F. 1186. τὸ πανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. πανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.
Πτέρινος. κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1429.
Πτερόεις. πτερῦντος ἵππου Ion. 202. ἁ πτερῦσσα παρθένος (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτερῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πτερόεσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτερυέσσαις El. 466.
Πτερόν. τὸ παρθένιον πτερὸν Ph. 813. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμίᾳ κύκνου πτερὸν Rh. 618. cf. Hel. 218. νεὼς ὄριον πτερὸν Hel. 146. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη, ὥσπερ πτερὸν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερὸν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πόδα, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσσει ib. 289. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεὸς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.
Πτερῦσθαι. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον Iph. T. 1346.
Πτεροφόρος. δρομάδες ὦ πτεροφόροι—θεαὶ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.
Πτέρυξ. σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γᾶ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἅμ' ἠελίου πτέρυγι θοᾷ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων ib. 1143. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάζουσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1.
Πτερωτός. πτερωτὸς ᾠδὰς Al. 262. ὁ γὰρ πτερωτὸς Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτὸς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἠελίου ἅρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. πτερωτοῖς τοξεύμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.
Πτηνός. πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὀνείρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνάς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν ᾄραι σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.
Πτήσσειν. ἀκέτι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 2[illegible]. ἐπτηξάτην Rh. 775. ὃ βωμὸν ἔπτηξεν θεῦ Ion. 1280. βωμὸν ἔπτηξ' ὑπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. εἰς ἐρημίαν ὁδῶ πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.
Πτοεῖσθαι. ὡς ἐπτόηται Bac. 211. τείχουσαν ἐπτοημένην Iph. A. 1019.

χεῖρας ἐπτοημένας Tr. 559. εἶρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης (dor. pro ἤθης) Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἴ τι σῇ ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.

Πτόλις, poët. pro πόλις. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις Hec. 767. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac. 216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. οἵσθα θεᾶς πτόλιν Ion. 30. φιλοῦσα πτόλιν ib. 1617.

Πτόρθος. τροφαῖσιν, ὡς τις πτόρθος, ηὐξόμην Hec. 20. πτόρθῳ λάβεσθε Bac. 1105. ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 460. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πτόρθοισι δάφνης Ion. 103.

Πτύξ. δάκρυσι νοτερὰν πέπλων πτύχα τέγξω Sup. 979. ὦ φαεινὰς ἁρανῆ ναίων πτύχας Ph. 84. εἶμι Πηλίου πτύχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. Αὐλίδος κατὰ πτύχας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943. πρὸς αἰθέρος πτύχας Hel. 611. cf. Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασοῦ πτύχας Her. F. 240.

Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν δέλτου πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112. et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. σώματος ἀμφὶ πτυχὰς Ion. 519. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Πτῶμα. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι Or. 1196. Ἐτεοκλέους πτῶμα, Πολυνείκους τε πῶ; Ph. 1691. πτῶμα δύστηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμήριον El. 575. πτῶμα θανάσιμον ib. 686. πτῶματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1490. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. τὰ θεῶν πτώματα (casus adversi, a Diis immissi) Her. F. 1228. ἐσθλῶν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Πτώσσειν. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν Bac. 223.

Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων στολὴν Rh. 503.

Πτωχὸς Hel. 796. δεῖ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἐμοὶ γένοιτο πτωχός, εἰ δὲ βούλεται, πτωχῷ κακίων Fr. inc. XXI. 1. 2. πτωχὸς παῖδας Med. 515. πτωχὸς ἀλήτας Her. 319.

Πυγμή. πυγμὴν νικᾷν Al. 1034. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368. πυγμὰς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.

Πυθικός. σὺν προξένοισι μάντεσίν τε πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιράνοισι πυθικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνὰ χθόνα An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. et πυθ. πρ. ἑσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199.

Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953. ὁ Πύθιος Ἀπόλλων Al. 573. hinc Πύθιος, *subst.* pro Apolline, sine addito nomine, Ion. 285. et Her. F. 790. πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοῖβε ἐπὶ πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. πυθίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν πέτραν Ion. 550. πυθίῳ ψήφῳ ib. 1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050. ἀστραπαὶ πύθιαι Ion. 285.

Πυθόχρηστος Ion. 1218.

Πυθώ. ἐς Πυθὼ μολὼν An. 52.

Πυθῶδε, *adverb.* Dan. 7.

Πυκάζειν. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σὸν Rh. 90. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάζω τῷδε Her. 725. στεφάνοις πυκασθεὶς Al. 799. et 835. ῥακοδύτῃ στολῇ πυκασθεὶς Rh. 713.

Πυκνός. πυκνός τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. πυκνὸς κυβιστητῆρας Ph. 1158. παρασπιστὰς πυκνοὺς ib. 1172. πυκνὴν βαΐνων ἦλυσιν ib. 851. πυκνῇ νιφάδι An. 1130. λόγχης πυκνῆς Sup. 851. πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἀμυσιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 6. πυκνὰς ὁδὸς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu proprio et physico, Dan. fr. I. 4. πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180. πυκνοῖς Βακχίου τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228.

Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc. Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.

Πύλη. σκότου πύλας λιπὼν Hec. 1.

ἐκβάλλων πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἑπτὰ (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεῳγμένας πύλας ᾇδει Hip. 56. cf. Al. 124. τόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὁρῶ πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμει Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρίπου πύλας Iph. A. 804. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἔν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, *nom. loci.* Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάροις πυλώμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναῶν λαμπρὰ θῇ πυλώματα Ion. 79.

Πυλών. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρός, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρὸς Iph. T. 1227. ᾇδει πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα Ph. 268. πύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρός, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνθάνεσθαι. τίς σὺ πυνθάνῃ τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. ἆρ' ἐπυνθάνεσθε ταῦτα; Alcmæon. fr. I. πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνει Iph. T. 809. ὡς ἔτι πυνθάνεσθαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σῇ, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυθόμενος θαύματ' ἐμοὶ Iph. T. 797. ᾗ πεύσομέσθα, τὰν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πεύσῃ Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. πέπυσται τρατὸς Iph. A. 425. πόθεν φῂς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. ᾗδεν τῷδέ πω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσσων πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1103. πυρὶ καθήγνιται δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. ἀνηφαίστῳ πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187. τέκτονας δίου πυρὸς Al. 5. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου ib. 127. εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον Au. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. πᾶ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβώμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς καθέξουσα Sup. 1002. πῦρ καθάρειον τῶν ἀελίου Iph. A. 159. πῦρ καθάρειον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. εὐάλιον πῦρ ib. 1139. δίψιον πῦρ θεᾶς Rh. 417. κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104. λοχευθεῖσ' ἀτραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου ib. 523. φῶς σεμνᾶς πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. ἄτρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. πῦρ θεᾶς Βακχεῖον ib. 1125. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἕμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλατῆμεν Hip. fr. VII. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in *plur.* (ut videtur) occurrit Rhes. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρά, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληροῦσιν πυράν ib. 574. προσερεύων πυρᾷ Or. 403. ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου ib. 422. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἄγαλμα —ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. Ἴζε νῦν πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων ib. 325.

Πυραίθειν. πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρῦμαι. σῶμα πυργηρύμεθα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργηρυμένους ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου Ph. 1230. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. παῖς ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῆ λαβὼν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθρανστοι Hec. 17. ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. πύργους γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λαΐνους περὶ πύργους Iph. A. 774. Ἰλίου πύργους ἔπι ib. 1261. Ἑλλάδος εὐΐππου πύργους Iph. T. 133. τᾶς Τροίας πύργους ib. 139. πύργων ὑλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίου πύργους ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργῶν. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργῶσ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δὶς τόσα πυργῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργου Her. F. 475. ἡνίκα—ἀοιδὰς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 844. ὃς ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων Bac. 172. ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1010. ὃς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἑπτάσομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεσὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίου πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίου πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμᾳ Or. 818. σώμια πυριγενῆ Hip. 1223.

Πύριμος. στάχυν πύριμον Eu. fr. II. 2. πυρίμου χλόης Er. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυριπνέουσαν ἑναίρει Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phœn. fr. X. 1.

Πυρίσακτος. τῇ πυρισάκτῳ πέτρᾳ Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρῶν. πυρῶν Κύκλωπος ὄψιν Cy. 590. πυροῦτε σώματα πάντων Her. F. 244. ὃν ἐπύρωσας ἐν Θαλάμοις Hel. 1370. ναῦς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρώσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. πυρώσοντες δόμους τοὺς Ταντάλειους Or. 1543. πυρωμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρωμένῃ Tr. 1283. Ἴλιον πυρώμενον An. 400. πυρωθῆναι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρους θεὰς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνους. ταύρων πυρπνόων Med. 478. πύρπνους λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλίου Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυρρίχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας—παιδὸς An. 1136.

Πυρρόθριξ. πυρρόθριχας Iph. A. 225.

Πυρρὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εὖ πυρσεύετέ μοι κρανγὴν ἀγῶνος τῶδε El. 694. ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κρᾶθις Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος δράκων Her. F. 398.

Πυρσὸς, *subst.* fax. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσὸς, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένυσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361. πύρσ' ἔχουσα δέργματα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσὸς) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσῶν. διὰ πετῆ νεῶν πυρσοῖ σταθμὰ Rh. 43.

Πυρσώδης φλὸξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ὐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος θεὰ Sup. 260.
Πύτις εὐτυχὴς El. 690.
Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
Πωλικός. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχος ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ῥινῆ Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
Πωλοδαμνᾶν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
Πῶλος, ὁ. πηδᾷ—, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγῆ Or. 45. πῶλος de homine adolescente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἁμβροτα πώλα Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 304. Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἅρματι πώλους Hec. 469. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πώλοις μεταφέρων Ph. 183. ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πώλων ib. 799. v. not. πώλους Ἐνέτας δαμαζομένους Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμπυκας πώλους Al. 431. χρυσοδαιδάλτους πώλους Iph. A. 219. etc. 2) πῶλος, ἡ a) de puella dicitur Hec. 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261. b) de pullis brutorum fœminei sexus: δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρομάδες Ph. 1132. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.
Πῶμα, i. q. πόμα, potus (nec alio significatu in Eurip. occurrit) Hip. 227. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα Iph. T. 952. λευκῆ πώματος πόθος Bac. 707. Βρομίου πῶμα Cy. 123. cf. v. 139. it. Ion. 1034. 1195. 1199. 1212. et 1216. πώματος ὑδρηχόου Fr. inc. XIV. 2.
Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751.

P.

Ῥαδάμανθυς, judex inferorum. Cy. 272.
Ῥᾴδιος. ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με Iph. T. 788. ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. ῥᾳδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ Med. 1375. αἱ διαλύσεις ὦ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6. ῥᾴδιόν ἐστί σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν ib. 1247. ὦ ῥᾴδιον, λόγχῃ μιᾷ τῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν ἡβῶντα ὦ ῥᾴδιον εἴργειν Al. 1056. τὰ ἀδύνατ' ἡμῖν καρτερεῖν ὦ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὦ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 1137. ῥᾴδια ἤθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται—καὶ ῥᾴδια Iph. A. 400. πορθεῖν ῥᾴδια δορὶ Rh. 478. 2) Comp. ῥᾴων. ῥᾴων φυλάσσειν Med. 320. ῥᾴων ἔσομαι Ion. 875. et ῥᾴων ἔσῃ Her. F. 1407. ῥᾴων γένοι' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾷον αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾷον νόσον οἴσεις Hip. 205. cf. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) Superl. ῥᾷστος. ταχὺς ᾄδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾷστον, ὅτῳ τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾷστον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. ῥᾷστον βάρος φέρειν Pli. fr. VI. 1. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷστα διεκπερᾶν Sup. 954. ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τῷ βίῳ φέρειν Hel. 261.
Ῥᾳδίως. τύχοις ἂν αὐτῷ ῥᾳδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. ὅτοι ῥᾳδίως γε—καλλίνικον οἴσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται An. 231. πῶς ῥᾳδίως ἀνέξεται; ib. 340. τὰς σὰς μύθους ῥᾳδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπετράφη Sup. 159. ῥᾳδίως ὅτῳ μεθεὶς ib. 1185. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ὡς οἶδ', ὅπως σοι ῥᾳδίως εἶπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. ῥᾳδίως αὐτὸν οἶσω ib. 640. ὡς ἆρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. ὃν χ' ᾧ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἂν σε Er. fr. I. 59. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ῥᾳθυμία. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν Med. 218. τίς ἡ ῥᾳθυμία; Cy. 202.

Ῥᾴθυμος Ar. fr. VII. 2.

Ῥαΐζειν. ῥαΐσας τὸ σῶμα Epist. II.

Ῥαίνειν. ὡς ἄν τις—κλίμακας ῥάγῃ φόνῳ Rh. 73. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην τῆς θεᾶ Iph. A. 1589.

Ῥακόδυτος. ῥακοδύτῳ τολῇ πυκασθείς Rh. 712.

Ῥάκος. ἀμφίβληστρα σώματος · ῥάκη Hel. 1085.

Ῥανίς. ῥανὶδ' ὑπαιθρίας δρόσου An. 226. ῥανίσιν αἱματορρύτοις θανοῦσαν Iph. A. 1515. τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 643. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 106.

Ῥάπτειν. μῶν εἰς γυναῖκ' ἔῤῥαψας, οἷα δὴ γυνή; An. 912. δόξω τοῖς πολλοῖσι—ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681. φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν An. 837. ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφη Διὸς Bac. 243.

Ῥαφή. ῥαφὰς ἔῤῥηξεν ὀστέων Ph. 1166. cf. Sup. 503.

Ῥάχις. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514. ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν ib. 783. τὴν ῥάχιν οἰκτείρομεν Cy. 639.

Ῥέα, nom. deæ. Bac. 59. et 128.

Ῥέγκειν. ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.

Ῥέεθρον. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 663. ἐκ Κωκυτοῦ ῥεέθρων Al. 460. ὑπὲρ Καταλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. παρ' Ἀλφειῷ ῥεέθροις El. 863.

Ῥέζειν. τί ῥέζεις; Al. 263. ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Med. 1292. δαΐας τόλμας, ἃν ἔρεξα An. 839. δεινότατον παθέων ἔρεξας El. 1226.

Ῥέθος Her. F. 1204.

Ῥεῖθρον. ποταμίων ῥείθρων ἄπο El. 794.

Ῥεῖν, 1) fluere. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ' ὅτως Sup. 520. ῥεῖ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι Bac. 142. sq. ἀποσήσομαι θυμῷ ῥέοντι Θρηκὶ Hec. 1055. Θρήκιος ῥέων τραπὸς Rh. 290. ἐξ ἀλιβ. πέτρας ῥέουσα ταγὼν Sup. 81. πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν Tr. 995. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέουσαι ib. 449. κακῷ ῥέοντος Fr. inc. B. 37. 2. ἔῤῥει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ Hec. 528. ἔῤῥει αἷμα μυρίων νεκρῶν Ph. 1480. ὡς διὰ τέγους ῥεύσειεν ἐν χεροὶν ὑμᾶς Dan. 32. φόνῳ ναοῦς ἐῤῥεῖτο Hel. 1618. ὀμμάτων ἄπο αἱματαγεῖς τρητῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3. ἦν πολλὴ ῥυῇ Hip. 443. ὅσον ἂν ἱερὰ ἀσκῷ ῥυῇ Cy. 147. 2) dicere. ἐνθένδ' ὑδὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622.

Ῥέπειν. τὸ μηδὲν εἰς ὑδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Ῥεῦμα. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637. cf. Iph. T. 401. ῥεῦμα ἑξορμῶν τραπὸ Iph. T. 1437. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pi. fr. III. 2.

Ῥηγμίν. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξίπ πόρῳ Iph. T. 253.

Ῥηγνύναι. ῥηγνῦσα σάρκας Bac. 1128. λαβοῦσα πέπλους—ἔῤῥηξε Hec. 559. ῥαφὰς ἔῤῥηξεν ὀστέων Ph. 1167. ἔῤῥηξεν αὐδὴν Sup. 710. ἔῤῥηξα πύλην Rh. 410. δῶμα ἔῤῥηξεν χαμᾶζε Bac. 633. ἔῤῥηξεν ὀστᾶ Her. F. 994. νωτιαῖα ἔῤῥηξεν ἄρθρα El. 842. μὴ τὰ τοῦ θεοῦ τέμματα ῥήξῃς χερὶ Ion. 522. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. ῥήξας μέρος τι αἰθέρος Bac. 292. μάλιστα νῦν σοί που τάδ' ἔῤῥωγεν κακά Hip. 1338. πίτυλος Ἀργείῳ δορὶ ἐῤῥήξαθ' ἡμᾶς Her. 835. ὀστέων ῥαγέντων Tr. 1177.

Ῥῆμα. ἔκαϊτι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI.

Ῥῆξις. ῥήξεις ἐνώμων Ph. 1262.

Ῥῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.

Ῥητός. ἄλγος ὃ τλητὸν, οὐδὲ ῥητὸν Hip. 846. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. ἐπὶ ῥητοῖς Hip. 459.

Ῥήτωρ Pi. fr. VII. 3. δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν Hec. 126.

Ῥίζα. ἀπ' εὐγενοῦς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. γενόμενοι ῥίζης μιᾶς Ion. 1576. ῥίζα κακῶν Fr. inc. CLV. 11. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. ῥίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπὸς ἐκβαλὼν Her. F. 933.

Ῥίνημα. πρισοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.

Ῥινός. πωλικῆς ῥινῆ τρίχα Rh. 784.

Ῥίον, promontorium Peloponnesi, Ion. 1592.

Ῥιπή, vel dor. ῥιπά. ποδῶν ῥιπᾷ Iph. T. 885. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαν-

τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.

Ῥίπτειν. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ῥίπτειν ξανθὸς πλοκάμως ib. 758. ῥίπτε ζαθέως κληῖδας Tr. 256. ῥίπτετέ νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ ib. 769. ῥίπτετ' εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ῥίπτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβάρως ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683. τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτουσα Bac. 864. χερμάδας κραταβόλους ἔῤῥιπτον ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔῤῥιψας ἔπος; Hip. 232. ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1114. θεῷ ἔῤῥιψε φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. ὠκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔῤῥιψεν (sc. λόγον) Pi. fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἑκὰς ἔῤῥιψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI. κατασύφλοι πέτρας ῥίψωμεν (sc. αὐτὰς) Iph. T. 1430. ῥίψαι θέλουσα στέφανον Med. 1192. ῥίψαι Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην; Al. 900. ῥίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ῥίψαι ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165. λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεῶ ῥίψαι δόμον Ion. 45. ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820. ῥίψω σῶμα Hip. 356. ῥίψω πέτρον τάχα σὺ Cy. 51. cf. Her. F. 1004. χρυσέων ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν Ion. 146. ὦ ῥίψεθ' ᾗδε τάσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562. κρᾶτα—ῥίψω κυνῶν ἕλκημα ib. 568. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740. μάτην λόγος ἐῤῥίπται Med. 1404. et μάτην ῥιφέντες λόγοι Hec. 335. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. τὸν ἀμφὶ βῶν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII.

Ῥιπτεῖν. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὠρανὸν ῥιπτοῦντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ῥιπτοῦντες Her. 150.

Ῥόδεος. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841. ῥόδεα πέταλα Hel. 251.

Ῥοδόεις. ῥοδόεντ' ἄνθεα Iph. A. 1298.

Ῥόδος, *nom. insulæ*. Epist. II.

Ῥοή. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς Med. 835. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 285. ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς ib. 651. cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος φοινίου ῥοὰς Sup. 690. cf. Hel. 990. et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' ἰνάχου ῥοὰς Sup. 890. cf. El. 1. Ἑλληνικαῖσιν ῥοαῖς Iph. T. 259. Σκαμανδρίους διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 53. ἑκατόστομοι βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ Bac. 405. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ ib. 710. παρ' Αἰσωποῦ ῥοαῖς ib. 748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163. ἀμπέλου ῥοαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499. παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι ib. 258. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς El. 1273. et Æol. fr. XXIII. 3.

Ῥόθιος. ῥοθίαις πλάταις Iph. T. 1133. hinc ῥόθιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426. ῥόθιοις εἰλατίνοις ib. 407. ῥόθια λευκαίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ῥόθια μέλεα Hel. 1126. vid. etiam v. 1285. 1468. et 1519. et El. 992.

Ῥοιβδήσεις. ἐν ῥοιβδήσει βακόλων Iph. A. 1086.

Ῥόμβος. ῥόμβῳ ἐλισσομένα κύκλιος ἕνοσις Hel. 1378.

Ῥόος. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον Hyp. fr. X.

Ῥοπή. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. βλέπω δύω ῥοπὰς Hel. 1096.

Ῥόπτρον. δίκης ῥόπτρον Hip. 1172. ῥόπτρων χέρας ἠδέως κεκρημάμεσθα Ion. 1612.

Ῥύεσθαι. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ καταθανεῖν Her. F. 197. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Er. fr. I. 20. κακῶν μυρίων ἐῤῥύετο Al. 773. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην Al. 11. πατὴρ—σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1155. ὅπλοισιν αὐτὴν, ὦ λόγοις, ἐῤῥύσατο Ion. 1298. μηχαναῖς ἐῤῥύσατο ib. 1565. ῥῦσαί με πρὸς θεῶν An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὃν ἂν ῥύσαιτο Hel. 1092. ᾅδέν θ' ὃ

φόρμιγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἂν Ion. 165. ὡς ἂν παῖδ' ἐμὴν ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. δν οὐκ ἔτλαν ῥύσασθαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύσεταί με μὴ θανεῖν Or. 598. τίς ῥύσεται τυμὸν δέμας Med. 388. ταῦτα πάντα καθανοῦσα ῥύσομαι Iph. A. 1383. ὁ ῥύσεταί νιν Παλλὰς Rh. 978. σὲ Ἄρης Ἀρμονίαν τε ῥύσεται Bac. 1336.

Ῥυθμός. γυναῖκας, ὦ ῥυθμὸν γ' ἕνα κακῶν ἐχούσας Sup. 94. φῶτε δύω ἔσφαξε—ῥυθμῷ τινι Cy. 397. cf. v. 446. ibique not. Ἕλληνα ῥυθμὸν πέπλων ἔχει Her. 131. τίνι ῥυθμῷ φόνυ κτείνει Θυέστυ παῖδα; El. 772.

Ῥῦμα. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα Her. 261.

Ῥύμβος. ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II. 2.

Ῥύμη. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεῦ Rh. 64.

Ῥυτᾷν. ῥυτῶν Epist. III.

Ῥυσιάζειν. ὁ ῥυσιάζω Ion. 523. ῥυσιάζομαι λόγῳ ib. 1406.

Ῥυσὸς, vel ῥυσσός. ῥυσσῷ γάρυι El. 490. ῥυσὰ σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495.

Ῥυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653. ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτὸν Εὔβοιαν Hel. 1137.

Ῥώμη. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχήματι Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην δή τιν' ἔσχεν Or. 1169. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώμῃ Sup. 26. ἐκ ἔνεστιν ῥώμη ib. 1117. ἐκ ἔστιν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν Her. 688. πνεύματ' ἀνέμων ἐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ῥώμῃ ἐκλέλειπο ib. 230. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI.

Ῥωννύναι. ὑδαμῶς ἐῤῥώμεθα Her. 636. ἔῤῥωσο fin. omn. V. epp. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V.

Σ.

Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618.

Σαθρός. τοὺς λόγους σαθροὺς Hec. 1190. et σαθροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. τῶν' εἰς γυναῖκας δόλιον ἐστι καὶ σαθρὸν Bac. 487.

Σαίνειν. σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία Rh. 55. ἅ με σαίνει θέσφατα Ion. 685.

Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et An. 166. ἃ τὰν Φοίβυ θυμέλαν σαίρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαίρειν στέγας Cy. 29. cf. v. 33.

Σακεσφόροι Ph. 141.

Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. Ἕκτορος φίλον σάκος Tr. 1222.

Σαλαμὶς, nom. loci. Iph. A. 194. et 288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et 149. et Meleag. fr. VI. 3.

Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh. 248.

Σαλμωνεὺς, nom. propr. viri. Æol. fr. XXIII. 4.

Σάλος. ἐν πόντυ σάλῳ φορούμενος Hec. 28. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἢν τις διαῤῥῆξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ ib. 262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994.

Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὼ Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr. 1267. et Her. 831.

Σανίς. σανίδα παίσασα Or. 1221. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. Θρῄσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Σάρδεις, nom. urbis. Bac. 463.

Σαρδιανὸς Plis. fr. V.

Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε μητρὸς Ph. 1292. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med. 1189. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440. διεφορῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος ib. 379. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περιβόλαια ἠβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Antiop.

fr. VII. 1. φαγέδαινα, ἥ μι σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ὁ θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. 2) *plur.* σαρκῶν ὀτέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. σάρκες ἀπ' ὀτέων—φαρμάκοις ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. μήτε πόντος—δέξαιτό μι σάρκας θανόντος Hip. 1031. θραύων σάρκας ib. 1239. σάρκας νεαρὰς διαλυμανθεὶς ib. 1343. σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα Sup. 50. δαίνυσθε τῶδε σάρκας Tr. 770. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607. ῥηγνῦσα σάρκας ib. 1128. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως ib. 1134. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 402. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2.

Σαρωνικὸς πόντος Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. ἵνα. ζεύξασα σατίναν Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. Σατύρων ὅμιλον εἰσορῶ Cy. 100.

Σαυλᾶσθαι. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλύμενοι Cy. 40.

Σάφα, *adverb.* ὁρᾷς ἁδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. σάφ' οἶδα Ph. 1611. Med. 94. 963. et 1066. etc. σάφ' ἴσθι Med. 696. et 1362. Hip. 1331. etc.

Σαφής. φίλος σαφὴς Or. 1155. et Iph. T. 919. μῦθος σαφὴς Med. 72. et Her. 181. καιρὸς σαφὴς Hip. 386. ᾐσθόμην ἁ σαφῆ λόγον An. 1049. cf. Hel. 21. ἡλίῳ καινὰν σαφῆς Sup. 650. σαφῆ κελευσμὸν Bac. 1087. ἐν ὅλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. φίλων τὰς μὲν ἁ σαφεῖς ὁρῶ φίλας Her. F. 55. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2. σαφεῖς ἀρὰς Hip. 890. et 1315. σοφόν τοι τὸ σαφὲς, ἁ τὸ μὴ σαφὲς Or. 397. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ ib. 439. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα Hip. 585. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς ib. 926. νῆς ἀβέβαιος ἄδικον κτῆμα, κὰ σαφὲς φίλοις Iph. A. 334. ἐσθλὸν σαφὲς ib. 560. σύμβολον σαφὲς Rh. 220. αἴνιγμ' ἁ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. ὡς ἁδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. τὸ σαφὲς μ' ἀποστερεῖ ib. 583. ἁδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς ib. 1164. ὡς ἁδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πᾶ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. σημεῖον σαφὲς Thes. fr. V. 4. τὰ σαφῆ κλύειν Or. 640. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. ἃ ἁ σαφῆ δείξεις ἴσως Tr. 407. τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317. λέγεις μοι δόλια, κὰ σαφῆ τάδε Ion. 1481. φρᾶζέ μοι σαφέστερον Med. 693. et Peliad. fr. II. σαφέστερον μάθε Bac. 1280. cf. Cy. 143. et Hel. 1218. ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε Or. 1619. cf. Hec. 1226. μάρτυρος σαφεστάτου Hip. 972. τόμα σαφέστατον Or. 591. ὁρῶ σαφέστατον κακὸν Sup. 792. σαφέστατον σημεῖον Ion. 1157.

Σαφῶς. τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς Or. 728. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' ἁ σαφῶς ib. 1360. σαφῶς λέγ' ἡμῖν ἕκατα ib. 1393. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ὁρῶ δῆτ' ἁ σαφῶς ib. 164. ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν ib. 911. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. σαφῶς ἤκουσας An. 1054. πᾶν πεύσῃ σαφῶς Iph. A. 1540. σοὶ πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐξαύδα σαφῶς ib. 1162. σαφῶς ἀθρήσας ib. 1323. τῶν' ἐκεῖνό μοι—αἴνιγμ' ἁ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. τὸν θεὸν ὁρᾷν σὺ φῂς σαφῶς; Bac. 477. ὡσὶν ἠχὴν ἁ σαφῶς δεδεγμένα ib. 1084. σαφῶς ἁδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108. οὐχ εὖδει σαφῶς El. 617. σαφῶς πείθειν οὐκ ἔχων Dan. 29. σαφῶς ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 36. v. not. ὡς σαφῶς λέγω Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεννύναι. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40.

Σέβας. Δίκης σέβας Or. 1242. σέβας χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σὸν Hip. 335. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. τὸ πᾶν δαιμόνων ἀγνὸν σέβας Cy. 576.

Σέβειν. ἣν ἐγὼ σέβω μάλιστα πάντων Med. 395. ὑφ' ὑμῶν, ὃς σέβω, διάλλυμαι Hip. 1061. ἣν σὺ θαυματὴν σέβεις An. 567. χορὸν, τὸν ἅδας σέβει Sup. 75. σύ τοι σέβεις δίκαν ib. 379. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. σέβω—τόδ' ἱερὸν Tr. 309. εἰ σέβεις σύ γε θανάτους ἀγαθῶν Her. 628. κακὸς, ὅτις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. τοὺς Ἕλλας νόμιμον

ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. φθόνον ὃ σέβω Phœn. fr. II. 1. ὅστις τὰς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. σέβετέ νιν (sc. Bacchum). σέβομεν ω Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν αὐτούς (sc. τοὺς θεούς) Hec. 960. ἐπίσταμαι θεοὺς σέβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἀξία μοι σέβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σέβειν τὰ τῶν θεῶν Bac. 1148. ἄξιόν γ' ὑμῖν σέβειν, οἳ γῆν τοσήνδε—ἀπηλλάξαντο Her. 316. σέβειν τοὺς κρατοῦντας Dic. fr. V. 2. ἑταιρίαν σέβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων Hip. 896. τὰς κακίονας σέβων An. 915. οὐ σέβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. σέβοντα δαίμονας Ion. 1620. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. τοὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. σέβουσα ἱερὰ πέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ὅσοι δίκην σέβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 648. σέβεταί σ' Εὔιος Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 347. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Σεβίζειν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζουσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζουσα El. 196. τῷτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Πρ. Hel. 363. v. not.

Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1204. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν Bac. 185. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46.

Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446.

Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.

Σειρενέιν. δεσμὰ σειρενέων βρόχῳ Her. F. 1009.

Σειρὴν And. fr. II. Σειρῆνες Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. impropr. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.

Σείριος, *nom. sideris*. Hec. 1102. Iph. A. 7. et Phaëth. fr. VIII. 5.

Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Her. F. 862. ubi additur γῆς.

Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' ἄντυ πῦρ ἐπιβώμιον El. 714.

Σελάνα, dor. pro σελήνη. νυκτὸς ἀστρωπὸς σελάνα Hip. 851. παννύχου σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Her. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι Tr. 1075.

Σελαναία Ph. 180.

Σέλας. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. δικόρυφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πεύκης σέλας Tr. 298. παμφαὲς σέλας πυρὸς ib. 548. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογερὸν σέλας ib. 1137. θέρους λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Σελήνη. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρωμένας Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσον σελήνας τάσδε πυρίμῳ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.

Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.

Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.

Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τέρμονα οὐρανοῦ ib. 745. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Διὰ Iph. T. 749. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον Ἀθάνας Her. 849. ἐκεῖ πᾳ σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς Œd. fr. XVII. 9. πρόσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνὸς Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἑορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἄρτεμιν ib. 713. σεμνῆς θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζησ' Ἄρτεμιν Hec. 935. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειῶ σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου Bac. 409. ματέρα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις Sup. 290. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073. σεμνὰς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τᾶς Φοίβου Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν θεᾶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνᾶ πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηστήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυστηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ τέφη Sup. 359. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλίου βάθρα Iph. A. 705. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. λοχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τᾶ σεμνοτάτᾳ δὲ' Ὀλύμπου And. fr. XXVIII. 5. σεμνοτάτα (dor. pro άτη) Hip. 61.

Σεμνότης. ὦ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486.

Σεμνῶν. θεῖον σεμνᾶ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not.

Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4.

Σεμνῶς Ion. 1133.

Σεύειν, verb. poët. ὅτε σύτο (pro ἐσέσυτο) πατρίδος ἄπο Hel. 1145. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἕδρας συθεὶς Al. 849. ῥᾳδίως ἐκ ναοῦ συθεὶς Iph. T. 1294. ἐκ θεοῦ συθεὶς Ion. 787.

Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκὸς ib. 1740. ἐλθοῦσα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολὼν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικᾶ σηκὸν τάφου Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφωνίου Ion. 300.

Σήκωμα. Λυκαίου πλησίον σηκώματος El. 1274.

Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινίου μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπιον ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456.

Σημαίνειν Hec. 983. ἣ σῷ παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τῶν' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν; Sup. 1064. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόνον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνεις κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμηνε' ὄρθιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμηνον Ἀργείοις τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταῦτ' ἔσθ', ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σημῆναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σημᾶναι νέον; Hip. 857. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. τῷ σῷ τἄτο σημαντῆς λόγῳ Hec. 999. ἐκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημαντῆ Ph. 626. cf. An. 264. νέον

τι πρός σε σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημεῖον. σημεῖον τί; Hec. 1009. ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνου δή τι τῶ ποθουμένω σημεῖον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλοις σαφέστατον σημεῖον Ion. 1157. vid. etiam Thes. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ὃ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημείοις ἐτολισμένας Iph. A. 255. δύεται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπεσθαι. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σηπιὰς χοιρὰς An. 1267.

Σθεναρὸς βραχίων El. 389.

Σθένειν. λόγος—ὃ ταὐτὸν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένουσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ὃ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾶν ὃ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὤν, ὃδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἑνὸς οἶκος ὃ πλεῖον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ὃδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Zεὺς Phæd. fr. vers. 4. ὃ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τῶ θεῶ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πῶ τὸ τᾶς αἰδοῦς—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μεῖζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τοὺς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθένοντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. καὶ τοὺς σθένοντας καθαιρῶσιν τύχαι ib. 1396. σθένουσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) **filius Persei, Eurythei pater.** Al. 1153. Her. 362. et Alcmen. fr. I. 1. 2) **filius Capanei.** Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Æol. fr. IX. 1. σύλλεξαι σθένος Ph. 857. τῷ μέν ἐστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος An. 676. σοί τι πάρεστι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπὶς—ἐξέπραξεν αὐτὴ μᾶλλον, ἢ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λελογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπερσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει Tr. 72. πιστὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 882. ὃ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 951. οὐχ ὑπὸ σθένους ib. 1125. ἄνευ σθένεος ἀρείω ib. 1172 b. ὃ σθένος τῇ μῇ χθονὶ δίδωσιν Ion. 1584. ἁμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ τὸ σθένος ἦβων ib. 436. σκοπῶ τὰ χήμασθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τὸ νῶ πλέον And. fr. XI. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ Œd. fr. XVII. 6.

Σῖγα, *adverb.* Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾶν. τὠνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. τί σιγᾷς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγος Med. 81. σιγᾶτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῶμ' ἂν ἡδὺ Hip. 336. σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. σιγᾶν χρεὼν ib. 1347. σιγᾶν καὶ κρύπτειν νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾶν ὃ σθένει Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντος ἐστί σου ib. 1142. τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; Tr. 110. σιγᾶν ταἰσχρὰ ib. 384. σιγᾶν φρονοῦντα (sc. δεῖ) Æol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῆνον Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποστείνειν χρεὼν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα Iph. T. 763. καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432. σιγῶσα γάμους, σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθὴρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμὸς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἡδὺ-

κημένοι σιγησόμεσθα Med. 315. ὃκ ἔτ',—ὅπως σιγήσομαι Hip. 604. ὅτε πάσχων, ὅτε ὁρῶν, σιγήσεται Bac. 800. σιγήσομαι, ἃ μὴ καδικετεύσατε Hel. 1023. cf. v. 1029. ἥτις τὸ δίκαιον ἢ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἴτω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν ejusd. fr. VI. 1. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις Tr. 399. τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου; Al. 79. ἐσιγάθη σᾶς εἰσοδος νύμφας Ph. 352. ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. ὃκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγηθήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμοῦ γε πάντα σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι τρατῷ Hec. 530. conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά; Hec. 738. ἔτιν, ἃ σιγὴ λόγου κρείσσων γένοιτ' ἄν, ἔτι δ', ἃ σιγῆς λόγος Or. 637. sq. σιγῇ δόμος εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκούσατε ib. 712. σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθησ' ἄν; An. 671. ἃ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυλάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951. ἤλγυν σιγῇ ib. 956. γλώσσης σιγὴν—πόσει παρεῖχον Tr. 649. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 477. σιγῇ τῶθ' ὑφαιρούμεσθά νιν El. 271. κόσμος σιγῆς τέφανος ἀνδρὸς ἢ κακοῦ Antiop. fr. X. 1. ἐὰν σὺν σιγῇ τι βουλεύῃς κακὸν Sis. fr. I. 22. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε fr. inc. XXXVI. σιγᾷ (dor. pro σιγῇ) δόλιος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. etc.

Σιγηλός. ἡ σιγηλὸς εἶ Sup. 567. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδήρ. σιδαρέῳ φασγάνῳ Hec. 718. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον Or. 964. εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις,—αἴτιος Ph. 353. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med. 1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al. 984. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El. 486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηροῦς. σιδηρᾶ ἁρπαγῇ Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. σιδηρᾶ κέντρα Ph. 26.

Σιδηροβρεθὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος;' ib. 1518. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf. Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾷν Med. 264. ὃκ οἶσει τις ἀμφιδέξιον σίδηρον; Hip. 781. πῶλος σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τίς ἃ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T. 1367. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας; Hel. 816. τρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946. σιδήρου πέλας τὰς Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.

Σιδωνιὰς κώπα Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίᾳ γέροντος Bac. 1024. πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδωνίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον ἄτυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, *nom. insulæ*. Ph. 219. (ubi v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικιννίς. κρότος Σικιννίδων Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terræ Trojanæ. Iph. A. 751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντίς. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. et ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἃ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρωῇσιν Tr. 1116.

Σιμούντιος. παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμουντίς. τᾷ Σιμουντίδι γᾷ Hec. 641. Τροίας ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτὰς El. 441.

Σίνις, latro, a Theseo occisus. Hip. 977.
Σίπυλος, urbs Lydiæ. Iph. A. 952.
Σιρός. ἀνοῖξαι σιρὸς Phry. fr. IV.
Σισύφειος. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. ὃ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείοις Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.
Σίσυφος, *nom. propr. viri.* Æol. fr. XXIII. 2. γῇ Σισύφου Med. 1381. ὁ Σισύφου γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.
Σῖτον, vel σῖτος. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. ὄδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. ὅτε σῖτον πάρα Hel. 427. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπήλευε ib. 953. σίτων πλῆθος Al. 551. χρειοῖ σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σῖτα ib. 384.
Σιτοποιεῖν Tr. 494.
Σιτοποιός. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362.
Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 438.
Σιωπᾷν. πῶς σιωπῶ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾷν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾷν τά γε δίκαι' ὁ χρή ποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. ὅτ' ἄν γ' ἐσιώπων Al. 93. ὁ σιωπήσαιμεν ἂν Ph. 933. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432.
Σιωπή. σιωπῇ κατθάνω; Or. 775. σιωπῆς ὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. ὃκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; An. 239. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τοὔπ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801. ὃκ ἐν σιωπῇ τἀμὰ ib. 1397. ἔσῃ σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν ὃ βούλομαι ib. 1126. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.
Σιωπηλὸς Med. 320.
Σκαιός. σκαιὸς ἀπῳδὸς Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et LXXXV. 1. et Epist. V. ὅπου Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιὼς λέγων—τοὺς πρόσθε βροτοὺς Med. 190. σκαιοῖσι καινὰ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιοὶ βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τἀπόλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmen. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Œd. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πόλλ' ἀγρώταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.
Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντες Iph. T. 1347.
Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίας Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίας διαπερῶν ῥοάς Tr. 1151. cf. Hel. 32. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἴδμα Hel. 374.
Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.
Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεύει θύραιρα Her. F. 999. σκάπτων Antiop. fr. XXXIII. 4.
Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.
Σκαφεὺς El. 252.
Σκάφος. Ἀργῷος σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὁρῶ σκάφος Al. 253. πευκᾶεν σκάφος An. 864. εἰσδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981. πῶ σκάφος τὸ τῶ στρατηγῶ; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὁλκὰς ib. 503. ὁλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπῆρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.
Σκεθρός. ἀτιμίαν σκεθρὰν Alcmæon. fr. XII. 2.
Σκεθρῶς ejusd. fr. XIII. 1.
Σκείρων. Σκείρωνος ἀκτὰς Hip. 1208.
Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. et Her. 860.
Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.
Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον ὃκ ἐσκέψατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκέων πλαγὰν, σκέψαι ψόνον, οἷον αἱρῇ Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω Iph. A. 1377. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. σκέψαι νυν ὀρθῶς Bac. 1278. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα Her. F. 295. σκέψαι μὴ πιναρὰν κόμαν El. 184. σκέψαι χαίτην ib. 520. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν ib. 532. τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι Her. 148.

Σκευάζεσθαι. σκευάζεται θοίνην Her. F. 956. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται ib. 969. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057.

Σκευή. σκευῇ τῇδε τῇ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202. σκευὴν ἔχειν ὀργίων Bac. 34. cf. v. 180. et 913.

Σκεῦος. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Σκέψις. ὃ χρύσῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας Hip. 1323.

Σκηνή. ὑπὸ σκηνῆς Ἀγαμέμνονος Hec. 53. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. τί σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις; Iph. A. 12. σκηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. τὰς δεσποσύνης σκηνὰς προλιποῦσα Hec. 101. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ; ib. 733. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1289. cf. v. 1293. διὰ σκηνῶν μολεῖν Rh. 61. σκηνὰς ἐς ἱερὰς Ion. 806. cf. v. 982. et 1129.

Σκήνωμα. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. τέγ' ἔχω σκηνώματα Cy. 323. ἀτοίχοις περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

Σκήπτειν. τὸν σὸν ἀλάτορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοὶ Med. 1333. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις Hel. 840.

Σκηπτός. διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπους γύας σκηπτὸς (i. e. impetus belli) An. 1047. σκηπτῷ πιόντος πολεμίων Rh. 674.

Σκηπτοῦχος Iph. T. 235.

Σκῆπτρον. σκῆπτρον ὃ θέλων λαβεῖν An. 23. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. σκήπτρῳ αὐχεῖς Iph. A. 412. σκήπτρῳ Πριάμου διηρειδομένα Tr. 150. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. Ἀγαμέμνονος σκῆπτρ' ἔχειν Or. 437. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα ib. 1058. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῇσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. σκῆπτρα ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν An. 1224. ἦ σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ; Iph. A. 1194. ἔρρει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. ἃ σκῆπτρα ἀρεῖτε; Her. F. 254. σκῆπτρα Δήμητρος κόρης ib. 1104. σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἁναρπάσας ib. 1167. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν El. 11. σκῆπτρα—γαυρῶται λαβὼν ib. 321.

Σκῆψις. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; Or. 747. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι Med. 744. μόχθος ὧδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. ὧδὲν ἡ σκῆψις φέρει Hel. 1070. τεθνεώτα ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν Ion. 722. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα El. 29. σκῆψιν προτείνουσα ib. 1067.

Σκιά. τὰ θνητὰ ἡγοῦμαι σκιὰν Med. 1224. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ὑπὸ σκιᾶς τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 458. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. ὑπὸ κίονος σκιὰν ib. 973. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 2.

Σκιάζειν. κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. σκιάζων δέραν ἐμὰν Ph. 316. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. ἐπεὶ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται Ph. 63. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116.

Σκιαροκόμος. σκιαροκόμα ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Σκιατραφεῖν. μὴ σκιατραφούμενος Bel. fr. XVII. 8.

Σκιερός. σκιερᾷ δάφνᾳ Iph. T. 1246. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Σκίμπων. σκολιῷ σκίμπωνι χεροὸς διερειδομένα Hec. 65.

Σκιρτᾶν. πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ Ph. 1132.

Σκίρτημα. σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. σκιρτήμασι Βάκχα Bac. 169. ποδῶν σκιρτήματα Her. F. 836.

Σκιώδης πέτρα Sup. 759.

Σκληρὸς Al. 503. *σκληρὰς διαίτας* Meleag. fr. IX. 5. *συμφοραὶ σκληραὶ* Scy. fr. II. 3. *σκληρὸν θράσος* An. 260. *σκληρὰ τῇ φύσει διδὲς* Sup. 884. *σκλῆρ' ἀληθῆ* Fr. inc. XX. 2.

Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.

Σκολιός. *σκολιῷ σκίμπωνι* Hec. 65. *μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας* Fr. inc. CLVIII. 3.

Σκόλοψ. *ἀπὸ σκόλοπος ὄψεταί νιν* Bac. 981. *δν ἔρεισον σκόλοπι* El. 898. *σκόλοψι πήξωμεν δέμας;* Iph. T. 1430. *πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ τρατός;* Rh. 116.

Σκοπεῖν. *καιρίως σκοπεῖς* Rh. 339. *λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ* Her. 396. *σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος* El. 427. *τάπί σε σκόπει* Or. 1278. *σκόπει πεδία* Ph. 101. *τὰ λοιπὰ νῦν σκάπει* Rh. 83. *μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει* ib. 482. *δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ* Ph. 157. *τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν* Her. F. 748. *ἐῶ τᾶτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν* Or. 27. *ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν* Ph. 466. *οὐδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι* Hip 1005. *τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν* Sup. 302. *σὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν* Iph. A. 674. *ἐγκυκλῆνθ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών* Iph. T. 76. *σκοπεῖν πτερωτὸς* Bac. 257. *οὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειάν* Melan. fr. XIV. 1. *τὰς νόσους σκοπεῖν* Fr. inc. CLXI. 3. *τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν* Iph. A. 490. *ἀργύρου σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα* El. 558. *κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς* ib. 829. *εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν* Phœn. fr. IX. 6. *σκοπῶσαι πάντη* Or 1295. *σκοπῶμαι ὄμμα πανταχῇ τρέφων* Iph. T. 68. *πάλαι σκοπῶμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν* Ar fr. XXVI. 1. *τᾶτ' ἄρα σκοπούμενοι* Hel. 1553. *τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη* Med. 1166. etc.

Σκόπελος. *σκόπελον ἥμαξαν πέτρας* Ion. 274. cf. v. 714. *Ἀθάνας σκόπελος* ib. 1431. cf. v. 1578. *πετραῖον σκόπελον ὑτάζων δορὶ* Antig. fr. XVI. 3. *πᾷ δή μοι κίσσῃ σκοπέλους;* Cy. 43. *Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων* ib. 62. cf. Her. F. 639. *τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν* Ion. 871. cf. v. 1479.

Σκοπιά. *τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες* Hec. 931. *ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν* Or. 1264. *ἔρειαι σκοπιαὶ θεῶν* Ph. 240. *σκοπιὰς Περσέως* Hel. 775. *Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιάς* ib. 1340. cf. El. 447.

Σκοπός, speculator, Rh. 557. *ἀπὸ τειχέων σκοπιᾶ* Tr. 956. *σκοπὸς πέμψω πρὸς αὐτὸν* Her. 338. *λελῃθέναι σκοπὸς* Hel. 1190. cf. El. 546. *εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν* El. 97. *σκοπὸς ἔπεμψε τόσδε τῶν ἐμῶν κακῶν* ib. 354.

Σκοτεινός. *ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς* Ph. 283. *εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας* Bac. 611. *σκοτεινὸν ὄμμα* Al. 386. *βλεφάρων σκοτεινὸν φάος* Her. F. 641. *σκοτεινὰ πράσσουσιν* Sup. 324. *σκοτεινὰ βλέπουσιν* ib. 325. *σκοτεινὰ μηχανήματα* Bel. fr. VIII. 1.

Σκοτία. *σκοτίᾳ κρύπτεται* Ph. 338.

Σκοτίζειν. *τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων* Œnei fr. V. 2.

Σκότιος. *σκοτίων ἐκ θαλάμων* Ph. 1536. *θεῶν σκότιοι παῖδες* Al. 992. *χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν* Ion. 1239. *ἃ σκοτία νυὺξ* Hec. 68. cf. Al. 270. *σκοτίαν αἰῶνα* Ph. 1492. *σκοτίᾳ γῇ* ib. 1735. *ἕδρας σκοτίους* Al. 123. *σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς* Bac. 549. *σκοτίας εὐνὰς* Ion. 860. *σκότιον λέχος* Tr. 44. *σκότιον κνέφας* Bac. 510. *ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι* Ph. 329. *σκότια νυμφευτήρια* Tr. 252.

Σκότος, 1) *masc. 2 decl.* *σκότῳ πύλας λιπὼν* Hec. 1. *γᾶς ὑποπεμπομένων σκότον* ib. 208. *τίνα σκότον λάβω προσώπῳ;* Or. 467. *ὑπὸ σκότῳ ξίφη σπάσαντες* ib. 1457. *ὑπὸ σκότον ἐφευγόμεν* ib. 1488. *σκότον δεδορκὼς* Ph. 380. *κακόν τι—στέγεις ὑπὸ σκότῳ* ib. 1220. *ἤδη με περιβάλλει σκότος* ib. 1462. *ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν* ib. 1530. *οὐδὲ σκότον φρίσσουσι* Hip. 417. *σκότῳ θανὼν* ib. 837. *κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος* ib. 1444. *σκότῳ με δώσετε* Sup. 1105. cf. El. 960. *ἐν σκότῳ τιθεῖς πόδα* Rh. 571. *σεμνότητ' ἔχει σκότος* Bac. 486. *ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται* Hel. 62. *περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον* Ion. 1522. *σκότῳ κρύψας* Dan. 40. *ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλη* Meleag. fr. XXII. 1. *πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος* Fr. inc.

XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) *neutr.* 3 *decl.* ἐκ τῶ σκότους — τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 831. σκότος ἀμπίσχον Hip. 192. σκότος λαβόντες Iph. T. 1025. τῶ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς—δεδορκότες Her. F. 563. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος ib. 1159. τὸ κατὰ σκότος κακὸν Meleag. fr. V. τὸ ὑπὸ γῆν ᾄδυ σκότος ejusd. fr. XVII. 1.

Σκύθης λεὼς Rh. 426. αἱματηρὸς πέλανος Σκύθης ib. 430.

Σκυθίζειν. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ El. 241.

Σκυθράζειν El. 830.

Σκυθρωπός. ὀπαδὸν—εἰσορῶ—σκυθρωπὸν Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus fr. XX. 1. et de fœmina, Med. 271. et Tel. fr. XV. 2. σκυθρωπὺς ὀμμάτων ἔξω κύρας Or. 1319. σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Ph. 1343. cf. Bac. 1250. τῶ σκυθρωπῶ καὶ ξυνετῶτος φρενῶν Al. 800.

Σκύλαξ. φύσιν ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338.

Σκυλεύειν. ἐσκύλευέ νιν Ph. 1426.

Σκύλευμα. λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν ib. 1484. σώζομεν τάδε σκυλεύματα Rh. 593. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1207. et El. 314. Ἀμαζόνων σκυλεύματα Ion. 1145.

Σκύλλα, monstrum marinum. Med. 1343. et 1359.

Σκῦλον. κάλλιστον οἴκοις σκῦλον Rh. 620. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897. σκύλων ἐν ὄχλῳ Hec. 1014. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf El. 1000. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχῳ ῥοαῖς; Ph. 577. κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλὼν Iph. A. 1629. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 573. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. σκῦλα βαρβάρων El. 7. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Σκύμνος. σκύμνον ὥστε Hec. 204. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίω πατρὸς Or. 1213. καλλοσύνας Λήδας σκύμνω ib. 1388. σκύμνον ὀρείων ib. 1493. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον An. 1171. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. σκύμνους λύκων ἀγρίους Bac. 698.

Σκῦρος, *nom. insulæ*. An. 209. et Tr. 90.

Σκύφος. 1) *masc.* 2 *decl.* πίτυλος σκύφω Al. 801. ἀντ' οἴνου σκύφου Cy. 255. πλέων τὸν σκύφον δίδυ μόνον ib. 553. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 499. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. 2) *neutr.* 3 *decl.* σκύφος κισσῶ παρέθετο Cy. 389. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος ib. 410. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Σκώπτειν. σκώπτεις Cy. 671.

Σμικρὸς, att. pro μικρός. ζῆλον ὐ σμικρὸν γάμω Hec. 352. σμικρὸν χρόνον Med. 389. et El. 944. τῶν σμικρῶν λόγων Or. 639. σμικροῖσι πόνοισιν ib. 693. cf. Med. 367. σμικρὸς τώσδε ἐξείργυσσι γῆς Her. 24. ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ ib. 689. πίστιν ὐ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. Rh. 415. et El. 738. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. ὐ σμικρὰ φύλαξ An. 86. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib 643. ὐ σμικρὰν φίλων ἔχθραν Her. 21. σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων Ph. 207. σμικραῖς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI. σμικρὸν οἰκητήριον Or. 1114. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς Ph. 722. ὐκ ἔστιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ χόλον καταπαύσει Med. 171. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. τὸ ζῆν σμικρὸν Al. 696. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῶ βίω Sup. 953. ὐ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας Her. 387. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προσθεὶς φίλοις ib. 690. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου Hel. 309. ὐκῶν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾄδυ τόδε El. 662. σμικρὸν γέρας ib. 1003. ὐ σμικρὸν κακὸν Antiop. fr. XXIV. 1. et Fr inc. CXIII. 2. σμικρὸν ἐμπνέυσ' ἔτι Al. 203. εἰ σμίκρ' ἔχοιμι Hec. 318. conf. Tel. fr. XXII. 2. τάδ' ἐστὶ σμικρὰ An. 366. βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 59. σμικρὰ ᾐδέως ἔχειν Ion. 647. οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ ib. 1179. ἐν σμικροῖσιν ὢν El. 408. σμικρὰ φροντίζων ὄχλω Or. 799. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705.

Σμίλαξ. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108.

Σμύρνα. σμύρνης αἰθερίας κapνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Σός. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. τὸ σὸν, quod ad te attinet, ib. 1195. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est, Rh. 405. τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν Hec. 251. κέρδη τὰ σὰ ib. 1207. ὡς ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. etc.

Σύνιον, *nom. loci.* Cy. 292.

Σοφία. ἀγὼν σοφίας πέρι Or. 491. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ ib. 709. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. τᾷ σοφίᾳ παρέδρους ἔρωτας ib. 843. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεστιν σοφίας Al. 606. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ Iph. A. 563. τὸ σοφὸν ἡ σοφία Bac. 393. ἡ σοφία τις ἀπώσεται (sc. τὰ μόρσιμα) Her. 615. εἰ θεοῖς ἦν σοφία κατ' ἄνδρας Her. F. 656. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζειν. σοφίζομαι Iph. A. 744. ὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200.

Σόφισμα. τί σόφισμα τῶνδ' ἡγούμενοι; Hec. 258. θεῶν σόφισμα Ph. 878. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων ib. 65. ὥστε τῶν σοφισμάτων πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος Iph. A. 444. τὰ τῆς θεοῦ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν ib. 1031. Κάδμου σοφίσματα Bac. 30. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν ib. 489. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιστής. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. σοφιστῇ Θρῃκὶ Rh. 924. σοφιστὴν ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι ib. 949. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγενόμην Her. 993. μισῶ σοφιστήν, ὅστις ὐδ' αὐτῷ σοφὸς Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, poëta tragicus. Epist. II. et V.

Σοφός. σοφὸς λέγειν Med. 580. et Antiop. fr. XXVIII. 2. παῖ σοφῶ Πανδίονος Med. 665. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. κρατῆς ἂν εἴης ὁ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ἐν κιθάρᾳ σοφόν ib. 1237. σοφῶ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. νοεῖν σοφὸς ib. 625. σοφῷ λόγῳ ib. 837. ὁ στρατηγὸς ὁ σοφός Tr. 370. σοφὸς, σοφὸς γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. cf. v. sq. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ὁ σοφῶ Hel. 817. τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est σοφ. γνώμην. σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. σοφὸς ἑπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Fr. inc. XI. 2. μισῶ σοφιστήν, ὅστις ὐδ' αὐτῷ σοφὸς eorund. CXI. σοφοὶ μέν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες· ἀλλ' ὁ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ Hec. 1192. sq. πᾶν τὸ ξὺν ἀνάγκης δοῦλόν ἐσ' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Ph. 397. σοφοὺς λόγους ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς Med. 295. cf. Her. 575. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. οἱ σοφοὶ μάντεις Rh. 65. ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. τοὺς σοφοὺς στρατηλάτας Er. fr. V. 1. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ eorund. XLIV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις eor. CXXXI. σοφῇ προμηθίᾳ Hec. 1137. ὡς εἶ σοφὴ Or. 213. σοφῆς αἴνιγμα παρθένου Ph. 48. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. σοφὴν (sc. γυναῖκα) μισῶ Hip. 640. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων Al. 349. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκούσιον φυγὴν Sup. 151. γλῶσσα σοφὴ Iph. A. 333. γῆρυν κλύων σοφὴν σοφῶ παρ' ἀνδρὸς Bac. 179. γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφὴν El. 296. σοφῆς ἀγάλμα χειρὸς And. fr. XXIX. 3. σοφόν τι κεἰν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. σοφόν τοι τὸ σαφὲς Or. 397. τὸ γῆρας σου ὁ σοφὸν ib. 490. βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφὸν Ph. 456. σοφὸν χρῆμα An. 958. τὸ σοφὸν ὁ σοφία Bac. 393. σοφὸν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου

Cy. 569. *σοφὸν βέλεμνα* Antiop. fr. XII. 3. *φαρμάκων δεῖται σοφῶν* Ph. 475. *καινὰ προσφέρων σοφὰ* Med. 298. *ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά;* An. 438. *πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ* Sup. 294. *πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ* ib. 903. *τἀπ' ἐμῆ σοφὰ* Iph. A. 1214. *τὰ δοκήμασιν σοφὰ* Tr. 411. *ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων* Bac. 480. *σοφοῖς χαίρειν κακοῖς* ib. 1255. etc. 2) *Comp. τίς ἐστί σου σοφώτερος;* Hel. 584. *εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος* Antig. fr. VI. 3. *ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος* Hyp. fr. VII. *ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῖ σοφωτέροις* Hec. 399. *σοφωτέρας δεῖ βροτῶν εἶναι θεὰς* Hip. 120. *δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι* Sup. 218. *τίς ὢν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;* Ph. 743. *πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα* Med. 485. *σοφωτέρα φανῇ* ib. 600. *αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι* Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. *καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον* Hec. 1007. *ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νεῶν σοφώτερον* Ph. 533. *τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε* Pelei fr. V. 2. *σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη* Med. 675. etc. 3) *Superl. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης* Ph. fr. I. 3. *κακῶν πάντων τέκτονες σοφώταται* Med. 409. *σοφώτατον χρῆμα* Bac. 1149. *σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα* Hel. 1544.

Σοφῶς. *σοφῶς ἐφεῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε* Al. 702. *κλύοις ἂν ὧν τι κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς;* Bac. 1270. *σοφῶς κελεύεις* Her. 558.

Σπάθη. *σπάθῃ φασγάνου μελανδέτου* Eu. fr. II. 2.

Σπᾶν. *συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι* Cy. 568. *ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας* ib. 416. *ξίφος σπάσαντα* Or. 1194. cf. v. 1458. *νεοσσὸν τόνδ' ὑπόπτερον σπάσας* An. 442. *λαιμητόμους κεφαλὰς σπάσας* Iph. A. 777. *φάσγανον σπάσας* ib. 1566. et Iph. T. 322. cf. Or. 1148. *κάρηνα γένυσι Μελανίππου σπάσας* Meleag. fr. XVIII. 2. *κἂν σπάσῃ* (2 sing. aor. 1. conj. med.) *γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν* (sc. *οἶνον*) Cy. 570. *τὰς πόδας ἑτῶτες ἐσπάσθημεν* ib. 635. cf. v. seq. *ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν* Hec. 92. *ἐκ νέου βραχίονος σπασθεῖσα* ib. 408.

Σπανίζειν. *ᾧ βίου σπανίζομεν* Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.—*σίτου, ᾧ σπανίζομεν* Cy. 133. cf. v. 140. *ᾧ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν* Hel. 1276. *σπανίζειν πέπλων* Med. 960. *ὑρίας πομπῆς σπανίζων* Iph. A. 352. *σπανίζοντας φίλων* Med. 881. cf. Her. F. 558. *βωμῷ σπανίζουσα* Hel. 806. *εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων* Hec. 1228. *μὴ σπανιζοίμεσθα* Med. 560. *ὁρᾷς, φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα* Or. 1055.

Σπάνιος. *ἴσω κλείθρων σπάνιος* Iph. A. 345. *σπάνιον μέρος* Al. 477. *σπάνιον θήρευμα* Iph. A. 1162. *σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι* Fr. inc. LXXXVI. 1. *ᾧ σπάνια τυρεύματα* Cy. 189.

Σπάνις. *σπάνις βίου* Hec. 12. *τόλμης σπάνις* Or. 940. *ἀλκᾶς ᾧ σπάνις εὐγενέταις* An. 772. *φλαύραν ᾧ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν* Iph. A. 1163. *σπάνις τῶν ἀγαθῶν* Rh. 245.

Σπάραγμα κόμας An. 827. *δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν* Bac. 738.

Σπαραγμός. *ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν* Bac. 734. *δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς* Hec. 657. *ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς* Ph. 1523. *χρωτὸς σπαραγμοῖς* Tr. 453. *γυμνοῦντο πλευραὶ σπαραγμοῖς* Bac. 1133.

Σπαράσσειν. *τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων* Pi. fr. VII. 4. *σάρκας ἐσπάραξ' ἀπ' ὀστέων* Med. 1217. *ᾧ σπαράξομαι κόμαν;* An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργᾶν. *μαζὸς σπαργῶν* Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. *ἐν σπαργάνοις* Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανοῦν. *σπαργανώσαντες* (sc. *τὸν παῖδα*) *πέπλοις* Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. Σπάρτα Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. Σπαρτιᾶται An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιᾶτις. Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. 625. et 1661. et An. 151. cf. El. 411. Σπαρτιατίδων κόρη An. 597.

ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη ib. 890. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν Hel. 114.

Σπαρτοί, genus hominum, quos e draconis dentibus, a Cadmo in terram satis, ortos fingebant. Ph. 802. 947. 949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712. Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV. Σπαρτὸς in sing. occurrit Sup. 578. et Bac. 1273.

Σπεῖρα. σπείραις πολυπλόκοις Med 481. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρουσι Δήμητρος τάχυν Cy. 121. τὰς Ἄρης σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα (sc. τέκνα) Hyp. fr. IV. 3. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον Hip. 449. ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph. A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος Bac. 1025. cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπείραι Med. 718. βρότειον σπεῖραι γένος Hip. 618. ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέφος Ph. 22. ὁ σπείρας πατὴρ ib. 1594. it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1. σπείρας ἀδελφὰς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις Med. 563. πρὸς σὲ τῶ σπείραντος ἄντομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπείραντα γηγενῆ τάχυν Bac. 264. τὸν σπείραντα ὃν οἶδε Φοῖβον Ion. 49. χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ γύας El. 79. σπερθέντα θανάσιμον γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ Her. F. 1098. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τῶτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος Ion. 1202. σπονδὰς ἔσπεισα El. 512. σπείσασα νερτέροις χοὰς Or. 1322. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. θεοῖσι σπένδεται Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἐσπείσαντο Ph. 1246. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1018. νεῖκος ἐσπεῖσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάριστον σπέρμα Hec. 254. τὸ σπέρμ' ἄρρεν παραλαβοῦσ' ἄλλῃ πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med. 669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ Σισύφειον σπέρμα ib 524. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. σπέρμα τῆς θείας φρενὸς Her. 541. σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γυναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέκοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὅθεν λαμπρὸς ἀστέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχε Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

Σπέσθαι i. q. ἕπεσθαι Ph. 429.

Σπεύδειν. σπεύδω Iph. A. 3. et 140. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. ὃν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. σπεύδει ἀσπάδασα Iph. T. 201. cf. Bac. 911. ὃν σπεύδεις ἴσως (sc. κτανεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπεύδεις καὶ ib. 1645. ἃ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. σόν γε λήσεις πόσιν ἃ σε σπεύδει λαθεῖν ib. 1028. τἄμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Bel. fr. I. 4. γάμους ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. σπεῦδε Or. 124. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672. πρὸς οἴκους σπεῦδε Hel. 1454. σπεύδετε Cy. 652. σπεύδωμεν Hec. 507. ἃ'ν βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion. 378. τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὃν δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. σπεύδων, ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε Hel. 724. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1352. σπεύδοντες ἄνδρας—θηράσετε ib. 1426. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 449. ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο Tr. 955. ἔσπευδε δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. σπεῦσον Med. 182. σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω ib. 100. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. σπεύσω Hec. 66. σπεύσει θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. οὐ σπεύσετε; ib. 780.

Σπλάγχνον. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν

σπλάγχνον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ἐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ ib. 423. λρβὸς ὃ προσῆν σπλάγχνοις El. 828. σπλάγχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγχνοισιν Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδούμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδῶ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῷ ib. 1140. ἀμφὶ ματὸν ὑποβάλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδή. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεῷ Cy. 467. σπουδαῖς ἔντιμος Or. 1688. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἔν μ' ὠφελεῖ, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσὶ) Med. 898. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμωμεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. σπονδὰς, θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς θεῷ δίδωσι γαίᾳ ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἔσπεισα El. 511.

Σπορά. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλεια σπορὰ Tr. 503. ξηρὰ σπορὰ An. 638. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπουδάζειν. πειθὼ οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπουδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπούδαζε Hec. 337. ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. φαύλως παραινεῖν σπουδάσαντα Her. F. 89. τὸ αὐτῷ σπουδάσας ib. 507. τὰς κατὰ τέχνας σπουδαζομένας Epist. IV. πέλας πᾶν, ὅ, τι σπουδάζεται Sup. 761.

Σπουδαστέον Iph. A. 902.

Σπουδή. σπουδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100. ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων Ἀχ. διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμου σπουδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπουδῇ; Ph. 856. ἀκοῦσαι σπουδὴν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων Med. 557. ἀφικόμην σπουδῇ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραίᾳ πήματος σπουδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων An. 1051. σπουδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπουδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπουδῆς, festinanter, Bac. 212. ὁποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγῳ; ib. 662. ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπουδῇ συναψαι ib. 1460. σπουδῆς ὕπο ἔπιπτον ib. 1620. ἃ χρῆν σε μετρίως σπουδὴν ἔχειν Her. F. 709. σπουδῆς ἀξίως Epist. IV. σπουδαὶ λόγων Hec. 132. σπουδαῖς ἅμα Iph. T. 579. σπουδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρὰ σταγὼν Sup. 81. σταγόνα ἐκ παρηΐδων γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἱματηραῖς σταγύσι Ph. 1424. σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206. οἴνου χλωραὶ σταγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑγροβόλους σταγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμοῦμαι Her. F. 863.

Στάδιον. στάδια χλοερὰ Ion. 497.

Στάζειν. ἃ καθαμέριον στάζεις — βότρυν Ph. 237. ὃ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας στάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος στάζει δι' ὤτων Rh. 566. στάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antiop. fr. XL. 2. στάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἰδρῶτα σώματος στάζων ἄπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. Ὠκεανῷ ὕδωρ στάζουσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι στάζουσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρου ἔσταζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρσων μέλιτος ἔσταζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεμασὰ ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ὅτ' ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμᾶν. πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137. τῇ ῥητῇ σταθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2.

Στάθμη. παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίᾳ Ion. 1514.

Σταθμός, 1) stabulum. ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1449. σταθμὸς ἐπὶ βύτα An. 280. σὰ πορθήσων σταθμὰ Rh. 293. 2) postis. σταθμὸς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων σταθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὸς χρυσῷ σταθμὸν Bac. 810. μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. διϊπετῆ νεῶν σταθμὰ Rh. 43.

Σταλαγμός. σταλαγμὸς αἵματος Ion. 351. φόνῳ σταλαγμοὶ Hec. 241. δισσὸς σταλαγμὸς αἵματος Γοργοῦς ἄπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.

Σταλάσσειν. ἔνθα πορφ. σταλάσσουσιν εἰς οἶδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ σταλάσσω Hel. 639. σταλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. τοῖς ὀρῶσιν ἐσάλαξ' ἰδρὼς Ph. 1397.

Στάσις. στάσις πολίταις An. 476. τὴν Ἰνοῦς στάσιν Bac. 923. στάσει νοσοῦσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἳ στάσιν ἔθηκαν ib. 590. τίν' ἔχει στάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Aut. fr. III. 27.

Στασίωρον Cy. 53. vid. not.

Στατίζειν. πρὸς ἕδρας Ἀσιήτιδες δμωαὶ στατίζουσι El. 316. ὐδέ τις ἀμφιπόλων στατίζετ' (i. e. εται) ἀμφὶ πύλας Al. 90.

Στάχυς. εἰ γῆ κακὴ—εὖ στάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα στάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος στάχυς Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἠρινᾷ στάχυν Sup. 448. γηγενῆ στάχυν Bac. 264. Θηβαῖον στάχυν ib. 749. σπείρουσι Δήμητρος στάχυν; Cy. 121. στάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. στάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν Meleag. fr. I. 6.

Στεγανός. δοκὼς στεγανὰς Cret. fr. II. 7.

Στέγειν. κακόν τι—στέγεις ὑπὸ σκότῳ Ph. 1220. δάκρυον ὄμματ' ἐκέτι στέγει Iph. A. 888. στέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον στέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς El. 273. στέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. ὃς ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν στέγοντι γαστέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Στέγη. οὐδὲ στέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in *Plur.* πανδήμοισι στέγαις. ἄξενον στέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτει στέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τὰς πονηρὰς κλεῖθρον εἰργέτω στέγης Er. fr. II. 20. ἥδε μοι τροφὸς,—ἄγκυρα, στέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) der. στέγα. νυμφιδίῳ στέγᾳ An. 859. στέγας εἴσω Bac. 593. ἰάχησε στέγα El. 1150. 3) plur. Ἀθάνας Ἰλιακὰς στέγαι Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται στέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι ib. 1016. ἀνὰ στέγας ib. 1171, στέγαις δέχεσθαι Or. 46. λείπετε στέγας Med. 894. μελάθρων στέγαι Al. 248. τυραννικαὶ στέγαι Andr. 883. πορφυρευτικαὶ στέγαι Iph. T. 263. σαίρειν στέγας Cy. 29. στέγας δόμων ib. 118. στέγαι ἔρημοι φίλων Her. F. 430. etc. inprimis dictio κατὰ στέγας passim in Eurip. occurrit.

Στεγνός. στέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323.

Στέγος. ὃ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ στέγος Al. 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950. ἐρείψιμον στέγος Iph. T. 48. τᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος (sc. ἀϋτῆς) Her. 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος Ion. 848. πολύκαστον στέγος El. 1140. διὰ στέγος Dan. 32.

Στείβειν. ἵνα στείβουσι κύνες Hip. 217. ἵνα χορὸς στείβοι ποδοῖν Ion. 495. ποδὶ στείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.

Στεῖρος μόσχος An. 712.

Στείχειν. πολίαν—στείχω; Hec. 164. στείχουσιν εἰς φόνον Med. 977. πρῶτον ἐς ᾅδην στείχω Hip. 1366. conf. An. 415. εἰς καλὸν στείχει Her. F. 729. στειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. ὡς στείχῃς πάλιν Hec. 1021. cf. Rh. 594. πρὸς φίλον στείχειν τάφον Or. 97. τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050. δρόμῳ στείχοντα Or. 724. βάρβαρα φῦλα καὶ διώδους ἀνόδους στείχων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον στείχοντα Cy. 644.

τείχων πάτραν Ion. 1331. δι' αἰθερίας τείχοντε πλακὸς El. 1349. νεκρὸς τείχισα θάπτε Hec. 1288. ἀκτῖνα τὴν τείχισαν ἡλίου Rh. 992. βραδεῖ ποδὶ τείχισα Fr. inc. II. 4. etc.

Στέλλειν. τέλλεσ' Ἀργεῖοι νόστον Tr. 168. μὴ τέλλειν τὰν σὰν Ἶριν πρὸς Λῦλιν Iph. A. 119. τέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. μὴ τέλλειν τρατὸν ib. 661. conf. v. 1328. ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος τέλλων Hec. 1081. ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐτείλαμεν Iph. T. 70. ὅπῃ νεὼς τείλαιμ' ἂν ὄριον πτερὸν Hel. 146. ναυκληρίαν—τείλας Al. 112. ἀπ' Ἰνάχου τείλας Sup. 646. σὲ πολυκώπῳ σκάφει τείλας Iph. T. 982. τελῶ σε Bac. 825. ποῖ δὴ τέλλεσθε; Hec. 117. κατὰ πρύμνας ναῦται τέλλονται κινεῖν κώπας Tr. 181. ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ—τέλλεται Bac. 998. ὡς τελλόμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Tr. 1264. ὡς τέλλῃ (2 sing. præs. conj. med. *proficiscaris*) πρὸς οἴκους Hel. 1456. ἐπὶ θήρας πόδον ἐτέλλου Hip. 234. τείλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνης πέπλους Bac. 819. λόγον τειλώμεθα ib. 668. τείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν Epist. V. τί ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῳδὸν ἐτάλης; Med. 668. ἅπερ ἄνεκ' ἐτάλην An. 250. cf. Dan. 44. ἐπεὶ —πρὸς θάλασσαν ἐτάλη Hel. 1543. ἐτάλην ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Στέμμα. τέμματα ξήνασα Or. 12. τεμμάτων ὡς ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. σέβουσα ἱερὰ τέμματα Sup. 36. cf. Ion. 1389. σεμνὰ τεμμάτων μυτήρια Sup. 470. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. δόμος τέμμασιν ἐνδυτὸς Ion. 224. τὰ τῆ θεῆ τέμματα ib. 522. cf. v. 1310. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν τέμμασιν ib. 1338.

Στεμματῆν. στεμματῆτε Her. 530.

Στέναγμα. ἄξια τεναγμάτων Or. 1326. ἀντίφων' ἐμῶν τεναγμάτων κλύσαι Sup. 801. τῶν σῶν ἀκούσασα τεναγμάτων Her. 479.

Στεναγμός. κατάρχομαι τεναγμὸν Or. 958. βροντῇ τεναγμὸς—ἦν ὅμοιος Ph. 1046. κλύει τις τεναγμόν; Al. 87. τεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Sup. 798. τεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. πόσον τεναγμὸν Her. 833. cf. Her. F. 1025. Ἀργεῖος ὁ τεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν; El. 755. ἀγὼν πλήρης τεναγμῶν Hec. 230. εἰς τεναγμὸς καὶ γόνις δραμεῖν Or. 957. κλύειν τεναγμῶν Al. 553. πενθίμους τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677. τεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140.

Στενάζειν. ὣς σε τενάζω Ph. 1634. et Bac. 1026. τί παιᾶν' ἐμὸν τενάζεις; Tr. 578. ὃ μόνον τενάζετε τὼς Ἡρακλείους παῖδας κ. τ. λ. Her. F. 248. τενάζω τέκνων ὄλεθρον ib. 1065. ὀψὲ τενάζεις El. 1111. τέναζε Tr. 1228. et Her. F. 1064. τενάζεθ', ὡς τενακτὰ Her. F. 913. τότε τενάζειν ἐχρῆν Hip. 1072. ἃ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν τενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 483. τενάζειν πολλὰ ib. 1143. τενάζων ἀρὰς τέκνοις Ph. 336. ὁ τενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. μέγα τενάζων Iph. T. 957. τενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. τενάζων φροίμιον φόνου Her. F. 753. ἰάλεμοι ματέρων—ἐτέναζον οἴκοις Ph. 1042. τί ἐτέναξας τόδε; Iph. T. 550. τέναξον Al. 235. et Her. F. 875. ἥπου τενάζει' οἵοισι κακοῖς Al. 197. μήπω τενάξῃς Ion. 768. δεινὸν τενάξασα Med. 1184.

Στενακτέον Sup. 291.

Στενακτός. τενακτὰν ἰαχὰν Ph. 1311. τενακτὰν ἄταν Her. F. 917. τενάζεθ', ὡς τενακτὰ ib. 913.

Στενάχειν. ὅταν ἄνδρα φίλον τενάχῃ τις Ar. fr. XXVII. 4. πάρα τενάχειν Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. τένει τις—ἐν δόμοις κόρα Hec. 649. τὸν θανόντα δὴ τένεις τόνδε ib. 678. τένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. ὣς σ' ὀλόμενον τένω ib. 1384. ἦ πᾳ τένουσι φυγὰς ἐμάς; Ph. 381. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, τένω; ib. 1321. κακῶν σῶν τένω ib. 1434. τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι νῦν τένεις Hip. 903. τένω σὲ μᾶλλον, ἢ 'μὲ ib. 1409. τένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρου τένω Iph. A. 370. τέκνων πλῆθος δάκρυσι κατάρα τένει Tr. 1090. τὰς ἐμὰς τένω τύχας Hel. 470. τὰ πάρος ἀκέτι τένομεν ib. 654. σὲ δακρύοις τένω, κ. τ. λ. Her. F. 1045. τένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. ὅταν οὐ

στένης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπότιν στένωσιν Al. 952. στένειν πάθος Hec. 589. ὠχ οἷόν τε μὴ στένειν κακὰ Or. 1033. μέγα στένειν Med. 291. cf. Cy. 197. στένειν πάρα Al 342. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ὰ χρὴ στένειν Alex. fr. XX. τὴν δυστυχεστάτην στένων τρατείαν Sup. 23. τίς ὁ στένων; Rh. 732. πόντος κύμασι στένων λάβρως Her. F. 861. στένουσα Ph. 1444. Hip. 38. et Hel. 186. ὰκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες Al. 297. cf. v. 655. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρα Ion. 944. στενομένα πόλις ib. 721. etc.

Στενόπορθμος. στενόπορθμον Χαλκίδα Iph. A. 167.

Στενόπορος. τᾶς Αὐλίδος στενοπόροις ὅρμοις Iph. A. 1496. στενοπόρους κατ' ἐξόδους An. 1144. στενοπόρους πέτρας Iph. T. 890. στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81.

Στενός. στενὸν δίαυλον Tr. 435.

Στέργειν. εἰ τόσδε γ' εὐνῆς ὕνεκ' ὰ στέργει πατὴρ Med. 88. στέργουσι ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. cf. An. 180. εἰ μὴ τόσδε γε στέργεις νόμως Hip. 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν στέργει πόσις; An. 908. στέργω τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Fr. inc. LVIII. 4. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος στέργεις eorund. CLV. 3. τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις—εὐνὰν An. 470. στέργοιμ' ἂν Hec. 789. στέργοι με σωφροσύνα Med. 636. χρῆν γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ, στέργειν An. 213. στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν παρόντα στέργειν πόσιν χρὴ Hel. 1305. cf. v. 1417. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, στέργειν Her. F. 1342. πατέρα στέργειν El. 1102. στέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. ὰκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 817. δν ἔστεργα ὰχ ὁμοίως ἀεὶ Epist. V. πέρα στέρξαντες Fr. inc. B. 45. I. ὰ στέρξεις τὰ κρανθέντα Or. 1023. τἄμ' ἐγὼ στέρξω κακὰ Ph. 1679. ὰκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, στέρξω' ὅμως; El. 407. στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.

Στέργηθρον. στέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος An. 1214. ὅστις Θέτιν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυκήνας — ἀνδρὸς στερήσας Her. 807. τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι Sup. 793. ἀνδρὸς ἐστερήμεθα Cresph. fr. VII. 2. μητρὸς ἐστερημένοι Med. 1023. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη ib. 286. σφῶν ἐστερημένη ib. 1036. στερηθῆναι βίου Hec. 338. ἐσθλῆς γυναικὸς στερηθῆναι Al. 198. στερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πατρὸς στερηθεὶς Or. 586. μητρὸς στερηθεὶς Ph. 995. cf. Al. 411. παιδὸς στερηθεὶς Ph. 1212. et παίδων στερ. Her. F. 1401. τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς στερηθεὶς Al. 227. σῶν στερηθεὶς γάμων An. 982. νεῶν στερηθεὶς, τῶ τε σῶ μήματος Hel. 881.

Στερεός. ἕρμα στερεὸν γῆς Hel. 860.

Στέρεσθαι Ph. 586. στέρομαί σε Bac. 1369. στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων Ion. 865. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι El. 1309. στέρεσθαι πατρίδος Ph. 391. et γᾶς πατρίας στέρεσθαι Med. 653. λέχους στέρεσθαι An. 371. στέρεσθαι τέκνων Sup. 1090. et τ. στερομένην Iph. A. 889. σῦ στερέντα Al. 625. στερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. φασγάνῳ βίον στερεῖς Hel. 94. φρονήματος τῦ πρὶν στερέντες Hec. 623. οἷων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474. σῦ στερεῖσα Bac. 1360. ὄμβρων διώδυ στερεῖσαι El. 736. δισσοῖν στερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. οἷσι στερήσεσθ' ἀνδρὸς Hip. 1460. στερήσομαι El. 308.

Στερίσκομαι Sup. 1093.

Στέρνον. στέρνον παίειν Hec. 563. ὰ στέρνα ib. 424. στέρνα κάλλιστα ib. 560. ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει Ph. 136. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. στέρνων κτύπον Sup. 87. cf. Tr. 789. πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τἀμὰ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v. 635. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν Rh. 684. διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. στέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 874. vid. not. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον El. 1321. etc.

Στερνοτυπής. στερνοτυπεῖς κτύπους Sup. 604.

Στεροπὰ, dor. et poët. pro ἀστραπὴ Hec. 68.

Στερρός. στερρὸν δαίμονα An. 98. ὃς ἔτιν ὅτω στερρὸς ἀνθρώπῳ φύσις Hec. 296. στερρὰ ἀνάγκη ib. 1295. στερρὰν παιδείαν Iph. T. 206. στερρὰς ἀλγηδόνας Med. 1031. στερρὸν δόρυ Sup. 711. ἐν στερροῖς λέκτροισι Tr. 114.

Στεφάνη, et dor. ἀνα. ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910. πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφορία Her. F. 781. et El. 862.

Στεφανηφόρος. στεφανηφόρῳ θιάσῳ Bac. 531.

Στέφανος. θέλεις στέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. χρυσῆν στέφανον ἔχω Ph. 863. αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον ib. 1378. χρυσεότευκτον στέφανον περιθέσθαι Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192. πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 73. πόλει στέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος στέφανον Iph. A. 194. χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759. κλεινότατον στέφανον ib. 1529. τὸν καλλίνικον στέφανον Iph. T. 12. στέφανος ὃν αἰσχρὸς πόλει Tr. 401. στέφανον ἤφερεν Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθάνας ὑράνιον στέφανον ib. 800. στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν καλλίπαιδα στέφανον Her. F. 839. καλὸς ἀστοῖς στέφανος ib. 1334. ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον El. 614. στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχου ib. 887. κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. κόσμος σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς ὃ κακῶ ejusd. fr. X. 1. πόλει πατρῴᾳ στέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ὃς ἔνεστι στέφανος (i. e. gloria) Fr. inc. LI. 5. ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι Ph. 793. ἐπ' ἄκροις ἔτακ' ἀρηΐοις στεφάνοισιν ib. 840. παύσω κώμους—στεφάνους τε Al. 345. στεφάνοις πυκασθεὶς ib. 799. et 835. στέφανοι κόμας Sup. 974. στεφάνωσεν δρακόντων στεφάνοις Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνους στεφάνους ib. 702. στεφάνων ὃ μία χροιὰ Cy. 515. στεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. αἰεὶ ἐν στεφάνοισιν εἶην Her. F. 677. στεφάνοισιν ὦδαμῶ τιμήσεται Er. fr. I. 54. στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας eorund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανῶν. ὡς στεφανοῖς (sc. τὸν νεκρὸν) Tr. 1144. τύμβον στεφανῶν αἵματι Hec. 128. εἶπ' Ὀρέστην στεφανῶν Or. 922. στεφανῶν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. μὴ λήγοις στεφανοῦσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. στεφάνωσεν δρακόντων στεφάνοις Bac. 101. στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας Er. fr. VI. 4. στεφανῶ Tr. 1223. στεφανοῦσθε κρᾶτα Iph. A. 436. στεφανοῦσθε κισσῷ Bac. 106. et κ. στεφανωθεὶς ib. 81.

Στεφανώδης. στεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. στέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. στέφουσι σῇ κασιγνήτῃ κάρα El. 854. ἐνδυτὸν νεβρίδων στέφετε—πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βαλόντα στέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. ἔστεψα κρᾶτα Al. 1018. cf. Iph. A. 1567. βότρυσιν ἔστεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον στέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080. οἷσιν στέφει ναὸς Tr. 576. σῷ στέψω κάρα κισσῷ Bac. 341. cf. El. 872. στέφει κάρα Bac. 313. φύλλοις στέφεσθαι Aut. fr. III. 24. ὃς στεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7. κισσῷ στεφθεῖσα χλόᾳ Hel. 1376.

Στέφος. στέφος χρυσήλατον Med. 949. καλλίνικα στέφη Ph. 865. σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη μητρὸς Sup. 359. στέφεα περίβολα εἶδότε Iph. A. 1477. ἐπὶ κάρα στέφη βαλλομέναν ib. 1512. στεφέων ἱερὸς τολμὰς Tr. 258. ὦ στέφη τῶ φιλτάτῳ μοι θεῶν ib. 451. νεητέρων στέφη ib. 1247. στέφη μαίνεται Her. 71. στέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς στηρίγματα Iph. A. 617.

Στηρίζειν. κῦμ' ὑρανῷ στηρίζον Hip. 1207. ὑρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. πρὸς ὑρανὸν καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνὸν πυρὸς ib. 1081. ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο ib. 1071.

Στιβάς. στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. ὁρῶ στιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς στίβος Or. 1274. ὡς ἂν πρῶτερεννήσω στίβον Ph. 92. φυλάσσω, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. ἦν σαλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος; Ion. 351. περιφερῆ στίβον χθονὸς ib. 743.

Στικτός. στικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. νεβρῆ στικτὸν δέρας ib. 833. στικτοῖς ὄμμασιν Ph. 1122.

Στίλβειν. στίλβει νοσώδεις ἀσπαπὰς Or. 480. τῆτο στίλβει κατὰ γῆν Hip. 194. στίλβουσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥστε κύκνου πτερὸν Rh. 618. φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις An. 1147.

Στίξ. Καδμείων στίχες Sup. 669. et 821. τάσσοντα πολεμίων στίχας Her. 676.

Στοῖχος. περιέστησεν ἀνθρώποις φόβου στοίχους Sis. fr. I. 38.

Στολή. μελαμπέπλῳ στολῇ Al. 429. ἀνθηρὸς εἱμάτων στολῇ Iph. A. 73. τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις στολήν; Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et 828. Θρηκίαν ἔχων στολὴν Rh. 313. πτωχικὴν ἔχων στολὴν ib. 503. ῥακοδύτῃ στολῇ πυκασθεὶς ib. 712. στολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. στολὴν Ἕλληνα ἔχει Her. 131. στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις Hel. 561. ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398. Παλλάδος στολὴν Ion. 996. στολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. στολῇ λαμπρύνεται El. 966. στολὴν ἰδόντι λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. στολά. ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ Bac. 978. τὰν θηλυγενῆ στολὰν ib. 1154. βαρβάρου στολᾶς Hel. 1144.

Στολιδοῦσθαι. Καδμείαν νεβρίδα στολιδωσαμένα Ph. 1743.

Στολίζειν. Πάραλον ἐστολισμένον δορὶ Sup. 659. νῆας εἰδόμαν, σημείοις ἐστολισμένας Iph. A. 255.

Στολίς. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα Ph. 1498. πέπλων στολίδες Bac. 934. νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες Hel. 1375.

Στόλισμα. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος Hec. 1156.

Στολμός. μέλανα στολμὸν πέπλων Al. 215. στολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων An. 148. μελαμπέπλους στολμοὺς Al. 822. cf. v. 926. σεφέων ἱερὸς στολμὸς Tr. 258. τέκν' ὁρῶ στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεσεμμένα Her. F. 526.

Στόλος. Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν στόλον Hec. 1141. τεθριππομβάμονι στόλῳ Or. 990. τίς στόλος; Sup. 1048. θέλει τι κλεινὸν ὅτος ὁ στόλος ib. 1055. ἐκμετρῆσαι στόλον Iph. A. 816. χιλίων ναῶν στόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσασι πύδα ναὸς ib. 1135. ἐκπέμψω στόλον Hel. 1443. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλου Alop. fr. IV. 1. δώδεκα στόλοι ναῶν Iph. A. 277.

Στόμα. ἀηδόνος στόμα Hec. 337. εὐφημεῖν στόμα ib. 664. οὐκ' ἐφέξετε στόμα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ στόμα Or. 103. φυλασσομένα στόματος ἀνακέλαδον ib. 184. ἀφύλλου στόματος ib. 383. βροτοῖσι στόμα σαφέστατον νέμει ib. 591. κλῄσας στόμα Ph. 872. εἰς ἄκρον στόμα πύργων ib. 1173. λόγχην ἐνώμα στόματι ib. 1394. εὐλαβοῦ, μή τι σὸν σφαλῇ στόμα Hip. 100. κατ' ἀμβροσίου στόματος ib. 137. οὐχὶ συγκλείσεις στόμα ib. 498. ὦ στόμα Δίρκης ib. 556. σῖγα ἔξομεν στόμα ib. 660. τόδε οὐκ ἔτι στόματος ἐν πύλαις καθεῖμεν ib. 882. τί τὐμὸν ὦ λύσω στόμα; ib. 1060. ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάζομαι στόμα ib. 249. ἔχε στόμα Sup. 513. εὐπροσήγορον στόμα ib. 869. ἐτήτυμον στόμα Iph. T. 1085. Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα Rh. 409. περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα ib. 436. Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα ib. 491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ' ἐῶ στόμα Tr. 690. στόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. ἀθρόῳ στόματι Bac. 724. συνθέντες ἄρθρα στόματος Cy. 621. ἀψευδὲς στόμα Her. 891. κρατεῖν στόματος Hel. 1404. τό γε στόμα δῆλον πέπαυται Ion. 674. Ταινάρου διὰ στόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ στόμα ib. 1244. θεὸς ἔχων ἀνὰ στόμα El. 80. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν στόμα Antiop. fr. XXVII. 4. τὸ στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI. 3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ στομάτων Sup. 42. εἴργοις στομάτων φθόνον Rh. 343. ἀχαλίνων στομάτων Bac. 385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι στόμασι Hip. fr. IX. 3.

Στόμαργος. τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525.

Στόμιον. στόμια πυριγενῆ Hip. 1223. χρυσοδαιδάλτοις στομίοισι πώλους Iph. A. 219. αἱματηρὰ στόμια Iph. T. 935. στόμια διαπερῶσα ib. 1392.

Στομοῦν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Στοναχή, vel dor. ά. τέναμωσοπόλου στοναχὰν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

ἐν στοναχῇσι Or. 204. ἀχόρως στοναχὰς μέλποντο An. 1038. ὅτοι στοναχαῖς—θεὸς σεβίζεσα El. 195. τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους; ib. 1314.

Στόρνυμι. λῆμα ὅπῳ στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν Her. 702.

Στοχάς. Λίβυες οἰωνοὶ στοχάδες Hel. 1496. vid. not.

Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Στρατεία. τὴν δυστυχεστάτην στένων στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλεθρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων ib. 229. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Στρατεύειν Or. 925. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείαν θέλω Rh. 471. οἶσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ὧν μετ' ἐστρατευόμην Iph. A. 967. ἣν στρατεύσῃ ib. 1171.

Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλλάδος Sup. 601. συγκλήτῳ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333. αἰσχρὸν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλεινὰ πᾶ 'τί μοι στρατεύματα; Hel. 460. etc.

Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Φρυξὶ στρατηγοῦντα Tr. 926. αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν γερόντοιν στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.

Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέγων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ—ἐπῃρμένοι ib. 705. ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17.

Στρατηγὸς An. 697. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισσὼ στρατηγὼ Ph. 1371. τῶν κατθανόντων—ἑπτὰ στρατηγῶν Sup. 102. σφαλερὰ δ' φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Στρατηλατεῖν. δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ Her. 466. ὅπως στρατηλατῇ Sup. 234. γυναικὸς ἕνεκα στρατηλατεῖν Or. 716. στρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. θεὸν πρὸς βίαν στρατηλατῶν Hel. 402. ἄνδρα στρατηλατοῦντ' Ἕλλησιν El. 917. cf. v. 321. στρατηλατήσας An. 737. et Her. F. 61. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593.

Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850. et 1402. ἀσφαλὴς ἐτ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. τῷ στρατηλάτῃ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἀνδρὶ—στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. Θρήκιος στρατηλάτης Rh. 670. et 950. τὸν στρατηλάτην ἄγων Her. 862. χθονὸς στρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1. στρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et Iph. A. 244. διπλῶ στρατηλάτα Ph. 1371. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων Or. 968. cf. Ph. 1231. αἴτει, πλὴν στρατηλάτας νεῶν Rh. 173. σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρὴ Er. fr. V. 2. στρατηλάται ἂν μυρίοι γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.

Στρατιά. πείθει στρατιὰν Hec. 135. Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς ib. 753. φρουρὰν πάσης στρατιᾶς Rh. 6. φύλακες στρατιᾶς ib. 15. τί κινεῖς στρατιάν; ib. 19. cf. v. 38. στρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ib. 233. χιλιόναυν ἔχων στρατιὰν ib. 263. ἀπὸ στρατιᾶς κῆρυξ τείχει Tr. 230.

Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου Sup. 661. πᾶν στρατόπεδον πίρσειν δοκεῖς; Rh. 593. ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Στρατός. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. χιλιόναυν στρατὸν Or. 352. στρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυσιπόρος στρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρβαρον στρατὸν Bac. 1353. etc.

Στρεπτός. στρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946. στρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Στρέφειν. τί στρέφω τάδε; Hec. 750. στρέφουσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος ἄλλοσε στρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup. 413. καινέαν ἅλα στρέφει Iph. T. 7. στρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα στρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε Ph. 460. στρέφ' οἴακα Hel. 1607. στρέφ'

ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον τὔμπαλιν τρέφοντα Hec. 344. ὅμμα πανταχῇ τρέφων Iph. T. 68. ἀγριωπὸν ὅμμα Γοργόνος τρέφων Her. F. 990. ὀμμάτων ἄπο κόρας τρέφουσαν Med. 1175. ἄρκτος τρέφουσ' ἀραῖα Ion. 1154. vid. not. ἔτρεφον πῶλους ἐς ἅλκην Sup. 678. σεισμός νιν (sc. τὸ βρέτας) ἔτρεψε χθονός; Iph. T. 1166. εἰ μὴ θεὸς ἔτρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243. πάλιν με τρέψον Her. F. 1406. τρέψαι θερμὰν ἀελίου—ἕδραν El. 739. ἔμπαλιν τρέψας κάρα Iph. A. 1549. cf. Med. 1152. τρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω τρέψασα Her. F. 1307. δίκα καὶ πάντα πάλιν τρέφεται Med. 412. ἐξεγειρόμενος τρέφεται Her. F. 1068. γλαυκῶπις τρέφεται μήνη Fr. inc. CCIX.

Στροφή. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932.

Στρόφιγξ. πῶλοι τρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133.

Στρόφιος, pater Pyladis. Or. 763. et 1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El. 18.

Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων τροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

Στρυμόνιος πῶλος Rh. 386.

Στρυμών, fluvius Thraciæ. Rh. 279. etc.

Στρωμνή. τρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ὅπεκ' ἤλθομεν πέρι Ph. 424.

Στρωννύναι. ἔτρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. ἵν' ἔστρωται λέχος Med. 41. et 380.

Στρωτός. ἐπὶ τρωτῷ λέχους Or. 313. cf. Her. F. 555. τρωτὰ λέκτρα Hel. 1277.

Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις τρωφωμένη Al. 1055.

Στυγεῖν. οἱ τυγοῦσί σε Ph. 609. τυγεῖ παῖδας Med. 36. ὅστις—τυγεῖ δεδορκὼς ib. 221. εἰ σύ με τυγεῖς ib. 463. τὸν ξένον τυγῶ δικαίως Al. 775. τυγεῖ τοὺς τεκόντας ib. 961. ὡς ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων τυγεῖ πόσις An. 204. Ἄρης τυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ τυγεῖς; Hel. 78. cf. v. 84. et 932. τοὺς εὐγενεῖς ὁ τυγῶν δαίμονες ib. 1694. τυγεῖς σὺ τῷ θεῷ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κακούργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ τυγῶ ib. 832. ὅσοι τυγοῦσιν ἀνοσίως μιάστορας El. 683. ὃν τυγεῖς Αἴγισθον ib. 857. ὅτις Ἄρῃ τυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ τύγοι Iph. A. 1455. conf. Hip. 1435. πάσαις γυναιξὶν ἀξία τυγεῖν Or. 1153. κοιράνους τυγεῖν Cresc. fr. XI. τυγῶν ἥ μ' ἔτικτεν Al. 339. σὸν ὁ τυγῶν πόσιν Ion. 811. τόκε τυγοῦσα Tr. 659. μή με τυγήσῃς ib. 705. τυγῇ (2 sing. præs. pass.) Med. 1374. τυγώμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς An. 157. θεοῖς τυγώμενον Iph. T. 948. et θ. τυγωμένης (sc. τρόπους) Al. 63. et τὴν θ. τυγωμένην Or. 19. ἐμοὶ ἂν εἴη τυγηθεὶς Al. 467.

Στυγερός. τυγερὸν θάνατον Med. 994. τυγερὰν φύσιν ib. 103. τυγερᾶς μητρὸς ib. 113. βιοτὰν τυγερὰν ib. 147. θελοσύναν τυγερὰν An. 110. ἁμὰ τυγερᾷ ib. 122. et 278. τυγερὸς ζωᾶς El. 121. τυγεραὶ νόσοι Hip. 177. τυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λεχέων τυγερῶν χάριν Tr. 593.

Στύγημα. τύγημ' ἐμὸν Or. 480.

Στύγιος. τυγίους λύπας παύειν Med. 195. τυγίους ὀργὰς Hel. 1355.

Στυγνός. δαίμονα τυγνὸν Hip. 772. αὐλῶν παιᾶνι τυγνῷ Tr. 126. τυγνὸς φονεὺς El. 769. πατέρα τυγνὸν Melan. fr. XIII. 2. τυγνὴν ὀφρύν Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ τυγνὰν Iph. A. 1307. τὰν Μενελάου τυγνὰν ἄλοχον Tr. 132. τυγνὰ Τυνδαρέω κάρα El. 117. τυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. τυγνὸν ὀφρύων νέφος Hip. 173. ὦ τυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. τυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέχης τυγνῷ χάριν Tr. 776. τυγνοστάτην Τροίαν Rh. 734. ἔπος τυγνότατον Sup. 1161.

Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Διὸς θεῶν Antiop. fr. XXXII. 2. στύλοι οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.

Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac. 1135.

Σύγγαμος, 1) masc. Ph. 431. et Her. F. 149. 2) fœm. An. 837. et El. 212.

Συγγείτων. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386.

Συγγελᾶν Er. fr. II. 22.

Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or. 731. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ ib. 1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. συγ-

γένειαν ἐννουμένῳ Iph. A. 492. συγγένειαν πικρὰν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κἀξύθυμος Fr. inc. B. 40. 1.

Συγγενέτειρα El. 746.

Συγγενής. συγγενὴς ὤν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενῆ τοῖσδε συγγενὴς Her. 230. ἐμός γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι Tr. 51. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. τὸ συγγενὲς Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενὲς Sup. 148. et Œnei fr. I. 2. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. κέρδος ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2.

Συγγενῶς Her. F. 1293.

Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσομαι Fr. inc. LII. 2.

Συγγίγνεσθαι. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὡς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.

Συγγινώσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σῷ συνέγνων πατρὶ An. 973. σύγγνωθι Hip. 615. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. σύγγνωθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγγνωθί μοι Her. F. 534. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ θεὸς Ion. 1440. συγγνώσομαί σοι El. 1105.

Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐστὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.

Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι Med. 870. συγγνώμονάς τοι τὰς θεὰς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.

Συγγνωστός. πενθεῖν—συγγνωστὸν Al. 137. cf. Her. 981. σύγγνωσθ', ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾶς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.

Σύγγονος, 1) *subst.* a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμὼ συγγόνω (in dual.) Iph. A. 1153. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσποροι Bac. 1090. 2) *adject.* αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἱματὰ σύγγονα Ph. 1507.

Συγκαθῆσθαι. ἐν ὕρεσι συγκαθημένας Bac. 809.

Συγκαθιέναι. συγκαθήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται Ion. 406.

Συγκαθιστάναι. συγκαθιστάναι νάσον Hip. 294. ἀθλίᾳ κυνὸς κόμιτρ' ἐς Ἄργος συγκατάτησον Her. F. 1387.

Συγκαλύπτειν. ἃ συγκαλύψαι χρόνῳ χρῄζοντες Ph. 879.

Συγκάμνειν. πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἔν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκαμὼν δορὶ Rh. 326.

Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.

Σύγκασις, ἡ. σύγκασι κόρα Al. 412.

Συγκαταβαίνειν. σῇ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506.

Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.

Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674.

Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάψων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. præs. pass.) Ph. 891.

Συγκατεργάζεσθαι. τέκνα—λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. ὃς ἡμῖν συγκατείργασαι τάδε Or. 33.

Συγκατοικίζειν Hip. 646.

Συγκεῖσθαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.

Συγκεραννύναι. ὑρανὸν ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15.

Συγκεραυνῶν. δρυΐνης συγκερανκῶσαι κλάδους Bac. 1101.

Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. οὐχὶ συγκλείσεις τόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένη πέπλοις Hec. 487. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.

Συγκληΐζειν, *verb. poët.* οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι τυγερᾷ συνεκλήϊσαν An. 122.

Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα Her. 32.

Σύγκληρος. συγκλήτῳ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. οὐκ ἔστιν, ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται Al. 1093.
Συγκοιμᾶσθαι. παιδὶ συγκοιμωμένη Ph. 54.
Συγκοίμημα. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274.
Συγκόπτειν. συγκεκομμένος Cy. 227.
Σύγκρασις Æol. fr. VI. 4.
Σύγκροτον ζεῦγος An. 495.
Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. συγκρύπτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) Her. 721. δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε Iph. T. 1052.
Συγκύναγος, ὁ, Iph. T. 709. ἡ, Hip. 1093.
Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας An. 1173. πόθεν μοι συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; Ion. 1448.
Σύγκωμος. σὲ δέξομαι σύγκωμον Bac. 1171.
Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. κάρα σὸν συγχέω κόμαις ὁμῶ Thes. fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος Sup. 311. πάντα συνέχεας Hel. 1569. cf. Bac. 349. μάτην ἂν ὅρκους συγχέαιμι Hip. 1063. συγχέαι δόμους ib. 813. δῶμα συγχέας Ion. 615. conf. Med. 794. τί συγχυθεῖσ' ἔσηκας; Med. 1005.
Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὁμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία An. 17.
Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων ib. 960. σύγχυσιν εἶχες Iph. A. 354. cf. v. 1128. et Peliad. fr. III. 2. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551.
Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. cf. v. 703. γυναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει El. 1052. πόντου δισσὰς συγχωρούσας πέτρας Εὐξείνου ναίοντες Iph. T. 124. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. ὅσις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Fr. inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχωρήσει; Iph. T. 875. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; ib. 741.
Συζευγνύναι. τῷ μὲν φίλην σύζευξον ἄλοχον Al. 164. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; ib. 485. τερῴὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην An. 98. cf. Hel. 262. εἰ θεῷ συνεζύγη Ion. 343.
Συζυγία. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν Hip. 1131. συζυγίαι Χάριτες ib. 1147. ἡδίσαν συζυγίαν Her. F. 675.
Σύζυγος. τῷ συζύγῳ τῷ ξένου Iph. T. 250. cf. Tr. 1001. σύζυγος, ἡ, uxor. Al. 315. 343. et 385.
Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμὲν Al. 924.
Σῦκον. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.
Συκοφαντεῖν Epist. I.
Συλᾶν. ὃς τὸν μόνον με κασίγνητον συλᾷς Iph. T. 158. τίς σε δαίμων—συλᾷ πάτρας; Hel. 675. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3. cf. Rh. 517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν Ph. 1483. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; Hip. 799. συλῶμεθα σὴν ψυχὴν Tr. 786. ἦ που βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; Hel. 606. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ Iph. A. 1275. cf. Her. 244. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς Ion. 917.
Συλήτειρα. συλήτειραν ἀγρωστᾶν Her. F. 377.
Συλλαβή. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2.
Συλλαμβάνειν. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. συλλάβεσθ' ὄμηρον τήνδε Or. 1189. συλλαβε μόχθων Iph. A. 160. ζῶντα συλλαβὼν Rh. 513. συλλαβὼν θανάτορας Ion. 1217. βραχεῖ μόχθῳ πολλὰ συλλαβὼν Fr. fr. II. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὸν Pal. fr. IX. 2. πάντα συλλαβὼν Fr. inc. CXCII. et π. συλλαβοῦσα Iph. T. 528. συλλαβοῦσα καρδίαν Her. F. 833. οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. συλλήψομαι τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου Med. 946. ἦν γε συλληφθῇ μόνον Hel. 1192.
Συλλέγειν. τί τὰ ἀχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2. εἰ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον Bel. fr. XXV. 14. συλλέγων ἐγχωρίους Iph. T. 303. σύλλεξαι σθένος Ph. 857.
Σύλλεκτρος, ὁ Her. F. 1. ἡ, ib. 1268.
Συλλήπτωρ Or. 1230. συλλ. πόνου Iph. T. 95.
Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀείσας Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος Iph. A. 514. cf. v. 825. et 1545. ἀσῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. cf. Aut. fr. III. 14. et

Cresph. fr. I. 1. *σύλλογος σῇ πέρι ἔσαι πάρεδρος Ζηνὶ* Hel. 884. *σύλλογον ψυχῆς λάβε* Her. F. 626. *λαμπροὶ ἐν συλλόγοις* Æol. fr. VII. 1.

Συμβαίνειν. *αἴ μοι συμβαίνυσ' ἄταισ* Iph. T. 148. cf. Hel. 37. *ἄπισ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς* Thy. fr. III. 3. *ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν ὐδαμῶ* Hel. 1013. *ἐξ ὅτου συνέβη* Epist. V. *καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις κ. τ. λ.* Iph. T. 452. *ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς* ib. 1055. *πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις* An. 232. et *λόγοις συμβὰς* Med. 737.

Συμβακχεύειν. *πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος* Bac. 725.

Συμβάκχη. *νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις* Ion. 718.

Σύμβακχος, ἡ. *ὦ σύμβακχε Κασσ. Θεοῖς* Tr. 500.

Συμβάλλειν. *ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ἀλαστόρων τις* Or. 336. *τἄναρ ὧδε συμβάλλω τόδε* Iph. T. 55. *γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους* Iph. A. 830. *ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις* Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El. 906. *ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν* Med. 521. *θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα* Ph. 700. *σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη* Med. 675. *Θανάτῳ ἀγῶνα συμβαλεῖν* Al. 1144. cf. v. 507. *δεξιὰς συμβαλεῖν ἀλλήλοισι* Iph. A. 58. *πολεμίοισι συμβαλεῖν* Her. 679. *συμβαλὼν Βάκχαις μάχην* Bac. 835. *συμβαλόντε ὐσπίδας* Ph. 1414. *τὰ πρὶν οὐκ εὖ γνωσα συμβαλοῦσ' ἔχω* Or. 1394. *ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;* Iph. A. 455. *ὥστε τὴν ἰσχὺν πάνυ σοι συμβάλλεσθαι* Epist. IV.

Σύμβασις. *Ἐτεοκλέους σύμβασιν ποιωμένου* Sup. 739.

Συμβόλαιον. *ἃ νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν* Ion. 411.

Σύμβολον. *μανθάνω τὸ σύμβολον* Or. 1130. *σύμβολον ἔχω σαφὲς* Rh. 220. *οἶδα σύμβολον κλύων* ib. 573. *ξένοις πέμπειν σύμβολα* Med. 613. *τὰ μητρὸς σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι* Ion. 1386. *συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν* El. 577.

Συμβόλεσθαι. *συμβόλου μοι θανεῖν* Hec. 373.

Συμμάρπτειν. *φῶτε συμμάρψας δύω* Cy. 396.

Συμμαρτυρεῖν. *συμμαρτυρῶ σοι* Dan. fr. IX. 1. *συμμαρτυρήσεις* Iph. A. 1158.

Συμμαχεῖν. *τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη* Pi. fr. VI. 3.

Συμμαχία. *ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει* Rh. 252.

Σύμμαχος. *σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην* Ph. 943. *θυγατρὶ σύμμαχος καθίσταμαι* An. 371. *τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον* Her. 458. *πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν* El. 680. *ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων* Or. 687. *ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον* Rh. 334. *κακὸς ἀνακαλῶ τὸς συμμάχους* Tr. 469. cf. Her. 349. *ποίοις ἀμύνων συμμάχοις;* Her. 165. *εἶθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν* An. 525. *χέρα σύμμαχον* Rh. 23. *ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι* Tr. 969. *πόλιν σύμμαχον* Her. 56. *γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως* Alop. fr. II. cf. Hec. 1043. *ματρὶ πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ* Or. 582. *σύμμαχον δόρυ* Her. F. 1165. *τὸ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσαι* Fr. inc. XCVI. 4. etc.

Συμμετέχειν. *συμμετασχόντες δορὸς* Sup. 648. *Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν* Bac. 63.

Σύμμετρος. *εἰ σύμμετρος* (sc. *ἀρβύλης βάσις*) *σῷ ποδὶ γενήσεται* El. 533. *χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς* Sci. fr. I. 1.

Συμμέτρως Al. 26.

Συμμιγής. *αἱματηρὸς πέλανος—συμμιγὴς φόνῳ* Rh. 431. *τεύχη τυρῶν συμμιγῆ* Cy. 225.

Συμμιγνύναι. *σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι* Sup. 224. *σύμμιξον κόρῃ* (i. e. colloquere cum p.) Hel. 331. *λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας* Sup. 222. *σῶμα φλογμῷ πόσει συμμίξασα* ib. 1020. *κακῷ ἐσθλὸν ὐ συμμίγνυται* Ion. 1017. *ὁ οὐρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ* Cy. 574. *ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο* Œd. fr. XVII. 11.

Σύμμικτος. *σύμμικτον εἶδος* Thes. fr. VII. 1. *θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμοῦ* Inus fr. IV. 3.

Σύμμολπος. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβω σύμμολπος Ion. 165.

Συμμοχθεῖν. εἴ σε συμμοχθῶντ' ἐμοὶ κτενῶ Iph. T. 690.

Σύμπας. αἰῶνα τὸν σύμπαντα Hec. 757. συμπάντων βασιληΐδα τιμὰν—κρατύνεις Hip. 1280.

Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν Sup. 699.

Συμπέμπειν. ὃς σὺ συμπέμπεις Iph. T. 1329. σῶν μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν ib. 1208.

Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F. 1390.

Συμπεραίνειν. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς Or. 1551.

Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sup. 938.

Συμπίπτειν. συμπίπτει στέγη Her. F. 905. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œnom. fr. III. 2. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγω Tr. 1036. πυλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσα Iph. T. 1393.

Συμπιτνεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. εἰς ταὐτόν μοι ἥδε συμπιτνεῖ δμωὶς ib. 966. ἵν' ὅτ' ἄγαν πῦρ, ὅτε χεῖμα συμπιτνεῖ Er. fr. I. 16.

Συμπλεῖν. ὅτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηθεὶς ἐπίορκων μέτα συμπλείτω El. 1355. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς Iph. A. 102. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν Her. F. 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.

Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους Cy. 224.

Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T. 241. 260. 355. et 1389.

Σύμπλους, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223. ἡ, Iph. A. 666.

Συμποιμαίνειν. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο—βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

Συμπονεῖν. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους Or. 1224. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ Hel. 336. ὃν (sc. πολέμιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61. συμπονήσεις, ἃ ⁷ν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω; Tr. 62.

Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ Iph. T. 1488.

Συμπορθεῖν. ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας Or. 886.

Συμπότης. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538.

Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἥντιν' ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph. T. 980. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; Her. 452.

Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145.

Συμπυνθάνεσθαι. θέλω σοι—συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα Hel. 335.

Συμπυρῶν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. τοὺς λελειμμένους συμπυρώσας Cy. 307. τῷ συμπυρωμένῳ πόσει Sup. 1071.

Συμφέρειν. ψυχὴν βιάζου τἀμὰ συμφέρειν κακά Her. F. 1366. πάντα συμφέρησ' (i. e. ωσα) Ἰάσονι Med. 13. συμφέρον σοι ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους; Her. F. 488. ἐγώ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε Al. 371. κακῶν τῶν σῶν συνοίσω Fr. inc. CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A. 724. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος; El. 527.

Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι πατρὶ Ph. 1673.

Συμφθείρειν. συμφθείρει λέχος An. 948.

Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Περθέως Bac. 595.

Συμφονεύειν Ion. 851. συμφόνευε ib. 1044. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε Hec. 391.

Συμφορὰ, 1) propr. casus omnis fortuitus, sive secundus, sive adversus. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536. etc. 2) sed plerumque in malam partem accipitur, pro fortuna adversa. οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec.

597. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίουσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὔσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ὐκ εἰς γάμους σὰς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχρημένους Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ὅσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει ib. 896. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρει ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 69. ἐπισήμους συμφορὰς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μείζους συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί! Rh. 980. κάμνουσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφοραῖσιν ὐκ εὐτυχῶ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφοραὶ ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ἀμαυρῶν Inus fr. III. 1. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐμφανεστέρας Fr. inc. B. 13. 3. etc. 3) interdum sensu læto sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464.

Σύμφορος. λέξω ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον El. 633. ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα Med. 876.

Συμφυγάς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.

Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.

Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.

Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.

Σύν. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120. σὺν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. σὺν νῷ ib. 907. σὺν δίκῃ Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σὺν ἁλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σὺν ὁπλοφόροις ib. 796. ἀμυσσοτάραισι σὺν ᾠδαῖς ib. 814. σὺν αἱματηραῖς ταγόσι ib. 1424. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. σὺν θεοῖς ib. 915. σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ ib. 551. σὺν πόνῳ Al. 1038. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. σὺν πολλοῖς ἔδνοισι ib. 873. σὺν φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σὺν Ἀδραστείᾳ λέγω Rh. 468. σὺν τῷ δικαίῳ Her. 331. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. σὺν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1. σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu positum, ubi notat *una*, *simul*. Her. F. 785. et sæpius.

Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σύναγε δένδρεα Μούσαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640. πάντα ἐν ἥματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχη Ph. 1573. χιλίων ναῶν στόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε κἀμὲ συνάγαγε Hel. 649. ἐὰν τρισμυρίας ἀλώπεκάς τις συναγάγοι Fr. inc. B. 14. 8.

Συναθροίζειν. ὁ συνηθροισται στρατῷ Rh. 613.

Σύναιμος. ὦ σύναιμε Iph. T. 774. δισσοὺς συναίμους Epig. I. 3. σύναιμον εἰς λέχος Ph. 824.

Συναίρειν. ὁ συναίρεται δόρυ Rh. 495. συνῤῥάμην φόνον σοι ματρός Or. 765.

Συναλαλάζειν. ἣν πάντες—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11.

Συναλγεῖν. συναλγεῖ σοῖς κακοῖς Rh. 807. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον Her. F. 1202. συνάλγησον And. fr. XXII. 1.

Συναλίζειν. χρησμῶν ἀοιδὰς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεσθαι. τί συναμπίσχῃ κόρας Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένος ὅρκος Iph. A. 395.
Συναντᾶν. μὴ συναντᾷεν φόνῳ Iph. T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion. 534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion. 831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὃς κοινὸς πόνος Διῒ παιδὶ συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F. 787.
Συναποκάμνειν. ὥστε — συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμος συνάπτει Ph. 1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion. 941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν Hip. 187. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγάνων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει Ph. 709. ὅρκους συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A. 58. ἐλπὶς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. σῶμα ᾧ συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 133. οὐδέ σε συνῆψε χεῖρα; ib. 615. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her. 430. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην ib. 831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et 1143. συνῆψ' ἐμοί σε Ion. 570. ἴχνος μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκτρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5. δεξιὰν ἐμῇ χερὶ σύναψον Iph. A. 832. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et Her. F. 477. συνάψαι τέκνα εἰς φίλους Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συνάψαι Her. F. 1213. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαινάσι τρατηλατῶν Bac. 52. ὅς με βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἕλκουσιν ἡμῖν—τὰς συμφορὰς σκυδῇ σύναψαι Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον—ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δόμους συναράξῃς—πόλιν Her. 379.
Συναριστεύειν. συναριστεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὁλόμενον σκάφος συναρμόσας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ἃς συνήρπασας Bac. 443. cf. v. 728.
Συναρτᾶν. συναρτήσας γένος Med. 564.
Συνασοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες Cy. 39.
Συναναίνειν. συναναινῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίειν. τὰς γάμους—συνδαίσας ἐμοὶ Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἦ φίλος ἀεὶ φίλοις—συνδεῖ Ph. 541. ἦν λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. συνδήσαντες Cy. 237. σύνδησαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνους πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε Med. 1193. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τὰ, Ion. 1390.
Συνδικάζειν. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει Med. 157.
Συνδιολλύναι. κἀμὲ συνδιώλεσεν Œd. fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδουλεύειν. οὐκέτι γήρᾳ δειλαίῳ συνδουλεύσω Hec. 203.
Σύνδουλος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾷ τάδε An. 40. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. συνδράσῃς μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδυάς. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι συνδυάδος—ἀλόχου Al. 476.
Συνδυστυχεῖν Or. 1099.
Συνδώδεκα Tr. 1076.
Σύνεδρος. κατείδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192.

Συνείδειν. σύνοιδα δεὶν' εἰργασμένος Or. 396. σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' ὀκ εὔορκος ὢν Med. 495. σύνοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνειδὸς—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τῶδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνειπεῖν. συνείποιτ' ἂν, οἷον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχεσθαι. θέλω κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμους Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τοὺς σοὺς El. 364. ἡ συνεκκλέπτουσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους El. 73.

Συνεκπνεῖν. ὀκ ἔσθ', ὅπως ἡ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἐγώ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τῦ γήρως μοι συνεκπονοῦσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεὶς ἐμοὶ Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλης ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαιρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἱ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχεσθαι. χρήμασθ', οἷς συνεξῆλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαείδειν. συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνῳ συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργὸς, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἡ Hip. 523. κακῶν συνεργὸς Bac. 512.

Συνερείδειν. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 453.

Συνέρχεσθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἓν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέτιοι El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται ὁ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγουσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλῃ ξυνοικεῖ συνεύνῳ Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοίην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὰ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὃς συνεῖχες τἠμὸν μέλαθρον Bac. 1307. δύο φῶδης ψυχάς γε συνέσχεν ὁμῶ Al. 904. φροντὶς, ᾗ συνεσχόμην Her. 634.

Συνεχής. συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. τὸ συνεχὲς ἔργα πάντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. οὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδῃ; Hip. 1286. θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῇς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βατάζειν ἐμοὶ Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaëth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτυκτον νυκτὶ συνθακὼν ἀεὶ Her. 994.

Σύνθακος, ἡ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρατε-

κὺς αὐλὺς—*συνέθαψε* Pol. fr. X. 3. *σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ* Ph. 1652. *κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις* Al. 147.

Συνθέλω Her. F. 832.

Συνθήγειν. *ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας* Hip. 689.

Σύνθημα *τρατῷ* Rh. 572. cf. v. 684.

Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.

Συνθνήσκειν. *μὴ σύνθνησκέ μοι* Or. 1075. *συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις* Sup. 1007. *συνθάνοιμί σοι* Med. 1210. *θυγατρὶ συνθανεῖν* Hec. 396. *πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον*; Sup. 769. *θανοῦσιν αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι* Ph. 1289. cf. Sup. 1063. *κακοῖσιν ἅπαντα φρῶδα συνθανόντ' ὑπὸ χθονὸς* Tem. fr. I. 3.

Συνθοινάτωρ. *πικρὸν συνθοινάτορα* El. 638.

Συνθρανῶν. *συντεθράνωται ἅπαν* (sc. δῶμα) Bac. 633.

Συνθραύειν. *τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν* Or. 1569.

Συνθύειν El. 795.

Συνίημι. *συνῆκα* Or. 433. et An. 920. *συνῆκε θέσφατα* Ph. 425.

Συνίσημι. *σύνισθι* Hec. 870.

Συνισάναι. *πῇ συνέστη* (sc. *φύσεως κόσμος*) Fr. inc. CLIII. 6.

Συνισχάνειν. *ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει* Iph. A. 694.

Συνναῦται Cy. 424. et 704.

Συννεάζειν. *συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ* Dan. fr. VI. 6.

Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. *συννεφῶσαν ὄμματα* El. 1078.

Συννεφὴς Ph. 1318.

Συννικᾶν. *σὺ συννικᾷς ἐμοὶ* Al. 1106.

Συννοεῖν. *ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος* Or. 633. cf. Ion. 644.

Σύννοια. *ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς*; Or. 631. *συννοίᾳ, οἷον δέδρακεν ἔργον* An. 806. *σύννοιαν ὄμμασιν φέρων* Her. 382.

Σύννομος. *αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι* Hip. 979. *ὦ ποταναὶ—σύννομοι νεφέων δρόμῳ* Hel. 1504.

Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. *διώλεσεν τὸν συννοσοῦντα* Sup. 228. *σοὶ νοσοῦντι συννοσῶ' ἀνέξομαι* Fr. inc. CLII. 5.

Συννυμφοκόμος Iph. A. 48.

Σύνοδος. *κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας* Iph. T. 393.

Συνοικεῖν. *μὴ συνοικοίην φόβῳ* Her. 996. *μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην* Er. fr. VI. 3. *τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ συνοικεῖν* Hip. 163. *συνοικῆσαι πόσει* Hel. 1671. *θεὸς συνοικήσεις θεῷ* An. 1259. *Αἰγεῖ συνοικήσουσα* Med. 1385. cf. Al. 365.

Συνοικίζειν. *οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρὶ συνῴκισεν*; Fr. inc. B. 30. 2. *ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας* Her. F. 68.

Συνομαίμων, ὁ Iph. T. 848.

Συνομαρτεῖν. *σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλα κλαίοντες* Or. 948.

Συνουσία. *φίλων συνουσία* Med. 254. *σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ* Fr. inc. XLIV.

Συνοφρυοῦσθαι. *τοῖς συνωφρυωμένοις—ὁ βίος—συμφορὰ* Al. 803. *συνωφρυωμένῳ προσώπῳ* ib. 780.

Σύνοχος. *παίγματα σύνοχα φοιτᾶσιν* Bac. 163. *σύνοχα δάκρυα* Hel. 171.

Συνταράσσειν. *ὦ συνταραχθεὶς οἷος* Iph. T. 557.

Συντάσσειν. *τοῖσι συνταχθεῖσιν ὑπὸ μὴ 'γαθοῖς* Her. F. 191.

Συντείνειν. *κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ* Hec. 190. *Μοῖραι συντείνουσι θεαὶ* Iph. T. 207. *σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν* El. 112. et 127. *ἡνίκ' ἂν—συντείνῃ δρόμημα κυνῶν* Bac. 870.

Συντελεῖν. *ὃν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ* And. fr. XX. 2. v. not.

Συντέμνειν. *ἐν βραχεῖ πολλοὺς λόγους συντέμνειν καλῶς* Æol. fr. V. 2. *ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω* Hec. 1180. *συντεμὼν τοὺς σοὺς πόνους* Rh. 450. *ἓν συντεμοῦσα* Iph. A. 1249. *ὡς δὴ συντεμῶ* Tr. 441.

Συντήκειν. *τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον* Med. 25. *ἐμὲ συντήξουσι νύκτες ἠμέραι τε δακρύοις* Iph. A. 398. *μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν* Or. 283. *τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε*; Med. 689. *λύπαις συντέτηκας* El. 240. *κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ* Fr. inc. CVII. *ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε* corund. CLI. 3. *συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις* Sup. 1029. *ὅστις τρόποισι συντακῇ* Or. 803. *ἀγρίᾳ*

συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ἀσιτίαις δέμας γεραιὸν συντακεὶς Sup. 1106.
Συντιθέναι. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεὶς γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hec. 1184. συντιθέντες τἄδικα Ion. 833. ἐπισκήψω—τἀμὰ πλευρὰ συνθεῖναι πέλας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθεὶς Sup. 1126. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. συνθέντες λόγον Bac. 297. συνθέντες ἄρθρα τόματος Cy. 621. συντεθεὶς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας Al. 413.
Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμῶ τε—εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθους συντομωτάτους κλύειν Her. 784.
Συντόμως Epist. V.
Σύντονος. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A. 118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1361.
Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 665.
Συντρέχειν. χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συντρέχει εἰς χρήματα τόδε δὴ πάντες Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
Συντριαινῶν. ὥστε—τρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946.
Συντρίβειν. ἐπεί σε—συντρίψω Cy. 701.
Σύντροφος Iph. T. 1119.
Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ Rh. 864. πῶ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ; Her. 638.
Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her. F. 766. πρίν τινα συντυχίαν—γενέσθαι Phi. fr. V. 2. καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1119.
Συνῳδός, ἡ Ph. 1519.
Σύρδην Rh. 58.
Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
Συρία. Συρίας λιβάνῳ καπνὸς Bac. 144.
Σύριγμα. ἔνθ' ἔχει συρίγματα Bac. 950.
Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μόσχον ὑ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. νυκτιδρόμῳ σύριγγος ἰὰν κατακώω Rh. 553. τῷτε σύριγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος ib. 1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234. σύριγγας ἁρματείους Iph. A. 230. συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἰαχὰν ib. 1038. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. Σειρῆνες ἔχουσαι σύριγγας Hel. 170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 498.
Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125. συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πηδαλίων ib. 431.
Σῦς. συὸς ἀγρίᾳ ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καταβαλεῖν τὰν σῦν Meleag. fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις συὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ συῶν μορφώτρια Tr. 437.
Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup. 1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac. 1050.
Συσκυθρωπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc. CCXVIII.
Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion. 1165.
Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν Iph. A. 1209. ἣν δυνώμεθα—καὶ σὲ συσσῶσαι Hel. 1405.
Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
Σύστασις. εἰς συστάσεις κύκλως τ' ἐχώρει λαὸν An. 1089. συστάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416.
Συστέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς—συνέστειλεν Fr. inc. XXX. 4. ᾗ πολὺς ὄγκος συστελλομένων προγόνων Tr. 108. συνέσταλμαι κακοῖς Her. F. 1417. ᾧ πέπλοις συνεστάλησαν Tr. 378. συσταλέντες Iph. T. 295.
Συστενάζειν φίλοις Ion. 935.
Συστολίζειν. ἀγάλματα συστολίσαι χρῄζουσα λίνῳ Or. 1435.
Συσφάζειν. συσφαγῆναι Iph. T. 685.
Σφαγεῖον. ὡχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἕφερον El. 800. Αἰνειάδαις σφαγεῖα Cy. 394.
Σφαγεύς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh. 254. et Her. F. 451. 2) culter mactatorius. σφαγεῖς βυπόροι An. 1135.

Σφαγή. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. δυστήνου σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγὴν An. 430. τὸν ἐφεστῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα ib. 1459. παρίσασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ τεθεὶς Hel. 1598. σφαγὴν αὑτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dor. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἕτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. λαιμορύτου σφαγᾶς Hel. 360. 3) plur. παρῆν ὄχλος—ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. σφαγαῖς θανοῦσα Or. 39. cf. v. 291. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. καιρίους σφαγὰς ib. 1440. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτους An. 399. ἔνιψεν αὐτῶν — σφαγάς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγάς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. καιρατόμους σφαγὰς Rh. 606. μορσίμους σφαγὰς ib. 636. δεσπότου παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαὶ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 377. σφαγὰς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἑκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. ὅτ' ἦν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δόλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ἃ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἧμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ὃ σφαγίων κλύει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφάγια ἄλλοισιν μέλει ἄρρητα Iph. T. 40. σφάγια τἀπιχώρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγίων ἔφορα Rh. 30. σφάγια ἡτοιμασμένα ἕστηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τέξεων ἑκὰς ib. 673. φάσγανον—ὅσοι σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη—σφάγια παρθένους κτανεῖν Ion. 278. ὦ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις. El. 1294.

Σφαγίς. ἐκ κανοῦ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθηγμένα σφαγὶς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὃ ἐσφάδαζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἃ σφάζει—Πριάμου Tr. 134. σφάζε An. 259. σφάζε παρθένου δέρην Or. 1199. σφάζων τέκναν Iph. A. 1186. ὡς σφάζων ἐμὲ Bac. 631. σφάζοντες ὡ λήγοι' ἂν Ion. 1404. μὴλ' ἔσφαζον Ph. 1261. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ; Iph. A. 718. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 189. cf. v. 221. σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. ῥυθμοῖσί νιν σφάξαι μενοινᾷς Cy. 447. σφάξας ἐμαυτὸν Ph. 1017. σφάξαντες Or. 1107. λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hec. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρος μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι ξενὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου Hec. 24. ἐπὶ τόνδε—σφαγέντα—γῇ δοῦναι χοάς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὃν' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὰν δαῖτα Hec. 1077.

Σφαλερός. προστάτης ἁπλοῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. τοῦτό γ' ἐστὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21.

σφαλερὰ ὁ φιλῶ τρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλειν. δειναὶ τύχαι σφάλλησι δόμους Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. πλεῖτα σφάλλει βροτοὺς Æol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλησιν ἀνθρώπους θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλέον σφάλλησιν οἴκους Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλειν δίκαν An. 781. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τὰς τυράννους) Inus fr. XVI. 2. ὃ καί νιν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλῃς δόμους Hip. 871. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἴ τι σε σφάλοι Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τούτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τάληθὲς ὁ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλῃ Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἥμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμων — ἐσφάλης Or. 1078. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλων; Med. 1010. ᾗ μάλιτ' ἐγὼ σφάλην Sup. 156. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βουλευμάτων ib. 336. ἐσφάλης αἴνιγμ' ἀκούσας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβοῦ, μή τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα An. 693. μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας Sup. 302. ἦν σφαλῶσι χρημάτων Antiop. fr. VII. 2. ὃς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔτη Ar. fr. XXVI. 2. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῆς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ὁ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεὶς Ph. 732. φόβῳ σφαλεὶς Or. 1558. ὁ μὴ σφαλεὶς Iph. A. 384. ἑνὸς ὁ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμη Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτούμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾶν. ὅπλισμα — διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου Hip. 862. 2) funda. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφίγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλους ἔπαισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῷ κώπῳ Al. 589. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φόνου Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισουμένη Tr. 898. ἑπτὰ σχεδόν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. ὅτε σφ' Ἀχιλλέως — δόρυ — σχέθοι Rh. 602. τιν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411.

Σχετήριον ἠδὺ λιμῇ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὦ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίω (in dual.) Al. 473. σχετλίων πόνων El. 120. σχετλία Med. 873. ὦ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὦ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὦ σχέ-

Fr. inc. LXII. 1. σωφρονέστη Ph. 1686. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα Iph. A. 1159. πόλις σωφρονοῦσα Her. 1012. ὐκ ἐσωφρόνων ἐγὼ Hip. 704. cf. An. 687. ἐσωφρόνησεν, ὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034.

Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. ἀμπνοὰς ὐ σωφρονίζει Her. F. 869. ὐδέ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονίκασιν Tr. 350.

Σωφρόνως. σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο ξένια Al. 756. πρὸς πέδον κάρα βαλοῦσαι σωφρόνως Bac. 685. σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος; Her. 1007. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673.

Σωφροσύνη. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. μετὰ σωφροσύνης Melan. fr. X. 2. 2) dor. σωφροσύνα. τέργοι με σωφροσύνα Med. 636. μετὰ σωφροσύνας Iph. A. 544. ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 2.

Σώφρων Med. 549. ὑμεναίοισιν ὐχὶ σώφροσιν Or. 557. πανταχῆ ζῇν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν ib. 1509. τά γ' ἀρκῶνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. οἱ σώφρονες—κακῶν ἐρῶσι Hip. 358. αὐδῶ—σωφρονῶν ὐ σώφροσιν Bac. 504. ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι Cy. 336. σώφρος' ἐν δόμοις Cress. fr. IV. 5. γυναικὸς ἔργα σώφρονος Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. γνώμαν σώφρονα ib. 1000. σώφρονος ἀπιστίας Hel. 1633. ψυχῆς σώφρονος Dic. fr. I. 4. σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχῆ καλὸν Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἄγων ἔρως Œd. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. κέντρα σώφρονα Ph. 183. τἀμὰ ὐχὶ σώφρονα; An. 234. ἂν ἦ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται ib. 742. ὡς σώφρον' εἶπας Iph. A. 1024. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἐσθ' εὑρημένα Tr. 640. σώφρονα λέχη El. 1099. ἐμοῦ σωφρονέστερος γεγώς Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν Or. 1132. πάντων σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47. σωφρονεστάτης ἀδελφῆς ib. 1700.

T.

Ταγὸς Iph. A. 269.

Ταίναρον, ποπ. loci. Cy. 291. et Her. F. 23.

Τάκειν, dor. pro τήκειν. τάκει βιοτὰν Med. 141. τάκομαι An. 116. μὴ λίαν τάκου Med. 158. ψυχὰν τακομένα El. 208. πυρὸς τετακότας σποδῷ Sup. 1140.

Ταλαιπωρεῖν Or. 671.

Ταλαίπωρος. κτείνει με τὸν ταλαίπωρον Hec. 25. ὦ ταλαίπωρε Or. 258. τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ ib. 661. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ Ph. 1639. ταλαίπωρον γέροντα An. 1207. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30. τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς Sup. 734. ματρὸς τῆς ταλαιπώρου Or. 392. et Ph. 1603. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρου τένω Iph. A. 370. τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.

Ταλαντία. θνατοῖς ταλαντίας τιθεὶς ἑρετμοῖς Her. F. 402. vid. not.

Τάλαντον. τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίου Epist. V.

Ταλαὸς, pater Adrasti. Ph. 425. et Iph. A. 245.

Τάλας Hec. 20. τάλανες Ph. 1309. et Hip. 669. ἁ τάλαινα Hec. 210. ταλαίνας ματρὸς ib. 694. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς ib. 1108. cf. Hip. 816. κυνὸς ταλαίνης Hec. 1273. ἰὼ εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά! Hip. 1241. τάλαιναν καρδίαν ib. 841. cf. Iph. T. 344. ἔριν τάλαιναν Hel. 255. ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. cf. Bac. 1243. ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων Sup. 825. cf. v. 941. etc.

Ταλθύβιος, praeco Graecorum. Hec. 487.

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.

Ταμίας. ὅρκων ταμίας Med. 170. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. ταμίαν πάντων πιστὸν Ion. 55.

Τάν. ὦ 'τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.

Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σου ταναὸς Bac. 455. cf. v. 829.

Τανὸς, *nom. fluvii.* El. 410.

Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμους τοὺς Τανταλείους Or. 1544. τῶν Τανταλείων ἐκγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.

Ταντα̃λίδαι, posteri Tantali. Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.

Τάνταλος, *nom. propr. viri.* Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.

Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὁμολωΐσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάξων Rh. 664. ἀπῆχεν' εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὄρνισε Ph. 1243. προταινὶ τάξεων φρουρεῖν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων— ἕδρας ib. 698. οὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. στρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἐκὰς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζω τῷδε ib. 724.

Ταπεινός. ταπεινὸς ὢν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῶ σοι ταπεινὸς Her. F. 1413. ἐνδεέστερος ὢν ταπεινὸς ἔσαι Ar. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινὸς Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἕζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 1. τὰ μέγιστα θεὸς ταπεί' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4.

Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.

Ταραγμός. ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὀμμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; Her. F. 533. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. παιδοκτόνους [illegible]νῶν ταραγμοὺς Her. F. 836.

Ταράσσειν. ὡς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; Bac. 1320. θεῶν ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχους ταράσσειν Rh. 691. ταράσσων μηδὲν, ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἤν τι μὴ— γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ ταράξῃς Her. F. 605. ταράξας Bac. 796. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. ὄμμα σὸν ταράσσεται Or. 253. ᾗ ταράσσεται δόμος Hel. 485. τ[illegible]αχθεὶς πόντος Tr. 687.

Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.

Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρὴν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δυλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. ὅτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον Sup. 328. νεκρὸς ταρβεῖτε ib. 543. λίαν ταρβεῖ στρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. τοῦ' αὐτὸ ταρβῶν El. 26[illegible]. ταρβοῦντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβοῦσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβοῦν —ἄγαν ἀποδέχου Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602.

Τάρβος. ὁ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. ὅτῳ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.

Ταρσός. ταρσῷ κατήρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.

Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.

Τάρταρος. ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον Or. 265. ταρτάρου εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρου Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.

Τάσις. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748.

Τάσσειν. ἡμᾶς πομπὺς—κόρης τάσσουσιν εἶναι Hec. 223. χρὴ ἄνδρα τάσσειν, ὅ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων τάσσων Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων τίχας Her. 676. ὃς ἐγὼ τάσσον (i. e. ἔτασσον) τῇδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔταξαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη ταθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545. ἱππότας ἱππόταις ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατῷ κατὰ τόμα Rh. 491. κόσμον, ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. στρατὸν—τάσσεται, ὃν ἦλθ' ἔχων Her. 664. φρυρὰν ἐτάξαντ' ἐν περισύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τῦτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρῳ στρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχ. Tr. 264. οἳ τέταχθε πιμπράναι—ἄστυ ib. 1260. πληρῶν πίστρα—τέταγμαι Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδῳ τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τῷ τεταγμένῳ δίχα Rh. 520. ἐφ' ὅτῳ τέταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 722. τὸν βαλόντα τέφειν ἐγὼ τετάγμην Œnei fr. VIII. 3. στρατῷ ταχθεὶς ὕπο Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς Cy. 482. ὑ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένυς Her. 480. ἐπὶ τύτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. πῷ τετάξεται φόνυ Iph. T. 1046.

Ταύρειος. ταύρειος πῶς Hel. 1571. ἐκ ταυρείᾳ φόνυ ib. 1607. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον δέμας ib. 1578.

Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. Ἀρτέμιδος) ib. 1454.

Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8.

Ταῦροι, *nom. gentis.* Iph. T. 30.

Ταυροκέρως θεὸς Bac. 100.

Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378.

Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261.

Ταυροπόλος θεὰ Iph. T. 1457.

Ταυρόπυν σῆμα Iph. A. 275.

Ταῦρος. ὃν (sc. ἔρων) ἔσχε ταύρῳ Hip. 338. τὸ δύτηνον κάρα ταύρῳ ib. 1248. etc.

Ταυρῦσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρυμένην Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920.

Ταυτηρίαις Phœn. fr. X. 1. vid. not.

Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς λεψόμεθα Sup. 376. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069.

Τάφιος. Ἄρη Τάφιον Iph. A. 284. Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080.

Τάφος. ὡς τάφῳ τύχω Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείῳ τάφῳ ib. 221. cf. Tr. 39. et 1124. ἑπτὰ παρθένων τάφῳ πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφῳ μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 96. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν ib. 831. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285. τάφῳ μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόστολα ἑτεκόμαν; Tr. 265. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικὸν σκὸν τάφῳ Pol. fr. IX. 1. τάφων χώματα Sup. 53. ἐν χωσοῖς τάφοις κεῖται Rh. 414. ἐπὶ τάφῳ Ἑλληνικῷ Bac. 1356. τάφων τιμάορον Dan. fr. VII. 4. etc.

Τάφρος. τάφρῳ πέλας Ph. 1107. ἐν τάφρῳ ib. 1195. τύμβῳ τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721. τάφρας ὑπερβὰς Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213.

Τάχα Or. 133. et passim per totum Eurip.

Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τῦ τάχους Sup. 419. τὸ δεσπότου τάχος Tr. 1145. ὅς με βρόχοισι—τάχα συνάψει Bac. 546. τὸ τάχος σῦ τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, *adverb.* celeriter, cito. Rh. 986. et Her. F. 860. ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458. An. 1159. Sup. 460. etc.

Ταχυβάτας Rh. 134.

Ταχύνειν. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257. ταχύνεις Rh. 76. τάχυνε ib. 637. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551.

Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύτορον πῶδε El. 451. κῶτη ταχύπορος Hel. 1288.

Ταχύπους Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

πόδων Bac. 781. ταχύπτην ἴχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπτην Bac. 168.

Ταχύς. ἔχεις με ταχὺν προσαρκέσαι σοι Hec. 862. ταχὺς μετέθω λύσσαν Or. 254. ταχὺς βαδιτὴς Med. 1182. ταχὺς ᾠδῆς Hip. 1047. τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχὺς εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτραν βλάπτειν ταχύς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτὶς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κώπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυσὶν ταχείαις Hip. 18. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τᾶ νᾶ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχυτέραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιτα Or. 125. et passim. τάχιτα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα δρόσοι τέγγωσ' ἱεραὶ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et fœmin. βλέφαρον τέγγωσ' ἁπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγουσα Hip. 128. τέγξαι χέρα φοίνιον Med. 864. τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. τέγξω τόδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί μ' βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.

Τεθριπποβάμων τόλος Or. 990.

Τέθριππος. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τεθρίππου ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τεθρίππους ἁμίλλας Hel. 393. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. et plur. τέθριππα ἅρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. sed sæpius ἅρματα omittitur, et tantum τέθριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων Ion. 82. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας El. 866.

Τείνειν. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνουσι βοάν; Med. 201. ἅπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; ib. 670. ὃς εἰς γέροντας ἦλθε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ὀχ ἑξῆς πέπλων τολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικὼς —αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὡς μὴ μακρὸς τείνω λόγος Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τὔργον, ᾗ τείνειν χρεὼν Or. 1129. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινον εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τεῖναι φόνον Sup. 672. vid. not. ὃς εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595. φρυρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραν Or. 981. ἐν τερῴοις λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114.

Τείρειν. ὀδύνη με τείρει Rh. 749. et 799. χρεία τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. ἃς ὕπο τειρομένα An. 114.

Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.

Τείχισμα. θραυτῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Τεῖχος. γεῖσσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 556. ὃ τεῖχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἰλίου τείχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν ib. 188. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τείχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσθε τειχέων ib. 664. τειχέων εἴσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τείχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τειχέων ib. 1297. Βάκτρια τείχη Bac. 15. ὀχ ὑπερβαίνουσι τείχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Τεκμαίρεσθαι. ἐπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ᾧ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ Œnom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τέκμαρ Hec. 1273.

Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον; Iph. T. 808. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. ἔχω ὧδὲν τεκμήριον ib. 329. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; ib. 349. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον El. 575. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. ἔν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. τεκμήριον μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Œd. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται Phœn. fr. I. 2.

Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.

Τέκνον. γᾶς τέκνον Ion. 218. ὦ τέκνα Δαναῶν (i. e. o Danai, vel Græci) Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἀρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις El. 897. Ἴδης τέκνα Cret. fr. I. 1.

Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.

Τεκνῶν. οἱ Κάδμου πόλιν τεκνῶσι παίδων παισὶν Her. F. 7. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν Phœn. fr. IV. 1. πτανός σε—ἐτέκνωσε πατὴρ Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph. 19. cf. Med. 805. τεκνῶσθαι Med. 574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλως εἰσορῶν τεκνωμένους Sup. 1087. νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T. 1261. ἐξ ὃ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875.

Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid. etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.

Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπύφθεγκτόν με Iph. T. 951.

Τεκτοσύνα, dor. pro ύνη An. 1015.

Τέκτων. τέκτονος σοφῆ Sis. fr. I. 34. τέκτων ὢν ἔπραττες ὰ ξυλουργικὰ Fr. inc. CXLI. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τέκτονας δίκ πυρὸς Al. 5. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Τελαμὼν, nom. propr. viri. Iph. A. 193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Meleag. fr. VI. 1.

Τελαμὼν, appell. fascia. ἀμφὶ τραύμασ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663. cf. Tr. 1232.

Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.

Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀπρὸν παῖδες τελέθουσι Med. 1096. ὁ χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784.

Τελεῖν. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως τῇδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερά νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τὰ δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ; ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ὃ τελοῦσ' ἁρμὸν Melan. fr. XX. 5. ἀνίκα Μοῖρα τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 100. ὅρος, εἰς ὄντινα χρὴ τελέσαι θηρός Fr. inc. CLX. 5. οἷον ἔργον τελεῖς Or. 832. νίκας τεφανηφορίαν—τελέσας El. 863. τὰς ὠμοφάγους δαῖτας τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπεὶ διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὃ τελεμένας Hec. 820. εὖ τελεῖται Or. 1670. τελεῖν (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999. πάντα ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι Al. 130. τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I. 51. τὰ παρ' ἀνδράσι τέλειά σοι φανεται Rh. 200.

Τέλεος. ὕφασμα ὃ τέλεον Ion. 1419.

Τελεῦν. ἀρετὴ τελευμένη Fr. inc. IV. 5. sed vid. not.

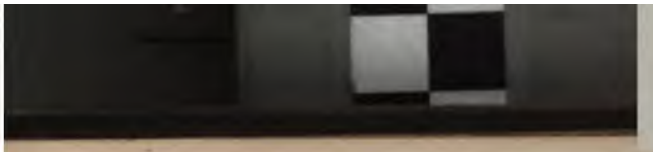
Τελεσσιδότειρα Μοῖρα Her. 899.

Τελεσφόρος. πελεσφόρον διδοῦσα χρεμὸν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med. 714. παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον El. 1132. τελεσφόρους ἀρὰς Ph. 69. πελεσφόρους εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.

Τελετή. κλύω, Ἀθηναίοισι τἀμὰ ξυστυχῆ τελετὴν γενέσθαι Iph. T. 959. κατασήσας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. πελετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς εὐίους ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων ib. 260. πόθεν τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.

Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. τελευταῖον, adverb. tandem. Epist. V.

Τελευτᾶν. ὃς τάδε τελευτᾷ Ph. 1573. cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπίδες) τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. ὁ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Tem. fr. VIII. 3. πρὸς τελευτώσας βίον (sc. βολὰς ἀκτῖνος) Ion. 1136. ὅταν τελευτήσῃς βίον Hel. 1682. cf. Hec. 419. et Hel. 846. τελευτήσω τάδε Al. 375. ἵν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον Tr. 1029. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. πρὶν τελευτηθῇ φόνος Or. 1218.

Τελευτή. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑτέραν ἥσαν φέρῃ An. 393. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ὤνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. κρυερὰ θανάτου τελευτὴ eorund. CLX. 7. 2) dor. τελευτά. θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. ὁρῶ τελευτὰν Sup. 1012. ἃ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά; Iph. T. 874. πόνων τελευτὰν Her. F. 427. 3) plur. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ποίας τελευτάς (sc. κακῶν ἐξείπω); El. 908.

Τέλος. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. ἐς τέλος σπουδάζομεν μανθάνειν ib. 817. ὃ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ ib. 1193. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπᾳ θέλει Or. 1545. ἤβης τέλος μολόντας Med. 920. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. cf. El. 956. ὧδε γήρως ἔβας τέλος Al. 416. τῶν ἐν βροτοῖς οὐκ ἔστιν ὅδε διὰ τέλους εὐδαιμονῶν Sup. 270. cf. Iph. A. 161. Her. F. 103. Antiop. fr. XXXIX. 5. et Aug. fr. VI. 3. πικραὶ ὄψεις ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν Sup. 945. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. οἷόν σε βίου τέλος εἶλεν; Rh. 735. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς δεινότατος Bac. 858. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε ib. 1259. πημάτων τέλος Hel. 541. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος οὐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. ὅ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς Antiop. fr. XVIII. 3. τὸ συνεχὲς ἔργον παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. διὰ τέλους δυστυχῶν Bel. fr. XVI. 15. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίνει τέλος Pol. fr. VIII. 2) plur. εὖ ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη Iph. A. 990. ἄσπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136. πολλὰ πελτατῶν τέλη Rh. 311. imprimis *sacra* vel *mysteria* denotat, ut Med. 1382. Hip. 25. et Dan. fr. XII. 6. 3) τέλος, adverbial. positum, tandem. Iph. T. 1343. et Bac. 1101.

Τέμενος. ἐς Ἥρας τέμενος Med. 1379. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεᾶ An. 252. τεμένη μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεᾶ Sup. 1210. πανταχῇ μοι χθονὸς τεμένη δέδασται Her. F. 1329.

Τέμνειν. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροὰς Hec. 567. πῶλος σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. τέμνειν ὄρυος κορμὸς Her. F. 241. τὴν ἐν ἄτροις ὄρανῆ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. cf. Epig. I. 1. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 423. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. Ἀργείας ὄρνις τέμνοντα γαίας El. 411. τίς ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίῳ πεύκαν; Hel. 234. ἔταμες βοτρύχης ib. 1240. σπονδὰς τέμωμεν ib. 1251. γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 719. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 812. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2. τεμῶ τρίχα Al. 214. cf. Bac. 493. et Hel. 1093. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 376. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο Hec. 633. οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν Her. 401. τρίχας ἐτμήθην Tr. 480. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. et τμ. κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Τένων. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη Med. 1166. ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος Bac. 936. τένοντος ἁρπάσας ἄκρα ποδὸς Cy. 399. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42.

Τεὸς, *vox poët.* pro σὸς, tuus. τεὸς γόνος Her. 911. ἀμφὶ κάρα τεὸν Iph. A. 1530.

Τέραμνον. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 768. ἐξ ἀΐδου τεράμνων Al. 459.

Τέρας. ὄρειον τέρας Ph. 813. δάϊον τέρας ib. 1030. δεξιὸν Διὸς τέρας ib. 1196. ἄγριον τέρας Hip. 1214. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248. ξενὸν δίαυλον τέρας Tr. 435. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας; Hel. 263. cf. v. 267. τέρας, ἢ τέρας ib. 1147. δεινὸν τέρας Ion. 989. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.

Τερασκόπος Bac. 248.

Τέρεμνον. κεδρωτὰ πατάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρεμνα Tr. 1297.

Τέρην. ὄψιν τερείνην Med. 905. τέρεινα νύμφα Cy. 513. τερείνης μυρσίνης πλόκους El. 778. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4.

Τέρθρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτου ποτὶ τέρμα δύσανον Hip. 140. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα οὐκ εἴποι τις ἂν Antiop. fr. XXI. 2. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόσου ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἷον τέρμονα βίου—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν οὐρανοῦ Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίου Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων Ἀτλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροιζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν Ἀθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἱ ῥεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας An. 207. τέρπει τε μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτοὺς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλους Sup. 183. τί δῆτ' ἔτερψάς με; Her. 434. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν τέρψω Hip. 727. εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς Her. 445. ὄμμα τέρψει Ion. 231. δείκνυοισί σε τέρψω ib. 655. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. τέρπεται τυμπάνων ἰάχοις Pal. fr. V. 3. τέρπου ἀνὴν ὄνησιν Or. 1043. κλύων, ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας Ph. 917. τυμπάνοις τέρπεσθαι Al. 54. ἔριν, θηκτῷ τερομένην σιδήρῳ Cresph. fr. IV. 12. ὃς ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἑτερπόμην Al. 290. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι; An. 1181. ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 194. ὥστε τερφθείης Iph. A. 418. τερφθῆναί τι βίου Ion. 1376. τερφθεὶς τοῦτο ib. 541. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίοτον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι τερπνοῖς ἀκοῦσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς τόνοις Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδου Al. 946. τερπνὸν φῆμην Iph. T. 1495. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. τερπνὸς ἡδονὰς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τοῦτ' θανάτου πέλας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109. τερπνὸν κακὸν ib. 384. τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι Bac. 773. πλουτεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τὸ φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ ξυντυχόντι πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. τοῖσιν ὡσὶ τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόθεν εἰς τέρψιν ἥξεις Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβῃ χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ Med. 202. σύ μοι τέρψιν ἐξεῦρες βίου Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. ὡς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἶνος τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. εἰς τέρψιν βίου Cy. 520. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δὶς κύβῳ καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

Τέταρτος. τὸ τέταρτον γράμμα Thes. fr. V. 8.

Τετραβάμων. τετραβάμονες ἵπποι El. 476. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. τετραβάμοσι χηλαῖσι Ph. 815. ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382.

Τετράζυγος. τετραζύγων ὄχων Hel. 1045.

Τετράμοιρα νυκτὸς φρυρὰ Rh. 5.

Τετράμορφος. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2.

Τετράορος. ὄχων τετραόρων Sup. 675. τετραόροις ἵπποις Hel. 729. τετραόροισιν ἅρμασιν Sup. 667.

Τετράπους. τετράποδος βάσιν θηρὸς Hec. 1058. τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256. cf. v. 211.

Τετράπτολις λαὸς Her. 81.

Τετραρχίαι Al. 1157.

Τετρασκελής. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 642. τετρασκελεῖς Her. F. 1272. τετρασκελὲς ὕβρισμα ib. 181.

Τέτρωρος. τέτρωρον ὄχον Hip. 1229. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.

Τευθράντιον Lic. fr. III.

Τεῦκρος, *nom. propr. viri.* Hel. 86.

Τευμησσὸς, *nom. loci.* Ph. 1107.

Τεύχειν. τὸν ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. φίλοις τεύχειν ἔριν An. 645. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἔκλυον—τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 457.

Τευχεσφόρος. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. δεσπόταις τευχεσφόροις Rh. 267.

Τεῦχος. λαβοῦσα τεῦχος Hec. 609. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 168. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. τεῦχος θεᾶς Ion. 273. πλῆρες τεῦχος ib. 1184. θὲς τόδε τεῦχος El. 140. εἶδον ἄτεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας Or. 759. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 167. cf. Ion. 146. τεύχη κενὰ Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.

Τευχοφόροι Rh. 3.

Τέφρα Cy. 637.

Τεχνᾶσθαι. τεχνώμενος Her. 1003. τεχνωμένη Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.

Τέχνασμα. κέδρου τεχνάσματα Or. 1053. τοῦ μητροκτόνου τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα ib. 1560.

Τέχνη. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. ἐμπυρῳ τέχνῃ ib. 961. ὃς ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 322. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. οὗ' ἁλίσκεται τέχνῃ ib. 789. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων Sup. 381. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. τέχνην θέμενος ib. 712. ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε Ion. 1279. τοὺς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. 2) dor. τέχνα. τίνα τέχναν ἔχομεν; Hip. 670. 3) plur. Δαιδάλοις τέχναισιν Hec. 838. μάγων τέχναις Or. 1497. ἃ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680. τί δὴ τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. Ὀδυσσέως τέχναις Iph. T. 24. cf. Rh. 953. δεινὰ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ Bac. 674. σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς ib. 805. τέχναις θεῶν ὥλοντο Hel. 936. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς ib. 1637. conf. Dan. fr. VIII. 1. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. τὰς κατὰ τέχνας σπουδαζομένας Epist. IV.

Τέχνημα. δόλια τεχνήματα Iph. T. 1355.

Τέως, *adverb.* usque ad eum locum. Her. 725.

Τήκειν. τήκω καρδίαν ὀρρωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6. ψυχὴν ἐτήκε Her. 645. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν Ar. fr. II. 4. et τακείσης χιόνος Hel. 3. Cf. supra Τάκειν.

Τηκτὸς μόλιβδος An. 266.

Τηλέμαχος, filius Ulyssis. Or. 588.

Τήλεφος, filius Herculis. Tel. fr. IX. et XIV. 1.

Τηλίκος. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3. τηλικοῖσδε ὄσιν ἡμῖν Epist. V.

Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.

Τηλόσε Iph. T. 175.

Τηλοῦ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.

Τηλωρός. τηλωρὸς ὅσα δωμάτων Or. 1325. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλωρὸς ναίω δόμοις El. 251. τηλωρὰ ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία An. 890.

Τηλόγετος Iph. T. 828.
Τημελεῖν Epist. IV. παρθένος τημέλει Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλει Iph. T. 311.
Τήμερον Tel. fr. VIII. 1.
Τηνικαῦτα Iph. A. 730. et Sis. fr. I. 11.
Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρῶσι πόλον Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἑτέρους δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1.
Τήρησις Antig. fr. VI. 2.
Τητᾶν. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. τῶ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. πατρὸς τητωμένους Her. 24. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι ib. 31. φίλων τητωμένη Hel. 281. χορῶν τητωμένη El. 310. ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324.
Τίειν. τὸν θεὸν μεῖζον τίωσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολὺ Her. 1013. πατρὸς ἔτισας φόνον El. 1188. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἃ σε δεῖ τίσαι παισὶ Her. 216. τῶνδε τισάντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767. et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην Iph. T. 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός; El. 599. ὡς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316. τισώμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεων τίσομαι Or. 1171. τισόμεσθα σύγγονον Hel. 1640.
Τιθέναι. τὠνομά με θανεῖν ἐρᾷν τίθησιν Hec. 358. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1401. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τὴν Σκῦρον ὐδαμῶ τίθης ib. 209. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντω τίθησι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 584. ἄβατον ὃς πέδον τόδε τίθησι Bac. 11. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχοῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Phi. fr. XII. 2. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. πέρας οὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς ib. 1040. στωμῦ τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. ὠκὺν πόδα τιθεὶς Iph. T. 32. cf. Rh. 280. ἄνω κάτω τιθεὶς Bac. 602. θνητοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 402. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2. πλεῦτον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. φίλους τιθέντες τοὺς πολεμιωτάτους Hec. 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ἀστρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον ib. 964. δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν Ph. 843. μεγάλα πάθεα —τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Iph. A. 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖσα βαρβάρων El. 7. ὡς σε πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν Hec. 723. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου τολίσματος ib. 1156. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρους Or. 1136. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον ib. 1166. ὅτι πω κρανῶν ἔθηκας ib. 1510. θανάτους ἔθηκαν ib. 1641. τάσδε θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε Ph. 579. καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ ib. 862. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 510. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. cf. An. 613. Rh. 909. πάσαις ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον γυναιξὶν Al. 626. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν κακὸν An. 458. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ Iph. T. 1280. πατρὸς δόμον δὶς τοσσῦτ' ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 160. μέγαν σε θρηκῶν ἄνακτα ἔθηκα ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύσηνον γόνον ib. 918. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. κάμνειν με τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον ib. 990. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχους Hel. 99. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακάριόν γ' ἔθηκέ με Ion. 562. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν ib. 1172. θνητοῖς τὰς νόμους ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1313. Θήβαις ἔθηκεν ὅμμ' ἐλεύθερον βλέπειν Her. F. 221. οἳ τάσιν ἔθηκαν ib. 590. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον

βροτοῖς ib. 699. ὀρφανήν με φίλω πατρὸς καὶ τόνδ' ἔθηκας El. 915. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τιν' εὐφυᾶ φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Ar. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπεί' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίως ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθετ' (i. e. ἔθετε) ἀτεφάνους An. 1021. λαΐνος πύργος πέριξ ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. γάμον Νηρηΐδος ἔθεσαν Iph. A. 1078. θὲς ἴχνος πέδῳ Or. 1440. σαυτῇ νόμον τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς γυναιξὶ Tr. 1031. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἵνα με πτερῶσσαν ὄρνιν—θείη Hip. 734. πῶς σ' ὅτις ἂν θείη τυφλόν; Cy. 670. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 744. ὡς γνωτὸν θείη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν εἰδεὶς χρηστὸν ἂν θείη Phœn. fr. VII. 2. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τὰς σὰς λόγους θῆς Sup. 515. ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μή μοι κότον θῇς ib. 827. χάριν ἄνακτι θῶμεν Bac. 720. Τιρυνθίοις θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὡς πρὸ ναῶν λαμπρὰ θῇ πυλώματα Ion. 79. μὴ πλάσιον θῇς Ar. fr. XXII. 1. ἔτλησαν δεῦρο ξένον πόδα θεῖναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1070. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγχας θέντες El. 798. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. χρυσῶν θεῖσα τέφανον ἀμφὶ βοτρύχοις Med. 1160 ἐγώ σε θήσω τῶδ' ἐλεύθεραν φόβῳ Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράστῳ νότον Ἀργείοισί τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 1731. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὰς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικρὰς ἐγώ σφιν καὶ λυγρὰς θήσω γάμους ib. 399. παίδων γονὰς σπεῖραί σε θήσω ib. 718. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι ib. 926. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν Sup. 901. πῶ θήσεις μνῆμα τῷδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε ib. 1224. τἀμ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοίνην πῶ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτους ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ἀγῶνας, ὧς μοι γάμοι θήσουσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει ib. 1057. ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἷμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδους Φοίβου καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. ὦ χρή, ὠδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' ὃν ἐφάτην τῆς Ἀχιλλ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 131. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ Sup. 1192. μακάριόν με τις θεῶν ἔμελλε θήσειν Iph. A. 1406. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 573. ὄρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνους τίθεσθε; Sup. 951. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθη Dic. fr. V. 1. τάφῳ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. χάριν τίθεσθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφὰς τίθεσθαι τὰς λόγους Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς — τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δίαιμον ὄννχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. χέρα κρᾶτ' ἀποκύριμον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο ματέρα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατὴρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ τέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἳ τὰς νόμους ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῷ θεῷ Ion. 54. γᾶν φίλαν. Ἰνάχῳ θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρείας ἕκατι προσάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Antiop. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆται παρ' ὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν θέσθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέστῃ πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib. 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τάκεῖ Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμενος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμῖνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθου λώβαν θεμένα El. 165. θεούς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. καλὸν πάρεργον αὐτὸ θήσομαι πόνων Or. 609. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. ὡς ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. ἐγὼ τἀμὰ θήσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τῇδε θήσομαι νεκρῷ Al. 424. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 828. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. Ἴωνα αὐτὸν ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν αθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III. δάκρυα φανερὰ πᾶσι τεθειμένα Ph. 1560. ὅτος ἦν τεθῇ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δή, κοὐκέτ' ἔσθ', ὅπη τεθῇ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθηνός. πόνων τιθηνὲς ἀποδιδοῦσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230.

Τίκτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55. κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. ὃς νέους τίκτει θεοὺς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθὼν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατοὺς, τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλοῦτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους Œno. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους eor. LXVI. ἄκλαυτα τίκτειν τέκνα An. 1236. τίκτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς ἑαυτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτουσα ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκὶ συνθακὼν ἀεὶ Her. 994. ἐγὼ τέκνα Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδαρὶς εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκοῦσα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολὺ μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. ὅ, τι ἐναυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 20. ἵνα παῖδας τέκω θῦλυς An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκὼν ἄριστον Sup. 1092. hinc τεκὼν, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmæon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκοῦσα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἁ τεκοῦσα γᾶ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρόθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγονα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ᾧ τεκομένα με μῆτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθὲν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅστις τιμᾷ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾶς ὑπέρφευ; Ph. 553. Ἄρτεμιν τιμᾷ Hip. 16. cf. v.

55. ὃς Φρύγες νόμως τιμῶσιν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σε ejusd. fr. XXIII. 1. οἱ τιμῶσ' ἀχρείως ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 2. τοὺς περισσοὺς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων Her. F. 1338. τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν Or. 486. ἰσότητα τιμᾷν Ph. 539. φίλους τιμᾷν Med. 660. χοῆρες ἄγγος τιμᾷν Iph. T. 960. ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ — ἄξιον τιμᾷν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾷν θεὸς Bac. 1009. Her. 903. et Antiop. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικάς θ' ὁμιλίας τιμᾷν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1046. τὰς ὁσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγάς, τιμᾷν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἔβραν Ion 130. νεκροὺς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμώσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. ὃς ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. τεφάνοισιν ὐδαμῶ τιμήσεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Æol. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει Tr. 27. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ὰ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. cf. Sup. 232. ὅτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν θανὼν An. 1185. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάορος. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον γένος Dan. fr. VII. 4.

Τιμή. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. οὐδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 648. οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδω ib. 342. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύθυτος τιμὰ Her. 778. τιμὰν ἀντέτασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρως ζηλοῦτε τιμὰς Hec. 255. τοῖς θανοῦσι τιμὰς διδόντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεών Hip. 107. σοὶ τιμὰς μεγίστας δώσω ib. 1424. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. τιμαῖς τέρπεσθαι ib. 54. πλείστας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. τοὺς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους τιμὰς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ ib. 1280. ἡ ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. Τροίας ἀρχαγὸς τιμὰς Tr. 196. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμὰς πατρῴους ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέτησεν τιμὰς Her. F. 853. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993. βίᾳ ἕλκετε τιμάς Inus fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔσῃ And. fr. VII. 5. τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμιώτερος φανῇ Cy. 530. et τιμιωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς οὐδὲν ἔτι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442.

Τιμόπτολις Sup. 375.
Τιμωρεῖν. Παλαμήδης σε τιμωρεῖ φόνου Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοισι Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρὶ ib. 922. et τιμωρῶν π. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθέ νιν Bac. 1079. σοί γε τιμωρούμενος Or. 1117. Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος Sup. 511. τήνδε τιμωρούμενος Iph. T. 558. πατρὶ τιμωρούμενοι El. 1095. τὸς κακὸς τιμωρουμένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην Cy. 691. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τίμωρήσομαι Ἱππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.
Τιμωρία. πατρὸς τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία Sup. 546. κατέστης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς πανέργου Cy. 440. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρὸς αἵματος τιμωρίαι Or. 400. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.
Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενοῦ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωρὸς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676.
Τινάσσειν. τινάσσει κρᾶτα Her. F. 867.
Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τίνων ἀμοιβὰς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.
Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.
Τιρύνθιος. Τιρυνθίῳ Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίοις Ἀργείοις Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.
Τίσις Hel. 1019.
Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.
Τιτανὶς κώρα Hel. 388.
Τιτρώσκειν. ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν Hip. 392. τὰν Κενταύρων γάνναν ἔτρωσε τόξοις Her. F. 366. τρώσας φόνον Sup. 1204. τρώσασα ἡμᾶς Hip. 703. τρώσει νιν οἶνος Cy. 421. τίς ὧν τιτρωται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένους ἰδοῦσα καιρίως σφαγὰς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθεὶς Ph. 1406. et An. 617.
Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὦ τλᾶμον πὸς Hec. 170. ἅλις—τέθνηκ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπους ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι θυμῷ Med. 865. τλάμων πόσις El. 1160. ὁ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλᾶμον γύναι Med. 1274. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων Hip. 554. τὼς τλάμων Sup. 1079. Λήδας ὁ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τλάμονα Κασσάνδραν Tr. 248. etc.
Τλατὸς, dor. pro τλητός. δουλείας τὸς ὑ τλατᾶς Hec. 158.
Τλάω, vel τλῆμι. τί τλᾷς; Ph. 1717. τλῆθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλᾶθι Al. 895. τλῆθι τὸς σὸς προσβλέπειν ἐναντίους ἐχθρὸς Her. 943. μήποτε τάνδε δυλοσύναν τλαίην Ph. 200. μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μὴ τλῇς με προδοῦναι Al. 276. μὴ τλῇς —φίλους κτανεῖν Cy. 287. μὲ τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνος μυρίος τλῆναι μάτην Hel. 609. φοίνιον αἷμα τλὰς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλὰς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχεα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἑξ ᾅδαο Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοτον οὐκ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν Her. F. 777. πτωχὸς ὢν τίτλης' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἷον τέρμονα βίου—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν ib. 958 ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο Sup. 171. τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ Iph. T. 862. μά-

χας Μινυῶν, ἃς ἔτλην Her. F. 5 0 ἔτλην φόνον ib. 1279. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τίς τὰ δεινὰ τλήσεται; Iph. T. 617.

Τλημόνως. μένειν χρὴ τλημόνως Sup. 947. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς Iph. A. 1165. τέθνηκε τλημόνως Tr. 40.

Τλήμων. ὡς τάφῳ τλήμων τύχω Hec. 47. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. τλήμονας φυγὰς Hip. 1177. et El. 233. et 505. et τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. ὦ τλήμονες γυναῖκες Sup. 292. τλήμονας παίδων τύχας Her. F. 921. τἀμὰ οὐχὶ τλήμονα; Or. 1613. τλήμονα ἔλεξας Iph. A. 1132. τλημονεστέραν ὁδὸν Med. 1068. et τλημονεστάτην ὁδ. ib. 1067. τλημονέστατον λόγον Hec. 562. τλημονεστάτην πασῶν γυναικῶν Her. 570. etc. Cf. Τλάμων.

Τλησίμοχθοι Fr. inc. XCIX.

Τλητός. ὁ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ἄλγος ὁ τλητόν, οὐδὲ ῥητὸν Hip. 846. cf. v. 875. παίδων νόσους —ὁ τλητὸν ὁρᾶν Al. 890.

Τμητός. τμητῶν ἰμάντων Hip. 1245.

Τμῶλος, mons Lydiæ. Bac. 55. 64. 154. et 462.

Τοῖχος. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. ἀμφίβλητρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων Tr. 118. τοίχους δεξιὰς λαιούς τε Hel. 1589. τοίχοισιν ἔπι Ion. 1158. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Τοκάς. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. τοκάδα τὰν Διογόνοιο Βάκχα Hip. 559. ὅσαι τοκάδες ἦσαν Hec. 1157. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42.

Τοκεύς. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 817. ἀκουσίως τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ᾐράμην δόρυ Ph. 437. τοκέας φιλεῖν Sup. 507. δαΐοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915.

Τόκος, 1) filius. Ἀμαζόνος τόκος Hip. 10. Θησέως τόκῳ ib. 520. Ἀλκμήνας τόκῳ ib. 553. cf. Her. F. 929. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος An. 885. cf. v. 1116. θεᾶ πατρὸς τόκος (ubi est *filia*) ib. 1255. Αἰγέως τόκος Sup. 647. τὸν Οἰκλέως γενναῖον τόκον ib. 925. λαίφτα τόκον Iph. A. 204. cf. Tr. 421. Ὀϊλέως τόκος Iph. A. 263. ὁ Τυδέως τόκος Rh. 939. Ἐχίονος τόκον γηγενῆ Bac. 1014. Μαιάδος τόκος Hel. 1686. εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. τίς σε ἐν δεκάτῳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. τόκος Οἰνέως Œnei fr. I. 3. ita agni vocantur μήλων τόκος Cy. 161. 2) partus. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. ἄρσενος τόκῳ ib. 652. cf. Dan. 11. τερῶσα ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας Med. 1031. ἥ σε μήτηρ—ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ Al. 319. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορράγεῖς ib. 1466. σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους Ion. 869. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη ib. 1108. ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων ib. 1128. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2. τόκων τῶν σῶν χάριν Fr. inc. LVIII. 3.

Τόλμα. σὺ τόλμαν τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον; Hec. 1123. τῆς γε τόλμης ἡ σπάνις γενήσεται Or. 940. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν ib. 859. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. αἳ αἳ τόλμας ib. 814. τί τέρμα τόλμης—γενήσεται; ib. 937. ὦ τόλμης γενναία Al. 744. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703. κατατένω δαΐας τόλμας ib. 838. μόλις νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα Iph. T. 330. ᾤμωξα τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ ib. 862. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας ib. 868. ὑπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν Her. 555. τλήμων σὺ τόλμης Ion. 960. ὁ καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. ᾗ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν ib. 1264. ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα σε ib. 1416. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. ἔχω τόλμης—διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τὰ μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Ix. fr. III. 2. πείθειν τὰς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. ἔκκυμα τόλμης Fr. inc. VI. 2. τόλμας ὁ καλὰς Hip. 414. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ Sup. 449. κατεῖπε τόλμας Κρεούσης Ion. 1216.

Τολμᾶν. τολμᾷ, ἃ μὴ χρὴ Hec. 333. οἵτινες θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν ib. 804. σὺ δὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι

(sc. τὸν χρυσὸν) χερὸς τολμᾶς ib. 1223. ὃ τολμᾶς ὅσια Or. 825. οἵ με τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τολμᾷ πανουργεῖν ib. 583. ἥτις οὐδὲ νῦν τολμᾶς μεθεῖναι—χόλον ib. 590. τολμᾶς ξενοδοχεῖν; Al. 555. ἢ παιδὶ πατρὸς—τολμᾶς ξυνεύδειν An. 172. δεινά γε τολμᾶς Iph. A. 133. et 303. τὰς πόνους οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τάδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρῶσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα eorund. LI. 6. τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. τολμᾶν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἵ' ἐτολμήθη πατὴρ El. 277. ὅτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἦπου τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; Med. 695. οὐκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι; Or. 751. οὐκ ἐτόλμησας θανεῖν τῷ σῷ πρὸ παιδὸς Al. 647. conf. Sup. 910. ἐτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησ' εὐθὺς ὁ πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάστορας οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἢν τολμήσῃς σύ μου χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. ἐρᾷν τι τολμήσουσιν ἐχθρὸς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημά; Ph. 1670. σὲ χρεὼν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἴσχιστα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἤκουσά του θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὦ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικουμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμητέον Med. 1051. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμητὸς Hel. 822.

Τολυπεύειν. θρῆξιν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίτα Al. 101.

Τομὴ, vel dor. τομά. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. ἀνάμεινον φασγάνου τομὰς Or. 1101. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην—νόσων Inus fr. V. 6.

Τοξεύειν. ταῦτα νὺξ ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθεὶς κόρης Tr. 255. τῶδε τοξεῦσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκεα) Her. F. 1064. τοξεύσασα Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξευμα. ἐντὸς λυγρᾶ τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὀρῶντας ὠτάσας τοξεύμασιν ib. 199. τὰς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. θερμὰ ἡλίου τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνα Ν. θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίου τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χέρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Τοξόδαμνος Ἄρτεμις Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῷ πέρα Sup. 745. κυκλοῦτο, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῶ εὐάγκαλον τόξου Phaëth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα εὐλογήσω ib. 465. τόξα κερυλκὰ Or. 268. ἐκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξοις νιν δαμάσασα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσέων τόξων ὄτοὸν Med. 634. τόξων μεδέουσαν Ἄρτεμιν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. τάξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται Iph. T. 1238. κερόδετα τόξα Rh. 33. ἥλικας τόξοισιν νικᾷ-

σαντα Tr. 1210. τόξων χερὶ ψάλλουσι νευρὰς Bac. 782. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 108. cf. v. 158. 165. 173. et 524. μεθῆκα τόξα ib. 256. τόξ' ἔχων Her. F. 160. cf. v. 162. 195. 366. 392. 942. 970. 984. 1098. et 1135. τόξα ἡλίου ib. 1090. τὰ τόξα λαβόντες Cret. fr. I. 2. τόξ' ἔχουσα Meleag. fr. VI. 5. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6.

Τοξοσύνα, dor. pro ύνη. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ An. 1195.

Τοξότας, dor. pro ης Or. 1409. εἶργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

Τοξοφόρος. τοξοφόρῳ ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 802. τοξοφόροι Φρυγῶν Rh. 32.

Τόπος. ἀνὰ τόπον Sup. 604. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν τάξαι τόπον Her. 1041. ἐπεί γε τῆδ' ἐφάπτομαι τόπου Hel. 563. Δικαίων ἐκ τόπων Ph. 1033. πέραν τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI.

Τόρευμα δεινὸν Her. F. 978.

Τορνεύειν. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τορνεύει Cy. 657.

Τόρνος. τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Thes. fr. V. 3.

Τορῶς. οὐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ἀκοῦσας δ' τορῶς ib. 656. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς ἐς ὃς γεγωνήσομεν; Ion. 695.

Τόσως. ὃς τόσως El. 1092.

Τραγοκτόνος. αἷμα τραγοκτόνου Bac. 139.

Τράγος. σὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ Cy. 80.

Τρανῶς. οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν El. 758.

Τράπεζα. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τράπεζα πλήρης Hip. 110. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. πρὸς πλησίαν τράπεζαν ἵζουσα Hel. 303. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. ὑπὲρ τραπέζης ib. 1209. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864.

Τραῦμα. τραῦμα φέρων Or. 1487. φονίου τραύματος εἴσω Rh. 750. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών ib. 796. οὐκ ἔτ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμα Bel. fr. XIV. 1. μαρναμένης ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν ib. 1663. cf. An. 1156. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. πολλοὶ ἔπιπτον — ἐκ τραυμάτων ib. 1143. καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313. κἄθαιμα τραύματα ib. 1374. ἀπένιψα τραύματα Tr. 1152.

Τραυματίζειν. ἐτραυμάτιζον—γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762. ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2.

Τράχηλος. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. cf. Tel. fr. XVI. 2. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. λήψεται τὸν τράχηλον—τῶν ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. τραχήλου θερίζων Sup. 716.

Τραχὶς, nom. urbis. Her. 194.

Τραχύς. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. τραχεῖα (sc. χώρα) Cresph. fr. XII. 2. συγγένεια τραχεῖα Fr. inc. B. 40. 2.

Τρέειν, εἶν. Φρυγῶν οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ Or. 1111. μηδὲν τρέσῃς τάσδε ib. 1104. μὴ τρέσῃς τόδε Ph. 1084. cf. Med. 307. Al. 329. Her. 249. 501. 558. 654. et 715. El. 220. et Fr. inc. II. 1. οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι—Med. 1225. cf. Al. 509. Iph. A. 321. et Fr. inc. XLII. 3.

Τρεῖς. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τρεῖς μία τύχη—ἔχει Iph. T. 1065. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389. παρθένοι τρεῖς Or. 22. τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. ἀρὰς τρεῖς Hip. 888. et 1315. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. τριῶν μοιρῶν ib. 244. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων Sup. 653. etc.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμων An. 718. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. τρέμουσα κῶλα Med. 1169. πόσιν τρέμουσα An. 809. et 1058. φρίκῃ τρέμουσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὸς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. οὐκ εἰς τὸ μωρὸν, οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα Sup. 718. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα Iph. T. 1322. κρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν An. 1150. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπου Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις — ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δῆθ' ὁδὸς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορὸς τραπώμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι Sup. 883. οὐκῶν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ἄδυ τόδε El. 662. ὅπῃ τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέψομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τὸς ἐκείνῳ πολεμίους El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ὅτε πόντος, ὅτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρὰ—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἄξίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφοιν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν γυναῖκα χρηστὴν κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ὅτε δοῦλον, ὅτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρίους τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις Œnei fr. X. τὸ κακὸν εὖ δεῖς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. ὦ πόνοι τρέφοντες βροτοὺς Hip. 367. δυστυχῆ δ' ἔτρεφον Sup. 918. ἂν πρωτόγονον θάλος—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἔνθα —τρέφει Ἑλλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφήν σ' ἔθρεψεν Ἑλλὰς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μή ποτε ὤφελες Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατὴρ Hip. 628. τοὺς θρέψαντας γονεῖς Antiop. fr. IV. 2. πατρὸς, ἣ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ οὐκ ἔστι τῷ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. γῆς, ἥ σ' ἐθρέψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφω Phry. fr. III. πῶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή; Al. 1052. εὔθηλοι τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τεθράμμεθα Ph. 501. σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὖ τεθραμμένη El. 65. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργενναῖς ἐτράφης Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναί νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βυσὶ τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς ib. 1190. παλαίστραις τραφεὶς El. 528. ὦ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς Or. 1340. μόσχον ὦ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίων ἄπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχουσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν

ἁρμῇ καλῶς El 954. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. δραμεῖν φόνῳ πέρι El. 1264. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν κ. τ. λ. Epig. III. 4. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. δραμόντες Or. 1492. παράλιον αἰγιαλὸν—δραμόντες Iph. T. 427. παράκτιοι δραμεῖσθε ib 1424. ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον Or. 876. εἰς ξεναγμὸς καὶ γόους δραμουμένη ib. 957.

Τρηχύς, Ion. pro τραχύς. κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI.

Τρίαινα, 1) *nom. loci.* Ph. 195. 2) tridens. πληγαὶ τριαίνης Ποντίᾳ Ion. 282. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 52.

Τριαινῶν. θάκους μοχλοῖς τριαίνῃ Bac. 348.

Τριβαλλοί, *nom. gentis.* Epist. V.

Τρίβειν. ὦ νησιώτην τρίβω βίον Her. 86. ἔδεισα, μὴ—Θρῄκης πεδία τρίβοιεν Hec. 1142.

Τρίβος. ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251. cf. v. 1258. et 1268. it. Ph. 93. et El. 103.

Τρίβων, 1) peritus, exercitatus. τρίβων τὰ τοιάδε Med. 686. τρίβων εἰ τὰ κομψὰ Rh. 625. τρίβων λόγων Bac. 716. τῷ Βακχίῳ τόδε τρίβων εἰμὶ Cy. 518. vid. etiam El. 1127. 2) pallium detritum, cento. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. vid. not.

Τρίγλυφος. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις Bac. 1212.

Τρίγονος. Ἀγραύλῳ κόραι τρίγονοι Ion. 496. τέκνα τρίγονα Her. F. 1023.

Τριετηρίδες Bac. 133.

Τρίζυγος. τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362.

Τρικάρηνος. θῆρα τρικάρηνον Her. F. 611.

Τρικόρυθος Αἴας Or. 1480.

Τρίκορυς. τρικόρυθες Κορύβαντες Bac. 123.

Τρίκρανος κύων Her. F. 1277.

Τρικυμία. σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ Hip. 1213. Αἰγαῖον πόρον τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83.

Τρίοδος. παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεῷ Sup. 1211.

Τριπάρθενον ζεῦγος Er. fr. XV.

Τρίπηχυς. κλῳῷ τριπήχει Cy. 234.

Τρίπους. ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος Or. 163. cf. v. 329. τρίποδα καθίζων Φοῖβος ib. 954. cf. El. 980. τρίπους χαλκόπους Sup. 1196. cf. v. 1201. τρίποδος ἐκ χρυσῆ Iph. T. 976. cf. v. 1253. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. cf. v. 366. 415. 463. 512. 1320. et 1322.

Τρίπτυχος. λαιμὸς τριπτύχους Or. 1513. τριπτύχων νεκρῶν Ph. 1629. τριπτύχοις τυραννίσι Her. F. 474.

Τρίπωλον ἅρμα An. 276.

Τρὶς Med. 250. ἐς τρὶς Hip. 46.

Τρισμύριοι. τρισμυρίας ἀλώπεκας Fr. inc. B. 14. 7.

Τρισσός. τρισσοῖς φίλοις Or. 1190. et 1244. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1491. τρισσῶν βιότων Bel. fr. XVI. 3. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1650. τρισσαὶ ψυχαὶ Ph. 1547. τρισσῶν ἁμαξῶν Cy. 384. τρισσαὶ συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. cf. Hel. 714. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Τρισώματος. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὸν τρισώματον βοτῆρα ib. 423. τρισωμάτους Τυφῶνας ib. 1271. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204.

Τριταῖος. τριταίαν ἓσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν El. 171. τριταῖον φέγγος Hec. 32.

Τριτάλας. τριτάλαιναι κόραι Hip. 739.

Τρίτατος, vocab. poët. i. q. τρίτος. τριτάταν ἀμέραν Hip. 135.

Τριτοβάμων. ἃ τριτοβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρου Tr. 275.

Τρίτος. τρίτον ἀγῶνα Al. 506. τρίτῃ ἐγὼ δύσηνος Hip. 341. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. ἡμέραν τρίτην Fr. inc. CXCI. 2. ἐκ τρίτου Or. 1178. τρίτον φάος Al. 1149. τρίτον θῦμα Her. F. 995. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γε Hel. 1433. δεύτερα καὶ τρίτα (sc. ἅρματι δραμεῖν) Epig. III. 5.

Τρίτων, *nom. propr. dei marini.* Cy. 262.

Τριτωνιὰς λίμνη Ion. 872.

Τρίχωμα. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Τροία, notissima urbs, in Hec. Or. Andr. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.
Τροιζήνιος. γῆς Τροιζηνίας Med. 683. et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ ib. 1424. Τροιζήνιαι γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροιζήνιαι ib. 710. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095.
Τροιήθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.
Τρομερός. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 36. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. cf. v. 113.
Τρόμος. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. τρόμῳ παῦσαι Her. F. 627.
Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτῷ τήσομαι An. 764. τῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἱδρύεται Her. 786. τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.
Τροπαῖος. ὦ Ζεὺ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. Ἕκτορος ὅμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.
Τροπή. ἐν τροπῇ δορὸς Rh. 82. cf. v. 116. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 743.
Τρόπις Hel. 418.
Τρόπος. ποίῳ τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. Ἁτέρᾳ τρόπῳ Med. 304. et 808. ἑκουσίῳ τρόπῳ ib. 751. ᾧ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τροπῷ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. τἀνδρείᾳ τρόπῳ El. 949. τρόπος χρηστὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρύμενος τὸ τᾶ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης ἐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιοῖ ὁδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. ὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅστις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίσασαι τὼς ἐμὼς τρόπους Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπους χρὴ τέκνα An. 230. πεποίκιλται τρόπος Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν ὐχὶ πρόσφορον τρόποις ib. 338. τὼς τρόπους δύλως παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς ὃ κακῷ τρόποι τοιοίδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τὼς τρόπους ἁπλῶς ἔχειν ib. 927. τί δῆτα πρὸς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους; Tr. 67. φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πιδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἷδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. μιμεῖ τρόπους πατρὸς δικαίου Hel. 946. cf. v. 949. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιῶτοι El. 1117. δεῖ δ' ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. παρθένῳ τρόπους ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.
Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδὼς Ion. 852. γάλακτι ὐκ ἐπέσχον—τροφεῖα μητρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.
Τροφεὺς Ph. 45. et El. 16.
Τροφή. δὼς τροφὴν καρπῷ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ὠρανῷ ταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπεστερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφὴ δόμοις παρῆν Ins fr. VII. 3. 2) dor. τροφά. χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τῆς ὑποσάσης τροφὰς ib. 555. τροφαὶ ματρὸς Sup. 1136. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθηνὼς ἀποδιδοῦσά σοι τροφὰς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαὶ (sc. φρῶδοί μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμίους τροφὰς ἦλθε Ion. 52. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων ib. 487. τροφὰς ἔχει βίου ib. 1013.
Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναὸς σέθεν τρό-

φιμος Ion. 684. γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.

Τροφὸς, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκυρὸν Her. F. 45. ἐλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἁπάντων γᾶ τροφὸς Ph. 693. ἥδε τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφῷ Iph. T. 835. ὦ νὺξ—χρυσέων ἄστρων τροφὲ El. 54. ὑ πεδοτιβὴς τροφὸς St. fr. III. 3. vid. not. ἥδε μοι τροφὸς Fr. inc. CLXXXV. 1. Ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφὸς Cy. 4.

Τροφώνιος. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφωνίου Ion. 300. cf. v. 393. et 405.

Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.

Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσυσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253.

Τροχηλάτης Ph. 39.

Τροχήλατος. τροχηλάτου μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτους An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου Her. F. 123.

Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.

Τροχός. κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. τροχοὶ ἑπτήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Τρύπανον Cy. 460.

Τρυφᾷν. ἆρ' ὦ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 532. τρυφᾷν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.

Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.

Τρυφὴ, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἑδετῶν μηχανὰς ϑηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. τολίδα κροκύεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφάς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.

Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρύχῃ (2 sing. præs. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχου σαυτὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἅλιον τρυχόμενος ib. 528.

Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα πέπλων λακίσματα Tr. 496.

Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχη ib. 185.

Τρῳάς. εἰς γυναῖκα Τρῳάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρῳάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρῳάδος ἐκ γᾶς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρῳάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρῳάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.

Τρῶες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.

Τρωϊάς. τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωϊάδων Hec. 97.

Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ τραπῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφὰς Τρωϊκὰς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. τραπεζοῦσι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.

Τρῳός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῳ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077.

Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.

Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita *imperf.* ἐτύγχανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει τεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

σπόταισι τυγχάνει Al. 136. ἀρίστου τῶδε τυγχάνω ξένου ib. 562. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων Ion. 1621. cf. Her. F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. πνευμάτων ὁ τυγχάνων Iph. T. 15. βιαίων τυγχάνουσαν ἀλμάτων Hec. 1262. πρὸς τὸ τυγχάνον Hel. 1306. τὰ τυγχάνοντα, casus fortuiti, Ion. 1511. et Melan. fr. XVI. 1. δισσὰς φωνὰς —, τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν Hip. 929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι Tr. 499. ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 180. λυτρῶν τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 360. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου Al. 946. εἰ τύχοιμι σῶν γάμων Iph. A. 1406. νικηφόρου δώρου τύχοιτε ib. 1558. ὡς τύχοι νόστου ταχυτὸς ib. 1603. cf. Iph. T. 1003. ὅτ' οἴκου τύχοι Tr. 731. Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις ib. 734. εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε Hel. 706. ὡς τάφου τύχω Hec. 47. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω χθονὸς πατρῴας Ph. 1458. συμφορᾶς τύχῃ Iph. A. 1373. πολλῆς αἰδοῦς καὶ τύχης τις ἂν τύχῃ Her. 461. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ἣν τύχω σωτηρίας ib. 1307. πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν Hec. 374. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὥσθ', ἃ βούλομαι, τυχεῖν Ph. 999. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν Epist. IV. τίνος πότμου τυχών; Hec. 773. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ ib. 793. τυχὼν, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλου τυχὼν σωτῆρος Al. 669. νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. cf. Hec. 541. ἤβης τυχὼν Tr. 1168. λευσίμου δίκης τυχὼν Bac. 356. ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχὼν ib. 613. εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος Her. 111. δορὸς ποίου τυχών; Her. F. 540. ἐρημίας τυχὼν El. 510. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών; Dan. 9. γῆ τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν Hec. 593. χείματος ἀγρίου τυχοῦσα An. 750. τίνος φόβου τυχοῦσα; ib. 1057. συμφορᾶς κακῶν τυχοῦσαν, οἵας μή τιν' ὤφελες τυχεῖν Iph. A. 1337. μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. πρόφασις ἡ τυχοῦσα Fr. inc. XXVII. 2. τεύξεται τῶδε Hec. 42. cf. Med. 351. τεύξεται θυμουμένων An. 745. ταῦτα τεύξομαι σέθεν Iph. A. 995. εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. etc.

Τυδεύς, dux Græcorum adversus Thebas, et pater Diomedis, qui Trojam expeditioni interfuit, in Ph. Sup. et Rh. aliquoties occurrit, it. Meleag. fr. XVIII. 2. et Œnei fr. I. 3.

Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοίβου Tr. 814.

Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Τυμβεύειν. οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν Hel. 1261.

Τύμβευμα. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. vid. not.

Τύμβος. ὑπὲρ τύμβου φανεὶς Hec. 37. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμβου κυρῆσαι ib. 50. cf. El. 288. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς Hec. 94. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον ib. 128. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. πρὸ τύμβου (i. e. ante mortem) τ' ὀρῶσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβου (de sene homine) Med. 1209. cf. Her. 168. τύμβον κατόψει ξεστὸν Al. 839. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. τύμβον ἱερὸν Sup. 981. ἐπεὶ μοι τύμβος ὁ χωσθήσεται Iph. A. 1443. cf. Iph. T. 702. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως Tr. 264. ὄρυγμα δεινὸν τύμβου Hel. 554. τύμβος ἠπιασμένος El. 323. πολλῶν μέτα τύμβον κοινὸν ἔλαχον Er. fr. 1. 38. τύμβῳ ὀδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. τύμβους ἀνασπῶν Med. 1381. etc.

Τύμπανον. αἴρεσθε τἀπιχώρια—τύμπανα Bac. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Τυνδάρειος. τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Or. 374. et Iph. T. 5. ἡ Τυνδάρειος παῖς Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. Τυνδάρειον ὄνομα Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρὶς, filia Tyndarei, interdum παῖς vel κόρη additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. ὡς ἠδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ὄφεος ἀλλάξει τύπον Bac. 1329. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἠβητὴν τύπον Her. 858. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου Hip. 862. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. γραπτὸς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπος Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. τυπτόμενος Cy. 641. εἰς καιρὸν τυπεὶς Au. 1121. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. νέα τυραννεῖ Med. 967. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; Hip. 1013. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς Her. F. 29. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. τυραννεύων χθονὸς Hel. 792. γαίας τυραννεύσασιν δικαίως El. 877.

Τυραννικός. δόμος τυραννικὸς Med. 740. ἐκ τυραννικῶν δόμων Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. εἰς θρόνους τυραννικοὺς Ion. 1572. τυραννικαὶ τέγαι An. 883. λῆμα τυραννικὸν Med. 348. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. 1.

Τυραννὶς Or. 1156. ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς Ph. 486. cf. v. 509. ἃ παρῆσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα ib. 526. τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 527. τί τὴν τυραννίδα—τιμᾷς ὑπέρφευ ib. 552. κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. ἤβησας ἐν τυραννίδι ib. 657. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. σῆς τυραννίδος χάριν Iph. T. 681. τάξαι μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος Rh. 165. ἃ σῆς ἐρῶμεν πολυόχθου τυραννίδος ib. 166. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος ib. 484. Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρος τυραννίδ' ἔξειν Tr. 928. ἃ τυραννίδι ib. 934. τῆς ἰσοθέου τυραννίδος ib. 1169. Κάδμος τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 43. ἃ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνεμένης κ. τ. λ. Ion. 621. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 710. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 644. ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. οἱ τυραννίδι χαίρουσιν Aug. fr. VII. 1. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. 2) plur. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργωσε Her. F. 474. ὅτε τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. τύραννον Βιτόνων κατακτανὼν Al. 1025. Σθενέλου τυράννου παιδὶ ib. 1153. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. τίς γῆς τύραννος; ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει Sup. 429. τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τύ-

ραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λέχη τἀμὰ, — τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἕδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίτασο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φῦναι τυράννους παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ὅτε σὺ τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. γῆμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νύμφῃ ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. ἅϊες—τᾶς τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας Hip. 363. Πριάμου τύραννον ἑστίαν ἀφικόμην An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔστι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὰ τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ γένους βροτείου Sis. fr. I. 6. 3) neutr. τύραννον δῶμα Hip. 843. ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύραννʼ ἐγημάμην Tr. 474.

Τύρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματα Cy. 161. ὁ σπάνια τυρεύματα ib. 189. τευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496.

Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210.

Τυρὸς ὀπίας Cy. 136. τόν γε τυρὸν ἥσθιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ ib. 225.

Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν ληῃῶν Cy. 11.

Τυρσηνὶς Σκύλλα Med. 1342.

Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359.

Τύφειν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσθω Κύκλωψ ib. 651. τύφεται Ἴλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ένη, sc. χθὼν) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 8.

Τυφλόπους. πόδα τυφλόπουν Ph. 1543.

Τυφλός. ὄψει νιν ὄντα τυφλὸν, τυφλῷ τείχοντα—ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὄλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλὸν ib. 1117. καὶ τοῦτο (sc. βάκτρον) τυφλὸν Ion. 744. τυφλοῖς ὁρῶντας ὑτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199.

Τυφλῶν. Οὔτίς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τῶ τυφλῶντος ὄμματα δαλῶ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035.

Τυφὼς Ph. 1161. τρισωμάτους τυφῶνας Her. F. 1272.

Τύχη. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχανῶ Or. 634. ἀναγκαίως ἔχει δόλοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἳ προβήσεται ib. 788. τύχῃ φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσθη τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίστῳ τύχῃ ib. 419. ἔστι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος ib. 485. εἰ—τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους El. 1100. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἶπω; Or. 154. τύχαν βαρύποτμον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίου τύχα—εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιστος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνων ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. ὡς ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273. πλέουσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμῆ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίτοις τύχαις Hel. 1157. ἀδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τὸς σθένοντας καθαιρῆσιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῳδὶ, *adverb.* ita, hoc modo. Her. F. 665.

Υ.

Ὑάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Ὑακίνθινα ἄνθεα Iph. A. 1298.

Ὑάκινθος. κώμοις Ὑακίνθῳ Hel. 1485.

Ὑβρίζειν. ἤτοί μ' ὑβρίζησ', ὧν πόλις τανῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς, ὑβρίζησι Sup. 464. ὕβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὕβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὕβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὕβριν ὑβρισθεὶς Bac. 1296.: ὕβριζε (*imperat.*) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζῃ Sup. 235. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα δεδὶς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκρὸς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζησ' εἰς ἐμὲ Hec. 1257. λῆξον ὑβρίζησα Hip. 474. ὕβριζε (*imperf.*) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου ὑβριζες δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε An. 995. ἤ πω νοσοῦντας—ὕβρισεν δόμους Iph. T. 930. τίνος σ' ἕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγότων ὃ πρόσθ' ὕβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβριζόμεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ὑμῶν ὑβριζόμην Bac. 1345. ὡς ὑβρίσμεθα Cy. 661. ὃ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα Ph. 1119. τὰς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης Iph. T. 13. οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὑβρισθὲν Sup. 633.

Ὕβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὕβρει λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὕβρις ἃς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. ἀΐεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φονίᾳ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες ib. 555. ἀκούσας σὴν ὕβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὕβριν Ion. 507. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθῳ θεοῖς El. 58. ὕβριν τίκτει πλοῦτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὕβριν δώλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὕβριν et ὕβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Ὕβρισμα. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὕβρισμα Her. F. 181. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγγόνων ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε Bac. 516.

Ὑβριστὴς An. 978. μισεῖ ὑβριστὴν λαὸν Sup. 728. ὑβρισταὶ ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριστὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβρισταὶ ib. 742.

Ὑγίεια. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Ὑγιής. τὰς πρὶν φρένας οὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. ὑγιὲς εὐναστήριον Or. 589. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν Ph. 209. cf. An.

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.
Ὑγραίνειν. ὃς—ὑγραίνει γύας Hel. 3. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Ion. 242. πηγαῖσιν ὐκ ὑγραίνουσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.
Ὑγροβόλος. ὑγροβόλους ταγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.
Ὑγρός. ἀν' ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα Ion. 796. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36. ὅροις ὑγροῖσιν Ion. 295. ὑγρὰν χέρα Phœn. 1448. ὑγρὰν κόνιν ib. 1658. ὑγρὰν ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. ὑγρὰ ταγὼν Sup. 81. κρᾶσιν ὑγρὰν Phaëth. fr. VII. 2. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 105. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. ὑγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.
Ὑγρότης. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262.
Ὕδρα. γραφῇ ὕδρας Ph. 1143. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λεόντας τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.
Ὑδραίνειν. γᾶν, ἂν ὑδραίνει Κρᾶθις Tr. 226. ᾧ τάσδε χοὰς μέλλω—ὑδραίνειν Iph. T. 162. ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανόμενον ib. 54. πατέρα, λυτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον χροὶ El. 157.
Ὑδρεύειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ένη) Tr. 205.
Ὑδρηλός. κρωσσὸς ὑδρηλὸς Cy. 89. ταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206.
Ὑδρηρός. τέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.
Ὑδρηχόος. πώματος ὑδρηχόου Fr. inc. XIV. 2.
Ὑδροειδὴς Rh. 353.
Ὑδρόεις. τὸν ὑδρόεντα Εὐρώταν Hel. 355.
Ὑδρόχυτος. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.
Ὕδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Καστα λίας ὕδωρ ib. 230. Λέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. Ὠκεανῦ ὕδωρ τάζουσα πέτρα Hip. 121. Ἡριδανῦ ὕδωρ ib. 737. Ἰσμηνῦ ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιτῦσαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέουσαι ib. 449. ὀρσώδης ὕδατος νοτὶς Bac. 704. δινῶδες ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 179. νατρῴου ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νείλου λιτὸν κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλώσιμον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρᾷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίστων ὑδάτων τετράπορον, Ἀπιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίοις χρόα ἐλύσατο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀτάκτων μάτηρ ὑδάτων ib. 1242. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320.
Υἱεύς. τοὺς Κρατίνου υἱεῖς Epist. II. ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς υἱέας Epist. III.
Υἱός. Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539. ἦν ὑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος Tr. 987. Φλεγύου υἱὲ Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.
Ὕλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.
Ὑλάεις. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.
Ὑλακτεῖν. ἄμυδ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.
Ὕλη. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φάβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ δυσευρέτῳ ib. 1219. 2) dor. ὕλα. Ἰδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἶμι πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμου ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.
Ὕλλος, filius Herculis. Her. 45. et sæpius.
Ὑλοκόμον νάπος An. 283.
Ὑλοργοὶ Her. F. 241.
Ὑλοφορβοὶ Iph. T. 261.
Ὑμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiæ ipsæ. Iph. A. 430. 437. et

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. ὑμέναιοι, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροσιν Or. 557. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίους ἦλυθον ἐρανίδαι Ph. 829. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων ib. 554. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 580. σὺν ὑμεναίοις ib. 919. et ξὺν ὑμεναίοισιν Iph. A. 693. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων Sup. 1026. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους Iph. A. 123. Πηλέως ὑμεναίους ib. 1079. Ἀργεῖαί νιν ὑμνῶσιν ὑμεναίοισιν Iph. T. 367. εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα; Bac. 1272. ἦν πάντες ὑμεναίοισι—συνηλάλαξαν Her. F. 10.

Ὑμήν, *i. q.* Τμέναιος, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.

Ὑμνεῖν. μῶσαν, τὰν ἐν μολπαῖς ἀΐδας ὑμνεῖ Iph. T. 185. Ἀργεῖαί νιν ὑμνῶσιν ὑμεναίοισιν ib. 367. ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ χήρυϊ—ἀηδονὶς Rh. 548. παιᾶνα—ὑμνῶσ' ἀμφὶ πύλας Her. F. 688. ἐμὲ ὑμνῶν Epist. III. λήξασιν —τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι (pro ὑμνῶσαι) ἀπιτοσύναν Med. 423. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος ib. 543. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα—ὑμνῆσαι θέλω Her. F. 355. Ἄρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσωσι Iph. T. 1457. Δρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. Μῶσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ Tr. 385. Διόνυσον ὑμνήσω Bac. 72. πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι Tr. 361. ὃς ἂν ὑμνήθημεν ἂν Μώσαις ib. 1244. πάλαι ὑμνηθὲν Ph. 441. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590.

Ὑμνοποιός, ὁ, Sup. 180. ἡ, Rh. 651.

Ὕμνος. ἐπεὶ ἀντάχησαν ὕμνον ἀρσένων γέννᾳ Med. 427. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179. ὕμνος ἐπὶ θαλίαις—εὕροντο Med. 192. Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν Hip. 56. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν An. 477. vid. not. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. καινῶν ὕμνων ᾠδὰν Tr. 512. ὕμνοισι χορὸν Hel. 1361. ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 499. vid. not. ὕμνος εὐαχήτης ib. 884. ἀείδεθ' ὕμνοις ἀμέτερα λέχεα ib. 1091. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695.

Ὑμνῳδεῖν. Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς Ion. 6.

Ὑμνῳδία. τίν' ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν Ion. 682. μακαρίαις ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Ὑμνῳδός. ὑμνῳδὸς κόρας Her. F. 394.

Ὑπάγειν. ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων ἐπὶ κῶμον Cy. 505. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Hel. 832. ὕπαγ' ὦ, ὕπαγε Cy. 52. ᾧ σ' ὑπήγαγον An. 429. εὖ μ' ὑπηγάγε ib. 907. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.

Ὑπαγκαλίζειν. φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων Cy. 496.

Ὑπαγκάλισμα Tr. 752. et Hel. 247.

Ὑπαι, poët. pro ὑπό. σῶν τέκνων ὕπαι El. 1187.

Ὑπαίθριος. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου An. 226.

Ὑπακούειν. ὑπάκουσον Al. 401.

Ὑπαλλαγή. γάμος ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς Hel. 301.

Ὑπαντᾶν. ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν Sup. 398.

Ὑπάργυρος. ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρῳ χθονὸς Rh. 970. ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293.

Ὕπαρνος An. 558.

Ὑπάρχειν. ὑπάρχει τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν Her. 182. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695. πρῶτα ταῦθ' ὑπάρχει Fr. inc. CLI. 4. παίδευμα Ἔρως σοφίας, ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει eorund. CLXV. 2. ἐκὼν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Rh. 633. εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν Her. 352. πλείστη ἀρετὴ τῶδ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' ἐμὸς μέγας Hec. 1229. μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν An. 273. τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς Her. F. 1169. χρὴ τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV.

Ὕπαρχος. φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς Hel. 1448.

Ὑπασπίδιος. πῶ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.

Ὑπασπίζειν. τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ Her. 217.

Ὑπασπιστής. ἔρημος παῖς ὑπασπιστῶ σέθεν Ph. 1219. ὑπασπιστῶν τις βασιλέων Rh. 2.

Ὕπατος. ὕπατος Ζεὺς Rh. 456. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; ib. 703.

Ὕπαφρος. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων Rh. 711.

Ὑπέγγυος. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς Hec. 1029.

Ὑπείδειν. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπεῖδον Epist. V. ὑπείδω τῶδ', ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν Sup. 694.

Ὑπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. εἰ ἠσύχως τις αὐτῷ —ὑπείκοι Or. 698. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327.

Ὑπεῖναι. ὑπὼν κἄλλος Phaëth. fr. IV. 3. ὑπῶσιν ἀσοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὑπόντος τῶδε El. 1036.

Ὑπειπεῖν. πᾶσιν ὑπεῖπον τόσδε τὼς αὐτὼς λόγως Sup. 1170. ᾠδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962.

Ὑπεκδῦναι. πόνως Τρωϊκὼς ὑπεξέδυν Cy. 346.

Ὑπεκλαμβάνειν. εἴσω δόμων νιν ὑπεκλαβοῦσα Her. F. 997.

Ὑπεκπέμπειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλως ἐς οἴκως An. 47. ὅς μ' ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.

Ὑπεκτιθέναι. ὧν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθω An. 69. conf. v. 310.

Ὑπεκτρέχειν. ἦν τὰ τῶδ' ὑπεκδράμῃ Ph. 581. ἦν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω An. 338. ἦν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. δεῖ μ'—ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεὼς ὑπεκδραμόμενοι Ph. 880.

Ὑπεκφεύγειν. πολλὼς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγως Sup. 565. ἅταν οὐχ ὑπεκφεύξεται Med. 989.

Ὑπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.

Ὑπεξαιρεῖν. ὄλβον δωμάτων ὑπεξελὼν Hip. 633.

Ὑπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.

Ὑπεξαντλεῖν. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.

Ὑπεξέρχεσθαι. ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατῷ δίχα Ph. 1474.

Ὑπέρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου πορφυρᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκου παντὸς Or. 672. τῶν ξυνημένων ὕπερ ib. 967. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν ξεδραμένων ὕπερ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. ὑπὲρ παθέων Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ ἀρχαλᾶς An. 293. σῆς ἁμαρτίας ὑπὲρ Ion. 317. ὑπὲρ τέκνων ib. 411. ξύσσους ἔριδος ὕπερ ib. 491. ξένης ὑπὲρ Ion. 671. τῶν τεθνηκότων ὕπερ ib. 1271. ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγέων ὑπὲρ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Κασταλίας ῥείθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 886. et Bel. fr. I. 2. ἐχθίσων ὕπερ Tr. 370. ὑπὲρ τειχέων ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φίλων Her. 332. θεῶν ὕπερ ib. 619. νεφέλης ὕπερ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὕπερ Her. F. 293. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. φρονοῦσιν οὐδενός, ἤτε χρημάτων, ὕπερ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατῷ Phi. fr IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κάρα Or. 497. κεδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλου ῥοάς, ὑπέρ τε Φᾶσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνῶ θ' ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ στόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ὑπεράγαν Med. 627.

Ὑπερακρίζειν. πέτραν, ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.

Ὑπεραλγεῖν. μή τι πάθῃ θ', ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μήθ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. ψυχῇ μιᾷ τῆσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

Ὑπέραντλος. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ὅσα συμφορᾷ Hip. 767.

Ὑπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις Ph. 192.

Ὑπερβαίνειν. ἀχ ὑπερβαίνησι τείχη θεοί; Bac. 653. ὅπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc. modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερβαίνοντα γεῖσσα τειχέων Ph. 1187. δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 382. τὰ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388. ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 1. γυάλων ὑπερβῆναι Ion. 220. τάφρης ὑπερβὰς Rh. 111. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049.

Ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac. 784. θριγκὸν τόδ' ὑπερβάλλω ποδί Ion. 1321. κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς Ph. fr. III. 2. ὑπερβάλλων κρατὸν τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697. ὑπερβαλλόσας εὐδαιμονίας Ion. 472. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 127. εὖ νιν ἅμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1383. τάδ' ὑπερέβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μή σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς Hip. 924. ἦν ὑπερβάλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόντος Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους Or. 443. conf. v. 1644. τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al. 798. βίᾳ θυμῷ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόχους Τρώων Rh. 844. ὃς ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην γυναῖκα Al. 151.

Ὑπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕστερος τῷ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανοῦργος ἔται Hip. 939. πῶς—κτήσαιτ' ἂν ὄλβου εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ἐσθλῆς γυναικὸς οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286. ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Ὑπεργάζεσθαι. ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασται φίλα Med. 871. ὡς ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.

Ὑπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἢ μία μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.

Ὑπερέχειν. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393.

Ὑπερθεῖν. τύχῃ ὑπερθεῖ An. 194. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

Ὑπερθε, vel ὕπερθεν. μόχθων ἐκ ἄλλος ὕπερθεν Med. 652. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο Bac. 902. ὕπερθε ἄρκτος τρέφουσ' ἀραῖα Ion. 1153. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.

Ὑπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις An. 499. οὐχ ὑπερθνήσκων σέθεν Al. 685. θέλουσ' ὑπερθανεῖν ib. 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ὁ γῆς ὑπερθανὼν ib. 1097. et 1323.

Ὑπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ Hec. 823.

Ὑπερκάμνειν. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν τέκνων Iph. A. 918.

Ὑπερκότως Her. F. 1087.

Ὑπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Ph. 1258.

Ὑπερμέτρως. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 1.

Ὑπερορρώδειν. ὑπερορρώδουσ' (i. e. ὅσα) ἐμοῦ Sup. 344.

Ὑπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Ph. 1465.

Ὑπέρτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος Cy. 114. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτης Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν ὑπερτάτην ib. 1219.

Ὑπερτείνειν. κνεφάλᾳ οὐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῷφ' ὑπερτείνουσά σε κάρᾳ κύκλον El. 1257. ἦν τολμήσῃς σὺ μοι χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα Med. 1288.

Ὑπερτελής Ion. 1549.

Ὑπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φαρέων ματὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω Hec. 1010. θερμὴ—φλὸξ, ὑπερτέλλουσα γῆς Phaëth. fr. XIII. τὸς ὑπερ-

τείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὰς Ph. 1014.

Ὑπέρτερος. κακῶ ὑκέτ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους ib. 921. ὅτε πυρὸς, ὅτ' ἄτρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. εἰ τἄδικ' ἔσαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.

Ὑπερτρέχειν. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα τοσύσδε ναύτας Hel. 1540.

Ὑπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρουσαν Hec. 268.

Ὑπέρφευ, *adverb.* valde, supra modum. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321.

Ὑπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2.

Ὑπέρφρων. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπέρφρονες—ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.

Ὑπερχαίρειν. δώροις ὑπερχαίρουσα Med. 1165.

Ὑπέρχεσθαι. ὅ τις οἰκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἵμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπους αἰνίγματα Sup. 138. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτὸς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγὴ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκὼ κενὴ ὑπῆλθέ με El. 748.

Ὑπέχειν. μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν Ion. 1372. δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.

Ὑπήκοος Syl. fr. IV. 6. ὐκ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.

Ὑπήνεμος αὔρα Cy. 44.

Ὑπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κἀμοὶ Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρὶ Ph. 1702. ὑπηρετείτω τόδε El. 649. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ἅπαντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει πατρὶ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν Rh. 153. ναῒς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 1. καλῶς γ' ἂν ὧν μοι τῷδ' ὑπηρέτει λόγῳ Med. 588. ὑπηρέτων χαίρουσι Ion. 639.

Ὑπηρέτης Hip. 1397. Δαναΐδων ὑπηρέτης Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοὶν ὑπηρέτης Ion. 986. δίδω χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ Her. F. 1398. Πυλάδην εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην ib. 892. ὑπηρέτην ὄντα Dan. 4. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. οἱ τοὺς τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. ὑπηρέται κακῶν Hel. 560.

Ὑπηρέτις. δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν Iph. A. 322.

Ὑπηχεῖν. ὅσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα Sup. 710.

Ὑπίλλειν. ὑρὰν ὑπίλλωσ' (i. e. ους) ὑπὸ λεοντόκων βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Ὑπισχνεῖσθαι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνῇ Hip. fr. I. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον Or. 946. ἔρρασεν ὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο Ph. 485. ἃς ἐμοί ποτε ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὕστερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.

Ὑπνοδότειρα Or. 175.

Ὕπνος. ὕπνος ἡδὺς Hec. 915. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ—οἰκεῖν ἐν Ἄργει Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὕπνου Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. θελερὸν ὕπνον ib. 691. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι ib. 585. ὕπνῳ παρειμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὕπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.

Ὑπνοῦν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.

Ὑπνώδης Her. F. 1050.

Ὑπνώσσειν Or. 173.

Ὑπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὕπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὕπο Or. 232. ὑπ' οἴκτου Ph. 964. ἡδονῆς ὕπο Med. 1142. ὑφ' ἥβης Hip. 118. κηρύκων ὕπο Al. 740. ἀληθείας ὕπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βουλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. τῷ νόμῳ ὕπο Iph. T. 586. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετῷ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὕπο El. 845. ὑπ' ἄτης Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδοῦς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλίῳ Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὧν Or. 887. ὑπὸ δειράσι Παρνασσοῦ Ph. 214. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἵπατι ib. 599. βαρβάροις ὕπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ τυφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἑναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δέλεαρ ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχατα ib. 189. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. βωμὸν ὕπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπων βάσιν Œd. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν Peliad. fr. VI. 4. etc.

Ὑποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. ματρῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642.

Ὑποβλέπειν. ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Ὑπογράφειν. εἶπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. præs. med.) τῷ 'μῷ βίῳ Her. F. 1118.

Ὑποδέξιος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ὑποδεξίαις ἀμίλλαις Rh. 364.

Ὑποδέχεσθαι. βουληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V. ὧδ' ἀκλεὴς νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται Her. 624. ἱκέτας ὑποδεχθεὶς ib. 757.

Ὑποδοχή. ἀρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων Iph. A. 1229.

Ὑπόδρομος. ἴχνης ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400.

Ὑπολαμβάνειν. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥᾷον αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301.

Ὑπολείπειν. κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ Epist. IV. τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—ὧν ἔσθ', ὅ, τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

Ὑπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο—ὑπομεῖναι; Rh. 463.

Ὑπόμνησις κακῶν Or. 1032.

Ὑπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἃ μή σε χρὴ Iph. A. 1132.

Ὑπόνοια. ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις Ph. 1140. τοὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας Epist. V.

Ὑποπέμπειν. γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον Hec. 208.

Ὑποπίπτειν. δίκα—ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II.

Ὑπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτέρους νεοσσοὺς Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλοῦτος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτερον δέμας Hel. 624. ἵτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑποπτέροις νώτοισιν Hec. 1264.

Ὑποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

Ὑποπτήσσειν. ὑποπτήξας Or. 775. et Hel. 1219.

Ὕποπτος. ὕποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. ὕποπτος ὅσα γινώσκει πόλει El. 644. τῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τάδ' ἦν ὕποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.

Ὑπόροφος. ὑπόροφον βοὰν Or. 147.

Ὑπορράπτειν. τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον Al. 540.

Ὑποσπᾶν. ὀδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε El. 495.

Ὑπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ παῖδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.

Ὑποστατός. θεὸς, θνητοῖς ὀδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος οὐχ ὑποστατὸν Sup. 737.

Ὑποστέλλειν. οὐχ ὑποστέλλῃ (2 sing. præs. med.) λόγῳ Or. 606.

Ὑποστρέφειν. πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποστρέψας λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.

Ὑπόστροφος. ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα Iph. A. 1204.

Ὑποστρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινὶ Hel. 59.

Ὑποτείνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ —τοιούτους λέγειν Or. 913.

Ὑποτιθέναι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τὼς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.

Ὑποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπεία Or. 669. ὑποδραμοῦσα Iph. A. 631. et 636.

Ὑπουργεῖν. πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δή μ' Ἥρᾳ θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρῄζουσ', ὡς ὑπουργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν Al. 845. τί δή ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή; Sup. 1179. ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃ (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾶ Her. F. 328.

Ὑποφεύγειν. κύνας τάσδ' ὑποφεύγων El. 1343.

Ὑποχείριος. ὅσθ' ὑποχείριον (sc. τὴν πόλιν) λαβεῖν An. 737.

Ὑποχθόνιος. ἵθ' ὑποχθόνιοι An. 516.

Ὑποχος. ὑπόχως καλωμένως Epist. V.

Ὑποψία Hel. 1565.

Ὑπτιος Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. γαστέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Ὑπώπιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Ὑπώροφος. κλύεις ὑπώροφον βοάν; El. 1166. ὑπώροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.

Ὑσίαι, *nom. urbis.* Bac. 750.

Ὕστατος. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον πρὸς στέρνα θῶμαι; Her. F. 485. ὃς ἔλεξας ὑστάτους λόγους El. 1055. ὑστάτην ὅπα Hec. 555. ὑστάτην ὁδὸν Al. 613. ὕστατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573. ἐν ὑστάτοις κακοῖς Ion. 1115.

Ὑστερεῖν. ἦν ὑστερήσῃς Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑστερήσομαι Iph. A. 1203.

Ὕστερος. ὑστέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὕστερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτῆρος ὑμῖν ὠδέν' ἐσθ' ὅδ' ὕστερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφῖγμαι ib. 1174. φῶς ὑστέροισι θήσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων Tr. 13. ὑστέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν An. 393. γνώμαισιν ὑστέραισιν Sup. 1083. ὕστερον *adverb.* Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.

Ὑφαίνειν. ὕφηνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.

Ὑφαιρεῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν El. 271.

Ὑφαντός. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφάπτειν. ὕφαπτε δώματα τάδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.

Ὕφασμα. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι Or. 25. ὃ—ὕφασμ' ὕφηνα ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.

Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.

Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἴ γ' ὑφήσεις, τῶδ' ἀπαλλάξῃ βίᾳ Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον ματοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σῶ κατθανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.

Ὑφιζάνειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.

Ὑφιστάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφιστήκει λόχος An. 1115. ᾠδεῖς ὑπέστη Ph. 1479. ἣ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποστὰς Rh. 375. ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποστάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῆδ' ὑποστήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατθανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμφοραῖς ὅστις οὐχ ὑφίσταται, ᾧδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσταθεὶς δορὶ Rh. 315.

Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.

Ὑψηλός. ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλὸς Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ὤκισεν Her. 613. χρὴ—τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.

Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.

Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατῶν Al. 588.

Ὑψιπετής. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101.

Ὑψίπυλος. κλῆθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.

Ὑψίπυργος. ὑψιπύργου πατρίδος Tr. 376.

Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Inus fr. XVI. 3.

Ὕψος. ᾧδ' ἠὐγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ᾠρμένον τινὰ Fr. inc. XXVI. 1.

Ὑψοῦ. ὑψοῦ θάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψοῦ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν τἀφ' ἡμέραν Cy. 335.

Φαέθειν. Φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465.

Φαέθων, *nom. propr.* filius Solis. Hip. 740.

Φαεινός. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. φαεινῶν ἀστέρων Cy. 352. φαεινὰς ὁρανοῦ πτύχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Φαεννός. φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59. ἕως φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071. φαεννὰς ἄστρων ὁδὸς El. 727. φαεννοῖς εἰλβων ὅπλοις An. 1147.

Φαεσίμβροτος. θεᾶ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.

Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635.

Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.

Φαιδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν Hel. 683.

Φαιδρωπός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.

Φαίνειν. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει Her. F. 811. θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνεσι (apparent, in conspec-

tum prodeunt) τινὲς δαίμονες ib. 1234. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπεῦντι προσβολὰς ib. 829. Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. πῶς προνώπιος φαίνῃ (2 sing. præs. med. conspiciendum te das) πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς; Bac. 645. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. ἀεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας —δεύτερος παιδὸς πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακὴ φανοῦμαι—γυνὴ Hec. 348. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Med. 769. οὐδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταῦρος, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστῶ φανῇ Pli. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβου φανεὶς Hec. 37. μόλις φανεὶς—ματρὸς ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς An. 459. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. ὦ χρόνῳ φανεὶς El. 578. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391. συμφορὰ—φανεῖσα Al. 897. φανήσομαι δύλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρὸς—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεταί σοι κ. τ. λ. Her. 281. ἢ γάρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῷν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς Hec. 177. ἐυσκέλαδος φάμα Med. 420. τὰν εὐδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἥκουσα Tr. 216. δυσφήμους φάμας Hec. 195. τρέφω φᾶμαι Med. 416.

Φάναι, αἱ. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. et Φαναὶ, αἳ φανάς γε Βακχίου Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερός. ὁ γὰρ φανερὸς ὅρμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. πέπυσμαι, φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀφῖχθαι Hel. 1189. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. φανερὰν ἅταν Hip. 1289. δίκα φανερὸς Bac. 990. et 1010. ὡς φανερὰν ὄψιν El. 1236. φανερὸν κακὸν Ph. 1558. φανερὸν πένθος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἄχεα φανερὰ Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερὰ πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. cf. v. 1196. ὄμβρια φανερὰ Hel. 298. φανερὰ καὶ Ion. 945. φανερὰ θύματα νεκρίμων ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερώτατον ἀπ' Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χεροῖν εἴδεν —φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζου δόμων πάροιθε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. φάντασμ' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. οὐκέτι μοι βίος ἀγαθὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δυηλεύσομεν ib. 415. οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος Hec. 841. φάος ὁρῶ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. ὑμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὦ φάος διογενὲς ib. 1258. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. οὐκ ἔστι τὸς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτῆρος φάος ἁπτεάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος Iph. T. 849. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὦ φάος μέγιστον

ἡμῖν εὐΐου βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι ταθείς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέῃσαι Tr. 448. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίου Rh. 979. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δρατήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φόβου Fr. inc. LIX. 2. λύπης φάρμακον eorund. LXXV. 1. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hec. 878. cf. Med. 385. ὁ ἄδικος λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέῤῥεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. τυγχάνει ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς ib. 157. cf. v. 204. οἵδεις γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. ὅτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἄν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρείας ἀνάνδρα φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulæ.* Hel. 5.

Φᾶρος, vel φάρος, velum, pallium. λευκόκροκον φᾶρος Hec. 1081. λεπτόμιτον φάρος An. 832. χρυσεόστολον φάρος Her. F. 414. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὖτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ' ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλεως Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρυγξ. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔτω Cy. 214. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος ib. 355. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν ib. 409. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543. σπάθῃ φασγάνου μελανδέτου Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ Hel. 870. ἴτω φάσγανα Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii.* An. 652.

Φάσκειν. μόνος γε φάσκει διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἡ τεκεῖν φάσκουσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hec. 704. ὁρῶ ἄελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νεκρῶν Al. 1130. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ; Her. F. 817. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος—φάσμασιν; Hec. 70. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νὺξ καινὰ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῷ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γνὺς τᾷ θεᾷ τὴν φάτιν Ph. 23. ὅθεν μοι πρώτα φάτις ἦλθε—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 579. ἀφ' ἁμοὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις; An. 79. πικρὰν Φοίβου φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα ib. 1207. ἅτω φάτις αὐδᾷ Ion. 225. φάτιν ἄϊον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλησίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. τράπεζ', ἁπάντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. τόσδ' ὄχους φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὧδε φαῦλος ὢν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. ὁ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. φαῦλον χρηστὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ᾖ τἄλλα Antig. fr. VI. 2. ἥκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα Ph. 499. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαύλοις—πεισθεὶς λόγοις An. 871. φαύλης μάχεσθαι βακόλης ἠγούμεθα Iph. T. 305. μηδείς με φαύλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοῶμαι φαῦλος ὅσα Hip. 435. δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 2. φαύλῃ διαίτῃ Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαύλῃ Ar. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Bel. fr. XII. 3. φαύλης χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν Rh. 285. ὅτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἠγῇ τάδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις ejusd. fr. V. 2.

Φαύλως. ὅτι φαύλως ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαύλως φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαύλως εὔδομεν Rh. 769. ὃχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. ὅτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε φαύλως παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος Hec. 32. εἰσορᾷν φέγγος ἡλίου ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 368. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. τυφλὸν φέγγος ib. 1068. λιπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίου ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τῷ θεῷ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ τᾶσδε ἀμέρας—φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν Tr. 850. εἶτ' ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ὦ φέγγος El. 866. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένος Epig. I. 4.

Φείδεσθαι. τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φείδου μᾶλλον Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φείδου ὀλιγάκις λέγειν κακὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φείδεσθε Hec. 387. et Tr. 1285. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα Inus fr. XI. 1. φείδεσθαι τέκνων Iph. A. 403. οὓς ἐφεισάμην Al. 289. τί κεύθων—Εὐρυσθέως ἐφείσατο; Her. 880. φείσαι τέκνων Med. 1057.

Φειδῶ, *subst.* φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' ἐν ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φειδὼ βίου Hip. fr. X.

Φεραῖος. Φεραίων ἄπυ Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία ib. 609. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὦ Φεραία χθὼν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἔφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῆ κακὴ—εὖ τάχνν φέρει Hec. 593. Ἐκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνην φέρει ib. 1241. ἀτρεμαίαν—φέρω βοὰν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρει νὺξ Ph. 733. μεγάλα φέρω κακὰ ib. 1347. ἀγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τοὺς κρείσσους λόγους πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. τοὺς σοὺς μύθους ῥᾳδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρει Sup. 911. μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἔνθα δόξα φέρει κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν ὁ φαῦλως φέρω ib. 897. cf. v. 850. ὃχ ἁπλῶς ὅτω φέρω ib. 899. μόχθος ὃδεῖς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. φέρω σοι κεδνὸς λόγος Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα ὄνειλεις

φέρω Hel. 66. ἀδὲν ἡ σκῆψις φέρει ib. 1070. φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. ὅστις—εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 1. φέρετε—μη δέμας Hec. 62. ἐναισίμως φέρε Al. 1080. φέρειν ὅπλα Hec. 14. Θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας Or. 1024. δεῖ φέρειν τὰ τῶν Θεῶν Ph. 385. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν ib. 396. ὀργὰς φέρειν Med. 870. κόφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018. cf. v. 449. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. Θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν Al. 831. ἃ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ναύταις ἦν μέτριος ᾖ χειμὼν φέρειν Tr. 683. ἐμπύρων μισθὸς φέρειν Bac. 257. ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τῷ βίῳ φέρειν Hel. 261. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œno. fr. III. 2. Θεῶν θνητὸς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. πρὸς ὀχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. λόγως δυστυχεῖς φέρων ib. 852. τραῦμα φέρων ib. 1487. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. φέρων πημονὰν Ἐριννύων ib. 261. ξυμφορὰν φέρων ib. 1079. ἁλαὸν ὄμμα φέρων ib. 1528. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. Μενέλεῳ χάριν φέρων Iph. T. 14. cf. Med. 508. et Ion. 1183. ὥπερ ἥκεις μορσίμως φέρων σφαγὰς Rh. 636. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. χάρμα σοι φέρων μέγα ib. 637. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων Hel. 1558. σῷ παιδὶ σύμμαχον φέρων δόρυ Her. F. 1165. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω An. 144. καινὰ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. ἔλισσε—ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι Epist. III. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον (i. e. καὶ ἔφ.) ζώνης ὕπο Hec. 762. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια Ph. 1037. ἔφερε κακὸν ἅλις (i. e. sat moderate) Al. 910. δίδυμον ἂν ἤβαν ἔφερον Her. F. 657. b) aor. 1. ἤνεγκα. μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπους ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. πόνους μυρίους ὑπὲρ φίλων ἤνεγκε Her. 333. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε ib. 751. ἐσκόπουν, ὅπως κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν (sc. τὸν ἔρωτα) Hip. 393. c) aor. 2. ἤνεγκον ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιστά μοι Her. 699. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν Hel. 1298. πόνους ἐνεγκὼν ἐν ὠδῖσι Sup. 920. d) fut. 1. οἴσω. ῥᾷον νόσον μετὰ σ' ἡσυχίας—οἴσεις Hip. 206. οἴσω πένθος οὐκ ἐτήσιον τόδε Al. 337. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. φίλτατον ἄχθος οἴσει Rh. 379. βαιὸν πένθος τῆς θαλασσίας θεᾶ οἴσω ib. 975. ῥᾳδίως αὐτὸν οἴσω Bac. 640. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει El. 1267. λᾶτρ' ᾧχετ' οἴσων' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. 2) med. ταῦταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. δόξαν φέρονται τῷ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. λόγως ματαίως, ὥσπερ ἠνέγκω, λαβὼν Sup. 583. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. μάχης, ἣν Ἄρης τάχ' οἴσεται Ph. 260. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ ib. 1540. ὅτοι ῥᾳδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. 3) pass. πᾷ φέρομαι; Hec. 1075. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. πρὸς τὴν τελευτὴν—φέρῃ An. 393. εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ ib. 730. οἷ φέρονται πλάνητες Iph. T. 416. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; Tr. 571. ἀγόμεθα, φερόμεθα ib. 1310. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρει (att. pro φέρῃ, *ferris*) Hel. 318. ἐπίσχες ὀργὰς, αἷσιν οὐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. ποῖ φέρῃ θυμούμενος; Her. F. 1246. δεῖ σε—πλέον φέρεσθαι Or. 660. Ἀργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. cf. v. 454. ὕπνῳ γλυκυτάταν φερομένῳ χαρὰν Or. 159. φερόμενος ἥξεις Bac. 966. φερόμενοι

βακχῶν ὑπο Bac. 758. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 982. etc.

Φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.

Φερητιάδας, dor. pro ης, nepos Pheretis, i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

Φερνή. σῇ μ' ἀλόχῳ—πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. φερνὰς ἔχων δάμαρτος Or. 1662. γάμων φερνὰς διδὺς Αἵμονι Ph. 1581. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. προσθεὶς φερνὰς Hip. 629. εἰ ζαπλώτους οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ Iph. A. 611. μὲ ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν ib. 869. φερνὰς πολέμῳ—λαβὼν γέρας Ion. 298.

Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174.

Φέρτερος. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352.

Φερτός. δυλείας τᾶς ὐ φερτᾶς Hec. 159.

Φεῦ, exclamatio, dolorem aut indignationem exprimens. Hec. 55. et passim.

Φεύγειν. πέντητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. εἰς τὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. φεύγομεν πάτραν Her. 187. φεύγει λόγον ib. 912. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ὃ φεύγω ib. 1074. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 17. φεῦγ' ἀνόσιον μίασμ' ἐμὸν Her. F. 1233. φεύγειν πόλιν Or. 441. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπους χρὴ τέκνα An. 230. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. φεύγειν πόλεμον Tr. 400. τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν Her. 191. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας Or. 469. μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν Hip. 35. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονὸς Sup. 148. cf. Œnei fr. I. 2. τῶν Ἐρινύων χόλον φεύγων Iph. T. 1440. ὑπ' αἰετῷ δίωγμα φεύγων Hel. 21. ὁ φεύγων, in judicio accusatus, reus, El. 1269. οἱ Κύπριν φεύγοντες ἄγαν Hip. fr. V. 1. φεύγουσα λέκτρα Tr. 981. μιαιφόνον ὑκ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος An. 335. πῶς φύγω ψόγον; Hec. 1249. cf. v. 384. ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς Or. 1593. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. μόρσιμα ὅ τι φυγεῖν θέμις Her. 615. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν Hip. 1067. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν Her. F. 621. οὐδὲ φευξεῖ φίλους Her. F. 628. vid. not. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην Al. 960. οὐχ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας Her. 453. ὃ φευξόμεσθα Or. 1594. πατρὸς ὃ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; Ph. 627. φευξεῖσθε (pro φεύξεσθε: vid. not.) πάντες Bac. 797. οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλῳ φευξούμεθα Hel. 507. τίνα φυγὴν φευξούμεθα; ib. 1047. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι El. 975. etc.

Φευκτέον. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. τί φευκτέον; Hel. 866.

Φηλεῖν, vel ῶν. γλώσσαις πονηρῶν προσατῶν φηλούμενοι Sup. 243.

Φηλήτης. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217.

Φήμη. ἐξ εὐαγγέλου φήμης ἀπελθεῖν Ph. 1224. ταχεῖα δείξε φήμη Iph. A. 426. μάλα τερπνὸν κἀνέλπιστον φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 656. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη Hel. 826. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818. 2) termin. dor. φήμα. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. τίς φοβεῖ σε φήμα; ib. 574. Vocabulum plane doricum, φάμα, vid. supra suo loco. 3) plur. μάντεων φήμας ἐλέγξας Hip. 1056. ἀξιοπενθεῖς φᾶμαι ib. 1466. τοιαί νιν προσερῶσι φᾶμαι Al. 1008. cf. Tr. 410. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκουσεν Hel. 620. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν ib. 1297. τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς Ion. 180. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων Alex. fr. XXIII. 2.

Φημί, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375. τὰ Κασ. λέκτρ' ὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 130. τί φῶ σε; Ph. 318. cf. Hip. 1384. Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.

Φημίζειν. ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι Iph. A. 1356.

ΦΘάνειν. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα Med. 1169. φθάνει γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986. φθάνει νιν εἴσω δόμων ὑπεκλαβοῦσα ib. 996. ὃ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες Or. 934. cf. v. 939. φυτεύων παῖδας

οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—κατάργματα οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη; Iph. T. 245. οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱτίοις καραδοκῶν Tr. 456. φθάνοις ἂν οὐκ ἐν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας Her. 721. ἂν φθάσωμεν Ph. 982. cf. v. 1286. ἔφθημεν ὅπω—εἰσπεσόντες στρατὸν Ph. 1477. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. ἐπείπερ ἔφθης νεωτέρους Her. 121. πρὶν ξύμμαχός τις—ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ Or. 1220. μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα An. 991.

Φθέγγεσθαι, πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα κακῶν; Hec. 192. κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται πλεκτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII. φθέγγου Rh. 11. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον! Hip. 880. ἀρὰς, ἃς Οἰδίπους ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς Ph. 478. ἃ γὰρ τόσθ' ἂν ἐφθέγξω λόγους Med. 1307. ὃν οὐδεὶς ἐφθέγξατο An. 1129. πρίν τις —ἐφθέγξατο δεινόν τε καὶ φρικῶδες ib. 1148. ἐφθέγξατο βοὴν τινα Iph. T. 1385. εἴ τι Λοξίας ἄναξ θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο Ion. 729. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο ib. 1189. φθέγξαι Hip. 300. φθέγξασθε ταυτὰ Iph. T. 1073. περὶ τῶ γὰρ ἄλλῳ μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις; Or. 1336.

Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασθαι Hip. 648. εἶθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. ὃ πᾶσα χθὼν φθέγματος πλησθεῖσα ib. 1215. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. φθέγμα ἀνθρώπου λαβεῖν Iph. T. 52. φθέγματος ἠσθόμην τῶ σῶ συνήθη γῆρυν Rh. 608. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε Ion. 561. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν Her. F. 927. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. ὄρθια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύσθ φθέγματα ib. 1592.

Φθείρειν. φθείρει σε θεῶν τις Hec. 58. cf. Ph. 382. εἰ τἄνδον οἰκεήμαθ' οἱ λελειμμένοι φθείρουσιν Or. 927. λαῶν φθείρει γένναν Hel. 1345. φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί Fr. inc. CLXXXIX. φθείροντες ἀστὸς Sup. 234. φθείρω Her. 285. φθείρεσθε τῆσδε, discedite ab hac, An. 716. πόσον χρόνον—ἅλιον ἐφθείρω πλάνον; Hel. 780. εἰ μὴ φθερεῖ (2 sing. fut. 1. med. att. pro φθερῇ, *nisi discedes*) τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης An. 709. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932. ναυτίλους ἐφθαρμένους Iph. T. 276. Φρυγῶν ἐφθαρμένων Tr. 1164. ποντίους ἐφθαρμένους Cy. 299. παρθένος φθαρεῖσα Melan. fr. XXIII. 2.

Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et passim in hoc dramate, it. Iph. A. 103. 713. et 954.

Φθίας. Φθιάδος αἴας Hec. 451. cf. An. 862. et 926. et Tr. 241. Φθιάδα κοπίδα El. 836. Φθιὰς, scil. γυνὴ An. 119. Φθιάδων ἵππων Rh. 237.

Φθίμενος. κεῖσθαι φθίμενον Al. 902. ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω Iph. T. 171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tr. 1083. παρὰ Περσεφόνῃ τἄντα φθιμένων τινὰ Hec. 139. vid. etiam Med. 1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022. Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161. Her. F. 442. et Epig. I. 4. fœm. φθιμένη Al. 81. et 278. et dor. φθιμένα ib. 93.

Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα Her. 779.

Φθίνειν. οἳ φθίνει τύχα Κύπριδος Hip. 371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσῳ Al. 201. θεῶν σκότιοι φθίνουσι παῖδες ἐν θανάτῳ ib. 992. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι φθίνουσι El. 735. ὄλβου μέτα φθίνουσι Dan. fr. I. 9. et ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ ib. 5. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Inus fr. XVII. 5. νέων φθινόντων Al. 56. ἔφθιτο πάρος ib. 416.

Φθιτός. ἐμοὶ δ' θέμις φθιτὸς ὁρᾶν Hip. 1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Φθιώτας, dor. pro ης. Iph. A. 237. et Tr. 575. τίς με Φθιωτᾶν ἄξει; Tr. 187.

Φθιῶτις γῆ An. 665. Φθιώτιδες γυναῖκες ib. 1048. πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας Tr. 1125.

Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. φθογγῆς κλύουσα σῆς Iph. A. 1534. πάσας φθογγὰς ἰεῖσα Hec. 338. φθογγὰς μόσχων Iph. T. 293. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; El. 1292.

Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

ὄκνον φθόγγος γ' ἔτ' ὀρνίθων, ὅτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται θνητῶν παρ' ᾅδῃ Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιστον El. 716.

Φθονεῖν. τῷ χρόνῳ ὁ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ὁ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τούτοισιν ὁ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; Ion. 1302. ὁ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονοῦσιν, αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. μὴ φθόνει φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ὁ φθονεῖν χρὴ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μή μοι φθονήσητε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 1. παίδων ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ El. 30.

Φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀτῶν ἀλφάνησι δυσμενῆ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἴργοις τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. Φθόνε (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ὁ φθόνῳ χαίρω θηρεύσα Bac. 1003. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. εἰς τἀπίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένης ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ὁ σέβω Phœn. fr. II. 1. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.

Φθορά. φθοραὶ βίου Plis. fr. VI. 2.

Φιάλη. ἀργυρηλάτους χρυσέας τε φιάλας Ion. 1182.

Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. φιλαιμάτους ἀλκὰς Rh. 932.

Φιλάμμων, nom. propr. viri. Φιλάμμονος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 228.

Φιλανθής. Βακχίῳ φιλανθέος Fr. inc. CLXIX. 1.

Φιλανθρωπία. ᾔδεις, ὅστις ἐκ ἠγάσθη σὲ τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. cf. Epist. IV.

Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ Her. F. 467.

Φίλαυλος δελφὶς El. 435.

Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὐτὸν τὸ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς ψυχήν, φιλεῖν ἅπαντας Al. 706. sq. στρατὸς—λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ Iph. A. 1001. ὃ φιλῶ τἄρρητ' ὀρᾶν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ὁ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ ib. 394. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. ὃν ἐγὼ ἐρᾶς, ὅστις ἐκ ἀεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ ib. 535. ὁ φιλῶ φρενῶν ἁμέσους καὶ μεμηνότας ξένους Ion. 526. ὃ φιλῶ ψόφους κλύειν ib. 630. φιλεῖς ὅτῳ φάος; Her. F. 90. φιλῶ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ὃ φιλοῦντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἔτω φιληθείς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ Hec. 1000. 2) solere. πᾶσ' ἀπήνη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 854. νέα φρονοῦσα οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.

Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γέννη τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δοῦσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φιλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176. λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1376. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 2.

Φιλία. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ἔλιπε φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλους φιλίας ὀνητὰς ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

Φίλιος. ἐπλάσθης φιλίᾳ πρὸς αὐλὰν Rh. 347. φιλίας ἀλόχῳ Al. 879. et 920. ὦ φιλία κεφαλὰ Rh. 902. χέρα φίλιον Hel. 634. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον Med. 1262. φιλίᾳ τόματος ib. 1399. cf. An. 1182. τὸ σὸν λιποῦσα φίλιον An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr. 777. ἀμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 751. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 375. βρέφη φίλια Tr. 557.

Φίλιππος, *appell.* qui equis delectatur. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. τῆς φιλίππου Ἀμαζόνος Hip. 582.

Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 392.

Φιλόδαφνος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV.

Φιλοδέσποτος. τὸ νόθον φιλοδέσποτον Ion. 709. c.

Φιλόζωος. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6.

Φιλοικτίρμων Iph. T. 345.

Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.

Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἀνδρὸς φιλοξένου ib. 833. cf. v. 861. φιλόξενοι Cy. 125.

Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.

Φιλόπλουτος ἄμιλλα Iph. T. 412.

Φιλοπράγμων Epist. IV.

Φιλόπτολις Rh. 158.

Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T. 610. cf. Antiop. fr. XI. 1. φίλον θησαυρὸν El. 565. ὃς ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII. τύμβῳ δὸς τοῖς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 42. μήτε τοὺς φίλους φίλους ἡγεῖσθε ib. 328. φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους ib. 848. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μυσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην Med. 902. λόγων κληδὼν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027. πυρὸς φίλα φλὸξ An. 848. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὦ φίλον γένειον ib. 286. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσοῦντι δέμνιον ib. 229. πᾶν ἓν φίλον τόδε ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ Tr. 695. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. φίλον ἄχθος Her. F. 637. ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερὸν Bel. fr. III. φίλον ξύλον Syl. fr. VII. 1. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517. λέχη φίλα ib. 933. τλῆθι τὰ μὴ φίλα ib. 1251. ἡμᾶς χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793. ἔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω Al. 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 287. ὅτοι φίλα τὰ μοὶ φίλα ib. 466. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2) *Comp.* φίλτερος. ὅ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τοῦδε Al. 434. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ὅ, τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. 3) *Superl.* φίλτατος. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ Ἑκάβη Hec. 953. cf. v. 990. etc. ἀδελφὼ φιλτάτω (in dual.) Ph. 1446. φιλτάτων θαλάμων Hip. 540. διὰ φόνου οἱ φίλτατοι χωροῦσι An. 175. ἄκουσον τοῦδε φιλτάτης λόγου Her. 643. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι τόμα Med. 1071. φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. μελάθρων φιλτάτην τέγην Al. 23. τῆς σῆς φιλτάτης γενειάδος An. 575. φιλτάτην πόλιν πασῶν Her. 315. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642. δέρᾳ φιλτάτᾳ

Ph. 169. ποδῶν φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. ὦ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τἄχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνύμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' εὑρὼν Ion. 521. cf. v. 571. et Her. F. 514. etc.

Φιλοστέφανος. φιλοστεφάνες κώμες Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἔστιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἐσμὲν (sc. ἀδελφοί) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὺ μέν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις τημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρου κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόψογος πόλις El. 904. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχοῦντες Her. 519. μὴ φιλοψυχοῦσα ib. 534. φιλοψυχήσομεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ ὑδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον ὑ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τῶν' ἔχων Her. F. 1407. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X. φίλτρον μέγιστον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τῦ σκότους—φίλτρων ὁμῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 832. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φρῦδα Τροίᾳ Tr. 859. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων Hel. 1110. τῶν σῶν φίλτρων τέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27. πλείω παρίζα φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλως. ὑ φίλως μοι λέγεις Or. 109. φίλως, καλῶς δ' ὦ, τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεΐδες ἀκταὶ Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθῦσι Med. 1103. φλαύραν ὑ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. ὅτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, ὅτε πείσομαι An. 732.

Φλεγέθειν. ἰῴοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίῦ Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάϊον φλέγει τᾷδε πῶλα Ph. 248. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, *nom. urbis.* Ion. 988.

Φλεγραῖος. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1193.

Φλεγύας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλὲψ κοίλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγεος. πυρὸς φλογέας αἰγὶς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερίσσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογερὰν αἰθέρα El. 991. φλογερὸν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἰθέρι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμὸς—ἐπέσυτο Hel. 1177.

Φλόϊνος. φλοΐνας ἠνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὡς τώδ' ἀδελφὼ μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονί Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. φλὸξ ἑρανία (i. e. fulmen) Med. 144. τέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλὸξ οἴνυ ib. 761. πῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρυ φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ὲν Ἡφαίστυ φλογὶ ib. 1602. κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίυ πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. ἀπόῤῥητον φλόγα θύουσα Iph. T. 1331. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344. πελάνων φλόγα ib. 1063. ἀργῆσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν ib. 1261. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1318. ὀρῶ—δίᾳ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. cf. v. 599. πυρσώδη φλόγα πεύκας ib. 146. πλησίον πυρὸς φλογὶ Cy. 386. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαΐσθεὶς Her. 914. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. ἐφέτιον φλόγα ib. 878. Διὸς φλὸξ ib. 1178. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. φοινίαν φλόγα ib. 1263. πυρὸς ποίᾳ φλογί; ib. 1294. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θεᾶ φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. χρυσέᾳ φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ ejusd. fr. XIII.

Φοβεῖν. τίς φοβεῖ σε φήμα; Hip. 573. μεγαληγορίαισι ἐμὰς φρένας ὐ φοβήσεις Her. 358. ὐ φοβῇ, μή σ' Ἄργος—ἀποκτεῖναι θέλῃ; Or. 768. φοβῇ τὸν ᾅδην; ib. 1522. κτύπον φοβούμεθα; Ph. 276. διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν Al. 1060. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 37. ὐ φοβοῦμαι Her. 766. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίᾳ Fr. inc. LXXXI. 11. φοβούμενον ψόγον Iph. T. 686. κατθανεῖν φοβούμενος Ion. 628. προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβουμένη πάλαι—Or. 857. τὴν θεὸν φοβουμένη Iph. T. 37. φοβουμένη τὸν πατέρα Melan. fr. XXIII. 3. ὅπῳ πάρος ὧδ' ἐφοβήθη—τρατὸς Rh. 47. τὸν Ἀχιλλέως μηδὲν φοβηθῇς παῖδα An. 995. cf. Rh. 661. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro *masc.* est *fœm.* π. ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι.

Φοβερός. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 128. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. φοβερὰν ὄψιν Hec. 77. φοβερὸν—ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. τάχ' ἂν εἴη φοβερὸν Rh. 561. φοβερὸν θήραμα Bac. 866.

Φόβη. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην ib. 431. πρὸς ἑλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβῃ ib. 1186. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν (dor. pro ην) Ion. 120. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Φόβος. ἐγώ σε θήσω τῆδ' ἐλεύθερον φόβου Hec. 869. cf. Rh. 664. Her. 867. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τὸν φόβον λύσασα ib. 104. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. θανάτου ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. φόβος ἔχει με ib. 1255. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. φόβου πλέα Med. 263. et 903. et φόβου πλέως Her. 474. et φόβου πολλῷ πλέων El. 25. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἀγγέλων φόβον Rh. 52. μετέτημεν φόβου ib. 295. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον ib. 308. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος ib. 788. διὰ τέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. φροίμιον ἄξιον φόβου ib. 895. ὅπως μὴ συνοικοίην φόβῳ Her. 996. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. φόβου μεθεῖσα ib. 562. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. φόβῳ τρέμω ib. 1452. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα ib. 1498. ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου; Her. F. 816. καταυλήσω φόβῳ ib. 871. ταρβοῦντες φόβῳ ib. 971. ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. φόβου γ' ἔξωθεν εἶ ib. 901. τοιόσδε περιέτησεν ἀνθρώποις φόβος τοίχους Sis. fr. I. 37. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. φάρμακον φόβου eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. φόβοις ἀλαίνων Or. 531. εὐδαιμονοῦντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. φόβους πονηροὺς καὶ κενὰς δεδοικέναι ib. 548. φόβων πίτυς ἅδε πρώτα ib. 627. ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους εἶναι βροτοῖς Sis. fr. I. 29.

Φοιβὰς Hec. 827.

Φοίβειος. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. Ἰλίᾳ Φοιβείους ἐπὶ πύργους Hel. 1527. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Ledæ. Iph. A. 50.

Φοιβήϊος. Φοιβήϊος γᾶ Ion. 461. Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim.

Φοινίκα, dor. pro ικη, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

Φοινικογενής. Φοινικογενῆς παῖ—Εὐρώπας Cret. fr. II. 1.
Φοινικολόφος δράκων Ph. 827.
Φοινικοσκελής. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1207.
Φοινικοφαής. φοινικοφαῆ πόδα Ion. 163.
Φοῖνιξ, 1) *nom. propr. viri.* Phry. fr. II. 3. 2) palma. Hec. 458. φοίνικα ἁβροκόμαν Iph. T. 1099. cf. Ion. 920. 3) color ruber. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα Ph. 1495. et *adject.* ruber. φοίνικι κανόνι Her. F. 945. φοίνικας πέπλους Hel. 181. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815.
Φοίνιος. Ἄρην φοίνιον Ph. 1013. et Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. σχῆμα φοινίᾳ μάχης Ph. 259. et σῆμα φ. μάχ. ib. 1387. χέρα φοίνιον Med. 864. et 1253. φοινίαν ἐριννὺν ib. 1259. φοινίαν φλόγα Ion. 1263. φοινίας ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII. πέσημα φοινίᾳ δορὸς Hec. 699. αἵματος φοινίᾳ ῥοὰς Sup. 690. cf. Her. F. 1184. φοίνια λέχεα El. 1192.
Φοίνισσα. Φοίνισσαν χθόνα Ph. 6. Φοινίσσας ἀπὸ νάσου ib. 212. Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 253. Φοίνισσα γῆ ib. 287. Φοίνισσαν βοὰν ib. 308. Φοίνισσα κώπη Hel. 1288. et Φ. κώπα ib. 1467.
Φοινίσσειν. σφάγια φοινίσσειν Or. 1285. φοινίσσουσα παρηίδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 187. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 152.
Φοιταλέος. λύσσας μανιάδος φοιταλέου Or. 327. ματρὸς ὀρείας φοιταλέου Hip. 144.
Φοιτᾶν. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας κ. τ. λ. Hip. 148. καί μοι—σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ ib. 170. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρα ib. 447. φοιτῶσ' ἤδη Ion. 154. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ—φοιτῶσι Aut. fr. III. 11. χρόνος—ἀενάῳ ῥεύματι πλήρη φοιτᾷ Pi. fr. III. 2. ἐπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3. οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοιτῶν Cad. fr. I. 1. vid. not. τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις Hip. 1059. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσα Al. 356. οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους Her. F. 846.
Φοιτάς. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν εἰς ὄρος Bac. 163.
Φολόη, *nom. loci.* Her. F. 182.
Φονεύειν An. 413. et Her. F. 320. εἴπερ φονεύει τἄμὸν ὄνομα σῷ πόσει Iph. A. 947. συμμάχους τοὺς σοὺς φονεύσ Rh. 840. τί με φονεύεις; El. 1152. φονεύετε Or. 1302. ἄνδρας φονεύειν Or. 566. Ἑλένην φονεύειν ib. 1130. cf. Or. 1579. βρέφος φονεύειν An. 300. φονεύειν βαρβάρους Hel. 1610. ἱκέτιν ἃ θέμις φονεύειν Ion. 1256. φασγάνῳ φονεύων τὴν ταλαιπώρου ἔριν Iph. A. 875. φονεύουσα δαίμων Bac. 992. et 1012. μὴ τέκνα φονεύσῃς Med. 855. φονεῦσαι μητέρα Or. 1665. et Ion. 1515. Σφιγγὸς ἀμείλικτον σῶμα φονεύσας Ph. 1512. vid. etiam Iph. T. 680. et Her. F. 838. et 1275. λέγ', ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην Or. 1193. cf. v. 1612. it. Ph. 1676. Med. 998. Iph. A. 939. et El. 967. σὴν ἐλάμασιν καὶ τέκνα—φονεύσων Her. F. 602. φονεύομαι Iph. A. 1317.
Φόνευμα Ion. 1496.
Φονεύς. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. μητρὸς φονεὺς Or. 74. cf. v. 392. An. 1035. Iph. T. 957. 1007. et 1033. Ἑλένης φονεὺς Or. 1142. φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1593. cf. Ion. 527. Sed φονεὺς πατρὸς alio sensu (nempe *is, qui meum patrem interfecit,* non *interfector patris mei,* ut in duobus præced. locis) dicitur El. 599. 769. 849. et 869. φονεὺς θυγατρὸς Iph. A. 364. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. etc. φονέα χεῖρα Iph. T. 586. et ita etiam *fœm.* gen. usurpatur Hel. 287.
Φονή. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153. ἔδειξε ματὸν ἐν φοναῖς El. 1207.
Φόνιος. ἀγὼν φόνιος Or. 334. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. κρᾶτα φόνιον Ph. 668. φόνιος ἐκ θεῶν ib. 1038. πότμῳ φονίῳ Hip. 562. φόνιον ἀΐδαν Al. 225. χρῶτα φόνιον Sup. 77. φόνιον γίγαντα Bac. 543. φονίᾳ ἀνδρὸς ib. 555. ὄννυχα φόνια Hel. 1095. φόνιον ἕξει κάλων Her. F. 837. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. cf. Ion. 505. φονία ψῆφος Or. 973. λοιβὰν φονίαν Ph. 1568. φονία Δίκη Med. 1390. et φόνιον δίκην An. 1003. ἐπὶ τοξοσύνῃ φονίῳ πατρὸς ib. 1195. φονία βοή Tr. 555. φονία αἰχμὰ ib. 819. τὰν

Cresph. fr. XV. οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὅμως φράσω Hec. 219. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω ib. 1180. οὐκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἡ δ' ὡς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον τρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενῶν. ὦ φιλῶ φρενῶν ἀμύσας καὶ μεμηνότας ξένους Ion. 526. ὦ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ὅποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίατος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῶ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην ib. 1310. βαρεῖα φρὴν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδους ib. 104. οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἠβῶσαν φρένα ib. 969. οὐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἁγνὸν φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε κἀγαθῆς ib. 1454. δέχεσθαι τοὺς ξένους εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτὸς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντου φρενὸς ib. 327. ἐμῷ ταράσσων φρένα Ion. 1538. γοερᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔς' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέτην φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. ὦ τὰς φρένας (sc. ἀγνὸς εἶ) ib. 1604. φρενῶν εὐβουλία Ph. 753. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 661. πλάνον φρενῶν Hip. 283. καταλῦσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε πάμπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντος εὖ φρενῶν ib. 462. λῆγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἔξεδροι φρενῶν ib. 935. ἥντιν' μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ Al. 328. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνετῶτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ὦ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ὦ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργώθης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἔθιγες ib. 1216. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεθέτηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. 1269. ἐμὰς φρένας ἐφοβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ὦ ἔνδον ὤν ib. 709. τὰς φρένας ἔχων κακὰς Hel. 738. λύπῃ σὰς διέφθαρται φρένας ib. 1208. ὡς θᾶσσον ἔλθοι ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίας φρένας Her. F. 212. δύστηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταράγματι πίπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἡπίους ἔχειν Er. fr. II. 6. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Peleï fr. V. 1. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκῃ τρέμουσαν Tr. 1026. ἀσθματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα φρίκᾳ Tr. 183. φρίκᾳ μητρὸς Ion. 898.

Φρικώδης. βρόμον, φρικώδη κλύειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικῶδες ἀντεφθέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ὅποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίατος φρίσσει Hec. 86. οὐδὲ σκότον φρίσσουσι Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. Ζηνὸς κεραυνὸν οὐ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα Ph. 1112. λέοντος εἶδος—χαίτῃ πεφρικὸς ib. 1128. φρίξας ἐπτοημένος τάχυς Sup. 31.

Φροιμιάζεσθαι. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162.

Φροίμιον (pro προοίμιον). τὸ φροίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. φροίμιον ἄξιον φόβου Tr. 895. τὸ φροίμιον τῶν λόγων οὐκ εὐτυχὲς Ion. 753. τανύζων

φροίμιον φόνω Her. F. 753. *φροίμιά μοι κακὰ* Hec. 182. cf. Tr. 707. *τὸ σόν μοι ὦδ' ἐν φροιμίοις ἔχει* Hec. 1195. *ὰκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγω* Ph. 1346. cf. Her. F. 538.

Φρονεῖν. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus *εὖ φρονεῖν* significat *bene sapere, sanæ mentis esse;* sed *bene velle,* seu *benevolum esse alicui,* denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. *φρονεῖς ὀρθά;* Med. 1129. *ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' ὦ φρονῶν* ib. 1329. *ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα* Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. *φρονοῦσι δήμω μεῖζον* An. 701. *πλάγια φρονεῖς* Iph. A. 332. *γενναῖα φρονεῖς* ib. 1424. *ὰκ ὀρθῶς φρονεῖ* Iph. T. 1476. *ἀσφαλῶς φρονεῖς* Rh. 147. *φρονῶν ἡδὲν φρονεῖς* Bac. 332. *φρονοῦσι κάκιον Ἑλλήνων* ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. *φρονεῖς ὅσια* El. 1203. *φρονῶ, ἃ πάσχω* Antiop. fr. XXIV. 1. *μισῶ, οἵτινες φρονοῦσι μὲν, φρονοῦσι δ' ἀδενὸς, ἤτε χρημάτων, ὕπερ* Ar. fr. XXV. 2. 3. *ἡδὲν φρονεῖ δίκαιον* Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. *τί περισσὰ φρονεῖς;* Fr. inc. XCVII. 3. *θνητὰ δὴ φρονεῖς;* eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. *μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε* Or. 252. *σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν* Hec. 228. *ἤκουσα, μεῖζον αὐτὸν, ἢ Θήβας, φρονεῖν* Ph. 710. *ὰκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν* Med. 464. *φρονεῖν διδάσκειν* Hip. 920. *τύχῃ φρονεῖν* An. 323. *φρονεῖν ἄμεινον Διὸς* Sup. 504. *μὴ λίαν φρονεῖν* Iph. A. 924. *βέλτιον φρονεῖν* ib. 1011. *ἔξω ἐλαύνων τῶ φρονεῖν* Bac. 851. *ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτὸς ἐξάγεται* Her. F. 775. *ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε* Æol. fr. IV. 3. *φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὦ χρὴ μέγα* Alcmæon. fr. IX. 2. *τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν* Bel. fr. XXIII. 1. *τὸ λῴτον φρονεῖν* Hip. fr. VIII. 1. *ἡδὲν ὑγιὲς φρονεῖν* Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. *μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν* Peliad. fr. VI. 2. *δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν* Fr. inc. XXXI. *τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν* eorund. CCIV. *φρονεῖν ἔλασσον— δεῖ σε* eor. CCXVII. 1. *φρονῶν κακῶς* Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. *μέγα φρονῶν* Ph. 41. et Hip. 445. et *μ. φρονοῦσα* Or. 806. *ὰκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν* Ph. 1135. *φρονοῦντα γνήσια* Hip. 309. *φρονῶν καλῶς* ib. 1318. et Her. 56. *τῶ θεῶ πλεῖον φρονῶν* Her. 259. *ὁ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας* ib. 387. *μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ* ib. 933. *σιγᾷν φρονοῦντα* Æol. fr. IV. 1. *δῆλα φρονοῦντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν* Alex. fr. VI. 2. *δαίμων φρονῶν ἀεὶ* Sis. fr. I. 18. *ἑλικτὰ—φρονοῦντες* An. 450. *γνώμῃ φρονοῦντες* Antiop. fr. IX. 2. *φρονοῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν* Hip. 641. cf. Her. 979. *ἡ φρονοῦσα τἄδικα* Hip. 930. *ἧσσον φρονοῦσα Μενέλεω* An. 313. *ὁ φρονῶν* (i. e. *ὢν*), *ἃ χρὴ φρονεῖν* Bac. 1121. *τὸ φρονῶν ἔν ἐτι* Sis. fr. I. 23. *φρονήσασαι, οἳ' ἐδράσατε* Bac. 1258.

Φρόνημα. φρονήματος τῶ πρὶν τερέντες Hec. 622. *ὀξυθύμω μὴ κρατῶν φρονήματος* Or. 1198. *ἄμιλλαν ὰκ ἔχειν φρονήματος* An. 213. *ὅτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπώρισας* ib. 611. *φρόνημα ἡδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ* Sup. 862. *φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, ὰχὶ τοῖς λόγοις ἴσον* ib. 907. *ἀμαθεῖ φρονήματι* Her. 460. *τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος* ib. 909. *μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχά τ' ἀκόρετος εἴη* ib. 926. *εἶδον—λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλησίω φρονήματι* El. 371. *φρόνημα σὸν μετετράθη πρὸς αὔραν* ib. 1201. *φρονήματος χάλα* Fr. inc. XXX. 2. *θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νεθετεῖν* Hip. 396. *ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων* An. 164. *τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολατὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων* Her. 388.

Φρόνησις. ἡ φρόνησις τῶ θεῶ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. *ὅσην ἔχει φρόνησιν* Tem. fr. XIII. 2.

Φρόνιμος. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια Alex. fr. XII. 9.

Φροντίζειν. οἳ τὰς φίλας βλάπτοντες ἃ φροντίζετε Hec. 256. ταὐτὰ φροντίζομεν Her. 680. φρόντιζε Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σαυτῆς πέρι φρόντιζε Hip. 709. σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι Ion. 257. δοκεῖς τὸν ᾄδην σῶν τι φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν ἀεί τι—τῶν εἰωθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλε Or. 799. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἐφρόντισ', ἦ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῆσδ' οὐκ ἐφρόντισα Tr. 1046. μῶν ἃ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ὅπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι Her. 243. Πενθέως ἃ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιώμεθα Iph. T. 343.

Φροντίς. νέα φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ξυμπεράναι φροντίδ', ἢ φευξούμεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντὶς ib. 1036. cf. Æol. fr. XV. ἃ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. τῷ δ' ἀχὶ τότε φροντὶς Rha. fr. II. 3. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βουλεύματα Hec. 626. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπε Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζῶσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νῶν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεὸς Epist. IV.

Φροντιστέον Iph. T. 468.

Φροῦδος. φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες Hec. 162. εἰς τοῦτο φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φροῦδος ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1110. φροῦδος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φροῦδος—Μενέλεως δόμων ἄπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φροῦδος Πρίαμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθεὶς φροῦδος ἦδη Epist. IV. ὦμοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φροῦδοι Hec. 335. βεβᾶσι φροῦδοι—νεανίαι Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φροῦδα γᾶ Or. 1373. ὅρκων φρούδη πίστις Med. 492. Μενέλεω κόρη φρούδη (abiit) An. 1051. φρούδη μὲν αὐδή, φροῦδα δ' ἄρθρα μοι κάτω ib. 1079. φροῦδος γέννα Iph. T. 155. φροῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι—σκιρτῶσι Bac. 445. φροῦδαι ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φροῦδον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλῳ ἄλλο φροῦδον Tr. 1323. τὰ Ἀγαμέμνονος φροῦδα; Or. 719. φροῦδα τάδ' ἤδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ Tr. 859. τὰ πάλαι' ἀσπάσματα—φροῦδά μοι ib. 1188. φροῦδα τἀμὰ Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις ἐπάναισι φροῦδα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φροῦδα Tem. fr. I. 3.

Φρουρά. ἐς φρουρὰν δόμων Or. 1252. φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιτύλοις δόμοις An. 1100. τετράμοιραν νυκτὸς φρουρὰν Rh. 5. φρουρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρουραῖς κέκασται El. 616.

Φρουρεῖν. τί τῇδε φρουρεῖς; Al. 36. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις φρουροῦσί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρουρῶ σῶν Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. τόμα εὔφημον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρούρει μοι, μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαρνον τέγος πέπλος El. 1139. προταινὶ τάξεων φρουρεῖν ἐγερτὶ Rh. 524. τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς, φρουρεῖν Hel. 748. φρουρῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. θῆλυ φρουροῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφόρει, μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἅπλατον—ἕλικ' ἐφόρει Her. F. 399. φρουρήσω El. 695. φρουρούμενα (partic. med.) βέλεμνα παιδὸς An. 1136. πλέον φρουρήσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος (sc. χρυσὸς) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. οὗ ἐφρουρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι Rh. 764. σύνδεθ', οἷσι τἄμ' ἐφρουρήθη φίλα Ion. 1390.

Φρούρημα. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θεοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι Ion. 511. λόγχας, δεσπότου φρουρήματα El. 798.

Φρούριον. φρουρίοις φυλασσόμεσθα παν-

ταχῦ Or. 758. φρύρια λαβόντας Epist. V.

Φρουρός. κείνῳ φρυρὸν παραζεύξασα—δισσὸν δράκοντε Ion. 22. κτανὼν φρυρὸς Rh. 506.

Φρυγία, provincia Asiæ, terra Trojanorum Rh. 357.

Φρύγιος. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυγίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν ἵκω Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς Φρυγίαις Tr. 151. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. Φρύγιον ἄτυ Or. 1382. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208. et El. 314. Φρύγια μέλεα Tr. 545. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 140. δείματα Φρύγια El. 457.

Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.

Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678. Ἀντήνορος τῦ Φρυγὸς Fr. inc. X. 2. ὁ πανταχῦ Φρὺξ εἰμι eor. LXXXII. 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec. 4. 350. et passim. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. cf. v. 1351.

Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.

Φυγάς. ἦλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—εἰς ἐμὰς πύλας Sup. 142. ἀνὰ τέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 109.

Φυγή. φυγῇ ζημιῶντας Or. 898. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκάσιον φυγὴν Sup. 151. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι ib. 143. ὃδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 762. σῆς θελείας φυγὴν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; Hec. 1064. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. δυστυχεστάτας φυγᾶς ib. 1714. τίνα φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγᾷ, φυγᾷ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1081. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. 3) plur. φυγαῖσιν ὠσίων (sc. τὸν φονέα) Or. 514. τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV. 3.

Φύειν, vel φῦναι. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ὅτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ὁ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέφυκα δυστυχῆσι δεσπόταις Hip. 287. τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt) ib. 594. ἀπ' εὐγενῆς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. ὁ γὰρ ὠὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107. ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. κᾆν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. το δᾶλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πατρὸς ἐσθλᾶ κἀγαθᾶ πεφυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. Διὸς πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα τέργων Iph. A. 501. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς Bac. 894. τέκνα—ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. πόσιν ἔφυσε ματρὶ Ph. 876. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας Ion. 1262. μὴ—τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546. θῆλυν σποράν φῦσαι Dan. 13. φῦσαι τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας, i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy. 688. Hel. 86. (ubi πατὴρ additur) et 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3. οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ὁ φύσασί σε Ion. 1561. τίς ἧτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή; Hec. 785. ἁπλῆς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. γυνὴ —ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. μὴ κακὸν φῦναι (i. e. *esse*) λέγειν Med. 522. φῦναι (i. e. *gignere*) τυράννους παῖδας ib. 597. κράτιστον εἶναί φημι, μὴ φῦναι, βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her.

326. τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. πατρὸς ἐκείνου φύντας, ὃ πεφύκαμεν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. 2) dor. φυλακά. τίνος ἀ φυλακά; Rh. 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. ἔξω φυλακᾶς Bac. 867. 3) plur. ξείνου πατρῴου φυλακαῖσιν Hec. 82. φυλακὰς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. οὐδ' ἐφρουρεῖτο τρατὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83.

Φυλακτέος. ἃ σοι φυλακτέα An. 63. et *adverbial.* φυλακτέον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα τρατοῦ Rh. 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλῃ φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον Ph. 706. φύλακας Ἀργείου δορὸς ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες τρατιᾶς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. ὁ σμικρὰ φύλαξ An. 86. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἳ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἦθη φυλάσσεις ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρους μοι φύλασσε χερὶ Ph. 845. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἄτην φυλάσσετε Sup. 952. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σιγὴν φυλάσσετε ib. 542. τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν; An. 940. τί σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. κλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων ὁσίων ἀναίρεσιν Or. 404. φυλάσσων, μή τι σε λάθῃ — παραμειψαμένη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττουσα Sup. 245. ἔν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάσσει νύκτα Or. 57. ἡλίου φλογὸς καλῶς φυλάξας Ion. 1135. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. τάξιν φυλάξων εἶμι Rh. 664. φυλάσσου, μή τις ἐν τίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. φυλάσσουσ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ένη) τόματος ἀνακέλαδον Or. 184. φυλάσσετ' (i. e. ἐφυλάσσετο) ἐμβολὰς An. 1131. ὅ σε φυλάξασθαι χρεὼν Iph. A. 989. ταῦτ' ἂν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι Med. 289. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2. φρυρίοις φυλασσόμεσθα πανταχῇ Or. 758. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Φυλεύς, *nom. propr. viri.* Iph. A. 285.

Φυλλάς. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101. δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέτεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν δρυὸς φύλλοισι Bac. 684. σῖγα εὔλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔτησεν εὐνὴν Cy. 385. φύλλοις τέφεσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλότρωτος. λεῖπε χαμεύνας φυλλοτρώτους Rh. 9.

Φῦλον. ὁρῶ φῦλα τρία τριῶν τρατευμάτων Sup. 653. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. δεινὰ φῦλα πόντου Æol. fr. IX. 3. φῦλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5.

Φῦναι. vid. φύειν.

Φύρειν. φύρουσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα ib. 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου καὶ θηριώδους θεῶν διεταθμήσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

Φυσᾷν. *τί δεινὰ φυσᾷς;* Iph. A. 381. *κόχλος φυσῶν* Iph. T. 303.

Φύσημα. *φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον* Ph. 1447. *ποντίῳ φυσήματι* Hip. 1211. *μέλανος αἵματος φυσήματα* Iph. A. 1114. *φυσήματα κρυταλλόπηκτα* Rh. 440. *γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα* Tr. 79.

Φύσις. *ὰκ ἔτιν ὅτω τερῴὸς ἀνθρώπῳ φύσις* Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004. et Antig. fr. II. 2. *δὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε* Hec. 598. *εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δυλευτέον* Ph. 398. *τυγεραν φύσιν φρενὸς αὐθάδης* Med. 103. *τῆς Τυρσ. ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν* ib. 1343. *ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον* Hip. 79. cf. Bac. 315. *ἃ κατὰ γνώμης φύσιν* Hip. 377. *χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν* Al. 172. *τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν;* ib. 783. *σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς* Sup. 884. *τῷ γενναίῳ φύσιν* (i. e. *κατὰ φ.*) Iph. A. 448. *ἐλευθέραν φύσιν παρέχων* ib. 930. *τῇ φύσει λείπεται* Tr. 667. *ἀνάγκη φύσεως* ib. 886. *μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν* Bac. 54. *ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς* ib. 894. *δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν* ib. 1355. *ἡ φύσις βέβαιος, ἃ τὰ χρήματα* El. 941. *τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τῶ πατρὸς* Alcmæon. fr. VIII. 3. *ὀνόμασι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση* Antig. fr. IX. *ἡ φύσις οἴχεται* Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. *γενναίαν φύσιν* Antiop. fr. XXXV. 1. *τὴν φύσιν κρύψας* Pelei fr. III. 2. *μέγιστον ἀρ' ἦν ἡ φύσις* Phœn. fr. VII. 1. *εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν* ejusd. fr. IX. 5. *φύσιν θείαν φορῶν* Sis. fr. I. 19. *ταύρῳ μέμικται καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει* Thes. fr. VII. 2. *ἡ φύσις ἑκάτῳ τῶ γένος ἐτὶν πατρὶς* Fr. inc. LX. *ἀθανάτῳ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω* eorund. CLIII. 5. *εἴρων τῇ φύσει* Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. *τὰς γυναικείους φύσεις* An. 957. *διάφοροι φύσεις βροτῶν* Iph. A. 558. cf. El. 368. et Melan. fr. VII. 3.

Φυσσᾷν, poët. pro *φυσᾷν*. *μέγα φυσσῶν* Iph. A. 125.

Φυτάλμιος. *λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις* Rh. 920.

Φυτεύειν. *ὅτος φυτεύει Πέλοπα* Or. 11. cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et 1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et 1140. An. 49. Sup. 986. et 1092. Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac. 541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr. V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in quibus omnibus locis *φυτεύειν liberos procreare* significat; et Med. 834. Musæ dicuntur *ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι*, ubi vid. Schol. *ἄλλο τι φυτεύων* Rh. 884.

Φυτόν. *ἀθλιώτατον φυτὸν* Med. 231. *λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς* Her. 282. *κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ* Inus fr. XVII. 3.

Φυτουργός. *μὰ—Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος* Iph. A. 949. *τὸν φυτουργὸν Πρίαμον* Tr. 481.

Φωκεύς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T. 917. et Tr. 10. Plur. *Φωκεῖς* Or. 724. 769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El. 18. et 1287.

Φωκίς. *Φωκίδος σχιτῆς ὁδῶ* Ph. 38. *Φωκίδος ἀπὸ χθονὸς* Iph. A. 261.

Φῶκος, frater Pelei. An. 688.

Φωνεῖν. *ὅπως πνοὰ λεπτῶ δόνακος φώνει μοι* Or. 146. *εὔφημα φώνει* Iph. T. 687. et Her. F. 1185. *περισσὰ φωνῶν* Sup. 459. *φωνῶντα*, literæ vocales, Pal. fr. II. 2.

Φωνή. *σέθεν φωνῆς ἀκούσας* Hec. 1115. *φωνὴν ὰκ ἀφῆκεν* Ph. 1449. *φωνὴ Διὸς* Hip. 1201. *σκιᾷ ἀντίτοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις* An. 746. cf. Melan. fr. XVIII. *ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνεβόησεν* Bac. 1076. *φωνὴν ἥσει χθὼν* Her. F. 1295. *τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν* Hip. fr. IX. 2. 2) dor. *φωνά.* *Ἀσιάδι φωνᾷ* Or. 1397. *ἔκλυον φωνὰν—Κολχίδος* Med. 131. *συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ* Tr. 127. 3) plur. *δισσὰς φωνὰς* Hip. 928.

Φωνήεις. *σάρκα φωνήεσσαν* Tr. 440.

Φωρᾶν. *κακὸς ἐφωράθη φίλοις* Or. 738.

Φώς, *masc.* vir, homo. *φῶτα βάρβαρον κτενεῖς;* Hec. 877. *νέῳ προθανοῦσα φωτὸς* Al. 474. *θεοσεβῆ φῶτα* ib. 608. *κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα* ib. 863. *πονηρῷ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ* Iph. A. 387. *μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ* Rh. 709. *μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ δυλεύειν* Tr. 282. *ἃ φῶτα βρότειον*

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὖνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίσυ φωτὸς δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλυ φωτὸς El. 561. δύλῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. φωτὸς κακόργυ σχήματ' ἐκμιμούμενον Antiop. fr. XXX. 2. εἰ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα ejusd. fr. XXXVI. 2. φωτὶ ὐκ ἔτη πρέπων Fr. inc. CCXX. λεύσσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν τρατὸν Rh. 773. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. τρόποι κακοβύλων φωτῶν Bac. 399. περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κακόργυς ἐξαλύξωμεν El. 219.

Φῶς, *neutr.* lux. ὦ φῶς Hec. 435. ὐκέτ' εἶ βλέπουσα φῶς ib. 668. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243. ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατασῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὁρῶν φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπυσ' ἠὼς Iph. A. 157. φῶς μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν ἡλίυ (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς σεμνῦ πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐπτολήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαίειν τὸ φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίυ ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱερὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῇ Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένυς Fr. inc. B. 2. 1. etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. cf. Fr. inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1157. φωσφόρυς κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δὶς θανεῖν ὃ χάζομαι Or. 1116.

Χαίρειν. χαίρυσιν ἄλλοι Hec. 427. χαίρεις ὑβρίζυσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf. v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363. ὑδενὶ χαίρεις Hip. 184. τὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ὃ χαίρυσι ib. 1340. χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ὃ χαίρειν δοκεῖς; Al. 694. ὅτ' αὐγὰς χαίρω προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλλοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205. χαίρει θαλίαισιν Bac. 418. τὸν σοφὸν ὃ φθόνῳ χαίρω θηρεύυσα ib. 1003. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσυσι δεσπόταις; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ χαίρησιν ἀνθρωποκτόνῳ Cy. 127. ὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213. cf. El 1106. τίς ὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἳ τυραννίδι χαίρυσιν ejusd. fr. VII. 2. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα ejusd. fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox salutantium, *salve* et *vale*, Hec. 426. Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. χαιρέτω πόλις Ph. 926. χαιρέτω βυλεύματα τὰ πρόσθεν Med. 1044. cf. v. 1048. χαιρέτω μὲν αὐλὶς ἥδε, χαιρέτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ. Cy. 362. sq. χαιρόντων (att. pro χαιρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400. Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις ib. 921. λαίφεσι χαίρειν ib. 1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac. 1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. χαίρων ἴθι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαίρων μόνος Ion. 358. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκυ κεχαρμένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς Tr. 529. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος δέρος χαίτῃ πεφρικὸς Ph. 1128. σείωσα χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοτρύχης El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) dor. χαίτα. παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολιὰν ἔχοντε χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἐλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἁβροπλοκτοιο ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. 3) plur. βοτρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν—πλόκον ἀνθέων Med. 841. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὤν Al. 912.

Χαλὰ, dor. pro χηλή. λύκῳ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τερθρίπτων ὠκίσαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾶν. ναῦς—ἔτη, ἣν χαλᾷ πόδα Or. 706. μι' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις οὐδὲ νηθετημένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. χάλα τὸν ἀσκὸν Cy. 160. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλᾶτε κληῖδας Med. 1314. χαλᾶτε κληῖθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν οὐδὲ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλους τοὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργῶντάς μοι τοὺς ματοὺς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾷ συμφορᾷ Hip. 767. χαλεπὸν βάρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ' εἶπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπῶς. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλωσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινοὺς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δοῦναι χαλινὸς Cress. fr. XI. 2.

Καλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγχής. τῶν χαλκεγχέων Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολάς. ναῶν χαλκεμβολάδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκέοπλος. μυριάδας χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, ος. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χαλκέοισι νώτοις θρανὸν ἑκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτας Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ' ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοικος. θδέποτ' ἔτι—χαλκίοικον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν μόλοιμι ib. 251.

Χαλκὶς, *urbs Eubœæ*. Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγανον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἀσπὶς Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθὴς τρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπους τρίπους Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκῆ Cy. 204. χαλκῆ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κληῖθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχὴς Καπανεὺς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, *nom. gentis.* Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικῆ Her. 162.

Χάλυβες, *nom. gentis.* Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαμᾶζε, *adverb.* Bac. 633.

Χαμαὶ, *adverb.* Med. 1170.
Χαμαιπετής. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς Or. 1491. ὑψόθεν χαμαιπετὴς πίπτει πρὸς ἕδας Bac. 1109. τιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔτηκεν εὐνὴν Cy. 385.
Χαμεύνη Sci. fr. I. 1. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9. cf. v. 852.
Χάος Cad. fr. vers. 2.
Χαρά. ματρὶ οὐκ ἔστιν χαρὰ Hec. 427. ὕπνου γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. cf. v. 186. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χάρᾶς Ph. 174. χαρᾷ μελέων Al. 581. κέρτομός με θεῶν τις ἐμπλήσσει χαρά; ib. 1128. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ Tr. 542. οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 401. ἵτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ ib. 879. πολλάκις τὸ λυπῶν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2.
Χαρακτήρ. δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος Hec. 379. ἀνδρῶν—οἷδεἰς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. ἀργύρου σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. χαρακτὴρ χρηστὸς Dan. fr. II. 2.
Χαράσσειν. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου Med. 156. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73.
Χαρίεις. χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.
Χαρίζεσθαι. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. τί χρὴ δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί; Hip. 1262. χρύσεα χάρισαι προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. ᾧ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890.
Χάρις. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII. 2. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε Hec. 276. διὰ μακρῆ ἡ χάρις ib. 320. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; ib. 830. ἐκ τῆ σκότους—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. εἴπερ τῷδ' ἐβυλήθης χάριν θέσθαι ib. 1211. cf. Bac. 720. et El. 61. χάριν μοι δὸς Or. 104. χάριν φέρεις ib. 239. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. cf. Her. 242. χάριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα Ph. 1745. βίου χάριν μεθεῖσα Med. 227. cf. Hip. 1408. βέβακεν ὅρκων χάρις Med. 439. σοὶ χάριν φέρουσα ib. 508. cf. Ion. 1183. μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμηνσαι χάριν Al. 300. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν ib. 547. ἄπλητος χάρις γόων Sup. 79. σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρὸς ib. 385. πῶ νυχευμάτων χάρις; ib. 1135. χάριν ἀγήρω γ' ἕξομεν ib. 1177. εἴη μοι μετρία χάρις Iph. A. 555. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαρι ἀπώλετο Iph. T. 566. χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 846. εἰ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ἡ χάρις ὦ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσου χάριν οἶνος ib. 535. ἄκρατος ἡ χάρις Cy. 573. διατελεῖν χάριν Her. 435. ὅτου σὺ γ' ἀπόλλυται χάρις ib. 439. Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. λιγεια λωτῶ χάρις ib. 893. χάριν προδόντες τήνδε ib. 1036. ἐμὰ δάκρυα—πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας Hel. 661. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν ib. 1394. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. χάριν πράσσων ἀδελφῇ Ion. 36. cf. v. 896. χάριν ὑπολαβὼν ib. 914. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. εὐνομίᾳ χάριν δοῦς ib. 779. χάριν γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων ib. 1223. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V. τὰς πρὸς χάριν—πονηρὰς Er. fr. II. 19. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ἐκτὸς μόχθων τῶν πρὶν ἔκχεαι χάριν Phi. fr. II. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b) plur. χάριτας ἔχων πατρὸς Or. 244. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων ib. 453. ἁμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο Ph. 572. χάριτες χαροποιοὶ ib. 795. τῆς εὐκλείας χάρισιν ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1015. τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T.

1147. πρόσωπα νεαρὰ χάρισι—τρέφεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib. 1108. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνημένη Hel. 908. τῶ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην ib. 1413. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. ἀσκῶσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῶ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις, *nom. propr.* Venus. Hel. 1012. et plur. Χάριτες, Gratiæ, Hip. 1147. Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her. F. 673. 3) *adverb.* χάριν pro ἕνεκα, *causa*, *gratia*, passim occurrit.

Χαριτήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαριτήρια Epist. III.

Χάρμα. διπλῆν χάρμα Sup. 333. χάρμα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τὼς γόως τ' ἔχε Hel. 328. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. χάρματ' Ἐριννύος Ph. 1508. ὦκ ἐπὶ χάρμασιν λέγω ib. 1549. χάρματα θηρῶν Sup. 282.

Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μετασὰς Ion. 583. 2) dor. χαρμονά. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. χαρμονὰν Hel. 660. 3) plur. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742.

Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσιῶν Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph. 795.

Χαρτός. χαρτὰ πάσχω Ph. 621.

Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.

Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et 362. et Her. F. 432.

Χάσμα. τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. χάσμα χθονὸς Ion. 281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 2. δεινῷ χάσματι θηρὸς Her. F. 363. Ταρτάρου εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.

Χατίζειν. ὁ σὸ χατίζων Her. 466.

Χαννῶν. αἵ μοι λέγουσαι τάσδ' ἐχαύνωσαν λόγους An. 932.

Χεῖλος. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος Cy. 356. καθαρὸν τὸ χεῖλός μου ib. 559. χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας Bac. 621. εἰς αὐτὸ χείλη—καθῆκαν Ion. 1199.

Χεῖμα. χείματος ἀγρίου τυχοῦσα An. 749. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς ib. 892. χείματος προβλήματα Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.

Χειμάζεσθαι. ἄλλῃ ἐν τύχῃ χειμάζομαι Hip. 315. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται Ion. 966. πόλις χειμασθεῖσα Sup. 269.

Χείμαρρος. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι Tr. 449. διὰ χειμάρρου νάπης —ἐπήδων Bac. 1091.

Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.

Χειμών. χειμὼν μέτριος φέρειν Tr. 683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. θέρος τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. cf. Tr. 38. χοὰς χεόμενος Or. 472. κρῆναι ἀμβροσίαι χέονται Hip. 748. πλόκαμος—γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486. et 514.

Χείρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱκεσίαν ib. 851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. λευσίμῳ χερὶ ib. 861. χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὁπλίζω χέρα σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνῳ χειρὸς ib. 466. Ἑκτορεία χεὶρ ib. 762. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ ib. 772. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et β. χερὶ ib. 107. βαρβάρῳ χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη ib. 275. ὅπως ἂν τὸν Μυκ. τρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες —εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. θεοῖσι δόλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ὦδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El. 610. οἰκεία χεὶρ ib. 629. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

2) plur. χεῖρες et χέρες. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς χερῶν ἅμιλλαν ib. 226. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. ἀγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. καὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. σ' ἃ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων ὅλβον Ion. 631. σοφὸν ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 3. etc.

Χείριος. ἥδε χειρία An. 412. γυναῖκα χειρίαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χειρία γ' ἁλοῦσα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρῶσθαι. μόλις νιν—χειρώμεθα Iph. T. 330. μ' ὥστε μόσχον χειρώμενοι ἔσφαζον ib. 359. Ἀταλάντην κάπρον χειρωμένην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Tr. 861. ὅσους κακὸς ἐφεῦρον—τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι Her. F. 570. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρωμένης (ubi est *partic. pass.* non *med.*) El. 1168.

Χείρων, *nom. propr.* præceptor Achillis. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine posit.* deterior. εἴς τε τὸν ὄλβιον, τόν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατρὸς Her. 329. εἴ τιν' εὐφυᾶ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ᾐδέν ἐστι χεῖρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) *Superl.* χείριτος. τὰ χείριτ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρῶναξ. οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μουσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Χέλυς. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλως ἐῤῥίπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ἐχ ὀρῶ πηγαῖον χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν (sc. τὸν ἁλὸν) Her. F. 929. εὖ γ' ἂν ζήσοις ἂν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χέρνιβας μολὼν Ph. 666. χερνίβων ἐτήξη πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χερρόνησιος. τὴν ἀρίστην Χερρονησίαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χερρονησίᾳ ib. 33.

Χερσαῖος. ὅς σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακὸν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. Ἀχαιῶν μηδεὶς ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ τροφὰς θεῖναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποντίων καθαρμάτων, χέρσου τ' ἀμοιβάς Her. F. 226. χέρσος παράλιος Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσου ἐγλαΐσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεύω El. 181.

Χεῦμα. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὔπνευμον Dan. fr. X. 2. Ἰσμηνὸν ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρίπου ἐπὶ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβήμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208.

Χήνειος. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις μόνος; Al. 1092. διὰ μακρᾶ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χῆρος. τυγναὶ ὕψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc *subst.* χήρα, vidua. χήραν πολιὸν An. 348. χῆραι ἔθνησκον Tr. 380.

Χηρῶν. ἄλις Πριάμῳ γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεὸν Ph. 1331. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. Ἐχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἑνέρων χθόνιον—ἐδόκουν ναίειν Ion. 1442. ἃ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἠχὼ χθόνιος Hip. 1201. χθονίαν λίμναν Al. 905.

χθονίαν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν Hel. 351. χαλκῆ αὐδὰν χθονίαν ib. 1362. χθονίας Γοργῶς Ion. 1054. χθονίας ἄλσος Her. F. 615. vid. not. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. χθόνιον γένος Bac. 538. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Æol. fr. IX. 4. χθονίων Ἄιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8.

Χθών. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. Θρηϊκίας χθονὸς ib. 36. etc. κάφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. cf. Hel. 859. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. etc.

Χίλιοι. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. cf. Iph. T. 10. et El. 2.

Χιλιόναυς. χιλιόναυν στρατὸν Or. 352. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης An. 106. χιλιόναυν ἔχων στρατιὰν Rh. 262. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174.

Χιλιοναύτας, dor. pro ης. σὺν κῶπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 141.

Χιονίδης, nom. propr. amicus Euripidis. Epist. II.

Χιονοθρέμμων. χιονοθρέμμονας Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339.

Χιονότροφος. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα Ph. 809.

Χιονόχρως Hel. 218.

Χιονώδης. τὴν χιονώδη Θρῄκην Hec. 81.

Χῖος, nom. insulæ. Epist. II.

Χιτών. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέυσα καὶ φόνον Iph. T. 288.

Χιών. ἀμφὶ Θρῄκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον An. 214. πώλων χιόνος ἐξαυγετέρων Rh. 304. νάπη, χιόνι κατάρρυτα ποταμεία Tr. 1067. λευκῆς χιόνος βολαὶ Bac. 661. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. χιόνος ὐδὲν μοι μέλει ib. 330. λευκῆς τακείσης χιόνος Hel. 3. conf. Ar. fr. II. 4.

Χλαῖνα. σὺν τᾷδε τράγῳ χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενῆς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4.

Χλανίδιον. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110.

Χλιδᾷ. πλούτῳ χλιδῶσα Fr. inc. CXXXIX.

Χλιδανός. χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας—βότρυχον Cy. 498.

Χλιδή. ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. v. 147. et Thes. fr. VIII. 1. μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. αἳ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ—ἦλθον πρὸς Ἴδην Tr. 975. ἣν εἶχε χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 26. 2) dor. χλιδά. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. λωτροφόρῳ χλιδᾶς ib. 350. Τμώλῳ χρυσορόῳ χλιδᾷ Bac. 154. 3) plur. χλιδὰς πόντος ἥρπασε Hel. 431. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2.

Χλίδημα. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74.

Χλόα. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. στεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. κισσῷ στεφθεῖσα χλόα ib. 1376.

Χλοερός. χλοεραῖς λείμακος ἡδοναῖς Bac. 864. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 664. χλοερὰ ῥόδεα πέταλα Hel. 249. τάδια χλοερὰ Ion. 497.

Χλοεροτρόφον πεδίον Ph. 833.

Χλόη. γλαυκὴν χλόην αὐτῇ λιπῆσαι Sup. 258. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 422. ἀμπέλῳ βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. νεμομέναις χλόην μόσχοις ib. 734. λαχνῶδες πεδὰς ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. ὃς ἅπορ' ἐκλείπει χλόην Ion. 1435. σελήνας πυρίμῳ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Χλοηρός. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107.

Χλοηφόρος. γαίας Δίρκας χλοηφόρῳ Ph. 650. χλοηφόροισιν ἔρνεσι ib. 656.

Χλωροκόμος. χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759.

Χλωρός. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν Hel. 355. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. οἶνα χλωραὶ ταγόνες Cy. 67. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. ὕδατι χλωρῷ Fr. inc. XCIV. 1. χλωρὸν δάκρυ Med. 906. et χλωροῖς δακρύοις ib. 922. et χλ. δάκρυσι Hel. 1205. ἄνθεσι χλωροῖς Iph. A. 1297. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.

Χνόη. μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118.

Χοή. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 1. ἔρρει χοὰς θανόντι

πατρὶ Hec. 529. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1322. Ph. 940. Iph. T. 61. et 160. Her. 1040. et El. 324.

Χοῆρες ἄγγος Iph. T. 960.

Χοιράς. παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Χολή. ὀχαὶ χολῆς πέλας El. 828. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Χόλος. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν Hec. 1118. οὐδὲ παύσεται χόλω Med. 94. κινεῖ χόλον ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1439. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F. 840.

Χολᾶσθαι. Ἥρας ὅδ' ἀγών τις χολωμένης Her. F. 1189. εἴ τι λέξεις, ὧν χολώσεται τρατὸς Tr. 730. χολωθεὶς Al. 5. et ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40.

Χοραγός. χοραγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470.

Χορδή. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135.

Χορεία. ἐκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις Ph. 1271.

Χορεύειν. χορεύει Σελάνα Ion. 1080. χόρευε Tr. 332. et Bac. 511. χορευέτω Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ Her. F. 1303. ποῖ δεῖ χορεύειν; Bac. 184. cf. v. 205. et 207. χορεύων Hyp. fr. I. 3. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν νεβρὸς Al. 586. γάμης ἐχόρευσαν Iph. A. 1057. Μᾶσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν Her. F. 686. χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος Cy. 156. χορεύσας Bac. 21. ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. cf. v. 195. et 323. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω Her. F. 871. ἥξει χορεύσων Bac. 567. κατὰ πόντον—χορευόμεναι Ion. 1084. τὸν μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Χόρευμα. Βακχεῖον χόρευμα Ph. 658. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. χωρήσεται Μᾶσαισι χόρευμα φίλον El. 875. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 132. ὑπὸ χορευμάτων Ion. 1474.

Χορευτέον Bac. 324.

Χορηγία. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Χορός. ἀθανάτας θεᾶ χορὸς Ph. 243. λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρηΐδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et Tr. 2. χορὸν, τὸν ᾠδὰς σέβει Sup. 75. ἄναγε χορὸν Tr. 326. ὁ χορὸς ὅσιος ib. 328. ἐμοὶ χορὸς ἡδὺς Her. 892. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; ib. 1027. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ ib. 865. χορὸς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι Al. 1158. cf. Iph. A. 676. χοροῖς ταίην Iph. T. 1143. τὰν Διὸς κόραν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι ib. 1071. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν Bac. 63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141. θιάσους γυναικείων χορῶν ib. 679. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. θεᾶ χορὸς κρυφαίους ib. 1107. ἃ τάδε χορεύει Cy. 63. χορῶν μολπαὶ Her. 780. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ξυνελθοῦσα χοροῖς ib. 1484. ἵνα χορὸς τείβοισι ποδοῖν Ion. 495. πρὸς χορὸς τραπώμεθα Her. F. 761. cf. v. 763. πᾶσα χορὸς El. 178. χορῶν τητωμένη ib. 310. πέμπουσαι χορὸς ib. 434. ἄτρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. χοροὶ Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἶκος ib. 711. κόσμος ἐν χοροῖς ib. 951.

Χόρτος. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων, λέγεις Al. 498. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῷ χερὶ Rh. 771. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.

Χραίνειν. ὁ δικαίως τῆς θεᾶ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 799. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἑκπνοαῖς Hip. 1438. ὀλιγάκις ἄτυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757. χρᾶναι λέχη Hip. 1266. cf. Hec. 366. σίδηρος, ὃν φόνῳ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57.

Χρᾶν, oraculum edere, vaticinari. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν; Hec. 1268. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε ib. 647. cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973. οὐκ ἔχρησέ σοι σοφὰ El. 1246. χρήσας Iph. T. 78. μητέρος χρήσας φόνον El. 1267. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ Ph. 961. ψευδῆ ὑπ' οἴκτῳ τοῖσι

χρωμένοις (oracula consulentibus) λέγων ib. 964. ὑμῖν οὐκ ἔχω τί χρήσομαι Her. 440. τίς ὢν ἐχρήσθη; Ion. 792. 2) χρῆσθαι, uti, v. infra suo loco.

Χρεία. τίς χρεία σ' ἐμοῦ; Hec. 976. εἰ ἐμοῦ χρείαν ἔχεις Med. 1319. cf. An. 368. Sup. 115. et Ar. fr. XVIII. 1. χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν πέμπει; Al. 482. εἶθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. ᾗ χρείᾳ πόλεις πολλαὶ διώλοντο ib. 191. χρεία τείρει με Hel. 427. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57. διδάσκει (sc. ἡ πενία) ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν ib. 376. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. χρείας ἀνάνδρου φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει—σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. νικᾷ χρεία με Fr. inc. CLIX. 1.

Χρεῖος. νῦν εἶ χρεῖος φίλων Her. F. 1337. ἐλεύθερος, χρεῖος ὤν, οὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3.

Χρειώ. πάντων χρειοῦ Her. F. 51.

Χρέμπτεσθαι Cy. 622.

Χρέος. σὸν οὐκ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. ἐφ' ᾧ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; ib. 1253. cf. Iph. T. 883. et Her. 96. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. μηδέν' ἂν χρέως ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; Her. F. 530. cf. Fr. inc. CXCV.

Χρεών, 1) necesse est, oportet. Hec. 236. et passim. 2) fatum. Hip. 1256. Iph. T. 1486. Bac. 515. Hel. 1652. Her. F. 21. Melan. fr. VIII. 2. et XII. 3. et Tem. fr. XV. 3.

Χρή. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ὦ χρή, θεοὺς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ἐρεῖ τις· ἦ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν, εἶπατε Tel. fr. XII. etc.

Χρῄζειν. 1) velle, cupere. διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τίς χρῄζει λέγειν; Or. 883. ἴθ', ὅποι χρῄζεις Tel. fr. III. 1. ὅσια χρῄζοντος σέθεν Sup. 123. ἑὺς ὁ χρῄζων Fr. inc. XCI. θανεῖν χρῄζωσα Hec. 347. εἰ τὸ χρῄζον ἐπίθετο Iph. A. 1017. χρῆσαι (imperat. med.) πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191. etc. 2) χρῄζειν, oraculum edere, Hel. 523. vid. not.

Χρῆμα. τί χρῆμα μαστεύουσα; Hec. 754. cf. v. 977. ἄπορον χρῆμα Or. 70. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. cf. An. 181. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728. σοφὸν χρῆμα ib. 958. cf. Bac. 1150. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ βίῳ Sup. 953. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος Alcmen. fr. VIII. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. etc. 2) plur. χρημάτων δοῦλος Hec. 865. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων ib. 1228. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο ib. 877. χρημάτων πένητες El. 37. σκοπῶ τὰ χρήματ', ὡς ἔχει μέγα σθένος ib. 427. τοῖσι χρήμασι σθένων ib. 939. ἡ φύσις βέβαιος, ἢ τὰ χρήματα ib. 941. ὀδὲν ἠὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. χρήμασιν εὐτυχῶ And. fr. XVII. 1. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. κρείσσων ὅτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ Dan. fr. III. 1. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II. etc.

Χρῆσθαι. ἐκὼν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὤλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι; Hec. 312. ἐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. εἴπερ γε θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. χρόνον ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα Rh. 856. cf. Her. 349. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. cf. Fr. inc. CLXXXVI. 2. it. Med. 538. μὴ τῷ παλαιῷ χρήσθω λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55. ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μὴ Chry. fr. II. 2. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς Or. 704. πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις ib. 868. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. ἐπίσταμαι—φίλοις χρῆσθαι ib. 997. ὡς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὀδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ib.

503. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεῦ Rh. 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἓν' ὄντα χρῆσθαι Hel. 738. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει Epist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βουλεύμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοι χρώνος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῆ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. ἁπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion. 349. ἐχρήσω εὖδὲν ἐν δόμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. ἔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν Med. 616. ἢν χρήσωνται τύχῃ (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανείᾳ χρησάμενοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνεννέτῃ Med. 240. ὑκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρήσῃ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ib. 1429. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. εὖδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερὶ Her. 107. τῷ λόγῳ χρήσομαι Ion. 444. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ὑ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τῶ κέχρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἅπασιν —τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι Epist. V. κέχρησ' (i. e. κέχρησο) ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ἥκεις τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένης Med. 347. βορᾶς κεχρημένης Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελήσων κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρήσιμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. εὖδέν γ' ἄχρηστον, εὖδὲ χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔστιν ὅπῃ χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέοισι χρήσιμα Er. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. σώφρονος ἀπιστίας ὑκ ἔστιν εὖδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam. Œd. fr. VI. 1. λέγει ἥδε χρησιμώτερα πρὸς—ξυμφορὰν Hip. 482. χρησιμωτάτῃ θεῶν Ph. 789.

Χρῆσις. φίλων χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. τελεσφόρον εἶδέναι χρησμὸν ib. 645. νῦν χρησμὸς Λοξίου περαίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ; Med. 676. conf. Iph. T. 105. χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμῷ μὴ κραν θέντος Her. 606. χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου ib. 1028. ὃ χρησμὸν ἠρόμην θεοῦ ib. 1038. χρησμὸς ἐπέσχον Ph. 873. χρησμοὶς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. χρησμῶν ἀοιδὸς Her. 404. et χρησμῶν φδὸς ib. 489. χρησμῶν ἀκούσας ib. 474. εὐτέκνους χρησμὸς Ion. 424. cf. v. 1569. Λοξίου ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηστήριον, 1) locus, ubi oracula edantur. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὸν χρηστήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάμπλειστα χρηστηρίων Αn. 1113. ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τ' ἐκ θεοῦ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532.

Χρηστήριος. τρίποδα χρηστήριον λιπὼν Ion. 1320. χρηστήριον τέρενμα Hel. 828.

Χρηστός. ὁ ἐσθλὸς — χρηστὸς ἐς' ἀεὶ Hec. 598. χρηστὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρηστὸν ib. 648. λόγῳ χρηστῷ Her. 555. χρηστὸς ἀνὴρ ib. 999. χρηστῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ὃς ἂν εἴη χρηστὸς ὀλβίου γεγὼς; Ar. fr. XXI. χαρακτῆρ χρηστὸς Dan. fr. II. 2. ὃς ἂν γένηται χρηστὸς ἐκ κακῆ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρησὸς Pi. fr. VII. 1. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρηστὸς λάβωσι, χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεὶ Or. 771. cf. v. 907. χρηστοῖσι δόλοις Med. 54. et Bac. 1027. πῆ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει; Her. 511. χρηστῶν πενήτων Er. fr. II. 27. δεσπότας χρηστὸς λαβεῖν Me-

leag. fr. VIII. 1. παῖδες χρηστοὶ ejusd. fr. XIII. 3. χρηστοῖς ὁμιλοῦντα Fr. inc. LXII. 2. γῆ χρηστὴ Hec. 594. γυναῖκα χρηστὴν Iph. A. 750. φρένας χρηστὰς Antiop. fr. XIX. 2. μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε Or. 451. χρηστὸν βάλευμα Sup. 439. ὡς δή τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τὸ κακὸν εὐδεῖς—χρηστὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. εἴτε χρῆς' ἔδρασε, χρῆς' ἔδει λέγειν Hec. 1189. τὰ χρηστὰ ἔκας' ἔχει φίλως ib. 1227. τὰ χρηστὰ πράγματα ib. 1238. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. τὰ χρῆς' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν, οὐκ ἐκπονοῦμεν δὲ Hip. 380. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. χρῆς' ἐπικρύπτειν φίλοις ib. 296. χρηστὰ ὰ κολάζομεν ib. 575. πολλὰ χρῆς' ἐμὲ κλύειν Hel. 1463. τὰ τῆ θεῆ χρηστὰ Ion. 1374. χρηστὰ τέκνα El. 370. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Χρηστότης. χρηστότητ' ἠσκηκότα Sup. 872.

Χρίειν. ἰμέρῳ χρίσασα (sc. τόξα) Med. 635. τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα ib. 789.

Χρίμπτειν. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. γόνασι δεσπότου χρίμπτων An. 530. ὅτις ἀτῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται τρατεύματι Rh. 644. πόδα χριμπτόμενος ἐναλίῳ κώπᾳ Hel. 533. νεκροθήκης δ' χριμπτόμενος Cret. fr. II. 19. τείχεσι χριμπτομένα (dor. pro ένη) Ph. 816. ἐχριμπτόμην Κύκλωπι Cy. 405.

Χριτός. χριτὸν φάρμακον Hip. 516.

Χροιά, vel χροία. χροιᾷ ἀζήλῳ Or. 1318. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. λευκὴν χροιὰν ἔχεις Bac. 457. τεφάνων ὁ μία χροία Cy. 515.

Χροΐζειν. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Χρονίζειν. ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις Cresph. fr. IV. 3. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. χρονίζοντος πατρὸς Her. F. 930. ἐχρόνισ' (i. e. ισα) ἔν ᾳδῃ ib. 619.

Χρόνιος Or. 738. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις ib. 485. χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα Ph. 370. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. cf. Rh. 559. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας Hel. 572. cf. v. 650. it. Ion. 403. et El. 1157. χρόνιοι ἥκουσιν Iph. T. 258. χρόνιος ὅσ' ἐκ δωμάτων An. 84. cf. Sup. 91. χρόνιος εἶ κατὰ στέγας Hel. 1041. εὐτεκνίας χρονίᾳ κύρσαι Ion. 470. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585. χρονίαν σ' ἐσιδὼν ib. 1308. δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. 1. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. ὦ χρόνιον ἱστῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων Ph. 14. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. χρόνια νίπτρα Hel. 1400. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα ib. 304. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. χρόνια, *adverbial.* χρόνια πεσὼν εὐνάζεται Or. 152. χρόνια ἦλθες Hel. 1248.

Χρόνος. τῷ χρόνῳ ὰ φθονῶ Hec. 238. cf. Bac. 818. δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 55. cf. Her. F. 702. ἄγαμος—βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον Or. 207. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς ib. 787. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. ὧδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν; ib. 1051. χρόνος μαλάξει σε Al. 382. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον ib. 716. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20. δαρὸν χρόνῳ πόδα Bac. 887. cf. Alex. fr. I. χρόνῳ (i. e. sero tandem) τᾶμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869. εἶλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; ib. 941. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. τῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον ib. 830. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ ib. 1582. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. ὦ χρόνῳ φανεὶς ib. 578. ἐξ ἐμῆ γ' ἔχῃ χρόνῳ ib. 579. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών Alex. fr. XIX. 1. παῖδα χρόνῳ Antiop. fr. III. 1. ὁ θάνατος ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1. χρόνῳ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. τῇ νόσῳ δίδου χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. etc.

Χροῦς. μή τις ἅψηται χροὸς τοὐμοῦ Hec. 548. ὡς διεμοιράσω χρόα ib. 718. cf. v. 782. ἵνα διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χρόα ib. 1126. τοκέων τέμνειν

παλάμᾳ χρόα Or. 819. μή με — ὑ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἄνπερ κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ Med. 787. αἷμα ὡς ἐνὸν χροΐ ib. 1175. cf. Cy. 407. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδης ἅπτεσθε Hip. 1359. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλώσατο Al. 157. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ῥίπτε—ἀπὸ χροὸς—ἱερὰς τολμὰς Tr. 257. ἀγνὴ χρόα ib. 453. περὶ τρυχηρὸν χρόα ib. 496. ἃ ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,—πέπλων ἁγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1218—1220. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. παρῇδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροὸς Hel. 1095. τί πέπλος μέλανας ἐξήψω χροὸς ib. 1202. λωτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. μὴ ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. λωτρὰ πανύσταθ' ὑδρῳνάμενον χροΐ El. 157. δυσείματος χρόα ib. 1107. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2.

Χρυσανταυγής. πέταλα χρυσανταυγῆ Ion. 890.

Χρύσασπις Παλλὰς Ph. 1381.

Χρυσεοβόστρυχος. χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 198.

Χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181.

Χρυσεόμαλλος ποίμνα El. 725.

Χρυσεόνωτος ἀσπὶς Antig. fr. XVIII. 1.

Χρυσεοπήνητος. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838.

Χρύσεος, ᾱς. τόνδε χρυσᾶν τέφανον ἔχω Ph. 863. cf. Med. 1160. χρυσᾶς πλόκος Med. 1186. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. τρίποδος ἐκ χρυσᾶ Iph. T. 976. cf. v. 1253. τὸν χρύσεον κλοιὸν Cy. 182. ὅ σοι χρυσᾶν ἀπώλεσε Alcmæon. fr. XVII. 1. χρυσᾶν ἐνεγκὼν ὅρμον ib. 2. vid. not. χρυσᾶν αἰτὸν Meleag. fr. VI. 1. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978. χρυσέοις θρόνοις Hel. 246. Ὀλύμπᾳ χρυσέων θαλάμων Ion. 459. πρὸς χρυσέας θάκας ib. 909. χρυσοῖσι δεσμοῖς ib. 1007. χρυσέας κρηνῆρας ib. 1165. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 176. χρυσέων ἀκμόνων ib. 443. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. cf. Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et 719. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1255. χρυσέας κόμης ἀνάθημα Hip. 82. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. χρυσῆ πλάτιγξ Rh. 303. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. χρυσέας Γοργόνος Er. fr. I. 51. χρυσέᾳ φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. ἀλύσεσι χρυσέαισι Or. 982. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 820. χρυσέαισιν περόναις Bac. 97. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192. χρυσέαις πρεμνόσιν ib. 434. χρυσέας φιάλας ib. 1182. χρυσέαις πόρπαισιν El. 317. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. πλέκτῃ χρυσέῳ Her. F. 351. χρυσέοις τε ὅπλοις Hec. 112. cf. Ph. 171. et Iph. A. 1071. χρυσέων ἐνόπτρων Hec. 925. cf. Tr. 1107. χρυσέων τόξων Med. 634. χρυσέοισιν ἐν ερατεινῇσι γνάλοις Iph. A. 1051. χρυσέων δονάκων τύποι Tr. 1074. χρύσια τεύχη Bac. 372. χρυσέων ἐκ τευχέων Ion. 146. χρυσέων ἐκπωμάτων ib. 1173. χρυσείων πετάλων ἄπο Her. F. 396. χρυσέων ἄτρων τροφὲ El. 54. χρύσεα προσθήματ' ἀγλαΐας ib. 192.

Χρυσεοσάνδαλος. τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος Or. 1468. et sine τὸ Iph. A. 1042.

Χρυσεοτέφανος. τὰν χρυσεοτέφανον αὐραν Ion. 1085.

Χρυσεότολος. πέπλων χρυσεότολον φόρος Her. F. 414.

Χρυσεότευκτος τέφανος Med. 984.

Χρυσεότυπος. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.

Χρυσεοφάλαρος ἵππος Tr. 520.

Χρύση, urbs terræ Trojanæ. An. 169.

Χρυσήλατος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 23. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου Hip. 862. χρυσηλάτοις πόρπαισιν Ph. 62. δημέλαι χρυσήλατοι El. 713. τέφος χρυσήλατον Med. 949. εἰς ταῦτον χρυσήλατον Iph. A. 1565. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 166.

Χρυσήρης. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς Iph. T. 123. εἰς χρυσήρεις οἴκους Ion. 157.

Χρυσίον Cy. 160.

Χρυσόβωλος. γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας Παίγγαιον Rh. 921.

Χρυσοδαίδαλος. χρυσοδαιδάλτοις τιμίοισι πώλοις Iph. A. 219.

Χρυσόδετος. ἴδε χρυσόδετον σώματος

ἀλκὴν Rh. 382. χρυσοδέτοις πτερόναις ἐπίσαμον Ph. 812.

Χρυσόθεμις, filia Agamemnonis Or. 23.

Χρυσοκάρανος δόρκα Her. F. 375.

Χρυσόκερως. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. cf. Tem. fr. XVIII. 1.

Χρυσοκόλλητος. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305.

Χρυσόκολλος. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV.

Χρυσοκόμας Ἀπόλλων Sup. 975. cf. Iph. T. 1236. et Tr. 253. Ἔρως χρυσοκόμας Iph. A. 548.

Χρυσόλογχος. πόλις τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος Ion. 9.

Χρυσόμαλλος. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 999.

Χρυσοπήληξ. χρυσοπήληκα τάχυν Σπαρτῶν Ph. 946.

Χρυσορόος. Τμώλου χρυσορόου Bac. 154.

Χρυσός. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει Hec. 10. cf. v. 25. 27. 713. etc. χρυσὸς κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς Med. 965. cf. v. 968. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς (i. e. χρυσᾶς τέφανος) εἶχε ib. 1193. χρυσοῦ βάρος Hip. 621. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et Tr. 992. ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον Iph. T. 1216. sed v. not. πόλιν χρυσῷ ῥέυσαν Tr. 995. μυρίον ὃς χρυσοῦ ταθμὸν Bac. 810. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. etc.

Χρυσότευκτος. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228.

Χρυσοτευχὴς Rh. 340.

Χρυσῦς, contr. pro χρύσεος. vid. χρύσεος.

Χρυσοφαὴς Hip. 1276. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 636.

Χρυσοφεγγής. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1.

Χρυσοφόρος. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 153.

Χρυσοφύλαξ Ion. 54.

Χρύσωμα. χρύσωμ' Ἀθάνας Ion. 1030. χρυσώματα ib. 1430.

Χρυσώπης, epitheton Bacchi. μόλε, χρυσῶπα Bac. 553.

Χρυσωπός. ἀελίου χρυσωπὸν ἕδραν El. 740. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 1.

Χρώζειν. γόνατα χρώζειν Ph. 1619. μάτην κεχρώσμεθα κακῶ πρὸς ἀνδρὸς Med. 497.

Χρῶμα. χρῶμα ὐκ ἠλλαξάτην Ph. 1252. σκέψαι—, εἰ χρῶμα ταὐτὸ κωρίμης ἔναι τριχὸς El. 521.

Χρώς. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 406. ὃ λώτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. cf. v. 303. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. ὦ μαλθακὸς χρὼς ib. 1075. cf. v. 1403. οὐδὲ—κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. τολμὸν χρωτὸς An. 148. χρωτὶ (sc. προσοίσω) δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. χρῶτα φόνιον Sup. 77. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα ib. 1021. ἴτ' ἀπ' ἐμῶ χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. τείλαι νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους Bac. 819. cf. v. 828. et Hel. 428. χρῶτα κελαιναὶ El. 1345. ψῦχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV.

Χῦμι. ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 77. Reliqua, quæ hinc formantur, v. in χεῖν.

Χωλός. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633.

Χῶμα. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου Hec. 221. ἐπ' ἄκρου χώματος ib. 524. et Or. 116. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχου Al. 999. τάφων χώματα γαίας Sup. 54.

Χωννύναι. τύμβον χῶσον Iph. T. 702. ὅπως χώσω τάφῳ Or. 1585. ἐπεί μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται Iph. A. 1443.

Χώρα. Φοινίσσᾳ χώρᾳ Ph. 253. ἔξω' ἐκ χώρας ib. 639. ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτου τ' ἄπο Med. 826. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. τὰν κλεινὰν—Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. cf. v. 219. τὰν Ἠνειῶ σεμνὰν χώραν ib. 214. τὰν Αἰτναίαν—χώραν ib. 221. εὔιππον χώραν Bac. 574. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι Her. 31. ἄβατον χώραν—ἐξημερώσας Her. F. 851. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188.

Χωρεῖν, 1) ire, procedere. χωρεῖ ἐκ

δόμων Hec. 1053. χωρεῖ πρὸς δόμως τυραννικὰς Ph. 205. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 447. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαὶ Med. 411. διὰ φόνου οἱ φίλτατοι χωροῦσι An. 176. χωρεῖ πρύμναν ib. 1121. χωρεῖ πρὸς (adversus) αὐτὸς ib. 1141. πολέμιοι χωροῦσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 672. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα χωρεῖ γέροντι Hel. 765. χωρεῖ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8. χώρει Ph. 697. 993. et 997. Med. 623. et 820. An. 91. et 759. Iph. A. 111. Iph. T. 1448. Rh. 665. Bac. 509. et Her. 59. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. Κεκροπίαν χθόνα χώρει Ion. 1572. χώρει πένητας εἰς δόμους El. 1139. χωρεῖτε Hec. 981. Or. 1258. Rh. 986. Tr. 1246. et Cy. 84. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 137. χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἷ προστάσσομεν ib. 1678. χωρεῖτ' ἐφεξῆς Hel. 1406. χωρεῖτ' ἐς οἴκους El. 358. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων Or. 919. ὃ τὸμὸν χρεὼν χωρεῖν Iph. A. 1018. χωρεῖν ὀλέθρῳ διὰ παντὸς Tr. 793. ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1168. χωρεῖν χρεὼν δόμων τῶνδ' ἐντὸς El. 393. κατὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ Ion. 174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. κρυνοὶ ἐχώρουν ib. 568. κύκλος ἐχώρει λαὸς An. 1090. ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. σφαγεῖς ἐχώρουν βυσσόροι ποδῶν πάρος ib. 1135. λόγοι ἐχώρουν Iph. T. 1358. ναῦς ἐχώρει ib. 1392. εἰς ὅπλ' ἐχώρουν Bac. 758. πάλιν ἐχώρουν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα ib. 764. εἰς ναῦν ἐχώρουν Hel. 1564. ἐχώρησαν πάλιν Her. 835. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 30. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἐκάβῃ Hec. 52. ὠχ ὅσον τάχος χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν; An. 1068. χωρήσομαι ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας Sup. 588. τὸ ἀμέτερον χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον El. 875. 2) capere, excipere. γαῖαν, ἣ χωρήσεται τοὺς μὴ δικαίως καὶ κακοὺς πεφυκότας Hip. 941.

Χωρίζειν. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόχους Ph. 108. τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 769. πῶ θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας; Sup. 937. χωρίσας ποτὸν τῷ κ. τ. λ. Ion. 1035. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3. χωρισθεὶς σέθεν Iph. T. 596. τότου χωρισθεῖσα ib. 1002.

Χωρίον. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39.

Χωρίς. ἵν' ᾗδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν Hec. 2. χωρὶς τοῦτο ib. 860. ὀπάονάς μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων ib. 980. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. μηδὲ θανὼν ποτε σοῦ χωρὶς εἶην Al. 369. χωρὶς τό τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται ib. 531. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών Bac. 241. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. cf. v. 1208. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. ὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. χωρὶς χρὴ μεθ' ἁλλήλων νόμους Dic. fr. VIII. 4. ὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ Fr. inc. CIV. χωρὶς ἀγρίων ναίουσι τρόπων eorund. CLXV. 8. etc.

Χῶρος. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. χῶρός τις ἐστὶν Ἀτθίδος κ. τ. λ. Iph. T. 1450. δείξω ἐγώ σοι χῶρον Rh. 519. Μακραὶ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλησμένος Ion. 283. τίν' εἰς χῶρον; El. 1198.

Χωστός. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414.

Ψ.

Ψάλιον. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι Ph. 799. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους Rh. 27. ψαλίοις ἐδάμασε πώλους Διομήδους Her. F. 381.

Ψάλλειν. τόξων χερὶ ψάλλουσι νευρὰς Bac. 783.

Ψαλμός. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας Her. F. 1064. cf. Ion. 173. τοὺς προπόλους

παναμερεύσει θιάσους ἐρώτων ψαλμοῖσι Rh. 363.

Ψαμάθη, filia Nerei, Protei uxor, Hel. 7.

Ψάμαθος. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 165. cf. Iph. T. 215. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1055. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 234. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126.

Ψαύειν. οὐδὲ ψαύομεν Hec. 729. ἐπεὶ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς Or. 369. οὐ ψαύει γάμων Hip. 14. ψαύω (sc. τὴν δεξιάν σου) Hel. 845. μὴ ψαῦ', ὧν σε μὴ ψαύειν χρεὼν El. 223. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρὸς Or. 790. οὐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα Ion. 1315. ἱκέσιον ψαύειν χεροὸς Her. F. 968. ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν El. 1256. παρηΐδος ψαύων Bac. 1116. οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου Hec. 242. ψαῦσον An. 590. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ Ph. 1688. ἔμπας ἄ τις ἂν ψαύσειέ μου Cy. 533. ὅπου λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς χεροῖν Or. 1567. ματρὸς ὡς ψαύσω σέθεν Ph. 1687. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ Iph. A. 1559. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. δός μοι—χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1403. cf. v. 1412. et Sup. 943. ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. ψαύσας Ion. 522. cf. Iph. A. 684. χειρὶ δ' ψαύσεις ποτὲ Med. 1320. πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. κλαίων ψαύσει (sc. ὑμῶν) ib. 760.

Ψαφαρόχρως. ψαφαρόχρων κάρα ἔχων Rh. 716.

Ψέγειν. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις Al. 700. ὅστις—ψέγει An. 420. τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις Bac. 711. ψέγω Ion. 489. σὺ τὸμὸν ψέγεις ib. 1022. ὅστις πάσας—ψέγει λόγῳ γυναῖκας Pro. fr. III. 1. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Pol. fr. III. 2. γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίου Al. 673.

Ψεδνός. χέρα ψεδνὸν Iph. T. 1270. vid. not.

Ψεκάς. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2.

Ψεύδειν. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κἄλογοι βροτούς Pro. fr. VI. ἤ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος Her. 385. ψεύσει σ' ὁδῷ τῇσδ' ἐλπὶς Hec. 1032. 2) med. ψεύδεσθαι. ὡς—ψεύδομαι Ἀρτέμιδι θύσειν Iph. A. 530. ἄμφω δ' ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως ib. 846. εἰ ψεύδομαι Cy. 260. ψεύδεσθε ib. 272. ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς An. 1111. ἃ ψευδοίμεθ' ἂν Sup. 929. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο Al. 811. ἡμᾶς ὁ Φοῖβος ἐψεύσατο Iph. T. 711. cf. Tr. 1181. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. ὁ θεὸς δ' ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο Ion. 825. ὅτε τὸν δείλαιον γέροντα—ἐψεύσω ἐλπίδος Epist. III. ψεύσεται An. 346. ἃ σ' ἐπᾶρας ψεύσομαι Rh. 189. ὅπου' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν Hel. 1642.

Ψευδηγορεῖν Thy. fr. III. 1.

Ψευδής. ψευδὴς ἔφυς Or. 1608. ἃ ψευδὴς ἔτ' εἶς ib. 1609. μῦθος ἃ ψευδὴς Med. 354. ψευδῆ γάμον Iph. A. 105. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχου Hip. 1288. ψευδεῖς ὄνειροι Iph. T. 569. ἀοιδῶν εἴπερ ἃ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. δόξαν ψευδῆ Hec. 490. ψευδὴς γενομένη Iph. A. 852. Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν Her. F. 471. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. ἀγγελίας ψευδεῖς Iph. T. 461. ψευδῆ ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων Ph. 964. ἀκούσῃ πολλὰ, κἃ ψευδῆ κακὰ Al. 708. ὃς πολλὰ ψευδῆ λέγει Iph. A. 957. cf. v. 1006. it. Cy. 270. Pal. fr. II. 9. et Fr. inc. XVIII. 1. et XX. 1. ἃ ψευδῆ θροεῖς Iph. A. 1345.

Ψευδόμαντις Or. 1667.

Ψευδονύμφευτος. τὰς Ἀλεξάνδρου γάμους ψευδονυμφεύτους Hel. 889.

Ψεύδορκος Med. 1392.

Ψεῦδος Fr. inc. B. 18. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ψευδῶν ἄνακτες ib. 448. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τὰ μάντεων—ψευδῶν πλέα ib. 751. ψεύδεσιν Ἄρης φίλος Bel. fr. XII. 3.

Ψευδῶς. ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς Sup. 403. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ψευδῶς ἔλεγον αἴδε Iph. T. 1309.

Ψήκτρα. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Ψήφη Fr. inc. B. 42.

Ψηφίζειν. νόμοισι—ἐψηφισμένως θανεῖν Her. 142.

Ψῆφος. Ἀργείων δόξαι ψήφῳ Hec. 197. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν ib. 219. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου ib. 259. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. δυσμενὴς φονία ψῆφος ib. 973. ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς ib. 1013. cf. An. 497. et 519. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. ἐν ψήφου φορᾷ ib. 484. ὁσία ψῆφος Iph. T. 945. στρατῷ πλῆθος ὅδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ θέσθαι δυναίμην Rh. 309. σοὶ πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη Tr. 780. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ὦ ψήφῳ μιᾷ Ion. 1223. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα ib. 1251. εὐσεβεστάτη ψῆφος βεβαία τε El. 1263. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε Iph. T. 966. cf. v. 1470. et 1472. it. El. 1266. et 1269. πλέον φρυρήσομαι ψήφοισιν Ion. 604. ὦ θεοὶ ἔζονθ' ἑπὶ ψήφοισιν El. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. etc.

Ψήχειν. ψήχων δέρην μέτωπά τε Hel. 1583.

Ψόγος. ψόγον φυγεῖν Hec. 384. cf. v. 1249. ἐπίσημον ἔτεκεν εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. μή μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. φοβούμενον ψόγον Iph. T. 686. κᾆν προσῇ —ψόγος γυναιξὶν Tr. 643. ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας Bac. 778. ὦ λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. ψόγος σῷ πατρὶ ib. 993. παύσω ψόγου σε τοῦ πρὶν ib. 1308. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν El. 643. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039. τὸν τῶν λεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι ψόγον Bel. fr. IX. 5. ἄνευ ψόγου Inus fr. XV. 1. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις—κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 3. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2.

Ψοφεῖν. ψοφεῖ ἀρβύλη δόμων ἔσω Bac. 638. μὴ ψοφεῖτε Or. 137. ὅταν πύλαι ψοφῶσι Her. F. 78.

Ψόφος. κενὸς ψόφος σάζει δι' ὤτων Rh. 565. λωτοῦ ψόφῳ Bac. 686. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 442. ἐν πόλει ψόφου πλέα Ion. 601. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. οὐ φιλῶ ψόφους κλύειν Ion. 630.

Ψυκτήριος. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 1.

Ψύττα, vox pastorum, qua greges suos alloquuntur. Cy. 49.

Ψυχαγωγὸς Al. 1131.

Ψυχή. ἐπεὶ—Ἕκτορος ἀπώλετο ψυχὴ Hec 22. τῇ ψυχὴν ἀρίστῃ ib. 580. τίν' εἶχες ψυχήν; Or. 525. ἣν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς ib. 643. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων ib. 845. cf. Ph. 1340. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ Or. 1034. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν ib. 1163. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφῆσω ib. 1171. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα ib. 1517. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ἐμοὶ ἄελπτον πρᾶγμα—ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν ib. 247. κνφισθήσομαι ψυχὴν ib. 474. τῶν ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθα ib. 968. πρὸς ἄκρον μηλὸν ψυχῆς Hip. 255. ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. ψυχῆς οὐδέν ἐστι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ψυχῇ μιᾷ ζῇν, ὦ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. ὃς ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. ψυχὴν σέθεν ἔκτεινε ib. 1214. ψυχὴ ἐσώθη Her. 15. εἴπερ τοῦτό σε ψυχὴν ἐπαίρει ib. 174. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι ib. 297. εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρων Ion. 1170. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. τί φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; ib. 1146. ὦ θέλουσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 3. ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Dic. fr. I. 4. ψυχὴν ἄθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. etc. 2) dor. ψυχά. θείαν Ἑλένου ψυχὰν Hec. 87. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. ὁμογενᾶ ψυχὰν Ph. 1299. εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. ἔθιγες ψυχᾶς Al. 107. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον Ion. 1499. ψυχὰν τακομένα El. 208. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. etc. 3) plur. μήτε —ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. φόνιαι ψυχαὶ ib. 1305. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1103. etc.

Ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362.
Ψυχορράγειν. ψυχορράγει Al. 141. ψυχορράγῶσα ib. 20. τέκνα ψυχορράγῶντα Her. F. 324.
Ψυχορράγης. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορράγεῖς Iph. T. 1466.

Ψύχος Fr. inc. XCV.
Ψυχρός. ψυχρὰν λοιβὰν Ph. 1568. ψυχρὰν τέρψιν Al. 354. ψυχρὰ ἐλπὶς Iph. A. 1014. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

Ω.

Ὠγύγιος. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120.
Ὠδή. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485. 2) dor. ᾠδά. ἄεισον—ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. 3) plur. ἀμεσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814. λύπας πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν Med. 197. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε Sup. 1224. ἀντιψάλμους ᾠδὰς Iph. T. 178. πρὸς ᾠδὰς εἶρπε Cy. 422. τὰς καλλιφθόγγους ᾠδὰς Ion. 169.
Ὠδίν. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει Iph. A. 1235. Λατῶς ὠδῖνα φίλαν Iph. T. 1102. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. κρύφιον ὠδῖνα ib. 1487. ἄπτερον κατατένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1040. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. αἱ δ' ὠδίνων γοναὶ ib. 358. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. πόνος ἐνεγκῶσ' ἐν ὠδῖσι Sup. 920. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. cf. Ion. 452. κεραυνῷ οἵτρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Tel. fr. I. 6.
Ὠδίνειν. ὑπὲρ δισσῶν ὠδίνειν Hip. 258. ἢ πρὶν ὠδίνωσ' ἐμὲ Iph. A. 1234. πάλαι ὠδίνωσα Her. 644.
Ὠιδοὶ χρησμῶν Her. 489.
Ὤη, heus! Ph. 276. Iph. T. 1304. Cy. 51. Hel. 442. et 1196. Ion. 907. et Her. F. 1106.
Ὤθειν. διὰ μέσου αὐχένος ὤθει σίδηρον Ph. 1467. σπονδῶν ἄπο ὤθει με Bac. 46. δαλὸς ὤθει καπνὸν Cy. 589. ὤθει νιν Her. F. 969. ὤθει βιαίως Tr. 356. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652. ὠθεῖν πύλας Or. 1562. ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ Cy. 632. ἄνεμος νεὼς ὤθει πάλιν πρυμνήσια Iph. T. 1395. δειμαίνω νιν, μὴ θηκτὸν ὅσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἂν ὅσῃ χρόνον Iph. A. 865. τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα Cy. 588. τεκύσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος Or. 291. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. δαλῷ κώπην Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὦσας ib. 483. ὦσει σὴν παῖδ' ἐκ δόμων An. 344. φάσγανον—ὦσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. εἰ τόσδ' ὠσαίατο (poët. pro ὦσαιντο) Iph. T. 326. πρὸς βίαν ὠθουμένη Hec. 406. cf. Med. 335. et Hel. 459.
Ὠκεανὸς ταυρόκρανος Or. 1377. Ὠκεανῷ ὕδωρ Hip. 121. vid. schol.
Ὠκυδρόμος. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871.
Ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993.
Ὠκυπλάνος. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.
Ὠκύπομπος. πόδα ναὸς ὠκυπόμπου Iph. T. 1137. ὠκυπόμπους πλάτας ib. 1427.
Ὠκύπους. τὸν ὠκύπουν Μαιάδος γόνον Hel. 247. ὠκύπους ἀνὴρ Aut. fr. III. 16. κυνῶν ὠκυπόδων Hip. 1128.
Ὠκυρόας. τὸν ὠκυρόαν Ἀξιὸν Bac. 569.
Ὠκύς. ὠκὺς Ἄρης An. 106. ὠκὺν πόδα Iph. T. 32. ὡς ἔστιν ὅτως ὠκύς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. τὸ ὠκὺ καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ὠκυπάτῳ πτερῷ Hip. 1271.
Ὠκύτης. πελείας ὠκύτητ' οὐκ ἤσσονες Bac. 1088.
Ὠλένη. ἔγχος—ἀπ' ὠλένης βαλεῖν Ph. 1384. ἆρα φίλην ὀρέξει' ὠλένην;

Med. 902. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ Iph. T. 966. τί τόδε μεταίρεις—θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ; ib. 1158. ἀνέφερεν ἡ μὲν ὠλένην λαβὼν Bac. 1131. γραῖαν ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. κρᾶτα—ὠλέναιν δικὼν βολαῖς Ph. 669. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι ib. 169. θίγειν ὠλέναις τέκνα ib. 307. cf. v. 313. et 318. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. ἀμφὶ ὠλένας ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι Tr. 757. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1142. λαβοῦσα ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα Bac. 1123. cf. v. 1236. ἥ σ' εἰς ἐμᾶς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν Hel. 630. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὠρανὸν ῥιπτοῦντε ib. 1101. δεῦτε ὠλένας Ion. 1403. τάδ' ὠλέναις οἴσω; Her. F. 1381. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2.

Ὠμόβρος Tr. 436.

Ὠμόβρωτος Λύσσα Her. F. 887.

Ὦμος. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν Ph. 1405. λαβὼν ὦμον εἰς ἀριστερὸν ἀδελφὴν Iph. T. 1381. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον Bac. 948. ἀπεσπάραξεν ὦμον ib. 1125. ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην Or. 1471. ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γανυόμενος ib. 1532. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138. cf. Bac. 944. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. καθεῖσαν εἰς ὦμους κόμας Bac. 694. ὁπόσα ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν ib. 754. νεανίαις ὤμοισι Hel. 1578. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. ῥίψας ἀπ' ὤμων πορπάματα ib. 820. ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος, κ. τ. λ. Fr. inc. CLXXII. 1.

Ὠμός. ἐκ ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσῃ Hip. 1264. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. cf. Ion. 1327. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hec. 359. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Ὠμόσιτος. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032.

Ὠμότης. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47.

Ὠμοφάγος. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. τὰς ὠμοφάγους δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Ὠμόφρων. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ὠμόφρων Ἄρης El. 1260. vid. etiam Hel. 513. et El. 27.

Ὠνεῖσθαι. τἄχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα Iph. A. 1170. ὠνοῖντ' ἂν, οἷς πάρεστι, γηραιὰς θανεῖν Al. 60. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνουμένη Hel. 908. μισθῷ τὰς γάμους ὠνουμένη El. 1090. ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται Hec. 360.

Ὠνή. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ Cy. 150.

Ὠνητός. δῶλος ὠνητὸς Hec. 365. ὠνητοῖς γάμοις Hel. 892. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνηταὶ λόγοι Fr. inc. CXXXII. 1. ἐλπὶς ὠνητὸς Hel. 822.

Ὥρα, 1) tempus. ὥρα τάφου μνήμην τίθεσθαι Ph. 1578. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 451. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 723. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ὥραν γάμου ib. 579. σύντεινε, ὥρα, ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πένιδος ὥραις Ph. 793. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. ἥρος ὥραις Cy. 506. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2. 2) venustas. σὰν χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Ὡραῖος. ἐν ὡραίῳ ἴσαμαι βίῳ Ph. 975. πατὴρ ὡραῖος Al. 519. ἐμὸς ἐστιν, ὅστις ὑκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Ph. fr. IV. 2. ὡραίων γάμων Hel. 12. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175.

Ὡρίων, nom. sideris. Hec. 1102. Cy. 212. Hel. 1506. et Ion. 1153.

Ὡς, pro ὅτως Hip. 1054. et El. 155.

Ὡσὰν Hec. 330.

Ὡσαύτως Iph. T. 833.

Ὡσπερεὶ Or. 760.

Ὠφέλεια. τοῖς ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια An. 540. ὠφέλειαν—ἀνδρὶ φέρειν μεγίστην Alcmæon. fr. VI. 1.

Ὠφελεῖν. πατρὸς τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; Or. 425. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ ib. 564. σὺ παρὼν μ' οὐκ ὠφελεῖς ib. 1301. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. cf. Iph. T. 723. et Ion. 268. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. τὰν νέρθεν οὐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. conf. v. 1094. ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς Sup. 494. ἀδελφοὺς ὠφελεῖς θανοῦσα σοὺς Her. 557. cf. v. 1049. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφοράς Aug. fr. I. ὁ ἡδὺς αἰὼν—οὐδὲν ὠφελεῖ Er.

fr. X. 3. τί με πλοῦτος ὠφελεῖ νοσοῦντά γε; Tel. fr. XXII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτοὺς Tem. fr. IV. τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ ib. fr. XIII. 5. ἔμ' ὠφελοῖς ἂν πλέον Au. 680. ᾗ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τί ἂν ὠφελοῖμί σε; Hel. 156. ὠφελεῖν τοῦτον θέλων Or. 534. cf. v. 667. it. Med. 812. ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν Or. 665. cf. v. 680. et Her. 681. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. ξυστυχοῦντας ὠφελεῖν ib. 984. cf. v. 1008. ὠφελεῖν πόλιν Rh. 328. cf. Sup. 1112. εὐηθες δοκεῖν, ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 754. δίκαια, τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1. φίλων χρῆσις—κακῶ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ eorund. 37. 2. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας ib. 1335. φίλοι πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλων; Ph. 405. τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα An. 682. ὁ ὠφελήσας Her. F. 265. τί μ' ὠφελήσει; Sup. 1107. ὃς ὠφελήσει μεῖζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ Her. 1029. εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Alcmæon. fr. X. 2. ὠφελώμεθα Ion. 380.

Ὄφελημα Tr. 698.

Ὠφέλιμος. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 138.

Ὄφελον, utinam ego, Or. 877. Ion. 286. etc. ὄφελες, utinam tu, Ph. 811. Her. 248. Hel. 395. etc. ὄφελε, utinam ille, a, ud, Hip. 1412. Dan. 55. etc. ὄφελον, utinam illi, Ph. 1228. et passim.

Ὄχρὸς Bac. 438.

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

Absentia minus molesta præsentibus. Ion. 585.
Achilles a Paride et Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus. Hec. Argum.
Achillis umbra Græcis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. Hec. Argum.
Achillis umbra Polyxenam sibi mactari postulat. Ibid.
Achilli Polyxenam ut immolet, Ulysses Hecubæ persuadere conatur. Hec. 225. etc.
Actæon canibus dilaceratus. Bac. 1290.
Adolescentes sæpe stultiores fœminis. Hip. 967.
Adversa patienter sunt ferenda. Hec. 548.
in Adversis amicus sincerus dulcissimum levamen. An. 985.
in Adversis rebus potissimum sinceros amicos cognosci. Or. 455.
in Adversis rebus sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile. Hec. 228.
in Adversis nihil præcipitanter agendum. Her. F. 103.
Adversitas, amicorum examen certissimum. Her. F. 59.
Adulterium in muliere famosius crimen, quam in viro. El. 1039.
Ægeus, Pandionis, Atheniensium regis, filius. Med. 665.
Ægeus hospitium Medeæ pollicetur. Med. 723.
Ægeus oraculum Apollinis consulit super liberorum procreatione. Med. 669.
Ægrotare facilius, quam ægrotum recte curare. Hip. 186.
Ægrotantes plerumque morosi et intractabiles. Or. 232.
Æqualitati in omnibus rebus studendum. Ph. 538.
Ætas, Saturni filia. Her. 900.
Ætheri comparatur vita humana. Dan. fr. I.
Æther Jupiter. Fr. inc. I.
Æthra, Athenarum regina, Pitthei filia. Sup. 3.
Ætoli plerumque scutiferi. Ph. 141. Sinistro pede nudo pugnant. Meleag. fr. VI. 9.
Ævum posterioribus sententiis non corrigi. Sup. 1084.
Afflictorum precibus læta fortuna ebrios nihil moveri. Sup. 123. etc.
Agamemnon Polymestorem condemnat. Hec. Argum.
Agyieus Apollo. Ph. 634.
Alata verba. Or. 1176.
Alcestis, Admeti uxor, pro marito se morti offert. Al. 37. Eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. Ibid. 1123.
Alcibiadis laus. Epig. III.
Ambitionis vitium quam noxium. Ph. 534.
Amentiæ finis infelicitas. Bac. 386.
Amicitia potius humanitate, quam armis, comparanda. Ph. 518.
Amicitiæ novæ veteribus plerumque anteponuntur. Med. 76.
Amicus fidus in adversis dulcissimum refrigerium. Or. 725.
Amicus quando potissimum juvandus. Iph. A. 347.
Amicus utrique fortunæ convenit. Ion. 730.
Amicus sincerus multis cognatis præstantior. Or. 804.
ad Amici boni vultum aspicere in rebus adversis dulce. Ion. 732.
Amico certo nihil præstabilius. Or. 1155.
Amicum probrum, etiam tardum, præstare malo et versuto. Ion. 834.
Amicum verum condolere amicis tristantibus. Her. F. 1224.
Amici absentes æque ac præsentes juvandi. An. 1052.
Amici falsi a sinceris difficulter dijudicantur. Hip. 956.
Amici in afflictionibus non deserendi. Or. 455.
Amici insinceri tempore afflictionum cognoscuntur. Or. 455.
Amici veri qui. Or. 450.
Amici veri in rebus adversis probantur. Hec. 1226. Or. 800.
Amicorum certorum non magnus numerus. Sup. 868.
Amicorum conspectus quovis tempore gratus. Al. 356.
Amicorum, cum Deus faverit, non esse usum. Her. F. 1339.

Amicorum infidelium natura. Or. 746.
Amicorum iræ vehementissimæ. Med. 520.
Amicorum omnia communia. Or. 733. An. 376.
Amicorum sincerorum utilitas quanta. Or. 1156.
Amicis bonis divitiæ aut potentia non pluris facienda. Her. F. 1425.
Amicis ex amicis pestem nullam aut noxam provenire. Her. F. 1234.
Amicis morientibus commori, gratissimum. Sup. 1006.
cum Amicis mutuo dolendum. Iph. A. 408.
Amicis verbis plus, quam vi et armis, effici. Ph. 519.
inter Amicos gratia senescens odiosa. Her. F. 1223.
Amicos impotentes et inopes constantiores esse in adversis, quam divites. Her. F. 57.
Amor conjugalis cur in multis tam vehemens. Hec. 831.
Amor doloribus et voluptate plenus. Hip. 380.
Amor ex aspectu. Ibid. 525.
Amor multorum malorum causa. Med. 330.
Amor castus. Dic. fr. I. 3. Œd. fr. XV. 3.
Amoris laus. Aug. fr. III. 1. Fr. inc. CLXV.
Amoris furor omnium affectuum vehementissimus. Med. 998.
Amoris injusti detestatio. Ibid. 627.
Amoris vis. Tr. 892.
ex Amore benevolentiam conciliari. Hec. 831.
Amphiaraus vates. Ph. 177.
Andromache suum infelicem statum deplorat. An. 6.
Andromachæ insidiæ ab Hermione structæ. Ibid. Argum.
Animi magnitudo etiam in adversis retinenda. Ph. 1717.
Animi proditor vultus et forma. Ion. 239.
Animum virilem et generosam vim disciplina parari posse. Sup. 913.
Animi defunctorum quales. Hel. 1020.
Animos fastu elatos punit vindex Jupiter. Her. 389.
Animos perturbatos haud facile sibi constare. Med. 121.
Antigenes Medicus Chius. Epist. II.
Antigone, Œdipi filia. Ph. 58. Hæmoni nuptui data. Ibid. 1632. cum Œdipo, patre grandævo, ultroneum exilium capit. Ibid. 1703. et 1714.
Antigonæ cum pædagogo suo colloquium de Argivorum exercitu. Ibid. 120.
Apertus inimicus facilius vincendus, quam simulatus. Med. 319.
Apollo a cœlo pulsus. Al. 2.
Apollo Oresti maternæ cædis auctor. Or. 285. eidem vaticinatur. Ibid. 1646.
Ara deorum, servorum asylum. Sup. 268.
ab Aris et sacris impii et profani arcendi. Ion. 1314.
Archelaus rex mittit argentum Euripidi. Epist. I. Illius gratia quosdam ex carcere liberat. Epist. III. Euripidem humaniter excipit. Epist. V.
Argivorum pugna cum Thebanis, et fuga. Ph. 1160.
Argo navis. An. 794. et 864. Med. 1. 2. etc.
ad Arma priusquam veniatur, tentanda omnia. Ibid. 700.
ex Aspectu solo hominem non posse agnosci. Med. 516.
Astus astu vacans haud convenit. Iph. A. 1139.
Astu sæpe plus, quam vi, effici. Or. 711.
Asylum commune omnibus. Her. 261.
Atheniensium clades. Epig. II.
Atheniensium soli laus. Er. fr. I. 5. et 14.
Athleticæ vitæ descriptio. Aut. fr. III.
Atreus Thyesti proprios filios mactatos in convivio proponit. Or. 15.
Audacia juvenem decet. Ar. fr. VII. Fr. inc. LI.
Audere juvat. Tel. fr. XXI. Tem. fr. VIII.
Augur qualis sit. Iph. A. 956.
Auri commendatio. And. fr. XVI. Fr. inc. B. I. et XXXVI.
Aurum sana mente homines excutere. Her. F. 774.

B.

Bacchicis sacris non initiatos scire, nefas. Bac. 472.
Beatus mortalium nemo. Iph. A. 161. Ante obitum nemo dicendus. Tr. 510. Quis dicendus. Hip. 981. et Iph. A. 17.
Beatum esse neminem, qui vitam in metu exigat. Ion. 623.
Beatum et divitem omnia recte scire. Hec. 746.
Beatis et felicibus pietatem esse colendam. Ion. 1045.
Bellum fugiendum. Tr. 400.
Bellum multarum rerum magister. An. 634.
in Bello afflictis hostibus corpus servare illæsum, sapientia summa. Her. F. 201.
Bellica laude qui florent, dementes. Hel. 1166.
Bene meritos de republica esse honorandos. Hec. 306.
Bibendo qui non hilarescit, nihil sapere. Cy. 167.
Bona invitis diis acquisita non esse diuturna. Ion. 378.
Bonis morientibus lugendum. Al. 81.
Bonis semper dicendi occasio. Her. F. 236.
Bonos ab ignavis opprimi Reip. malum. Gl. fr. II.
Bonum scire, nec facere, malum ingens. Chry. fr. II.
Bonus, qui male facere potest impune, nec facit. Fr. inc. B. XXVIII.
Brutorum animalium etiam habenda ratio. Hip. 110.

C.

Calamitas nulla sola. Or. 977. et Tr. 591.
Calamitates a Deo immissæ æquo animo ferendæ. Ph. 385.
Calamitates hominum variæ. Ion. 331. Patienter ferendæ. Med. 1018.

Calamitates suas celare prudentis est. Œd. fr. XIII. Scy. fr. III.
e Calamitatibus eripere solius Dei. Or. 1545.
Capaneus, Jovis blasphemator, fulmine necatur. Ph. 1188.
Capaneus Thebas, invitis Diis, se eversurum gloriatur. Ibid. 185.
Cassandra, Hecubæ filia, Agamemnoni desponsata. Hec. 826.
Castitatis præmium. Hip. fr. XVIII.
Cedro mortuos ponebant. Al. 365.
Cephalus ab Aurora raptus. Hip. 455.
Cherrhonesi ins. situs. Hec. Argum.
Chionides. Epist. II.
Chrysothemis, Clytæmnestræ filia. Or. 23.
Cisseus, pater Hecubæ. Hec. 3.
Civibus decus egregium, cultu debito virum bonum prosequi. Her. F. 1334.
Civis malus quis sit. Fr. inc. XXXII.
Civitas seditiosa non recte sapit. Her. F. 272.
Civitatem negligere, impium. Her. 108.
Cœlum commune cunctis mortalibus. Hel. 912.
in Cœtus prodire, virginibus indecorum. Or. 108.
Cognati et Amici quatenus defendendi et juvandi. Or. 683.
Comessationem, pugnas, convicia, et rixas parere. Cy. 532.
Commiserationem viris sapientibus inesse. El. 294.
Concordia conjugalis, res dulcissima. Med. 14.
in Congressibus conciliandorum quid cogitandum. Ph. 466.
Conjugalis fides non frangenda. Hip. 407.
ex Conjugali complexu magnam benevolentiam oriri. Hec. 831.
Conjugis bonæ est maritis placere. Fr. inc. CLI. et CLII.
Conjugium plus aloës, quam mellis, habet. Al. 238.
Conjugis alterius stupratoribus quæ mala eveniant. El. 921.
Connubia parva et casta magnis præstantiora. Ibid. 1099.
Consanguineorum inimicitia plerumque gravissima. Ph. 377.
Conscientia sibi male conscia sævissimus carnifex. Or. 396.
Consiliariorum multitudo non semper utilis. An. 482.
Consilium facilius damus, quam capimus. Fr. inc. XXXIII.
Consilium rectum et mens, vates optima. Hel. 763.
Consilio et prudentia senes fieri juvenes. Ion. 1041.
Consilio plus, quam iracundia, effici. Ph. 518.
Consolari tristes, amicorum officium. Or. 300.
Consolatio contra mortem filii. Dic. fr. XIV.
Consolatio contra mortem optimæ uxoris. Al. 416.
Consortium malum mulieribus perniciosum. An. 952.
in Conspectum eorum, quos quis læsit, prodire, non est fortis animi. Med. 469.
Constantiæ vox. Syl. fr. II. Tel. fr. XVI.
Contendentes ad dignitates apud prudentes et sapientes eosdem habere suæ dignitatis æmulos. Ion. 606.
Contentio causa multorum malorum. Ph. 805.
Cor trepidans futurum præsagire. Bac. 1287.
Corrivales omnes suspicaces. An. 182.
Creon filium Menœceum fugam, ne pro patria immoletur, capessere jubet. Ph. 972.
Creon Œdipum terra Thebana ejicit. Ph. 1586.
Creontis et Eteoclis consultatio de debellandis Argivis Thebas obsidentibus. Ibid. 731.
Creontis et Glaucæ interitus miserabilis. Med. 1220.
Creontis filia Jasoni desponsata. Ibid. 18.
Creusa, Erecthei filia. Ion. Argum. Ab Apolline gravida facta. Ibid.
Curiositas fœminas male decet. Hip. 785.

D.

Danaæ nomen unde. Dan. 20.
Danaus ex Ægypto in Græciam venit. Ar. fr. II.
Dantes expectant rursus. Fr. inc. CXXXIV. Peliad. fr. VII.
Delicta impia a diis impunita non manere. Hec. 1029.
Deus justitiæ observans. Ibid. 800.
Deus nullus malus. Iph. T. 391.
Deus ubi faverit, amicorum non esse usum. Her. F. 1338.
Deus quos vult perdere dementat prius. Fr. inc. B. XXV.
Deus mortalia curat. Fr. inc. B. XII. 4.
Deus majora gubernat, minora Fortunæ permittit. Fr. inc. CXXIX.
Dei donum, liberos esse. Ion. 509.
Deo contraria et pugnantia non dicenda, nec prædicanda. Ibid. 703.
Deo servire gloriosus labor. Ibid. 131.
Deo vivere et studiis, melior et tranquillior vita, quam servire mundo. Ibid. 645.
Deos quomodo finxerint Athei factos. Sis. fr. I.
Deum animis nostris esse inaccessibilem. Tr. 885.
Deum nulla re indigere. Her. F. 1345. Odisse orgia impie agitantes. Bac. 476.
Deum pernicere multa insperato. Hel. 1705.
Deum propter unius peccatum sæpe punire multos. Tr. 760.
Deum sæpe differre auxilium. Iph. T. 105.
supra Deum esse velle, dementia. Tr. 964.
Dii bonorum amici. Hel. 1694.
Deorum sophismata culpanda. Iph. T. 380.
adversus Deos fortiores non certandum. Ibid. 1479.
Deos homines malos punire. Ion. 440.
Deos non affectare vetitos concubitus. Her. F. 1341.
Deos peccare hominum more, pudet. Ion. 341.

Deos qui sibi benevolos habet, optimam domi habere Μαντικήν. Hel. 765.
a Diis illicita non quærenda. Ion. 367.
Diis invitis nihil agendum. Ibid. 1248.
cum Diis nihil argute commentandum. Bac. 200.
Diana ab Hippolyto culta. Hip. 15.
Dianæ simulacrum apud Tauros Scythiæ celebrari solitum. Iph. T. Argum.
Dicere in utramque partem sapientibus paratum. Antiop. fr. XXVIII.
ante Diem extremum nemo beatus. Tr. 510.
in Diem commode vivere, beatum. Bac. 908.
Dignitates summosque gradus ambientes odio habere ab inferioribus. Ion. 597.
in Dignitate constitutos suis æmulis esse inimicissimos. Ion. 597.
Diomedes Thrax. Al. 486. Martis filius. Ibid. 501.
in Divinis et humanis rebus multam confusionem inesse. Iph. T. 572.
Divitem et pauperem saturatum, tantundem ferre. El. 431.
ex Divite et fortunato pauperem et infelicem fieri, quam miserum. Hec. 375.
Divites majoribus malis obnoxii, quam mediocres. Med. 127.
Divitiæ bonis amicis non pluris faciendæ. Her. F. 1425.
Divitiæ res timida. Ph. 600.
Divitiæ plus virtute et nobilitate valent. Alcmen. fr. VII.
Divitiæ res insolens. Alex. fr. XIV.
Divitiæ mentis expertes res mala. Alcmen. fr. VIII.
Divitiarum et opum fragilitas et vanitas. Hec. 282. et Ph. 561.
Divitiarum laus. Bel. fr. XVI. 6.
Divitias injustas pœna manet. Inus fr. IV.
Dolendi quædam voluptas. Œno. fr. V. Tr. 604.
Dolorem leniri, quando ejus causa indicetur. Ion. 625. etc.
Domestica administrare, mulieres decet. El. 74.
Domi manere, virginum officium. Or. 108.
Dominorum res afflictæ, frugi servis calamitas. Bac. 1027.
Duces magni plures sunt, quam poëtæ perfecti. Pal. fr. I.
Dux absque consilio bono militum pernicies. Ph. 728.
Dux cautus præstat temerario. Ibid. 602.
Dux fidens et audax, res lubrica. Sup. 508.
Dux qualis eligendus. Sup. 726.

E.

Educatio recta magnum momentum ad virtutem. Iph. A. 561.
Educationem plurimum posse. Hec. 600.
Educationem probam pudorem afferre. Sup. 911.
Educationis bonæ effectus. Inus fr. XIV.
Electra Pyladi ab Oreste desponsata. Or. 1079. etc.
Electræ ad mortem condemnatæ lamentatio Ibid. 958.
Electræ consilium de interficienda Hermione. Ibid. 1191. etc.
Eloquentiæ vis et utilitas. Hec. 814.
Ἑκαστὸν non habere eam loquendi potestatem, quam αὐτόχθονες. Ion. 673.
Ἕκτα πτερόεντα. Or. 1176.
Equus Dureus. Tr. 14.
Equi Diomedis. Al. 486.
Eteoclis et Polynicis singulare certamen. Ph. Argum. et Ph. 1376. etc.
Eulabia, victoriæ dea. Ph. 789.
Euripides Archelao gratias agit et consulit. Epist. V.
Exemplum constantiæ in morte. Hec. 548. etc. Pietatis in parentes. Hip. 1446. etc.
Exercitum numerosum pravis gaudere fabulis. Iph. A. 1000.
Exhortatio morituri patris ad filium. Er. fr. II. 1.
Exilium, quemadmodum et reliquæ calamitates, nunquam venit solum. Med. 462.
Exilii molestiæ graves. Ph. 409. et Med. 449.
Exilio nihil gravius. Her. F. 303.
Experientiæ laus. Pelei. fr. V.
præter Exspectationem hominum multa evenire. An. 1285.
Exulem virum inopem esse. El. 236.

F.

Faciem invenustam non deformare hominem, sed facta inhonesta. Or. 388.
Facinora atrocia et immania impunita non manere. Hec. 1029.
Familias evertit pravum consortium. An. 950.
per Familias vicissitudine quadam mala spirare. El. 1147.
Fastuosi hominibus exosi. Hip. 94.
Fatalia mala superare velle, conatus irritus. Her. F. 311.
Fatalia patienter ferenda. An. 1269.
præter Fatum aliquid pati, nunquam fas. Bac. 515.
Fatum cur sciri nequeat. Iph. T. 476.
Fatum omnia finire. Her. 899.
Fati necessitas inevitabilis. Hip. 1256. Al. 116. Her. 615. Ion. 1388.
Fata deorum ferre, indolis præstantis. Her. F. 1228.
Fata hominum genus versant. Iph. A. 1610.
Felicitas humana incerta. Or. 340.
Felicitas quæ sit hominum. Hec. 627.
ad Felicitatem nihil certum et absolutum. El. 367.
Felicitatem sana mente homines excutere. Her. F. 774.
Ferenda esse fortiter, quæ mutari non possunt. Ion. 1260.
Filiæ matrum mores et ingenia plerumque referunt. An. 622.
Filius parentibus res carissima. Ion. 1409.
Filii adoptivi donum amicorum. Ibid. 1535.

Filios patris, non matris, nomen in repub. gerere debere. El. 934.
Forma res inutilis. Hel. 27.
Forma non semper, sed virtus, maritis conciliat uxores. An. 206. et Fr. inc. CLI.
Forma mediocris tutior. Fr. inc. CLXVIII.
Formam mulierum omnia expugnare. Tr. 892.
Fortitudo sine sapientia plerumque inutilis. Ph. 754.
Fortuna mediocris præferenda opulentiæ animum cruciantí. Med. 598.
Fortuna tarda, constantior. El. 403.
Fortuna tollit altius, ut dejiciat profundius. Fr. inc. B. 13.
Fortuna sapientibus opitulatur. Pi. fr. VI. 3.
Fortuna, quo tardius accedit, eo constantior. El. 403.
in Fortunæ arbitrio posita læta cum tristibus. Ion. 1502. etc.
ad Fortunæ favorem vulgus etiam inclinare. Or. 893.
Fortunæ ictus fortiter sustinendi. Her. F. 1349.
Fortunæ inconstantia. Hec. 283. Ibid. 956. Tr. 102. et 630. etc. Fr. inc. LXVIII.
Fortunæ prosperæ et adversæ habere amicos, lucrum insperatum. El. 606.
Fortunæ adversæ medicum invenisse, magna felicitas. Ibid. 69.
Fortunæ cedendum. Tr. 687.
Fortunæ cuncta subjecta. Her. F. 1314.
Fortunam mulierum connubia regere. El. 1100.
Fratres inter se altercari, res dira. Iph. A. 376.
Fraudum mulieres solertissimæ excogitatrices. An. 85.
Furia, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.
Futura hominibus ignota. Iph. T. 476.

G.

Gaudere perpetratis haud convenire. Bac. 1037.
Genus absque pecunia contemni. Ph. 445.
Germanitas amara est exsecranda. Iph. A. 508.
Gloria non sine labore parta. And. fr. IX. Fr. inc. XXXIV. et LI.
Gloriose mori, cum sit necesse, acerbum morienti, sed superstitibus decus. Rh. 758.
Græci Phrygibus in bello semper superiores. Or. 1484.
inter Græcos dissensio de Polyxena Achilli offerenda. Hec. 119.
Gratia senescens inter amicos odiosa. Her. F. 1223.
Gratiam prolixiora verba respuere. Tr. 87.
Gustum ad emendum provocare. Bac. 150.

H.

Hagyieus Apollo. Vid. Agyieus.
Hecuba filiam mactatam sepelit. Hec. 609.
Hecuba pro filia mori se offert. Hec. 391.
Hecubæ ad Agamemnonem supplicatio pro ulciscendo Polymestore. Ibid. 756.
Hecubæ ancilla Polydori corpus in litore reperit. Ibid. 681.
Hecubæ de ulciscendo Polymestore deliberatio. Ibid. 736.
Hecubæ et Polymestoris contentio coram Agamemnone. Ibid. 1252.
Hecubæ somnium de Polyxena mactanda, et Polydoro interfecto. Ibid. 66.
Hecubæ nunciatur, Polyxenam Achilli immolandam. Ibid. 110.
Hecubæ Ulysses supplex factus. Ibid. 299.
Helena ab Apolline e manibus Orestis et Pyladis eam interficere conantibus subducta. Or. 1629.
Helena multarum cladium causa. Tr. 775.
Helena quibus prognata parentibus. Hel. 17.
Helenæ forma. Or. 126. Excidii Trojani causa. Hec. 443.
Helenæ raptus, deorum fucus. Hel. 31.
de Helena interficienda Orestis et Pyladis consultatio. Or. 1105.
Herœi Jovis altare. Tr. 483.
Herculis character. Lic. fr. I. Syl. fr. III.
Hermione, Helenæ filia. Or. 1183. Neoptolemo desponsata. An. Argum. Oresti nuptui data ab Apolline. Or. Argum.
Hippolyte, Thesei uxor. Hip. Argum.
Hippolytus a patre Theseo in exilium injuste pulsus. Hip. 973. Disciplinæ Pitthei traditus. Hip. Argum.
Hippolytus Veneri exosus propter castitatem. Hip. Argum.
Hippomedon rex. Ph. 127.
Homo creaturarum omnium miserrimus. Or. 3.
Homini nihil esse debet insperatum. Hyp. fr. VIII.
de Hominibus non facile ex aspectu judicandum. Med. 219. etc.
Honeste mori satius, quam turpiter vivere. Or. 1152.
Honeste vivendum, aut moriendum. Ion. 858.
Honor ubi accesserit, tum cruciat. Iph. A. 23.
Hora mortis incerta. Al. 783.
Hospes pauper divite alacrior. El. 395.
Hostis dolo non occidendus. Rh. 10.
Hosti cedere præstat, quam vitam amittere. Her. F. 284.
in Hostem adversum qui dimicat, vix necessaria videre posse. Sup. 855.
Hostium capita potentiore manu premere, magnum deorum munus. Bac. 985.
Hostium suorum vindex Deus. An. 1007.
Hostes coram aspicere viro bono convenire. Her. 301.
inter Hostes omnia suspecta. Ph. 272.
Humanæ vitæ fragilitas. Or. 974. etc.
Humanum genus omnibus calamitatibus obnoxium. Or. 1. etc.

I.

Ignavos sine laboribus facultates non acquirere. El. 80.

Illicita a diis non petenda. Ion. 370.
Jocaste filios suos de imperio decertantes frustra reconciliare nititur. Ph. 455. etc. et 531. etc.
Jocastæ reginæ ad Jovem pro reconciliatione liberorum supplicatio. Ibid. 85.
Iolaus, Iphicli filius. Her. Argum.
Imperator qualis esse debeat. Iph. A. 373.
Imperium multorum seditiones excitat. An. 470.
Imperia violenta non diuturna. Or. 705.
Impia facta non excusanda, neque extenuenda. Hec. 1187.
Improbum, nec lætis congratulari, nec adversis condolere. Hel. 732.
Improbis non cedendum. Ion. 636.
Incerta omnia in hominum vita. Ion. 1513.
Inconstantia rerum humanarum. Hec. 846.
Incredulitas prudens utilis. Hel. 1634.
Indolis præstantis, deorum fata et casus ferre. Her. F. 1227.
Inebriatus qui domi manet, sapit. Cy. 536.
Infantulis etiam quidam malorum sensus ingenitus. Iph. A. 1243.
Infelices beatioribus, cum ipsi affligantur, haud bene velle. Iph. T. 352.
Infelicium amici pauci. Ph. 406.
Infelicitas inops consilii. Ion. 971.
Infelicitatem magis ingenuitas propulsat, quam nobilitas. Her. 303.
Infirmi plerumque intractabiles et morosi. Or. 232.
Ingenia hominum diversa. Iph. A. 558.
Ingratitudo vitium et diis et hominibus exosum. Med. 659.
Inhonesta, honesta nunquam facienda. Ph. 821.
Inimicitiam mulieris erga virum unum noctem resolvere. Tr. 660.
Inimicitiæ fratrum et amicorum gravissimæ. Ph. 377.
Inimicum ulcisci jucundum. Hec. 1258.
Inimicorum dona suspecta. Med. 618.
Inimicos duos in unis ædibus vivere non posse. Ion. 848.
Inique facta a Deo non probari, neque juvari. Hel. 909.
Injusta si justitiæ præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
Injuste non agendum. El. 1354.
Invident pejores melioribus. Bel. fr. X.
Invideri ob res bonas optabile. Phœn. fr. II.
Invidia res pessima. An. 491. Inus fr. V. 6.
Invidia fatalis. Œdip. fr. VII.
Iphigenia, Agamemnonis filia et Clytæmnestræ. Or. 23.
Ira non obtemperans rationi perniciosissima. Med. 1079.
Ira vehemens, malum ingens. Ibid. 447.
Ira præceps damnosa. Æol. fr III.
Iræ multa insunt indecora. Ar. fr. VI.
Iras mortalium immortales esse nefas. Phi. fr. X.
Iras moderate suscipere sapientis viri. Bac. 641.
Ismene Œdipo nata. Ph. 57.
Junonis permutatio. Hel. 592.
Justitia, licet sera, est certa. Antiop. fr. II. Phry. fr. V. Fr. inc. II.
Justitia, temporis filia. Antiop. fr. III.
Justitiæ observans Deus. Hec. 800.
Justitiæ si injusta præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
Justus, qui injuste facere potens, nolit. Fr. inc. B. 28.
Juvenum sapientia temeraria non probanda. Hip. 118.
Juventus semper vana, at si injustitiam sequitur, majus malum. An. 183.
Juvenibus desipientibus ignoscendum. Hip. 117. Sup. 250.
cum Juvenibus stare, mulieri turpe. El. 344.

L.

Labdacus. Ph. 8.
Labor gloriosus Deo servire. Ion. 131.
Labor, gloriæ pater. Lic. fr. II.
Labor pius insigne decorum civitatibus. Sup. 373.
Laborandum, ut vivatur. Ar. fr. XXX. Cres. fr. III. Tel. fr. XVIII.
Laboranti Deus opitulatur. Fr. inc. CCXVIII.
Labores ignavi. Iph. T. 115.
Labores nimii valetudini noxii. Hip. 261.
Laboribus plena hominum vita. Ibid. 188. etc.
sine Laboribus ignavos facultates non conquirere. El. 80.
Leda a Jove sub cygni specie compressa. Or. 1388.
Lætari apud tristes, inhumanum. Al. 545.
Laius causa exitii Thebarum urbis. Ph. 874.
Laio Thebano oraculum datum. Ibid. 15.
Lapretas. Epist. II.
Laudare nimium res plena invidiæ. Her. 203. Plerumque ingratum præsentibus amicis. Or. 1162.
Laudes immodicas virum bonum odisse. Iph. A. 980.
Lectus ægrotantibus res grata. Or. 229.
sine Legibus vitam humanam difficulter posse consistere. Hec. 800.
Liberi, an bonum sint, necne, dubitatur. Œne. fr. II.
Liberi, Dei donum. Ion. 472.
Liberi degeneres aut frugi, unde. El. 369.
Liberi divitiis et regiis thalamis præferendi. Ion. 485.
Liberi pii maxima parentum felicitas. Or. 541.
Liberi summa voluptas parentum in prosperis rebus, et propugnaculum adversis. Ion. 481.
Liberorum curæ. Rh. 980.
in Liberorum educatione multæ molestiæ perferendæ. Med. 1098.
Liberorum munus præstantissimum. Ion. 472.
Liberorum pulcherrimum decus. Hel. 947.
Libero extincto aspicere, malum cruciabile. Sup. 1120.
Liberos tueri, plane decere. Iph. A. 1224.
Liberis carentem miserum esse, etiam si potens et dives sit. Ion. 307.
Liberis carentes tranquillius vivunt reliquis. Med. 1091. etc.

pro Liberis suis laborare, omnibus commune. Iph. A. 918.
Libertatem nimiam periculosa mala afferre. Tr. 302.
Libido virorum minor quam mulierum. An. 219.
Libidines exitium afferre terris et urbibus. Tr. 135.
Lingua incontinens turpissimus morbus. Or. 10.
Lingua loquax occasione parva magnum sæpe excitat incendium. An. 644.
Lingua moderanda. Hip. 395.
Lingua præclarum quiddam, si adsit illi fides. Iph. T. 1064.
Linguæ petulantis et effrænis pœna. Med. 466.
de Lite non pronunciandum, priusquam certus sermo perdiscatur. Her. 180.
Literarum vis. Pal. fr. II.
Loquendum præmeditate, non præcipitanter. Ph. 455.
Lucra prava multis damno fuisse. Cy. 310.
Lucris qui inhiat, urbi inutilis. Her. 3.
Lucro omnes inhiant. Phil. fr. VII.
Lux mortalibus aspectu jucundissima. Iph. A. 1250.
Lype, dea doloris, laboris, ac tristitiæ. Or. 398. etc.
Lyssa, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.

M.

Magistratus officium. Hec. 844.
Magnes lapis. Œnei. fr. V.
Magna magnis periculis sunt obnoxia. Alcmæon. fr. III.
Majestatem et opinionem sapientiæ nihil rebus exilibus præstare. Tr. 411.
Mala bene ferre, bonum. Œno. fr. III.
Male habentes difficiles plerumque, intractabiles et morosi. Or. 232. et 791.
Malorum prosperitas de Deo dubitare facit. Bell. fr. XXV. Fr. inc. B. 21.
Malum bono non misceri. Ion. 1017.
Malum consilium consultori pessimum. Ibid. 1247. etc.
Mala et curas animis mortalium deos dispensare. Sup. 615.
Mala vicissitudine quadam per familias spirare. El. 1147.
Malorum malæ voluptates. Iph. A. 387.
Malos nunquam esse felices. Ion. 1621.
ex Malis externis etiam sensum homines mordicare. El. 290.
Manus unius dimicatio manca. Her. 275.
Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere. An. 943. etc.
Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe præstantior. An. 639.
absque Maritorum consensu uxoribus nihil ardui tentandum. Sup. 40.
Masculum genus ad domum semper pertinet. Dan. fr. VII.
Matres liberorum amantes magis, quam patres. Ph. 359.
Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. Sup. 84.
Matrimonia cum paribus contrahenda. El. 936. Antiop. fr. XVII.
Mecœnates patris loco habendi. Ion. 137.
Medea a Creonte in exilium ire jussa. Med. 271.
Medea ab Jasone repudiata. Ibid. 20. etc.
Medea liberos interficit. Ibid. 1236. et 1280.
Medeæ cum Jasone expostulatio pro fide fracta. Ibid. 465. etc.
Mediocris fortuna præstat tyrannorum opulentia. Hip. 1019. et 1111.
Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quam in splendida fortuna. Med. 120. etc.
Meditatio præstat divitiis. Antiop. fr. XXXVIII.
Menelaus Oresti, in discrimine vitæ existenti, operam denegat. Or. 710. etc.
Menelai ædes incendere Orestes et Pylades statuunt. Ibid. 1152.
Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio. Ibid. 492. etc.
Menœceus pro patria seipsum immolat. Ph. Argum.
Mens et rectum consilium vates optima. Hel. 763.
Mensa taciturna præsepium. Fr. inc. B. 24.
Mentis humanæ vis mira. Æol. fr. IX.
Metus qui non laudandus. Tr. 1165.
Milites ditescere ducibus damnosum. Ar. fr. XXII.
Militum tyrannis. Hec. 617.
Ministri virtus alacritas et celeritas. Dan. 47.
Minotaurus. Thes. fr. VII.
Miserias prævidisse est eas leviores facere. Ejus. fr. IV.
Miserrimi quique vita, quam morte, plus delectantur. Iph. T. 691.
Modestiæ argumentum. Fr. inc. XXVII. et XXIX.
Modestia donum Dei pulcherrimum. Med. 636. Laudatur. Hip. fr. III.
Modicæ res bene partæ injustis divitiis præferendæ. Inus fr. XV. Phry. fr. XIV.
Modus in rebus omnibus servandus. Hip. 261.
Mœstitia hominibus perniciosa. Or. 398.
sine Molestia nemo nascitur. Hec. 864.
Monarchiæ laus. An. 474.
Morborum levamen somnus. Or. 211.
Morbos facilius ferri cum patientia. Hip. 205.
Mori quando optimum. Hel. 303.
Moribus mariti uxores se accommodent. Med. 233.
Moriendum omnibus. Al. 419. et 785. Tem. fr. XV.
Mors atrox malum. Iph. A. 1416.
Mors jurgiorum finis. Antig. fr. XVI. Vid. Orcus.
Mors mala est malum. Fr. inc. B. 22.
Mors inexcusabilis, cum in deos quid delinquitur. Bac. 1000.
Mors omnium malorum finis et remedium. Her. 595. Phi. fr. XIV.

Mors omnibus abominabilis. Or. 1034.
Mors turpis, ingloria. Ibid. 782.
Mors vita ærumnosa optabilior. Tr. 632.
contra Mortem consolatio. Vide Consolatio.
Mortis horrorem fletu vincere velle, stultum. Iph. T. 484.
Morti æquale, non nasci. Tr. 631.
Mortui a malis liberi. Ibid. 633.
Mortui blasphemiis et mendaciis non proscindendi. Ph. 1657. Honorifice sepeliendi. Ibid. 1330. Lacrymis prosequendi. Sup. 21. Perpetuis lacrymis non revocari. Al. 990.
Mortuis convicia nulla obesse. Al. 726.
Mortuos non reverti in vitam. Hel. 1303. Her. F. 297.
Mortalium res fortunæ subjectæ. Her. F. 1314. El. 1100.
Muliebre genus causa omnium malorum. Med. 575.
Mulier, quæ, absente viro, domi se ornat, ut compta prodeat, malarum in numero ponenda. El. 1072.
Mulieris bonæ officium. Fr. inc. CLII. Tr. 640. etc.
Mulieris erga virum inimicitiam una nocte resolvi. Ibid. 660.
Mulieri turpe cum juvenibus stare. El. 343.
Mulierem ad commovendos animos vim habere. Iph. T. 1054.
contra Mulierem malam nullum remedium extare. An. 270.
Mulierem mulieri in labore præsto esse decet. Hel. 336. Alop. fr. II.
Mulierem, non virum, domui præesse, turpe. El. 932.
Mulierem per omnia viro acquiescere decere. Ibid. 1052.
in Muliere adulterium famosius crimen, quam in viro. Ibid. 1039.
Mulieres non superandæ viribus. Bac. 951.
Mulier omnium miserrima creatura. Med. 231.
Mulier omnium rerum pessima. Fr. inc. LIII.
Mulieres propter malitiam perpetuo odio dignæ. Hip. 664.
Mulieres, si scribere possent, haberent etiam, quod contra viros scriberent. Med. 425. etc.
Mulieres sibi invicem comes et benevolæ. Iph. T. 1061. Alop. fr. II.
Mulieres stultæ. El. 1035. Ad dolos comminiscendos solertes. Iph. T. 1032.
Mulieres domestica administrare decet. El. 74.
inter Mulieres etiam sapientes et ingeniosissimas reperiri. Med. 1084.
Mulieres omnes, propter aliquot malas, male audire. Ion. 398. etc. Propter quasdam malas, non omnes protinus culpandæ et exsecrandæ. Hec. 1184.
Mulieres tanquam malum perniciosiss. dote a parentibus elocari. Hip. 628. etc.
Mulieres viris, non liberis, favere. El. 265.
Mulieres custodiri difficiles. Dan. fr. XIII. Fr. inc. B. XV.
Muliere mala nil pejus, bona nil melius. Melan. fr. VII.
Mulieres universas vituperare malum et stultum. Pro. fr. III.
Mulierum conditio erga maritos misera. Ion. 398.
Mulierum connubia fortunam regere. El. 1100.
Mulierum convivia ubi Venere mista fuerint, nihil tum amplius sani esse in orgiis. Bac. 260.
Mulierum dotes pulcherrimæ. Her. 477.
Mulierum esse, manere domi. Tr. 642.
Mulierum est lacrymari, cum velint. Med. 928.
Mulierum forma expugnat omnia. Tr. 892.
Mulierum genus obtrectationis amans. Ph. 206. etc.
Mulierum ingenium non nisi iis esse notum, qui illis conversantur. Hec. 1182.
Mulierum malarum consortio etiam honestos corrumpi. An. 943.
Mulierum malitia improbis consiliis excita. Ion. 843.
Mulierum promptitudo in adornandis conviviis. El. 422.
Mulierum vehemens affectio ad lugendum liberos. Sup. 83. Ion. 902.
Mulieribus haud credendum. St. fr. VI.
Mulieribus non fidendum. Or. 1163. Cres. fr. XI.
Multitudo atrox, quando habet improbos præsides, contra, quando bonos. Or. 773.
Musica tristibus rebus adhibenda. Med. 190. etc.
de Mysteriis apud rudem loquens, parum sapit. Bac. 480.

N.

Nascentibus condolendum, Morientibus congratulandum. Cresph. fr. I.
Natale solum dulce. Æg. fr. IV.
Natis eodem patre multa in corpore similia. El. 522.
Natura res efficacissima in hominibus. Or. 126.
Natura stabilis, haud pecuniæ. El. 941.
Natura legibus nostris non paret. Fr. inc. CLXXI.
Natura paucis contenta. Fr. inc. XIV.
Nautarum vita exploditur. Phil. fr. VIII.
Necessitas gravissimum malum. Tr. 612.
Necessitati repugnantem stulte facere. Her. F. 282.
Necessitati qui paret, sapit. Fr. inc. CXX.
Necessitate nihil fortius. Al. 965. Hel. 521. Did. fr. I.
Negotium et otium mediocre, hominibus res gratissima. Ion. 634.
Neoptolemus Andromacha, Hectoris uxore, potitus. An. Argum. Apollinem placaturus Delphos proficiscitur. An. 52. Delphis occisus. An. 1073.
Neoptolemus Hermionem ducit. An. 29.
Nihil interit, sed mutatur tantum. Chry. fr. VII. 11.

Niobæ quatuordecim liberi. Cresph. fr. II.
Nobilitas in quibus laudanda. Hec. 379. etc.
Unde potissimum judicanda. El. 385.
Nobilitas sola in virtute posita. Dic. fr. X.
Nothi nomine tantum sordent. Antig. fr. IX. And. fr. XXIV. Eu. fr. V. Ion. 854. etc.
Novercas invidere liberis ex priore uxore natis. Ion. 1025.
Nox inimica rebus agendis. Ph. 734. Somni largitrix. Or. 174. etc.
Noctem furibus servire. Iph. T. 1026.
Noctu aliquid contra hostes tentare periculosum. Ph. 734.
Novercarum in privignos malignitas. Phry. fr. XII.
Numina invocare plausibile. Tr. 470.
Nuncii officia. Sup. 459.
Nuncii colendi et amandi. Ion. 180.
Nuptiæ beatæ. Iph. A. 688.
Nuptiæ impiæ contractæ multorum malorum causa. Med. 1291.
Nuptiæ infelices, damnum maximum. Or. 602.
Nuptiæ cum paribus contrahendæ. Antiop. fr. XVII.
Nuptiæ incertæ. Fr. inc. XLIX.
Nuptiis justis et honestis nihil gratius. Med. 630.

O.

Oblivio malorum remedium. Or. 213.
Otium et negotium mediocre, hominibus res gratissima. Vid. Negotium et Otium.
Œdipus natus. Ph. 20. etc. Matrem ducit inscius. Ibid. 53. Miseriam suam deplorat. Ibid. 1054. et 1545. Sphingis ænigma solvit. Ibid. 50.
Œdipo filii ex matre nati. Ph. 71. etc.
Œneus, Tydei pater. Ibid. 422.
Opes hodie nobilitant. Ibid. 442.
Opes instabiles, et ad breve tempus manere. El. 940. Mutuo tantum a Deo datæ. Ph. 558.
Opes irritamenta malorum. Plis. fr. II.
Opinione frui etiam suave. Tr. 678.
Opulentia turpis et injusta repudianda. Hel. 911.
Opum instabilitas. Or. 340.
Opum utilitas. Pol. fr. IV.
Oraculum Laio datum. Ph. Argum.
Oratio blanda non semper et omnibus grata. Hip. 486.
Oratio brevis et perspicua plausibilior longa. Or. 640.
Oratio silentio sæpe præstat. Or. 637.
Orationem illustrium plus valere apud vulgus, quam obscurorum hominum. Hec. 294.
Orcus cum Apolline expostulat. Al. 40.
Orestes ab Apolline in maternam cædem excitatus. Or. 1167.
Orestes Argis præficitur. Ibid. Argum.
Orestes et Electra ab Argivis damnati. Ibid. 858.
Orestes furiis propter maternam cædem agitatus, et ad mortem damnatus. Or. Argum. Menelao exponit, qua ratione insania ipsum corripuerit. Or. 395. etc.
Orestes Neoptolemum Delphis occidit. An. 1118.
Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde materna. Or. 544. etc.
Orphei tabulæ. Al. 967.
Os refrenandum. Her. F. 1244.

P.

Parentum conviciatores seipsos ignominia afficiunt. Or. 559.
Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum liberorum decus. Hel. 947.
Parentum virtutem etiam in liberis ut plurimum elucere. Hec. 379.
Parentibus claris orti, multi degeneres. El. 115.
Parentibus interfectis, liberos superstites relinquere, stultum. An. 520.
Paridis judicium. An. 273. Tr. 924.
Parricidii pœna, mala conscientia. Or. 396.
Parthenopæus, Atalantæ filius. Ph. 152.
Partus, maxima amoris vis. Iph. A. 917.
Partus dolores. Fr. inc. CXLVIII. Med. 250.
Parva plerumque exosa magnis in hoc mundo. Ph. 542.
Paterfamilias qualis, talis et familia. Al. 10.
Patientiam viri ab uxoribus expugnari. An. 270.
Patri seni nihil dulcius filia. Sup. 1101.
Patre eodem natis multa in corpore similia. El. 522.
Patres, radices et auctores generis semper haberi. Or. 553.
Patria ab omnibus juvanda. Ph. 1003.
Patria est, ubicunque quis sustentatur. Phaëth. fr. II.
Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere. Tr. 401.
Patriam si quisque pro virili juvaret, melius haberent omnia. Ph. 1022.
Patria nihil carius. Ibid. 409.
pro Patria mori et pati, gloriosum. Ibid. 1006.
Pauperem et divitem saturatum tantundem ferre. El. 430.
Pauperes et divites eodem jure teneri. Sup. 408.
Pauperes ingenium exercere nequeunt. Tem. fr. XIV.
Pauperes et divites sibi invicem necessarii. Æol. fr. VI.
Pauperum amici rarissimi. Med. 561.
Paupertas omnibus exosa. Ibid.
Paupertatis vitium. El. 404.
Paupertatem per indigentiam virum mala docere. Ibid. 376.
in Paupertate etiam animum bonum posse esse. Ibid. 372.
Pax bello commodior mortalibus. Sup. 488.
Pax Musis gratissima. Sup. 489.
Pax optatur. Cresph. fr. IV. Laudatur. Her. F. 673. Sup. 489.

Peccata atrocia atrocibus pœnis puniri. Hec. 1085.
Peccata peccatis puniri. Hec. 1085.
Pecuniæ vis. Vide infra.
Pecuniæ omnia parent. Pal. fr. III. 2.
Pelcus Andromachen e manibus Menelai eripit. An. 715.
Periclymenus Parthenopœum fudit. Ph. 1164.
Perjuros et impios a Deo non exaudiri. Med. 1391.
Persuasione vulgus facilius capitur, quam vi. Or. 699.
Pertinacia duorum in imperio, maximum malum. Ph. 587.
Phædra, Minois, regis Cretensis, filia. Hip. Argum. Amore erga Hippolytum inflammata. Ibid. 27. Eundem incestus accusat. Ibid. 885. Seipsam strangulat. Ibid. 802.
Phædræ et nutricis colloqium de Hippolyto capiendo. Ibid. 516.
Pheres, Admeti pater. Al. 479.
Phœbus, Oresti causa parricidii. Or. 416.
Phœnissa insula. Ph. 212.
Phthiæ littus. Hec. 451.
Pietas est res facilis. Fr. inc. B. 33.
Pii Deo curæ. Hip. 1339.
Pios in adversitatibus etiam sibi semper similes manere. Hec. 595.
Pleuritidis causa. Scy. fr. I. 3.
Poëseos studium haud utile. Antiop. fr. XXXIII.
Poëtæ perfecti pauci. Vid. Duces.
Polybus, Corinthi rex, Œdipum educat. Ph. 28.
Polydorus, Priami filius, ad Polymestorem Thracum tyrannum, cum magna pecunia missus, et ab eodem necatus. Hec. 7. etc.
Polydorus, Priami filius, auri causa necatus. Hec. 25.
Polygamia etiam apud Gentiles infamis. An. 177. Multorum malorum causa. Ibid. 465. etc.
Polymestor, Thracum tyrannus, ab Hecuba excœcatur. Hec. 1050. Facinus excusat. Ibid. 1135.
Polymestor exoculatus a mulieribus. Hec. Argum. Fœminas omnes diris devovet. Ibid. 1178.
Polymestoris astutia in simulando dolore erga Hecubæ miseriam. Hec. 954.
Polymestoris filii ab Hecuba necati. Hec. Argum. et 1118.
Polynices, Adrasti gener. Ph. 77.
Polynices insepultus ab avunculo abjectus. Ph. Argum.
Polynicis cadaver insepultum abjici mandat Creon. Ibid. 1623.
Polyxena, Hecubæ filia, Achilli oblata. Hec. 110.
Polyxena matrem Hecubam contra immolationem futuram animat. Ibid. 402. etc.
Polyxena moriens honestatis memor existit, tegens tegenda. Ibid. 568. etc.
Polyxena quibus ceremoniis mactata. Ibid. 521. etc.
Polyxenæ fortitudo in subeunda morte. Ibid. 342. etc.
Populus, vitæ arbiter. Iph. A. 449.
Populi inconstantia. Sup. 410. etc.
Posterorum infelicitas unde. Her. F. 1261.
Potentia bonis amicis non pluris facienda. Ibid. 1425.
Præcipitantia ubique periculosa. Ph. 455.
Præconum mos. Her. 293.
Præsentia omnia boni consulenda. Or. 1025.
Præstantes et claros viros non negligi a dis. Hel. 1694.
Priamus a Neoptolemo cæsus ad altare Jovis Hercæi. Hec. 23. Tr. 483. Quinquaginta liberorum pater. Tr. 135
Præsto omne, quod naviter agitur. Sup. 761.
Probis probitas semper effulget. Hec. 597.
Probrum, vitæ tædium apud bonos viros habet. Her. 201.
Probra tacere præstat. Tr. 384.
Profani et impii a sacris et aris arcendi. Ion. 1314.
Proles turpis et inhonesta patri probrum. Ph. 821. etc.
Prolis amans mulierum genus. Ibid. 359.
Prolis amor naturalis. Alcmen. fr. VI.
Proserpina dea, umbrarum regina. Or. 963.
Pulchritudinem fœminas beare. Hel. 311.
Pylades, Orestis amicus. Or. Argum. Cum Oreste et Electra mori cupit. Ibid. 893. Morituri de interficiendo Menelao consilium ineunt. Ibid. 1071. etc.

Q.

Quot homines, tot sententiæ. Fr. inc. B. 14.

R.

Rationes rationibus superari. Iph. A. 1013.
Regalis conditionis laus. Ar. fr. IX.
Regem occidere, haud res levis. El. 760.
Reges sapientum consortio sapientes fieri. Fr. inc. XLIV.
Regibus amicum esse, magnum. Rh. 198.
Religio Gentilium tribus capitibus comprehenditur. Antiop. fr. IV.
Res hominum instabiles. Ion. 969. Fallaces et lubricæ. Her. F. 62.
Res mortalium omnes incomprehensa via duc. Tr. 887.
in Rebus mortalium nihil perpetuo beatum. Sup. 269.
Rempublicam culpa vacare. Sup. 879.
Resipiscere cum pudore satius, quam in errore perseverare. Hip. 245. etc.
Rhesus, Strymonis fluvii filius. Rh. Argum.
Robur sensu carens damnosum. Tem. fr. XI.

S.

Sacerdotum et pastorum vita qualis. Ion. 633. Cret. fr. II. 10.
Sanctitatem simulantes plerumque omnium pessimi. Hip. 955.

Sapere non nimium, aliquando dulce. Iph. A. 924.
Sapientia a sapiente viro discenda. Rh. 206.
Sapientiæ et gloriæ fama multis sæpe nocuit. Med. 293.
Sapientia robori præstat. Antiop. fr. V.
Sapientiæ laus. Antiop. fr. XII.
Sapiunt homines recte, sed male agunt. Med. 1078.
Satietas omnium. Antiop. fr. XXVII.
Scelerati in amicorum numerum non adsciscendi. Hip. 614.
Scurræ exploduntur. Melan. fr. XX.
Seipsum quisque plus diligit, quam proximum. Med. 86.
Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. Hip. 453.
Senecta inluctabilis. Sup. 1108.
Senecta non optanda. Œno. fr. IV. Fr. inc. LXXVIII.
Senes consilio valent. Bel. fr. XXII. Melan. fr. XVII.
Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. Ph. 841.
Senes non libenter mori. Al. 670.
Senes animo compensare, quod deest viribus corporis. Ion. 742.
Senes esse morosos. An. 727.
Senex animosus præstat juveni ferocienti. An. 764.
Sensum etiam ex malis externis homines mordicare. El. 290.
Sepulturæ sumtus impendere insanum. Pol. fr. VI.
ex uno Sermone alium sermonem oriri. Tr. 701.
Servitium res infima. Ion. 983. Miserrima. Hec. 332.
Servum bonum nihilo deteriorem esse libero homine. Phry. fr. X. Ion. 854. Melan. fr. VI.
Servorum ingenium et natura. Or. 1115.
Severitatem morum damnat Euripides. Fr. inc. CLXV. 8.
Silentium pulcherrima mulierum dos. Her. 477.
Silentii laus. Antiop. fr. X.
Silentium sermone sæpissime præstat, et e contra. Her. 638.
Somnia falsa et nihili. Iph. A. 569.
Somni largitrix nox. Or. 174. etc.
Somnus morborum levamen. Ibid.
Sophoclis Tragœdiæ aliquot naufragio perditæ. Epist. II.
Sortem asperam aliquando vices mutare. Iph. T. 1120. Mutationes insignes parere. Ibid. 721.
Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati. Her. 234. Ultra sortem non sapiendum. Bac. 393.
Speranda omnia. Hyp. fr. VIII.
Sperandum vivis. Tr. 629. In malis. Her. F. 105.
Spes alit exsules. Ph. 399. Præter spem multa evenire. Med. 1416.
Spurii sæpe præstantiores legitimis. An. 638. Vid. Nothi.
Stultitia impietatis soror. Fr. inc. VII. et XII.
Stultitia magis mulieribus, quam viris, innata. Hip. 966.
Stultus stulta loquitur. Bac. 369.
Stupratoribus alterius conjugis quæ mala eveniant. El. 921.
Subditi magistratum sæpe sapientia anteeunt. An. 699.
Superbi Deo invisi. Ph. 192.
Sustinere vel superare ea, quæ fieri nullo modo possunt, haud facile. Iph. A. 1370.

T.

Temeritas damnosa. Fr. inc. VIII.
Tempus mitigat ærumnas. Al. 381. Phil. fr. III. Omnia revelat. Hip. 428.
Tempori serviendum. Or. 700.
Tenebras habere quid augustum. Bac. 486.
Terra alia ad aliud utilis. Tem. fr. XII.
Terra omnis sapienti viro patria. Fr. inc. XXXVII.
Terra arida fœcunditate sæpe superat pinguem. An. 636.
Thebani e dentium serpentis satu orti. Her. F. 794.
Theseus, Æthræ et Neptuni filius. Hip. Argum.
Thesei nomen describitur ab illiterato. Thes. fr. V.
Thesei fuga in Trozenem ob homicidium. Hip. Argum.
Thetis, dea marina; ejus templum. An. Argum.
Tiresias vates a Creonte de belli eventu interrogatus. Ph. 856. Vaticinatur, Menœceum pro patria immolandum. Ibid. 920.
Tiresiæ de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. Ibid. Argum.
Tristitia morbos parit. Fr. inc. LXVI.
Tristium vita misera. Al. 800.
Trojani belli et excidii causa. Hec. 629. etc.
Tu si quæ decet rogaveris, quæ te decent audies. Iph. A. 1134.
Turba non nimis timenda. Ibid. 517.
Turpia potius reticenda, quam commemoranda. Tr. 384.
Tydeus. Ph. 136.
Tydeus Melanippi cerebro pascitur. Meleag. fr. XVIII.
Tyndarus procos Helenæ juramento astringit. Iph. A. 58.
Tyndari expostulatio cum Menelao, quod defenderet Orestem matricidam. Or. 478.
Tyrannidis infelicitas. Peliad. fr. V.
Tyrannos bonos odisse, improbos amare. Ion. 627.

V.

Vanitas hominum. Sup. 734.
Vates si dixerit inimica hominibus, invisus. Ph. 962.
Vates gloriæ avidi. Iph. A. 520.

Venus domat omnia. Hip. 1. etc.
Venus immodica abominanda. Iph. A. 547.
Venus mortalibus stulta. Tr. 989.
Venus odio Hippolytum cur prosecuta. Hip. 11. etc. Potentissima regina. Hip. 1. etc.
Veneris thalamus castus quibus contingit, felices. Iph. A. 543. etc.
Veneris Immensum imperium. Œd. fr. XVII.
Venere nomen stultitiæ tribui. Tr. 990.
Verecundia potissimum virgines et adolescentes decet. Hec. 975.
Veritas in justa urbe res optima. Alcmen. fr. III.
Veritas injungitur. Fr. inc. XVIII. et XIX.
Veritatis oratio simplex. Ph. 472.
Veritati diem servire. Iph. T. 1026.
Vicissitudo omnium rerum grata. Or. 234.
Vicissitudo rerum mortalium. Dan. fr. I.
Victoria optanda, sin minus, mors honesta. Fr. inc. CX.
Victoria res jucunda. Ph. 1206.
Victoriam non militibus, sed exercitus duci, imputari. An. 697.
Vinum res vehemens et insuperabilis. Cy. 674.
Vino sublato, nihil suave hominibus. Bac. 772.
Vir unus sexcentis mulieribus præstat. Iph. A. 1394.
Viri boni munus, optimis semper uti. Ibid. 502.
Viri pravi, pravæ voluptates. Ibid. 387.
Viro etiam malo uxor morem gerat. An. 212.
Viro olim beato mutationes acerbæ. Her. F. 1291.
Viro per omnia acquiescere, mulierem decere. El. 1052.
Viro probo mores non commutandi. Iph. A. 345.
Virum bonum cultu debito prosequi, egregium civibus decus. Her. F. 1334.
Virum non virgineo cultu, sed ingenio virili, esse debere. El. 948.
Viris integris non irascendum. Bac. 672.
Viris sapientibus commiserationem inesse. El. 294.
Viros bonos ab uxoribus malis facile perverti. Or. 737.
Virgines domi manere decet. Or. 108.
Virtus sine Deo inutilis. Sup. 596.
Virtus supremum homini bonum. Fr. inc. V.
Virtutem non in ventris ingluvie esse sitam. Sup. 865.
Virtutem parentum sæpe in liberis etiam elucere. Hec. 379. etc.
Virtutem sectari, magna res. Iph. A. 568.
Vis Deo invisa. Hel. 909.
Vita labor. Fr. inc. CXXII.
Vitis lignum, scita res. Cy. 569.
Vites curarum sedatrices. Bac. 772.
Vita caduca et parva res. Sup. 953.
Vita humana laboriosiss. Hip. 188.
Vita nostra certamen. Sup. 550.
Vita omnibus hominibus cara. Or. 1036.
Vita sacerdotum et pastorum qualis. Vid. Sacerdotum, etc.
Vitæ humanæ misera conditio. Hyp. fr. IV. Fr. inc. CLX.
ante Vitæ finem nemo beatus reputandus. El. 954. etc.
Vitæ humanæ jacturam mortalibus non reparari. Sup. 775.
Vitam finire laqueo, fœdum. Hel. 305. 306.
Vitam humanam sine legibus difficillime consistere. Hec. 800.
Vitam privatam in mediocri fortuna præferendam esse summæ opulentiæ. Ion. 621.
Vitam cum prudentia transigere, sapientis. Iph. A. 925.
Vitam tranquillam, cum prudentia conjunctam, inconcussam manere. Bac. 388.
Vitam tyrannorum, quamvis splendidam, intus esse plenam curarum. Ion. 621.
Vita functi liberi a malis omnibus. Tr. 633.
Vita nihil carius et pretiosius. Al. 301. Fr. inc. LXXXI.
e Vita læta ad miserias recidere, cruciabile ævum mortalibus. Iph. T. 1121.
in Vita mortalium plura mala, quam bona, inesse. Sup. 196.
Vituperium mulierum. Hec. 1178. etc.
Vivere male satius, quam bene mori. Iph. A. 1252.
Ulcisci inimicos jucundum. Bac. 875.
Ulysses Polyxena mactationi præfectus. Hec. 218.
Ulysses Trojam prodendi et explorandi gratia ingressus, et ab Helena agnitus, atque ab Hecuba servatus. Ibid. 239.
Ulyssis consilium de Polyxena Achilli mactanda. Ibid. 220.
Voluptates humanæ vitæ multæ. Hip. 383.
Votis deos colentes felix transigere ævum. El. 196.
Urbe clara nasci ad felicitatem alicujus pertinet. Epig. IV.
Urbium et templorum vastatores suum quoque fatum manere. Tr. 95.
Usus omnium rerum magister. An. 683.
Vulgus ad Fortunæ favorem etiam plerumque inclinat. Or. 896. etc.
Vulgus amicis verbis facilius persuadetur, quam vi et armis. Or. 697.
Vulgi ingenium varium. Or. 695.
Vulgi inconstantia. Or. 695. Ingenium. Ibid.
Vultus et forma proditores animi. Ion. 238.
Uxor impudica et mala, ingens malum. Or. 248.
Uxor pia et bona ducenda, aut a nuptiis omnino abstinendum. Al. 627.
Uxor pia et modesta rarissimum in terris donum. Ibid. 474.
Uxorem improbam ob opes, aut clarum genus, ducere, insanientis. El. 1097.
Uxorem probam ac bonam domi alere prudentis viri. Iph. A. 749.
Uxores improbæ viris sæpe causa sunt factorum impiorum. Or. 605.

X.

Xenium. Al. 754.

COLLATIO NUMERORUM PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

ALCESTIS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
10	10	10	10		460	472	470	465
20	20	20	20		470	484	482	477
30	29	29	29		480	495	493	488
40	39	39	39		490	505	503	498
50	49	49	49		500	515	513	508
60	59	59	59		510	525	523	518
70	69	69	69		520	535	533	528
80	79	79	79		530	545	543	538
90	90	90	89		540	555	553	548
100	100	100	98		550	565	563	558
110	112	112	110		560	575	573	568
120	122	122	120		570	585	583	578
130	132	132	130		580	594	593	588
140	142	143	140		590	603	603	598
150	152	153	150		600	613	613	608
160	162	163	160		610	623	623	618
170	172	173	170		620	633	633	628
180	182	183	180		630	643	643	638
190	192	193	190		640	653	653	648
200	202	203	200		650	663	663	658
210	212	213	210		660	673	673	668
220	222	223	220		670	683	683	678
230	233	234	231		680	693	693	688
240	246	246	244		690	703	703	698
250	257	257	255		700	713	713	708
260	268	268	265		710	723	723	718
270	278	278	275		720	733	733	728
280	291	290	286		730	743	743	739
290	301	300	296		740	753	753	749
300	311	310	306		750	764	763	759
310	321	320	316		760	774	773	769
320	331	329	326		770	784	783	779
330	341	339	336		780	794	793	789
340	351	349	346		790	804	803	799
350	361	359	356		800	814	813	809
360	371	369	366		810	824	823	819
370	381	379	376		820	834	833	829
380	391	389	386		830	844	843	839
390	401	399	396		840	854	853	849
400	411	409	406		850	864	863	859
410	422	420	416		860	874	873	869
420	432	430	425		870	885	884	880
430	442	440	435		880	897	898	894
440	452	450	445		890	907	908	904
450	462	460	455		900	919	922	918

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
910	928	932	928	1050	1057	1066	1068
920	936	940	938	1060	1067	1076	1078
930	945	950	948	1070	1077	1086	1088
940	953	958	958	1080	1087	1096	1098
950	963	968	968	1090	1097	1106	1108
960	973	978	978	1100	1107	1116	1118
970	983	988	988	1110	1117	1126	1129
980	992	998	998	1120	1127	1136	1139
990	999	1007	1008	1130	1137	1146	1149
1000	1008	1017	1018	1140	1147	1156	1159
1010	1017	1026	1028	1150	1157	1166	1169
1020	1027	1036	1038	1160	1167	1176	1179
1030	1037	1046	1048	1166	1173	1182	1185
1040	1047	1056	1058				

ANDROMACHE.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	290	291	291	570	560	570
20	20	20	300	301	301	580	570	580
30	30	30	310	311	311	590	580	590
40	40	40	320	321	321	600	590	600
50	50	50	330	331	331	610	600	610
60	60	60	340	341	341	620	610	620
70	70	70	350	351	351	630	620	630
80	80	80	360	361	361	640	630	640
90	90	90	370	371	371	650	640	650
100	100	100	380	381	381	660	650	660
110	110	110	390	391	391	670	660	670
120	120	120	400	401	401	680	670	680
130	130	130	410	410	410	690	680	690
140	140	140	420	420	420	700	690	700
150	150	150	430	430	430	710	700	710
160	160	160	440	440	440	720	710	720
170	170	170	450	450	450	730	720	730
180	180	180	460	460	460	740	730	740
190	191	191	470	468	470	750	740	750
200	201	201	480	476	480	760	750	760
210	211	211	490	483	490	770	758	770
220	221	221	500	492	500	780	766	780
230	231	231	510	501	510	790	774	790
240	241	241	520	510	520	800	782	800
250	251	251	530	520	530	810	793	810
260	261	261	540	530	540	820	803	820
270	271	271	550	540	550	830	813	830
280	281	281	560	550	560	840	822	840

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850	1000	981	1001	1150	1126	1152
860	841	860	1010	991	1011	1160	1136	1162
870	851	870	1020	1000	1021	1170	1146	1172
880	861	880	1030	1008	1031	1180	1156	1182
890	871	890	1040	1016	1041	1190	1166	1192
900	881	901	1050	1025	1051	1200	1176	1202
910	891	911	1060	1035	1061	1210	1185	1212
920	901	921	1070	1045	1071	1220	1194	1222
930	911	931	1080	1056	1082	1230	1205	1233
940	921	941	1090	1066	1092	1240	1215	1243
950	931	951	1100	1076	1102	1250	1225	1253
960	941	961	1110	1086	1112	1260	1235	1263
970	951	971	1120	1096	1122	1270	1245	1273
980	961	981	1130	1106	1132	1280	1255	1283
990	971	991	1140	1116	1142	1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10	280	280	277	261	280
20	22	20	22	20	290	290	287	271	290
30	30	30	30	30	300	300	297	281	300
40	40	40	40	40	310	310	307	291	310
50	50	50	50	50	320	320	317	301	320
60	60	60	60	60	330	330	327	311	330
70	70	70	70	70	340	340	336	321	340
80	80	82	78	80	350	350	347	331	350
90	89	92	84	90	360	360	357	341	360
100	100	103	90	100	370	370	367	351	370
110	110	113	98	110	380	380	378	361	380
120	120	124	108	120	390	390	388	370	390
130	130	135	118	130	400	400	399	379	400
140	140	145	127	140	410	411	409	389	410
150	150	154	136	150	420	420	416	396	420
160	161	163	145	160	430	431	425	405	430
170	170	167	151	170	440	440	433	413	440
180	180	177	161	180	450	450	443	423	450
190	190	187	171	190	460	460	453	433	460
200	200	197	181	200	470	470	463	443	470
210	210	207	191	210	480	480	473	453	480
220	220	217	201	220	490	490	483	463	490
230	230	227	211	230	500	500	493	473	500
240	240	237	221	240	510	510	503	483	510
250	250	247	231	250	520	520	513	493	520
260	260	257	241	260	530	530	523	500	530
270	270	267	251	270	540	540	532	509	540

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
550	550	542	516	550	980	980	976	940	982
560	560	552	524	560	990	990	985	949	992
570	570	561	530	570	1000	1000	995	958	1002
580	580	572	539	580	1010	1010	1004	967	1012
590	590	582	548	590	1020	1020	1014	975	1022
600	600	593	557	600	1030	1030	1023	984	1032
610	610	603	566	610	1040	1040	1034	995	1042
620	620	613	576	620	1050	1050	1044	1005	1052
630	630	623	586	630	1060	1060	1054	1015	1062
640	640	633	596	640	1070	1070	1064	1025	1072
650	650	643	607	651	1080	1080	1074	1035	1082
660	660	653	617	661	1090	1090	1084	1045	1092
670	670	663	627	671	1100	1100	1094	1055	1102
680	680	673	637	681	1110	1110	1104	1065	1112
690	690	683	647	691	1120	1120	1114	1075	1122
700	700	693	657	701	1130	1130	1124	1085	1132
710	710	703	667	711	1140	1140	1134	1095	1142
720	720	713	677	721	1150	1150	1144	1105	1152
730	730	723	687	731	1160	1160	1153	1115	1162
740	740	733	697	741	1170	1170	1163	1124	1172
750	750	743	707	751	1180	1180	1173	1133	1182
760	760	753	717	761	1190	1191	1185	1145	1192
770	770	763	727	771	1200	1200	1194	1154	1202
780	780	773	737	781	1210	1210	1204	1164	1212
790	790	783	747	791	1220	1220	1214	1174	1222
800	800	793	757	801	1230	1230	1224	1184	1232
810	810	803	767	812	1240	1240	1234	1194	1242
820	820	813	777	822	1250	1250	1244	1204	1252
830	830	823	787	832	1260	1260	1254	1214	1262
840	840	833	797	842	1270	1270	1264	1224	1272
850	850	843	807	852	1280	1280	1274	1234	1282
860	860	853	817	862	1290	1290	1284	1244	1292
870	870	863	827	872	1300	1300	1294	1254	1302
880	880	874	838	882	1310	1310	1304	1264	1312
890	890	884	848	892	1320	1320	1314	1274	1322
900	900	895	859	902	1330	1330	1326	1285	1332
910	910	906	870	912	1340	1340	1336	1295	1342
920	920	916	880	922	1350	1350	1347	1305	1352
930	930	926	890	932	1360	1360	1357	1315	1362
940	940	936	900	942	1370	1370	1368	1325	1372
950	950	946	910	952	1380	1380	1377	1335	1382
960	960	956	920	962	1390	1390	1387	1345	1392
970	970	966	930	972					

CYCLOPS.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	250	251	251	490	489	492
20	20	20	260	261	261	500	499	502
30	30	30	270	271	271	510	509	512
40	40	40	280	281	281	520	519	522
50	50	50	290	291	291	530	529	532
60	60	60	300	301	301	540	539	542
70	70	70	310	311	311	550	549	553
80	80	80	320	321	321	560	559	563
90	90	90	330	331	331	570	569	573
100	100	100	340	341	341	580	579	584
110	110	110	350	351	351	590	589	594
120	120	120	360	361	361	600	599	604
130	130	130	370	369	371	610	608	614
140	140	140	380	380	381	620	617	624
150	150	150	390	390	391	630	627	634
160	161	161	400	400	401	640	637	644
170	171	171	410	410	411	650	647	654
180	181	181	420	420	421	660	658	664
190	191	191	430	430	431	670	668	674
200	201	201	440	440	441	680	678	684
210	211	211	450	450	451	690	688	694
220	221	221	460	460	461	700	698	704
230	231	231	470	470	472	705	703	709
240	241	241	480	480	482			

ELECTRA.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	160	160	160	160
20	20	20	20	170	170	170	170
30	30	30	30	180	180	180	180
40	40	40	40	190	189	190	189
50	50	50	50	200	199	200	199
60	60	60	60	210	208	210	208
70	70	70	70	220	218	220	218
80	80	80	80	230	228	230	228
90	90	90	90	240	238	240	238
100	100	100	100	250	248	250	248
110	110	110	110	260	258	260	258
120	120	120	120	270	268	271	268
130	130	130	130	280	278	281	278
140	140	140	140	290	288	292	288
150	150	150	150	300	298	302	298

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
310	308	312	308	800	804	805	795
320	318	322	318	810	814	815	805
330	328	332	328	820	824	825	815
340	338	342	338	830	834	835	825
350	348	352	348	840	844	845	835
360	358	362	358	850	854	855	845
370	368	373	368	860	864	865	855
380	378	383	378	870	874	875	865
390	388	393	388	880	884	885	875
400	398	403	398	890	894	895	885
410	408	413	408	900	904	905	895
420	418	423	418	910	914	915	905
430	428	433	428	920	924	925	915
440	438	443	438	930	934	935	925
450	448	453	448	940	944	945	935
460	458	463	458	950	954	955	945
470	468	473	468	960	964	965	955
480	477	483	477	970	974	976	965
490	486	493	485	980	984	986	975
500	496	503	495	990	994	997	985
510	506	513	505	1000	1004	1007	995
520	516	523	515	1010	1014	1017	1005
530	526	533	525	1020	1024	1027	1015
540	536	543	535	1030	1034	1037	1025
550	546	553	545	1040	1044	1047	1035
560	556	564	555	1050	1054	1057	1045
570	566	574	565	1060	1064	1067	1055
580	576	584	575	1070	1074	1077	1065
590	586	594	585	1080	1084	1087	1075
600	605	604	595	1090	1094	1097	1085
610	615	614	605	1100	1104	1107	1095
620	625	624	615	1110	1114	1117	1105
630	635	634	625	1120	1124	1127	1115
640	645	644	635	1130	1134	1137	1125
650	655	654	645	1140	1144	1147	1135
660	665	664	655	1150	1154	1157	1145
670	675	674	665	1160	1164	1169	1155
680	685	684	675	1170	1174	1179	1165
690	695	694	685	1180	1185	1189	1177
700	705	704	695	1190	1193	1199	1188
710	714	714	705	1200	1202	1209	1198
720	723	724	714	1210	1212	1219	1208
730	733	734	725	1220	1221	1229	1217
740	743	744	735	1230	1231	1239	1228
750	754	755	745	1240	1241	1249	1237
760	764	765	755	1250	1251	1259	1247
770	774	775	765	1260	1261	1269	1257
780	784	785	775	1270	1271	1279	1267
790	794	795	785	1280	1281	1289	1277

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287		1330	1331	1339	1327
1300	1301	1309	1297		1340	1339	1347	1335
1310	1311	1319	1307		1350	1349	1357	1345
1320	1321	1329	1317		1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		390	387	390	394
20	20	20	20		400	397	400	404
30	30	30	30		410	407	410	414
40	40	40	40		420	417	420	424
50	50	50	50		430	427	430	434
60	60	60	60		440	437	440	444
70	69	70	70		450	447	450	454
80	76	80	79		460	456	460	464
90	87	90	90		470	465	470	474
100	95	100	100		480	475	480	484
110	105	110	110		490	485	490	494
120	115	120	120		500	495	500	504
130	125	130	130		510	505	510	514
140	135	140	139		520	515	520	524
150	145	150	150		530	525	530	534
160	156	160	161		540	535	540	544
170	166	170	171		550	545	550	554
180	176	180	181		560	555	560	564
190	186	190	192		570	565	570	574
200	196	200	202		580	575	580	584
210	207	210	214		590	585	590	594
220	217	220	224		600	595	600	604
230	227	230	234		610	605	610	614
240	237	240	244		620	615	620	624
250	245	250	252		630	625	630	634
260	257	260	264		640	634	640	643
270	267	270	274		650	641	650	652
280	277	280	284		660	649	660	660
290	287	290	294		670	659	670	670
300	297	300	304		680	669	680	680
310	307	310	314		690	680	690	691
320	317	320	324		700	688	700	699
330	327	330	334		710	697	710	708
340	337	340	344		720	704	720	715
350	347	350	354		730	713	730	724
360	357	360	364		740	723	740	734
370	367	370	374		750	733	750	744
380	377	380	384		760	743	760	754

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
770	753	770	764	1040	1016	1040	1031
780	763	780	774	1050	1026	1050	1041
790	773	790	784	1060	1036	1060	1051
800	783	800	794	1070	1047	1070	1061
810	793	810	804	1080	1058	1080	1071
820	803	820	814	1090	1066	1090	1080
830	813	830	824	1100	1077	1100	1091
840	823	840	834	1110	1086	1110	1100
850	833	850	844	1120	1096	1120	1110
860	843	860	854	1130	1106	1130	1120
870	853	870	864	1140	1116	1140	1130
880	863	880	874	1150	1126	1150	1140
890	873	890	884	1160	1136	1160	1150
900	883	900	894	1170	1146	1170	1160
910	892	910	904	1180	1156	1180	1170
920	901	920	914	1190	1166	1190	1180
930	911	930	924	1200	1176	1200	1190
940	921	940	934	1210	1186	1210	1200
950	930	950	945	1220	1196	1220	1210
960	939	960	954	1230	1206	1230	1220
970	949	970	964	1240	1216	1240	1230
980	959	980	974	1250	1226	1250	1240
990	969	990	984	1260	1236	1260	1250
1000	979	1000	994	1270	1246	1270	1260
1010	989	1010	1004	1280	1256	1280	1270
1020	999	1020	1014	1290	1266	1290	1280
1030	1006	1030	1021	1295	1271	1295	1285

HELENA.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	160	161	161	310	303	311
20	20	20	170	172	171	320	313	321
30	30	30	180	181	181	330	323	331
40	40	40	190	190	191	340	333	341
50	50	50	200	200	201	350	343	351
60	60	60	210	209	211	360	354	361
70	70	70	220	219	221	370	365	371
80	81	81	230	228	231	380	375	381
90	91	91	240	237	241	390	384	391
100	101	101	250	245	251	400	393	401
110	111	111	260	253	261	410	403	411
120	121	121	270	263	271	420	413	421
130	131	131	280	273	281	430	423	431
140	141	141	290	283	291	440	433	441
150	151	151	300	293	301	450	443	451

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287		1330	1331	1339	1327
1300	1301	1309	1297		1340	1339	1347	1335
1310	1311	1319	1307		1350	1349	1357	1345
1320	1321	1329	1317		1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		390	387	390	394
20	20	20	20		400	397	400	404
30	30	30	30		410	407	410	414
40	40	40	40		420	417	420	424
50	50	50	50		430	427	430	434
60	60	60	60		440	437	440	444
70	69	70	70		450	447	450	454
80	76	80	79		460	456	460	464
90	87	90	90		470	465	470	474
100	95	100	100		480	475	480	484
110	105	110	110		490	485	490	494
120	115	120	120		500	495	500	504
130	125	130	130		510	505	510	514
140	135	140	139		520	515	520	524
150	145	150	150		530	525	530	534
160	156	160	161		540	535	540	544
170	166	170	171		550	545	550	554
180	176	180	181		560	555	560	564
190	186	190	192		570	565	570	574
200	196	200	202		580	575	580	584
210	207	210	214		590	585	590	594
220	217	220	224		600	595	600	604
230	227	230	234		610	605	610	614
240	237	240	244		620	615	620	624
250	245	250	252		630	625	630	634
260	257	260	264		640	634	640	643
270	267	270	274		650	641	650	652
280	277	280	284		660	649	660	660
290	287	290	294		670	659	670	670
300	297	300	304		680	669	680	680
310	307	310	314		690	680	690	691
320	317	320	324		700	688	700	699
330	327	330	334		710	697	710	708
340	337	340	344		720	704	720	715
350	347	350	354		730	713	730	724
360	357	360	364		740	723	740	734
370	367	370	374		750	733	750	744
380	377	380	384		760	743	760	754

HERACLIDÆ.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	470	470	469	470
20	20	20	20	480	480	479	480
30	30	30	30	490	490	489	490
40	40	40	40	500	500	499	500
50	50	50	50	510	510	509	510
60	60	60	60	520	520	519	520
70	70	70	70	530	530	529	530
80	80	79	80	540	540	539	540
90	89	88	90	550	550	549	550
100	100	99	100	560	560	559	561
110	110	109	110	570	570	569	571
120	120	119	120	580	580	579	581
130	130	129	130	590	590	589	591
140	140	139	140	600	600	599	601
150	150	149	150	610	610	609	611
160	160	159	160	620	620	616	621
170	170	169	170	630	630	625	631
180	180	179	180	640	640	635	641
190	190	189	190	650	650	645	651
200	200	199	200	660	660	655	661
210	210	209	210	670	670	665	671
220	220	219	220	680	680	675	681
230	230	229	230	690	690	685	691
240	240	239	240	700	700	695	701
250	250	249	250	710	710	705	711
260	260	259	260	720	720	715	722
270	270	269	270	730	730	725	732
280	280	279	280	740	740	735	743
290	290	289	290	750	750	745	753
300	300	299	300	760	760	755	763
310	310	309	310	770	770	765	773
320	320	319	320	780	780	775	783
330	330	329	330	790	790	785	793
340	340	339	340	800	800	795	803
350	350	349	350	810	810	805	813
360	360	359	360	820	820	815	823
370	370	369	370	830	830	825	833
380	380	379	380	840	840	835	843
390	390	389	390	850	850	845	853
400	400	399	400	860	860	855	863
410	410	409	410	870	870	865	873
420	420	419	420	880	880	875	883
430	430	429	430	890	890	885	893
440	440	439	440	900	900	895	903
450	450	449	450	910	910	905	913
460	460	459	460	920	920	915	923

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933		1000	1000	995	1003
940	940	935	943		1010	1010	1005	1013
950	950	945	953		1020	1020	1015	1023
960	960	955	963		1030	1030	1025	1033
970	970	965	973		1040	1040	1035	1043
980	980	975	983		1050	1050	1045	1053
990	990	985	993		1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		360	360	357	359
20	20	20	20		370	370	367	369
30	30	30	30		380	380	377	379
40	40	40	40		390	389	387	389
50	50	50	50		400	399	397	399
60	60	60	60		410	410	407	409
70	70	70	70		420	419	416	419
80	80	80	80		430	429	426	429
90	90	90	90		440	438	435	439
100	100	100	100		450	447	444	449
110	110	110	110		460	458	454	460
120	119	119	119		470	468	464	470
130	128	128	128		480	478	474	480
140	139	137	138		490	488	484	490
150	149	147	148		500	498	494	500
160	159	157	158		510	508	504	510
170	169	167	168		520	519	514	521
180	179	177	178		530	529	524	531
190	189	187	188		540	539	534	541
200	199	197	198		550	549	544	551
210	209	207	208		560	559	554	561
220	220	217	219		570	569	564	571
230	230	227	229		580	579	574	581
240	240	237	239		590	590	584	591
250	250	247	249		600	600	594	601
260	260	257	259		610	609	604	611
270	270	267	269		620	619	614	621
280	280	277	279		630	630	624	632
290	290	287	289		640	640	632	642
300	300	297	299		650	650	641	652
310	310	307	309		660	660	648	662
320	320	317	319		670	670	658	672
330	330	327	329		680	680	668	682
340	340	337	339		690	690	678	692
350	350	347	349		700	700	688	702

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
710	710	698	712	1080	1071	1053	1082
720	720	708	722	1090	1081	1062	1093
730	730	718	732	1100	1091	1072	1103
740	738	725	742	1110	1101	1082	1113
750	746	733	752	1120	1111	1092	1123
760	756	742	762	1130	1121	1102	1133
770	766	751	772	1140	1131	1112	1143
780	776	760	782	1150	1141	1122	1153
790	786	770	792	1160	1151	1132	1163
800	795	779	801	1170	1161	1142	1173
810	806	790	812	1180	1171	1152	1183
820	816	800	822	1190	1184	1164	1193
830	826	810	832	1200	1192	1171	1203
840	836	820	842	1210	1201	1181	1213
850	846	830	852	1220	1211	1191	1223
860	856	840	862	1230	1221	1201	1233
870	866	850	872	1240	1231	1211	1243
880	875	859	882	1250	1241	1221	1253
890	887	872	892	1260	1251	1231	1263
900	896	881	902	1270	1261	1241	1273
910	904	889	912	1280	1271	1251	1283
920	915	899	922	1290	1281	1261	1293
930	925	910	932	1300	1291	1271	1303
940	935	920	942	1310	1301	1281	1313
950	945	930	952	1320	1311	1291	1323
960	955	940	962	1330	1321	1301	1333
970	965	950	972	1340	1331	1311	1343
980	975	960	982	1350	1342	1322	1353
990	985	970	992	1360	1352	1332	1363
1000	995	980	1002	1370	1362	1342	1373
1010	1004	989	1012	1380	1372	1352	1383
1020	1014	999	1022	1390	1382	1362	1393
1030	1024	1008	1032	1400	1393	1372	1404
1040	1034	1018	1042	1410	1403	1382	1414
1050	1042	1026	1052	1420	1413	1392	1424
1060	1052	1035	1062	1428	1421	1400	1432
1070	1062	1044	1072				

HIPPOLYTUS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
10	10	10	10	10	60	60	60	60	60
20	20	20	20	20	70	69	69	70	70
30	30	30	30	30	80	79	79	80	80
40	40	40	40	40	90	89	89	90	90
50	50	50	50	50	100	99	99	100	100

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933		1000	1000	995	1003
940	940	935	943		1010	1010	1005	1013
950	950	945	953		1020	1020	1015	1023
960	960	955	963		1030	1030	1025	1033
970	970	965	973		1040	1040	1035	1043
980	980	975	983		1050	1050	1045	1053
990	990	985	993		1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		360	360	357	359
20	20	20	20		370	370	367	369
30	30	30	30		380	380	377	379
40	40	40	40		390	389	387	389
50	50	50	50		400	399	397	399
60	60	60	60		410	410	407	409
70	70	70	70		420	419	416	419
80	80	80	80		430	429	426	429
90	90	90	90		440	438	435	439
100	100	100	100		450	447	444	449
110	110	110	110		460	458	454	460
120	119	119	119		470	468	464	470
130	128	128	128		480	478	474	480
140	139	137	138		490	488	484	490
150	149	147	148		500	498	494	500
160	159	157	158		510	508	504	510
170	169	167	168		520	519	514	521
180	179	177	178		530	529	524	531
190	189	187	188		540	539	534	541
200	199	197	198		550	549	544	551
210	209	207	208		560	559	554	561
220	220	217	219		570	569	564	571
230	230	227	229		580	579	574	581
240	240	237	239		590	590	584	591
250	250	247	249		600	600	594	601
260	260	257	259		610	609	604	611
270	270	267	269		620	619	614	621
280	280	277	279		630	630	624	632
290	290	287	289		640	640	632	642
300	300	297	299		650	650	641	652
310	310	307	309		660	660	648	662
320	320	317	319		670	670	658	672
330	330	327	329		680	680	668	682
340	340	337	339		690	690	678	692
350	350	347	349		700	700	688	702

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
1090	1088	1093	1104	1090	1290	1280	1285	1304	1290
1100	1098	1103	1114	1100	1300	1290	1295	1314	1300
1110	1106	1111	1124	1110	1310	1300	1305	1324	1310
1120	1114	1119	1134	1120	1320	1310	1316	1335	1320
1130	1122	1127	1144	1130	1330	1320	1326	1345	1330
1140	1130	1135	1154	1140	1340	1330	1336	1355	1340
1150	1140	1145	1164	1150	1350	1340	1346	1365	1350
1160	1150	1155	1174	1160	1360	1350	1357	1376	1360
1170	1160	1165	1184	1170	1370	1360	1367	1386	1370
1180	1170	1175	1194	1180	1380	1370	1377	1396	1380
1190	1180	1185	1204	1190	1390	1380	1388	1406	1390
1200	1190	1195	1214	1200	1400	1390	1398	1417	1400
1210	1200	1205	1224	1210	1410	1400	1408	1427	1410
1220	1210	1215	1234	1220	1420	1410	1418	1438	1420
1230	1220	1225	1244	1230	1430	1420	1428	1448	1430
1240	1230	1235	1254	1240	1440	1430	1438	1458	1440
1250	1240	1245	1264	1250	1450	1440	1448	1468	1450
1260	1250	1255	1274	1260	1460	1450	1458	1478	1460
1270	1260	1265	1284	1270	1466	1456	1464	1484	1466
1280	1270	1275	1294	1280					

ION.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	230	238	231	237
20	20	20	20	240	249	243	249
30	30	30	30	250	262	253	260
40	40	40	40	260	272	263	270
50	50	50	50	270	282	273	280
60	60	60	60	280	293	283	291
70	70	70	70	290	303	293	301
80	80	80	80	300	313	303	310
90	90	90	90	310	323	313	321
100	100	100	100	320	333	323	331
110	109	110	110	330	343	333	341
120	120	120	120	340	354	343	352
130	130	129	130	350	364	353	362
140	140	138	140	360	374	363	372
150	150	147	150	370	384	373	382
160	162	158	161	380	394	383	392
170	172	168	171	390	404	393	402
180	183	179	182	400	414	403	412
190	194	189	193	410	424	413	422
200	204	198	203	420	434	423	432
210	214	208	213	430	444	433	442
220	225	218	223	440	454	443	452

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
110	109	109	110	110	600	595	596	605	600
120	119	119	120	120	610	605	606	615	610
130	129	129	130	130	620	615	616	625	620
140	139	139	140	140	630	625	626	635	630
150	149	149	150	150	640	635	636	645	640
160	159	159	160	160	650	645	646	655	650
170	167	168	170	170	660	655	656	665	660
180	178	179	180	180	670	665	666	675	670
190	189	190	191	190	680	675	678	687	680
200	199	200	201	200	690	685	688	697	690
210	209	210	212	210	700	695	697	707	700
220	219	220	222	220	710	705	707	717	710
230	229	230	232	230	720	715	717	727	720
240	239	240	242	240	730	725	727	737	730
250	249	250	252	250	740	735	737	748	740
260	259	260	262	260	750	745	747	759	750
270	269	270	272	270	760	754	757	769	760
280	279	280	282	280	770	763	768	779	770
290	289	290	292	290	780	774	780	790	780
300	299	300	302	300	790	784	790	800	790
310	309	310	312	310	800	794	800	810	800
320	319	320	322	320	810	804	810	820	810
330	329	330	332	330	820	815	822	832	820
340	339	340	342	340	830	824	831	842	830
350	349	350	353	350	840	834	841	852	840
360	359	360	363	360	850	844	851	862	850
370	370	372	375	370	860	855	863	873	860
380	380	382	385	380	870	866	874	883	870
390	390	392	395	390	880	876	884	893	880
400	400	402	405	400	890	887	894	903	890
410	410	412	415	410	900	897	904	913	900
420	420	422	425	420	910	907	914	923	910
430	430	432	435	430	920	917	924	933	920
440	440	442	445	440	930	927	934	943	930
450	450	452	455	450	940	937	944	953	940
460	460	462	465	460	950	947	954	963	950
470	470	472	475	470	960	957	964	973	960
480	480	482	485	480	970	967	974	983	970
490	490	492	495	490	980	977	984	993	980
500	500	502	505	500	990	987	994	1003	990
510	510	512	515	510	1000	997	1004	1013	1000
520	520	522	525	520	1010	1007	1014	1023	1010
530	530	532	535	530	1020	1017	1024	1033	1020
540	540	542	545	540	1030	1027	1033	1043	1030
550	550	551	555	550	1040	1037	1043	1053	1040
560	560	560	565	560	1050	1047	1053	1063	1050
570	570	570	575	570	1060	1057	1063	1073	1060
580	578	579	585	580	1070	1067	1073	1083	1070
590	585	586	595	590	1080	1078	1083	1094	1080

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
1430	1446	1429	1451	1540	1560	1540	1562
1440	1456	1439	1461	1550	1570	1550	1572
1450	1468	1449	1471	1560	1580	1560	1582
1460	1480	1461	1481	1570	1590	1570	1592
1470	1490	1472	1491	1580	1600	1580	1602
1480	1500	1481	1501	1590	1610	1590	1612
1490	1510	1491	1511	1600	1620	1600	1622
1500	1520	1501	1521	1610	1630	1610	1632
1510	1529	1510	1531	1620	1640	1620	1642
1520	1540	1520	1542	1622	1642	1622	1644
1530	1550	1530	1552				

IPHIGENIA IN AULIDE.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	320	320	309	320
20	20	20	20	330	330	319	330
30	30	30	30	340	340	329	340
40	40	40	40	350	350	339	350
50	50	50	50	360	360	349	360
60	60	60	60	370	370	359	370
70	70	70	70	380	380	369	380
80	80	80	80	390	390	379	390
90	90	90	90	400	400	390	401
100	100	100	100	410	410	400	411
110	110	110	110	420	420	410	421
120	120	120	120	430	430	420	431
130	130	130	130	440	440	430	441
140	140	139	140	450	450	440	451
150	150	149	150	460	460	450	461
160	160	158	160	470	470	460	471
170	170	168	170	480	480	470	481
180	180	178	180	490	490	480	491
190	190	188	190	500	500	490	501
200	200	198	200	510	510	500	511
210	210	208	210	520	520	510	521
220	220	217	220	530	530	520	531
230	230	224	230	540	540	530	541
240	240	233	240	550	550	540	551
250	250	242	250	560	560	550	561
260	260	251	260	570	570	560	571
270	270	260	270	580	580	570	581
280	280	270	280	590	590	579	591
290	290	279	290	600	600	590	602
300	300	289	300	610	610	600	612
310	310	299	310	620	620	610	622

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
630	630	620	632	1140	1140	1127	1149
640	640	630	642	1150	1150	1137	1159
650	650	640	653	1160	1160	1147	1169
660	660	650	663	1170	1170	1157	1179
670	670	660	674	1180	1180	1167	1189
680	680	670	684	1190	1190	1177	1200
690	690	680	694	1200	1200	1187	1210
700	700	690	704	1210	1210	1197	1220
710	710	700	714	1220	1220	1207	1230
720	720	710	725	1230	1230	1217	1240
730	730	720	735	1240	1240	1227	1250
740	740	730	745	1250	1250	1237	1260
750	750	740	755	1260	1260	1247	1270
760	760	750	765	1270	1270	1257	1280
770	770	760	775	1280	1280	1267	1290
780	780	770	785	1290	1290	1274	1300
790	790	778	795	1300	1300	1283	1310
800	800	789	805	1310	1310	1291	1320
810	810	799	815	1320	1320	1300	1330
820	820	809	825	1330	1330	1310	1340
830	830	819	835	1340	1340	1319	1350
840	840	829	845	1350	1350	1329	1360
850	850	839	855	1360	1360	1339	1370
860	860	849	865	1370	1370	1349	1380
870	870	859	875	1380	1380	1359	1390
880	880	869	885	1390	1390	1369	1400
890	890	879	895	1400	1400	1379	1410
900	900	889	905	1410	1410	1388	1419
910	910	899	915	1420	1420	1398	1429
920	920	909	925	1430	1430	1408	1439
930	930	919	935	1440	1440	1418	1449
940	940	929	945	1450	1450	1428	1459
950	950	939	955	1460	1460	1438	1469
960	960	949	965	1470	1470	1448	1479
970	970	959	975	1480	1480	1458	1489
980	980	969	986	1490	1490	1466	1499
990	990	979	996	1500	1500	1475	1509
1000	1000	989	1006	1510	1510	1485	1519
1010	1010	999	1016	1520	1520	1496	1529
1020	1020	1009	1026	1530	1530	1505	1539
1030	1030	1019	1036	1540	1540	1516	1549
1040	1040	1029	1046	1550	1550	1526	1559
1050	1050	1038	1056	1560	1560	1536	1569
1060	1060	1048	1066	1570	1570	1546	1579
1070	1070	1057	1076	1580	1580	1556	1589
1080	1080	1067	1086	1590	1590	1566	1599
1090	1090	1076	1096	1600	1600	1576	1609
1100	1100	1087	1106	1610	1610	1586	1619
1110	1110	1097	1116	1620	1620	1596	1629
1120	1120	1107	1126	1629	1629	1605	1638
1130	1130	1117	1137				

COLLATIO NUMERORUM

IPHIGENIA IN TAURIS.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	10	470	470	456	472	455
20	20	20	20	20	480	480	466	483	465
30	30	30	30	30	490	490	476	493	475
40	40	39	40	40	500	500	486	503	485
50	50	50	50	50	510	510	496	513	495
60	60	60	60	60	520	520	506	523	505
70	70	70	70	70	530	530	516	533	515
80	80	80	80	80	540	540	526	543	525
90	90	90	90	90	550	550	536	553	535
100	100	100	100	100	560	560	546	564	545
110	110	110	110	110	570	570	556	574	555
120	120	120	120	120	580	580	566	584	565
130	130	130	130	129	590	590	576	594	575
140	140	139	140	138	600	600	586	604	585
150	150	148	150	147	610	610	596	614	595
160	160	156	160	155	620	620	606	624	605
170	170	165	170	164	630	630	616	635	615
180	180	173	180	172	640	640	627	646	626
190	190	181	190	179	650	650	634	656	633
200	200	190	200	187	660	660	643	666	642
210	210	201	210	199	670	670	653	676	652
220	220	211	220	209	680	680	663	686	662
230	230	221	231	220	690	690	673	696	672
240	240	230	241	229	700	700	683	706	682
250	250	240	251	239	710	710	693	716	692
260	260	250	261	249	720	720	703	726	702
270	270	260	271	259	730	730	713	736	712
280	280	270	281	269	740	740	723	746	722
290	290	280	291	279	750	750	733	757	732
300	300	290	301	289	760	760	743	767	742
310	310	300	311	299	770	770	753	777	752
320	320	310	321	309	780	780	763	787	762
330	330	320	331	319	790	790	773	797	772
340	340	330	341	329	800	800	783	807	782
350	350	340	351	339	810	810	793	817	792
360	360	350	361	349	820	820	803	827	802
370	370	360	371	359	830	830	812	837	811
380	380	370	381	369	840	840	819	847	818
390	390	380	391	379	850	850	830	857	829
400	400	389	401	387	860	860	838	867	837
410	410	398	411	396	870	870	846	877	846
420	420	406	421	405	880	880	854	887	855
430	430	416	431	415	890	890	860	897	861
440	440	426	441	425	900	900	869	907	870
450	450	436	451	435	910	910	879	917	880
460	460	446	461	445	920	920	889	927	890

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
930	930	899	937	900	1220	1220	1187	1228	1188
940	940	909	947	910	1230	1230	1197	1238	1198
950	950	919	957	920	1240	1240	1206	1248	1207
960	960	929	967	930	1250	1250	1215	1259	1216
970	970	939	977	940	1260	1260	1226	1270	1227
980	980	949	987	950	1270	1270	1236	1281	1237
990	990	959	997	960	1280	1280	1245	1291	1246
1000	1000	969	1007	970	1290	1290	1255	1301	1256
1010	1010	979	1017	980	1300	1300	1265	1311	1266
1020	1020	989	1027	990	1310	1310	1275	1321	1276
1030	1030	999	1037	1000	1320	1320	1285	1331	1286
1040	1040	1009	1047	1010	1330	1330	1295	1341	1296
1050	1050	1019	1057	1020	1340	1340	1305	1351	1306
1060	1060	1029	1067	1030	1350	1350	1315	1361	1316
1070	1070	1039	1077	1040	1360	1360	1325	1371	1326
1080	1080	1049	1087	1050	1370	1370	1335	1381	1336
1090	1090	1059	1097	1060	1380	1380	1345	1391	1346
1100	1100	1069	1107	1070	1390	1390	1355	1401	1356
1110	1110	1079	1117	1080	1400	1400	1365	1411	1366
1120	1120	1089	1127	1090	1410	1410	1375	1421	1376
1130	1130	1099	1137	1100	1420	1420	1385	1431	1386
1140	1140	1108	1147	1109	1430	1430	1395	1441	1396
1150	1150	1117	1157	1119	1440	1440	1405	1451	1406
1160	1160	1127	1168	1128	1450	1450	1416	1462	1417
1170	1170	1137	1178	1138	1460	1460	1426	1472	1427
1180	1180	1147	1188	1148	1470	1470	1436	1482	1437
1190	1190	1157	1198	1158	1480	1480	1446	1492	1447
1200	1200	1167	1208	1168	1490	1490	1456	1502	1457
1210	1210	1178	1218	1178	1499	1499	1465	1511	1466

MEDEA.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	10	140	138	141	141	140
20	20	20	20	20	150	149	152	152	151
30	30	30	30	30	160	157	162	162	161
40	40	40	40	40	170	167	172	172	171
50	49	50	50	49	180	177	182	182	181
60	59	60	60	59	190	187	194	194	193
70	69	70	70	69	200	197	204	204	203
80	79	80	80	79	210	206	214	214	213
90	89	90	90	89	220	215	223	224	222
100	99	100	100	99	230	225	233	234	232
110	109	110	110	109	240	235	243	244	242
120	119	121	121	120	250	245	253	254	252
130	129	131	131	130	260	255	263	264	262

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Per.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Per.
270	265	273	274	272	760	743	755	765	758
280	275	283	284	282	770	753	765	775	768
290	285	293	295	292	780	763	775	785	777
300	295	304	305	302	790	772	785	795	786
310	304	314	314	311	800	782	795	805	796
320	314	324	324	321	810	792	805	815	806
330	324	334	334	331	820	802	815	825	816
340	334	344	344	341	830	810	824	835	826
350	344	354	354	351	840	816	831	845	836
360	354	364	364	361	850	823	839	855	846
370	364	374	374	371	860	831	849	865	856
380	374	384	384	381	870	840	859	875	866
390	384	394	395	391	880	850	869	885	876
400	394	404	405	401	890	860	879	895	886
410	404	414	415	411	900	870	889	905	896
420	411	421	425	420	910	880	899	915	906
430	419	429	435	429	920	890	909	925	916
440	428	438	445	440	930	900	919	935	926
450	438	447	455	451	940	910	929	945	936
460	448	457	465	461	950	920	939	955	946
470	457	467	475	470	960	930	949	965	956
480	467	477	485	480	970	940	959	975	966
490	477	487	495	490	980	950	969	985	976
500	487	497	505	500	990	960	979	995	986
510	497	507	515	510	1000	967	989	1005	996
520	507	517	525	520	1010	978	999	1017	1006
530	517	527	535	530	1020	988	1009	1027	1016
540	527	537	545	540	1030	998	1019	1037	1026
550	537	547	555	550	1040	1008	1029	1047	1036
560	547	557	565	560	1050	1018	1039	1057	1046
570	557	567	575	570	1060	1028	1049	1068	1056
580	567	577	585	580	1070	1038	1059	1078	1066
590	577	587	595	590	1080	1048	1069	1088	1076
600	587	597	605	600	1090	1058	1079	1098	1086
610	597	607	615	610	1100	1068	1089	1108	1096
620	607	617	625	620	1110	1079	1100	1119	1107
630	616	627	635	629	1120	1089	1110	1129	1117
640	624	637	645	638	1130	1099	1120	1139	1127
650	633	646	655	648	1140	1109	1130	1149	1137
660	643	655	665	658	1150	1119	1140	1159	1147
670	653	665	675	668	1160	1129	1150	1169	1157
680	663	675	685	678	1170	1139	1160	1179	1167
690	673	685	695	688	1180	1149	1170	1189	1177
700	683	695	705	698	1190	1159	1180	1199	1187
710	693	705	715	708	1200	1169	1190	1209	1197
720	703	715	725	718	1210	1179	1200	1219	1207
730	713	725	735	728	1220	1189	1210	1229	1217
740	723	735	745	738	1230	1199	1220	1239	1227
750	733	745	755	748	1239	1208	1229	1248	1236

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245	1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256	1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267	1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277	1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287	1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297	1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307	1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317	1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327	1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	340	330	340	334
20	20	20	20	350	340	350	344
30	30	30	30	360	350	360	354
40	40	40	40	370	360	370	364
50	50	50	50	380	370	380	374
60	60	60	60	390	380	390	384
70	70	70	70	400	390	400	394
80	80	80	80	410	400	410	404
90	90	90	90	420	410	420	414
100	100	100	100	430	420	430	424
110	110	110	110	440	430	441	434
120	120	120	120	450	440	451	444
130	130	130	130	460	450	461	454
140	140	140	140	470	460	471	464
150	148	150	150	480	470	481	474
160	157	160	160	490	480	491	484
170	166	170	170	500	490	501	494
180	174	180	178	510	500	511	504
190	183	190	187	520	510	521	514
200	191	200	195	530	520	531	524
210	200	210	204	540	530	541	534
220	210	220	214	550	540	551	544
230	220	230	224	560	550	561	554
240	230	240	234	570	560	571	564
250	240	250	244	580	570	581	574
260	250	260	254	590	580	591	584
270	260	270	264	600	590	601	593
280	270	280	274	610	600	611	603
290	280	290	284	620	610	621	613
300	290	300	294	630	620	631	623
310	300	310	304	640	630	641	633
320	310	320	314	650	640	651	643
330	320	330	324	660	650	661	653

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
670	660	671	663	1160	1153	1166	1158
680	670	681	673	1170	1163	1176	1168
690	680	691	683	1180	1173	1186	1178
700	690	701	692	1190	1183	1196	1188
710	700	711	702	1200	1193	1206	1198
720	710	722	712	1210	1203	1216	1208
730	720	732	722	1220	1213	1226	1218
740	730	742	732	1230	1223	1236	1228
750	740	752	742	1240	1233	1246	1238
760	750	762	752	1250	1242	1256	1247
770	760	772	762	1260	1252	1266	1257
780	770	782	772	1270	1259	1276	1264
790	780	792	782	1280	1269	1286	1274
800	790	802	792	1290	1276	1296	1282
810	800	812	802	1300	1285	1306	1292
820	810	822	812	1310	1295	1316	1303
830	819	831	821	1320	1305	1326	1313
840	830	842	832	1330	1315	1336	1323
850	840	852	842	1340	1325	1346	1333
860	850	862	852	1350	1335	1356	1343
870	860	872	862	1360	1346	1366	1354
880	870	882	872	1370	1356	1376	1364
890	880	892	882	1380	1365	1386	1374
900	890	902	892	1390	1373	1396	1385
910	900	912	902	1400	1385	1407	1397
920	910	922	912	1410	1395	1418	1408
930	920	932	922	1420	1404	1428	1417
940	930	942	931	1430	1412	1438	1428
950	940	952	941	1440	1420	1449	1438
960	950	962	951	1450	1430	1461	1449
970	960	972	961	1460	1443	1474	1463
980	970	982	971	1470	1454	1486	1474
990	980	992	982	1480	1466	1498	1486
1000	990	1004	993	1490	1478	1510	1498
1010	1002	1016	1007	1500	1492	1525	1513
1020	1013	1026	1018	1510	1503	1536	1524
1030	1023	1036	1028	1520	1513	1546	1534
1040	1033	1046	1038	1530	1523	1556	1544
1050	1043	1056	1048	1540	1534	1568	1555
1060	1053	1066	1058	1550	1545	1583	1566
1070	1063	1076	1068	1560	1555	1593	1576
1080	1073	1086	1078	1570	1565	1603	1586
1090	1083	1096	1088	1580	1575	1613	1596
1100	1093	1106	1098	1590	1585	1623	1606
1110	1103	1116	1108	1600	1595	1633	1616
1120	1113	1126	1118	1610	1605	1643	1626
1130	1123	1136	1128	1620	1615	1653	1636
1140	1133	1146	1138	1630	1625	1663	1646
1150	1143	1156	1148	1640	1635	1673	1656

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245	1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256	1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267	1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277	1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287	1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297	1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307	1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317	1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327	1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	340	330	340	334
20	20	20	20	350	340	350	344
30	30	30	30	360	350	360	354
40	40	40	40	370	360	370	364
50	50	50	50	380	370	380	374
60	60	60	60	390	380	390	384
70	70	70	70	400	890	400	394
80	80	80	80	410	400	410	404
90	90	90	90	420	410	420	414
100	100	100	100	430	420	430	424
110	110	110	110	440	430	441	434
120	120	120	120	450	440	451	444
130	130	130	130	460	450	461	454
140	140	140	140	470	460	471	464
150	148	150	150	480	470	481	474
160	157	160	160	490	480	491	484
170	166	170	170	500	490	501	494
180	174	180	178	510	500	511	504
190	183	190	187	520	510	521	514
200	191	200	195	530	520	531	524
210	200	210	204	540	530	541	534
220	210	220	214	550	540	551	544
230	220	230	224	560	550	561	554
240	230	240	234	570	560	571	564
250	240	250	244	580	570	581	574
260	250	260	254	590	580	591	584
270	260	270	264	600	590	601	593
280	270	280	274	610	600	611	603
290	280	290	284	620	610	621	613
300	290	300	294	630	620	631	623
310	300	310	304	640	630	641	633
320	310	320	314	650	640	651	643
330	320	330	324	660	650	661	653

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
790	783	811	795	790	1280	1274	1308	1289	1280
800	793	821	805	800	1290	1284	1317	1298	1290
810	803	831	816	810	1300	1292	1328	1309	1300
820	813	841	827	820	1310	1300	1338	1319	1310
830	823	851	837	830	1320	1310	1349	1330	1320
840	833	861	847	840	1330	1320	1359	1340	1330
850	843	871	857	850	1340	1330	1369	1350	1340
860	853	881	867	860	1350	1340	1379	1360	1350
870	863	891	877	870	1360	1351	1389	1370	1360
880	873	901	887	880	1370	1361	1399	1380	1370
890	883	911	897	890	1381	1372	1410	1387	1381
900	893	921	907	900	1390	1381	1419	1396	1390
910	903	931	917	910	1400	1391	1429	1406	1400
920	913	941	927	920	1410	1401	1439	1416	1410
930	923	951	937	930	1420	1411	1449	1426	1420
940	933	961	947	940	1430	1421	1459	1436	1430
950	943	971	957	950	1440	1431	1469	1445	1440
960	953	981	967	960	1450	1441	1479	1455	1450
970	963	991	977	970	1460	1451	1489	1465	1460
980	973	1001	987	980	1470	1461	1499	1475	1470
990	983	1011	997	990	1480	1471	1509	1485	1480
1000	993	1021	1007	1000	1490	1481	1519	1495	1490
1010	1003	1031	1017	1010	1500	1493	1531	1507	1500
1020	1013	1041	1027	1020	1510	1506	1543	1520	1510
1030	1023	1051	1037	1030	1520	1519	1559	1535	1520
1040	1033	1061	1047	1040	1530	1534	1575	1550	1530
1050	1043	1072	1058	1050	1540	1546	1587	1562	1540
1060	1053	1082	1068	1060	1550	1556	1597	1572	1550
1070	1063	1093	1079	1070	1560	1567	1609	1583	1560
1080	1073	1103	1089	1080	1570	1577	1619	1593	1570
1090	1083	1118	1099	1090	1580	1586	1629	1602	1580
1100	1093	1128	1109	1100	1590	1596	1639	1612	1590
1110	1103	1138	1119	1110	1600	1606	1649	1622	1600
1120	1113	1148	1129	1120	1610	1616	1659	1632	1610
1130	1123	1158	1139	1130	1620	1626	1669	1642	1620
1140	1133	1168	1149	1140	1630	1636	1679	1650	1630
1150	1143	1178	1159	1150	1640	1646	1689	1660	1640
1160	1153	1188	1169	1160	1650	1656	1699	1670	1650
1170	1163	1198	1179	1170	1660	1666	1709	1680	1660
1180	1173	1208	1189	1180	1670	1676	1719	1690	1670
1190	1183	1218	1199	1190	1680	1686	1729	1700	1680
1200	1193	1228	1209	1200	1690	1696	1739	1710	1690
1210	1204	1238	1219	1210	1700	1706	1749	1720	1700
1220	1214	1248	1229	1220	1710	1718	1762	1732	1710
1230	1224	1258	1239	1230	1720	1728	1773	1742	1720
1240	1234	1268	1249	1240	1730	1741	1785	1754	1730
1250	1244	1278	1259	1250	1740	1752	1796	1765	1740
1260	1254	1288	1269	1260	1750	1762	1806	1775	1749
1270	1264	1298	1279	1270	1754	1766	1810	1779	1754

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

RHESUS.

Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10		350	346	350		690	686	692
20	20		360	356	360		700	696	702
30	30		370	366	370		710	706	712
40	39		380	376	380		720	716	722
50	50		390	387	391		730	726	732
60	60		400	397	401		740	737	743
70	70		410	407	411		750	747	753
80	80		420	417	421		760	756	762
90	90		430	427	431		770	766	772
100	100		440	437	441		780	776	782
110	110		450	447	451		790	786	792
120	120		460	457	461		800	796	803
130	130		470	466	471		810	806	813
140	140		480	476	481		820	816	823
150	150		490	486	491		830	827	833
160	160		500	496	501		840	837	843
170	170		510	506	511		850	847	853
180	180		520	516	521		860	857	863
190	190		530	526	531		870	867	873
200	200		540	536	541		880	877	883
210	210		550	546	551		890	887	893
220	220		560	556	561		900	897	903
230	230		570	566	571		910	907	913
240	240		580	576	582		920	917	923
248	250		590	586	592		930	927	933
256	260		600	596	602		940	937	943
266	270		610	606	612		950	947	953
276	280		620	616	622		960	957	963
286	290		630	626	632		970	967	973
296	300		640	636	642		980	977	983
306	310		650	646	652		990	987	993
316	320		660	656	662		996	993	999
326	330		670	666	672				
336	340		680	676	682				

SUPPLICES.

Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		60	65	65	57	61
20	20	20	20		70	80	80	68	71
30	30	30	30		80	91	91	79	81
40	40	40	40		90	101	101	89	91
51	51	47	51		100	112	111	99	102

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
110	122	121	109	112	600	618	610	600	602
120	132	131	119	122	610	630	620	610	612
130	142	141	129	132	620	640	630	620	622
140	152	151	139	142	630	651	640	631	632
150	162	161	149	152	640	662	650	642	642
160	172	171	159	162	650	672	660	652	652
170	182	181	169	172	660	682	670	662	662
180	192	191	179	182	670	692	680	672	672
190	202	201	189	192	680	702	690	682	682
200	212	211	199	202	690	712	700	692	692
210	222	221	209	212	700	722	710	702	702
220	232	231	219	222	710	732	720	712	712
230	242	241	229	232	720	742	730	722	722
240	252	251	239	242	730	752	740	732	732
250	262	261	249	252	740	762	750	742	742
260	272	271	259	262	750	772	760	752	752
270	282	281	269	272	760	782	770	762	762
280	292	290	278	282	770	793	780	772	772
290	302	300	288	292	780	803	790	782	782
300	312	310	298	302	790	811	800	792	792
310	322	320	308	312	800	821	810	802	802
320	332	330	318	322	810	833	820	812	812
330	342	340	328	332	820	845	830	822	822
340	352	350	338	342	830	855	840	832	832
350	362	360	348	352	840	864	850	841	842
360	372	370	358	362	850	874	860	851	852
370	383	380	368	372	860	884	870	861	862
380	395	390	379	382	870	894	880	871	872
390	406	400	390	392	880	904	890	881	882
400	416	410	400	402	890	914	900	891	892
410	426	420	410	412	900	924	910	901	902
420	436	430	420	422	910	934	920	911	912
430	446	440	430	432	920	944	930	921	922
440	456	450	440	442	930	954	940	931	932
450	466	460	450	452	940	964	950	941	942
460	476	470	460	462	950	974	960	951	952
470	486	480	470	472	960	984	970	961	962
480	496	490	480	482	970	994	980	971	972
490	506	500	490	492	980	1005	990	982	983
500	516	510	500	502	990	1015	1000	992	993
510	526	520	510	512	1000	1025	1010	1002	1003
520	536	530	520	522	1010	1036	1020	1013	1013
530	546	540	530	532	1020	1045	1030	1022	1023
540	556	550	540	542	1030	1057	1040	1034	1033
550	566	560	550	552	1040	1067	1050	1044	1043
560	576	570	560	562	1050	1077	1060	1054	1053
570	586	580	570	572	1060	1087	1070	1064	1063
580	596	590	580	582	1070	1097	1080	1074	1073
590	605	599	589	592	1080	1109	1090	1084	1083

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
1090	1119	1100	1094	1093		1170	1203	1181	1178	1177
1100	1129	1110	1104	1103		1180	1213	1191	1188	1187
1110	1139	1120	1114	1113		1190	1223	1201	1198	1197
1120	1150	1130	1125	1124		1200	1233	1211	1208	1207
1130	1161	1141	1136	1135		1210	1243	1221	1218	1217
1140	1173	1151	1148	1147		1220	1253	1231	1228	1227
1150	1183	1161	1158	1157		1230	1263	1241	1238	1237
1160	1193	1171	1168	1167		1233	1266	1244	1241	1240

TROADES.

Beck.	Matt.	Mus.	Seld.		Beck.	Matt.	Mus.	Seld.
10	10	10	10		350	354	354	365
20	20	20	20		360	364	364	375
30	30	30	30		370	374	374	385
40	40	40	40		380	384	384	395
50	50	50	50		390	394	394	405
60	60	60	60		400	404	404	415
70	70	70	70		410	414	414	425
80	80	80	80		420	424	424	435
90	90	90	90		430	434	434	445
100	100	100	100		440	444	444	455
110	110	110	110		450	454	454	465
120	120	120	120		460	464	464	475
130	130	130	130		470	474	474	485
140	140	140	140		480	484	484	495
150	151	150	151		490	494	494	505
160	160	160	160		500	504	504	515
170	172	171	172		510	514	514	525
180	182	181	182		520	524	524	536
190	195	192	195		530	534	534	546
200	205	202	205		540	544	544	557
210	214	212	214		550	554	554	567
220	224	222	224		560	563	564	576
230	234	232	234		570	574	574	587
240	245	242	246		580	584	584	597
250	256	252	258		590	599	594	612
260	265	262	271		600	608	604	621
270	274	272	282		610	618	614	631
280	283	282	293		620	628	625	641
290	291	292	303		630	639	636	652
300	302	302	314		640	649	646	662
310	311	312	323		650	659	656	672
320	321	324	333		660	669	666	682
330	333	334	344		670	679	676	692
340	343	344	354		680	689	686	702

COLLATIO NUMERORUM, ETC.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
690	699	696	712		1020	1015	1027	1030
700	709	706	722		1030	1025	1037	1040
710	719	716	732		1040	1035	1047	1050
720	729	726	742		1050	1045	1057	1060
730	739	736	752		1060	1055	1067	1070
740	749	746	762		1070	1064	1077	1079
750	759	756	772		1080	1074	1087	1089
760	769	766	782		1090	1082	1097	1097
770	779	776	792		1100	1092	1107	1107
780	789	786	802		1110	1101	1117	1116
790	799	796	812		1120	1112	1128	1127
800	807	806	821		1130	1122	1138	1137
810	814	816	829		1140	1132	1148	1147
820	821	826	836		1150	1142	1158	1157
830	830	836	845		1160	1152	1168	1167
840	838	846	853		1170	1162	1178	1177
850	847	856	862		1180	1172	1188	1187
860	855	866	870		1190	1182	1198	1197
870	865	876	880		1200	1192	1208	1207
880	875	886	890		1210	1202	1218	1217
890	885	896	900		1220	1212	1228	1228
900	895	906	910		1230	1223	1238	1238
910	905	916	920		1240	1232	1248	1247
920	915	926	930		1250	1242	1258	1257
930	925	936	940		1260	1254	1270	1269
940	935	946	950		1270	1264	1280	1279
950	945	957	960		1280	1274	1290	1289
960	955	967	970		1290	1284	1300	1299
970	965	977	980		1300	1293	1310	1308
980	975	987	990		1310	1304	1320	1319
990	985	997	1000		1320	1315	1330	1331
1000	995	1007	1010		1330	1323	1341	1339
1010	1005	1017	1020		1334	1326	1345	1343

FINIS.

COLLATIO NUMERORUM, ETC.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
690	699	696	712	1020	1015	1027	1030
700	709	706	722	1030	1025	1037	1040
710	719	716	732	1040	1035	1047	1050
720	729	726	742	1050	1045	1057	1060
730	739	736	752	1060	1055	1067	1070
740	749	746	762	1070	1064	1077	1079
750	759	756	772	1080	1074	1087	1089
760	769	766	782	1090	1082	1097	1097
770	779	776	792	1100	1092	1107	1107
780	789	786	802	1110	1101	1117	1116
790	799	796	812	1120	1112	1128	1127
800	807	806	821	1130	1122	1138	1137
810	814	816	829	1140	1132	1148	1147
820	821	826	836	1150	1142	1158	1157
830	830	836	845	1160	1152	1168	1167
840	838	846	853	1170	1162	1178	1177
850	847	856	862	1180	1172	1188	1187
860	855	866	870	1190	1182	1198	1197
870	865	876	880	1200	1192	1208	1207
880	875	886	890	1210	1202	1218	1217
890	885	896	900	1220	1212	1228	1228
900	895	906	910	1230	1223	1238	1238
910	905	916	920	1240	1232	1248	1247
920	915	926	930	1250	1242	1258	1257
930	925	936	940	1260	1254	1270	1269
940	935	946	950	1270	1264	1280	1279
950	945	957	960	1280	1274	1290	1289
960	955	967	970	1290	1284	1300	1299
970	965	977	980	1300	1293	1310	1308
980	975	987	990	1310	1304	1320	1319
990	985	997	1000	1320	1315	1330	1331
1000	995	1007	1010	1330	1323	1341	1339
1010	1005	1017	1020	1334	1326	1345	1343

FINIS.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

MAY 4 - '55 H

MAY 18 '55 H

MAY 20 '55 H

APR 17 1958 JLL

CANCELLED

1932016

3 2044 025 692 401

